

**THE BOOK OF
MORMON**

**GEORGIAN – ENGLISH
PARALLEL EDITION**

Version 1, published July 2023. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2023 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2023 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

მორმონის წიგნი

მორმონის ხელით ფირფიტებზე დაწერილი ამბავი, რომელიც ალებულია ნეფის ფირფიტებიდან

მაშასადამე, ეს არის ნეფის ხალხისა და ასევე ლამანიელთა ჩანაწერები შემოკლებული სახით. დაწერილია ლამანიელთათვის, რომლებიც არიან ისრაელის სახლის ნარჩენი, ასევე იუდეველთათვის და წარმართთათვის. დაწერილია მცნებების მიხედვით, ასევე წინასწარმეტყველებისა და გამოცხადების სულით. დაწერილი, ჩაბეჭდილი და უფლისათვის დაფარული, რათა არ განადგურებულიყო. მოევლინება ღვთის ძღვენითა და ძალით, რათა ითარგმნოს. ჩაბეჭდილია მორმონის ხელით და დაფარულია უფლისთვის, რათა გამოჩნდეს შესაფერის დროს წარმართის მიერ. ნათარგმნია ღვთის ძღვენით.

უფერის წიგნიდან ასევე ალებულია შემოკლებული ჩანაწერები იარედის ხალხის, რომელიც გაიფანტა იმ დროს, როდესაც უფალმა არია ადამიანთა ენები, მათ მიერ ზეცის მისაღწევად გოდოლის მშენებლობის დროს. ამან უნდა დაანახოს ისრაელის სახლის ნარჩენს, თუ რაოდენ დიადი საქმენი გააკეთა უფალმა მათი მამებისათვის, რათა შეიცნონ უფლის აღთქმები, რომ ისინი არ არიან სამუდამოდ განდევნილნი. ასევე იუდეველისა და წარმართის დასარწმუნებლად, რომ იესო არის ქრისტე, მარადიული ღმერთი, რომელიც მოევლინება ყველა ერს. და ამჟამად, თუ არის რაიმე არასწორი, ეს არის ადამიანთა შეცდომების გამო. ამიტომაც არ განკიცხოთ ღვთის საქმენი, რათა გცნონ უმწიკვლოდ ქრისტეს სამსჯავროს წინაშე.

ფირფიტებიდან ინგლისურად დედანი ითარგმნა ჯოზეფ სმით უმცროსის მიერ.

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that JESUS is the CHRIST, the ETERNAL GOD, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

TRANSLATED BY JOSEPH SMITH, JUN.

სამი მოწმის დამოწმება

ცნობილი იყოს ყველა ერის, ტომის, ენისა და ხალხისათვის, ვისთანაც მივა ეს ნაშრომი, რომ ჩვენ, მამა ღმერთისა და ჩვენი უფლის, იესო ქრისტეს, მადლით, ვიხილეთ ეს ფირფიტები, რომელნიც მოიცავს ჩანაწერებს. ჩანაწერები, რომლებიც არის ნეფის ხალხის შესახებ, ასევე მათ ძმებზე, ლამანიელებზე, ასევე იარედის ხალხზე, რომელიც მოვიდა გოდოლიდან, რომელზეც უკვე ითქვა. ჩვენ ასევე ვიცით, რომ ისინი ითარგმნა ღვთის ძღვენითა და ძალით, ვინაიდან ეს გვაუწყა მისმა ხმამ. ამიტომ, ნამდვილად ვიცით, რომ ეს საქმე არის ჭეშმარიტი. ასევე ვმოწმობთ, რომ ვიხილეთ ამოტვიფრული გრაფიკური ფირფიტებზე და ისინი ვიხილეთ ღვთის და არა ადამიანის ძალით. ჩვენ ვაცხადებთ საყოველთაოდ, რომ ღვთის ანგელოზი ჩამოვიდა ზეციდან, მოიტანა ეს ფირფიტები და დადო ჩვენ თვალწინ, რათა გვეხილა ფირფიტები და მათზე გრაფიკური ვიცით, რომ ყოველივე ეს ვიხილეთ ჩვენი მამა ღმერთისა და უფალი იესო ქრისტეს მადლით და ვართ მოწმენი, რომ ყოველივე ეს არის ჭეშმარიტება. და ეს არის საოცრება ჩვენს თვალში. მიუხედავად ამისა, უფლის ხმამ გვიბრძანა, ვყოფილიყავით ამის მოწმენი და ამიტომ, იმისათვის, რომ ვიყოთ ღვთის ბრძანების მორჩილნი, ჩვენ ვმოწმობთ ყოველივე ამას. და ვიცით, რომ თუ ვიქნებით ქრისტეში ერთგულნი, ამით განვწმენდით ჩვენს სამოსს ყოველი ადამიანის სისხლისაგან და გვცნობენ უმწიკვლოდ ქრისტეს სამსჯავროს წინაშე და მასთან ვიცხოვრებთ ზეცაში სამარადისოდ. დაე, იყოს დიდება მამისა და ძისა და სულიწმინდისა, რომელიც არის ერთი ღმერთი. ამინ.

ოლივერ ქაუდერი
დევიდ ვიტმერი
მარტინ ჰარისი

The Testimony of Three Witnesses

Be it known unto all nations, kindreds, tongues, and people, unto whom this work shall come: That we, through the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, have seen the plates which contain this record, which is a record of the people of Nephi, and also of the Lamanites, their brethren, and also of the people of Jared, who came from the tower of which hath been spoken. And we also know that they have been translated by the gift and power of God, for his voice hath declared it unto us; wherefore we know of a surety that the work is true. And we also testify that we have seen the engravings which are upon the plates; and they have been shown unto us by the power of God, and not of man. And we declare with words of soberness, that an angel of God came down from heaven, and he brought and laid before our eyes, that we beheld and saw the plates, and the engravings thereon; and we know that it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, that we beheld and bear record that these things are true. And it is marvelous in our eyes. Nevertheless, the voice of the Lord commanded us that we should bear record of it; wherefore, to be obedient unto the commandments of God, we bear testimony of these things. And we know that if we are faithful in Christ, we shall rid our garments of the blood of all men, and be found spotless before the judgment-seat of Christ, and shall dwell with him eternally in the heavens. And the honor be to the Father, and to the Son, and to the Holy Ghost, which is one God. Amen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

რვა მოწმის დამოწმება

ცნობილი იყოს ყველა ერის, ტომის, ენისა და ხალხისთვის, ვისთანაც მივა ეს ნაშრომი, რომ ჯობიერ სმით უმცროსმა, ამ ნაშრომის მთარგმნელმა, გვაჩვენა ფირფიტები, რომლებზეც უკვე ითქვა, რომლებსაც აქვს ოქროს შესახედაობა და ყველა ეს ფირფიტა, რომელიც გადათარგმნა მოხსენიებულმა სმითმა, გვეკავა ხელში და მათზე ვიხილეთ გრავიურები, რომლებსაც აქვს უძველესი და ნატიფი ნაკეთობის გამოსახულება. ჩვენ საყოველთაოდ ვმოწმობთ, რომ მოხსენიებულმა სმითმა გვაჩვენა ფირფიტები, ვინაიდან დავათვალისწინებთ და ხელში გვეკავა ისინი და ნამდვილად ვიცით, რომ სმითს აქვს ფირფიტები, რომლებზეც ვილაპარაკეთ. და ვაძლევთ მსოფლიოს ჩვენს სახელებს, რათა დავუმოწმოთ ქვეყანას იმაზე, რაც ვიხილეთ. და ჩვენ არ ვცრუობთ, ღმერთი არის ამის მოწმე.

ქრისტიან ვიტმერი
ჯეიკობ ვიტმერი
პიტერ ვიტმერი უმცროსი
ჯონ ვიტმერი
ჰაირამ პეიჯი
ჯობიერ სმითი უფროსი
ჰაირამ სმითი
სამუელ ჰ. სმითი

The Testimony of Eight Witnesses

Be it known unto all nations, kindreds, tongues, and people, unto whom this work shall come: That Joseph Smith, Jun., the translator of this work, has shown unto us the plates of which hath been spoken, which have the appearance of gold; and as many of the leaves as the said Smith has translated we did handle with our hands; and we also saw the engravings thereon, all of which has the appearance of ancient work, and of curious workmanship. And this we bear record with words of soberness, that the said Smith has shown unto us, for we have seen and hefted, and know of a surety that the said Smith has got the plates of which we have spoken. And we give our names unto the world, to witness unto the world that which we have seen. And we lie not, God bearing witness of it.

CHRISTIAN WHITMER
JACOB WHITMER
PETER WHITMER, JUN.
JOHN WHITMER
HIRAM PAGE
JOSEPH SMITH, SEN.
HYRUM SMITH
SAMUEL H. SMITH

ნეფის პირველი წიგნი

მისი მმართველობა და მსახურება

ამბავი ლეხის, მისი მეუღლე სარიას და მისი ოთხი შვილის შესახებ, რომლებსაც ერქვათ (უფროსიდან) ლამანი, ლემუელი, სემი და ნეფი. უფალი აფრთხილებს ლეხის, რომ იგი უნდა წავიდეს იერუსალიმის მიწიდან, ვინაიდან უწინასწარმეტყველებს ხალხს თავიანთ ურჯულოებაზე და ისინი შეეცდებიან ხელყოფონ მისი სიცოცხლე. იგი თავისი ოჯახით გაემართება უდაბნოში სამ დღიანი მოგზაურობით. ნეფი აიყვანს თავის ძმებს და ბრუნდება იერუსალიმის მიწაზე იუდეველების ჩანაწერებისათვის. ამბავი მათი გაჭირვების შესახებ. ისინი ცოლად შეირთავენ ისრაელის ქალიშვილებს. აიყვანენ თავიანთ ოჯახებს და წავლენ უდაბნოში. მათი ტანჯვა და გაჭირვება უდაბნოში. მოგზაურობის გეზი. მიაღწევენ დიდ წყლებს. ნეფის ძმები მას აუჯანყდებიან. იგი მათ საყვედურობს და აშენებს გემს. მათ ამ ადგილს უწოდეს ბარაქიანი. გადაკეთენ დიდ წყლებს და აღწევენ აღთქმულ მიწას და ასე შემდეგ. ეს ყველაფერი ნეფის ამბის მიხედვით, ანუ სხვა სიტყვებით, მე, ნეფიმ, გავაკეთე ეს ჩანაწერები.

1 ნეფი 1

- 1 მე, ნეფი, დავიბადე რა კარგი მშობლებისაგან, ამიტომ მეტნაკლებად გადმომეცა მამაჩემის ყოველგვარი ცოდნა და განათლება; და ვნახე რა მრავალი გაჭირვება ჩემი დღეების ჟამს, მიუხედავად ამისა, მთელი ჩემი დღენი ვიყავი რა ძალზედ მაღლით მოსილი უფლისაგან; დიახ, რადგან მივიღე დიდი ცოდნა ღვთის სიკეთესა და საიდუმლოებებზე, ამიტომაც, ვაკეთებ ჩემი დღეების ჟამისა და ჩემი საქმეების ჩანაწერს.
- 2 დიახ, მე ვაკეთებ ჩანაწერს მამაჩემის ენაზე, რომელიც შეიცავს იუდეველთა ცოდნას და ეგვიპტელთა ენას.
- 3 და მე ვიცი, რომ ჩანაწერი, რომელსაც მე ვაკეთებ, არის ჭეშმარიტი; და მე მას ვაკეთებ ჩემი ხელით; და ვაკეთებ მას ჩემი ცოდნის შესაბამისად.

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lehi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lehi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

1 Nephi 1

I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.

Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.

And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.

- 4 ვინაიდან, იყო ასე: იუდას მეფის ციდეკიაჰუს მმართველობის პირველი წლის დასაწყისში (მამაჩემი, ლეხი, ცხოვრობდა იერუსალიმთან მთელი თავისი დღენი); და ზუსტად იმავე წელს გამოჩნდა მრავალი წინასწარმეტყველი, რომლებიც ხალხს უწინასწარმეტყველებდნენ, რომ უნდა მოენანიებინათ, თორემ დიდი ქალაქი იერუსალიმი აუცილებლად განადგურდებოდა.
- 5 ამიტომაც, იყო ასე, რომ მამაჩემი, ლეხი, მიდიოდა და მიმართავდა უფალს ლოცვით, დიახ, მთელი გულით, თავისი ხალხისათვის.
- 6 და იყო ასე, როდესაც იგი უფლისადმი ლოცულობდა, გაჩნდა ცეცხლის სვეტი და აღიმართა მის წინ კლდეზე; და მან დაინახა და მოისმინა მრავალი რამ; და იმის გამო, რაც იხილა და მოისმინა, მას ძლიერ გააჟრჟოლა და ააკანკალა.
- 7 და იყო ასე, რომ იგი დაბრუნდა თავის სახლში, იერუსალიმთან; დავარდა საწოლზე, რადგან დაძლია სულმა და იმან, რაც მან იხილა.
- 8 და იმდენად იყო ძლიერი სულისაგან, რომ გაიტაცა ხილვამ ისე, რომ დაინახა გახსნილი ზეცა და მიხვდა, რომ იხილა ღმერთი თავის ტახტზე მჯდომარე, უთვალ ანგელოზთა ჯგუფებით გარშემორტყმული, რომლებიც გალობდნენ და ადიდებდნენ თავიანთ ღმერთს.
- 9 და იყო ასე, რომ დაინახა ერთი, რომელიც ეშვებოდა ზეცის შუაგულიდან და იხილა, რომ მისი ნათება შუადღის მზის ბრწყინვალეობაზე უფრო ძლიერი იყო.
- 10 და მან ასევე იხილა თორმეტი სხვა, რომლებიც მას მიჰყვებოდნენ და მათი სიკაშკაშე ჩრდილავდა ვარსკვლავებს ცის კამარაზე.
- 11 და ისინი ჩამოვიდნენ და გაიარეს დედამიწის ზედაპირზე; და პირველი მიუახლოვდა მამაჩემს, წინ დაუდგა, მისცა წიგნი და უბრძანა წაკითხვა.
- 12 და იყო ასე, რომ კითხვისას იგი აღივსო უფლის სულით.

For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

- 13 და კითხულობდა იგი ამ სიტყვებს: ვარამი, ვარამი იერუსალიმს, რადგან მე ვიხილე შენი სისაძაგლე! დიახ, ბევრი წაიკითხა მამაჩემმა იერუსალიმზე: რომ ის განადგურდებოდა თავის მაცხოვრებლებთან ერთად; და ბევრი დაიღუპებოდა მახვილით და ბევრს ტყვედ წაიყვანდნენ ბაბილონში.
- 14 და იყო ასე, როდესაც მამაჩემმა წაიკითხა და იხილა მრავალი დიადი და საოცარი, მან მრავალი რამ შესძახა უფლისადმი, სახელდობრ: დიადი და საოცარია შენი საქმენი, უფალო ღმერთო, ყოვლად ძლიერო! ტახტი შენი მაღლაა ზეცაში და ძალა შენი და სიკეთე და წყალობა ეფინება დედამიწის ყოველ მცხოვრებს; და რადგანაც შენ ხარ მოწყალე, არ დაუშვებ მათ დაღუპვას, ვინც შენთან მოვა!
- 15 და ასეთი იყო მამაჩემის სიტყვები თავისი ღვთის სადიდებლად; რადგან ხარობდა მისი სული და მთელი გული აღვსილი ჰქონდა იმის გამო, რაც იხილა, დიახ, რაც უფალმა აჩვენა მას.
- 16 და ახლა მე, ნეფი, არ ვაკეთებ იმის მთლიან ჩანაწერს, რაც მამაჩემმა დაწერა, ვინაიდან მან ბევრი რამ დაწერა, რაც იხილა ხილვებსა და სიზმრებში; ასევე მან ბევრი რამ დაწერა ისეთი, რაზეც წინასწარმეტყველებდა და ეუბნებოდა თავის შვილებს, ამაზეც მე არ გავაკეთებ მთლიან ჩანაწერს.
- 17 მაგრამ მე გავაკეთებ ჩემი დღეების საქმეების ჩანაწერებს. აჰა, მე ვამოკლებ მამაჩემის ჩანაწერებს, ფირფიტებზე, რომლებიც ჩემი ხელით გავაკეთე. ამიტომ, როდესაც შევამოკლებ მამაჩემის ჩანაწერებს, მე გავაკეთებ ჩემი ცხოვრების ჩანაწერს.
- 18 ამიტომაც მსურს იცოდეთ, იმის მერე, რაც უფალმა აჩვენა მამაჩემს, ლეხის, ამდენი საოცარი რამ, დიახ, იერუსალიმის განადგურებაზე, აჰა, ის გავიდა ხალხში და დაიწყო წინასწარმეტყველება და იმის გამოცხადება, რაც იხილა და მოისმინა.

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

And it came to pass that when my father had read and seen many great and marvelous things, he did exclaim many things unto the Lord; such as: Great and marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy throne is high in the heavens, and thy power, and goodness, and mercy are over all the inhabitants of the earth; and, because thou art merciful, thou wilt not suffer those who come unto thee that they shall perish!

And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

19 და იყო ასე, რომ იუდეველები დასცინოდნენ იმის გამო, რასაც იგი მოწმობდა მათზე; ვინაიდან იგი ჭეშმარიტად მოწმობდა მათ სიბოროტესა და სისაძაგლებზე და მოწმობდა იმაზე, რაც იხილა და მოისმინა, ასევე, რაც წაიკითხა წიგნში, ნათლად აცხადებდა მესიის მოსვლაზე და ასევე ამა ქვეყნის გამოსყიდვაზე.

20 და როდესაც იუდეველებმა ეს მოისმინეს, ისინი გაბრაზდნენ მასზე; დიახ, ისე, როგორც უძველეს წინასწარმეტყველებზე, რომლებიც მათ გააძევეს, ჩაქოლეს და დახოცეს; და ისინი ასევე ცდილობდნენ, მისთვის სიცოცხლე მოესწრაფათ, მაგრამ, აჰა, მე, ნეფი, დაგანახებთ, რომ უხვია უფლის დიდსულოვანი მოწყალეობა ყოველ მათგანზე, ვინც მან ამოირჩია მათი რწმენის გამო, რათა გახადოს ისინი ძლევამოსილნი და ხსნის ძალასაც აძლევს მათ.

And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

1 ნეფი 2

- 1 რადგან, აჰა, იყო ასე, რომ უფალმა მიმართა მამაჩემს, დიახ, სიზმარში და უთხრა: კურთხეული ხარ შენ, ლეხი, იმისათვის, რაც გააკეთე; და რადგან ერთგული იყავი და გამოუცხადე ამ ხალხს ის, რაც გიბრძანე, აჰა, ისინი ცდილობენ სიცოცხლე მოგისწრაფონ.
- 2 და იყო ასე, რომ უფალმა უბრძანა მამაჩემს, დიახ, სიზმარში, რომ აიყვანოს თავისი ოჯახი და წავიდეს უდაბნოში.
- 3 და იყო ასე, რომ ის უფლის სიტყვისადმი იყო მორჩილი და ამიტომაც მოიქცა ისე, როგორც უბრძანა უფალმა.
- 4 და იყო ასე, რომ ის წავიდა უდაბნოში და მიატოვა თავისი სახლი, მემკვიდრეობის მიწა, ოქრო, ვერცხლი და ძვირფასი ნივთები და არ წაიღო თან არაფერი ოჯახის, საკვებისა და კარავის გარდა; და წავიდა უდაბნოში.
- 5 და მიაღწია მან წითელი ზღვის სანაპიროსთან მიწებს; და მოგზაურობდა უდაბნოში წითელი ზღვის სანაპიროსთან გვერდით მიწებზე; და უდაბნოში მოგზაურობდა ოჯახთან ერთად, რომელიც შედგებოდა დედაჩემი სარიასა და ჩემი უფროსი ძმებისაგან, რომლებიც იყვნენ ლამანი, ლემუელი და სემი.
- 6 და იყო ასე, რომ როდესაც მან იმოგზაურა სამი დღე უდაბნოში, მან გაშალა თავისი კარავი ველზე, წყალთან, მდინარის შესართავის სანაპიროზე.
- 7 და იყო ასე, რომ მან ქვებისგან ააგო საკურთხეველი, უფლისთვის გაიღო შესაწირი და მიაგო სამადლობელი უფალს, ჩვენს ღმერთს.
- 8 და იყო ასე, რომ მან მდინარეს დაარქვა სახელი ლამანი; და ის ჩაედინებოდა წითელ ზღვაში; მისი შესართავის ნაპირის სიახლოვეს მდებარეობდა ველი.
- 9 და როდესაც მამაჩემმა იხილა, თუ როგორ ჩაედინებოდა მდინარის წყლები წითელი ზღვის სათავეში, მან მიმართა ლამანს სიტყვებით: შენ რომ იყო ამ მდინარესავით და მუდამ მიედინებოდე სიმართლის წყაროსაკენ!

1 Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

- 10 და მან ასევე უთხრა ლემუელს: შენ რომ იყო ამ ველივით მყარი, მტკიცე და ურყევი უფლის მცნებების დაცვაში!
- 11 და ის ამას ამბობდა ლამანის და ლემუელის ქედფიცხელობის გამო, რადგან ისინი ბევრ რამეზე ბუზღუნებდნენ თავიანთი მამის მიმართ, რომ ის იყო კაცი, რომელიც არის ხილვების მქონე და რომელმაც წაიყვანა ისინი იერუსალიმის მიწიდან, რომ მიეტოვებინათ საკუთარი მემკვიდრეობის მიწა და ოქრო და ვერცხლი და ძვირფასი ნივთები, რათა დაღუპულიყვნენ უდაბნოში. და ამბობდნენ ისინი, რომ მან ეს გააკეთა საკუთარი გულის უგუნური წარმოსახვების გამო.
- 12 ამდაგვარად ლამანი და ლემუელი, იყვნენ რა უფროსები, ბუზღუნებდნენ თავიანთ მამაზე და ბუზღუნებდნენ იმიტომ, რომ არ იცოდნენ ის ღვთის საქმენი, რომელმაც ისინი შექმნა.
- 13 მათ ასევე არ სწამდათ, რომ იერუსალიმი, ის დიდი ქალაქი, შესაძლებელი იყო განადგურებულიყო, წინასწარმეტყველების სიტყვების შესაბამისად; და იყვნენ ისინი როგორც იუდეველები იერუსალიმთან, რომლებიც ცდილობდნენ სიცოცხლე მოესწრაფათ მამაჩემისათვის.
- 14 და იყო ასე, რომ მამაჩემმა მიმართა მათ ლემუელის ველზე, ისეთი ძალითა და სულით აღვსილმა, რომ ისინი მთელი ტანით აკანკალდნენ მის წინაშე. და მან შემუსრა ისე, რომ ვეღარ ბედავდნენ მის წინააღმდეგ ხმის ამოდებას, ამიტომაც აკეთებდნენ იმას, რასაც იგი უბრძანებდა.
- 15 და მამაჩემი ცხოვრობდა კარავში.
- 16 და იყო ასე, მე, ნეფი, მიუხედავად იმისა, რომ ვიყავი ძალზედ ახალგაზრდა, დიდი აღნაგობის ადამიანი და ასევე მქონდა ღმერთის საიდუმლოებების ცოდნის დიდი სურვილი, ამიტომაც შევღალადე უფალს; და აჰა, ის მეწვია, მომიღობო გული ისე, რომ ვიწამე ყოველი სიტყვა, რაც მამაჩემმა თქვა, ამიტომაც ჩემი ძმებივით არ ავუჯანყდი მას.
- 17 და მე მივმართე სემს, გავანდე ის, რაც უფალმა მაცნობა თავისი სულიწმინდით. და იყო ასე, რომ მან იწამა ჩემი სიტყვები.

And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.

Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.

And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.

And my father dwelt in a tent.

And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.

And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

- 18 მაგრამ, აჰა, ლამანი და ლემუელი ყურს არ უგდებდნენ ჩემს სიტყვებს; და ვიყავი რა განაწყენებული მათი გულქვაობის გამო, მე შევლადადე უფალს მათთვის.
- 19 და იყო ასე, რომ უფალმა მომმართა მე სიტყვებით: კურთხეული ხარ ნეფი, შენი რწმენისთვის, რადგან მეძებდი ბეჯითად, დამდაბლებული გულით.
- 20 და რამდენადაც დაიცავთ ჩემს მცნებებს, იმდენად აყვავდებით და მიგიყვანთ აღთქმულ მიწამდე; დიახ, მიწაზე, რომელიც მე მოვამზადე თქვენთვის, დიახ, მიწა, ყველა სხვა მიწათა შორის რჩეული.
- 21 და რამდენადაც, აგიჯანყდებიან ძმები, იმდენად იქნებიან ისინი უფლის გარემოცვიდან მოკვეთილნი.
- 22 და რამდენადაც დაიცავ ჩემს მცნებებს, დაინიშნები შენი ძმების მმართველად და მასწავლებლად.
- 23 რადგან, აჰა, იმ დღეს, როდესაც ჩემ წინააღმდეგ აჯანყდებიან, მე დავწყევლი მათ, თან მკაცრი წყევლით და არ ექნებათ მათ ძალა შენს შთამომავლობაზე, თუ ისინიც არ ამიჯანყდებიან.
- 24 და თუ ეს ასე იქნება, რომ ამიჯანყდებიან, ისინი შენი შთამომავლობისთვის იქნებიან, როგორც გონს მოსაგები როზგი.

But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

1 ნეფი 3

- 1 და იყო ასე, რომ მე, ნეფი, უფალთან საუბრის შემდეგ, დავბრუნდი მამაჩემის კარავში.
- 2 და იყო ასე, რომ მან მომმართა სიტყვებით: აჰა, დამესიხმრა სიზმარი, სადაც უფალმა მიბრძანა, რომ შენ და შენი ძმები უნდა დაბრუნდეთ იერუსალიმში.
- 3 რადგან, აჰა, ლაბანს აქვს იუდეველთა ჩანაწერი და ასევე ჩემი წინაპრების გვარტომობის ნუსხა და ისინი ამოტვიფრულია სპილენძის ფირფიტებზე.
- 4 ამიტომაც, უფალმა მიბრძანა, რომ შენ და შენი ძმები უნდა წახვიდეთ ლაბანის სახლში და მოძებნოთ ეს ჩანაწერები და ჩამოიტანოთ ისინი აქ, უდაბნოში.
- 5 და ახლა, აჰა, შენი ძმები ბუზღუნებენ, ამბობენ, რომ ძნელი რამ მოვითხოვე მათგან. მაგრამ, აჰა, მე კი არ მოვითხოვე ეს მათგან, არამედ ეს არის უფლის ბრძანება.
- 6 ამიტომაც მიდი, შვილო, და იქნები მადლით მოსილი უფლისაგან, რადგან არ ბუზღუნებდი.
- 7 და იყო ასე, რომ მე, ნეფიმ, ვუთხარი მამაჩემს: წავალ და გავაკეთებ იმას, რაც უფალმა ბრძანა, რადგან ვიცი, რომ უფალი არ უბრძანებს ადამიანთა შვილებს რაიმეს, თუ არ მოუზადებს გზას იმისთვის, რომ შეასრულონ, რასაც ის უბრძანებს.
- 8 და იყო ასე, რომ როდესაც მამაჩემმა მოისმინა ეს სიტყვები, მას ძალზედ გაუხარდა, რადგან იცოდა, რომ კურთხეული ვიყავი უფლისაგან.
- 9 და მე, ნეფი, და ჩემი ძმები, გავემართეთ უდაბნოში ჩვენი კარვებით, რათა მივსულიყავით იერუსალიმის მიწაზე.
- 10 და იყო ასე, რომ როდესაც მივედი იერუსალიმის მიწაზე, მე და ჩემმა ძმებმა ვითათბირეთ.
- 11 და წილი ვყარეთ, თუ რომელი ჩვენთაგანი წავიდოდა ლაბანის სახლში. და იყო ასე, რომ ლამანს ერგო წილი; და ლამანი შევიდა ლაბანის სახლში, დაჯდა და ესაუბრა ლაბანს მის სახლში.
- 12 და ის სთხოვდა ლაბანს ჩანაწერებს, რომლებიც სპილენძის ფირფიტებზე იყო ამოტვიფრული, რომლებიც მოიცავდა მამაჩემის წინაპრების გვარტომობას.

1 Nephi 3

And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.

And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.

For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.

Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.

And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.

Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.

And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.

And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.

And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.

And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.

And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.

And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

- 13 და აჰა, იყო ასე, რომ ლაბანი განრისხდა და გამოაგდო იგი; და არ დაუთმო ჩანაწერები. ამიტომაც უთხრა მას: აჰა, შენ ხარ მძარცველი და მე შენ მოგკლავ.
- 14 მაგრამ ლამანმა თავი დააღწია მას და მოგვიყვა, რა გააკეთა ლაბანმა. და ძალიან დავლონდით და ჩემი ძმები უკვე აპირებდნენ უდაბნოში მამასთან დაბრუნებას.
- 15 მაგრამ, აჰა, მათ ასე ვუთხარი: ისე, როგორც ცოცხალია უფალი და როგორც ცოცხლები ვართ, არ ჩავალთ მამაჩვენთან უდაბნოში, სანამ არ შევასრულებთ იმას, რაც გვიბრძანა უფალმა.
- 16 ამიტომაც, მოდით ვიყოთ ერთგულნი უფლის ბრძანებების შესრულებაში და ამიტომაც ჩავიდეთ მამის მემკვიდრეობის მიწაზე, რადგან, აჰა, მან დატოვა იქ ოქრო და ვერცხლი და ყველანაირი სიმდიდრე. და ყველაფერი ეს გააკეთა მან უფლის ბრძანებით.
- 17 რადგან იცოდა, რომ იერუსალიმი უნდა განადგურებულიყო მისი ხალხის სიბოროტის გამო.
- 18 რადგან, აჰა, მათ უარყვეს წინასწარმეტყველთა სიტყვები. ამიტომაც მამაჩემი რომ დარჩენილიყო ამ მიწაზე მას შემდეგ რაც, უფალმა უბრძანა, რომ გაქცეულიყო მიწიდან, აჰა, ისიც ასევე დაიღუპებოდა. ამიტომაც აუცილებელი იყო, რომ იგი გაქცეულიყო ამ მიწიდან.
- 19 და აჰა, ღვთის სიბრძნე არის იმაში, რომ ჩვენ უნდა ავიღოთ ეს ჩანაწერები, რათა შევუნარჩუნოთ შვილებს ჩვენი მამების ენა.
- 20 და ასევე, რომ შევუნარჩუნოთ ის სიტყვები, რომლებიც ნათქვამია ყოველი წმინდა წინასწარმეტყველის პირით და რომლებიც მიეცათ მათ, ღვთის სულითა და ძალით, ქვეყნის დასაბამიდან ჩვენს დრომდე.
- 21 და იყო ასე, რომ ასეთი სიტყვებით ვარწმუნებდი ჩემს ძმებს, რომ ყოფილიყვნენ ერთგულნი ღვთის ბრძანებების შესრულებაში.
- 22 და იყო ასე, რომ ჩვენ ჩავედით ჩვენი მემკვიდრეობის მიწაზე, შევაგროვეთ ჩვენი ოქრო და ვერცხლი და ძვირფასი ნივთები.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

- 23 და მას შემდეგ, რაც ერთად შევეკრიბეთ ყოველივე ეს, ჩვენ კვლავ მივედით ლაბანის სახლში.
- 24 და იყო ასე, რომ შევედით ლაბანთან და ვთხოვდით, მოეცა ჩვენთვის სპილენძის ფირფიტებზე ამოტვიფრული ჩანაწერები, რომლებსთვისაც მივცემდით ჩვენს ოქროსა და ვერცხლს და მთელ ჩვენს ძვირფას ნივთებს.
- 25 და იყო ასე, რომ როდესაც ლაბანმა იხილა ჩვენი ქონება და რომ ის იყო მეტისმეტად დიდი, ისე დახარბდა მას, რომ გაგვყარა გარეთ და ჩვენს მოსაკლავად გამოაგზავნა თავისი მსახურები, რათა დაუფლებოდა ჩვენ ქონებას.
- 26 და იყო ასე, რომ ჩვენ გავიქეციით ლაბანის მსახურებს და იძულებულნი ვიყავით, დაგვეტოვებინა ჩვენი ქონება და ის ლაბანს ჩაუვარდა ხელში.
- 27 და იყო ასე, რომ ჩვენ გავიქეციით უდაბნოში და ლაბანის მსახურები ვერ დაგვეწივნენ და დავიმაღეთ კლდის გამოქვაბულში.
- 28 და იყო ასე, რომ ლამანი იყო გაბრაზებული ჩემზე და მამაჩემზე, ასევე გაბრაზებული იყო ლემუელი, რადგან ის ყურს უგდებდა ლამანის სიტყვებს. ამიტომაც ლამანმა და ლემუელმა ბევრი უხეში სიტყვა გვითხრეს ჩვენ, მათ უმცროს ძმებს და ჯოხითაც კი გვცემეს.
- 29 და იყო ასე, როდესაც ისინი გვცემდნენ ჯოხით, აჰა, გამოჩნდა ანგელოზი უფლისა და აღუდგა წინ და მიმართა სიტყვებით: რატომ სცემთ თქვენს უმცროს ძმას ჯოხით? არ იცით, რომ უფალმა ის აირჩია თქვენს მმართველად და ეს ყველაფერი თქვენი ურჯულობებისთვის? აჰა, კვლავ წახვალთ იერუსალიმში და უფალი ლაბანს ჩაგიგდებთ ხელში.
- 30 და მას შემდეგ, რაც ანგელოზი დაგველაპარაკა, იგი წავიდა.
- 31 როდესაც ანგელოზი წავიდა, ლამანმა და ლემუელმა კვლავ დაიწყეს ბუზღუნი სიტყვებით: როგორ უნდა იყოს ეს შესაძლებელი, რომ უფალი ლაბანს ჩაგიგდებთ ხელში? აჰა, ის არის ძლევამოსილი კაცი, მას შეუძლია ორმოცდაათს უხელმძღვანელოს, დიახ, მას შეუძლია ორმოცდაათიც მოკლას; და ჩვენ რატომ არა?

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

And after the angel had spoken unto us, he departed.

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

1 ნეფი 4

- 1 და იყო ასე, რომ მივმართე ჩემს ძმებს სიტყვებით: მოდით კვლავ წავიდეთ იერუსალიმში და ვიყოთ ერთგულნი უფლის ბრძანებების შესრულებაში. რადგან, აჰა, ის მთელ დედამიწაზე უფრო ძლევამოსილია და რატომ ვერ იქნება ლაბანზე და მის ორმოცდაათზე უფრო ძლევამოსილი, დიახ, თუნდაც მის ათობით ათასებზე?
- 2 ამიტომაც, მოდით მივიდეთ, მოდით ვიყოთ ძლიერნი, როგორც მოსე, რადგან მან ჭეშმარიტად მიმართა წითელი ზღვის წყლებს და ისინი გაიყო აქეთ და იქით და ჩვენმა მამებმა გამოიარეს შუაში, ტყვეობიდან მშრალ მიწაზე; და ფარაონის ჯარი მათ მოსდევდა და დაიხრჩო წითელი ზღვის წყლებში.
- 3 ახლა, აჰა, თქვენ იცით, რომ ეს არის ჭეშმარიტება; და ასევე იცით, რომ ანგელოზი გელაპარაკათ; როგორ გეპარებათ ეჭვი? მოდით მივიდეთ; უფალს შეუძლია გამოგვიხსნას ისე, როგორც გამოიხსნა ჩვენი მამები და შეუძლია გაანადგუროს ლაბანი, როგორც გაანადგურა ეგვიპტელები.
- 4 ახლა, როდესაც ვთქვი ეს სიტყვები, ისინი კიდევ გაბრაებულები იყვნენ და ბუზღუნებდნენ, მიუხედავად ამისა, ისინი გამომყვნენ, სანამ არ მივედით იერუსალიმის კედლებამდე.
- 5 და იყო ეს ღამით და მე დავმალე ისინი კედლების მიღმა; და მას შემდეგ, რაც ისინი დაიმაღლნენ, მე, ნეფი, შევიპარე ქალაქში და გავემართე ლაბანის სახლისაკენ.
- 6 და წინ მიმიძვოდა სული და წინასწარ არ ვიცოდი, რა უნდა მეღონა.
- 7 მიუხედავად ამისა, მივდიოდი წინ და როდესაც მივუახლოვდი ლაბანის სახლს, ჩემ წინ დავინახე მიწაზე გართხმული კაცი, რადგან ის მთვრალი იყო ღვინით.
- 8 და როდესაც მასთან მივედი, აღმოვაჩინე, რომ ეს იყო ლაბანი.
- 9 და დავინახე მისი მახვილი და ამოვიღე იგი ქარქაშიდან; ტარი ჰქონდა ბაჯალლო ოქროსი და ძალიან ლამაზი ნაკეთობა იყო და დავინახე, რომ პირი ჰქონდა ყველაზე ძვირფასი ფოლადისაგან.

1 Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

- 10 და იყო ასე, რომ სული მაიძულებდა, მომეკლა ლაბანი, მაგრამ გულში ვთქვი: არასოდეს ცხოვრებაში არ დამიღვრია ადამიანის სისხლი. და უკან დავიხიე, რათა არ მინდოდა მისი მოკვლა.
- 11 და სულმა კვლავ მითხრა: აჰა, უფალმა ჩაგიგდო ის ხელში. დიახ, ასევე ვიცოდი, რომ ლაბანი ცდილობდა ჩემი სიცოცხლის მოსწრაფებას, დიახ, და არც უგდებდა ყურს უფლის ბრძანებებს და მან ასევე ჩვენი ქონება წაიღო.
- 12 და იყო ასე, რომ სულმა კვლავ მითხრა: მოკალი ის, რადგან უფალმა ჩაგიგდო ხელში.
- 13 აჰა, უფალი კლავს ბოროტთ, რათა განახორციელოს თავისი სამართლიანი საქმენი. უმჯობესია დაიღუპოს ერთი ადამიანი, ვიდრე ურწმუნოების გამო გადაშენდეს და დაიღუპოს მთელი ერი.
- 14 და ახლა, როდესაც მე, ნეფიმ, მოვისმინე ეს სიტყვები, გამახსენდა უდაბნოში ნათქვამი უფლის სიტყვები: რამდენადაც დაიცავს შენი შთამომავლობა ჩემს მცნებებს, იმდენად აყვავდება ის აღთქმულ მიწაზე.
- 15 დიახ, მე ასევე ვიფიქრე, რომ ისინი ვერ შეძლებენ უფლის მცნებების დაცვას მოსეს რჯულის მიხედვით, თუ არ ექნებათ ეს რჯული.
- 16 და მე ასევე ვიცოდი, რომ ეს რჯული იყო ამოტიფრული სპილენძის ფირფიტებზე.
- 17 და კვლავ, ვიცოდი, რომ ლაბანი უფალმა ჩამიგდო ხელში იმ მიზნით, რომ მე ამელო ჩანაწერები მისი ბრძანების შესაბამისად.
- 18 ამიტომაც დავემორჩილე სულის ხმას, მოვკიდე ლაბანს თავზე თმებში ხელი და მოვკვეთე თავი მისივე მახვილით.
- 19 და მას შემდეგ, რაც მოვკვეთე თავი მისივე მახვილით, ავიღე ლაბანის სამოსელი, გადავიცვი ტანზე, დიახ, ყველაფერი, რაც ეცვა და შევიბი წელზე მისი აბჯარი.
- 20 და მას შემდეგ, რაც ასე მოვიქეცი, გავემართე ლაბანის საგანძურისაკენ. და როდესაც მივდიოდი ლაბანის საგანძურისკენ, აჰა, დავინახე ლაბანის მსახური, რომელსაც ჰქონდა საგანძურის გასაღებები. და მე მას ვუბრძანე ლაბანის ხმით, წამოსულიყო ჩემთან ერთად საგანძურში.

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.

21 და მას ეგონა, რომ მე ვიყავი მისი პატრონი, ლაბანი, რადგან მან დაინახა სამოსელი და ჩემს წელზე შებმული მახვილი.

22 და ის მელაპარაკებოდა იუდეველთა უხუცესებზე, იცოდა რა, რომ მისი პატრონი, ლაბანი, ღამე მათთან იყო.

23 და მივმართე მას, როგორც ლაბანი.

24 და ასევე ვუთხარი, რომ მე უნდა წავიღო სპილენძის ფირფიტები გრავირებით ჩემს უფროს ძმებთან, რომლებიც იყვნენ კედლებს მიღმა.

25 მე ასევე ვუბრძანე მას, რომ უკან გამომყოლოდა.

26 და მას, ეგონა რა, რომ ვეუბნებოდი ძმებზე ეკლესიიდან და რომ მე ნამდვილად ვიყავი ლაბანი, რომელიც მოვკალი და ამიტომაც უკან გამომყვა.

27 და იგი ბევრჯერ დამელაპარაკა იუდეველთა უხუცესებზე, როდესაც მე მივემართებოდი ჩემი ძმებისაკენ, რომლებიც იყვნენ კედლებს მიღმა.

28 და იყო ასე, რომ როდესაც ლამანმა დაინახა, ის ძალზედ შეშინდა და ასევე ლემუელი და სემიც. და ისინი გაიქცნენ ჩემგან, რადგან ეგონათ, რომ ლაბანი ვიყავი და რომ მან მომკლა და ასევე მათი სიცოცხლის მოსპობას აპირებდა.

29 და იყო ასე, რომ დავუძახე და მათ გაიგეს ჩემი ხმა, ამიტომაც აღარ გამირბოდნენ.

30 და იყო ასე, რომ როდესაც ლაბანის მსახურმა დაინახა ჩემი ძმები, ის აკანკალდა და დააპირა ჩემგან გაქცევა და ქალაქ იერუსალიმში დაბრუნება.

31 და ახლა მე, ნეფი, ვიყავი რა დიდი აღნაგობის ადამიანი და რადგან უფალმა უხვად მიბოძა ძალღონე, დავიჭირე ლაბანის მსახური, რომ ის არ გაქცეულიყო.

32 და იყო ასე, რომ მივმართე მას, რომ თუ ყურს დაუგდებდა ჩემს სიტყვებს, ისე, როგორც ცოცხალი უფალი და ცოცხალი ვარ მე, თუ მხოლოდ ყურს დაუგდებდა ჩვენს სიტყვებს, ჩვენ დავინდობდით მის სიცოცხლეს.

33 და მე ვუთხარი მას, დაფიცებით, რომ არ უნდა ეშინოდეს, რომ ის იქნებოდა თავისუფალი ადამიანი, ისეთივე, როგორც ჩვენ, თუ წამოვიდოდა ჩვენთან ერთად უდაბნოში.

And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.

And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.

And I spake unto him as if it had been Laban.

And I also spake unto him that I should carry the engravings, which were upon the plates of brass, to my elder brethren, who were without the walls.

And I also bade him that he should follow me.

And he, supposing that I spake of the brethren of the church, and that I was truly that Laban whom I had slain, wherefore he did follow me.

And he spake unto me many times concerning the elders of the Jews, as I went forth unto my brethren, who were without the walls.

And it came to pass that when Laman saw me he was exceedingly frightened, and also Lemuel and Sam. And they fled from before my presence; for they supposed it was Laban, and that he had slain me and had sought to take away their lives also.

And it came to pass that I called after them, and they did hear me; wherefore they did cease to flee from my presence.

And it came to pass that when the servant of Laban beheld my brethren he began to tremble, and was about to flee from before me and return to the city of Jerusalem.

And now I, Nephi, being a man large in stature, and also having received much strength of the Lord, therefore I did seize upon the servant of Laban, and held him, that he should not flee.

And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.

And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.

34 და მე მას მივმართე სიტყვებით: ნამდვილად, უფალმა გვიბრძანა ამის გაკეთება და განა არ უნდა ვიყოთ ბეჯითნი უფლის მცნებების დაცვაში? ამიტომაც, თუ შენ ჩამოხვალ უდაბნოში მამაჩემთან, გექნება ჩვენს შორის ადგილი.

35 და იყო ასე, რომ ზორამი გამხნევდა იმ სიტყვებით, რომლებიც მე მას ვუთხარი. ახლა, მსახურის სახელი იყო ზორამი; და იგი დაგვიპირდა, რომ ჩავიდოდა უდაბნოში მამაჩვენთან. დიახ, მან ასევე შემოგვფიცა, რომ ამიერიდან მომავალში ჩვენთან ერთად იქნებოდა.

36 ამჯერად, ჩვენ ვისურვეთ, რომ ის უნდა დარჩენილიყო ჩვენთან ერთად იმ მიზნით, რომ იუდეველებს არ გაეგოთ ჩვენი უდაბნოში გაქცევის შესახებ, რათა არ დაგვდევენებოდნენ და არ გავენადგურებინეთ.

37 და იყო ასე, რომ როდესაც ზორამმა შემოგვფიცა, ჩვენი შიში მის მიმართ გაქრა.

38 და იყო ასე, რომ ავიღეთ სპილენძის ფირფიტები, ავიყვანეთ ლაბანის მსახურიც და წავედით უდაბნოში და გავემართეთ მამაჩვენის კარვისაკენ.

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord hath commanded us to do this thing; and shall we not be diligent in keeping the commandments of the Lord? Therefore, if thou wilt go down into the wilderness to my father thou shalt have place with us.

And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

1 ნეფი 5

- 1 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ჩამოვედით უდაბნოში მამაჩვენთან, აჰა, ის აღივსო სიხარულით, ასევე დედაჩვენიც, სარია, განსაკუთრებულად იყო გახარებული, რადგან ის ნამდვილად გლოვობდა ჩვენზე.
- 2 რადგან მას ეგონა, რომ ჩვენ უდაბნოში დავიღუპეთ და შესჩიოდა მამაჩვენს, ეუბნებოდა, რომ ის იყო ხილვების მქონე კაცი, სიტყვებით: აჰა, შენ გამოგვიყვანე ჩვენი მემკვიდრეობის მიწიდან და აღარ არიან უკვე ჩემი შვილები და ჩვენც ვიღუპებით უდაბნოში.
- 3 და ასეთი სიტყვებით შესჩიოდა დედაჩემი მამაჩემს.
- 4 და იყო ასე, რომ მამაჩემმა მიმართა მას სიტყვებით: მე ვიცი, რომ ვარ ხილვების მქონე კაცი, რადგან მე რომ ხილვაში არ მენახა ღვთის საქმენი, არა თუ ვერ შევიცნობდი ღვთის სიკეთეს, არამედ დავრჩებოდი იერუსალიმთან და დავიღუპებოდი ჩემს ძმებთან ერთად.
- 5 მაგრამ, აჰა, მე მივიღე აღთქმული მიწა, რაც მე მიხარია, დიახ, მე ვიცი, რომ უფალი გამოიხსნის ჩემს შვილებს ლაბანის ხელიდან და კვლავ ჩამოიყვანს აქ, ჩვენთან, უდაბნოში.
- 6 და ასეთი სიტყვებით მამაჩემი, ლეხი, ანუგეშებდა დედაჩემს, სარიას, ჩვენს შესახებ, იმ დროს, როდესაც ჩვენ მივდიოდით უდაბნოში, იერუსალიმის მიწისაკენ, იუდეველთა ჩანაწერების ასაღებად.
- 7 და როდესაც ჩვენ დავბრუნდით მამაჩემის კარავში, აჰა, აღივსნენ ისინი სიხარულით და დედაჩემი დამშვიდდა.
- 8 და დედაჩემმა თქვა ეს სიტყვები: ახლა მე ნამდვილად ვიცი, რომ უფალმა უბრძანა ჩემს ქმარს უდაბნოში გაქცევა, დიახ, მე ასევე ნამდვილად ვიცი, რომ უფალმა დაიცვა ჩემი შვილები და გამოიხსნა ლაბანის ხელიდან და მისცა ძალა, რომლითაც შეეძლოთ იმის გაკეთება, რაც მათ უფალმა უბრძანა. და ასეთი იყო მისი ნათქვამი სიტყვები.
- 9 და იყო ასე, რომ მათ ძალზედ გაუხარდათ და შეწირეს უფალს მსხვერპლშესაწირი და სრულად დასაწველი და მიუზღეს მათ ისრაელის ღმერთს სამადლობელი.

1 Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

- 10 და მას შემდეგ, რაც მათ მიუზღეს სამადლობელი ისრაელის ღმერთს, მამაჩემმა, ლეხიმ, აიღო სპილენძის ფირფიტებზე ამოტვიფრული ჩანაწერები და შეისწავლა ისინი დასაწყისიდან.
- 11 და აჰა, მან დაინახა, რომ ისინი მოიცავდა მოსეს ხუთ წიგნს, რომლებშიც იყო აღწერილი ამა ქვეყნის შექმნისა და ასევე ადამის და ევას ამბავი, რომლებიც ჩვენი პირველი მშობლები იყვნენ;
- 12 და ასევე იუდეველთა ჩანაწერებს, დასაბამიდან, იუდას მეფის, ციდეკიაჰუს, გამეფებამდე;
- 13 ასევე წმინდა წინასწარმეტყველთა წინასწარმეტყველებებს, დასაბამიდან ციდეკიაჰუს გამეფებამდე; და ასევე იერემიას პირით გაჟღერებულ მრავალ წინასწარმეტყველებას.
- 14 და იყო ასე, რომ მამაჩემმა, ლეხიმ, სპილენძის ფირფიტებზე ასევე იპოვა თავისი მამების გვარტომობის აღწერა; და ამიტომაც მან გაიგო, რომ იყო იოსების შთამომავალი, დიახ, იმ იოსების, რომელიც იყო იაკობის შვილი, რომელიც გაყიდეს ეგვიპტეში და რომელიც გადარჩა უფლის ხელით, რათა მას გადაერჩინა მამამისი, იაკობი; და მთელი მისი ოჯახი, შიმშილით დაღუპვისაგან.
- 15 და ისინი ასევე ტყვეობიდან გამოყვანილ იქნენ ეგვიპტის მიწიდან იმავე ღვთის მიერ, რომელმაც ისინი გადაარჩინა.
- 16 და ამგვარად მამაჩემმა, ლეხიმ, აღმოაჩინა თავისი მამების გვარტომობის აღწერა. და ლაბანიც ასევე იოსების შთამომავალი იყო, ამიტომაც ის და მისი მამები ინახავდნენ ამ ჩანაწერებს.
- 17 და ახლა, როდესაც მამაჩემმა დაინახა ეს ყველაფერი, ის აღივსო სულით და დაიწყო წინასწარმეტყველება მის შთამომავლობაზე –
- 18 რომ ეს სპილენძის ფირფიტები გავრცელდება ყოველ ერში, ტომში, ენაში და ხალხში, რომლებიც მისი შთამომავლობის იყვნენ.
- 19 ამიტომაც, მან თქვა, რომ ეს სპილენძის ფირფიტები არასდროს არ გაფუჭდება; არც დროისაგან გაცვდება. და ბევრი რამ იწინასწარმეტყველა მან მისი შთამომავლობის შესახებ.

And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;

And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.

And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.

And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.

And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.

And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—

That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

20 და იყო ასე, რომ ამ დრომდე მე და მამაჩემი ვასრულებდით იმ ბრძანებებს, რომლებიც უფალმა მოგვცა.

21 და ჩვენ მივიღეთ ჩანაწერები, რომლების ალებაც უფალმა გვიბრძანა და შევისწავლეთ და აღმოვაჩინეთ, რომ ისინი იყო ნანატრი; დიას, ჩვენთვის ძალიან ძვირფასიც, რამეთუ შეგვეძლო ჩვენი შვილებისთვის უფლის მცნებების შენარჩუნება.

22 ამიტომაც, უფლის სიბრძნე იყო იმაში, რომ ჩვენ ისინი თან გვეტარებინა უდაბნოში აღთქმული მიწისაკენ მოგზაურობისას.

And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, insomuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

1 ნეფი 6

- 1 და ახლა მე, ნეფი, ჩემი ჩანაწერის ამ ნაწილში არ მოვიხსენიებ ჩემი მამების გვარტომობას, არც მომავალში არ მოვიხსენიებ მას ამ ფირფიტებზე, რომლებზეც მე ვწერ, რადგან ის ნახსენებია ჩანაწერში, რომელსაც აკეთებდა მამაჩემი, ამიტომაც მას არ ვწერ ამ ნაწილში.
- 2 რადგან საკმარისია ვთქვა, რომ ჩვენ ვართ იოსების შთამომავლები.
- 3 და ჩემთვის მნიშვნელობა არ აქვს იმას, რომ არ ვამახვილებ ყურადღებას მამაჩემის ყოველი საქმის დაწვრილებით აღწერაზე, ვინაიდან მათი აღწერა ამ ფირფიტებზე შეუძლებელია, რადგან ჩემი სურვილია, იყოს ადგილი იმისათვის, რომ ვწერო ღვთის საქმეებზე.
- 4 რადგან ჩემი ერთადერთი მიზანია – დავარწმუნო ადამიანები იმაში, რომ მოვიდნენ აბრაამის ღმერთთან, ისაკის ღმერთთან და იაკობის ღმერთთან და გადარჩნენ.
- 5 ამიტომაც იმას კი არ ვწერ, რაც ქვეყანას სწადია, არამედ იმას, რაც სწადია ღმერთს და მათ, ვინც არ არიან ამა ქვეყნისა.
- 6 ამიტომაც, მე მივცემ მცნებას ჩემს შთამომავლობას, არ შეავსონ ეს ფირფიტები იმით, რაც არ არის ადამიანთა შვილებისთვის ფასეული.

1 Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

1 ნეფი 7

- 1 და ახლა, მე მინდა, იცოდეთ, რომ მას შემდეგ, რაც მამაჩემმა, ლეხიმ, დაამთავრა წინასწარმეტყველება მისი შთამომავლობის შესახებ, იყო ასე, რომ უფალმა კვლავ მიმართა მას სიტყვებით, რომ არ იქნება კარგი, თუ ლეხი უდაბნოში წაიყვანს მხოლოდ თავის ოჯახს; და რომ მისმა შვილებმა უნდა შეირთონ ცოლად ასულნი, რათა მათ შეძლონ აღთქმულ მიწაზე უფლისთვის შთამომავლობის აღზრდა.
- 2 და იყო ასე, რომ უფალმა უბრძანა მას, რომ მე, ნეფი, და ჩემი ძმები კვლავ უნდა დავბრუნებულიყავით იერუსალიმის მიწაზე და ჩამოგვეყვანა ისმაელი და მისი ოჯახი უდაბნოში.
- 3 და იყო ასე, რომ მე, ნეფი, ძმებთან ერთად კვლავ გავემართე უდაბნოსკენ, რათა მივსულიყავით იერუსალიმში.
- 4 და იყო ასე, რომ ჩვენ მივედით ისმაელის სახლში და ისმაელის თვალში კეთილგანწყობა მოვიპოვეთ, იმდენად, რომ ვუთხარით უფლის სიტყვები.
- 5 და იყო ასე, რომ უფალმა იმდენად მოუღობო გული ისმაელს და მის ოჯახს, რომ ისინი ჩვენთან ერთად წამოვიდნენ უდაბნოში მამაჩვენის კარავისაკენ.
- 6 და იყო ასე, რომ როდესაც ჩვენ ვმოგზაურობდით უდაბნოში, აჰა, ლამანი და ლემუელი და ისმაელის ორი ქალიშვილი და ისმაელის ორი ვაჟი და მათი ოჯახები აგვიჯანყდნენ; დიახ, მე, ნეფის; და სემს და მათ მამას, ისმაელს და მის ცოლს და მათ სამ დანარჩენ ქალიშვილს.
- 7 და იყო ასე, რომ ამ აჯანყებით მათ სურდათ იერუსალიმის მიწაზე დაბრუნება.
- 8 და ახლა, მე, ნეფი, ვიყავი რა დაღონებული მათი გულქვაობით, ამიტომაც მივმართე სიტყვებით, დიახ, ლამანს და ლემუელს: აჰა, თქვენ ხართ ჩემი უფროსი ძმები, როგორ ხართ ასეთი გულქვები და გონებით ბნელნი, რათა გჭირდებათ, რომ მე, თქვენმა უმცროსმა ძმამ, მოგმართოთ, დიახ, და თქვენ მაგალითი მოგცეთ?
- 9 როგორ არ უგდებდით ყურს უფლის სიტყვებს?
- 10 როგორ დაგავიწყდათ, რომ იხილეთ უფლის ანგელოზი?

1 Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

- 11 დიახ, და როგორ დაგავიწყდათ, როგორი დიდი საქმენი გააკეთა ჩვენთვის უფალმა ლაბანის ხელიდან გამოსხნით და ასევე რომ ჩვენ შევძელით ჩანაწერების მოპოვება?
- 12 დიახ, როგორ დაივიწყეთ თქვენ, რომ უფალს შეუძლია ყველაფრის გაკეთება თავისი ნების შესაბამისად, ადამიანთა შვილებისათვის, თუ იქნება ისე, რომ გამოავლენენ მისადმი რწმენას? ამიტომაც, მოდით ვიყოთ მისი ერთგულნი.
- 13 და თუ იქნება ისე, რომ ჩვენ ვიქნებით მისი ერთგულნი, მივიღებთ აღთქმულ მიწას; და ოდესმე მომავალში თქვენ გაიგებთ, რომ აღსრულდება უფლის სიტყვა იერუსალიმის განადგურების შესახებ; ვინაიდან რაც კი უფალმა თქვა იერუსალიმის განადგურებაზე, უნდა აღსრულდეს.
- 14 რადგან, აჰა, უფლის სული მალე აღარ იმოქმედებს მასზე, რადგან, აჰა, მათ უარყვეს წინასწარმეტყველები და იერემიაც ჩააგდეს საპყრობილეში და ცდილობდნენ მამაჩემისთვისაც მოესწრაფათ სიცოცხლე, ასე რომ მათ გააძევეს იგი იმ მიწიდან.
- 15 ახლა, აჰა, გეუბნებით, რომ თუ დაბრუნდებით იერუსალიმში, თქვენც მასთან ერთად დაიღუპებით. და ახლა, თუ ასე აირჩევთ, წადით იმ მიწაზე და დაიმახსოვრეთ ეს სიტყვები, რომლებსაც გეუბნებით, რომ თუ წახვალთ, თქვენც ასევე დაიღუპებით, რადგან აი ასე მაიძულებს უფლის სული, რომ უნდა ვილაპარაკო.
- 16 და იყო ასე, რომ როდესაც მე, ნეფიმ, ვუთხარი ეს სიტყვები ჩემს ძმებს, ისინი გაბრაზდნენ ჩემზე. და იყო ასე, მათ აღმართეს ჩემზე ხელი, რადგან, აჰა, ისინი იყვნენ ძალზედ განრისხებულნი და შემბოჭეს თოკებით, რადგან ცდილობდნენ ჩემი სიცოცხლის მოსწრაფებას, რათა შეძლებოდათ ჩემი დატოვება უდაბნოში გარეული მხეცებისათვის დასაგლეჯად.
- 17 მაგრამ, იყო ისე, რომ ვილოცე უფლისადმი სიტყვებით: უფალო, შენდამი ჩემი რწმენის შესაბამისად, გამომიხსენი ჩემი ძმების ხელიდან, დიახ, ძალა მომეცი, რომ გავწყვიტო ეს თოკები, რომლებითაც ვარ შებოჭილი.

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, insomuch that they have driven him out of the land.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

18 და იყო ასე, რომ როდესაც ვთქვი ეს სიტყვები, აჰა, თოკები მომეშვა ხელფეხიდან და დავდექი ჩემი ძმების წინაშე და კვლავ მივმართე მათ.

19 და იყო ასე, რომ ისინი კვლავ გაბრაზდნენ ჩემზე და ეცადნენ ხელი აღმართათ ჩემზე, მაგრამ, აჰა, ისმაელის ერთ-ერთი ქალიშვილი, დიახ, ასევე დედამისი და ისმაელის ერთ-ერთი შვილი ისე შეეხვეწნენ ჩემს ძმებს, რომ მოუღბეს მათ გული და მათ შეწყვიტეს მცდელობა ჩემი სიცოცხლის მოსასწრაფად.

20 და იყო ასე, რომ ისინი დაღონდნენ თავიანთი სიბოროტის გამო ისე, რომ მუხლი მოიყარეს ჩემ წინაშე და შემეხვეწნენ მეპატიებინა მათთვის ის, რაც გააკეთეს ჩემს წინააღმდეგ.

21 და იყო ასე, რომ გულწრფელად ვაპატიე მათ ყველაფერი, რაც კი გააკეთეს და მოვუწოდე ელოცათ შეწყალებისთვის უფლისადმი, თავიანთი ღვთისადმი; და იყო ასე, რომ ასეც მოიქცნენ. და მას შემდეგ, რაც მათ ილოცეს უფლისადმი, ჩვენ კვლავ გავემგზავრეთ მამაჩვენის კარავისაკენ.

22 და იყო ასე, რომ ჩვენ ჩავედით მამაჩვენის კარავთან. და მას შემდეგ, რაც მე და ჩემი ძმები და ისმაელის მთელი ოჯახი მივედით მამაჩემის კარავთან, მათ მიაგეს უფალს, თავიანთ ღმერთს, სამადლობელი და შეწირეს მას მსხვერპლშესაწირი და სრულიად დასაწველი.

And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, insomuch that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

1 ნეფი 8

- 1 და იყო ასე, რომ ჩვენ შევაგროვეთ ყველანაირი თესლი, ყველა ჯიშის, როგორც ხორბლეულის, ასევე ყველანაირი ხილის თესლი.
- 2 და იყო ასე, რომ იმ დროს, როდესაც მამაჩემი იმყოფებოდა უდაბნოში, მან მოგვმართა სიტყვებით: აჰა, მე ვნახე სიზმარი ანუ სხვა სიტყვებით, ვიხილე ხილვა.
- 3 და აჰა, იმის გამო, რაც ვიხილე, მაქვს მიზეზი ვიხარო უფალში ნეფისა და ასევე სემის გამო, რადგან მაქვს მიზეზი იმის ვარაუდისათვის, რომ ისინი და მრავალნი მათი შთამომავლობიდან გადარჩებიან.
- 4 მაგრამ, აჰა, ლამან და ლემუელ, თქვენ გამო ძალიან ვშიშობ, რადგან, აჰა, მივხვდი, რომ მე ვიხილე სიზმარში ბნელი და პირქუში უდაბნო.
- 5 და იყო ასე, რომ დავინახე კაცი, იგი შემოსილი იყო თეთრი სამოსელით და მოვიდა და დადგა ჩემ წინ.
- 6 და იყო ასე, რომ მან მომმართა და მიბრძანა, მას გავეყოლოდი.
- 7 და იყო ასე, როდესაც მივეყვებოდი მას, დავინახე, რომ აღმოვჩნდი ბნელ, პირქუშ, გავერანებულ ადგილას.
- 8 და მას შემდეგ, რაც მრავალი საათი ვიარე წყვდიადში, დავიწყე უფლისადმი ლოცვა, რომ გამოეჩინა მოწყალება ჩემს მიმართ, მისი უხვი, დიდსულოვანი წყალობით.
- 9 და იყო ასე, მას შემდეგ, რაც ლოცვით მივმართე უფალს, დავინახე ფართო და ვრცელი მინდორი.
- 10 და იყო ასე, რომ დავინახე ხე, რომლის ნაყოფი იყო სანატრელი ადამიანის ბედნიერებისთვის.
- 11 და იყო ასე, რომ მივედი და ვიგემე იმის ნაყოფი; და შევიცანი, რომ ის იყო ყველაზე ტკბილი, რომელიც ოდესმე მიგემია. დიახ, ვიხილე, რომ მისი ნაყოფი იყო თეთრი, უფრო მეტი სითეთრის, ვიდრე ოდესმე მქონდა ნანახი.
- 12 და როდესაც ვიგემე იმის ნაყოფი, მან აღავსო ჩემი სული ძალზედ დიდი სიხარულით; და ამიტომაც მოვისურვე, რომ ჩემმა ოჯახმაც იგემოს იგი, რადგან ვიცოდი, რომ ის იყო ყველა სხვა ნაყოფზე უფრო მეტად სანატრელი.

1 Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

- 13 და როდესაც მიმოვიხედე გარშემო იმედით, მეპოვნა ჩემი ოჯახი, დავინახე წყლის მდინარე; და ის მიედინებოდა და იყო იმ ხესთან ახლოს, რომლის ნაყოფიც ვიგემე.
- 14 და შევხედე, რათა მენახა, საიდან მოედინებოდა ის; და შორიახლოს დავინახე მისი სათავე; და იმის სათავესთან დავინახე დედათქვენი, სარია, სემი და ნეფი; და იდგნენ ისინი, თითქოს არ იცოდნენ, საით უნდა წასულიყვნენ.
- 15 და იყო ასე, რომ მოვუხმე მათ და ვუთხარი ხმამაღლა, რომ მოსულიყვნენ ჩემთან და ეგემათ ნაყოფი, რომელიც იყო ყველა სხვა ნაყოფზე უფრო მეტად სანატრელი.
- 16 და იყო ასე, რომ ისინი მოვიდნენ ჩემთან და ასევე იგემეს ნაყოფი.
- 17 და იყო ასე, რომ მსურდა ლამანიც და ლემუელიც მოსულიყვნენ და ეგემათ ნაყოფი, ამიტომაც შევხედე მდინარის სათავეს იმედით, დამენახა ისინი.
- 18 და იყო ასე, რომ დავინახე ისინი, მაგრამ მათ არ ისურვეს ჩემთან მოსვლა და ნაყოფის დაგემოვნება.
- 19 და დავინახე რკინის მოაჯირი, რომელიც მიუყვებოდა მდინარის ნაპირს და მიდიოდა ხისკენ, რომელთანაც ვიდექი.
- 20 ასევე ვიხილე რთული და ვიწრო ბილიკი, რომელიც მიჰყვებოდა რკინის მოაჯირს იმ ხემდე, სადაც ვიდექი; და ის ასევე მიდიოდა წყაროს სათავესთან, ფართო და ქვეყანასავით ვრცელი მინდვრისკენ.
- 21 და დავინახე უამრავი ხალხის თავყრილობა, მრავალი მათგანი მიისწრაფოდა წინ, რომ ხისკენ მიმავალ ბილიკთან მიედგიათ, რომელთანაც მე ვიდექი.
- 22 და იყო ასე, რომ ისინი წინ მოდიოდნენ და მოაბიჯებდნენ ბილიკზე, რომელიც მიდიოდა ხისკენ.
- 23 და იყო ასე, რომ ბნელეთის ბურუსმა წამოიწია; დიახ, ძალზედ დიდმა ბნელეთის ბურუსმა, ისეთმა, რომ ისინი, ვინც შეაბიჯებდნენ მის ბილიკზე, კარგავდნენ გზას, დაეხეტებოდნენ გზააბნეულნი და იკარგებოდნენ.

And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.

And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.

And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.

And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.

And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.

And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.

And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.

And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.

And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.

And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.

And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, insomuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.

24 და იყო ასე, რომ დავინახე სხვები, რომლებიც წინ მიისწრაფოდნენ და ისინი მოდიოდნენ და ეჭიდებოდნენ რკინის მოაჯირის ბოლოს; და წინ მოისწრაფოდნენ ბნელეთის ბურუსში, ეკრობოდნენ რკინის მოაჯირს იქამდე, სანამ არ მოვიდოდნენ და არ იგემებდნენ ხის ნაყოფს.

25 და მას შემდეგ, რაც ისინი იგემებდნენ ხის ნაყოფს, მიმოიხედავდნენ გარშემო ისე, თითქოს რცხვენოდათ.

26 და მეც მიმოვიხედე გარშემო და დავინახე წყლის მდინარის იქითა ნაპირზე დიდი და ფართო შენობა; და ის იდგა თითქოს ჰაერში, მაღლა, მიწის ზევით.

27 და ის სავსე იყო ხალხით, როგორც მოხუცებით, ასევე ახალგაზრდებით, როგორც კაცებით, ასევე ქალებით; და მათი ტანსაცმელი იყო განსაკუთრებულად მდიდრული და ისინი დასცინოდნენ და თითს იშვერდნენ მათკენ, ვინც უკვე მოვიდა და აგემოვნებდა ნაყოფს.

28 და მას შემდეგ, რაც იგემეს ნაყოფი, შერცხვათ მათი, ვინც დასცინოდნენ; და გადაცვივდნენ აკრძალულ ბილიკებზე და დაიკარგნენ.

29 და ახლა მე, ნეფი, არ ვამბობ მამაჩემის ყოველ სიტყვას.

30 მაგრამ მოკლედ რომ აღვწერო, აჰა, მან იხილა წინ მიმავალი სხვა მრავალნი; და ისინი მოდიოდნენ და ეჭიდებოდნენ რკინის მოაჯირის ბოლოს; და წინ მიდიოდნენ თავიანთ ბილიკზე, რკინის მოაჯირს მტკიცედ ჩაჭიდებულნი, სანამ არ მოვიდოდნენ და არ დაეცემოდნენ და არ იგემებდნენ ხის ნაყოფს.

31 და მან ასევე იხილა სხვა მრავალნი, რომლებიც ხელის ცეცებით იკვლევდნენ გზას იმ დიდი და ფართო შენობისაკენ.

32 და იყო ასე, რომ ბევრი მათგანი იხრჩობოდა წყაროს სიღრმეში; და ბევრი იკარგებოდა მისი სათვალავიდან, დაეხეტებოდნენ რა უცხო გზებზე.

33 და დიდი იყო მათი რაოდენობა, ვინც შევიდა იმ უცნაურ შენობაში. და მას შემდეგ, რაც შევიდნენ იმ შენობაში, ისინი ზიზღით იშვერდნენ თითს ჩემკენ და მათკენ, ვინც ასევე აგემოვნებდა ხის ნაყოფს, მაგრამ ჩვენ არ ვუგდებდით ყურს.

34 ეს არის მამაჩემის სიტყვები: ვინაიდან ყველა, ვინც მათ ყური დაუგდო, გზას ასცდნენ.

And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.

And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.

And I also cast my eyes round about, and beheld, on the other side of the river of water, a great and spacious building; and it stood as it were in the air, high above the earth.

And it was filled with people, both old and young, both male and female; and their manner of dress was exceedingly fine; and they were in the attitude of mocking and pointing their fingers towards those who had come at and were partaking of the fruit.

And after they had tasted of the fruit they were ashamed, because of those that were scoffing at them; and they fell away into forbidden paths and were lost.

And now I, Nephi, do not speak all the words of my father.

But, to be short in writing, behold, he saw other multitudes pressing forward; and they came and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press their way forward, continually holding fast to the rod of iron, until they came forth and fell down and partook of the fruit of the tree.

And he also saw other multitudes feeling their way towards that great and spacious building.

And it came to pass that many were drowned in the depths of the fountain; and many were lost from his view, wandering in strange roads.

And great was the multitude that did enter into that strange building. And after they did enter into that building they did point the finger of scorn at me and those that were partaking of the fruit also; but we heeded them not.

These are the words of my father: For as many as heeded them, had fallen away.

35 და ლამანმა და ლემუელმა არ იგემეს
ნაყოფი, – თქვა მამაჩემმა.

36 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მამაჩემმა
თქვა ყოველი ეს სიტყვა მის სიზმარზე ანუ
ხილვაზე, რომლებიც მრავლად ჰქონდა, მან
გვითხრა იმის გამო, რაც იხილა ხილვაში, რომ
მას ძალზედ ეშინოდა ლამანის და ლემუელის
გამო; დიახ, მას ეშინოდა, რომ ისინი უფლის
გარემოცვიდან არ იქნენ განდევნილნი.

37 და მან მოუწოდა მათ მაშინ, სათუთი მშობლის
ყველა გრძნობით, რომ ყური დაეგდოთ მისი
სიტყვებისათვის, რომ იქნებ უფალს გამოეჩინა
მათ მიმართ მოწყალება და არ ყოფილიყვნენ
გაძევებულნი, დიახ, მამაჩემმა უქადაგა მათ.

38 და მას შემდეგ, რაც მან უქადაგა მათ და ასევე
უწინასწარმეტყველა ბევრ რამეზე, უბრძანა
მათ, დაეცვათ უფლის მცნებები; და დაამთავრა
მათთან საუბარი.

And Laman and Lemuel partook not of the fruit,
said my father.

And it came to pass after my father had spoken all
the words of his dream or vision, which were many,
he said unto us, because of these things which he
saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and
Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off
from the presence of the Lord.

And he did exhort them then with all the feeling of
a tender parent, that they would hearken to his
words, that perhaps the Lord would be merciful to
them, and not cast them off; yea, my father did
preach unto them.

And after he had preached unto them, and also
prophesied unto them of many things, he bade them
to keep the commandments of the Lord; and he did
cease speaking unto them.

1 ნეფი 9

- 1 და ყველაფერი ეს მამაჩემმა დაინახა და მოისმინა და ისაუბრა, როდესაც იმყოფებოდა ლემუელის ველზე კარავში და ასევე უამრავი სხვა რამ, რისი აღწერაც ამ ფირფიტებზე შეუძლებელია.
- 2 და ახლა, როგორც უკვე ვთქვი ამ ფირფიტების შესახებ, აჰა, ეს არ არის ის ფირფიტები, რომლებზედაც ვაკეთებ ჩემი ხალხის ისტორიის სრულ ჩანაწერს, რადგან ფირფიტებს, რომლებზედაც ვაკეთებ ჩემი ხალხის სრულ ჩანაწერს, ვუწოდებ ნეფის ფირფიტები; ასე რომ, მათ ეწოდებათ ნეფის ფირფიტები, ჩემი სახელის შესაბამისად; და ამ ფირფიტებსაც ასევე ეწოდებათ ნეფის ფირფიტები.
- 3 მიუხედავად ამისა, მივიღე უფლისგან ბრძანება დავამზადო ეს ფირფიტები განსაკუთრებული მიზნისათვის, რათა არსებობდეს ამოტვიფრული ჩანაწერი ჩემი ხალხის მსახურების შესახებ.
- 4 სხვა ფირფიტებზე უნდა იყოს ამოტვიფრული ჩანაწერები მეფეების მმართველობის, ჩემს ხალხში ომებისა და განხეთქილებების შესახებ; ამიტომაც, ეს ფირფიტები ეძღვნება, მეტწილად, უფლისადმი მსახურებას და სხვა ფირფიტები ეძღვნება, მეტწილად, მეფეების მმართველობას და ჩემს ხალხში ომებსა და განხეთქილებებს.
- 5 ამიტომაც, მიბრძანა უფალმა დამემზადებინა ეს ფირფიტები მისი ბრძნული მიზნისთვის, რომლის დანიშნულებაც ჩემთვის უცნობია.
- 6 მაგრამ უფალმა დასაბამიდან იცის ყოველივე; ამიტომაც ამზადებს გზას, რათა აღსრულდეს მისი ყოველი საქმე ადამიანთა შვილებს შორის; რადგან, აჰა, მას აქვს ყველანაირი ძალა, რათა აღსრულდეს მისი ყოველი სიტყვა. და ეს არის ასე. ამინ.

1 Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

1 ნეფი 10

- 1 და ახლა მე, ნეფი, ვაგრძელებ ამ ფირფიტებზე ჩემს საქმეზე, მმართველობასა და მსახურებაზე ჩანაწერების გაკეთებას; ამიტომაც, ჩემი ჩანაწერების გასაგრძელებლად, უნდა ვთქვა რაიმე მამაჩემისა და ასევე ჩემი ძმების საქმეებზე.
- 2 ვინაიდან, აჰა, ეს იყო ასე, როდესაც მამაჩემმა დაასრულა სიტყვები თავისი სიზმრის შესახებ და ასევე მათ მიმართ მოწოდება ყოველგვარი სიბეჯითისაკენ, მან ისაუბრა იუდეველებზე.
- 3 რომ მას შემდეგ, რაც ისინი განადგურდებიან, ის დიდი ქალაქი იერუსალიმიც და მრავალი ტყვედ იქნება წაყვანილი ბაბილონში, უფლის მიერ დანიშნული დროის შესაბამისად, ისინი კვლავ დაბრუნდებიან, დიახ, ისინი იქნებიან ტყვეობიდან დაბრუნებულნი; და მას შემდეგ, რაც ტყვეობიდან დაბრუნდებიან, ისინი კვლავ დაისაკუთრებენ თავიანთი მემკვიდრეობის მიწას.
- 4 დიახ, ექვსასი წლის შემდეგ, რაც მამაჩემმა დატოვა იერუსალიმი, წინასწარმეტყველს აამაღლებს იუდეველებს შორის უფალი ღმერთი, დიახ, მესიას ანუ სხვა სიტყვებით, ამა ქვეყნის მხსნელს.
- 5 და მან ასევე ილაპარაკა წინასწარმეტყველებზე, თუ რაოდენ ბევრი მოწმობდა ამ მოვლენებზე იმ მესიის შესახებ, რომელზედაც გვიამბო, ანუ ამა ქვეყნის ამ გამომსყიდველზე.
- 6 ამიტომაც, მთელი კაცობრიობა იყო დაკარგულ და დაცემულ მდგომარეობაში და მუდამ ასე იქნებოდა, თუკი არ მიენდობოდა ამ გამომსყიდველს.
- 7 და მან ასევე ილაპარაკა წინასწარმეტყველებზე, რომელიც მოვიდოდა მესიაზე ადრე, რათა მოუმზადოს გზა უფალს.
- 8 დიახ, ის გამოვა და შეჰღალადებს უდაბნოში: განუმზადეთ გზა უფალს და მოასწორეთ მისი ბილიკები, რადგან თქვენ შორის დგას ის, ვისაც თქვენ არ იცნობთ და ის არის ჩემზე ბევრად ძლიერი, რომლის სანდლის თასმის გახსნის ღირსი არ ვარ. და ბევრს ლაპარაკობდა მამაჩემი ამაზე.

1 Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

- 9 და მამაჩემმა თქვა, რომ ის მონათლავს ბეთაბარაში იორდანის გაღმა და მან ასევე თქვა, რომ ის წყლით მონათლავს; წყლით მონათლავს მესიასაც.
- 10 და მას შემდეგ, რაც წყლით მონათლავს მესიას, ის იხილავს და მოწმე იქნება იმისა, რომ მონათლა ღვთის კრავი, რომელიც აიღებს ამა ქვეყნის ცოდვებს.
- 11 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მამაჩემმა თქვა ეს სიტყვები, იგი ელაპარაკა ჩემს ძმებს სახარებაზე, რომელიც იქნება იუდეველებს შორის ნაქადაგები და ასევე იუდეველების ურწმუნოებაში გადაშენებაზე. და მას შემდეგ, რაც ისინი მოკლავენ მესიას, რომელიც მოვა და მას შემდეგ, რაც მოკლავენ, ის მკვდრეთით აღდგება და სულიწმინდის მეშვეობით წარმართებს გამოეცხადება.
- 12 დიახ, მამაჩემმა ბევრი ილაპარაკა წარმართებსა და ასევე ისრაელის სახლზე, რომ ის შეიძლება შეადარონ ზეთისხილის ხეს, რომლის რტოებს მოტეხავენ და მთელ დედამიწის ზედაპირზე გაფანტავენ.
- 13 ამიტომაც, თქვა მან, საჭიროა, რომ ჩვენ ყველას ერთსულოვნად გაგვიძღვნენ აღთქმული მიწისაკენ, რათა აღსრულდეს უფლის სიტყვა, რომ ვიყოთ მთელი დედამიწის ზედაპირზე გაფანტულნი.
- 14 და მას შემდეგ, რაც ისრაელის სახლი გაიფანტება, ის კვლავ შეიკრიბება; ანუ მას შემდეგ, რაც წარმართები მიიღებენ სახარების სისრულეს, ზეთისხილის ხის ბუნებრივი რტოები ანუ ისრაელის სახლის ნარჩენი, დაემყნობა ანუ შეიცნობს ჭეშმარიტ მესიას, თავის უფალსა და გამომსყიდველს.
- 15 და ასეთი სიტყვებით მამაჩემი წინასწარმეტყველებდა და ელაპარაკებოდა ჩემს ძმებს, ასევე ბევრ სხვა რამეზეც, რაზედაც მე არ ვწერ ამ წიგნში; რადგან სხვა წიგნში დავწერე მათ შესახებ იმდენი, რამდენიც საჭიროდ მიმაჩნდა.
- 16 და ყველაფერი ეს, რაზედაც ვილაპარაკე, მოხდა იმ დროს, როდესაც მამაჩემი იმყოფებოდა კარავში, ლემუელის ველზე.

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

- 17 და იყო ასე, მას შემდეგ, რაც მე, ნეფიმ, მოვისმინე მამაჩემის ყოველი სიტყვა იმაზედ, თუ რა იხილა ხილვაში და ასევე იმაზედ, რაც ილაპარაკა სულიწმინდის ძალით, რომელიც მან მიიღო ღვთის ძის რწმენით და ღვთის ძე იყო ის მესია, რომელიც უნდა მოვიდეს, მე, ნეფიმ, ასევე მოვისურვე, დამენახა და მომესმინა და შემეცნო ამის შესახებ სულიწმინდის ძალით, რომელიც არის ღვთის ძღვენი ყველასთვის, ვინც ბეჯითად ეძებს მას ისე, როგორც იყო ძველ დროს და როგორც იმ დროს, როდესაც გამოეცხადება იგი ადამიანთა შვილებს.
- 18 რადგან იგი უცვლელია გუშინ, დღეს და უკუნისამდე; და გზა მომზადებულია ყოველი ადამიანისთვის ამაქვეყნის დასაბამიდან, თუ იქნება ისე, რომ მოინანიებენ და მასთან მივლენ.
- 19 რადგან ის, ვინც ბეჯითად ეძებს, იპოვის; და ღმერთის საიდუმლოებანი გაეხსნება მას სულიწმინდის ძალით ამ დროსაც კი, ისე, როგორც ძველად და ისე, როგორც ძველ დროს, ასევე იმ დროში, რომელიც მოვა; ამიტომ, უფლის გეზი არის ერთი მარადიული წრე.
- 20 ამიტომაც გახსოვდეს, ადამიანო, ყველაფრისათვის, რასაც აკეთებ, შენ წარსდგები სამსჯავროზე.
- 21 ამიტომ, თუ გამოცდის დღეების ჟამს ცდილობდით ბოროტებას, თქვენ უწმინდურად გცნობენ ღვთის სამსჯავროზე; და არაფერი უწმინდური არ შეიძლება ცხოვრობდეს ღვთის გვერდით; ამიტომაც თქვენ განდევნილნი უნდა იყოთ სამუდამოდ.
- 22 და სულიწმინდა მაძღვეს უფლებამოსილებას გითხრათ ეს და არ უარვყო ნათქვამი.

And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.

Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.

Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.

And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

1 ნეფი 11

- 1 ვინაიდან, იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მოვისურვე ჩავწვდომოდი იმას, თუ რა იხილა მამაჩემმა და მწამდა რა, რომ უფალს შეეძლო ამის ჩემთვისაც განდობა, ვიჯექი და გულში ვმსჯელობდი ამაზე, როდესაც ამიტაცა უფლის სულმა; დიახ, განსაკუთრებით მაღალ მთაზე, რომელიც მანამდე არასოდეს მენახა და რომელზედაც არასოდეს დამედგა ფეხი.
- 2 და სულმა მითხრა: აჰა, რას ისურვებ შენ?
- 3 და ვუთხარი: მსურს ვიხილო ის, რაც იხილა მამაჩემმა.
- 4 და სულმა მითხრა: გწამს, რომ მამაშენმა იხილა ის ხე, რომლის შესახებ გესაუბრათ?
- 5 და ვუთხარი: დიახ, შენ იცი, რომ მწამს მამაჩემის ყოველი სიტყვა.
- 6 და როდესაც ვუთხარი ეს სიტყვები, სულმა დიდი ხმით შესძახა: ოსანა უფალს, უზენაეს ღმერთს; რადგან ის არის ღმერთი მთელ დედამიწაზე, დიახ, ყველასა და ყველაზე მაღალი და კურთხეული ხარ შენ, ნეფი, ვინაიდან გწამს უზენაესი ღმერთის ძე, ამიტომაც იხილავ იმას, რაც მოისურვე.
- 7 და აჰა, ეს მოგეცემა შენ, როგორც ნიშანი, რომ მას შემდეგ, რაც იხილავ იმ ხეს, რომელიც ისხამს იმ ნაყოფს, რომელიც მამაშენმა იგემა, შენ ასევე იხილავ ზეციდან ჩამომავალ კაცს და იქნები მისი თვითმხილველი; და მას შემდეგ, რაც გახდები მისი თვითმხილველი, დაამოწმებ, რომ ეს არის ძე ღვთისა.
- 8 და იყო ასე, რომ სულმა მითხრა: შეხედე! და შევხედე და დავინახე ხე; და ის იყო ისეთი, როგორც იხილა მამაჩემმა; და რომლის სილამაზე ბევრად აღემატებოდა, დიახ, აჭარბებდა ყოველ სილამაზეს და მისი სიქათქათე აღემატებოდა მოფარფატე ფიფქების სისპეტაკეს.
- 9 და იყო ასე, მას შემდეგ, რაც ვიხილე ეს ხე, ვუთხარი სულს: ვხედავ, რომ შენ მაჩვენე ის ხე, რომელიც არის ყველაზე ძვირფასი.
- 10 და მან მითხრა: რა გსურს?

1 Nephi 11

For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

And I said: I desire to behold the things which my father saw.

And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

And he said unto me: What desirest thou?

- 11 და მე ვუთხარი: ჩავწვდე მის აზრს. აჰა, ვესაუბრებოდი მას, როგორც ადამიანს, რადგან დავინახე, რომ იყო ადამიანის გარეგნობით; მაგრამ მიუხედავად ამისა, ვიცოდი, რომ ის იყო უფლის სული და მესაუბრებოდა ისე, როგორც ადამიანი.
- 12 და იყო ასე, რომ მან მითხრა: შეხედე! და შევხედე, რათა მეხილა იგი, მაგრამ ვერ დავინახე, რადგან ის გაუჩინარდა ჩემგან.
- 13 და იყო ასე, რომ შევხედე და დავინახე იერუსალიმის დიდი ქალაქი და ასევე სხვა ქალაქებიც; და დავინახე ქალაქი ნაზარეთი; და ქალაქ ნაზარეთში დავინახე ქალწული და ის იყო ძალზედ ლამაზი და თეთრი.
- 14 და იყო ასე, რომ დავინახე, როგორ გაიხსნა ზეცა; და დაეშვა ანგელოზი და დადგა ჩემ წინ; და მითხრა: ნეფი, რას ხედავ?
- 15 და ვუთხარი მას: ქალწულს – ყველაზე ლამაზს და მშვენიერს სხვა ქალწულებს შორის.
- 16 და მან მითხრა: იცი, რა არის ღვთის შემწყნარებლობა?
- 17 და ვუთხარი მას: ვიცი, რომ მას უყვარს თავისი შვილები; მიუხედავად ამისა, მე არ ვიცი ყველაფრის არსი.
- 18 და მან მითხრა: აჰა, ქალწული, რომელსაც შენ ხედავ, არის ღვთის ძის ხორციელი დედა.
- 19 და იყო ასე, რომ დავინახე: იგი აიტაცა სულმა; და მას შემდეგ, რაც სულმა იგი აიტაცა რაღაც დროით, ანგელოზმა მომმართა: შეხედე!
- 20 და შევხედე და კვლავ დავინახე ქალწული, ბავშვით ხელში.
- 21 და ანგელოზმა მითხრა: აჰა, შეხედე, ღვთის კრავი, დიახ, თვით მარადიული მამის ძე! იცი შენ არსი იმ ხის, რომელიც მამაშენმა იხილა?
- 22 და ვუპასუხე სიტყვებით: დიახ, ეს არის ღვთის სიყვარული, რომელიც ყველგან ეფინება ადამიანთა შვილების გულებს; ამიტომაც, ის არის ყველაზე მეტად სანატრელი.
- 23 და მან მომმართა სიტყვებით: დიახ, ასევე ყველაზე სასიხარულო სულისათვის.

And I said unto him: To know the interpretation thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I beheld that he was in the form of a man; yet nevertheless, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he spake unto me as a man speaketh with another.

And it came to pass that he said unto me: Look! And I looked as if to look upon him, and I saw him not; for he had gone from before my presence.

And it came to pass that I looked and beheld the great city of Jerusalem, and also other cities. And I beheld the city of Nazareth; and in the city of Nazareth I beheld a virgin, and she was exceedingly fair and white.

And it came to pass that I saw the heavens open; and an angel came down and stood before me; and he said unto me: Nephi, what beholdest thou?

And I said unto him: A virgin, most beautiful and fair above all other virgins.

And he said unto me: Knowest thou the condescension of God?

And I said unto him: I know that he loveth his children; nevertheless, I do not know the meaning of all things.

And he said unto me: Behold, the virgin whom thou seest is the mother of the Son of God, after the manner of the flesh.

And it came to pass that I beheld that she was carried away in the Spirit; and after she had been carried away in the Spirit for the space of a time the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld the virgin again, bearing a child in her arms.

And the angel said unto me: Behold the Lamb of God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest thou the meaning of the tree which thy father saw?

And I answered him, saying: Yea, it is the love of God, which sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; wherefore, it is the most desirable above all things.

And he spake unto me, saying: Yea, and the most joyous to the soul.

24 მას შემდეგ, რაც თქვა ეს სიტყვები, მან მითხრა: შეხედე! და შევხედე და დავინახე ძე ღვთისა, ადამიანთა შვილებს შორის მიმავალი; და დავინახე მრავალი ადამიანი ეცემოდა მის ფერხით, რომლებიც თაყვანს სცემდნენ მას.

25 და იყო ასე, რომ მივხვდი: რკინის მოაჯირი, რომელიც მამაჩემმა იხილა, იყო ღვთის სიტყვა, რომელიც მიუძღვოდა ცოცხალი წყლის წყაროსაკენ ანუ სიცოცხლის ხესთან; ეს წყლები კი წარმოადგენს ღვთის სიყვარულს; და ასევე მივხვდი, რომ სიცოცხლის ხე წარმოადგენდა ღვთის სიყვარულს.

26 და ანგელოზმა კვლავ მითხრა: შეხედე და იხილე ღვთის შემწყნარებლობა!

27 და შევხედე და დავინახე ამა ქვეყნის გამომსყიდველი, რომელზედაც მამაჩემი საუბრობდა; ასევე დავინახე წინასწარმეტყველი, რომელსაც უნდა განემზადებინა მისთვის გზა. და ღვთის კრავი მივიდა და მის მიერ მოინათლა; და მას შემდეგ, რაც ის მოინათლა დავინახე, როგორ გაიხსნა ზეცა; და სულიწმინდა, მტრედის სახით გარდმომავალი, მასზედ დაეშვა ზეციდან.

28 და დავინახე, რომ იგი წავიდა და ემსახურებოდა ხალხს ძალითა და დიადი დიდებულებით; და მრავალნი შეიკრიბნენ ერთად, რათა მისთვის მოესმინათ; და დავინახე, რომ მათ განდევნეს იგი თავიანთი გარემოცვიდან.

29 და ასევე დავინახე სხვა თორმეტი, რომლებიც მას მიჰყვებოდნენ; და იყო ასე, რომ ისინი აიტაცა სულმა ჩემ თვალწინ და მეტად ისინი აღარ მინახავს.

30 და იყო ასე, რომ ანგელოზმა კვლავ მომმართა სიტყვით: შეხედე! და შევხედე და დავინახე: კვლავ გაიხსნა ზეცა და დავინახე, ანგელოზები ეშვებოდნენ ადამიანთა შვილებთან და ისინი ემსახურებოდნენ მათ.

31 და მან კვლავ მომმართა სიტყვებით: შეხედე! და შევხედე და დავინახე ღვთის კრავი ადამიანთა შვილებს შორის მიმავალი. და დავინახე მრავალი ადამიანი, რომლებიც ავადმყოფობდნენ და იტანჯებოდნენ ყოველგვარი სენით და ეშმაკებით და უწმიდური სულებით; და ანგელოზი მესაუბრა და დამანახა ეს ყველაფერი. და ისინი განიკურნენ ღვთის კრავის ძალით; და ეშმაკები და უწმიდური სულები იქნენ გაძევებულნი.

And after he had said these words, he said unto me: Look! And I looked, and I beheld the Son of God going forth among the children of men; and I saw many fall down at his feet and worship him.

And it came to pass that I beheld that the rod of iron, which my father had seen, was the word of God, which led to the fountain of living waters, or to the tree of life; which waters are a representation of the love of God; and I also beheld that the tree of life was a representation of the love of God.

And the angel said unto me again: Look and behold the condescension of God!

And I looked and beheld the Redeemer of the world, of whom my father had spoken; and I also beheld the prophet who should prepare the way before him. And the Lamb of God went forth and was baptized of him; and after he was baptized, I beheld the heavens open, and the Holy Ghost come down out of heaven and abide upon him in the form of a dove.

And I beheld that he went forth ministering unto the people, in power and great glory; and the multitudes were gathered together to hear him; and I beheld that they cast him out from among them.

And I also beheld twelve others following him. And it came to pass that they were carried away in the Spirit from before my face, and I saw them not.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the heavens open again, and I saw angels descending upon the children of men; and they did minister unto them.

And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

- 32 და იყო ასე, რომ ანგელოზმა კვლავ მომმართა, სიტყვით: შეხედე! და შევხედე და დავინახე ღვთის კრავი, რომ ის იყო ადამიანების მიერ შეპყრობილი; დიახ, მარადიული ღვთის ძე, განკითხულ იქნა ამა ქვეყნის მიერ და მე ეს დავინახე და ვმოწმობ ამას.
- 33 და მე, ნეფიმ, ვიხილე, რომ ის აღმართეს ჯვარზედ და მოკლეს ამა ქვეყნის ცოდვებისათვის.
- 34 და მას შემდეგ, რაც იგი მოკლეს, ვიხილე მრავალი მიწიერი, რომელნიც ერთად იყვნენ შეკრებილნი, რათა ებრძოლათ კრავის მოციქულთა წინააღმდეგ; ვინაიდან ასე ეწოდათ იმ თორმეტს, უფლის ანგელოზის მიერ.
- 35 და მრავალი მიწიერი შეიკრიბა ერთად; და დავინახე, რომ ისინი იყვნენ დიდ და ფართო შენობაში, რომელიც ჰგავდა იმ შენობას, რომელიც მამაჩემმა ნახა; და უფლის ანგელოზმა კვლავ მომმართა სიტყვებით: შეხედე ქვეყანას და სიბრძნეს ამა ქვეყნისა; დიახ, აჰა, ისრაელის სახლი შეიკრიბა ერთად, რათა იბრძოლოს კრავის თორმეტი მოციქულის წინააღმდეგ.
- 36 და იყო ასე, რომ ვიხილე და ვმოწმობ, რომ ის დიდი და ფართო შენობა იყო ამა ქვეყნის ამპარტავნობა; და ის დაეცა და მისი დაცემა იყო ძალზედ ძლიერი; და უფლის ანგელოზმა კვლავ მომმართა სიტყვებით: ასეთი იქნება განადგურება ყველა ერის, ტომის, ენის და ხალხისა, რომელიც იბრძოლებს კრავის თორმეტი მოციქულის წინააღმდეგ.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

1 ნეფი 12

- 1 და იყო ასე, რომ ანგელოზმა მითხრა: შეხედე და ნახე შენი შთამომავლობა, ასევე შენი ძმების შთამომავლობა. და შევხედე და დავინახე აღთქმული მიწა; და ვნახე მრავალი ადამიანი, დიახ, ურიცხვი, როგორც ზღვის ქვიშა.
- 2 და იყო ასე, რომ დავინახე ერთმანეთის წინააღმდეგ საბრძოლველად შეკრებილი მრავალი ადამიანი; და დავინახე ომები და მოვისმინე ამბები ომების შესახებ და მახვილით დიდი ხოცვა-ჟლეტა ჩემს ხალხს შორის.
- 3 და იყო ასე, რომ დავინახე ამ მიწაზე მრავალი თაობის ცხოვრებიდან წასვლა ომებისა და განხეთქილებების გამო; და დავინახე მრავალი ქალაქი, დიახ, იმდენი, რომ ვერ დავითვალე.
- 4 და იყო ასე, რომ ვიხილე ბნელეთის ბურუსი აღთქმული მიწის პირზე; და ვიხილე ელვანი და მოვისმინე ჭექა-ქუხილი და მიწისძვრები და ყველანაირი ხმაური; და ვიხილე: მიწისა და კლდეების გახლეჩა; და ვიხილე: ნაწილებად იშლებოდნენ მთები; და ვიხილე, რომ გაიპო მიწის ვაკე ადგილები; და ვიხილე მრავალი ქალაქი და მათი ჩაძირვა; და ვიხილე, რომ მრავალი მათგანი გადაწვა ცეცხლმა; და ვიხილე მრავალი, რომელიც ეცემოდა მიწისძვრისგან.
- 5 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ეს ვიხილე, დავინახე, როგორ იფანტებოდა ბნელეთის ბურუსი დედამიწის ზედაპირიდან; და დავინახე მრავალნი, რომლებიც არ დაეცნენ უფლის დიდი და საშინელი სასჯელისაგან.
- 6 და ვიხილე – გაიხსნა ზეცა და ეშვებოდა ზეციდან ღვთის კრავი; და ის დაეშვა და გამოეცხადა მათ.
- 7 და ასევე ვიხილე და ვმოწმობ, რომ სულიწმინდა მოეფინა სხვა თორმეტს და ისინი იყვნენ ღვთის მიერ კურთხეულნი და ამორჩეულნი.
- 8 და ანგელოზმა მომმართა სიტყვებით: შეხედე კრავის თორმეტ მოწაფეს, რომლებიც ამორჩეულნი არიან ემსახურონ შენს შთამომავლობას.

1 Nephi 12

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughterers with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunderings, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.

- 9 და მან მითხრა: გახსოვს კრავის თორმეტი მოციქული? აჰა, ისინი არიან, რომლებიც განიკითხავენ ისრაელის თორმეტ ტომს; ამიტომაც, შენი შთამომავლობის თორმეტი მსახური იქნება განიკითხული მათ მიერ; ვინაიდან თქვენ მიეკუთვნებით ისრაელის სახლს.
- 10 და ეს თორმეტი მსახური, რომლებსაც შენ ხედავ, განიკითხავს შენს შთამომავლობას. და აჰა, ისინი არიან სამართლიანნი მარადის; რადგან ღვთის კრავისადმი რწმენის გამო გაათეთრეს საკუთარი სამოსელი მისი სისხლით.
- 11 და ანგელოზმა მითხრა: შეხედე! და შევხედე და დავინახე: სამი თაობა წავიდა ცხოვრებიდან – სამართლიანობით; და მათი სამოსი იყო თეთრი, დიახ, ისეთი, ვითარცა ღვთის კრავის. და ანგელოზმა მითხრა: ის გაათეთრდა კრავის სისხლით, მათი კრავისადმი რწმენის გამო.
- 12 და მე, ნეფიმ, ასევე მრავალი ვიხილე მეოთხე თაობიდან, რომლებიც მიდიოდნენ ცხოვრებიდან მართალნი.
- 13 და იყო ასე, რომ ვიხილე ერთად შეკრებილი მრავალი მიწიერი.
- 14 და ანგელოზმა მითხრა: შეხედე შენს შთამომავლობას, ასევე შენი ძმების შთამომავლობას.
- 15 და იყო ასე, რომ შევხედე და დავინახე ჩემი შთამომავლობის ხალხი, მრავლად შეკრებილი ჩემი ძმების შთამომავლობის წინააღმდეგ; და ისინი შეიკრიბნენ საბრძოლველად.
- 16 და ანგელოზმა მომმართა სიტყვებით: შეხედე უწმიდური წყლის წყაროს, რომელიც იხილა მამაშენმა; დიახ, ის მდინარე, რომლის შესახებაც მან ისაუბრა და მისი სიღრმე ჯოჯოხეთის სიღრმის ტოლია.
- 17 და ბნელეთის ბურუსი არის ცდუნება ეშმაკისა, რომელიც ადამიანთა შვილებს თვალებს უბრმავეებს და გულს უქვავეებს და იტყუებს მათ ფართო გზებზე ისე, რომ იღუპებიან ისინი და იკარგებიან.

And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

18 და ის დიდი და ფართო შენობა, რომელიც იხილა მამაშენმა, არის ადამიანთა შვილების ამო წარმოდგენები და ამპარტავნობა. დიდი და საშინელი უფსკრული ჰყოფს მათ, დიას, მარადიული ღმერთის სამართლის სიტყვა და მესიისა, რომელიც არის ღვთის კრავი, რომლის შესახებაც მოწმობს სულიწმინდა ქვეყნის დასაბამიდან ამ დრომდე და ამიერიდან სამარადისოდ.

19 და იმ დროს, როდესაც ანგელოზი ამბობდა ამ სიტყვებს, შევხედე და ვიხილე, რომ ჩემი ძმების შთამომავლობა ედავებოდა ჩემს შთამომავლობას, ანგელოზის სიტყვებისამებრ; და დავინახე ჩემი შთამომავლობის ამპარტავნობის და ეშმაკის ცდუნების გამო ჩემი ძმების შთამომავლები სძლევენ ჩემი შთამომავლობის ხალხს.

20 და იყო ასე, რომ ვიხილე: ჩემი ძმების შთამომავლობის ხალხმა სძლია ჩემს შთამომავლობას და ისინი მრავლად მოეფინნენ იმ მიწას.

21 და ვიხილე ისინი, მრავლად შეკრებილნი; და ვიხილე მათ შორის ომები და ამბები ომების შესახებ; და დავინახე, თუ როგორ მიდიან ცხოვრებიდან ამ ომებსა და ომების ამბებში მრავალი თაობა.

22 და ანგელოზმა მითხრა: აჰა, ესენი გადაშენდებიან ურწმუნოებაში.

23 და იყო ასე, რომ დავინახე: მას შემდეგ, რაც ისინი გადაშენდნენ ურწმუნოების გამო, ისინი იქცნენ ბნელ და საბიზღარ და უწმინდურ ხალხად, აღსავსენი უსაქმურობით და ყველანაირი სისაძაგლით.

And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

And it came to pass that I beheld, and saw the people of the seed of my brethren that they had overcome my seed; and they went forth in multitudes upon the face of the land.

And I saw them gathered together in multitudes; and I saw wars and rumors of wars among them; and in wars and rumors of wars I saw many generations pass away.

And the angel said unto me: Behold these shall dwindle in unbelief.

And it came to pass that I beheld, after they had dwindled in unbelief they became a dark, and loathsome, and a filthy people, full of idleness and all manner of abominations.

1 ნეფი 13

- 1 და იყო ასე, რომ ანგელოზმა მომმართა სიტყვით: შეხედე! და შევხედე და დავინახე მრავალი ერი და სამეფო.
- 2 და ანგელოზმა მითხრა: რას ხედავ? და მე ვუთხარი: ვხედავ მრავალ ერსა და სამეფოს.
- 3 და მან მითხრა: ესენი არიან წარმართი ერები და სამეფოები.
- 4 და იყო ასე, რომ მე ვიხილე წარმართ ერებს შორის რომელიდაც დიდი ეკლესიის წარმოქმნა.
- 5 და ანგელოზმა მითხრა: შეხედე ეკლესიის წარმოქმნას, რომელიც არის ყველა დანარჩენ ეკლესიაზე უფრო ბილწი, რომელიც ხოცავს ღვთის წმინდანებს, დიახ, აწამებს მათ და ბოჭავს და რკინის უღელში აბამს და მიჰყავს ისინი ტყვეობაში.
- 6 და იყო ასე, რომ დავინახე ის დიდი და ბილწი ეკლესია; და ვიხილე ეშმაკი, რომელიც იყო მისი დამაარსებელი.
- 7 და ვიხილე ასევე ოქრო და ვერცხლი, აბრეშუმი და ჭიაფერი და გრეხილი ბისონი და ყველანაირი ძვირფასი სამოსი; და ვიხილე მრავალი მეძავი.
- 8 და ანგელოზმა მომმართა სიტყვებით: აჰა, ეს ოქრო და ვერცხლი, აბრეშუმი და ჭიაფერი და გრეხილი ბისონი და ძვირფასი სამოსი და მეძავები არიან ამ დიდი და ბილწი ეკლესიის საწადელნი.
- 9 და ასევე, ამა ქვეყნის ქება-დიდებისათვის ისინი ანადგურებენ ღვთის წმინდანებს და მიჰყავთ ისინი ტყვეობაში.
- 10 და იყო ასე, რომ შევხედე და დავინახე მრავალი წყალი; და ის ყოფდა წარმართებს ჩემი ძმების შთამომავლებისგან.
- 11 და იყო ასე, რომ ანგელოზმა მითხრა: აჰა, ღვთის რისხვა შენი ძმების შთამომავლებზეა.
- 12 და შევხედე და დავინახე ადამიანი წარმართებს შორის, რომელიც მრავალი წყლით გამოყოფილი იყო ჩემი ძმების შთამომავლებისაგან; და დავინახე ღმერთის სული, რომელიც მოევლინა და იმოქმედა ამ ადამიანზე; და ის გაემართა ბევრი წყლებისკენ, დიახ, ჩემი ძმების შთამომავლებისაკენ, რომლებიც იყვნენ აღთქმულ მიწაზე.

1 Nephi 13

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.

And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I beheld many nations and kingdoms.

And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.

And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.

And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.

And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.

And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.

And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.

And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.

And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.

And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.

And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

- 13 და იყო ასე, რომ მე დავინახე ღმერთის სული, რომელმაც იმოქმედა სხვა წარმართებზე; და ისინი გამოვიდნენ ტყვეობიდან ბევრ წყალზე.
- 14 და იყო ასე, რომ მე დავინახე აღთქმულ მიწაზე მრავლად შეკრებილი წარმართები; და მე დავინახე ღვთის რისხვა, რომ ის იყო ჩემი ძმების შთამომავლებზე და გაფანტულ იქნენ ისინი წარმართების წინ და დამარცხდნენ.
- 15 და მე დავინახე უფლის სული, რომელიც იყო წარმართებზე; და ისინი აყვავდნენ და მიიღეს მიწა თავიანთი მემკვიდრეობისათვის; და მე დავინახე, რომ ისინი იყვნენ თეთრი ფერის და ძალზედ ლამაზი და მშვენიერი, მსგავსად ჩემი ხალხისა, სანამ მათ დახოცავდნენ.
- 16 და იყო ასე, რომ მე, ნეფიმ, დავინახე, რომ ტყვეობიდან გამოსულმა წარმართებმა თავი დაიმდაბლეს უფლის წინაშე; და უფლის ძალა იყო მათთან.
- 17 და მე დავინახე, რომ მათი მონათესავე წარმართები შეკრებილნი იყვნენ წყლებზე და ასევე ხმელეთზე, რათა ებრძოლათ მათ წინააღმდეგ.
- 18 და დავინახე, რომ ღვთის ძალა იყო მათთან და ასევე ღვთის რისხვა იყო ყოველ მათგანზე, რომლებიც ერთად იყვნენ შეკრებილნი, მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად.
- 19 და მე, ნეფიმ, დავინახე, რომ წარმართები, რომლებიც გამოვიდნენ ტყვეობიდან, გამოხსნილნი იყვნენ ღვთის ძალით ყველა სხვა ერის ხელიდან.
- 20 და იყო ასე, რომ მე, ნეფიმ, დავინახე, რომ ისინი აყვავდნენ იმ მიწაზე და დავინახე წიგნი და მას დაატარებდნენ ერთმანეთში.
- 21 და ანგელოზმა მითხრა: იცი ამ წიგნის მნიშვნელობა?
- 22 და ვუთხარი მას: არ ვიცი.

And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.

And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.

And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

And I said unto him: I know not.

23 და მან მითხრა: აჰა, ის გამოდის იუდეველის პირიდან. და მე, ნეფიმ, ის დავინახე და მან მითხრა: წიგნი, რომელსაც შენ ხედავ, არის იუდეველთა ჩანაწერი და ის მოიცავს ისრაელის სახლთან დადებულ უფლის აღთქმებს; და ის ასევე შეიცავს წმინდა წინასწარმეტყველთა მრავალ წინასწარმეტყველებას; და ეს ჩანაწერი ჰგავს გრავიურებს, რომლებიც ამოტვიფრულია სპილენძის ფირფიტებზე, მაგრამ არა ასეთი რაოდენობით; მიუხედავად ამისა, ის მოიცავს უფლის აღთქმებს, რომლებიც მან აღუთქვა ისრაელის სახლს; და ამიტომაც, ისინი ძალზედ ძვირფასია წარმართთათვის.

24 და უფლის ანგელოზმა მითხრა: შენ დაინახე, რომ ეს წიგნი გამოვიდა იუდეველის პირიდან; და როდესაც ის გამოვიდა იუდეველის პირიდან, ის მოიცავდა უფლის სახარების სისრულეს, ვისზეც მოწმობს თორმეტი მოციქული; და ისინი მოწმობენ იმ ჭეშმარიტების შესაბამისად, რომელიც არის ღვთის კრავში.

25 ამიტომაც, ეს გადადის წმინდად იუდეველებისაგან წარმართებთან, იმ ჭეშმარიტების შესაბამისად, რომელიც არის ღმერთში.

26 და მას შემდეგ, რაც იუდეველებისგან ეს გადავა კრავის თორმეტ მოციქულთა ხელით წარმართებთან, შენ ხედავ იმ დიდი და ბილწი ეკლესიის წარმოქმნას, რომელიც არის ყველა სხვა ეკლესიაზე უფრო ბილწი, რადგან, აჰა, მათ ამოიღეს კრავის სახარებიდან მრავალი ნაწილი, ნათელი და ყველაზე ძვირფასი; ასევე ამოიღეს უფლის მრავალი აღთქმა.

27 და ეს ყველაფერი მათ გააკეთეს, რათა გაემრუდებინათ უფლის სწორი გზები, რომ დაებრმავებინათ ადამიანთა შვილების თვალები და გაექვავებინათ მათი გულები.

28 ამიტომაც, შენ ხედავ, რომ მას შემდეგ, რაც ამ წიგნმა გაიარა დიდი და ბილწი ეკლესიის ხელში, მრავალი ნათელი და ძვირფასი რამ ამოღებულ იქნა ამ წიგნიდან, რომელიც არის ღვთის კრავის წიგნი.

And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

29 და მას შემდეგ, რაც ეს ნათელი და ძვირფასი იქნა ამოღებული, ის გაავრცელეს წარმართების ყოველ ერში; და მას შემდეგ, რაც ის იქნა გავრცელებული წარმართების ყოველ ერში, დიახ, მრავალი წყლის იქითაც, რომელნიც შენ იხილე ტყვეობიდან გამოსულ წარმართებთან ერთად, შენ ხედავ: იმის გამო, რომ მრავალი ნათელი და ძვირფასი რამ ამოღებულ იქნა წიგნიდან, ის, რაც ნათელი იყო ადამიანთა შვილების გონებისათვის, იმ ნათელის შესაბამისად, რომელიც არის ღვთის კრავში; იმის გამო, რაც ამოღებულ იქნა კრავის სახარებიდან, ძალზედ ბევრი და მრავალი დაბრკოლდა, დიახ, ისე, რომ სატანას აქვს დიდი ძალაუფლება მათზე.

30 მიუხედავად ამისა, შენ ხედავ, რომ ტყვეობიდან გამოსული წარმართები ამაღლებულნი იქნენ ღვთის ძალით ყველა სხვა ერზე იმ მიწის პირზე, რომელიც ყველა სხვა მიწათა შორის რჩეულია, რომელ მიწაზეც უფალმა ღმერთმა აღუთქვა მამაშენს, რომ მისი შთამომავლობა დაეუფლება მას, როგორც საკუთარ მემკვიდრეობის მიწას; ამიტომაც, შენ ხედავ: უფალი ღმერთი არ დაუშვებს, რომ წარმართებმა მთლიანად გაანადგურონ შენი შერეული შთამომავლობა, რომელიც არის შენს ძმებს შორის.

31 არც იმას დაუშვებს, რომ წარმართებმა გაანადგურონ შენი ძმების შთამომავლები.

32 არც იმას დაუშვებს უფალი ღმერთი, რომ წარმართები სამუდამოდ დარჩნენ იმ საშინელი სიბრმავის მდგომარეობაში, რომელშიც, როგორც შენ ხედავ, ისინი იმყოფებიან, კრავის სახარების იმ ნათელი და ყველაზე ძვირფასი ნაწილების გამო, რომლებიც დაიტოვა იმ ბილწმა ეკლესიამ, რომლის წარმოქმნაც შენ იხილე.

33 ამიტომაც, ამბობს ღვთის კრავი: მე ვიქნები მოწყალე წარმართების მიმართ, ისრაელის სახლის ნარჩენისათვის დიდი სასჯელით მოვლენისას.

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

- 34 და იყო ასე, რომ უფლის ანგელოზმა მომმართა სიტყვებით: აჰა, ამბობს ღვთის კრავი: მას შემდეგ, რაც მოვევლინები ისრაელის სახლის ნარჩენს – და ეს ნარჩენი, რომელზედაც ვსაუბრობ, არის მამაშენის შთამომავლობა – ამიტომაც, როდესაც მათ მოვევლინები სასჯელით და დავამარცხებ წარმართების ხელით; და მას შემდეგ, რაც წარმართები ძალზედ შებრკოლდებიან კრავის სახარების ყველაზე ნათელი და ძვირფასი ნაწილების გამო, რომლებიც დაიტოვა იმ ბილწმა ეკლესიამ, მეძავთა დედამ, – ამბობს კრავი, მე ვიქნები მოწყალე წარმართების მიმართ იმ დღეს, იმდენად, რომ მოვუტან ჩემი ძალით ბევრს ჩემი სახარებიდან, რაც იქნება ნათელი და ძვირფასი, – ამბობს კრავი.
- 35 ვინაიდან, აჰა, ამბობს კრავი: მე გამოვეცხადები შენს შთამომავლობას, რომ მათ ჩაიწერონ ბევრი რამ, რასაც მე მათ გავანდობ, რაც იქნება ნათელი და ძვირფასი; და მას შემდეგ, რაც შენი შთამომავლობა განადგურდება და გადაშენდება ურწმუნოების გამო და ასევე შენი ძმების შთამომავლობა, აჰა, ეს ყველაფერი იქნება დაფარული, რათა მივიდეს წარმართებთან კრავის ძღვენი და ძალით.
- 36 და მასში იქნება დაწერილი ჩემი სახარება, – ამბობს კრავი; და ჩემი კლდე და ჩემი ხსნა.
- 37 და კურთხეულნი არიან ისინი, რომლებიც იღწვიან, რომ მოუტანონ ჩემი სიონი იმ დღეს, რადგან მათ ექნებათ სულიწმინდის ძღვენი და ძალა; და თუ ისინი გაუძლებენ ბოლომდე, ამალდებიან უკანასკნელ დღეს და გადარჩებიან კრავის მარადიულ სასუფეველში; და მშვიდობის, დიახ, დიდი სასიხარულო ამბის მაუწყებელნი, რა მშვენიერნი იქნებიან ისინი მთებზე.
- 38 და იყო ასე, რომ მე დავინახე ჩემი ძმების შთამომავლობის ნარჩენი და ასევე ღვთის კრავის წიგნი, რომელიც გამოვიდა იუდეველის პირიდან, რომ ის გამოვიდა წარმართებისგან ჩემი ძმების შთამომავლების ნარჩენთან.

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

- 39 და მას შემდეგ, რაც ის მივიდა მათთან, დავინახე სხვა წიგნები, რომლებიც მოევლინა მათ წარმართებისგან კრავის ძალით, რათა დაარწმუნონ წარმართები და ჩემი ძმების შთამომავლების ნარჩენი, ასევე იუდეველები, რომლებიც გაფანტულნი არიან მთელი დედამიწის ზედაპირზე, იმაში, რომ წინასწარმეტყველებისა და კრავის თორმეტი მოციქულის ჩანაწერები არის ჭეშმარიტი.
- 40 და ანგელოზმა მომმართა სიტყვებით: ეს უკანასკნელი ჩანაწერები, რომლებიც იხილე წარმართებს შორის, დაამტკიცებს იმ პირველთა ჭეშმარიტებას, რომლებიც არის კრავის თორმეტი მოციქულთაგან, და გაანდობს იმ ნათელს და ძვირფასს, რაც ამოღებულ იქნა მათგან; და ასევე გაანდობს ყოველ ტომს, ენასა და ხალხს, რომ ღვთის კრავი არის მარადიული მამის ძე და ამა ქვეყნის მხსნელი; და რომ ყოველი ადამიანი უნდა მივიდეს მასთან, თორემ სხვაგვარად ისინი ვერ გადარჩებიან.
- 41 და ისინი უნდა მოვიდნენ იმ სიტყვების თანახმად, რომლებსაც დაამტკიცებს კრავი თავისი პირით; და სიტყვები კრავისა გახდება ცნობილი შენი შთამომავლობის ჩანაწერებში, ისევე, როგორც კრავის თორმეტი მოციქულის ჩანაწერებში; და ამიტომაც, ორივე განმტკიცდება ერთიანობაში; რადგან მთელ დედამიწაზე ერთია ღმერთი და ერთია მწყემსი.
- 42 და მოდის ის დრო, როდესაც ის გამოეცხადება ყოველ ერს, როგორც იუდეველებს, ასევე წარმართებს; მას შემდეგ, რაც ის გამოეცხადება იუდეველებს და ასევე წარმართებს, ის გამოეცხადება წარმართებს და ასევე იუდეველებს; და უკანასკნელი იქნებიან პირველი და პირველი – უკანასკნელი.

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

1 ნეფი 14

- 1 და იქნება ასე, რომ თუ წარმართები ყურს დაუგდებენ ღვთის კრავს იმ დღეს, როდესაც ის გამოეცხადება, სიტყვასა და ძალაში, ჭეშმარიტ საქმეში, რათა მოაცილოს მათ დაბრკოლების ლოდი.
- 2 და არ გაიქვავებენ გულს ღვთის კრავის წინააღმდეგ, ისინი ჩაითვლებიან მამაშენის შთამომავალთა შორის, დიახ, აღირიცხვებიან ისრაელის სახლში; და ისინი იქნებიან სამუდამოდ კურთხეული ხალხი აღთქმულ მიწაზე; ველარასდროს დაატყვევებენ მათ; და ისრაელის სახლი მეტად აღარ დამარცხდება.
- 3 და ის დიდი ორმო, რომელიც მათთვის ამოთხარა იმ დიდმა და ბილწმა ეკლესიამ, რომელიც ეშმაკის და მისი შვილების მიერ იყო დაარსებული, რათა შეიტყუოს ადამიანთა სულები ჯოჯოხეთში, დიახ, ის დიდი ორმო, რომელიც ამოთხრილია ადამიანთა გასანადგურებლად, ამოივსება მათსავე მიერ, ვინც ამოთხარა ის მათ საბოლოო გასანადგურებლად, – ამბობს ღვთის კრავი; მაგრამ არა მათ სულთა გასანადგურებლად, არამედ იმ ჯოჯოხეთში გასაძევებლად, რომელსაც არ აქვს დასასრული.
- 4 რადგან, აჰა, ეშმაკის ტყვეობისა და ასევე ღმერთის სამართლის შესაბამისად, დაატყდება ეს ყოველ მათგანს, ვინც სჩადის სიბოროტესა და სისაძაგლეს მის წინაშე.
- 5 და იყო ასე, რომ ანგელოზმა მომმართა მე, ნეფის, სიტყვებით: შენ დაინახე, რომ თუ წარმართები მოინანიებენ, მათთან იქნება სიკეთე; და შენ ასევე იცი უფლის აღთქმათა შესახებ ისრაელის სახლის მიმართ; და შენ ასევე მოსმენილი გაქვს, რომ ვინც არ ინანიებს უნდა დაიღუპოს.
- 6 ამიტომ, ვარამი წარმართებს, თუ ისე მოხდება, რომ გაიქვავებენ გულს ღვთის კრავის წინააღმდეგ.

1 Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

- 7 რადგან მოდის დრო, – ამბობს ღვთის კრავი, როდესაც მოვიმოქმედებ დიად და საოცარ საქმეს ადამიანთა შვილებს შორის; საქმეს, რომელიც იქნება მარადიული ან ერთი მხრიდან ან მეორედან ან მათ დასარწმუნებლად მშვიდობისა და მარადიული სიცოცხლისათვის ან მათ გასაწირად გულების გაქვავებისა და გონების დასაბნელებლად, რომელიც მათ ტყვეობამდე მიიყვანს; და ასევე გაანადგურებს ხორციელად და სულიერად ეშმაკის ტყვეობის შესაბამისად, რომელზედაც მე ვისაუბრე.
- 8 და იყო ასე, რომ როდესაც ანგელოზმა თქვა ეს სიტყვები, მან მითხრა: გახსოვს ისრაელის სახლთან დადებული მამის აღთქმები? მე ვუთხარი: დიახ.
- 9 და იყო ასე, რომ მან მითხრა: შეხედე და დაინახე ის დიდი და ბილწი ეკლესია, რომელიც არის სისაძაგლეთა დედა და რომლის დამაარსებელი არის ეშმაკი.
- 10 და მან მითხრა: აჰა, არსებობს მხოლოდ ორი ეკლესია; ერთი არის ეკლესია ღვთის კრავისა და მეორე – ეშმაკის ეკლესია, ამიტომაც, ვინც არ მიეკუთვნება ღვთის კრავის ეკლესიას, მიეკუთვნება იმ დიდ ეკლესიას, რომელიც არის სისაძაგლეთა დედა; და ის არის მთელი დედამიწის როსკიპი.
- 11 და იყო ასე, რომ მე შევხედე და დავინახე მთელი დედამიწის როსკიპი და ის იჯდა მრავალ წყალზე; და ის ბატონობდა მთელ დედამიწაზე, ყველა ერზე, ტომზე, ენასა და ხალხზე.
- 12 და იყო ასე, რომ მე დავინახე ღვთის კრავის ეკლესია და ის იყო მცირერიცხოვანი, მრავალ წყალზე მჯდომი როსკიპის, სიბოროტისა და სისაძაგლეთა გამო; მიუხედავად ამისა, მე დავინახე, რომ კრავის ეკლესია, რომელიც წარმოადგენდა ღვთის წმინდანებს, ასევე იყო მთელი დედამიწის ზედაპირზე; და მათი ბატონობა დედამიწის ზედაპირზე იყო უმნიშვნელო, იმ დიდი როსკიპის სიბოროტის გამო, რომელიც დავინახე.
- 13 და იყო ასე, მე დავინახე, რომ სისაძაგლის დიდმა დედამ ერთად შეკრიბა მრავალნი მთელი დედამიწის ზედაპირზე წარმართთა ყველა ერში, რათა ებრძოლა ღვთის კრავის წინააღმდეგ.

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.

14 და იყო ასე, რომ მე, ნეფი, დავინახე ღვთის კრავის ძალა, რომ ის მოეფინა კრავის ეკლესიის წმინდანებს და უფლის აღთქმულ ხალხს, რომლებიც გაფანტულნი იყვნენ მთელი დედამიწის ზედაპირზე; და ისინი შეიარაღებულნი იყვნენ სამართლიანობით და ღმერთის ძალით, დიადი დიდებულებით.

15 და იყო ასე, რომ მე დავინახე: ღმერთის რისხვა დაატყდა იმ დიდ და ბილწ ეკლესიას ისე, რომ იყო ომები და ამბები ომების შესახებ დედამიწის ყველა ერსა და ტომს შორის.

16 და იმის გამო, რომ დაიწყო ომები და ამბები ომების შესახებ ყველა ერს შორის, რომელნიც მიეკუთვნებოდნენ სისაძაგლის დედას, ანგელოზმა მომმართა სიტყვებით: აჰა, ღვთის რისხვა დაატყდა მეძავთა დედას და, აჰა, შენ ხედავ ამ ყველაფერს.

17 და როდესაც დადგება ის დღე, როდესაც ღვთის რისხვა დაატყდება მეძავთა დედას, მთელი დედამიწის იმ დიდ და ბილწ ეკლესიას, რომლის დამაარსებელი არის ეშმაკი, იმ დღეს დაიწყება მამის სამუშაო, რათა მომზადდეს გზა მისი აღთქმების აღსასრულებლად, რომლებიც მან დადო თავის ხალხთან, რომელიც არის ისრაელის სახლიდან.

18 და იყო ასე, რომ ანგელოზმა მომმართა სიტყვით: შეხედე!

19 და მე შევხედე და დავინახე ადამიანი; და ის იყო თეთრი სამოსით შემოსილი.

20 და ანგელოზმა მითხრა: აჰა, კრავის თორმეტი მოციქულიდან ერთ-ერთი.

21 აჰა, ის ნახავს და დაწერს ამის დანარჩენს, დიახ, და ასევე მრავალი სხვა საქმის შესახებ, რაც მოხდა.

22 და ის ასევე დაწერს ამა ქვეყნის დასასრულის შესახებ.

23 ამიტომ, რასაც ის დაწერს, სამართლიანია და ჭეშმარიტი; და ეს ყველაფერი დაწერილია იუდეველის პირიდან გამოსულ წიგნში, რომელიც შენ ნახე; და იმ დროს, როდესაც ყოველივე ეს გამოვიდა იუდეველის პირიდან ან იმ დროს, როდესაც ეს წიგნი გამოვიდა იუდეველის პირიდან ის, რაც მასში დაწერილი იყო, იყო ნათელი, წმინდა და ძალზედ ძვირფასი და ადვილად გასაგები ყველა ადამიანისათვის.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.

And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.

And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.

Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.

And he shall also write concerning the end of the world.

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

- 24 და, აჰა, ის, რასაც დაწერს კრავის ეს მოციქული, ბევრი რამ არის იქიდან, რაც შენ იხილე; და, აჰა, დანარჩენს შენ ნახავ.
- 25 მაგრამ რასაც შენ ნახავ მომავალში, არ დაწერო; რადგან ამის დასაწერად უფალმა ღმერთმა ღვთის კრავის მოციქული აკურთხა.
- 26 ასევე სხვებს, რომლებიც იყვნენ, მან გაანდო ყველაფერი და მათ ჩაიწერეს ეს; და ჩაბეჭდილია ეს ყველაფერი, რათა უფლისათვის შესაფერის დროს ის მოევლინოს ისრაელის სახლს თავისი სიწმინდით, იმ ჭეშმარიტების შესაბამისად, რომელიც არის კრავში.
- 27 და მე, ნეფიმ, მოვისმინე და ვმოწმობ, რომ კრავის მოციქულის სახელი იყო იოანე, ანგელოზის სიტყვის თანახმად.
- 28 და აჰა, მე, ნეფის, აკრძალული მაქვს დავწერო დანარჩენი იქიდან, რაც ვნახე და მოვისმინე; ამიტომ, რაც დავწერე, ჩემთვის არის საკმარისი; და მე დავწერე მხოლოდ მცირეოდენი იმისა, რაც ვიხილე.
- 29 და მე ვმოწმობ, რომ ვიხილე ის, რაც იხილა მამაჩემმა და ეს უფლის ანგელოზმა გამანდო მე.
- 30 და ახლა, მე ვასრულებ საუბარს იმაზე, რაც ვიხილე იმ დროს, როდესაც სულმა ამიტაცა; და თუ არ არის ჩაწერილი ყველაფერი, რაც ვიხილე, ის, რაც მე ჩავწერე, არის ჭეშმარიტება და ეს არის ასე. ამინ.

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written sufficeth me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

1 ნეფი 15

- 1 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მე, ნეფი, ამიტაცა სულმა და ვიხილე ეს ყველაფერი, მე დავბრუნდი მამაჩემის კარავში.
- 2 და იყო ასე, რომ მე დავინახე ჩემი ძმები და ისინი კამათობდნენ ერთმანეთში იმაზე, თუ რა უთხრა მათ მამაჩემმა.
- 3 რადგან, ჭეშმარიტად, მან ბევრი დიადი რამ უთხრა მათ, რაც ძნელი იყო გასაგებად ადამიანისათვის, რომელიც არ ეკითხება უფალს; და რადგან ისინი იყვნენ გულქვები, ამიტომ არ შეჰყურებდნენ უფალს ისე, როგორც მათ შეეფერებოდათ.
- 4 და ახლა, მე, ნეფი, დავლონდი მათი გულქვაობის გამო, ასევე იმის გამო, რაც ვიხილე და ვიცოდი, რომ ეს ყველაფერი აუცილებლად უნდა ამხდარიყო, ადამიანთა შვილების დიდი სიბოროტის გამო.
- 5 და იყო ასე, რომ დავუძლურდი გასაჭირისგან, რადგან ვთვლიდი, რომ ჩემი ტანჯვა ყველაზე დიდი იყო ჩემი ხალხის განადგურების გამო, რადგან დავინახე მათი დაცემა.
- 6 და იყო ასე, მას შემდეგ, რაც მომეცა ძალა, მივმართე ჩემს ძმებს, მინდოდა რა, გამეგო მათი კამათის მიზეზი.
- 7 და მათ მითხრეს: აჰა, ჩვენ ვერ გავიგეთ ის სიტყვები, რაც მამაჩვენმა თქვა ზეთისხილის ხის ბუნებრივ რტობებზე და ასევე წარმართებზე.
- 8 და მე ვუთხარი მათ: უფალს თუ ჰკითხეთ?
- 9 და მათ მითხრეს: არა, რადგან უფალი არ გვანდობს არაფერს ამის მსგავსს.
- 10 აჰა, მე ვუთხარი მათ: როგორ არ იცავთ უფლის მცნებებს? რატომ გინდათ დაიღუპოთ საკუთარი გულქვაობის გამო?
- 11 განა არ გახსოვთ, რა თქვა უფალმა? თუ არ გაიქვავებთ გულს, რწმენით შემთხოვთ და იწამებთ, რომ მიიღებთ, ჩემი მცნებების ბეჯითად დაცვით, აუცილებლად შეიცნობთ ყოველივე ამას.

1 Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

12 აჰა, მე გეუბნებით, რომ უფლის სულის მეშვეობით, რომელიც იყო მამაჩვენში, ისრაელის სახლი შეედარა ზეთისხილის ხეს; და აჰა, განა არ ვართ მოტეხილნი ისრაელის სახლისაგან და არ ვართ ისრაელის სახლის რტო?

13 და ახლა, რასაც გულისხმობს მამაჩვენი, წარმართთა სისრულის მეშვეობით ბუნებრივი რტოების დამყნობის შესახებ, არის ის, რომ უკანასკნელ დღეებში ჩვენი შთამომავლები ურწმუნოების გამო გადაშენდებიან, დიახ, მრავალი წლისა და მრავალი თაობის შემდეგ რაც მესია სხეულით გამოეცხადება ადამიანთა შვილებს, მესიის სახარების სისრულე მივა წარმართებთან და წარმართებისაგან ჩვენი შთამომავლების ნარჩენთან.

14 და იმ დღეს ჩვენი შთამომავლობის ნარჩენი გაიგებს, რომ მიეკუთვნება ისრაელის სახლს და რომ ის არის უფლის აღთქმული ხალხი; და მაშინ ისინი გაეცნობიან თავიანთ წინაპრებს და მიიღებენ ცოდნას მათზე და ასევე თავიანთი გამომსყიდველის სახარებაზე, რომელიც მან უქადაგა მათ მამებს, ამიტომ, ისინი შეიცნობენ თავიანთ გამომსყიდველს და მისი სწავლების ყოველ წვრილმანს, რათა იცოდნენ, როგორ მივიდნენ მასთან და გადარჩნენ.

15 და მაშინ, იმ დღეს, ნუთუ არ გაუხარდებათ და არ აღიღებენ თავიანთ მარადიულ ღმერთს, მათ კლდეს და მათ ხსნას? დიახ, იმ დღეს, ნუთუ არ მიიღებენ ძალას და საზრდოს ჭეშმარიტი ვაზისგან? დიახ, ნუთუ არ შევლენ ისინი ღმერთის ჭეშმარიტ ფარაში?

16 აჰა, მე გეუბნებით თქვენ: დიახ, ისინი კვლავ იქნებიან მოხსენიებულნი ისრაელის სახლში; არიან რა ზეთისხილის ხის ბუნებრივი რტო, ისინი იქნებიან დამყნობილნი ჭეშმარიტ ზეთისხილის ხეზე.

17 და ეს არის ის, რასაც მამაჩვენი გულისხმობს; და ის გულისხმობს, რომ ეს არ აღსრულდება, სანამ ისინი არ იქნებიან წარმართების მიერ გაფანტულნი; და ის გულისხმობს, რომ ეს მოხდება წარმართების მეშვეობით, რათა უფალმა აჩვენოს თავისი ძალა წარმართებს იმ მიზეზის გამო, რომ ის იქნება უარყოფილი იუდეველების ანუ ისრაელის სახლის მიერ.

Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

- 18 ამიტომაც მამაჩვენი საუბრობდა არა მარტო ჩვენს შთამომავლობაზე, ასევე მთლიანად ისრაელის სახლზე, მიუთითებდა რა იმ აღთქმაზე, რომელიც უნდა აღსრულდეს უკანასკნელ დღეებში; ეს აღთქმა უფალმა დადო მამაჩვენთან, აბრაამთან, სიტყვებით: შენს თესლში კურთხეული იქნება დედამიწის ყოველი ტომი.
- 19 და იყო ასე, რომ მე, ნეფი, ბევრი ვესაუბრე ამის შესახებ; დიახ, მე ვესაუბრე მათ იუდეველთა აღდგენაზე უკანასკნელ დღეებში.
- 20 და მე გავუმეორე მათ ესაიას სიტყვები, რომელმაც ისაუბრა იუდეველების ანუ ისრაელის სახლის აღდგენაზე; და მას შემდეგ, რაც აღდგებიან, ისინი აღარ დამარცხდებიან, ასევე აღარ გაიფანტებიან. და იყო ასე, რომ მრავალი რამ ვუთხარი ჩემს ძმებს ისე, რომ დამშვიდნენ და თავი დაიმდაბლეს უფლის წინაშე.
- 21 და იყო ასე, რომ მათ კვლავ მომმართეს სიტყვებით: რას ნიშნავს ის, რაც იხილა მამაჩვენმა სიზმარში? რას ნიშნავს ის ხე, რომელიც მან იხილა?
- 22 და მე ვუთხარი მათ: ის წარმოადგენს სიცოცხლის ხეს.
- 23 და მათ მითხრეს: რას ნიშნავს რკინის მოაჯირი, რომელიც იხილა მამაჩვენმა და რომელიც ხესთან მიდიოდა?
- 24 და მე ვუთხარი მათ: ეს არის ღვთის სიტყვა; და ყოველი, ვინც ყურს დაუგდებს ღვთის სიტყვას და მას მტკიცედ ჩაეჭიდება, არასდროს არ დაიღუპება და მას მტრის ცდუნებები და მისი გავარჯარებული ისრები ვერ სძლევენ და ვერც დააბრმავებენ განადგურებამდე მისაყვანად.
- 25 ამიტომ, მე, ნეფიმ, მოვუწოდე მათ ყური დაეგდოთ უფლის სიტყვისათვის; დიახ, მოვუწოდე მათ ჩემი სულის მთელი ძალით და მთელი ჩემი შესაძლებლობებით, ყური დაეგდოთ ღვთის სიტყვისათვის და დაემახსოვრებინათ, დაეცვათ მისი მცნებები ყოველთვის და ყველაფერში.
- 26 და მათ მითხრეს: რას ნიშნავს წყლის მდინარე, რომელიც იხილა მამაჩვენმა?

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

27 და მე ვუთხარი მათ: წყალი, რომელიც იხილა მამაჩემმა, ნიშნავს სიბინძურეს; და მისი გონება იმდენად იყო დაკავებული სხვა აზრებით, რომ მან ვერ დაინახა იმ წყლის სიბინძურე.

28 და მე ვუთხარი მათ, რომ ეს იყო საშინელი უფსკრული, რომელიც მიჯნავდა ბოროტ სიცოცხლის ხისგან და ასევე ღვთის წმინდანებისაგან.

29 და მე ვუთხარი მათ, რომ ის წარმოადგენს იმ საშინელ ჯოჯოხეთს, რომელიც, როგორც ანგელოზმა მითხრა, მომზადებული იყო ბოროტათათვის.

30 და მე ვუთხარი მათ, რომ მამაჩვენმა ასევე იხილა, რომ ღმერთის სამართალი, ასევე ყოფდა ერთმანეთისაგან ბოროტ და მართალთ და მისი სიკაშკაშე მსგავსია აალებული ცეცხლის სიკაშკაშისა, რომელიც აღწევს ღმერთამდე უკუნითი უკუნისამდე და არ აქვს დასასრული.

31 და მათ მითხრეს: ნიშნავს თუ არა ეს გამოცდის ჟამს სხეულის ტანჯვას, თუ ეს ნიშნავს სულის საბოლოო მდგომარეობას ხორციელი სხეულის სიკვდილის შემდეგ, თუ აქ საუბარია იმაზედ, რაც ხორციელია?

32 და იყო ასე, რომ მე ვუთხარი მათ: ეს წარმოადგენს ხორციელს და სულიერს, რადგან დადგება დღე, როდესაც ისინი უნდა განიკითხონ თავიანთი საქმეებისამებრ, დიახ, იმ ნამოქმედარისთვის, რაც ჩაიდინეს ხორციელი სხეულით, თავიანთი გამოცდის ჟამს.

33 ამიტომაც, თუ დაიხოცებიან თავიანთ სიბოროტეში, ისინი გაძევებულნი უნდა იქნენ იმისგან, რაც სულიერებას ეხება და რაც სამართლიანობას თან ახლავს; და ამიტომ, ისინი ღმერთის წინაშე უნდა იყვნენ მიყვანილნი, რათა განკითხულ იქნენ საქმეებისამებრ; და თუ მათი საქმეები იყო ბინძური, მაშინ თვითონაც ბინძურნი არიან; და თუ ისინი იქნებიან ბინძურნი, მაშინ მათ ღვთის სასუფეველში არ დაედგომებათ, რადგან ასე რომ ყოფილიყო, ღვთის სასუფეველიც ბინძური იქნებოდა.

34 მაგრამ, აჰა, მე გეუბნებით: ღვთის სასუფეველი არ არის ბინძური და ვერაფერი უწმიდური ვერ შევა ღვთის სასუფეველში; ამიტომაც საჭიროა, რომ ბინძური ადგილი იყოს მომზადებული იმისათვის, რაც ბინძურია.

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

35 და მომზადებულია ადგილი, დიახ, ის
საშინელი ჯოჯოხეთი, რომელზედაც მე
ვისაუბრე და ეშმაკია მისი მომზადებული;
ამიტომაც, ადამიანთა სულის საბოლოო
მდგომარეობა არის ღვთის სასუფეველში
ყოფნა ან გაძევება იმ სამართლის გამო,
რომლის შესახებაც ვილაპარაკე.

36 ამიტომაც, ბოროტნი უარყოფილნი არიან
მართალთაგან და ასევე იმ სიცოცხლის ხისგან,
რომლის ნაყოფი ყველა სხვა ნაყოფზე
ძვირფასი და სანატრელია, დიახ, ეს არის
ღვთის უდიდესი ძღვენი. და ასე ვესაუბრებოდი
ჩემს ძმებს. ამინ.

And there is a place prepared, yea, even that awful
hell of which I have spoken, and the devil is the
preparator of it; wherefore the final state of the souls
of men is to dwell in the kingdom of God, or to be
cast out because of that justice of which I have spo-
ken.

Wherefore, the wicked are rejected from the right-
eous, and also from that tree of life, whose fruit is
most precious and most desirable above all other
fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God.
And thus I spake unto my brethren. Amen.

1 ნეფი 16

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მე, ნეფიმ, დავამთავრე ჩემს ძმებთან ლაპარაკი, აჰა, მათ მითხრეს: შენ იმაზე მეტად მძიმე სიტყვები გვითხარი, იმაზე მეტად მძიმე, რისი ატანაც ჩვენ შეგვიძლია.
- 2 და იყო ასე, რომ მე ვუთხარი მათ: ვიცი, რომ გითხარით მძიმე სიტყვები ბოროტთა წინააღმდეგ, ჭეშმარიტების თანახმად; და მე გავამართლე მართალნი და ვმოწმობდი, რომ უკანასკნელ დღეს ისინი ამაღლდებიან, ამიტომაც დამნაშავენი მძიმედ იტანენ ჭეშმარიტებას, რადგან ის პირდაპირ გულზე ხვდებათ.
- 3 და ახლა, ჩემო ძმებო, თქვენ რომ იყოთ მართალნი და მზად იყოთ დაუგდოთ ყური ჭეშმარიტებას და შეიგნოთ ის, რომ იყოთ ღმერთის წინაშე უბიწოდ მავალნი, მაშინ არ იბუზღუნებდით ჭეშმარიტების გამო და არ იტყოდით: შენ ამბობ მძიმე სიტყვებს ჩვენ წინააღმდეგ.
- 4 და იყო ასე, რომ მე, ნეფი, მთელი სიბეჯითით მოვუწოდებდი მათ, დაეცვათ უფლის მცნებები.
- 5 და იყო ასე, რომ მათ თავი დაიმდაბლეს უფლის წინაშე იმდენად, რომ მე გამეხარდა და მომეცა დიდი იმედი მათზე, რომ ივლიდნენ სამართლიანობის ბილიკზე.
- 6 ახლა, ყველაფერი ეს ითქვა და გაკეთდა მაშინ, როდესაც მამაჩემი იმყოფებოდა კარავში ველზე, რომელსაც მან სახელად ლემუელი დაარქვა.
- 7 და იყო ასე, რომ მე, ნეფიმ, ცოლად შევირთე ისმაელის ერთ-ერთი ქალიშვილი; და ასევე ჩემმა ძმებმაც ცოლად შეირთეს ისმაელის ქალიშვილები; და ზორამაც შეირთო ისმაელის უფროსი ქალიშვილი ცოლად.
- 8 და ასეთნაირად შეასრულა მამაჩემმა უფლის ყოველი ბრძანება, რომელიც მას ჰქონდა მიღებული. ასევე მე, ნეფიც, განსაკუთრებულად კურთხეული ვიყავი უფლისაგან.
- 9 და იყო ასე, რომ უფლის ხმამ მიმართა მამაჩემს ღამე და უბრძანა, რომ მომდევნო დღეს გამგზავრებულიყო უდაბნოში.

1 Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

10 და იყო ასე, რომ როდესაც მამაჩემი დილით წამოდგა და გაემართა კარვის გასასვლელისკენ, მისდა გასაოცრად, მიწაზე იპოვა ბირთვი, ნატიფი ნაკეთობის; და ის სუფთა სპილენძის იყო; და შიგ ბირთვში იყო ორი ისარი: ერთი მიუთითებდა გეზს, საითაც უდაბნოში უნდა გვევლო.

11 და იყო ასე, რომ მოგაგროვეთ ერთად ყველაფერი, რაც უნდა წაგვეღო უდაბნოში და ყველაფერი, რაც დარჩა ჩვენი სურსათ-სანოვანისგან, რომელიც გვიბოძა უფალმა და ავიღეთ ყველანაირი თესლი, რათა წაგვეღო უდაბნოში.

12 და იყო ასე, რომ ჩვენ ავიღეთ კარვები და წავედით უდაბნოში, მდინარე ლამანის გაღმა.

13 და იყო ასე, რომ ვიმოგზაურეთ ოთხი დღის განმავლობაში, დაახლოებით სამხრეთის, სამხრეთ-აღმოსავლეთის მიმართულებით და კვლავ გავშალეთ კარვები და ამ ადგილს დავარქვით სახელად შაზერი.

14 და იყო ასე, რომ ავიღეთ მშვილდ-ისრები და წავედით უდაბნოში, რათა მოგვენადირებინა ჩვენი ოჯახებისათვის საჭმელი; და მას შემდეგ, რაც მოვინადირეთ საჭმელი ოჯახებისათვის, კვლავ დავუბრუნდით ოჯახებს უდაბნოში, შაზერის ადგილს. და გავუდექით გზას უდაბნოში და მივუყვებოდით იგივე მიმართულებით, უდაბნოს ყველაზე ნაყოფიერ ადგილებს, წითელი ზღვის სანაპიროს საზღვრებთან.

15 და იყო ასე, რომ ჩვენ ვმოგზაურობდით მრავალი დღის განმავლობაში, გზადაგზა ნადირობით ვშოულობდით საჭმელს მშვილდებითა და ისრებით, ქვებითა და შურდულებით.

16 და მივყვებოდით ბირთვზე ნაჩვენებ მიმართულებას, რომელსაც მივყავდით უდაბნოს უფრო ნაყოფიერი ადგილებისკენ.

17 და მას შემდეგ, რაც მრავალი დღე ვიმოგზაურეთ, გავშალეთ კარვები, რათა ცოტა ხნით კვლავ დაგვესვენა და მოგვეპოვებინა საჭმელი ჩვენი ოჯახებისათვის.

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

- 18 და იყო ასე, რომ მაშინ, როდესაც მე, ნეფი, წავედი საჭმლის მოსანადირებლად, აჰა, გამიტყდა მშვილდი, რომელიც გაკეთებული იყო სუფთა ფოლადისაგან; და მას შემდეგ, რაც მშვილდი გამიტყდა, აჰა, ჩემი ძმები გაბრაზდნენ ჩემზე მშვილდის დაკარგვის გამო, რადგან ვერ მოვიპოვეთ საჭმელი.
- 19 და იყო ასე, რომ დავუბრუნდით ოჯახებს საჭმლის გარეშე და იყვნენ რა ძალზედ დაქანცულნი მოგზაურობის გამო, ისინი მეტად იტანჯებოდნენ საჭმლის უკმარისობისაგან.
- 20 და იყო ასე, რომ ლამანმა და ლემუელმა და ისმაელის ვაჟიშვილებმა დაიწყეს მეტისმეტად ბუზღუნნი მათი უდაბნოში ტანჯვისა და გაჭირვების გამო; და ასევე მამაჩემმაც დაიწყო ბუზღუნნი უფალზე, თავის ღმერთზე; დიახ, ყოველი მათგანი ძალზედ დაღონდა, ისე, რომ უფალზეც ბუზღუნებდნენ.
- 21 ახლა, იყო ასე, რომ მე, ნეფი, იმის გამო, რომ ვიტანჯებოდი ჩემს ძმებთან მშვილდის დაკარგვის გამო და რადგან მათმა მშვილდებმა დაკარგეს დრეკადობა, ძალზედ გაგვიჭირდა, დიახ, ისე, რომ ვეღარ ვშოულობდით საჭმელს.
- 22 და იყო ასე, რომ მე, ნეფი, ბევრს ვესაუბრებოდი ჩემს ძმებს, ვინაიდან მათ კვლავ გაუქვავდათ გული, იქამდეც, რომ უფალზე, თავიანთ ღმერთზეც კი ჩიოდნენ.
- 23 და იყო ასე, რომ მე, ნეფიმ, ხისგან გავაკეთე მშვილდი და სწორი ჯოხისგან ისარი; ასე რომ, შევიარადდი მშვილდით და ისრით, შურდულითა და ქვებით. და მე ვუთხარი მამაჩემს: საით წავიდე, რომ ვიშოვო საჭმელი?
- 24 და იყო ასე, რომ მან ჰკითხა უფალს, რადგან მათ თავი დაიმდაბლეს ჩემი სიტყვების გამო; რამეთუ ბევრი რამ ვუთხარი, მთელი ჩემი სულის ძალდონით.
- 25 და იყო ასე, რომ უფლის ხმამ მიმართა მამაჩემს; და ის განკიცხულ იქნა ნამდვილად, უფლის წინააღმდეგ ბუზღუნისათვის, იმდენად, რომ ის ღრმა მწუხარებამ მოიცვა.
- 26 და იყო ასე, რომ უფლის ხმამ მას უთხრა: შეხედე ბირთვის და ნახე, რა აწერია.

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it began to be exceedingly difficult, yea, insomuch that we could obtain no food.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the energy of my soul.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

- 27 და იყო ასე, როდესაც მამაჩემმა დაინახა ის, რაც ეწერა ბირთვზე, მას ძალზედ შეეშინდა და ძლიერ აკანკალდა, ასევე ჩემი ძმების, ისმაელის ვაჟიშვილების და ჩვენი ცოლების.
- 28 და იყო ასე, რომ მე, ნეფი, დავინახე ისრები, რომლებიც ბირთვში იყო; და ისინი იმის შესაბამისად მოქმედებდნენ, თუ რამდენ რწმენას, სიბეჯითეს და ყურადღებას ვუთმობდით მათ.
- 29 და მათზე დაიწერა ახალი წარწერა, რაც ნათლად იკითხებოდა და გვაძლევდა წარმოდგენას უფლის გზებზე; და ის დროდადრო იწერებოდა და იცვლებოდა ჩვენი რწმენის და სიბეჯითის შესაბამისად, რომელსაც მას ვუთმობდით. და ამგვარად ვხედავთ, რომ მცირე შესაძლებლობებით უფალს შეუძლია განახორციელოს დიდი საქმენი.
- 30 და იყო ასე, რომ მე, ნეფი, ავედი მთის მწვერვალზე იმ მიმართულების მიხედვით, რომელიც ბირთვზე იყო ნაჩვენები.
- 31 და იყო ასე, რომ დავხოცე გარეული ცხოველები; ასე მოვიპოვე საჭმელი ჩვენი ოჯახებისათვის.
- 32 და იყო ასე, რომ დავბრუნდი ჩვენს კარვებთან, თან მომქონდა დახოცილი ცხოველები და როდესაც დაინახეს, რომ მოვიპოვე საჭმელი, რაოდენ დიდი იყო მათი სიხარული! და იყო ასე, რომ მათ თავი დაიმდაბლეს უფლის წინაშე და მიაგეს სამადლობელი.
- 33 და იყო ასე, რომ კვლავ გავემგზავრეთ თითქმის იგივე მიმართულებით, როგორც დასაწყისში; და მრავალი დღის მოგზაურობის შემდეგ ჩვენ კვლავ გავშალეთ კარვები, რათა გავჩერებულიყავით გარკვეული დროით.
- 34 და იყო ასე, რომ ისმაელი მოკვდა და ადგილს, სადაც ის დაიმარხა, ეწოდა ნაჰომი.

And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers which were in the ball, that they did work according to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.

And it came to pass that I did slay wild beasts, in-somuch that I did obtain food for our families.

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

35 და იყო ასე, რომ ისმაელის ქალიშვილები ძალზედ გლოვობდნენ თავიანთი მამის გარდაცვალებას და ასევე უდაბნოში გაჭირვების გამო; და ისინი ბუზღუნებდნენ მამაჩემზე, რადგან მან გამოიყვანა ისინი იერუსალიმის მიწიდან, სიტყვებით: მამაჩვენი მკვდარია; დიახ, ჩვენ ბევრი ვიხეტიალეთ უდაბნოში და გადავიტანეთ მრავალი გაჭირვება, შიმშილი, წყურვილი და დაქანცულობა; და ყველა ამ ტანჯვის შემდეგ უდაბნოში შიმშილით უნდა დავიღუპეთ.

36 და ასე ბუზღუნებდნენ ისინი მამაჩემსა და ჩემ წინააღმდეგ; და ისინი ნატრობდნენ უკან, იერუსალიმში დაბრუნებას.

37 და ლამანმა უთხრა ლემუელს და ასევე ისმაელის ვაჟიშვილებს: აჰა, მოდით მოვკლათ მამაჩვენი და ასევე ჩვენი ძმა, ნეფიც, რომელმაც თავის თავზე აიღო ჩვენზედ ხელმძღვანელობა და მასწავლებლობა, თავის უფროს ძმებზე.

38 ახლა ის ამბობს, რომ უფალი დაელაპარაკა მას და ანგელოზებიც ემსახურებოდნენ. მაგრამ, აჰა, ვიცით, რომ ის ჩვენ გვატყუებს; და გვიყვება ამას და აკეთებს ბევრ რამეს მზაკვრული ხელოვნებით, რათა შეძლოს ჩვენი თვალის ახვევა, ალბათ ფიქრობს, რომ შეძლებს ჩვენს წაყვანას სადმე უცხო უდაბნოში; და მას შემდეგ, რაც წაგვიყვანს, ჩაფიქრებული აქვს, თვითონ გახდეს ჩვენი მეფე და მმართველი, რათა მოგვექცეს საკუთარი სურვილისა და სიამოვნების თანახმად. და ამგვარად, ჩემი ძმა, ლამანი, აღვივებდა მათ გულებში წყრომას.

39 და იყო ასე, რომ უფალი ჩვენთან იყო, დიახ, უფლის ხმა გაისმა და უთხრა მათ მრავალი სიტყვა და ძლიერ განკიცხა ისინი და მას შემდეგ, რაც უფლის ხმით განკიცხულ იქნენ, მათ შეწყვიტეს გულისწყრომა და მოინანიეს თავიანთი ცოდვები იმდენად, რომ უფალმა კვლავ დაგვლოცა საჭმლით, ამდენად არ დავიღუპეთ.

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, insomuch that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

1 ნეფი 17

- 1 და იყო ასე, რომ კვლავ გავემგზავრეთ უდაბნოში; და იმ დროიდან ვმოგზაურობდით დაახლოებით აღმოსავლეთის მიმართულებით. და ვმოგზაურობდით და მრავალ გაჭირვებას ვიტანდით უდაბნოში; და ჩვენი ქალები აჩენდნენ შვილებს უდაბნოში.
- 2 და იმდენად დიდი იყო უფლის კურთხევა ჩვენზე, რომ იმ დროს, როდესაც უდაბნოში უმი ხორცი ვარსებობდით, ჩვენს ქალებს საკმარისი რძე ჰქონდათ შვილებისთვის და ისინი იყვნენ ძლიერნი, დიახ, ისეთნი, როგორც კაცები; და უკვე ბუბუნის გარეშე იტანდნენ მოგზაურობას.
- 3 და ამგვარად ვხედავთ, რომ ღვთის ბრძანებები უნდა სრულდებოდეს. და თუ ისე იქნება, რომ ადამიანთა შვილები დაიცავენ ღვთის მცნებებს, ის ასაზრდოებს მათ, გააძლიერებს და მისცემს შესაძლებლობებს, რომელთა მეშვეობითაც ისინი შეძლებენ იმის შესრულებას, რაც მათ უბრძანეს; ამიტომაც, ის გვაძლევდა შესაძლებლობებს ჩვენი უდაბნოში ყოფნის დროს.
- 4 და ვცხოვრობდით უდაბნოში მრავალი წლის განმავლობაში, დიახ, რვა წელი გავატარეთ უდაბნოში.
- 5 და მივედით მიწაზე, რომელსაც დავარქვით ბარაქიანი, ხილისა და გარეული თაფლის სიუხვის გამო; და ყველაფერი ეს მომზადებული იყო უფლის მიერ, რათა არ დავდუპულიყავით. და დავინახეთ ზღვა, რომელსაც დავარქვით ირეანთუმი, რაც ნიშნავს მრავალ წყალს.
- 6 და იყო ასე, რომ გავშალეთ კარვები ზღვისპირას; და მიუხედავად იმისა, რომ გადავიტანეთ მრავალი გაჭირვება და მრავალი სიძნელე, დიახ, იმდენი, რომ ვერც კი აღვწერთ ყველას, ძალიან გაგვიხარდა, როდესაც მივედით ზღვისპირას; და ამ ადგილს დავარქვით ბარაქიანი, ხილით სიუხვის გამო.
- 7 და იყო ასე, რომ მე, ნეფის, მას შემდეგ, რაც ბარაქიანის მიწაზე გავატარე მრავალი დღე, უფლის ხმამ მომმართა სიტყვებით: ადექი და ადი მთაზე. და იყო ასე, რომ ავდექი და ავდი მთაზე და უფალს შევლაღადე.

1 Nephi 17

And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.

And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

- 8 და იყო ასე, რომ უფალმა მომმართა სიტყვებით: ააშენე ისეთი გემი, როგორსაც მე გაჩვენებ, რათა შევძლო შენი ხალხის ამ წყლებზედ გადაყვანა.
- 9 და მე ვთქვი: უფალო, სად წავიდე მადნის საშოვნელად, რომ გადავადნო და დავამზადო სამუშაო იარაღები ისეთი გემის ასაშენებლად, როგორიც შენ მაჩვენე?
- 10 და იყო ასე, რომ უფალმა მითხრა, სად უნდა წავსულიყავი, რომ მეპოვნა მადანი იარაღების დასამზადებლად.
- 11 და იყო ასე, რომ მე, ნეფიმ, გავაკეთე ცხოველების ტყავისგან საბერველი ცეცხლის გასადვივებლად; და მას შემდეგ, რაც გავაკეთე საბერველი, რათა გამედვივებინა ცეცხლი, ორი ქვა გავკარი ერთმანეთს ცეცხლის ასანთებად.
- 12 რადგან უფალი ამ დრომდე უდაბნოში მოგზაურობის ჟამს არ გვადღევდა იმის ნებას, რომ ხშირად დაგვენთო ცეცხლი; რადგან მან თქვა: მე დავატკობ თქვენს საჭმელს, რომ არ მოგიწიოთ მისი მზადება;
- 13 და მე ასევე ვიქნები თქვენი ნათელი უდაბნოში; და მოგიმზადებთ გზას, თუ იქნება ისე, რომ დაიცავთ ჩემს მცნებებს; ამიტომაც, როგორც დაიცავთ ჩემს მცნებებს, ისე მიგიყვანთ აღთქმულ მიწამდე; და თქვენ გეცოდინებათ, რომ მე ვარ თქვენი წინამძღოლი.
- 14 დიახ, უფალმა ასევე თქვა: მას შემდეგ, რაც მოხვალთ აღთქმულ მიწაზე, თქვენ შეიცნობთ, რომ მე, უფალი, ვარ ღმერთი; და რომ მე, უფალმა, გიხსენით განადგურებისაგან; დიახ, მე გამოგიყვანეთ იერუსალიმის მიწიდან.
- 15 ამიტომაც, მე, ნეფი, ვიღწვოდი დამეცვა უფლის მცნებები და მოვუწოდებდი ჩემს ძმებს ერთგულებისა და სიბეჯითისაკენ.
- 16 და იყო ასე, რომ მე დავამზადე იარაღები მადნისაგან, რომელიც გამოვადნე კლდიდან.
- 17 და როდესაც ჩემმა ძმებმა დაინახეს, რომ ვაპირებდი გემის აშენებას, მათ დაიწყეს ჩემზე ბუზღუნის სიტყვებით: ჩვენი ძმა არის უგუნური, რადგან ჰგონია, რომ შეუძლია გემის აშენება; დიახ, მას ასევე ჰგონია, რომ შეუძლია ამ დიდი წყლის გადაკვეთა.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Thou shalt construct a ship, after the manner which I shall show thee, that I may carry thy people across these waters.

And I said: Lord, whither shall I go that I may find ore to molten, that I may make tools to construct the ship after the manner which thou hast shown unto me?

And it came to pass that the Lord told me whither I should go to find ore, that I might make tools.

And it came to pass that I, Nephi, did make a bellows wherewith to blow the fire, of the skins of beasts; and after I had made a bellows, that I might have wherewith to blow the fire, I did smite two stones together that I might make fire.

For the Lord had not hitherto suffered that we should make much fire, as we journeyed in the wilderness; for he said: I will make thy food become sweet, that ye cook it not;

And I will also be your light in the wilderness; and I will prepare the way before you, if it so be that ye shall keep my commandments; wherefore, inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall be led towards the promised land; and ye shall know that it is by me that ye are led.

Yea, and the Lord said also that: After ye have arrived in the promised land, ye shall know that I, the Lord, am God; and that I, the Lord, did deliver you from destruction; yea, that I did bring you out of the land of Jerusalem.

Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the commandments of the Lord, and I did exhort my brethren to faithfulness and diligence.

And it came to pass that I did make tools of the ore which I did molten out of the rock.

And when my brethren saw that I was about to build a ship, they began to murmur against me, saying: Our brother is a fool, for he thinketh that he can build a ship; yea, and he also thinketh that he can cross these great waters.

- 18 და ამგვარად გამოხატავდნენ უკმაყოფილებას ჩემ მიმართ ჩემი ძმები და არ სურდათ მუშაობა, რადგან არ სწამდათ, რომ შევძლებდი გემის აშენებას; ასევე არ სწამდათ იმისაც, რომ უფალი მასწავლიდა.
- 19 და იყო ასე, რომ მე, ნეფი, ძალზედ დავლონდი მათი გულქვაობის გამო; და ახლა, როდესაც მათ დაინახეს, რომ დავლონდი, გაიხარეს გულით, იმდენად, რომ დამცინოდნენ სიტყვებით: ვიცოდით, რომ შენ ვერ შეძლებდი გემის აშენებას, რადგან ვიცოდით, რომ არ გაქვს სათანადო ცოდნა, ამგვარად, ვერ შეძლებ ასეთი დიდი საქმის შესრულებას.
- 20 და შენ ისეთივე ხარ, როგორც მამაჩვენი, გულის უგუნური წარმოსახვებით გატაცებული; დიახ, მან გამოგვიყვანა იერუსალიმის მიწიდან და ამ მრავალი წლის განმავლობაში დავხეტებოდით უდაბნოში; და ჩვენი ქალები შრომობდნენ ორსულობის ბოლო თვეებშიც; და მათ გააჩინეს შვილები უდაბნოში და იტანჯებოდნენ ყველაფრით, გარდა სიკვდილისა; და იქნებოდა უკეთესი, რომ ამდენი გაჭირვების ნაცვლად დახოცილიყვნენ, სანამ იერუსალიმიდან წამოვიდოდნენ.
- 21 აჰა, მრავალი წლის მანძილზე ვიტანჯებოდით უდაბნოში, მაშინ, როდესაც შეგვეძლო დავმტკბარიყავით ჩვენი ქონებით და ჩვენი მემკვიდრეობის მიწით; დიახ, შეგვეძლო ვყოფილიყავით ბედნიერნი.
- 22 და ვიცით, რომ ხალხი, რომელიც იყო იერუსალიმის მიწაზე, იყო მართალი ხალხი, რადგან იცავდა უფლის წესებსა და სამართალს და ყველა მის მცნებას მოსეს რჯულის მიხედვით; ამიტომ, ვიცით, რომ ის ხალხი არის მართალი; და მამაჩვენმა განსაჯა ისინი და წაგვიყვანა, რადგან ყური დავუგდეთ მის სიტყვებს; დიახ, ჩვენი ძმაც მას ჰგავს. ასეთი სიტყვებით ბუზღუნებდნენ და ჩიოდნენ ჩემი ძმები ჩვენ წინააღმდეგ.
- 23 და იყო ასე, რომ მე, ნეფიმ, მივმართე მათ სიტყვებით: ნუთუ გწამთ, რომ ჩვენი მამები, რომლებიც იყვნენ ისრაელის შვილები, იქნებოდნენ ეგვიპტელთა ხელიდან გამოყვანილნი, რომ არ დაეგდოთ ყური უფლის სიტყვებისთვის?

And thus my brethren did complain against me, and were desirous that they might not labor, for they did not believe that I could build a ship; neither would they believe that I was instructed of the Lord.

And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, insomuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.

And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?

24 დიახ, ნუთუ გგონიათ, რომ ისინი გამოყვანილ იქნებოდნენ მონობიდან, რომ არ ებრძანებინა უფალს მოსესთვის მათი მონობიდან გამოყვანა?

25 ახლა თქვენ იცით, რომ ისრაელის შვილები იყვნენ მონობაში; და იცით, რომ დატვირთულნი იყვნენ სამუშაოებით, რომლებიც მათთვის მძიმე ასატანი იყო; ამიტომაც, თქვენ იცით, რომ მათივე სიკეთისათვის საჭირო იყო მათი მონობიდან გამოყვანა.

26 ახლა თქვენ იცით, რომ მოსემ უფლისგან მიიღო ბრძანება, გაეკეთებინა ეს დიდი საქმე; და თქვენ იცით, რომ მისი სიტყვის თქმით წითელი ზღვის წყლები გაიყო აქეთ და იქეთ და მათ გაიარეს მშრალ მიწაზე.

27 მაგრამ თქვენ იცით, რომ ეგვიპტელები, რომელნიც იყვნენ ფარაონის ჯარში, წითელ ზღვაში დაინთქნენ.

28 და თქვენ ასევე იცით, რომ ისინი უდაბნოში მანანით იკვებებოდნენ.

29 დიახ, თქვენ ასევე იცით, რომ მოსემ თავის სიტყვით, ღვთის ძალის შემწეობით, რომელიც მასში იყო, კლდეს დაჰკრა და იქიდან წყალი გადმოვიდა, რათა ისრაელის შვილებს წყურვილი მოეკლათ.

30 და მიუხედავად იმისა, რომ უფალი, მათი ღმერთი, მათი გამომსყიდველი, მიდიოდა მათ წინ, მიუძღვოდა დღისით და უნათებდა ღამით და მათთვის აკეთებდა ყველაფერს, რაც ადამიანისთვის სასიკეთოა, მათ გაიქვავეს გული და დაიბნელეს გონება და მოსეს, ასევე ჭეშმარიტ და ცოცხალ ღმერთსაც, ლანძღავდნენ.

31 და იყო ასე, რომ თავის სიტყვისამებრ, ის ანადგურებდა მათ; და თავის სიტყვისამებრ მიუძღვოდა მათ; და თავის სიტყვისამებრ ყველაფერს აკეთებდა მათთვის; და არაფერი არ ხდებოდა მისი სიტყვის გარეშე.

32 და მას შემდეგ, რაც მათ გადაკვეთეს მდინარე იორდანე, მან ისინი გააძლიერა იმდენად, რომ გააძევა იმ მიწის შვილები, დიახ, იმდენად, რომ ისინი გაფანტეს და გაანადგურეს.

33 და ახლა, ნუთუ გგონიათ, რომ ამ მიწის შვილები, რომლებიც იყვნენ აღთქმულ მიწაზე, რომლებიც გაძევებულ იქნენ ჩვენი მამების მიერ, ნუთუ გგონიათ, რომ იყვნენ მართალნი? აჰა, მე თქვენ გეუბნებით: არა.

Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?

Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.

Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.

And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.

And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.

And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.

34 ნუთუ გგონიათ, რომ ჩვენი მამები იქნებოდნენ მათზე უფრო რჩეულნი, მართალნი რომ ყოფილიყვნენ? მე გეუბნებით: არა.

35 აჰა, უფალი ყველა ხორციელს ერთნაირად უყურებს; მას, ვინც მართალია, ღმერთი წყალობს. მაგრამ, აჰა, ამ ხალხმა უარყო ღვთის ყოველი სიტყვა და მომწიფდა ურჯულოებაში; და მოვიდა მათზე ღვთის რისხვა სისავსით და უფალმა დაწყევლა მათთვის მიწა და აკურთხა ის ჩვენი მამებისათვის; დიახ, მან დაწყევლა ის მათსავე გასანადგურებლად და აკურთხა ჩვენი მამებისათვის, რათა მოეპოვებინათ ძალაუფლება მასზედ.

36 აჰა, უფალმა შექმნა დედამიწა, რათა ის ყოფილიყო დასახლებული; და შექმნა მან თავისი შვილები, რათა მას დაეუფლონ.

37 და ის აღზრდის სამართლიან ერს და ანადგურებს ბოროტთა ერებს.

38 და მას მართალნი მიჰყავს ძვირფას მიწებზე და ანადგურებს ბოროტებს და მათ გამო წყევლის მათსავე მიწას.

39 იგი მაღლა ზეცაში მართავს, რადგან ის მისი ტახტია და ეს დედამიწა – მისი კვარცხლბეკი.

40 და მას უყვარს ისინი, ვისაც სურს, რომ იყოს მათი ღმერთი. აჰა, მან შეიყვარა ჩვენი მამები და დადო მათთან აღთქმები, დიახ, აბრაამთან, ისაკთან და იაკობთან; და მას ახსოვდა აღთქმები, რომლებიც ადრე დადო; ამიტომაც, მან გამოიყვანა ისინი ეგვიპტის მიწიდან.

41 და მან დასაჯა ისინი უდაბნოში თავისი კვერთხით, რადგან მათ თქვენსავით გაიქვავეს გული; და უფალმა დასაჯა ისინი ურჯულოების გამო. მან გაუგზავნა ცეცხლოვანი ფრთოსანი გველები; და მას შემდეგ, რაც მათ დაკბინეს ისინი, მან მოამზადა მათთვის განკურნების გზა; და მოქმედება, რომელიც მათ ამისათვის უნდა შეესრულებინათ, იყო შეხედვა; და ამ გზის სიმარტივის ან სიადვილის გამო მრავალნი დაიღუპნენ.

42 და ისინი დროდადრო იქვავებდნენ გულს და ლანძღავდნენ მოსეს და ასევე ღმერთს; მიუხედავად ამისა, თქვენ იცით, რომ მის უბადლო ძალას მიჰყავდა ისინი აღთქმულ მიწაზე.

Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.

Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.

Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.

And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.

And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.

He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.

And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.

And he did straiten them in the wilderness with his rod; for they hardened their hearts, even as ye have; and the Lord straitened them because of their iniquity. He sent fiery flying serpents among them; and after they were bitten he prepared a way that they might be healed; and the labor which they had to perform was to look; and because of the simplicity of the way, or the easiness of it, there were many who perished.

And they did harden their hearts from time to time, and they did revile against Moses, and also against God; nevertheless, ye know that they were led forth by his matchless power into the land of promise.

- 43 და ახლა, ყოველივე ამის შემდეგ, დადგა ის დრო, როდესაც ისინი გაბოროტდნენ, დიახ, თითქმის მომწიფდნენ სიბოროტეში და ვფიქრობ, რომ ამ დღეს უკვე განადგურების პირას არიან მისულნი; მაგრამ ვიცი, რომ ნამდვილად დადგება დღე, როდესაც ისინი განადგურდებიან, რამდენიმე გადარჩენილის გარდა, რომლებსაც წაიყვანენ ტყვეობაში.
- 44 ამიტომაც, უფალმა უბრძანა მამაჩემს წასულიყო უდაბნოში; და იუდეველებიც ცდილობდნენ მისი სიცოცხლის მოსწრაფებას; დიახ, და თქვენც ასევე ლამობდით მისი სიცოცხლის მოსწრაფებას; ამიტომაც, თქვენ ხართ მკვლელები თქვენს გულებში და თქვენც მათი მსგავსნი ხართ.
- 45 თქვენ მკვირცხლნი ხართ ურჯულოების ჩადენაში, მაგრამ ზანტნი უფლის, თქვენი ღმერთის, გახსენებაში. თქვენ იხილეთ ანგელოზი და იგი გესაუბრათ; დიახ, დროდადრო გესმოდათ მისი ხმა; და ის გესაუბრებოდათ წყნარი, ჩუმი ხმით, მაგრამ თქვენ გახდით უგრძობნი და ვეღარ გრძობდით მის სიტყვებს; ამიტომაც, ის მოგმართავდათ ვითარცა ჭექა-ქუხილის ხმით, რომლისგანაც მიწა ზანზარებდა ისე, თითქოს ლამობდა შუაზე გაპობას.
- 46 და თქვენც ასევე იცით, რომ მისი ყოვლადძლიერი სიტყვის ძალით მას შეუძლია დედამიწის განადგურება; დიახ, თქვენ იცით, რომ თავის სიტყვით მას შეუძლია გადაასწოროს უსწორმასწორო ადგილი; და სწორი ადგილები გაიპობა. და აბა როგორ შეგიძლიათ იყოთ ასეთი გულქვები?
- 47 აჰა, სული ჩემი იხლიჩება ტანჯვისგან თქვენ გამო და გული მტკივა; და მეშინია, რომ საუკუნოდ არ გაგაძევოთ უფალმა. აჰა, სავსე ვარ ღვთის სულით იმდენად, რომ აღარ მაქვს ძალა სხეულში.

And now, after all these things, the time has come that they have become wicked, yea, nearly unto ripeness; and I know not but they are at this day about to be destroyed; for I know that the day must surely come that they must be destroyed, save a few only, who shall be led away into captivity.

Wherefore, the Lord commanded my father that he should depart into the wilderness; and the Jews also sought to take away his life; yea, and ye also have sought to take away his life; wherefore, ye are murderers in your hearts and ye are like unto them.

Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.

And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?

Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

48 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც ვთქვი ეს სიტყვები, ისინი ჩემზე გაბრაზდნენ და მოისურვეს ზღვის სიღრმეში ჩემი ჩაგდება; და როდესაც მომიახლოვდნენ, რომ ხელი აღემართათ ჩემზე, მე მივმართე მათ სიტყვებით: ყოვლადძლიერი ღვთის სახელით გიბრძანებთ, რომ ხელი არ დამაკაროთ, რადგან ისე ვარ ღვთის ძალით სავსე, რომ შთანთქმავს ჩემს ხორცს; და ყოველი, ვინც ხელს დამაკარებს, დაჭკნება, გამხმარი ლერწამივით; და არარაობად იქცევა ღვთის ძალის წინაშე, რადგან ღმერთი დასჯის მას.

49 და იყო ასე, რომ მე, ნეფიმ, ვუთხარი მათ, რომ მეტად აღარ იბუზღუნონ თავიანთი მამის წინააღმდეგ, ასევე მეტად აღარ აარიდონ თავი ჩემთან მუშაობას, რადგან გემის აშენება ღმერთმა მიბრძანა.

50 და მე ვუთხარი მათ: თუ ღმერთი მიბრძანებდა გამეკეთებინა ყველაფერი, მე შევძლებდი ყოველივე ამის გაკეთებას. თუ ის მიბრძანებს ვუთხრა ამ წყალს: მიწად იქეცი, ის იქცევა მიწად; და თუ ამას ვიტყვი, ეს ასეც იქნება.

51 და ახლა, თუ უფალს აქვს ასეთი დიდი ძალა და მოახდინა ამდენი სასწაული ადამიანთა შვილებს შორის, მაშინ რატომ ვერ მასწავლის გემის აშენებას?

52 და იყო ასე, რომ მე, ნეფიმ, ვუთხარი მრავალი რამ ჩემს ძმებს ისე, რომ ისინი იყვნენ შერცხვენილნი და ვეღარ მედავებოდნენ, ჩემზე ვეღარ ბედავდნენ ხელის აღმართვას ან თითით შეხებას მრავალი დღის განმავლობაში. იმდენად ძლიერი იყო ღმერთის სული, რომ მათ ვერ გაბედეს ამის გაკეთება, რათა არ გამხმარიყვნენ ჩემ წინაშე; და ამგვარად იმოქმედა ამან მათზე.

53 და იყო ასე, რომ უფალმა მითხრა: კვლავ გაუწოდე ხელი შენს ძმებს და არ გახმებიან ისინი შენ წინაშე, თუმცა მე მათ შევძრავ, – ამბობს უფალი, და ამას გააკეთებ, რათა მათ იცოდნენ, რომ ვარ უფალი, მათი ღმერთი.

54 და იყო ასე, რომ მე გავუწოდე ხელი ჩემს ძმებს და არ გახმნენ ისინი ჩემ წინაშე; არამედ უფალმა შეაზანზარა ისინი თავისი სიტყვის შესაბამისად, როგორც მან თქვა.

And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

55 და ახლა მათ თქვეს: ნამდვილად ვიცით, რომ უფალი შენთან არის, რადგან ვიცით, რომ ეს არის უფლის ძალა, რომელმაც შეგვაზანზარა. და ისინი დაეცნენ ჩემ წინაშე და მზად იყვნენ თაყვანი ეცათ ჩემთვის, მაგრამ მე არ მივუცე ამის ნება და ვუთხარი: მე თქვენი ძმა ვარ, დიახ, თქვენი უმცროსი ძმა; ამიტომაც, თაყვანი ეცით უფალს, თქვენს ღმერთს და პატივი ეცით თქვენს მამას და დედას, რათა დღეგრძელნი იყოთ მიწაზე, რომელსაც გაძლევთ უფალი, თქვენი ღმერთი.

And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

1 ნეფი 18

- 1 და იყო ასე, რომ მათ თაყვანი სცეს უფალს და ჩემთან ერთად წამოვიდნენ და დავამზადეთ ხეში ნაკვეთი ნატიფი ნაკეთობანი. და უფალი დროდადრო მაჩვენებდა, როგორ უნდა შემესრულებინა გემისთვის ხეზე კვეთა.
- 2 და ახლა მე, ნეფი, არ ვამუშავებდი ხეს იმ წესით, როგორც ამას ადამიანები აკეთებდნენ; და არც გემს ვაშენებდი ისე, როგორც ადამიანები; მაგრამ ვაშენებდი მას ისე, როგორც უფალი მაჩვენებდა; ამიტომაც ის არ იყო ისეთი, როგორც ადამიანთა შორის გვხვდება.
- 3 და მე, ნეფი, ხშირად ავდიოდი მთაზე და ხშირად ვლოცულობდი უფლისადმი, ამიტომაც უფალმა დამანახა დიადი მოვლენები.
- 4 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც დავამთავრე გემის შენება უფლის სიტყვის მიხედვით, ჩემმა ძმებმა დაინახეს, რომ ის იყო კარგი და აგებული იყო ძალზედ მშვენივრად, ამიტომაც, მათ კვლავ დაიმდაბლეს თავი უფლის წინაშე.
- 5 და იყო ასე, რომ უფლის ხმამ მამაჩემს მიმართა, რომ ავმდგარიყავით და გემში შევსულიყავით.
- 6 და იყო ასე, რომ მომდევნო დღეს, მას შემდეგ, რაც მოვამზადეთ ყველაფერი, ბევრი ხილი და ხორცი უდაბნოდან და უხვად თაფლი და საგზალი იმის მიხედვით, რაც უფალმა გვიბრძანა, შევედით გემში მთელი ჩვენი ბარგითა და თესლით და ყველაფერი, რაც მოვიტანეთ, ყოველმა თავისი წლოვანების შესაბამისად; ამიტომაც, ყველანი შევედით გემში, ჩვენს ცოლებთან და შვილებთან ერთად.
- 7 და მამაჩემს შეეძინა ორი შვილი უდაბნოში; უფროსს დაარქვეს იაკობი და უმცროსს – იოსები.
- 8 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ყველანი შევედით გემში და თან წავიდეთ საგზალი და ის, რაც გვიბრძანა, ჩვენ გავედით ზღვაში და ქარმა წაგვიყვანა წინ აღთქმული მიწისაკენ.

1 Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

- 9 და მას შემდეგ, რაც მრავალი დღის განმავლობაში ქარს წინ მივყავდით, აჰა, ჩემი ძმები და ისმაელის შვილები და ასევე მათი ცოლები, გამხიარულდნენ ისე, რომ დაიწყეს ცეკვა, სიმღერა და ძალზედ უხამსი ლაპარაკი, დიახ, ისე, რომ დაავიწყდათ, რა ძალამ მოიყვანა ისინი იქ; დიახ, მეტისმეტ უხამსობამდე აღზევდნენ.
- 10 და მე, ნეფის, ძალზედ შეემშინდა, რომ უფალი განაწყენდებოდა ჩვენზე და დაგვსჯიდა ჩვენი ურჯულოების გამო, რომ ჩავინთქმებოდით ზღვის სიღრმეში; ამიტომაც მე, ნეფიმ, სრული კეთილგონიერებით მოვუწოდე მათ, მაგრამ, აჰა, ისინი გაბრაზდნენ ჩემზე და მითხრეს: არ გვსურს, რომ ჩვენი უმცროსი ძმა იყოს ჩვენი ბატონი.
- 11 და იყო ასე, რომ ლამანმა და ლემუელმა მომკიდეს ხელი და დამაბეს თოკებით; და მომექცნენ ძალზედ უხეშად; მიუხედავად ამისა, უფალმა დაუშვა ეს, რათა ეჩვენებინა თავისი ძალა საკუთარი სიტყვის აღსრულებისათვის, რომელიც მან ბოროტებზე თქვა.
- 12 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მათ ისე დამაბეს, რომ ვერ ვინძრეოდი, კომპასი, რომელიც უფლის მიერ იყო მომზადებული, აღარ მუშაობდა.
- 13 ამიტომაც მათ არ იცოდნენ, საით უნდა წაეყვანათ გემი, ასე რომ, ამოვარდა დიდი ქარიშხალი; დიახ, დიდი და საშინელი გრიგალი და სამი დღის განმავლობაში წყლებს უკან მივყავდით და მათ ძალზედ შეემშინდათ, რომ ზღვაში დაიხრჩობოდნენ; მიუხედავად ამისა, მაინც არ გამანთავისუფლეს.
- 14 და მეოთხე დღეს, როდესაც უკან მივყავდით, გრიგალი განსაკუთრებულად გაუარესდა.
- 15 და იყო ასე, რომ სულ ცოტა გვაკლდა, რომ ზღვის სიღრმეში ჩავინთქმებოდით. და მას შემდეგ, რაც ოთხი დღის განმავლობაში წყლებს უკან მივყავდით, ჩემმა ძმებმა დაიწყეს იმის გააზრება, რომ ღვთის სასჯელი იყო მათზე და უნდა დაღუპულიყვნენ, თუ არ მოინანიებდნენ თავიანთ ურჯულოებას; ამიტომაც, ჩემთან მოვიდნენ და მომხსნეს თოკები მაჯებიდან; და, აჰა, ხელები ძალზედ დამისივდა და ასევე დამისივდა კოჭებიც; და ამის გამო დიდი იყო ტკივილი.

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

16 ამისდა მიუხედავად, მე ღმერთს შევცქეროდი და ვადიდებდი მას მთელი დღის განმავლობაში და ჩემი გაჭირვების გამო არ ვბუზღუნებდი უფლის წინააღმდეგ.

17 და ახლა მამაჩემმა, ლეხიმ, მათ ბევრი რამ უთხრა და ასევე ისმაელის შვილებსაც; მაგრამ, აჰა, ისინი მუქარით სუნთქავდნენ ნებისმიერის წინააღმდეგ, ვინც ჩემ დასაცავად ლაპარაკობდა და ჩემმა მშობლებმა, რომლებიც იყვნენ მოხუცებულნი, იწვნიეს რადიდი დარდი თავიანთი შვილების გამო, დაღონდნენ, დიახ და ლოგინადაც ჩავარდნენ.

18 მათი დარდისა და ღრმა მწუხარების გამო და ასევე ჩემი ძმების ურჯულოების გამო, ლამის წასულიყვნენ ამ ქვეყნიდან თავიანთ ღმერთთან შესახვედრად; დიახ, მათი ჭადარა ლამის დასამარებელიყო და მტკრად ქცეულიყო, დიახ, დარდისგან ლამის იყო წყლის სამარეში ჩაცვენილიყვნენ.

19 ასევე იაკობი და იოსებიც, იყვნენ რა ყმაწვილები, ჭარბ კვებას მოითხოვდნენ და დაღონებულები იყვნენ თავიანთი დედის გაჭირვების გამო; ვერც ჩემმა ცოლმა, თავის ცრემლებით და ლოცვებით, და ვერც ჩემმა შვილებმა ვერ შეძლეს ჩემი ძმების გულის მოღობობა, რათა გავენთავისუფლებინე.

20 და ღმერთის ძალის გარდა, რომელიც ემუქრებოდა მათ განადგურებით, ვერაფერმა ვერ შეძლო მათი გულის მოღობობა; ამიტომ, როდესაც დაინახეს, რომ ცოტაც და ზღვის სიღრმეში ჩაინთქმებოდნენ, მათ მოინანიეს ის, რაც ჩაიდინეს, იმდენად, რომ გამანთავისუფლეს.

21 და იყო ასე, რომ როდესაც მათ გამანთავისუფლეს, აჰა, ავიღე კომპასი და ის ამეშავდა, ისე, როგორც მე მსურდა. და იყო ასე, რომ მე ლოცვით მივმართე უფალს; და მას შემდეგ, რაც ვილოცე, ქარი ჩადგა და ქარიშხალიც ჩაწყნარდა და ჩამოდგა დიადი სიმშვიდე.

22 და იყო ასე, რომ მე, ნეფიმ, წავიყვანე გემი ისე, რომ კვლავ გავცურეთ აღთქმული მიწისაკენ.

23 და იყო ასე, რომ მრავალდღიანი ცურვის შემდეგ, მივაღწიეთ აღთქმულ მიწას; და გადავედით მიწაზე, და გავშალეთ კარვები; და ვუწოდეთ მას აღთქმული მიწა.

Nevertheless, I did look unto my God, and I did praise him all the day long; and I did not murmur against the Lord because of mine afflictions.

Now my father, Lehi, had said many things unto them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold, they did breathe out much threatenings against any one that should speak for me; and my parents being stricken in years, and having suffered much grief because of their children, they were brought down, yea, even upon their sick-beds.

Because of their grief and much sorrow, and the iniquity of my brethren, they were brought near even to be carried out of this time to meet their God; yea, their grey hairs were about to be brought down to lie low in the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow into a watery grave.

And Jacob and Joseph also, being young, having need of much nourishment, were grieved because of the afflictions of their mother; and also my wife with her tears and prayers, and also my children, did not soften the hearts of my brethren that they would loose me.

And there was nothing save it were the power of God, which threatened them with destruction, could soften their hearts; wherefore, when they saw that they were about to be swallowed up in the depths of the sea they repented of the thing which they had done, insomuch that they loosed me.

And it came to pass after they had loosed me, behold, I took the compass, and it did work whither I desired it. And it came to pass that I prayed unto the Lord; and after I had prayed the winds did cease, and the storm did cease, and there was a great calm.

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship, that we sailed again towards the promised land.

And it came to pass that after we had sailed for the space of many days we did arrive at the promised land; and we went forth upon the land, and did pitch our tents; and we did call it the promised land.

24 და იყო ასე, რომ დავიწყეთ მიწის დამუშავება; და დავიწყეთ თესლების დათესვა; დიახ, მიწაში ჩავთესეთ ყველა თესლი, რომელიც მოვიტანეთ იერუსალიმის მიწიდან. და იყო ასე, რომ მათ ძალზედ კარგად იხარეს, ამიტომაც უხვი კურთხევა მივიღეთ.

25 და იყო ასე, რომ უდაბურ ადგილებში მოგზაურობისას, აღთქმულ მიწაზე აღმოვაჩინეთ, რომ ტყეებში იყო ყველანაირი მხეცი, ძროხა და ხარი, ვირი და ცხენი, თხა და ნიამორი; და ყველანაირი გარეული ცხოველი, რომლებსაც სარგებლობა მოაქვთ ადამიანებისთვის. და ვიპოვეთ ყველანაირი მადანი, ოქროსი და ვერცხლის და სპილენძის.

And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

1 ნეფი 19

- 1 და იყო ასე, რომ უფალმა მიბრძანა და ამიტომაც დავამზადე ფირფიტები მადნისგან, რათა ამომეტვიფრა მათზე ამბავი ჩემი ხალხის შესახებ. და ჩემ მიერ დამზადებულ ფირფიტებზე მე ამოვტვიფრე მამაჩემისა და ჩვენი უდაბნოში მოგზაურობის ამბავი და მამაჩემის წინასწარმეტყველებანი; ასევე მათზე ამოვტვიფრე ჩემი მრავალი წინასწარმეტყველება.
- 2 და იმ დროს, როდესაც მათ ვამზადებდი, არ ვიცოდი, რომ უფალი მიბრძანებდა ამ ფირფიტების დამზადებას; ამიტომაც, მამაჩემის ამბავი და მისი მამების გვარტომობა და უდაბნოში ჩვენი ნამოქმედარის დიდი ნაწილი ამოტვიფრულია იმ პირველ ფირფიტებზე, რომლებზედაც მე ვისაუბრე; ამიტომაც, ის მოვლენები, რაც მოხდა ამ ფირფიტების დამზადებამდე, ჭეშმარიტად უფრო დაწვრილებით მოხსენიებულია პირველ ფირფიტებზე.
- 3 და მას შემდეგ, რაც დავამზადე ეს ფირფიტები, ბრძანებისამებრ, მე, ნეფიმ, მივიღე ბრძანება, რომ მსახურება და წინასწარმეტყველებანი, მათი უფრო ნათელი და ძვირფასი ნაწილები, ჩავწერო ამ ფირფიტებზე; და ის, რაც დაიწერა მათზე, უნდა შეინახოს, როგორც რჩევა-დარიგება ჩემი ხალხისთვის, რომელიც დაეუფლება ამ მიწას და ასევე სხვა ბრძნული მიზნებისათვის, რომლებიც უფალმა იცის.
- 4 ამიტომაც, მე, ნეფიმ, გავაკეთე ჩანაწერები სხვა ფირფიტებზე, სადაც აღწერილია ამბავი ანუ უფრო დაწვრილებით აღწერილია ჩემი ხალხის ომების, განხეთქილებებისა და აოხრებების ამბავი. და ეს გავაკეთე და ვუბრძანე ჩემს ხალხს, რა უნდა მოიმოქმედონ მას შემდეგ, რაც აღარ ვიქნები; და ეს ფირფიტები უნდა გადადიოდეს ერთი თაობიდან მეორეზე ან ერთი წინასწარმეტყველისაგან მეორეზე, სანამ უფლისაგან არ მიიღებენ სხვა ბრძანებებს.
- 5 და ჩემ მიერ ამ ფირფიტების დამზადების შესახებ ჩანაწერები მოცემული იქნება შემდგომში; და შემდეგ, აჰა, მე ვიმოქმედებ ისე, როგორც ვთქვი; და ამას ვაკეთებ იმისთვის, რომ უფრო წმინდა რამ შენახულ იქნას ჩემი ხალხის ცოდნისათვის.

1 Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

- 6 მიუხედავად ამისა, მე ამ ფირფიტებზე არ ვწერ არაფერს იმის გარდა, რასაც მივიჩნევ წმინდად. და თუ მე ახლა ვცდები, ესე იგი ცდებოდნენ ძველადაც; თავს ვიმართლებ არა სხვა ადამიანების გამო, არამედ იმ სისუსტის გამო, რომელიც არის ჩემში ხორციელად, ვიმართლებ თავს.
- 7 რადგან რასაც ზოგიერთი ადამიანი მიიჩნევს ძვირფასად სხეულისთვისა და სულისათვის, სხვები არად აგდებენ და ფეხით თელავენ. დიახ, თვით ისრაელის ღმერთს ადამიანები ფეხით თელავენ; მე ვამბობ „ფეხით თელავენ“, მაგრამ ვიტყვოდი სხვა სიტყვებით: ისინი მას არად აგდებენ და ყურს არ უგდებენ მის დარიგების ხმას.
- 8 და აჰა, ის მოდის ანგელოზის სიტყვების შესაბამისად, ექვსასი წლის შემდეგ, რაც მამაჩემმა იერუსალიმი დატოვა.
- 9 და ქვეყანა თავისი ურჯულოების გამო განსჯის მას, როგორც არარაობას; ამიტომაც მას გაშოლტავენ და ის ამას აიტანს; და მას სცემენ და ის ამას აიტანს. დიახ, შეაფურთხებენ მას და ის ამას აიტანს თავისი ადამიანთა შვილების მიმართ გასაოცარი გულკეთილობისა და სულგრძელობის გამო.
- 10 და ღმერთი ჩვენი მამებისა, რომელნიც გამოყვანილ იქნენ ეგვიპტიდან მონობიდან და მის მიერ გადარჩენილნი იქნენ უდაბნოში, დიახ, აბრაამის ღმერთი და ისააკისა და იაკობის ღმერთი, ჩაბარდება როგორც ადამიანი, ანგელოზის სიტყვებისამებრ, ბოროტი ადამიანების ხელში, რათა ბენოქის სიტყვებისამებრ, ამაღლებულ იქნას და ნეუმის სიტყვებისამებრ ჯვარცმული და აკლდამაში დამარხული ბენოსის სიტყვებისამებრ, რომლებიც მან თქვა ბნელეთის იმ სამი დღის შესახებ, რაც იქნებოდა მისი სიკვდილის ნიშანი, მათთვის, ვინც დასახლდებიან ზღვის კუნძულებზე და განსაკუთრებულად მათთვის, ვინც მიეკუთვნება ისრაელის სახლს.

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words—they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

- 11 რადგან ასე თქვა წინასწარმეტყველმა: იმ დღეს უფალი ღმერთი აუცილებლად ეწვევა ისრაელის მთელ სახლს. ზოგს თავისი ხმით, მათი სამართლიანობის გამო, მათი დიდი სიხარულისა და ხსნისათვის და სხვებს თავისი ძალის ჭექა-ქუხილითა და მეხით, ქარიშხლით, ცეცხლითა და კვამლით და ბნელეთის ბურუსით, გამსკდარი მიწითა და მთებით, რომლებიც აიზვირთება.
- 12 და ყველაფერი ეს აუცილებლად ახდება, – ამბობს წინასწარმეტყველი ზენოსი. და დედამიწის კლდეები უნდა გაიხლიჩოს; და მიწის კვნესისგან, ღმერთის სულის გავლენით, ზღვის კუნძულების მრავალი მეფე სულის ძრწოლით შესძახებს: ბუნების ღმერთი იტანჯება!
- 13 და მათ შესახებ, რომელნიც არიან იერუსალიმთან, ამბობს წინასწარმეტყველი: ისინი დაისჯებიან ყოველი ადამიანის მიერ, ვინაიდან ჯვარს აცვამენ ისრაელის ღმერთს და გაირყვნიან გულს ნიშნებისა და საოცრებების და ისრაელის ღმერთის ძალისა და დიდების უარყოფით.
- 14 და ვინაიდან მათ გული გაირყვნეს, – ამბობს წინასწარმეტყველი, და ისრაელის წმინდა აბუჩად აიგდეს, ისინი იხეტიალებენ ხორციელად და დაიღუპებიან და მათ დასცინებენ და გაამასხარავენ და შეიძულებენ ყველა ერში.
- 15 მიუხედავად ამისა, როდესაც მოვა ის დღე, – ამბობს წინასწარმეტყველი, როდესაც ისინი ისრაელის წმინდის მიმართ აღარ გაირყვნიან გულს, მაშინ ის გაიხსენებს იმ აღთქმებს, რომლებიც მან დადო მათ მამებთან.
- 16 დიახ, იმ დროს ის გაიხსენებს ზღვის კუნძულებს; დიახ, ყოველ ადამიანს, რომელიც მიეკუთვნება ისრაელის სახლს, მე შევკრებ, – ამბობს უფალი, წინასწარმეტყველი ზენოსის სიტყვებისამებრ, დედამიწის ოთხივე კიდიდან.
- 17 დიახ, მთელი დედამიწა იხილავს უფლის ხსნას, – ამბობს წინასწარმეტყველი; ყველა ერი, ტომი, ენა და ხალხი იქნება კურთხეული.
- 18 და მე, ნეფიმ, დავუწერე ეს ჩემს ხალხს, ეგებ შევძლო მათი დარწმუნება, ახსოვდეთ უფალი, მათი გამომსყიდველი.
- 19 ამიტომ, მე მივმართავ მთელ ისრაელის სახლს, თუ იქნება ასე, რომ ისინი მიიღებენ ამას.

For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunderings and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.

And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.

And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.

Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.

Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.

Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

- 20 რადგან, აჰა, მე განვიცდი ღელვას სულში, რომელიც მქანცავს ისე, რომ ყველა სახსარი დამისუსტდა, მათ გამო, ვინც იერუსალიმთან არის; რადგან უფალი რომ არ ყოფილიყო ასე მოწყალე, რომ არ ეჩვენებინა ჩემთვის ის, რაც მათ ეხებოდათ, როგორც ეს აჩვენა მან ძველად წინასწარმეტყველებს, მეც ასევე დავიღუპებოდი.
- 21 და მან ნამდვილად დაანახა ძველად წინასწარმეტყველებს ყველაფერი მათ შესახებ; და ასევე მან დაანახა მრავალს ის, რაც ჩვენ გვხვება; ამიტომაც, აუცილებელია, რომ ვიცოდეთ ის, რაც ეხება მათ, რადგან ეს დაწერილია სპილენძის ფირფიტებზე.
- 22 ახლა, იყო ასე, რომ მე, ნეფი, ვასწავლიდი ჩემს ძმებს ამას; და იყო ასე, რომ მათ ბევრს ვუკითხავდი, რაც ამოტვიფრული იყო სპილენძის ფირფიტებზე, რათა სცოდნოდათ მათ უფლის ნამოქმედარის შესახებ უძველეს ხალხთან სხვა მიწებზე.
- 23 და ბევრი რამ წავუკითხე, რაც მოსეს წიგნებში ეწერა; მაგრამ იმისთვის, რომ ისინი მეტად დამერწმუნებინა ეწამათ უფალი, მათი გამომსყიდველი, ვუკითხავდი მათ იმას, რაც დაწერილი იყო წინასწარმეტყველ ესაიას მიერ; რადგან ყოველ წმინდა წერილს ვუსადაგებდი ჩვენ თავს, რომ ყოფილიყო ჩვენთვის სასარგებლო და ჭკუის სასწავლებელი.
- 24 ამიტომაც მე მათ მივმართე: მოისმინეთ წინასწარმეტყველის სიტყვები, თქვენ, ისრაელის სახლის ნარჩენნო, რტო, რომელიც მოტეხილ იქნა; მოისმინეთ წინასწარმეტყველის სიტყვები, რომლებიც იყო დაწერილი მთელი ისრაელის სახლისთვის და მიუსადაგეთ ისინი საკუთარ თავს, რათა გქონდეთ იმედი ისევე, როგორც თქვენს ძმებს, რომელთაგანაც თქვენ ხართ მოტეხილნი, რადგან ასე დაწერა წინასწარმეტყველმა.

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

1 ნეფი 20

- 1 ყური დაუგდე და მოისმინე ეს, იაკობის სახლო, რომელსაც ეწოდება ისრაელის სახლი და გამოვიდა იუდას წყლებიდან ანუ ნათლობის წყლებიდან, რომელიც იფიცებს უფლის სახელს და მოიხსენიებს ისრაელის ღმერთს, თუმცა არ იფიცებს არც გულწრფელად და არც სამართლიანად.
- 2 მიუხედავად ამისა, ისინი საკუთარ თავს უწოდებენ წმინდა ქალაქის ხალხს, მაგრამ არ ეყრდნობიან ისრაელის ღმერთს, რომელიც არის ცაბაოთ უფალი; დიახ, ცაბაოთ უფალი არის მისი სახელი.
- 3 აჰა, მე თავიდან ვაუწყებ წარსულ ამბებზე; და ეს გამოდიოდა ჩემი პირიდან და მე გამოუვლინე მათ. მოულოდნელად გამოუვლინე.
- 4 და მე ეს მოვიმოქმედე, რადგან ვიცოდი, რომ ხარ ჯიუტი და შენი კისერია რკინის მყესი და შუბლი – სპილენძი.
- 5 და დასაბამიდანვე გამოგიცხადე; სანამ მოხდებოდა ეს დაგანახე; და დაგანახე იმის შიშით, რომ არ გეთქვა: ჩემმა კერპმა ქნა ეს და ჩემმა ქანდაკებამ და ჩემმა ჩამოსხმულმა კერპმა ასე ბრძანა.
- 6 შენ დაინახე და მოისმინე ყოველივე ეს; და ნუთუ არ გამოაცხადებ? და ამიერიდან დაგანახე ახალი, დაფარულიც, რაც არ იცოდი.
- 7 ეს ახლად შექმნილია და არა დასაბამიდან და გამოგეცხადა იმ დღეზე ადრე, სანამ გაიგებდი მის შესახებ, რომ არ გეთქვა: აჰა, მე ეს ვიცოდი.
- 8 დიახ, შენ არ გქონდა გაგებული; დიახ, შენ არ იცოდი; დიახ, იმ დროს ყური არ გქონდა გახსნილი; რადგან ვიცოდი, რომ ძალზედ მზაკვრულად მოიქცეოდი და საშოდანვე დაგერქვა ცოდვილი.
- 9 მიუხედავად ამისა, ჩემი სახელისათვის მე შევაკავებ ჩემს რისხვას და ჩემი დიდებისათვის თავს შევიკავებ შენს მიმართ, რათა არ მოგკვეთო.
- 10 რადგან, აჰა, მე გამოგადნე, გამოგცადე წამების ბრძმედში.

1 Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say—Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

- 11 ჩემთვის, დიახ, ჩემი გულისთვის, გავაკეთებ ამას, რადგან არ დავუშვებ, რომ ჩემი სახელი იქნას წაბილწული და არ დავუთმობ სხვას ჩემს დიდებას.
- 12 დამიგდე ყური, იაკობო და ისრაელო, ჩემ მიერ მოწოდებულო, რადგან მე ვარ იგივე; მე ვარ პირველიც და უკანასკნელიც.
- 13 ჩემი ხელია ასევე მიწის ჩამოყალიბებაში და მარჯვენამ შეკრა ზეცა, მივმართავ მათ და დადგებიან ერთად.
- 14 ყველანი შეიკრიბეთ და მოისმინეთ; მათ შორის ეს ვინ გამოუცხადა მათ? უფალმა შეიყვარა იგი; დიახ, ის შეასრულებს თავის სიტყვას, რომელიც გამოაცხადა მათი შემწეობით; და ის აღასრულებს თავის ნებას ბაბილონზე; და მისი ხელი აღიმართება ქალდეველებზე.
- 15 ასევე ამბობს უფალი: მე, უფალმა, დიახ, მე ვთქვი; დიახ, მე მოვუწოდე მას გამოაცხადოს, მე მოვიყვანე იგი და ის წარმატებისკენ გაიკვლევს გზას.
- 16 მოდით, მომიახლოვდით; მე არ ვლაპარაკობდი საიდუმლოდ; დასაბამიდანვე, იმ დროიდან, როდესაც ეს იყო გამოცხადებული, ვლაპარაკობდი; და უფალმა ღმერთმა და მისმა სულმა გამომავაგზავნეს.
- 17 და ასე ამბობს უფალი, შენი გამომსყიდველი, ისრაელის წმინდა: მე გამოვაგზავნე იგი, უფალმა, ღმერთმა შენმა, რომელიც გასწავლის სასარგებლოს, რომელსაც მიჰყავხარ იმ გზით, რომლითაც უნდა იარო, მოვახდინე ეს.
- 18 შენ რომ ყური დაგეგდო ჩემი მცნებებისთვის, შენი მშვიდობა იქნებოდა მდინარესავით და შენი სიმართლე იქნებოდა, როგორც ზღვის ტალღები.
- 19 ასევე შენი შთამომავლობა იქნებოდა, როგორც ქვიშა, წიაღის ნაყოფი – როგორც მისი მარცვლები; სახელი მისი არ იქნებოდა არც მოკვეთილი და არც განადგურებული ჩემ წინაშე.
- 20 გამოდით ბაბილონიდან, გაექცით ქალდეველებს, სიმღერით აუწყეთ და მოყევით ეს, ილაპარაკეთ ამაზე, დედამიწის კიდემდე თქვით: უფალმა გამოისყიდა თავისი მსახური იაკობი.

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.

Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.

O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.

Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

21 და მათ არ სწყუროდათ; მას ისინი მიჰყავდა უდაბნოში; მათთვის მან კლდიდან წყალი ადინა; გააპო კლდე და წყალმა გადმოჩქეფა.

22 და მიუხედავად იმისა, რომ მან ყოველივე ეს გააკეთა და ამაზე უფრო მეტიც, არ არის მშვიდობა ბოროტათვის, ამბობს უფალი.

And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.

And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

1 ნეფი 21

- 1 და კვლავ: ისრაელის სახლო, ყური დაუგდეთ თქვენ, რომლებიც ხართ ჩამოტეხილნი და განდევნილნი ჩემი ხალხის მოძღვართა სიბოროტის გამო; დიახ, თქვენ ყველანი, რომლებიც ხართ ჩამოტეხილნი და ყველგან გაფანტულნი, რომლებიც ხართ ჩემი ხალხთაგანნი, ისრაელის სახლო! მომისმინეთ, კუნძულებო და ყური დამიგდეთ, შორეულო ხალხებო; უფალმა მომიწოდა საშოდანვე; დედაჩემის მუცლიდანვე მოიხსენია ჩემი სახელი.
- 2 და ჩემი პირი გახადა ბასრი, როგორც მახვილი; თავის ხელის ჩრდილში შემიფარა და მაქცია წამახვილებულ ისრაელ; თავის კაპარჯში დამმალა;
- 3 და მითხრა: შენ ხარ ჩემი მსახური, ისრაელო, რომელშიც მე განვდიდდები.
- 4 შემდეგ მე ვთქვი: ამოდ ვშრომობდი, არაფრისთვის და ამოდ დავხარჯე ძალა; ჭეშმარიტად, სამართალი ჩემი არის უფალთან და საქმე ჩემი არის ღმერთთან.
- 5 და ახლა, ამბობს უფალი, რომელმაც გამაჩინა საშოდან, რათა ვყოფილიყავი მისი მსახური, რომ კვლავ მიმეყვანა მასთან იაკობი, თუმცა არ შეიკრიბა ისრაელი, მე მაინც განვდიდდები უფლის თვალში და ჩემი ღმერთი იქნება ჩემი ძალა.
- 6 და მან თქვა: არ არის საკმარისი ის, რომ შენ ჩემი მსახური იქნები, რათა აღზარდო იაკობის ტომები და აღადგინო გადარჩენილი ისრაელისა. მე ასევე გადაგაქცევ წარმართთა სინათლედ, რათა შენ იყო ჩემი ხსნა დედამიწის კიდით კიდემდე.
- 7 ასე უთხრა უფალმა, ისრაელის გამომსყიდველმა, მისმა წმინდამ, რომელსაც აბუჩად იგდებს ადამიანი, რომელიც სძულთ ერებს, მმართველთა მსახურს: მეფენი იხილავენ და ფეხზე ადგებიან, მთავარნიც ასევე ეთაყვანებიან უფლის გამო, რომელიც ერთგულია.
- 8 ასე ამბობს უფალი: სასურველ დროს მე გავიგონე თქვენი ხმა, ზღვის კუნძულებო; ხსნის დღეს მე თქვენ დაგებმარეთ; დაგიფარავთ და მოგცემთ ჩემს მსახურს, ხალხის აღთქმისათვის, რომ დაარსდეს მიწა, რათა დამკვიდრდეს დაკარგული მემკვიდრეობა;

1 Nephi 21

And again: Hearken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

- 9 რათა უთხრა ტყვეთ: გამოდით; მათ კი, ვინც სხედან ბნელეთში: გამოჩნდით! ისინი მოძოვენ გზებზე და მათი საძოვრები ყველგან მაღალ ადგილებზე იქნება.
- 10 მათ არც მოშივდებათ, არც მოსწყურდებათ, არ დაჰკრავს მათ არც სიცხე, არც მზე; რადგან ის, ვინც მათ წყალობს, იქნება მათი წინამძღოლი. ის წყლის წყაროებზეც გაუძღვება მათ.
- 11 და ჩემს ყველა მთას გზად ვაქცევ და ბილიკები ამაღლდება.
- 12 და შემდეგ, ისრაელის სახლო, აჰა, ესენი მოვლენ შორიდან; დიახ, ესენი – ჩრდილოეთიდან და დასავლეთიდან; და ესენი – სინიმის მიწიდან.
- 13 იმღერე ზეცავ; და გაიხარე მიწავ; რადგან მათი ფეხები, რომელნიც აღმოსავლეთში არიან, გამყარდება; და ამღერდით მთებო; რადგან ისინი აღარ დამარცხდებიან; რამეთუ უფალმა ანუგეშა თავისი ხალხი და შეიწყალებს თავის ტანჯულთ.
- 14 მაგრამ, აჰა, სიონმა თქვა: უფალმა მიმატოვა და დამივიწყა ჩემმა უფალმა; მაგრამ ის დაგვანახებს, რომ ეს ასე არ არის.
- 15 ვინაიდან, შეუძლია ქალს დაივიწყოს თავისი ძუძუმწოვარი ბავშვი, რომ არ ჰქონდეს სიბრალული მისი საშოს შვილისადმი? დიახ, მათ შესაძლოა დაავიწყდეთ, მაგრამ მე არ დამავიწყდები, ისრაელის სახლო.
- 16 აჰა, მე ამოგტვიფრე შენ საკუთარ ხელისგულებზე; შენი კედლები არის მუდამ ჩემ წინ.
- 17 შენი შვილები გაეშურებიან შენს დამანგრეველთა წინააღმდეგ; და ის, ვინც აგაოხრა, შენგან გავა.
- 18 აწიე თვალები და მიმოიხედე; ესენი ყველანი ერთად იკრიბებიან და შენთან მოვლენ. და როგორც მე ცოცხალი ვარ, ამბობს უფალი, შენ აისხამ ყოველ მათგანს სამკაულივით და მოიკაზმები, როგორც პატარძალი.
- 19 შენი აოხრებული და გაპარტახებული ადგილები და შენი განადგურებული მიწა ახლა უკვე ძალზედ შევიწროვდება მაცხოვრებელთა გამო; და შენი ჩამყლაპავნი შორს იქნებიან.

That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.

And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.

For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.

Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.

Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.

For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.

- 20 შვილები, რომლებიც გეყოლება მას შემდეგ, რაც დაკარგავ პირველებს, კვლავ გეტყვიან ყურში: ეს ადგილი არის ძალზედ ვიწრო ჩემთვის; მომეცი ადგილი, სადაც შევძლებ ცხოვრებას.
- 21 მაშინ შენ იტყვი გულში: ვინ გამიჩინა ესენი, რადგან დავკარგე შვილები და ვარ უნაყოფო, დატყვევებული და დავხეტიალობ აქეთ-იქით? და ვინ გაზარდა ესენი? აჰა, მე მარტოდ მიმატოვეს, სად იყვნენ ისენი?
- 22 ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, მე ხელს გაუწვდი წარმართებს და ხალხს აღუმართავ ჩემს დროშას; და ისინი მოიყვანენ შენს შვილებს ხელში აყვანილთ და შენს ასულებს – მხრებზე შემომსხდრებს.
- 23 და მეფენი იქნებიან შენი გამზრდელნი და მათი დედოფლები იქნებიან შენი ძიძები; მოიხრიან ქედს შენ წინაშე პირქვე დამხობით და ალოკავენ შენს ფერხთა მტკერს; და შენ შეიცნობ, რომ მე ვარ უფალი და არ შერცხვებიან ისინი, ვინც მე მელოდებიან.
- 24 ნუთუ ნადავლი წაერთმევა ძლევაგამოსილს ან გამოეხსნებიან კანონიერად დატყვევებულნი?
- 25 მაგრამ ასე ამბობს უფალი: დატყვევებულნი ჩამოერთმევიან ძლევაგამოსილს და საშინელისგან გამოეხსნება ნადავლი; რადგან მე შევებრძოლები მას, ვინც შენ გებრძვის და მე გადავარჩენ შენს შვილებს.
- 26 და ვაჭმევ მათ, ვინც შენ გავიწროვებს, მათსავე საკუთარ ხორცს და დათვრებიან საკუთარი სისხლით, ვითარცა ტკბილი ღვინით; და ყველა ხორციელს ეცოდინება, რომ მე, უფალი, ვარ შენი მხსნელი და შენი გამომსყიდველი, ძლევაგამოსილი იაკობისა.

The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.

Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?

Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

1 ნეფი 22

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მე, ნეფიმ, წავიკითხე ის, რაც ამოტვიფრული იყო სპილენძის ფირფიტებზე, ჩემი ძმები მოვიდნენ ჩემთან და მითხრეს: რას ნიშნავს ის, რაც წავიკითხე? აჰა, უნდა გავიგოთ ეს იმის შესატყვისად, რაც არის სულიერი, რაც ახდება შესაბამისად სულისა და არა ხორციელის?
- 2 და მე, ნეფიმ, ვუთხარი მათ: აჰა, ეს წინასწარმეტყველს გამოეცხადა სულის ხმის მეშვეობით; ვინაიდან სულის მეშვეობით ეცხადებათ წინასწარმეტყველებს ყველაფერი, რაც მოუვათ ადამიანთა შვილებს ხორციელის შესაბამისად.
- 3 ამიტომ, ის, რაც წავიკითხე, ეხება როგორც ხორციელს, ასევე სულიერსაც; რადგან ჩანს, რომ ისრაელის სახლი, ადრე თუ გვიან, გაიფანტება მთელი დედამიწის ზედაპირზე და ყველა ერში.
- 4 და აჰა, ბევრნი არიან ისეთნი, რომლებსაც უკვე არ ცნობენ ისინი, ვინც იერუსალიმთან არიან. დიახ, ყველა ტომის დიდი ნაწილი უკვე წაყვანილია; და ისინი გაფანტულნი არიან აქეთ-იქით ზღვის კუნძულებზე; და სად არიან ისინი არცერთმა ჩვენთაგანმა არ იცის, მხოლოდ ვიცით, რომ ისინი წაიყვანეს.
- 5 და რადგან ისინი წაიყვანეს, ეს მათზე ნაწინასწარმეტყველები იყო და ასევე ყველაზე, რომლებიც მომავალში იქნებიან გაფანტულნი და შემუსრულნი ისრაელის წმინდის გამო; ვინაიდან მის წინააღმდეგ გაიქვავებენ ისინი გულებს; ამიტომ, იქნებიან გაფანტულნი ყველა ერს შორის და ყოველი ადამიანის მიერ შეძლებულნი.
- 6 მიუხედავად ამისა, მას შემდეგ, რაც ისინი წარმართთა მიერ აღიზრდებიან და უფალი ხელს აღაპყრობს წარმართებზე და აღმართავს მათ ვითარცა დროშას და მათ შვილებს ხელით ატარებენ და ასულებს ატარებენ მხრებზე, აჰა, ეს არის, რაც მოხსენიებულია, როგორც მიწიერი; რადგან ასეთია უფლის აღთქმები ჩვენს მამებთან; და ასეა ნათქვამი ჩვენზე მომავლის დღეებში და ასევე ყველა ჩვენს ძმაზე, რომლებიც მიეკუთვნებიან ისრაელის სახლს.

1 Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

- 7 და ეს ნიშნავს, რომ მოვა დრო, რომ მას შემდეგ, რაც ისრაელის მთელი სახლი იქნება გაფანტული და შემუსრული, უფალი ღმერთი აღზრდის წარმართთა შორის ძლევამოსილ ერს, დიახ, ამ მიწის პირზე; და ჩვენი შთამომავლობა მათ მიერ იქნება გაფანტული.
- 8 და მას შემდეგ, რაც ჩვენი შთამომავლობა იქნება გაფანტული, უფალი ღმერთი მოახდენს საოცარ საქმეს წარმართთა შორის, რაც ძალზედ ძვირფასი იქნება ჩვენი შთამომავლობისათვის; ამიტომაც, ის შედარებულია მათი წარმართების მიერ გამოკვებას და მათ მიერ ხელით და მხრებზე ტარებას.
- 9 ის ასევე ძალზედ ძვირფასი იქნება წარმართთათვის; და არა მარტო წარმართთათვის, არამედ მთელი ისრაელის სახლისათვისაც, რომ ცნობილი იყოს ზეცის მამის აღთქმები აბრაამისადმი, სადაც ნათქვამია: შენს შთამომავლობაში იკურთხება დედამიწის ყველა ტომი.
- 10 და, ჩემო ძმებო, მინდა, იცოდეთ, რომ დედამიწის ყველა ტომი ვერ იკურთხება, თუ ის არ გაიშვილებს მკლავს ერების თვალწინ.
- 11 ამიტომ, უფალი ღმერთი მკლავს გაიშვილებს ყველა ერის თვალწინ, მისი აღთქმების და სახარების განხორციელებაში, მათთვის, ვინც ისრაელის სახლს მიეკუთვნება.
- 12 ამიტომ, ის კვლავ გამოიყვანს მათ ტყვეობიდან და ისინი ერთად შეიკრიბებიან თავიანთი მემკვიდრეობის მიწებზე; და გამოყვანილნი იქნებიან წყვდიადიდან და ბნელეთიდან; და ისინი შეიცნობენ, რომ უფალი არის მათი მხსნელი და გამომსყიდველი, ძლევამოსილი ისრაელისა.
- 13 და სისხლი იმ დიდი და ბილწი ეკლესიისა, რომელიც არის მთელი დედამიწის როსკიპი, მათსავე თავებზე გადაისხმება; რადგან ისინი იომებენ ერთმანეთში და მათ ხელში მყოფი მახვილი დაეცემა მათსავე თავებზე და დათვრებიან საკუთარი სისხლით.

And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

- 14 და ყოველი ერი, რომელიც იომებს შენ წინააღმდეგ, ისრაელის სახლო, ერთმანეთს დაუპირისპირდება; და ჩავარდება იმავე ორმოში, რომელიც ამოთხარეს უფლის ხალხის დასაწყვევებლად. და ყველა, ვინც იბრძვის სიონის წინააღმდეგ, იქნება განადგურებული და ის დიდი როსკიპი, რომელმაც გაამრუდა უფლის სწორი გზები, დიახ, ის დიდი და ბილწი ეკლესია, მტვერში ჩავარდება და დიდი იქნება მისი დაცემა.
- 15 რადგან, აჰა, ამბობს წინასწარმეტყველი, მალე დადგება დრო, როდესაც სატანას აღარ ექნება ძალა ადამიანთა შვილების გულებზე; რადგან მალე დადგება ის დღე, როდესაც ყველა ამპარტავანი და სიბოროტის ჩამდენი იქნება ნამჯასავით; და დადგება დღე, როდესაც ისინი უნდა დაიწვნენ.
- 16 რადგან მალე დადგება ის დრო, როდესაც ღვთის რისხვა სისავსით დაატყდება ადამიანთა ყველა შვილს; რადგან ის არ დაუშვებს, რომ ბოროტებმა გაანადგურონ მართალნი.
- 17 ამიტომ, ის დაიცავს მართლებს თავისი ძალით, თუნდაც იყოს ისე, რომ მისი რისხვა სისავსით გახდეს მოსასვლელი და მართალნი იყვნენ დაცულნი მათი მტრების ცეცხლით განადგურებითაც. ამიტომაც, მართლებს არ უნდა ეშინოდეთ; რადგან ამას ამბობს წინასწარმეტყველი: ისინი გადარჩებიან, თუნდაც ეს ცეცხლით აღსრულდეს.
- 18 აჰა, ჩემო ძმებო, მე გეუბნებით თქვენ, რომ ეს ყველაფერი მალე უნდა ახდეს; დიახ, ჭეშმარიტად, სისხლი, ცეცხლი და კვამლის ბურუსი უნდა მოვიდეს; და ეს უნდა მოხდეს ამ დედამიწის პირზე; და ეს მოევიწიება ადამიანებს ხორციელის შესაბამისად, თუ იქნება ისე, რომ ისინი გაიქვავებენ გულს ისრაელის წმინდის წინააღმდეგ.
- 19 რადგან, აჰა, მართლები არ დაიღუპებიან, რადგან აუცილებლად დადგება ის დრო, როდესაც მოკვეთილნი იქნებიან ყველანი, ვინც იბრძვიან სიონის წინააღმდეგ.

And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

- 20 და უფალი აუცილებლად მოამზადებს გზას თავისი ხალხისათვის, მოსეს სიტყვების აღსასრულებლად, რომლებიც მან წარმოთქვა: უფალი, თქვენი ღმერთი, ჩემ მსგავსს წინასწარმეტყველს ადგიზრდით; მისი ყოველი ნათქვამი უნდა შეისმინოთ, რასაც გეტყვით და იქნება ასე, რომ ვინც არ მოუსმენს იმ წინასწარმეტყველს, იქნება ხალხისაგან მოკვეთილი.
- 21 და ახლა მე, ნეფი, თქვენ გიცხადებთ, რომ ეს წინასწარმეტყველი, რომელზედაც ილაპარაკა მოსემ, არის ისრაელის წმინდა; ამიტომ, ის მართლად აღასრულებს სამართალს.
- 22 და მართლებს არ უნდა ეშინოდეთ, რადგან ეს ისინი არიან, რომლებიც არ იქნებიან შემუსრულნი. თუმცა აშენდება ადამიანთა შვილებს შორის ეშმაკის სამეფო, რომელიც ჩამოყალიბდება მათ შორის, რომლებიც არიან ხორციელნი.
- 23 რადგან მალე დადგება დრო, როდესაც ყოველი ეკლესია, რომელიც ანგარებისთვის არის აშენებული და ყოველი ის, რომელიც აშენდა ხორციელზე ძალაუფლების მოსაპოვებლად და ისინი, რომლებიც აშენდა, რათა პატივსაცემნი იყვნენ ამა ქვეყნის თვალში და ისინი, რომლებსაც სურთ ხორციელი ვნება და მიწიერი კეთილდღეობა და ყველანაირი ურჯულოების ჩადენა; დიახ, საერთოდ ყველანი, რომლებიც მიეკუთვნებიან ეშმაკის სამეფოს, არიან ისინი, ვისაც უნდა ეშინოდეთ და კანკალებდნენ და თრთოდნენ; ესენი არიან, რომლებიც უნდა დამცირდნენ მტვერში; ესენი ნამჯასავით უნდა დაიწვნენ; და ეს არის წინასწარმეტყველის სიტყვების შესაბამისად.
- 24 და მოდის დრო, როდესაც მართალნი ბაგის ხბორებივით უნდა ატარონ და ისრაელის წმინდამ უნდა იმეფოს ბატონობით, ძლევამოსილებით, ძალითა და დიადი დიდებულებით.
- 25 და იგი აგროვებს თავის შვილებს დედამიწის ოთხივე კიდიდან; და ითვლის თავის ცხვრებს და ისინი სცნობენ მას; და იქნება ერთი ფარა და ერთი მწყემსი; და იგი მომწყემსავს თავის ცხვრებს და მასში ჰპოვებენ ისინი საძოვარს.

And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

- 26 და მისი ხალხის სამართლიანობის გამო, სატანას არ აქვს ძალა; ამიტომ, ის ვერ იქნება განთავისუფლებული მრავალი წლის განმავლობაში; რადგან მას არ აქვს ძალა ადამიანთა გულზედ, რადგან ისინი ცხოვრობენ სამართლიანად და ისრაელის წმინდა მეფობს.
- 27 და ახლა, აჰა, მე, ნეფი, გეუბნებით თქვენ, რომ ყველაფერი ეს უნდა ახდეს ხორციელის თანახმად.
- 28 მაგრამ, აჰა, ყოველი ერი, ტომი, ენა და ხალხი იცხოვრებს უსაფრთხოდ ისრაელის წმინდაში, თუ ისე იქნება, რომ ისინი მოინანიებენ.
- 29 და ახლა მე, ნეფი, ვასრულებ; რადგან ამაზე მეტის თქმას ჯერჯერობით ვერ ვბედავ.
- 30 ამიტომაც, ჩემო ძმებო, მე მსურს, რომ თქვენ ჩათვალოთ ჭეშმარიტად ის, რაც წერია სპილენძის ფირფიტებზე; და ის მოწმობს, რომ ადამიანი უნდა იყოს ღმერთის მცნებებისადმი მორჩილი.
- 31 ამიტომაც, თქვენ არ უნდა იფიქროთ, რომ მე და მამაჩემი ვართ ერთადერთნი, ვინც ვმოწმობდით და ასევე ვასწავლიდით ამას. ამიტომ, თუ თქვენ იქნებით მორჩილნი მცნებებისადმი და გაძლებთ ბოლომდე, უკანასკნელ დღეს გადარჩებით. და ეს არის ასე, ამინ.

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

ნეფის მეორე წიგნი

ამბავი ლეხის გარდაცვალების შესახებ. ძმები ჯანყდებიან ნეფის წინააღმდეგ. უფალი აფრთხილებს ნეფის, რომ უნდა წავიდეს უდაბნოში. მისი უდაბნოში მოგზაურობა და ასე შემდეგ.

2 ნეფი 1

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მე, ნეფიმ, დავასრულე ჩემი ძმების სწავლება, მამაჩვენი, ლეხი, ასევე ბევრი ელაპარაკა მათ და გაუმეორა, რაოდენ დიდი რამ გაუკეთა უფალმა იერუსალიმის მიწიდან გამოყვანით.
- 2 და ის ელაპარაკა მათ, წყლებზე მათი აჯანყებისა და ღმერთის მოწყალების შესახებ, რომელმაც შეიწყალა მათი სიცოცხლე, რომ არ ჩანთქმულიყვნენ ისინი ზღვაში.
- 3 და ის ასევე ელაპარაკებოდა მათ ალთქმული მიწის შესახებ, რომელიც მათ მიიღეს; და როგორი მოწყალე იყო უფალი, რომ გაგვაფრთხილა, გავქცეულიყავით იერუსალიმის მიწიდან.
- 4 რადგან, აჰა, მან თქვა: მე ვიხილე ხილვა, საიდანაც ვიცი, რომ იერუსალიმი განადგურებულია; და რომ დავრჩენილიყავით იერუსალიმში, ჩვენც ასევე დავიღუპებოდით.
- 5 მაგრამ, თქვა მან, მიუხედავად ჩვენი გაჭირვებისა, მივიღეთ ალთქმული მიწა, მიწა, ყველა სხვა მიწათა შორის რჩეული; მიწა, რომელიც აღმითქვა უფალმა ღმერთმა, როგორც ჩემი შთამომავლობის მემკვიდრეობის მიწა. დიახ, უფალმა აღმითქვა ეს მიწა მე და ჩემს შვილებს სამარადისოდ, ასევე ყველას, რომლებიც გამოყვანილნი იქნებიან უფლის ხელით სხვა ქვეყნებიდან.
- 6 ამიტომ, მე, ლეხი, ვწინასწარმეტყველებ სულის კარნახის მიხედვით, რომელიც არის ჩემში, რომ ვერავინ ვერ მოვა ამ მიწაზე, თუ უფლის ხელით არ იქნება მოყვანილი.

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lehi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

2 Nephi 1

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.

And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.

And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.

For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.

But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.

Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

7 ამიტომ, ეს მიწა მიძღვნილია მათთვის, ვისაც ის მოიყვანს. და თუ იქნება ასე, რომ ისინი ემსახურებიან მას, მის მიერ მიცემული მცნებების შესაბამისად, ეს იქნება თავისუფლების მიწა მათთვის; ამიტომ, ველარასდროს დაატყვევებენ მათ; თუ ასე მოხდება, ეს მოხდება ურჯულოების გამო; რადგან თუ უხვად იქნება ურჯულოება, დაწყველილი იქნება ეს მიწა მათ გამო, მაგრამ მართალთათვის კურთხეული იქნება მარადის.

8 და აჰა, ეს არის სიბრძნე, რომ ეს მიწა უნდა დარჩენილიყო უცნობი სხვა ერებისთვის, რადგან, აჰა, მრავალი ერი აავსებდა ამ მიწას ისე, რომ იქ აღარ იქნებოდა ადგილი მემკვიდრეობისათვის.

9 ამიტომ, მე, ლეხიმ, მივიღე დაპირება, რომ რამდენადაც დაიცავენ მცნებებს ისინი, რომლებსაც უფალი ღმერთი გამოიყვანს იერუსალიმის მიწიდან, იმდენად აყვავდებიან ამ მიწაზე და დაფარულნი იქნებიან ყველა სხვა ერისაგან, რათა მხოლოდ ისინი ფლობდნენ ამ მიწას; და თუ ასე იქნება, რომ დაიცავენ მის მცნებებს, კურთხეულნი იქნებიან ამ მიწაზე და ვერავინ ვერ დაჩაგრავს მათ, ვერც მათი მემკვიდრეობის მიწას ვერ წაართმევს; და სამარადისოდ მშვიდობიანად იცხოვრებენ.

10 მაგრამ, აჰა, როდესაც დადგება ასეთი დრო, როდესაც ისინი გადაშენდებიან ურწმუნოებაში მას შემდეგ, რაც უფლის ხელით მიიღებენ ასეთ დიად კურთხევებს, აქვთ რა ცოდნა დედამიწისა და ყოველი ადამიანის შექმნის შესახებ, აქვთ რა ცოდნა ამა ქვეყნის დასაბამიდან უფლის დიადი და საოცარი საქმეების შესახებ; მიღებული აქვთ რა ძალა, რომელიც მიეცათ იმისთვის, რომ აკეთონ ყველაფერი რწმენით; აქვთ რა ყველა მცნება დასაბამიდან და მოყვანილნი იყვნენ რა მისი უსაზღვრო მოწყალებით ამ ძვირფას ალთქმულ მიწაზე, აჰა, მე ვამბობ, თუ დადგება ისეთი დღე, როდესაც ისინი უარყოფენ ისრაელის წმინდას, ჭეშმარიტ მესიას, თავიანთ გამომსყიდველსა და ღმერთს, აჰა, იმის სასჯელი, ვინც არის სამართლიანი, მოვა მათზე.

11 დიახ, ის მოიყვანს მათთან სხვა ერებს და მისცემს მათ ძალას და ის მათ წაართმევს კუთვნილ მიწებს და მოახდენს ისე, რომ ისინი გაიფანტებიან და დაიხოცებიან.

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

- 12 დიახ, სანამ ერთი თაობა შეცვლის მეორეს, ერთმანეთში სისხლისღვრები და დიდი სასჯელი მოველინებათ; ამიტომ, ჩემო შვილებო, მსურს, რომ თქვენ ეს გახსოვდეთ; დიახ, მინდა, რომ ყური დაუგდოთ ჩემს სიტყვებს.
- 13 თქვენ რომ გაგელვიძათ! გაიღვიძეთ ღრმა ძილისგან, დიახ, ჯოჯოხეთის ძილისგან და ჩამოიბერტყეთ ეს საშინელი ჯაჭვები, რომლებითაც შებოჭილნი ხართ; ჯაჭვები, რომლითაც შებოჭილნი არიან ადამიანთა შვილები, რათა ტყვედ ჩაიყვანონ უბედურებისა და ვარამის მარადიულ უფსკრულში.
- 14 გაიღვიძეთ! და აღსდექით მტკრიდან და შეისმინეთ აკანკალებული მშობლის სიტყვები, რომლის სხეულის ჩაწვენა მალე მოგიწევთ ცივ და ჩუმ სამარეში, საიდანაც ვერც ერთი მოგზაური ვერ დაბრუნდება; კიდევ რამდენიმე დღე და მე წავალ ყოველი მიწიერის გზით.
- 15 მაგრამ, აჰა, უფალმა გამოისყიდა ჩემი სული ჯოჯოხეთიდან; მე ვიხილე მისი დიდება და მარადიულად მოქცეული ვარ მის სიყვარულით აღსავსე ხელებში.
- 16 და მე მსურს, რომ თქვენ გახსოვდეთ, რომ უნდა დაიცვათ უფლის წესები და სამართალი; აჰა, ეს იყო ჩემი სულის წუხილი თავიდანვე.
- 17 გული ხანდახან დამძიმებული მქონდა დარდით, რადგან მეშინოდა, რომ უფალი, თქვენი ღმერთი, მოგველინებოდათ მთელი თავისი რისხვით თქვენივე გულქვაობის გამო და რომ მოკვეთილნი და განადგურებულნი იქნებოდით სამუდამოდ.
- 18 ან, რომ დაგატყდებოდათ წყევლა თქვენ და თქვენს მრავალ თაობას; და გეწვეოდათ მახვილი და შიმშილი; და იქნებოდით შეძულებულნი და ივლიდით ეშმაკის სურვილისა და ტყვეობის მიხედვით.
- 19 ჩემო შვილებო, დაე, ნუ აგისდებათ ეს ყველაფერი, არამედ შეძლოთ იყოთ უფლის მიერ მოწონებული და რჩეული ხალხი. მაგრამ, აჰა, დაე, იყოს ნება მისი; რადგან მისი გზები არის მარად სამართლიანი.
- 20 და მან თქვა ასე: რამდენადაც დაიცავთ ჩემს მცნებებს, იმდენად აყვავდებით ამ მიწაზე; მაგრამ რამდენადაც არ დაიცავთ ჩემს მცნებებს, იმდენად იქნებით ჩემი გარემოცვიდან მოკვეთილნი.

Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

21 და ახლა, იმისთვის, რომ ჩემმა სულმა იხაროს თქვენში და ჩემმა გულმა დატოვოს ეს ქვეყანა თქვენ გამო სიხარულით, რომ არ ჩავიდე სამარეში დარდითა და მწუხარებით, აღსდექით მტვრიდან, ჩემო შვილებო, და იყავით მამაკაცები, ერთიანი გულით და გონებით, ერთსულოვანი ყველაფერში, რათა არ ჩაცვივდეთ ტყვეობაში.

22 რომ არ იყოთ დაწყევლილნი მწარე წყევლით და ასევე არ იწვნით საკუთარ თავზე სამართლიანი ღვთის წყენა განადგურებით, დიახ, სულისა და ხორცის მარადიული განადგურებით.

23 გამოიღვიძეთ, ჩემო შვილებო; აისხით სამართლიანობის აბჯარი. ჩამოიბერტყეთ ჯაჭვები, რომლებითაც ხართ შებოჭილნი, გამოდით წყვლიადიდან და აღსდექით მტვრიდან.

24 ნულარ აუჯანყდებით თქვენს ძმას, რომლის ხილვები ყოფილა დიადი და რომელიც იცავს მცნებებს მას შემდეგ, რაც გამოვედით იერუსალიმიდან; და ის იყო იარაღი ღვთის ხელში, აღთქმულ მიწაზე ჩვენი მოყვანისას; რადგან ის რომ არა, უდაბნოში დავიღუპებოდით შიმშილით; მიუხედავად ამისა, თქვენ ცდილობდით მისი სიცოცხლის მოსწრაფებას; დიახ, თქვენ გამო, მან მრავალი დარდი გადაიტანა.

25 და ძალზედ მეშინია და ვკანკალებ თქვენ გამო, რომ კიდევ არ დაიტანჯოს იგი, რადგან, აჰა, თქვენ მას ბრალი დასდეთ, რომ ისწრაფოდა თქვენზედ ხელისუფლებასა და მართველობისკენ; მაგრამ მე ვიცი, რომ იგი არ ისწრაფოდა არც ხელისუფლებისკენ და არც მმართველობისკენ, არამედ ისწრაფოდა ღმერთის სიდიადისა და პირადად თქვენი მარადიული კეთილდღეობისკენ.

26 და თქვენ ბუზღუნებდით იმის გამო, რომ ის პირდაპირი იყო თქვენ მიმართ. ამბობდით, რომ იყენებდა სიმკაცრეს; თქვენ ამბობდით, რომ განრისხებული იყო თქვენზე, მაგრამ, აჰა, მისი სიმკაცრე იყო ღვთის სიტყვის ძალის სიმკაცრე, რომელიც არის მასში; და რასაც თქვენ უწოდებთ რისხვას, იყო ჭეშმარიტება შესაბამისად იმისა, რაც არის ღმერთში, რაზედაც თავს ვერ იკავებდა და ხმამაღლა აცხადებდა თქვენი ურჯულოების გამო.

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

27 და საჭიროა, რომ მასთან იყოს ღვთის ძალა, რათა მან გიბრძანოთ, თქვენ კი დაემორჩილოთ. მაგრამ, აჰა, ეს იგი კი არა, არამედ უფლის სული იყო, რომელიც იყო მასში და აღებდა პირს სალაპარაკოდ ისე, რომ ვეღარ ჩუმდებოდა.

28 და ახლა, ჩემო შვილო, ლამან, და ასევე ლემუელ და სემ; და ასევე ჩემო შვილებო, რომლებიც ხართ ისმაელის შვილები, აჰა, თუ თქვენ ყურს დაუგდებთ ნეფის ხმას – არ დაიღუპებით; და თუ მას დაუგდებთ ყურს, მე დაგიტოვებთ კურთხევას, დიახ, ჩემს პირველ კურთხევას.

29 მაგრამ თქვენ თუ მას არ დაუგდებთ ყურს, მე წაგართმევთ ჩემს პირველ კურთხევას, დიახ, ჩემს კურთხევას, და ის იქნება მასზედ.

30 და ახლა, ზორამ, მე გეუბნები: აჰა, შენ ხარ ლაბანის მსახური; მიუხედავად ამისა, შენ გამოყვანილ იქენ იერუსალიმის მიწიდან და მე ვიცი, რომ შენ ხარ ჩემი შვილის, ნეფის, ჭეშმარიტი მეგობარი სამარადისოდ.

31 ამიტომაც, იმისათვის, რომ შენ იყავი ერთგული, შენი შთამომავლობა იქნება კურთხეული მის შთამომავლობასთან ერთად, ამიტომ ის დიდხანს იცხოვრებს კეთილდღეობაში ამ მიწის პირზე; და ვერაფერი, თუ არ იქნება მათ შორის ურჯულოება, ვერასოდეს ვერ ავნებს და ვერ დაარღვევს მათ კეთილდღეობას ამ მიწის პირზე სამარადისოდ.

32 ამიტომ, თუ თქვენ დაიცავთ უფლის მცნებებს, უფალს მიძღვნილი აქვს ეს მიწა შენი შთამომავლობის უსაფრთხოებისათვის, ჩემი შვილის შთამომავლობასთან ერთად.

And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.

Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

2 ნეფი 2

- 1 და ახლა, მე მოგმართავ შენ, იაკობ: შენ ხარ ჩემი განსაცდელის ჟამს უდაბნოში გაჩენილი პირმშო და აჰა, ბავშვობისას იგემე გაჭირვება და საკმაო დარდი შენი ძმების უხეშობის გამო.
- 2 მიუხედავად ამისა, იაკობ, ჩემო უდაბნოში გაჩენილო პირმშო, შენ იცი ღვთის სიდიადე და ის აკურთხებს შენს გაჭირვებას შენსავე სასარგებლოდ.
- 3 ამიტომაც, შენი სული იქნება კურთხეული; და იცხოვრებ მშვიდობით შენს ძმასთან, ნეფისთან და გაატარებ დღეებს შენი ღმერთის მსახურებაში. ვინაიდან ვიცი, გამომსყიდველის სამართლიანობის გამო ხარ გამოსყიდული, ვინაიდან ჩაწვდი, რომ ჟამთა სისრულის დროს ის მოვა, რათა მოუტანოს ხსნა კაცობრიობას.
- 4 და შენ იხილე ყმაწვილობისას მისი დიდება, ამიტომაც ხარ კურთხეული, ვითარცა ისინი, ვისთვისაც იქნება მსახური ხორციით, რადგან სული უცვლელია, გუშინ, დღეს და უკუნისამდე. და ადამიანის დაცემიდან გზა მომზადებულია და ხსნა არის უსასყიდლო.
- 5 და ადამიანებმა საკმარისი დარიგებანი მიიღეს, რომ განასხვავონ კეთილი ბოროტისაგან. კანონი მიეცათ ადამიანებს. და ამ კანონით, არცერთი ხორციელი არ არის გამართლებული; ანუ კანონით ადამიანები არიან მოკვეთილნი. დიახ, მიწიერი კანონით იყვნენ ისინი მოკვეთილნი; და ასევე სულიერების კანონით იღუპებიან, შორდებიან კეთილს და ხდებიან უბედურნი მარადის.
- 6 ამიტომაც, გამოსყიდვა მოდის წმინდა მესიაში და მისი მეშვეობით, რადგან ის აღსავსეა მადლითა და ჭეშმარიტებით.
- 7 აჰა, იგი თავს წირავს მსხვერპლად ცოდვებისთვის, რათა აღასრულოს კანონის მიზანი ყოველი მათგანისათვის, ვისაც აქვს მოდრეკილი გული და მომნანიებელი სული; და ამ კანონის მიზანი სხვა არავისათვის არ აღსრულდება.

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my first-born in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

8 ამიტომაც, რა დიდია ამ ცოდნის გაზიარების მნიშვნელობა დედამიწის მაცხოვრებლებისათვის, რათა მათ იცოდნენ, რომ არ არსებობს ხორციელი, რომელიც შეძლებს იცხოვროს ღვთის გარემოცვაში, თუ არა წმინდა მესიის დამსახურებით, წყალობითა და მადლით, რომელიც სიცოცხლეს შესწირავს ხორციელისამებრ და კვლავ მიიღებს მას სულის ძალით, რათა განახორციელოს მკვდრეთით აღდგომა, იქნება რა პირველი, რომელიც აღდგება.

9 ამიტომაც, ის არის პირველნაყოფი ღვთისათვის, რადგან ის გაუწევს შუამდგომლობას ადამიანთა ყოველ შვილს; და ისინი, ვინც მას ირწმუნებენ, მასში გადარჩებიან.

10 და ყველასათვის გაწეული შუამდგომლობის გამო, ყოველი ადამიანი მოვა ღმერთთან; ამიტომაც, ისინი წარსდგებიან მის წინაშე, რომ განკითხულ იქნენ მისგან ჭეშმარიტებისა და სიწმინდის მიხედვით, რომელიც არის მასში. ამიტომაც, იმ კანონის მიზანი, რომელიც მოგვცა წმინდამ, რათა აღსრულდეს დანიშნული სასჯელი; სასჯელი კი, რომელიც არის დანიშნული, საპირისპიროა იმ ბედნიერების, რომელიც დანიშნულია, რათა აღსრულდეს გამოსყიდვის მიზანი.

11 ვინაიდან საჭიროა, რომ ყველაფერს ჰქონდეს საპირისპირო. ასე რომ არ ყოფილიყო, ჩემო უდაბნოში გაჩენილო პირმშო, არ აღსრულდებოდა სამართალი, არც სიბოროტე, არც სიწმინდე და არც უბედურება, არც კარგი და არც ცუდი. ამიტომაც, ყველაფერი უნდა იყოს თანწყობილი ერთში; ამგვარად, რომ ყოფილიყო ერთი სხეული, აუცილებლად დარჩებოდა, როგორც მკვდარი, არ ექნებოდა არც სიცოცხლე და არც სიკვდილი, არც ხრწნა და არც უხრწნელობა, არც ბედნიერება და არც უბედურება, არც გონება და არც უგონობა.

12 ამიტომაც, ის აუცილებლად იქნებოდა არარაობად შექმნილი; ამიტომაც არ იქნებოდა არანაირი მიზანი მის შექმნაში; ამიტომაც ეს აუცილებლად გაანადგურებდა ღვთის სიბრძნესა და მის მარადიულ მიზნებს, ასევე ღვთის ძალას, წყალობასა და სამართალს.

Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.

Wherefore, he is the firstfruits unto God, inasmuch as he shall make intercession for all the children of men; and they that believe in him shall be saved.

And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the presence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, happiness nor misery, neither sense nor insensibility.

Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

13 და თუ იტყვით, რომ არ არის კანონი, მაშინ ასევე იტყვით, რომ არ არის ცოდვა. თუ იტყვით, რომ არ არის ცოდვა, ასევე იტყვით, რომ არ არის სამართალი, და თუ არ იქნებოდა სამართალი, მაშინ არ იქნებოდა ბედნიერება. და თუ არ იქნებოდა არც სამართალი და არც ბედნიერება, არ იქნებოდა არც სასჯელი და არც უბედურება. და თუ ეს ყველაფერი არ იქნება, მაშინ არ იქნება ღმერთიც, და თუ არ იქნებოდა ღმერთი, ჩვენც არ ვიარსებებდით, არც დედამიწა, რადგან არ იქნებოდა რაიმე არსებულის შექმნა, არც იმისა, რაც მოქმედებს, არც იმისა, რაზედაც მოქმედებენ, ამიტომაც ყველაფერი უნდა გამქრალიყო.

14 და ახლა, ჩემო შვილებო, ამას გეუბნებით თქვენ სასარგებლოდ და რომ ისწავლოთ; ვინაიდან ღმერთი არსებობს და მან შექმნა ყველაფერი – ზეცაც და დედამიწაც, ასევე ყველაფერი, რაც მათში არსებობს, როგორც ის, რაც მოქმედებს, ასევე ის, რაზედაც მოქმედებენ.

15 და ადამიანის მიმართ მისი მარადიული მიზნების აღსასრულებლად, მას შემდეგ, რაც მან შექმნა ჩვენი პირველი მშობლები, ასევე ველის მხეცები, ცის ფრინველები და საერთოდ ყველაფერი, რაც შექმნილია, საჭირო იყო საპირისპირო, აკრძალული ნაყოფიც კი სიცოცხლის ხის საპირისპირო; ერთი ტკბილი, მეორე კი მწარე.

16 ამიტომ, უფალმა ღმერთმა უბოძა ადამიანს, ემოქმედა საკუთარი ნების მიხედვით. ამიტომაც, ადამიანი ვერ მოიქცეოდა თავისი ნებით, რომ არ ყოფილიყო ცდუნებული ერთით ან მეორეთი.

17 და მე, ლეხიმ, იმის მიხედვით, რაც წავიკითხე, უნდა ვივარაუდო, რომ ღვთის ანგელოზი, იმისდა მიხედვით, რაც წერია, დაეცა ზეციდან; ამიტომაც, იგი გახდა ეშმაკი, რადგან ეძებდა იმას, რაც იყო ბოროტება ღვთის წინაშე.

18 და რადგან ის დაემხო ზეციდან და გახდა სამუდამოდ უბედური, მას მიზნად ჰქონდა მთელი კაცობრიობის გაუბედურება. ამიტომაც, მან უთხრა ევას, დიახ, იმ ძველმა გველმა, რომელიც არის ეშმაკი, რომელიც არის ყოველი ტყუილის მამა, ამიტომაც მან თქვა: იგემეთ აკრძალული ხილი და არ მოკვდებით, არამედ იქნებით ღმერთივით, კეთილისა და ბოროტის შემცნობნი.

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

19 და მას შემდეგ, რაც ადამმა და ევამ იგემეს აკრძალული ხილი, ისინი განდევნილნი იქნენ ედემის ბაღიდან მიწის დასამუშავებლად.

20 და გააჩინეს მათ შვილები, დიახ, მთელი დედამიწის ოჯახი.

21 და გაუგრძელდათ დღეები ადამიანთა შვილებს ღვთის ნების თანახმად, რათა შეძლონ მონანიება ხორცში ყოფნისას; ამიტომაც, მათი ვითარება გადაიქცა გამოცდის მდგომარეობად და გაუხანგრძლივდათ სიცოცხლე იმ მცნებების თანახმად, რომელნიც მისცა უფალმა ღმერთმა ადამიანთა შვილებს. ვინაიდან მან მისცა მცნება, რომ ყოველმა ადამიანმა უნდა მოინანიოს; ვინაიდან მან დაანახა ყოველ ადამიანს, რომ ის დაკარგული იყო თავისი მშობლების შეცოდების გამო.

22 და ახლა, აჰა, ადამს რომ არ ჩაედინა დანაშაული, ის არ დაეცემოდა, არამედ დარჩებოდა ედემის ბაღში. და ყველაფერი, რაც იყო შექმნილი, უნდა დარჩენილიყო იმავე მდგომარეობაში, რომელშიც იყო შექმნის შემდეგ; და ასე უნდა ყოფილიყო მარადის და არ ექნებოდა ამას დასასრული.

23 და არ ეყოლებოდათ მათ შვილები; ამიტომაც, დარჩებოდნენ ისინი უმანკოების მდგომარეობაში, ვერ განიცდიდნენ სიხარულს, რადგან არ ეცოდინებოდათ უბედურება; ვერ გააკეთებდნენ სიკეთეს, რადგან არ ეცოდინებოდათ ცოდვა.

24 მაგრამ, აჰა, ყველაფერი გაკეთდა იმის სიბრძნით, ვინც იცის ყველაფრის არსი.

25 ადამი დაეცა, რათა ადამიანები ყოფილიყვნენ და ადამიანები არსებობენ, რათა განიცადონ სიხარული.

26 და მესია მოვა ჟამთა სისრულის დროს, რათა გამოისყიდოს ადამიანთა შვილები დაცემისგან. და რადგან ისინი არიან გამოსყიდულნი დაცემისაგან, ისინი გახდნენ სამარადისოდ თავისუფალნი, კეთილის და ბოროტის ცოდნით; რომ იმოქმედონ თავიანთი ნებით და არა რომ მათზე სხვებმა იმოქმედონ, გარდა კანონის სასჯელისა იმ დიდ და უკანასკნელ დღეს, ღვთის მიერ მიცემული მცნებების თანახმად.

And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

And they have brought forth children; yea, even the family of all the earth.

And the days of the children of men were prolonged, according to the will of God, that they might repent while in the flesh; wherefore, their state became a state of probation, and their time was lengthened, according to the commandments which the Lord God gave unto the children of men. For he gave commandment that all men must repent; for he showed unto all men that they were lost, because of the transgression of their parents.

And now, behold, if Adam had not transgressed he would not have fallen, but he would have remained in the garden of Eden. And all things which were created must have remained in the same state in which they were after they were created; and they must have remained forever, and had no end.

And they would have had no children; wherefore they would have remained in a state of innocence, having no joy, for they knew no misery; doing no good, for they knew no sin.

But behold, all things have been done in the wisdom of him who knoweth all things.

Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy.

And the Messiah cometh in the fulness of time, that he may redeem the children of men from the fall. And because that they are redeemed from the fall they have become free forever, knowing good from evil; to act for themselves and not to be acted upon, save it be by the punishment of the law at the great and last day, according to the commandments which God hath given.

27 ამიტომაც, ადამიანები თავისუფალნი არიან ხორცში; და ყველაფერი მიეცათ მათ, რაც არის ადამიანისთვის აუცილებელი. და ისინი თავისუფალნი არიან აირჩიონ თავისუფლება და მარადიული სიცოცხლე, ყოველი ადამიანის დიდი ქომავის მეშვეობით, ან აირჩიონ ტყვეობა და სიკვდილი, ეშმაკის დამატყვევებელი ძალის მიხედვით; რადგან ის ცდილობს, გახადოს უბედური ყოველი ადამიანი, ისეთივე, როგორიც თვითონ არის.

28 და ახლა, ჩემო შვილებო, მე მსურს, რომ თქვენ მიმართოდ დიდ ქომავს და შეისმინოთ მისი დიადი მცნებები; და იყოთ ერთგულნი მისი სიტყვებისადმი და აირჩიოთ მარადიული სიცოცხლე, მისი სულიწმინდის ნების თანახმად;

29 და არ აირჩიოთ მარადიული სიკვდილი, ხორციელის ნებისა და მასში ბოროტების არსებობით, რაც აძლევს ეშმაკის სულს ძალას, დაგატყვევოთ და ჩაგიტოროთ ჯოჯოხეთში, რათა იმეფოს თქვენზე თავის საკუთარ სამეფოში.

30 ეს რამდენიმე სიტყვა ყველას გითხარით, ჩემო შვილებო, ჩემი გამოცდის ბოლო დღეებში; და მე ამოვირჩიე უკეთესი ხვედრი, წინასწარმეტყველის სიტყვების თანახმად. და არ მაქვს სხვა მიზანი, გარდა თქვენი სულების მარადიული კეთილდღეობისა. ამინ.

Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

2 ნეფი 3

- 1 და ახლა მე გეუბნები შენ, იოსებ, ჩემო ნაბოლარავ. შენ დაიბადე უდაბნოში ჩემი გაჭირვებისას; დიახ, ჩემი ყველაზე ღრმა დარდის დღეებში შენ გაგაჩინა დედაშენმა.
- 2 და ეს მიწა, რომელიც არის ძალზედ ძვირფასი მიწა, დაე, ასევე აკურთხოს უფალმა შენთვის, შენი მემკვიდრეობისათვის და შენი შთამომავლობის მემკვიდრეობისათვის შენს ძმებთან ერთად, თქვენი უსაფრთხოებისათვის მარადის, თუ კი თქვენ დაიცავთ ისრაელის წმინდის მცნებებს.
- 3 და ახლა, იოსებ, ჩემო ნაბოლარავ, უდაბნოში გაჭირვების ჟამს დაბადებულ, დაე, აკურთხოს უფალმა სამარადისოდ, რადგან სრულიად არ განადგურდება შენი შთამომავლობა.
- 4 ვინაიდან, აჰა, შენ ხარ ჩემი საზარდულის ნაყოფი; და მე ვარ იოსების შთამომავალი, რომელიც ტყვედ წაიყვანეს ეგვიპტეში. და დიადი იყო უფლის აღთქმები, რომელიც მან დადო იოსებთან.
- 5 ამიტომაც, იოსებმა ნამდვილად იხილა ჩვენი დღე. და მან მიიღო უფლის დაპირება, რომ მისი საზარდულის ნაყოფისაგან უფალი ღმერთი აღუზრდიდა ისრაელის სახლს მართალ ყლორტს; არა მესიას, არამედ ყლორტს, რომელიც ჩამოტყდებოდა, მაგრამ მიუხედავად ამისა, მოხსენიებული იქნებოდა უფლის აღთქმებში, რომ მესია გამოეცხადებოდა მათ უკანასკნელ დღეებში ძალის სულით, რათა ამოიყვანოს ისინი ბნელეთიდან სინათლეში. დიახ, მალული ბნელეთიდან და ტყვეობიდან, თავისუფლებათ.
- 6 რადგან იოსები ჭეშმარიტად მოწმობდა სიტყვებით: წინასწარმჭვრეტელს აღზრდის უფალი, ჩემი ღმერთი, რომელიც იქნება რჩეული წინასწარმჭვრეტელი, ჩემი საზარდულის ნაყოფისათვის.

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

- 7 დიახ, იოსებმა ჭეშმარიტად თქვა: ასე მეუბნება უფალი: მე აღვზრდი რჩეულ წინასწარმჭვრეტელს შენი საზარდულის ნაყოფისაგან; და ის იქნება დიდად დაფასებული შენი საზარდულის ნაყოფთა შორის. და მე მივცემ მას მცნებას, რომ გააკეთოს საქმე შენი საზარდულის ნაყოფისათვის, მისი ძმებისათვის, საქმე, რომელიც მათთვის იქნება ძვირფასი იმდენად, რომ მიიყვანს მათ იმ აღთქმების ცოდნისკენ რომლებიც მე დავდე შენს მამებთან.
- 8 და მე მივცემ მას მცნებას, რომ არ გააკეთოს სხვა საქმე, გარდა იმისა, რასაც მე ვუბრძანებ და მას ჩემს თვალში განვადიდებ, რადგან გააკეთებს ჩემს საქმეს.
- 9 და ის გახდება დიადი, როგორც მოსე, რომელსაც, როგორც მე ვბრძანებ, აღვზრდი თქვენთვის, რათა გაანთავისუფლოს ჩემი ხალხი, ისრაელის სახლო.
- 10 და მოსეს აღვზრდი, რათა გამოიხსნას შენი ხალხი ეგვიპტეს მიწიდან.
- 11 მაგრამ წინასწარმჭვრეტელს აღვზრდი შენი საზარდულის ნაყოფისაგან; და მე მას მივცემ ძალას – გამოუცხადოს ჩემი სიტყვა შენი საზარდულის შთამომავლობას და არა მარტო გამოუცხადოს ჩემი სიტყვა, – ამბობს უფალი, ასევე დაარწმუნოს ისინი ჩემს სიტყვაში, რომელიც უკვე მათ შორის გავრცელდა.
- 12 ამიტომაც, შენი საზარდულის ნაყოფი დაწერს; და იუდას საზარდულის ნაყოფიც დაწერს; და ის, რაც იქნება დაწერილი შენი საზარდულის ნაყოფის მიერ და ასევე იუდას საზარდულის ნაყოფის დაწერილი გაერთიანდება, რათა დაამარცხოს ცრუ მოძღვრებები, შეწყვიტოს განხეთქილება და დაამყაროს მშვიდობა შენი საზარდულის ნაყოფთა შორის და უკანასკნელ დღეებში ის მათ მიიყვანს მათივე მამების ცოდნასა და ჩემი აღთქმების ცოდნისკენ, – ბრძანებს უფალი.
- 13 და სუსტისაგან ის იქცევა ძლიერად იმ დღეს, როდესაც დაიწყება ჩემი სამუშაო ყველა ჩემს ხალხს შორის, რათა აღდგე შენ, ისრაელის სახლო, – ბრძანებს უფალი.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

- 14 და ასე წინასწარმეტყველებდა იოსები სიტყვებით: აჰა, იმ წინასწარმეტყველებს უფალი აკურთხებს; და ისინი, ვინც შეეცდებიან მის განადგურებას, იქნებიან შემუსრულნი, რადგან დაპირება, რომელიც მივიღე უფლისაგან ჩემი საზარდულის ნაყოფის შესახებ, აღსრულებული იქნება. აჰა, მე ვარ დარწმუნებული ამ დაპირების აღსრულებაში.
- 15 და მას დაერქმევა ჩემი სახელი; და ეს იქნება მისი მამის სახელი და ის იქნება ჩემი მსგავსი; რადგან იმას, რასაც უფალი მოავლენს თავისი ხელით, უფლის ძალით, მიიყვანს ჩემს ხალხს ხსნამდე.
- 16 დიახ, ასე წინასწარმეტყველებდა იოსები: მე ამაში დარწმუნებული ვარ ისე, როგორც დარწმუნებული ვარ მოსეს დაპირებაში; რადგან უფალმა მითხრა: მე დავიცავ შენს შთამომავლობას სამუდამოდ.
- 17 და თქვა უფალმა: მე აღვზრდი მოსეს; და მივცემ მას ძალას კვერთხში; და მივცემ მას სიბრძნეს წერაში. მაგრამ მე არ გავუხსნი მას ენას, რომ ბევრი ილაპარაკოს, რადგან მე არ გავხდი მას ძლევამოსილს სიტყვით. მაგრამ მე დავუწერ მას ჩემს კანონს ჩემი თითით; და დავუნიშნავ მას მჭერმეტყველს.
- 18 და უფალმა ასევე მითხრა: მე აღვზრდი ერთს შენი საზარდულის ნაყოფისათვის; და მე დავუნიშნავ მას მჭერმეტყველს. და მე, აჰა მე, ვუბოძებ, დაწეროს წერილი შენი საზარდულის ნაყოფისა, შენი საზარდულის ნაყოფისათვის; და მჭერმეტყველი შენი საზარდულისა აუწყებს მას.
- 19 და სიტყვებს, რომლებსაც ის დაწერს, იქნება სიტყვები, რომლებმაც ჩემი სიბრძნით უნდა მიაღწიონ შენი საზარდულის ნაყოფამდე და ეს იქნება ისე, როგორც შენი საზარდულის ნაყოფი შეჭლადადებდეს მათ მტვრიდან; რადგან მე ვიცი მათი რწმენა.
- 20 და ისინი მტვრიდან შეჭლადადებენ; დიახ, საკუთარ ძმებს მოუწოდებენ მონანიებისკენ, მრავალი თაობის გასვლის შემდეგაც. და ისე იქნება, რომ მათი ღაღადი გავრცელდება, დიახ, მათი სიტყვების უბრალოების თანახმად.

And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;

And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.

Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.

And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.

And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.

And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simple-ness of their words.

- 21 მათი რწმენის გამო მათი სიტყვები ამოვა ჩემი პირიდან მათი ძმებისათვის, რომლებიც არიან შენი საზარდულის ნაყოფი; და მათ რწმენაში მათ სუსტ სიტყვებს მივცემ ძალას, რათა ახსოვდეთ ჩემი აღთქმა, რომელიც მე დავდე შენს მამებთან.
- 22 და ახლა, აჰა, ჩემო შვილო, იოსებ, აი ასე წინასწარმეტყველებდა მამაჩემი ძველად.
- 23 ამიტომ, ამ აღთქმის გამო, შენ ხარ კურთხეული; რადგან შენი შთამომავლობა არ იქნება განადგურებული, რამეთუ ისინი შეისმენენ ამ წიგნის სიტყვებს.
- 24 და მათ შორის აღიზრდება ერთი ძლიერი, რომელიც გააკეთებს მრავალ სიკეთეს, როგორც სიტყვით, ასევე საქმით, იქნება რა ღვთის ხელში ღრმა რწმენის მქონე იარაღი, რომ მოახდინოს ძლიერი საოცრებები და აკეთოს ის, რაც დიდია ღვთის თვალში ისრაელის სახლისა და შენი ძმების შთამომავლობის მნიშვნელოვნად აღდგენისათვის.
- 25 და ახლა, კურთხეული ხარ შენ, იოსებ. აჰა, შენ ხარ პატარა; ამიტომაც შეისმინე შენი ძმის, ნეფის, სიტყვები და მოგებლვება შენ იმ სიტყვების თანახმად, რომლებიც მე ვთქვი. გახსოვდეს შენი მომაკვდავი მამის სიტყვები. ამინ.

Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.

Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.

And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou art little; wherefore hearken unto the words of thy brother, Nephi, and it shall be done unto thee even according to the words which I have spoken. Remember the words of thy dying father. Amen.

2 ნეფი 4

- 1 და ახლა მე, ნეფი, ვლაპარაკობ იმ წინასწარმეტყველებებზე, რომლებზეც ილაპარაკა მამაჩემმა იოსების შესახებ, რომელიც წაყვანილი იქნა ეგვიპტეში.
- 2 ვინაიდან, აჰა, ის ჭეშმარიტად წინასწარმეტყველებდა მთელს თავის შთამომავლობაზე. და ბევრი არ მოიძებნება მის მიერ დაწერილ წინასწარმეტყველებებზე უფრო მეტად დიდი წინასწარმეტყველება. და მან იწინასწარმეტყველა ჩვენზე და ჩვენს მომავალ თაობებზე; და ეს დაწერილია სპილენძის ფირფიტებზე.
- 3 ამიტომაც, მას შემდეგ, რაც მამაჩემმა დაამთავრა იოსების წინასწარმეტყველებებზე ლაპარაკი, მან დაუძახა ლამანის შვილებს, მის ძეებსა და ასულებს და უთხრა მათ: აჰა, ჩემო ძენო და ასულნო, რომელნიც ხართ ჩემი პირმშოს ძენი და ასულნი, მინდა, რომ დაუგდოთ ყური ჩემს სიტყვებს.
- 4 რამეთუ უფალმა ღმერთმა თქვა: რამდენადაც დაიცავთ ჩემს მცნებებს, იმდენად აყვავდებით ამ მიწაზე; და რამდენადაც არ დაიცავთ ჩემს მცნებებს, იმდენად იქნებით ჩემი გარემოცვიდან მოკვეთილნი.
- 5 მაგრამ, აჰა, ჩემო ძენო და ასულნო, მე ვერ ჩავალ სამარეში ისე, რომ არ დაგიტოვოთ ჩემი კურთხევა; ვინაიდან აჰა, მე ვიცი, რომ თუ თქვენ იმ გზაზე აღიზრდებით, რომლითაც უნდა იართოთ, თქვენ მას არ გადაუხვევთ.
- 6 ამიტომაც, თუ დაწყევლილნი იქნებით, აჰა, მე გიტოვებთ ჩემს კურთხევას, რომ წყევლა მოიხსნას თქვენგან და გადავიდეს თქვენი მშობლების თავზე.
- 7 ამიტომაც, ჩემი კურთხევის გამო, უფალი ღმერთი არ დაუშვებს, რომ თქვენ დაიღუპოთ; ამიტომაც, ის იქნება მოწყალე თქვენ მიმართ და თქვენი შთამომავლობის მიმართ მარადის.
- 8 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მამაჩემმა დაასრულა ლაპარაკი ლამანის ძეებთან და ასულებთან, მან მოიხმო ლემუელის ძენი და ასულნი.

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

- 9 და მან მიმართა მათ სიტყვებით: აჰა, ჩემო ძენო და ასულნო, რომლებიც ხართ ჩემი მეორე შვილის ძენი და ასულნი; აჰა, მე გიტოვებთ იგივე კურთხევას, რომელიც დავუტოვე ლამანის ძეებსა და ასულებს; და ამიტომ, თქვენ არ იქნებით ბოლომდე განადგურებულნი; არამედ ბოლოს თქვენი შთამომავლობა იქნება კურთხეული.
- 10 და იყო ასე, როდესაც მამაჩემმა დაასრულა მათთან ლაპარაკი, აჰა, მან მიმართა ისმაელის ძეებს, დიახ, მთელ მის სახლს.
- 11 და როდესაც მან დაასრულა მათთან საუბარი, მიმართა სემს სიტყვებით: კურთხეული ხარ შენ და შენი შთამომავლობა; რადგან შენ მემკვიდრეობით მიიღებ მიწას ისევე, როგორც შენი ძმა, ნეფი. და შენი შთამომავლობა აღირიცხება მის შთამომავლობასთან ერთად; და შენ იქნები ისეთი, როგორც არის შენი ძმა, შენი შთამომავლობა კი ისეთი, როგორც მისი შთამომავლობა და შენც იქნები კურთხეული მთელი შენი დღენი.
- 12 და იყო ასე, მას შემდეგ, რაც მამაჩემი, ლეხი, ელაპარაკა მთელ თავის სახლს, გულის გრძნობებისა და უფლის სულის თანახმად, რომელიც იყო მასში, ის დაბერდა. და იყო ასე, რომ მოკვდა და დაასაფლავეს.
- 13 და იყო ასე, რომ არ გასულა მრავალი დღე მისი სიკვდილის შემდეგ, რაც ლამანი და ლემუელი და ისმაელის ვაჟიშვილები განაწყენდნენ ჩემზე უფლის დარიგებების გამო.
- 14 რამეთუ მე, ნეფი, იძულებული ვიყავი მათთან მელაპარაკა მისი სიტყვის თანახმად; რამეთუ მათ ბევრი ველაპარაკე, ასევე მამაჩემიც, სიკვდილის წინ; იმ ნათქვამიდან მრავალი რამ ჩაწერილია ჩემს სხვა ფირფიტებზე; ვინაიდან ჩემ სხვა ფირფიტებზე ჩაწერილია უფრო ისტორიული ნაწილი.
- 15 და ამ ფირფიტებზე ვწერ იმას, რაც ჩემს სულშია და მრავალ წმინდა წერილს, რომელიც ამოტვიფრულია სპილენძის ფირფიტებზე. რადგან სული ჩემი ხარობს წმინდა წერილებით და გული ჩემი მსჯელობს მათზე და წერს მათ, ჩემი შვილების სასწავლებლად და სასარგებლოდ.
- 16 აჰა, ჩემი სული ხარობს უფლის საქმეებით და ჩემი გული განუწყვეტლივ მსჯელობს იმაზე, რაც მე ვნახე და მოვისმინე.

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.

- 17 მაგრამ, მიუხედავად უფლის დიდი სიკეთისა, დამანახა რა, თავისი დიადი და საოცარი საქმენი, გული შემძახის, რა უბადრუკი ადამიანი ვარ! დიახ, გული ჩემი დაღონებულია ჩემი ხორცის გამო; სული ჩემი წუხს ჩემი ურჯულოებისგან.
- 18 გარშემორტყმული ვარ ცდუნებებითა და ცოდვებით, რომლებიც ასე ადვილად მაბრკოლებს.
- 19 და როდესაც მინდა გავიხარო, გული კვნესის ჩემი ცოდვების გამო; მიუხედავად ამისა, მე ვიცი, ვის მიმართ მქონდა სასოება.
- 20 ჩემი ღმერთი იყო ჩემი საყრდენი; იგი გამიძღვა გაჭირვების ჟამს უდაბნოში; და გადამარჩინა წყლებში დიდი სიღრმისა.
- 21 მან აღმავსო თავისი სიყვარულით ისე, რომ ლამის შთაინთქა ხორცი ჩემი.
- 22 მან შემუსრა ჩემი მტრები, ააცახცახა ისინი ჩემ წინაშე.
- 23 აჰა, მან გაიგონა დღისით ჩემი ღაღადი და ღამე ხილვებით მომცა ცოდნა.
- 24 და დღისით ვხდებოდი მამაცი, ძლიერი ლოცვით მის წინაშე; დიახ, ხმა მივაწვდინე მალა; და ჩამოვიდნენ ანგელოზები და მემსახურნენ.
- 25 და მისი სულის ფრთებზე ჩემი სხეული იქნა წაღებული ძალზედ მაღალ მთებზე. და ჩემმა თვალებმა იხილეს უამრავი დიადი რამ, დიახ, ადამიანისათვის მეტად დიადი; იმიტომაც, მიბრძანეს, რომ ეს არ დამეწერა.
- 26 მაშინდა რატომ, თუ მე ვნახე ამდენი დიადი, თუ უფალი, თავის შემწყნარებლობით ადამიანთა შვილებისადმი, ეწვია ადამიანს ასეთი წყალობით, მაშინ რატომ უნდა ტიროდეს გული ჩემი და სული ჩემი რჩებოდეს მწუხარების ველზე და ხორცი ჩემი დნებოდეს და ჩემი ძალა სუსტდებოდეს გაჭირვების გამო?
- 27 და რატომ უნდა დავნებდე ცოდვას ჩემი ხორცის გამო? დიახ, რატომ უნდა დავუთმო გზა ცდუნებას, რომ იმ ბოროტმა იქონიოს ადგილი ჩემს გულში, რათა გამინადგუროს სიმშვიდე და წუხდეს ჩემი სული? რატომ ვარ გაბრაზებული ჩემი მტრის გამო?
- 28 გაიღვიძე, სულო ჩემო! ნუღარ ჭკნები ცოდვის გამო! გაიხარე, გულო ჩემო, და ნუღარ დაიტევ შენში ჩემი სულის მტერს.

Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.

I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.

And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.

My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.

He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.

He hath confounded mine enemies, unto the causing of them to quake before me.

Behold, he hath heard my cry by day, and he hath given me knowledge by visions in the night-time.

And by day have I waxed bold in mighty prayer before him; yea, my voice have I sent up on high; and angels came down and ministered unto me.

And upon the wings of his Spirit hath my body been carried away upon exceedingly high mountains. And mine eyes have beheld great things, yea, even too great for man; therefore I was bidden that I should not write them.

O then, if I have seen so great things, if the Lord in his condescension unto the children of men hath visited men in so much mercy, why should my heart weep and my soul linger in the valley of sorrow, and my flesh waste away, and my strength slacken, because of mine afflictions?

And why should I yield to sin, because of my flesh? Yea, why should I give way to temptations, that the evil one have place in my heart to destroy my peace and afflict my soul? Why am I angry because of mine enemy?

Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice, O my heart, and give place no more for the enemy of my soul.

- 29 ნულარ გაბრაზდები კვლავ ჩემი მტრების გამო. ნულარ დამისუსტებ ძალას გაჭირვების გამო.
- 30 გაიხარე, ჩემო გულო, შეჰკლადადე უფალს და თქვი: უფალო, მე გადიდებ შენ მარადის, დიახ, ჩემი სული გაიხარებს შენში, ჩემო ღმერთო და კლდეო ჩემი ხსნისა.
- 31 უფალო, გამოისყიდი ჩემს სულს? გამომიხსნი მტრის ხელიდან? გამხდი ისეთად, რომ ვკანკალებდე ცოდვის გამოჩენისას?
- 32 დაე, ჯოჯოხეთის კარიბჭე მუდამ დახურული იყოს ჩემ წინაშე, რადგან გული ჩემი არის მოდრეკილი და სული ჩემი მომნანიებელი! უფალო, ნუ დახურავ სამართლიანობის კარიბჭეს ჩემ წინაშე, რათა შევძლო სიარული ქვედა ველის ბილიკზე, რათა სწორად ვიარო სწორი გზით!
- 33 უფალო, შემმოხე შენი სამართლიანობის სამოსით! უფალო, დამისახე გზა, რომ გავეცალო მტერს! გაასწორე ჩემ წინ ბილიკი! ნუ დადებ ჩემს გზაზე დაბრკოლების ლოდს, არამედ გამისუფთავე გზა და ნუ გადამიღობავ გზას, არამედ გადაუღობე ჩემს მტერს გზები.
- 34 უფალო, მე გენდობოდი შენ და სამუდამოდ გენდობი. მე არ მივანდობ სასოებას ხორციელის ხელს; რადგან ვიცი, რომ წყეულია ის, ვინც ანდობს თავის სასოებას ხორციელის ხელს; დიახ, წყეულია ის, ვინც ანდობს თავის სასოებას ადამიანს ან ხორციელს გაიხდის თავის ძალად.
- 35 დიახ, მე ვიცი, რომ ღმერთი გულუხვად აძლევს იმას, ვინც სთხოვს. დიახ, ჩემი ღმერთი მომცემს, თუ არ მოვთხოვ ცუდს; ამიტომაც, ავიმადლებ ხმას შენკენ; დიახ, მე შეგლადადებ, ჩემო ღმერთო, ჩემო სამართლიანობის კლდეო. აჰა, ჩემი ხმა სამუდამოდ ამაღლდება შენკენ, ჩემო კლდეო, ჩემო მარადიულო ღმერთო. ამინ.

Do not anger again because of mine enemies. Do not slacken my strength because of mine afflictions.

Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul will rejoice in thee, my God, and the rock of my salvation.

O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou deliver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou make me that I may shake at the appearance of sin?

May the gates of hell be shut continually before me, because that my heart is broken and my spirit is contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy righteousness before me, that I may walk in the path of the low valley, that I may be strict in the plain road!

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

Yea, I know that God will give liberally to him that asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss; therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will cry unto thee, my God, the rock of my righteousness. Behold, my voice shall forever ascend up unto thee, my rock and mine everlasting God. Amen.

2 ნეფი 5

- 1 აჰა, იყო ასე, რომ მე, ნეფიმ, მრავალჯერ შევკლადე უფალს, ჩემს ღმერთს, ჩემი ძმების რისხვის გამო.
- 2 მაგრამ, აჰა, მათი რისხვა ჩემს წინააღმდეგ უფრო გაიზარდა, იმდენად, რომ ისინი ცდილობდნენ ჩემი სიცოცხლის მოსწრაფებას.
- 3 დიახ, ისინი ბუზღუნებდნენ ჩემზე სიტყვებით: ჩვენი უმცროსი ძმა ფიქრობს ჩვენზედ მმართველობაზე; და მის გამო, მოგვიწია მრავალი გაჭირვების ნახვა, ამიტომ, ახლა, მოდით ის მოვკლათ, რათა მეტი აღარ მოგვიწიოს მისი სიტყვების გამო გაჭირვების ატანა. რადგან, აჰა, არ გვსურს, რომ ის იყოს ჩვენი მმართველი; რადგან ჩვენ, რომლებიც ვართ უფროსი ძმები, გვეკუთვნის ვიყოთ მმართველები ამ ხალხზედ.
- 4 ახლა, მე არ ვწერ ამ ფირფიტებზე ყველა იმ სიტყვას, რომლებითაც ისინი ბუზღუნებდნენ ჩემზე. მაგრამ საკმარისია ვთქვა, რომ ისინი ცდილობდნენ ჩემი სიცოცხლის მოსწრაფებას.
- 5 და იყო ასე, რომ უფალმა გამაფრთხილა, რომ მე, ნეფი, უნდა წავსულიყავი მათგან და გავექცეულიყავი უდაბნოში და ასევე ყველა, ვინც მოისურვებდა ჩემთან ერთად წამოსვლას.
- 6 ამიტომ, ეს იყო ასე, რომ მე, ნეფიმ, წავიყვანე ჩემი ოჯახი და ასევე ზორამი და მისი ოჯახი და სემი, ჩემი უფროსი ძმა და მისი ოჯახი და იაკობი და იოსები, ჩემი უმცროსი ძმები, ასევე ჩემი ძმები და ყველა, ვინც ჩემთან ერთად მოისურვა წამოსვლა. და ყველანი, ვინც ჩემთან ერთად მოისურვა წამოსვლა, იყვნენ ისინი, რომლებსაც სწამდათ ღვთის გაფრთხილებებისა და გამოცხადებებისა. ამიტომაც, მათ დაუგდეს ყური ჩემს სიტყვებს.
- 7 და ავიღეთ კარვები და ყველაფერი, რისი აღებაც შეიძლებოდა ჩვენთვის და ვიმოგზაურეთ უდაბნოში მრავალი დღის განმავლობაში. და მას შემდეგ, რაც ვიმოგზაურეთ მრავალი დღის განმავლობაში, გავშალეთ კარვები.
- 8 და ჩემმა ხალხმა მოისურვა ამ ადგილისთვის სახელად გვეწოდა ნეფი; ამიტომაც ადგილს ნეფი ვუწოდეთ.
- 9 და ყველანი, ვინც ჩემთან ერთად იყვნენ, გადაწყვიტეს თავიანთი თავისთვის ეწოდებინათ ნეფის ხალხი.

2 Nephi 5

Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.

But behold, their anger did increase against me, insomuch that they did seek to take away my life.

Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.

Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.

And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

- 10 და გულმოდგინედ ვიცავდით უფლის სამართალს, წესებსა და მცნებებს ყველაფერში, მოსეს რჯულის შესაბამისად.
- 11 და უფალი იყო ჩვენთან; და განსაკუთრებით წარმატებულნი გავხდით; რადგან ვთესავდით თესვს და კვლავ უხვად ვიმკიდით; და დავიწყეთ წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონლის და სხვა ყველანაირი ცხოველის მოშენება.
- 12 და მე, ნეფიმ, ასევე მოვიტანე ჩანაწერები, რომლებიც ამოტვიფრული იყო სპილენძის ფირფიტებზე; ასევე ბირთვი ანუ კომპასი, რომელიც უფლის ხელით იყო დამზადებული მამაჩემისთვის, იმის შესაბამისად, რაც დაწერილია.
- 13 და იყო ასე, რომ დავიწყეთ ამ მიწაზე განსაკუთრებულად აყვავება და გამრავლება.
- 14 და მე, ნეფიმ, ავიღე ლაბანის მახვილი და იმის მიხედვით დავამზადე მრავალი ხმალი, იმ შემთხვევისთვის, რომ ხალხი, რომელიც ლამანიელებად იწოდებოდა, როგორმე არ დაგვსხმოდა თავს და არ გავენადგურებინეთ; რადგან მე ვიცოდი მათი სიძულვილის შესახებ ჩემსა და ჩემი შვილების მიმართ და მათ მიმართ, ვინც ჩემს ხალხად იწოდებოდა.
- 15 და მე ვასწავლე ჩემს ხალხს შენობების აშენება და ყველანაირი ხის დამუშავება და რკინის, სპილენძისა და თითბრის და ფოლადისა და ოქროს და ვერცხლის და ძვირფასი მადნის, რომელიც ძალზედ უხვად მოიპოვებოდა, დამუშავება.
- 16 და მე, ნეფიმ, ავაშენე ტაძარი; და ავაგე ის სოლომონის ტაძრის მსგავსად, მხოლოდ იმ განსხვავებით, რომ ის არ იყო იმდენი ძვირფასი მასალით აშენებული; რადგან ამ მიწაზე ისინი არ მოიპოვებოდა, ამიტომაც შეუძლებელი იყო მისი აშენება სოლომონის ტაძრის მსგავსად. მაგრამ ეს ნაგებობა იყო სოლომონის ტაძრის მსგავსი და მოპირკეთებული იყო ძალზედ ლამაზად.
- 17 და იყო ასე, რომ მე, ნეფი, მოვუწოდებდი ჩემს ხალხს, ყოფილიყვნენ შრომისმოყვარენი და თავიანთი ხელით ეშრომათ.
- 18 და იყო ასე, რომ მათ მოისურვეს მათი მეფე გავმხდარიყავი, მაგრამ მე, ნეფის, მსურდა, რომ მათ არ ჰყოლოდათ არანაირი მეფე; მიუხედავად ამისა, ვაკეთებდი მათთვის იმას, რისი ძალაც შემწევდა.

And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

And I, Nephi, had also brought the records which were engraven upon the plates of brass; and also the ball, or compass, which was prepared for my father by the hand of the Lord, according to that which is written.

And it came to pass that we began to prosper exceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and after the manner of it did make many swords, lest by any means the people who were now called Lamanites should come upon us and destroy us; for I knew their hatred towards me and my children and those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and to work in all manner of wood, and of iron, and of copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of silver, and of precious ores, which were in great abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did construct it after the manner of the temple of Solomon save it were not built of so many precious things; for they were not to be found upon the land, wherefore, it could not be built like unto Solomon's temple. But the manner of the construction was like unto the temple of Solomon; and the workmanship thereof was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my people to be industrious, and to labor with their hands.

And it came to pass that they would that I should be their king. But I, Nephi, was desirous that they should have no king; nevertheless, I did for them according to that which was in my power.

19 და აჰა, ჩემს ძმებს აუხდათ უფლის სიტყვა, ის, რაც მან მათ შესახებ თქვა, რომ მე ვიქნებოდი მათი მმართველი და მასწავლებელი. ამიტომ, ვიყავი მათი მმართველი და მასწავლებელი, უფლის ბრძანების შესაბამისად, იქამდე, სანამ მათ არ მოისურვეს ჩემი სიცოცხლის მოსწრაფება.

20 ამიტომ, აღსრულდა უფლის სიტყვა, რომელიც მან მითხრა, ამბობდა რა: რამდენადაც არ დაუგდებენ ისინი ყურს შენს სიტყვებს, იმდენად მოკვეთილნი იქნებიან ისინი უფლის გარემოცვიდან. და აჰა, ისინი მოკვეთილნი იქნენ მისი გარემოცვიდან.

21 და მან მოავლინა მათზე წყევლა, დიახ, სასტიკი წყევლა, მათი ურჯულოების გამო. რადგან, აჰა, მათ გაიქვავეს გული მის წინააღმდეგ იმდენად, რომ გახდნენ კაჟის ქვის მსგავსნი; ამიტომ, იყვნენ რა თეთრნი და განსაკუთრებულად ლამაზნი და სასურველნი, რათა არ ყოფილიყვნენ მიზიდველნი ჩემი ხალხისათვის, უფალმა ღმერთმა მოახდინა ისე, რომ ისინი შავი კანით დაიფარნენ.

22 და ასე ამბობს უფალი ღმერთი: მე ვიზამ ისე, რომ ისინი იქნებიან საზიზღარნი შენი ხალხისთვის, თუკი არ მოინანიებენ თავიანთ ურჯულოებას.

23 და წყევლი იქნება იმის შთამომავლობა, ვინც აირევა მათ შთამომავლობასთან; რადგან დაწყვეტილნი იქნებიან ისინი იგივე წყევლით. და ეს უფალმა თქვა და ასეც ახდა.

24 და წყევლის გამო, რომლითაც იყვნენ დაწყვეტილნი, ისინი იქცნენ ზარმაც ხალხად, სიავით და ვერაგობით აღვსილნი; და ნადირობდნენ ისინი უდაბნოში გარეულ მხეცებზე.

25 და უფალმა ღმერთმა მითხრა: ისინი შენი შთამომავლობისათვის იქნებიან, როგორც ჩემს მოსაგონებლად გონს მოსაგები მათრახი; და რამდენადაც აღარ ვეხსომები მათ და აღარ დაუგდებენ ჩემს სიტყვას ყურს, იმდენად გაამათრახებენ ისინი მათ, ბოლომდე განადგურებამდეც კი.

26 და იყო ასე, რომ მე, ნეფიმ, ვაკურთხე იაკობი და იოსები, ყოფილიყვნენ მღვდლები და მასწავლებლები ჩემი ხალხის მიწაზე.

27 და იყო ასე, რომ ბედნიერი ცხოვრებით ვცხოვრობდით.

And behold, the words of the Lord had been fulfilled unto my brethren, which he spake concerning them, that I should be their ruler and their teacher. Wherefore, I had been their ruler and their teacher, according to the commandments of the Lord, until the time they sought to take away my life.

Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.

And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

- 28 და გავიდა ოცდაათი წელი, რაც იერუსალიმიდან წამოვედით.
- 29 და მე, ნეფი, იმ დრომდე ვაკეთებდი ჩანაწერებს ჩემი ხალხის შესახებ ფირფიტებზე, რომლებიც დავამზადე.
- 30 და იყო ასე, რომ უფალმა ღმერთმა მითხრა: დაამზადე სხვა ფირფიტები; და შენ მათზე ამოტვიფრავ ბევრს, რაც მართალია ჩემს თვალში, შენი ხალხის სასარგებლოდ.
- 31 ამიტომ, მე, ნეფი, უფლის ბრძანებებისადმი მორჩილი რომ ვყოფილიყავი, წავედი და დავამზადე ეს ფირფიტები, რომლებზეც ეს ამბები ამოვტვიფრე.
- 32 და მე ამოვტვიფრე ის, რაც ღვთისათვის არის სასურველი. და თუ ჩემი ხალხისათვის სასურველია ღვთის საქმენი, მაშინ სასურველი იქნება ამ ფირფიტებზე ჩემ მიერ ამონატვიფრიც.
- 33 და თუ ჩემს ხალხს სურს დაწვრილებით შეიცნოს ჩემი ხალხის ისტორიის გარკვეული ნაწილი, უნდა შეისწავლოს ჩემი სხვა ფირფიტები.
- 34 და საკმარისია ვთქვა, რომ გავიდა ორმოცი წელი და უკვე გვქონდა ომები და განხეთქილებები ჩვენს ძმებთან.

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

And if my people desire to know the more particular part of the history of my people they must search mine other plates.

And it sufficeth me to say that forty years had passed away, and we had already had wars and contentions with our brethren.

2 ნეფი 6

- 1 ნეფის ძმის, იაკობის სიტყვები, რომელნიც მან უთხრა ნეფის ხალხს:
- 2 აჰა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე, იაკობი, ვიყავი რა ღვთის მიერ მოწოდებული და მივიღე კურთხევა მისი წმინდა წესის შესაბამისად; და ვიყავი რა, ჩემი ძმის, ნეფის მიერ კურთხეული, რომელსაც თქვენ უყურებთ, როგორც მეფეს ან მფარველს და ვისზეც არის დამოკიდებული თქვენი უსაფრთხოება, აჰა, თქვენ იცით, რომ გითხარით ძალზედ ბევრი რამ.
- 3 მიუხედავად ამისა, მე კვლავ მოგმართავთ თქვენ, რადგან მსურს თქვენი სულების კეთილდღეობა. დიახ, დიდია ჩემი წუხილი თქვენ მიმართ; და თქვენ იცით, რომ ეს ყოველთვის ასე იყო. რადგან მე მოგიწოდებდით მთელი სიბეჯითით; და გასწავლიდით მამაჩემის სიტყვებს; და მე გეუბნებოდით იმ ყველაფერზე, რაც დაწერილია ქვეყნის დასაბამიდან.
- 4 და ახლა, აჰა, მე მინდა გესაუბროთ იმაზე, რაც არის ამჟამად და რაც მოხდება; ამიტომ, მე თქვენ წავიკითხავთ ესაიას სიტყვებს. და ეს არის სიტყვები, რომლებიც ჩემმა ძმამ ისურვა, თქვენთვის მეთქვა. და მე გეუბნებით თქვენთვის, რათა ისწავლოთ და ადიდოთ თქვენი ღმერთის სახელი.
- 5 და ახლა, სიტყვები, რომლებსაც მე წავიკითხავ, არის ის სიტყვები, რომლებიც ესაიამ თქვა მთელი ისრაელის სახლის შესახებ; ამიტომ, ისინი გეხებათ თქვენც, რადგან თქვენ მიეკუთვნებით ისრაელის სახლს. და არის ბევრი რამ, რაზედაც საუბრობდა ესაია, რაც თქვენ გეხებათ, რადგან მიეკუთვნებით ისრაელის სახლს.
- 6 და ახლა, აი ეს სიტყვები: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, მე ხელს გავუწვდი წარმართებს და ხალხს აღვუმართავ ჩემს დროშას; და ისინი მოიყვანენ შენს შვილებს ხელში აყვანილთ და შენს ასულებს – მხრებზე შემომსხდრებს.
- 7 და მეფენი იქნებიან შენი გამზრდელნი და მათი დედოფლები იქნებიან შენი ძიძები; მოიხრიან ქედს შენ წინაშე პირქვე დამხობით და ალოკავენ შენს ფეხთა მტვერს; და შენ შეიცნობ, რომ მე ვარ უფალი და არ შერცხვებიან ისინი, ვინც მე მელოდებიან.

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

- 8 და ახლა მე, იაკობს, მსურს გითხრათ ცოტაოდენი ამ სიტყვების შესახებ. რადგან, აჰა, უფალმა მაჩვენა, რომ ისინი, ვინც იყვნენ იერუსალიმში, საიდანაც წამოვედით, დახოცეს და ტყვედ წაიყვანეს.
- 9 მიუხედავად ამისა, უფალმა მაჩვენა, რომ ისინი კვლავ დაბრუნდებიან. და მან ასევე მაჩვენა, რომ უფალი ღმერთი, ისრაელის წმინდა, გამოეცხადება მათ ხორციელად; და მას შემდეგ, რაც ის მათ გამოეცხადება, ისინი მას გაამათრახებენ და ჯვარს აცვამენ ანგელოზის სიტყვების მიხედვით, რომელმაც ეს მითხრა.
- 10 და მას შემდეგ, რაც ისინი გაიქვავებენ გულს და გაიფიცებენ ქედს ისრაელის წმინდის წინააღმდეგ, აჰა, მათ მოვევლინებათ ისრაელის წმინდის სასჯელი. და დადგება დღე, როდესაც ისინი იქნებიან ნაცემნი და დატანჯულნი.
- 11 ამიტომ, მას შემდეგ, რაც ისინი იქნებიან დევნილნი აქეთ-იქით, ასე ამბობს ანგელოზი: მრავალი დაიტანჯება ხორციით და ერთგულთა ლოცვების გამო უფალი არ დაუშვებს მათ დაღუპვას; ისინი იქნებიან გაფანტულნი, ნაცემნი და შეძულებულნი; მიუხედავად ამისა, უფალი მოწყალე იქნება მათ მიმართ, ვინაიდან როდესაც ისინი შეიცნობენ მათ გამომსყიდველს, კვლავ შეიკრიბებიან ერთად თავიანთი მემკვიდრეობის მიწებზე.
- 12 და კურთხეულნი არიან წარმართნი, ისინი, რომლებზედაც დაწერა წინასწარმეტყველმა; რადგან, აჰა, თუ ისინი მოინანიებენ და არ იბრძობენ სიონის წინააღმდეგ და არ შეუერთდებიან იმ დიდ და ბილწ ეკლესიას, ისინი გადარჩებიან; რადგან უფალი ღმერთი შეასრულებს თავის აღთქმებს, რომლებიც დადო შვილებთან; და ამ მიზნით დაწერა წინასწარმეტყველმა ეს ყველაფერი.
- 13 ამიტომ, ისინი, ვინც იბრძვიან სიონის და უფლის აღთქმული ხალხის წინააღმდეგ, ალოკავენ მათ ფერხთა მტვერს; და უფლის ხალხი არ შერცხვება. რადგან უფლის ხალხნი არიან ისინი, ვინც მას ელოდებიან; რადგან ისინი აქამდე ელოდებიან მესიის მოსვლას.

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they still wait for the coming of the Messiah.

- 14 და აჰა, წინასწარმეტყველის სიტყვების მიხედვით, მესია კვლავ ინებებს მათ დაბრუნებას მეორეჯერ; ამიტომ, ის გამოეცხადება მათ, ძალითა და დიადი დიდებულებით, მათი მტრების გასანადგურებლად, როდესაც დადგება ის დღე, როდესაც ისინი ირწმუნებენ მას; და ის არ გაანადგურებს მათ, ვისაც მისი სწამთ.
- 15 და ისინი, რომლებსაც არ სწამთ მისი, განადგურებულნი იქნებიან ცეცხლითა და ქარიშხლებით, მიწისძვრებითა და სისხლისღვრით და ჭირით და შიმშილით. და ისინი შეიცნობენ, რომ უფალი არის ღმერთი, ისრაელის წმინდა.
- 16 ნუთუ ნადავლი წაერთმევა ძლევაგამოსილს ან გამოეხსნებიან კანონიერად დატყვევებულნი?
- 17 მაგრამ ასე ამბობს უფალი: დატყვევებულნი ჩამოერთმევიან ძლევაგამოსილს და საშინელისგან გამოეხსნება ნადავლი; რადგან ძლევაგამოსილი ღმერთი გამოიხსნის თავის აღთქმულ ხალხს. რამეთუ ასე ამბობს უფალი: მე შევებრძოლები მათ, ვინც შენ გებრძვის.
- 18 და ვაჭმევ მათ, ვინც შენ გავიწროვებს, მათსავე საკუთარ ხორცს და დათვრებიან საკუთარი სისხლით, ვითარცა ტკბილი ღვინით; და ყველა ხორციელს ეცოდინება, რომ მე, უფალი, ვარ შენი მხსნელი და შენი გამომსყიდველი, ძლევაგამოსილი იაკობისა.

And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.

And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?

But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—

And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

2 ნეფი 7

- 1 დიახ, ასე ამბობს უფალი: მე გაგიშვი თუ მოგკვეთე სამუდამოდ? რადგან ასე ამბობს უფალი: სად არის დედათქვენის გაყრის წერილი? ვისთან გაგიშვი? ან რომელ ჩემს მევალეს მიგყიდეთ თქვენ? დიახ, ვის მიგყიდეთ? აჰა, თქვენივე ურჯულოების გამო გაყიდეთ საკუთარი თავი და თქვენი შეცოდებების გამო გაშვებულია დედათქვენი.
- 2 ამიტომ, როდესაც მოვედი, არავინ იყო; როდესაც ვიძახდი, დიახ, არავინ მპასუხობდა. ისრაელის სახლო, ნუთუ დამიმოკლდა ხელი, რომ ვერ გამოისყიდოს, ან აღარ შემწევს გამობხნის ძალა? აჰა, მუქარით ვაშრობ ზღვას, მათ მდინარეებს უდაბნოდ ვაქცევ და მათი თევზი ყარს, რადგან დამშრალია წყლები და ისინი წყურვილით იხოცებიან.
- 3 მე შევმოსავ ზეცას წყვლიადით და ძაძას ვაფარებ მოსასხამად.
- 4 უფალმა ღმერთმა მომცა სწავლულთა ენა, რათა დროულად შევძლო გითხრა სიტყვა, ისრაელის სახლო. როდესაც ხართ დაქანცულნი, ის ყოველდღე გაღვიძებთ დილაობით, ის აღვიძებს ჩემს ყურს, რათა ვუსმინო სწავლულთა მსგავსად.
- 5 უფალმა ღმერთმა გამიხსნა ყური; და მე არ ავუჯანყდი მას და არ დავიხიე უკან.
- 6 ბურგი მივუშვირე ჩემს მცემელთ და ლოყები – თმის მგლეჯელთ. სახეს არ ვიფარავდი სირცხვილისა და შეფურთხებისგან.
- 7 რადგან უფალი ღმერთი დამეხმარება, არ ვიქნები შერცხვენილი. ამიტომაც კაჟად ვიქციე სახე და ვიცი, რომ არ შევრცხვები.
- 8 და უფალი ახლოსაა და მამართლებს. ვინ შემედავება? მოდით ერთად დავდგეთ. ვინ არის ჩემი მოწინააღმდეგე? დაე, მომიახლოვდეს და მას დავამარცხებ ჩემი სიტყვის ძალით.
- 9 ვინაიდან მე უფალი ღმერთი დამეხმარება. და ყველა ის, ვინც განმსჯის მე, აჰა, ყველა სამოსელივით დაძველდება და ჩრჩილი შეჭამს მათ.
- 10 ვინ არის თქვენ შორის, ვისაც ეშინია უფლისა, ვინც ემორჩილება მისი მსახურის ხმას, რომელიც ბნელეთში დადის და არა აქვს ნათელი?

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness and hath no light?

11 აჰა, თქვენ, ცეცხლის გამჩალებელნო,
ნაპერწკლების დამკავებელნო, იარეთ თქვენი
ცეცხლის შუქსა და ნაპერწკლებში, რომლებიც
თქვენ დაანთეთ. ეს გელით თქვენ ჩემი
ხელიდან: დაწვებით მწუხარებაში.

Behold all ye that kindle fire, that compass your-
selves about with sparks, walk in the light of your
fire and in the sparks which ye have kindled. This
shall ye have of mine hand—ye shall lie down in sor-
row.

2 ნეფი 8

- 1 დამიგდეთ ყური, თქვენ, სამართლიანობის მიმდევარნო. შეხედეთ იმ კლდეს, რომლისგანაც ხართ გამოკვეთილნი და ორმოს სიღრმეს, რომლიდანაც ხართ ამოთხრილნი.
- 2 შეხედეთ მამათქვენს, აბრაამს, და სარას, იმას, რომელმაც გაგაჩინათ; რადგან იმ ერთს მოვუხმე და ვაკურთხე იგი.
- 3 ვინაიდან უფალი ანუგეშებს სიონს, ის ანუგეშებს მის ყოველ აოხრებულ ადგილს; და ედემად აქცევს მის ხრიოკს და მის უდაბნოს – უფლის წალკოტად. სიხარული და ბედნიერება იქნება მასში, სამადლობელი და გალობის ხმა.
- 4 დამიგდე ყური, ჩემო ხალხო, და მომისმინე, ჩემო ერო. რადგან ჩემგან წამოვა რჯული და სამართალი, ჩემი იქნება სინათლე ხალხისათვის.
- 5 ჩემი სამართალი ახლოსაა; ხსნა ჩემი გამოვიდა და ჩემი მკლავი განსჯის ხალხებს. კუნძულები დამენდობა და ჩემს მკლავს დაეყრდნობა.
- 6 მიაპყარით თვალები ზეცას და დახედეთ დედამიწას ქვემოთ; რადგან ზეცა კვამლივით გაიფანტება და დედამიწა სამოსელივით დაძველდება; და ისინი, რომლებიც მასზე ცხოვრობენ, მისნაირადვე დაიხოცებიან. მაგრამ სამარადისო იქნება ჩემი ხსნა და ჩემი სამართალი არ შეწყდება.
- 7 დამიგდეთ ყური, სამართლის მცოდნენო, ხალხო, რომელთა გულებშიც დავწერე ჩემი რჯული, ნუ გექნებათ ადამიანთაგან გინების შიში და ნურც მათი ლანძღვის შეგეშინდებათ.
- 8 რადგან შეჭამს მათ ჩრჩილი სამოსელივით და მატლი შეჭამს, როგორც მატყლს; მაგრამ სამართალი ჩემი იქნება სამარადისო და ხსნა ჩემი – თაობიდან თაობამდე.
- 9 გაიღვიძე, გაიღვიძე! შეიმოსე ძალა, უფლის მკლავო. გაიღვიძე, როგორც ძველ დღეებში. ნუთუ შენ არ ხარ ის, რომელმაც დაანაკუნა რაჰაბი და მოკლა ურჩხული?
- 10 ნუთუ არ ხარ ის, რომელმაც დააშრო ზღვა, დიდი სიღრმის წყლები; ის, რომელმაც ზღვის სიღრმენი გზად აქცია გამოსყიდულთა გასავლელად?

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

- 11 ამიტომ, უფლის მიერ გამოსყიდულნი დაბრუნდებიან და სიმღერით მოვლენ სიონში; და მათ თავზედ მოეფინება მარადიული სიხარული და სიწმინდე; და მიიღებენ ბედნიერებასა და სიხარულს; ჩამოსცილდებათ დარდი და გლოვა.
- 12 ის მე ვარ; დიახ, მე ვარ ის, ვინც თქვენ განუგეშებთ. აჰა, ვინ ხარ შენ, რომ გეშინია ადამიანისა, რომელიც მოკვდება და კაცის ძის, რომელიც ბალახად იქცევა?
- 13 და გავიწყდება უფალი, შენი შემქმნელი, რომელმაც გადაჭიმა ზეცა და დაუდო საფუძველი დედამიწას და განუწყვეტლივ ყოველი დღე გეშინია მჩაგვრელის მრისხანების, თითქოს მზად იყოს განადგურებისათვის? და სად არის მჩაგვრელის მრისხანება?
- 14 დატყვევებული დევნილი ჩქარობს, განთავისუფლდეს და ორმოში არ მოკვდეს და არც პური გაუთავდეს.
- 15 მაგრამ მე ვარ უფალი, შენი ღმერთი, რომლის ტალღები ღრიალებდა; ცაბაოთ უფალია ჩემი სახელი.
- 16 და პირში ჩაგიდე სიტყვები და გადაგაფარე ჩემი ხელის ჩრდილი, რათა დამეთესა ზეცა და დამედო საფუძველი დედამიწისთვის და მეთქვა სიონისთვის: აჰა, შენ ხარ ჩემი ხალხი.
- 17 გაიღვიძე, გაიღვიძე, ადექი, იერუსალიმო, რომელმაც უფლის ხელიდან შესვა მისი მრისხანების თასი. შენ ბოლომდე შესვი მისი თრთოლვის თასი თავის ნალექით.
- 18 და არა ჰყავს მას გამძღოლი შვილთა შორის, რომლებიც მან შვა; არც ხელის დამჭერი შვილთა შორის, რომლებიც მან გაზარდა.
- 19 ეს ორი შვილი მოვიდა შენთან, ვინ იდარდებს შენზე, შენს აოხრებასა და ნგრევაზე, შიმშილსა და მახვილზე და ვისი მეშვეობით უნდა განუგეშო?
- 20 შვილები შენი, ამ ორის გარდა, დაუძღურდნენ; ისინი წვანან ყოველი ქუჩის თავში, როგორც გარეული ხარი ასმანაკში, აღსავსენი უფლის რისხვით, შენი ღმერთის საყვედურით.
- 21 ამიტომ, მოისმინე ახლა ეს, შენ, გაჭირვებულო და მთვრალო, თუმცა არა ღვინით;

Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.

I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?

And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?

The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.

But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.

And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.

Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury—thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—

And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.

These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?

Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.

Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:

- 22 ასე ამბობს შენი უფალი, უფალი და შენი
დმერთი ქომაგობს თავის ხალხს; აჰა, მე
გამოგართვი ხელიდან თრთოლვის თასი, ჩემი
რისხვის თასის ნალექი; შენ მას მეტად აღარ
შესვამ.
- 23 მაგრამ მე მას მივცემ ხელში შენს
მტანჯველთ, რომლებიც ეუბნებოდნენ შენს
სულს: ქედი მოიხარე, რომ შენზე გავიაროთ; და
შენ დადე შენი სხეული, როგორც მიწა და ქუჩა
მათთვის, ვინც მასზე დადის.
- 24 გაიღვიძე, გაიღვიძე, შეიმოსე ძალით, სიონო;
ჩაიცვი მშვენიერი სამოსი, იერუსალიმო,
წმინდა ქალაქო; რადგან ამიერიდან ვეღარ
შემოვა შენში წინდაუცვეთავი და უწმინდური.
- 25 ჩამოიბერტყე მტვერი, აღსდექ, ამხედრდი,
იერუსალიმო, მოიხსენი ბორკილები კისრიდან,
სიონის დატყვევებულო ასულო.

Thus saith thy Lord, the Lord and thy God plead-
eth the cause of his people; behold, I have taken out
of thine hand the cup of trembling, the dregs of the
cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

But I will put it into the hand of them that afflict
thee; who have said to thy soul: Bow down, that we
may go over—and thou hast laid thy body as the
ground and as the street to them that went over.

Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on
thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city;
for henceforth there shall no more come into thee
the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O
Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck,
O captive daughter of Zion.

2 ნეფი 9

- 1 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე წავიკითხე ეს ყველაფერი, რათა თქვენ იცოდეთ უფლის აღთქმების შესახებ, რომელნიც მან აღუთქვა ისრაელის სახლს.
- 2 რომლებზედაც ის ეუბნებოდა იუდეველებს, მისი წმინდა წინასწარმეტყველების პირით, დიახ, დასაბამიდანვე და შემდეგ თაობიდან თაობამდე, სანამ არ მოვიდოდა დრო, როდესაც ისინი აღდგენილნი იქნებოდნენ ჭეშმარიტ ეკლესიაში და ღვთის ფარაში; როდესაც შეიკრიბებიან სახლში მათი მემკვიდრეობის მიწებზე და დამკვიდრდებიან თავიანთ ყოველ აღთქმულ მიწაზე.
- 3 აჰა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე გეუბნებით ამას, რათა გაიხაროთ, აიმაღლეთ თავი სამარადისოდ, იმ კურთხევების გამო, რომლებსაც უფალი ღმერთი უბოძებს თქვენს შვილებს.
- 4 რადგან მე ვიცი, რომ მრავალმა თქვენგანმა ბევრი იკვლია, რათა გაგეგოთ მომავლის შესახებ; ამიტომ, მე ვიცი, რომ თქვენ იცით – ჩვენი ხორცი უნდა გამოიფიტოს და მოკვდეს; მიუხედავად ამისა, ჩვენ სხეულში ვიხილავთ ღმერთს.
- 5 დიახ, მე ვიცი, რომ თქვენ იცით, რომ ის სხეულით გამოეცხადება მათ, ვინც არიან იერუსალიმთან, საიდანაც მოვედით; რადგან აუცილებელია, რომ ეს მოხდეს მათ შორის; ვინაიდან დიადი შემოქმედისთვის აუცილებელია, ნება მისცეს საკუთარ თავს მორჩილებდეს ხორციელ ადამიანს და მოკვდეს ყოველი ადამიანისათვის, რათა ყოველი ადამიანი მორჩილებდეს მას.
- 6 ვინაიდან სიკვდილი ერგო ყოველ ადამიანს; რათა აღსრულდეს დიადი შემოქმედის მოწყალე გეგმა, აუცილებელია იყოს აღდგომის ძალა და აუცილებელია აღდგომა მივიდეს ადამიანთან დაცემის შედეგად; დაცემა კი მოვიდა შეცოდების შედეგად; და რადგან ადამიანი დაეცა, ის მოკვეთილ იქნა უფლის გარემოცვიდან.

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

7 ამიტომ, აუცილებელია იყოს უსაზღვრო გამოსყიდვა; რომ არა უსაზღვრო გამოსყიდვა, ვერ შეიმოსებოდა ეს ხრწნადი უხრწნელობით. ამიტომ, პირველი სასჯელი, რომელიც ადამიანს მიეზღო, აუცილებლად უნდა დარჩენილიყო უსასრულოდ. და თუ ასე იქნებოდა, ეს ხორცი უნდა ჩაწოლილიყო ლპობისთვის და მშობელ მიწაში მტვრად ქცევისთვის, რომ მეტად აღარ აღმდგარიყო.

8 ო, ღვთის სიბრძნე, მისი წყალობა და მადლი! რადგან, აჰა, ხორცი რომ აღარასდროს აღმსდგარიყო, ჩვენი სული უნდა ყოფილიყო იმ ანგელოზის ძალაუფლების ქვეშ, რომელიც დაეცა მარადიული ღვთის გარემოცვიდან და იქცა ეშმაკად, რომ აღარ აღმსდგარიყო.

9 და ჩვენი სულები უნდა გამხდარიყო მისნაირი და ვიქცეოდით ეშმაკებად, ეშმაკის ანგელოზებად, რათა არ ვყოფილიყავით დაშვებულნი ჩვენი ღმერთის გარემოცვაში და დავრჩენილიყავით ტყუილების მამასთან უბედურებაში, როგორც ის თვითონაა; დიახ, იმ არსებასთან, რომელმაც შეაცდინა ჩვენი პირველი მშობლები, რომელიც გარდაისახება თითქმის სინათლის ანგელოზად და უბიძგებს ადამიანთა შვილებს საიდუმლო შეთქმულებების მკვლელობებისა და ბნელეთის ყოველგვარი საიდუმლო საქმეებისაკენ.

10 რაოდენ დიდია ჩვენი ღვთის სიკეთე, რომელიც გვიზაბედს გამოსხნის გზას ამ საზარელი ურჩხულის ხელიდან; დიახ, იმ ურჩხულისაგან, სიკვდილისა და ჯოჯოხეთისგან, რომელსაც მე ვუწოდებ სხეულის სიკვდილს და ასევე სულის სიკვდილს.

11 და ჩვენი ღვთის, ისრაელის წმინდის გამოსხნის გზის შედეგად, ეს სიკვდილი, რომელზედაც მე ვლაპარაკობდი, რომელიც არის მიწიერი, გამოიხსნის მის მკვდრებს; ეს სიკვდილი კი არის საფლავი.

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For behold, if the flesh should rise no more our spirits must become subject to that angel who fell from before the presence of the Eternal God, and became the devil, to rise no more.

And our spirits must have become like unto him, and we become devils, angels to a devil, to be shut out from the presence of our God, and to remain with the father of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being who beguiled our first parents, who transformeth himself nigh unto an angel of light, and stirreth up the children of men unto secret combinations of murder and all manner of secret works of darkness.

O how great the goodness of our God, who prepareth a way for our escape from the grasp of this awful monster; yea, that monster, death and hell, which I call the death of the body, and also the death of the spirit.

And because of the way of deliverance of our God, the Holy One of Israel, this death, of which I have spoken, which is the temporal, shall deliver up its dead; which death is the grave.

12 და ეს სიკვდილი, რომელზეც მე ვლაპარაკობდი, რომელიც არის სულიერი სიკვდილი, გამოიხსნის მის მკვდრებს; ეს სულიერი სიკვდილი არის ჯოჯოხეთი; ამიტომ, სიკვდილმა და ჯოჯოხეთმა უნდა გამოიხსნან თავიანთი მკვდრები, ჯოჯოხეთმაც უნდა გამოიხსნას თავისი დატყვევებული სულები და საფლავმა უნდა გამოიხსნას თავისი დატყვევებული სხეულები და ადამიანების ეს სხეულები და სულები ერთმანეთისთვის აღდგებიან; და ეს მოხდება ისრაელის წმინდის აღდგომის ძალით.

13 ო, რაოდენ დიადია ღვთის გეგმა! ვინაიდან მეორე მხრივ, ღვთის სამოთხემ უნდა გამოიხსნას მართალთა სულები და საფლავმა გამოიხსნას მართალთა სხეულები; და სული და სხეული კვლავ აღდგებიან ერთმანეთისთვის; და ყველა ადამიანი გახდება უხრწნელი და უკვდავი; და იქნებიან ცოცხალი სულები, ექნებათ სრულყოფილი ცოდნა, როგორც ჩვენ, ხორციელთ, მხოლოდ იმ განსხვავებით, რომ ჩვენი ცოდნა იქნება სრულყოფილი.

14 ამიტომ, ჩვენ გვექნება სრულყოფილი ცოდნა ყველა ჩვენი დანაშაულის, უწმინდურობისა და სიშიშვლის შესახებ; და მართლებს ექნებათ სრულყოფილი ცოდნა თავიანთი ტკობის და სიმართლის შესახებ, იქნებიან რა სიწმინდით შემოსილნი, დიახ, სამართლიანობის სამოსელითაც.

15 და იქნება ასე: როდესაც ყოველი ადამიანი გადავა ამ პირველი სიკვდილიდან სიცოცხლეში, რამდენადაც გახდებიან უკვდავნი, ისინი უნდა წარსდგნენ ისრაელის წმინდის სამსჯავროზე: და შემდეგ მოვა განკითხვა და ისინი განკითხებიან ღვთის წმინდა სამართლის შესაბამისად.

16 და უეჭველად, ისე, როგორც ცოცხალია უფალი, რადგან ეს თქვა უფალმა ღმერთმა და ეს არის მისი მარადიული სიტყვა, რომელიც ვერ გადავა, რომ ისინი, რომლებიც არიან მართალნი, კვლავ იქნებიან მართლები და ისინი, რომლებიც არიან ბინძურნი, კვლავ იქნებიან ბინძურნი; ამიტომ, ისინი, რომლებიც არიან ბინძურნი, არიან ეშმაკი და მისი ანგელოზები; და ისინი წავლენ მათთვის მომზადებულ მარადიულ ცეცხლში; და წამება მათი არის როგორც ცეცხლისა და გოგირდის ტბა, რომლის ალი ადის მაღლა უკუნითი უკუნისამდე და არის უსასრულო.

And this death of which I have spoken, which is the spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual death is hell; wherefore, death and hell must deliver up their dead, and hell must deliver up its captive spirits, and the grave must deliver up its captive bodies, and the bodies and the spirits of men will be restored one to the other; and it is by the power of the resurrection of the Holy One of Israel.

O how great the plan of our God! For on the other hand, the paradise of God must deliver up the spirits of the righteous, and the grave deliver up the body of the righteous; and the spirit and the body is restored to itself again, and all men become incorruptible, and immortal, and they are living souls, having a perfect knowledge like unto us in the flesh, save it be that our knowledge shall be perfect.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and the righteous shall have a perfect knowledge of their enjoyment, and their righteousness, being clothed with purity, yea, even with the robe of righteousness.

And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, insomuch as they have become immortal, they must appear before the judgment-seat of the Holy One of Israel; and then cometh the judgment, and then must they be judged according to the holy judgment of God.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord God hath spoken it, and it is his eternal word, which cannot pass away, that they who are righteous shall be righteous still, and they who are filthy shall be filthy still; wherefore, they who are filthy are the devil and his angels; and they shall go away into everlasting fire, prepared for them; and their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever and has no end.

17 ო, ჩვენი ღმერთის სიდიადეც და სამართალო! რადგან ის ალასრულებს თავის ყოველ სიტყვას და მისი პირიდან გამოვიდა ეს სიტყვები და უნდა აღსრულდეს მისი კანონი.

18 მაგრამ, აჰა, მართალნი, წმინდანები ისრაელის წმინდისა, ისინი, ვინც იწამეს ისრაელის წმინდა, ისინი, ვინც გაუძლო ამა ქვეყნის ჯვარს და სძულს მისგან სირცხვილი, ისინი მემკვიდრეობით მიიღებენ ღვთის სასუფეველს, რომელიც ამაქვეყნის დასაბამიდან იყო მათთვის მომზადებული და მათი სიხარული იქნება სავსე სამარადისოდ.

19 ჩვენი ღვთის, ისრაელის წმინდის წყალობა! რადგან ის გამოიხსნის მის წმინდანებს იმ საზარელი ურჩხულის, ეშმაკისა და სიკვდილისაგან და ჯოჯოხეთისგან და იმ ცეცხლისა და გოგირდის ტბისგან, რომელიც არის უსასრულო წამება.

20 ო, როგორი დიადია სიწმინდე ჩვენი ღვთისა! რადგან მან იცის ყველაფერი და არ არსებობს რაიმე ისეთი, რაც მან არ იცის.

21 და ის მოდის ამქვეყნად, რათა შეძლოს ყოველი ადამიანის გადარჩენა, თუ ისინი მის ხმას დაუგდებენ ყურს; რადგან, აჰა, ის იტანს ყოველი ადამიანის ტკივილს, დიას, ყოველი ცოცხალი არსების ტკივილს, როგორც კაცების, ასევე ქალებისა და ბავშვების, რომლებიც მიეკუთვნებიან ადამის ოჯახს.

22 და ის იტანს ამას, რათა ყოველ ადამიანთან მივიდეს აღდგომა, რომ ყველა წარსდგეს მის წინაშე დიდსა და განკითხვის დღეს.

23 და ის უბრძანებს ყოველ ადამიანს, მოინანიოს და მოინათლოს მისი სახელით, იქონიოს სრულყოფილი რწმენა ისრაელის წმინდაში, სხვაგვარად ისინი ვერ გადარჩებიან ღვთის სასუფეველში.

24 და თუ არ მოინანიებენ და არ იწამებენ მის სახელს და არ მოინათლებიან მისი სახელით და არ გაძლებენ ბოლომდე, იქნებიან განწირულნი, რადგან უფალმა ღმერთმა, ისრაელის წმინდამ, ასე თქვა.

25 ამიტომ, მან მოგვცა რჯული; და იქ, სადაც არ არის მოცემული რჯული, არ იქნება სასჯელი; და იქ, სადაც არ არის სასჯელი, არ იქნება განაჩენი; და იქ, სადაც არ არის განაჩენი, ისრაელის წმინდის მოწყალება მოეფინება მათ გამოსყიდვის გამო; რადგან ისინი გამოსხნილნი არიან მისი ძალით.

O the greatness and the justice of our God! For he executeth all his words, and they have gone forth out of his mouth, and his law must be fulfilled.

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

26 რადგან გამოსყიდვა აკმაყოფილებს მისი სამართალის მოთხოვნას ყოველი მათგანის მიმართ, ვისაც არ მიეცა რჯული, ასე რომ, ისინი გამოხსნილნი არიან იმ საზარელი ურჩხულის, სიკვდილისა და ჯოჯოხეთისგან და ეშმაკისაგან და ცეცხლისა და გოგირდის ტბისგან, რომელიც არის უსასრულო წამება; და ისინი დაბრუნებულნი არიან იმ ღმერთთან, რომელმაც მათ სუნთქვა აჩუქა, რომელიც არის ისრაელის წმინდა.

27 მაგრამ ვარამი მას, ვისაც მიეცა რჯული, დიახ, რომელსაც აქვს ღმერთის ყველა მცნება, როგორც ჩვენ, ვინც არღვევენ მათ და ფლანგავენ მისი გამოცდის დღეებს, რადგან საშინელია მისი მდგომარეობა.

28 ო, იმ ბოროტის ცბიერი გეგმა! ადამიანების ამოება, სისუსტენი და უგუნურება! როდესაც არიან სწავლულნი ფიქრობენ, რომ არიან ბრძენნი და ყურს არ უგდებენ ღმერთის რჩევას, რადგან მას გვერდზე გადადებენ, ჰგონიათ რა, რომ თვითონ იციან. ამიტომ, მათი სიბრძნე არის უგუნურება და მას არ მოაქვს მათთვის სარგებელი. და ისინი დაიღუპებიან.

29 მაგრამ კარგია იყო სწავლული, თუ ყურს დაუგდებ ღვთის რჩევებს.

30 მაგრამ ვარამი მდიდრებს, რომლებიც არიან მდიდარნი მიწიერი კეთილდღეობის გაგებით. ვინაიდან თავიანთი სიმდიდრის გამო მათ სძულთ ღარიბნი და დევნიან თვინიერთ; და მათი გულები მათ საგანძურებშია; ამიტომ, მათი საგანძურები არის მათი ღმერთი. და აჰა, მათი საგანძურიც დაიღუპება მათთან ერთად.

31 და ვარამი დაყრუებულთ, რომლებსაც არ სურთ მოსმენა; რადგან ისინი დაიღუპებიან.

32 ვარამი ბრმებს, რომლებსაც არ სურთ დანახვა, რადგან ისინიც დაიღუპებიან.

33 ვარამი გულით წინდაუცვეთლებს, რადგან მათი ურჯულოების ცოდნა დალუპავს მათ უკანასკნელ დღეს.

34 ვარამი ტყუილის მთქმელს, რადგან ის ჩაგდებული იქნება ჯოჯოხეთში.

35 ვარამი მკვლელს, რომელიც კლავს წინასწარ განზრახვით, რადგან იგი მოკვდება.

36 ვარამი მათ, ვინც მრუშობს, რადგან ისინი ჩაგდებულნი იქნებიან ჯოჯოხეთში.

37 დიახ, ვარამი მათ, ვინც კერპებს ეთაყვანება, რადგან ყველა ეშმაკთა ეშმაკი ხარობს მათში.

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.

Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.

Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.

Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.

Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.

- 38 და ბოლოს, ვარამი მათ ყველას, რომელნიც კვდებიან თავიანთ ცოდვებში, რადგან ისინი დაბრუნდებიან თავიანთ ღმერთთან და იხილავენ მის სახეს და დარჩებიან თავიანთ ცოდვებში.
- 39 ჩემო საყვარელო ძმებო, გახსოვდეთ, როგორი საშინელია წმინდა ღმერთის წინააღმდეგ დანაშაულის ჩადენა და ასევე როგორი საშინელია იმ ცბიერის ცდუნების დაყოლა. გახსოვდეთ, ხორციელი აბროვნება არის სიკვდილი, სულიერი აბროვნება არის მარადიული სიცოცხლე.
- 40 ჩემო საყვარელო ძმებო, დაუგდეთ ყური ჩემს სიტყვას. გახსოვდეთ ისრაელის წმინდის სიდიადე. ნუ იტყვით, რომ მე ვთქვი მძიმე სიტყვები თქვენ წინააღმდეგ; რადგან, თუ ასე მოიქცევით, თქვენ გალანძღავთ ჭეშმარიტებას; რადგან მე ვთქვი თქვენი შემქმნელის სიტყვები. მე ვიცი, რომ ჭეშმარიტების სიტყვები არის მძიმე ყოველგვარი უწმინდურობისთვის, მაგრამ მართლებს არ ეშინიათ მათი, რადგან უყვართ ჭეშმარიტება და არიან უდრეკნი.
- 41 მაშინ, ჩემო საყვარელო ძმებო, მოდით უფალთან, წმინდასთან. გახსოვდეთ, რომ მისი გზა არის მართალი. აჰა, გზა ადამიანისთვის არის ვიწრო, მაგრამ ის სწორად მიემართება მის წინ და ისრაელის წმინდა არის კარიბჭის მცველი; და არ ჰყავს იქ დაქირავებული მსახური და არ არსებობს სხვა გზა, გარდა ამ კარიბჭისა; რადგან ის ვერ მოტყუვდება, ვინაიდან უფალი ღმერთია მისი სახელი.
- 42 და ვინც დააკაკუნებს, იგი გაუღებს; და ბრძენნი, სწავლულნი და ისინი, რომლებიც არიან მდიდარნი, ვინც არიან გაყოყოჩებულნი საკუთარი სწავლულობის, სიბრძნისა და სიმდიდრისგან, დიახ, ესენი არიან, ვინც მას სძულს; და თუ არ ჩამოიშორებენ ამ ყველაფერს და არ სცნობენ თავიანთ თავს ღვთის წინაშე უცოდინრებად და არ მოიყრიან მუხლს ღრმა თავმდაბლობით, ის მათ არ გაუღებს.
- 43 მაგრამ რაც არის ბრძენთა და წინდახედულთათვის, ის დაფარული იქნება მათთვის სამუდამოდ; დიახ, ის ბედნიერება, რაც მომზადებულია წმინდანთათვის.

And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.

O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.

O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.

O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.

And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.

But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

44 ჩემო საყვარელო ძმებო, დაიმახსოვრეთ ჩემი სიტყვები. აჰა, მე ვიხდი სამოსს და ვფერთხავ თქვენ წინაშე; მე ვლოცულობ ჩემი ხსნის ღმერთისადმი, რათა შემომხედოს თავის ყოვლისმხილველი თვალით; ამიტომ, მაშინ, როდესაც ყველა ადამიანი განიკითხება თავისი საქმეებისთვის უკანასკნელ დღეს, თქვენ გაიგებთ, რომ ისრაელის ღმერთი იყო მოწმე იმისა, რომ მე ჩამოვფერთხე თქვენი ურჯულოება ჩემი სულიდან და რომ ვდგავარ მის წინაშე გაბრწყინებული და თქვენი სისხლისაგან განწმენდილი.

45 ჩემო საყვარელო ძმებო, ზურგი აქციეთ ცოდვებს; ჩამოიყარეთ იმის ჯაჭვები, ვისაც სურს, ძლიერ შეგბოჭოთ; მოდით იმ ღმერთთან, რომელიც არის კლდე თქვენი ხსნისა.

46 მოიზადეთ სული იმ დიდებული დღისთვის, როდესაც სამართალი მიეზღვებათ მართლებს, განკითხვის დღეს რომ არ შეძრწუნდნენ საშინელი შიშით; რომ არ გახსოვდეთ თქვენი საშინელი დანაშაული სრულად და არ მოგიწიოთ წამოძახება: წმინდაა, წმინდა შენი სასჯელი, უფალო ღმერთო ყოვლადძლიერო, მაგრამ ვიცი ჩემი დანაშაული; დავარღვიე შენი კანონი და მეკუთვნის ჩემი შეცოდებანი; და დამეუფლა ეშმაკი და ვარ მისი საშინელი უბედურების მსხვერპლი.

47 მაგრამ, აჰა, ჩემო ძმებო, ნუთუ არის საჭირო გაგადვიძოთ ამ ყველაფრის საშინელი სინამდვილისთვის? ნუთუ ავაფორიაქებდი თქვენს სულებს, თქვენი გონება რომ წმინდა ყოფილიყო? ნუთუ ვიქნებოდი პირდაპირი თქვენ მიმართ, ამ ჭეშმარიტების სინათლის შესაბამისად, თქვენ ცოდვისგან თავისუფლები რომ ყოფილიყავით?

48 აჰა, თქვენ რომ ყოფილიყავით წმინდანები, მე დაგელაპარაკებოდით სიწმინდეზე; მაგრამ, რადგან არ ხართ წმინდანები და მიყურებთ როგორც მასწავლებელს, მაშინ აუცილებლად საჭიროა გასწავლოთ ცოდვის შედეგების შესახებ.

49 აჰა, ჩემს სულს ეზიზღება ცოდვა და გული ჩემი ხარობს სამართლიანობაში; და მე ვაქებ ჩემი ღვთის წმინდა სახელს.

O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

50 მოდით, ჩემო ძმებო, ყოველო მწყურვალნო, მოდით წყლებთან; და ფულის უქონელნო, მოდით და შეიძინეთ და ჭამეთ. დიახ, მოდით და შეიძინეთ ღვინო და რძე უფულოდ და უსასყიდლოდ.

51 ამიტომ, ნუ დახარჯავთ ფულს იმაზე, რაც არაფრად ღირებულის; ნურც თქვენს შრომას იმაზე, რაც ვერ დაგაკმაყოფილებთ. ბეჯითად დამიგდეთ ყური და დაიმასხოვრეთ სიტყვები, რომლებიც მე ვთქვი; და მოდით ისრაელის წმინდასთან და გამართეთ ნადიმი იმით, რაც არ გაფუჭდება და არც გაიხრწნება; და მოილხინოს თქვენმა სულმა სიმსუყეში.

52 აჰა, ჩემო საყვარელო ძმებო, გახსოვდეთ თქვენი ღმერთის სიტყვები, განუწყვეტლივ ილოცეთ მისადმი დღისით და მიაგეთ მაღლი ღამით მის წმინდა სახელს. დაე, გაიხარონ თქვენმა გულებმა.

53 და აჰა, რაოდენ დიადია უფლის აღთქმები და რაოდენ დიადია მისი შემწყნარებლობა ადამიანთა შვილებისადმი; და მისი სიდიადის, მაღლისა და წყალობის გამო ის დაგვიპირდა, რომ ჩვენი შთამომავლობა არ იქნება მთლიანად განადგურებული შესაბამისად ხორციელისა, მაგრამ ის გადაარჩენს მათ და მომავალ თაობებში ისინი გახდებიან ისრაელის სახლის სამართლიანი ყლორტი.

54 და ახლა, ჩემო ძმებო, მე მსურს უფრო მეტი გელაპარაკოთ, მაგრამ დანარჩენ ჩემს სიტყვებს გამოგიცხადებთ ხვალ. ამინ.

Come, my brethren, every one that thirsteth, come ye to the waters; and he that hath no money, come buy and eat; yea, come buy wine and milk without money and without price.

Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Harken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

2 ნეფი 10

- 1 და ახლა მე, იაკობი, კვლავ გეუბნებით, ჩემო საყვარელო ძმებო, ამ სამართლიანი რტოს შესახებ, რომელზეც მე ვსაუბრობდი.
- 2 რადგან, აჰა, დაპირებები, რომლებიც მივიღეთ, არის ხორციელის შესაბამისი დაპირებები, ამიტომ, როგორც მე დამანახეს, მრავალი ჩვენი შვილი დაიღუპება ხორციელად ურწმუნოების გამო, მიუხედავად ამისა, ღმერთი მოწყალე იქნება მრავალი მათგანის მიმართ; და ჩვენი შვილები აღდგებიან, რათა მიაღწიონ იმას, რაც მისცემს მათ ჭეშმარიტ ცოდნას თავიანთ გამომსყიდველზე.
- 3 ამიტომ, როგორც გითხარით, აუცილებლად საჭიროა, რომ ქრისტე – რამეთუ გასულ ღამეს ანგელოზმა მითხრა, რომ ეს იქნებოდა მისი სახელი – მოვა იუდეველთა შორის, მათ შორის, რომელნიც არიან ამა ქვეყნის ყველაზე ბოროტი ნაწილი; და ისინი ჯვარს აცვამენ მას, რადგან ღმერთისათვის ეს აუცილებელია; და არ არსებობს სხვა ერი დედამიწაზე, რომელიც ჯვარს აცვამდა თავის ღმერთს.
- 4 რადგან ასეთი დიდი სასწაულები რომ მომხდარიყო სხვა ერებში, ისინი მოინანიებდნენ და ეცოდინებოდათ, რომ იგი მათი ღმერთია.
- 5 მაგრამ სამღვდელოების ვერცხლისმოყვარეობისა და ურჯულოების გამო, ისინი, ვინც იერუსალიმთან არიან, ისე გაიფიცებენ ქედს მის წინააღმდეგ, რომ ჯვარს აცვამენ მას.
- 6 ამიტომ, თავიანთი ურჯულოების გამო, მათ თავს დაატყდებათ განადგურება, შიმშილი, ჭირი და სისხლისღვრა; და ისინი, ვინც არ განადგურდებიან – გაიფანტებიან ყველა ერში.
- 7 მაგრამ, აჰა, ასე ამბობს უფალი ღმერთი: როდესაც დადგება დღე, რომ ისინი მე მიწამებენ, ირწმუნებენ, რომ მე ვარ ქრისტე, მაშინ, როგორც აღვუთქვი მათ მამებს, ისინი დაბრუნდებიან ხორციელად დედამიწაზე, მათი მემკვიდრეობის მიწაზე.

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

- 8 და იქნება ასე, რომ ისინი დიდი ხნით გაფანტვის შემდეგ, შეიკრიბებიან ზღვის კუნძულებიდან და დედამიწის ოთხივე კუთხიდან; და დიადნი იქნებიან წარმართთა ერები ჩემს თვალში, – ამბობს ღმერთი, რადგან მოიყვანენ მათ თავიანთი მემკვიდრეობის მიწაზე.
- 9 დიას, წარმართთა მეფენი იქნებიან მათი გამზრდელნი და მათი დედოფლები გახდებიან მათი ძიძები; ამიტომ, დიადია უფლის დანაპირები წარმართთათვის, რადგან ეს თქვა მან და ვინ შეეკამათება?
- 10 მაგრამ, აჰა, ეს მიწა, – თქვა ღმერთმა, – იქნება შენი მემკვიდრეობის მიწა და წარმართნი კურთხეულნი იქნებიან ამ მიწაზე.
- 11 და ეს მიწა იქნება წარმართთათვის თავისუფლების მიწა; და ამ მიწაზე არ იქნებიან მეფენი, რომელნიც აღიმართებიან წარმართებზე.
- 12 და მე გავაძლიერებ ამ მიწას ყველა სხვა ერის წინააღმდეგ.
- 13 და ის, ვინც იბრძვის სიონის წინააღმდეგ, დაიღუპება, – ამბობს ღმერთი.
- 14 ვინაიდან ის, ვინც აღმართავს მეფეს ჩემს წინააღმდეგ, დაიღუპება, რადგან მე, უფალი, მეფე ზეცისა, ვიქნები მათი მეფე და მარად ვიქნები სინათლე მათთვის, ვისაც ესმით ჩემი სიტყვები.
- 15 ამიტომ, იმისთვის, რომ აღსრულდეს ჩემი აღთქმები, რომლებიც დავდე ადამიანთა შვილებთან და რომლებსაც აღვასრულებ, სანამ ისინი ხორციელნი იქნებიან, მე აუცილებლად უნდა გავანადგურო ბნელეთის, მკვლელობებისა და სისაძაგლეთა საიდუმლო საქმენი.
- 16 ამიტომ, ის, ვინც იბრძვის სიონის წინააღმდეგ, – იუდეველიც და წარმართიც, მონათუ თავისუფალი, მამრი თუ მდედრი – დაიღუპება, რადგან ისინი არიან როსკიპნი მთელი დედამიწისა; რადგან ისინი, ვინც ჩემთან არ არიან, არიან ჩემ წინააღმდეგ, – ამბობს ჩვენი ღმერთი.
- 17 ვინაიდან მე აღვასრულებ ჩემს დანაპირებს, რომლებსაც დავპირდი ადამიანთა შვილებს, რომლებსაც შევუსრულებ მათ, სანამ ისინი არიან ხორციელნი –

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

And I will fortify this land against all other nations.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

- 18 ამიტომ, ჩემო საყვარელო ძმებო, ასე ამბობს ჩვენი ღმერთი: მე წარმართთა ხელით დავჩაგრავ შენს შთამომავლობას; მიუხედავად ამისა, მოვულობ გულს წარმართთ, რათა ისინი მათთვის იყვნენ, როგორც მამები; ამიტომ, კურთხეულ იქნებიან წარმართნი და ჩაითვლებიან ისრაელის სახლში.
- 19 ამიტომ, ამ მიწას სამუდამოდ მივუძღვნი შენს შთამომავლებს და მათ, ვინც ჩაითვლება შენს შთამომავლობაში, მათი მემკვიდრეობის მიწად, რადგან ეს არის რჩეული მიწა, – მეუბნება ღმერთი, – ყველა სხვა მიწაზე უფრო მეტად და ამიტომ მოვახდენ ისე, რომ ყოველი ადამიანი, რომელიც იქ იმყოფება, თაყვანს მცემს მე, – ამბობს ღმერთი.
- 20 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, ვხედავთ რა, რომ ჩვენმა მოწყალე ღმერთმა მოგვცა ასეთი დიდი ცოდნა ყოველივე ამის შესახებ, დაე, გვახსოვდეს იგი და გვერდზე გადავდოთ ცოდვები და ნუ ჩავქინდრავთ თავს, რადგან არ ვართ გაძევებულნი; მიუხედავად ამისა, გამოგვდევნეს ჩვენი მემკვიდრეობის მიწიდან; მაგრამ მოგვიყვანეს უკეთეს მიწაზე, რადგან უფალმა ზღვა აქცია ჩვენს ბილიკად და ზღვის კუნძულზე ვიმყოფებით.
- 21 მაგრამ დიდია უფლის დაპირებანი მათთვის, ვინც იმყოფება ზღვის კუნძულებზე; ამიტომ, როგორც ნათქვამია კუნძულები, საჭიროა იყოს ამაზე მეტი და ისინიც ასევე დასახლებულია ჩვენი ძმებით.
- 22 რადგან, აჰა, უფალ ღმერთს ხანდახან თავისი სურვილისა და ნების თანახმად, მიჰყავდა ისრაელის სახლიდან. და აჰა, ახლა, უფალს ახსოვს ყველა, ვინც იქნა მომტვრეული, ამიტომ მას ჩვენც ვახსოვართ.
- 23 ამიტომ, გაიმხნევეთ გული და გახსოვდეთ, რომ ხართ თავისუფალნი იმოქმედოთ საკუთარი ნებით – აირჩიოთ ან მარადიული სიკვდილის ან მარადიული სიცოცხლის გზა.
- 24 ამიტომ, ჩემო საყვარელო ძმებო, შეურიგდით ღვთის ნებას და არა ეშმაკისა და ხორცის ნებას; და გახსოვდეთ, რომ მას შემდეგ, რაც ღმერთს შეურიგდებით, მხოლოდ ღმერთის მადლში და მადლით გადარჩებით.

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our God: I will afflict thy seed by the hand of the Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the Gentiles, that they shall be like unto a father to them; wherefore, the Gentiles shall be blessed and numbered among the house of Israel.

Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remembereth all them who have been broken off, wherefore he remembereth us also.

Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

25 ამიტომ, დაე, ღმერთმა აგამაღლოთ
სიკვდილიდან აღდგომის ძალით, ასევე
მარადიული სიკვდილიდან გამოსყიდვის
ძალით, რათა მიღებულ იყოთ ღვთის
მარადიულ სასუფეველში, რათა ადიდოთ იგი
ღვთაებრივი მადლით. ამინ.

Wherefore, may God raise you from death by the
power of the resurrection, and also from everlasting
death by the power of the atonement, that ye may be
received into the eternal kingdom of God, that ye
may praise him through grace divine. Amen.

2 ნეფი 11

- 1 და ახლა, იაკობმა მრავალი რამ უთხრა ჩემს ხალხს იმ დროს; მიუხედავად ამისა, მე მხოლოდ ეს ჩავაწერინე, რადგან ჩემთვის საკმარისია ის, რაც ჩავიწერე.
- 2 და ახლა, მე, ნეფი, ვწერ ესაიას უფრო მეტ სიტყვას, რადგან ჩემი სული ტკბება მისი სიტყვებით. რადგან მის სიტყვებს მივუსადაგებ ჩემს ხალხს და გავუგზავნი მათ ჩემს ყველა შვილს, რადგან ჭეშმარიტად იხილა მან ჩემი გამომსყიდველი ისე, როგორც მე ვიხილე იგი.
- 3 და ჩემმა ძმამ, იაკობმა, ასევე იხილა იგი ისე, როგორც მე ვიხილე; ამიტომ მათ სიტყვებს მე გავუგზავნი ჩემს შვილებს, რათა დავემტკიცო მათ, რომ ჩემი სიტყვები ჭეშმარიტია. ამიტომ, სამივეს სიტყვებით, – თქვა ღმერთმა, – მე დავამტკიცებ ჩემს სიტყვას. მიუხედავად ამისა, ღმერთი გვიგზავნის მეტ მოწმეს და ამტკიცებს თავის ყოველ სიტყვას.
- 4 აჰა, ჩემი სული ხარობს, ვუმტკიცებ რა ჩემს ხალხს ჭეშმარიტებას ქრისტეს მოსვლაზე; რადგან ამ მიზნით იყო მოცემული მოსეს რჯული; და ყველაფერი, რაც ადამიანს ებოძა ღმერთის შესახებ ქვეყნის დასაბამიდან, განასახიერებს მას.
- 5 და ასევე ჩემი სული ხარობს უფლის ალთქმებში, რომლებიც მან დადო ჩვენს მამებთან; დიახ, სული ჩემი ხარობს მის მადლში, მის სამართალში, ძალასა და წყალობაში, სიკვდილისაგან გამოსხნის დიდსა და მარადიულ გეგმაში.
- 6 და სული ჩემი ხარობს, როდესაც ვუმტკიცებ ჩემს ხალხს, რომ თუ არა ქრისტეს მოსვლა, ყოველი ადამიანი უნდა დაიღუპოს.
- 7 ვინაიდან, რომ არ იყოს ქრისტე, არ იქნებოდა ღმერთი; და რომ არ იყოს ღმერთი, არ ვიქნებოდით ჩვენ, რადგან არ იქნებოდა შექმნა. მაგრამ ღმერთი არსებობს; და ის არის ქრისტე და ის მოდის თავის ჟამთა სისრულის დროს.
- 8 და ახლა მე ვწერ ესაიას ზოგიერთ სიტყვას, რომ ჩემი ხალხისგან ყველა, ვინც იხილავს ამ სიტყვებს, გულით გამხნევდეს და იხაროს ყოველი ადამიანისთვის. აი ეს არის სიტყვები და თქვენ შეგიძლიათ მიუსადაგოთ ისინი საკუთარ თავს და ყოველ ადამიანს.

2 Nephi 11

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficeth me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

2 ნეფი 12

- 1 სიტყვა, რომელიც იხილა ესაიამ, ამოცის ძემ, იუდასა და იერუსალიმის შესახებ:
- 2 და იქნება ასე უკანასკნელ დღეებში, როდესაც უფლის სახლის მთა მთებს ზემოთ მოექცევა და ამაღლდება გორაკებზე და მისკენ დაიდრება ყოველი ერი.
- 3 მივა მრავალი ხალხი და იტყვის: მოდით, ავიდეთ უფლის მთაზე, იაკობის ღმერთის სახლში; და გვასწავლის ის თავის გზებს და ჩვენ ვივლით მისი ბილიკებით; რადგან სიონიდან გამოვა რჯული და იერუსალიმიდან – უფლის სიტყვა.
- 4 და ის განიკითხავს ერებს შორის და განიციხავს მრავალ ადამიანს: და გადააკეთებენ ისინი თავიანთ მახვილებს სახნისებად და თავიანთ შუბებს – ნამგლებად; ერი ერზე აღარ აღმართავს მახვილს და აღარ ისწავლიან მეტად ომს.
- 5 იაკობის სახლო, მოდით და ვიაროთ უფლის ნათელში, დიახ, მოდით, რადგან თქვენ ყველამ გზიდან გადაუხვიეთ, თითოეულმა თქვენს ბოროტ გზებზე.
- 6 ამიტომ, უფალო, შენ მიატოვე შენი ხალხი, იაკობის სახლი, რადგან გაივსნენ აღმოსავლეთიდან და ყურს უგდებენ ფილისტიმელთა მსგავსს გრძნეულებს; და უცხოტომელთა შვილებით ტკებებიან.
- 7 მათი მიწა ასევე ვერცხლითა და ოქროთია სავსე და ბოლო არ უჩანს მათ საგანძურებს; მიწა მათი ასევე სავსეა ცხენებით და ბოლო არ უჩანს მათ ეტლებს.
- 8 მათი მიწა ასევე სავსეა კერპებით; ეთაყვანებიან თავიანთი ხელით შექმნილს, იმას, რაც მათ თითებმა გააკეთეს.
- 9 და უბრალო კაცი არ იხრის ქედს; და არ იმდაბლებს თავს წარჩინებული, ამიტომ არ აპატიო მას.
- 10 თქვენ, ბოროტნო, შედით კლდეში და დაიმაღეთ მტვერში, რადგან უფლის შიში და მისი დიდებულების სიდიადე განგმირავთ თქვენ.
- 11 და იქნება ასე, რომ ადამიანის ქედმაღალი მზერა დამდაბლდება და ქედს მოიხრის კაცთა ამპარტავნობა და მხოლოდ უფალი ამაღლდება იმ დღეს.

2 Nephi 12

The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:

And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.

And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.

And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks—nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.

O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.

Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.

Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.

Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.

And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.

O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.

And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.

- 12 რადგან მალე მოვა ყოველ ერში ცაბაოთ უფლის დღე, დიახ, ყოველ მათგანზე; ამპარტავანზე და მედიდურზე და ყოველ მათგანზე, რომელიც აღზევებულია და იქნებიან ისინი დამდაბლებულნი.
- 13 დიახ, და ლიბანის ყოველ კედარისთვის დადგება უფლის დღე, რადგან ისინი არიან აღზევებულნი და ზეზიდულნი; და ბაშანის ყოველ მუხაზე;
- 14 და ყოველ მაღალ მთაზე და ყოველ გორაკზე და ყოველ აღზევებულ ერზე და ყველა ხალხზე;
- 15 და ყოველ მაღალ კოშკზე; და ყოველ გამაგრებულ გალავანზე;
- 16 და ზღვის ყველა გემზე და ყველა თარშიშის ხომალდზე; და ყველა სასიამოვნო ხედზე.
- 17 და ადამიანის ქედმაღლობა დამცირდება და ადამიანთა ამპარტავნობა დამდაბლდება და მხოლოდ უფალი ამაღლდება იმ დღეს.
- 18 და ის საბოლოოდ მოსპობს კერპებს.
- 19 და შევლენ ისინი კლდეების ხვრელებში და მიწის გამოქვაბულებში, რადგან უფლისადმი შიში მოვა მათზე და მისი დიდებულების სიდიადე განგმირავს მათ, როდესაც იგი აღდგება, რათა სასტიკად შეაზანზაროს დედამიწა.
- 20 იმ დღეს ადამიანი გადაუყრის თხუნელებსა და ღამურებს თავის ვერცხლისა და ოქროს კერპებს, რომლებიც მან სათაყვანოდ შექმნა.
- 21 რათა შევიდნენ კლდეთა მღვიმეებში და უსწორმასწორო კლდეთა მწვერვალებზე, რადგან მათ მოეფინებათ უფლისადმი შიში და მისი დიდებულების დიდება განგმირავს მათ, როდესაც აღდგება იგი, რათა სასტიკად შეაზანზაროს დედამიწა.
- 22 ნულარ მიენდობით ადამიანს, რომლის სუნთქვაც მის ნესტოებშია; რამეთუ რად ღირს იგი?

For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.

Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;

And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;

And upon every high tower, and upon every fenced wall;

And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.

And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.

And the idols he shall utterly abolish.

And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;

To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

Cease ye from man, whose breath is in his nostrils; for wherein is he to be accounted of?

2 ნეფი 13

- 1 რადგან, აჰა, უფალი, ცაბაოთ უფალი, წაართმევს იერუსალიმსა და იუდას მხარდაჭერას და არსებობას, პურის სრულ ყოფნას და წყლის სრულ არსებობას –
- 2 ღონიერ ადამიანსა და მეომარს, მსაჯულსა და წინასწარმეტყველს, გონიერსა და უხუცესს;
- 3 ორმოცდაათის სარდალსა და პატივსაცემ ადამიანს, მრჩეველსა და დახელოვნებულ ოსტატს; და მჭერმეტყველს.
- 4 და დავუყენებ მათ უფლისწულებად ყმაწვილთ და ჩვილნი იმეფებენ მათზე.
- 5 და ხალხში ერთი დაჩაგრავს მეორეს და ყოველს დაჩაგრავს თავისი მოყვასი; გაუთავხედდება ბავშვი მოხუცს და მდაბალი – პატივცემულს.
- 6 როდესაც კაცი ჩაეჭიდება ძმას თავისი მამის სახლში და ეტყვის: სამოსელი გაქვს, გახდი ჩვენი მთავარი და არ დაუშვა, რომ შენს ხელში მოხდეს ეს ნგრევა –
- 7 დაიფიცებს იმ დღეს და იტყვის: არ ვიქნები მკურნალი; არ მაქვს სახლში არც პური და არც სამოსელი; ნუ დამაყენებთ ამ ხალხის მთავრად.
- 8 რადგან დაინგრა იერუსალიმი და დაეცა იუდა იმის გამო, რომ ენები მათი და საქმენი უფლის საწინააღმდეგო იყო, შეურაცხყოფელი მისი დიდების თვალისთვის.
- 9 მათი სახის გამომეტყველება მოწმობს მათსავე წინააღმდეგ; და აცხადებს მათ ცოდვას სოდომისებრს და ისინი ვერ მალავენ მას. ვარამი მათ სულელებს, რადგან ბოროტება მიაგეს საკუთარ თავს!
- 10 უთხარით მართალთ, რომ ეს სიკეთეა მათთვის, რადგან ისინი შეჭამენ საკუთარი ნამოქმედარის ნაყოფს.
- 11 ვარამი ბოროტთ, რადგან დაიღუპებიან; რადგან მიეზღვება მათ თავიანთი ხელის ნამოქმედარი!
- 12 და ხალხი ჩემი – ბავშვები არიან მათი მჩაგვრელნი და ქალები ბატონობენ მათზე. ჩემო ხალხო, თქვენს წინამძღვრებს შეცდომაში შეჰყავხართ და სავალ გზას გინადგურებენ.
- 13 წარსდგება უფალი საშუამდგომლოდ და დგას ხალხთა განსასჯელად.

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water—

The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the eloquent orator.

And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast clothing, be thou our ruler, and let not this ruin come under thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, because their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths.

The Lord standeth up to plead, and standeth to judge the people.

- 14 უფალი მსჯავრს სდებს თავისი ერის
უხუცესებს და უფლისწულებს, რადგან თქვენ
გააჩანაგეთ ვენახი და ღარიბთაგან წართმეული
თქვენს სახლებშია.
- 15 რას გულისხმობთ? თქვენ კუწავთ ჩემს ხალხს
და უჩეჩქავთ სახეს და ჩაგრავთ ღარიბს, –
ამბობს ცაბაოთ უფალი ღმერთი.
- 16 გარდა ამისა, უფალი ამბობს: რადგან
გამედიდურდნენ სიონის ასულნი,
ყელმოდერებულნი დაურცხვი მზერით
მიმოდინ, ლაღად მოცუნცულებენ ფეხის
მოსართავთა ჟღარუნით –
- 17 ამიტომ, უფალი გაუქაჩლებს თხემს სიონის
ასულთ და უფალი გამოაჩენს მათ
სარცხვინელს.
- 18 იმ დღეს აართმევს მათ უფალი ჟღარუნა
სამკაულების ბრწყინვალეობას და თავსაკრავებს
და მთვარისებულ სამკაულებს;
- 19 ძეწკვებს, სამაჯურებსა და საბურველებს;
20 თავსაბურავებს, ფეხსამკაულებს და ბაფთებს,
სურნელის კოლოფებსა და საყურეებს;
- 21 ბეჭდებსა და ნესტოს რგოლებს;
22 ნაირნაირ ტანსაცმელსა და ფარდაგებს,
მოსასხამებს და მანდილებსა და ავგაროზებს;
- 23 სარკეებს, ძვირფას ქსოვილებს,
დოლბანდებსა და პირბადეებს.
- 24 და იქნება ასე, სურნელების ნაცვლად იქნება
სიმყრალე; სარტყელის ნაცვლად – ნაგლეჯი;
და კობტა ვარცხნილობის ნაცვლად – სიქაჩლე;
და მოსასხამის ნაცვლად ძაძის სარტყელი;
სილამაზის ნაცვლად – ცეცხლის დაღი.
- 25 შენი კაცნი მახვილით დაეცემიან და შენი
ძღვეამოსილნი – ომში.
- 26 მისი ბჭენი იქვითინებენ და იგლოვებენ; და
თავად გამოცარიელდება და იჯდება მიწაზე.

The Lord will enter into judgment with the an-
cients of his people and the princes thereof; for ye
have eaten up the vineyard and the spoil of the poor
in your houses.

What mean ye? Ye beat my people to pieces, and
grind the faces of the poor, saith the Lord God of
Hosts.

Moreover, the Lord saith: Because the daughters
of Zion are haughty, and walk with stretched-forth
necks and wanton eyes, walking and mincing as they
go, and making a tinkling with their feet—

Therefore the Lord will smite with a scab the
crown of the head of the daughters of Zion, and the
Lord will discover their secret parts.

In that day the Lord will take away the bravery of
their tinkling ornaments, and cauls, and round tires
like the moon;

The chains and the bracelets, and the mufflers;

The bonnets, and the ornaments of the legs, and
the headbands, and the tablets, and the ear-rings;

The rings, and nose jewels;

The changeable suits of apparel, and the mantles,
and the wimples, and the crisping-pins;

The glasses, and the fine linen, and hoods, and the
veils.

And it shall come to pass, instead of sweet smell
there shall be stink; and instead of a girdle, a rent;
and instead of well set hair, baldness; and instead of
a stomacher, a girding of sackcloth; burning instead
of beauty.

Thy men shall fall by the sword and thy mighty in
the war.

And her gates shall lament and mourn; and she
shall be desolate, and shall sit upon the ground.

2 ნეფი 14

- 1 და იმ დღეს, შვიდი ქალი ჩაეჭიდება ერთ კაცს, სიტყვებით: ჩვენ შევჭამთ ჩვენს პურს და ჩვენი საკუთარი სამოსელით შევიმოსებით; ოღონდ გვეწოდოს შენი სახელი, ჩამოგვაცილე ჩვენი სირცხვილი.
- 2 იმ დღეს უფლის ყლორტი იქნება მშვენიერი და დიდებული; მიწის ნაყოფი – ჩინებული და ლამაზი მათთვის, ვინც არის ისრაელიდან და გამოეხსნა.
- 3 და იქნება ასე, რომ სიონში დარჩენილნი და იერუსალიმში გადარჩენილნი წმინდანებად იქნებიან წოდებულნი, ყოველი მათგანი, რომელიც ჩაწერილია იერუსალიმის ცოცხალთა შორის.
- 4 როდესაც ჩამორეცხავს უფალი სიონის ასულთ სიბინძურეს და გაწმენდს იერუსალიმის სისხლს მისსავე შემოგარენში სამსჯავროსა და ცეცხლის სულით.
- 5 და უფალი შექმნის სიონის მთის ყოველ საცხოვრებელ ადგილზე და მის საკრებულოზე, ღრუბელსა და კვამლს დღისით და აელვარებული ცეცხლის სიკაშკაშეს ღამით, რათა სიონის მთელ დიდებაზე იყოს მცველი.
- 6 და იქნება კარავი ჩრდილისთვის დღისით პაპანაქებისას და ადგილი თავშესაფარად და სახიზნავი, ღვარცოფისა და წვიმისგან.

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

2 ნეფი 15

- 1 და მაშინ მე ვუმღერებ ჩემს შეყვარებულს სიმღერას ჩემს შეყვარებულზე, მისი ვენახის შესახებ. ჩემს შეყვარებულს აქვს ვენახი ნაყოფიერ გორაკზე.
- 2 და მან შემოღობა ის და გაასუფთავა ქვებისგან და დარგო ნარჩევი ვაზი; და ააგო კოშკი მის შუაგულში, ასევე გააკეთა საწნახელი მასში. და იგი მოელოდა, რომ ყურძენს მოისხამდა და მან ველური ყურძენი მოისხა.
- 3 და ახლა, იერუსალიმის მცხოვრებნო და იუდას კაცნო, გვედრებით: განსაჯეთ ჩემსა და ჩემს ვენახს შორის.
- 4 მეტი რისი გაკეთება შეიძლებოდა ჩემი ვენახისთვის და არ გაუკეთე? ამიტომ, როდესაც მოველოდი, რომ ყურძენს მოისხამდა, მან ველური ყურძენი მოისხა.
- 5 და ახლა, აჰა; მე გეტყვით, რას ვუბამ ჩემს ვენახს: მე მოვხსნი მის ღობეს და მუსრს გაავლებენ მას და მოვანგრევ ზღუდეს და გაითელება;
- 6 და გავაპარტახებ მას; არც გაისხლება და არც დაიბარება იგი; მაგრამ გაიზრდება იქ ჯაგნარი და ნარ-ეკალი; მე ასევე ვუბრძანებ ღრუბლებს არ აწვიმონ მასზედ წვიმა.
- 7 რადგან ცაბაოთ უფლის ვენახი არის ისრაელის სახლი და იუდას კაცნი არიან მისი სასიამოვნო ნერგები; და იგი ეძებდა სამართალს და აჰა – ჩაგვრა; სიმართლეს და აჰა – ღაღადი.
- 8 ვარამი მათ, ვინც სახლს სახლზე ამატებს, სანამ არ იქნება ადგილი, რომ მარტოდ დარჩნენ დედამიწაზე!
- 9 მითხრა ყურში ცაბაოთ უფალმა: ჭეშმარიტად, მრავალი სახლი დაცარიელდება; დიდი და მშვენიერი ქალაქები იქნება მცხოვრებთა გარეშე.
- 10 დიახ, ათი უღელი ვენახი ერთ ბათს გამოიღებს და ხომერის თესლი გამოიღებს ეფას.
- 11 ვარამი მათ, ვინც დილით ადრე დგებიან, რათა სდიონ მათრობელ სასმელს, ვინც დაღამებამდე აგრძელებს და ღვინო აალებს მათ!

2 Nephi 15

And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.

And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a wine-press therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.

And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;

And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briars and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!

12 და ქნარი და ებანი, დაფი, სტვირი და ღვინო არის მათ ნადიმებზე; მაგრამ ისინი არ ხედავენ უფლის საქმეს, არც მის ხელთა ნამოქმედარს აფასებენ.

13 ამიტომ, ჩემი ხალხი ტყვედ წაიყვანეს, რადგან არა აქვთ ცოდნა; და მათი საპატივცემულო ადამიანები არიან დამშეულნი; და მრავალი მათგანი დაშრნენ წყურვილით.

14 ამიტომ, ჯოჯოხეთმა გააფართოვა თავისი თავი და გახსნა უზარმაზარი ხახა; და მასში ჩავა მათი დიდება, მათი უმრავლესობა და მათი სიუხვე და მათი ზარ-ზეიმიც და მოზეიმეც.

15 და დამცირდება უბრალო კაცი და ძღვევამოსილი დამდაბლდება; და ქედმაღლის თვალები დამდაბლდება.

16 მაგრამ ცაბაოთ უფალი ამაღლდება სამართალით; და წმინდა ღმერთი განიწმინდება სიმართლით.

17 და კრავები დაიმწყემსებიან თავიანთი წესით; და უცხონი შეჭამენ ნასუქალის ნარჩენებს გაპარტახებულ ადგილებზე.

18 ვარამი მათ, ვინც მოიზიდავენ ურჯულოებას ამოების ღვედებით და ცოდვას, როგორც ურმის თოკით.

19 რომლებიც ამბობენ: ისწრაფოს, დააჩქაროს თავისი საქმე, რათა ვიხილოთ იგი; და მოახლოვდეს და მოვიდეს რჩევა ისრაელის წმინდისა, რომ შევიტყოთ იგი.

20 ვარამი მათ, რომელნიც ბოროტს კარგს უწოდებენ და კარგს – ბოროტს, ბნელს ნათლად თვლიან და ნათელს – ბნელად, სიმწარეს სიტკბოდ თვლიან და სიტკბოს – სიმწარედ!

21 ვარამი მათ, ვინც ბრძენნი არიან საკუთარ თვალში და გონიერნი თავიანთ შეხედულებისამებრ.

22 ვარამი ძლიერებს ღვინის სმაში და ვაჟკაცთ მათრობელი სასმელის ჩამოსხმაში;

23 რომელნიც ბოროტს გაამართლებენ ქრთამის გულისთვის და მართალს მის სამართალს წაართმევენ!

24 ამიტომ, როგორც ცეცხლი ჭამს ნამჯასა და ალი შთანთქავს ბხეს, ასე ჩაღებება მათი ფესვი და მტვერივით გაიფანტება მათი ყვავილი; რადგან უკუაგდეს ცაბაოთ უფლის რჯული და ისრაელის წმინდის სიტყვა არად ჩააგდეს.

And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.

And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.

But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;

That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.

Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!

Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!

Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!

Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.

- 25 ამიტომ, აინთო უფლის რისხვა თავისი ხალხის მიმართ; და ხელი მოუღერა მათ და დაჰკრა; შედრკნენ გორაკნი და მათი გვამები დაგლეჯილი ეყარა ქუჩებში. ამ ყველაფრის მიუხედავად, მაინც არ შებრუნდება მისი რისხვა და კვლავ მოღერებულია მისი ხელი.
- 26 და იგი აღუმართავს დროშას შორეულებს, სტვენით მოუხმობს მათ დედამიწის კიდიდან და აჰა, მოვლენ ისინი სწრაფად და მარდად; არ იქნება მათ შორის არც დაღლილი და არც მობარბაცე.
- 27 არცერთი არც ჩათვლემს და არც დაიძინებს; არც წელზე შემოსარტყმელი არ შეეხსნებათ და არც ფეხსაცმლის თასმა არ გაუწყდებათ;
- 28 მათი ისრები იქნება ალესილი და ყველა მშვილდი მოზიდული; კაჟად ჩათვლიან მათი ცხენის ფლოქვებს და მათ ბორბლებს – როგორც გრიგალს, მათი ღრიალი ლომის ღრიალივითაა.
- 29 ახალგაზრდა ლომებივით იღრიალებენ; დიახ, დაიღრიალებენ და მსხვერპლს სტაცებენ და გაიტაცებენ სამუდამოდ და ვერავინ იხსნის.
- 30 და იმ დღეს ისინი დაუღრიალებენ მათ, როგორც ღრიალებს ზღვა; თუ დახედავენ მიწას, იხილავენ ბნელეთსა და წუხილს და სინათლე დაბინდდება ზეცაში მათზე.

Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.

None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken;

Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent, and their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.

They shall roar like young lions; yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and none shall deliver.

And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea; and if they look unto the land, behold, darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

2 ნეფი 16

- 1 მეფე ყუზიაჰუს სიკვდილის წელს ვიხილე უფალი, მჯდარი მაღალ და აღზევებულ ტახტზე და მისი კალთები ავსებდა ტაძარს.
- 2 მის ზემოთ სერაფიმები იდგნენ; ექვს-ექვსი ფრთა ესხა თითოეულ მათგანს; ორით იფარავდა სახეს, ორით იფარავდა ფეხებს და ორით დაფრინავდა.
- 3 და გასძახოდა ერთი მეორეს და ამბობდა: წმინდაა! წმინდაა! წმინდაა ცაბოთ უფალი! მისი დიდებით სავსეა მთელი დედამიწა.
- 4 და შეიძრა კარიბჭის სვეტები ამის დამძახებლის ხმაზე და კვამლით აივსო სახლი.
- 5 მაშინ ვთქვი: ვაი მე! დავიღუპე, რადგან ბაგეუწმიდური კაცი ვარ და ბაგეუწმიდურ ხალხში ვცხოვრობ; ჩემმა თვალებმა კი იხილეს მეუფე, ცაბოთ უფალი.
- 6 შემდეგ მოფრინდა ჩემთან ერთი სერაფიმთაგანი, ხელში მუგუზალით, რომელიც მაშით აიღო საკურთხევლიდან.
- 7 და ბაგეზე შემახო და მითხრა: აჰა, შეეხო ეს შენს ბაგეს და მოგცილდა ურჯულოება და განწმენდილია შენი ცოდვა.
- 8 ასევე მომესმა ხმა უფლისა, რომელიც ამბობდა: ვინ მივავლინო და ვინ წავა ჩვენთვის? მაშინ ვთქვი: აჰა, აქ ვარ, მე მიმავლინე.
- 9 და მან თქვა: წადი და უთხარი ამ ხალხს: გულდასმით მოისმინეთ. მაგრამ მათ ვერ გაიგეს; გულდასმით შეხედეთ, მაგრამ ვერ მიხვდნენ.
- 10 გაასუქე ამ ხალხის გული და დაუმძიმე ყურები და თვალებიც დაახუჭინე, რომ ვერ იხილონ საკუთარი თვალებით, თავისი ყურით ვერ მოისმინონ და გულით ვერ გაიგონ, რათა არ მოიქცნენ და არ განიკურნონ.
- 11 შემდეგ ვთქვი: როდემდე, უფალო? და მან მითხრა: მანამდე, სანამ არ დაცარიელდება მცხოვრებთაგან ქალაქები, ადამიანებისგან – სახლები; და სანამ მიწა მთლიანად არ გაუკაცრიელდება.
- 12 და მოიშორებს უფალი ადამიანებს, რადგან იქნება დიდი უგულვებელყოფა ამ მიწის გულზე.

2 Nephi 16

In the year that king Uzziyah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.

And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;

And the Lord have removed men far away, for there shall be a great forsaking in the midst of the land.

13 მაგრამ მაინც იქნება მეათედი და ისინიც დაბრუნდებიან და შეჭმულ იქნებიან, როგორც ტერებინთო და მუხა, რომელთა არსი რჩება მათში, როდესაც სცვივით ფოთლები; ასევე წმინდა თესლი იქნება მისი არსი.

But yet there shall be a tenth, and they shall return, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak whose substance is in them when they cast their leaves; so the holy seed shall be the substance thereof.

2 ნეფი 17

- 1 და იყო ასე, იუდას მეფის, ახაზის, დღეებისას, იოთამის ძისა, ყუზიაჰუს ძის, რომ რეცინი, სირიის მეფე და ისრაელის მეფე ფეკახ რემალიაჰუს ძე, იერუსალიმისაკენ გაემართნენ, რათა მის წინააღმდეგ ეომათ, მაგრამ ვერ დაიპყრეს.
- 2 და ემცნო ეს დავითის სახლს სიტყვებით: სირია მოკავშირეა ეფრემთან. მაშინ შეირხა მისი გული და მისი ხალხის გული, როგორც ხეები ირხევიან ტყეში ქარისაგან.
- 3 მაშინ უთხრა უფალმა ესაიას: გადით ახაზის შესახვედრად შენ და შენი შვილი, შეარ-იაშუბი, ზემო ტბორის წყალსადენის ბოლოს, მრეცხავთა მინდვრის გზაზე;
- 4 და უთხარი: ყურადღებით და მშვიდად იყავი; ნუ შეგეშინდება და ნუ იქნები სულმოკლე ამ აკვამლებული მუგუზლების ორი კუდის გამო, რეცინის, სირიისა და რემალიაჰუს ძის ანთებული რისხვის გამო.
- 5 რადგან სირიამ, ეფრემმა და რემალიაჰუს ძემ ბოროტი ჩაიფიქრეს შენ წინააღმდეგ, ამბობენ რა:
- 6 მოდი წავიდეთ იუდას წინააღმდეგ, ავადღევოთ და გავტეხოთ ის ჩვენთვის; და გავამეფოთ მასში მეფედ, დიახ, ტაბეალის ძე.
- 7 ასე ამბობს უფალი ღმერთი: ეს არ შესრულდება, ეს არ მოხდება!
- 8 რადგან სირიას თავი დამასკოა და დამასკოს თავი – რეცინი. კიდევ სამოცდახუთი წელი და ეფრემი დაილეწება და აღარ იარსებებს როგორც ხალხი.
- 9 და ეფრემის თავი სამარიაა და სამარიის თავი – რემალიას ძე. თუ არ დაიჯერებთ ჭეშმარიტად თქვენ ვერ იქნებით განმტკიცებულნი.
- 10 ამის გარდა, კვლავ მიმართა უფალმა ახაზს, სიტყვებით:
- 11 მოსთხოვე უფალს, შენს ღმერთს, შენთვის ნიშანი; მოსთხოვე ის დაბლა ქვესკნელში ან მაღლა ცაში.
- 12 მაგრამ ახაზმა თქვა: არ მოვთხოვ და არ გამოვცდი უფალს.
- 13 და მან თქვა: ახლა ისმინე, დავითის სახლო; ცოტაა თქვენთვის, რომ ადამიანებს აწუხებთ, ჩემი ღმერთიც გინდათ შეაწუხოთ?

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

- 14 ამიტომ, უფალი თავად მოგცემს ნიშანს. აჰა, დაორსულდება ქალწული და შობს ძეს და უწოდებს მას სახელად ემანუელს.
- 15 ერბოსა და თაფლს შეჭამს, რათა ისწავლოს ბოროტების უარყოფა და სიკეთის არჩევა.
- 16 რადგან სანამ ბავშვი ისწავლიდეს ბოროტის უარყოფას და სიკეთის არჩევას, ის მიწა, რომელიც შენ გძულს, მიტოვებულ იქნება მისი ორივე მეფის მიერ.
- 17 უფალი მოგივლენს დღეებს შენ და შენს ხალხს და შენი მამის სახლს, როგორც არ მოუვლენია ეფრემის, აშურის მეფის, იუდასი, განდგომის დღიდან
- 18 და იქნება ასე, რომ იმ დღეს, სტვენით მოუხმობს უფალი ბუბს, ეგვიპტის უკიდურეს ნაწილში რომ არის და ფუტკრებს, აშურის ქვეყანაში რომ არიან.
- 19 და მოვლენ და დაიბუდებენ დაცარიელებულ ველებზე, კლდეთა ნაპრალებში, ყოველ ეკალსა და ყოველ ბუჩქებზედ.
- 20 იმავე დღეს გაპარსავს უფალი მდინარის გაღმადან ნაქირავები სამართებლით – აშურის მეფით, თავს და ფეხის ბალანს; და წვერსაც მოაცილებს.
- 21 და იქნება ასე, იმ დღეს გამოკვებავს კაცი ერთ დეკეულსა და ორ ცხვარს.
- 22 და იქნება ასე, რძის სიჭარბისგან, რომელსაც მოიწველიან, შეჭამს ერბოს, რადგან ერბოთი და თაფლით გამოიკვება ყოველი, ვინც ამ მიწაზე დარჩა.
- 23 და იქნება ასე, იმ დღეს ყოველი ადგილი, სადაც ათასი ვერცხლის საღირალი ათასი ვაზი იყო, ჯაგნარად და ეკლიან ბუჩქებად გადაიქცევა.
- 24 ისრებით და მშვილდებით მოვლენ იქ კაცნი, რადგან მთელი ქვეყანა ჯაგნარად იქნება გადაქცეული.
- 25 და ყოველ მთას, რომელიც თოხით ითოხნებოდა, არ შეეშინდება ჯაგნარისა და ნარ-ეკლის; მაგრამ ის იქნება ხარების საძოვარი და წვრილფეხა საქონლის გასათელი გახდება იგი.

Therefore, the Lord himself shall give you a sign— Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.

Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil and to choose the good.

For before the child shall know to refuse the evil and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.

The Lord shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come from the day that Ephraim departed from Judah, the king of Assyria.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall hiss for the fly that is in the uttermost part of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.

In the same day shall the Lord shave with a razor that is hired, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall also consume the beard.

And it shall come to pass in that day, a man shall nourish a young cow and two sheep;

And it shall come to pass, for the abundance of milk they shall give he shall eat butter; for butter and honey shall every one eat that is left in the land.

And it shall come to pass in that day, every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, which shall be for briers and thorns.

With arrows and with bows shall men come thither, because all the land shall become briers and thorns.

And all hills that shall be digged with the mattock, there shall not come thither the fear of briers and thorns; but it shall be for the sending forth of oxen, and the treading of lesser cattle.

2 ნეფი 18

- 1 იმის გარდა, უფლის სიტყვამ მითხრა: აიღე შენთვის დიდი გრაგნილი და ზედ ადამიანის კალმით დაწერე მაჰერ-შალალ-ხაშ-ბაზის შესახებ.
- 2 და ავიყვანე ერთგული მოწმეები, რათა ჩაიწერონ ურია მღვდელი და ზაქარია იბერეჟიაჰუს ძე.
- 3 და დავუახლოვდი წინასწარმეტყველ ქალს; და დაორსულდა და შვა ძე. შემდეგ უფალმა მითხრა: დაარქვი სახელად მაჰერ-შალალ-ხაშ-ბაზ.
- 4 რადგან, აჰა, ბავშვი ვერ შეძლებს დაძახებას: მამა და დედა, სანამ დამასკოს დოვლათს და სამარიის ნადავლს აშურის მეფის წინაშე არ წაართმევენ.
- 5 უფალმა კვლავ მომმართა სიტყვებით:
- 6 იმის გამო, რომ შეიძულა ამ ხალხმა წყნარად მომდინარე შილოახის წყალი და შეჰხარის რეცინისა და რემალიაჰუს ძეს;
- 7 ამიტომაც, აჰა, უფალი გადმოაქცევს მათზე მდინარის წყალს, ძლიერს და უზღვავს – აშურის მეფესაც კი და მთელ მის დიდებას და ამოვა მისი ყველა კალაპოტიდან და გადმოვა მისი ყველა ნაპირიდან.
- 8 და გაივლის ის იუდაში; წალეკავს და ანიაღვრდება, კისრამდეც ასწვდება; და მისი გაშლილი ფრთები დაფარავს შენი ქვეყნის სიგანეს, ემანუელ!
- 9 გაერთიანდით ხალხებო და იქნებით ნაწილებად დამსხვრეულნი; ყური უგდეთ შორეულ ქვეყნებში; შემოისარტყლეთ და იქნებით ნაწილებად დამსხვრეულნი; შემოისარტყლეთ და იქნებით ნაწილებად დამსხვრეულნი.
- 10 ერთმანეთში ითათბირეთ, თუმცა არაფერს მოიტანს, თქვით სიტყვა და არ შესრულდება, რადგან ჩვენთან არის ღმერთი.
- 11 რადგან ასე მითხრა უფალმა ძლიერი ხელით და გამაფრთხილა – არ მევლო ამ ხალხის გზით; მითხრა:
- 12 ნუ დაარქმევთ შეთქმულებას ყველაფერს, რასაც ეს ხალხი შეთქმულებას ეძახის; და ნუ შეგაშინებთ მისი შიში, ნურც დაფრთხებით.

2 Nephi 18

Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.

And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.

And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.

For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.

The Lord spake also unto me again, saying:

Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;

Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.

And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.

Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.

Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.

For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:

Say ye not, A confederacy, to all to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.

- 13 ეკრძალვით თვით ცაბაოთ უფალს, დაე, იყოს ის თქვენი შიში და დაე, იყოს იგი თქვენი შემკრთობი.
- 14 ის იქნება, როგორც სიწმინდე; მაგრამ ისრაელის ორივე სახლისთვის დაბრკოლების ლოდი და წინაღობის კლდე, მახე დაბადე იერუსალიმის მკვიდრთათვის.
- 15 და ბევრი მათ შორის წაბორძიკდება მასზე, დაეცემა და დაილეწება, გაებმება, გაიხლართება და იქნება აყვანილი.
- 16 შეკარი მოწმობა, დაბეჭდე რჯული ჩემს მოწაფეებს შორის.
- 17 და მე დაველოდები უფალს, რომელიც სახეს იფარავს იაკობის სახლისგან და ვესავ მას.
- 18 აჰა, მე და ბავშვები, რომლებიც უფალმა მომცა ნიშნებად და საოცრებებად ისრაელში ცაბაოთ უფლისგან, რომელიც სიონის მთაზეა დავანებული.
- 19 და როდესაც გეტყვიან: გამოჰკითხეთ მესულთანებებსა და ჯადოქრებს, რომლებიც წრიბინებენ და ბუტბუტებენ, განა თავის ღმერთს არ უნდა ეკითხებოდეს ხალხი, რათა ცოცხლებს ესმოდეთ მკვდრების?
- 20 ეძიეთ რჯული და მოწმობა და თუ არ ლაპარაკობენ ამ სიტყვის მიხედვით, ეს იმიტომ, რომ მათში არ არის სინათლე.
- 21 და ისინი გაივლიან ამას, მწარედ გატანჯულნი და მშიერნი; და იქნება ასე, რომ როდესაც იქნებიან მშიერნი, გაღიზიანდებიან, დაწყევლიან თავიანთ მეფეს და ღმერთს და აიხედავენ ზემოთ.
- 22 და დახედავენ მიწას და აჰა – უბედურება და სიბნელე, ტანჯვის ბურუსი და განიდევნებიან ბნელეთში.

Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.

And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling, and for a rock of offense to both the houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabitants of Jerusalem.

And many among them shall stumble and fall, and be broken, and be snared, and be taken.

Bind up the testimony, seal the law among my disciples.

And I will wait upon the Lord, that hideth his face from the house of Jacob, and I will look for him.

Behold, I and the children whom the Lord hath given me are for signs and for wonders in Israel from the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.

And when they shall say unto you: Seek unto them that have familiar spirits, and unto wizards that peep and mutter—should not a people seek unto their God for the living to hear from the dead?

To the law and to the testimony; and if they speak not according to this word, it is because there is no light in them.

And they shall pass through it hardly bestead and hungry; and it shall come to pass that when they shall be hungry, they shall fret themselves, and curse their king and their God, and look upward.

And they shall look unto the earth and behold trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall be driven to darkness.

2 ნეფი 19

- 1 მიუხედავად ამისა, ეს ბურუსი არ იქნება ისეთი, როგორც იყო მისი ჩაგვრისას, როდესაც მან ჯერ რბილად დასაჯა მიწა ზებულუნისა და ნაფთალის მიწა, მაგრამ შემდეგ უფრო მძიმედ დასაჯა წითელი ზღვისკენ მიმავალ გზაზე, იორდანის გაღმა ერთა გალილეაში.
- 2 ბნელეთში მოსიარულე ხალხმა იხილა დიდი სინათლე; სიკვდილის აჩრდილის მიწაზე მცხოვრებლებზე სინათლე გაბრწყინდა.
- 3 შენ გაამრავლე ერი, გაუზარდე მას სიხარული; მხიარულობდნენ შენ წინაშე, როგორც მოსავლის აღებისას იციან სიხარული, როგორც ხარობენ ადამიანები ნადავლის გაყოფისას.
- 4 რადგან შენ დალეწე მისი ტვირთის უღელი, მისი ბეჭის კეტი და მისი მჩაგვრელის კვერთხი.
- 5 რადგან მეომრის ყოველ ბრძოლას თან სდევს არეული ხმაური და სამოსელი, სისხლში ნათრევი, მაგრამ ეს დასაწვავი იქნება და ცეცხლის საწვავი.
- 6 რადგან ძე შეგვეძინა, მოგვეცა ძე და მთავრობა იქნება მის მხრებზე; და უწოდებენ მას სახელად საკვირველს, მრჩეველს, ძლევამოსილ ღმერთს, სამარადისო მამას, მშვიდობის უფლისწულს.
- 7 ზრდა მთავრობისა და მშვიდობისა დაუსრულებელია დავითის ტახტზე და მის სამეფოში, მის გასამყარებლად და დასაფუძნებლად გამჭრიახოებაში და სამართალში ამიერიდან და უკუნისამდე. ცაბაოთ უფლის გულმოდგინება აღასრულებს ამას.
- 8 სიტყვა გამოგზავნა უფალმა იაკობთან და გადმოვიდა ისრაელზე.
- 9 და გაიგებს მთელი ხალხი, ეფრემიც და სამარიის მცხოვრებელნიც, რომლებიც ამპარტავნად და გულქვად ამბობენ:
- 10 აგურები ჩამოცვენილია, მაგრამ გათლილი ქვებით ავაშენებთო; ნეკერჩხალი გაიჩეხა, მაგრამ კედართი შევცვლითო.
- 11 ამიტომ, უფალი აუშხედრებს მას რეცინის მოწინააღმდეგეებს და გააერთიანებს მის მტრებს;

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;

- 12 სირიელთ წინ და ფილისტიმელთ უკან – და შეჭამენ ისრაელს პირდაღებულნი. ამ ყველაფრის მიუხედავად, მაინც არ შებრუნდება მისი რისხვა და კვლავ მოღერებულია მისი ხელი.
- 13 რადგან ხალხი არ უბრუნდება იმას, ვინც მას სცემს და არც ცაბაოთ უფალს არ დაეძებს.
- 14 ამიტომ, მოჰკვეთს უფალი ისრაელს თავს და კუდს, რტოებს და ლერწამს ერთ დღეს.
- 15 მოხუცი არის თავი; და წინასწარმეტყველი, რომელიც ცრუ მოძღვარია – კუდი.
- 16 რადგან ამ ხალხს მათი წინამძღოლნი გზაკვალს ურევენ და მათი მიმყოლნი არიან განადგურებულნი.
- 17 ამიტომ, მათ ჭაბუკებზე არ გაიხარებს უფალი და მათ ქვრივ-ობლებს არ შეიწყალებს, რადგან ყოველი მათგანი არის თვალთმაქცი და ბოროტმოქმედი და ყოველი ბაგე სისულელეს ლაპარაკობს. ამ ყველაფრის მიუხედავად, მაინც არ შებრუნდება მისი რისხვა და კვლავ მოღერებულია მისი ხელი.
- 18 რადგან აგიზგიზდა სიბოროტე, როგორც ცეცხლი, შთანთქავს ასკილსა და ეკლიან ბუჩქებს და აბრიალდება დაბურულ ტყეში და აღიმართებიან ისინი, როგორც კვამლის სვეტები.
- 19 ცაბაოთ უფლის რისხვისაგან დაბნელდა მიწა და ხალხი იქნება, როგორც ცეცხლის საწვავი, საკუთარ ძმას აღარ დაინდობს კაცი.
- 20 და სტაცებს მარჯვენა ხელს – მშიერი დარჩება; მარცხნივ შეჭამს – ვერ გაძლებიან. ყველა ადამიანი თავის მკლავის ხორცს შეჭამს.
- 21 მენაშე, ეფრემს და ეფრემი მენაშეს, ორივენი ერთად იქნებიან იუდას წინააღმდეგ. მაგრამ ამ ყველაფრის მიუხედავად, მაინც არ შებრუნდება მისი რისხვა და კვლავ მოღერებულია მისი ხელი.

The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.

Therefore will the Lord cut off from Israel head and tail, branch and rush in one day.

The ancient, he is the head; and the prophet that teacheth lies, he is the tail.

For the leaders of this people cause them to err; and they that are led of them are destroyed.

Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows; for every one of them is a hypocrite and an evildoer, and every mouth speaketh folly. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For wickedness burneth as the fire; it shall devour the briers and thorns, and shall kindle in the thickets of the forests, and they shall mount up like the lifting up of smoke.

Through the wrath of the Lord of Hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire; no man shall spare his brother.

And he shall snatch on the right hand and be hungry; and he shall eat on the left hand and they shall not be satisfied; they shall eat every man the flesh of his own arm—

Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh; they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

2 ნეფი 20

- 1 ვარამი მათ, ვისაც გამოაქვთ უსამართლო ბრძანებები და წერენ შეურაცხყოფელ გადაწყვეტილებებს;
- 2 რათა სამართლისგან განარიდონ ღატაკნი, უფლება წაართვან ჩემი ხალხის ღარიბთ, რათა ქვრივები მათი ნადავლი გახდეს და ძარცვონ ობლები!
- 3 და რას იზამთ მოვლინების დღეს და აოხრებისას, რომელიც შორიდან მოვა? ვისთან გაიქცევით დახმარებისათვის? და სად დატოვებთ თქვენს დიდებას?
- 4 უჩემოდ მუხლს მოიყრიან ტყვეთა შორის და დაეცემიან დახოცილთა შორის. მაგრამ ამ ყველაფრის მიუხედავად, მაინც არ შებრუნდება მისი რისხვა და კვლავ მოღერებულია მისი ხელი.
- 5 ვაი აშურო, კვერთხო ჩემი რისხვისა, კეტი მათ ხელში არის მათი გულისწყრომა.
- 6 გავაგზავნი მას თვალთმაქცი ერის წინააღმდეგ და ჩემი რისხვის ხალხზე გალაშქრებას ვუბრძანებ, რათა აიღოს ნაძარცვი და ნადავლი და ფეხქვეშ გათელოს ქუჩის ტალახივით.
- 7 მაგრამ ის ასე არ ფიქრობს და არც მისი გული ასე არ განიბრაზავს; მაგრამ არა ერთი ერის განადგურება და მოსპობა აქვს გულში.
- 8 რადგან ამბობს: განა ჩემი უფლისწულები ყველანი მეფენი არ არიან?
- 9 განა ქარქემიშივით არ არის ქალნო? განა არფადივით არ არის ხამათი? განა დამასკოსავით არ არის სამარია?
- 10 ვინაიდან ჩემმა ხელმა დააარსა კერპთა სამეფოები, რომელთა ქანდაკებებმა გადააჭარბეს იერუსალიმის და სამარიას ქანდაკებებს.
- 11 როგორც სამარიას და მის კერპებს მოვექეცი, განა ისევე არ მოვექეცი იერუსალიმს და მის კერპებს?
- 12 ამიტომ, იქნება ასე: როდესაც უფალი სრულად აღასრულებს თავის საქმეს სიონის მთაზე და იერუსალიმში, მაშინ იტყვის: მე დავსჯი აშურის მეფის დიდგულობის ნაყოფს და მისი ქედმაღლური მზერის დიდებას.

2 Nephi 20

Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;

To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!

And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?

Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.

I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.

Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.

For he saith: Are not my princes altogether kings?

Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?

As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;

Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?

Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.

13 რადგან ის ამბობს: ჩემი ხელის ძალით და ჩემი სიბრძნით ვქმენი ეს ყველაფერი, რადგან გონიერი ვარ; მე გადავწიე ხალხთა საზღვრები და გავძარცვე მათი საგანძურები და ბუმბერაზით დავამხე მცხოვრებნი.

14 და მოძებნა ჩემმა ხელმა, ბუდესავით, ხალხთა სიმდიდრენი; და როგორც მიტოვებულ კვერცხებს კრეფენ, ისე ამოვკრიფე მთელი მიწა; და არავინ არ შეარხია ფრთა, არ ამოიღო ხმა და არ დაიწვილა.

15 იტრაბახებს ცული მისით მჩეხელზე? ან ხერხი განდიდდება მის გამწევზე? ვითომ შეირხევა კვერთხი მის აღმმართველზე ან აღიმართება თავისით კეტი, თითქოს ხის არ იყოს!

16 ამიტომ, უფალი, ცაბაოთ უფალი, მოუვლენს მის მსუქნებს სიმჭლევეს; და მისი დიდების ქვეშ ცეცხლს დაანთებს, როგორც აალებული ხანძარი.

17 და ისრაელის ნათელი ცეცხლად გადაიქცევა და მისი წმინდა – ალად და დაწვავს და გადაბუგავს მის ნარ-ეკალსა და ჯაგნარს ერთ დღეში;

18 და დაწვავს მისი ტყის დიდებას, მის ნაყოფიერ მიწას, სულსა და სხეულს; და იქნებიან ისინი ისე, თითქოს ძირს დაეცა მათი მედროშე უსულოდ.

19 და მისი ტყეების ნარჩენი იმდენად ცოტა იქნება, რომ ბავშვიც კი აღნუსხავს მათ.

20 და იმ დღეს იქნება ასე, რომ ისრაელის ნარჩენი და იაკობის სახლის გადარჩენილნი აღარ დაეყრდნობიან თავიანთ დამმარცხებელს, არამედ ჭეშმარიტად დაეყრდნობიან უფალს, ისრაელის წმინდას.

21 ნარჩენი, დიახ, ნარჩენი იაკობისა, დაუბრუნდება ძლევა მოსილ ღმერთს.

22 შენი ხალხი, ისრაელ, ზღვის ქვიშასავითაც რომ იყოს, მხოლოდ მისი ნარჩენი დაბრუნდება; ნაბრძანები განადგურება გადმოიღვრება სამართლიანობით.

23 რადგან ცაბაოთ უფალი ღმერთი აღასრულებს განადგურებას, რომელიც დადგენილია მთელ მიწაზე.

24 ამიტომ, ასე ამბობს ცაბაოთ უფალი ღმერთი: ჩემო ხალხო, სიონის მცხოვრებნო, ნუ გეშინიათ ამჟამისა; ის კვერთხით გცემთ და თავის კეტს აღმართავს შენზედ, ეგვიპტესავით.

For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;

And my hand hath found as a nest the riches of the people; and as one gathereth eggs that are left have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

Shall the ax boast itself against him that heweth therewith? Shall the saw magnify itself against him that shaketh it? As if the rod should shake itself against them that lift it up, or as if the staff should lift up itself as if it were no wood!

Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send among his fat ones, leanness; and under his glory he shall kindle a burning like the burning of a fire.

And the light of Israel shall be for a fire, and his Holy One for a flame, and shall burn and shall devour his thorns and his briers in one day;

And shall consume the glory of his forest, and of his fruitful field, both soul and body; and they shall be as when a standard-bearer fainteth.

And the rest of the trees of his forest shall be few, that a child may write them.

And it shall come to pass in that day, that the remnant of Israel, and such as are escaped of the house of Jacob, shall no more again stay upon him that smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy One of Israel, in truth.

The remnant shall return, yea, even the remnant of Jacob, unto the mighty God.

For though thy people Israel be as the sand of the sea, yet a remnant of them shall return; the consumption decreed shall overflow with righteousness.

For the Lord God of Hosts shall make a consumption, even determined in all the land.

Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my people that dwellest in Zion, be not afraid of the Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift up his staff against thee, after the manner of Egypt.

25 რადგან, კიდევ ცოტაც და შეწყდება
გულისწყრომა და ჩემი რისხვა შეწყდება მათი
დაქცევით.

26 და მათრახს აღმართავს მასზედ ცაბაოთ
უფალი, როგორც მიდიანის დახოცვისას
ყორების კლდესთან; და როგორც ზღვაზე იყო
მისი კვერთხი, ისევე აღმართავს იგი მას,
როგორც ეგვიპტეზე.

27 და იქნება იმ დღეს – ჩამოგეხსნება მისი
ტვირთი მხრებიდან და მისი უღელი კისრიდან
და ზეთისცხების გამო დაიმსხვრევა უღელი.

28 ის მიდის ყაიათზე, ჩაიარა მიგრონი; მიქმაში
აყენებს თავის ადალს.

29 მათ გაიარეს გასასვლელი, გებაყში
გაჩერდნენ ღამის გასათევად; რამათი შეშინდა;
საულის გიბყა გაიქცა.

30 ხმა აღიმალღე, გალიმის ასულო, დაე,
ისმოდეს ის ლაიშაში, საბრალო ყანათოთო!

31 მადმენა წავიდა, გებიმის მცხოვრებნიც
იკრიბებიან გასაქცევად.

32 იმ დღეს ის ნობშიც დაყოვნდება; ხელს
მოუქნევს სიონის ასულის მთას, იერუსალიმის
ბორცვს.

33 აჰა, უფალი, ცაბაოთ უფალი, ზარდაცემით
ლეწავს რტოებს; ტანმალაღნი მოიჭრებიან და
მედიდურები დამდაბლდებიან.

34 და რკინით გაკაფავს იგი ტყის უღრანებს და
დაეცემა ლიბანი ძლევა მოსილისგან.

For yet a very little while, and the indignation
shall cease, and mine anger in their destruction.

And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for
him according to the slaughter of Midian at the rock
of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he
lift it up after the manner of Egypt.

And it shall come to pass in that day that his bur-
den shall be taken away from off thy shoulder, and
his yoke from off thy neck, and the yoke shall be de-
stroyed because of the anointing.

He is come to Aiath, he is passed to Migron; at
Michmash he hath laid up his carriages.

They are gone over the passage; they have taken
up their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of
Saul is fled.

Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to
be heard unto Laish, O poor Anathoth.

Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim
gather themselves to flee.

As yet shall he remain at Nob that day; he shall
shake his hand against the mount of the daughter of
Zion, the hill of Jerusalem.

Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the
bough with terror; and the high ones of stature shall
be hewn down; and the haughty shall be humbled.

And he shall cut down the thickets of the forests
with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

2 ნეფი 21

- 1 და ამოვა ყლორტი იესეს ღეროდან და რტო გაიზრდება მისი ფესვებიდან.
- 2 და დაივანებს მასზე უფლის სული, სული სიბრძნისა და გონიერების, სული რჩევისა და ძლიერების, სული ცოდნისა და უფლისადმი შიშის;
- 3 და აქცევს მას გამგებიანად უფლისადმი შიშის წინაშე; და თავისი თვალთახედვით არ განკიცხავს და თავისი ყურთასმენით არ ამხელს.
- 4 სამართალით განსჯის ღარიბთ, სისწორით გაკიცხავს მიწის თვინიერთა გულისათვის; და დაკრავს მიწას თავისი პირის კვერთხით; და თავის ბაგეთა სუნთქვით დახოცავს ბოროტთ.
- 5 და სიმართლე იქნება სარტყელი მისი წელისა და ერთგულება – სარტყელი მისი თეძოებისა.
- 6 მგელი იცხოვრებს კრავთან ერთად და ავაზა ციკნის გვერდით წამოწვება; და ხბო, ლომის ბოკვერი და ხარი ერთად იქნებიან; და პატარა ბავშვი წაუძღვება მათ.
- 7 ძროხა და დათვი ერთად მოძოვენ და მათი შვილები ერთად წამოწვებიან; და ლომი ხარივით შეჭამს ჩალას.
- 8 ძუძუთა ბავშვი ასპიტის ხვრელზე ითამაშებს და ძუძუს მოწყვეტილი, გველგესლის ბუნავს შეეხება ხელით.
- 9 არ იბოროტებენ ისინი და არ გაანადგურებენ არაფერს მთელ ჩემს წმინდა მთაზე, რადგან აივსება მიწა უფლის ცოდნით, როგორც წყლებით დაფარულია ზღვა.
- 10 და იმ დღეს იქნება იესეს ფესვი, რომელიც წარსდგება ხალხის დროშად; მისკენ გაემართებიან წარმართნი; და დიადი იქნება მისი სასვენებელი.
- 11 და იქნება ასე, იმ დღეს, კვლავ, მეორედ გაიწვდის უფალი ხელს, რომ დააბრუნოს თავისი ხალხის ნარჩენი, რომელიც დარჩება აშურიდან და ეგვიპტიდან, ფათროსიდან და ქუშიდან, ყელამიიდან და შინყარიდან, ხამათიდან და ზღვის კუნძულებიდან.

2 Nephi 21

- And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.
- And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;
- And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.
- But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.
- And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.
- The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.
- And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.
- And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.
- They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.
- And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.
- And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.

- 12 და ის დროშას აღუმართავს ერებს და შეკრებს გაძევებულთ ისრაელიდან და დედამიწის ოთხივე კიდიდან ერთად შეაგროვებს იუდიდან გაფანტულთ.
- 13 გაქრება ასევე ეფრაიმის შური და იუდას მტრები მოკვეთილნი იქნებიან; ეფრაიმს აღარ შემურდება იუდასი და იუდა აღარ შეაჭირვებს ეფრაიმს.
- 14 მაგრამ დააფრინდებიან ფილისტიმელთა მხრებს დასავლეთით, ერთად გაძარცვავენ მათ, ვინც არის აღმოსავლეთით, ხელს დაადებენ ედომს და მოაბს და ყამონის შვილები დაემორჩილებიან მათ.
- 15 და უფალი მთლიანად გაანადგურებს ეგვიპტის ზღვის ენას; და ხელს მოიქნევს მდინარეზე თავის ქარტეხილში, შვიდ ნაკადად განწვალავს მას, რომ ადამიანმა ფეხშემოსილმა მშრალზე გადაიაროს.
- 16 და ექნება დიდი გზა-სავალი მისი ხალხის ნარჩენს, რომელიც დარჩება აშურიდან, როგორც ჰქონდა ისრაელს იმ დღეს, როდესაც ეგვიპტის მიწიდან გამოვიდა.

And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

2 ნეფი 22

- 1 და იტყვი იმ დღეს: უფალო, მე შენ გადიდებ, თუმცა შენ იყავი განრისხებული ჩემზე, დაცხრა შენი რისხვა და მანუგეშებ.
- 2 აჰა, ღმერთია ჩემი ხსნა, მივენდობი და არ შემეშინდება, რადგან უფალი იეჰოვა არის ჩემი ძალა და სიმღერა; ის ასევე გახდა ჩემი ხსნა.
- 3 ამიტომ, სიხარულით ამოხაპავთ წყალს ხსნის წყაროებიდან.
- 4 და იმ დღეს იტყვით: ადიდეთ უფალი, მოუხმეთ მის სახელს, გამოაცხადეთ მისი საქმენი ხალხში, გაახსენეთ, რომ ამაღლებულია მისი სახელი.
- 5 უმღერეთ უფალს, რადგან დიდებული რამ მოიმოქმედა მან; მთელ დედამიწას მოედო ეს ამბავი.
- 6 ილხინე და იგალობე, სიონის მცხოვრებო, რადგან დიდია თქვენ შორის ისრაელის წმინდა!

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord JEHOVAH is my strength and my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

2 ნეფი 23

- 1 განაჩენი ბაბილონზე, რომელიც იხილა ესაიამ, ამოცის ძემ:
- 2 მაღალ მთაზე აღმართეთ დროშა, ხმამაღლა გასძახეთ, ხელი დაუქნიეთ, რომ შევიდნენ წარჩინებულთა კარიბჭით.
- 3 მე ვუბრძანე ჩემს განწმენდილთ, მოვეხმე ასევე ჩემს ძლევამოსილთ, რადგან ჩემი რისხვა არ არის მათზე, ვინც ზეიმობს ჩემს სიდიადეში.
- 4 მრავალთა ხმაურია მთებში, თითქოს მრავალი ხალხისაგან, ერთად თავშეყრილი ერების სამეფოთა აურზაურის ხმა, ცაბაოთ უფალი აგროვებს საომრად გამზადებულ ლაშქარს.
- 5 მოდიან შორეული ქვეყნიდან, ცის კიდიდან, დიახ, უფალი და მისი გულისწყრომის იარაღები, მთელი ქვეყნის დასაქცევად.
- 6 იქვითინეთ, რადგან ახლოს არის უფლის დღე; მოდის, როგორც განადგურება ყოვლადძლიერისგან.
- 7 ამიტომაც დაუძღურდება ყველას ხელები, ყოველი ადამიანის გული დადნება;
- 8 და შეეშინდებათ; მძაფრი ტკივილი და დარდი შეიპყრობს მათ; გაკვირვებულნი შეხედავენ ერთმანეთს; სახეები ექნებათ, როგორც ჩირაღდნები.
- 9 აჰა, მოდის უფლის დღე – სასტიკი, რისხვითა და მძვინვარე წყრომით, ქვეყნის გასაპარტახებლად; და გაანადგურებს იქ ცოდვილებს.
- 10 რადგან ზეცის ვარსკვლავები და მისი თანავარსკვლავები აღარ გამოსცემენ შუქს; მზე დაბნელდება ამოსვლისას და მთვარე აღარ მოჰფენს თავის ნათელს.
- 11 და მე დავსჯი ამასოფელს სიბოროტისთვის და ბოროტთ – თავიანთი ურჯულოებისათვის; ბოლოს მოვუღებ ამპარტავანთა ქედმაღლობას და მტარვალთა სიამაყეს დავამდაბლებ.
- 12 კაცს ბაჯალლო ოქროზე ძვირფასად ვაქცევ; ადამიანს – ოფირის ოქროს სოლზე მეტად.
- 13 ამიტომაც შევარყევ ზეცას და დაიძვრება დედამიწა თავისი ადგილიდან ცაბაოთ უფლის რისხვისას და მისი მძვინვარე გულისწყრომის დღეს.

2 Nephi 23

The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.

Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.

I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.

The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.

They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.

Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.

Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;

And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.

Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.

For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.

And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogancy of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.

I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.

Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.

- 14 და იქნება, როგორც დევნილი შველი და ცხვარი, რომელსაც არავინ არ აიყვანს და ყველა ადამიანი თავის ხალხს დაუბრუნდება და ყველა თავის ქვეყნისკენ გაიქცევა.
- 15 ყოველი ამპარტავანი განიგმირება; დიახ, ყოველი, ვინც შეუერთდება ბოროტთ, მახვილით დაეცემა.
- 16 მათი შვილები მათ თვალწინ დანაკუწდებიან, მათი სახლები გაიძარცვება, მათი ცოლები პატივყრილნი იქნებიან.
- 17 აჰა, აღვძრავ მათზე მიდიელებს, რომლებიც არად აგდებენ ვერცხლსა და ოქროს და არ ტკბებიან მასში.
- 18 მათი მშვილდები ასევე დაანაკუწებს ყმაწვილკაცებს; მუცლის ნაყოფს არ შეიწყალებენ; მათი თვალები ბავშვებს არ ზოგავენ.
- 19 და ბაბილონი – სამეფოთა დიდება, ქალდეველთა დიდების სილამაზე, დაემსგავსება უფლისგან დამხობილ სოდომსა და გომორას.
- 20 არასდროს დასახლდება იგი, თაობიდან თაობამდე არავინ იცხოვრებს მასში, არც არაბი არ გაშლის იქ კარავს და არც მწყემსები არ ააშენებენ თავიანთ ფარეხს.
- 21 მაგრამ დაწვებიან იქ უდაბნოს გარეული მხეცები და აივსება მათი სახლები უწმინდური არსებებით; ჭოტები დასახლდებიან და ჭინკები იცეკვებენ იქ.
- 22 და კუნძულების გარეული მხეცები იყმუვლებენ მათ აოხრებულ სახლებში და ურჩხულები – მათ საზეიმო სასახლეებში; და მალე დადგება მისი ჟამი და აღარ გაგრძელდება მისი დღე, რადგან გავანადგურებ მას დაუყოვნებლივ; დიახ, რადგან ვიქნები მოწყალე ჩემი ხალხის მიმართ, თუმცა ბოროტნი დაიღუპებიან.

And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.

Every one that is proud shall be thrust through; yea, and every one that is joined to the wicked shall fall by the sword.

Their children also shall be dashed to pieces before their eyes; their houses shall be spoiled and their wives ravished.

Behold, I will stir up the Medes against them, which shall not regard silver and gold, nor shall they delight in it.

Their bows shall also dash the young men to pieces; and they shall have no pity on the fruit of the womb; their eyes shall not spare children.

And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of the Chaldees' excellency, shall be as when God overthrew Sodom and Gomorrah.

It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in from generation to generation: neither shall the Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds make their fold there.

But wild beasts of the desert shall lie there; and their houses shall be full of doleful creatures; and owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.

And the wild beasts of the islands shall cry in their desolate houses, and dragons in their pleasant palaces; and her time is near to come, and her day shall not be prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will be merciful unto my people, but the wicked shall perish.

2 ნეფი 24

- 1 რადგან შეიწყალებს უფალი იაკობს და კიდევ აირჩევს ისრაელს და დაასახლებს მათ თავიანთ მიწაზე; და უცხონი შეუერთდებიან მათ და მიეკრობიან იაკობის სახლს.
- 2 და ხალხი აიყვანს მათ და მიიყვანს მათსავე ადგილზე; დიახ, შორიდან, დედამიწის კიდით კიდემდე; და დაბრუნდებიან ისინი თავიანთ ალთქმულ მიწებზე. და ისრაელის სახლი დაიმკვიდრებს მიწებს და უფლის მიწა იქნება მოსამსახურეებისა და მხევლებისთვის; და დაატყვევებენ მათ, ვისი ტყვეებიც თვითონ იყვნენ; და თავიანთ მჩაგვრელებზე იბატონებენ.
- 3 და ასე იქნება იმ დღეს, რომ უფალი დაგასვენებს შენი მწუხარების შიშისა და მძიმე მონობისგან, რომელშიც გაიძულებდნენ მსახურებას.
- 4 და ასე იქნება იმ დღეს, რომ შენ წარმოთქვამ ამ იგავს ბაბილონის მეფის წინააღმდეგ და იტყვი: როგორ დაცხრა მჩაგვრელი, მოელო ბოლო ოქროს ქალაქს!
- 5 გატეხა უფალმა ბოროტთა კვერთხი, მბრძანებელთა არგანი.
- 6 ის, რომელიც გამუდმებით სცემდა ხალხს რისხვით, ის, რომელიც წყრომით ბრძანებლობდა ერებზე, ახლა იდევენება და ხელს არავინ უშლის!
- 7 მთელი დედამიწა ისვენებს და სიმშვიდეა; და მათ იწყეს გალობა.
- 8 დიახ, კვიპაროსები შეგხარიან შენ, ასევე ლიბანის კედრებიც, სიტყვებით: მას შემდეგ, რაც შენ დაწექი, აღარ ამოსულა არავინ ჩვენ მოსაჭრელად.
- 9 ჯოჯოხეთი ქვემოთ შეიძრა შენ გამო, შენ შესახვედრად; აღვიძებს შენთვის მკვდრებს, დედამიწის ყველა ბელადსაც კი; წამოაყენა თავიანთი ტახტებიდან ერთა ყველა მეფე.
- 10 ყველანი ალაპარაკდებიან და გეტყვიან: ნუთუ შენც ჩვენსავით დაუძღურდი? ნუთუ ჩვენ დაგვემსგავსე?
- 11 შენი დიდება საფლავში ჩაინთქა; შენი ვიოლების ხმაური აღარ ისმის; ქვეშ მატლი გიფენია და ჭიები გაფარია.

2 Nephi 24

For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.

And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.

And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!

The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.

He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.

The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.

Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.

Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.

All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?

Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.

12 როგორ ჩამოვარდი ზეციდან, ლუციფერო, ძეო განთიადისა! ნუთუ მიწაზე მოგკვეთეს შენ, რომელიც აუძლურებდი ერებს!

13 რადგან შენს გულში ამბობდი: ცად ავხდები, ჩემს ტახტს ღმერთის ვარსკვლავთა ზემოთ ავამაღლებ; დავჯდები ასევე საკრებულო მთაზე, ჩრდილოეთის მხარეს;

14 მე ავიჭრები ღრუბლების მწვერვალებზე, ვიქნები, როგორც ყოვლად მაღალი.

15 მაგრამ ჯოჯოხეთში იქნები ჩაგდებული, ქვესკნელის კიდეებზე.

16 ისინი, ვინც დაგინახავენ, მოგაშტერდებიან და დაგაკვირდებიან და იტყვიან: ეს ის კაცია, მიწას რომ არყევდა, სამეფოებს რომ აზანზარებდა?

17 და ქვეყანა რომ უდაბნოდ აქცია და მისი ქალაქები დაანგრია და მის ტყვეებს სახლი არ გაუხსნა?

18 ერთა ყოველი მეფე, დიას, ყოველი მათგანი, დიდებაში განისვენებს, თითოეული საკუთარ სახლში.

19 მაგრამ შენ გაძევებული ხარ შენი საფლავიდან, როგორც ბილწი რტო და მახვილით განგმირული დახოცილთა ნარჩენები, ორმოს ქვებზე ჩაგდებული, როგორც ფეხით გათელილი გვამი.

20 ვერ შეუერთდები მათ დამარხვისას, რადგან გაანადგურე შენი მიწა და დახოცე შენი ხალხი; ბოროტმოქმედთა შთამომავლობა აღარასდროს იქნება ცნობილი.

21 განუმზადე ჟღერა მის შვილებს მათი მამების ურჯულოების გამო, რათა არ აღდგნენ და არ დაიმკვიდრონ ქვეყანა, არც ქალაქებით არ აავსონ დედამიწის პირი.

22 რადგან აღვსდგები მათზედ, – ამბობს ცაბაოთ უფალი, და მოვკვეთ ბაბილონიდან სახელს და ნარჩენს და შვილს და ძმისშვილს, – ამბობს უფალი.

23 მე ასევე ვაქცევ მას წყლის ფრინველთა სამკვიდროდ და ჭაობებად; და განადგურების ცოცხით გამოვხვეტავ მას, – ამბობს ცაბაოთ უფალი.

24 ცაბაოთ უფალმა დაიფიცა სიტყვებით: ჭეშმარიტად, როგორც ჩავიფიქრე, ისე იქნება; და როგორც განვიზრახე, ისე მოხდება.

How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!

For thou hast said in thy heart: I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the north;

I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the Most High.

Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of the pit.

They that see thee shall narrowly look upon thee, and shall consider thee, and shall say: Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms?

And made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof, and opened not the house of his prisoners?

All the kings of the nations, yea, all of them, lie in glory, every one of them in his own house.

But thou art cast out of thy grave like an abominable branch, and the remnant of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcass trodden under feet.

Thou shalt not be joined with them in burial, because thou hast destroyed thy land and slain thy people; the seed of evil-doers shall never be renowned.

Prepare slaughter for his children for the iniquities of their fathers, that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities.

For I will rise up against them, saith the Lord of Hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, saith the Lord.

I will also make it a possession for the bittern, and pools of water; and I will sweep it with the besom of destruction, saith the Lord of Hosts.

The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I have thought, so shall it come to pass; and as I have purposed, so shall it stand—

25 რომ მოვიყვან აშურს ჩემს მიწაზე და ფეხით
გავთელავ მას ჩემს მთებზე; მაშინ
გადაგდებული იქნება მისი უღელი მათგან და
მხრებიდან ტვირთი ჩამოეხსნებათ.

26 ესაა მიზანი, რომელიც მთელი
დედამიწისთვის არის განზრახული და ესაა
ხელი, რომელიც ყოველ ერზეა მოღერებული.

27 რადგან ცაბათო უფალმა განიზრახა, ვინ
გააუქმებს და მოღერებულია მისი ხელი და ვინ
შეაბრუნებს?

28 მეფე ახაზის სიკვდილის წელს ასეთი იყო
განაჩენი.

29 ნუ გიხარია, სრულიად ფილისტიმია, იმის
გამო, რომ დაიღწა შენი მცემელის კვერთხი,
რადგან გველის ფესვიდან გამოვა გველგესლა
და მისი ნაყოფი ცეცხლოვანი მფრინავი
გველები იქნება.

30 და ღარიბთა პირმშონი გამოიკვებებიან და
ღატაკნი უსაფრთხოდ წამოწვებიან; და
შიმშილით მოკვლავ შენს ფესვს და ის შენს
ნარჩენს დახოცავს.

31 იქვითინე, კარიბჭევ; იტირე, ქალაქო;
მთლიანად დაშლილი ხარ შენ ფილისტიმავ;
რადგან ჩრდილოეთიდან მოვა კვამლი და
არავინ იქნება მარტო მისთვის დანიშნულ
დროს.

32 მაშინ რას უპასუხებენ ხალხთა
წარგზავნილნი? რომ უფალმა დააფუძნა სიონი
და რომ მისი ხალხის ღარიბნი მასში ჰპოვებენ
თავშესაფარს.

That I will bring the Assyrian in my land, and
upon my mountains tread him under foot; then shall
his yoke depart from off them, and his burden depart
from off their shoulders.

This is the purpose that is purposed upon the
whole earth; and this is the hand that is stretched out
upon all nations.

For the Lord of Hosts hath purposed, and who
shall disannul? And his hand is stretched out, and
who shall turn it back?

In the year that king Ahaz died was this burden.

Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod
of him that smote thee is broken; for out of the ser-
pent's root shall come forth a cockatrice, and his
fruit shall be a fiery flying serpent.

And the firstborn of the poor shall feed, and the
needy shall lie down in safety; and I will kill thy root
with famine, and he shall slay thy remnant.

Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina,
art dissolved; for there shall come from the north a
smoke, and none shall be alone in his appointed
times.

What shall then answer the messengers of the na-
tions? That the Lord hath founded Zion, and the
poor of his people shall trust in it.

2 ნეფი 25

- 1 ახლა, მე, ნეფი, ვლაპარაკობ ჩემ მიერ დაწერილ სიტყვებზე, რომლებიც ესაიას პირით იყო ნათქვამი. რადგან, აჰა, ესაიამ თქვა ბევრი რამ ისეთი, რაც ჩემ ხალხში მრავალი ადამიანისთვის იყო ძნელად გასაგები; რადგან მათ არ იციან იუდეველთა შორის წინასწარმეტყველების წესის შესახებ.
- 2 რადგან, მე, ნეფი, არ ვასწავლიდი მათ ბევრს იქიდან, რაც ეხებოდა იუდეველთა წესებს; რამეთუ მათი საქმიანობა იყო ბნელეთის საქმენი და მათი საქციელი იყო სისაძაგლეთა საქციელი.
- 3 ამიტომ, მე ვუწერ ჩემს ხალხს – ყველას, ვინც შემდგომ მიიღებს იმას, რასაც მე დავწერ, რათა იცოდნენ ღვთის სასჯელი, რომ ისინი მოევლინება ყველა ერს, იმ სიტყვის მიხედვით, რომელიც მან თქვა.
- 4 ამიტომ, შეიგნე, ჩემო ხალხო, რომელნიც მიეკუთვნებით ისრაელის სახლს; და ყური დაუგდე ჩემს სიტყვებს; რადგან მიუხედავად იმისა, რომ ესაიას სიტყვები არ არის თქვენთვის ნათელი, ისინი ნათელია მათთვის, ვინც აღვსილია წინასწარმეტყველების სულით. მაგრამ მე მოგცემთ წინასწარმეტყველებას იმ სულის მიხედვით, რომელიც ჩემშია; ამიტომ, ვიწინასწარმეტყველებ იმ სინათლის მიხედვით, რომელიც ჩემთან არის იმ დროიდან, რაც იერუსალიმიდან გამოვედი მამაჩემთან ერთად; რადგან, აჰა, ჩემი სული ხარობს ნათელში ჩემი ხალხისათვის, რათა მათ შეძლონ სწავლა.
- 5 დიახ, და ჩემი სული ხარობს ესაიას სიტყვებში, რადგან გამოვედი იერუსალიმიდან და ჩემმა თვალებმა იხილეს იუდეველთა საქმენი და ვიცი, რომ იუდეველებს მართლაც ესმით წინასწარმეტყველთა სიტყვები და არ არსებობს სხვა ხალხი, რომელსაც მათსავით ესმის ის, რაც ნათქვამია იუდეველებისათვის, თუკი ისინი არ იქნებიან განსწავლულნი იუდეველთა წესების მიხედვით.

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

6 მაგრამ, აჰა, მე, ნეფი, არ ვასწავლიდი ჩემს შვილებს იუდეველთა წესების მიხედვით; მაგრამ, აჰა, თავად ვცხოვრობდი იერუსალიმში და ამიტომ ვიცი მისი შემოგარენის შესახებ; და შევახსენე ჩემს შვილებს ღვთის სასჯელების შესახებ, რომლებიც ახდა იუდეველთა შორის, შევახსენე ჩემს შვილებს ყოველივე იმის მიხედვით, რაც ესაიამ ილაპარაკა და ამას არ დავუწერ მათ.

7 მაგრამ, აჰა, ვაგრძელებ ჩემს წინასწარმეტყველებას, შესაბამისად ჩემი უბრალოებისა, რისი წყალობითაც ვიცი, რომ არავინ არ შეცდება; მიუხედავად ამისა, იმ დღეებში, როდესაც ახდება ესაიას წინასწარმეტყველებები, ადამიანებს ზუსტად ეცოდინებათ, იმ დღეებში, როდის აღსრულდება ისინი.

8 ამიტომ, ისინი ძვირფასია ადამიანთა შვილებისთვის და ის, ვინც ფიქრობს, რომ ისინი არ არის მათთვის ძვირფასი, მათ მივმართავ განსაკუთრებულად და შევუბლუდავ ამ სიტყვებს ჩემს საკუთარ ხალხს; რადგან მე ვიცი, რომ ისინი იქნება ძალზედ ძვირფასი მათთვის უკანასკნელ დღეებში. რადგან იმ დღეს ისინი გაიგებენ მათ; ამიტომ, მათ სასიკეთოდ დავწერე ისინი.

9 და ისე, როგორც ერთი თაობა იქნა განადგურებული იუდეველთა შორის ურჯულოებისათვის, ასევე ნადგურდებოდნენ ისინი თაობიდან თაობამდე, მათი ურჯულოების მიხედვით; და არცერთი მათგანი არ იყო განადგურებული უფლის წინასწარმეტყველთა გაფრთხილების გარეშე.

10 ამიტომ, მათ უთხრეს იმ განადგურების შესახებ, რომელიც დაუყოვნებლივ მოევლინებოდათ, მამაჩემის მიერ იერუსალიმის დატოვების შემდეგ. მიუხედავად ამისა, მათ გაიქვავეს გული და ჩემი წინასწარმეტყველების შესაბამისად ისინი განადგურდნენ, მათ გარდა, რომლებიც ბაბილონში ტყვედ წაიყვანეს.

11 და ახლა, ამას მე ვლაპარაკობ იმ სულის გამო, რომელიც ჩემშია. და მიუხედავად იმისა, რომ ისინი წაიყვანეს, ისინი კვლავ დაბრუნდებიან და დაისაკუთრებენ იერუსალიმის მიწას; ამიტომ, ისინი კვლავ აღდგებიან თავიანთი მემკვიდრეობის მიწაზე.

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

- 12 მაგრამ, აჰა, მათ ექნებათ ომები და ამბები ომების შესახებ; და როდესაც დადგება დღე, როდესაც მამის მხოლოდშობილი, დიახ, ზეცისა და დედამიწის მამა, გამოეცხადება მათ ხორციელად, აჰა, ისინი უარყოფენ მას, თავიანთი ურჯულოებისა და გულქვაობის გამო და თავიანთი ქედფიცხელობით.
- 13 აჰა, ისინი ჯვარს აცვამენ მას; და მას შემდეგ, რაც აკლდამაში დააწვენენ სამი დღის განმავლობაში, ის აღდგება მკვდრეთით, კურნება იქნება მის ფრთებზე და ყველა, ვინც მის სახელს იწამებს, გადარჩება ღვთის სასუფეველში. ამიტომ, ხარობს ჩემი სული მასზე წინასწარმეტყველებით, რადგან მე ვიხილე მისი დღე და გული ჩემი ადიდება მის წმინდა სახელს.
- 14 და აჰა, ასე იქნება, რომ მას შემდეგ, რაც მესია აღდგება მკვდრეთით და გამოეცხადება თავის ხალხს, ყველას, ვინც მის სახელს იწამებს, აჰა, იერუსალიმი კვლავ განადგურდება, რადგან ვარამი მათ, ვინც იბრძვის ღმერთისა და მისი ეკლესიის ხალხის წინააღმდეგ.
- 15 ამიტომაც, იუდეველები გაფანტულნი იქნებიან ყველა ერებს შორის; დიახ, და ასევე განადგურდება ბაბილონიც; ამიტომაც იუდეველები გაფანტულნი იქნებიან სხვა ერების მიერ.
- 16 და მას შემდეგ, რაც ისინი გაიფანტებიან და უფალი ღმერთი გაამათრახებს მათ სხვა ერების მეშვეობით, მრავალი თაობის განმავლობაში, დიახ, თაობიდან თაობამდე, სანამ არ დაარწმუნებენ, იწამონ ქრისტე, ძე ღვთისა და გამოსყიდვა, რომელიც უსასრულოა მთელი კაცობრიობისათვის; და როდესაც მოვა ის დღე, როდესაც ისინი იწამებენ ქრისტეს და მისი სახელით თაყვანს სცემენ მამას, წმინდა გულით და სუფთა ხელებით და აღარ დაელოდებიან სხვა მესიას, მაშინ, იმ დროს, მოვა ის დღე, როდესაც იქნება საჭირო, რომ მათ ეს იწამონ.
- 17 და უფალი კვლავ მეორედ მოუღერებს ხელს, რათა აღადგინოს თავისი ხალხი თავიანთი დაკარგული და დაცემული მდგომარეობიდან. ამიტომ, იგი დაიწყებს საოცარი საქმის კეთებასა და სასწაულების მოხდენას ადამიანთა შვილებს შორის.

But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

18 ამიტომ, იგი შეატყობინებს მათ თავის სიტყვებს, იმ სიტყვებს, რომლებითაც განიკითხავს მათ უკანასკნელ დღეს, რადგან ისინი მიეცემათ, რათა ირწმუნონ ჭეშმარიტი მესია, რომელიც მათ მიერ იყო უარყოფილი; და მათსავე დასარწმუნებლად, რომ აღარ სჭირდებათ სხვა მესიის მოსვლის ლოდინი, რადგან მეორე არ მოვა, თუ არა რომელიმე ცრუ მესია, რომელიც ადამიანებს შეაცდენს; რადგან არის მხოლოდ ერთი მესია, რომელზეც ლაპარაკობდნენ წინასწარმეტყველები და ეს მესია არის ის, რომელიც უნდა უარყონ იუდეველებმა.

19 რადგან, წინასწარმეტყველთა სიტყვების მიხედვით, მესია მოვა ექვსასი წლის შემდეგ იმ დროიდან, როდესაც მამაჩემმა დატოვა იერუსალიმი და წინასწარმეტყველთა სიტყვების და ასევე ღმერთის ანგელოზის სიტყვების მიხედვით, მისი სახელი იქნება იესო ქრისტე, ძე ღვთისა.

20 და ახლა, ჩემო ძმებო, მე ნათლად ვთქვი, რომ არ შეგეშალოთ. და როგორც ცოცხალია უფალი ღმერთი, რომელმაც გამოიყვანა ისრაელი ეგვიპტის მიწიდან და მისცა მოსეს ძალა, რათა განეკურნა ერები მას შემდეგ, რაც ისინი გესლიანმა გველებმა დაკბინეს, თუ ისინი მიაპყრობდნენ მზერას გველს, რომელიც მათ წინ აღმართა, ასევე მისცა ძალა – დაეკრა კლდისათვის და წყალი წამოსულიყო; დიახ, აჰა, მე გეუბნებით, რომ როგორც არის ჭეშმარიტი ეს საქმენი და როგორც ცოცხალია უფალი ღმერთი, არ არის მიცემული ზეცის ქვეშ სხვა სახელი ამის გარდა – იესო ქრისტე, რომელზეც მე ვლაპარაკობდი, რომლის შემწეობით შეიძლება ადამიანის ხსნა.

21 ამიტომ, ამ მიზნისთვის, უფალი ღმერთი დამპირდა, რომ ის, რასაც ვწერ, იქნება დაცული და შეინახება და გადაეცემა ჩემს შთამომავლობას თაობიდან თაობამდე, რათა აღსრულდეს იოსებისადმი მიცემული დაპირება, რომ მისი შთამომავლობა არასდროს არ დაიღუპება, სანამ იდგება დედამიწა.

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

- 22 ამიტომ, ეს ჩანაწერები გადავა თაობიდან თაობამდე, სანამ დედამიწა იდგება; და გადაცემული იქნება ღვთის ნებისა და სურვილისამებრ; და ერები, რომელთა მფლობელობაში ისინი იქნებიან, მათში დაწერილი სიტყვების მიხედვით იქნებიან განკითხულნი.
- 23 რადგან ჩვენ ბეჯითად ვშრომობთ, რომ დავწეროთ, რათა დავარწმუნოთ ჩვენი შვილები, ასევე ჩვენი ძმები, იწამონ ქრისტე და შეურიგდნენ ღმერთს; რადგან ჩვენ ვიცით, რომ მაღლით გადავრჩებით, მას შემდეგ, რაც გავაკეთებთ ყველაფერს, რაც ჩვენ შეგვიძლია.
- 24 და მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენ გვწამს ქრისტე, ჩვენ ვიცავთ მოსეს რჯულს და მტკიცედ მოველით ქრისტეს მანამ, სანამ რჯული არ აღსრულდება.
- 25 რადგან ამ მიზნით იყო მოცემული რჯული; ამიტომ, ეს რჯული ჩვენთვის გახდა მკვდარი და გაგვაცოცხლა ქრისტეში ჩვენი რწმენის გამო; მიუხედავად ამისა, მცნებების გამო ჩვენ ვიცავთ რჯულს.
- 26 და ჩვენ ვლაპარაკობთ ქრისტეზე, ჩვენ ვხარობთ ქრისტეში, ჩვენ ვქადაგებთ ქრისტეზე, ჩვენ ვწინასწარმეტყველებთ ქრისტეზე და ჩვენ ვწერთ ჩვენი წინასწარმეტყველებების შესაბამისად, რათა ჩვენმა შვილებმა იცოდნენ, რომელ წყაროს დაეყრდნონ თავიანთი ცოდვების მისატყვევლად.
- 27 ამიტომ, ჩვენ ვლაპარაკობთ რჯულზე, რათა ჩვენმა შვილებმა გაიგონ ამ რჯულის უსიცოცხლობა; და რომ მათ, რჯულის უსიცოცხლობის ცოდნით შეძლონ დაელოდონ იმ ცხოვრებას, რომელიც ქრისტეშია და იცოდნენ, თუ რა მიზნით არის მოცემული რჯული. და რომ მას შემდეგ, რაც ქრისტეში აღსრულდება რჯული, მათ არ დასჭირდებათ თავიანთი გულის გაქვავება მის წინააღმდეგ მაშინ, როდესაც საჭირო გახდება რჯულის გაუქმება.

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

28 და ახლა, აჰა, ჩემო ხალხო, თქვენ ხართ ქედფიცხელი ხალხი; ამიტომ გელაპარაკეთ ნათლად, რომ არასწორად არ გაიგოთ. და ის სიტყვები, რომლებიც მე ვთქვი, იქნება როგორც დამოწმება თქვენ წინააღმდეგ, რადგან ისინი საკმარისია, რომ ასწავლონ ნებისმიერ ადამიანს სწორი გზა; რადგან სწორი გზა არის იწამოთ ქრისტე და არ უარყოთ იგი, რადგან მისი უარყოფით თქვენ უარყოფთ წინასწარმეტყველებს და რჯულს.

29 და ახლა, აჰა, მე გეუბნებით, რომ სწორი გზა არის – იწამოთ ქრისტე და არ უარყოთ იგი; და ქრისტე არის ისრაელის წმინდა; ამიტომ, თქვენ ქედი უნდა მოიხაროთ მის წინაშე და ეთაყვანოთ მთელი ძალით, გონებითა და სიძლიერით და მთელი სულით; და თუ თქვენ ამას გააკეთებთ, თქვენ არავითარ შემთხვევაში არ იქნებით გაძევებულნი.

30 და რამდენადაც ეს იქნება აუცილებელი, თქვენ უნდა დაიცვათ ღვთის ადათ-წესები და წეს-ჩვეულებები, სანამ არ აღსრულდება რჯული, რომელიც მოსესთვის იქნა მიცემული.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

And now behold, I say unto you that the right way is to believe in Christ, and deny him not; and Christ is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow down before him, and worship him with all your might, mind, and strength, and your whole soul; and if ye do this ye shall in nowise be cast out.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must keep the performances and ordinances of God until the law shall be fulfilled which was given unto Moses.

2 ნეფი 26

- 1 და მას შემდეგ, რაც ქრისტე მკვდრეთით აღდგება, ის თქვენ გამოგეცხადებათ, ჩემო შვილნო და საყვარელო ძმებო; და სიტყვები, რომლებსაც ის გეტყვით, იქნება კანონი, რომელიც თქვენ უნდა შეასრულოთ.
- 2 რადგან, აჰა, მე თქვენ გეუბნებით, რომ დავინახე, როგორ ჩაივლის მრავალი თაობა და იქნება დიდი ომები და დიდი განხეთქილებები ჩემს ხალხთა შორის.
- 3 და მას შემდეგ, რაც მესია მოვა, ჩემს ხალხს მიეცემა ნიშნები მისი შობის შესახებ და ასევე მის სიკვდილსა და აღდგომაზე. და დიდი და საშინელი იქნება ის დღე ბოროტათვის, რადგან დაიღუპებიან; და ისინი დაიღუპებიან იმიტომ, რომ აძევებენ წინასწარმეტყველებს და წმინდანებს, ქვებით ქოლავენ და ხოცავენ მათ; ამიტომ, მათ წინააღმდეგ წმინდანთა სისხლის ღაღადი მიწიდან მიაღწევს ღმერთს.
- 4 ამიტომ, ყოველ ამჰარტავანს და სიბოროტის ჩამდენს, ის დღე, რომელიც მოვა, დაწვავს მათ, – ამბობს ცაბაოთ უფალი, რადგან ნამჯასავით იქნებიან.
- 5 და მათ, რომლებიც კლავენ წინასწარმეტყველებს და წმინდანებს, მიწის უფსკრულები შთანთქავენ, – ამბობს ცაბაოთ უფალი; და მთები დაფარავენ მათ და გრიგალნი წაიღებენ და შენობები დაეცემათ და დაამსხვრევენ მათ და მტვრად დაფქვავენ.
- 6 და მათ ეწვევათ ჭექა-ქუხილი და ელვა, მიწისძვრები და ყველანაირი ნგრევა, რადგან უფლის რისხვის ცეცხლი აინთება მათზე და იქნებიან ნამჯასავით და ის დღე, რომელიც მოვა, დაწვავს მათ, – ამბობს ცაბაოთ უფალი.
- 7 ჩემი სულის ტკივილი და ტანჯვა დანაკარგისგან, ჩემი ხალხისგან დახოცილთა გამო! რადგან მე, ნეფიმ, ვიხილე ეს და ლამის შთამნთქა ამან უფლის გარემოცვაში; მაგრამ მე უნდა შევღადაოდო ჩემს ღმერთს: სამართლიანია შენი გზები.

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

- 8 მაგრამ, აჰა, მართლები, რომლებიც ყურს უგდებენ წინასწარმეტყველთა სიტყვებს და არ ანადგურებენ მათ, არამედ მტკიცედ ელიან ქრისტეს ნიშნების შესრულებას, რომლებიც მოცემულია, ყველა დევნის მიუხედავად, აჰა, ეს ისინი არიან, რომლებიც არ დაიღუპებიან.
- 9 მაგრამ მათ გამოეცხადება ძე სამართლიანობისა და იგი განკურნავს მათ და ექნებათ მშვიდობა მასთან, სანამ არ ჩაივლის სამი თაობა და მრავალნი მეოთხე თაობიდან არ ჩაივლიან სამართლიანობაში.
- 10 და როდესაც ეს ყველაფერი ჩაივლის, სწრაფი განადგურება მოევლინება ჩემს ხალხს; ვინაიდან მიუხედავად ჩემი სულის ტკივილისა, მე ეს ვიხილე, ამიტომ ვიცი, რომ ეს ასე იქნება და ისინი ყიდიან თავიანთ თავს არაფრის ფასად, რადგან თავიანთი ამპარტავნობისა და უგუნურობის საზღაურად მოიმკიან განადგურებას; რადგან იმის გამო, რომ უთმობენ ეშმაკს და ირჩევენ ბნელეთის და არა სინათლის საქმეებს, ამიტომ უნდა ჩავიდნენ ჯოჯოხეთში.
- 11 რადგან უფლის სული ყოველთვის არ მოქმედებს ადამიანზე. და როდესაც სული წყვეტს ადამიანთან ყოფნას, მაშინ მოდის სწრაფი განადგურება და ეს აღონებს ჩემს სულს.
- 12 და როგორც მე ვლაპარაკობდი იუდეველთა დარწმუნებაზე, რომ იესო არის თვით ქრისტე, აუცილებელია, რომ წარმართებაც ასევე დარწმუნდნენ, რომ იესო არის ქრისტე, მარადიული ღმერთი;
- 13 და რომ ის გამოეცხადება ყველას, ვისაც მისი სწამს, სულიწმინდის ძალით; დიახ, ყველა ერს, ტომს, ენას და ხალხს, მოავლენს დიდ სასწაულებს, ნიშნებს და საოცრებებს ადამიანთა შვილებს შორის მათი რწმენის შესაბამისად.
- 14 მაგრამ, აჰა, მე გიწინასწარმეტყველებთ უკანასკნელი დღეების შესახებ; იმ დღეებზე, როდესაც უფალი ღმერთი ამ ყველაფერს მოავლენს ადამიანთა შვილებზე.

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

15 მას შემდეგ, რაც ჩემი შთამომავლობა და ჩემი ძმების შთამომავლობა გადაშენდება ურწმუნოებაში და დამარცხდება წარმართების მიერ; დიახ, მას შემდეგ, რაც უფალი ღმერთი დაბანაკდება მათ გარშემო და შემოარტყამს ალყას და აღმართავს მათ წინააღმდეგ გოდოლებს; და მას შემდეგ, რაც დამცირდებიან მტვერში, ისე, რომ აღარ იქნებიან, მაინც, მართალთა სიტყვები იქნება ჩაწერილი და ერთგულთა ლოცვები იქნება მოსმენილი და არავინ, ვინც გადაშენდება ურწმუნოებაში, არ იქნება დავიწყებული.

16 რადგან ისინი, რომლებიც იქნებიან განადგურებულნი, მიმართავენ მათ მიწიდან და ყრუდ გამოვა მტვრიდან მათი საუბარი და მათი ხმა იქნება, როგორც სულების გამომძახებლის ხმა, რადგან უფალი ღმერთი მისცემს მას ძალას იჩურჩულოს მათ შესახებ, დიახ, ისე, თითქოს მიწიდან; და მათი ნათქვამი ჩურჩულით ამოვა მტვრიდან.

17 რადგან ასე ამბობს უფალი ღმერთი: ისინი ჩაიწერენ იმას, რაც მოხდება მათ შორის და ეს ყველაფერი ჩაიწერება და ჩაიბეჭდება წიგნში; და მათ, რომლებიც გადაშენდნენ ურწმუნოებაში, ეს არ ექნებათ, რადგან ცდილობენ გაანადგურონ ღმერთის საქმენი.

18 ამიტომ, როგორც ისინი, ვინც განადგურდნენ, სწრაფად იქნენ განადგურებულნი; და მრავალნი მათი საშინელნი იქნებიან განიავებულნი ბზესავით. დიახ, ასე ამბობს უფალი ღმერთი: ეს მოხდება უეცრად, მოულოდნელად.

19 და იქნება ასე, რომ ისინი, რომლებიც გადაშენდნენ ურწმუნოებაში, წარმართთა ხელით დამარცხდებიან.

20 და წარმართნი ამადლებულან თავიანთი თვალის ამპარტავნობით და წაბორძიკდნენ თავიანთი დაბრკოლების ლოდის სიმძიმის გამო, იმდენად, რომ მათ შექმნეს მრავალი ეკლესია; მიუხედავად ამისა, ისინი ამცირებენ ღვთის ძალასა და სასწაულებს და ადიდებენ თავიანთ ქადაგებებში საკუთარ სიბრძნეს და საკუთარ სწავლულობას, რათა მიიღონ სარგებელი, ღარიბი ჩაგრონ და სახე უჩეჩქონ.

21 და შენდება მრავალი ეკლესია, რომელიც ხდება შურის, დაპირისპირებისა და ღვარძლის მიზეზი.

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

22 და იქ არიან საიდუმლო შეთქმულებები ისე, როგორც ძველად, ეშმაკის შეთქმულებების შესაბამისად, რადგან ის არის ამ ყველაფრის დამაარსებელი; დიახ, მკვლელობისა და ბნელეთის საქმეთა დამაარსებელი; დიახ, და ის მიუძღვება მათ კისერზე სელის ბაწრით იქამდე, სანამ არ შებოჭავს მათ სამუდამოდ თავისი მაგარი თოკებით.

23 რადგან, აჰა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე გეუბნებით, რომ უფალი ღმერთი არ აკეთებს საქმეს სიბნელეში.

24 ის ისეთს არაფერს აკეთებს, რომ არ იყოს ამა ქვეყნისთვის სასარგებლო, რადგან მას ისე უყვარს ქვეყანა, რომ სიცოცხლესაც შესწირავს, რათა მოიზიდოს ყველა ადამიანი თავისთან. ამიტომ, ის არ უბრძანებს არავის, რომ არ იგემონ მისი ხსნისაგან.

25 აჰა, ნუთუ შეჰკლადებთ ვინმეს სიტყვებით: წადი ჩემგან? აჰა, მე გეუბნებით: არა; არამედ ის ამბობს: მოდიო ჩემთან, თქვენ, დედამიწის ყველა კიდენო, იყიდეთ რძე და თაფლი უფულოდ და უსასყიდლოდ.

26 აჰა, ნუთუ უბრძანა მან ვინმეს, რომ წასულიყვნენ სინაგოგიდან ან სამლოცველო სახლებიდან? აჰა, მე გეუბნებით: არა.

27 ნუთუ უბრძანა მან ვინმეს არ იგემონ მის ხსნისგან? აჰა, მე გეუბნებით: არა; არამედ მან მისცა ეს უსასყიდლოდ ყველა ადამიანს; და ის უბრძანებს თავის ხალხს, დაარწმუნონ ყოველი ადამიანი, რომ მოინანიონ.

28 აჰა, ნუთუ უბრძანებს უფალი ვინმეს, რომ მათ არ უნდა იგემონ მისი სიკეთე? აჰა, მე გეუბნებით: არა; არამედ ყოველ ადამიანს აქვს უპირატესობა, როგორც ერთს, ასევე მეორეს და არავისთვის არ არის აკრძალული.

29 ის ბრძანებს, რომ არ უნდა იყოს სამღვდელეობაში ვერცხლის მოყვარეობა; რადგან, აჰა, სამღვდელეობის მზაკვრობა არის მაშინ, როდესაც ადამიანები ქადაგებენ და წარმოადგენენ თავიანთ თავს ამაქვეყნის სინათლედ, რათა იპოვონ სარგებელი და ამა ქვეყნის ქება; მაგრამ ისინი არ ეძებენ სიონის კეთილდღეობას.

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

- 30 აპა, უფალმა ეს აკრძალა; ამიტომ, უფალმა ღმერთმა მოგვცა მცნება, რომ ყოველმა ადამიანმა გულმოწყალება უნდა იქონიოს, გულმოწყალება, რომელიც არის სიყვარული. და გულმოწყალება რომ არ ჰქონოდათ, იქნებოდნენ არარაობანი. ამიტომ, თუ ექნებათ გულმოწყალება, არ დაუშვებენ სიონში მოღვაწის დაღუპვას.
- 31 რადგან სიონში მოღვაწე იშრომებს სიონისათვის; ვინაიდან თუ ისინი ფულისთვის შრომობენ – დაიღუპებიან.
- 32 და კვლავ, უფალმა ღმერთმა ბრძანა, რომ ადამიანებმა არ უნდა ჰკლან; რომ არ უნდა იცრუნონ; არ უნდა იქურდონ; არ უნდა წარმოთქვან უფლის, თავიანთი ღმერთის, სახელი ამაოდ; რომ არ უნდა შურდეთ; არ უნდა იქონიონ ღვარძლი; არ დაუპირისპირდნენ ერთი მეორეს; რომ არ იმრუშონ და არ ჩაიდინონ არაფერი ამდაგვარი; რადგან ყველა, ვინც ამას ჩაიდენს – დაიღუპება.
- 33 რადგან არცერთი ეს ურჯულოება არ მოდის უფლისგან; ვინაიდან ის აკეთებს იმას, რაც არის კეთილი ადამიანთა შვილებს შორის და არ აკეთებს არაფერს, გარდა იმისა, რაც ნათელია ადამიანთა შვილებისათვის; და ის მოუხმობს ყველას, მივიდნენ მასთან და იგემონ მისი სიკეთე და არავის არ ეუბნება უარს, ვინც მასთან მიდის – შავსა თუ თეთრს, მონასა თუ თავისუფალს, მამრსა თუ მდედრს; და ახსოვს მას კერპთაყვანისმცემელნიც და ყველა ერთია ღვთისთვის, ორივე – იუდეველიც და წარმართიც.

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

2 ნეფი 27

- 1 მაგრამ, აჰა, უკანასკნელ დღეებში ანუ წარმართთა დღეებში, დიახ, აჰა, წარმართთა ყველა ერი და ასევე იუდეველები, როგორც ისინი, რომლებიც ამ მიწაზე მოვლენ, ასევე ისინი, რომლებიც სხვა მიწებზე იქნებიან, დიახ, დედამიწის ყოველ მიწაზე, აჰა, ისინი დათვრებიან ურჯულოებითა და ყველანაირი სისაძაგლით.
- 2 და როდესაც მოვა ის დღე, მათ ეწვევათ ცაბაოთ უფალი, ჭექა-ქუხილითა და მიწისძვრით და დიდი ხმაურით, ქარიშხლით, გრიგალითა და მშთანთქმელი ცეცხლის ალით.
- 3 და ყველა ერი, რომელიც იბრძვის სიონის წინააღმდეგ და ავიწროებს მას, იქნება, როგორც ღამის სიზმარი; დიახ, მათთვის იქნება, როგორც მშვიერს ესიზმრება, თითქოს ჭამს, გაელვიძება და, აჰა, მისი სული არის ცარიელი; ან როგორც მწყურვალს ესიზმრება, თითქოს სვამს, გაელვიძება და, აჰა, ღონემიხდილია და სწყურია მის სულს. დიახ, ასე იქნება ერების სიმრავლე, რომელიც იბრძვის სიონის მთის წინააღმდეგ.
- 4 რადგან, აჰა, თქვენ ყველა, ვინც ურჯულოებას სჩადიხართ, შეჩერდით და გაოცდით, რადგან შესტირებთ და შეჰღალადებთ; დიახ, მთვრალნი იქნებით, მაგრამ არა ღვინისგან, იბარბაცებთ, მაგრამ არა მათრობელი სასმელისგან.
- 5 რადგან, აჰა, გადმოღვარა თქვენზე უფალმა ძილქუშის სული. რადგან, აჰა, დახუჭეთ თვალები და უარყავით წინასწარმეტყველები; და თქვენი მმართველნი და წინასწარმჭვრეტელნი მან დაფარა თქვენი ურჯულოების გამო.
- 6 და იქნება ასე, რომ უფალი ღმერთი მოავლენს თქვენზედ წიგნის სიტყვებს და ეს იქნება მძინარეთა სიტყვები.
- 7 და აჰა, ეს წიგნი იქნება ჩაბეჭდილი; და ამ წიგნში იქნება ღმერთის გამოცხადება ქვეყნის დასაბამიდან დასასრულამდე.
- 8 ამიტომ, იმის გამო, რაც არის ჩაბეჭდილი, არ იქნება გადაცემული ის, რაც ჩაბეჭდილია ხალხის სიბოროტისა და სისაძაგლის დღეს. ამიტომ, ეს წიგნი დაფარული იქნება მათგან.

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

- 9 მაგრამ ეს წიგნი გადაეცემა ადამიანს და ის გადასცემს ამ წიგნის სიტყვებს, რომლებიც არის მათი სიტყვები, ვინც მიძინებულნი იყვნენ მტვერში და ის ამ სიტყვებს სხვას გადასცემს;
- 10 მაგრამ, ის არ გადასცემს არც სიტყვებს, რომლებიც ჩაბეჭდილია, და არც წიგნს. რადგან წიგნი ჩაბეჭდილი იქნება ღვთის ძალით და გამოცხადება, რომელიც იყო ჩაბეჭდილი, იქნება შენახული წიგნში უფლისათვის შესაფერის დრომდე, რათა მათ შეძლონ გამოსვლა; რადგან, აჰა, ისინი ცხადს ხდიან ყველაფერს ამაქვეყნის დასაბამიდან მის დასასრულამდე.
- 11 და მოვა დღე, როდესაც იმ წიგნის სიტყვებს, რომლებიც იყო ჩაბეჭდილი, წაიკითხავენ სახლთა ერდოებზე და წაიკითხავენ ქრისტეს ძალით; და ადამიანთა შვილებისთვის ყველაფერი გახდება ცხადი, რაც ოდესმე ყოფილა ადამიანთა შვილებს შორის და რაც ოდესმე იქნება დედამიწის დასასრულამდე.
- 12 ამიტომ, იმ დღეს, როდესაც წიგნი გადაეცემა ადამიანს, რომელზეც მე ვილაპარაკე, ეს წიგნი დაფარული იქნება ამა ქვეყნის თვალისაგან, რათა არავის თვალებმა არ იხილონ იგი, გარდა სამი მოწმისა, რომლებიც იხილავენ მას ღმერთის ძალით, გარდა იმისა, ვისაც ეს წიგნი გადაეცემა; და ისინი დაამოწმებენ ამ წიგნის ჭეშმარიტებას და იმას, რაც მასშია.
- 13 და არ არის არავინ, ვინც მას იხილავს, რამდენიმეს გარდა, ღვთის ნების შესაბამისად, რომლებიც დაუმოწმებენ ადამიანთა შვილებს მის სიტყვას, რადგან უფალმა ღმერთმა თქვა, რომ ერთგულთა სიტყვები ილაპარაკებს ისე, როგორც გარდაცვლილთაგან.
- 14 ამიტომ, უფალი ღმერთი მოავლენს ამ წიგნის სიტყვებს; და იმდენი მოწმეთა პირით, რამდენიც მისთვის იქნება სასარგებლო, იგი დაამტკიცებს თავის სიტყვას; და ვარამი მას, ვინც უარყოფს ღვთის სიტყვას!
- 15 მაგრამ, აჰა, იქნება ასე, რომ უფალი ღმერთი ეტყვის მას, ვისაც გადასცემს წიგნს: აიღე ეს სიტყვები, რომლებიც არ არის ჩაბეჭდილი და გადაეცი სხვას, რათა მან შეძლოს მათი სწავლულისათვის ჩვენება, სიტყვებით: ეს წაიკითხე, გვეკადრები. და სწავლული იტყვის: მოიტანე წიგნი და წავიკითხავ იმ სიტყვებს.

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

16 და ახლა, ამა ქვეყნის დიდებისა და სარგებელის მიღების გამო იტყვიან ისინი ამას და არა ღმერთის დიდებისთვის.

17 და ის ადამიანი იტყვის: მე ვერ მოგიტან ამ წიგნს, რადგან ის ჩაბეჭდილია.

18 მაშინ სწავლული ეტყვის: მე არ შემიძლია ამის წაკითხვა.

19 ამიტომ, იქნება ასე, რომ უფალი ღმერთი კვლავ გადასცემს ამ წიგნს და მის სიტყვებს მას, ვინც არის უსწავლელი; და ადამიანი, რომელიც არის უსწავლელი, იტყვის: მე უსწავლელი ვარ.

20 მაშინ უფალი ღმერთი მას ეტყვის: სწავლულები მათ ვერ წაიკითხავენ, რადგან მათ უარყვეს ისინი და მე მძალუძს ჩემი საკუთარი საქმის კეთება; ამიტომ, შენ წაიკითხავ სიტყვებს, რომლებსაც მე მოგცემ.

21 ნუ შეეხები იმას, რაც ჩაბეჭდილია, რადგან მათ მოვავლენ ჩემთვის შესაფერის დროს; რადგან მე დავანახებ ადამიანთა შვილებს, რომ მე მძალმძის ჩემი საკუთარი საქმის კეთება.

22 ამიტომ, როდესაც წაიკითხავ სიტყვებს, რომლებიც მე გიბრძანე და მიიღებ მოწმეებს, რომლებსაც დაგპირდი, მაშინ შენ კვლავ ჩაბეჭდავ ამ წიგნს და დამალავ ჩემთვის, რომ შევძლო შევინახო სიტყვები, რომლებიც შენ არ წაგიკითხავს, იქამდე, სანამ არ ჩავთვლი საჭიროდ ყველაფრის გამოცხადებას, ჩემი სიბრძნის თანახმად, ადამიანთა შვილებისათვის.

23 რადგან, აჰა, მე ვარ ღმერთი; და მე ვარ სასწაულების ღმერთი; და მე დავანახებ ქვეყანას, რომ ვარ უცვლელი, გუშინ, დღეს და უკუნისამდე; და არ ვმოქმედებ ადამიანთა შვილებს შორის, თუ არა მათივე რწმენის შესაბამისად.

24 და კვლავ, იქნება ასე, რომ უფალი ეტყვის მას, ვინც წაიკითხავს სიტყვებს, რომლებიც მას გადაეცემა:

25 რადგან, მიახლოვდება ეს ხალხი, პირითა და ბაგით პატივს მცემს, ხოლო გულით კი ჩემგან შორს არის; და ჩემ მიმართ მათი შიში ისწავლება ადამიანთა სწავლებების მიხედვით.

And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.

And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.

Then shall the learned say: I cannot read it.

Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.

Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.

Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.

Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.

For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.

And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:

Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—

- 26 ამიტომ, მე მოვახდენ საოცარ საქმეს ამ ხალხში; დიახ, საოცარ საქმესა და სასწაულს, რადგან მათი ბრძენთა და სწავლულთა სიბრძნე დაიღუპება და მათ გონიერთა გონიერება დაიფარება.
- 27 და ვარაძი მათ, რომლებიც ცდილობენ, ღრმად დამალონ უფლისგან თავიანთი ზრახვა! და მათი საქმენი არის ბნელში; და ამბობენ ისინი: ვინ გვხედავს და ვინ გვცნობს? და ისინი ასევე ამბობენ: ჭეშმარიტად, შენი უკუღმართობა ჩაითვლება, როგორც მექოთნის თიხა. მაგრამ, აჰა, მე მათ დავანახებ, – ამბობს ცაბაოთ უფალი, რომ მე ვიცი ყველა მათი საქმენი. რადგან, ნუთუ იტყვის ნაკეთობა თავის გამკეთებელზე – არ გავუკეთებთ ვარო? ან ნუთუ იტყვის ქმნილება თავის შემქმნელზე – არა ჰქონია გონიერებაო?
- 28 მაგრამ, აჰა, ამბობს ცაბაოთ უფალი: მე დავანახებ ადამიანთა შვილებს, რომ კიდევ ცოტაც და ლიბანი გადაიქცევა ნაყოფიერ მინდვრად და ნაყოფიერი მინდორი ტყედ ჩაითვლება.
- 29 და იმ დღეს მოისმენენ ყრუნი ამ წიგნის სიტყვებს და ბრმათა თვალები დაინახავენ წყვდიადიდან და ბნელეთიდან.
- 30 და თვინიერნიც განდიდებიან და მათი სიხარული იქნება უფალში და ღარიბნი ადამიანთა შორის ისრაელის წმინდაში გაიხარებენ.
- 31 რადგან ჭეშმარიტად, ისე, როგორც ცოცხალია უფალი, დაინახავენ, რომ არარაობად იქცა საშინელი და შთაინთქა მგმობელი და მოკვეთილია ურჯულოების ყველა მაძიებელი.
- 32 და ისინი, რომლებიც ადამიანს დამნაშავედ ხდიან სიტყვისათვის და მახეს უგებენ კარიბჭესთან მამხილებელს და მართალს აძევენ, როგორც არარაობას.
- 33 ამიტომ, ასე ამბობს უფალი, რომელმაც გამოისყიდა აბრაამი, იაკობის სახლის შესახებ: ამიერიდან იაკობი აღარ იქნება შერცხვენილი, არც მისი სახე არ გაფითრდება.
- 34 მაგრამ როდესაც იხილავს თავის შვილებს, ჩემს ხელთა ქმნილებას მათ წიაღში, ისინი წმინდანყოფენ ჩემს სახელს და წმინდანყოფენ იაკობის წმინდას და ისრაელის ღმერთის შიში ექნებათ.

Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;

And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.

Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.

But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.

35 ისინიც, რომლებიც სულით ცდებოდნენ, გონს მოვლენ და ისინი, რომლებიც ბუზღუნებდნენ – მოძღვრებას ისწავლიან.

They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

2 ნეფი 28

- 1 და ახლა, აჰა, ჩემო ძმებო, მე მოგმართეთ ისე, როგორც სული მაიძულებდა; და ამიტომ მე ვიცი, რომ ეს ყველაფერი აუცილებლად მოხდება.
- 2 და ის, რაც იქნება ამოწერილი ამ წიგნიდან, ადამიანთა შვილებისთვის ძალიან ძვირფასი იქნება და განსაკუთრებით ჩვენი შთამომავლებისთვის, რომელნიც არიან ისრაელის სახლის ნარჩენი.
- 3 რადგან იმ დღეს იქნება ასე, რომ ეკლესიები, რომლებიც არიან შექმნილნი, თუმცა არა უფლისთვის, როდესაც ერთი მეორეს ეტყვის: აჰა, მე, მე ვარ უფლისა; და სხვები ეტყვიან: მე, მე ვარ უფლისა; და ასე იტყვის ყოველი, რომელმაც შექმნა ეკლესიები, თუმცა არა უფლისთვის.
- 4 და ისინი იკამათებენ ერთმანეთში და მათი მღვდლები იკამათებენ ერთმანეთში და ასწავლიან თავიანთი ცოდნით და უარყოფენ სულიწმინდას, რომელიც ამეტყველებს.
- 5 და ისინი უარყოფენ ღვთის, ისრაელის წმინდის, ძალას და ხალხს ეუბნებიან: ყური დაგვიგდეთ და მოისმინეთ ჩვენი სწავლება, რადგან, აჰა, არ არის ღმერთი დღეს, რადგან უფალმა და გამომსყიდველმა გააკეთა თავისი საქმე და ადამიანებს მისცა თავისი ძალა;
- 6 აჰა, ყური დაუგდეთ ჩემს სწავლებას; და თუ ისინი იტყვიან, რომ სასწაული უფლის ხელით მოხდა – არ დაიჯეროთ; რადგან დღეს ის არ არის სასწაულების ღმერთი; მან შეასრულა თავისი საქმე.
- 7 დიახ, და ბევრნი იქნებიან, რომლებიც იტყვიან: ჭამეთ, სვით და იმხიარულეთ, რადგან ხვალ მოვკვდებით; და ჩვენ კარგად ვიქნებით.
- 8 და იქნებიან ასევე ბევრნი, რომლებიც იტყვიან: ჭამეთ, სვით და იმხიარულეთ; მიუხედავად ამისა გეშინოდეთ ღმერთის – ის გაამართლებს პატარა ცოდვის ჩამდენს; დიახ, ცოტა იცრუეთ, გამოიყენეთ ადამიანი მისივე სიტყვებისთვის, ამოუთხარეთ ორმო მოყვასს – ამაში ცუდი არაფერია; და გააკეთეთ ყოველივე ეს, რადგან ხვალ ჩვენ მოვკვდებით და თუ ისე იქნება, რომ ჩვენ ვიქნებით დამნაშავენი, ღმერთი რამდენჯერმე გაგვამართახებს და საბოლოოდ გადავრჩებით ღვთის სასუფეველში.

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Hearken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God today, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

- 9 დიახ, და იქნებიან ბევრი, რომელნიც ამგვარად ასწავლიან ცრუ, ამო და უგუნურ მოძღვრებებს და გაყოფიან გულში და ეცდებიან ღრმად დამალონ თავიანთი ზრახვები უფლისგან; და მათი საქმენი სიბნელეში იქნება.
- 10 და წმინდანთა სისხლი მიწიდან შესტირებს მათ წინააღმდეგ.
- 11 დიახ, ყველანი გზას ასცდნენ, ისინი გაიხრწნენ.
- 12 ამპარტავნობის, ცრუ მასწავლებლებისა და ცრუ მოძღვრებების გამო მათი ეკლესიები გაიხრწნა და არის აღზევებული; ამპარტავნობის გამო ყოყოჩობენ.
- 13 ისინი ძარცვავენ ღარიბს თავიანთი მოკაზმული სამლოცველოების გამო; ისინი ძარცვავენ ღარიბს მოკაზმული ტანსაცმლის გამო; და დევნიან თვინიერს და ღარიბს გულში, რადგან თავიანთ ამპარტავნობაში არიან გაყოფილებულნი.
- 14 ისინი არიან ქედფიცხელნი და არიან ყოყოჩნი; დიახ, ამპარტავნობის და სიბოროტისა და სისაძაგლეთა და მრუშობის გამო მათ ყველამ გზას გადაუხვიეს, გარდა რამდენიმესი, რომლებიც ქრისტეს თავმდაბალი მიმდევრები არიან; მიუხედავად ამისა, მათ წინ მიუძღვიან, ისე, რომ ხშირ შემთხვევაში ისინი ცდებიან, რადგან მათ ასწავლიან ადამიანთა სწავლებებს.
- 15 ბრძენნი და სწავლულნი და მდიდარნი, რომელნიც გაყოფილებულნი არიან თავიანთ გულთა ამპარტავნობით; და ყველა ის, ვინც ცრუ მოძღვრებებს ქადაგებს და ყოველი ის, რომელიც მრუშობს და ამრუდებს უფლის სწორ გზას – ვარამი, ვარამი, ვარამი მათზედ, – ამბობს უფალი ღმერთი ყოვლადძლიერი, რადგან ისინი ჩაგდებულნი იქნებიან ჯოჯოხეთში!
- 16 ვარამი მათ, რომელნიც მართალს აძევენ, როგორც არარაობას და ლანძღავენ იმას, რაც კარგია და ამბობენ, რომ ამას არა აქვს ფასეულობა! რადგან მოვა დღე, როდესაც უფალი ღმერთი სწრაფად მოევლინება დედამიწის მცხოვრებთ; და იმ დღეს, როდესაც ბოლომდე მომწიფდებიან ურჯულოებაში, ისინი დაიღუპებიან.
- 17 მაგრამ, აჰა, თუ დედამიწის მცხოვრებნი მონანიებენ თავიანთ სიბოროტესა და სისაძაგლეს, ისინი არ იქნებიან განადგურებულნი, – ამბობს ცაბოთ უფალი.

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.

They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.

They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.

O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!

Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.

But behold, if the inhabitants of the earth shall repent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.

18 მაგრამ, აჰა, ის დიდი და ბილწი ეკლესია, მთელი დედამიწის როსკიპი, უნდა დაეცეს მიწაზე და დიდი იქნება მისი დაცემა.

19 რადგან ეშმაკის სამეფო უნდა შეძრწუნდეს და საჭიროა, რომ ისინი, ვინც მას მიეკუთვნებიან, მოუწოდონ მონანიებისკენ, თორემ ეშმაკი შეიპყრობს მათ თავისი მარადიული ჯაჭვებით და გააღვივებს მათ გულეებში წყრომას და დაიღუპებიან ისინი;

20 რადგან, აჰა, იმ დღეს ის გამძვინვარდება ადამიანთა შვილების გულში და მათში წყრომას გააღვივებს, საწინააღმდეგოდ იმისა, რაც კარგია.

21 და სხვებს ის დააწყნარებს და დაამშვიდებს ხორციელი სიმშვიდით, ისე, რომ ისინი იტყვიან: ყველაფერი კარგადაა სიონში; დიახ, სიონი ყვავის, ყველაფერი კარგად არის! ამგვარად ეშმაკი ატყუებს მათ სულებს და ფრთხილად ჩაჰყავს ისინი ჯოჯოხეთში.

22 და აჰა, იგი სხვებს პირფერობით აცდენს გზას და ეუბნება, რომ არ არსებობს ჯოჯოხეთი; და ეუბნება: მე არ ვარ ეშმაკი, რადგან ასეთი არ არსებობს; და ასე ჩასჩურჩულებს მათ ყურებში, სანამ არ შეიპყრობს თავისი საშინელი ჯაჭვებით, საიდანაც არ არის ხსნა.

23 დიახ, ისინი შეპყრობილნი არიან სიკვდილითა და ჯოჯოხეთით; და სიკვდილი, ჯოჯოხეთი და ეშმაკი და ყველანი, ვინც იქნენ მათ მიერ დაჭერილნი, უნდა წარსდგნენ ღვთის ტახტის წინაშე და უნდა განიკითხონ თავიანთი საქმეების შესაბამისად, საიდანაც უნდა წავიდნენ მათთვის მომზადებულ ადგილზე ანუ ცეცხლისა და გოგირდის ტბაში, რომელიც არის უსასრულო წამება.

24 ამიტომ, ვარამი მას, რომელიც გულმშვიდად არის სიონში!

25 ვარამი მას, რომელიც ღაღადებს: ყველაფერი კარგადაა!

26 დიახ, ვარამი მას, რომელიც ყურს უგდებს ადამიანთა სწავლებებს და უარყოფს ღვთის ძალასა და სულიწმინდის ძღვენს!

27 დიახ, ვარამი მას, რომელიც ამბობს: ჩვენ მივიღეთ და მეტი აღარ გვჭირდება!

But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.

For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto repentance, or the devil will grasp them with his everlasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;

For behold, at that day shall he rage in the hearts of the children of men, and stir them up to anger against that which is good.

And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.

And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.

Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.

Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

Wo be unto him that crieth: All is well!

Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the precepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!

Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!

- 28 და ბოლოს, ვარამი ყველას, რომლებიც კანკალებენ და ბრაზობენ ღვთის ჭეშმარიტების გამო! რადგან, აჰა, ის, რომელიც კლდებზეა აგებული, იღებს მას სიხარულით და ის, რომელიც აგებულია ქვიშის საძირკველზე – კანკალებს, რათა არ წაიქცეს.
- 29 ვარამი მას, რომელიც იტყვის: ჩვენ მივიღეთ ღვთის სიტყვა და მეტი აღარ გვჭირდება ღვთის სიტყვები, რადგან ჩვენ საკმარისად გვაქვს.
- 30 რადგან, აჰა, ასე ამბობს უფალი ღმერთი: მე მივცემ ადამიანთა შვილებს სტრიქონს სტრიქონზე, სწავლებას სწავლებაზე, ცოტას აქ და ცოტას იქ; და კურთხეულ არიან ისინი, რომლებიც ისმენენ ჩემს სწავლებებს და ყურს უგდებავენ ჩემს რჩევას, რადგან ჩაწვდებიან სიბრძნეს; ვინაიდან მას, ვინც მიიღებს – მივცემ უფრო მეტს; და რომლებიც იტყვიან: ჩვენ საკმარისი გვაქვს, მათ წაერთმევთ ისიც, რაც აქვთ.
- 31 წყეულია ის, ვინც საკუთარ სასოებას ანდობს ადამიანს ან ხორციელს გაიხდის თავის ძალად ან ყურს დაუგდებს ადამიანთა სწავლებებს, თუკი მათი სწავლებანი არ იქნება მოცემული სულიწმინდის ძალით.
- 32 ვარამი წარმართებს – ამბობს ცაბაოთ უფალი ღმერთი! რადგან, მიუხედავად იმისა, რომ დღიდან დღემდე მე მათ გავუწვდი ხელს, ისინი უარმყოფენ; მიუხედავად ამისა, მე მოწყალე ვიქნები მათ მიმართ, – ამბობს უფალი ღმერთი, თუ ისინი მოინანიებენ და მოვლენ ჩემთან, რადგან ჩემი ხელი მთელი დღე არის გაწვდილი, – ამბობს ცაბაოთ უფალი ღმერთი.

And in fine, wo unto all those who tremble, and are angry because of the truth of God! For behold, he that is built upon the rock receiveth it with gladness; and he that is built upon a sandy foundation trembleth lest he shall fall.

Wo be unto him that shall say: We have received the word of God, and we need no more of the word of God, for we have enough!

For behold, thus saith the Lord God: I will give unto the children of men line upon line, precept upon precept, here a little and there a little; and blessed are those who hearken unto my precepts, and lend an ear unto my counsel, for they shall learn wisdom; for unto him that receiveth I will give more; and from them that shall say, We have enough, from them shall be taken away even that which they have.

Cursed is he that putteth his trust in man, or maketh flesh his arm, or shall hearken unto the precepts of men, save their precepts shall be given by the power of the Holy Ghost.

Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out mine arm unto them from day to day, they will deny me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith the Lord God, if they will repent and come unto me; for mine arm is lengthened out all the day long, saith the Lord God of Hosts.

2 ნეფი 29

- 1 მაგრამ, აჰა, ბევრნი იქნებიან იმ დღეს, როდესაც მათ შორის მოვახდენ საოცარ საქმეს, რათა გავიხსენო ჩემი აღთქმები, რომლებიც დავდე ადამიანთა შვილებთან, რომ მეორეჯერ მოვუღერო ხელი, რათა დავაბრუნო ჩემი ხალხი, რომელიც მიეკუთვნება ისრაელის სახლს.
- 2 და ასევე იმისთვის, რომ გავიხსენო დაპირებები, რომლებიც მოგეცი შენ, ნეფი, ასევე შენს მამას, რომ გავიხსენებ შენს შთამომავლობას; და რომ შენი შთამომავლების სიტყვები ჩემი პირიდან გამოვა შენს შთამომავლობაზე; და ჩემი სიტყვები სისინით გავრცელდება დედამიწის კიდით კიდემდე, როგორც დროშა ჩემი ხალხისთვის, რომელიც ისრაელის სახლს ეკუთვნის;
- 3 და რადგან გავრცელდება ჩემი სიტყვები, მრავალი წარმართი იტყვის: ბიბლია! ბიბლია! ჩვენ გვაქვს ბიბლია და შეუძლებელია იყოს სხვა ბიბლია.
- 4 მაგრამ ასე ამბობს უფალი ღმერთი: უგუნურები, მათ ექნებათ ბიბლია; და იგი გამოვა იუდეველებისგან, ჩემი უძველესი და აღთქმული ხალხისგან. და როგორ უხდიან მადლობას იუდეველებს ბიბლიისათვის, რომელსაც მათგან იღებენ? და რას გულისხმობენ წარმართნი? ნუთუ ახსოვთ იუდეველთა ტანჯვა, შრომა და ტკივილი და მათი სიბეჯითე ჩემ მიმართ, რათა ხსნა მოუტანონ წარმართთ?
- 5 თქვენ, წარმართნო, გახსოვდათ იუდეველები, ჩემი უძველესი და აღთქმული ხალხი? არა; თქვენ წყევლიდით მათ და გძულდათ ისინი და არ ცდილობდით მათ დაბრუნებას. მაგრამ ამ ყველაფერს მე დავაბრუნებ თქვენს საკუთარ თავებზედ, რადგან მე, უფალმა, არ დავივიწყე ჩემი ხალხი.
- 6 შენ, უგუნურო, რომ ამბობ: ბიბლია, ჩვენ გვაქვს ბიბლია და სხვა ბიბლია არ გვჭირდება. განა მიიღებდით ბიბლიას, რომ არა იუდეველები?

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

- 7 ნუთუ არ იცით, რომ არსებობს ერთზე მეტი ერი? ნუთუ არ იცით, რომ მე, უფალმა, თქვენმა ღმერთმა, შევექმენი ყოველი ადამიანი და მახსოვს ისინი, რომლებიც არიან ზღვის კუნძულებზე; და რომ მე ვბატონობ მაღლა ზეცაში და დაბლა მიწაზე; და მე ვაუწყებ ჩემს სიტყვას ადამიანთა შვილებს, დიას, დედამიწის ყოველ ერს?
- 8 რის გამო ბუზღუნებთ, ნუთუ იმიტომ, რომ უფრო მეტს მიიღებთ ჩემი სიტყვიდან? ნუთუ არ იცით, რომ ორი ერის დამოწმება არის მოწმობა თქვენთვის, რომ მე ვარ ღმერთი, რადგან მე მახსოვს ერთი ერი ისევე, როგორც მეორე? ამიტომ მე მივმართავ იგივე სიტყვებით როგორც ერთ ერს, ასევე მეორეს. და როდესაც ეს ორი ერი გაერთიანდება, ამ ორი ერის დამოწმებაც ასევე ერთიანი გახდება.
- 9 და მე ვაკეთებ ამას, რათა ბევრს დავუმტკიცო, რომ ვარ უცვლელი გუშინ, დღეს და უკუნისამდე; და მივმართავ ჩემს სიტყვებს საკუთარი ნების შესაბამისად. და იმის გამო, რომ ვთქვი ერთი სიტყვა, თქვენ არ უნდა იფიქროთ, რომ არ შემიძლია ვთქვა მეორე, რადგან ჩემი საქმე ჯერ არ დამთავრებულა, არც დამთავრდება ადამიანის ბოლომდე, არც მას შემდეგ, ამიერიდან უკუნისამდე.
- 10 ამიტომ, იმის გამო, რომ გაქვთ ბიბლია, არ უნდა იფიქროთ, რომ ის მოიცავს ჩემს ყოველ სიტყვას; არც ის უნდა იფიქროთ, რომ მე ისე არ მოვიმოქმედე, რომ მეტი არ დაწერილიყო.
- 11 რადგან მე ვუბრძანებ ყოველ ადამიანს, როგორც აღმოსავლეთით, ისე დასავლეთით, როგორც ჩრდილოეთით, ასევე სამხრეთით და ზღვის კუნძულებზე, რომ ჩაიწერონ სიტყვები, რომლებითაც მათ მივმართავ; რადგან იმ წიგნებით, რომლებიც დაიწერება, მე განვიკითხავ ქვეყანას, ყოველ ადამიანს, თავისი საქმეების შესაბამისად, იმის შესაბამისად, რაც არის დაწერილი.
- 12 რადგან, აჰა, მე მივმართავ იუდეველებს და ისინი ჩაიწერენ ამას; და მე ასევე მივმართავ ნეფიელებს და ისინიც ჩაიწერენ ამას; და მე მივმართავ ასევე ისრაელის სახლის სხვა ტომებს, რომლებიც გამოვიყვანე და ისინი ჩაიწერენ ამას; და მე ასევე მივმართავ დედამიწის ყოველ ერს და ისინი ჩაიწერენ ამას.

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

13 და იქნება ასე, რომ იუდეველებს ექნებათ ნეფიელთა სიტყვები და ნეფიელებს ექნებათ იუდეველთა სიტყვები; და ნეფიელებს და იუდეველებს ექნებათ ისრაელის დაკარგულ ტომთა სიტყვები; და ისრაელის დაკარგულ ტომებს ექნებათ ნეფიელებისა და იუდეველების სიტყვები.

14 და იქნება ასე, რომ ჩემი ხალხი, რომელიც მიეკუთვნება ისრაელის სახლს, შეიკრიბება სახლში, თავიანთი მემკვიდრეობის მიწებზე; და ჩემი სიტყვაც გამთელდება ერთში. და მე დავანახებ მათ, რომლებიც იბრძვიან ჩემი სიტყვის წინააღმდეგ და ჩემი ხალხის წინააღმდეგ, რომელნიც მიეკუთვნებიან ისრაელის სახლს, რომ მე ვარ ღმერთი; და რომ მე დავდე აღთქმა აბრაამთან, რომ მემახსოვრება მისი შთამომავლობა სამარადისოდ.

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

2 ნეფი 30

- 1 და ახლა, აჰა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე მინდა მოგმართოთ, რადგან მე, ნეფიმ, არ მინდა დავეშვა იფიქროთ, რომ იმაზე უფრო მართალნი ხართ, ვიდრე წარმართნი იქნებიან. რადგან, აჰა, თუ არ დაიცავთ ღვთის მცნებებს, თქვენ ყველანი იგივენაირად დაიღუპებით; და იმ სიტყვების გამო, რომლებიც ითქვა, არ უნდა იფიქროთ, რომ წარმართნი მთლიანად განადგურდებიან.
- 2 რადგან, აჰა, მე გეუბნებით, რომ წარმართთა შორის ყველა, ვინც მოინანიებს, უფლის აღთქმული ხალხი იქნება; და იუდეველთაგან ის, ვინც არ მოინანიებს, იქნება გაძევებული; რადგან უფალი არავისთან არ დებს აღთქმას, გარდა იმათთან, ვინც ინანიებს და სწამს მისი ძის, რომელიც არის ისრაელის წმინდა.
- 3 და ახლა, მე მინდა კიდევ ცოტა მეტი ვიწინასწარმეტყველო იუდეველთა და წარმართთა შესახებ. რადგან მას შემდეგ, რაც წიგნი, რომელზეც მე ვლაპარაკობდი, გამოვა და დაიწერება წარმართთათვის და კვლავ ჩაიბეჭდება უფლისთვის, მრავალნი იქნებიან, რომლებიც იწამებენ დაწერილ სიტყვებს; და ისინი მიიტანენ მათ ჩვენი შთამომავლობის ნარჩენთან.
- 4 და მაშინ, ჩვენი შთამომავლობის ნარჩენი გაიგებს ჩვენზე, თუ როგორ გამოვედით იერუსალიმიდან და რომ ისინი იუდეველთა შთამომავლები არიან.
- 5 და იესო ქრისტეს სახარება იქნება მათ შორის გამოცხადებული; ამიტომ, ისინი დაუბრუნდებიან ცოდნას თავიანთი მამების შესახებ, ასევე ცოდნას იესო ქრისტეს შესახებ, რომელიც არსებობდა მათ მამებს შორის.
- 6 და შემდეგ ისინი გაიხარებენ; რადგან გაიგებენ, რომ ეს კურთხევა მათზედ ღვთის ხელიდან არის და მათი თვალებიდან ბნელეთის ქერცლი დაიწყებს ცვენას; და არ ჩაივლის მრავალი თაობა და ისინი წმინდა და მიმზიდველი ხალხი გახდებიან.
- 7 და იქნება ასე, რომ იუდეველები, რომლებიც არიან გაფანტულნი, ასევე იწამებენ ქრისტეს; და დაიწყებენ შეკრებას მიწის პირზე; და ყველა, ვინც იწამებს ქრისტეს, ასევე გახდება მიმზიდველი ხალხი.

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightful people.

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightful people.

- 8 და იქნება ასე, რომ უფალი ღმერთი დაიწყებს თავის საქმეს ყველა ერს, ტომს, ენასა და ხალხს შორის, რათა აღასრულოს თავისი ხალხის აღდგენა დედამიწაზე.
- 9 და სამართლიანობით განიკითხავს უფალი ღმერთი ღარიბთ და გაკიცხავს მიუკერძოებლად დედამიწის თვინიერთ. და იგი დაამარცხებს დედამიწას თავისი პირის კვერთხით; და თავის ბაგეთა სუნთქვით მოკლავს ბოროტთ.
- 10 რადგან სწრაფად მოდის დრო, როდესაც უფალი ღმერთი მოახდენს ხალხს შორის დიდ გაყოფას და ბოროტთ ის გაანადგურებს; და თავის ხალხს ის დაიცავს, დიახ, ცეცხლითაც რომ მოუწიოს ბოროტთა განადგურება.
- 11 და სიმართლე იქნება სარტყელი მისი წელისა და ერთგულება – სარტყელი მისი თეძოებისა.
- 12 და მაშინ მგელი იცხოვრებს კრავთან ერთად და ავაბა ციკნის გვერდით წამოწვება; და ხბო, ლომის ბოკვერი და ხარი ერთად იქნებიან; და პატარა ბავშვი წაუძღვება მათ.
- 13 და ძროხა და დათვი ერთად მოძოვენ; და მათი შვილები ერთად წამოწვებიან; და ლომი ხარივით შეჭამს ჩალას.
- 14 და ძუძუთა ბავშვი ასპიტის ხვრელზე ითამაშებს და ძუძუს მოწყვეტილი, გველგესლის ბუნაგს შეეხება ხელით.
- 15 არ იბოროტებენ და არ გაანადგურებენ არაფერს მთელ ჩემს წმინდა მთაზე; რადგან აივსება მიწა უფლის ცოდნით, როგორც დაფარულია წყლებით ზღვა.
- 16 ამიტომ ყველა ერის საქმენი გახდება ცნობილი; დიახ, ყველა საქმე გახდება ცნობილი ადამიანთა შვილებისათვის.
- 17 არაფერია ისეთი საიდუმლო, რაც არ გახდება ცხადი; არ არის ბნელეთის საქმე, რაც არ გამოვლინდება სინათლეში; და არაფერი არ არის ჩაბეჭდილი დედამიწაზე, რაც არ იქნება გახსნილი.
- 18 ამიტომ, ყველაფერი, რაც ცხადი გახდა ადამიანთა შვილებისათვის, ცხადი გახდება იმ დღეს; და დიდი ხნის განმავლობაში აღარ ექნება სატანას ძალაუფლება ადამიანთა შვილების გულებზე. და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე ვამთავრებ ჩემს სიტყვებს.

And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.

Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.

There is nothing which is secret save it shall be revealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be revealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my sayings.

2 ნეფი 31

- 1 და ახლა მე, ნეფი, ვასრულებ თქვენთვის წინასწარმეტყველებას, ჩემო საყვარელო ძმებო. და მე შემიძლია დავწერო მხოლოდ რამდენიმე მოვლენის შესახებ, რომელიც ვიცი, აუცილებლად უნდა ახდეს; და მე შემიძლია დავწერო ჩემი ძმის, იაკობის, მხოლოდ რამოდენიმე სიტყვა.
- 2 ამიტომ, ის, რაც დავწერე, საკმარისია ჩემთვის, გარდა რამდენიმე სიტყვისა, რომელიც უნდა ვთქვა ქრისტეს მოძღვრების შესახებ; ამიტომ, მე გელაპარაკებით ნათლად, ჩემი წინასწარმეტყველებების სინათლის შესაბამისად.
- 3 რადგან ჩემი სული ხარობს ნათელში; რადგან ასე აკეთებს უფალი ღმერთი თავის საქმეს ადამიანთა შვილებს შორის. ვინაიდან უფალი ღმერთი გვაძლევს ნათელს გონიერებისთვის; რადგან ესაუბრება ადამიანებს მათი ენის შესაბამისად, მათთვის გასაგებად.
- 4 ამიტომ, მე მსურს, რომ გახსოვდეთ ის, რაც გელაპარაკეთ იმ წინასწარმეტყველის შესახებ, რომელიც უფალმა დამანახა; რომელიც მონათლავს ღვთის კრავს, რომელიც აიღებს ამა ქვეყნის ცოდვებს.
- 5 და ახლა, თუ ღვთის კრავი, იყო რა წმინდა, უნდა ყოფილიყო წყლით მონათლული, რათა აღესრულებინა ყოველგვარი სამართალი, მაშინ რამდენად დიდი აუცილებლობაა ჩვენთვის, ვართ რა უწმინდურნი, რომ მოვინათლოთ, დიახ, წყლით!
- 6 და ახლა, მინდა შეგეკითხოთ, ჩემო საყვარელო ძმებო, როგორ აღასრულა ღვთის კრავმა ყოველგვარი სამართალი წყალში ნათლობით?
- 7 ნუთუ არ იცით, რომ ის იყო წმინდა? მაგრამ მიუხედავად იმისა, რომ არის წმინდა, ის დაანახებს ადამიანთა შვილებს, რომ ხორციელის თანახმად მამის წინაშე თავს იმდაბლებს და მოწმობს მამისათვის, რომ მორჩილი იქნება მისი მცნებების დაცვაში.
- 8 ამიტომ, მას შემდეგ, რაც წყალში მოინათლა, სულიწმინდა მოველინა მასზედ მტრედის სახით.

2 Nephi 31

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficient me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

- 9 და კვლავ, ეს უჩვენებს ადამიანთა შვილებს ბილიკის სირთულესა და კარიბჭის სივიწროვეს, რომელშიც ისინი უნდა შევიდნენ, უჩვენა რა მათ მაგალითი.
- 10 და მან უთხრა ადამიანთა შვილებს: გამოძევით. ამიტომ, ჩემო საყვარელო ძმებო, შევძლებთ მივყვით იესოს, თუ არ ვიქნებით მზად დავიცვათ მამის მცნებანი?
- 11 და მამამ უთხრა: მოინანიეთ, მოინანიეთ და მოინათლეთ ჩემი საყვარელი ძის სახელით.
- 12 და ასევე, ძის ხმამ მომმართა სიტყვებით: მას, ვინც მოინათლება ჩემი სახელით, სულიწმინდას მისცემს მამა, ისევე, როგორც მე; ამიტომ, მოძევით და მიბაძეთ ჩემს ნამოქმედარს, რომელიც იხილეთ.
- 13 ამიტომ, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე ვიცი, რომ თუ მიჰყვებით ძეს გულის მთელი მოწადინებით, იმოქმედებთ ღმერთის წინაშე ყოველგვარი პირმოთნეობისა და თვალთმაქცობის გარეშე, ნამდვილი მოწადინებით და მოინანიებთ ცოდვებს მამისადმი დამოწმებით, რომ მზად ხართ საკუთარ თავზე აიღოთ ქრისტეს სახელი ნათლობით – დიახ, მიჰყვებით თქვენს უფალსა და მხსნელს წყალში, მისი სიტყვებისამებრ, აჰა, მაშინ მიიღებთ სულიწმინდას; დიახ, მაშინ მოდის ცეცხლითა და სულიწმინდით ნათლობა; და მაშინ შეგიძლიათ ილაპარაკოთ ანგელოზების ენით, შესძახოთ ქებანი ისრაელის წმინდას.
- 14 მაგრამ, აჰა, ჩემო საყვარელო ძმებო, ძის ხმამ ასე მომმართა, სიტყვებით: მას შემდეგ, რაც მოინანიებთ ცოდვებს და წყალში ნათლობით დაუმოწმებთ მამას, რომ მზად ხართ დაიცვათ ჩემი მცნებები და მიიღებთ ცეცხლითა და სულიწმინდით ნათლობას და შეძლებთ ახალი ენით ლაპარაკს, დიახ, ანგელოზთა ენითაც ლაპარაკს და თუ ამის შემდეგ თქვენ უარმყოფთ მე, მაშინ თქვენთვის უკეთესი იქნებოდა, რომ არ შეგეცანიოთ.
- 15 და მე მომესმა მამის ხმა, მეუბნებოდა რა: დიახ, ჩემი საყვარელი ძის სიტყვები არის ჭეშმარიტი და სარწმუნო. გადარჩება ის, რომელიც გაძლებს ბოლომდე.

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

And he said unto the children of men: Follow thou me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow Jesus save we shall be willing to keep the commandments of the Father?

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be baptized in the name of my Beloved Son.

And also, the voice of the Son came unto me, saying: He that is baptized in my name, to him will the Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore, follow me, and do the things which ye have seen me do.

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye shall follow the Son, with full purpose of heart, acting no hypocrisy and no deception before God, but with real intent, repenting of your sins, witnessing unto the Father that ye are willing to take upon you the name of Christ, by baptism—yea, by following your Lord and your Savior down into the water, according to his word, behold, then shall ye receive the Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and of the Holy Ghost; and then can ye speak with the tongue of angels, and shout praises unto the Holy One of Israel.

But, behold, my beloved brethren, thus came the voice of the Son unto me, saying: After ye have repented of your sins, and witnessed unto the Father that ye are willing to keep my commandments, by the baptism of water, and have received the baptism of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a new tongue, yea, even with the tongue of angels, and after this should deny me, it would have been better for you that ye had not known me.

And I heard a voice from the Father, saying: Yea, the words of my Beloved are true and faithful. He that endureth to the end, the same shall be saved.

- 16 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, აქედან ვიცი, რომ ვერ გადარჩება ადამიანი, თუ არ გაუძლებს ბოლომდე, ცოცხალი ღმერთის ძის მაგალითის მიყოლით.
- 17 ამიტომ, გააკეთეთ, როგორც გითხარით, რომ მე ვიხილე. რასაც თქვენი უფალი და გამომსყიდველი აკეთებდა; რადგან იმ მიზნით დამანახეს ეს ყველაფერი, რომ იცოდეთ კარიბჭე, რომლითაც უნდა შეხვიდეთ. რადგან კარიბჭე, რომლითაც უნდა შეხვიდეთ, არის მონანიება და წყლით ნათლობა; და შემდეგ მოდის თქვენი ცოდვების მიტევება ცეცხლითა და სულიწმინდით.
- 18 და შემდეგ აღმოჩნდებით იმ რთულ და ვიწრო ბილიკზე, რომელსაც მარადიული სიცოცხლისაკენ მიჰყავხართ; დიახ, თქვენ შეხვედით კარიბჭით; თქვენ მოიქეცით მამისა და ძის მცნებების მიხედვით და მიიღეთ სულიწმინდა, რომელიც მოწმობს მამისა და ძის შესახებ, რათა აღსრულდეს მის მიერ მოცემული დაპირება, რომ თუ ამ გზას შეუდგებით, თქვენ მიიღებთ.
- 19 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მას შემდეგ, რაც თქვენ ამ რთულ და ვიწრო ბილიკს დაადექით, მე მინდა გკითხოთ: ნუთუ ყველაფერი გაკეთდა? აჰა, გეუბნებით: არა; რადგან თქვენ ვერ მოხვიდოდით აქამდე, რომ არა ქრისტეს სიტყვა, მასში ურყევი რწმენა, სრული ნდობა მისი მადლისადმი, რომელსაც აქვს ხსნის ძალა.
- 20 ამიტომ, თქვენ წინ უნდა მიისწრაფოდეთ, სიმტკიცით ქრისტეში, იმედის სრულყოფილი ნათელით და ღმერთისა და ყოველი ადამიანისადმი სიყვარულით. ამიტომ, თუ თქვენ წინ მიისწრაფით, ქრისტეს სიტყვით ინადიმებთ და გაუძლებთ ბოლომდე, აჰა, ასე ამბობს მამა: თქვენ გექნებათ მარადიული სიცოცხლე.
- 21 და ახლა, აჰა, ჩემო საყვარელო ძმებო, ეს არის გზა და არ არსებობს ზეცის ქვეშ მიცემული სხვა არანაირი გზა ან სახელი, რომლითაც ადამიანის გადარჩენა შეიძლება ღვთის სასუფეველში და ახლა, აჰა, ეს არის ქრისტეს მოძღვრება, ერთადერთი და ჭეშმარიტი მოძღვრება, მამისა და ძისა და სულიწმინდისა, რომელიც არის ერთი ღმერთი, უსასრულო. ამინ.

And now, my beloved brethren, I know by this that unless a man shall endure to the end, in following the example of the Son of the living God, he cannot be saved.

Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

2 ნეფი 32

- 1 და ახლა, აჰა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე ვვარაუდობ, რომ თქვენ მეტნაკლებად მსჯელობთ გულში იმის შესახებ, რა უნდა გააკეთოთ, როდესაც უკვე ამ გზით შეხვედით. მაგრამ, აჰა, რატომ მსჯელობთ ასე გულში?
- 2 ნუთუ არ გახსოვთ, რაც მე გითხარით: სულიწმინდის მიღების შემდეგ თქვენ შეძლებთ ანგელოზთა ენით ლაპარაკს? და ახლა, როგორ შეძლებდით ანგელოზთა ენით ლაპარაკს, რომ არა სულიწმინდით?
- 3 ანგელოზები ლაპარაკობენ სულიწმინდის ძალით; ამიტომ, ისინი ლაპარაკობენ ქრისტეს სიტყვებს. ამიტომ, მე გითხარით: ინადიმეთ ქრისტეს სიტყვებით; რადგან, აჰა, ქრისტეს სიტყვები გეტყვიან ყველაფერს, რაც უნდა გააკეთოთ.
- 4 ამიტომ, ახლა, მას შემდეგ, რაც ეს სიტყვები ვილაპარაკე, თუ თქვენ ვერ შეძლებთ მათ გაგებას, ეს იქნება იმიტომ, რომ თქვენ არც სთხოვთ და არც აკაკუნებთ; ამიტომ, სინათლეზე კი არ გამოგიყვანეს, არამედ უნდა დაიღუპოთ ბნელში.
- 5 რადგან, აჰა, კვლავ გეუბნებით, თუ შეხვალთ ამ გზით და მიიღებთ სულიწმინდას, ის დაგანახებთ ყველაფერს, რაც თქვენ უნდა გააკეთოთ.
- 6 აჰა, ეს არის ქრისტეს მოძღვრება და არ მოგეცემათ სხვა მოძღვრება, სანამ იგი არ გამოგეცხადებათ ხორციელად. და როდესაც გამოგეცხადებათ ხორციელად, რასაც ის გეტყვით, იზრუნეთ, რომ შეასრულოთ.
- 7 და ახლა მე, ნეფი, მეტს ვერ ვიტყვი; სული მიბრკოლებს მეტყველებას და ისღა დამრჩენია, რომ ვიგლოვო ურწმუნოების და სიბოროტის და უმეცრების და ადამიანთა ქედფიცხელობის გამო; რადგან არ ეძებენ ცოდნას, არც ესმით დიადი ცოდნის, რომელიც მათ ეძლევათ ნათლად, დიახ, იმდენად ნათლად, როგორც შესაძლებელია ნათელი იყოს სიტყვა.

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

8 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე ვხედავ, რომ თქვენ ჯერ კიდევ მსჯელობთ გულებში; და მალონებს ის, რომ უნდა ვილაპარაკო ამაზე. რადგან თქვენ რომ ყურს უგდებდეთ სულს, რომელიც ასწავლის ადამიანს ლოცვას, თქვენ გეცოდინებოდათ, რომ უნდა ილოცოთ; რადგან ბოროტი სული ადამიანს ლოცვას კი არ ასწავლის, არამედ ასწავლის იმას, რომ მან არ უნდა ილოცოს.

9 მაგრამ, აჰა, მე გეუბნებით, რომ თქვენ უნდა ყოველთვის ილოცოთ და არ მოგბებრდეთ; რომ არ გააკეთოთ არაფერი უფლისათვის, სანამ არ ილოცებთ მამისადმი ქრისტეს სახელით, რათა მან აკურთხოს თქვენი საქმენი, რომ საქმენი თქვენი იყოს თქვენი სულის კეთილდღეობისათვის.

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

But behold, I say unto you that ye must pray always, and not faint; that ye must not perform any thing unto the Lord save in the first place ye shall pray unto the Father in the name of Christ, that he will consecrate thy performance unto thee, that thy performance may be for the welfare of thy soul.

2 ნეფი 33

- 1 და ახლა, მე, ნეფი, ვერ ვწერ ყველაფერ იმას, რაც იყო ნაქადაგები ჩემს ხალხს შორის; არც ვარ ძლიერი წერაში ისე, როგორც ლაპარაკში; რადგან როდესაც ადამიანი ლაპარაკობს სულიწმინდის ძალით, სულიწმინდის ძალას მიაქვს ნათქვამი ადამიანთა შვილების გულებამდე.
- 2 მაგრამ, აჰა, არიან ბევრნი, რომლებიც იმდენად გულქვაობენ სულიწმინდის წინააღმდეგ, რომ ის ვერ ჰპოვებს მათში ადგილს; ამიტომ, ისინი უარყოფენ ბევრ ისეთს, რაც დაწერილია, როგორც არარაობას.
- 3 მაგრამ მე, ნეფიმ, დავწერე ის, რაც დავწერე და ვთვლი, რომ ეს არის ძვირფასი, განსაკუთრებულად ჩემი ხალხისთვის. რადგან მე განუწყვეტლივ ვლოცულობ მათთვის დღისით; და ჩემი თვალები ასველებს ბალიშს ღამე მათ გამო; და მე შევღადადებ ჩემს ღმერთს რწმენით და ვიცი, რომ ის შეისმენს ჩემს ღალადს.
- 4 და მე ვიცი: უფალი ღმერთი აკურთხებს ჩემს ლოცვებს ჩემი ხალხის სასარგებლოდ. და ჩემი სისუსტისას დაწერილი სიტყვები გახდება მათთვის ძლიერი; რადგან უბიძგებს მათ სიკეთის კეთებისკენ; ის მათ აძლევს ცოდნას თავიანთ მამებზე; და ის ლაპარაკობს იესოს შესახებ და უბიძგებს მასში რწმენისა და ბოლომდე გაძლებისაკენ, რაც არის მარადიული სიცოცხლე.
- 5 და ის მკაცრად ლაპარაკობს ცოდვის წინააღმდეგ, ჭეშმარიტების სინათლის შესაბამისად; ამიტომ, არცერთი ადამიანი არ გაბრაზდება იმ სიტყვებზე, რომლებიც მე დავწერე, გარდა იმისი, რომელიც იქნება ეშმაკის სულისგან.
- 6 მე ვხარობ ნათელში; მე ვხარობ ჭეშმარიტებაში; მე ვხარობ ჩემს იესოში, რადგან მან ჩემი სული ჯოჯოხეთიდან გამოისყიდა.
- 7 მე ჩემი ხალხისადმი მაქვს გულმოწყალება და დიდი რწმენა ქრისტესი, რომ შევხვდები მრავალ უმწიკვლო სულს მისი სამსჯავროს წინაშე.
- 8 მე მაქვს გულმოწყალება იუდეველთა მიმართ. მე ვამბობ იუდეველთ, რადგან ვგულისხმობ მათ, საიდანაც მოვედი.

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.

- 9 მე მაქვს გულმოწყალება ასევე წარმართთა მიმართ. მაგრამ, აჰა, ამათგან არცერთის იმედი არ შემიძლია ვიქონიო, თუ არ შეურიგდებიან ქრისტეს და არ შევლენ ვიწრო კარიბჭეში და არ ივლიან რთულ ბილიკზე, რომელიც მიდის სიცოცხლისაკენ და თუ არ დარჩებიან ამ ბილიკზე გამოცდის დღის ბოლომდე.
- 10 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, ასევე იუდეველნო და თქვენ, დედამიწის ყველა კიდენო, ყური დაუგდეთ ამ სიტყვებს და იწამეთ ქრისტეს; და თუ არ გწამთ ამ სიტყვების, იწამეთ ქრისტეს. და თუ იწამებთ ქრისტეს, თქვენ იწამებთ ამ სიტყვებს, რადგან ეს ქრისტეს სიტყვებია და ისინი მან მომცა; და ისინი ყოველ ადამიანს ასწავლის, რომ მათ უნდა აკეთონ სიკეთე.
- 11 და თუ ეს არ არის ქრისტეს სიტყვები, თავად განსაჯეთ, რადგან უკანასკნელ დღეს ქრისტე დაგანახებთ ძალითა და დიდი დიდებულებით, რომ ეს არის მისი სიტყვები; და თქვენ და მე წარვსდგებით პირისპირ მისი სამსჯავროს წინაშე; და თქვენ გაიგებთ, რომ მან მიბრძანა ამის დაწერა ჩემი სისუსტის მიუხედავად.
- 12 და მე ვლოცულობ მამისადმი ქრისტეს სახელით, რომ მრავალი ჩვენგანი, თუ არა ყველა, იქნეს გადარჩენილი მის სასუფეველში იმ დიდ და უკანასკნელ დღეს.
- 13 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, ყველა, ვინც მიეკუთვნება ისრაელის სახლს და თქვენ, დედამიწის ყველა კიდევე, მე თქვენ მოგმართავთ, ვითარცა მტვრიდან მოღალადე: იმ დიდი დღის მოსვლამდე გემშვიდობებით.
- 14 და თქვენ რომ არ გსურთ, იგემოთ ღვთის სიკეთისა და პატივი სცეთ იუდეველთა სიტყვებს და ასევე ჩემს სიტყვებს და იმ სიტყვებს, რომლებიც გამოვა ღვთის კრავის პირიდან, აჰა, თქვენ გემშვიდობებით სამუდამოდ, რადგან ეს სიტყვები მსჯავრს დაგდებენ უკანასკნელ დღეს.
- 15 რადგან ის, რასაც ჩავბეჭდავ დედამიწაზე, მოტანილი იქნება თქვენ წინააღმდეგ სამსჯავროზე; რადგან ასე მიბრძანა უფალმა და მე უნდა დავემორჩილო მას. ამინ.

I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.

And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

And if they are not the words of Christ, judge ye—for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

იაკობის წიგნი

ნეფის ძმისა

მისი ქადაგების სიტყვები თავისი ძმებისათვის. იგი შემუსრავს ადამიანს, რომელიც ცდილობს ქრისტეს მოძღვრების დამხობას. რამდენიმე სიტყვა ნეფის ხალხის ისტორიის შესახებ.

იაკობი 1

- 1 რადგან, აჰა, იყო ასე, რომ გავიდა ორმოცდათხუთმეტი წელი, რაც ლეხიმ დატოვა იერუსალიმი, ამიტომ ნეფიმ მომცა მე, იაკობს, ბრძანება პატარა ფირფიტების შესახებ, რომლებზეც ეს სიტყვები არის ამოტვიფრული.
- 2 და მე, იაკობს, მომცა ბრძანება, დამეწერა ამ ფირფიტებზე მცირედი რამ იმაზე, რაც მიმაჩნია ყველაზე ღირებულად; და თუ შევხებოდი, მხოლოდ მოკლედ, ამ ხალხის ისტორიას, რომელთაც ნეფის ხალხი ეწოდებათ.
- 3 რადგან მან თქვა, რომ მისი ხალხის ისტორია უნდა იყოს ამოტვიფრული მის სხვა ფირფიტებზე, რომ მე უნდა შევინახო ეს ფირფიტები და გადავცე ისინი ჩემს შთამომავლობას, თაობიდან თაობაზე.
- 4 და თუ იქნებოდა წმინდა ქადაგება, ან დიდი გამოცხადება, ან წინასწარმეტყველება, მე ეს უნდა ამომეტვიფრა ამ ფირფიტების მთავარ ნაწილზე და შევხებოდი მათ, რამდენადაც შესაძლებელი იქნებოდა, ქრისტესა და ჩემი ხალხისათვის.
- 5 რადგან რწმენისა და დიდი ზრუნვის გამო, ჩვენ ჭეშმარიტად გვამცნეს ჩვენი ხალხის შესახებ, თუ რა მოუვა მათ.
- 6 და ჩვენ ასევე გვქონდა მრავალი გამოცხადება და დიდი წინასწარმეტყველების სული და ამიტომ ჩვენ ვიცოდით ქრისტესა და მისი სასუფევლის შესახებ, რომელიც მოვა.

The Book of Jacob

the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overthrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.

And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.

For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.

And if there were preaching which was sacred, or revelation which was great, or prophesying, that I should engraven the heads of them upon these plates, and touch upon them as much as it were possible, for Christ's sake, and for the sake of our people.

For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.

And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.

- 7 ამიტომ, ჩვენ ბეჯითად ვშრომობდით ჩვენს ხალხს შორის, რათა შეგვძლებოდა დაგვერწმუნებინა ისინი, ქრისტესთან მოსულიყვნენ და ეგემათ ღვთის სიკეთე, რათა შესულიყვნენ მის სავანეში, რომ არავითარ შემთხვევაში არ დაეფიცა მას მრისხანებაში, რომ ვერ შევიდოდნენ ისინი იქ, როგორც გამოწვევისას, ცდუნების ჟამს, როდესაც ისრაელის შვილები უდაბნოში იყვნენ.
- 8 ამიტომ, ჩვენ ვვედრებოდით ღმერთს, რომ დაგვერწმუნებინა ყოველი ადამიანი, არ აჯანყებულიყო ღმერთის წინააღმდეგ, რათა არ გამოეწვია მისი რისხვა, რომ ყველა ადამიანმა იწამოს ქრისტე და დაფიქრდეს მის სიკვდილზე და ატაროს მისი ჯვარი და აიტანოს ამა ქვეყნის სირცხვილი; ამიტომ, მე, იაკობი, საკუთარ თავზე ვიღებ ჩემი ძმის, ნეფის, ბრძანებების შესრულებას.
- 9 ახლა, ნეფიმ იგრძნო თავისი სიბერე და იხილა, რომ მალე უნდა გარდაიცვალოს; ამიტომ მან სცხო ზეთი ერთ ადამიანს, რათა ყოფილიყო იგი მისი ხალხის მეფე და მმართველი, შესაბამისად მეფეთა მმართველობისა.
- 10 ხალხს ძალზედ შეუყვარდა ნეფი, რადგან ის იყო მათთვის დიდი მფარველი, ლაბანის მახვილის მფლობელი მათ დასაცავად; და მთელი თავისი დღენი მშრომელი მათი კეთილდღეობისთვის –
- 11 ამიტომ, ხალხმა ისურვა, რომ შემოენახათ მისი სახელი მეხსიერებაში. ამიტომ, ვინც კი მეფობდა მის შემდეგ, ხალხი მას უწოდებდა მეორე ნეფის, მესამე ნეფის და ასე შემდეგ, მეფეთა მმართველობის შესაბამისად; და ასე უწოდებდა ხალხი მათ, რა სახელიც არ უნდა რქმეოდათ.
- 12 და იყო ასე, რომ ნეფი მოკვდა.
- 13 ამგვარად, ხალხი, რომელნიც არ იყვნენ ლამანიელები, იყვნენ ნეფიელები; მიუხედავად ამისა, ისინი მოიხსენიებოდნენ, როგორც ნეფიელები, იაკობიელები, იოსებიელები, ზორამიელები, ლამანიელები, ლემუელიელები და ისმაელიელები.

Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

And it came to pass that Nephi died.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

- 14 მაგრამ მე, იაკობი, აღარ გამოვარჩევ მათ ამ სახელებით, მაგრამ ვუწოდებ ლამანიელებს მათ, რომლებიც ცდილობენ ნეფის ხალხის განადგურებას და მათ, რომლებიც არიან მეგობრულად განწყობილნი ნეფის მიმართ, ვუწოდებ ნეფიელებს ანუ ნეფის ხალხს, მეფეთა მმართველობის შესაბამისად.
- 15 და ახლა, იყო ასე, რომ ნეფის ხალხმა, მეორე მეფის მმართველობისას, დაიწყო გულის გაქვავება და ნაწილობრივ მიეცნენ ბოროტ ჩვევებს, მსგავსად ძველი დროის დავითისა, რომელიც იყო მრავალი ცოლისა და ხარჭების მოსურნე და ასევე სოლომონისა – მისი შვილისა.
- 16 დიახ, და მათ ასევე დაიწყეს ბევრი ოქროსა და ვერცხლის ძებნა; და დაიწყეს აღზევება ამპარტავნობით.
- 17 ამიტომ, მე, იაკობმა, გამოვუცხადე მათ ეს სიტყვები, როდესაც ტაძარში ვასწავლიდი, მივიღე რა, უფლისგან ჩემი დავალება.
- 18 რადგან მე, იაკობი, და ჩემი ძმა, იოსები, ნეფიმ გვაკურთხა ამ ხალხის მღვდლებად და მასწავლებლებად.
- 19 და ჩვენ ვადიდებდით ჩვენს რწმუნებულებას უფლისადმი, ვიღებდით რა პასუხისმგებლობას და თავით ვაგებდით პასუხს ამ ხალხის ცოდვებზე, თუ არ ვასწავლიდით მათ ღვთის სიტყვას მთელი სიბეჯითით; ამიტომ, ვშრომობდით მთელი ჩვენი ძალით, რათა მათი სისხლი არ გადმოსულიყო ჩვენს სამოსელზე; წინააღმდეგ შემთხვევაში, მათი სისხლი გადმოვიდოდა ჩვენს სამოსელზე და ვერ გვცნობდნენ უმწიკვლოდ უკანასკნელ დღეს.

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the people of Nephi, according to the reigns of the kings.

And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves somewhat in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.

Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.

For I, Jacob, and my brother Joseph had been consecrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.

And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

იაკობი 2

- 1 ნეფის ძმის, იაკობის სიტყვები, რომლებიც მან უთხრა ნეფის ხალხს, ნეფის სიკვდილის შემდეგ.
- 2 ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე, იაკობი, იმ პასუხისმგებლობის შესაბამისად, რომელიც მაკისრია ღმერთის წინაშე, რათა კეთილგონიერებით ვადიდო ჩემი რწმუნებულება და რომ განვწმინდო თქვენი ცოდვებისგან ჩემი სამოსელი, მოვედი ტაძარში ამ დღეს, რათა გაუწყოთ ღვთის სიტყვა.
- 3 და თქვენ თვითონ იცით, რომ მე აქამდე ვიყავი ბეჯითი ჩემი მოწოდების რწმუნებულების შესრულებაში; მაგრამ დღეს, უფრო მეტად, ვიდრე აქამდე, დამწუხრებული ვარ მეტი სურვილითა და მოუსვენრობით, თქვენი სულების კეთილდღეობის გამო.
- 4 რადგან, აჰა, თქვენ აქამდე მორჩილნი იყავით უფლის სიტყვისადმი, რომელსაც მე გაძლევდით.
- 5 მაგრამ, აჰა, ყური დამიგდეთ და გაიგეთ, რომ ზეცისა და დედამიწის, ყოვლისშემძლე შემოქმედის დახმარებით, შემიძლია ვითხრათ თქვენი აზრების შესახებ, თუ როგორ მიეცემით ცოდვას, რომელი ცოდვაც არის ძალზედ ბილწი ჩემთვის, დიახ, ბილწი ღმერთისათვის.
- 6 დიახ, ეს აღონებს ჩემს სულს და მაიძულებს სირცხვილისგან მოვიკუნტო ჩემი შემქმნელის წინაშე, რადგან მე მიწევს დაგიმოწმოთ თქვენი გულის სიბოროტის შესახებ.
- 7 და ასევე, მადონებს ის, რომ უნდა მკაცრად ვილაპარაკო თქვენ შესახებ, თქვენი ცოლებისა და შვილების წინაშე, რომელთა მრავალი გრძნობა ღმერთის წინაშე არის ნაზი და წმინდა, რაც ღმერთისათვის საამოა;
- 8 და ვფიქრობ, რომ ისინი აქ მოვიდნენ ღვთის საამო სიტყვის მოსასმენად, დიახ, იმ სიტყვის, რომელიც კურნავს დაჭრილ სულს.

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

- 9 ამიტომ, ჩემს სულს ამძიმებს ის, რომ იძულებული ვარ, მკაცრი ბრძანების გამო, რომელიც მივიღე ღმერთისგან, დაგარიგოთ თქვენი დანაშაულებების შესაბამისად, გავადრმავეო დაჭრილთა ჭრილობები მათი ჭრილობების დაამებისა და განკურნების ნაცვლად; და ისინი, რომლებიც არ არიან დაჭრილნი, იმის ნაცვლად, რომ ინადიმონ ღვთის საამო სიტყვით, იღებენ მიბჯენილ ხანჯლებს, რათა განიგმროს მათი სულები და დაიჭრას მათი ფაქიზი ცნობიერება.
- 10 მაგრამ, ამ დავალების სიდიადის მიუხედავად, მე უნდა მოვიქცე ღვთის მკაცრი ბრძანებების შესაბამისად და გითხრათ თქვენი სიბოროტისა და სისაძაგლის შესახებ მათ წინაშე, რომლებიც არიან გულით სუფთანი და გულმოდრეკილნი; და ყოვლადძლიერი ღმერთის განგმირავი თვალის ქვეშ.
- 11 ამიტომ, უნდა გითხრათ სიმართლე ღვთის სიტყვის სინათლის შესაბამისად. რადგან, აჰა, როდესაც ვთხოვე უფალს, მე ასეთი სიტყვა მივიღე: იაკობ, ადი ხვალ ტაძარში და ამ ხალხს აუწყე სიტყვა, რომელსაც მოგცემ.
- 12 და ახლა, აჰა, ჩემო ძმებო, ეს არის სიტყვა, რომელსაც მე თქვენ გიცხადებთ, რომ მრავალმა თქვენგანმა დაიწყო ოქროსა და ვერცხლის ძიება; და ასევე ყველანაირი ძვირფასი მადნისა, რითიც ეს მიწა – რომელიც არის აღთქმული მიწა თქვენი და თქვენი შთამომავლებისათვის, არის უხვად მდიდარი.
- 13 და ბარაქიანმა ხელმა გაგიღიმათ ყველაზე საამოდ, იმდენად, რომ მიიღეთ მრავალი სიმდიდრე; და იმის გამო, რომ ზოგიერთმა თქვენგანმა უფრო უხვად მიიღო, ვიდრე თქვენმა ძმებმა, აღზევდით თქვენი გულის ამპარტავნობით და გახდით ქედფიცხელნი და ყოყორობით თქვენი ტანსაცმლის სიძვირფასის გამო და დევნით თქვენს ძმებს, რადგან ფიქრობთ, რომ ხართ მათზე უკეთესნი.
- 14 და ახლა, ჩემო ძმებო, ნუთუ ფიქრობთ, რომ ღმერთი ამაში გაგამართლებთ? აჰა, მე გეუბნებით: არა. თუმცა ის დაგდებთ მსჯავრს და თუ იქნებით უდრეკნი ამ საქმეში, მისი სასჯელი სწრაფად მოგვეკლინებათ.
- 15 ო, მას რომ ეჩვენებინა თქვენთვის, რომ შეუძლია განგმიროთ და ერთი თვალის შევლებით შეუძლია მტვრად გაქციოთ!

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

And the hand of providence hath smiled upon you most pleasingly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!

- 16 ო, მას რომ განეწმინდეთ ამ ურჯულოებისაგან და სისაძაგლისგან და თქვენ რომ ყური დაგეგდოთ მისი ბრძანებების სიტყვებისათვის და გულის ამპარტავნობისთვის არ მიგეცათ სული გასანადგურებლად!
- 17 იფიქრეთ თქვენს ძმებზე, როგორც საკუთარ თავზე და იყავით მეგობრულნი ყველას მიმართ და გულუხვი თქვენი ქონებით, რათა ისინი გახდნენ თქვენსავით მდიდრები.
- 18 მაგრამ სანამ სიმდიდრის ძებნას დაიწყებთ, ეძიეთ ღვთის სასუფეველი.
- 19 და მას შემდეგ, რაც ქრისტეში იმედს მიიღებთ, მიიღებთ სიმდიდრესაც, თუ ეძიებთ მას; და მას ეძიებთ იმ მიზნით, რომ აკეთოთ სიკეთე, შემოსოთ შიშველნი და დააპუროთ მშიერნი, გაანთავისუფლოთ დატყვევებულნი და მოუტანოთ შვება ავადმყოფთ და გაჭირვებულთ.
- 20 და ახლა, ჩემო ძმებო, მე მოგმართეთ ამპარტავნობის შესახებ; და თქვენ შორის მათ, რომლებმაც გასაჭირში ჩააგდეთ თქვენი მოყვასი და დევნიდით მას იმის გამო, რომ გულში ამპარტავნობდით იმით, რაც ღმერთმა მოგცათ, რას იტყვით ამაზე?
- 21 ნუთუ არ ფიქრობთ, რომ ასეთი საქმენი არის ბილწი მისთვის, ვინც შექმნა ყველა ხორციელი? და მის თვალში ერთი არსება ისევე ძვირფასია, როგორც მეორე. და ყველა ხორციელი არის მტვრიდან; და ამ მიზნისთვისაც შექმნა მან ისინი, რათა დაიცვან მისი მცნებები და მარადის ადიდონ იგი.
- 22 და ახლა მე ვამთავრებ თქვენ მიმართ საუბარს ამ ამპარტავნობის შესახებ. და თქვენთვის უფრო მძიმე დანაშაულის შესახებ რომ არ უნდა მელაპარაკა, ჩემი გული ძალზედ გაიხარებდა თქვენ გამო.
- 23 მაგრამ ღვთის სიტყვა მამძიმებს თქვენი უფრო დიდი დანაშაულებისათვის. რადგან, აჰა, ასე ამბობს უფალი: ეს ხალხი იწყებს ურჯულოებაში ჩაფლობას; მათ არ ესმით წმინდა წერილების, რადგან ცდილობენ გაიმართლონ თავი მრუშობის ჩადენისას იმის გამო, რაც ეწერა დავითზე და სოლომონზე, მის შვილზე.
- 24 აჰა, დავითს და სოლომონს ჭეშმარიტად ჰყავდათ მრავალი ცოლი და ხარჭა, რაც ბილწი იყო ჩემ წინაშე, – ამბობს უფალი.

O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!

Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.

But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.

And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?

Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

- 25 ამიტომ, ასე ამბობს უფალი: მე გამოვიყვანე ეს ხალხი იერუსალიმის მიწიდან ჩემი ხელის ძალით, რათა აღზარდო ჩემთვის მართალი რტო იოსების საბარდულის ნაყოფიდან.
- 26 ამიტომ, მე, უფალი ღმერთი, არ დავუშვებ, რომ ეს ხალხი მოიქცეს ისე, როგორც ისინი, ძველად.
- 27 ამიტომ, ჩემო ძმებო, მომისმინეთ და ყური დაუგდეთ უფლის სიტყვას: არც ერთ კაცს თქვენ შორის არ ჰყავდეს ერთ ცოლზე მეტი და არ ჰყავდეს არც ერთი ხარჭა.
- 28 რადგან, მე, უფალი ღმერთი, ვხარობ ქალთა უბიწოებით. და მრუშობა არის სისაძაგლე ჩემ წინაშე, – ასე ამბობს ცაბაოთ უფალი.
- 29 ამიტომ, ეს ხალხი დაიცავს ჩემს მცნებებს, – ამბობს ცაბაოთ უფალი, ან იქნება მიწა მათ გამო დაწყევლილი.
- 30 რადგან, თუ მე მოვისურვებ, – ამბობს ცაბაოთ უფალი, რომ აღზარდო ჩემთვის შთამომავლობა, მე ვუბრძანებ ჩემს ხალხს; სხვაგვარად, ისინი ამას დაუგდებენ ყურს.
- 31 რადგან, აჰა, მე, უფალმა, ვიხილე ჩემი ხალხის ქალიშვილთა დარდი და გლოვა იერუსალიმის მიწაზე, დიახ, ჩემი ხალხის ყველა მიწაზე, მათი ქმრების სიბოროტისა და სისაძაგლის გამო.
- 32 და მე არ დავუშვებ, – ამბობს ცაბაოთ უფალი, რომ ღალადი ამ ხალხის ლამაზი ქალიშვილებისა, რომლებიც გამოვიყვანე იერუსალიმის მიწიდან, მოვიდეს ჩემამდე, ჩემი ხალხის კაცების წინააღმდეგ, – ამბობს ცაბაოთ უფალი.
- 33 რადგან ისინი ვერ წაიყვანენ ტყვედ ჩემი ხალხის ქალიშვილებს მათი სინაზის გამო, თორემ მოვევლინები მათ მკაცრი წყევლით, განადგურებითაც კი; რადგან არ ჩაიდენენ მრუშობას, როგორც ისინი ძველად, – ამბობს ცაბაოთ უფალი.
- 34 და ახლა, ჩემო ძმებო, თქვენ იცით, რომ ეს მცნებები მიეცა მამაჩვენს, ლეხის; ამიტომ, თქვენ ისინი ადრეც იცოდით; და თქვენ მოხვედით დიდ სასჯელამდე; რადგან ჩაიდინეთ ის, რაც არ უნდა ჩაგედინათ.

Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

Wherefore, this people shall keep my commandments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for their sakes.

For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed unto me, I will command my people; otherwise they shall hearken unto these things.

For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and heard the mourning of the daughters of my people in the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my people, because of the wickedness and abominations of their husbands.

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that the cries of the fair daughters of this people, which I have led out of the land of Jerusalem, shall come up unto me against the men of my people, saith the Lord of Hosts.

For they shall not lead away captive the daughters of my people because of their tenderness, save I shall visit them with a sore curse, even unto destruction; for they shall not commit whoredoms, like unto them of old, saith the Lord of Hosts.

And now behold, my brethren, ye know that these commandments were given to our father, Lehi; wherefore, ye have known them before; and ye have come unto great condemnation; for ye have done these things which ye ought not to have done.

35 აჰა, თქვენ ჩაიდინეთ უფრო მძიმე ურჯულოება, ვიდრე ლამანიელებმა, ჩვენმა ძმებმა. თქვენ გაუტეხეთ გული თქვენს ნაბ ცოლებს და დაკარგეთ შვილების ნდობა მათ წინაშე თქვენი ცუდი მაგალითის გამო; და მათი გულის ქვითინი თქვენ წინააღმდეგ, აღწევს ღმერთამდე. და ღვთის სიტყვის სიმკაცრის გამო, რომელიც ჩამოდის თქვენ წინააღმდეგ, მრავალი გული დაიღუპა, ღრმა ჭრილობებით განგმირული.

Behold, ye have done greater iniquities than the Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of your tender wives, and lost the confidence of your children, because of your bad examples before them; and the sobbings of their hearts ascend up to God against you. And because of the strictness of the word of God, which cometh down against you, many hearts died, pierced with deep wounds.

იაკობი 3

- 1 მაგრამ, აჰა, მე, იაკობმა, მინდა მოგმართოთ თქვენ, ვინც ხართ გულით სუფთანი. მიენდეთ ღმერთს მტკიცე გონებით და ილოცეთ მისადმი ღრმა რწმენით და ის განუგეშებთ გასაჭირში და იქნება თქვენი ქომაგი და მოავლენს სასჯელს მათზედ, რომლებიც ცდილობენ თქვენ განადგურებას.
- 2 ყველანი, ვინც გულით სუფთანი ხართ, აწიეთ თავი და მიიღეთ ღვთის საამო სიტყვა და ინადიმეთ მისი სიყვარულით; ამას შეძლებთ, თუ გონება მუდამ მტკიცე გექნებათ.
- 3 მაგრამ ვარამი, ვარამი თქვენ, რომლებიც არ ხართ გულით სუფთანი, რომლებიც ღვთის წინაშე ხართ ბინძურნი ამ დღეს, რადგან თუ არ ინანიებთ, თქვენ გამო მიწა დაწყევლილია და ლამანიელები, რომლებიც არ არიან თქვენსავით ასეთი ბინძურნი, მიუხედავად იმისა, რომ არიან დაწყევლილნი მწარე წყევლით, გაგამათრახებენ თქვენ, განადგურებამდეც კი.
- 4 და სწრაფად მოდის ის დრო, რომ თუ არ მოინანიებთ, ისინი დაეუფლებიან თქვენი მემკვიდრეობის მიწას და უფალი ღმერთი წაიყვანს სამართლიანებს თქვენი გარემოცვიდან.
- 5 აჰა, ლამანიელები, თქვენი ძმები, რომლებიც გძულთ მათი სიბინძურისა და წყევლის გამო, რომელიც მათ კანზედ გადმოვიდა, არიან თქვენზე უფრო სამართლიანნი; რადგან მათ არ დაივიწყეს უფლის მცნება, რომელიც მიეცა ჩვენს მამას, რომ არ უნდა ჰყავდეთ ერთ ცოლზე მეტი და ხარჭები არ ჰყავდეთ და არ უნდა იყოს მრუშობა მათ შორის.
- 6 და ახლა, ამ მცნებას ისინი გულდასმით იცავენ, ამიტომ, ამ ძალისხმევის გამო, ამ მცნების დაცვისათვის, უფალი ღმერთი არ განადგურებს მათ, არამედ მოწყალე იქნება მათ მიმართ და ერთ დღეს ისინი კურთხეულ ხალხად იქცევიან.
- 7 აჰა, მათ ქმრებს უყვართ თავიანთი ცოლები და მათ ცოლებს უყვართ თავიანთი ქმრები; და მათ ქმრებსა და ცოლებს უყვართ თავიანთი შვილები; და მათი ურწმუნობა და სიძულვილი თქვენ მიმართ არის მათი მამების ურჯულოების გამო, ამიტომ, რამდენად უკეთესნი ხართ მათზე თქვენი დიდი შემქმნელის თვალში?

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

8 ჩემო ძმებო, მე ვშიშობ, რომ თუ არ მოინანიებთ თქვენს ცოდვებს, მათი კანი უფრო თეთრი იქნება, ვიდრე თქვენი, როდესაც მათთან ერთად მიყვანილ იქნებით ღმერთის ტახტის წინაშე.

9 ამიტომ, ბრძანებას გაძლევთ, რომელიც არის ღვთის სიტყვა, რომ აღარ გალანძღავთ მათ მუქი კანის გამო და აღარ გალანძღავთ მათი სიბინძურის გამო, მაგრამ გემახსოვრებათ საკუთარი სიბინძურე და გეხსომებათ, რომ მათი სიბინძურე მოვიდა მათი მამების გამო.

10 ამიტომ, თქვენ გაიხსენებთ საკუთარ შვილებს, თუ როგორ დაულონეთ მათ გული იმ მაგალითის გამო, რომელსაც თქვენ მათ აძლევდით; და ასევე გახსოვდეთ, რომ შესაძლოა თქვენი სიბინძურის გამო, თქვენი შვილები განადგურებამდე მიიყვანოთ და მათი ცოდვები თავზე დაგემხობათ უკანასკნელ დღეს.

11 ჩემო ძმებო, ყური დაუგდეთ ჩემს სიტყვებს; გამოაღვიძეთ თქვენი სულების შესაძლებლობები; შეკრთით, რომ გამოიღვიძოთ სიკვდილის ძილისგან; და განთავისუფლდით ჯოჯოხეთის ტკივილისაგან, რათა არ იქცეთ ანგელოზებად ეშმაკისათვის, ცეცხლისა და გოგირდის ტბაში ჩასაგდებად, რაც მეორე სიკვდილია.

12 და ახლა, მე, იაკობი, ველაპარაკე უფრო მეტი ნეფის ხალხს, ვაფრთხილებდი რა, სიძვისა და ავხორცობის შესახებ; და ყველანაირ ცოდვაზე ვუყვებოდი მათ ამის საშინელ შედეგებზე.

13 და ამ ხალხის, რომელთაც დაიწყეს გამრავლება, საქმეთა ერთი მეასედის ჩაწერა შეუძლებელია ამ ფირფიტებზე, მაგრამ მრავალი მათი საქმე ჩაწერილია დიდ ფირფიტებზე და მათი ომები და მათი განხეთქილებები და მათი მეფეთა მმართველობანი.

14 ამ ფირფიტებს ეწოდება იაკობის ფირფიტები, რომლებიც დამზადებულია ნეფის ხელით. და მე ვამთავრებ ამ სიტყვების თქმას.

O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

იაკობი 4

- 1 ახლა, აჰა, იყო ასე, რომ მე, იაკობი, ბევრი ვემსახურე სიტყვით ჩემს ხალხს (და მე შემძლია დავწერო ჩემი სიტყვების მხოლოდ მცირეოდენი ნაწილი, ფირფიტებზე ჩვენი სიტყვების ამოტვიფრის სირთულის გამო) და ჩვენ ვიცით, რომ ის, რასაც ფირფიტებზე ვიწერთ, უნდა შენახულ იქნას;
- 2 რადგან ყველაფერი, რასაც არ ვწერთ ფირფიტებზე, უნდა განადგურდეს და გაქრეს; მაგრამ ჩვენ შეგვიძლია ფირფიტებზე დავწეროთ რამდენიმე სიტყვა, რაც მისცემს ჩვენს შვილებს და ასევე ჩვენს საყვარელ ძმებს ცოტაოდენ ცოდნას ჩვენზედ ან მათი მამების შესახებ.
- 3 და ახლა, ჩვენ ვხარობთ ამით და ბეჯითად ვშრომობთ, რათა ეს სიტყვები ფირფიტებზე ამოტვიფროთ იმედით, რომ ჩვენი საყვარელი ძმები და ჩვენი შვილები მიიღებენ მათ მაღლიერი გულით, და შეხედავენ მათ, რათა სიხარულით და არა მწუხარებით ან ზიზღით, შეძლონ შეიტყონ თავიანთი პირველი მშობლების შესახებ.
- 4 რადგან ამ მიზნისათვის დავწერეთ ჩვენ ეს ყველაფერი, რათა მათ გაიგონ ის, რომ ჩვენ ვიცოდით ქრისტეს შესახებ და მისი დიდების იმედი გვქონდა მის მოსვლამდე ასობით წლით ადრე; და არა მარტო ჩვენ გვქონდა მისი დიდების იმედი, არამედ ყველა წმინდა წინასწარმეტყველსაც, რომელიც ჩვენამდე იყო.
- 5 აჰა, მათ სწამდათ ქრისტე და ეთაყვანებოდნენ მამას მისი სახელით და ჩვენც ასევე ვეთაყვანებით მამას მისი სახელით. და ამ მიზნის გამო ჩვენ ვიცავთ მოსეს რჯულს, იგი მიმართავს ჩვენს სულებს მისკენ; და ამიტომ, იგი ჩვენთვის წმინდანად არის მიღებული სამართლიანობისათვის, ისევე, როგორც ეს ებოძა აბრაამს უდაბნოში თავისი ღმერთის ბრძანებების მორჩილებისათვის, თავისი ძის, ისაკის მსხვერპლად შეწირვისას, რაც არის ღმერთისა და მისი მხოლოდშობილი ძის მაგვარი.

Jacob 4

Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;

But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers—

Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.

For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.

Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.

- 6 ამიტომ, ჩვენ შევისწავლით წინასწარმეტყველებს და გვაქვს მრავალი გამოცხადება და წინასწარმეტყველების სული; და გვაქვს რა, ყველა ეს მოწმობა, ვიღებთ იმედს და ჩვენი რწმენა ხდება ურყევი იმდენად, რომ ჩვენ ჭეშმარიტად ვბრძანებთ იესოს სახელით და ხეებიც კი გვემორჩილება; ან თუნდაც მთები ან ზღვის ტალღები.
- 7 მიუხედავად ამისა, უფალი ღმერთი ჩვენს სისუსტეს გვაჩვენებს, რათა ვიცოდეთ, რომ მხოლოდ მისი მადლითა და მისი დიდი შემწყნარებლობით ადამიანთა შვილებისადმი, ჩვენ გვაქვს ძალა ვაკეთოთ ეს საქმენი.
- 8 აჰა, დიადი და საოცარია უფლის საქმენი. როგორ მიუწვდომელია მისი საიდუმლოთა სიღრმეები და შეუძლებელია, ადამიანი ჩაწვდეს ყველა მის გზას და არც ერთმა ადამიანმა არ იცის მისი გზების შესახებ, თუ არ გაანდეს მას ისინი; ამიტომ, ძმებო, ნუ შეიძულებთ ღვთის გამოცხადებებს.
- 9 რადგან, აჰა, მისი სიტყვის ძალით, ადამიანი მოვიდა დედამიწის ზედაპირზე, მიწაზე, რომელიც შექმნილ იქნა მისი სიტყვის ძალით. ამიტომ, თუ ღმერთს შესწევს ძალა, რომ თქვას: და იყო სამყარო; და თქვას: და შეიქმნა ადამიანი, – მაშინ რატომ არ უნდა შესწევდეს ძალა, უბრძანოს დედამიწას ან მის პირზე თავისი ხელით შექმნილს, მისი ნებისა და სურვილის მიხედვით?
- 10 ამიტომ, ძმებო, ნუ შეეცდებით, ურჩიოთ უფალს, არამედ ეცადეთ მიიღოთ რჩევა მისი ხელიდან. რადგან, აჰა, თქვენ თვითონ იცით, რომ ის იძლევა რჩევას სიბრძნითა და სამართალით და დიდი წყალობით თავის ყოველ ქმნილებაზედ.
- 11 ამიტომ, საყვარელო ძმებო, შეურიგდით მას, მისი მხოლოდშობილი ძის, ქრისტეს, გამოსყიდვით და შეძლებთ მიიღოთ აღდგომა აღდგომის ძალის შესაბამისად, რომელიც არის ქრისტეში და იყოთ წარსდგენილნი ღმერთისადმი, როგორც ქრისტეს პირველი ნაყოფი, რწმენით და მასში მიღებული დიდების მყარი იმედით, სანამ ის მოევლინება ხორციელად.

Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.

Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

- 12 და ახლა, საყვარელნო, ნუ გაოცდებით, რომ მე ამას გეუბნებით; რადგან რატომ არ უნდა მოგმართოთ ქრისტეს გამოსყიდვაზე და არ მივალწიოთ მასზე სრულყოფილ ცოდნას და ასევე არ მივალწიოთ ცოდნას აღდგომისა და მომავალი სამყაროს შესახებ?
- 13 აჰა, ჩემო ძმებო, ის, რომელიც წინასწარმეტყველებს, დაე, იწინასწარმეტყველოს ადამიანთა გასაგებად, რადგან სული ლაპარაკობს ჭეშმარიტებას და არ ცრუობს. ამიტომ, ის ლაპარაკობს ყველაფერზე, როგორც სინამდვილეში არის და ყველაფერზე, რაც ნამდვილად იქნება, ამიტომ ეს ყველაფერი გამოგვეცხადა ნათლად ჩვენი სულების გადასარჩენად. მაგრამ, აჰა, არა მარტო ჩვენ ვართ ამ ყველაფრის მოწმენი; რადგან ღმერთი ასევე ელაპარაკა ამაზედ წინასწარმეტყველებს ძველად.
- 14 მაგრამ, აჰა, იუდეველნი იყვნენ ქედფიცხელი ხალხი; და მათ სძულდათ ნათელი სიტყვები და ჰკლავდნენ წინასწარმეტყველებს და ეძებდნენ იმას, რაც არ ესმოდათ. ამიტომ, მათი სიბრმავის გამო, იმ სიბრმავის, რომელიც გაჩნდა, რადგან ისინი იყურებოდნენ მიზნის მიღმა, უნდა დაეცნენ; რადგან ღმერთმა ჩამოართვა მათ თავისი სინათლე და მისცა მრავალი რამ, რისი გაგებაც ვერ შეძლეს, რადგან მათ ეს სურდათ. და რადგან მათ ეს სურდათ, ღმერთმა მოახდინა ისე, რომ ისინი წაბორძიკდნენ.
- 15 და ახლა მე, იაკობს, მიმიძღვის სული წინასწარმეტყველებისაკენ; რადგან მე სულის ზემოქმედებით, რომელიც ჩემშია, ვხედავ, რომ წაბორძიკების გამო იუდეველნი უარყოფენ იმ ქვას, რომელზეც ისინი შეძლებდნენ შენებას და ექნებოდათ უსაფრთხო საფუძველი.
- 16 მაგრამ, აჰა, წმინდა წერილების შესაბამისად, ეს ქვა გახდება დიადი და უკანასკნელი; და ერთადერთი მყარი საფუძველი, რომელზედაც იუდეველები შეძლებენ შენებას.
- 17 და ახლა, ჩემო საყვარელნო, როგორ არის შესაძლებელი, რომ ესენი, უარყოფენ რა ასეთ მყარ საფუძველს, ოდესმე შეძლებდნენ შენებას მასზე, რომ ის გამხდარიყო მათი მთავარი კუთხე?

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

18 აჰა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე გაგიმხელთ ამ საიდუმლოებას, თუ არ შევკრთი სულის სიმტკიცეში რაიმე მიზეზის გამო და არ წავბორძიკდი თქვენზე დიდი წუხილის გამო.

Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

იაკობი 5

- 1 აჰა, ჩემო ძმებო, აღარ გახსოვთ, თუ როგორ კითხულობდით წინასწარმეტყველი ზენოსის სიტყვებს, რომლებითაც მან მიმართა ისრაელის სახლს:
- 2 ეური დამიგდე, ისრაელის სახლო და გაიგე ჩემი, უფლის წინასწარმეტყველის, სიტყვები.
- 3 რადგან, აჰა, ასე ამბობს უფალი: მე შეგადარებ, ისრაელის სახლო, ბაღის ზეთისხილის ხეს, რომელიც ადამიანმა აიღო და ვენახში გააპოხიერა; და ის გაიზარდა და დაბერდა და დაიწყო ლპობა.
- 4 და იყო ასე, რომ გამოვიდა ვენახის პატრონი და დაინახა, რომ მისმა ზეთისხილის ხემ ლპობა დაიწყო; და თქვა: გავსხლავ მას და დაიწყო შემოვუბარავ; და გავაპოხიერებ მას და იქნებ ამოხეთქოს ახალი და ნაზი ყლორტები და არ დაიღუპოს.
- 5 და იყო ასე, რომ მან გახსლა ის და შემოუბარა და აპოხიერებდა საკუთარი სიტყვისამებრ.
- 6 და იყო ასე, რომ მრავალი დღის შემდეგ მან დაიწყო რამდენიმე ახალი და ნაზი ყლორტის ამოყრა, მაგრამ, აჰა, მისმა მთავარმა რტომ დაიწყო გახმობა.
- 7 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონმა ეს დაინახა და თავის მსახურს უთხრა: ამ ხის დაკარგვა მაღონებს, ამიტომ მიდი, ყლორტები მოამტვრიე ველურ ზეთისხილის ხეს და აქ მომიტანე; და ჩვენ მოვამტვრევთ იმ მთავარ ყლორტებს, რომლებიც იწყებს გახმობას და ჩავყრით ცეცხლში დასაწვავად.
- 8 და აჰა, ამბობს ვენახის პატრონი: მე ავიღებ ამ ახალგაზრდა და ნაზი ყლორტებიდან ბევრს და დავამყნობ იქ, სადაც მომესურვება; და არ აქვს მნიშვნელობა, თუ მოხდება ისე, რომ ამ ხის ფესვები დაიღუპება, მე შევძლებ ჩემთვის მისი ნაყოფის გადარჩენას; ამიტომ, ავიღებ ამ ახალგაზრდა და ნაზ ყლორტებს და დავამყნობ იქ, სადაც მომესურვება.
- 9 აიღე ველური ზეთისხილის ხის ყლორტები და დაამყნე ისინი ამათ ადგილას; და ამათ, რომლებიც მოვამტვრიე, ცეცხლში ჩავყრი და დავწვავ, რათა ჩემი ვენახის მიწა არ დაიკავონ.

Jacob 5

Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:

Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.

For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.

And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.

And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.

And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.

And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.

And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.

Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.

- 10 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონის მსახური მოიქცა ვენახის პატრონის სიტყვის თანახმად და დაამყნო ველური ზეთისხილის ხის ყლორტები.
- 11 და ვენახის პატრონმა იბრუნა იმაზედ, რომ შემოებარათ და გაესხლათ და გაეპოხიერებინათ ის, ეუბნებოდა რა თავის მსახურს: მე მალონებს ამ ხის დაკარგვა; ამიტომ, მისი ფესვების გადასარჩენად, რომ არ დაღუპულიყვნენ და შემძლებოდა მათი ჩემთვის გადარჩენა, ასე მოვიქეცი.
- 12 ამიტომ, ასე გააგრძელე; მიხედე ხეს და გააპოხიერე ჩემი სიტყვების თანახმად.
- 13 და ამათ მე მოვათავსებ ჩემი ვენახის ყველაზე მოშორებულ ადგილზე, სადაც მომესურვება და შენთვის ამას არ აქვს მნიშვნელობა; და ამას ვაკეთებ, რათა ჩემთვის გადავარჩინო ამ ხის ბუნებრივი ყლორტები; ასევე, რათა ჩემთვის მოვიმარაგო მისი ნაყოფი საჭირო დრომდე; რადგან მალონებს ამ ხის და მისი ნაყოფის დაკარგვა.
- 14 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონმა გააგრძელა მისებურად და დამალა ბაღის ზეთისხილის ხის ბუნებრივი ყლორტები ვენახის ყველაზე მოშორებულ ადგილას; ზოგი ერთ ადგილას და ზოგი მეორე ადგილას, თავისი ნებისა და სურვილის შესაბამისად.
- 15 და იყო ასე, რომ დიდმა დრომ გაიარა და ვენახის პატრონმა უთხრა თავის მსახურს: მოდი წავიდეთ ვენახში, რათა ვიმუშაოთ ვენახში.
- 16 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონი და მისი მსახურიც წავიდნენ ვენახში სამუშაოდ. და იყო ასე, რომ მსახურმა უთხრა თავის პატრონს: აჰა, აქეთ მოიხედე, ამ ხეს შეხედე.
- 17 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონმა შეხედა და იხილა ხე, რომელზეც დამყნობილი იყო ველური ზეთისხილის ხის ყლორტები; და ის აყვავებულიყო და ნაყოფის მოსხმაც დაეწყო. და მან იხილა, რომ ის კარგი იყო და მისი ნაყოფი იყო, როგორც ბუნებრივი ნაყოფი.

And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

18 და მან უთხრა თავის მსახურს: აჰა, ველური ხის ყლორტებმა მიიღო მისი ფესვების სინოტივე, ამგვარად, მისმა ფესვმა მისცა დიდი ძალა; და მისი ფესვის დიდი ძალის გამო, ველურმა ყლორტებმა მოისხეს ბაღის ნაყოფი. ახლა, ჩვენ რომ არ დაგვემყნო ეს ყლორტები, მათი ხე დაიღუპებოდა. და ახლა, აჰა, მე მოვიმარაგებ ბლომად ნაყოფს, რომელიც ამ ხემ მოისხა; და მის ნაყოფს ჩემთვის მოვიმარაგებ საჭირო დრომდე.

19 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონმა უთხრა მსახურს: მოდი, მივიდეთ ვენახის ყველაზე მოშორებულ ადგილზე და ვნახოთ, ამ ხის ბუნებრივმა ყლორტებმა თუ მოისხა ბევრი ნაყოფი, რათა ჩემთვის მოვიმარაგო მისი ნაყოფი საჭირო დრომდე.

20 და იყო ასე, რომ ისინი მივიდნენ იქ, სადაც პატრონმა დამალა ხის ბუნებრივი ყლორტები და მან უთხრა მსახურს: შეხედე მათ; და მან იხილა, რომ პირველმა მოისხა ბევრი ნაყოფი და ასევე დაინახა, რომ ნაყოფი იყო კარგი. და მან უთხრა მსახურს: მოკრიფე ნაყოფი და მოიმარაგე საჭირო დრომდე, რათა ჩემთვის შევინახო; რადგან, აჰა, – თქვა მან, მე მას დიდი ხანი ვაპოხიერებდი და მან ბევრი ნაყოფი მოისხა.

21 და იყო ასე, რომ მსახურმა უთხრა თავის პატრონს: ან ამ ხის ჩასარგავად რატომ მოხვედი აქ და ან ამ ხის ყლორტის? რადგან, აჰა, ეს იყო შენი ვენახის მიწის ყველაზე ცუდი ადგილი.

22 და ვენახის პატრონმა უთხრა მას: რჩევას ნუ მაძლევ; მე ვიცოდი, რომ ეს იყო მიწის ცუდი ადგილი; ამიტომაც გითხარი, რომ მას დიდი ხანი ვაპოხიერებდი და შენ ხედავ, რომ მან ბევრი ნაყოფი მოისხა.

23 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონმა უთხრა თავის მსახურს: აქეთ მოიხედე; აჰა, მე ჩავრგე ხის მეორე ყლორტი; და შენ იცი, რომ მიწის ეს ნაკვეთი პირველზე უარესი იყო. მაგრამ, შეხედე ხეს. მე ისე დიდ ხანს ვაპოხიერებდი მას და მან მოისხა ბევრი ნაყოფი, ამიტომ შეაგროვე ის და მოიმარაგე საჭირო დრომდე, რომ შევინახო ის ჩემთვის.

And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.

And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.

And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.

24 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონმა კვლავ უთხრა თავის მსახურს: აქეთ მოიხედე და იხილე სხვა ყლორტიც, რომელიც ჩავრგე; აჰა, ამას ასევე ვაპოხიერებდი; და მანაც მოისხა ნაყოფი.

25 და მან უთხრა მსახურს: აქეთ მოიხედე და ნახე ბოლო ყლორტი. აჰა, ეს ჩავრგე მიწის კარგ ადგილას; და დიდ ხანს ვაპოხიერებდი და მხოლოდ ხის ნაწილმა მოისხა ბაღის ნაყოფი და ხის დანარჩენმა ნაწილმა მოისხა ველური ნაყოფი; აჰა, ამ ხეს ვაპოხიერებდი ისე, როგორც სხვებს.

26 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონმა უთხრა მსახურს: მოამტვრიე ის ყლორტები, რომლებმაც არ მოისხა კარგი ნაყოფი და ცეცხლში ჩაყარე.

27 მაგრამ, აჰა, მსახურმა უთხრა მას: მოდი გავსხლათ და შემოვუბაროთ და ვაპოხიეროთ ცოტა უფრო დიდი ხნით, და იქნებ მან კარგი ნაყოფი მოისხას შენთვის, რომ შეძლო მისი საჭირო დრომდე მომარაგება.

28 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონი და მისი მსახური აპოხიერებდნენ ვენახის ყველანაირ ხეხილს.

29 და იყო ასე, რომ ბევრი დრო გავიდა; და ვენახის პატრონმა უთხრა თავის მსახურს: მოდი, წავიდეთ ვენახში, რომ კვლავ ვიმუშაოთ ვენახში. რადგან, აჰა, ახლოვდება დრო და მალე დასასრული მოვა; ამიტომ, მე ჩემთვის უნდა მოვიმარაგო ნაყოფი საჭირო დრომდე.

30 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონი და მისი მსახური ჩავიდნენ ვენახში და მივიდნენ ხესთან, რომელსაც ბუნებრივი ყლორტები ჰქონდა მომტვრეული და დამყნობილი ჰქონდა ველური ყლორტები; და აჰა, ის ხე იყო დახუნძლული ყველანაირი სახის ნაყოფით.

31 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონმა გასინჯა ყველა ჯიშის ნაყოფი მისი რაოდენობის მიხედვით; და ვენახის პატრონმა თქვა: აჰა, ასე დიდ ხანს ვაპოხიერებდით ამ ხეს და მე მოვიმარაგე ჩემთვის ბევრი ნაყოფი საჭირო დრომდე.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.

And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.

But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.

And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

32 მაგრამ, აჰა, ამჟერად მან მოისხა ბევრი ნაყოფი, მაგრამ მათ შორის არცერთი არ არის კარგი. და აჰა, აქ არის ყველანაირი ცუდი ნაყოფი; და არ მოაქვს არანაირი სარგებელი, მთელი ჩვენი შრომის მიუხედავად; და ახლა მალონებს ამ ხის დაკარგვა.

33 და ვენახის პატრონმა უთხრა მსახურს: რა გავუკეთოთ ამ ხეს, რომ კვლავ მოვიმარაგო მისი კარგი ნაყოფი ჩემთვის?

34 და მსახურმა უთხრა თავის პატრონს: აჰა, რადგან შენ დაამყენე ველური ზეთისხილის ხის ყლორტები, მათ გააპოხიერეს ფესვები, ამიტომ ისინი ცოცხალია და არ დაიღუპნენ; ამიტომ, შენ ხედავ, რომ ისინი ჯერ კიდევ ვარგისნი არიან.

35 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონმა უთხრა თავის მსახურს: ეს ხე მე არაფრით არ მახეირებს და მის ფესვებსაც არ მოაქვთ ჩემთვის არანაირი ხეირი იქამდე, სანამ ცუდ ნაყოფს ისხამს.

36 მიუხედავად ამისა, მე ვიცი, რომ ფესვები კარგია და ჩემი საკუთარი მიზნისთვის შევინახე ისინი; და მათი დიდი ძალის გამო, მათ ველური ყლორტებისგან აქამდე კარგი ნაყოფი გამოჰქონდათ.

37 მაგრამ, აჰა, ველური ყლორტები გაიზარდა და დაჩაგრეს მისი ფესვები; და იმის გამო, რომ ველურმა ყლორტებმა გამოფიტეს მისი ფესვები, ის ისხამდა ბევრ ცუდ ნაყოფს; და რადგან ის ისხამდა ასეთ ბევრ ცუდ ნაყოფს შენ ხედავ, რომ მან დაიწყო კვდომა; და მალე გახდება, რომ შემდეგ შესაძლებელი გახდება მისი ცეცხლში ჩაგდება, თუ რამეს არ გავაკეთებთ მის გადასარჩენად.

38 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონმა უთხრა თავის მსახურს: მოდი, მივიდეთ ვენახის ყველაზე მოშორებულ ადგილზე და ვიხილოთ ბუნებრივი ყლორტები, მათაც მოისხეს თუ არა უვარგისი ნაყოფი.

39 და იყო ასე, რომ ისინი ჩავიდნენ ვენახის ყველაზე მოშორებულ ადგილზე; და იყო ასე, რომ მათ იხილეს, რომ ბუნებრივი ყლორტების ნაყოფიც იყო გაფუჭებული; დიახ, პირველიც, მეორეც და ბოლოც და ყველა გაფუჭდა.

40 და ბოლო ველურმა ნაყოფმა სძლია ხის იმ ნაწილს, რომელიც ისხამდა კარგ ნაყოფს, იმდენად, რომ ყლორტი გახმა და მოკვდა.

But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?

And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.

Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.

But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

41 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონი ატირდა და თავის მსახურს უთხრა: ამაზე მეტი რა უნდა გამეკეთებინა ჩემი ვენახისთვის?

42 აჰა, მე ვიცოდი, რომ ვენახის ყოველი ნაყოფი, ამათ გარდა, გაფუჭდა. და ახლა, ესენი, რომლებიც ოდესღაც ისხამდა კარგ ნაყოფს, ასევე გაფუჭდა; და ახლა ჩემი ვენახის არცერთი ხე არაფრად არ ვარგა, გარდა იმისა, რომ მოიკვეთოს და ცეცხლში იქნეს ჩაგდებული.

43 და აჰა, ეს ბოლო, რომლის ყლორტი გახმა, მე დავრგე მიწის კარგ ადგილზე, დიახ, იმაზე, რომელიც ჩემთვის რჩეული იყო ჩემი ვენახის ყველა სხვა ნაკვეთებს შორის.

44 და შენ ხედავ, რომ მე ასევე გავკაფე ის, რაც იკავებდა მიწის ამ ადგილს, რათა შემემძლო ჩამერგო ეს ხე იმის ნაცვლად.

45 და შენ ხედავ, რომ მისმა ნაწილმა მოისხა კარგი ნაყოფი, ნაწილმა კი მოისხა ველური ნაყოფი; და რადგან მე არ მოვამტვრიე მას ყლორტები და არ ჩავყარე ისინი ცეცხლში, აჰა, მათ სძლიეს კარგ ყლორტს, ამიტომ ის გახმა.

46 და ახლა, ყოველი ჩვენი ბრუნვის მიუხედავად, რომლითაც ვუვლიდით ჩემს ვენახს, მისი ხეები გაფუჭდა, ასე რომ არ ისხამენ კარგ ნაყოფს; და მე იმედი მქონდა მათი გადარჩენისა, რომ მათი ნაყოფი ჩემთვის მომემარაგებინა საჭირო დრომდე, მაგრამ, აჰა, ისინი დაემსგავსნენ ველურ ზეთისხილის ხეს და აღარაფრად არ ვარგანან გარდა იმისა, რომ იქნენ მოკვეთილნი და ცეცხლში ჩაყრილნი; და მადონებს, რომ ისინი უნდა დავკარგო.

47 მაგრამ მეტი რა უნდა გამეკეთებინა ჩემი ვენახისთვის? ნუთუ მოვადუნე ხელი ისე, რომ არ ვაპოხიერებდი? არა, მე მას ვაპოხიერებდი და გარშემო ვუბარავდი და ვსხლავდი და ნაკელს ვუყრიდი; და თითქმის მთელი დღე აღმართული მქონდა ხელი და ახლოვდება დასასრული. და მადონებს ჩემი ვენახის ყველა ხის გაკაფვა და დასაწვავად ცეცხლში ჩაყრა. ვინ გააფუჭა ჩემი ვენახი?

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have digged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

48 და იყო ასე, რომ მსახურმა უთხრა თავის პატრონს: შენი ვენახის სიმაღლის გამო ხომ არა? ხომ არ ფიტავდნენ მისი ყლორტები კარგ ფესვებს? და იმის გამო, რომ ყლორტები ფიტავდნენ მის ფესვებს, აჰა, ისინი იზრდებოდნენ უფრო სწრაფად, ვიდრე ფესვების ძალა, იღებდნენ რა მის ძალას. აჰა, მე ვამბობ: ნუთუ ეს არ იყო იმის მიზეზი, რომ შენი ვენახის ხეები გაფუჭდა?

49 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონმა უთხრა თავის მსახურს: მოდი, წავიდეთ და გავკაფოთ ხეები ვენახში და ჩავყაროთ ცეცხლში, რომ აღარ დაიკავონ მათ ჩემი ვენახის მიწა, რადგან მე ყველაფერი გავაკეთე. მეტი რა უნდა გამეკეთებინა ჩემი ვენახისთვის?

50 მაგრამ, აჰა, მსახურმა უთხრა ვენახის პატრონს: დაინდე კიდევ ცოტა ხნით.

51 და პატრონმა თქვა: დიახ, დავინდობ კიდევ ცოტა ხნით, რადგან მალონებს ჩემი ვენახის ხეების დაკარგვა.

52 ამიტომ, მოდი ავიღოთ რამდენიმე ამ ყლორტებიდან, რომლებიც ჩავრგე ჩემი ვენახის ყველაზე მოშორებულ ადგილებში და დავამყნოთ იმ ხეზე, რომლისგანაც ისინი აიღეს; და მოვამტვრიოთ ის ყლორტები, რომელთა ნაყოფიც ყველაზე მწარეა და მათ მაგივრად დავამყნოთ ხის ბუნებრივი ყლორტები.

53 და ამას გავაკეთებ, რათა ხე არ დაიღუპოს, რომ იქნებ შევძლო ჩემთვის მისი ფესვების გადარჩენა ჩემი საკუთარი მიზნისათვის.

54 და აჰა, იმ ხის ბუნებრივი ყლორტების ფესვები, რომლებიც დავრგე იქ, სადაც მინდოდა, ჯერ კიდევ ცოცხალნი არიან: ამიტომ, რომ შევძლო ჩემი საკუთარი მიზნისთვის მათი გადარჩენაც, ავიღებ ამ ხის რამდენიმე ყლორტს და მათზე დავამყნობ. დიახ, მათზე დავამყნობ მათივე მშობელი ხის ყლორტებს, რათა ასევე შევძლო ჩემთვის მათი ფესვების გადარჩენა, რომ როდესაც ისინი იქნებიან საკმაოდ ძლიერნი, იქნებ მოისხან ჩემთვის კარგი ნაყოფი და შევძლებ, ჩემი ვენახის ნაყოფით, დიდების მოპოვებას.

55 და იყო ასე, რომ მათ აიღეს ბუნებრივი ხისგან, რომელიც გაველურდა და დაამყნეს ბუნებრივ ხეებზე, რომლებიც ასევე გაველურდა.

And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Let us go to and hew down the trees of the vineyard and cast them into the fire, that they shall not cumber the ground of my vineyard, for I have done all. What could I have done more for my vineyard?

But, behold, the servant said unto the Lord of the vineyard: Spare it a little longer.

And the Lord said: Yea, I will spare it a little longer, for it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard.

Wherefore, let us take of the branches of these which I have planted in the nethermost parts of my vineyard, and let us graft them into the tree from whence they came; and let us pluck from the tree those branches whose fruit is most bitter, and graft in the natural branches of the tree in the stead thereof.

And this will I do that the tree may not perish, that, perhaps, I may preserve unto myself the roots thereof for mine own purpose.

And, behold, the roots of the natural branches of the tree which I planted whithersoever I would are yet alive; wherefore, that I may preserve them also for mine own purpose, I will take of the branches of this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I will graft in unto them the branches of their mother tree, that I may preserve the roots also unto mine own self, that when they shall be sufficiently strong perhaps they may bring forth good fruit unto me, and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

And it came to pass that they took from the natural tree which had become wild, and grafted in unto the natural trees, which also had become wild.

56 და მათ ასევე აიღეს ბუნებრივი ხეებისგან, რომლებიც გაველურდა, და დაამყნეს თავიანთ მშობელ ხეზე.

57 და ვენახის პატრონმა მსახურს უთხრა: ნუ მოამტვრევ ველურ ყლორტებს ხეებს, გარდა იმათი, რომლებიც ყველაზე მწარენი არიან და მათზე უნდა დაამყნო ისე, როგორც მე გითხარი.

58 და ჩვენ კვლავ გავაპოხიერებთ ვენახის ხეებს და გავსხლავთ მის ყლორტებს და ხეებს მოვამტვრევთ იმ ყლორტებს, რომლებიც გახმნენ ისე, რომ უნდა დაიღუპონ და ცეცხლში ჩავყრიოთ.

59 და მე ვაკეთებ ამას, რომ იქნებ მათმა ფესვებმა ძალა მოიკრიბონ, რადგან ისინი ვარგისნი არიან; და რომ მათი ყლორტების შეცვლით კარგებმა სძლიონ ცუდებს.

60 და იმის გამო, რომ გადავარჩინე მათი ბუნებრივი ყლორტები და ფესვები და რადგან ბუნებრივი ყლორტები კვლავ დავამყნე მათ მშობელ ხეზე და გადავარჩინე მათი მშობელი ხის ფესვები, რომ, იქნებ, ჩემი ვენახის ხეებმა კვლავ შეძლონ კარგი ნაყოფის მოსხმა; და მე შემეძლოს კვლავ მივიღო სიხარული ჩემი ვენახის ნაყოფისგან და იქნებ ძალზედ გავიხარო, რომ გადავარჩინე პირველი ნაყოფის ფესვები და ყლორტები.

61 ამიტომ, წადი და დაუძახე მსახურებს, რათა ბეჯითად ვიშრომით ვენახში ჩვენი ძალით, რომ მოვამზადოთ გზა, რათა კვლავ მივიღოთ ბუნებრივი ნაყოფი და ეს ბუნებრივი ნაყოფი არის კარგი და ყველაზე ძვირფასი სხვა ნაყოფზედ.

62 ამიტომ, მოდი თელი ძალით ვიშრომით ამ ბოლო ჯერზე, რადგან, აჰა, ახლოვდება დასასრული და უკანასკნელად ვსხლავ ჩემს ვენახს.

63 დაამყნეთ ყლორტები; დაიწყეთ ბოლოდან, რათა ისინი გახდნენ პირველნი და პირველნი გახდნენ ბოლონი და შემოუბარეთ როგორც ძველებს, ასევე ახალგაზრდებს, პირველებსა და ბოლოებს; და ბოლოებს და პირველებს, რათა ყველანი კიდევ ერთხელ საბოლოოდ იყვნენ გაპოხიერებულნი.

And they also took of the natural trees which had become wild, and grafted into their mother tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck not the wild branches from the trees, save it be those which are most bitter; and in them ye shall graft according to that which I have said.

And we will nourish again the trees of the vineyard, and we will trim up the branches thereof; and we will pluck from the trees those branches which are ripened, that must perish, and cast them into the fire.

And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

64 ამიტომ, შემოუბარეთ და გასხალით და დაუყარეთ ნაკელი კიდევ ერთხელ, საბოლოოდ, რადგან ახლოვდება დასასრული. და თუ ასე იქნება, რომ ესენი, ბოლოს დამყნობილნი, გაიზრდებიან და მოისხამენ ბუნებრივ ნაყოფს, მაშინ მოამზადეთ მათთვის გზა, რათა მათ შეძლონ ზრდა.

65 და როდესაც ზრდას დაიწყებენ, თქვენ მოაცილით ყლორტებს, რომლებიც მწარე ნაყოფს ისხამენ, კარგი ყლორტების ძალისა და ზომის შესაბამისად; მაგრამ ცუდ ყლორტებსაც არ მოაცილით ერთბაშად, რათა მათი ფესვები მეტისმეტად არ გაძლიერდნენ ლერწისთვის, რომ არ დაიღუპოს მათი ლერწი და არ დავკარგო ჩემი ვენახის ხეები.

66 რადგან მალონებს მე ის, რომ ჩემი ვენახის ხეები უნდა დავკარგო, ამიტომ თქვენ მოაცილებთ უვარგისს, იმ დროს, როდესაც გაიზრდებიან კარგები, რომ ფესვი და წვერი თანაბარი ძალის იყოს, სანამ ვარგისნი არ სძლევენ უვარგისს და უვარგისნი არ მოიკვეთებიან და ცეცხლში არ ჩაიყრებიან, რათა მათ არ დაიკავონ ჩემი ვენახის მიწა; და ასეთნაირად მე გამოვხვეტავ უვარგისებს ჩემი ვენახიდან.

67 და ბუნებრივი ხის ყლორტებს მე კვლავ დავამყნობ ბუნებრივ ხეზე;

68 და ბუნებრივი ხის ყლორტებს დავამყნობ ბუნებრივი ხის ყლორტებზე; და ასეთნაირად მე მათ კვლავ გავაერთიანებ, რათა მოისხან ბუნებრივი ნაყოფი და ისინი ერთნი იქნებიან.

69 და ცუდები გადაიყრება, დიახ, ჩემი ვენახის მთელი მიწიდან, რადგან, აჰა, მხოლოდ ამ ჟერზე მე გავსხლავ ჩემს ვენახს.

70 და იყო ასე, რომ ვენახის პატრონმა გააგზავნა თავისი მსახური; და წავიდა მსახური და გააკეთა ისე, როგორც პატრონმა უბრძანა და მოიყვანა სხვა მსახურებიც; და ისინი ცოტანი იყვნენ.

71 და ვენახის პატრონმა მათ უთხრა: წადით და იშრომეთ ვენახში მთელი თქვენი ძალით. რადგან, აჰა, უკანასკნელად ვაპოხიერებ ჩემს ვენახს, რადგან დასასრული უკვე ახლოსაა და ის დრო სწრაფად მოდის; და თუ თქვენ იშრომებთ ჩემთან თქვენი ძალ-ღონით, თქვენ მიიღებთ სიხარულს იმ ნაყოფისგან, რომელსაც მე მოვიმარაგებ იმ დრომდე, რომელიც მალე მოვა.

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

72 და იყო ასე, რომ მსახურები მივიდნენ და მთელი ძალით შრომობდნენ და ვენახის პატრონიც მათთან ერთად შრომობდა; და ისინი ყველაფერში ვენახის პატრონის ბრძანებებს ემორჩილებოდნენ.

73 და კვლავ გამოჩნდა ბუნებრივი ნაყოფი ვენახში და ბუნებრივმა ყლორტებმაც დაიწყო არაჩვეულებრივი ზრდა და გამრავლება; და დაიწყო ველური ყლორტების მომტვრევა და გადაყრა; და ისინი ინარჩუნებდნენ ხის ფესვს და წვერს თანაბრად, მათი სიძლიერის მიხედვით.

74 და ასე შრომობდნენ ისინი, მთელი სიბეჯითით, ვენახის პატრონის ბრძანებების შესაბამისად, დიახ, სანამ ცუდი ყლორტები არ გადაიყარა ვენახიდან და სანამ პატრონმა თავისთვის არ გადაარჩინა ბუნებრივი ხეები, ისე რომ ამ ხეებმა კვლავ მოისხეს ბუნებრივი ნაყოფი; და გახდნენ როგორც ერთი სხეული; და ნაყოფნი იყვნენ თანაბარნი; და ვენახის უფალმა თავისთვის შეინახა ბუნებრივი ნაყოფი, რომელიც იყო ყველაზე ძვირფასი მისთვის თავიდანვე.

75 და იყო ასე, რომ როდესაც ვენახის პატრონმა იხილა, რომ მისი ნაყოფი იყო კარგი და მისი ვენახი აღარ იყო გაფუჭებული, მან მოუხმო თავის მსახურებს და უთხრა მათ: აჰა, უკანასკნელად გავაპოხიერეთ ჩემი ვენახი; და თქვენ ხედავთ, რომ მე მოვიქეცი ჩემი ნების მიხედვით და შევინარჩუნე ბუნებრივი ნაყოფი, ასე რომ, ის არის კარგი, ისეთი, როგორც იყო დასაწყისში. და კურთხეულნი ხართ თქვენ; რადგან იმის გამო, რომ იყავით ბეჯითნი, შრომობდით რა ჩემთან ერთად ჩემს ვენახში და ასრულებდით ჩემს ბრძანებებს და კვლავ მომიტანეთ ბუნებრივი ნაყოფი, რომ ჩემი ვენახი აღარ არის გაფუჭებული და უვარგისი გადაყრილია, აჰა, თქვენ მიიღებთ ჩემთან ერთად სიხარულს ჩემი ვენახის ნაყოფის გამო.

76 რადგან, აჰა, დიდი ხნისათვის მოვიმარაგებ ვენახის ნაყოფს ჩემთვის, საჭირო დრომდე, რომელიც სწრაფად მოდის; და უკანასკნელად გავაპოხიერე ჩემი ვენახი და გავსხალი იგი, და დავბარე და ნაკელი დავუყარე; ამიტომ მე მოვიმარაგებ ჩემთვის ნაყოფს დიდი ხნისათვის, იმის მიხედვით, რაზედაც ვილაპარაკე.

And it came to pass that the servants did go and labor with their might; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and dunged it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

77 და როდესაც მოვა ის დრო, რომ ცუდი ნაყოფი კვლავ მოვა ჩემს ვენახში, მაშინ მე ისე გავაკეთებ, რომ კარგი და ცუდი ნაყოფი დაიკრიფება; და კარგს ჩემთვის შევინახავ და ცუდს მისსავე ადგილზე გადავყრი. და მაშინ მოვა დრო და დასასრული და მე გავაკეთებ ისე, რომ ჩემი ვენახი დაიწვება ცეცხლით.

And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

იაკობი 6

- 1 და ახლა, აჰა, ჩემო ძმებო, როგორც მე გითხარით, რომ მე ვინასწარმეტყველებდი, აჰა, ჩემი წინასწარმეტყველება: სიტყვები, რომლებიც თქვა წინასწარმეტყველმა ზენოსმა ისრაელის სახლის შესახებ, რომელშიც მან ის ბაღის ზეთისხილის ხეს შეადარა, აუცილებლად უნდა ახდეს.
- 2 და ის დღე, როდესაც იგი კვლავ, მეორეჯერ აღმართავს ხელს, რათა შეკრიბოს თავისი ხალხი, არის დღე, როდესაც უკანასკნელად უფლის მსახურნი გაემართებიან მისი ძალით, რომ გააპოხიერონ და გასხლან მისი ვენახი; და ამის შემდეგ მალე მოვა დასასრული.
- 3 და რაოდენ კურთხეულნი არიან ისინი, რომლებიც ბეჯითად შრომობდნენ მის ვენახში; და რაოდენ დაწყევლილნი არიან ისინი, რომლებიც იქნებიან გაძევებულნი თავიანთ საკუთარ ადგილზე! და ქვეყანა დაიწვება ცეცხლით.
- 4 და როგორი მოწყალეა ჩვენ მიმართ ჩვენი ღმერთი, რადგან მას ახსოვს ისრაელის სახლი, როგორც ფესვები, ასევე ყლორტები; და ის მთელი დღის განმავლობაში გაიწვდის მათკენ ხელს; და ისინი არიან ქედფიცხელი და ურჩი ხალხი, მაგრამ ყველანი, ვინც არ გაიქვავებს გულს, ღვთის სასუფეველში გადარჩებიან.
- 5 ამიტომ, ჩემო საყვარელო ძმებო, გემუდარებით კეთილგონიერი სიტყვებით, რომ მოინანიოთ და მოხვიდეთ გულის მთელი მოწადინებით; და ელტვოდეთ ღმერთს ისე, როგორც ის გელტვით თქვენ. და სანამ მისი მოწყალე ხელი გამოწვდილია თქვენკენ დღის სინათლეში, ნუ გაიქვავებთ გულებს.
- 6 დიახ, დღეს თუ გინდათ მოისმინოთ მისი ხმა, ნუ გაიქვავებთ გულს; განა რატომ უნდა მოკვდეთ?
- 7 რადგან, აჰა, მას შემდეგ, რაც მთელი დღე გკვებავდნენ ღვთის კეთილი სიტყვით, ნუთუ მოისხამთ ცუდ ნაყოფს ისე, რომ მოსაკვეთი და ცეცხლში ჩასაყრელნი გახდეთ?

Jacob 6

And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

- 8 აჰა, ნუთუ უარყოფთ ამ სიტყვებს? ნუთუ უარყოფთ წინასწარმეტყველთა სიტყვებს და ნუთუ უარყოფთ ყველა სიტყვას, რომელიც ითქვა ქრისტეს შესახებ, მას შემდეგ, რაც ასე ბევრმა ილაპარაკა მის შესახებ; ნუთუ უარყოფთ ქრისტეს კეთილ სიტყვას და ღვთის ძალასა და სულიწმინდის ძლევას? და ნუთუ ჩააქრობთ სულიწმინდას და დასცინებთ გამოსყიდვის დიდ გეგმას, რომელიც თქვენთვის არის დაწესებული?
- 9 ნუთუ არ იცით, რომ თუ ამას გააკეთებთ, გამოსყიდვის და აღდგომის ძალა, რომელიც არის ქრისტეში, მოგიყვანთ სირცხვილითა და საშინელი დანაშაულით ღმერთის სამსჯავროს წინაშე?
- 10 და სამართლის ძალის შესაბამისად, რადგან სამართლის უარყოფა შეუძლებელია, თქვენ უნდა წახვიდეთ ცეცხლისა და გოგირდის ტბაში, რომლის ალი ჩაუქრობელია და რომლის კვამლი ადის მაღლა უკუნითი უკუნისამდე და ეს ცეცხლისა და გოგირდის ტბა არის უსასრულო წამება.
- 11 მაშინ, ჩემო საყვარელო ძმებო, მოინანიეთ, შედით ვიწრო კარიბჭით და დარჩით გზაზე, რომელიც არის რთული, სანამ არ მიიღებთ მარადიულ სიცოცხლეს.
- 12 იყავით გონიერნი; მეტი რისი თქმა შემიძლია?
- 13 ბოლოს, მე გემშვიდობებით იქამდე, სანამ არ შეგხვდებით ღმერთის საამო სამსჯავროს წინაშე, რომელი სამსჯავროც განგმირავს ბოროტთა საშინელი ძრწოლვითა და შიშით. ამინ.

Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

იაკობი 7

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ რამდენიმე წლის შემდეგ, ნეფის ხალხში გამოჩნდა ადამიანი, რომელსაც სახელად შერემი ერქვა.
- 2 და იყო ასე, რომ მან დაიწყო ხალხში ქადაგება და გამოუცხადა მათ, რომ ქრისტე არ იქნება. და ის ქადაგებდა ბევრ ისეთ რამეს, რითაც ხალხს ეპირფერებოდა; და ამას აკეთებდა, რათა ქრისტეს მოძღვრება დაემარცხებინა.
- 3 და ის ბეჯითად შრომობდა, რომ გზას აეცდინა ხალხის გულები, ამგვარად, მან გზას მრავალი გული ააცდინა; იცოდა რა, რომ მე, იაკობს, მწამდა ქრისტე, რომელიც უნდა მოსულიყო, ის მონდომებით ეძებდა იმის შესაძლებლობას, რომ ჩემთან მოსულიყო.
- 4 და ის განსწავლული იყო, რადგან სრულყოფილად იცოდა ამ ხალხის ენა, ამიტომ მას შეეძლო პირფერობისა და სიტყვის დიდი ძალის გამოყენება, ეშმაკის ძალის შესაბამისად.
- 5 და მას იმედი ჰქონდა, რომ რწმენას შემირყევდა, მრავალი გამოცხადების და იმ ბევრი რამის მიუხედავად, რაც მე ვიხილე ამის შესახებ; რადგან, მე ჭეშმარიტად ვიხილე ანგელოზები და ისინი მემსახურებოდნენ. და ასევე, მე მოვისმინე უფლის ხმა, რომელიც დროდადრო მომმართავდა ნამდვილი სიტყვით; ამიტომ, ჩემი შერყევა შეუძლებელი იყო.
- 6 და იყო ასე, რომ ის ჩემთან მოვიდა და ასეთნაირად მომმართა სიტყვებით: ძმაო იაკობ, მე მონდომებით ვეძებდი შენთან საუბრის შესაძლებლობას; რადგან მე გავიგე და ასევე ვიცი, რომ შენ ბევრს დადიხარ და ქადაგებ იმას, რასაც სახარებას ანუ ქრისტეს მოძღვრებას, უწოდებთ.
- 7 და თქვენ მრავალნი აიყოლიეთ ამ ხალხისგან ისე, რომ ისინი ამრუდებენ ღმერთის სწორ გზას და არ იცავენ მოსეს რჯულს, რომელიც არის სწორი გზა; და მოსეს რჯულს გადააქცევენ არსების თაყვანისცემად, რომელიც, როგორც თქვენ ამბობთ, მრავალი ასეული წლის შემდეგ მოვა. და ახლა, აჰა, მე, შერემი, გიცხადებ, რომ ეს არის მკრეხელობა, რადგან არც ერთმა ადამიანმა არ იცის ასეთი რამ, რადგან მას არ შეუძლია იცოდეს ის, რაც იქნება. და ასეთნაირად მეკამათებოდა შერემი.

Jacob 7

And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.

And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.

And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.

And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.

And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.

And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.

And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.

- 8 მაგრამ, აჰა, უფალმა ღმერთმა ისე გადმოღვარა თავისი სული ჩემს სულში, რომ შევმუსრე იგი მის ყოველ სიტყვაში.
- 9 და მე მას ვუთხარი: უარყოფ თუ არა ქრისტეს, რომელიც მოვა? და მან თქვა: რომ ყოფილიყო ქრისტე, მე მას არ უარვყოფდი, მაგრამ მე ვიცი, რომ ქრისტე არ არსებობს, არც ყოფილა და არც არასდროს იქნება.
- 10 და მე მას ვუთხარი: გწამს თუ არა წმინდა წერილები? და მან თქვა: დიახ.
- 11 და მე მას ვუთხარი: მაშინ შენ არ გესმის ისინი; რადგან ისინი ჭეშმარიტად მოწმობენ ქრისტეზე. აჰა, მე გეუბნები შენ, რომ არც ერთ წინასწარმეტყველს არც დაუწერია და არც უწინასწარმეტყველებია ისე, რომ არ ელაპარაკა ქრისტეზე.
- 12 და ეს არ არის ყველაფერი; ეს მე გამომეცხადა, რადგან მესმოდა და ვხედავდი; და ეს ასევე გამომეცხადა სულიწმინდის ძალით; ამიტომ, მე ვიცი, თუ არ იქნება გამოსყიდვა, მთელი კაცობრიობა დაიკარგება.
- 13 და იყო ასე, რომ მან მითხრა: დამანახე ნიშანი ამ სულიწმინდის ძალით, რომლის მეშვეობითაც თქვენ ასე ბევრი რამ იცით.
- 14 და მე მას ვუთხარი: ვინ ვარ მე, რომ ღმერთი გამოვცადო, რათა შენ დაგანახოს იმის ნიშანი, რაც შენ იცი, რომ არის ჭეშმარიტება? შენ მაინც უარყოფ ამას, ვინაიდან შენ ხარ ეშმაკისაგან. მიუხედავად ამისა, არა ჩემი ნება აღსრულდება; მაგრამ თუ ღმერთი დაგსჯის, დაე, ეგ იყოს შენთვის ნიშანი, რომ მას აქვს ძალა ზეცაშიც და დედამიწაზეც და ასევე, რომ ქრისტე მოვა. დაე, შენი ნება იყოს, უფალო, და არა ჩემი.
- 15 და იყო ასე, რომ როდესაც მე, იაკობმა, ეს სიტყვები ვთქვი, უფლის ძალა გადმოვიდა მასზედ ისე, რომ ის მიწაზე დაეცა. და იყო ასე, რომ მას კვებადნენ მრავალი დღის განმავლობაში.
- 16 და იყო ასე, რომ მან მიმართა ხალხს: ერთად შეიკრიბეთ ხვალ, რადგან მე მოვკვდები, ამიტომ, მსურს მივმართო ხალხს, სანამ მოვკვდები.

But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, insomuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

- 17 და იყო ასე, რომ მომდევნო დღეს მრავალნი შეიკრიბნენ ერთად და მან ნათლად მიმართა მათ და უარყო ის, რასაც მათ ასწავლიდა, აღიარა ქრისტე და სულიწმინდის ძალა და ანგელოზთა მსახურება.
- 18 და მან ნათლად მიმართა მათ, რომ მოტყუებული იყო ეშმაკის ძალით. და ის ლაპარაკობდა ჯოჯოხეთზე და მარადისობაზე და მარადიულ სასჯელზე.
- 19 და მან თქვა: მე ვშიშობ, რომ ჩავიდინე მიუტევებელი ცოდვა, რადგან ვიცრუე ღმერთის წინაშე; რადგან უარვყოფდი ქრისტეს და ვთქვი, რომ მწამს წმინდა წერილები; და ისინი ჭეშმარიტად მასზე მოწმობენ. იმის გამო, რომ ასე ვცრუობდი ღმერთის წინაშე, მე ძალზედ ვშიშობ, რომ ჩემი მდგომარეობა იქნება საშინელი; მაგრამ, მე აღსარებას ვუბნები ღმერთს.
- 20 და იყო ასე, რომ როდესაც მან წარმოთქვა ეს სიტყვები, მეტი ვერაფერი თქვა და სული განუტევა.
- 21 და როდესაც მრავალნი გახდნენ მოწმენი, რომ მან ეს ილაპარაკა, სანამ სული განუტევდა, ისინი იყვნენ ძალზედ გაოცებულნი; იმდენად, რომ ღვთის ძალა მოეფინა მათზედ და სძლია მათ ისე, რომ მიწაზე დაემხნენ.
- 22 და ახლა, ეს სასიხარულო იყო ჩემთვის, იაკობისათვის, რადგან ამას ვთხოვდი ჩემს მამას, რომელიც ზეცაშია; რადგან მან შეისმინა ჩემი ლაღადი და უპასუხა ჩემს ლოცვას.
- 23 და იყო ასე, რომ მშვიდობა და ღვთის სიყვარული კვლავ აღდგენილ იქნა ადამიანებს შორის; და ისინი იკვლევდნენ წმინდა წერილებს და ყურს აღარ უგდებდნენ ამ ბოროტი კაცის სიტყვებს.
- 24 და იყო ასე, რომ მრავალი საშუალება მოიფიქრეს, რათა მოებრუნებინათ ჭეშმარიტების ცოდნისკენ და აღედგინათ ლამანიელები; მაგრამ ყველაფერი ამაო იყო, რადგან ისინი ხარობდნენ ომებითა და სისხლისღვრით და მათ ჰქონდათ მარადიული სიძულვილი თავიანთი ძმების, ჩვენ მიმართ. და გამუდმებით ცდილობდნენ ჩვენს განადგურებას თავიანთი იარაღის ძალით.

And it came to pass that on the morrow the multitude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

And he spake plainly unto them, that he had been deceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

And he said: I fear lest I have committed the unpardonable sin, for I have lied unto God; for I denied the Christ, and said that I believed the scriptures; and they truly testify of him. And because I have thus lied unto God I greatly fear lest my case shall be awful; but I confess unto God.

And it came to pass that when he had said these words he could say no more, and he gave up the ghost.

And when the multitude had witnessed that he spake these things as he was about to give up the ghost, they were astonished exceedingly; insomuch that the power of God came down upon them, and they were overcome that they fell to the earth.

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I had requested it of my Father who was in heaven; for he had heard my cry and answered my prayer.

And it came to pass that peace and the love of God was restored again among the people; and they searched the scriptures, and hearkened no more to the words of this wicked man.

And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowledge of the truth; but it all was vain, for they delighted in wars and bloodshed, and they had an eternal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us continually.

25 ამიტომ, ნეფის ხალხი გამაგრდა მათ წინააღმდეგ თავიანთი იარაღით და მთელი თავიანთი ძალით, ღმერთისა და ხსნის კლდის ნდობით; ამიტომ, ისინი ჯერ კიდევ იყვნენ მტრებზე გამარჯვებულნი.

26 და იყო ასე, რომ მე, იაკობმა, ვიგრძენი ჩემი სიბერე; და რადგან ამ ხალხის ჩანაწერები ინახება ნეფის სხვა ფირფიტებზე, მე ამ ჩანაწერებს ვამთავრებ და ვაცხადებ, რომ ვწერდი ჩემი საუკეთესო ცოდნის შესაბამისად და ვამბობ, რომ ჩვენმა დრომ ჩაიარა, ასევე ჩვენმა ცხოვრებამ ჩაიარა, თითქოს ის სიზმარი ყოფილიყო, ვიყავით რა ეული და გულჩათხრობილი ხალხი, მოხეტიალე და იერუსალიმიდან გაძევებულნი, გაჭირვებაში უდაბნოში დაბადებული და ჩვენი ძმებისაგან შეძულებული, რამაც გამოიწვია ომები და განხეთქილებები. ამიტომ, ჩვენ გავატარეთ ჩვენი დღეები მწუხარებაში.

27 და მე, იაკობმა, დავინახე, რომ მალე საფლავში უნდა ჩავიდე, ამიტომ მივმართე ჩემს შვილს, ენოსს: აიღე ეს ფირფიტები. და მოვუყევი იმაზე, რაც მიბრძანა ჩემმა ძმამ, ნეფიმ; და იგი დამპირდა, რომ ბრძანებებს დაემორჩილებოდა. და მე ვამთავრებ ჩემს ჩანაწერებს ამ ფირფიტებზე, რომელი ჩანაწერებიც იყო მოკლე და მე ვეთხოვები მკითხველს, მაქვს რა იმედი, რომ ჩემი ძმებიდან მრავალნი წაიკითხავენ ჩემს სიტყვებს. მშვიდობით, ძმებო.

Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trusting in the God and rock of their salvation; wherefore, they became as yet, conquerors of their enemies.

And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.

And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

ენოსის წიგნი

- 1 აჰა, იყო ასე, რომ მე, ენოსმა, ვიცოდი, რომ მამაჩემი მართალი ადამიანი იყო, რადგან მასწავლიდა თავის ენას და ასევე უფლის სწავლებებსა და დარიგებებს. და ამისათვის, კურთხეული იყოს ჩემი ღმერთის სახელი.
- 2 და მე გიამბობთ იმ ბრძოლის შესახებ, რომელიც მქონდა ღვთის წინაშე, სანამ არ მივიღე ცოდვების მიტევება.
- 3 აჰა, მე ტყეში წავედი მხეცებზე სანადიროდ და სიტყვები, რომლებიც ხშირად მესმოდა მამაჩემისგან მარადიული სიცოცხლისა და წმინდანთა სიხარულის შესახებ, ღრმად ჩამებეჭდა გულში.
- 4 და ჩემი სული შიმშილობდა; მე მუხლი მოვიყარე ჩემი შემქმნელის წინაშე, და შევვალადე ძლიერი ლოცვითა და ვედრებით ჩემი სულის გამო. და მთელი დღის განმავლობაში მე მას შევვალადებდი. დიახ, და როდესაც დადამდა, მე კვლავ ხმამაღლა ვვალადებდი, ისე რომ ჩემმა ხმამ ზეცას მიაღწია.
- 5 და ხმამ მომმართა, ამბობდა რა: ენოს, შენი ცოდვები მიპატიებია და იქნები კურთხეული.
- 6 და მე, ენოსმა, ვიცოდი, რომ ღმერთი ვერ იცრუებდა, ამიტომ, ჩემი დანაშაული ჩამორეცხა.
- 7 და მე ვთქვი: უფალო, ეს როგორ მოხდა?
- 8 და მან მითხრა: ქრისტეში შენი რწმენის გამო, რომლისთვისაც შენ ადრე არასდროს არ მოვისმენია და არ გინახავს. და მრავალი წელი გავა, სანამ ის ხორციელად გამოცხადდება; ამიტომ, წადი, შენმა რწმენამ განგკურნა.
- 9 ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც მოვისმინე ეს სიტყვები, მე დამებადა სურვილი ჩემი ძმების, ნეფიელების, კეთილდღეობისთვის; ამიტომ, მთელი ჩემი სული ღმერთის წინაშე მათთვის გადმოვღვარე.

The Book of Enos

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

And I said: Lord, how is it done?

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

- 10 და როდესაც მე ასე ვიბრძოდი სულში, აჰა, უფლის ხმა კვლავ ჩამესმა გონებაში, ამბობდა რა: მე მოვევლინები შენს ძმებს მათ მიერ ჩემი მცნებების დაცვის სიბეჯითის შესაბამისად. მე მათ ეს მიწა მივეცი და ეს არის წმინდა მიწა; და მე მას არ ვწყევლი, გარდა ურჯულოების გამო; ამიტომ, მოვევლინები შენს ძმებს იმის მიხედვით, რაც ვთქვი; და მათ შეცოდებებს დარდით დავანთხევ მათსავე თავზე.
- 11 და მას შემდეგ, რაც მე, ენოსმა, მოვისმინე ეს სიტყვები, ჩემი რწმენა უფალში გახდა ურყევი; და მის მიმართ ვლოცულობდი, ჩემი ძმების, ლამანიელთათვის, მრავალ ხანგრძლივ ჭიდილში.
- 12 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ვლოცულობდი და ვშრომობდი მთელი სიბეჯითით, უფალმა მითხრა: მე დაგაჯილდოვებ შენი სურვილების შესაბამისად, შენი რწმენის გამო.
- 13 და ახლა, აჰა, ეს იყო სურვილი, რომელიც მსურდა მისგან – რომ თუ იქნება ასე, თუ ჩემი ხალხი, ნეფიელები, შეცოდებაში ჩაცვივდებიან ან თუ როგორმე განადგურდებიან და ლამანიელები არ განადგურდებიან, რათა უფალმა ღმერთმა შეინახოს ჩემი ხალხის, ნეფიელთა, ჩანაწერები; თუნდაც მისი წმინდა ხელის ძალით იქნება ისე, რომ რომელიმე მომავალ დღეს, ის წარსდგენილ იქნას ლამანიელების წინაშე, რომ იქნებ, ხსნასთან იყვნენ მიყვანილნი –
- 14 რადგან, ამჟამად ამაო იყო ჩვენი ძალისხმევა, რათა ისინი ჭეშმარიტ რწმენაში აღგვედგინა. მათ დაიფიცეს თავიანთ მრისხანებაში, რომ თუ იქნებოდა შესაძლებელი, ისინი ჩვენც და ჩვენს ჩანაწერებსაც გაანადგურებდნენ და ასევე ჩვენი მამების ყველა ჩვეულებას.
- 15 ამიტომ, ვიცოდი რა, რომ უფალ ღმერთს შეუძლია შეინახოს ჩვენი ჩანაწერები, მე მის მიმართ განუწყვეტლივ ვლაღაღებდი, რადგან მან მითხრა: რაც არ უნდა მთხოვო რწმენით და გწამდეს რა, რომ ქრისტეს სახელით მიიღებ, შენ მიიღებ ამას.
- 16 და მე მქონდა რწმენა და შევლაღაღებდი ღმერთს, რომ შეენახა ეს ჩანაწერები; და მან აღმითქვა, რომ ის ლამანიელებს წარუდგენდა მათ, მისთვის შესაფერის დროს.

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

17 და მე, ენოსმა, ვიცოდი, რომ ეს იქნება იმ აღთქმის შესაბამისად, რომელიც მან დადო და ამიტომ ჩემი სული დამშვიდდა.

18 და უფალმა მითხრა: შენი მამებიც მთხოვდნენ ამას; და ეს მოხდება მათთვის, მათივე რწმენის შესაბამისად; რადგან მათი რწმენა იყო შენი რწმენის მსგავსი.

19 და ახლა, იყო ასე, რომ მე, ენოსი, დავდიოდი ნეფის ხალხთა შორის, ვწინასწარმეტყველებდი იმაზე, რაც მოხდებოდა და ვმოწმობდი იმაზე, რაც მოვისმინე და ვიხილე.

20 და მე ვმოწმობ, რომ ნეფის ხალხი ბეჯითად ცდილობდა ლამანიელთა აღდგენას ღმერთის ჭეშმარიტ რწმენაში. მაგრამ ჩვენი შრომა იყო ამაო, მათი სიძულვილი იყო მტკიცე და მათ წინ მიუძღვოდა თავიანთი ბოროტი ბუნება იმდენად, რომ ისინი გახდნენ ველური, სასტიკი და სისხლმორწყურებული ხალხი, კერპთაყვანისმცემლობითა და სიბინძურით სავსე; იკვებებოდნენ გარეული მხეცებით; ცხოვრობდნენ კარვებში და დახეტილობდნენ უდაბნოში, წელზე შემოხვეული ტყავით და გადაპარსული თავებით; და მათი სიმარჯვე იყო მშვილდისა და მახვილის და ნაჯახის ხმარებაში და მრავალი მათგანი არ ჭამდა არაფერს, უმი ხორცის გარდა; და ისინი გამუდმებით ცდილობდნენ ჩვენს განადგურებას.

21 და იყო ასე, რომ ნეფის ხალხი ამუშავებდა მიწას და მოჰყავდა ყველანაირი მარცვლეული და ნაყოფი, ამრავლებდა წვრილფეხა საქონლის ფარებს და ყველანაირ მსხვილფეხა საქონლის ნახირს და თხებსა და ნიამორს და ასევე მრავალ ცხენს.

22 და ჩვენ შორის იყო ძალზედ ბევრი წინასწარმეტყველი. და ხალხი იყო ქედფიცხელი, ძნელად გამგები.

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

23 და არ იყო არაფერი, გარდა მეტისმეტი სისასტიკისა, ქადაგებებისა და წინასწარმეტყველებებისა ომებზე და განხეთქილებებსა და განადგურებებზე; და მათთვის მუდმივი შეხსენება სიკვდილისა და მარადიულობის ხანგრძლივობის შესახებ, ღვთის სასჯელსა და ძალაზე და ყველა იმ საქმეზე, რომელიც განუწყვეტლივ აღვივებდა მათში უფლისადმი შიშს. მე ვამბობ, რომ არ იყო არაფერი ამის გარდა და სიტყვის განსაკუთრებული სინათლისა, რათა შეეკავებინათ ისინი სწრაფი დაცემისგან. და ამგვარად ვწერ მათზე.

24 და მე ვიხილე ომები ნეფიელებსა და ლამანიელებს შორის ჩემი დღეების ჟამს.

25 და იყო ასე, რომ მე ვიგრძენი ჩემი სიბერე და ას სამოცდაცხრამეტი წელი გავიდა, რაც ჩვენმა მამამ, ლეხიმ, დატოვა იერუსალიმი.

26 და ვიხილე, რომ მალე უნდა ჩავიდე სამარეში; მოქმედებდა რა ღვთის ძალა ჩემზე, რომ უნდა მექადაგა და მეწინასწარმეტყველებინა ამ ხალხისათვის; და მეუწყებინა სიტყვა, ჭეშმარიტების შესაბამისად, რომელიც არის ქრისტეში. და მე მას ვაცხადებდი მთელი ჩემი დღენი და ამით უფრო მეტად ვხარობდი, ვიდრე ქვეყნიერისაგან.

27 და მალე წავალ ჩემი დასვენების ადგილზე, რომელიც არის ჩემს გამომსყიდველთან, რადგან ვიცი, რომ მასში დავისვენებ. და მე ვხარობ იმ დღით, როდესაც ჩემი მოკვდავი შეიმოსება უკვდავებით და წარსდგება მის წინაშე; მაშინ ვიხილავ მის სახეს სიხარულით და ის მეტყვის: მოდი ჩემთან, კურთხეულო, მამაჩემის სავანეებში შენთვის ადგილი არის მომზადებული. ამინ.

And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things—stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

იარომის წიგნი

- 1 ახლა, აჰა, მე, იარომი, ვწერ რამდენიმე სიტყვას მამაჩემის, ენოსის, ბრძანების შესაბამისად, რათა ჩვენი გვარტომობა იყოს ჩაწერილი.
- 2 და რადგან ეს ფირფიტები პატარებია და ეს სიტყვები დაწერილია იმ მიზნით, რომ სარგებელი მოუტანონ ჩვენს ძმებს, ლამანიელებს, აუცილებელია, რომ მე ცოტაოდენი დავწერო, მაგრამ არ დავწერ ჩემს წინასწარმეტყველებებზე და არც ჩემს გამოცხადებებზე. რადგან იმაზე მეტი რა შემიძლია დავწერო, რაც ჩემმა მამებმა დაწერეს? რადგან, ნუთუ მათ არ გაგვანდეს ხსნის გეგმა? მე გეუბნებით, დიახ; და ეს საკმარისია ჩემთვის.
- 3 აჰა, აუცილებელია, რომ ბევრი გაკეთებულიყო ამ ხალხს შორის მათი გაქვავებული გულების, დაყრუებული ყურებისა და მათი გონების დაბნელების და მათი ქედფიცხელობის გამო; მიუხედავად ამისა, ღმერთი ძალზედ მოწყალეა მათ მიმართ და ჯერჯერობით არ აღუგვია ისინი მიწის პირიდან.
- 4 და ჩვენ შორის არიან ბევრნი, რომლებსაც აქვთ მრავალი გამოცხადება, რადგან ისინი არ არიან ყველანი ქედფიცხელნი. და ყველანი, რომლებიც არ არიან ქედფიცხელნი და აქვთ რწმენა, თანაზიარნი არიან სულიწმინდასთან, რომელიც უცხადებს ადამიანთა შვილებს, მათი რწმენის შესაბამისად.
- 5 და ახლა, აჰა, ორასი წელი გავიდა და ნეფის ხალხი მყარად დამკვიდრდა ამ მიწაზე. ისინი ცდილობდნენ მოსეს რჯულისა და შაბათი დღის წმინდად დაცვას უფლისათვის. და არ ბილწობდნენ; არც მკრეხელობდნენ. და ქვეყნის კანონებიც იყო ძალზედ მკაცრი.
- 6 და ისინი ამ მიწის პირზე, შორს იყვნენ გაფანტულნი, ასევე ლამანიელებიც. და ისინი იყვნენ უფრო მეტად მრავალრიცხოვანი, ვიდრე ნეფიელები; და მათ უყვარდათ ხოცვა და მხეცთა სისხლს სვამდნენ.

The Book of Jarom

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

7 და იყო ასე, რომ ისინი მრავალჯერ მოვიდნენ ჩვენი, ნეფიელების, წინააღმდეგ საომრად. მაგრამ ჩვენი მეფენი და წინამძღვარნი იყვნენ ძლევამოსილნი უფლის რწმენაში; და ისინი ხალხს ასწავლიდნენ უფლის გზას; ამიტომ, ჩვენ გავუძელით ლამანიელებს და გამოვრეკეთ ჩვენი მიწებიდან და დავიწყეთ ჩვენი ქალაქების ან ჩვენი მემკვიდრეობის ყველანაირი ადგილების გამაგრება.

8 და ჩვენ ძალზედ გავმრავლდით და გავფართოვდით მიწის პირზე; და გავხდით ძალზედ მდიდარნი ოქროთი და ვერცხლით და ძვირფასი ნივთებით, ხისგან ნატიფი ნაკეთობებით, ნაგებობებითა და მექანიზმებით, ასევე რკინითა და სპილენძით და თითბრით და ფოლადით, ვაკეთებდით რა ყველანაირ იარაღს მიწის დასამუშავებლად და საბრძოლო იარაღს, დიახ, ბასრად წაწვეტებულ ისარსა და კაპარჯს, ხელშუბსა და სატყორცნ შუბს და ყოველგვარ საომარ სამზადისს.

9 და რადგან ჩვენ მომზადებულნი ვიყავით ლამანიელთა დასახვედრად, მათ ჩვენ წინააღმდეგ წარმატებას ვერ მიაღწიეს. მაგრამ დამოწმდა უფლის სიტყვა, რომელიც მან ჩვენს მამებს უთხრა: რამდენადაც დაიცავთ ჩემს მცნებებს, იმდენად აყვავდებით ამ მიწაზე.

10 და იყო ასე, რომ უფლის წინასწარმეტყველნი ემუქრებოდნენ ნეფის ხალხს, ღვთის სიტყვის მიხედვით, რომ თუ არ დაიცავენ მცნებებს და ჩაცვივდებიან შეცოდებაში, მიწის პირიდან იქნებიან განადგურებულნი.

11 ამიტომ, წინასწარმეტყველებიცა და მღვდლებიც და მასწავლებლებიც ბეჯითად შრომობდნენ, მთელი თავიანთი სულგრძელობით მოუწოდებდნენ ხალხს სიბეჯითისაკენ, ასწავლიდნენ რა მოსეს რჯულს და იმ მიზანს, რომლისთვისაც ის იყო მოცემული; არწმუნებდნენ მათ, დალოდებოდნენ მესიას და ეწამათ მისი მოსვლა ისე, თითქოს ის უკვე მოსული იყო. და ამგვარად ასწავლიდნენ ისინი მათ.

12 და იყო ასე, რომ ამგვარი ქმედებით ისინი მათ მიწის პირიდან განადგურებისაგან იცავდნენ, რადგან ისინი ქენჯნიდნენ მათ გულებს სიტყვით, გამუდმებით უბიძგებდნენ მათ მონანიებისკენ.

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

13 და იყო ასე, რომ ორას ოცდათვრამეტმა წელმა ჩაიარა – ომებსა და განხეთქილებებში და უთანხმოებაში – დროის უმეტესმა ნაწილმა.

14 და მე, იარომი, არ ვწერ მეტს, რადგან ფირფიტები პატარებია. მაგრამ, აჰა, ჩემო ძმებო, თქვენ შეგიძლიათ მიმართოთ ნეფის სხვა ფირფიტებს, რადგან, აჰა, მათზეა ამოტვიფრული ჩანაწერები ჩვენს ომებზე, მეფეთა ნაწერების მიხედვით ან რაც მათ ბრძანეს, რომ ჩაწერილიყო.

15 და მე გადავცემ ამ ფირფიტებს ჩემი შვილის, ომნის, ხელში, რათა ისინი შენახულ იქნენ ჩემი მამების ბრძანებების შესაბამისად.

And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

And I deliver these plates into the hands of my son Omni, that they may be kept according to the commandments of my fathers.

ომნის წიგნი

- 1 აჰა, იყო ასე, რომ მე, ომნიმ, მამაჩემისგან, იარომისგან, მივიღე ბრძანება, რომ რაიმე დამეწერა ამ ფირფიტებზე, რათა შემენარჩუნებინა ჩვენი გვარტომობა.
- 2 ამიტომ, ჩემი დღეების ჟამს, მე მინდა იცოდეთ, რომ ბევრს ვიბრძოდი მახვილით ჩემი ხალხის, ნეფიელების, დასაცავად, რათა არ ჩავარდნილიყვნენ მათი მტრების, ლამანიელთა ხელში. მაგრამ მე თვითონ ბოროტი კაცი ვარ, არ ვიცავდი უფლის წესებსა და მცნებებს ისე, როგორც უნდა შემესრულებინა.
- 3 და იყო ასე, რომ ორას სამოცდათექვსმეტი წელი გავიდა და ჩვენ ბევრჯერ გვექონდა მშვიდობიანი დრო; და ჩვენ ბევრჯერ გვექონდა სერიოზული ომისა და სისხლისღვრის დრო. დიახ, და ბოლოს, გავიდა ორას ოთხმოცდაორი წელი და მე შევიწახე ეს ფირფიტები ჩვენი მამების ბრძანებების შესაბამისად; და გადავეცი ისინი ჩემს შვილს, ამარონს. და მე ვამთავრებ.
- 4 და ახლა, მე, ამარონი, ვწერ რა ამ ყველაფერს, რასაც ვწერ, რაც არის ცოტა, მამაჩემის წიგნში.
- 5 აჰა, იყო ასე, რომ სამას ოცი წელი გავიდა და ნეფიელთა უფრო ბოროტი ნაწილი განადგურდა.
- 6 რადგან უფალი არ მოითმენდა, მას შემდეგ, რაც მან ისინი იერუსალიმის მიწიდან გამოიყვანა, ინახავდა და იცავდა მათ მტრის ხელში ჩავარდნისაგან, დიახ, არ მოითმენდა, რომ არ დამტკიცებულყო ის სიტყვები, რომლებიც უთხრა ჩვენს მამებს, ამბობდა რა: რამდენადაც არ დაიცავთ ჩემს მცნებებს, იმდენად არ აყვავდებით ამ მიწაზე.
- 7 ამიტომ, უფალი მოევლინა მათ დიდი სასჯელით; ამის მიუხედავად, მან დაინდო მართალნი, რათა ისინი არ დაღუპულიყვნენ, მაგრამ გამოიხსნა მტრის ხელიდან.
- 8 და იყო ასე, რომ მე გადავეცი ეს ფირფიტები ჩემს ძმას, ჩემიშს.

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

- 9 და ახლა, მე, ჩემიში, ვწერ იმ მცირედს, რასაც ვწერ, იმავე წიგნში ჩემს ძმასთან ერთად, რადგან, აჰა, მე ვიხილე ბოლო, რაც მან დაწერა, რომ მან ის დაწერა თავისი ხელით; და მან დაწერა იმ დღეს, როდესაც მე ისინი გადმომცა. და ამგვარად ჩვენ ვაწარმოებთ ამ ჩანაწერებს, რადგან ეს შეესაბამება ჩვენი მამების ბრძანებებს. და მე ვამთავრებ.
- 10 აჰა, მე, აბინადომი, ვარ ჩემიშის ძე. აჰა, იყო ასე, რომ ვიხილე მრავალი ომი და განხეთქილება ჩემს ხალხს, ნეფიელებსა და ლამანიელებს შორის; და ჩემი საკუთარი მახვილით ბევრ ლამანიელს წავართვი სიცოცხლე ჩემი ძმების დაცვისას.
- 11 და აჰა, ჩანაწერი ამ ხალხის შესახებ ამოტიფრულია ფირფიტებზე, რომლებიც მეფეებს აქვთ თაობების შესაბამისად; და მე არ ვიცი არცერთი გამოცხადება, არც ერთი წინასწარმეტყველება მათ გარდა, რომლებიც არის ჩაწერილი, ამიტომ, რაც დაიწერა, საკმარისია და მე ვამთავრებ.
- 12 აჰა, მე ვარ ამალეკი, აბინადომის ძე. აჰა, ცოტაოდენს გეტყვით მოსიას შესახებ, რომელიც მეფედ იყო დანიშნული ზარაჰემლას მიწაზე, რადგან, აჰა, ის გაფრთხილებულ იქნა უფლის მიერ, რომ უნდა გაქცეულიყო ნეფის მიწიდან და ყველა, ვინც ყურს დაუგდებდა უფლის ხმას, იმ მიწიდან მასთან ერთად უდაბნოში უნდა წასულიყო –
- 13 და იყო ასე, რომ იგი მოიქცა ისე, როგორც მას უფალმა უბრძანა. და ისინი წავიდნენ იმ მიწიდან უდაბნოში, იმდენნი, რამდენმაც ყური დაუგდო უფლის ხმას; და მათ მიუძღვოდა მრავალი ქადაგება და წინასწარმეტყველება. და მათ გამუდმებით არიგებდნენ ღვთის სიტყვით; და მისი ხელის ძალა იყო მათი წინამძღოლი უდაბნოში იქამდე, სანამ არ მივიდნენ მიწაზე, რომელსაც ჰქვია ზარაჰემლას მიწა.
- 14 და მათ აღმოაჩინეს ხალხი, რომლებსაც ეწოდათ ზარაჰემლას ხალხი. და აჰა, ზარაჰემლას ხალხს შორის იყო დიდი სიხარული და თვითონ ზარაჰემლაც ძალზედ ხარობდა, რადგან უფალმა გამოაგზავნა მოსიას ხალხი სპილენძის ფირფიტებით, რომლებშიც იყო იუდეველთა ჩანაწერები.

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

- 15 აჰა, იყო ასე, რომ მოსიამ აღმოაჩინა, რომ ზარაჰემლას ხალხი გამოვიდა იერუსალიმიდან იმ დროს, როდესაც იუდას მეფე, ციდეკიაჰუ, ბაბილონში ტყვედ წაიყვანეს.
- 16 და ისინი მოგზაურობდნენ უდაბნოში და უფლის ხელით მოყვანილ იყვნენ დიდი წყლების გადაღმა იმ მიწაზე, სადაც მოსიამ აღმოაჩინა ისინი და იმ დროიდან ისინი იქ ცხოვრობდნენ.
- 17 და იმ დროისათვის, როდესაც ისინი მოსიამ აღმოაჩინა, ისინი ძალზედ გამრავლდნენ. მიუხედავად ამისა, მათ ჰქონდათ მრავალი ომი და სერიოზული განხეთქილებები; და ხანდახან მახვილისგან ეცემოდნენ. და ენა მათი შეილახა; და თან არ წამოიღეს არანაირი ჩანაწერები და უარყოფდნენ თავიანთი შემქმნელის არსებობას. და არც მოსიას, არც მოსიას ხალხს, არ შეეძლოთ მათი გაგება.
- 18 მაგრამ, იყო ასე, რომ მოსიამ ბრძანა, მათთვის მისი ენა ესწავლებინათ. და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მათ ასწავლეს მოსიას ენა, ზარაჰემლამ წარმოადგინა მისი მამების გვარტომობა, თავისი მესხიერების შესაბამისად; და ისინი ჩაწერილია, მაგრამ არა ამ ფირფიტებზე.
- 19 და იყო ასე, რომ ზარაჰემლას და მოსიას ხალხი გაერთიანდა; და მოსია იქნა მეფედ დანიშნული.
- 20 და იყო ასე, რომ მოსიას დღეებისას, მას მოუტანეს დიდი ქვა გრავიურებით; და მან, ღვთის ძღვენითა და ძალით, ის გრავიურები განმარტა.
- 21 და მათში მოხსენიებული იყო კორიანტუმრისა და მისი ხალხის დახოცილთა შესახებ. და კორიანტუმრი აღმოაჩინა ზარაჰემლას ხალხმა; და ის მათთან იმყოფებოდა ცხრა თვის განმავლობაში.
- 22 ასევე მასში ნათქვამი იყო რამდენიმე სიტყვა მისი მამების შესახებ. და მისი პირველი მშობლები გამოვიდნენ კოშკიდან იმ დროს, როდესაც უფალმა შემუსრა ადამიანთა ენა; და უფლის სიძაკრე მოვიდა მათზედ, სასჯელის შესაბამისად, რომელიც არის სამართლიანი; და მათი ძვლები ჩრდილოეთისკენ მიწაზე არის მიმოფანტული.
- 23 აჰა, მე, ამალეკი, დავიბადე მოსიას დღეებში და ცხოვრების ჟამს ვიხილე მისი სიკვდილი; და ბენიამინი, მისი ძე, მეფობს მის ნაცვლად.

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.

And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.

But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

- 24 და აჰა, მეფე ბენიამინის დღეებში მე ვიხილე მძიმე ომი და დიდი სისხლისღვრა ნეფიელთა და ლამანიელთა შორის. მაგრამ, აჰა, ნეფიელებმა მიაღწიეს მათზე დიდ უპირატესობას; დიახ, ისეთს, რომ მეფე ბენიამინმა ისინი ზარაჰემლას მიწიდან განდევნა.
- 25 და იყო ასე, რომ ვიგრძენი ჩემი სიბერე; და არ მყავს რა შთამომავლობა და ვიცი, რომ მეფე ბენიამინი არის მართალი კაცი უფლის წინაშე, ამიტომ, მე ამ ფირფიტებს მას გადავცემ, მოვუწოდებ რა ყოველ ადამიანს, რომ ღმერთთან, ისრაელის წმინდასთან მივიდეს და იწამოს წინასწარმეტყველება და გამოცხადება, ანგელოზთა მსახურება და ენებზე ლაპარაკის ძღვენი; და ენებიდან თარგმნის ძღვენი და ყველაფერი, რაც კეთილია, ვინაიდან არ არსებობს რაიმე კეთილი, რაც არ მოდის უფლისაგან; და რაც ბოროტია – მოდის ეშმაკისგან.
- 26 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე მსურს, რომ თქვენ მოხვიდეთ ქრისტესთან, რომელიც არის ისრაელის წმინდა და იგემოთ მისი ხსნა და გამოსყიდვის ძალა. დიახ, მოდით მასთან და მიუძღვნით მთელი თქვენი სული, როგორც მისადმი შესაწირი და გააგრძელეთ მარხვა და ლოცვა; და გაუძელით ბოლომდე; და ისე, როგორც ცოცხალია უფალი, თქვენ გადარჩებით.
- 27 და ახლა, მე მინდა ვთქვა ცოტაოდენი რამ გარკვეულ ჯგუფზე, რომელიც წავიდა უდაბნოში, რათა დაბრუნებულიყო ნეფის მიწაზე; რადგან ძალზედ ბევრნი იყვნენ ისინი, რომლებსაც სურდათ თავიანთი მემკვიდრეობის მიწის დაუფლება.
- 28 ამიტომ, ისინი წავიდნენ უდაბნოში და მათი წინამძღვარი იყო ძლიერი და ძლევამოსილი კაცი, კაცი ქედფიცხელი, ამიტომ მან გამოიწვია განხეთქილება მათ შორის; და ისინი უდაბნოში ყველანი დახოცილ იქნენ, ორმოცდაათის გარდა. და ისინი კვლავ დაბრუნდნენ ზარაჰემლას მიწაზე.
- 29 და იყო ასე, რომ მათ ასევე წაიყვანეს სხვა ხალხიც, საკმაო რაოდენობისა, და კვლავ უდაბნოში გაემართნენ.

And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, insomuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.

And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.

And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.

And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.

Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiffnecked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilderness, and they returned again to the land of Zarahemla.

And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.

30 და მე, ამალეკს, მყავდა ძმა, რომელიც მათთან ერთად წავიდა; და მას შემდეგ მათ შესახებ არაფერი არ ვიცი. და მე უკვე მზად ვარ სამარეში ჩავწვე. და ეს ფირფიტებიც შევსებულია. და მე ვამთავრებ ჩემს საუბარს.

And I, Amaleki, had a brother, who also went with them; and I have not since known concerning them. And I am about to lie down in my grave; and these plates are full. And I make an end of my speaking.

მორმონის სიტყვები

- 1 და ახლა, მე, მორმონი, მზად ვარ გადავცე ჩანაწერები, რომლებსაც ვაწარმოებდი, ჩემი შვილის, მორმონის ხელში; აჰა, მე ვიყავი მოწმე ჩემი ხალხის, ნეფიელების, თითქმის მთლიანად განადგურებისა.
- 2 და ქრისტეს მოსვლიდან მრავალი ასწლეულის შემდეგ, ამ ჩანაწერებს მე გადავცემ ჩემი შვილის ხელში; და ვფიქრობ, ის იხილავს ჩემი ხალხის მთლიანად განადგურებას. მაგრამ, დაე, ღმერთმა უბოძოს მას შესაძლებლობა იცოცხლოს მათზე დიდხანს, რათა შეძლოს დაწეროს ცოტაოდენი რამ მათ შესახებ და ცოტაოდენი ქრისტეზე, რომ ეგებ ოდესმე ამან მათ სარგებლობა მოუტანოს.
- 3 და ახლა, მე ვამბობ ცოტაოდენს იმის შესახებ, თუ რა დაწერე; რადგან, მას შემდეგ, რაც შევამოკლე ნეფის ფირფიტების ჩანაწერები მეფე ბენიამინის მეფობის აღწერამდე, რომელზეც ლაპარაკობდა ამალეკი, მე ვეძებდი ჩანაწერებს შორის, რომელნიც ხელში გადმომეცა და ვიპოვე ეს ფირფიტები, რომლებიც მოიცავს წინასწარმეტყველების მოკლე ჩანაწერებს, იაკობიდან მეფე ბენიამინის მმართველობამდე და ასევე მრავალს ნეფის სიტყვებიდან.
- 4 და ის, რაც ამ ფირფიტებზეა, მახარებს ქრისტეს მოსვლაზე წინასწარმეტყველებების გამო; და ჩემმა მამებმა იციან, რომ მრავალი მათგანი უკვე აღსრულდა; დიახ, მე ასევე ვიცი, რომ ყველაფერი, რაც ჩვენზე ნაწინასწარმეტყველები იყო, ამ დღემდეც კი, უკვე აღსრულდა; ასევე რაც ამ დღის მერე იქნება, აუცილებლად უნდა აღსრულდეს.
- 5 ამიტომ, მე ამოვირჩიე ესენი, რათა მათზე დამემთავრებინა ჩემი ჩანაწერები; და ჩემი ჩანაწერების დანარჩენ ნაწილს ნეფის ფირფიტებიდან ავიღებ; და ჩემს ხალხზე მესხედი ნაწილის დაწერაც კი არ შემიძლია.
- 6 მაგრამ, აჰა, ავიღებ ამ ფირფიტებს, რომელნიც მოიცავს ამ წინასწარმეტყველებებს და გამოცხადებებს და მათ ჩავდებ ჩემი ჩანაწერების დანარჩენ ნაწილში, ვინაიდან ისინი ძვირფასია ჩემთვის; და ვიცი, რომ ძვირფასნი იქნებიან ჩემი ძმებისათვის.

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesyings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

- 7 და მე ამას ვაკეთებ კეთილგონივრული მიზნით; რადგან ეს შთამეგონება უფლის სულის ზემოქმედების შესაბამისად, რომელიც არის ჩემში. და ახლა, მე არ ვიცი ყველაფერი; მაგრამ უფალმა იცის ყველაფერი, რაც მოხდება; ამიტომ, ის მიბიძგებს, ვიმოქმედო მისი ნების მიხედვით.
- 8 და ჩემი ლოცვა ღმერთისადმი ეხება ჩემს ძმებს, რათა ისინი, კიდევ ერთხელ, შეიცნობდნენ ღმერთს, დიახ, ქრისტეს გამოსყიდვას, რათა კვლავ გახდნენ მიმზიდველი ხალხი.
- 9 და ახლა, მე, მორმონი, ვაგრძელებ, რათა დავასრულო ჩემი ჩანაწერი, რომელიც ავიღე ნეფის ფირფიტებიდან; და ვაკეთებ ამას ჩემი ცოდნისა და გონიერების შესაბამისად, რომელიც ღმერთმა მარგუნა.
- 10 ამიტომ, იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ამაღეკმა მეფე ბენიამინს გადასცა ხელში ეს ფირფიტები, მან ისინი აიღო და ჩადო სხვა ფირფიტებთან ერთად, რომლებიც მოიცავდნენ ჩანაწერებს, რომლებიც თაობიდან თაობას გადმოეცემოდა, მეფეების მიერ, მეფე ბენიამინის დღეებამდე.
- 11 და ისინი მეფე ბენიამინისგან გადაეცემოდა თაობიდან თაობას, სანამ ისინი ჩემს ხელში არ ჩავარდა. და მე, მორმონი, ვლოცულობ ღმერთისადმი, რომ ისინი შენახულ იქნას ამიერიდან უკუნისამდე. და ვიცი, რომ ისინი შეინახება, რადგან მათზე დაწერილია დიადი სიტყვები, რომლებითაც ჩემს ხალხს და მათ ძმებს განიკითხავენ დიდსა და უკანასკნელ დღეს, ღვთის სიტყვის შესაბამისად, რაც დაწერილია.
- 12 და ახლა, რაც ეხება ამ მეფეს, ბენიამინს, მას საკუთარ ხალხში ჰქონდა გარკვეული განხეთქილება.
- 13 და იყო ასე, რომ ლამანიელთა ჯარები ასევე მოვიდნენ ნეფის მიწიდან, რათა ებრძოლათ მისი ხალხის წინააღმდეგ. მაგრამ, აჰა, მეფე ბენიამინმა შეკრიბა თავისი ჯარები და წინ აღუდგა მათ და ის იბრძოდა თავისი მკლავის ძალით, ლაბანის მახვილით.

And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightsome people.

And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the understanding which God has given me.

Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to generation until the days of king Benjamin.

And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is written.

And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.

And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.

- 14 და უფლის ძალით, ისინი იბრძოდნენ თავიანთი მტრების წინააღმდეგ, სანამ არ დახოცეს მრავალი ათასი ლამანიელი. და იყო ასე, რომ ისინი ებრძოდნენ ლამანიელებს, სანამ არ განდევნეს ისინი თავიანთი მემკვიდრეობის ყველა მიწიდან.
- 15 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც იყვნენ ცრუ ქრისტენი და ბაგენი მათი იყო დახურული და იყვნენ დასჯილნი თავიანთი დანაშაულის შესაბამისად;
- 16 და მას შემდეგ, რაც იყვნენ ცრუ წინასწარმეტყველნი და ცრუ მქადაგებელნი და მასწავლებელნი, ხალხთა შორის და ისინი ყველანი დასჯილნი იქნენ თავიანთი დანაშაულების შესაბამისად; და მას შემდეგ, რაც იყო მრავალი განხეთქილება და მრავალი ლამანიელთა მხარეზე გადასული, აჰა, იყო ასე, რომ მეფე ბენიამინმა, წმინდა წინასწარმეტყველების თანადგომით, რომლებიც იყვნენ მის ხალხში –
- 17 რადგან, აჰა, მეფე ბენიამინი იყო წმინდანი კაცი და ის სამართლიანად მეფობდა თავის ხალხზე; და იმ მიწაზე იყო მრავალი წმინდანი მამაკაცი და ისინი აცხადებდნენ ღვთის სიტყვას, ძალითა და უფლებამოსილებით; და მიმართავდნენ დიდ სიმკაცრეს ხალხის ქედფიცხელობის გამო.
- 18 ამიტომ, მათი დახმარებით, მეფე ბენიამინმა, რომელიც შრომობდა მთელი თავისი სხეულის ძალითა და სულის შესაძლებლობებით და ასევე წინასწარმეტყველებმა, კიდევ ერთხელ დაამყარეს მშვიდობა იმ მიწაზე.

And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheritance.

And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;

And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—

For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiffneckedness of the people—

Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

მოსიას წიგნი

მოსია 1

- 1 და ახლა, აღარ იყო განხეთქილებები ზარაჰემლას მთელ მიწაზე, მთელ ხალხს შორის, რომელიც მიეკუთვნებოდა მეფე ბენიამინს, ასე რომ მეფე ბენიამინს მშვიდობა ჰქონდა განუწყვეტლივ, თავის ყველა დარჩენილ დღეებში.
- 2 და იყო ასე, რომ მას ჰყავდა სამი შვილი. და მან დაარქვა მათ სახელები: მოსია, ჰელორუმი და ჰელამანი. და მან უბრუნველყო, რომ მათთვის ესწავლებინათ მისი მამების ენაზე ყველაფერი, რათა ასეთნაირად ისინი გონიერი მამაკაცები გამხდარიყვნენ; და რომ მათ სცოდნოდათ წინასწარმეტყველებების შესახებ, რომელნიც ითქვა მათი მამების პირით და რომელნიც მიეცათ მათ უფლის ხელით.
- 3 და ის მათ ასევე ასწავლიდა ჩანაწერების შესახებ, რომლებიც ამოტვიფრული იყო სპილენძის ფირფიტებზე, სიტყვებით: ჩემო შვილებო, მსურს დაიმახსოვროთ: რომ არა ეს ფირფიტები, რომლებიც მოიცავს ამ ჩანაწერებს და ამ მცნებებს, ჩვენ დღევანდელ დღემდე მოგვიწევდა უმეცრებაში ტანჯვა და არ გვეცოდინებოდა ღმერთის საიდუმლოებანი.
- 4 რადგან შეუძლებელი იქნებოდა მამაჩვენი, ლეხისთვის, ამ ყველაფრის დამახსოვრება, რომ ესწავლებინა თავისი შვილებისათვის, თუ არა ამ ფირფიტების დახმარებით; რადგან, იყო რა განსწავლული ეგვიპტელთა ენაში, ამიტომ შეეძლო ამ გრავიურების წაკითხვა და მათი თავისი შვილებისათვის სწავლება, რომ მათაც შეეძლებოდათ თავიანთი შვილებისთვის სწავლება მათი მეშვეობით, აღასრულებდნენ რა ამით ღმერთის მცნებებს, ამჟამინდელი დროის ჩათვლითაც კი.

The Book of Mosiah

Mosiah 1

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

- 5 მე გეუბნებით, ჩემო შვილებო: რომ არა ესენი, რომლებიც ინახებოდა და გადარჩა ღვთის ხელით, რათა ჩვენ შევძლოთ მისი საიდუმლოებანის წაკითხვა და გაგება და მისი მცნებები ყოველთვის თვალწინ გვექონდეს, რომ ჩვენი მამებიც კი გადაშენდებოდნენ ურწმუნოებაში და ჩვენ დავემსგავსებოდით ჩვენს ძმებს, ლამანიელებს, რომლებმაც არაფერი იციან მათ შესახებ და არც კი სწამთ მათი, როდესაც მათ ასწავლიან, თავიანთი მამების ჩვეულებების გამო, რომლებიც არასწორია.
- 6 ჩემო შვილებო, მე მსურს გახსოვდეთ, რომ ეს სიტყვები არის ჭეშმარიტი და ასევე ეს ჩანაწერები არის ჭეშმარიტი. და აჰა, ნეფის ფირფიტებიც, რომლებიც მოიცავს ჩვენი მამების ჩანაწერებსა და სიტყვებს იმ დროიდან, როდესაც მათ იერუსალიმი დატოვეს, დღემდე და ისინი არის ჭეშმარიტი; და ჩვენ შეგვიძლია ვიცოდეთ მათი ჭეშმარიტების შესახებ, რადგან ისინი თვალწინ გვაქვს.
- 7 და ახლა, ჩემო შვილებო, მე მსურს დაიმახსოვროთ, რომ საჭიროა მათი ბეჯითად შესწავლა, რათა მისგან სარგებელი გქონდეთ; და მე მსურს, რომ დაიცვათ ღვთის მცნებები, რათა აყვავდეთ ამ მიწაზე იმ დანაპირებების შესაბამისად, რომლებიც უფალმა აღუთქვა ჩვენს მამებს.
- 8 და ბევრი სხვა რამ ასწავლა მეფე ბენიამინმა თავის შვილებს, რაც არ არის ამ წიგნში დაწერილი.
- 9 და მას შემდეგ, რაც მეფე ბენიამინმა დაასრულა თავისი შვილების სწავლება, ის დაბერდა და იხილა, რომ ძალიან მალე უნდა წასულიყო მიწიერთა გზით; ამიტომ, მან იფიქრა, საჭირო იყო, რომ თავისი ერთ-ერთი შვილისთვის დაემტკიცებინა სამეფო.
- 10 ამიტომ, მან მოსია თავისთან მოიხმო და აი, ის სიტყვები, რომლებიც მას უთხრა: ჩემო შვილო, მე მსურს, რომ შენ გამოაცხადო მთლიანად ამ მიწაზე და მთლიანად ამ ხალხისათვის ანუ, ზარაჰემლას ხალხში და მოსიას ხალხში, რომლებიც ცხოვრობენ ამ მიწაზე, რომ ერთად შეიკრიბონ, რადგან მომავალ დღეს მე გამოვუცხადებ ამ ჩემს ხალხს ჩემი პირით, რომ შენ ხარ მეფე და მმართველი ამ ხალხზე, რომელიც მოგვცა უფალმა, ჩვენმა ღმერთმა.

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

- 11 და ამის გარდა, მე დავარქმევ ამ ხალხს სახელს, რომ ამგვარად გამორჩეულნი იყვნენ ყველა ხალხს შორის, რომლებიც უფალმა ღმერთმა გამოიყვანა იერუსალიმის მიწიდან; და მე ამას ვაკეთებ, რადგან ისინი იყვნენ ბეჯითი ხალხი უფლის მცნებების დაცვაში.
- 12 და მე ვარქმევ მათ სახელს, რომელიც არასოდეს არ იქნება ამოშლილი, თუ არა შეცოდებით.
- 13 დიახ, ამის გარდა, გეუბნები, რომ თუ ეს ხალხი არის რა უფლისგან ძალბედ მოწონებული, ჩავარდება შეცოდებაში და იქცევა ბოროტ, მრუშ ხალხად, მაშინ უფალი მიატოვებს მათ, რათა ისინი თავიანთი ძმებისით დასუსტდნენ; და ის აღარ გადაარჩენს მათ თავისი უბადლო და გასაოცარი ძალით ისე, როგორც აქამდე იცავდა ჩვენს მამებს.
- 14 ამიტომ გეუბნებით: მას რომ არ გაეწოდა თავისი ხელი ჩვენი მამების გადასარჩენად, ისინი ლამანიელთა ხელში უნდა ჩავარდნილიყვნენ და გახდებოდნენ მათი მრისხანების მსხვერპლი.
- 15 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მეფე ბენიამინმა დაასრულა ამ სიტყვების თავისი შვილისადმი თქმა, მან გადასცა მას სამეფოს ყველა საქმეზე მეთვალყურეობა.
- 16 და ამის გარდა, მან გადასცა მას მეთვალყურეობა ჩანაწერებზე, რომლებიც ამოტვიფრული იყო სპილენძის ფირფიტებზე; და ასევე ნეფის ფირფიტებზე; და ასევე ლაბანის ხმაღზე და ბირთვზე ანუ მაჩვენებელზე, რომელმაც გამოიყვანა ჩვენი მამები უდაბნოდან, რომელიც უფლის ხელით იყო დამზადებული, რომ ამგვარად ისინი ყოფილიყვნენ გამოყვანილნი, თითოეული თავისი ყურადღებისა და სიბეჯითის მიხედვით, რომელსაც მისადმი იჩენდა.
- 17 ამიტომ, ურწმუნოების ჟამს, ისინი ვერ აღწევდნენ წარმატებას და ვერც წინ მიიწევდნენ თავიანთი მოგზაურობის დროს, არამედ უკან მიემართებოდნენ და თავზე იწვევდნენ ღმერთის წყენას; და ამიტომ, ისინი ისჯებოდნენ შიმშილითა და მწარე გაჭირვებით, როგორც მათი მოვალეობის მოსაგონებელი, გონს მოსაგები მათრახი.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

18 და ახლა, იყო ასე, რომ მოსია მივიდა და გააკეთა ისე, როგორც მამამისმა უბრძანა და გამოუცხადა მთელს ხალხს, რომელიც იყო ზარაჰემლას მიწაზე, რომ ერთად შეკრებილიყვნენ, რათა მისულიყვნენ ტაძართან, რომ მოესმინათ სიტყვები, რომლებსაც მამამისი მათ ეტყოდა.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

მოსია 2

- 1 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მოსიამ გააკეთა ისე, როგორც მამამისმა უბრძანა და მთელს მიწაზე გამოაცხადა, რომ ხალხი შეკრებილიყო მთელ მიწაზე, რათა მისულიყვნენ ტაძართან, რომ მოესმინათ სიტყვები, რომლებსაც მეფე ბენიამინი ეტყოდა.
- 2 და იყვნენ დიდი რაოდენობით, იმდენად ბევრი, რომ არ დათვალეს, რადგან ისინი ძალზედ გამრავლდნენ და იმ მიწაზე მრავალრიცხოვანი იყვნენ.
- 3 ასევე მათ მოიყვანეს ნახირების პირმშოთაგან, რათა შეეწირათ მსხვერპლშესაწირი და სრულად დასაწველი მოსეს რჯულის შესაბამისად;
- 4 და ასევე, რათა მიეგოთ სამადლობელი უფლისთვის, თავიანთი ღმერთისთვის, რომელმაც გამოიყვანა ისინი იერუსალიმის მიწიდან, რომელმაც გამოიხსნა ისინი თავიანთი მტრის ხელიდან და დაუნიშნა მასწავლებლად მართალი კაცი, ასევე მართალი კაცი, რათა ყოფილიყო მათი მეფე, რომელმაც დაამყარა მშვიდობა ბარაჰემლას მიწაზე და რომელმაც ასწავლა ღვთის მცნებების დაცვა, რათა მათ გაეხარათ და აღვსილიყვნენ სიყვარულით ღმერთისა და ყოველი ადამიანის მიმართ.
- 5 და იყო ასე, რომ, როდესაც ისინი ტაძართან მივიდნენ, მის გარშემო კარვები გაშალეს, ყოველმა კაცმა თავისი ოჯახისამებრ, შემდგარი ცოლითა და ვაჟიშვილებით და ქალიშვილებით და მათი ვაჟიშვილებითა და ქალიშვილებით, უფროსიდან უმცროსამდე; და ყოველი ოჯახი განცალკევებული იყო ერთმანეთისგან.
- 6 და მათ გაშალეს თავიანთი კარვები ტაძრის გარშემო, ყოველმა კაცმა კარავი გაშალა შესასვლელით ტაძრისაკენ, რათა ამგვარად შეძლებოდათ კარავში დარჩენილიყვნენ და მოესმინათ სიტყვები, რომლებსაც მეფე ბენიამინი მათ ეტყოდა.
- 7 ვინაიდან, იმდენად დიდი იყო შეკრებილთა რაოდენობა, რომ მეფე ბენიამინმა ვერ შეძლო ყველასთვის ესწავლებინა ტაძრის კედლებში, ამიტომ მან ბრძანა, აეშენებინათ კოშკი, რათა ამგვარად მის ხალხს შეძლებოდა სიტყვების მოსმენა, რომლებსაც ის მათ ეტყოდა.

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

8 და იყო ასე, რომ მან დაიწყო მიმართვა თავისი ხალხისადმი კოშკიდან; და ყველას არ შეეძლო მისი სიტყვების გაგონება შეკრებილთა სიმრავლის გამო, ამიტომ მან ბრძანა, რომ სიტყვები, რომლებსაც იტყოდა, ჩაწერილიყო და გავრცელებულიყო მათ შორის, რომლებთანაც ვერ აღწევდა მისი ხმა, რომ მათაც მიეღოთ მისი სიტყვები.

9 და ეს არის სიტყვები, რომლებიც მან თქვა და ბრძანა, რომ ჩაეწერათ, ამბობდა რა: ჩემო ძმებო, თქვენ, ყველა ერთად შეკრებილნო, რომლებსაც გესმით ჩემი სიტყვები, რომლებსაც გეტყვით ამ დღეს; რადგან მე გიბრძანეთ აქ მოსვლა არა იმისთვის, რომ უმნიშვნელოდ ჩათვალოთ სიტყვები, რომლებსაც მე ვილაპარაკებ, არამედ იმისთვის, რომ ყური დამიგდოთ და გაიხსნათ ყურები, რომ გაიგოთ და გულები – რათა მიხვდეთ და გონება – რათა ღმერთის საიდუმლოებანი გაიხსნას თქვენ თვალწინ.

10 და მე გიბრძანეთ აქ მოსულიყავით არა იმისათვის, რომ ჩემი გეშინოდეთ, ან იფიქროთ, რომ მე ვარ მოკვდავ კაცზე მეტი.

11 მაგრამ მე ვარ ისეთი, როგორიც თქვენ, სხეულისა და გონების ყოველგვარი უძლურებანის გავლენის ქვეშ; მიუხედავად ამისა, ამ ხალხმა ამირჩია და კურთხევა მივიღე მამისგან და უფლის ხელით ვიყავი დაშვებული, ვიყო მმართველი და მეფე ამ ხალხისა; და ვარ დაცული და გადარჩენილი მისი უბადლო ძალით, რომ თქვენ გემსახუროთ, მთელი ძალით, გონებითა და სიძლიერით, რომელიც უფალმა მიბოძა.

12 მე გეუბნებით, მქონდა რა მოცემული ნება თქვენს სამსახურში გამეტარებინა ჩემი დღეები, დღევანდელ დღემდეც კი; და თქვენგან არ ვითხოვდი არც ოქროსა და არც ვერცხლს და არც არანაირ სიმდიდრეს;

13 და არ ვუშვებდი, რომ თქვენ დილეგებში ჩაეყარეთ, ან ერთს მეორე დაემონებინა, არც ერთმანეთი დაგეხოცათ ან გაგეძარცვათ ან მოგეპარათ, ან გემრუშათ; არც ის დამიშვია, რომ რაიმე სიბოროტე ჩაგედინათ და გასწავლიდით უფლის მცნებების დაცვას ყველაფერში, რაც მან გიბრძანათ –

And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, you that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that you should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

- 14 და მე თვითონაც კი ვშრომობდი ჩემი ხელით, რათა თქვენთვის შემსახურა და თქვენ რომ არ დამძიმებულყოფით გადასახადებით და რომ არაფერი არ მოგსვლოდათ, რაც მძიმე იქნებოდა ასატანად; და ყოველივე ამის, რაც ვთქვი, თქვენ თვითონ ხართ დღეს მოწმენი.
- 15 მაინც, ჩემო ძმებო, არ ვაკეთებდი ყოველივე ამას დასაკვიხნად, არც იმიტომ გეუბნებით, რომ ამით ბრალი დაგდოთ, არამედ გეუბნებით ამას, რათა იცოდეთ, რომ მე შემიძლია სუფთა სინდისით პასუხი ვაგო დღეს ღმერთის წინაშე.
- 16 აჰა, მე გეუბნებით: რადგან ვთქვი, რომ მე გავატარე ჩემი დღეები თქვენს სამსახურში, არ მაქვს სურვილი დავიკვიხო, რადგან მხოლოდ ღმერთის სამსახურში ვიყავი.
- 17 და აჰა, ყოველივე ამას გეუბნებით, რომ თქვენ ჩაწვდეთ სიბრძნეს, რათა შეიცნოთ, რომ როდესაც ემსახურებით მოყვასს, თქვენ ემსახურებით მხოლოდ თქვენს ღმერთს.
- 18 აჰა, თქვენ თქვენს მეფედ მიწოდეთ; და თუ მე, რომელსაც მიწოდებთ თქვენს მეფეს, ვშრომობ, რათა თქვენ გემსახუროთ, ნუთუ არ უნდა შრომობდეთ თქვენ, ერთმანეთის სამსახურში?
- 19 და აჰა, თუ მე, რომელსაც თქვენ მიწოდებთ თქვენს მეფეს, რომელმაც გავატარე ჩემი დღეები თქვენს სამსახურში, ამისდა მიუხედავად, ვემსახურებოდი რა ღმერთს, ვარ თუ არა ღირსი თქვენგან რაიმე მადლობის, ოჰ, როგორ უნდა გადაუხადოთ მადლობა თქვენს ზეციურ მეფეს!
- 20 მე გეუბნებით, ჩემო ძმებო, თქვენ რომ მიგებლათ ყველა მადლიერება და ქება, მთელი თქვენი სულის ძალით, იმ ღმერთისთვის, რომელმაც შეგქმნათ, დაგიცვათ და გადაგარჩინათ და მოახდინა ისე, რომ იხაროთ და ნება გიბოძათ შეგეძლოთ მშვიდობიანად გეცხოვრათ ერთმანეთის გვერდით –
- 21 მე გეუბნებით, თქვენ რომ ემსახურებოდეთ მას, ვინც შეგქმნათ დასაბამიდან და გინახავთ დღიდან დღემდე, გასუნთქებთ, რომ იცოცხლოთ, იმოდროთ და იმოქმედოთ თქვენი საკუთარი სურვილის შესაბამისად და მხარშიც გიდგებათ ერთი მეყიდან მეორემდე – მე ვამბობ: თქვენ რომ ემსახურებოდეთ მას, მთელი თქვენი სულით, მაინც უხეირო მსახურნი იქნებოდით.

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

- 22 და აჰა, ყველაფერს, რასაც ის ითხოვს თქვენგან, ეს არის მისი მცნებების დაცვა; და იგი დაგპირდათ, რომ თუ დაიცავთ მის მცნებებს, აყვავდებით ამ მიწაზე; და ის არასდროს არ გადათქვამს თავის ნათქვამს; ამიტომ, თუ თქვენ იცავთ მის მცნებებს, ის გაკურთხებთ და აგაყვავებთ.
- 23 და ახლა, პირველ რიგში, მან შეგქმნათ და სიცოცხლე გაჩუქათ, რომლითაც ვალში ხართ მის წინაშე.
- 24 და მეორე რიგში, ის მოითხოვს, რომ აკეთოთ ისე, როგორც ციხრძანათ, და რომ თუ ასე მოიქცევით, ის დაუყოვნებლივ გაკურთხებთ; ამიტომ, მან უკვე აგინაზღაურათ. და თქვენ კვლავ ვალში ხართ მის წინაშე და ხართ და იქნებით უკუნიითი უკუნისამდე, ამიტომ რითი უნდა დაიკვებნოთ?
- 25 და ახლა მე გეკითხებით: შეგიძლიათ თქვენი თავისთვის თქვით რაიმე? გიპასუხებთ: არა. თქვენ ვერ იტყვით იმასაც კი, რომ ხართ მიწის მტვრის თანაბარნი; თუმცა მიწის მტვრისგან ხართ შექმნილნი; მაგრამ, აჰა, ის ეკუთვნის მას, ვინც შეგქმნათ.
- 26 და მე თვითონაც კი, ვისაც თქვენ მეფეს მიწოდებთ, არ ვარ თქვენზე უკეთესი; რადგან მეც მტვრისგან ვარ და თქვენ ხედავთ, რომ ვარ მოხუცი და ახლოს ვარ, მივცე ეს მოკვდავი სხეული მშობელ მიწას.
- 27 ამიტომ, როგორც მე გითხარით, რომ გემსახურებოდით, დავდიოდი რა ღვთის წინაშე სუფთა სინდისით, აი ამიტომ, მე ვბრძანე, ახლა ერთად შეკრებილიყავით, რათა მე მცნონ უმწიკვლოდ, რომ თქვენი სისხლი არ გადმოვიდეს ჩემზე იმ დროს, როდესაც მე წარვსდგები ღმერთის წინაშე, რომ განვიკითხო იმისათვის, რაც მან მიბრძანა თქვენს შესახებ.
- 28 მე გეუბნებით, რომ ვბრძანე ერთად შეკრებილიყავით, რათა განვიწმინდო სამოსელი თქვენი სისხლისაგან, ახლა, როდესაც ახლოს ვარ იმასთან, რომ ჩავიდე სამარეში, რომ მშვიდობით ჩავიდე და ჩემი უკვდავი სული შეუერთდეს მაღლა მგალობელთა გუნდს, მართალი ღმერთის სადიდებელ გალობაში.
- 29 და ამის გარდა, გეუბნებით, რომ ვბრძანე, ერთად შეკრებილიყავით, რათა გაუწყოთ, რომ მე ვეღარ ვიქნები ვერც თქვენი მასწავლებელი, ვერც თქვენი მეფე;

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

- 30 რადგან ამ დროსაც კი, ძალზედ მიკანკალებს სხეული, როდესაც ვცდილობ თქვენ წინაშე ვილაპარაკო; მაგრამ უფალი ღმერთი მხარს მიჭერს და ნება დამრთო, ვილაპარაკო თქვენ წინაშე და მიბრძანა, ამ დღეს გაუწყოთ, რომ ჩემი შვილი, მოსია, თქვენზედ არის მეფე და მმართველი.
- 31 და ახლა, ჩემო ძმებო, მე მსურს, რომ თქვენ ასე მოიქცეთ, როგორც აქამდე იქცეოდით. ისე, როგორც იცავდით ჩემს ბრძანებებს, ასევე მამაჩემის ბრძანებებს და იყავით აყვავებულნი და დაცულნი, რათა არ ჩავარდნილიყავით მტრის ხელში; ზუსტად ასე, თუ დაიცავთ ჩემი შვილის ბრძანებებს ან ღვთის ბრძანებებს, რომლებიც მოგეცემათ მისი მეშვეობით, მაშინ თქვენ აყვავდებით ამ მიწაზე და მტერს არ ექნება ძალა თქვენზედ.
- 32 მაგრამ, ჩემო ხალხო, ფრთხილად იყავით, რომ არ გაჩნდეს თქვენ შორის განხეთქილება და არ მოისურვოთ ბოროტი სულისადმი დამორჩილება, რომელზეც მამაჩემი, მოსია, ლაპარაკობდა.
- 33 რადგან, აჰა, ვარამია ნათქვამი მასზე, რომელიც ისურვებს იმ სულისადმი დამორჩილებას, რადგან ის, რომელიც მოისურვებს მისადმი დამორჩილებას, თავის ცოდვებში რჩება და კვდება; იგი სვამს საკუთარი სულის წყევლას; რადგან იღებს როგორც საზღაურს, მარადიულ სასჯელს, ღმერთის კანონის დარღვევის გამო, თავისი ცოდნის საპირისპიროდ.
- 34 მე გეუბნებით, რომ თქვენ შორის არ არის არავინ, გარდა თქვენი პატარა ბავშვებისა, რომლებსაც ეს არ ასწავლეს, რომლებმაც არ იციან ეს, რომ ხართ მარადიულად ვალში თქვენი მამაზეციერის წინაშე, რომ მიუძღვნათ მას ყველაფერი, რაც გაქვთ და რაც ხართ; ასევე ის, ვინც არ არის განსწავლული ჩანაწერების შესახებ, რომლებიც მოიცავს წინასწარმეტყველებებს, რომლებზეც ლაპარაკობდნენ წმინდა წინასწარმეტყველები, იმ დრომდეც კი, როდესაც მამაჩვენმა, ლეხიმ, დატოვა იერუსალიმი.
- 35 და ასევე, ყველაფერი ის, რაც აქამდე ითქვა ჩვენი მამების მიერ. და აჰა, ისინიც ლაპარაკობდნენ იმას, რაც უფლისგან ჰქონდათ ნაბრძანები; ამიტომ, ისინი არიან მართალი და ჭეშმარიტი.

For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

- 36 და ახლა, მე გეუბნებით, ჩემო ძმებო, რომ მას შემდეგ, რაც თქვენ ეს გაიგეთ და ისწავლეთ ეს ყველაფერი, თუ კვლავ ჩაიდენთ დანაშაულს და წახვალთ იმის წინააღმდეგ, რაც ითქვა, ისე, რომ თქვენ უფლის სულს განუდგებით და მისი ადგილი არ იქნება თქვენში, რათა გაგიძღვეთ სიბრძნის ბილიკებზე, რათა იყოთ კურთხეულნი, აყვავებულნი და გადარჩენილნი.
- 37 მე გეუბნებით, რომ ის ადამიანი, რომელიც ამას აკეთებს, ღიად უჯანყდება ღმერთს, ამიტომ სურს ბოროტი სულისადმი დამორჩილება და ხდება ყოველი სამართალის მტერი; ამიტომ, უფლის ადგილი არ არის მასში, რადგან ის არ იმყოფება უწმინდურ ტაძრებში.
- 38 ამიტომ, თუ ასეთი ადამიანი არ ინანიებს, ღმერთის მტრად რჩება და კვდება, ღვთიური სამართალის მოთხოვნა უბიძგებს მის უკვდავ სულს მისი დანაშაულის მკვეთრად შეგრძნებისაკენ, რაც აიძულებს უფლის გარემოცვიდან მოიკუნტოს და მკერდი გაუვსოს დანაშაულის გრძნობით, ტკივილითა და ტანჯვით, ვითარცა უქრობი ცეცხლი, რომლის ალი ადის მაღლა, უკუნითი უკუნისამდე.
- 39 და ახლა, მე გეუბნებით, რომ წყალობა ვერ მოითხოვს თავისას ასეთ კაცზე, ამიტომ, მისი საბოლოო განაჩენია უსასრულო წამების გაძლება.
- 40 თქვენ, მოხუცებულნო, ასევე ახალგაზრდებო და თქვენ, პატარა ბავშვებო, რომლებსაც შეგიძლიათ ჩემი სიტყვის გაგება, რადგან მე გელაპარაკებოდით ნათლად, რათა გაგეგოთ; მე ვლოცულობ, რომ გაიღვიძოთ მათი საშინელი მდგომარეობის გახსენებით, რომელნიც შეცოდებაში ჩაცვივდნენ.
- 41 ამის გარდა, მე მსურს, რომ იფიქროთ მათ კურთხეულ და ბედნიერ მდგომარეობაზე, რომლებიც იცავენ ღვთის მცნებებს. რადგან, აჰა, ისინი კურთხეულნი არიან ყველაფერში – ხორციელშიც და სულიერშიც; და თუ ისინი დარჩებიან ერთგულნი ბოლომდე, მათ მიიღებენ ზეცაში, რათა ამგვარად იყვნენ ღმერთთან, მარადიული ბედნიერების მდგომარეობაში. გახსოვდეთ, გახსოვდეთ, რომ ეს სიტყვები არის ჭეშმარიტი, რადგან უფალმა ღმერთმა წარმოთქვა ისინი.

And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

მოსია 3

- 1 და კვლავ, ჩემო ძმებო, მინდა გავამახვილო თქვენი ყურადღება, რადგან მაქვს კიდევ რაღაც თქვენთვის სათქმელი; რადგან, აჰა, მე თქვენთვის კიდევ მაქვს რაღაც სათქმელი იმის შესახებ, რაც მოხდება.
- 2 და რასაც გეტყვით, ღმერთის ანგელოზმა მაცნობა და მან მითხრა: გაიღვიძე; და მე გამეღვიძა და აჰა, ის იდგა ჩემ წინ.
- 3 და მან მითხრა: გაიღვიძე და შეისმინე სიტყვები, რომლებსაც გეტყვი; რადგან, აჰა, მე მოვედი, რათა გაუწყო სასიხარულო ამბები დიდი ბედნიერებისა.
- 4 რადგან უფალმა შეისმინა შენი ლოცვები და შენი სამართლიანობა სცნო; და გამომაგზავნა, რათა გაუწყო, რომ იხარო; და შენს ხალხს აუწყო, რომ ისინიც აღივსნენ სიხარულით.
- 5 რადგან, აჰა, დრო მოდის და არ არის შორს, როდესაც უფალი ყოვლისმპყრობელი, რომელიც მართავს, რომელიც იყო და არის მარადიულობიდან მარადისობამდე, ჩამოვა ზეციდან ადამიანთა შვილებს შორის და იქნება თიხის სამლოცველოში; და ივლის ადამიანთა შორის და მოახდენს დიდ სასწაულებს, როგორც არის: ავადმყოფის განკურნება, მკვდართა აღდგომა, ხეიბრისთვის სიარულის უნარის, ბრმისათვის – თვალის ჩინის და ყრუსათვის – სმენის დაბრუნება და განკურნავს ყველანაირ დაავადებას.
- 6 და ის აძევებს ეშმაკებს ანუ ბოროტ სულებს, რომლებიც არიან ადამიანთა შვილების გულში.
- 7 და აჰა, ის გადაიტანს ცდუნებასა და სხეულის ტკივილს, შიმშილს, წყურვილს და დაქანცულობას, იმაზე მეტს, ვიდრე ადამიანი აიტანს, თუ არ მოკვდება ამით; რადგან, აჰა, სისხლი წამოუვა ყოველი ფორიდან, იმდენად დიდი იქნება მისი ტანჯვა, თავისი ხალხის სიბოროტისა და სისაძაგლისთვის.
- 8 და მას უწოდებენ იესო ქრისტეს, ღვთის ძეს, ზეცისა და მიწის მამას, ყველაფრის შემქმნელს დასაბამიდან; და დედამისს უწოდებენ მარიამს.

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.

And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

- 9 და აჰა, ის მოდის თავისიანებთან, რათა მოვიდეს ხსნა ადამიანთა შვილებისათვის, დიახ, მის სახელში რწმენით; და ყოველივე ამის შემდეგ, ისინი მას ადამიანად ჩათვლიან და იტყვიან, რომ მასში ეშმაკია, გაამათრახებენ მას და ჯვარს აცვამენ.
- 10 და ის მკვდრეთით აღდგება მესამე დღეს; და აჰა, ის დგას, რათა განიკითხოს ქვეყანა; და აჰა, ეს ყველაფერი გაკეთდა, რათა სამართლიანი სამსჯავრო მოვიდეს ადამიანთა შვილებზე.
- 11 რადგან, აჰა, მისი სისხლი ასევე გამოისყიდის მათ ცოდვებს, რომლებიც დაეცნენ ადამის შეცოდების გამო, ვინც მოკვდა და არ იცოდა ღვთის ნების შესახებ თავის თავზე ან ვინც უმეცრებით შესცოდა.
- 12 მაგრამ, ვარამი, ვარამი მას, რომელმაც იცის, რომ ღმერთის წინააღმდეგ ჯანყდება! რადგან ხსნა არ მოვა ასეთთან, თუ არა მონანიების და უფლის, იესო ქრისტეს, რწმენის მეშვეობით.
- 13 და უფალმა ღმერთმა გააგზავნა თავისი წმინდანი წინასწარმეტყველები ადამიანთა ყველა შვილს შორის, რათა აუწყონ ეს ყველაფერი ყოველ ტომს, ერსა და ენას, რომ ყოველმა, ვინც იწამებს, რომ ქრისტე მოვა, შეძლოს მიტევების მიღება საკუთარი ცოდვებისათვის და გაიხაროს ძალზედ დიდი სიხარულით, ისე, ვითარცა უკვე მათ შორის მოსულია.
- 14 მიუხედავად ამისა, უფალმა ღმერთმა იხილა, რომ მისი ხალხი იყო ქედდციხელი ხალხი და მან მისცა მათ რჯული – მოსეს რჯული.
- 15 და დაანახა მათ მრავალი ნიშანი და საოცრებები და სიმბოლოები და გამოსახულებები თავისი მოსვლის შესახებ. ასევე წმინდა წინასწარმეტყველები ეუბნებოდნენ მათ მისი მოსვლის შესახებ; და მათ მაინც გაიქვავეს გული და არ ესმოდათ, რომ მოსეს რჯულს არა აქვს სხვა სარგებელი, თუ არა მისი სისხლით გამოსყიდვა.
- 16 და შესაძლებელიც რომ ყოფილიყო, პატარა ბავშვებს შეძლებოდათ ცოდვის ჩადენა, ისინი ვერ გადარჩებოდნენ; მაგრამ მე გეუბნებით: ისინი არიან კურთხეულნი; რადგან როგორც ადამში ანუ ბუნებით, ეცემიან ისინი, ისევე ქრისტეს სისხლი გამოისყიდის მათ ცოდვებს.

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

Yet the Lord God saw that his people were a stiff-necked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

- 17 ამის გარდა, მე გეუბნებით, არ იქნება სხვა სახელი ან რაიმე სხვა გზა, ან საშუალება, რომლითაც ხსნა მოვიდოდა ადამიანთა შვილებზე, თუ არა უფლის, ყოვლისმპყრობელი ქრისტეს სახელში და სახელით.
- 18 რადგან, აჰა, ის განიკითხავს და მისი სამსჯავრო არის მართალი; და არ დაიღუპება ბავშვი, რომელიც გარდაიცვლება ჩვილობაში; მაგრამ ადამიანები სვამენ საკუთარი სულის წყევლას, თუ არ დაიმდაბლებენ თავს, როგორც პატარა ბავშვები და არ იწამებენ, რომ ხსნა იყო, არის და იქნება ქრისტეს, უფლის ყოვლისმპყრობლის გამომსყიდველ სისხლში და სისხლით.
- 19 რადგან ხორციელი ადამიანი არის ღმერთის მტერი და ასე ყოფილა ადამის დაცემიდან და იქნება უკუნისიდან უკუნისამდე, თუ არ დაუთმობს სულიწმინდის მოპატიუებას და არ დათმობს ხორციელ ადამიანს და არ გახდება წმინდანი უფალი ქრისტეს გამოსყიდვის მეშვეობით და არ გახდება, როგორც ბავშვი – მორჩილი, თვინიერი, თავმდაბალი, მომთმენი, სიყვარულით აღსავსე, მზადყოფნით დაემორჩილოს ყველაფერს, რასაც უფალი ჩათვლის მასზედ მოსავლენად, როგორც ბავშვი ემორჩილება მამას.
- 20 ამის გარდა, მე გეუბნებით: მოვა დრო, როდესაც ცოდნა მხსნელის შესახებ გავრცელდება ყველა ერს, ტომს, ენასა და ხალხს შორის.
- 21 და აჰა, როდესაც ის დრო მოვა, არავის არ სცნობენ უმწიკვლოდ ღმერთის წინაშე, პატარა ბავშვების გარდა, მხოლოდ მონანიებისა და ყოვლისმპყრობელი უფალი ღმერთის რწმენის მეშვეობით.
- 22 და ამ დროსაც კი, როდესაც ასწავლი შენს ხალხს იმას, რაც უფალმა, შენმა ღმერთმა გიბრძანა, მაშინაც კი, მათ აღარ სცნობენ უმწიკვლოდ ღმერთის თვალში მხოლოდ იმ სიტყვების შესაბამისად, რომლებიც მე გითხარი.
- 23 და ახლა, მე ვთქვი ის სიტყვები, რომლებიც უფალმა ღმერთმა მიბრძანა.

And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

24 და ასე ამბობს უფალი: განკითხვის დღეს ისინი იქნებიან, როგორც კამკაშა დამოწმებები ამ ხალხის წინააღმდეგ, ამიტომ, ისინი იქნებიან განკითხულნი – ყოველი ადამიანი საკუთარი საქმეებისამებრ, თუნდაც იყოს კეთილი ან ბოროტი.

25 და თუ საქმენი იქნება ბოროტი, ისინი განწირულნი არიან იხილონ თავიანთი დანაშაულისა და სისაძაგლის საშინელი სანახაობა, რაც აიძულებს მათ მოიკუნტონ უფლის გარემოცვიდან უბედურებისა და უსასრულო წამების მდგომარეობაში, საიდანაც ვეღარასდროს დაბრუნდებიან; ამიტომ, მათ შესვეს საკუთარი სულების წყევლა.

26 ამიტომ, მათ შესვეს ღვთის რისხვის ფიალიდან, რისთვისაც მათ სამართალი უარს ვერ ეტყოდა, როგორც ვერ უარყოფდა იმას, რომ ადამი უნდა დაცემულიყო, იგემა რა აკრძალული ხილი; ამიტომ, წყალობა ვეღარ მოითხოვდა მათზე თავისას, მარადის.

27 და მათი წამება არის, როგორც ცეცხლისა და გოგირდის ტბა, რომლის ალი უქრობია და რომლის კვამლი ადის მაღლა უკუნითი უკუნისამდე. ასე მიბრძანა უფალმა. ამინ.

And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

Therefore, they have drunk out of the cup of the wrath of God, which justice could no more deny unto them than it could deny that Adam should fall because of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy could have claim on them no more forever.

And their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever. Thus hath the Lord commanded me. Amen.

მოსია 4

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც მეფე ბენიამინმა დაასრულა თავისი სიტყვების თქმა, რომლებიც მას უფლის ანგელოზმა მიუტანა, მან შეკრებილთ თვალი მიმოავლო და აჰა, ისინი მიწაზე დაეცნენ, რადგან მათ უფლისადმი შიში მოეფინათ.
- 2 და მათ იხილეს თავიანთი თავი ხორციელ მდგომარეობაში, მიწის მტვერზე ნაკლებიც კი. და მათ ყველამ ერთხმად ხმამალა შესტირეს, სიტყვებით: შეგვიწყალე და გამოიყენე ქრისტეს გამომსყიდველი სისხლი, რათა მივიღოთ ცოდვების მიტევება და ჩვენი გული განიწმინდოს; რადგან ჩვენ გვწამს იესო ქრისტე, ძე ღვთისა, რომელმაც შექმნა ზეცა და მიწა და ყველაფერი; რომელიც ჩამოვა ადამიანთა შვილებს შორის.
- 3 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მათ თქვეს ეს სიტყვები, მათზედ მოეფინა უფლის სული და ისინი აღივსნენ სიხარულით, მიიღეს რა თავიანთი ცოდვების მიტევება და დამშვიდებული სინდისი, ჰქონდათ რა ღრმა რწმენა იესო ქრისტესი, რომელიც უნდა მოვიდეს იმ სიტყვებისამებრ, რომლებიც მეფე ბენიამინმა მათ უთხრა.
- 4 და მეფე ბენიამინმა კვლავ გახსნა ბაგე და დაიწყო მათთან საუბარი სიტყვებით: ჩემო მეგობრებო და ჩემო ძმებო, ჩემო ნათესავებო და ჩემო ხალხო, მე მინდა კვლავ გავამახვილო თქვენი ყურადღება, რათა მოისმინოთ და გაიგოთ ჩემი დანარჩენი სიტყვები, რომლებსაც გეტყვით.
- 5 რადგან, აჰა, თუ ღვთის სიკეთის ცოდნამ ამაჟამად გააღვიძა თქვენში თქვენი არარაობის გრძნობა და თქვენი უვარგისი და დაცემული მდგომარეობა –

Mosiah 4

And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.

And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.

And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

- 6 მე გეუბნებით, თუ თქვენ ღვთის სიკეთის ცოდნასთან მოხვედით და მის უბადლო ძალისკენ და მის სიბრძნისკენ და მის მოთმინებისკენ და ადამიანთა შვილებისათვის სულგრძელობისკენ; და ასევე გამოსყიდვისაკენ, რომელიც მომზადებული იყო ამაქვეყნის დასაბამიდან, რათა მისი მეშვეობით ხსნა მოვიდეს მასთან, ვინც უფალს მიანდობს თავის სასოებას და იქნება ბეჯითი მისი მცნებების დაცვაში და თავის ცხოვრებას ბოლომდე გააგრძელებს რწმენით, მე ვგულისხმობ მოკვდავი სხეულის ცხოვრებას –
- 7 მე ვამბობ, რომ ეს არის ადამიანი, რომელიც მიიღებს ხსნას გამოსყიდვის მეშვეობით, რომელიც მომზადებული იყო ამაქვეყნის დასაბამიდან მთელი კაცობრიობისათვის, რომელიც ოდესმე ყოფილა ადამის დაცემის შემდეგ, ან ამჟამად არსებობს, ან ოდესმე იარსებებს, ამა ქვეყნის დასასრულამდე.
- 8 და ეს არის ის, რითიც მოდის ხსნა. და არ არსებობს არანაირი სხვა ხსნა, გარდა იმისა, რომლის შესახებაც ითქვა; და არც არის სხვა არანაირი პირობები, რომლებითაც ადამიანი გადარჩება, გარდა იმ პირობებისა, რომლებიც მე გითხარით.
- 9 იწამეთ ღმერთი; გწამდეთ, რომ ის არის და მან შექმნა ყველაფერი ზეცაშიც და დედამიწაზეც; გწამდეთ, რომ ის ფლობს სრულ სიბრძნესა და სრულ ძალას ზეცაშიც და დედამიწაზეც; იწამეთ, რომ ადამიანისათვის ყველაფერი, რასაც უფალი ჩასწვდება, მისაწვდომი არ არის.
- 10 და კვლავ, იწამეთ, რომ თქვენი ცოდვები უნდა მოინანიოთ და მიატოვოთ ისინი და თავი დაიმდაბლოთ ღმერთის წინაშე; და წრფელი გულით სთხოვოთ, რომ გაპატიოთ; და ახლა, თუ თქვენ ეს ყველაფერი გწამთ, მაშინ ეს შეასრულეთ.

I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

- 11 და კვლავ, მე გეუბნებით, როგორც ადრე გეუბნებოდით, რომ თუ მიხვედით ღმერთის დიდების ცოდნისკენ ან თუ შეიცანით მისი სიკეთე და იგემეთ მისი სიყვარული და მიიღეთ საკუთარი ცოდვების მიტევება, რაც იწვევს ასეთ დიდ სიხარულს თქვენს სულებში, ამიტომ მე მსურს, რომ გახსოვდეთ და მუდამ გქონდეთ მეხსიერებაში ღმერთის სიდიადე და თქვენი არარაობა, მისი სიკეთე და სულგრძელობა თქვენ მიმართ, უღირსო არსებებო, და დაიმდაბლეთ თავი, ღრმა თავმდაბლობით, ყოველდღიურად უფლის სახელის ხსენებით, მტკიცე რწმენით იმაში, რაც მოხდება, რაც ითქვა ანგელოზის პირით.
- 12 და აჰა, მე გეუბნებით, რომ თუ ამას გააკეთებთ, ყოველთვის გაიხარებთ და სავსენი იქნებით ღვთის სიყვარულით და ყოველთვის შეინარჩუნებთ ცოდვების მიტევებას; და თქვენ გაიზრდებით მისი დიდების ცოდნაში, რომელმაც შეგქმნათ ანუ იმის ცოდნაში, რაც მართალია და ჭეშმარიტი.
- 13 და ერთმანეთისათვის ზიანის მიყენება კი არა, არამედ მშვიდობიანად ცხოვრება გექნებათ ჩაფიქრებული და ყოველი ადამიანისთვის იმის მიგება, რაც მას შეესაბამება.
- 14 და თქვენ არ დაუშვებთ, რომ თქვენი შვილები დადიოდნენ მშიერნი ან შიშველნი; არც იმას დაუშვებთ, რომ მათ დაარღვიონ ღმერთის კანონები, იჩხუბონ და იდავონ ერთმანეთში და ემსახურონ ეშმაკს, რომელიც არის ცოდვის ოსტატი ანუ ბოროტი სული, რომელზეც ლაპარაკობდნენ ჩვენი მამები, არის რა ყოველი სამართლის მტერი.
- 15 მაგრამ თქვენ მათ ასწავლით, იარონ ჭეშმარიტებისა და კეთილგონიერების გზით; დიახ, თქვენ მათ ასწავლით ერთმანეთის სიყვარულსა და სამსახურს.
- 16 და ასევე, თქვენ თვითონ დაეხმარებით მათ, ვისაც თქვენი დახმარება სჭირდება; თქვენ უწილადებთ თქვენი ქონებიდან მათ, ვინც გაჭირვებაშია; და არ დაუშვებთ, რომ მათხოვარი ამაოდ გთხოვდეთ სათხოვარს და არ გააგდებთ დასალუჰად.

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.

But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.

And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.

- 17 შეიძლება თქვათ: ამ ადამიანმა თვითონ მოავლინა საკუთარ თავზე უბედურება, ამიტომ შევაკავებ საკუთარ ხელს და არ მივცემ ჩემი საკვებიდან, არც ჩემი ქონებიდან არ ვუწილადებ, რათა აღარ დაიტანჯოს, რადგან მისი სასჯელი არის სამართლიანი –
- 18 მაგრამ მე გეუბნები, ადამიანო: მას, ვინც ასე იქცევა, აქვს მოსანანიებლად ძალზედ მნიშვნელოვანი მიზეზი და თუ არ მოინანიებს იმას, რაც გააკეთა, სამარადისოდ დაიღუპება და არ აქვს მას წილი ღვთის სასუფეველში.
- 19 რადგან, აჰა, განა ყველანი მათხოვრები არ ვართ? განა არ ვართ ყველანი დამოკიდებულნი ერთსა და იმავე არსებაზე, ღმერთზე, ყველანი იქნებით თვის, რაც გაგვაჩნია, საკვებისა და სამოსისთვის და ოქროსა და ვერცხლისთვის; და ყველანი იქნებით სიმდიდრისათვის, რაც გაგვაჩნია?
- 20 და აჰა, ამ დროსაც კი, თქვენ ახსენებდით მის სახელს და ევედრებოდით თქვენი ცოდვების მიტევებას და ნუთუ დაუშვა მან, რომ ამოდ ევედრებოდით? არა; მან გადმოღვარა თავისი სული თქვენზე და მოახდინა ისე, რომ თქვენი გული ავსებულიყო სიხარულით და გააკეთა ისე, რომ თქვენი ბაგენი დადუმდეს, რათა სიტყვები ვერ იპოვოთ, ასე ძალზედ დიდი იყო თქვენი სიხარული.
- 21 და ახლა, თუ ღმერთი, რომელმაც შეგქმნათ და რომელზედაც დამოკიდებულია თქვენი სიცოცხლე და ყველაფერი, რაც გაქვთ და ვინც ხართ, გიბოძებთ ყველაფერს, რასაც სთხოვთ, რაც სწორია, რწმენით, გწამთ რა, რომ მას მიიღებთ, მაშინ როგორ არ უნდა უწილადებდეთ ერთმანეთს ქონებას, რომელიც გაქვთ!
- 22 და თუ განსჯით კაცს, რომელიც თქვენი ქონებიდან სათხოვარს გთხოვდეთ, რათა არ დაიღუპოს და თქვენ მას განსჯით, რამდენად სამართლიანი იქნება განსჯა თქვენი იმისათვის, რომ უარი უთხარით თქვენი ქონებიდან, რომელიც თქვენ კი არ გეკუთვნით, არამედ ღმერთს, რომელსაც ასევე ეკუთვნის თქვენი სიცოცხლე; მაგრამ სათხოვარს არ სთხოვთ, არც ინანიებთ იმას, რაც ჩაიდინეთ.
- 23 მე გეუბნებით: ვარაძი ასეთ ადამიანს, რადგან მისი ქონება დაიღუპება მასთან ერთად; და ახლა, მე ვეუბნები ამას მათ, ვინც მდიდარია ამქვეყნიური საგნებით.

Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—

But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.

For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?

And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.

And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

- 24 და კვლავ, მე ვეუბნები ღარიბთ, თქვენ, რომლებსაც არ გაქვთ და მაინც გაქვთ საკმარისი, საარსებო დღიდან დღემდე; მე ვგულისხმობ ყოველ თქვენგანს, რომლებიც უარყოფთ მათხოვარს, რადგან არ გაქვთ; მინდა, რომ ასე თქვათ გულში: მე არ გავცემ იმიტომ, რომ არ მაქვს, მაგრამ რომ მქონოდა – გავცემდი.
- 25 და ახლა, თუ ამას იტყვით გულში, თქვენ დარჩებით უდანაშაულონი, სხვაგვარად, თქვენ ხართ განსჯილნი; და თქვენი სასჯელი იქნება მართალი, რადგან გსურთ ის, რაც არ მიიღეთ.
- 26 და ახლა, ამ ყველაფრისთვის, რაც მე გითხარით ანუ თქვენი ცოდვების მიტევების შენარჩუნებისათვის, დღიდან დღემდე, რათა იაროთ უდანაშაულოდ ღმერთის წინაშე, მინდა, რომ ღარიბებს უწილადოთ თქვენი ქონებიდან, ყოველმა ადამიანმა იმის მიხედვით, რაც აქვს: მშვირთა დაპურება, შიშველთა შემოსვა, ავადმყოფთა მონახულება და შვების მიცემა სულიერად და მატერიალურად, მათი მოთხოვნების მიხედვით.
- 27 და იყავით ყურადღებით, რათა ყოველივე ეს კეთდებოდეს სიბრძნითა და წესისამებრ, რადგან არ არის საჭირო, რომ ადამიანი გარბოდეს იმაზე სწრაფად, ვიდრე მას შესწევს ძალა. და კვლავ, საჭიროა, რომ იყოს ბეჯითი, რათა ამგვარად მიიღოს ჯილდო, ამიტომ ყველაფერი უნდა გაკეთდეს წესისამებრ.
- 28 და მე მსურს, გახსოვდეთ, რომ ყოველი თქვენგანი, რომელიც სესხულობს თავის მოყვასისგან, უნდა დააბრუნოს ის, რაც ისესხა, იმისდა მიხედვით, როგორც მოელაპარაკა, თორემ სჩადიხარ ცოდვას და შეიძლება მოყვასსაც ასევე უბიძგო ცოდვის ჩადენისაკენ.
- 29 და ბოლოს, მე არ შემიძლია გითხრათ ყველაფერი იმის შესახებ, რითაც შეგიძლიათ ცოდვის ჩადენა; რადგან არსებობს მრავალგვარი გზა და საშუალება, იმდენად ბევრი, რომ არ შემიძლია მათი ჩამოთვლა.

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

30 მაგრამ შემიძლია გითხრათ მხოლოდ ის, რომ თუ არ მიხედავთ საკუთარ თავს და საკუთარ ფიქრებს და საკუთარ სიტყვებს და საკუთარ ქმედებებს და არ დაიცავთ ღმერთის მცნებებს და არ გააგრძელებთ იმის რწმენით, რაც მოისმინეთ ჩვენი უფლის მოსვლის შესახებ, თქვენი ცხოვრების ბოლომდე, მაშინ უნდა დაიღუპოთ; და ახლა, ადამიანო, გახსოვდეს და არ დაიღუპო.

But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

მოსია 5

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც მეფე ბენიამინი ასე ელაპარაკა თავის ხალხს, მან გააგზავნა მათთან, სურდა რა გაეგო თავისი ხალხისგან, თუ იწამეს მისი სიტყვები, რომლებიც მათ უთხრა.
- 2 და მათ ყველამ ერთხმად წამოიძახეს სიტყვები: დიახ, ჩვენ გვწამს ყოველი სიტყვა, რომელიც შენ გვითხარი; ასევე ვიცით მათი სიმართლისა და ჭეშმარიტების შესახებ, ვინაიდან ყოვლისმპყრობელი უფლის სულმა მოახდინა ჩვენში ანუ ჩვენს გულეში ძლიერი ცვლილება, რომ აღარ გვაქვს სიბოროტის კეთების სურვილი, არამედ მუდმივად გვაქვს სიკეთის კეთების სურვილი.
- 3 და ასევე ჩვენ თვითონ, ღვთის უსაზღვრო სიკეთისა და მისი სულის გამოცხადების მეშვეობით, გვაქვს სრული წარმოდგენა იმაზედ, თუ რა მოხდება; და საჭირო რომ ყოფილიყო, ჩვენ შევძლებდით წინასწარმეტყველებას ყოველივე ამის შესახებ.
- 4 და ეს არის ის რწმენა, რაც გვქონდა იმაზედ, რაც ჩვენმა მეფემ გვითხრა, რომელმაც მიგვიყვანა ამ დიად ცოდნისკენ, რის გამოც ჩვენ ვხარობთ ძალზედ დიდი სიხარულით.
- 5 და გვსურს დავდოთ აღთქმა ჩვენს ღმერთთან, რომ შევასრულებთ მის ნებას და ვიქნებით მორჩილნი მისი მცნებებისადმი ყველაფერში, რასაც ის გვიბრძანებს, ჩვენი ყველა დარჩენილი დღეების განმავლობაში, რათა არ მოვავლინოთ ჩვენს თავზედ უსასრულო წამება, როგორც ითქვა ანგელოზის მიერ, რათა არ შევსვათ ღვთის რისხვის ფიალიდან.
- 6 და ახლა, ეს არის ის სიტყვები, რომლებიც მეფე ბენიამინს სურდა მათგან, ამიტომ მათ უთხრა: თქვენ თქვით ის სიტყვები, რომლებიც მე მსურდა და აღთქმა, რომელიც დადეთ, არის სამართლიანი აღთქმა.
- 7 და ახლა, ამ აღთქმის შედეგად, რომელიც თქვენ დადეთ, თქვენ გიწოდებენ ქრისტეს შვილებს, მის ძეებსა და ასულებს; რადგან, აჰა, ამ დღეს მან გშვათ სულიერად; რადგან თქვენ ამბობთ, რომ მის სახელში რწმენით შეგეცვალათ გული; ამიტომ, მისგან გაჩენილნი ხართ და გახდით მისი ძენი და ასულნი.

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

- 8 და ამ სახელით თქვენ განთავისუფლდით, და არ არსებობს სხვა სახელი, რომლითაც თქვენ შეძლებთ გახდეთ თავისუფალნი. არ არის ბოძებული სხვა სახელი, რომლითაც მოვა ხსნა; ამიტომ, მსურს, რომ აიღოთ საკუთარ თავზედ ქრისტეს სახელი, თქვენ ყველამ, რომლებმაც ღმერთთან დადეთ აღთქმა, რომ მორჩილნი იქნებით თქვენი ცხოვრების ბოლომდე.
- 9 და იქნება ასე, რომ ყოველი, ვინც ასე მოიქცევა, აღმოჩნდება ღმერთის მარჯვენა ხელის მხარეს, რადგან მას ეცოდინება სახელი, რომელიც მას ეწოდა; რადგან ის ქრისტეს სახელით იქნება წოდებული.
- 10 და ახლა, იქნება ასე, რომ რომელიც არ აიღებს საკუთარ თავზე ქრისტეს სახელს, მას უნდა ეწოდოს სხვა სახელი; ამიტომ, ის აღმოჩნდება ღმერთის მარცხენა ხელის მხარეს.
- 11 და მე მსურს, რომ ასევე გახსოვდეთ, რომ ეს არის ის სახელი, რომელსაც, როგორც გითხარით, გიწოდებთ და რომელიც არასდროს ამოიშლება, გარდა შეცოდების ჩადენისა; ამიტომ, იყავით ყურადღებით, რომ დანაშაული არ ჩაიდინოთ, რათა ეს სახელი არ ამოიშალოს თქვენი გულიდან.
- 12 მე გეუბნებით: მსურს დაიმახსოვროთ, რომ მუდამ შეინარჩუნოთ სახელი, რომელიც ჩაწერილია თქვენს გულებში, რათა ღმერთის მარცხენა ხელის მხარეს კი არ აღმოჩნდეთ, არამედ გესმოდეთ და სცნობდეთ ხმას, რომლითაც მოგიწოდებენ, ასევე სახელს, რომლითაც იგი მოგმართავთ.
- 13 რადგან როგორ იცნოს ადამიანი მეუფე, რომელსაც არ ემსახურებოდა და რომელიც უცხოა მისთვის და შორს არის მისი გულის ფიქრებისა და ზრახვებისაგან?
- 14 და კვლავ, წაიყვანს ადამიანი ვირს, რომელიც მის მოყვასს ეკუთვნის და შეინახავს მას? მე გეუბნებით: არა; ის იმასაც არ დაუშვებს, რომ მის ფარებში იკვებოს, არამედ გააგდებს და გააძევებს. მე გეუბნებით, რომ ასეც იქნება თქვენ შორის, თუ არ გეცოდინებათ სახელი, რომელიც გეწოდათ.

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

15 ამიტომ, მინდა, რომ იყოთ მტკიცენი და ურყევენი, ყოველთვის კეთილი საქმეებით აღსავსენი, რომ ქრისტემ, უფალმა ღმერთმა ყოვლისმპყრობელმა, თქვენ თავისიანად დაგამტკიცოთ, რომ ზეცაში იქნეთ აყვანილნი, რათა იქონიოთ სამარადისო ხსნა და მარადიული სიცოცხლე, მისი სიბრძნითა და ძალით და სამართალით და მისი წყალობით, რომელმაც ყველაფერი შექმნა ზეცაში და დედამიწაზე, რომელიც არის ღმერთი ყველაფერზედ. ამინ.

Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

მოსია 6

- 1 და ახლა, მეფე ბენიამინმა გადაწყვიტა, რომ შესაფერისი იქნებოდა ხალხისადმი მიმართვის შემდეგ ჩაეწერა ყოველი იმ ადამიანის სახელი, ვინც ღმერთთან დადო აღთქმა, რომ დაიცავდნენ მის მცნებებს.
- 2 და იყო ასე, რომ არ იყო არც ერთი სული, გარდა პატარა ბავშვებისა, რომელმაც არ დადო აღთქმა და არ აიღო საკუთარ თავზე ქრისტეს სახელი.
- 3 და კვლავ, იყო ასე, რომ როდესაც მეფე ბენიამინმა დაამთავრა ეს ყველაფერი და აკურთხა თავისი შვილი, მოსია, მმართველად და მეფედ თავის ხალხზე და გადასცა სამეფოსთან დაკავშირებული ყველა ვალდებულება და ასევე დანიშნა მღვდლები მათ განსასწავლად, რათა ამგვარად ხალხს მოესმინა და სცოდნოდა ღმერთის მცნებები, რათა გამოეღვიძებინათ მათში ხსოვნა ფიცის შესახებ, რომელიც მათ დადეს, შემდეგ მან გაუშვა შეკრებილნი და ისინი დაბრუნდნენ საკუთარ სახლებში, ყოველი თავის ოჯახში.
- 4 და მოსიამ დაიწყო მმართველობა მამამისის მაგივრად. და მან დაიწყო მმართველობა მისი ცხოვრების ოცდამეათე წელს, რაც დაახლოებით შეადგენს ოთხას სამოცდა თექვსმეტ წელს იმ დღიდან, რაც ლეხიმ დატოვა იერუსალიმი.
- 5 და მეფე ბენიამინმა იცხოვრა სამი წელი და გარდაიცვალა.
- 6 და იყო ასე, რომ მეფე მოსია დადიოდა უფლის გზებით და იცავდა მის სამართალსა და წესებს და იცავდა მის მცნებებს ყველაფერში, რასაც კი იგი უბრძანებდა მას.
- 7 და მეფე მოსიამ უბრძანა თავის ხალხს, რომ მიწა დაემუშავებინათ. ასევე თვითონაც ამუშავებდა მიწას ისე, რომ ტვირთად არ დასწოლოდა თავის ხალხს, რომ მოქცეულიყო იმისდა მიხედვით, როგორც მამამისი იქცეოდა ყველაფერში; და არ იყო განხეთქილება მის ხალხში სამი წლის განმავლობაში.

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

მოსია 7

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მეფე მოსიას სამი წლის განმავლობაში განუწყვეტლივ მშვიდობიანი დრო ედგა, მან მოისურვა გაეგო იმ ადამიანების შესახებ, რომლებიც წავიდნენ ლეხი-ნეფის მიწაზე ანუ ლეხი-ნეფის ქალაქში, საცხოვრებლად; რადგან ხალხს არაფერი სმენია მათგან იმ დროიდან, რაც მათ დატოვეს ზარაჰემლას მიწა; ამიტომ, მათ შეაწუხეს იგი შეკითხვებით.
- 2 და იყო ასე, რომ მეფე მოსიამ მათ შორის თექვსმეტ ძლიერ კაცს ნება დართო, წასულიყვნენ ლეხი-ნეფის მიწაზე, რათა თავიანთი ძმების შესახებ გაეგოთ.
- 3 და იყო ასე, რომ მომდევნო დღეს ისინი გზას დაადგნენ, თან ჰყავდათ ვინმე ამონი, ძლიერი და ძლევამოსილი ადამიანი და ზარაჰემლას შთამომავალი; და ის ასევე იყო მათი წინამძღვარი.
- 4 და ახლა, მათ არ იცოდნენ, რა გზით უნდა ევლოთ უდაბნოში, რომ მისულიყვნენ ლეხი-ნეფის მიწაზე; ამიტომ, ისინი დაეხეტებოდნენ მრავალი დღის განმავლობაში უდაბნოში, ორმოცი დღეც კი დაეხეტებოდნენ.
- 5 ორმოცი დღის ხეტიალის შემდეგ, ისინი მივიდნენ ერთ გორაკზე, რომელიც შილომის მიწიდან ჩრდილოეთით მდებარეობს და იქ გაშალეს კარავები.
- 6 და ამონმა თან სამი ძმობილი წაიყვანა; და მათი სახელები იყო: ამალეკი, ჰელემი და ჰემი, და ისინი ჩავიდნენ ნეფის მიწაზე.
- 7 და აჰა, ისინი შეხვდნენ იმ ხალხის მეფეს, რომელიც იყო ნეფისა და შილომის მიწებზე; და ისინი გარშემორტყმულნი იქნენ მეფის მცველებით, ისინი შეიპყრეს და შებოჭეს და საპყრობილეში ჩაყარეს.
- 8 და იყო ასე, როდესაც მათ ორი დღე გაატარეს საპყრობილეში, ისინი კვლავ მიიყვანეს მეფესთან და ბორკილები მოხსნეს; და ისინი იდგნენ მეფის წინ და მათ ნება დართეს, თუმცა უფრო უბრძანეს, რომ პასუხები გაეცათ შეკითხვებზე, რომლებსაც ის მათ დაუსვამდა.

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

- 9 და მან უთხრა მათ: აჰა, მე ვარ ლიმხი, ნოეს შვილი, რომელიც იყო ზენიფის შვილი, რომელიც წამოვიდა ზარაჰემლას მიწიდან, რათა მემკვიდრეობით მიეღო ეს მიწა, რომელიც იყო მათი მამების მიწა, იგი, რომელიც იყო ხალხის ხმით მეფედ არჩეული.
- 10 და ახლა, მე მსურს ვიცოდე იმის მიზეზი, რომლის გამოც თქვენ ასე თამამად მოუახლოვდით ქალაქის კედლებს, როდესაც მე თვითონ, ჩემს მცველებთან ერთად, ვიყავი ჭიშკრის გარეთ.
- 11 და ახლა, ამის გამო, მე დავუშვი, რომ თქვენ გადაერჩინეთ, რათა თქვენთვის შეკითხვა დამესვა, თორემ ვუბრძანებდი ჩემს მცველებს, რომ მოეკალით. ნებას გრთავთ, ილაპარაკოთ.
- 12 და ახლა, როდესაც ამონმა იხილა, რომ ლაპარაკის ნება დართეს, წინ გამოვიდა და ქედი მოიხარა მეფის წინაშე; და როდესაც ადგა, თქვა: მეფეო, მე დიდად მადლიერი ვარ ღმერთისადმი ამ დღეს, რომ ჯერ კიდევ ცოცხალი ვარ და ლაპარაკის ნება დამრთე; და შევეცდები, თამამად ვილაპარაკო;
- 13 რადგან დარწმუნებული ვარ, თქვენ რომ მიცნობდეთ, არ დაუშვებდით, რომ მეტარებინა ეს ბორკილები, რადგან მე, ამონი, ვარ ზარაჰემლას შთამომავალი და მოვედი ზარაჰემლას მიწიდან, რათა გამომეკითხა ჩვენი ძმების შესახებ, რომლებიც ზენიფმა წამოიყვანა იმ მიწიდან.
- 14 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც ლიმხიმ მოისმინა ამონის სიტყვები, მას ძალზედ გაუხარდა და თქვა: ახლა ნამდვილად ვიცი, რომ ჩემი ძმები, რომლებიც იყვნენ ზარაჰემლას მიწაზე, ჯერ კიდევ ცოცხლები არიან. და ახლა, მე გავიხარებ; და ხვალ ვიზამ ისე, რომ ასევე გაიხარებს ჩემი ხალხიც.
- 15 რადგან, აჰა, ჩვენ ლამანიელთა მონობაში ვართ და ბეგარა გვადევს გადასახდელი, რომელიც მძიმე ასატანია. და ახლა, აჰა, ჩვენი ძმები გამოგვიხსნიან მონობიდან ანუ ლამანიელთა ხელიდან და გავხდებით მათი მონები, რადგან სჯობს ვიყოთ ნეფიელთა მონები, ვიდრე ხარკი ვუხადოთ ლამანიელთა მეფეს.

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

16 და ახლა, მეფე ლიმხიმ უბრძანა თავის მცველებს, რომ მეტად აღარ გაეკოჭათ არც ამონი და არც მისი ძმები და უბრძანა, რომ წასულიყვნენ გორაკისკენ, რომელიც მდებარეობდა შილომისაგან ჩრდილოეთით და მოეყვანათ თავიანთი ძმები ქალაქში, რომ მათ ამგვარად, ეჭამათ, ესვათ და გზისგან დაესვენათ; რადგან მათ ბევრი რამ გადაიტანეს; მათ გადაიტანეს შიმშილი, წყურვილი და დაქანცულობა.

17 და ახლა, იყო ასე: მომდევნო დღეს, მეფე ლიმხიმ გაუგზავნა შეტყობინება თავის ხალხს, რომლის შესაბამისად ყველანი უნდა შეკრებილიყვნენ ტაძართან, რათა მოესმინათ სიტყვები, რომლებითაც ის მათ მიმართავდა.

18 და იყო ასე, რომ როდესაც ისინი ერთად შეიკრიბნენ, მან მათ მიმართა ასეთი სიტყვებით: თქვენ, ჩემო ხალხო, აწიეთ თავი და დამშვიდდით; რადგან, აჰა, ახლოს არის დრო ანუ, არ არის შორი, როდესაც აღარ უნდა ვიყოთ ჩვენი მტრების მორჩილებაში, ჩვენი მრავალი ძალისხმევის მიუხედავად, რომელიც ამაო იყო; მაინც, მე ვიმედოვნებ, რომ დაგვრჩა კიდევ ერთი ქმედითი ძალისხმევის გამოყენება.

19 ამიტომ, აწიეთ თავი და გაიხარეთ და მიანდეთ თქვენი სასოება ღმერთს, იმ ღმერთს, რომელიც იყო აბრაამის, ისააკის და იაკობის ღმერთი; ასევე იმ ღმერთს, რომელმაც გამოიყვანა ისრაელის შვილები ეგვიპტის მიწიდან და მოახდინა ისე, რომ მათ წითელ ზღვაზე, მშრალ მიწაზე გაიარეს და მანანით კვებავდა მათ, რომ უდაბნოში არ დაღუპულიყვნენ; და მრავალი სხვა რამ მოახდინა მან მათთვის.

20 და კვლავ, იმავე ღმერთმა გამოიყვანა ჩვენი მამები იერუსალიმის მიწიდან და ამ დღემდეც კი ინახავდა და იცავდა თავის ხალხს; და აჰა, ჩვენი ურჯულოებისა და სისაძაგლის გამო, მან მონობაში ჩაგვყარა.

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

21 და დღეს, თქვენ ყველანი მოწმენი ხართ, რომ ზენიფი, რომელიც მეფედ იყო დანიშნული ამ ხალხზედ, იყო რა ზედმეტად გულმოდგინე სურვილით – მემკვიდრეობით მიეღო თავისი მამების მიწა, ამის გამო მოტყუებულ იქნა მეფე ლამანის მზაკვრობითა და ვერაგობით, რომელმაც დადო ხელშეკრულება მეფე ზენიფთან და მას ხელთ გადასცა მიწის ნაწილი ანუ თვით ქალაქი ლეხი-ნეფი და ქალაქი შილომი და მის გარშემო მიწა –

22 და ეს ყველაფერი მან გააკეთა მხოლოდ ერთი მიზნით: ეს ხალხი დაემორჩილებინა ანუ ჩაეგდო მონობაში. და აჰა, ამჟამად ჩვენ ლამანიელთა მეფეს ვუხდით ხარკს, სიმინდის, ქერის და მთელი ჩვენი ყველანაირი ხორბლეულის ნახევრით; და ჩვენი წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონლის მოგებულის ნახევრით; და ლამანიელთა მეფე ასევე მოითხოვს ჩვენგან ყველაფრის ნახევარს, რაც გაგვაჩნია და ვფლობთ ან მოითხოვს ჩვენს სიცოცხლეს.

23 და ახლა, ნუთუ ეს არ არის მძიმე ასატანი? ნუთუ ჩვენი გაჭირვება არ არის დიდი? ახლა, აჰა, რამდენად დიდია იმის მიზეზი, რომ ვიგლოვოთ.

24 დიახ, გეუბნებით, დიდია მიზეზები, რის გამოც ჩვენ უნდა ვიგლოვოთ, რადგან, აჰა, რამდენი ჩვენი ძმათაგანი დაიხოცა და მათი სისხლი ამოდ დაიღვარა; და ეს ყველაფერი – ურჯულოების გამო.

25 ვინაიდან, ეს ხალხი რომ არ ჩავარდნილიყო შეცოდებაში, უფალი არ დაუშვებდა, რომ ეს დიდი ბოროტება მათზედ მოვლენილიყო. მაგრამ, აჰა, მათ ყური არ დაუგდეს მის სიტყვებს; და წარმოიქმნა განხეთქილებები მათ შორის, იმდენად დიდი, რომ ერთმანეთის სისხლიც კი დაღვარეს.

26 და მათ მოკლეს უფლის წინასწარმეტყველი; დიახ, ღმერთის ამორჩეული კაცი, რომელიც მათ ეუბნებოდა თავიანთი სიბოროტისა და სისაძაგლის შესახებ და წინასწარმეტყველებდა მრავალ რამეს, რაც უნდა მოხდეს, დიახ, ქრისტეს მოსვლაზეც კი.

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being over-zealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

- 27 და რადგან მან უთხრა, რომ ქრისტე არის ღმერთი, ყველაფრის მამა და თქვა, რომ მიიღებდა ადამიანის ხატებას და ეს იქნებოდა ხატება, რომლის მიხედვითაც ადამიანი იყო შექმნილი დასაბამიდანვე ანუ სხვა სიტყვებით, მან თქვა, რომ ადამიანი შექმნილია ღმერთის ხატად და ღმერთი ჩამოვა ადამიანთა შვილებს შორის, მიიღებს საკუთარ თავზე ხორცსა და სისხლს და ივლის დედამიწის ზედაპირზე.
- 28 და ახლა, იმის გამო, რომ მან ეს თქვა, მათ ის მოკლეს; და კიდევ მრავალი რამ ჩაიდინეს მათ, რამაც მათზე ღმერთის რისხვა მოავლინა. ამიტომ, ვის უკვირს, რომ არიან მონობაში და მწარე გაჭირვებისგან ნაცემნი?
- 29 რადგან, აჰა, უფალმა თქვა: მე არ დავეხმარები ჩემს ხალხს მათი შეცოდების ჩადენის დღეს; არამედ გზას გადავუღობავ მათ, რათა ვერ აყვავდნენ; და საქმენი მათი იქნება მათ წინ, როგორც დაბრკოლების ლოდი.
- 30 და კვლავ, ის ამბობს: თუ ჩემი ხალხი დათესავს სიბინძურეს, ისინი გრიგალში მის ბზეს მოიმკიან; და შხამი იქნება ამის შედეგი.
- 31 და კვლავ, ის ამბობს: თუ ჩემი ხალხი დათესავს სიბინძურეს, ის მოიმკის აღმოსავლეთის ქარს, რომელსაც მოაქვს მყისიერი განადგურება.
- 32 და ახლა, აჰა, უფლის დაპირება აღსრულდა და თქვენ ხართ ნაცემნი და გაჭირვებულნი.
- 33 მაგრამ, თუ მიუბრუნდებით უფალს, გულის მთელი მოწადინებით და მას მიანდობთ თქვენს სასოებას და ემსახურებით გონების მთელი სიბეჯითით, თუ ასე იზამთ, მაშინ ის, მისი ნებისა და სურვილის შესაბამისად, მონობიდან გამოგიხსნით.

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

მოსია 8

- 1 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მეფე ლიმხიმ დაამთავრა თავისი ხალხისადმი მიმართვა, რადგან ის მათ ბევრ რამეზე ელაპარაკა და მე მხოლოდ ცოტაოდენი ჩავწერე ამ წიგნში, მან უთხრა თავის ხალხს ყველაფერი თავიანთი ძმების შესახებ, რომლებიც იყვნენ ზარაჰემლას მიწაზე.
- 2 და მან ბრძანა, რომ ამონი გამოსულიყო შეკრებილთა წინაშე და კიდევ ერთხელ მოეთხრო მათთვის ყველაფერი, რაც მათ ძმებს თავს გადახდათ მას შემდეგ, რაც ზენიფი წამოვიდა იმ მიწიდან, მანამდე, სანამ ის თვითონ წამოვიდოდა იმ მიწიდან.
- 3 და მან ასევე გაუმეორა მათ უკანასკნელი სიტყვები, რომლებიც მათ მეფე ბენიამინმა ასწავლა და აუხსნა ისინი მეფე ლიმხის ხალხს, რათა მათ გაეგოთ ყოველი სიტყვა, რომელიც მან ილაპარაკა.
- 4 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მან ეს ყველაფერი გააკეთა, მეფე ლიმხიმ გაუშვა შეკრებილნი და ბრძანა, რომ ყოველი მათგანი დაბრუნებულიყო საკუთარ სახლში.
- 5 და იყო ასე: მან ბრძანა, რომ ფირფიტები, რომლებიც მოიცავს თავისი ხალხის ჩანაწერებს, იმ დროიდან, რაც მათ დატოვეს ზარაჰემლას მიწა, უნდა მოეტანათ ამონთან, რათა მას ისინი წაეკითხა.
- 6 ახლა, როგორც კი ამონმა წაიკითხა ჩანაწერები, მეფემ ჰკითხა, რათა გაეგო, შეეძლო თუ არა მას ენებიდან თარგმნა და ამონმა უთხრა, რომ მას არ შეეძლო.
- 7 და მეფემ მას უთხრა: ვიყავი რა დამწუხრებული ჩემი ხალხის გაჭირვებით, ვბრძანე, რომ ჩემი ხალხისგან ორმოცდასამი კაცი წასულიყო უდაბნოში სამოგზაუროდ, რათა მათ ამრიგად ეპოვნათ ზარაჰემლას მიწა, რომ თხოვნით მიგვემართა ჩვენი ძმებისათვის, გამოვეხსენით მონობიდან.

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

- 8 და ისინი მრავალი დღის განმავლობაში დაკარგულნი იყვნენ უდაბნოში, იყვნენ ბეჯითნი, მაგრამ ვერ იპოვეს ზარაჰემლას მიწა, თუმცა დაბრუნდნენ ამ მიწაზე, იმოგზაურეს რა მიწაზე მრავალ წყლებს შორის, აღმოაჩინეს მიწა, ადამიანთა და მხეცთა ძვლებით დაფარული და ასევე დაფარული ყველანაირი შენობების ნანგრევებით, აღმოაჩინეს მიწა, ოდესღაც ადამიანებით დასახლებული, რომელნიც ისეთივე მრავალრიცხოვანი იყვნენ, როგორც ისრაელის ლაშქარი.
- 9 და იმის მოწმობად, რომ მათ მიერ ნათქვამი იყო ჭეშმარიტება, მათ მოიტანეს გრავეურებით დაფარული ოცდაოთხი ფირფიტა და ისინი სუფთა ოქროსია.
- 10 და აჰა, ასევე მათ მოიტანეს სამკერდულები, რომლებიც დიდებია და სპილენძისა და თითბრისგან არის გამოჭედილი, შესანიშნავ მდგომარეობაში.
- 11 და ასევე, მათ მოიტანეს ხმლები, რომელთა სახელურები იყო დაკარგული და პირები ჟანგისგან იყო შეჭმული; და ამ მიწაზე არავინ არის ისეთი, ვინც შეძლებდა იმ ენიდან ანუ ფირფიტებზე ამოტვიფრული გრავეურების, გადათარგმნას, ამიტომ გკითხე, შეგიძლია თუ არა თარგმნა?
- 12 და მე კვლავ გეუბნები: იცი თუ არა ვინმე, ვისაც თარგმნა შეუძლია? რადგან მე მსურს, რომ ეს ჩანაწერები გადაითარგმნოს ჩვენს ენაზე; რადგან, იქნებ მათ მოგვცენ ცოდნა იმ ხალხის ნარჩენის შესახებ, რომელიც განადგურდა, საიდანაც მოვიდა ეს ჩანაწერები; ან, იქნებ, მათ მოგვცენ ცოდნა ზუსტად ამ ხალხის შესახებ, რომელიც განადგურდა და მე მსურს, გავიგო მათი განადგურების მიზეზი.
- 13 ახლა ამონმა მას უთხრა: მე დანამდვილებით შემიძლია გითხრა, მეფეო, იმ კაცზე, რომელსაც შეუძლია ამ ჩანაწერების თარგმნა; რადგან მას აქვს რაღაც, რაშიც შეუძლია ჩაიხედოს და გადათარგმნოს ყველა უძველესი ჩანაწერი. და ეს არის ძღვენი ღმერთისაგან. და იმ საგნებს ჰქვია სათარგმნი ხელსაწყოები და არავის არ შეუძლია მათში ჩახედვა, თუ მას ეს ნაბრძანები არ აქვს, რათა არ ეძებოს ის, რაც არ არის საჭირო და არ დაიღუპოს. და ვისაც ნაბრძანები აქვს მათში ჩახედვა, ჰქვია წინასწარმჭვრეტელი.

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

- 14 და აჰა, იმ ხალხის მეფე, რომელიც არის ზარაჰემლას მიწაზე, არის ის ადამიანი, რომელსაც აქვს ნაბრძანები ამის კეთება და რომელსაც აქვს ეს უმაღლესი ძღვენი ღმერთისაგან.
- 15 და მეფემ თქვა, რომ წინასწარმჭვრეტელი უფრო დიდია, ვიდრე წინასწარმეტყველი.
- 16 და ამონმა თქვა, რომ წინასწარმჭვრეტელი ასევე არის გამომცხადებელი და წინასწარმეტყველი; და ამაზე უფრო დიდ ძღვენს ვერ მიიღებს ვერცერთი ადამიანი, თუ მას არ ექნება ღვთის ძალა, რაც შეუძლებელია ადამიანისთვის; თუმცა მაინც, ადამიანს შეუძლია ჰქონდეს ღმერთისგან ნაბოძები დიდი ძალა.
- 17 მაგრამ წინასწარმჭვრეტელს შეუძლია იცოდეს ის, რაც იყო და ასევე ის, რაც იქნება; და მათი მეშვეობით ყველაფერი ცხადი გახდება ანუ საიდუმლო გამოვლინდება და დაფარული გამოვა სინათლეზე; და რაც უცნობია გახდება ცნობილი მათი მეშვეობით, ასევე მათგან გახდება ცნობილი ის, რისი ცოდნაც სხვანაირად შეუძლებელი იქნებოდა.
- 18 ამგვარად, ღმერთმა მოგვცა საშუალება, ადამიანმა, რწმენის მეშვეობით, შეძლოს ძღვევამოსილი სასწაულების მოხდენა; ამიტომ, ის დიდ სიკეთედ მოველინება თავის მოყვასთ.
- 19 და ახლა, როდესაც ამონმა დაასრულა ამ სიტყვების წარმოთქმა, მეფეს ძალზედ გაუხარდა და მადლობა შესწირა ღმერთს სიტყვებით: უეჭველად, ამ ფირფიტებში ინახება დიდი საიდუმლო და ეს მთარგმნელი ხელსაწყოები უეჭველად მომზადებული იყო იმისათვის, რომ ადამიანთა შვილებისთვის გაეხსნათ ყველა ასეთი საიდუმლოება.
- 20 რაოდენ საოცარია უფლის საქმენი და რაოდენ დიდხანს უთმენს ის თავის ხალხს; დიახ, როგორი ბრმა და შეუვალია ადამიანთა შვილების შეგნება; რადგან არ ეძებენ სიბრძნეს და არც სურთ, რომ ის იყოს მათი მმართველი!
- 21 დიახ, ისინი არიან, როგორც გაველურებული ფარა, რომელიც მწყემსს გაურბის და გაიფანტება და ტყის მხეცების მიერ იღვენება და იჭმევა.

And behold, the king of the people who are in the land of Zarahemla is the man that is commanded to do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a prophet.

And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he becometh a great benefit to his fellow beings.

And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

ზენიფის ჩანაწერები. მისი ხალხის ამბავი, იმ დროიდან, როდესაც დატოვეს ზარაჰემლას მიწა იმ დრომდე, როდესაც გამოხსნილნი იქნენ ლამანიელთა ხელიდან.

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarahemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

მოსია 9

Mosiah 9

- 1 მე, ზენიფი, ვიყავი რა განსწავლული სრულიად ნეფიელთა ენაზე და მქონდა ცოდნა ნეფის მიწის შესახებ ანუ ჩვენი მამების პირველი მემკვიდრეობის მიწაზე და ვიყავი რა მოგზავნილი, როგორც მზვერავი ლამანიელთა შორის, რათა თვალი მედევენებინა მათი ძალებისთვის, რათა ჩვენს ჯარს შეძლებოდა მათზე თავდასხმა და განადგურება. მაგრამ როდესაც ვიხილე ის, რაც კარგი იყო მათ შორის, ვისურვე, რომ არ განადგურებულიყვნენ ისინი.
- 2 ამიტომ, მე დავუპირისპირდი ჩემს ძმებს უდაბნოში, რადგან მსურდა, რომ ჩვენს მმართველს დაედო მათთან ზავი; მაგრამ მან, იყო რა სასტიკი და სისხლს მოწყურებული კაცი, ბრძანა, რომ მოვეკალი; მაგრამ გადავრჩი დიდი სისხლისღვრის შედეგად; მამა მამას ებრძოდა და ძმა ძმას, იქამდე, სანამ უდაბნოში ჩვენი ჯარის უმეტესი ნაწილი არ განადგურდა; და ჩვენ, რომლებიც გადავრჩით, დავბრუნდით ზარაჰემლას მიწაზე, რათა მოგვეყოლა ეს ამბავი მათი ცოლებისათვის და მათი შვილებისთვის.
- 3 და რადგან მე მეტისმეტად მსურდა ჩვენი მამების მიწის მემკვიდრეობით მიღება, შევკრიბე ყველა, ვინც მოისურვა წამოსვლა, რათა დაგვეპყრო ის მიწა და კვლავ გავეშურეთ უდაბნოში, რომ მივსულიყავით მიწაზე; მაგრამ ჩვენ დაგვამარცხა შიმშილმა და მწარე გაჭირვებამ; რადგან უფლის, ჩვენი ღმერთის გახსენებაში ვიყავით ზანტნი.
- 4 მიუხედავად ამისა, უდაბნოში მრავალი დღის ხეტიალის შემდეგ, ჩვენ გავშალეთ კარვები იმ ადგილზე, სადაც დახოცილნი იყვნენ ჩვენი ძმები, რომელიც შორიახლოს იყო ჩვენი მამების მიწიდან.
- 5 და იყო ასე, რომ მე, ჩემს ოთხ კაცთან ერთად, კვლავ შევედი ქალაქში მეფესთან, რათა გამეგო მეფის განწყობა და მცოდნოდა, შევძლებდი თუ არა ჩემს ხალხთან ერთად წასვლას და იმ მიწის მშვიდობიანად დაუფლებას.

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a blood-thirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

- 6 და მე მივედი მეფესთან და მან დადო ჩემთან აღთქმა, რომ მე შემეძლო დავუფლებოდი ლეხი-ნეფისა და შილომის მიწას.
- 7 და მან ასევე ბრძანა, რომ მისი ხალხი გამოსულიყო იმ მიწიდან და მე და ჩემი ხალხი შევსულიყავით მიწაზე, რათა მას დავუფლებოდით.
- 8 და ჩვენ დავიწყეთ შენობების შენება და ქალაქის კედლების შეკეთება, დიახ, ლეხი-ნეფის ქალაქისა და შილომის ქალაქის კედლებისა.
- 9 და ჩვენ დავიწყეთ მიწის დამუშავება, დიახ, ყველანაირი თესლით, სიმინდითა და ხორბლით და ქერიტ და ნეასითა და შეუმიტ, ასევე ხილის ყველანაირი თესლით; და ჩვენ დავიწყეთ გამრავლება და აყვავება ამ მიწაზე.
- 10 მაგრამ ეს იყო მეფე ლამანის მზაკვრობა და ვერაგობა, რათა ჩემი ხალხი მონობაში ჩაეგდო, რისთვისაც მან გადმოგვცა მიწა მფლობელობაში.
- 11 ამიტომ, იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ჩვენ ამ მიწაზე თორმეტი წელი ვიცხოვრეთ, მეფე ლამანი შეშფოთებამ მოიკცა, რომ ჩემი ხალხი როგორმე არ გამტკიცებულიყო ამ მიწაზე, რომ ისინი ველარ შეძლებდნენ მათ დაძლევას და მონობაში ჩაგდებას.
- 12 ახლა, ისინი იყვნენ ზარმაცი და კერპთაყვანისმცემელი ხალხი; ამიტომაც სურდათ ჩვენი მონობაში ჩაგდება, რათა გამძღარიყვნენ ჩვენი ხელის ნაშრომით; დიახ, რომ ენადიმათ ჩვენი ფარებით მინდვრებზე.
- 13 ამიტომ, იყო ასე, რომ მეფე ლამანმა დაიწყო თავისი ხალხის აღრევა, რომ ისინი ჩემს ხალხს დაპირისპირებოდნენ; ამიტომ, ამ მიწაზე დაიწყო ომები და განხეთქილებები.
- 14 რადგან, ნეფის მიწაზე ჩემი მმართველობის მეცამეტე წელს, შილომის მიწიდან მოშორებით, სამხრეთისკენ, როდესაც ჩემი ხალხი ასმევდა და აძოვებდა საკუთარ ფარებს და ამუშავებდა საკუთარ მიწას, ლამანიელთა მრავალრიცხოვანი ჯარი თავს დაესხა მათ და დაიწყო მათი ხოცვა და მათი ფარებისა და მათი მინდვრებიდან სიმინდის წართმევა.
- 15 დიახ, იყო ასე, რომ ისინი გაიქცნენ, ვინც ვერ შეიპყრეს, ყველანი ნეფის ქალაქში გაიქცნენ და დაცვას მთხოვდნენ.

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

- 16 და იყო ასე, რომ შევავარადე ისინი მშვილდებითა და ისრებით, ხმლებითა და მახვილებით, ხელკეტებითა და შურდულებით და ყველანაირი იარაღით, რისი გამოგონებაც შეგვეძლო; და მე და ჩემმა ხალხმა დავიწყეთ ლამანიელების წინააღმდეგ ბრძოლა.
- 17 დიახ, უფლის ძალით, ჩვენ ჩავერთეთ ბრძოლაში ლამანიელების წინააღმდეგ; რადგან მე და ჩემი ხალხი მხურვალედ შევლადადებდით უფალს, რომ გამოვეხსენით მტრის ხელიდან, რადგან ჩვენში ჩვენი მამების გამოხსნის ხსოვნამ გამოიღვიძა.
- 18 და ღმერთმა შეისმინა ჩვენი ღაღადი და უპასუხა ჩვენს ლოცვებს; და წინ წავედით მისი ძალით; დიახ, ჩავერთეთ ბრძოლაში ლამანიელთა წინააღმდეგ; და ერთ დღესა და ღამეში დავხოცეთ სამი ათას ორმოცდასამი; და ვხოცავდით მათ იქამდე, სანამ არ განვდევნეთ ჩვენი მიწიდან.
- 19 და მე თვითონ, ჩემი ხელით ვეხმარებოდი მათი მკვდრების დამარხვაში. და აჰა, ჩვენდა საგოდებლად და დიდად სამწუხაროდ, ჩვენს ძმათაგან ორას სამოცდაცხრამეტი იყო მოკლული.

And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

მოსია 10

- 1 და იყო ასე, რომ ჩვენ კვლავ დავიწყეთ სამეფოს ჩამოყალიბება და კვლავ ვფლობდით იმ მიწას მშვიდობიანობაში. და მე ვბრძანე, რომ დამზადებულიყო ყველანაირი საომარი იარაღი, რათა ამგვარად, ჩემი ხალხისთვის მქონოდა იარაღი იმ დროისათვის, როდესაც ლამანიელები კვლავ მოვიდოდნენ ჩემი ხალხის წინააღმდეგ საომრად.
- 2 და მე დავაყენე მცველები მიწის გარშემო, რათა ლამანიელებს ვერ შეძლებოდათ კვლავ მოულოდნელად თავდასხმა და ჩვენი განადგურება; და ამგვარად, მე ვიცავდი ჩემს ხალხსა და ფარებს და ვუფრთხილდებოდი, რომ არ ჩავარდნილიყვნენ მტრის ხელში.
- 3 და იყო ასე, რომ ჩვენ ვფლობდით მამების მიწას მრავალი წლის განმავლობაში, დიახ, ოცდაორი წლის განმავლობაში.
- 4 და მე ვბრძანე, რომ კაცებს მიწა დაემუშავებინათ და მოეყვანათ ყველანაირი მარცვლეული და ყველანაირი ხილი, ყოველი სახეობისა.
- 5 და მე ვბრძანე, რომ ქალებს დაერთოთ ნართი და ეშრომათ და ემუშავათ და დაემზადებინათ ყველანაირი დახვეწილი თეთრეული, დიახ, და ყველანაირი სამოსი, რათა დაგვეფარა ჩვენი სიშიშველე. და ასეთნაირად ვყვაოდით ამ მიწაზე, ასეთნაირად გქეონდა უწყვეტი მშვიდობა იმ მიწაზე ოცდაორი წლის განმავლობაში.
- 6 და იყო ასე, რომ მეფე ლამანი მოკვდა და მისმა შვილმა დაიწყო მის მაგივრად მმართველობა. და მან დაიწყო თავისი ხალხის აღრევა, რათა ისინი აჯანყებულიყვნენ ჩემი ხალხის წინააღმდეგ; ამიტომ, მათ დაიწყეს ომისათვის მზადება და იმისათვის, რომ წამოსულიყვნენ ჩემი ხალხის წინააღმდეგ საბრძოლველად.
- 7 მაგრამ მე გავაგზავნე ჩემი მზვერავები შემლონის მიწის გარშემო, რათა შემძლებოდა შემეტყუო მათი მზადების შესახებ, რომ დაცული ვყოფილიყავი მათ წინააღმდეგ, რომ ჩემს ხალხს თავს არ დასხმოდნენ და არ გაენადგურებინათ ისინი.

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land— thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

8 და იყო ასე, რომ ისინი წამოვიდნენ ჩრდილოეთით, შილომის მიწიდან, თავიანთი უამრავი მხედრებით, მეომრებით, მშვილდებითა და ისრებით შეიარაღებულნი, ხმლებითა და მახვილებით, ქვებითა და შურდულებით; და თავები მთლიანად გადაპარსული ჰქონდათ და ტყავის სარტყელი თეძოზე ჰქონდათ შემოხვეული.

9 და იყო ასე: ვბრძანე, რომ ჩემი ხალხის ქალები და ბავშვები გადაემალათ უდაბნოში; და ასევე ვბრძანე, რომ ყველა ჩემი მოხუცი კაცი, რომელიც შეძლებდა იარაღის ტარებას, ასევე ყველა ჩემი ახალგაზრდა მამაკაცი, რომელიც შეძლებდა იარაღის ტარებას, ერთად შეკრებილიყვნენ, რათა ერთად წასულიყვნენ ლამანიელთა წინააღმდეგ საბრძოლველად; და მე ჩავამწკრივე ისინი რიგებად, ყოველი კაცი თავის წლოვანების შესაბამისად.

10 და იყო ასე, რომ ჩვენ წავედით ლამანიელების წინააღმდეგ საბრძოლველად; და მე, მეც კი, ჩემს ხნიერ ასაკში, ლამანიელთა წინააღმდეგ საბრძოლველად წავედი. და იყო ასე, რომ უფლის ძალით წავედით საბრძოლველად.

11 ახლა, ლამანიელებმა არაფერი იცოდნენ უფლის შესახებ, არც უფლის ძალაზე, ამიტომ ეყრდნობოდნენ მხოლოდ საკუთარ ძალას. და მაინც, ადამიანური ძალის მიხედვით, ისინი ძლიერი ხალხი იყვნენ.

12 ისინი იყვნენ ველურნი და სასტიკნი და სისხლს მოწყურებული ხალხი, სწამდათ რა თავიანთი მამების ჩვეულებების ანუ იმის, რომ განდევნეს იერუსალიმის მიწიდან თავიანთი მამების ურჯულოების გამო და რომ უდაბნოში ძმები მათ უსამართლოდ მოექცნენ და ასევე უსამართლოდ მოექცნენ მათ ზღვის გადაკვეთისას;

13 და კიდევ, რომ მათ უსამართლოდ მოექცნენ, როდესაც იმყოფებოდნენ თავიანთი პირველი მემკვიდრეობის მიწაზე, მას შემდეგ, რაც ზღვა გადმოკვეთეს და ეს ყველაფერი იმიტომ, რომ ნეფი უფრო ერთგული იყო უფლის მცნებების დაცვაში, ამიტომ იგი იყო უფლისგან მაღლით მოსილი, რადგან უფალმა შეისმინა მისი ლოცვები და უპასუხა მათ და წინ გაუძღვა მათ უდაბნოში მოგზაურობისას.

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

They were a wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

- 14 და ძმები განრისხებულნი იყვნენ მასზე, რადგან არ ესმოდათ უფლის საქმენი; ასევე იყვნენ მასზე განრისხებულნი წყლებზე, რადგან მათ გაიქვავეს გული უფლის წინააღმდეგ.
- 15 და კიდევ, ისინი იყვნენ მასზე განრისხებულნი, როდესაც მოვიდნენ აღთქმულ მიწაზე, რადგან ამბობდნენ, რომ მან ხელიდან გამოსტაცა მათ ხალხზე მმართველობა; და ცდილობდნენ მის მოკვლას.
- 16 და კიდევ, ისინი იყვნენ განრისხებულნი მასზე, რადგან ის წავიდა უდაბნოში, როგორც უფალმა უბრძანა მას და წაიღო ჩანაწერები, რომლებიც ამოტვიფრული იყო სპილენძის ფირფიტებზე და ამბობდნენ, რომ მან ისინი გაძარცვა.
- 17 და ასეთნაირად ასწავლიდნენ ისინი თავიანთ შვილებს, რომ სძულდეთ ისინი და დახოცონ და რომ უნდა ძარცვონ და აპარტახონ ისინი და აკეთონ ყველაფერი, რაც შეუძლიათ, მათ გასანადგურებლად; ამიტომ, მათ ნეფის შვილებისადმი აქვთ მარადიული სიძულვილი.
- 18 ზუსტად ამ მიზნის გამო, მეფე ლამანმა, თავისი მზაკვრობით, ვერაგობითა და ლამაზი დაპირებებით მომატყუა, რომ მომეყვანა ეს ჩემი ხალხი ამ მიწაზე, რომ შეეძლოთ მათი განადგურება; დიახ, ამ მრავალი წლის განმავლობაში ჩვენ ვიტანჯებოდით ამ მიწაზე.
- 19 და ახლა, მე, ზენიფი, მას შემდეგ, რაც ვუთხარი ეს ყველაფერი ჩემს ხალხს ლამანიელთა შესახებ, მოვუწოდე მათ, რომ წასულიყვნენ საბრძოლველად თავიანთი ძალით, უფლისადმი სასოების ნდობით; ამიტომ, ჩვენ შევებრძოლეთ მათ, პირისპირ.
- 20 და იყო ასე, რომ ჩვენ კვლავ განვდევნეთ ისინი ჩვენი მიწიდან; და იმდენი მათგანი დავხოცეთ დიდ ხოცვა-ჟლეტაში, რომ აღარ დავთვალეთ.
- 21 და იყო ასე, რომ ჩვენ კვლავ დავბრუნდით ჩვენს საკუთარ მიწაზე და ჩემმა ხალხმა კვლავ დაიწყო საკუთარი ფარების მწყემსვა და მიწის დამუშავება.
- 22 და ახლა, ვარ რა მოხუცი, გადავეცი სამეფო ჩემს ერთ-ერთ შვილს, ამიტომ, მე მეტს აღარაფერს ვიტყვი. დაე, უფალმა აკურთხოს ჩემი ხალხი. ამინ.

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.

And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.

For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.

And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

მოსია 11

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ ზენიფმა გადასცა მეფობა თავის ერთ-ერთ შვილს, ნოეს; ამიტომ, ნოემ დაიწყო მის მაგივრად მმართველობა; და იგი არ მიჰყვებოდა მამამისის გზებს.
- 2 რადგან, აჰა, ის არ იცავდა ღმერთის მცნებებს, მაგრამ მისდევდა საკუთარი გულის სურვილებს. და მას ჰყავდა მრავალი ცოლი და ხარჭა და დასაშვებს ხდიდა, რომ თავის ხალხს ცოდვა ჩაედინა და გაეკეთებინა ის, რაც ბილწი იყო უფლის თვალში. დიახ, ისინი სჩადიოდნენ მრუშობასა და ყოველგვარ სიბოროტეს.
- 3 და მან ბეგარა დაადო მთელი მათი ქონების ერთ მეხუთედს: მათი ოქროსი და ვერცხლის ერთ მეხუთედს, ზიფისა და თითბირის ერთ მეხუთედსა და მათი სპილენძისა და რკინის; და ნასუქი საქონლის ერთ მეხუთედსა და ასევე მათი ხორბლის ერთ მეხუთედს.
- 4 და ამ ყველაფერს იღებდა, რათა ერჩინა საკუთარი თავი და ცოლები და ხარჭები; და ასევე თავისი მღვდლები და მათი ცოლები და ხარჭები; ასეთნაირად მან შეცვალა სამეფოს საქმენი.
- 5 რადგან მან გაყარა მამამისის მიერ ნაკურთხი ყველა მღვდელი და მათ ნაცვლად ახლები აკურთხა, რომლებიც აღზევებულნი იყვნენ გულის ამპარტავნობით.
- 6 დიახ, ამგვარად, მათ უზრუნველყოფდნენ თავიანთ სიზარმაცეში და კერპთაყვანისმცემლობაში და მრუშობაში ბეგარით, რომელიც მეფე ნოემ დაუწესა თავის ხალხს; ამგვარად, ხალხი მეტისმეტად ბევრს შრომობდა, რათა ურჯულოება ერჩინა.
- 7 დიახ, ისინი ასევე გახდნენ კერპთაყვანისმცემლები, რადგან მოტყუებულ იქნენ მეფისა და მღვდელთა ამაო და პირფერული სიტყვებით; რადგან ისინი ეუბნებოდნენ მათ პირფერულ სიტყვებს.
- 8 და იყო ასე, რომ მეფე ნოემ ააშენა მრავალი ლამაზი და ფართო შენობა; და მოაპირკეთა ისინი ლამაზი ხის ნაკეთობებით და ყველანაირი ძვირფასი ნივთებით, ოქროსა და ვერცხლის, რკინისა და სპილენძის და ზიფისა და თითბირისგან;

Mosiah 11

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

- 9 და მან ასევე აიშენა ფართო სასახლე და მის შუაგულში – ტახტი; და ეს ყველაფერი იყო ძვირფასი ხისგან და მოპირკეთებული იყო ოქროთი და ვერცხლით და ძვირფასი ნივთებით.
- 10 და მან ბრძანა, რომ მის ხელოსნებს დაემზადებინათ ყველანაირი ლამაზი ნაკეთობები ტაძრის კედლებში, ძვირფასი ხის და თითბრისა და სპილენძისგან.
- 11 და სკამები, რომლებიც გამოყოფილი იყო მღვდელთაჯვრებისთვის, რომლებიც ყველა დანარჩენ სკამებზე მაღალი იყო, მან მოაპირკეთა სუფთა ოქროთი; და ბრძანა, რომ გაეკეთებინათ მათ წინ მოაჯირი, რათა მოესვენებინათ მასზედ ტანი და ხელები, ადამიანებისთვის ცრუ და ამაო სიტყვების თქმისას.
- 12 და იყო ასე, რომ მან ააგო კოშკი ტაძართან ახლოს; დიახ, ძალზედ მაღალი კოშკი, იმდენად მაღალი, რომ მას შეეძლო მის წვერზე დამდგარიყო და ზემოდან ეცქირა შილომის მიწისათვის და ასევე შემლონის მიწისათვის, რომელსაც ფლობდნენ ლამანიელები; და ასევე შეეძლო ეცქირა გარშემო მთელი მიწისთვის.
- 13 და იყო ასე, რომ მან ბრძანა, აშენებინათ მრავალი შენობა შილომის მიწაზე; და ბრძანა, რომ დიდი კოშკი აშენებულყო გორაკზე, შილომიდან ჩრდილოეთით, რომელიც იყო თავშესაფარი ნეფის შვილებისათვის იმ დროს, როდესაც ისინი მიწიდან გაიქცნენ; და ამგვარად ექცეოდა იგი იმ სიმდიდრეებს, რომელთაც თავისი ხალხის გადასახადებიდან იღებდა.
- 14 და იყო ასე, რომ მან საკუთარი გული გადააფარა თავის სიმდიდრეს და ატარებდა დროს თავაშვებულ ცხოვრებაში, თავის ცოლებსა და ხარჭებთან, ასევე მღვდლებიც ატარებდნენ დროს მეძავებთან.
- 15 და იყო ასე, რომ მან დარგო ვენახი მიწის გარშემო და ააშენა ღვინის საწურები და გააკეთა ბევრი ღვინო; და ამიტომ გახდა ის ღვინის მსმელი და ასევე მისი ხალხიც.
- 16 და იყო ასე, რომ ლამანიელებმა დაიწყეს მის ხალხზე თავდასხმები, პატარა ჯგუფებზე და ხოცავდნენ მათ მინდვრებში იმ დროს, როდესაც ისინი მწყემსავდნენ ფარებს.

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breast-work to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

- 17 და მეფე ნოემ გააგზავნა მცველები მიწის გარშემო, რათა არ მოეშვათ ისინი; მაგრამ არ გააგზავნა საკმარისი რაოდენობა და ლამანიელები დაესხნენ მათ თავს და დახოცეს ისინი და მიწიდან წაიყვანეს მათი მრავალი ნახირი; ამგვარად, ლამანიელებმა დაიწყეს მათი განადგურება და თავიანთი სიძულვილის გამოვლენა მათზედ.
- 18 და იყო ასე, რომ მეფე ნოემ გააგზავნა თავისი ჯარები მათ წინააღმდეგ და ისინი უკუგდებულ იქნენ ანუ ისინი რაღაც დროით უკუგდებულნი იყვნენ; ამიტომ, ისინი უკან დაბრუნდნენ, თავიანთი ნადავლით გახარებულნი.
- 19 და ახლა, ამ დიდი გამარჯვების გამო, ისინი თავიანთი გულების ამპარტავნობით აღზევდნენ; ტრაბახობდნენ საკუთარი ძალით, ამბობდნენ რა, რომ ორმოცდაათ მათგანს შეეძლო წინააღმდეგობა გაეწია ათასობით ლამანიელთათვის; ამგვარად ტრაბახობდნენ და ტკბებოდნენ სისხლით და თავიანთი ძმების სისხლისღვრით და ეს იყო მათი მეფისა და მღვდლების სიბოროტის გამო.
- 20 და იყო ასე, რომ მათ შორის იყო კაცი, რომელსაც ერქვა აბინადი; და იგი დადიოდა მათ შორის და დაიწყო წინასწარმეტყველება სიტყვებით: აჰა, ასე ამბობს უფალი და ასე მიბრძანა სიტყვებით: წადით და ამ ხალხს უთხარით: ასე ამბობს უფალი – ვარამი ამ ხალხს, რადგან მე ვიხილე მათი სისაძაგლე და მათი სიბოროტე და მრუშობა; და თუ არ მოინანიებენ, მოვევლინები მათ ჩემი რისხვით.
- 21 და თუ არ მოინანიებენ და არ მიუბრუნდებიან უფალს, თავიანთ ღმერთს, აჰა, მე მათ ჩავაგდებ მტრის ხელში; დიახ, ჩააგდებენ მონობაში; და დაიტანჯებიან მტრის ხელით.
- 22 და ასე იქნება, ისინი შეიცნობენ, რომ მე ვარ უფალი, მათი ღმერთი და ვარ შურისმგებელი ღმერთი, ჩემი ხალხის ურჯულოების დამსჯელი.
- 23 და იქნება ასე, რომ თუ ეს ხალხი არ მოინანიებს და არ მიუბრუნდება უფალს, თავიანთ ღმერთს, მას მონობაში ჩააგდებენ და არავინ არ გამოიხსნის, უფლის, ყოვლადძლიერი ღმერთის გარდა.

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

- 24 დიახ, იქნება ასე, რომ როდესაც შემომღალადებენ, მე არ ვიჩქარებ მათი ღალადის მოსმენას; დიახ, დავუშვებ, რომ ნაცემნი იყვნენ მტრის მიერ.
- 25 და თუ არ მოინანიებენ, ძაძებში და ნაცარში, და არ შეჰღალადებენ მხურვალედ უფალს, თავიანთ ღმერთს, მე არ მოვისმენ მათ ლოცვებს და არც გამოვიხსნი მათ გაჭირვებიდან; და ასე ამბობს უფალი და ასე მიბრძანა მე.
- 26 ახლა იყო ასე, როდესაც აბინადიმ უთხრა ეს სიტყვები, ისინი განრისხდნენ მასზე და შეეცადნენ მისი სიცოცხლის მოსწრაფებას; მაგრამ უფალმა გამოიხსნა იგი მათი ხელიდან.
- 27 და ახლა, როდესაც მეფე ნოემ გაიგო იმ სიტყვების შესახებ, რომლებიც აბინადიმ უთხრა ხალხს, ისიც განრისხდა და თქვა: ვინ არის აბინადი, რომ მე და ჩემს ხალხს გვსჯის, ან ვინ არის უფალი, რომელიც ჩემს ხალხზე მოავლენს ასეთ დიდ გაჭირვებას?
- 28 მე გიბრძანებთ: მოიყვანოთ აქ აბინადი, რათა მოვკლა, რადგან მან თქვა ეს ყველაფერი, რომ ჩემს ხალხში გაადვივოს წყრომა ერთმანეთის მიმართ და გამოიწვიოს განხეთქილება ჩემს ხალხში; ამის გამო მე მას მოვკლავ.
- 29 ახლა, ამ ხალხის თვალები დაბრმავებულ იქნა; ამიტომ, მათ გაიქვავეს გული აბინადის სიტყვების მიმართ და მას შემდეგ ცდილობდნენ მის შეპყრობას. და მეფე ნოემ გაიქვავა გული უფლის სიტყვების მიმართ და არ მოინანია თავისი ბოროტი საქმენი.

Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

მოსია 12

- 1 და იყო ასე, რომ ორი წლის შემდეგ აბინადი გამოჩნდა მათ შორის შენიღბული, ისე რომ მათ ის ვერ იცნეს და მან დაიწყო მათ შორის წინასწარმეტყველება, სიტყვებით: ასე მიბრძანა მე უფალმა, სიტყვებით: აბინადი, წადი და უწინასწარმეტყველე ამ ჩემს ხალხს, რადგან მათ გაიქვავეს გული ჩემი სიტყვების მიმართ; მათ არ მოინანიეს თავიანთი ბოროტი საქმენი; ამიტომ, მე მათ მოვევლინები რისხვით, დიახ, საშინელი რისხვით მოვევლინები მათ მათსავე ურჯულოებასა და სისაძაგლეში.
- 2 დიახ, ვარამი ამ თაობას! და უფალმა მითხრა: გაუწოდე ხელი და უწინასწარმეტყველე სიტყვებით: ასე ამბობს უფალი, იქნება ასე, რომ ამ თაობას, საკუთარი ურჯულოების გამო, ჩააგდებენ მონობაში და სახეში სცემენ, დიახ, იქნება ადამიანების მიერ დევნილი და მოკლული; დიახ, ცის ორბები და ძაღლები, დიახ გარეული მხეცები შეჭამენ მათ ხორცს.
- 3 და იქნება ასე, რომ მეფე ნოეს სიცოცხლის ფასი გაუტოლდება სამოსელს გავარვარებულ ღუმელში; რადგან ის გაიგებს, რომ მე ვარ უფალი.
- 4 და იქნება ასე, რომ მე განვგმირავ ამ ხალხს მწარე გაჭირვებით, დიახ, შიმშილითა და ჭირით; და ვაიძულებ, რომ იკვნესონ მთელი დღე.
- 5 დიახ, მე ისე მოვახდენ, რომ მათ ზურგზე ტვირთი ექნებათ მიბმული და მათ გარეკავენ, როგორც უტყვ სახედარს.
- 6 და იქნება ასე, რომ მე სეტყვას მოვაკლენ მათზე და ის მათ განგმირავს; ასევე მათ განგმირავს აღმოსავლეთის ქარი; და მწერები დაფარავენ მათ მიწას და შეჭამენ მათ ხორბალს.
- 7 და მოედება მათ დიდი ჭირი. და ამ ყველაფერს გავაკეთებ მათი ურჯულოებისა და სისაძაგლის გამო.

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying—Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence—and all this will I do because of their iniquities and abominations.

- 8 და იქნება ასე, რომ თუ არ მოინანიებენ, მე მათ მთლიანად გავანადგურებ დედამიწის ზედაპირიდან; მაგრამ ისინი მაინც დატოვებენ ჩანაწერებს და მე მათ შევინახავ სხვა ერებისათვის, რომლებიც მიწას დაეუფლებიან; დიახ, ამას მე ვიზამ, რათა სხვა ერებს ვაცნობო ამ ხალხის სისაძაგლენი. და მრავალი რამ იწინასწარმეტყველა აბინადიმ ამ ხალხის საწინააღმდეგოდ.
- 9 და იყო ასე, რომ ისინი მასზე განრისხდნენ; და შეიპყრეს იგი და წარადგინეს მეფის წინაშე შებოჭილი და მეფეს უთხრეს: აჰა, ჩვენ მოგვკარეთ ადამიანი, რომელმაც ცუდი იწინასწარმეტყველა შენს ხალხზე და ამბობს, რომ ღმერთი მათ გაანადგურებს.
- 10 და იგი ასევე ცუდს წინასწარმეტყველებს შენს სიცოცხლეზე და ამბობს, რომ შენი სიცოცხლე იქნება, როგორც სამოსელი ცეცხლის ღუმელში.
- 11 და კიდევ, იგი ამბობს, რომ იქნები ღეროსავით, მინდვრის გამხმარი ღეროსავითაც კი, რომელზეც მხეცები გადაირბენენ და ფეხქვეშ გათელავენ.
- 12 და კიდევ, იგი ამბობს, რომ იქნები, როგორც ბრტყელეკალას ყვავილი, რომელიც, როდესაც ბოლომდე მწიფდება, ქარი დაუბერავს და მიმოიფანტება მიწის პირზე. და იგი თავს ისე აჩვენებს, თითქოს ეს უფალმა თქვა. და იგი ამბობს, რომ ეს ყველაფერი შენზედ მოვა, თუ არ მოინანიებ და ეს შენი ურჯულოების გამო იქნება.
- 13 და ახლა, მეფეო, განა რა დიდი ბოროტება ჩაიდინე ან რა დიდი ცოდვები ჩაიდინა შენმა ხალხმა, რომ ღმერთის მიერ ვიყოთ მსჯავრდებულნი ან ამ კაცის მიერ განსჯილნი?
- 14 და ახლა, მეფეო, აჰა, ჩვენ უდანაშაულონი ვართ და შენ, მეფეო, არ შეგიცოდავს; ამიტომ, ეს კაცი ცრუობდა შენზედ და ამაოდ წინასწარმეტყველებდა.
- 15 და აჰა, ჩვენ ვართ ძლიერნი, ჩვენ მონობაში არ ჩავცვივდებით და არც მტრის მიერ არ ვიქნებით დატყვევებულნი; დიახ, და შენც აყვავდი ამ მიწაზე და კიდევაც აყვავდები.
- 16 აჰა, აქ არის ეს კაცი, ჩვენ მას გადმოგცემთ; შეგიძლია მოექცე მას, როგორც გენებოს.

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

- 17 და იყო ასე, რომ მეფე ნოემ ბრძანა აბინადი საპყრობილეში ჩაეგდოთ და მან ბრძანა, რომ მღვდლები ერთად შეკრებილიყვნენ, რათა მათთან ეთათბირა, თუ რა უნდა ექნათ მისთვის.
- 18 და იყო ასე, რომ მათ მეფეს უთხრეს: აქ მოიყვანე, რათა მისი დაკითხვა შევძლოთ; და მეფემ ბრძანა, რომ ის მათ წინაშე მოეყვანათ.
- 19 და მათ დაიწყეს მისი დაკითხვა, რათა ემხილებინათ იგი, რომ ამგვარად რამეში ბრალის დადება შეძლებოდათ; მაგრამ ის მათ პასუხობდა თამამად და უმკლავდებოდა მათ ყოველ შეკითხვას, დიახ, მათ გასაკვირად; რადგან იგი გაუმკლავდა მათ ყოველ შეკითხვას და დაამარცხა მათსავე ყველა სიტყვაში.
- 20 და იყო ასე, რომ ერთ-ერთმა მათგანმა მას უთხრა: რას ნიშნავს ის სიტყვები, რომლებიც დაწერილია და რასაც ასწავლიდნენ ჩვენი მამები?
- 21 რა მშვენიერია მთებზე ფეხი იმისა, რომელსაც მოაქვს სასიხარულო ამბები, რომელიც აუწყებს მშვიდობაზე, რომელსაც მოაქვს სასიხარულო ამბები სიკეთისა, რომელიც აუწყებს ხსნას, რომელიც ეუბნება სიონს: მეფობს შენი ღმერთი;
- 22 შენი გუშაგები აიმაღლებენ ხმას; ერთად იმღერებენ; რადგან თავისი თვალით დაინახავენ, როდესაც უფალი კვლავ აღადგენს სიონს;
- 23 მხიარულად შემოსძახეთ; ერთად იმღერეთ, თქვენ, იერუსალიმის გაპარტახებულ მოედნებო; რადგან უფალმა ანუგეშა თავისი ხალხი, მან იერუსალიმი გამოისყიდა;
- 24 გაიშიშვლა უფალმა წმინდა მკლავი ყველა ერის თვალწინ და დედამიწის ყველა კიდე იხილავს ჩვენი ღმერთის ხსნას?
- 25 და ახლა, აბინადიმ მათ უთხრა: ხართ კი თქვენ მღვდლები, მოგაქვთ თავი, თითქოს ასწავლით ამ ხალხს და გესმით წინასწარმეტყველების სულის და მაინც ჩემგან გსურთ გაიგოთ, რას ნიშნავს ეს ყველაფერი?
- 26 მე გეუბნებით: ვარამი თქვენ იმისათვის, რომ ამრუდებთ უფლის გზებს! ვინაიდან თქვენთვის ეს სიტყვები გასაგებია რომ ყოფილიყო, თქვენ ისინი არ გისწავლებიათ მათთვის; ამიტომ, თქვენ გაამრუდეთ უფლის გზები.

And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.

And it came to pass that they said unto the king: Bring him hither that we may question him; and the king commanded that he should be brought before them.

And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.

And it came to pass that one of them said unto him: What meaneth the words which are written, and which have been taught by our fathers, saying:

How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;

Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?

And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

27 თქვენ არ დაუდეთ გული, რათა გაგეგოთ; ამიტომ, გონიერნი არ იყავით. ამიტომ, რას ასწავლით თქვენ ამ ხალხს?

28 და მათ თქვეს: ჩვენ მოსეს რჯულს ვასწავლით.

29 და კვლავ, მან მათ უთხრა: თუ მოსეს რჯულს ასწავლით, მაშინ რატომ არ იცავთ მას? რატომ მიუძღვენით გული სიმდიდრეს? რატომ მრუშობთ და ხარჯავთ მეძავებთან ძალას, დიახ, და უბიძგებთ ამ ხალხს ცოდვის ჩადენისაკენ, რის გამოც უფალმა მიბრძანა, რომ მეწინასწარმეტყველებინა ამ ხალხის წინააღმდეგ, დიახ, ამ ხალხის წინააღმდეგ დიდ ბოროტებაზეც კი.

30 ნუთუ არ იცით, რომ სიმართლეს ვლაპარაკობ? დიახ, თქვენ იცით, რომ მე სიმართლეს ვლაპარაკობ და თქვენ უნდა იკანკალოთ ღმერთის წინაშე.

31 და იქნება ასე, რომ დაისჯებით თქვენი ურჯულოებისათვის, რადგან თქვენ თქვით, რომ ასწავლით მოსეს რჯულს. და რა იცით მოსეს რჯულის შესახებ? ნუთუ მოდის მოსეს რჯულით ხსნა? რას იტყვით?

32 და მათ უპასუხეს და თქვეს, რომ ხსნა მოსეს რჯულით მოდის.

33 მაგრამ, ახლა, აბინადიმ მათ უთხრა: მე ვიცი, თუ დაიცავთ ღვთის მცნებებს, – გადარჩებით; დიახ, თუ დაიცავთ იმ მცნებებს, რომელნიც უფალმა მისცა მოსეს სინაის მთაზე, სიტყვებით:

34 მე ვარ უფალი, შენი ღმერთი, რომელმაც გამოგიყვანა ეგვიპტის მიწიდან, მონობის სახლიდან.

35 არ იყოლიო სხვა ღმერთი ჩემ გარდა.

36 არ შეიქმნა ქანდაკება, არც არანაირი ხატი იმისა, რაც მაღლა ზეცაშია ან რაც დაბლა დედამიწაზეა.

37 ახლა, აბინადიმ მათ უთხრა: შეასრულეთ ეს ყველაფერი? მე თქვენ გეუბნებით – არა, არ შეგისრულებიათ. ასწავლიდით ამ ხალხს, რომ მათ ეს ყველაფერი შეესრულებინათ? მე გეუბნებით – არა, არ გისწავლებიათ.

Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

And they said: We teach the law of Moses.

And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.

And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?

And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.

But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

Thou shalt have no other God before me.

Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

Now Abinadi said unto them, Have ye done all this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye taught this people that they should do all these things? I say unto you, Nay, ye have not.

მოსია 13

- 1 და ახლა, როდესაც მეფემ მოისმინა ეს სიტყვები, მან თავის მღვდლებს უთხრა: წაიყვანეთ ეს კაცი და მოკალით იგი; რამეთუ რა გვესაქმება მასთან, ვინაიდან იგი შეშლილია.
- 2 და ისინი წინ წამოვიდნენ და შეეცადნენ მისთვის ხელი ეტაცათ; მაგრამ ის შეეწინააღმდეგა მათ და უთხრა:
- 3 ნუ შემეხებით, რადგან ღმერთი დაგბოცავთ, ხელს თუ დამაკარებთ, რადგან მე ჯერ არ გადამიცია გზავნილი, რომლის გადმოსაცემადაც უფალმა გამომგზავნა; და მე ჯერ არ მითქვამს ის, რასაც თქვენ ითხოვდით, რომ მეთქვა; ამიტომ, ღმერთი არ დაუშვებს, რომ ახლა გამანადგუროთ.
- 4 მაგრამ მე უნდა შევასრულო ბრძანებანი, რომელნიც ღმერთმა მიბრძანა; და ვინაიდან მე გითხარით სიმართლე, თქვენ ჩემზე განრისხებულნი ხართ. და კვლავ, იმის გამო, რომ მე ვთქვი ღვთის სიტყვა, თქვენ განსაჯეთ, რომ მე შეშლილი ვარ.
- 5 ახლა, იყო ასე, მას შემდეგ, რაც აბინადიმ თქვა ეს სიტყვები, მეფე ნოეს ადამიანებმა ვერ გაბედეს მასზე ხელის დაკარება, რადგან უფლის სული იყო მასზე; და მისი სახე ანათებდა კაშკაშა სინათლით, ისე, როგორც მოსე სინაის მთაზე ყოფნისას, უფალთან ლაპარაკის დროს.
- 6 და ის ლაპარაკობდა ღმერთის ძალითა და უფლებამოსილებით; და აგრძელებდა თავის მიმართვას სიტყვებით:
- 7 ხედავთ, რომ არ გაქვთ ჩემი მოკვლის ძალა, ამიტომ, მე დავასრულებ ჩემს გზავნილს. დიახ, და მე მესმის, რომ ეს გულში გჭრით, რადგან გეუბნებით სიმართლეს თქვენი ურჯულოების შესახებ.
- 8 დიახ, ჩემი სიტყვები გავსებთ გაოცებით, გაკვირვებითა და სიბრაზით.
- 9 მაგრამ მე ვამთავრებ ჩემს გზავნილს; და შემდეგ არა აქვს მნიშვნელობა სად წავალ, თუ იქნება ისე, რომ გადავრჩები.
- 10 მაგრამ მე ამას გეტყვით: იმას, რასაც თქვენ ამის შემდეგ მიზამთ, იქნება სიმბოლო და აჩრდილი იმისა, რაც მოვა.

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

- 11 და ახლა, მე გიკითხავთ ღვთის დანარჩენ მცნებებს, რადგან მესმის, რომ ისინი არ გაქვთ გულზე დაწერილი; მე მესმის, რომ სწავლობდით და ასწავლიდით ურჯულოებას თქვენი ცხოვრების უმეტეს ნაწილს.
- 12 და ახლა, თქვენ გახსოვთ, რაც გითხარით: არ შეიქმნა ქანდაკება, არც არანაირი ხატი იმისა, რაც მაღლა ზეცაშია, ან რაც დაბლა დედამიწაზეა, ან რაც წყალშია, მიწის ქვემოთ.
- 13 და კიდევ: თაყვანი არ სცე მათ და არც ემსახურო, რადგან მე ვარ უფალი, ღმერთი შენი, ღმერთი შურისმგებელი, რომელიც მამათა ურჯულოებას შვილებს მოვკითხავ, ჩემს მოძულეთა მესამე და მეოთხე თაობას;
- 14 და წყალობის მყოფელი ჩემს მოყვარულთა და ჩემი მცნებების დამცველთა მრავალ ათასეულ თაობებისათვის.
- 15 არ წარმოთქვა უფლის, შენი ღმერთის, სახელი ამოდ; რამეთუ უფალი დაუსჯელს არ დატოვებს მას, ვინც მის სახელს ამოდ ახსენებს.
- 16 გახსოვდეს შაბათი დღე, რათა წმინდაჰყო იგი.
- 17 ექვსი დღე იმუშავე და აკეთე ყველა შენი საქმე;
- 18 მაგრამ მეშვიდე დღეს, უფლის, შენი ღმერთის შაბათს, არა საქმე არ აკეთო არც შენ, არც შენმა ძემ, არც შენმა ასულმა, არც შენმა მსახურმა, არც შენმა მხევალმა, არც შენმა პირუტყვმა, არც შენმა ხიზანმა, რომელიც შენთან ცხოვრობს.
- 19 რადგან ექვს დღეში შექმნა უფალმა ცა და მიწა, ზღვა და ყველაფერი, რაც მასშია, ამიტომაც აკურთხა უფალმა შაბათი დღე და წმინდაჰყო იგი.
- 20 პატივი ეცი მამაშენსა და დედაშენს, რათა დღეგრძელი იყო მიწაზე, რომელსაც გაძლევს უფალი, შენი ღმერთი.
- 21 არა კლა.
- 22 არ იმრუშო. არ იქურდო.
- 23 არ გამოხვიდე ცრუ მოწმედ შენი მოყვასის წინააღმდეგ.

And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.

And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;

And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.

Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

Remember the sabbath day, to keep it holy.

Six days shalt thou labor, and do all thy work;

But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;

For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

Thou shalt not kill.

Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.

Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

24 არ ისურვო შენი მოყვასის სახლი, არ ისურვო შენი მოყვასის ცოლი, არც მისი მსახური, არც მისი მხევალი, არც მისი ხარი, არც მისი სახედარი და არც არაფერი, რაც შენი მოყვასისაა.

25 და იყო ასე, რომ როდესაც აბინადიმ დაასრულა ეს სიტყვები, მან მათ უთხრა: ასწავლიდით თუ არა ამ ხალხს, გულმოდგინედ შეესრულებინათ ეს ყველაფერი, რომ დაეცვათ ეს მცნებები?

26 მე გეუბნებით – არა; რადგან თქვენ რომ ეს ყველაფერი გაგეკეთებინათ, უფალი არ იბამდა ისე, რომ მე აქ მოვიდოდი და ცუდს ვიწინასწარმეტყველებდი ამ ხალხზე.

27 და ახლა თქვენ თქვით, რომ ხსნა მოდის მოსეს რჯულით. მე გეუბნებით: საჭიროა, რომ თქვენ ჯერჯერობით დაიცვათ მოსეს რჯული; მაგრამ მოვა დრო, როდესაც აღარ იქნება საჭირო მოსეს რჯულის დაცვა.

28 და ამის გარდა, მე გეუბნებით, რომ ხსნა მოდის არა მხოლოდ რჯულით; და რომ არა გამოსყიდვა, რომელსაც თვით ღმერთი აღასრულებს საკუთარი ხალხის ცოდვებისა და ურჯულოებისთვის, მაშინ უნდა აუცილებლად დაიღუპონ, მოსეს რჯულის მიუხედავად.

29 და ახლა მე გეუბნებით, რომ საჭირო იყო რჯულის მიცემა ისრაელის შვილებისათვის, დიახ, ძალიან მკაცრი რჯულის მიცემაც კი; რადგან ისინი იყვნენ ქედფიცხელი ხალხი, სწრაფნი ურჯულოების ჩადენაში და ზანტნი უფლის, თავიანთი ღმერთის, გახსენებაში.

30 ამიტომ, მათ მიეცათ რჯული, დიახ, რჯული ადათ-წესებისა და წეს-ჩვეულებების, რჯული, რომელიც მათ მკაცრად უნდა დაეცვათ, დღიდან დღემდე, რათა შეინარჩუნონ ხსოვნა ღმერთისა და მის წინაშე მათი ვალის შესახებ.

31 მაგრამ, აჰა, მე გეუბნებით, რომ ეს ყველაფერი იყო სიმბოლოები იმისა, რაც მოვა.

32 და ახლა, ჩაწვდნენ კი ისინი რჯულს? მე გეუბნებით – არა, ისინი ყველანი ვერ ჩაწვდნენ რჯულს და ეს მათი გულქვაობის გამო; რადგან ვერ გაიგეს, რომ ვერცერთი ადამიანი ვერ გადარჩება ღმერთის გამოსყიდვის გარეშე.

Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his manservant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

33 რადგან, აჰა, განა არ იწინასწარმეტყველა მოსემ მათთვის მესიის მოსვლის შესახებ, რომ ღმერთი გამოისყიდოდა თავის ხალხს? დიახ, და ყველა წინასწარმეტყველიც კი, რომლებიც ოდესმე წინასწარმეტყველებდნენ ქვეყნის დასაბამიდან, ნუთუ ისინი არ ლაპარაკობდნენ მეტნაკლებად ამის შესახებ?

34 ნუთუ არ ამბობდნენ, რომ ღმერთი თავად ჩამოვა ადამიანთა შვილებს შორის, მიიღებს ადამიანის იერსახეს და ძლევამოსილი ძალით ივლის დედამიწის ზედაპირზე?

35 დიახ, ნუთუ ასევე არ ამბობდნენ ისინი, რომ ის განახორციელებს მკვდრების აღდგომას; და ის თავად იქნება ჩაგრული და ტანჯული?

For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

მოსია 14

- 1 დიახ, ნუთუ არ ამბობს ესაიაც: ვინ ირწმუნა ჩვენს მიერ გაგონილი და ვის გამოცხადა უფლის მკლავი?
- 2 რადგან ამოიზრდება როგორც მორჩი მის წინაშე და როგორც ფესვი ურწყავი მიწიდან; არც ტანადობა აქვს მას, არც სილამაზე; და როდესაც ვიხილავთ მას, არც მშვენებით იქნება მიმზიდველი.
- 3 შესაზიზღია ის და კაცთაგან გაკიცხული; კაცი დადარდიანებული და დამწუხარებას ნაზიარები; და ჩვენ სახეს ვარიდებდით მას, შესაზიზღი იყო და არაფრად ვაგვებდით.
- 4 ნამდვილად, მან იტვირთა ჩვენი მწუხარება და ზიდა ჩვენი დარდი; ჩვენ კი ვფიქრობდით, რომ ნაგვემი იყო, ღვთის მიერ ნაცემი და ტანჯული.
- 5 მაგრამ ის ჩვენი შეცოდებებისთვის იყო დაჭრილი, ჩვენი ურჯულოებისთვის დალეწილი; მას დააწვა სასჯელი ჩვენი მშვიდობისათვის; და მისი ჭრილობებით ჩვენ განვიკურნეთ.
- 6 ჩვენ ყველა, ცხვრებით ავცდით გზას; თითოეული ჩვენგანი საკუთარ გზას დაადგა და უფალმა მას დააკისრა ყოველი ჩვენგანის ურჯულოება.
- 7 შევიწროებული იყო და გაჭირვებული, მაგრამ არ გაუხსნია ბაგე; როგორც კრავი, მიჰყავთ იგი დასაკლავად და როგორც მპარსველის წინაშე დადუმებულ ცხვარს, მასაც არ გაუხსნია ბაგე.
- 8 საპყრობილიდან და სამსჯავროდან იქნა წაყვანილი; და ვინ აუწყებს მისი მოდგმის შესახებ? რადგან მოკვეთილ იქნა ცოცხალთა მიწიდან; ჩემი ხალხის შეცოდებების გამო იგი განიგმირა.
- 9 მან ბოროტთა შორის ჰპოვა სამარე და მდიდართა გვერდით იყო თავის სიკვდილში; რადგან ბოროტება არ ჩაუდენია და არც სიცრუე ყოფილა მის ბაგეში.
- 10 მაგრამ უფალს სურდა მისი დალეწვა; წამებაში ჩააგდო; როდესაც მისი სული შეეწირება ცოდვის მსხვერპლად, იგი იხილავს თავის შთამომავლობას, მას გაუხანგრძლივდება დღეები და უფლის ნება მისი ხელით მიაღწევს წარმატებას.

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.

11 იგი იხილავს თავისი სულის წამებას და დაკმაყოფილდება; მისი ცოდნით, ჩემი მართალი მსახური ბევრს გაამართლებს; რადგან მათ ურჯულოებას იტვირთავს.

12 ამიტომ, მივცემ მას წილს დიადთა შორის; და ძლიერებთან ერთად გაინაწილებს ნადავლს; რადგან სასიკვდილოდ გაწირა თავისი სული; და დამნაშავეთა შორის აღირიცხა; და მრავალთა ცოდვები იტვირთა და დამნაშავეთ გაუწია შუამდგომლობა.

He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.

Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death; and he was numbered with the transgressors; and he bore the sins of many, and made intercession for the transgressors.

მოსია 15

- 1 და ახლა, აბინადიმ მათ უთხრა: მე მინდა თქვენ გაიგოთ, რომ ღმერთი თავად ჩამოვა ადამიანთა შვილებს შორის და გამოისყიდის თავის ხალხს.
- 2 და იმის გამო, რომ იქნება ხორციელი, ის წოდებული იქნება ღმერთის ძე; და რადგან მამის ნებას დაუმორჩილებს ხორცს, არის რა მამაც და ძეც –
- 3 მამა, რადგან ჩასახულ იქნა ღვთის ძალით; და ძე, ხორცის გამო; ამგვარად, ის გახდა მამაც და ძეც –
- 4 და ისინი არიან ერთი ღმერთი, დიახ, მარადიული მამა ზეცისა და დედამიწის.
- 5 ამგვარად, ხორცი სულს ემორჩილება ანუ ძე – მამას, არის რა ღმერთი ერთი, იტანს ცდუნებას და არ უთმობს იმ ცდუნებას, მაგრამ იტანს თავის დაცინვას, მათრახით ცემას და თავის ხალხისაგან გაძევებასა და უარყოფას.
- 6 და ყოველივე ამის შემდეგ და ადამიანთა შვილებს შორის ამდენი დიდი სასწაულის მოხდენის შემდეგ, მას წაიყვანენ, დიახ, ისე, როგორც თქვა ესაიამ, როგორც ცხვარს, დადუმებულს მპარსველის წინაშე, ასევე მას არ გაუხსნია ბაგე.
- 7 დიახ, ასეც წაიყვანენ, ჯვარს აცვამენ და მოკლავენ, ხორცი სიკვდილს დაემორჩილება, ძის ნებას კი მამის ნება შთანთქმავს.
- 8 ამგვარად, ღმერთი ამსხვრევს სიკვდილის ბორკილებს, იმარჯვებს რა სიკვდილზე; ძალას აძლევს ძეს, რათა გაუწიოს შუამდგომლობა ადამიანთა შვილებს –
- 9 ზეცაში ამაღლებული, აქვს რა წყალობის წიალი; აღვსილია სიბრალულით ადამიანთა შვილების მიმართ; დგას მათსა და სამართალს შუა; დაამსხვრია რა სიკვდილის ბორკილები, აიღო თავის თავზე მათი ურჯულოება და შეცოდებანი, გამოისყიდა რა ისინი და დააკმაყოფილა სამართლის მოთხოვნილებანი.
- 10 და ახლა, მე გეუბნებით, ვინ აუწყებს მისი მოდგმის შესახებ? აჰა, მე გეუბნებით, რომ როდესაც მისი სული ცოდვის მსხვერპლად შეიწირება, ის იხილავს თავის შთამომავლობას. და ახლა, თქვენ რას იტყვით? და ვინ იქნება მისი შთამომავალი?

Mosiah 15

And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.

And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—

The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—

And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.

And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.

And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.

Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.

And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—

Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

- 11 აჰა, მე თქვენ გეუბნებით: ყოველმა, ვინც მოისმინა წინასწარმეტყველების სიტყვები, დიახ, ყველა წმინდა წინასწარმეტყველის, რომელნიც წინასწარმეტყველებდნენ უფლის მოსვლაზე, მე გეუბნებით, რომ ყველამ, ვინც ყური დაუგდო მათ სიტყვებს და იწამა, რომ უფალი გამოისყიდდა თავის ხალხს და მოელოდნენ იმ დღეს თავიანთი ცოდვების მიტევებისათვის, გეუბნებით, რომ ესენი არიან მისი შთამომავლები ანუ ისინი არიან ღვთის სასუფევლის მემკვიდრენი.
- 12 რადგან ესენი არიან, ვისი ცოდვებიც მან იტვირთა; ესენი არიან, რომლებსთვისაც ის მოკვდა, რათა გამოესყიდა ისინი თავიანთი შეცოდებებისაგან. და ახლა, ნუთუ არ არიან ისინი მისი შთამომავლები?
- 13 დიახ, ნუთუ არ არიან წინასწარმეტყველნი მისი შთამომავლები, ყველა, ვინც გახსნეს ბაგე, რათა ეწინასწარმეტყველებინათ, ვინც არ ჩავარდა შეცოდებაში, მე ვგულისხმობ ყველა წმინდა წინასწარმეტყველს ქვეყნის დასაბამიდან? მე გეუბნებით, რომ ისინი არიან მისი შთამომავლები.
- 14 და ესენი არიან, რომლებმაც აუწყეს მშვიდობა, რომლებმაც მოიტანეს კეთილი ამბები, რომლებმაც აუწყეს ხსნა; და უთხრეს სიონს: მეფობს შენი ღმერთი!
- 15 და რა მშვენიერი იყო მთებზე მათი ფეხი!
- 16 და კვლავ, რა მშვენიერია მთებზე მათი ფეხი, რომლებიც ჯერ კიდევ აუწყებენ მშვიდობას!
- 17 და კვლავ, რა მშვენიერია მთებზე მათი ფეხი, რომლებიც მომავალშიც აუწყებენ მშვიდობას, დიახ, ამიერიდან სამარადისოდ!
- 18 და აჰა, მე გეუბნებით, ეს არ არის ყველაფერი, რადგან რა მშვენიერია მთებზე მისი ფეხი, რომელსაც მოაქვს კეთილი ამბები, რომელიც არის მშვიდობის მქმნელი, დიახ, თვით უფალი, რომელმაც გამოისყიდა თავისი ხალხი; დიახ, იგი, რომელმაც თავის ხალხს ხსნა აჩუქა.
- 19 რადგან, რომ არა გამოსყიდვა, რომელიც მან თავისი ხალხისთვის ჩაიდინა, რომელიც მომზადებული იყო ქვეყნის დასაბამიდან, მე გეუბნებით: ეს რომ არა, მთელი კაცობრიობა უნდა დაღუპულიყო.

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

- 20 მაგრამ, აჰა, სიკვდილის ბორკილები იქნება დამსხვრეული და ძე მეფობს და აქვს ძალა მკვდრებზე; ამიტომ, ის ახდენს მკვდართა აღდგომას.
- 21 და მოდის აღდგომა, პირველი აღდგომა; დიახ, მათი აღდგომა, რომლებიც იყვნენ, არიან და იქნებიან, ქრისტეს აღდგომამდე, რადგან ასე ერქმევა მას.
- 22 და ახლა, ყველა წინასწარმეტყველთა აღდგომა და ყველასი, ვინც იწამა მათი სიტყვები ანუ ყველანი, რომლებიც იცავდნენ ღვთის მცნებებს, გამოვლენ პირველ აღდგომაში; ამიტომ, ისინი არიან პირველი აღდგომა.
- 23 ისინი აღდგებიან, რომ იცხოვრონ ღმერთთან, რომელმაც ისინი გამოისყიდა; ამგვარად, მათ აქვთ მარადიული სიცოცხლე ქრისტეს მეშვეობით, რომელმაც დაამსხვრია სიკვდილის ბორკილები.
- 24 და ესენი არიან, ვინც მონაწილეობენ პირველ აღდგომაში; და ესენი არიან, რომლებიც გარდაიცვალნენ ქრისტეს მოსვლამდე, თავიანთ უმეცრებაში, რომლებსაც არ ეუწყათ ხსნის შესახებ. და ამგვარად, უფალი ახდენს მათ აღდგენას და ისინი მონაწილეობენ პირველ აღდგომაში ანუ აქვთ მარადიული სიცოცხლე, არიან რა უფლისგან გამოსყიდულნი.
- 25 და პატარა ბავშვებსაც აქვთ მარადიული სიცოცხლე.
- 26 მაგრამ, აჰა, გეშინოდეთ და კანკალებდეთ ღმერთის წინაშე, რადგან უნდა გაკანკალებდეთ; რადგან უფალი არ გამოისყიდის მათ, რომლებიც მის წინააღმდეგ ჯანყდებიან და კვდებიან თავიანთ ცოდვებში; დიახ, ყველანი, რომლებიც დაიღუპნენ თავიანთ ცოდვებში ქვეყნის დასაბამიდან, რომლებიც შეგნებულად აჯანყდნენ ღმერთის წინააღმდეგ, რომლებმაც იცოდნენ ღმერთის მცნებები და არ იცავდნენ მათ, ესენი არიან, რომლებიც არ მონაწილეობენ პირველ აღდგომაში.

But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.

And now, the resurrection of all the prophets, and all those that have believed in their words, or all those that have kept the commandments of God, shall come forth in the first resurrection; therefore, they are the first resurrection.

They are raised to dwell with God who has redeemed them; thus they have eternal life through Christ, who has broken the bands of death.

And these are those who have part in the first resurrection; and these are they that have died before Christ came, in their ignorance, not having salvation declared unto them. And thus the Lord bringeth about the restoration of these; and they have a part in the first resurrection, or have eternal life, being redeemed by the Lord.

And little children also have eternal life.

But behold, and fear, and tremble before God, for ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none such that rebel against him and die in their sins; yea, even all those that have perished in their sins ever since the world began, that have wilfully rebelled against God, that have known the commandments of God, and would not keep them; these are they that have no part in the first resurrection.

- 27 ამიტომ, ნუთუ არ უნდა გაკანკალებდეთ? რადგან არცერთი მათგანისთვის ხსნა არ მოდის; რადგან არცერთი ასეთი უფალს არ გამოუსყიდია; დიახ, და არც შეუძლია უფალს გამოსყიდოს ასეთი; რადგან არ შეუძლია უარყოს საკუთარი თავი; რადგან არ შეუძლია უარყოს სამართალი, როდესაც იგი თავისას ითხოვს.
- 28 და ახლა, მე გეუბნებით, რომ დრო დადგება, როდესაც უფლის ხსნა გამოეცხადება ყოველ ერს, ტომს, ენასა და ხალხს.
- 29 დიახ, უფალო, შენი გუშაგები აიმაღლებენ ხმას; ერთად იმღერებენ; რადგან თავისი თვალით დაინახავენ, როდესაც უფალი კვლავ აღადგენს სიონს.
- 30 მხიარულად შემოსძახეთ, ერთად იმღერეთ, თქვენ, იერუსალიმის გაპარტახებული ადგილებო; რადგან უფალმა ანუგეშა თავისი ხალხი, მან იერუსალიმი გამოსყიდა.
- 31 გაიშიშვლა უფალმა წმინდა მკლავი ყველა ერის თვალწინ და დედამიწის ყველა კიდე იხილავს ჩვენი ღმერთის ხსნას.

Therefore ought ye not to tremble? For salvation cometh to none such; for the Lord hath redeemed none such; yea, neither can the Lord redeem such; for he cannot deny himself; for he cannot deny justice when it has its claim.

And now I say unto you that the time shall come that the salvation of the Lord shall be declared to every nation, kindred, tongue, and people.

Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God.

მოსია 16

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც აბინადიმ თქვა ეს სიტყვები, გაიწოდა ხელი და თქვა: დადგება დრო, როდესაც ყველა იხილავს უფლის ხსნას, როდესაც ყოველი ერი, ტომი, ენა და ხალხი იხილავს თავისი თვალით და აღიარებს ღმერთის წინაშე, რომ სასჯელი მისი არის სამართლიანი.
- 2 და მაშინ ბოროტნი იქნებიან გაძევებულნი და მათ ექნებათ კვნესის, ტირილის, გოდებისა და კბილების ღრჭიალის მიზეზი; და ეს იმის გამო, რომ უფლის ხმას არ უგდებდნენ ყურს; ამიტომ, უფალი მათ არ გამოისყიდის.
- 3 რადგან ისინი არიან ხორციელნი და ეშმაკისეულნი; და ეშმაკს აქვს ძალა მათზედ; დიახ, იმ ძველ გველს, რომელმაც შეაცდინა ჩვენი პირველი მშობლები, რამაც გამოიწვია მათი დაცემა, რამაც გამოიწვია ის, რომ მთელი კაცობრიობა გახდა ხორციელი, ავხორცი და ეშმაკისეული, კეთილის ბოროტისაგან მცოდნე და ექვემდებარებიან ეშმაკს.
- 4 ამგვარად დაიკარგა მთელი კაცობრიობა და აჰა, ის იქნებოდა უსასრულოდ დაკარგული, რომ ღმერთს არ გამოესყიდა თავისი ხალხი მათი დაკარგული და დაცემული მდგომარეობიდან.
- 5 მაგრამ გახსოვდეთ: ის, რომელიც დაჟინებით რჩება თავის ხორციელ ბუნებაში და აგრძელებს ცოდვისა და ღმერთის წინააღმდეგ ჯანყის გზებით სვლას, რჩება საკუთარ დაცემულ მდგომარეობაში და ეშმაკს მასზე აქვს სრული ძალა. ამიტომ, მისთვის თითქოს არც ყოფილა გამოსყიდვა, არის რა ღმერთის მტერი და ასევე ეშმაკიც არის ღმერთის მტერი.
- 6 და ახლა ქრისტე რომ არ მოსულიყო ამქვეყნად, ვსაუბრობ რა მომავალზე, როგორც უკვე მომხდარზე, არ იქნებოდა გამოსყიდვა.
- 7 და ქრისტე რომ არ აღმსდგარიყო მკვდრეთით ან არ დაემსხვრია სიკვდილის ბორკილები, რათა საფლავს არ გაემარჯვებინა და სიკვდილს არ ჰქონოდა ნესტარი, მაშინ აღდგომაც ვერ მოხდებოდა.
- 8 მაგრამ აღდგომა არის, ამიტომ საფლავმა ვერ გაიმარჯვა და ქრისტეში შთაინთქა სიკვდილის ნესტარი.

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

- 9 იგი არის ამაქვეყნის სინათლე და სიცოცხლე; დიახ, სინათლე, რომელიც უსასრულოა, რომელიც ვერასდროს ვერ ჩაქრება; დიახ, ასევე სიცოცხლე, რომელიც უსასრულოა, ასე რომ, ველარ იქნება სიკვდილი.
- 10 ეს მოკვდავიც კი შეიმოსება უკვდავებით, ეს ხრწნადი შეიმოსება უხრწნელობით და მიყვანილ იქნება, რათა წარსდგეს ღმერთის სამსჯავროს წინაშე, რომ განკითხულ იქნას მის მიერ, თავიანთი საქმეების შესაბამისად, იყოს ისინი კეთილი თუ ბოროტი –
- 11 და თუ ისინი იქნება კეთილი – უსასრულო სიცოცხლისა და ბედნიერების აღდგომისაკენ; და თუ ისინი იქნება ბოროტი – უსასრულო წყევლის აღდგომისაკენ და გადაეცემიან ეშმაკს, რომელმაც ისინი დაიმორჩილა, რაც არის წყევლა –
- 12 რადგან წავიდნენ საკუთარი ხორციელი ნებისა და სურვილების შესაბამისად; არასდროს არ შესთხოვეს უფალს, როდესაც მოწყალების ხელი გაწვდილი იყო მათკენ; რადგან წყალობის ხელი გაწვდილი იყო მათკენ, მაგრამ მათ უარი თქვეს; ისინი გააფრთხილეს თავიანთ ურჯულოებაზე და მაინც არ ისურვეს მათი დათმობა; და მათ ებრძანათ, რომ მოენანიებინათ, მაგრამ მათ არ ისურვეს მონანიება.
- 13 და ახლა, ნუთუ არ უნდა კანკალებდეთ და ინანიებდეთ თქვენს ცოდვებს და გახსოვდეთ, რომ მხოლოდ ქრისტეში და ქრისტეს მეშვეობით შეგიძლიათ გადარჩენა?
- 14 ამიტომ, თუ ასწავლით მოსეს რჯულს, ასევე ასწავლეთ, რომ ის არის აჩრდილი იმისა, რაც უნდა მოვიდეს –
- 15 ასწავლეთ მათ, რომ გამოსყიდვა მოდის უფალი ქრისტეს მეშვეობით, რომელიც არის ჭეშმარიტი მარადიული მამა. ამინ.

He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation—

Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.

And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?

Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—

Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

მოსია 17

- 1 და ახლა, ეს იყო ასე, რომ როდესაც აბინადიმ დაასრულა ეს სიტყვები, მეფემ მღვდლებს უბრძანა, წაეყვანათ ის და ისე ექნათ, რომ იგი მომკვდარიყო.
- 2 მაგრამ მათ შორის იყო ერთი, რომელსაც ერქვა სახელად ალმა, ის ასევე იყო ნეფის შთამომავალი. და ის იყო ახალგაზრდა კაცი და მან იწამა სიტყვები, რომლებიც აბინადიმ ილაპარაკა, რადგან მან იცოდა იმ ურჯულოების შესახებ, რომელზედაც აბინადი მოწმობდა მათ წინააღმდეგ; ამიტომ, მან დაუწყო მეფეს ხვეწნა, რომ ის არ განრისხებულიყო აბინადიზე, არამედ ნება მიეცა, მშვიდობით წასულიყო.
- 3 მაგრამ მეფე უფრო მეტად განრისხდა და ბრძანა, რომ ალმა გაეძევებინათ თავიანთი გარემოცვიდან და უკან მსახურები გააყოლა, რათა ის მოეკლათ.
- 4 მაგრამ იგი მათ გაექცა და დაიმალა, რათა ვერ ეპოვათ. და მიმალული იყო რა მრავალი დღის განმავლობაში, ჩაიწერა აბინადის ყოველი სიტყვა, რაც მან ილაპარაკა.
- 5 და იყო ასე, რომ მეფემ უბრძანა თავის მცველებს, რომ ალყაში მოექციათ აბინადი და შეეპყროთ იგი; და მათ ის შებოჭეს და საპყრობილეში ჩააგდეს.
- 6 და სამი დღის შემდეგ, თავის მღვდლებთან თათბირის შემდეგ, მან ბრძანა, რომ იგი კვლავ მოეყვანათ მასთან.
- 7 და მიმართა მას: აბინადი, ჩვენ მოვძებნეთ შენ წინააღმდეგ ბრალდება და შენ ხარ სიკვდილის ღირსი.
- 8 რადგან შენ თქვი, რომ თავად ღმერთი ჩამოვა ადამიანთა შვილებს შორის; და აი ამის გამო შენ მიეცემი სიკვდილს, თუ არ წაიღებ უკან ყოველ სიტყვას, რომელიც შენ ბოროტად წარმოთქვი ჩემზე და ჩემს ხალხზე.
- 9 ახლა აბინადიმ მას უთხრა: მე გეუბნებით, უკან არ წაიღებ ჩემს სიტყვებს, რომლებიც გითხარით ამ ხალხზე, რადგან ისინი ჭეშმარიტია; და იმისთვის, რომ გაგეგოთ მათი ჭეშმარიტების შესახებ, მე დავუშვი, რომ ჩავვარდნილიყავი თქვენს ხელში.

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

- 10 დიახ, მე სიკვდილამდეც კი გავძლებ და არ წავიღებ ჩემს სიტყვებს უკან; და ისინი იქნება, როგორც დამოწმება თქვენ წინააღმდეგ. და თუ თქვენ მე მომკლავთ, თქვენ დაღვრით უდანაშაულო სისხლს და ესეც ასევე იქნება, როგორც დამოწმება თქვენ წინააღმდეგ, უკანასკნელ დღეს.
- 11 და ახლა, მეფე ნოემ ლამის გაუშვა იგი, რადგან შეეშინდა მისი სიტყვების; რადგან შეეშინდა, რომ ღვთის სასჯელი მასზე მოვიდოდა.
- 12 მაგრამ მღვდლებმა აღიმალეს ხმა მის წინააღმდეგ და დაიწყეს მისი დადანაშაულება, სიტყვებით: მან შეურაცხყო მეფე. ამიტომ მეფის წყრომა გაღვივდა მის წინააღმდეგ და მან გადასცა იგი მოსაკლავად.
- 13 და იყო ასე, რომ მათ ის წაიყვანეს და შებოჭეს და გაროზგეს მისი კანი ფიჩხის კონებით, დიახ, სიკვდილამდეც კი.
- 14 და ახლა, როდესაც ცეცხლმა დაიწყო მისი შთანთქვა, მან შეჰღაღადა მათ სიტყვებით:
- 15 აჰა, ისე, როგორც თქვენ მე მომექეცით, იქნება ისე, რომ თქვენი შთამომავლებიც მრავალთ ისეთსავე ტკივილს მიაყენებენ, რომელსაც მე ვიტან, ცეცხლისაგან სიკვდილის ტკივილსაც კი; და ეს იმის გამო, რომ ისინი, უფლით, თავიანთი ღმერთით, ხსნას იწამებენ.
- 16 და იქნება ასე, რომ თქვენი ურჯულოებით გამო, ყველანაირი სნულებებით იქნებით ტანჯულნი.
- 17 დიახ, თქვენ ყველა მხრიდან იქნებით ნაცემნი, განდევნილნი და გაფანტულნი აქეთ-იქეთ, როგორც ველურ ფარას დევნიან ველური და სასტიკი მხეცები.
- 18 და იმ დღეს თქვენზე ინადირებენ და ხელში იქნებით აყვანილნი თქვენი მტრების მიერ და მაშინ თქვენც ისე დაიტანჯებით, როგორც მე ვიტანჯები ცეცხლისაგან სიკვდილის ტკივილით.
- 19 ასეთნაირად ღმერთი აღასრულებს შურისგებას მათზედ, რომლებიც ანადგურებენ მის ხალხს. ღმერთო, მიიღე ჩემი სული.
- 20 და ახლა, როდესაც აბინადიმ თქვა ეს სიტყვები, ის დაეცა ცეცხლისაგან სიკვდილით; დიახ, მოკლეს, რადგან არ უარყო ღმერთის მცნებები, თავისი სიკვდილით ჩაბეჭდა საკუთარი სიტყვების ჭეშმარიტება.

Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.

And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.

But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.

And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.

And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:

Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.

And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.

Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

მოსია 18

- 1 და იყო ასე, რომ ალმამ, რომელიც გაექცა მეფე ნოეს მსახურთ, მოინანია საკუთარი ცოდვები და ურჯულოება და წავიდა ფარულად ხალხთა შორის და დაიწყო აბინადის სიტყვების სწავლება –
- 2 დიახ, იმაზედ, თუ რა მოხდებოდა და ასევე მკვდართა აღდგომისა და ადამიანთა გამოსყიდვის შესახებ, რაც უნდა განხორციელებულიყო ქრისტეს ძალის, ტანჯვისა და სიკვდილის მეშვეობით; და მისი აღდგომისა და ზეცაში ამაღლებით.
- 3 და ის ასწავლიდა ყველას, ვინც მოისმენდა მის სიტყვებს. და იგი ასწავლიდა ფარულად, რათა ამის შესახებ არ შეეტყო მეფეს. და მრავალმა იწამა მისი სიტყვები.
- 4 და იყო ასე, რომ ყველა, ვინც იწამა მისი, მიდიოდა მეფის მიერ მორმონად წოდებულ ადგილზე და იმყოფებოდა მიწის საზღვრებთან, სადაც უხვად, წლების განმავლობაში, ბინადრობდნენ გარეული მხეცები.
- 5 ახლა, მორმონში იყო სუფთა წყლის წყარო და ალმა იქ აფარებდა თავს; იმ ადგილას, წყალთან ახლოს, იყო პატარა ხეების ტევრი, სადაც დღისით იმალებოდა მეფის მეძებრებისგან.
- 6 და იყო ასე, რომ ყველა, ვისაც მისი სწამდა, მიდიოდა იქ, რათა მოესმინათ მისი სიტყვები.
- 7 და იყო ასე, რომ მრავალი დღის შემდეგ, მორმონის ადგილზე, შეიკრიბნენ საკმაოდ დიდი რაოდენობის ადამიანები, რათა მოესმინათ ალმას სიტყვები. დიახ, ყველა, ვისაც სწამდა მისი სიტყვის, ერთად იკრიბებოდნენ, რომ მისთვის მოესმინათ. და იგი ასწავლიდა და ქადაგებდა მათთვის მონანიებას, გამოსყიდვასა და უფალში რწმენას.
- 8 და იყო ასე, რომ მან უთხრა: აჰა, აქ არის მორმონის წყლები (რადგან ასე ეწოდებოდათ) და ახლა, თქვენ გსურთ, რომ შეხვიდეთ ღმერთის ფარაში და გეწოდოთ მისი ხალხი და მზად ხართ ატაროთ ერთმანეთის ტვირთი, რათა იგი შემსუბუქდეს;

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water, and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

- 9 დიახ, ხართ მზად, იგლოვოთ მათთან ერთად, ვინც გლოვობს; დიახ, ანუგეშოთ ისინი, რომლებსაც სჭირდებათ ნუგეში და ყოველთვის, ყველაფერში და ყველგან, სადაც არ უნდა იყოთ, ღმერთის მოწმენი იყოთ, სიკვდილამდეც კი, რათა გამოსყიდულ იქნეთ ღმერთის მიერ და ჩაითვალოთ პირველი აღდგომის აღმსდგართა შორის, რათა იქონიოთ მარადიული სიცოცხლე –
- 10 ახლა მე გეუბნებით: თუ ეს არის თქვენი გულის საწადელი, მაშინ რა გაქვთ უფლის სახელით ნათლობის საწინააღმდეგო, როგორც მოწმობა მის წინაშე იმისა, რომ აღთქმა დადეთ მასთან, რომ იმსახუროთ მისთვის და დაიცავთ მის მცნებებს, რათა მან უფრო უხვად გადმოღვაროს თავისი სული თქვენზე?
- 11 და ახლა, როდესაც ხალხმა მოისმინა ეს სიტყვები, მათ სიხარულისგან ტაში შემოჰკრეს და შესძახეს: ეს არის ჩვენი გულის საწადელი.
- 12 და ახლა, ეს იყო ასე, რომ აღმამ აიყვანა ჰელამი, რომელიც იყო ერთ-ერთი პირველთაგანი, მივიდა და ჩადგა წყალში და შეჰლადა სიტყვებით: უფალო, გადმოღვარე შენი სული შენს მსახურზედ, რათა მან გულის სიწმინდით შეძლოს ამ საქმის გაკეთება.
- 13 და როდესაც მან ეს სიტყვები წარმოთქვა, უფლის სული მოეფინა მასზედ და თქვა: ჰელამ, მე გნათლავ შენ, მაქვს რა უფლებამოსილება ყოვლადძლიერი ღმერთისგან, იმის დასამოწმებლად, რომ დადე აღთქმა, ემსახურო მას შენი მოკვდავი სხეულის სიკვდილამდე; დაე, უფლის სული გადმოიღვაროს შენზე, დაე, გიბოძოს მარადიული სიცოცხლე ქრისტეს გამოსყიდვით, რომელიც მან მოამზადა ამაქვეყნის დასაბამიდან.
- 14 და მას შემდეგ, რაც აღმამ წარმოთქვა ეს სიტყვები, ორთავე, აღმა და ჰელამი, ჩაწვნენ წყალში და ადგნენ და გახარებულნი ამოვიდნენ წყლიდან, იყვნენ რა სულით აღვსილნი.
- 15 და კვლავ, აღმამ აიყვანა სხვა და მეორეჯერ ჩავიდა წყალში და მონათლა პირველის მსგავსად, მხოლოდ თვითონ აღარ ჩაწვა წყალში.

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

- 16 და ამგვარად, მან მონათლა ყოველი, რომელიც მივიდა მორმონის ადგილზე; და ისინი იყვნენ რაოდენობით დაახლოებით ორას ოთხი სული; დიახ, და ისინი მოინათლნენ მორმონის წყლებში და იყვნენ ღმერთის მადლით აღვსილნი.
- 17 და იმ დროიდან მათ ეწოდათ ღვთის ეკლესია ანუ ქრისტეს ეკლესია. და იყო ასე, რომ ღმერთის ძალითა და უფლებამოსილებით ყოველი მონათლული დაემატა მის ეკლესიას.
- 18 და იყო ასე, რომ აღმამ, ჰქონდა რა უფლებამოსილება ღმერთისგან, მოახდინა მღვდელთა კურთხევა – ყოველ ორმოცდაათ მათგანზე ერთი მღვდელი, რათა ექადაგათ მათთვის და ესწავლებინათ მათთვის იმის შესახებ, რაც ღვთის სასუფეველს ეხება.
- 19 და მან უბრძანა, რომ არ ესწავლებინათ სხვა არაფერი იმის გარდა, რასაც თვითონ ასწავლიდა და რაც ნათქვამი იყო წმინდა წინასწარმეტყველების პირით.
- 20 დიახ, მან ისიც უბრძანა მათ, რომ არ ექადაგათ სხვა არაფერი მონანიებისა და უფალში რწმენის გარდა, რომელმაც გამოისყიდა თავისი ხალხი.
- 21 და მან უბრძანა, რომ მათ შორის არ ყოფილიყო უთანხმოება, არამედ საერთო თვალთ ეცქირათ წინ, ჰქონოდათ ერთი რწმენა და ერთი ნათლობა, ერთობითა და ერთმანეთისადმი სიყვარულში ურთიერთ გადაჭდობილი გულები.
- 22 და ამგვარად, მან უბრძანა მათ, რომ ექადაგათ. და ამგვარად, ისინი გახდნენ ღმერთის შვილები.
- 23 და მან უბრძანა მათ, დაეცვათ შაბათი დღე და წმინდა ეყოთ იგი და ასევე ყოველ დღე მადლობა გადაეხადათ თავიანთი უფალი ღმერთისათვის.
- 24 და მან ასევე უბრძანა მათ, რომ მღვდლებმა, რომლებიც მან აკურთხა, იმრომონ საკუთარი ხელებით, თავისი თავის უბრუნველსაყოფად.
- 25 და ყოველ კვირას იყო ერთი დღე, რომელიც გამოყოფილი იყო იმისათვის, რომ ერთად შეკრებილიყვნენ, ხალხისთვის ესწავლებინათ და თაყვანი ეცათ უფლისათვის, თავიანთი ღმერთისათვის. და ასევე, რომ ერთად შეკრებილიყვნენ იმდენჯერ, რისი ძალაც შესწევდათ.

And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.

And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.

And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.

Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.

And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.

And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.

And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.

And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

26 და მღვდლები არ უნდა ყოფილიყვნენ დამოკიდებულნი ხალხზე საკუთარი თავის უზრუნველყოფისას; არამედ თავიანთი შრომით უნდა მიეღოთ ღმერთის მადლი, რომ სულით განმტკიცებულიყვნენ ღმერთის შესახებ ცოდნით, რომ შეძლებოდათ ესწავლებინათ ღვთის ძალითა და უფლებამოსილებით.

27 და კვლავ, აღმამ ბრძანა, რომ ეკლესიის წევრებს ეწილადებინათ თავიანთი ქონებიდან, ყოველ მათგანს, იმის მიხედვით, თუ რამდენი ჰქონდა; თუ ვინმეს ჰქონდა უფრო უხვად, მას უნდა ეწილადებინა უფრო უხვად; და მას, რომელსაც ჰქონდა ცოტაოდენი, მხოლოდ ცოტაოდენი მოეთხოვებოდა და ვისაც არ ჰქონდა, მას მიეცემოდა.

28 და ამგვარად, მათ უნდა ეწილადებინათ თავიანთი ქონებიდან, საკუთარი თავისუფალი ნებითა და კეთილი სურვილით ღმერთის მიმართ და იმ მღვდლებისთვის, რომლებიც გაჭირვებაში იმყოფებოდნენ, დიახ, და ყოველი ღატაკი და შიშველი სულისთვის.

29 და მან ეს უთხრა მათ ღმერთის ბრძანებით; და ისინი იყვნენ ღმერთის წინაშე უბიწოდ მავალნი, უწილადებდნენ ერთმანეთს მატერიალურსა და სულიერს, მათი საჭიროებებისა და მოთხოვნილებების შესაბამისად.

30 და ახლა, იყო ასე, რომ ეს ყველაფერი ხდებოდა მორმონში, დიახ, მორმონის წყლებთან ტყეში, რომელიც მდებარეობდა მორმონის წყლებთან ახლოს; დიახ, ადგილი მორმონი, მორმონის წყლები, ტყე მორმონისა, როგორი მშვენიერება იყო ეს მათი თვალისთვის, რომლებმაც იქ შეიცნეს თავიანთი გამომსყიდველი; დიახ, და რაოდენ კურთხეულნი არიან ისინი, რადგან მარადის იმღერებენ მის სადიდებელს.

31 და ეს ყველაფერი მოხდა იმ მიწის საზღვრებთან, რათა მეფისთვის არ გამხდარიყო ცნობილი.

32 მაგრამ, აჰა, იყო ასე, რომ მეფემ შეამჩნია რა მის ხალხში მოძრაობა, მიაგზავნა თავისი მსახურები, რომ ეთვალთვალათ მათთვის. ამიტომ, იმ დღეს, როდესაც ისინი ერთად იკრიბებოდნენ, რომ მოესმინათ უფლის სიტყვა, მეფემ ისინი ამხილა.

And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

- 33 და ახლა, მეფემ თქვა, რომ ალმა ხალხს უბიძგებდა მის წინააღმდეგ ჯანყისაკენ; ამიტომ, მან მიაგზავნა თავისი ჯარი მათ გასანადგურებლად.
- 34 და იყო ასე, რომ ალმასა და უფლის ხალხს შეატყობინეს მეფის ჯარის მოახლოების შესახებ; ამიტომ, მათ აკრიფეს თავიანთი კარვები და ოჯახები და წავიდნენ უდაბნოში.
- 35 და ისინი იყვნენ რაოდენობით დაახლოებით ოთხას ორმოცდაათი სული.

And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.

And they were in number about four hundred and fifty souls.

მოსია 19

- 1 და იყო ასე, რომ მეფის ჯარი უფლის ხალხის
ამაოდ ძებნის შემდეგ უკან დაბრუნდა.
- 2 და ახლა, აჰა, მეფის ჯარი იყო
მცირერიცხოვანი, რადგან იყო შემცირებული
და დარჩენილ ხალხს შორის დაიწყო
განხეთქილება.
- 3 და მცირე ნაწილმა, მეფის წინააღმდეგ
დაიწყო მუქარის გადმოფრქვევა და მათ შორის
დაიწყო დიდი განხეთქილება.
- 4 და ახლა, მათ შორის იყო ადამიანი,
რომელსაც ერქვა გიდეონი და ის იყო ძლიერი
ადამიანი და მეფის მტერი, ამიტომ, ამოიღო
თავისი მახვილი და მრისხანებაში დაიფიცა,
რომ მეფეს მოკლავდა.
- 5 და იყო ასე, რომ ის შეებრძოლა მეფეს; და
როდესაც მეფემ იხილა, რომ ის თითქმის
დაძლეულ იქნა, იგი გაიქცა და ავიდა ტაძართან
ახლოს მდებარე კოშკში.
- 6 და გიდეონი უკან გამოედევნა და თითქმის
ავიდა კოშკში მეფის მოსაკლავად და მეფემ
თვალი მიაპყრო შემლონის მიწას და აჰა,
ლამანიელთა ჯარი უკვე მიწის საზღვრებში
იყო.
- 7 და ახლა, მეფემ თავისი სულის ტანჯვაში,
წამოიძახა: გიდეონ, შემინდე, რადგან
ლამანიელები მოდიან ჩვენზე და ისინი
გაგვანადგურებენ; დიახ, გაანადგურებენ ჩემს
ხალხს.
- 8 და მეფე იმდენად არ ზრუნავდა თავის
ხალხზე, როგორც საკუთარ სიცოცხლეზე;
მიუხედავად ამისა, გიდეონმა დაინდო მისი
სიცოცხლე.
- 9 და მეფემ უბრძანა ხალხს, რომ
ლამანიელებისაგან გაქცეულიყვნენ, თვითონ
მათ წინ წავიდა და ისინი გაიქცნენ უდაბნოში,
თავიანთი ქალებითა და ბავშვებით.
- 10 და იყო ასე, რომ ლამანიელები მათ
გამოედევნენ და დაეწვივნენ და დაიწყეს მათი
ხოცვა.
- 11 ახლა, იყო ასე, რომ მეფემ უბრძანა მათ, რომ
ყოველ კაცს მიეტოვებინა ცოლი და შვილები და
გაქცეულიყვნენ ლამანიელთაგან.

Mosiah 19

And it came to pass that the army of the king re-
turned, having searched in vain for the people of the
Lord.

And now behold, the forces of the king were
small, having been reduced, and there began to be a
division among the remainder of the people.

And the lesser part began to breathe out threaten-
ings against the king, and there began to be a great
contention among them.

And now there was a man among them whose
name was Gideon, and he being a strong man and an
enemy to the king, therefore he drew his sword, and
swore in his wrath that he would slay the king.

And it came to pass that he fought with the king;
and when the king saw that he was about to over-
power him, he fled and ran and got upon the tower
which was near the temple.

And Gideon pursued after him and was about to
get upon the tower to slay the king, and the king cast
his eyes round about towards the land of Shemlon,
and behold, the army of the Lamanites were within
the borders of the land.

And now the king cried out in the anguish of his
soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites
are upon us, and they will destroy us; yea, they will
destroy my people.

And now the king was not so much concerned
about his people as he was about his own life; never-
theless, Gideon did spare his life.

And the king commanded the people that they
should flee before the Lamanites, and he himself did
go before them, and they did flee into the wilderness,
with their women and their children.

And it came to pass that the Lamanites did pursue
them, and did overtake them, and began to slay
them.

Now it came to pass that the king commanded
them that all the men should leave their wives and
their children, and flee before the Lamanites.

- 12 ახლა, იყვნენ ბევრნი, რომლებმაც არ მიატოვეს ისინი, არამედ არჩიეს დარჩენილიყვნენ და მათთან ერთად დაღუპულიყვნენ. და დანარჩენებმა მიატოვეს თავიანთი ცოლები და შვილები და გაიქცნენ.
- 13 და იყო ასე, რომ მათ, ვინც დარჩნენ თავიანთ ცოლებთან და შვილებთან, მოახდინეს ისე, რომ მათი ლამაზი ქალიშვილები წინ დადგნენ და შეევედრნენ ლამანიელებს, რომ მათ არ დაეხოცათ ისინი.
- 14 და იყო ასე, რომ ლამანიელებმა იქონიეს სიბრალული მათზედ, რადგან მოიხიბლნენ მათ ქალთა სილამაზით.
- 15 ამიტომ, ლამანიელებმა შეინდეს მათი სიცოცხლე, ტყვედ აიყვანეს და უკან ნეფის მიწაზე წაიყვანეს და ნება დართეს, დაუფლებოდნენ იმ მიწას, იმ პირობით, რომ ლამანიელთა ხელში ჩააბარებდნენ მეფე ნოეს და მისცემდნენ თავიანთ ქონებას, ყველაფრის ნახევარსაც კი, რაც მათ ჰქონდათ, თავიანთი ოქროსა და ვერცხლის და მათი ყველა ძვირფასი ნივთების ნახევარს; და ამგვარად, მათ უნდა ეხადათ ლამანიელთა მეფისთვის ხარკი, წლიდან წლამდე.
- 16 და ახლა, დატყვევებულთა შორის იყო მეფის ერთი შვილი, რომელსაც ერქვა ლიმხი.
- 17 და ახლა, ლიმხის სურდა, რომ მამამისი არ განადგურებულიყო; მიუხედავად ამისა, ლიმხიმ იცოდა მამამისის ურჯულოების შესახებ, თავად კი პატიოსანი კაცი იყო.
- 18 და იყო ასე, რომ გიდეონმა ფარულად გაუშვა კაცები უდაბნოში, რომ მოეძებნათ მეფე და ისინი, ვინც მასთან იყვნენ. და იყო ასე, რომ ისინი უდაბნოში წააწყდნენ ხალხს, ყველას, გარდა მეფისა და მისი მღვდლების.
- 19 ახლა, მათ გულში დაიფიცეს, რომ დაბრუნდებოდნენ ნეფის მიწაზე და თუ მათი ცოლები და შვილები და ისინი, ვინც მათთან ერთად დარჩნენ, იქნებოდნენ დახოცილნი, მაშინ შურს იძიებდნენ და მათთან ერთად დაიღუპებოდნენ.
- 20 და მეფემ უბრძანა მათ, რომ არ დაბრუნებულიყვნენ; და ისინი გაბრაზდნენ მეფეზე და აწამეს, თვით ცეცხლით სიკვდილითაც კი.

Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.

And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.

And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.

Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

21 და ისინი მზად იყვნენ, რომ მღვდლებიც ასევე
აეყვანათ და დაეხოცათ და ისინი გაექცნენ მათ.

22 და იყო ასე, რომ ისინი მზად იყვნენ უკან
ნეფის მიწაზე დასაბრუნებლად და შეხვდნენ
გიდეონის კაცებს. და გიდეონის კაცებმა მათ
უთხრეს ყველაფერი, რაც მოუვიდათ მათ
ცოლებსა და შვილებს, რომ ლამანიელებმა
ნება დართეს, დაუფლებოდნენ იმ მიწას
ლამანიელთათვის ხარკის საფასურად, მათი
ქონების ყველაფრის ნახევრის გადახდით.

23 და ხალხმა გიდეონის კაცებს უთხრა, რომ მათ
მეფე მოკლეს და მისი მღვდლები უდაბნოში
უფრო შორს გაიქცნენ.

24 და იყო ასე, რომ როდესაც მათ დაასრულეს
ცერემონია, ისინი დაბრუნდნენ ნეფის მიწაზე
სიხარულით, რომ მათი ცოლები და შვილები არ
იყვნენ დახოცილნი; და მათ გიდეონს მოუყვნენ,
თუ რა უქნეს მეფეს.

25 და იყო ასე, რომ ლამანიელთა მეფემ მათთან
ფიცი დადო, რომ მისი ხალხი არ დახოცავდა
მათ.

26 და ასევე ლიმხი, იყო რა მეფის ძე და ჰქონდა
რა მეფობა ხალხის მიერ არჩეული, ფიცი
დაუდო ლამანიელთა მეფეს, რომ თავისი
ხალხი მას გადაუხდიდა ხარკს, ყველაფრის
ნახევარსაც კი, რაც მათ გააჩნდათ.

27 და იყო ასე, რომ ლიმხიმ დაიწყო სამეფოს
ჩამოყალიბება და მშვიდობის დამყარება
საკუთარ ხალხში.

28 და ლამანიელთა მეფემ დააყენა მცველები
მიწის გარშემო, რომ დაეკავებინათ ლიმხის
ხალხი იმ მიწაზე, რათა ვერ წასულიყვნენ
უდაბნოში და თავის მცველებს ინახავდა იმ
ხარკით, რომელსაც იღებდა ნეფიელებისგან.

29 და ახლა, მეფე ლიმხის თავის სამეფოში
ჰქონდა უწყვეტი მშვიდობა ორი წლის
განმავლობაში, როდესაც ლამანიელები არ
აწუხებდნენ მათ და არ ცდილობდნენ მათ
განადგურებას.

And they were about to take the priests also and
put them to death, and they fled before them.

And it came to pass that they were about to return
to the land of Nephi, and they met the men of
Gideon. And the men of Gideon told them of all that
had happened to their wives and their children; and
that the Lamanites had granted unto them that they
might possess the land by paying a tribute to the
Lamanites of one half of all they possessed.

And the people told the men of Gideon that they
had slain the king, and his priests had fled from
them farther into the wilderness.

And it came to pass that after they had ended the
ceremony, that they returned to the land of Nephi,
rejoicing, because their wives and their children
were not slain; and they told Gideon what they had
done to the king.

And it came to pass that the king of the Lamanites
made an oath unto them, that his people should not
slay them.

And also Limhi, being the son of the king, having
the kingdom conferred upon him by the people,
made oath unto the king of the Lamanites that his
people should pay tribute unto him, even one half of
all they possessed.

And it came to pass that Limhi began to establish
the kingdom and to establish peace among his peo-
ple.

And the king of the Lamanites set guards round
about the land, that he might keep the people of
Limhi in the land, that they might not depart into the
wilderness; and he did support his guards out of the
tribute which he did receive from the Nephites.

And now king Limhi did have continual peace in
his kingdom for the space of two years, that the
Lamanites did not molest them nor seek to destroy
them.

მოსია 20

- 1 ახლა, შემლონში იყო ადგილი, სადაც ლამანიელთა ქალიშვილები იკრიბებოდნენ სიმღერის, ცეკვისა და მხიარულებისთვის.
- 2 და იყო ასე, რომ ერთ დღეს რამდენიმე მათგანი ერთად შეიკრიბა, რათა ემღერათ და ეცეკვათ.
- 3 და ახლა, მეფე ნოეს მღვდლებს, რცხვენოდათ რა ნეფის ქალაქში დაბრუნება, დიახ, და ასევე ეშინოდათ, რომ ხალხი მათ დახოცავდა, ამიტომ ვერ ბედავდნენ უკან დაბრუნებას თავიანთ ცოლებთან და შვილებთან.
- 4 და დარჩნენ რა უდაბნოში და აღმოაჩინეს რა ლამანიელთა ქალიშვილები, ისინი ჩაწვნენ და დაუწყეს მათ თვალთვალი;
- 5 და როდესაც იქ სულ რამდენიმე საცეკვაოდ შეკრებილი იყო, ისინი გამოვიდნენ თავიანთი სამალავიდან და შეიპყრეს ისინი და წაიყვანეს უდაბნოში; დიახ, ლამანიელთა ოცდაოთხი ქალიშვილი მათ უდაბნოში წაიყვანეს.
- 6 და იყო ასე, როდესაც ლამანიელებმა აღმოაჩინეს, რომ მათი ქალიშვილები დაკარგულიყვნენ, ისინი განრისხდნენ ლიმხის ხალხზე, რადგან იფიქრეს, რომ ეს ლიმხის ხალხის ჩადენილი იყო.
- 7 ამიტომ, მათ გამოაგზავნეს თავიანთი ჯარები, დიახ, თავად მეფეც კი მიდიოდა თავისი ხალხის წინ; და ისინი წავიდნენ ნეფის მიწაზე, რათა გაენადგურებინათ ლიმხის ხალხი.
- 8 და ახლა, ლიმხიმ კომკიდან შენიშნა ისინი, მან მათი ომისთვის მზადებაც კი შენიშნა, ამიტომ, ერთად შეკრიბა თავისი ხალხი და ჩაუსაფრდა მათ მინდვრებსა და ტყეებში.
- 9 და იყო ასე, რომ როდესაც მოვიდნენ ლამანიელები, ლიმხის ხალხი თავს დაესხა მათ თავიანთი სამალავებიდან და დაუწყეს მათ ხოცვა.
- 10 და იყო ასე, რომ ბრძოლა გახდა მეტისმეტად სასტიკი, რადგან ისინი ისე იბრძოდნენ, როგორც ლომები თავიანთი ნადავლისათვის.

Mosiah 20

Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.

And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.

And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.

And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;

And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.

And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.

Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

- 11 და იყო ასე, რომ ლიმხის ხალხმა დაიწყო ლამანიელთა წინ გარეკვა; თუმცა ისინი რაოდენობრივად ლამანიელთა ნახევარიც კი არ იყვნენ. მაგრამ იბრძოდნენ თავიანთი სიცოცხლისათვის და თავიანთი ცოლებისა და შვილებისათვის; ამიტომ, ალბევდნენ და ურჩხულებივით იბრძოდნენ.
- 12 და იყო ასე, რომ მათ იპოვეს ლამანიელთა მეფე თავიანთ დახოცილთა შორის; მაგრამ იგი არ იყო მკვდარი, ეგდო დაჭრილი მიწაზე და მიტოვებული. ასეთი სწრაფი იყო მისი ხალხის უკან დახევა.
- 13 და მათ აიყვანეს იგი და შეუხვიეს ჭრილობები და მოუყვანეს ლიმხის და თქვეს: აჰა, ეს არის ლამანიელთა მეფე; იყო რა დაჭრილი და მათ დახოცილთა შორის დაგდებული და მათ მიატოვეს იგი; და აჰა, ჩვენ ის მოგიყვანეთ; და ახლა მოდით მოვკლათ იგი.
- 14 მაგრამ ლიმხიმ მათ უთხრა: თქვენ მას არ მოკლავთ, არამედ აქ მოიყვანთ, რათა ვიხილო იგი. და მათ ის მოიყვანეს. და ლიმხიმ მას უთხრა: რა გაიძულებთ, რომ მოდიხართ ჩემი ხალხის წინააღმდეგ საომრად? აჰა, ჩემს ხალხს არ დაურღვევია ფიცი, რომელიც მე თქვენ მოგეცით; მაშინ, რატომ დაარღვიეთ ფიცი, რომელიც ჩემს ხალხს მიეცით?
- 15 და ახლა, მეფემ მიუგო: მე ფიცი დავარღვიე, რადგან შენმა ხალხმა გაიტაცა ჩემი ხალხის ქალიშვილები, ამიტომ, რისხვისას ვბრძანე, რომ ჩემი ხალხი მოსულიყო შენი ხალხის წინააღმდეგ საომრად.
- 16 და ახლა, ლიმხის არაფერი სმენია ამის შესახებ, ამიტომ მან თქვა: მე დავიწყებ ჩემს ხალხს შორის ძებნას და ვინც ეს ჩაიდინა – დაიღუპება. ამიტომ, მან ბრძანა, რომ მის ხალხს შორის ძებნა დაწყებულიყო.
- 17 ახლა, როდესაც ეს ყველაფერი მოისმინა გიდეონმა, იყო რა მეფის მთავარსარდალი, წინ გამოვიდა და მეფეს უთხრა: მე გთხოვ, თავი შეიკავო და არ ეძებო ამ ხალხს შორის და არ წაუყენო მათ ყოველივე ამის ბრალი.
- 18 რადგან, ნუთუ არ გახსოვს მამაშენის მღვდლები, რომელთა განადგურებასაც ცდილობდა ეს ხალხი? განა ისინი უდაბნოში არ არიან? და განა მათ არ მოიტაცეს ლამანიელთა ქალიშვილები?

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

19 და ახლა, აჰა, უთხარი მეფეს ეს ყველაფერი, რომ მან უთხრას თავის ხალხს, რომ ისინი დაშოშმინდნენ ჩვენს მიმართ; რადგან, აჰა, ისინი უკვე ემზადებიან ჩვენს წინააღმდეგ გამოსასვლელად; და აჰა, ჩვენ სულ ცოტანი ვართ.

20 და აჰა, ისინი მოდიან თავიანთი ურიცხვი ლაშქართ და მეფე თუ არ დააშოშმინებს მათ ჩვენ მიმართ, ჩვენ აუცილებლად დავიღუპებით.

21 რადგან, ნუთუ არ ახდა აბინადის სიტყვები, რომელიც ჩვენ საწინააღმდეგოდ წინასწარმეტყველებდა – და ეს ყველაფერი იმიტომ, რომ არ გვინდოდა ყური დაგვეგდო უფლის სიტყვებისათვის და ზურგი გვექცია ჩვენი ურჯულოებისთვის.

22 და ახლა, მოდით, დავაშოშმინოთ მეფე და შევასრულოთ ფიცი, რომელიც მას მივეცი, რადგან ჩვენი სიცოცხლის დაკარგვას სჯობია მონობაში ვიყოთ; ამიტომ, მოდით ბოლო მოვუღოთ ამდენ სისხლისღვრას.

23 და ახლა, ლიმხიმ უთხრა მეფეს ყველაფერი მისი მამის შესახებ და მღვდლებზე, რომლებიც უდაბნოში გაიქცნენ და მათ დასდო ბრალი მათი ქალიშვილების გატაცებაში.

24 და იყო ასე, რომ მეფე დაშოშმინდა მისი ხალხის მიმართ და მათ უთხრა: მოდით, უიარალოდ წავიდეთ ჩემი ხალხის შესახვედრად; და საფიცარით ვფიცავ თქვენ წინაშე, რომ ჩემი ხალხი აღარ დახოცავს შენს ხალხს.

25 და იყო ასე, რომ ისინი მეფეს გაჰყვნენ და უიარალოდ გამოვიდნენ ლამანიელთა შესახვედრად. და იყო ასე, რომ ისინი შეხვდნენ ლამანიელებს და ლამანიელთა მეფემ ქედი მოიხარა მათ წინაშე და შეევედრა, შეეწყალებინა ლიმხის ხალხი.

26 და როდესაც ლამანიელებმა იხილეს, რომ ლიმხის ხალხი იყო იარაღის გარეშე, შეიბრალეს ისინი და მათ მიმართ დაშოშმინდნენ და თავიანთ მეფესთან ერთად მშვიდობით დაბრუნდნენ საკუთარ მიწაზე.

And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?

And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.

And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.

And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.

And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.

And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

მოსია 21

- 1 და იყო ასე, რომ ლიმხი და მისი ხალხი დაბრუნდნენ ქალაქ ნეფიში და კვლავ მშვიდობიანად დაიწყეს იმ მიწაზე ცხოვრება.
- 2 და იყო ასე, რომ მრავალი დღის შემდეგ ლამანიელებში კვლავ დაიწყო ნეფიელთა წინააღმდეგ წყრომის გაღვივება და მათ დაიწყეს მიწის გარშემო საზღვრებში შემოჭრა.
- 3 მაგრამ ისინი მათ დახოცვას ვერ ბედავდნენ, რადგან მათ მეფემ ფიცი დაუდო ლიმხის; თუმცა ისინი სილას აწნავდნენ და ავლენდნენ თავიანთ ძალაუფლებას მათზე; და კისერზე ჰკიდებდნენ მძიმე ტვირთს და მიერეკებოდნენ, როგორც უტყვ სახედრებს.
- 4 დიახ, ეს ყველაფერი კეთდებოდა, რათა უფლის სიტყვა აღსრულებულიყო.
- 5 და ახლა, დიდი იყო ნეფიელთა გაჭირვება და არ არსებობდა გზა, რომლითაც შეეძლოთ გამოეხსნათ თავი მათი ხელიდან, რადგან ლამანიელებმა ისინი ყოველი მხრიდან ალყაში მოაქციეს.
- 6 და იყო ასე, რომ ხალხმა დაიწყო ბუზღუნი მეფესთან გაჭირვების გამო; და მოისურვეს მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად წასვლა. და მწარედ დაამწუხრეს მეფე თავიანთი საჩივრებით; ამიტომ, მან დართო მათ ნება, რომ მოქცეულიყვნენ თავიანთი სურვილების შესაბამისად.
- 7 და ისინი კვლავ შეიკრიბნენ ერთად, აისხეს აბჯარი და წავიდნენ წინ ლამანიელთა წინააღმდეგ საომრად, რათა მიწიდან გაეძევებინათ ისინი.
- 8 და იყო ასე, რომ ლამანიელებმა ისინი დაამარცხეს, უკან გამორეკეს და ბევრი მათგანი დახოცეს.
- 9 და ახლა, ლიმხის ხალხს შორის იყო დიდი გლოვა და გოდება: ქვრივები გლოვობდნენ ქმრებს, ვაჟები და ქალიშვილები გლოვობდნენ თავიანთ მამებს და ძმებს – თავიანთ ძმებს.
- 10 და ახლა, დიდი ოდენობით ქვრივები იყვნენ იმ მიწაზე და ისინი ძლიერ ტიროდნენ დღიდან დღემდე, რადგან ლამანიელთა მიმართ დიდმა შიშმა მოიცვა ისინი.

Mosiah 21

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

- 11 და იყო ასე, რომ მათ განუწყვეტლივ ტირილმა ლიმხის ხალხის დარჩენილ ნაწილში გაადვივა წყრომა ლამანიელთა წინააღმდეგ და ისინი კვლავ საბრძოლველად წავიდნენ; მაგრამ კვლავ უკან გამოდევნეს, დიდი დანაკარგით დაზარალებულნი.
- 12 დიახ, ისინი მესამეჯერაც კი წავიდნენ და იგივენაირად დაზარალდნენ; და ისინი, რომლებიც არ იყვნენ დახოცილნი, კვლავ დაბრუნდნენ ნეფის ქალაქში.
- 13 და მათ თავი დაიმდაბლეს მტვრამდეც კი, დაემორჩილნენ რა მონობის უღელს. დაემორჩილნენ იმას, რომ იყვნენ ნაცემნი და დევნილნი აქეთ-იქეთ და მათი მტრების სურვილისამებრ დატვირთულნი.
- 14 და მათ დაიმდაბლეს თავი, ღრმა თავმდაბლობითაც კი; და ძლიერად შეჰღაღადეს ღმერთს; დიახ, მთელი დღის განმავლობაშიც კი შეჰღაღადებდნენ თავიანთ ღმერთს, რათა ისინი გამოეხსნა გაჭირვებიდან.
- 15 და ახლა, უფალი არ ჩქარობდა მათი ღაღადის მოსმენას მათ ურჯულოების გამო; მიუხედავად ამისა, უფალმა შეისმინა მათი ღაღადი და დაიწყო ლამანიელთა გულების მოღობა ისე, რომ მათ დაიწყეს მათთვის ტვირთის შემსუბუქება; მაგრამ უფალმა არ ჩათვალა საჭიროდ მათი მონობიდან გამოსხნა.
- 16 და იყო ასე, რომ მათ დაიწყეს მიწაზე თანდათანობით აყვავება და უფრო უხვად დაიწყეს ხორბლის, წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონლის მოყვანა, ასე რომ, ისინი შიმშილისგან არ იტანჯებოდნენ.
- 17 ახლა, იქ იყვნენ ქალები დიდი რაოდენობით, უფრო მეტნი, ვიდრე კაცები; ამიტომ, მეფე ლიმხიმ ბრძანა, რომ ყოველ კაცს უნდა წილი გამოეყო ქვრივებისა და მათი შვილების შესანახად, რათა ისინი შიმშილისგან არ დაღუპულიყვნენ; და ისინი ამას აკეთებდნენ მათგან დახოცილთა უზარმაზარი რაოდენობის გამო.
- 18 ახლა, ლიმხის ხალხი ერთად იყო, რამდენადაც ეს შესაძლებელი იყო და იცავდნენ თავიანთ ხორბალსა და ფარებს;
- 19 და მეფე თავად არ იყო დარწმუნებული საკუთარ თავში ქალაქის კედლებს მიღმა, თუ თან არ წაიყვანდა თავის მცველებს, შიშობდა რა, რომ როგორღაც არ ჩავარდნილიყო ლამანიელთა ხელში.

And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.

And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.

And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.

Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.

Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

- 20 და მან უბრძანა თავის ხალხს, რომ თვალ-
ყური ედევნებინათ მიმდებარე მიწებისთვის,
რომ რამენაირად შეეპყროთ ის მღვდლები,
რომლებიც უდაბნოში გაიქცნენ, რომლებმაც
გაიტაცეს ლამანიელთა ქალიშვილები, რამაც
მათზე ასეთი დიდი განადგურება მოიტანა.
- 21 რადგან სურდათ მათი შეპყრობა, რომ
დაესაჯათ; რადგან ისინი ნეფის მიწაზე
მოდოდნენ ღამით და მიჰქონდათ მათი
ხორბალი და ბევრი ძვირფასი რამ, ამიტომაც
ისინი მათ ჩაუსაფრდნენ.
- 22 და იყო ასე, რომ მეტი აღარ იყო არეულობები
ლამანიელთა და ლიმხის ხალხს შორის, იმ
დრომდეც კი, როდესაც ამონი და მისი ძმები
მოვიდნენ ამ მიწაზე.
- 23 და მეფემ, იმყოფებოდა რა ქალაქის კარიბჭის
გარეთ თავისი მცველებით, შენიშნა ამონი და
მისი ძმები, ფიქრობდა რა, რომ ესენი იყვნენ
ნოეს მღვდლები, ამიტომ უბრძანა, რომ ისინი
შეეპყროთ, შეებოჯათ და საპყრობილეში
ჩაეყარათ. და რომ ყოფილიყვნენ ნოეს
მღვდლები, ის უბრძანებდა, რომ დაეხოცათ
ისინი.
- 24 მაგრამ, როდესაც მან შეიტყო, რომ ნოეს
მღვდლები კი არა არამედ მისი ძმები იყვნენ და
მოვიდნენ ზარაჰემლას მიწიდან, ის ძალზედ
დიდი სიხარულით აღივსო.
- 25 ახლა, მეფე ლიმხიმ, ამონის მოსვლამდე,
გააგზავნა ადამიანთა პატარა ჯგუფი
ზარაჰემლას მიწის მოსაძებნად; მაგრამ მათ ის
ვერ იპოვეს და უდაბნოში დაიკარგნენ.
- 26 მიუხედავად ამისა, მათ იპოვეს მიწა,
რომელიც ოდესღაც დასახლებული იყო; დიახ,
მიწა, რომელიც დაფარული იყო გამომშრალი
ძვლებით; დიახ, მიწა, რომელიც ოდესღაც
დასახლებული იყო, მაგრამ განადგურდა; და
ეგონათ რა, რომ ეს იყო ზარაჰემლას მიწა,
ნეფის მიწაზე დაბრუნდნენ და ამონის
მოსვლამდე მიწის საზღვრებთან არც თუ ისე
ბევრი დღით ადრე მივიდნენ.
- 27 და მათ თან მოიტანეს ჩანაწერი, ჩანაწერი იმ
ადამიანებზე, რომელთა ძვლებიც იპოვეს; და ის
ამოტვიფრული იყო მადნის ფირფიტებზე.

And he caused that his people should watch the
land round about, that by some means they might
take those priests that fled into the wilderness, who
had stolen the daughters of the Lamanites, and that
had caused such a great destruction to come upon
them.

For they were desirous to take them that they
might punish them; for they had come into the land
of Nephi by night, and carried off their grain and
many of their precious things; therefore they laid
wait for them.

And it came to pass that there was no more distur-
bance between the Lamanites and the people of
Limhi, even until the time that Ammon and his
brethren came into the land.

And the king having been without the gates of the
city with his guard, discovered Ammon and his
brethren; and supposing them to be priests of Noah
therefore he caused that they should be taken, and
bound, and cast into prison. And had they been the
priests of Noah he would have caused that they
should be put to death.

But when he found that they were not, but that
they were his brethren, and had come from the land
of Zarahemla, he was filled with exceedingly great
joy.

Now king Limhi had sent, previous to the coming
of Ammon, a small number of men to search for the
land of Zarahemla; but they could not find it, and
they were lost in the wilderness.

Nevertheless, they did find a land which had been
peopled; yea, a land which was covered with dry
bones; yea, a land which had been peopled and
which had been destroyed; and they, having sup-
posed it to be the land of Zarahemla, returned to the
land of Nephi, having arrived in the borders of the
land not many days before the coming of Ammon.

And they brought a record with them, even a
record of the people whose bones they had found;
and it was engraven on plates of ore.

28 და ახლა, ლიმხი კვლავ აღივსო სიხარულით, როდესაც გაიგო ამონის პირიდან, რომ მეფე მოსიას აქვს ღმერთისაგან ძღვენი, რომლითაც მას შეუძლია ამ გრავეურების თარგმნა; დიახ, ამონსაც ასევე გაუხარდა.

29 ამისდა მიუხედავად, ამონი და მისი ძმები დარდით იყვნენ აღვსილნი, რადგან მათი ამდენი ძმა იყო დახოცილი;

30 და ასევე, რომ მეფე ნოემ და მისმა მღვდლებმა მოახდინეს ისე, რომ ამ ხალხმა ამდენი ცოდვა და ურჯულოება ჩაიდინა ღმერთის წინააღმდეგ; და ისინი ასევე გლოვობდნენ აბინადის სიკვდილს; ასევე აღმას წასვლას და იმ ხალხს, რომელიც მას გაჰყვა, რომლებმაც დააარსეს ღმერთის ეკლესია ღმერთის ძლიერებითა და ძალით და აბინადის მიერ ნათქვამი სიტყვებისადმი რწმენით.

31 დიახ, ისინი გლოვობდნენ მათ წასვლას, რადგან არ იცოდნენ, სად გაიქცნენ ისინი. ახლა ისინი სიხარულით შეუერთდებოდნენ მათ, რადგან თავად დადეს ღმერთთან აღთქმა, რომ ემსახურებოდნენ მას და დაიცავდნენ მის მცნებებს.

32 და ახლა, ამონის მოსვლიდან, მეფე ლიმხიმაც დადო აღთქმა ღმერთთან და ასევე მრავალმა მისი ხალხისგან, რომ ემსახურებოდნენ მას და დაიცავდნენ მის მცნებებს.

33 და იყო ასე, რომ მეფე ლიმხის და მრავალს მისი ხალხისგან მონათვლა სურდათ; მაგრამ არ იყო არავინ იმ მიწაზე, ვისაც ჰქონდა ღმერთისგან უფლებამოსილება. და ამონმა უარი თქვა ამის გაკეთებაზე, თვლიდა რა თავის თავს უღირს მსახურად.

34 ამიტომ, იმ დროს ისინი ეკლესიად არ ჩამოყალიბდნენ, რადგან უფლის სულს მოელოდნენ. ახლა, მათ სურდათ, გამხდარიყვნენ აღმასა და მისი ძმების მსგავსნი, რომლებიც უდაბნოში გაიქცნენ.

35 მათ სურდათ მონათლულიყვნენ, როგორც დამოწმება და მტკიცება იმისა, რომ მზად იყვნენ ღმერთისათვის ემსახურათ მთელი თავიანთი გულით; მიუხედავად ამისა, მათ ეს გადადეს; და მათი ნათლობის შესახებ ჩანაწერი შემდგომში იქნება მოცემული.

And now Limhi was again filled with joy on learning from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such engravings; yea, and Ammon also did rejoice.

Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow because so many of their brethren had been slain;

And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.

And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

36 და ახლა, ამონის და მისი ხალხის და მეფე
ლიმხისა და მისი ხალხის მთელი საბრუნავი
ყო, როგორ გამოეხსნათ თავიანთი თავი
ლამანიელთა ხელიდან და მონობიდან.

And now all the study of Ammon and his people,
and king Limhi and his people, was to deliver them-
selves out of the hands of the Lamanites and from
bondage.

მოსია 22

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ ამონმა და მეფე ლიმხიმ დაიწყეს ხალხთან თათბირი, თუ როგორ გამოეხსნათ თავი მონობიდან; და მათ ყოველ ადამიანს უბრძანეს, ერთად შეკრებილიყვნენ; და ასე მოიქცნენ იმისათვის, რომ ხალხის ხმა მოესმინათ ამ საქმის შესახებ.
- 2 და იყო ასე, რომ მათ ვერ მოძებნეს მონობიდან გამოსხნის გზა, გარდა იმისა, რომ აეყვანათ თავიანთი ქალები და ბავშვები და თავიანთი წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონელი და აეღოთ კარვები და წასულიყვნენ უდაბნოში, რადგან ლამანიელნი იყვნენ იმდენად მრავალრიცხოვანნი, რომ ლიმხის ხალხისათვის შეუძლებელი იყო მათთან ბრძოლა, მახვილით მონობიდან განთავისუფლების მიზნით.
- 3 ახლა, იყო ასე, რომ გიდეონი გამოვიდა და დადგა მეფის წინ და უთხრა: ახლა, მეფეო, შენ აქამდე ბევრჯერ დაუგდე ყური ჩემს სიტყვებს, როდესაც ვებრძოდით ჩვენს ძმებს, ლამანიელებს.
- 4 და ახლა, მეფეო, თუ შენ არ მთვლი უხეირო მსახურად ან თუ ჯერ კიდევ ყურს უგდებ ჩემს სიტყვებს და ისინი სასარგებლოა შენთვის, ამგვარად მსურს, რომ ახლაც მოისმინო ჩემი სიტყვები და მე ვიქნები შენი მსახური და მონობისაგან გამოვიხსნი ამ ხალხს.
- 5 და მეფემ მას ლაპარაკის ნება დართო. და გიდეონმა მას უთხრა:
- 6 აგერ, გასასვლელი უკანა კედლიდან, ქალაქის უკანა მხრიდან. ლამანიელნი ანუ ლამანიელთა გუშაგები, ღამე მთვრალნი არიან; ამიტომ, მოდით, გავუგზავნოთ მოწოდება მთელ ხალხს, რომ შეკრიბონ ერთად თავიანთი წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონელი, რათა ღამე შეძლონ მათი უდაბნოში გაყვანა.
- 7 და მე, შენი ბრძანებისამებრ, მივალ და გადავუხდი ლამანიელებს უკანასკნელ ღვინის ხარკს; და ისინი დათვრებიან და ჩვენ გამოვალთ საიდუმლო გამოსასვლელიდან, მათი ბანაკიდან მარცხნივ, როდესაც დათვრებიან და დაიძინებენ.

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

- 8 ამგვარად, ჩვენ წავალთ ჩვენ ქალებთან და ბავშვებთან ერთად, ჩვენს წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონელთან ერთად უდაბნოში; და შილომის მიწას გარშემო შემოვუვლით.
- 9 და იყო ასე, რომ მეფემ ყური უგდო გიდეონის სიტყვებს.
- 10 და მეფე ლიმხიმ ბრძანა, რომ მის ხალხს ერთად შეეკრიბა თავისი ფარა; და გაუგზავნა ღვინის ხარკი ლამანიელებს; და მან ასევე გაუგზავნა მათ უფრო მეტი ღვინო საჩუქრად; და ისინი თავისუფლად სვამდნენ ღვინოს, რომელიც მეფე ლიმხიმ მათ გაუგზავნა.
- 11 და იყო ასე, რომ მეფე ლიმხის ხალხი ღამე უდაბნოში გავიდა თავიანთი წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონლით; და მათ გარშემო შემოუარეს შილომის მიწას უდაბნოში და მიმართულება აიღეს ზარაჰემლას მიწისაკენ, მიუძღოდათ რა წინ ამონი და მისი ძმები.
- 12 და მათ მთლიანად წაიღეს თავიანთი ოქრო და ვერცხლი და ყოველი ძვირფასი ნივთი, რისი წაღებაც შეეძლოთ და ასევე თავიანთი სანოვარე, უდაბნოში; და შეუდგნენ თავიანთ მოგზაურობას.
- 13 და უდაბნოში მრავალი დღის ყოფნის შემდეგ, ისინი მივიდნენ ზარაჰემლას მიწაზე და შეუერთდნენ მოსიას ხალხს და გახდნენ მისი ქვეშემდგომნი.
- 14 და იყო ასე, რომ მოსიამ ისინი სიხარულით მიიღო; და მან ასევე მიიღო მათი ჩანაწერები, ასევე ის ჩანაწერებიც, რომლებიც ლიმხის ხალხმა იპოვა.
- 15 და ეს იყო ასე, რომ როდესაც ლამანიელებმა აღმოაჩინეს, რომ ლიმხის ხალხი ღამე წავიდა იმ მიწიდან, მათ გააგზავნეს უდაბნოში ჯარი, რათა უკან გამოსდევენებოდნენ.
- 16 და მას შემდეგ, რაც ისინი მისდევენ მათ ორი დღის განმავლობაში, ვეღარ შეძლეს მათი კვალის მიყოლა, ამიტომ ისინი უდაბნოში დაიკარგნენ.

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.

And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

ამბავი ალმასა და უფლის ხალხზე, რომელნიც განდევნილნი იყვნენ უდაბნოში მეფე ნოეს მიერ.

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

მოსია 23

Mosiah 23

- 1 ახლა, ალმა იყო რა უფლისგან გაფრთხილებული, რომ მეფე ნოეს ჯარები თავს დაესხმებოდნენ, გააფრთხილა თავისი ხალხი ამის შესახებ, ამიტომ მათ შეკრიბეს საკუთარი ფარები, აიღეს თავიანთი ხორბლის ნაწილი და მეფე ნოეს ჯარებისგან წავიდნენ უდაბნოში.
- 2 და უფალმა ისინი განამტკიცა იმდენად, რომ მეფე ნოეს ხალხი მათ ვერ დაეწია, რომ გაენადგურებინათ.
- 3 და ისინი რვა დღის განმავლობაში გარბოდნენ უდაბნოში.
- 4 და ისინი მოვიდნენ მიწაზე, დიახ, მიწაზე ძალზედ მშვენიერსა და კარგზე, მიწაზე სუფთა წყაროთი.
- 5 და მათ გაშალეს თავიანთი კარვები და დაიწყეს მიწის დამუშავება; და დაიწყეს შენობების აგება, დიახ, ისინი იყვნენ შრომისმოყვარენი და ბევრს შრომობდნენ.
- 6 და ხალხმა ისურვა, რომ ალმა მათი მეფე გამხდარიყო, რადგან ხალხს იგი უყვარდა.
- 7 მაგრამ მან უთხრა მათ: აჰა, არ არის მიზანშეწონილი, რომ ჩვენ მეფე გვყავდეს, რადგან ასე ამბობს უფალი: არ განადიდებთ ერთ ხორციელს მეორეზედ ანუ ერთმა კაცმა არ უნდა დააყენოს საკუთარი თავი მეორეზე მაღლა; ამიტომ, მე გეუბნებით, რომ არ არის მიზანშეწონილი თქვენთვის მეფის ყოლა.
- 8 მიუხედავად ამისა, შესაძლებელი რომ ყოფილიყო, მეფეებად ყოველთვის სამართლიანი ადამიანები გყოლოდათ, მაშინ კარგი იქნებოდა მეფის ყოლა.
- 9 მაგრამ, გახსოვდეთ მეფე ნოესა და მისი მღვდლების ურჯულოება; და მე თვითონაც მახეში ვიყავი გაბმული და ვაკეთებდი ბევრ ისეთ რამეს, რაც უფლის თვალში იყო სიბილწე, რამაც მწარე მონანიებისაკენ მიბიძგა;
- 10 ამისდა მიუხედავად, ამდენი ტანჯვის შემდეგ, უფალმა შეისმინა ჩემი ღაღადი და უპასუხა ჩემს ლოცვებს; და თავის ხელში იარაღად მაქცია, მრავალი თქვენგანის ჭეშმარიტების ცოდნისაკენ მოსაყვანად.

Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.

And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.

And they fled eight days' journey into the wilderness.

And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.

And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.

And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.

But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.

Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.

But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;

Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.

- 11 ამისდა მიუხედავად, ამით მე არ ვამაყობ, რადგან არ ვარ ღირსეული, ვიამაყო საკუთარი თავით.
- 12 და ახლა, გეუბნებით, თქვენ ჩაგრულნი იყავით მეფე ნოეს მიერ, მისსა და მისივე მღვდლების მონობაში იყავით და მათ მიერ იყავით ურჯულოებაში ჩათრეული; ამიტომ შებოჭილნი იყავით ურჯულოების ბორკილებით.
- 13 და ახლა, რადგან ხართ გამოსხნილნი ამ ბორკილებიდან ღმერთის ძალით; დიახ, მეფე ნოესა და მისი ხალხის ხელიდანაც კი და ასევე ურჯულოების ბორკილებიდან, მე მსურს, რომ მყარად იდგეთ ამ თავისუფლებაში, რომლის მეშვეობითაც თქვენ განთავისუფლდით და არ ანდოთ არცერთ ადამიანს თქვენზედ მეფობა.
- 14 და ასევე, არ ანდოთ არცერთ ადამიანს, რომ იყოს თქვენი მასწავლებელი ან მოძღვარი, გარდა ღმერთის კაცისა, მისი გზებით მოსიარულესი და მისი მცნებების დამცველისა.
- 15 ასე ასწავლიდა ალმა თავის ხალხს, რომ ყოველ ადამიანს ჰყვარებოდა თავისი მოყვასი, როგორც საკუთარი თავი, რომ არ ყოფილიყო განხეთქილება მათ შორის.
- 16 და ახლა, ალმა იყო მათი მღვდელმთავარი, იყო რა მათი ეკლესიის დამაარსებელი.
- 17 და იყო ასე, რომ არავინ არ მიიღებდა ქადაგებისა ან სწავლების უფლებამოსილებას, გარდა ღმერთისგან, მისი მეშვეობით. ამიტომ, მან აკურთხა მათი ყველა მღვდელი და მათი ყველა მასწავლებელი; და არავის არ აკურთხებდა, პატიოსანი ადამიანების გარდა.
- 18 ამიტომ, ისინი მეთვალყურეობდნენ თავიანთ ხალხს და კვებავდნენ მათ იმით, რაც სამართლიანობას ეხებოდა.
- 19 და იყო ასე, რომ მათ დაიწყეს ძალზედ აყვავება ამ მიწაზე; და მათ მიწას უწოდეს ჰელამი.
- 20 და იყო ასე, რომ ისინი ძალზედ გამრავლდნენ და აყვავდნენ ჰელამის მიწაზე; და მათ ააშენეს ქალაქი, რომელსაც უწოდეს ჰელამის ქალაქი.
- 21 მიუხედავად ამისა, უფალი თვლის შესაფერისად თავისი ხალხის განკიცხვას; დიახ, ის ცდის მათ მოთმინებასა და რწმენას.
- 22 ამისდა მიუხედავად, ვინც მას ანდობს თავის სასოებას, იგი ამაღლდება უკანასკნელ დღეს. დიახ, და ასე იყო ეს ხალხიც.

Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.

And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

23 რადგან, აჰა, მე დაგანახებთ, რომ მათ დაიმონებენ და ვერავინ ვერ გამოიხსნის მათ უფლის, მათი ღმერთის, გარდა, დიახ, ღმერთის აბრაამისა, ისაკისა და იაკობისა.

24 და იყო ასე, რომ მან ისინი გამოიხსნა და მათ დაანახა თავისი ძლევამოსილი ძალა; და დიდი იყო მათი სიხარული.

25 რადგან, აჰა, იყო ასე, რომ როდესაც იყვნენ ჰელამის მიწაზე, დიახ, ქალაქ ჰელამში, როდესაც ამუშავებდნენ მის გარშემო მიწას, აჰა, ლამანიელთა ჯარი გამოჩნდა მიწის საზღვრებში.

26 და ახლა, იყო ასე, რომ აღმას ძმები გამოიქცნენ მინდვრებიდან და ერთად შეიკრიბნენ ქალაქ ჰელამში და ძალზედ შეშინებულნი იყვნენ ლამანიელთა გამოჩენით.

27 მაგრამ აღმა გამოვიდა და მათ შორის დადგა და მოუწოდა, რომ არ შეშინებოდათ, არამედ ხსომებოდათ უფალი, თავიანთი ღმერთი, და ის მათ გამოიხსნიდა.

28 ამიტომ, მათ დაიოკეს შიში და დაიწყეს უფლისადმი ღალადი, რომ მას მოეღობო ლამანიელთა გულები, რათა მათ დაენდოთ ისინი და მათი ცოლები და შვილები.

29 და იყო ასე, რომ უფალმა მოუღობო გული ლამანიელებს. და აღმა და მისი ძმები წინ წავიდნენ და მათ ხელში ჩაბარდნენ; და ლამანიელები დაეუფლნენ ჰელამის მიწას.

30 ახლა, ლამანიელთა ჯარები, რომლებიც მიჰყვებოდნენ მეფე ლიმხის ხალხს, დაკარგულნი იყვნენ უდაბნოში მრავალი დღის განმავლობაში.

31 და აჰა, მათ იპოვეს მეფე ნოეს მღვდლები და ადგილი, რომელსაც ისინი უწოდებდნენ ამულონს; და მათ დაიწყეს ამულონის მიწის დაუფლება და მიწის დამუშავება.

32 ახლა, იმ მღვდელთა წინამძღვრის სახელი იყო ამულონი.

33 და იყო ასე, რომ ამულონიც შეევედრა ლამანიელებს; და მან ასევე წინ გაუშვა მათი ცოლები, რომლებიც იყვნენ ლამანიელთა ქალიშვილები, რათა შეევედრებოდნენ თავიანთ ძმებს, რომ არ გაენადგურებინათ მათი ქმრები.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

And it came to pass that he did deliver them, and he did show forth his mighty power unto them, and great were their rejoicings.

For behold, it came to pass that while they were in the land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling the land round about, behold an army of the Lamanites was in the borders of the land.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled from their fields, and gathered themselves together in the city of Helam; and they were much frightened because of the appearance of the Lamanites.

But Alma went forth and stood among them, and exhorted them that they should not be frightened, but that they should remember the Lord their God and he would deliver them.

Therefore they hushed their fears, and began to cry unto the Lord that he would soften the hearts of the Lamanites, that they would spare them, and their wives, and their children.

And it came to pass that the Lord did soften the hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren went forth and delivered themselves up into their hands; and the Lamanites took possession of the land of Helam.

Now the armies of the Lamanites, which had followed after the people of king Limhi, had been lost in the wilderness for many days.

And behold, they had found those priests of king Noah, in a place which they called Amulon; and they had begun to possess the land of Amulon and had begun to till the ground.

Now the name of the leader of those priests was Amulon.

And it came to pass that Amulon did plead with the Lamanites; and he also sent forth their wives, who were the daughters of the Lamanites, to plead with their brethren, that they should not destroy their husbands.

- 34 და ლამანიელებმა იქონიეს სიბრალული ამულონზე და მის ძმებზე და არ გაანადგურეს ისინი მათი ცოლების გამო.
- 35 და ამულონი და მისი ძმები შეუერთდნენ ლამანიელებს და ისინი მოგზაურობდნენ უდაბნოში ნეფის მიწის ძებნისას, როდესაც აღმოაჩინეს ჰელამის მიწა, რომელიც აღმასა და მისი ძმების მფლობელობაში იყო.
- 36 და იყო ასე, რომ ლამანიელები აღმასა და მის ძმებს დაპირდნენ, რომ თუ ისინი მათ უჩვენებდნენ გზას ნეფის მიწისაკენ, ისინი მათ სიცოცხლესა და თავისუფლებას აჩუქებდნენ.
- 37 მაგრამ, მას შემდეგ, რაც აღმამ აჩვენა გზა ნეფის მიწისაკენ, ლამანიელებმა არ შეასრულეს თავიანთი დანაპირები, არამედ მათ დააყენეს მცველები ჰელამის მიწის გარშემო, აღმასა და მის ძმებზე.
- 38 და დანარჩენნი წავიდნენ ნეფის მიწაზე; და მათი ნაწილი დაბრუნდა ჰელამის მიწაზე და თან მოიყვანეს იმ მიწაზე დატოვებული მცველების ცოლები და შვილები.
- 39 და ლამანიელთა მეფემ ნება დართო ამულონს, რომ ყოფილიყო მეფე და მმართველი თავის ხალხზე, რომელიც ცხოვრობდა ჰელამის მიწაზე; მიუხედავად ამისა, მას არ ჰქონდა ძალაუფლება, გაეკეთებინა რამე ლამანიელთა მეფის ნების საწინააღმდეგოდ.

And the Lamanites had compassion on Amulon and his brethren, and did not destroy them, because of their wives.

And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nephi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.

And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nephi that they would grant unto them their lives and their liberty.

But after Alma had shown them the way that led to the land of Nephi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.

And the remainder of them went to the land of Nephi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.

And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.

მოსია 24

- 1 და იყო ასე, რომ ამულონმა ლამანიელთა მეფის თვალში კეთილგანწყობა მოიპოვა და ამიტომ, ლამანიელთა მეფემ ნება დართო მას და მის ძმებს, რომ მასწავლებლებად დანიშნულიყვნენ მის ხალხზედ, დიახ, იმ ხალხზედ, რომელიც იყო შემლონის მიწაზე, შილომის მიწაზე და ამულონის მიწაზე.
- 2 რადგან ლამანიელები დაეუფლნენ ყველა ამ მიწას; ამის გამო ლამანიელთა მეფემ დანიშნა ყოველ ამ მიწაზე მეფე.
- 3 და ახლა, ლამანიელთა მეფის სახელი იყო ლამანი, ეწოდა რა თავისი მამის სახელი და ამიტომ, მას ეწოდა მეფე ლამანი; და ის იყო უთვალავი ხალხის მეფე.
- 4 და მან დანიშნა მასწავლებლები ამულონის ძმათაგან ყოველ მიწაზე, რომელიც იყო მისი ხალხის მფლობელობაში; და ამგვარად, ნეფის ენის სწავლება დაიწყო ლამანიელთა მთელს ხალხს შორის.
- 5 და ისინი ერთმანეთის მიმართ იყვნენ მეგობრულად განწყობილი ხალხი; მიუხედავად ამისა, ისინი არ სცნობდნენ ღმერთს; დიახ, ამულონის ძმები მათ არაფერს არ ასწავლიდნენ, რაც ეხებოდა უფალს, მათ ღმერთს, არც მოსეს რჯულს, არც აბინადის სიტყვებს არ ასწავლიდნენ;
- 6 მაგრამ ასწავლიდნენ, რომ თავიანთი ჩანაწერები შეენახათ, რათა ერთმანეთისთვის მიეწერათ.
- 7 და ამგვარად, ლამანიელებმა დაიწყეს სიმდიდრის დაგროვება და დაიწყეს ერთმანეთში ვაჭრობა და გაძლიერება; და დაიწყეს მზაკვარ და ბრძენ ხალხად ქცევა, ამა ქვეყნის სიბრძნის მიხედვით, დიახ, მზაკვარი, ცბიერი ხალხი, ტკბებოდნენ რა ყოველგვარი სიბოროტითა და ძარცვით, მხოლოდ არა თავიანთ ძმებს შორის.
- 8 და ახლა, იყო ასე, რომ ამულონმა დაიწყო თავისი უფლებამოსილების გამოყენება აღმაზე და მის ძმებზე; და დაიწყო მისი დევნა და გამოიწვია ის, რომ მისი შვილები დევნიდნენ მათ შვილებს.

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

- 9 რადგან ამულონი იცნობდა ალმას, რომ ის იყო მეფის ერთ-ერთი მღვდელთაგანი და იყო ის, ვინც აბინადის სიტყვები იწამა და განდევნილ იქნა მეფის მიერ; ამიტომ, ის განრისხებული იყო მასზე, რადგან თავად ემორჩილებოდა მეფე ლამანს, მაგრამ მაინც, ის იყენებდა მათზე უფლებამოსილებას და ავალებდა სამუშაოებს და ზედამხედველებს აყენებდა მათზედ.
- 10 და იყო ასე, რომ მათი გაჭირვება იმდენად დიდი იყო, რომ დაიწყეს ღმერთისადმი ძლიერად ღალადი.
- 11 და ამულონმა უბრძანა, რომ უნდა შეეწყვიტათ ღალადი; და მათ დაუყენა მცველები, რომ ეთვალთვალათ მათთვის, რომ მოეკლათ ნებისმიერი, ვისაც ღმერთისადმი ღალადში შენიშნავდნენ.
- 12 ალმამ და მისმა ხალხმა არ აღიმაღლეს ხმა უფლისადმი, მაგრამ გულს უღვრიდნენ მას და მან იცოდა მათი გულის ფიქრები.
- 13 და იყო ასე, რომ უფლის ხმა მოევლინათ მათ თავიანთ გაჭირვებისას, სიტყვებით: აწიეთ თავი და დამშვიდდით, რადგან მე ვიცი იმ აღთქმის შესახებ, რომელიც თქვენ ჩემთან დადეთ; და მე დავდებ ჩემს ხალხთან აღთქმას და მონობიდან გამოვიხსნი მათ.
- 14 და მე ასევე შეგიმსუბუქებთ ტვირთს, რომელიც მხრებზე გაწევთ, რომ თქვენ ვერც იგრძნობთ მას მხრებზე, მაშინაც კი, როდესაც მონობაში ხართ; და ამას გავაკეთებ, რომ ამიერიდან იყოთ ჩემი მოწმენი და რათა ნამდვილად იცოდეთ, რომ მე, უფალი ღმერთი, ვეწვევი ჩემს ხალხს მათი გაჭირვების ჟამს.
- 15 და ახლა, ეს იყო ასე, რომ ტვირთი, რომლითაც იყო დამძიმებული ალმა და მისი ძმები, შემსუბუქდა, დიახ, უფალმა ისინი ძლიერები გახადა, რომ მათ ადვილად ეტარებინათ თავიანთი ტვირთი და ისინი სიხარულით და მოთმინებით დაემორჩილნენ უფლის სრულ ნებას.
- 16 და იყო ასე, რომ იმდენად დიდი იყო მათი რწმენა და მოთმინება, რომ უფლის ხმა კვლავ მოევლინათ სიტყვებით: დამშვიდდით, რადგან ხვალ მონობიდან გამოვიხსნით.
- 17 და მან უთხრა ალმას: შენ წახვალ ამ ხალხის წინ და მე შენთან ერთად წამოვალ და ამ ხალხს მონობიდან გამოვიხსნი.

For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put taskmasters over them.

And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.

And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.

And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.

And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.

And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.

And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morrow I will deliver you out of bondage.

And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.

- 18 ახლა, იყო ასე, რომ ალმამ და მისმა ხალხმა, ღამის ჟამს, შეაგროვეს თავიანთი ფარები ერთად და ასევე თავიანთი ხორბალი; დიახ, მთელი ღამე აგროვებდნენ თავიანთ ფარებს.
- 19 და დილით უფალმა ღრმა ძილი მოჰგვარა ლამანიელებს; დიახ, და ყველა მათი ზედამხედველი იყო ღრმა ძილში.
- 20 და ალმა და მისი ხალხი წავიდნენ უდაბნოში; და როდესაც იმოგზაურეს მთელი დღე, გაშალეს კარვები ველზე და უწოდეს ამ ველს ალმა, რადგან იგი მიუძღვოდა მათ წინ უდაბნოში.
- 21 დიახ, და ველზე მათ გადმოაფრქვიეს თავიანთი მადლობები ღმერთისადმი, რადგან ის იყო მოწყალე მათ მიმართ და შეუმსუბუქა ტვირთი და მონობიდან გამოიხსნა, ვინაიდან ისინი იყვნენ მონობაში და ვერავინ ვერ გამოიხსნიდა მათ უფლის, მათი ღმერთის გარდა.
- 22 და მათ მადლობა შესწირეს ღმერთს, დიახ, მათმა ყველა კაცმა და მათმა ყველა ქალმა და მათმა ყველა ბავშვმა, რომლებსაც ლაპარაკი შეეძლოთ, აღიმალეს ხმა თავიანთი ღმერთის სადიდებლად.
- 23 და ახლა უფალმა უთხრა ალმას: იჩქარე და ამ ხალხთან ერთად გამოდი ამ მიწიდან, რადგან ლამანიელებმა გამოიღვიძეს და უკან მოგდევნენ; ამიტომ, გადი ამ მიწიდან და მე გავაჩერებ ლამანიელებს ამ ველზე, რომ ისინი მეტს ვეღარ ივლიან ამ ხალხის უკან მისადევნად.
- 24 და იყო ასე, რომ ისინი გამოვიდნენ ველიდან და გაემართნენ უდაბნოსკენ.
- 25 და მას შემდეგ, რაც უდაბნოში გაატარეს თორმეტი დღე, მათ მიაღწიეს ზარაჰემლას მიწას; და მეფე მოსიამ ისინი სიხარულით მიიღო.

Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.

And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their task-masters were in a profound sleep.

And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.

Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

მოსია 25

- 1 და ახლა, მეფე მოსიამ ბრძანა, რომ ყველა ადამიანი ერთად შეკრებილიყო.
- 2 ახლა, არ იყვნენ იმდენი ნეფის შვილები, არც ისინი, რომლებიც იყვნენ ნეფის შთამომავლები, რამდენიც იყო ზარაჰემლას ხალხი, რომელიც მულეკის შთამომავალი იყო, ასევე მათი, რომლებიც მასთან ერთად მოვიდნენ უდაბნოში.
- 3 და ისინი, რომლებიც მიეკუთვნებოდნენ ნეფის ხალხს და ზარაჰემლას ხალხს, არ იყვნენ იმდენი, რამდენიც ლამანიელები იყვნენ; დიახ, ისინი ნახევარიც კი არ იყვნენ მათი რაოდენობისა.
- 4 და ახლა, მთელი ნეფის ხალხი ერთად იყო შეკრებილი, ასევე მთელი ზარაჰემლას ხალხი და ისინი შეკრებილნი იყვნენ ორ ჯგუფად.
- 5 და იყო ასე, რომ მოსიამ წაიკითხა და ბრძანა, რომ მისი ხალხისთვის წაეკითხათ ზენიფის ჩანაწერები; დიახ, მან წაიკითხა ზენიფის ხალხის ჩანაწერები იმ დროიდან, როდესაც მათ დატოვეს ზარაჰემლას მიწა, იმ დრომდე, როდესაც ისინი კვლავ უკან დაბრუნდნენ.
- 6 და იგი ასევე კითხულობდა ჩანაწერებს ალმასა და მის ძმებზე, ასევე მათ გაჭირვებაზე, იმ დროიდან, როდესაც მათ დატოვეს ზარაჰემლას მიწა, იმ დრომდე, როდესაც ისინი უკან დაბრუნდნენ.
- 7 და ახლა, როდესაც მოსიამ დაასრულა ამ ჩანაწერების კითხვა, მისი ხალხი, რომელიც ამ მიწაზე დარჩა, შეძრწუნებული იყო გაკვირვებისა და გაოცების გამო.
- 8 რადგან მათ არ იცოდნენ, რა ეფიქრათ; რამეთუ როდესაც მათ იხილეს ისინი, რომლებიც მონობიდან იქნენ გამოხსნილნი, ისინი აღივსნენ ძალზედ დიდი სიხარულით.
- 9 და კიდევ, როდესაც ისინი დაფიქრდნენ თავიანთ ძმებზე, რომლებიც მოკლულნი იქნენ ლამანიელთა მიერ, ისინი აღივსნენ მწუხარებით და მრავალი მწუხარების ცრემლიც კი დაღვარეს.
- 10 და კვლავ, როდესაც ისინი დაფიქრდნენ ღვთის უშუალო სიკეთის შესახებ და მის ძალაზე ალმასა და მისი ძმების ლამანიელთა ხელიდან და მონობიდან გამოხსნისას, მათ აღიმაღლეს ხმები და ღმერთს მადლობა გადაუხადეს.

Mosiah 25

And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.

Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.

And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.

And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.

And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.

And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.

And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.

For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.

And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.

And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.

- 11 და ასევე, როდესაც მათ იფიქრეს ლამანიელთა შესახებ, რომლებიც მათი ძმები იყვნენ, მათ ცოდვილ და დაბინძურებულ მდგომარეობაზე, ისინი აღივსნენ ტკივილითა და ტანჯვით მათი სულების კეთილდღეობისათვის.
- 12 და იყო ასე, რომ ისინი, რომლებიც იყვნენ ამულონისა და მისი ძმების შვილები, რომლებმაც ცოლებად მოიყვანეს ლამანიელთა ქალიშვილები, უკმაყოფილონი იყვნენ თავიანთი მამების ქცევით და აღარ სურდათ თავიანთი მამების სახელის ტარება, ამიტომ, მათ აიღეს თავის თავზე ნეფის სახელი, რათა მათ რქმეოდათ ნეფის შვილები და ჩათვლილ იყვნენ მათ შორის, რომლებსაც ერქვათ ნეფიელები.
- 13 და ახლა, მთელი ზარაჰემლას ხალხი აღრიცხულ იქნა ნეფიელებთან და ეს იმიტომ, რომ მეფობა არავისზე არ მტკიცდებოდა მათ გარდა, ვინც იყვნენ ნეფის შთამომავლები.
- 14 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც მოსიამ დაასრულა თავისი გამოსვლა და ხალხისათვის კითხვა, მან მოისურვა, რომ აღმასაც მიემართა ხალხისათვის.
- 15 და აღმამ მათ მიმართა, როდესაც ისინი ერთად, დიდ ჯგუფებად იყვნენ შეკრებილნი და ის მიდიოდა ერთი ჯგუფიდან მეორესთან, უქადაგებდა რა ხალხს მონანიებასა და უფალში რწმენას.
- 16 და მან მოუწოდა ლიმხის ხალხსა და თავის ძმებს, ყველას, რომლებიც მონობიდან იქნენ გამოხსნილნი, რათა მათ ხსომებოდათ, რომ ეს იყო უფალი, რომელმაც ისინი გამოიხსნა.
- 17 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც აღმამ ასწავლა ხალხს ბევრი რამ და დაასრულა თავისი სიტყვა მათ მიმართ, მეფე ლიმხიმ მოისურვა, რომ მონათლულიყო და მთელმა მისმა ხალხმა ასევე მოისურვა მონათვლა.
- 18 ამიტომ, ალმა ჩავიდა წყალში და მონათლა ისინი; დიახ, მან ისინი მონათლა იმ წესით, რომლითაც ნათლავდა თავის ძმებს მორმონის წყლებში; დიახ, რამდენიც მან მონათლა, მიეკუთვნებოდნენ ღმერთის ეკლესიას; და ეს იყო მათი აღმას სიტყვებისადმი რწმენის გამო.

And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

- 19 და იყო ასე, რომ მეფე მოსიამ აღმას ნება უბოძა, რომ ეკლესიები ჩამოეყალიბებინა ზარაჰემლას მთელ მიწაზე; და მისცა მას უფლებამოსილება, რომ ყოველ ეკლესიაში ეკურთხებინა მღვდლად და მასწავლებლად.
- 20 და ახლა, ეს შესრულდა იმის გამო, რომ იმდენად ბევრი ხალხი იყო, რომ ერთი მასწავლებელი ვერ უხელმძღვანელებდა მათ ყველას; ასევე ყველა ვერ მოისმენდა ღვთის სიტყვას ერთი შეკრებით;
- 21 ამიტომ, ისინი შეიკრიბნენ ერთად სხვადასხვა ჯგუფებში, ეწოდებოდათ რა ეკლესიები; ყოველ ეკლესიას ჰყავდა საკუთარი მღვდლები და მასწავლებლები და ყოველი მღვდელი ქადაგებდა სიტყვას იმის მიხედვით, თუ როგორ გადაეცა ის აღმას პირით.
- 22 ამგვარად, მიუხედავად იმისა, რომ იყო ბევრი ეკლესია, ისინი ყველა ერთი ეკლესია იყვნენ, დიახ, ღმერთის ეკლესია; რადგან ყოველ ამ ეკლესიაში მონანიებისა და ღმერთში რწმენის გარდა არ იქადაგებოდა სხვა არაფერი.
- 23 და ახლა, ზარაჰემლას მიწაზე შვიდი ეკლესია იყო; და იყო ასე, რომ ყველას, ვისაც თავის თავზე უნდოდა ქრისტეს ანუ ღმერთის სახელის აღება, ისინი უერთდებოდნენ ღმერთის ეკლესიებს.
- 24 და მათ ეწოდათ ღვთის ხალხი. და უფალმა გადმოღვარა თავისი სული მათზე და ისინი იყვნენ კურთხეულნი და აყვავდნენ იმ მიწაზე.

And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.

Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;

Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.

And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.

And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;

And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

მოსია 26

- 1 იყო ასე, რომ იქ იყვნენ ბევრი მოზარდი თაობიდან, რომლებიც ვერ იგებდნენ მეფე ბენიამინის სიტყვებს, იყვნენ რა პატარა ბავშვები იმ დროს, როდესაც ის ელაპარაკა თავის ხალხს და მათ არ სწამდათ თავიანთი მამების ჩვეულებისა.
- 2 მათ არ სწამდათ იმის, რაც ითქვა მკვდრეთით აღდგომის შესახებ, არც ქრისტეს მოსვლის არ სწამდათ.
- 3 და ახლა, თავიანთი ურწმუნოების გამო, ისინი ვერ სწვდებოდნენ ღვთის სიტყვას; და მათი გულები გაქვავებული იყო.
- 4 მათ არ სურდათ მონათლულიყვნენ, არც ეკლესიას არ უერთდებოდნენ. და ისინი იყვნენ განცალკევებული ხალხი თავიანთი რწმენის მხრივ და ასე დარჩნენ შემდეგშიც, თავიანთ ხორციელ და ცოდვილ მდგომარეობაში; რადგან არ სურდათ მიემართათ უფლისთვის, თავიანთი ღმერთისთვის.
- 5 და ახლა, მოსიას მმართველობის დროს, ისინი რაოდენობრივად ღვთის ხალხის ნახევარიც კი არ იყვნენ, მაგრამ ძმებს შორის უთანხმოების გამო, ისინი უფრო მომრავლდნენ.
- 6 რადგან, იყო ასე, რომ ისინი პირფერული სიტყვებით ატყუებდნენ ბევრს, რომლებიც ეკლესიაში იყვნენ და აიძულებდნენ, ჩაედინათ მრავალი ცოდვა, ამიტომ გახდა საჭირო, რომ ისინი, რომლებიც ცოდვას ჩაიდენდნენ, რომლებიც ეკლესიაში იყვნენ, ეკლესიის მიერ უნდა ყოფილიყვნენ გაფრთხილებულნი.
- 7 და იყო ასე, რომ ისინი მიიყვანეს მღვდლებთან და მღვდლებისთვის ისინი მასწავლებლების მიერ იქნენ გადაცემულნი, მღვდლებმა კი ისინი მიიყვანეს აღმასთან, რომელიც იყო მღვდელმთავარი.
- 8 ახლა, მეფე მოსიამ აღმას უბოძა უფლებამოსილება ეკლესიაზე.
- 9 და იყო ასე, რომ აღმამ არ იცოდა მათ შესახებ, მაგრამ მათ წინააღმდეგ იყვნენ მრავალი მოწმენი; დიახ, ხალხი უხვად მოწმობდა მათ შესახებ.
- 10 ახლა, მანამდე მსგავსი არაფერი არ მომხდარა ეკლესიაში, ამიტომ აღმა აღელვდა სულში და ბრძანა, რომ ისინი მიეყვანათ მეფესთან.

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

- 11 და მან უთხრა მეფეს: აჰა, აქ არიან მრავალნი, რომლებიც მოვიყვანეთ თქვენ წინაშე, რომლებსაც ბრალს სდებენ თავიანთი ძმები; დიახ, ისინი მხილებულნი იქნენ სხვადასხვა ურჯულოებებში და არ ინანიებენ თავიანთ ურჯულოებას. ამიტომ, ისინი მოვიყვანეთ შენ წინაშე, რომ განსაჯო თავიანთი დანაშაულის შესაბამისად.
- 12 მაგრამ მეფე მოსიამ ალმას უთხრა: აჰა, მე მათ არ განვსჯი; ამიტომ, მე გადმოგცემ მათ შენ ხელთ, რომ განისაჯონ.
- 13 და ახლა, ალმა კვლავ აღელვდა სულში; წავიდა და ჰკითხა უფალს, რა უნდა გაეკეთებინა ამის შესახებ, რადგან ეშინოდა, რომ არასწორად არ მოქცეულიყო ღმერთის თვალში.
- 14 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მან მთელი თავისი სული გადმოუღვარა ღმერთს, უფლის ხმა მოესმა მას, რომელიც ამბობდა:
- 15 კურთხეული ხარ შენ, ალმა, და კურთხეულნი არიან ისინი, რომლებიც მოინათლნენ მორმონის წყლებში. კურთხეული ხარ ჩემი მსახურის, აბინადის, მხოლოდ სიტყვების ღრმა რწმენისათვის.
- 16 და კურთხეულნი არიან ისინი თავიანთი ღრმა რწმენისათვის მხოლოდ სიტყვებში, რომელნიც შენ მათ უთხარი.
- 17 და კურთხეული ხარ იმისათვის, რომ ჩამოაყალიბე ეკლესია ამ ხალხს შორის; და იქნებიან ისინი განმტკიცებულნი და იქნებიან ჩემი ხალხი.
- 18 დიახ, კურთხეულია ეს ხალხი, რომელიც მზად არის, ატაროს ჩემი სახელი; რადგან ჩემი სახელით იქნებიან წოდებულნი; და ისინი არიან ჩემნი.
- 19 და რადგან შენ მკითხე დამნაშავეების შესახებ, შენ ხარ კურთხეული.
- 20 შენ ხარ ჩემი მსახური; და მე აღთქმას ვდებ შენთან, რომ გექნება მარადიული სიცოცხლე; და შენ მომემსახურები და წინ წახვალ ჩემი სახელით და შეკრიბავ ერთად ჩემს ცხვრებს.
- 21 და ის, რომელიც მოისმენს ჩემს სიტყვას, იქნება ჩემი ცხვარი; და მას შენ მიიღებ ეკლესიაში და მას ასევე მე მივიღებ.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

- 22 რადგან, აჰა, ეს არის ჩემი ეკლესია; ყოველი, ვინც ინათლება, მოინათლება მოსანანიებლად და ვისაც მიიღებ, იწამებს ჩემს სახელს და მე მას სულგრძელად ვაპატიებ.
- 23 რადგან მე ვარ ის, რომელიც იღებს საკუთარ თავზე ამა ქვეყნის ცოდვებს; რადგან მე ვარ ის, რომელმაც ისინი შექმნა; და მე ვარ ის, რომელიც უბოძებს ადგილს ჩემი მარჯვენა ხელისკენ მას, რომელსაც ბოლომდე სწამს.
- 24 რადგან, აჰა, ჩემი სახელით არიან ისინი წოდებულნი; და თუ მცნობენ, გამოვლენ და მარადიულად ექნებათ ადგილი ჩემი მარჯვენა ხელისკენ.
- 25 და იქნება ასე, რომ როდესაც გაისმება მეორე საყვირის ხმა, მაშინ გამოვლენ ისინი, რომლებიც არასდროს არ მცნობდნენ და ჩემ წინაშე წარსდგებიან.
- 26 და მათ ეცოდინებათ, რომ მე ვარ უფალი, მათი ღმერთი, რომ ვარ მათი გამომსყიდველი, მაგრამ მათ არ სურდათ გამოსყიდვა.
- 27 და მაშინ მე მათ განვუცხადებ, რომ მათ არასდროს ვიცნობდი და წავლენ ისინი მარადიულ ცეცხლში, რომელიც გამზადებულია ეშმაკისა და მისი ანგელოზებისთვის.
- 28 ამიტომ, მე გეუბნები: რომელსაც არ სურს ჩემი ხმის მოსმენა, მას არ მიიღებთ ჩემს ეკლესიაში, რადგან უკანასკნელ დღეს მე მას არ მივიღებ.
- 29 ამიტომ, მე შენ გეუბნები: წადი და ყოველს, ვინც ჩემ წინააღმდეგ დანაშაულს ჩაიდენს, განიკითხავ მას მის მიერ ჩადენილი ცოდვების შესაბამისად; და თუ ის აღიარებს თავის ცოდვებს შენსა და ჩემ წინაშე და გულით, გულწრფელად მოინანიებს, მას შენ აპატიებ და მეც ასევე ვაპატიებ მას.
- 30 დიახ, რამდენჯერაც ჩემი ხალხი მოინანიებს, მე მათ ვაპატიებ ჩემ წინააღმდეგ შეცოდებებს.
- 31 და თქვენც ასევე აპატიეთ ერთმანეთს თქვენი შეცოდებები, რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით: ის, რომელიც მოყვასს ცოდვებს არ აპატიობს, როდესაც იგი ამბობს, რომ ინანიებს, მაშინ ის თავის თავზე იწვევს განაჩენს.
- 32 ახლა, მე გეუბნები: წადი და ვინც არ მოინანიებს საკუთარ ცოდვებს, ის არ ჩაითვლება ჩემს ხალხს შორის და ეს ასე იქნება, ამიერიდან მომავალში.

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.

Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.

And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.

Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

33 და იყო ასე, რომ როდესაც ალმამ მოისმინა ეს სიტყვები, მან ჩაიწერა ისინი, რათა ჰქონოდა ისინი, რომ განეკითხა იმ ეკლესიის ადამიანები ღმერთის მცნებების შესაბამისად.

34 და იყო ასე, რომ ალმა წავიდა და განიკითხა უფლის სიტყვის მიხედვით ისინი, რომლებიც მხილებულნი იყვნენ ურჯულოებაში.

35 და რომელნიც ინანიებდნენ თავიანთ ცოდვებს და აღიარებდნენ მათ, ის მათ თვლიდა ეკლესიის ხალხად.

36 და ისინი, რომლებიც არ აღიარებდნენ საკუთარ ცოდვებს და არ ინანიებდნენ თავიანთ ურჯულოებას, არ ითვლებოდნენ ეკლესიის ხალხს შორის და მათი სახელები ამოიშალა.

37 და იყო ასე, რომ ალმა აწესრიგებდა ეკლესიის ყველა საქმეს და მათთან კვლავ დამყარდა მშვიდობა და ეკლესიის საქმეებში დაიწყო ძალზედ აყვავება, დადიოდნენ წინდახედულად ღმერთის წინაშე, მრავალთ იღებდნენ და მრავალთ ნათლავდნენ.

38 და ახლა, ამ ყველაფერს აკეთებდნენ ალმა და მისი თანამოძმენი, რომლებიც ეკლესიას ხელმძღვანელობდნენ და დადიოდნენ რა მთელი სიბეჯითით, ასწავლიდნენ ღვთის სიტყვას ყველაფერში, იტანდნენ ყველანაირ გაჭირვებას, იყვნენ რა დევნილნი ყველა მათ მიერ, რომელნიც არ მიეკუთვნებოდნენ ღმერთის ეკლესიას.

39 და ისინი თავიანთ ძმებს არიგებდნენ; და თავადაც ასევე იყვნენ დარიგებულნი, ყოველი მათგანი ღვთის სიტყვით, თავისი ცოდვების შესაბამისად ანუ იმ ცოდვებისა, რომლებიც მან ჩაიდინა, ჰქონდათ რა ნაბრძანები ღმერთის მიერ, რომ ელოცათ განუწყვეტლივ და მადლიერნი ყოფილიყვნენ ყველაფერში.

And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.

And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.

And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;

And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.

And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.

And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.

And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

მოსია 27

- 1 და იყო ასე, რომ დევნა, რომელსაც განიცდიდა ეკლესია ურწმუნოთა მხრიდან, იმდენად გაძლიერდა, რომ ეკლესიის წევრებმა დაიწყეს ბუზღუნი და ჩივილი ამის გამო თავიანთ ხელმძღვანელებთან; და აღმასთან იჩივლეს ამის შესახებ. და აღმამ ეს საქმე მეფე მოსიას მოახსენა. და მოსია ეთათბირა თავის მღვდლებს.
- 2 და იყო ასე, რომ მეფე მოსიამ გაგზავნა მოწოდება მთელი მიწის შემოგარენში, რომ არცერთ ურწმუნოს არ უნდა ედევნა არცერთი მათგანი, ვინც ღმერთის ეკლესიას მიეკუთვნებოდა.
- 3 და იყო მკაცრი ბრძანება, ყველა ეკლესიაში, რომ არ ყოფილიყო მათ შორის დევნა, რომ ყველა ადამიანთა შორის ყოფილიყო თანასწორობა;
- 4 რომ არც ამპარტავნობამ და არც სიამაყემ არ დაარღვიოს მათი მშვიდობა; რომ ყოველი ადამიანი პატივს სცემდეს თავის მოყვასს, როგორც საკუთარ თავს, საკუთარი ხელის შრომით უზრუნველყოს თავისი თავი.
- 5 დიახ, მათ ყველა მღვდელსა და მასწავლებელს, საკუთარი ხელით ეშრომათ თავიანთი თავის უზრუნველსაყოფად, ყველა შემთხვევაში, ავადმყოფობისა და მძიმე სიდუხჭირის გარდა; და ამის დაცვით, ისინი უხვად იღებდნენ ღმერთის მადლს.
- 6 და მიწაზე კვლავ დამყარდა სრული მშვიდობა; და ხალხმა იწყო ძალზედ გამრავლება და დაიწყო დედამიწის ზედაპირზე გავრცელება, დიახ, ჩრდილოეთსა და სამხრეთისკენ, აღმოსავლეთსა და დასავლეთისკენ, აშენებდნენ რა დიდ ქალაქებსა და სოფლებს მიწის ყოველ კიდეში.
- 7 და უფალი მათ მოევლინათ და ააყვავა ისინი; და ისინი გახდნენ მრავალრიცხოვანი და მდიდარი ხალხი.

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

8 ახლა, მოსიას შვილები ითვლებოდნენ ურწმუნოთა შორის; ასევე აღმას ერთ-ერთი შვილიც ითვლებოდა მათ შორის და სახელად ერქვა ალმა, თავისი მამის სახელი; მიუხედავად ამისა, ის გახდა ძალზედ ბოროტი და კერპთაყვანისმცემელი ადამიანი. და ის იყო მჭერმეტყველი კაცი და ხალხთან ბევრს პირფერობდა; ამიტომ, მან ხალხთა შორის მრავალს უბიძგა, მის მსგავსად ჩაედინათ ურწულოება.

9 და ის იქცა დიდ დაბრკოლებად ღმერთის ეკლესიის აყვავებისთვის; იტაცებდა ადამიანთა გულებს; იწვევდა ადამიანებში მრავალ უთანხმოებას; აძლევდა ღმერთის მტერს საშუალებას, გამოეკვლინა მისი ძალა მათზე.

10 და ახლა, იყო ასე, რომ იმ დროს, როდესაც ის დადიოდა, ცდილობდა რა ღმერთის ეკლესიის განადგურებას, ვინაიდან ის დადიოდა ფარულად, მოსიას შვილებთან ერთად, ცდილობდა რა ეკლესიის განადგურებას და უფლის ხალხის გზიდან აცდენას, ღმერთის ბრძანებების საწინააღმდეგოდ ან თვით მეფისაც კი –

11 და როგორც მე გითხარით, იმ დროს, როდესაც ისინი დადიოდნენ, ჯანყდებოდნენ რა ღმერთის წინააღმდეგ, აჰა, გამოეცხადათ მათ უფლის ანგელოზი; და ის დაეშვა ისე, ვითარცა ღრუბელში ყოფილიყო; და ილაპარაკა, ვითარცა ჭექა-ქუხილის ხმით, რაც აზანზარებდა მიწას, რომელზედაც ისინი იდგნენ.

12 და იმდენად დიდი იყო მათი გაოცება, რომ მიწაზე დაეცნენ და არ ესმოდათ იმ სიტყვების, რომლებსაც ის მათ ეუბნებოდა.

13 ამისდა მიუხედავად, მან კვლავ შესძახა სიტყვებით: ალმა, ადექი და წინ გამოდი, რატომ სდევნი ღმერთის ეკლესიას? რამეთუ უფალმა თქვა: ეს არის ჩემი ეკლესია და მე დავაარსებ მას და ვერაფერი ვერ დაამხობს მას, ჩემი ხალხის შეცოდების გარდა.

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

- 14 და კიდევ ანგელოზმა თქვა: აჰა, უფალმა ისმინა თავისი ხალხის ლოცვები და ასევე ლოცვები მისი მსახურის, ალმასი, რომელიც არის მამაშენი; რადგან ის ლოცულობდა შენზე დიდი რწმენით, რათა შენ მიყვანილი ყოფილიყავი ჭეშმარიტების ცოდნისკენ; ამიტომ, ამ მიზნით მოვედი, რათა დაგარწმუნო ღმერთის ძალასა და უფლებამოსილებაში, რომ მისმა მსახურთა ლოცვებმა ჰპოვონ თავიანთი რწმენის შესაბამისი პასუხი.
- 15 და ახლა, აჰა, ნუთუ შეგიძლიათ ღმერთის ძალასთან დავა? განა არ აზანზარებს ჩემი ხმა მიწას? ნუთუ ვერ მხედავთ თქვენ წინაშე? და მე ღმერთისგან ვარ გამოგზავნილი.
- 16 ახლა მე გეუბნები: წადი და გახსოვდეს შენი მამების ტყვეობა ჰელამისა და ნეფის მიწაზე; და გახსოვდეს, რა დიადი საქმენი გააკეთა მან მათთვის; რადგან მონობაში იყვნენ და მან ისინი გამოიხსნა. და ახლა მე შენ გეუბნები: ალმა, წადი შენი გზით და ნულარ ეცდები ეკლესიის განადგურებას, რათა მათ ლოცვებმა პასუხი ჰპოვონ, თუნდაც შენ თვითონ ისურვო, რომ იყო გაძევებული.
- 17 და ახლა, იყო ასე, რომ ეს იყო უკანასკნელი სიტყვები, რაც ანგელოზმა ალმას უთხრა და ის წავიდა.
- 18 და ახლა, ალმა და ისინი, რომლებიც მასთან იყვნენ, კვლავ მიწაზე დაეცნენ, რადგან დიდი იყო მათი გაოცება; ვინაიდან საკუთარი თვალით იხილეს უფლის ანგელოზი; და მისი ხმა იყო ჭექა-ქუხილის მაგვარი, რომელიც მიწას აზანზარებდა; და მათ იცოდნენ, რომ არ იყო არაფერი, გარდა ღმერთის ძალისა, რასაც შეეძლო მიწა შეეზანზარებინა და შეეძრა ისე, ლამის ნაწილებად დამსკდარიყო.
- 19 და ახლა, ალმას გაოცება იმდენად დიდი იყო, რომ ის დამუნჯდა, აღარ შეეძლო პირის გაღება; დიახ, ის დასუსტდა ისე, რომ ხელებსაც კი ვეღარ ამოძრავებდა; ამიტომ, ის აიყვანეს მათ, ვინც მასთან იყვნენ და ატარეს უმწეო მანამ, სანამ მამამისის წინ არ დააწვინეს.
- 20 და ისინი მოუყვნენ მამამისს ყველაფრის შესახებ, რაც შეემთხვათ; და მამამისს გაუხარდა, რადგან იცოდა, რომ ეს იყო ღმერთის ძალა.

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

21 და მან ბრძანა, რომ მრავალნი შეკრებილიყვნენ ერთად, რომ ყოფილიყვნენ იმის მოწმენი, რა უქნა უფალმა მის შვილს და ასევე მათ, ვინც მასთან იყვნენ.

22 და ბრძანა, რომ მღვდლები ერთად შეკრებილიყვნენ; და დაიწყეს მარხვა და ლოცვა უფლისადმი, მათი ღმერთისადმი, რომ მას აღმასთვის პირი გაეხსნა, რომ შეძლებოდა ლაპარაკი, ასევე, რომ მის კიდურებს ძალა მისცემოდა, რომ ხალხს თვალეები გახელოდა, რათა ენახათ და შეეცნოთ ღმერთის სიკეთე და დიდება.

23 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მათ იმარხულეს და ილოცეს ორი დღის და ორი ღამის განმავლობაში, აღმას კიდურებს დაუბრუნდა ძალა, იგი წამოდგა და მიმართა მათ თხოვნით, დამშვიდებულიყვნენ.

24 რადგან, – თქვა მან, მე მოვინანიე ჩემი ცოდვები და გამომისყიდა უფალმა; აჰა, მე სულისაგან ვარ შობილი.

25 და უფალმა მითხრა: ნუ გაცოდები, რომ მთელი კაცობრიობა, დიახ, კაცი და ქალი, ყველა ერი, ტომი, ენა და ხალხი უნდა ხელახლა იშვას; დიახ, იშვას ღვთისგან, შეცვალონ თავიანთი ხორციელი და დაცემული მდგომარეობა სამართლიანით, გამოსყიდულნი რა ღმერთის მიერ, იქცევიან მის ვაჟებად და ასულებად.

26 და ამგვარად, ისინი იქცევიან ახალ ქმნილებებად; და თუ ასე არ მოიქცევიან, ვერანაირად ვერ დაიმკვიდრებენ ღვთის სასუფეველს.

27 მე გეუბნებით: თუ ასე არ იქნება, მაშინ უნდა იყვნენ გაძევებულნი; და ეს მე ვიცი, რადგან მეც თითქმის გაძევებული ვიყავი.

28 ამისდა მიუხედავად, მას შემდეგ, რაც გადავიტანე მრავალი განსაცდელი, ვინანიებდი რა ღამის სიკვდილამდე, უფალმა თავისი წყალობით გადაწყვიტა, გამოეგლიჯა ჩემი თავი მარადიული წვისგან; და ვარ ღვთისგან შობილი.

29 ჩემი სული გამოსყიდულია მწარე ნაღველისგან და ურჯულოების ბორკილებისგან. მე ვიყავი ყველაზე ბნელ უფსკრულში, მაგრამ ახლა ვუცქერ ღმერთის საოცარ სინათლეს. ჩემი სული იყო მარადიული წამებით ნაწამები, მაგრამ მე მან გამომგლიჯა და მეტი აღარ იტანჯება ჩემი სული.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.

30 მე უარყოფდი ჩემს გამომსყიდველს და უარს ვამბობდი იმაზე, რაც ჩვენი მამების მიერ ითქვა; მაგრამ ახლა, რათა შეძლონ წინასწარ განჭვრიტონ, რომ ის მოვა და მას ახსოვს მის მიერ შექმნილი ყოველი არსება, იგი ყველას გამოეცხადება.

31 დიახ, ყოველი მუხლი მოიდრიკება და ყოველი ენა იტყვის აღსარებას მის წინაშე. დიახ, უკანასკნელ დღესაც კი, როდესაც ყოველი ადამიანი წარსდგება, რათა განკითხულ იქნას მის მიერ, მაშინ აღიარებენ ისინი, რომ ის არის ღმერთი; მაშინ აღიარებენ ისინი, რომლებიც უღმერთოდ ცხოვრობენ ამქვეყნად, რომ მართალია მათზე მარადიული სასჯელის სამართალი; და აცახცახდებიან და იკანკალებენ და მოიკუნტებიან მისი ყოვლისმხილველი მზერის ქვეშ.

32 და ახლა, იყო ასე, რომ ამ დროიდან აღმამ დაიწყო ხალხის სწავლება, ასევე მათ, რომლებიც აღმასთან ერთად იყვნენ, როდესაც ანგელოზი გამოეცხადათ; და ისინი მოგზაურობდნენ მთელს მიწაზე, აუწყებდნენ მთელს ხალხს იმაზე, რაც მოისმინეს და იხილეს; და ქადაგებდნენ ღვთის სიტყვას დიდ გაჭირებაში, იტანდნენ რა სასტიკ დევნას ურწმუნოთაგან და ცემას მრავალი მათგანისგან.

33 მაგრამ, ამისდა მიუხედავად, მათ მოჰქონდათ დიდი ნუგეში ეკლესიის წევრებისათვის, ამტკიცებდნენ რა მათ რწმენას და მოუწოდებდნენ სულგრძელობითა და მძიმე შრომით დაეცვათ ღმერთის მცნებები.

34 და ოთხი მათგანი იყო მოსიას შვილი; და მათი სახელები იყო ამონი და აარონი და ომნერი და ხიმნი. ეს იყო მოსიას შვილების სახელები.

35 და ისინი მოგზაურობდნენ მთელ ზარაჰემლას მიწაზე და ყველა ადამიანს შორის, რომლებიც მეფე მოსიას ქვეშემდგომობაში იყვნენ, გულითადად ცდილობდნენ, აენაზღაურებინათ ყველა ის ზიანი, რაც მათ ეკლესიას მიაყენეს, აღიარებდნენ რა თავიანთ ცოდვებს და აუწყებდნენ ყველაფერს, რაც იხილეს, უხსნიდნენ რა წინასწარმეტყველებებს და წმინდა წერილებს ყველას, ვისაც სურდა მათი მოსმენა.

I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

36 და ამგვარად, ისინი ღმერთის ხელში იყვნენ იარაღი, მრავალთა ჭეშმარიტების ცოდნისაკენ მისაყვანად, დიახ, მათი გამომსყიდველის ცოდნისაკენ.

37 და რაოდენ კურთხეულნი არიან ისინი! რადგან აუწყებდნენ მშვიდობაზე, აუწყებდნენ სასიხარულო ამბებს კეთილზე; და უცხადებდნენ ხალხს, რომ უფალი მეფობს.

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

მოსია 28

- 1 ახლა, იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მოსიას შვილებმა ეს ყველაფერი გააკეთეს, მათ თან წაიყვანეს რამდენიმე ადამიანი და თავიანთ მამასთან, მეფესთან, დაბრუნდნენ და მოისურვეს მისგან, რომ მას ნება დაერთო მათთან ერთად, რომლებიც ამოირჩიეს, წასულიყვნენ ნეფის მიწაზე, რათა ექადაგათ ის, რაც მოისმინეს, რათა გაეზიარებინათ ღვთის სიტყვა თავიანთ ძმებისთვის, ლამანიელებისთვის.
- 2 რათა იქნებ, წაეყვანა ისინი უფლის, თავიანთი ღმერთის ცოდნისკენ და თავიანთი მამების ურჯულოებაზე დაერწმუნებინა ისინი; და იქნებ განკურნებულიყვნენ ნეფიელთა მიმართ სიძულვილისგან, რათა ისინიც მიყვანილნი ყოფილიყვნენ უფლის, თავიანთი ღმერთის, სიხარულში, რომ ისინი ერთმანეთის მიმართ მეგობრულები გამხდარიყვნენ და აღარ ყოფილიყო განხეთქილება მთელ მიწაზე, რომელიც უფალმა ღმერთმა მათ უბოძა.
- 3 ახლა, მათ სურდათ, რომ ხსნის შესახებ ეუწყებინათ ყოველი არსებისთვის, რადგან არ შეეძლოთ აეტანათ, რომ რომელიმე ადამიანის სული დაღუპულიყო; დიახ, იმის გაფიქრებაც კი, რომ რომელიმე სული იწვნევდა უსასრულო წამებას, აკანკალებდა და აცახცახებდა მათ.
- 4 ამგვარად, უფლის სულმა იმოქმედა მათზე, რადგან ისინი ცოდვილთა შორის ყველაზე ბილწნი იყვნენ. და უფალმა, თავისი უსაზღვრო წყალობით, ჩათვალა საჭიროდ, რომ შეენდო ისინი. მიუხედავად ამისა, ისინი განიცდიდნენ ძლიერ სულიერ ტანჯვას თავიანთი ურჯულოების გამო, ძლიერ განიცდიდნენ და ეშინოდათ, რომ ისინი იქნებოდნენ სამუდამოდ გაძევებულნი.
- 5 და იყო ასე, რომ მრავალი დღის განმავლობაში ევედრებოდნენ თავიანთ მამას, რომ შეძლებოდათ ნეფის მიწაზე წასვლა.
- 6 და მეფე მოსია წავიდა და ჰკითხა უფალს, დაერთო თუ არა ნება თავისი შვილებისათვის, ლამანიელთა შორის სიტყვის საქადაგებლად წასვლაზე.
- 7 და უფალმა უთხრა მოსიას: ნება უბოძე წავიდნენ, რადგან მრავალნი ირწმუნებენ მათ სიტყვებს და მათ ექნებათ მარადიული სიცოცხლე; და გამოვიხსნი შენს შვილებს ლამანიელთა ხელიდან.

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

- 8 და იყო ასე, რომ მოსიამ დართო ნება, რომ ისინი წასულიყვნენ და მოქცეულიყვნენ თავიანთი თხოვნისამებრ.
- 9 და ისინი გაემგზავრნენ უდაბნოში, რათა წასულიყვნენ სიტყვის საქადაგებლად ლამანიელთა შორის; და შემდეგში მოვიყვან ჩანაწერებს მათი საქმიანობის შესახებ.
- 10 ახლა, მეფე მოსიას არ ჰყავდა არავინ, ვისზეც შეიძლებოდა სამეფოს გადაცემა, რადგან არავინ იყო მის შვილთაგან, რომელიც მიიღებდა სამეფოს.
- 11 ამიტომ, მან აიღო ჩანაწერები, რომლებიც ამოტვიფრული იყო სპილენძის ფირფიტებზე, ასევე ნეფის ფირფიტები და ყველა ნივთი, რომელსაც იცავდა და ინახავდა ღმერთის ბრძანებების შესაბამისად, მას შემდეგ, რაც გადათარგმნა და ბრძანა, რომ გაეკეთებინათ ჩანაწერები, რომლებიც იყო ამოტვიფრული ოქროს ფირფიტებზე, რომლებიც ნაპოვნი იყო ლიმხის ხალხის მიერ და რომელნიც ლიმხის ხელით იყო მისთვის ნაბოძები.
- 12 და მან ეს გააკეთა თავის ხალხზე დიდი ზრუნვის გამო, რადგან მათ ძალზედ სურდათ გაეგოთ იმ ხალხის შესახებ, რომელიც განადგურდა.
- 13 და ახლა, მან გადათარგმნა ისინი იმ ორი ქვის მეშვეობით, რომლებიც ჩასმული იყო ორ ფოსოიან ჩარჩოში.
- 14 ახლა, ეს საგნები მომზადებული იყო დასაბამიდანვე და გადაეცემოდა თაობიდან თაობას, ენების გადათარგმნის მიზნით.
- 15 და ისინი იყო უფლის ხელით შენახული და დაცული, რომ მას გაენდო ყოველი ადამიანისთვის, რომელიც დაეუფლებოდა მიწას, მისი ხალხის ურჯულოება და სისაძაგლე;
- 16 და ყოველი, ვინც ფლობდა ამ ნივთებს, წინასწარმჭვრეტელად იწოდებოდა ისე, როგორც ძველად.
- 17 და ახლა, მას შემდეგ, რაც მოსიამ დაასრულა ამ ჩანაწერების თარგმნა, აჰა, მათში მოცემული იყო იმ ხალხის ამბავი, რომელიც განადგურდა, მათი განადგურებიდან იმ დიდი კოშკის მშენებლობამდე, როდესაც უფალმა არია ხალხთა ენა და ისინი მთელი დედამიწის პირზე იქნენ გაფანტულნი, დიახ, იმ დროიდან ადამის შექმნამდეც კი.

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were engraved on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

- 18 ახლა, ამ ამბავმა მოსიას ხალხში გამოიწვია ღრმა გლოვა, დიახ, ისინი აღვსილნი იყვნენ დარდით; მიუხედავად ამისა, მან მისცა მათ დიდი ცოდნა, რომლითაც ისინი ხარობდნენ.
- 19 და ეს ამბავი დაიწერება ამის შემდეგ; რადგან, აჰა, საჭიროა, რომ ყველამ გაიგოს, თუ რა წერია ამ ჩანაწერებში.
- 20 და ახლა, როგორც მე გითხარით, მას შემდეგ, რაც მეფე მოსიამ გააკეთა ეს ყველაფერი, მან აიღო სპილენძის ფირფიტები და ყველაფერი, რასაც ინახავდა და გადასცა ალმას, რომელიც იყო ალმას შვილი; დიახ, ყველა ჩანაწერი, ასევე მთარგმნელი ხელსაწყოები და გადასცა ისინი მას და უბრძანა, რომ დაეცვა და შეენახა ისინი, ასევე ეწარმოებინა ჩანაწერები ხალხზე, გადაეცა ისინი ერთი თაობიდან მეორეზე ისე, როგორც მათ გადმოსცემდნენ იმ დროიდან მოყოლებული, როდესაც ლეხიმ დატოვა იერუსალიმი.

Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

მოსია 29

- 1 და ახლა, როდესაც მოსიამ ეს გააკეთა, მან გააგზავნა მოწოდება მთელ მიწაზე, მთელი ხალხისთვის, იმის სურვილით, რომ გაეგო მათი ნება იმის შესახებ, თუ ვინ უნდა ყოფილიყო მათი მეფე.
- 2 და იყო ასე, რომ მოაღწია ხალხის ხმამ სიტყვებით: ჩვენ გვსურს, რომ აარონი, შენი შვილი, იყოს ჩვენი მეფე და ჩვენი მმართველი.
- 3 ახლა, აარონი წასული იყო ნეფის მიწაზე, ამიტომ მეფეს არ შეეძლო მასზე მეფობის გადაცემა; არც აარონი დათანხმდებოდა მასზედ მეფობის გადაცემაზე; არც ერთ მოსიას შვილს არ სურდა მეფობის საკუთარ თავზე აღება.
- 4 ამიტომ, მეფე მოსიამ კვლავ გააგზავნა ხალხში; დიახ, დაწერილი სიტყვაც კი გაუგზავნა ხალხს. და სიტყვები, რომლებიც ეწერა, იუწყებოდა:
- 5 აჰა, თქვენ, ჩემო ხალხო ანუ ჩემო ძმებო, რადგან ასე გთვლით თქვენ, მსურს, რომ განიხილოთ საქმე, რომელიც მოწოდებულნი ხართ განიხილოთ, რადგან გსურთ, რომ მეფე გყავდეთ.
- 6 ახლა, მე გიცხადებთ, რომ მან, ვისაც მეფობა კანონით ეკუთვნის, უარი თქვა და არ აიღებს მეფობას თავის თავზე.
- 7 და ახლა, სხვა თუ დაინიშნა მის მაგივრად, აჰა, მე ვშიშობ, ეს შეიძლება გახდეს თქვენ შორის განხეთქილების მიზეზი. და ვინ იცის, ჩემი შვილი, რომელსაც მეფობა ეკუთვნის, არ გაბრაზდება და თან არ გაიყოლიებს ამ ხალხის ნაწილს, რაც გამოიწვევს ბევრ სისხლისღვრას და უფლის გზის გამრუდებას, დიახ და მრავალი ადამიანის სულის განადგურებას.
- 8 ახლა, მე გეუბნებით: მოდით ვიყოთ ბრძენნი და განვიხილოთ ეს საქმენი, რადგან არ გვაქვს ჩემი შვილის განადგურების უფლება, არც უნდა გვქონდეს რაიმე უფლება სხვის გასანადგურებლად, თუ დაინიშნება მის მაგივრად.

Mosiah 29

Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.

Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.

Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:

Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.

Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

- 9 და თუ ჩემი შვილი კვლავ მიუბრუნდა თავის ამპარტავნობას და ამოაო საქმეებს, ის უკან წაიღებს ყოველივე იმას, რაც თქვა და მოითხოვდა უფლებას მეფობაზე, რაც აიძულებდა მას და ასევე ამ ხალხს, მრავალი ცოდვის ჩადენას.
- 10 და ახლა, მოდით ვიყოთ გონიერნი და დაველოდოთ ყოველივე ამას და გავაკეთოთ ის, რაც მშვიდობას მოუტანს ამ ხალხს.
- 11 ამიტომ, მე ვიქნები თქვენი მეფე ჩემს დანარჩენილ დღეებში; მიუხედავად ამისა, მოდით დავნიშნოთ მოსამართლეები, რომ განსაჯონ ეს ხალხი ჩვენი კანონის შესაბამისად და ჩვენ თავიდან მოვაწყობთ ამ ხალხის საქმეებს, რადგან დავნიშნავთ ბრძენ კაცთ მოსამართლეებად, რომლებიც განსჯიან ამ ხალხს ღმერთის მცნებების შესაბამისად.
- 12 ახლა, აჯობებს, რომ კაცი განსჯილ იქნას ღმერთის მიერ, ვიდრე კაცისაგან, რადგან ღმერთის სამსჯავრო ყოველთვის სამართლიანია, ხოლო ადამიანის სამსჯავრონი არ არის ყოველთვის სამართლიანი.
- 13 ამიტომ, თუ იქნებოდა შესაძლებელი, რომ თქვენ გყოლოდათ პატიოსანი კაცნი მეფეებად, რომელნიც დაამყარებდნენ ღმერთის კანონებს და განსჯიდნენ ამ ხალხს მისი მცნებების შესაბამისად, დიახ, თქვენ რომ გყოლოდათ მეფეებად კაცნი, რომელნიც გააკეთებდნენ იგივეს, რასაც აკეთებდა მამაჩემი ბენიამინი ამ ხალხისთვის, მე თქვენ გეუბნებით: ეს რომ ყოველთვის ასე ყოფილიყო, მაშინ თქვენ უნდა ყოველთვის გყოლოდათ მეფენი, რომლებიც იქნებოდნენ თქვენზედ მმართველნი.
- 14 და მე თვითონაც კი ვშრომობდი მთელი ჩემი ძალით და შესაძლებლობებით, რაც გამაჩნდა, რომ მესწავლებინა თქვენთვის ღმერთის ალთქმები და დამემყარებინა მშვიდობა მთელ მიწაზე, რომ არ ყოფილიყო არც ომები, არც განხეთქილებები, არც ქურდობა, არც ძარცვა, არც მკვლელობები, არც არანაირი ურჯულოება;
- 15 და ყოველს, ვინც ჩაიდენდა ურჯულოებას, მე დანაშაულის შესაბამისად ვსჯიდი, რომელიც მან ჩაიდინა, იმ რჯულის შესაბამისად, რომელიც მოგვცეს ჩვენმა მამებმა.

And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

- 16 ახლა, მე გეუბნებით, ვინაიდან ყველა ადამიანი არ არის მართალი, არ არის საჭირო, რომ თქვენ გყავდეთ მეფე ან მეფეები, რომლებიც თქვენზე იქნებიან მმართველნი.
- 17 რადგან, აჰა, რამდენ ურჯულოების ჩადენას იწვევს ერთი ბოროტი მეფე, დიახ, და რა დიდ განადგურებას!
- 18 დიახ, გაიხსენეთ მეფე ნოე, მისი სიბოროტე და სისაძაგლე, ასევე მისი ხალხის ბოროტება და სისაძაგლე. აჰა, რადგან დიდი განადგურება მოევლინა მათზე; და ასევე მათივე ურჯულოების გამო მონობაში ჩაცვივდნენ.
- 19 და რომ არ ჩარეულიყო ყოვლადბრძენი შემქმნელი, მათი გულწრფელი მონანიების გამო, ისინი აუცილებლად აქამდეც მონობაში დარჩებოდნენ.
- 20 მაგრამ, აჰა, მან ისინი გამოიხსნა, ვინაიდან მათ დაიმდაბლეს თავი მის წინაშე; და რადგან მას შეჰტადადეს ძლიერად, მან გამოიხსნა ისინი მონობიდან. და ასე აკეთებს ყველაფერს უფალი თავისი ძალით ადამიანთა შვილებს შორის; უწვდის წყალობის ხელს მათ, რომელნიც მას ანდობენ სასოებას.
- 21 და აჰა, ახლა მე თქვენ გეუბნებით, თქვენ ვერ შეძლებთ ურჯულო მეფის ჩამოგდებას, მხოლოდ დიდი განხეთქილებითა და დიდი სისხლისღვრით.
- 22 რადგან, აჰა, მას ჰყავს თავისი მეგობრები ურჯულოებაში და თან ჰყავს მცველები; და მათ კანონებს ანადგურებს, რომელნიც მანამდე სამართალით მართვებოდნენ და ფეხქვეშ თელავს ღმერთის მცნებებს.
- 23 და ის აწესებს კანონებს და აგზავნის მათ საკუთარ ხალხში, დიახ, კანონებს, მისი სიბოროტის შესატყვისად; და ვინც არ ემორჩილება მის კანონებს, იგი ბრძანებს, რომ განადგურონ; და რომლებიც აჯანყდებიან მის წინააღმდეგ, ის გააგზავნის თავის ჯარებს მათ წინააღმდეგ საომრად; და თუ შეძლებს, ის მათ განადგურებს; და ამგვარად ამრუდებს უსამართლო მეფე ყოველი სამართლიანის გზას.
- 24 და ახლა, აჰა, მე თქვენ გეუბნებით, არ არის საჭირო, რომ ამგვარი სისაძაგლე თქვენ მოგვევლინოთ.

Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.

For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.

And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.

But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he teareth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;

And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

- 25 ამიტომ, აირჩიეთ ამ ხალხის ხმით, მოსამართლენი, რათა განისაჯოთ იმ კანონების შესაბამისად, რომლებიც ჩვენმა მამებმა მოგცათ, რომელნიც არიან სწორი, რომელნიც მათ უფლის ხელით მიეცათ.
- 26 ახლა, არ არის ჩვეულებრივი, რომ ხალხის ხმა მოითხოვს იმის საწინააღმდეგოს, რაც არის მართალი; მაგრამ ჩვეულებრივია ხალხის მცირე ნაწილისთვის, რომ ისურვონ ის, რაც არასწორია; ამიტომ, თქვენ ეს უნდა დაიცვათ და აქციოთ თქვენს კანონად – ხალხის ხმით თქვენი საქმის კეთება.
- 27 და თუ დადგება ისეთი დრო, რომ ხალხის ხმა აირჩევს ურჯულოებას, მაშინ ეს არის დრო, როდესაც ღმერთის სასჯელი მოგვეკლინებათ; დიახ, ეს არის დრო, როდესაც ის მოგვეკლინებათ დიდი განადგურებით, ისე, როგორც ის აქამდე ეწვია ამ მიწას.
- 28 და ახლა, თუ თქვენ გეყოლებათ მოსამართლენი, რომლებიც არ განგსჯიან ამ კანონის შესაბამისად, რომელიც მოგეცათ, მაშინ შეგიძლიათ ისე მოაწყოთ, რომ ისინი განსჯილნი იქნენ ზემდგომი მოსამართლის მიერ.
- 29 თუ თქვენი ზემდგომი მოსამართლენი არ განსჯიან სამართლიანად, თქვენ ისე უნდა მოაწყოთ, რომ ქვემდგომი მოსამართლეების მცირე რაოდენობა ერთად შეიკრიბოს და განსაჯონ თქვენი ზემდგომი მოსამართლენი, ხალხის ხმის შესაბამისად.
- 30 და მე გიბრძანებთ, რომ ეს ყველაფერი გააკეთოთ უფლისადმი შიშით; და გიბრძანებთ, რომ ასე გააკეთოთ და არ იყოლიოთ მეფე; რადგან თუ ეს ხალხი ცოდვებს და ურჯულოებებს ჩაიდენს, საკუთარ თავზე მიიღებს პასუხს.
- 31 რადგან, აჰა, მე თქვენ გეუბნებით, მრავალ ადამიანთა ცოდვები გამოწვეული იყო მათი მეფეთა ურჯულოების გამო; ამიტომ, მათი ურჯულოების საზღაური არის მათსავე მეფეთა თავზე.

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.

If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.

And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.

For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.

32 და ახლა, მე მსურს, რომ ეს უთანასწორობა აღარ იყოს ამ მიწაზე, განსაკუთრებით ამ ჩემს ხალხს შორის; ვინაიდან მე მსურს, რომ ეს მიწა იყოს მიწა თავისუფლებისა; და ყოველ ადამიანს შეეძლოს ერთნაირად დატკბეს საკუთარი უფლებებით და უპირატესობით იქამდე, სანამ უფალი ჩათვლის შესაფერისად, რომ ვიცხოვროთ და მემკვიდრეობით მივიღოთ მიწა, დიახ, იქამდე, სანამ რომელიმე ჩვენი შთამომავლობიდან იქნება ამ მიწის პირზე.

33 და კიდევ მრავალი რამ მიწერა მათ მეფე მოსიამ, გაანდო მათ სამართლიანი მეფის ყველა გაჭირვება და საზრუნავი, დიახ, სულის ყველა სატანჯველი მათი ხალხისათვის, ასევე ხალხის ყოველგვარი ჩივილი მათი მეფისადმი; და ეს ყველაფერი მათ აუხსნა.

34 და უთხრა მათ, რომ ეს ასე არ უნდა იყოს, არამედ ტვირთი უნდა დააწვეს მთელ ხალხს, რომ ყოველმა კაცმა იწვნოს საკუთარი წილი.

35 და ასევე გაანდო მათ ყველა ნაკლოვანება, რომელთა ატანაც მათ მოუწევდათ, უსამართლო მეფე რომ ჰყოლოდათ მათზედ მმართველად.

36 დიახ, ყველა მისი ურჯულოება და სისაძაგლე და ყველა ომი და განხეთქილება და სისხლისღვრა, და ქურდობა და ძარცვა, და მრუშობის ჩადენა და ყოველნაირი ურჯულოება, რაც შეუძლებელია ჩამოითვალოს, ეუბნებოდა მათ, რომ ეს ყველაფერი არ უნდა იყოს, რომ ეს ყველაფერი აშკარად ეწინააღმდეგება ღმერთის მცნებებს.

37 და ახლა, იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მეფე მოსიამ ეს ყველაფერი ხალხში გააგზავნა, ისინი დარწმუნდნენ მისი სიტყვების ჭეშმარიტებაში.

38 ამიტომ, მათ უარი თქვეს მეფესთან დაკავშირებით თავიანთ სურვილებზე და გახდნენ ძალზედ მონდომებულნი, რომ ყოველ ადამიანს ჰქონოდა თანაბარი უფლებები მთელს მიწაზე. დიახ, და ყველა ადამიანმა გამოთქვა სურვილი, პასუხი ეგო საკუთარი ცოდვებისთვის.

39 ამიტომ იყო ასე, რომ ისინი ერთად შეიკრიბნენ ჯგუფებად მთელ მიწაზე, რათა ხმა მიეცათ იმათთვის, ვინც უნდა ყოფილიყო მათი მოსამართლენი, რათა განსაჯონ ისინი მათთვის მიცემული კანონის შესაბამისად; და ძალზედ უხაროდათ ის თავისუფლება, რომელიც მათ ებოძათ.

And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.

And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.

And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.

And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;

Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

40 და მათი სიყვარული მოსიას მიმართ გაიზარდა; დიახ, ისინი პატივს სცემდნენ მას უფრო მეტად, ვიდრე სხვა რომელიმე კაცს; რადგან მას უყურებდნენ არა როგორც ტირანს, რომელიც სარგებელს ეძებს, დიახ, იმ სარგებელს, რომელიც სულს ხრწნის, რადგან ის არ ართმევდა მათ სიმდიდრეებს, არც სისხლისღვრით ხარობდა, არამედ დაამყარა მშვიდობა მიწაზე და ნება დართო თავის ხალხს, განთავისუფლებულიყო ყოველგვარი მონობისგან; ამიტომ, ისინი პატივს სცემდნენ მას, დიახ, განსაკუთრებულად და უსაზღვროდ.

41 და იყო ასე, რომ მათ დანიშნეს მოსამართლეები, რომ ემართათ მათზედ ან კანონის შესაბამისად განესაჯათ ისინი. და ეს მათ გააკეთეს მთელ მიწაზე.

42 და იყო ასე, რომ ალმა იყო დანიშნული პირველ მთავარ მოსამართლედ, იყო რა ის ასევე მღვდელმთავარი, რადგან მამამისმა დაამტკიცა მასზე ეს წოდება; ასევე დააკისრა მას პასუხისმგებლობა ეკლესიის ყველა საქმეზე.

43 და ახლა, იყო ასე, რომ ალმა დადიოდა უფლის გზებით და იცავდა მის მცნებებს და აღასრულებდა მართალ განაჩენს; და მთელ მიწაზე იყო მუდმივი მშვიდობა.

44 და ასე დაიწყო მოსამართლეთა მმართველობა ზარაჰემლას მთელ მიწაზე, მთელ ხალხს შორის, რომელთაც ეწოდებოდათ ნეფიელები. და ალმა იყო პირველი მთავარი მოსამართლე.

45 და ახლა, იყო ასე, რომ მამამისი გარდაიცვალა, იყო რა ოთხმოცდა ორი წლის და იცხოვრა რა ღმერთის მცნებების დაცვით.

46 და იყო ასე, რომ მოსიაც ასევე გარდაიცვალა, მისი მმართველობის ოცდა მეცამეტე წელს, იყო რა სამოცდა სამი წლის, რაც მთლიანად ხუთას ცხრა წელი გამოდის იმ დროიდან, როდესაც ლეხიმ დატოვა იერუსალიმი.

47 და ასე დამთავრდა მეფეთა მმართველობა ნეფის ხალხზე და ასე დასრულდა ალმას დღეები, რომელიც იყო მათი ეკლესიის ფუძემდებელი.

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

ალმას შვილი

ალმას წიგნი

ალმას მონათხრობი, რომელიც იყო ალმას შვილი, ნეფის ხალხის პირველი და მთავარი მოსამართლე, ასევე ეკლესიის მღვდელმთავარი. ამბავი მოსამართლეთა მმართველობის და ხალხს შორის ომებსა და განხეთქილებებზე. ასევე ამბავი ომის შესახებ ნეფიელებსა და ლამანიელებს შორის, პირველი და მთავარი მოსამართლის, ალმას ჩანაწერების მიხედვით.

ალმა 1

- 1 ახლა, იყო ასე, ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის პირველი წლიდან მეფე მოსიას, იარა რა ყოველი მიწიერის გზით, იყო კარგი მეომარი, ღმერთის წინაშე უბიწოდ მავალი, არავინ არ დაუტოვებია მმართველად; მიუხედავად ამისა, მან დააწესა კანონები და ხალხმა ისინი სცნო; ამიტომ, ხალხი ვალდებული იყო დამორჩილებოდა კანონებს, რომლებიც მან დააწესა.
- 2 და იყო ასე, რომ მოსამართლის სავარძელზე ალმას მმართველობის პირველ წელს, მასთან მოიყვანეს კაცი განსასჯელად – კაცი ტანმოსული და ჯან-ღონით ცნობილი.
- 3 და ის დადიოდა ხალხში, უქადაგებდა მათ იმას, რასაც თვითონ უწოდებდა ღვთის სიტყვას, გამოდიოდა რა ეკლესიის წინააღმდეგ, ხალხს უცხადებდა, რომ ყოველი მღვდელი და მასწავლებელი უნდა გახდეს პატივსაცემი და საკუთარი ხელით კი არ უნდა შრომობდეს, არამედ ხალხი უნდა ინახავდეს მას.
- 4 და ის ასევე ხალხში მოწმობდა, რომ უკანასკნელ დღეს გადარჩებოდა მთელი კაცობრიობა და არ იყო საჭირო შიში და კანკალი, რომ შეეძლოთ თავი მაღლა აეწიათ და გაეხარათ; რადგან უფალმა შექმნა ყველა ადამიანი და ასევე გამოისყიდა ყველა ადამიანი; და ბოლოს, ყოველ ადამიანს უნდა ჰქონდეს მარადიული სიცოცხლე.

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.

And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

- 5 და იყო ასე, რომ ის იმდენს ასწავლიდა ამ ყველაფერს, რომ მრავალმა დაიჯერა მისი სიტყვები, იმდენმაც კი, რომ მათ დაიწყეს მისი შენახვა და ფულის მიცემაც კი დაიწყეს.
- 6 და დაიწყო მან საკუთარი გულის ამპარტავნობით აღზევება და ძალზედ ძვირფასი ტანსაცმლის ტარება, დიახ, ეკლესიის დაარსებაც კი წამოიწყო საკუთარი მოძღვრების შესაბამისად.
- 7 და იყო ასე, როდესაც ის მიდიოდა საქადაგებლად მათთვის, ვისაც მისი სიტყვების სწამდა, მას შეხვდა კაცი, რომელიც ღვთის ეკლესიას მიეკუთვნებოდა, დიახ, იყო ერთ-ერთი მასწავლებელი; და მან მწვავედ დაიწყო მასთან კამათი, რათა გადაეხიროდა ეკლესიის ხალხი; მაგრამ კაცი უპირისპირდებოდა, არიგებდა რა მას, ღმერთის სიტყვით.
- 8 ახლა, ამ კაცის სახელი გახლდათ გიდეონი; და ეს იყო ის, რომელიც ლიმხის ხალხის მონობიდან გამოხსნისას წარმოადგენდა იარაღს ღმერთის ხელში.
- 9 ახლა, რადგან გიდეონი უპირისპირდებოდა მას ღმერთის სიტყვებით, ის განრისხდა გიდეონზე, ამოიღო მახვილი და დაიწყო მისი ჩეხვა. რადგან გიდეონი იყო ხანდაზმული, ამიტომ ვერ შეძლო მისი დარტყმების მოგერიება და ამიტომ ის მახვილით იქნა მოკლული.
- 10 და ადამიანი, რომელმაც ის მოკლა, ეკლესიის ხალხმა შეიპყრო და აღმასთან მიიყვანა, რათა განსჯილიყო იმ დანაშაულების შესაბამისად, რომლებიც მან ჩაიდინა.
- 11 და იყო ასე, რომ ის წარსდგა აღმას წინ და დიდი თავდაჯერებით თავს იცავდა.
- 12 მაგრამ აღმამ მას უთხრა: აჰა, ამ ხალხში პირველად წამოიჭრა სამღვდელოების ვერცხლისმოყვარეობა. აჰა, შენ დამნაშავე ხარ არა მარტო სამღვდელოების ვერცხლისმოყვარეობაში, არამედ იმაში, რომ ცდილობდი მათი მახვილის მეშვეობით თავზე მოხვევას; და სამღვდელოების მზაკვრობების ამ ხალხში განმტკიცებას, რაც მოიტანდა მათ მთლიან განადგურებას.
- 13 და შენ დაღვარე სამართლიანი კაცის სისხლი, დიახ, კაცის, რომელმაც ბევრი სიკეთე გააკეთა ამ ხალხში; და ჩვენ რომ შეგინდოთ, მისი სისხლი ჩვენზედ გადმოვა შურისძიებისათვის.

And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

14 ამიტომ, შენ მოგესაჯა სიკვდილი, იმ კანონის მიხედვით, რომელიც გვიბოძა მოსიამ, ჩვენმა უკანასკნელმა მეფემ; და კანონი მიღებულ იქნა ამ ხალხის მიერ; ამიტომ, ამ ხალხმა უნდა დაიცვას ეს კანონი.

15 და იყო ასე, რომ მათ ის შეიპყრეს; და მისი სახელი იყო ნეჰორი; და წაიყვანეს ის მანტის გორაკის წვერზე და იქ ის იძულებული იყო, თუმცა უფრო აღიარა, ზეცასა და მიწას შორის, რომ რასაც იგი ასწავლიდა ხალხს, იყო ღვთის სიტყვის წინააღმდეგ; და იქ მან იწვნია სამარცხვინო სიკვდილი.

16 ამისდა მიუხედავად, ამან ბოლო არ მოუღო იმ მიწაზე სამღვდელთაში ვერცხლისმოყვარეობის გავრცელებას, რადგან იქ მრავალნი იყვნენ, რომლებსაც უყვარდათ ამქვეყნიური ამაოებანი და ისინი მიდიოდნენ და ქადაგებდნენ ცრუ მოძღვრებებს; და აკეთებდნენ ამას სიმდიდრისა და პატივისათვის.

17 ამისდა მიუხედავად, ვერ ბედავდნენ ტყუილის თქმას, ვინცობაა ეს ცნობილი გამხდარიყო, ეშინოდათ რა კანონის, ვინაიდან მატყუარებს სჯიდნენ; ამიტომაც თავი მოჰქონდათ, რომ ქადაგებდნენ საკუთარი რწმენის შესაბამისად და კანონს არ ჰქონდა ძალა ადამიანზე მისი რწმენის გამო.

18 და ისინი ვერ ბედავდნენ ქურდობას, ეშინოდათ რა კანონის, რადგან ასეთნი ისჯებოდნენ, ვერც ძარცვას ვერ ბედავდნენ, ვერც მკვლელობას, რადგან ის, ვინც კლავდა, სიკვდილით ისჯებოდა.

19 მაგრამ იყო ასე, რომ მათ, რომელნიც არ მიეკუთვნებოდნენ ღმერთის ეკლესიას, დაიწყეს მათი დევნა, რომლებიც ღმერთის ეკლესიას მიეკუთვნებოდნენ და თავიანთ თავზე ქრისტეს სახელი ჰქონდათ აღებული.

20 დიახ, ისინი მათ დევნიდნენ და ჩაგრავენენ ყველანაირი სიტყვებით და ეს მათი თავმდაბლობის გამო; რადგან არ იყვნენ ამპარტავანნი საკუთარ თვალში და იმიტომ, რომ ერთმანეთს ღვთის სიტყვას უფულოდ და უსასყიდლოდ უზიარებდნენ.

Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.

And it came to pass that they took him; and his name was Nehor; and they carried him upon the top of the hill Manti, and there he was caused, or rather did acknowledge, between the heavens and the earth, that what he had taught to the people was contrary to the word of God; and there he suffered an ignominious death.

Nevertheless, this did not put an end to the spreading of priestcraft through the land; for there were many who loved the vain things of the world, and they went forth preaching false doctrines; and this they did for the sake of riches and honor.

Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for fear of the law, for liars were punished; therefore they pretended to preach according to their belief; and now the law could have no power on any man for his belief.

And they durst not steal, for fear of the law, for such were punished; neither durst they rob, nor murder, for he that murdered was punished unto death.

But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.

Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.

- 21 ახლა, ეკლესიის ხალხს შორის იყო მკაცრი კანონი, რომ არცერთ ადამიანს, რომელიც ეკლესიას მიეკუთვნებოდა, არ დაეწყო მათი დევნა, რომელნიც ეკლესიას არ მიეკუთვნებოდნენ და რომ არ ყოფილიყო თავად მათ შორის დევნა.
- 22 მიუხედავად ამისა, მათ შორის იყვნენ ბევრნი, რომლებიც ხდებოდნენ ამპარტავანნი და მწვავედ კამათობდნენ თავიანთ მოწინააღმდეგეებთან, მუშტი-კრივითაც კი; დიახ, ისინი ერთმანეთს მუშტებით სცემდნენ.
- 23 ახლა, ეს იყო აღმას მმართველობის მეორე წელს და ეს იყო ეკლესიისთვის მრავალი გაჭირვების მიზეზი; დიახ, ეს იყო ეკლესიისთვის დიდი გამოცდის მიზეზი.
- 24 რადგან მრავალთა გული გაქვავებული იყო და მათი სახელები ამოიშალა, ისე რომ მათ აღარ იხსენიებდნენ ღმერთის ხალხს შორის. ასევე მრავალი თავად წავიდა მათგან.
- 25 ახლა, ეს იყო დიდი გამოცდა მათთვის, რომლებიც მტკიცედ იდგნენ რწმენაში; ისინი იყვნენ მტკიცენი და ურყევნი ღმერთის მცნებების დაცვაში და მოთმინებით იტანდნენ დევნას, რომელიც მათ თავს დაატყდა.
- 26 და როდესაც მღვდლები ტოვებდნენ თავიანთ სამუშაოს, რათა გაეზიარებინათ ღვთის სიტყვა, ხალხიც ასევე ტოვებდა თავის სამუშაოს, რათა მოესმინათ ღვთის სიტყვა. და როდესაც მღვდელი აუწყებდა მათ ღვთის სიტყვას, ისინი კვლავ ბეჯითად უბრუნდებოდნენ სამუშაოს; და მღვდელი არ აყენებდა საკუთარ თავს თავის მსმენელებზე ზევით, რადგან მქადაგებელი არ იყო მსმენელზე უკეთესი, არც მასწავლებელი არ იყო მოსწავლეზე უკეთესი; და ამგვარად ისინი თანასწორნი იყვნენ და აკეთებდნენ ყველა სამუშაოს, ყოველი ადამიანი საკუთარი ძალის შესაბამისად.
- 27 და ისინი უზიარებდნენ საკუთარ ქონებას, ყოველი ადამიანი, რაც მას გააჩნდა, ღარიბებისა და ღატაკებისთვის, ავადმყოფისთვის და გაჭირვებულთათვის; და ისინი არ ატარებდნენ ძვირფას ტანსაცმელს, თუმცა სუფთად და ფაქიზად გამოიყურებოდნენ.
- 28 ამგვარად მათ განამტკიცეს ეკლესიის საქმენი; და ამგვარად, მათ კვლავ ჰქონდათ უწყვეტი მშვიდობა, მიუხედავად მათი ყოველგვარი დევნისა.

Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.

Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.

Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.

Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.

And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.

And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.

And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.

29 და ახლა, ეკლესიის სიმტკიცის გამო, მათ დაიწყეს მეტისმეტად გამდიდრება, ყველაფერი უხვად ჰქონდათ, რაც სჭირდებოდათ – უხვად წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონელი, ყველანაირი ნასუქალი პირუტყვი, ასევე უხვად ხორბალი და ოქრო და ვერცხლი და ძვირფასი ნივთები და უხვად აბრეშუმი და გრებილი ბისონი და ყველანაირი კარგი სადა ქსოვილი.

30 და ასე, თავიანთ აყვავებულ პირობებში, ისინი არ ტოვებდნენ არავის, ვინც იყო შიშველი ან მშიერი, მწყურვალი ან ავადმყოფი, ან კვებას იყო მოკლებული; და არ უძღვნიდნენ სიმდიდრეს საკუთარ გულებს, ამიტომ იყვნენ დიდსულოვანნი ყველას მიმართ – მოხუცისა და ახალგაზრდისადმი, მონებისა და თავისუფლებისადმი, მამაკაცებისა და ქალებისადმი, ყოფილიყვნენ ეკლესიის თუ არა ეკლესიის, არ ჰქონდათ არანაირი მიკერძოება არავის მიმართ, ვინც გაჭირვებაში იმყოფებოდა.

31 და ამგვარად, ისინი ყვაოდნენ და მათზე ბევრად უფრო მეტად მდიდრდებოდნენ, რომლებიც არ მიეკუთვნებოდნენ ეკლესიას.

32 რადგან ისინი, რომლებიც ეკლესიას არ მიეკუთვნებოდნენ, ჩათრეულნი იყვნენ გრძნეულობაში და კერპთაყვანისმცემლობაში ან სიზარმაცესა და ყბედობაში, შურსა და დაპირისპირებაში, იცმევდნენ ძვირფას ტანსაცმელს, ამპარტავნობით აღზევებულნი იყვნენ საკუთარ თვალში; ავიწროებდნენ, იტყუებოდნენ, ქურდობდნენ, ძარცვავდნენ, სჩადიოდნენ მრუშობებს და მკვლევლობებს და ყველანაირ სიბოროტეს. მიუხედავად ამისა, კანონი სრულდებოდა, როგორც შესაძლებელი იყო, ყოველ მათგანზე, ვინც მას არღვევდა.

33 და იყო ასე, რომ ამგვარად მათზე კანონის აღსრულებით, ყოველი ადამიანი იტანჯებოდა იმისდა მიხედვით, თუ რა ჰქონდა ჩადენილი, ისინი მეტად დამშვიდდნენ და ვერ ბედავდნენ რაიმე სიბოროტის ჩადენას, ვინიცობაა ეს ცნობილი გამხდარიყო, ამიტომ ნეფის ხალხს შორის იყო დიდი მშვიდობა მოსამართლეთა მმართველობის მეხუთე წლამდე.

And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.

And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

ალმა 2

- 1 და იყო ასე, რომ მათი მმართველობის მეხუთე წლის დასაწყისში, ხალხს შორის წამოიჭრა განხეთქილება; რადგან ერთი კაცი, რომელსაც ერქვა ამლიქი, იყო რა ძალზედ მზაკვარი ადამიანი, დიახ, ბრძენი კაცი ამქვეყნიური სიბრძნით, იყო რა იმ წესის მიმდევარი, როგორც ის კაცი, რომელმაც მოკლა მახვილით გიდეონი, რომელიც კანონის შესაბამისად სიკვდილით დაისაჯა –
- 2 ახლა, ამ ამლიქიმ, თავისი მზაკვრობით, აიყოლია მრავალი ხალხი; იმდენი, რომ ისინი გახდნენ მეტად ძლიერნი; და შეეცადნენ, ამ ხალხის მეფედ ამლიქი დაესვათ.
- 3 ახლა, ამან შეაშფოთა ეკლესიის ხალხი, ასევე ყველანი, რომელნიც არ აპყვნენ ამლიქის შთაგონებებს, რადგან მათ იცოდნენ, რომ თავიანთი კანონის შესაბამისად, ასეთი რამ უნდა დამტკიცებულიყო ხალხის ხმით.
- 4 ამიტომ, შესაძლებელი რომ ყოფილიყო, ამლიქის მიედო ხალხის ხმით მხარდაჭერა, იყო რა ბოროტი ადამიანი, წაართმევდა მათ ეკლესიის უფლებებსა და უპირატესობებს, რადგან მას განზრახული ჰქონდა ღმერთის ეკლესიის განადგურება.
- 5 და იყო ასე, რომ ხალხი ერთად შეიკრიბა მთელ მიწაზე განცალკევებულ ჯგუფებად, ყოველი საკუთარი აზრით, იყო იგი ამლიქის მომხრე თუ მოწინააღმდეგე, და მათ შორის იყო დიდი კამათი და უჩვეულო ურთიერთ დაპირისპირება.
- 6 და ასე შეიკრიბა ხალხი ერთად, რომ ხმა მიეცათ ამ საქმის შესახებ; და ისინი წარსდგენილ იქნენ მოსამართლეთა წინაშე.
- 7 და იყო ასე, რომ ხალხმა ხმა მისცა ამლიქის წინააღმდეგ, ამიტომ იგი არ გახდა ხალხის მეფე.
- 8 ახლა, ამან გამოიწვია დიდი სიხარული იმათ გულებში, რომლებიც მის წინააღმდეგ იყვნენ; მაგრამ ამლიქიმ გააღვივა წყრომა თავის მომხრეებში მათ მიმართ, ვინც მისი წინააღმდეგი იყო.
- 9 და იყო ასე, რომ ისინი ერთად შეიკრიბნენ და აკურთხეს ამლიქი თავიანთ მეფედ.

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

- 10 ახლა, როდესაც ამლიქი მათი მეფე გახდა, მან უბრძანა, იარაღი აღემართათ თავიანთი ძმების წინააღმდეგ; და ეს მან გააკეთა, რათა ისინი დაემორჩილებინა.
- 11 ახლა ამლიქის ხალხს განასხვავებდნენ ამლიქის სახელით, უწოდებდნენ რა ამლიქიელებს და დანარჩენები იწოდებოდნენ ნეფიელებად ან ღმერთის ხალხად.
- 12 ამიტომაც, ნეფიელთა ხალხმა იცოდა ამლიქიელთა განზრახვის შესახებ და ამიტომ ისინი მოემზადნენ მათ დასახვედრად; დიახ, ისინი შეიარაღდნენ ხმლებითა და მახვილებით, მშვილდებითა და ისრებით, ქვებითა და შურდულებით; და ყველანაირი საომარი იარაღით, ყველა სახისა.
- 13 ასე რომ, მომზადებულნი იყვნენ ამლიქიელთა დასახვედრად, იმ დროისთვის, როდესაც მოვიდოდნენ. და დანიშნულები იყვნენ სარდლები და უფროსი სარდლები და მთავარსარდლები, მათი რაოდენობის მიხედვით.
- 14 და იყო ასე, რომ ამლიქიმ შეაიარაღა თავისი ხალხი ყველანაირი საომარი იარაღით, ყველა სახის; და მან ასევე დანიშნა მმართველები და წინამძღოლები თავის ხალხზე, თავიანთი ძმების წინააღმდეგ ომში წინ გასაძღოლად.
- 15 და იყო ასე, რომ ამლიქიელნი ავიდნენ ამნიჰუს გორაკზე, რომელიც მდინარე სიდონის აღმოსავლეთით იყო, რომელიც მიედინებოდა ზარაკემლას მიწაზე და იქ დაიწყეს მათ ნეფიელებთან ომი.
- 16 ახლა ალმა, იყო რა მთავარი მოსამართლე და ნეფის ხალხის მმართველი, გამოვიდა თავის ხალხთან ერთად, დიახ, თავის სარდლებთან და მთავარსარდლებთან, დიახ, თავისი ჯარების სათავეში, ამლიქიელთა წინააღმდეგ საბრძოლველად.
- 17 და მათ დაიწყეს ამლიქიელთა ხოცვა, გორაკზე სიდონის აღმოსავლეთიდან. და ამლიქიელნი ებრძოდნენ ნეფიელებს დიდი ძალით, ასე რომ მრავალი ნეფიელი დაეცა ამლიქიელთა წინ.
- 18 ამისდა მიუხედავად, უფალმა განამტკიცა ნეფიელთა ხელი იმდენად, რომ მათ ამოხოცეს ამლიქიელნი დიდ ხოცვა-ჟლეტაში, ისე, რომ მათ დაიწყეს გაქცევა.

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

19 და იყო ასე, რომ ნეფიელნი მისდევდნენ ამლიქიელებს მთელი იმ დღის განმავლობაში და დახოცეს ისინი დიდ ხოცვა-ჟლეტაში, ისე, რომ ამლიქიელთაგან მოკლულ იქნა თორმეტი ათას ხუთას ოცდათორმეტი სული. და ნეფიელთაგან მოკლულ იქნა ექვსი ათას ხუთას სამოცდაორი სული.

20 და იყო ასე, რომ როდესაც ალმამ მეტად ველარ მისდია ამლიქიელებს, მან უბრძანა თავის ხალხს, რომ გაეშალათ კარვები გიდეონის ველზე, იმ ველზე, რომელსაც სახელი ეწოდა იმ გიდეონისა, რომელიც მახვილით, ნეჰორის ხელით იქნა მოკლული; და ამ ველზე ნეფიელებმა გაშალეს ღამით კარვები.

21 და ალმამ გააგზავნა მზვერავები, რომ უკან გაყოლოდნენ ამლიქიელებს, რათა შეეტყუო მათი გეგმები და შეთქმულებები, რის შემწეობითაც მათგან თავს დაიცავდა, რათა გადაერჩინა თავისი ხალხი განადგურებისგან.

22 ახლა, მათ, რომლებიც მან გააგზავნა ამლიქიელთა ბანაკის სათვალთვალოდ, ერქვათ ზერამი, ამნორი, მანტი და ლიმჰერი; ესენი იყვნენ, რომლებიც თავიანთი რაბმით წავიდნენ ამლიქიელთა ბანაკის სათვალთვალოდ.

23 და იყო ასე, რომ მეორე დღეს ისინი სასწრაფოდ დაბრუნდნენ ნეფიელთა ბანაკში, იყვნენ რა ძალზედ გაოცებულნი და ძლიერი შიშით შეპყრობილნი და ამბობდნენ:

24 აჰა, ჩვენ მივსდით ამლიქიელთა ბანაკს და ჩვენდა დიდად გასაოცრად, მინონის მიწაზე, ზარაჰემლას მიწის ზევით, ნეფის მიწისაკენ მიმავალ გზაზე, ჩვენ ვიხილეთ ლამანიელთა მრავალრიცხოვანი ჯარი და აჰა, ამლიქიელნიც მათ შეუერთდნენ;

25 და ისინი თავს ესხმიან ჩვენს ძმებს იმ მიწაზე; და ისინი გამორბიან მათგან თავიანთი ფარებითა და ცოლებით ჩვენი ქალაქისკენ და თუ არ ვიჩქარებთ, ისინი დაიპყრობენ ჩვენს ქალაქს და დახოცავენ ჩვენს მამებსა და ცოლებს და ჩვენს შვილებს.

26 და იყო ასე, რომ ნეფის ხალხმა აიღო კარვები და გიდეონის ველიდან წავიდა თავიანთი ქალაქის მიმართულებით, რომელიც იყო ზარაჰემლას ქალაქი.

And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, insomuch that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.

And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.

And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.

Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.

And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:

Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

- 27 და აჰა, როდესაც ისინი მდინარე სიდონზე გადადიოდნენ, ლამანიელნი და ამლიქიელნი, იყვნენ რა ურიცხვი ვითარცა ზღვის ქვიშა, თავს დაესხნენ მათ, რომ გაენადგურებინათ.
- 28 მიუხედავად ამისა, ნეფიელები, იყვნენ რა უფლის ხელით განმტკიცებულნი, ძლიერად ლოცულობდნენ მისადმი, რათა მას ისინი მტრის ხელიდან გამოეხსნა, ამიტომ უფალმა შეისმინა მათი ღალადი და განამტკიცა ისინი და ლამანიელნი და ამლიქიელნი დაეცნენ მათ წინაშე.
- 29 და იყო ასე, რომ ალმა მახვილით იბრძოდა ამლიქის პირისპირ; და ისინი ერთმანეთს ძლიერად ებრძოდნენ.
- 30 და იყო ასე, რომ ალმა, იყო რა ღვთის კაცი, გამოწრობილი დიდი რწმენით, შეჰლაღადა სიტყვებით: უფალო, შემიწყალე და შეინდე ჩემი სიცოცხლე, რათა ვიყო შენს ხელში იარაღი ამ ხალხის გადასარჩენად და დასაფარად.
- 31 ახლა, როდესაც ალმამ თქვა ეს სიტყვები, ის კვლავ შეებრძოლა ამლიქის; და იგი იყო განმტკიცებული ისე, რომ მან მახვილით მოკლა ამლიქი.
- 32 ის ასევე ებრძოდა ლამანიელთა მეფეს; მაგრამ ლამანიელთა მეფე უკან გაიქცა ალმასგან და მიუგზავნა მას თავისი გუშაგები ალმასთან საბრძოლველად.
- 33 მაგრამ ალმა, თავის გუშაგებთან ერთად, ებრძოდა ლამანიელთა მეფის გუშაგებს იქამდე, სანამ არ დაამარცხა და უკან არ გაყარა ისინი.
- 34 და ამგვარად მან გაწმინდა მიწა, უფრო ზუსტად – სანაპირო, რომელიც იყო მდინარე სიდონის დასავლეთით. დახოცილი ლამანიელთა გვამები სიდონის წყლებში ჩაყარეს, რომ ამგვარად მის ხალხს მდინარეზე გადასასვლელად და ლამანიელებსა და ამლიქიელებთან საბრძოლველად ადგილი ჰქონოდათ მდინარე სიდონის დასავლეთ ნაპირზე.
- 35 და იყო ასე, როდესაც მათ ყველამ მდინარე სიდონი გადალახეს, ლამანიელებმა და ამლიქიელებმა დაიწყეს მათგან გაქცევა, იმისდა მიუხედავად, რომ ისინი იმდენად მრავალრიცხოვანი იყვნენ, რომ შეუძლებელი იყო მათი დათვლა.

And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.

And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.

Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.

And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.

But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

36 და ისინი გარბოდნენ ნეფიელებისგან უდაბნოსკენ, რომელიც იყო დასავლეთით და ჩრდილოეთით, მიწის საზღვრებს იქით; და ნეფიელნი მთელი ძალით მისდევდნენ მათ უკან და ხოცავდნენ.

37 დიახ, მათ ყოველი მხრიდან ეწეოდნენ და ხოცავდნენ და დევნიდნენ, იქამდე, სანამ არ გაფანტეს დასავლეთითა და ჩრდილოეთით, იქამდე, სანამ არ მიაღწიეს უდაბნოს, რომელსაც ჰერმაუნტსი ერქვა; და ის იყო იმ უდაბნოს ნაწილი, რომელიც სავსე იყო გარეული და მძვინვარე მხეცებით.

38 და იყო ასე, რომ მრავალნი დაიხოცნენ უდაბნოში ჭრილობების გამო და მათ სჭამდნენ ის მხეცები და ასევე ცის სვავები; და მათი ძვლები იქნა ნაპოვნი და მიწაზე გროვად შეკრებილი.

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Her mounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

ალმა 3

- 1 და იყო ასე, რომ ნეფიელებმა, რომლებიც საომარი იარაღით არ იყვნენ დახოცილნი, დახოცილთა დამარხვის შემდეგ – დახოცილთა რაოდენობა არ იყო დათვლილი, მათი დიდი რაოდენობის გამო – მას შემდეგ, რაც მათ დაასრულეს თავიანთი მკვდრების დამარხვა, ყველანი დაუბრუნდნენ თავიანთ მიწებს და თავიანთ სახლებს და თავიანთ ცოლებსა და შვილებს.
- 2 ახლა, მრავალი ქალი და ბავშვი დახოცეს მახვილით, ასევე ბევრი მათი წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონელი; ასევე მათი მრავალი ხორბლის მინდორი იქნა განადგურებული, რადგან ფეხქვეშ იქნა გადათელილი ადამიანთა ბრბოს მიერ.
- 3 და ახლა, ეს ყველა ლამანიელი და ამლიქიელი, რომელნიც მდინარე სიდონის ნაპირზე იყვნენ დახოცილნი, ჩაყარეს სიდონის წყალში; და აჰა, მათი ძვლები ზღვის ფსკერზეა და ისინი მრავლადაა.
- 4 და ამლიქიელნი გამოირჩეოდნენ ნეფიელებისგან, რადგან მათ წითელი ნიშანი დაიდეს შუბლზე, ლამანიელთა წესით; მიუხედავად ამისა, მათ არ გადაიპარსეს თავები, როგორც ლამანიელებმა.
- 5 ახლა, ლამანიელებს თავები ჰქონდათ გადაპარსული და იყვნენ შიშველნი, გარდა იმ ტყავისა, რომელიც შემოხვეული ჰქონდათ თეძოზე და ასევე აბჯარი, რომელიც ჰქონდათ ასხმული და მშვილდები და ისრები და მათი ქვები და შურდულები და ასე შემდეგ.
- 6 და ლამანიელთა კანი იყო მუქი, იმ ნიშნის მიხედვით, რომელიც დაისვა მათ მამებზე, რაც მათზე იყო წყევლა მათი შეცოდებისა და ჯანყის გამო თავიანთი ძმების წინააღმდეგ, რომლებიც იყვნენ ნეფი, იაკობი, იოსები და სემი, რომლებიც იყვნენ მართალი და წმინდა ადამიანები.
- 7 და მათი ძმები ცდილობდნენ მათ განადგურებას, ამიტომ ისინი დაწყევლილ იქნენ; და უფალმა ღმერთმა ნიშანი დაადო მათ, დიახ, ლამანსა და ლემუელს, ასევე ისმაელის შვილებს და ისმაელიელ ქალებს.

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelitish women.

- 8 და ეს გაკეთდა იმისათვის, რომ მათი შთამომავლობა გამორჩეულიყო თავიანთი ძმების შთამომავლობისაგან, რათა ამგვარად უფალ ღმერთს შეძლებოდა დაეფარა საკუთარი ხალხი, რომ ისინი არ შერეოდნენ მათ და არ ეწამათ არასწორი ჩვეულებები, რომლებიც მათ განადგურებამდე მიიყვანდა.
- 9 და იყო ასე, რომ ნებისმიერი, რომელიც შეურევდა შთამომავლობას ლამანიელებს, იგივე წყევლას მოიტანდა თავის შთამომავლობაზე.
- 10 ამიტომ, ყოველი, ვინც ნებას რთავდა, რომ ლამანიელებს წაეყვანათ, იწოდებოდა იმ სახელით და მასზედ ნიშანი იდებოდა.
- 11 და იყო ასე, რომ ვისაც არ სწამდა ლამანიელთა ჩვეულებების, არამედ სწამდა იმ ჩანაწერების, რომლებიც გამოტანილ იყო იერუსალიმის მიწიდან და ასევე სწამდა მამების ჩვეულებების, რომლებიც იყო მართალი; ვისაც სწამდა ღმერთის მცნებების და მათ იცავდნენ, იმ დროიდან შემდგომში ეწოდებოდათ ნეფიელები ანუ ნეფის ხალხი –
- 12 და ესენი არიან, რომლებიც ინახავდნენ ჩანაწერებს, რომლებშიც არის სიმართლე მათ ხალხზე და ასევე ლამანიელებზე.
- 13 ახლა, ჩვენ კვლავ დავუბრუნდებით ამლიქიელებს, რადგან მათზეც იქნა ნიშანი დადებული; დიახ, მათ თავად დაიდეს ნიშანი, დიახ, წითელი ნიშანი შუბლზე.
- 14 ამგვარად აღსრულდა ღვთის სიტყვა, რადგან ეს არის სიტყვები, რომლებიც მან უთხრა ნეფის: აჰა, მე დაწვევლე ლამანიელნი და მათ დავადებ ნიშანს, რომ ისინი და მათი შთამომავლები განცალკავებულნი იყვნენ შენგან და შენი შთამომავლობისგან ამიერიდან სამარადისოდ, თუ არ მოინანიებენ თავიანთ სიბოროტეს და არ მომიბრუნდებიან, რათა ისინი შევიწყალო.
- 15 და კიდევ, მე ნიშანს დავადებ მას, რომელიც შეურევს თავის შთამომავლობას შენს ძმებთან, რომ ისინიც ასევე წყეულნი იყვნენ.
- 16 და კიდევ, მე ნიშანს დავადებ მას, ვინც შენსა და შენი შთამომავლობის წინააღმდეგ იბრძოლებს.

And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

And again: I will set a mark upon him that mingleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

- 17 და კიდევ, მე გეუბნები: ის, რომელიც შენ განგიდგება, აღარ იქნება წოდებული შენს შთამომავლად; და მე გაკურთხებ შენ და ყველას, ვინც იქნებიან შენს შთამომავლებად წოდებულნი, ამიერიდან სამარადისოდ; და ეს იყო უფლის დაპირებები ნეფისადმი და მისი შთამომავლებისადმი.
- 18 ახლა, ამლიქიელებმა არ იცოდნენ, რომ ღვთის სიტყვას ასრულებდნენ, როდესაც მათ დაიწყეს შუბლზე ნიშნის დადება; მიუხედავად ამისა, ისინი ღიად უჯანყდებოდნენ ღმერთს, ამიტომ საჭირო იყო, რომ წყევლა დატყდომოდა მათზედ.
- 19 ახლა, მე მსურს, დაინახოთ, რომ მათ გამოიწვიეს ეს წყევლა თავიანთ თავზე; ამგვარად აკეთებს ყოველი ადამიანი, რომელიც არის დაწყევლილი, თავადვე იწვევს საკუთარ თავზე სასჯელს.
- 20 და ახლა, იყო ასე, რომ არ გასულა მრავალი დღე ზარაკემლას მიწაზე ამლიქიელებთან და ლამანიელებთან ბრძოლის შემდეგ, რაც ლამანიელთა კიდევ ერთი ჯარი დაესხა თავს ნეფის ხალხს, იმავე ადგილას, სადაც ამლიქიელებს დახვდათ პირველი ჯარი.
- 21 და იყო ასე, რომ გაგზავნილ იქნა ჯარი, რათა ისინი თავიანთი მიწიდან განედევნათ.
- 22 ახლა, ალმა, იტანჯებოდა რა თავისი ჭრილობისაგან, ამჯერად არ წავიდა ლამანიელთა წინააღმდეგ საბრძოლველად.
- 23 მაგრამ, გააგზავნა უთვალავი ჯარი მათ წინააღმდეგ; და ისინი წავიდნენ და მრავალი ლამანიელი დახოცეს და მათი გადარჩენილნი განდევნეს მიწის საზღვრებიდან.
- 24 და შემდეგ კვლავ დაბრუნდნენ და დაიწყეს მშვიდობის დამყარება იმ მიწაზე და ერთ ხანს აღარ იყვნენ შეწუხებულნი თავიანთი მტრებისგან.
- 25 ახლა, ეს ყველაფერი მოხდა, დიახ, ყველა ეს ომი და განხეთქილება დაიწყო და დასრულდა მოსამართლეთა მმართველობის მეხუთე წელს.

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whomsoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

26 და ერთ წელიწადში, ათასობით და ათი ათასობით სული იქნა გაგზავნილი მარადიულ სამყაროში თავიანთი საქმეების შესაბამისად ჯილდოს მისაღებად, იყვნენ რა ისინი კარგები თუ ცუდები, რათა მიეღოთ მარადიული ბედნიერება ან მარადიული უბედურება, იმ სულის მიხედვით, რომლის დამორჩილებაც ისურვეს, იყო რა ის კეთილი სული თუ ბოროტი.

27 რადგან ყოველი ადამიანი იღებს საზღაურს იმისაგან, ვისთვის დამორჩილებასაც იგი ისურვებს; და ეს არის წინასწარმეტყველების სულის სიტყვების შესაბამისად; და ამიტომ, დაე, იყოს ეს ჭეშმარიტების შესაბამისი. და ასე მთავრდება მოსამართლეთა მმართველობის მეხუთე წელი.

And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

ალმა 4

- 1 ახლა, იყო ასე, რომ ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეექვსე წელს, ზარაჰემლას მიწაზე არ იყო არც განხეთქილებები და არც ომები.
- 2 მაგრამ ხალხი გატანჯული იყო, დიახ, დიდად იტანჯებოდა თავიანთი ძმების დაკარგვით და ასევე თავიანთი წვრილფეხა და მსხილფეხა საქონლის დაკარგვით და ასევე თავიანთი მარცვლეულის მინდვრების დაკარგვით, რომლებიც ფეხ ქვეშ გათელილ და განადგურებულ იქნა ლამანიელთა მიერ.
- 3 და იმდენად დიდი იყო მათი გაჭირვება, რომ ყოველ სულს ჰქონდა გლოვის მიზეზი; და მათ სწამდათ, რომ ეს იყო მათზედ მოვლენილი ღმერთის სასჯელი, მათი სიბოროტისა და სისაძაგლისათვის; ამიტომ, მათ გამოიღვიძეს, რათა გაეხსენებინათ თავიანთი მოვალეობა.
- 4 და მათ დაიწყეს ეკლესიის უფრო სრულად განმტკიცება; დიახ, და მრავალი მოინათლა სიდონის წყლებში და შეუერთდა ღმერთის ეკლესიას; დიახ, ისინი მოინათლნენ ალმას ხელით, რომელიც ეკლესიის ხალხზე მღვდელმთავრად იყო კურთხეული მამამისის, ალმას ხელით.
- 5 და მოსამართლეთა მმართველობის მეშვიდე წელს იყო ასე, რომ დაახლოებით სამი ათას ხუთასი სული შეუერთდა ღმერთის ეკლესიას და მოინათლა. და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეშვიდე წელი; მთელი ამ დროის განმავლობაში უწყვეტი მშვიდობა სუფევდა.
- 6 და იყო ასე, რომ მოსამართლეთა მმართველობის მერვე წელს, ეკლესიის ხალხმა დაიწყო ამპარტავნობაში ჩაფლობა, თავიანთი მეტისმეტი სიმდიდრის გამო და მათი ძვირფასი აბრეშუმისა და გრეხილი ბისონის გამო და მათი მრავალი წვრილფეხა და მსხვილფეხა ნახირის გამო და მათი ოქროსა და ვერცხლის და ყველანაირი ძვირფასეულობების გამო, რომლებიც მათ მიიღეს თავიანთი შრომის მოყვარეობით; და ამ ყველაფერში, ისინი თავიანთი თვალების ამპარტავნობით აღზევდნენ, რადგან დაიწყეს ძალზედ ძვირფასი ტანსაცმლის ტარება.

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

7 ახლა, ეს იყო აღმას დიდი მწუხარების მიზეზი, დიახ, და მრავალი ადამიანისა, რომლებიც აღმამ აკურთხა მასწავლებლებად და მღვდლებად და ეკლესიის უხუცესებად; დიახ, მრავალი მათგანი ღრმად დამწუხრებული იყო იმ სიბოროტის გამო, რომელსაც ისინი ხედავდნენ, რაც მათ ხალხში დაიწყო.

8 რადგან დიდი მწუხარებით დაინახეს და შეამჩნიეს, რომ ეკლესიის ხალხმა დაიწყო თავიანთ თვალში ამპარტავნობით აღზევება და გულის მიძღვნა სიმდიდრისა და ამქვეყნიური ამოებისთვის, რომ მათ დაიწყეს ერთმანეთის მიმართ ზიზღის გამოხატვა და დევნა, ვისაც არ სწამდა მათი ნებისა და სურვილის შესაბამისად.

9 და მოსამართლეთა მმართველობის ამ მერვე წელს, დაიწყო დიდი დაპირისპირება ეკლესიის ხალხს შორის; დიახ, იყო შური და დაპირისპირება და ღვარძლი და დევნა და ამპარტავნობა, ისეთი, რომ იმათ ამპარტავნობასაც კი გადააჭარბა, ვინც არ მიეკუთვნებოდა ღმერთის ეკლესიას.

10 და ასე დასრულდა მოსამართლეთა მმართველობის მერვე წელი; და ეკლესიის სიბოროტე იქცა დიდ დაბრკოლების ქვად მათთვის, ვინც არ მიეკუთვნოდა ეკლესიას; და ამგვარად ეკლესიის განვითარებამ დაიწყო შენელება.

11 და იყო ასე, რომ მეცხრე წლის დასაწყისში აღმამ იხილა ეკლესიის სიბოროტე და ასევე იხილა, რომ ეკლესიის თვალსაჩინო მაგალითი უბიძგებდა ურწმუნოებს ერთი ურჯულოებიდან მეორესკენ და ამგვარად, მოჰქონდა ხალხის განადგურება.

12 დიახ, მან იხილა ხალხს შორის დიდი უთანასწორობა, ზოგნი აღზევებულნი იყვნენ თავიანთ ამპარტავნობით, სძულდათ სხვები, ზურგს აქცევდნენ ღატაკებსა და შიშველებს და მშიერთ და მწყურვალთ და ავადმყოფთ და ტანჯულთ.

Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.

And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.

And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.

And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.

Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

13 ახლა, ეს იყო ხალხს შორის გოდებისათვის დიდი მიზეზი, იმავე დროს, სხვები თავს იმდაბლებდნენ, ეხმარებოდნენ მათ, რომლებსაც სჭირდებოდათ დახმარება, როგორცაა: უზიარებდნენ თავიანთ ქონებას ღარიბებსა და გაჭირვებულებს, აპურებდნენ მშვიერს და იტანდნენ ყველანაირ გაჭირვებას ქრისტეს გულისათვის, რომელიც უნდა მოსულიყო, წინასწარმეტყველების სულის შესაბამისად.

14 იმ დღის მოლოდინში, ამგვარად ინარჩუნებდნენ საკუთარი ცოდვების მიტევებას; აღვსილნი იყვნენ დიდი სიხარულით მკვდრეთით აღდგომის გამო, იესო ქრისტეს ნებისა და ძალისა და სიკვდილის ბორკილებიდან გამოსხნის შესაბამისად.

15 და ახლა, იყო ასე, რომ აღმამ, იხილა რა ღმერთის თავმდაბალ მიმდევართა გაჭირვება და დევნა, რომელიც მათ თავს დაატყდათ თავისი ხალხის დანარჩენი ნაწილისაგან და იხილა რა მათი ყველა უთანასწორობა, დაიწყო ძალზედ ღრმად წუხილი; მიუხედავად ამისა, უფლის სულმა იგი არ მიატოვა.

16 და მან აირჩია ბრძენი კაცი, რომელიც იყო ეკლესიის უხუცესთა შორის და მისცა მას ძალაუფლება, ხალხის ხმის შესაბამისად, რომ მას ჰქონოდა კანონების აღსრულების ძალაუფლება, იმ კანონების შესაბამისად, რომელნიც მოცემული იყო; და მათი აღსრულება ხალხის სიბოროტისა და დანაშაულების მიხედვით.

17 ახლა, ამ კაცის სახელი იყო ნეფიჰა და იგი დანიშნულ იქნა მთავარ მოსამართლედ; და ის დაბრძანდა მოსამართლის სავარძელზე, რომ ხალხი განესაჯა და ემართა.

18 ახლა, აღმამ მას კი არ უბოძა ეკლესიის მღვდელმთავრის წოდება, არამედ თავისთვის დაიტოვა მღვდელმთავრის წოდება; მაგრამ ნეფიჰას გადასცა მოსამართლის სავარძელი.

Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;

Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

Now this man's name was Nephiah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephiah.

19 და ეს მან გააკეთა, რათა თავად წასულიყო თავის ხალხში ანუ ნეფის ხალხში, რომ შეძლებოდა ექადაგა მათთვის ღვთის სიტყვა, რათა ისინი გაეღვიძებინა თავიანთი მოვალეობის მოსაგონებლად, რომ ღვთის სიტყვით მას შეძლებოდა ჩაეხშო მთელი ამპარტავნობა და მზაკვრობა და ყოველი განხეთქილება, რომელიც იყო მის ხალხს შორის, ვერ ხედავდა რა მათი გამოსწორებისთვის სხვა გზას, გარდა წმინდა დამოწმების გაზიარებისა მათ წინააღმდეგ.

20 და ასე, ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეცხრე წლის დასაწყისში, ალმამ გადასცა მოსამართლის სავარძელი ნეფიჰას და მთლიანად მიუძღვნა თავი ღმერთის წმინდა წესის მღვდელმთავრობას, სიტყვის მოწმობას, გამოცხადებისა და წინასწარმეტყველების სულის მიხედვით.

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephihah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

სიტყვები, რომლებიც ღმერთის წმინდა წესით
წოდებულმა მღვდელმთავარმა ალმამ მიიტანა
ხალხთან მთელი მიწის ქალაქებსა და
სოფლებში.

ალმა 5

- 1 ახლა, იყო ასე, რომ ალმამ დაიწყო ღვთის
სიტყვის მიტანა ხალხისათვის,
თავდაპირველად ზარაჰემლას მიწაზე და
იქიდან მთელ იმ მიწაზე.
- 2 და ეს არის სიტყვები, რომლებიც მან უთხრა
ხალხს ქალაქ ზარაჰემლაში დაარსებულ
ეკლესიაში, საკუთარი ჩანაწერების მიხედვით,
ეუბნებოდა რა:
- 3 მე, ალმა, მივიღე რა მამაჩემისგან, ალმასგან,
კურთხევა ვიყო ღმერთის ეკლესიაზე
მღვდელმთავარი და მას ჰქონდა ძალა და
უფლებამოსილება ღმერთისგან, რომ
გაეკეთებინა ეს, აჰა, მე გეუბნებით, რომ მან
დაიწყო ეკლესიის დაარსება მიწაზე, რომელიც
იყო ნეფის საზღვრებში; დიახ, მიწაზე,
რომელსაც ერქვა მორმონის მიწა; დიახ, და მან
მონათლა თავისი ძმები მორმონის წყლებში.
- 4 და აჰა, მე გეუბნებით: ისინი გამოხსნილნი
იქნენ მეფე ნოეს ხელიდან, ღმერთის
წყალობითა და ძალით.
- 5 და აჰა, მას შემდეგ ისინი უდაბნოში
ლამანიელთა ხელით ჩაცვივდებიან მონობაში;
დიახ, მე თქვენ გეუბნებით, ისინი იყვნენ
მონობაში და კვლავ უფალმა გამოიხსნა ისინი
მონობიდან, თავისი სიტყვის ძალით; და ჩვენ
მოგვიყვანა ამ მიწაზე და ჩვენ აქაც ასევე
დავიწყეთ ღმერთის ეკლესიის დაარსება
მთელი ამ მიწის გარშემო.
- 6 და ახლა, აჰა, მე თქვენ გეუბნებით, ჩემო
ძმებო, თქვენ, რომლებიც ამ ეკლესიას
ეკუთვნით, საკმარისად შემოგრჩათ
მეხსიერებაში თქვენი მამების ტყვეობა? დიახ,
და საკმარისად შემოგრჩათ მეხსიერებაში მისი
წყალობა და სულგრძელობა მათ მიმართ? და
ამის გარდა, საკმარისად შემოგრჩათ
მეხსიერებაში, რომ მან ჯოჯოხეთიდან
გამოიხსნა მათი სულები?

*The words which Alma, the High Priest according to the
holy order of God, delivered to the people in their cities
and villages throughout the land.*

Alma 5

Now it came to pass that Alma began to deliver the
word of God unto the people, first in the land of
Zarahemla, and from thence throughout all the land.

And these are the words which he spake to the
people in the church which was established in the
city of Zarahemla, according to his own record, say-
ing:

I, Alma, having been consecrated by my father,
Alma, to be a high priest over the church of God, he
having power and authority from God to do these
things, behold, I say unto you that he began to estab-
lish a church in the land which was in the borders of
Nephi; yea, the land which was called the land of
Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the
waters of Mormon.

And behold, I say unto you, they were delivered
out of the hands of the people of king Noah, by the
mercy and power of God.

And behold, after that, they were brought into
bondage by the hands of the Lamanites in the
wilderness; yea, I say unto you, they were in captiv-
ity, and again the Lord did deliver them out of
bondage by the power of his word; and we were
brought into this land, and here we began to estab-
lish the church of God throughout this land also.

And now behold, I say unto you, my brethren, you
that belong to this church, have you sufficiently re-
tained in remembrance the captivity of your fathers?
Yea, and have you sufficiently retained in remem-
brance his mercy and long-suffering towards them?
And moreover, have ye sufficiently retained in re-
membrance that he has delivered their souls from
hell?

- 7 აჰა, მან შეცვალა მათი გულები; დიახ, მან გამოაღვიძა ისინი ღრმა ძილისაგან და მათ გაიღვიძეს ღმერთისადმი. აჰა, ისინი იყვნენ ბნელეთის შუაგულში; ამისდა მიუხედავად, მათი სულები განათლდა მარადიული სიტყვის სინათლით; დიახ, მათ გარს ერტყათ სიკვდილის ბორკილები და ჯოჯოხეთის ჯაჭვები; და მათ ელოდათ მარადიული განადგურება.
- 8 და ახლა, მე თქვენ გეკითხებით, ჩემო ძმებო, იქნენ ისინი განადგურებულნი? აჰა, მე თქვენ გეუბნებით: არა, არ იქნენ.
- 9 და კვლავ, მე გეკითხებით, დაიმსხვრა თუ არა სიკვდილის ბორკილები და გაწყვეტილ იქნა ჯოჯოხეთის ჯაჭვები, რომელნიც მათ გარს ერტყათ? მე თქვენ გეუბნებით: დიახ, ისინი გაწყვეტილ იქნა და მათი სულები განთავისუფლდნენ; და გალობდნენ გამომსყიდველ სიყვარულზე. და მე თქვენ გეუბნებით, რომ ისინი არიან გადარჩენილნი.
- 10 და ახლა, გეკითხებით, რა პირობებით არიან ისინი გადარჩენილნი? დიახ, რა საფუძველი ჰქონდათ მათ ხსნის იმედისათვის? რა არის იმის მიზეზი, რომ გამოხსნილ იქნენ სიკვდილის ბორკილებიდან? დიახ, ასევე ჯოჯოხეთის ჯაჭვებიდან?
- 11 აჰა, მე შემიძლია გითხრათ – ნუთუ არ იწამა მამაჩემმა, ალმამ, აბინადის პირით ნათქვამი სიტყვები? და ნუთუ არ იყო იგი წმინდა წინასწარმეტყველი? ნუთუ არ ლაპარაკობდა ღმერთის სიტყვებს და მამაჩემს, ალმას, არ სწამდა მათი?
- 12 და თავისი რწმენის შესაბამისად, ძლიერი ცვლილება მოხდა მის გულში. აჰა, მე თქვენ გეუბნებით, რომ ეს ყველაფერი არის ჭეშმარიტი.
- 13 და აჰა, ის უქადაგებდა თქვენს მამებს სიტყვას და მათ გულებშიც ასევე მოხდა ძლიერი ცვლილება და მათ დაიმდაბლეს თავი და მიანდეს სასოება ჭეშმარიტ და ცოცხალ ღმერთს. და აჰა, ისინი ბოლომდე ერთგულნი იყვნენ; ამიტომაც გადარჩნენ.
- 14 და ახლა, აჰა, მე თქვენ გეკითხებით, ჩემო ძმებო ეკლესიიდან, ხართ თუ არა სულიერად ღვთისგან შობილნი? მიიღეთ მისი ხატება თქვენს სახეზე? განიცადეთ ეს ძლიერი ცვლილება თქვენს გულში?

Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

- 15 ავლენთ თუ არა რწმენას თქვენი შემქმნელის გამოსყიდვაში? უყურებთ თუ არა მომავალს რწმენის თვალთ და ხედავთ თუ არა ამ მოკვდავ სხეულს უკვდავებაში აღმსდგარს და ამ ხრწნადს უხრწნელობაში აღმსდგარს, რათა წარსდგეთ ღმერთის წინაშე, რომ განიკითხოთ იმ საქმეების შესაბამისად, რაც ჩადენილ იქნა მოკვდავ სხეულში?
- 16 მე თქვენ გეუბნებით, შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ, რომ მოისმენთ უფლის ხმას, რომელიც იმ დღეს გეტყვით: მოდიეთ ჩემთან, კურთხეულნო, რადგან, აჰა, თუ იყო თქვენი საქმენი სამართლიანობისა დედამიწის ზედაპირზე?
- 17 ან თუ წარმოიდგენთ, რომ შეძლებთ უფლის წინაშე ტყუილის თქმას იმ დღეს და იტყვით: უფალო, ჩვენი საქმენი იყო საქმენი სამართლიანობისა დედამიწის ზედაპირზე, – და ის თქვენ გიხსნით?
- 18 ანუ სხვაგვარად, შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ თავი ღმერთის სასამართლოს წინაშე წარმსდგარი, დანაშაულითა და სინანულით სავსე სულით, ყველა თქვენ მიერ ჩადენილი დანაშაულით მესხიერებაში, დიახ, ნათლად გეხსომებათ ყოველი თქვენი სიბოროტე, დიახ, ხსოვნა იმისა, რომ ღმერთის მცნებებს უგულებელყოფდით?
- 19 მე გეუბნებით: შეძლებთ ახედოთ მაღლა ღმერთს იმ დღეს, სპეტაკი გულითა და სუფთა ხელებით? მე გეუბნებით: შეძლებთ აიხედოთ ღმერთის ხატების გამოსახულებით თქვენს სახეებზე?
- 20 მე გეუბნებით: შეგიძლიათ იფიქროთ გადარჩენაზე, როდესაც საკუთარი თავი ეშმაკს დაუთმეთ?
- 21 მე გეუბნებით: იმ დღეს თქვენ გაიგებთ, რომ ვერ გადარჩებით; რადგან ვერცერთი ადამიანი ვერ გადარჩება, თუ მისი სამოსელი არ იქნება სითეთრემდე გარეცხილი; დიახ, მისი სამოსელი უნდა განიწმინდოს იქამდე, სანამ არ გაიწმინდება ყველა ლაქისგან იმისი სისხლით, რომელზეც ჩვენმა მამებმა ილაპარაკეს, რომელიც მოვა თავისი ხალხის ცოდვებისაგან გამოსასყიდად.

Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?

Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?

I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

- 22 და ახლა, მე თქვენ გეკითხებით, ჩემო ძმებო, როგორ იგრძნობს ნებისმიერი თქვენგანი თავს, თუ წარსდგებით ღმერთის სამსჯავროს წინაშე, სისხლითა და ყველანაირი სიბინძურით წაბილწული სამოსელით? აჰა, რას დაამოწმებს ყოველივე ეს თქვენ წინააღმდეგ?
- 23 აჰა, ნუთუ არ დაამოწმებს, რომ თქვენ ხართ მკვლელები, დიახ, ასევე ყველანაირ ბოროტებაში დამნაშავენი?
- 24 აჰა, ჩემო ძმებო, ნუთუ გგონიათ, რომ ასეთ ვინმეს შეუძლია ჰქონდეს ადგილი, დაჯდეს ღვთის სასუფეველში, აბრაამთან, ისაკთან და იაკობთან და ასევე ყველა წმინდა წინასწარმეტყველთან, რომელთა სამოსელი განწმენდილია და არის უმწიკვლო, წმინდა და თეთრი?
- 25 მე გეუბნებით: არა; თუკი არ აქცევთ ჩვენ შემქმნელს მატყუარად დასაბამიდანვე ანუ დაუშვებთ, რომ ის დასაბამიდანვე არის მატყუარა, თქვენ ვერ დაუშვებთ იმას, რომ ასეთებს შეუძლიათ ადგილი იქონიონ ცათა სასუფეველში; არამედ გაძევებულნი იქნებიან, რადგან არიან ეშმაკის სამეფოს შვილები.
- 26 და ახლა, აჰა, მე თქვენ გეუბნებით, ჩემო ძმებო, თუ თქვენ განიცადეთ გულში ცვლილება და თუ იგრძენით გამომსყიდველ სიყვარულზე გალობის სურვილი, მე მინდა გკითხოთ, ახლა თუ გრძნობთ ამას?
- 27 იღწვოდით, რომ ყოფილიყავით ღმერთის წინაშე უმწიკვლოდ? ამჟამად თქვენ რომ სიკვდილისკენ მოგიწოდონ, გულში იმის თქმას თუ შეძლებდით, რომ იყავით სათანადოდ თავმდაბალნი? რომ თქვენი სამოსელი განწმენდილი და გათეთრებულია ქრისტეს სისხლით, რომელიც მოვა თავისი ხალხის ცოდვებისაგან გამოსასყიდად?
- 28 აჰა, განიმოსეთ ამპარტავნობა? მე თქვენ გეუბნებით: თუ არა – მაშინ არ ხართ მზად ღმერთთან შესახვედრად. აჰა, თქვენ უნდა სწრაფად მოემზადოთ; რადგან ცათა სასუფეველი ახლოვდება და ასეთს მარადიული სიცოცხლე არ ექნება.

And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

- 29 აჰა, მე ვამბობ: არის ვინმე თქვენ შორის, რომელიც არ განიმოსა შურისგან? მე გეუბნებით, რომ ასეთი არ არის მზად და მინდა, რომ სწრაფად მოემზადოს; რადგან დრო მოახლოვდა და მან არ იცის, როდის მოვა ეს დრო, რადგან ასეთი უდანაშაულოდ არ არის ცნობილი.
- 30 და კიდევ, მე გეუბნებით: არის ვინმე თქვენ შორის ისეთი, რომელიც დასცინის საკუთარ ძმას ან დევნის მას?
- 31 ვარამი ასეთს, რადგან ის მზად არ არის და ახლოს არის ჟამი, რომ უნდა მოინანიოს, თორემ ვერ გადარჩება!
- 32 დიახ, ვარამი თქვენ ყველას, ურჯულოების ჩამდენნო; მოინანიეთ, მოინანიეთ, რადგან ეს თქვა უფალმა ღმერთმა!
- 33 აჰა, ის იწვევს ყოველ ადამიანს, რადგან მოწყალე ხელები გაწვდილია მათკენ და ეუბნება: მოინანიეთ და მიგიღებთ.
- 34 დიახ, იგი ამბობს: მოდით ჩემთან და იგემებთ სიცოცხლის ხის ნაყოფს, დიახ, თქვენ შეჭამთ და შესვამთ სიცოცხლის პურსა და წყალს თავისუფლად;
- 35 დიახ, მოდით ჩემთან და აკეთეთ სამართლიანობის საქმენი და არ იქნებით მოკვეთილნი და ცეცხლში ჩაყრილნი.
- 36 რადგან, აჰა, ახლოს არის ჟამი, როდესაც ყოველ ადამიანს, რომელსაც არ მოაქვს კარგი ნაყოფი ან ყოველ ადამიანს, რომელიც არ სჩადის სამართლიანობის საქმეებს, აქვს გოდებისა და გლოვის მიზეზი.
- 37 თქვენ, ურჯულოების ჩამდენნო; თქვენ, რომელნიც ხართ გაყოყოჩებულნი ამქვეყნიურ ამოებით, თქვენ, რომელნიც ამტკიცებთ, რომ იცით სამართლიანობის გზები, მიუხედავად ამისა, მაინც გზიდან გადაუხვიეთ, როგორც ცხვრებმა მწყემსის გარეშე, მიუხედავად იმისა, რომ მწყემსმა თქვენ დაგიძახათ და კვლავ გეძახით, მაგრამ თქვენ არ უგდებთ ყურს მის ხმას!
- 38 აჰა, მე გეუბნებით: მწყემსი კეთილი გეძახით, დიახ, და თავისი სახელით გეძახით, რომელიც არის ქრისტეს სახელი; და თუ თქვენ არ დაუგდებთ ყურს მწყემსი კეთილის ხმას, იმ სახელს, რომლითაც მოწოდებულნი ხართ, აჰა, თქვენ არ ხართ მწყემსი კეთილის ცხვრები.

Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

- 39 და ახლა, თუ თქვენ არ ხართ კეთილი მწყემსის ცხვრები, მაშინ რომელი ფარისა ხართ? აჰა, მე თქვენ გეუბნებით, რომ ეშმაკია თქვენი მწყემსი და თქვენ ხართ მისი ფარის; და ახლა ვის შეუძლია ამის უარყოფა? აჰა, მე თქვენ გეუბნებით: ის, რომელიც ამას უარყოფს, არის მატყუარა და ეშმაკის შვილი.
- 40 ამიტომ, მე გეუბნებით, რომ ყოველი, რაც კეთილია – ღმერთისგან მოდის და ყოველი, რაც ბოროტია – ეშმაკისგან მოდის.
- 41 ამიტომ, თუ ადამიანი სჩადის კეთილ საქმეებს, ის ყურს უგდებს მწყემსი კეთილის ხმას და მას მისდევს; მაგრამ ყოველი, რომელიც სჩადის ბოროტ საქმეებს, ხდება ეშმაკის შვილი, რადგან მის ხმას უგდებს ყურს და მას მისდევს.
- 42 და ყოველმა, რომელიც ამას აკეთებს, უნდა მიიღოს თავისი საზღაური მისგან; ამიტომ, მის საზღაურად იგი მიიღებს სიკვდილს, რაც კავშირშია სამართლიანობასთან, იქნება რა მკვდარი ყოველი კეთილი საქმისათვის.
- 43 და ახლა, ჩემო ძმებო, მსურს, რომ მომისმინოთ, რადგან ვლაპარაკობ ჩემი სულის ძალით; რადგან, აჰა, მე ნათლად გელაპარაკებოდით, რათა არ შემცდარიყავით ანუ გელაპარაკეთ ღმერთის მცნებების შესაბამისად.
- 44 რადგან მოწოდებული ვარ, ამგვარად ვილაპარაკო ღმერთის წმინდა წესის შესაბამისად, რომელიც არის ქრისტე იესოში; დიახ, მე ნაბრძანები მაქვს, დავდგე და დავუმოწმო ამ ხალხს ის, რაც ჩვენმა მამებმა თქვეს იმის შესახებ, რაც მოსასვლელია.
- 45 და ეს არ არის ყველაფერი. ნუთუ გგონიათ, რომ მე თვითონ არ ვიცი ამის შესახებ? აჰა, მე თქვენთვის ვმოწმობ, რომ ვიცი: რაც ვთქვი, არის ჭეშმარიტება. და როგორ გგონიათ, საიდან ვიცი მე მათი ჭეშმარიტების შესახებ?
- 46 აჰა, მე თქვენ გეუბნებით: ეს გავიგე ღმერთის სულიწმინდის ძალით. აჰა, მე ვიმარხულე და ვილოცე მრავალი დღე, რათა თავად გამეგო ეს. და ახლა, მე თვითონ ვიცი, რომ ეს არის ჭეშმარიტება, რადგან უფალმა ღმერთმა გამომიცხადა ეს თავისი სულიწმინდით; და ეს არის გამოცხადების სული, რომელიც არის ჩემში.

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

47 და გარდა ამისა, გეუბნებით: ამრიგად გამომეცხადა, რომ სიტყვები, რომლებიც ითქვა ჩვენი მამების მიერ, არის ჭეშმარიტი, ზუსტად ასე, წინასწარმეტყველების სულის შესაბამისად, რომელიც ჩემშია, რომელიც ასევე არის ღმერთის სულის გამოცხადებით.

48 მე გეუბნებით, რომ თავად ვიცი: რასაც გეტყვით იმაზე, რაც მოსასვლელია, არის ჭეშმარიტება; და მე გეუბნებით, რომ ვიცი, იესო ქრისტე მოვა, დიახ, ძე, მამის მხოლოდშობილი, მადლით, წყალობითა და ჭეშმარიტებით სავსე. და აჰა, ეს არის ის, რომელიც მოდის, რათა აილოს ამა ქვეყნის ცოდვები, დიახ, ცოდვები ყოველი ადამიანისა, რომელსაც მტკიცედ სწამს მისი სახელი.

49 და ახლა, მე თქვენ გეუბნებით: ეს არის წესი, რომლითაც მომიწოდეს, დიახ, რათა ვუქადაგო ჩემს საყვარელ ძმებს, დიახ, ასევე ყოველს, რომელიც ამ მიწაზე იმყოფება; დიახ, ვუქადაგო ყველას: მოხუცებსა და ახალგაზრდებს, მონებსა და თავისუფლებს; დიახ, მე გეუბნებით, ხანში შესულებსა და შუახნის ასაკში მყოფთ და მოზარდ თაობას; დიახ, რომ შევღაღადო მათ, რომ უნდა მოინანიონ და ხელახლა იქნენ შობილნი.

50 დიახ, ამას ამბობს სული, მოინანიეთ, თქვენ, დედამიწის ყველა კიდენო, რადგან ცათა სასუფეველი ახლოვდება; დიახ, ღმერთის ძე მოდის თავისი დიდებით, თავისი ძლევა მოსილებით, სიდიადით, ძალითა და ბატონობით. დიახ, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე თქვენ გეუბნებით, რომ სული ამბობს: აჰა, მთელი დედამიწის მეფის დიდება; ასევე ზეცის მეფე მალე გაბრწყინდება ადამიანთა ყველა შვილს შორის.

51 და ასევე სულიწმინდა მეუბნება, დიახ, შემომდაღადებს ძლიერი ხმით, სიტყვებით: წადი და უთხარი ამ ხალხს: მოინანიეთ, რადგან თუ არ მოინანიებთ, თქვენ ვერანაირად ვერ მიიღებთ მემკვიდრეობით ცათა სასუფეველს.

52 და კიდევ, მე გეუბნებით, სული ამბობს: აჰა, ცული დევს ხის ფესვთან; ამიტომ ყოველ ხეს, რომელიც კარგ ნაყოფს არ გამოიღებს, მოკვეთენ და ცეცხლში ჩააგდებენ, დიახ, ცეცხლში, რომლის ჩაქრობაც შეუძლებელია, დიახ, უქრობ ცეცხლში. აჰა, და გახსოვდეთ, ეს წმინდამ ილაპარაკა.

And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the earth, for the kingdom of heaven is soon at hand; yea, the Son of God cometh in his glory, in his might, majesty, power, and dominion. Yea, my beloved brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold the glory of the King of all the earth; and also the King of heaven shall very soon shine forth among all the children of men.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto me with a mighty voice, saying: Go forth and say unto this people—Repent, for except ye repent ye can in nowise inherit the kingdom of heaven.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold, the ax is laid at the root of the tree; therefore every tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn down and cast into the fire, yea, a fire which cannot be consumed, even an unquenchable fire. Behold, and remember, the Holy One hath spoken it.

53 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე თქვენ გეუბნებით: შეგიძლიათ შეეწინააღმდეგოთ ამ ნათქვამს; დიახ, შეგიძლიათ გვერდზე გადადოთ ესენი და გათელოთ წმინდა თქვენს ფეხქვეშ; დიახ, შეგიძლიათ თქვენს გულებში გაყოყოჩდეთ ამპარტავნობით; დიახ, კვლავ ჯიუტად ატარებთ ძვირფას ტანსაცმელს და მიუძღვნით გულს ამქვეყნიურ ამაოებას, თქვენს სიმდიდრეს?

54 დიახ, კვლავ ჯიუტად ჩათვლით, რომ თქვენ უკეთესნი ხართ სხვებზე; დიახ, კვლავ ჯიუტად დევნით თქვენს ძმებს, რომლებიც თავს დაიმდაბლებენ და დადიან ღმერთის წმინდა წესის შესაბამისად, რომლის მეშვეობით ისინი მოყვანილ იქნენ ამ ეკლესიაში, იყვნენ რა განწმენდილნი სულიწმინდით და აკეთებენ მონანიების შესაფერის საქმეებს –

55 დიახ, კვლავ ჯიუტად შეაქცევთ ზურგს ღარიბებსა და ღატაკებს და თავს შეიკავებთ საკუთარი ქონებიდან მათთვის გაღებაზე?

56 და ბოლოს, ყველანი, ვინც სიბოროტეში დარჩებით, გეუბნებით, ეს არიან ისინი, რომლებსაც მოკვეთენ და ცეცხლში ჩაყრიან, თუ სწრაფად არ მოინანიებენ.

57 და ახლა, მე თქვენ გეუბნებით: ყველა თქვენ, რომლებსაც გსურთ მიჰყვეთ მწყემსი კეთილის ხმას, წამოდით ბოროტთაგან და გაემიჯნეთ მათ და ნუ შეეხებით მათ უწმინდურ საქმეს; და აჰა, მათი სახელები ამოიშლება, რათა ბოროტთა სახელები არ ჩაითვალოს მართალთა სახელებს შორის, რათა აღსრულდეს ღვთის სიტყვა, რომელიც ამბობს: ბოროტთა სახელები არ აირევა ჩემი ხალხის სახელებთან;

58 რადგან მართალთა სახელები სიცოცხლის წიგნში იქნება ჩაწერილი და მათ მე ვუბოძებ მემკვიდრეობას ჩემი მარჯვენა ხელისკენ. და ახლა, ჩემო ძმებო, რა გაქვთ ამის საწინააღმდეგოდ სათქმელი? მე გეუბნებით: თუ თქვენ ლაპარაკობთ ამის საწინააღმდეგოდ, არ აქვს ამას მნიშვნელობა, რადგან ღვთის სიტყვა უნდა აღსრულდეს.

59 რადგან რომელი მწყემსია თქვენ შორის, რომ ჰყავს მრავალი ცხვარი და თვალ-ყურს არ ადევნებს მათ, რომ მგლები არ შევიდნენ და არ შეჭამონ მისი ფარა? და აჰა, თუ მგელი შევა მის ფარაში, ნუთუ ის მას არ გააძევებს? დიახ, და ბოლოს: თუ შეძლებს, ის მას მოკლავს.

And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, wherewith they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

60 და ახლა, მე გეუბნებით, რომ მწყემსი კეთილი
გეძახით; და თუ თქვენ ყურს დაუგდებთ მის
ხმას, ის თავის ფარაში მიგიყვანთ და თქვენ
მისი ცხვრები ხართ; და ის გიბრძანებთ, რომ
არცერთ გაუმაძღარ მგელს არ დართოთ
თქვენთან შემოსვლის ნება, რომ არ იქნეთ
განადგურებულნი.

61 და ახლა, მე, ალმა, გიბრძანებთ იმის ენით,
ვინც მე მიბრძანა, რომ შეასრულოთ ის
სიტყვები, რომლებიც მე გითხარით.

62 მე მოგმართავთ ბრძანებით თქვენ,
რომლებიც ეკლესიას მიეკუთვნებით; და
ყველას, რომლებიც არ მიეკუთვნებით
ეკლესიას, მე მივმართავ მოწვევის სახით,
სიტყვებით: მოდით და მოინათლეთ
მოსანანიებლად, რომ თქვენც ასევე იგემოთ
სიცოცხლის ხის ნაყოფი.

And now I say unto you that the good shepherd
doth call after you; and if you will hearken unto his
voice he will bring you into his fold, and ye are his
sheep; and he commandeth you that ye suffer no rav-
enous wolf to enter among you, that ye may not be
destroyed.

And now I, Alma, do command you in the lan-
guage of him who hath commanded me, that ye ob-
serve to do the words which I have spoken unto you.

I speak by way of command unto you that belong
to the church; and unto those who do not belong to
the church I speak by way of invitation, saying:
Come and be baptized unto repentance, that ye also
may be partakers of the fruit of the tree of life.

ალმა 6

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც ალმამ დაასრულა ქალაქ ზარაჰემლაში დაარსებული ეკლესიის ხალხისთვის სიტყვით მიმართვა, მან თავად მოახდინა მღვდლად და უხუცესებად კურთხევა, ღვთის წესის შესაბამისად, ეკლესიაზე თავკაცობისა და მეთვალყურეობისთვის.
- 2 და იყო ასე, რომ ვინც არ მიეკუთვნებოდა ეკლესიას და ინანიებდა საკუთარ ცოდვებს, ინათლებოდა მოსანანიებლად და ეკლესიაში იღებდნენ მას.
- 3 და ასევე იყო, რომ ვინც მიეკუთვნებოდა ეკლესიას, მაგრამ არ ინანიებდა საკუთარ სიბოროტეს და არ იმდაბლებდა თავს ღმერთის წინაშე, მე ვგულისხმობ მათ, რომლებიც აღზევებულნი იყვნენ საკუთარი გულის ამპარტავნობით, ასეთები უარყოფილნი იქნენ და მათი სახელები ამოშლილ იქნა, რათა მათი სახელები არ ჩაეთვალათ მართალთა შორის.
- 4 და ამგვარად, მათ დაიწყეს ქალაქ ზარაჰემლაში ეკლესიაში წესრიგის დამყარება.
- 5 ახლა, მე მინდა, თქვენ გესმოდეთ, რომ ღვთის სიტყვა ყველასათვის ხელმისაწვდომი იყო, ისე რომ არავის ჰქონდა ჩამორთმეული ღვთის სიტყვის მოსასმენად, ერთად შეკრების უპირატესობა.
- 6 ამისდა მიუხედავად, ღმერთის შვილებს ნაბრძანები ჰქონდათ, რომ ხშირად შეკრებილიყვნენ ერთად და გაერთიანებულიყვნენ მარხვითა და მხურვალე ლოცვით იმ სულების კეთილდღეობისათვის, რომლებიც არ იცნობდნენ ღმერთს.
- 7 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც ალმამ დააწესა ეს წესები, ის წავიდა მათგან, დიახ, ეკლესიიდან, რომელიც იყო ქალაქ ზარაჰემლაში და გაემართა სიდონის მდინარიდან აღმოსავლეთით, გიდეონის ველზე, სადაც ქალაქი იყო აშენებული, რომელსაც გიდეონის ქალაქი ერქვა, რომელიც იყო ველზე, რომელსაც ერქვა გიდეონი, იმ კაცის სახელით წოდებული, რომელიც მახვილით, ნეჰორის ხელით, იქნა მოკლული.

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

8 და ალმა მივიდა და დაიწყო ღვთის სიტყვის ქადაგება ეკლესიაში, რომელიც დაარსებული იყო გიდეონის ველზე, იმ სიტყვების ჭეშმარიტების გამოცხადების შესაბამისად, რომელიც ნათქვამი იყო მისი მამების მიერ, და წინასწარმეტყველების სულის შესაბამისად, რომელიც მასში იყო, შესაბამისად იესო ქრისტეს დამოწმებისა, ღმერთის ძისა, რომელიც უნდა მოვიდეს თავისი ხალხის ცოდვებისაგან გამოსასყიდად და წმინდა წესისა, რომლითაც ის იყო მოწოდებული. და ასეა ეს დაწერილი. ამინ.

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

ალმას სიტყვები, რომლებიც მან ხალხისთვის წარმოთქვა გიდეონში, მისი საკუთარი ჩანაწერების მიხედვით.

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

ალმა 7

Alma 7

- 1 აჰა, ჩემო საყვარელო ძმებო, ნება მიბოძეს რა თქვენთან მოვსულიყავი, ვეცდები მოგმართოთ ჩემს ენაზე; დიახ, ჩემი საკუთარი პირით, ვინაიდან ეს არის პირველად, როდესაც თქვენ მოგმართავთ ჩემს ბაგეთაგან სიტყვებით, რადგან მთლიანად შეზღუდული ვიყავი მოსამართლის სავარძლის გამო, მქონდა რა იმდენი საქმე, რომ ვერ შევძელი თქვენთან მოსვლა.
- 2 ახლაც კი, ამ დროს, ვერ მოვიდოდი თქვენთან, მოსამართლის სავარძელი სხვისთვის რომ არ გადაეცათ, რათა ჩემ მაგივრად ემართა; და უფალმა დიდი წყალობით მიბოძა ნება, თქვენთან მოვსულიყავი.
- 3 და აჰა, მე მოვედი, მაქვს რა დიდი იმედები და ძლიერი სურვილი, დავინახო, რომ თავი დაიმდაბლეთ ღმერთის წინაშე და გააგრძელეთ ვედრება მისი მადლის მისაღებად, დავინახო, რომ უდანაშაულონი ხართ მის წინაშე, დავინახო, რომ არ ხართ ისეთ საშინელ მდგომარეობაში, როგორც იყვნენ ჩვენი ძმები ზარაჰემლაში.
- 4 მაგრამ კურთხეული იყოს ღმერთის სახელი, რადგან მაუწყა, დიახ, ძალზედ დიდი სიხარული მიბოძა იმის ცოდნით, რომ ისინი კვლავ განმტკიცდნენ მისი სამართლიანობის გზაზე.
- 5 და მე ვიმედოვნებ, ღმერთის სულის თანხმობით, რომელიც ჩემშია, რომ თქვენ გამოც გავიხარებ; მიუხედავად ამისა, მე არ მსურს, რომ თქვენ გამო სიხარული მოვიდეს ჩემთან იმდენი გაჭირვებისა და დარდის გზით, რაც მე გადავიტანე ჩემი ძმების გამო ზარაჰემლასთან, რადგან, აჰა, მეღირსა სიხარული მათ გამო მრავალი გაჭირვებისა და დარდის გადატანის შედეგად.

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

6 მაგრამ, აჰა, მე ვიმედოვნებ, რომ თქვენ არ ხართ ისეთ დიდ ურწმუნო მდგომარეობაში, როგორც თქვენი ძმები იყვნენ; ვიმედოვნებ, რომ არ აღზევდით თქვენი გულის ამპარტავნობით; დიახ, ვიმედოვნებ, რომ არ მიუძღვნით გული სიმიდიდრესა და ამქვეყნიურ ამოებას; დიახ, ვიმედოვნებ, რომ კერპებს არ ეთაყვანებით, არამედ ეთაყვანებით ჭეშმარიტ და ცოცხალ ღმერთს და თქვენ, მარადიული რწმენით, მოელით თქვენი ცოდვების მიტევებას, რომელიც მოვა.

7 რადგან, აჰა, მე გეუბნებით, მოსასვლელია მრავალი რამ; და აჰა, არის ერთი რამ, რაც ყველაფერ დანარჩენზე უფრო მნიშვნელოვანია, რადგან, აჰა, არ არის შორს ის დრო, სადაც გამომსყიდველი ცხოვრობს და მოდის თავის ხალხთან.

8 აჰა, მე არ ვამბობ, რომ ის მოვა ჩვენ შორის იმ დროს, როდესაც იცხოვრებს თავის მოკვდავ ტაძარში; რადგან, აჰა, სულმა არ მითხრა, რომ ასე იქნება. ახლა, ამის შესახებ მე არ ვიცი; მაგრამ ვიცი, რომ უფალ ღმერთს აქვს იმის ძალა, გააკეთოს ყველაფერი, რაც შეესაბამება მის სიტყვას.

9 მაგრამ, აჰა, სულმა მითხრა ამდენი, სიტყვებით: შეჰღადადე ამ ხალხს: მოინანიეთ თქვენ და განუმზადეთ გზა უფალს და იარეთ მისი ბილიკებით, რომლებიც სწორია; რადგან, აჰა, მოახლოვდა ცათა სასუფეველი და ძე ღვთისა მოდის დედამიწის ზედაპირზე.

10 და აჰა, ის იშვება მარიამისგან, იერუსალიმთან, რომელიც ჩვენი წინაპრების მიწაა, მარიამი, არის რა ქალწული, ძვირფასი და რჩეული ჭურჭელი, რომელიც იქნება დაჩრდილული და ნაყოფი ჩაისახება სულიწმინდის ძალით და იშვება ძე, დიახ, ძე ღვთისა. ღმერთის ძე.

11 და ის ივლის, აიტანს რა ყველანაირ ტკივილსა და ტანჯვას და ცდუნებას; და ეს ყველაფერი იმისათვის, რომ აღსრულდეს სიტყვა, რომელიც ამბობს: ის აიღებს თავის თავზე საკუთარი ხალხის ტკივილსა და ავადმყოფობას.

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

12 და ის თავის თავზე აიღებს სიკვდილს, რათა გაწყვიტოს სიკვდილის ბორკილები, რომლებითაც შებოჭილია მისი ხალხი; და ის აიღებს თავის თავზე მათ უძღურებას, რათა მისი წიაღი წყალობით აღივსოს ხორციელისამებრ, რათა მან შეიცინოს ხორციელის შესაბამისად, თუ როგორ დაეხმაროს საკუთარ ხალხს მისივე უძღურების შესაბამისად.

13 ახლა, სულმა იცის ყველაფერი; მიუხედავად ამისა, ძე ღვთისა იტანჯება ხორციელისამებრ, რათა საკუთარ თავზე აიღოს თავისი ხალხის ცოდვები, რათა წაშალოს მათი შეცოდებანი თავისი გამომხსნელი ძალის შესაბამისად; და ახლა, ეს არის დამოწმება, რომელიც ჩემშია.

14 ახლა, მე თქვენ გეუბნებით, რომ უნდა მოინანიოთ და იშვათ ხელახლა; რადგან სული ამბობს: თუ არ იქნებით ხელახლა შობილნი, ვერ მიიღებთ მემკვიდრეობით ცათა სასუფეველს; ამიტომ, მოდიით და მოინათლეთ მოსანანიებლად, რათა ჩამოგერეცხოთ ცოდვები, რათა იქონიოთ რწმენა ღვთის კრავში, რომელიც იღებს ცოდვებს ამა ქვეყნისა, რომელსაც აქვს ხსნისა და ყოველგვარი უკეთურობისაგან განწმენდის ძალა.

15 დიახ, თქვენ გეუბნებით, მოდიით და ნუ გეშინიათ და უარყვეთ ყოველი ცოდვა, რომელიც ადვილად გაბრკოლებთ, რომელიც გბოჭავთ გასანადგურებლად, დიახ, მოდიით და იარეთ წინ და დაანახეთ თქვენს ღმერთს, რომ მზად ხართ თქვენი ცოდვების მოსანანიებლად და მასთან აღთქმის დასადებად, რომ დაიცავთ მის მცნებებს და დაუმოწმებთ ამ დღეს ნათლობის წყალში ჩასვლით.

16 და ყველას, ვინც ასე იქცევა და იცავს ღვთის მცნებებს, ამიერიდან ემახსოვრება, რას ვეუბნები მას, დიახ, მას ემახსოვრება ის, რაც ვუთხარი, რომ ექნება მარადიული სიცოცხლე, სულიწმინდის დამოწმებისამებრ, რომელიც ჩემში მოწმობს.

17 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, გწამთ ამ ყველაფრის? აჰა, მე გეუბნებით, დიახ, ვიცი, რომ გწამთ ამისი; და გზა, რომლითაც, ვიცი რომ გწამთ ამისა, არის სულის გამოცხადება, რომელიც არის ჩემში. და ახლა, ვინაიდან თქვენი რწმენა ამის შესახებ არის ძლიერი, დიახ, იმის შესახებ, რაც ვილაპარაკე, დიდი ჩემი სიხარული.

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

- 18 რადგან, როგორც თავიდანვე გეუბნებოდით, მქონდა დიდი სურვილი, არ ყოფილიყავით თქვენი ძმების მდგომარეობაში; და ამგვარად ვიხილე, რომ ჩემი სურვილი ახდა.
- 19 რადგან ვხვდები, რომ ხართ სამართლიანობის გზაზე; მე მივხვდი, რომ ხართ გზაზე, რომელიც მიდის ღმერთის სასუფევლისკენ; დიახ, მე მივხვდი, რომ ასწორებთ მის ბილიკებს.
- 20 ვხვდები, რომ თქვენ მისი სიტყვის დამოწმებით გაგენდოთ ის, რომ მას არ შეუძლია მრუდე ბილიკებით სიარული; და არც გადათქვამს თავის ნათქვამს; არც მარჯვნიდან მარცხნივ ცვლილების ჩრდილი არ ახლავს მას ანუ იმისგან, რაც ჭეშმარიტია, იმისკენ, რაც არის ტყუილი; ამიტომ, გეზი მისი არის ერთი მარადიული წრე.
- 21 და ის არ იმყოფება ბილწ ტაძრებში; არც სიბინძურე ან რაიმე სისაძაგლე იქნება ღვთის სასუფეველში მიღებული; ამიტომ, მე გეუბნებით, რომ მოვა დრო, დიახ, და ეს იქნება უკანასკნელ დღეს, რომ ის, რომელიც არის ბინძური, დარჩება თავის სიბინძურეში.
- 22 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე თქვენ გითხარით ეს ყველაფერი, რათა გაგაღვიძოთ, რათა იგრძნოთ ღმერთის წინაშე თქვენი მოვალეობა, რომ თქვენ უდანაშაულოდ იაროთ მის წინაშე, რათა იაროთ ღმერთის წმინდა წესის შესაბამისად, რომლითაც თქვენ იყავით მიღებულნი.
- 23 და ახლა, მე მინდა, რომ იყოთ თავმდაბალნი და იყოთ მორჩილნი და კეთილნი; გულისხმიერნი თხოვნისადმი; მოთმინებითა და სულგრძელობით აღსავსენი; იყოთ ზომიერნი ყველაფერში, ყოველთვის იყოთ ბეჯითნი ღმერთის მცნებების დაცვაში; სთხოვეთ ყველაფერი, რაც დაგჭირდებათ, როგორც სულიერი, ისე მიწიერი; ყოველთვის გადაუხადეთ მადლობა ღმერთს ყველაფრისთვის, რასაც იღებთ.
- 24 და თვალ-ყური ადევნეთ, რომ გქონდეთ რწმენა, იმედი და გულმონაწილეობა და მაშინ თქვენ ყოველთვის აღსავსენი იქნებით კეთილი საქმეებით.

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

25 დაე, უფალმა გაკურთხოთ და დაიცვას თქვენი სამოსელი უმწიკვლოდ, რომ საბოლოოდ იქნეთ მიყვანილნი, რათა დასხდეთ აბრაამთან, ისაკთან და იაკობთან და წმინდა წინასწარმეტყველებთან, რომლებიც იყვნენ ქვეყნის დასაბამიდანვე, და რომ გქონდეთ სამოსელი უმწიკვლო, დიახ, უმწიკვლო, როგორც მათი სამოსელი, ცათა სასუფეველში რომ იმყოფებიან, რათა აღარ გამოხვიდეთ გარეთ.

26 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე გითხარით ეს სიტყვები სულის შესაბამისად, რომელიც მოწმობს ჩემში; და სული ჩემი ძალზედ ხარობს განსაკუთრებული სიბეჯითისთვის და ყურადღებისთვის, რომელიც თქვენ მიუძღვენით ჩემს სიტყვებს.

27 და ახლა, დაე, იყოს ღვთის მშვიდობა თქვენზე და თქვენს სახლებზე და მიწებზე და თქვენს წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონელზე და ყველაფერზე, რაც გაქვთ, თქვენს ქალებსა და შვილებზე, თქვენი რწმენისა და კეთილი საქმეების შესაბამისად, აწ და მარადის. და ეს ასე ვთქვი. ამინ.

And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

ალმა 8

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ ალმა დაბრუნდა გიდეონის მიწიდან მას შემდეგ, რაც გიდეონის ხალხს ასწავლა ბევრი რამ, რისი დაწერაც შეუძლებელია და დაამყარა ეკლესიაში წესრიგი, იმისდა მიხედვით, როგორც ეს მან გააკეთა ამის წინ ზარაჰემლას მიწაზე, დიახ, ის თავის სახლში, ზარაჰემლაში, დაბრუნდა, რათა დაესვენა იმ სამუშაოსგან, რომელიც მან შეასრულა.
- 2 და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეცხრე წელი.
- 3 და იყო ასე, რომ ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეათე წლის დასაწყისში, ალმა წავიდა იქიდან და გაემართა მილექის მიწისკენ, მდინარე სიდონის დასავლეთით, უდაბნოს საზღვრებიდან დასავლეთისკენ.
- 4 და მან დაიწყო მილექის მიწაზე ხალხის სწავლება, ღმერთის წმინდა წესის შესაბამისად, რომლითაც ის იყო მოწოდებული; და მან დაიწყო ხალხის სწავლება მილექის მთელ მიწაზე.
- 5 და იყო ასე, რომ ხალხი მასთან მოდიოდა მიწის ყველა კიდიდან, რომელიც იყო უდაბნოს მხარეს. და ისინი მთელ მიწაზე ინათლებოდნენ;
- 6 ასე რომ, როდესაც მან დაასრულა თავისი სამუშაო მილექში, ის წავიდა იქიდან და სამი დღის განმავლობაში მოგზაურობდა მილექის მიწის ჩრდილოეთით; და მივიდა ქალაქში, რომელსაც ერქვა ამონიჰა.
- 7 ახლა, ნეფის ხალხის წესი იყო ასეთი: თავიანთ მიწებს და თავიანთ ქალაქებსა და თავიანთ სოფლებს, დიახ, თავიანთ პატარა სოფლებსაც კი, მის სახელს არქმევდნენ, რომელიც პირველად ფლობდა მათ; და ასე იყო ამონიჰას მიწაზე.
- 8 და იყო ასე, რომ როდესაც ალმა მოვიდა ქალაქ ამონიჰაში, მან დაიწყო მათთვის ღვთის სიტყვის ქადაგება.
- 9 ახლა, სატანამ დიდ გავლენას მიაღწია ამონიჰას ქალაქის ხალხის გულებზე; ამიტომ, მათ არ სურდათ ალმას სიტყვებისთვის ყურის დაგდება.

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

- 10 ამისდა მიუხედავად, ალმა ბევრს იღვწოდა სულში, მხურვალე ლოცვით ეჭიდებოდა ღმერთს, რათა მას გადმოედვარა მისი სული ხალხზედ, რომელიც ქალაქში იყო; რომ მას ასევე ნება ებოძა, მოენათლა ისინი მოსანანიებლად.
- 11 ამისდა მიუხედავად, მათ გაიქვავეს გული და მას ეუბნებოდნენ: აჰა, ჩვენ ვიცით, რომ შენ ხარ ალმა; და ჩვენ ვიცით, რომ შენ ხარ იმ ეკლესიაში მღვდელმთავარი, რომელიც შენ დაარსე ამ მიწის მრავალ ნაწილში, შენი ჩვეულების შესაბამისად; და ჩვენ არ ვართ შენი ეკლესიისა და არ გვწამს ამ უგუნური ჩვეულებების.
- 12 და ახლა, ჩვენ ვიცით: იმის გამო, რომ ჩვენ არ ვართ შენი ეკლესიისა, ჩვენ ვიცით, რომ შენ არ გაქვს ჩვენზედ ძალა; და შენ გადაეცი ნეფიჰას მოსამართლის სავარძელი, ამიტომ შენ არ ხარ მთავარი მოსამართლე ჩვენზედ.
- 13 ახლა, როდესაც ხალხი ამას ამბობდა და ეწინააღმდეგებოდა მის ყოველ სიტყვას და ლანძღავდა და აფურთხებდა მას და ისე მოახდინეს, რომ იგი გაეძევინათ მათი ქალაქიდან, ის წავიდა იქიდან და გაემართა ქალაქისკენ, რომელსაც ერქვა აარონი.
- 14 და იყო ასე, რომ როდესაც ის მიემგზავრებოდა იქითკენ, იყო რა დარდით დამძიმებული, იტანდა მრავალ განსაცდელსა და სულიერ ტანჯვას ადამიანთა სიბოროტის გამო, რომლებიც იყვნენ ქალაქ ამონიჰაში, იყო ასე – იმ დროს, როდესაც ალმა ასე დამძიმებული იყო დარდით, აჰა, უფლის ანგელოზი გამოეცხადა მას სიტყვებით:
- 15 კურთხეული ხარ, ალმა; ამიტომ, აიმაღლე თავი და გაიხარე, რადგან გაქვს დიდი მიზეზი სიხარულისათვის; რადგან ერთგული იყავი ღმერთის მცნებების დაცვაში იმ დროიდან, როდესაც მისგან პირველი გზავნილი მიიღე. აჰა, მე ვარ ის, რომელმაც იგი გადმოგცა.
- 16 და აჰა, მე გამომგზავნა, რათა გიბრძანო, დაბრუნდე ქალაქ ამონიჰაში და კვლავ უქადაგო ამ ქალაქის ხალხს; დიახ, უქადაგე მათ. დიახ, უთხარი მათ: თუ არ მოინანიებენ, უფალი ღმერთი მათ გაანადგურებს.

Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephiah; therefore thou art not the chief judge over us.

Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

- 17 რადგან, აჰა, ამჟამად ისინი არკვევენ, როგორ შეძლონ შენი ხალხის თავისუფლების განადგურება (რადგან ამას ამბობს უფალი) რაც საწინააღმდეგოა წესების, სამართლისა და მცნებებისა, რომელნიც მან მისცა თავის ხალხს.
- 18 ახლა, იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ალმამ მიიღო მოწოდება უფლის ანგელოზისგან, იგი სწრაფად დაბრუნდა ამონიჰას მიწაზე. და იგი შევიდა ქალაქში სხვა გზით, დიახ, გზით, რომელიც არის ქალაქ ამონიჰას სამხრეთით.
- 19 და როდესაც იგი ქალაქში შევიდა, მას შიოდა და ერთ კაცს უთხრა: აჭმევ რაიმეს ღმერთის თავმდაბალ მსახურს?
- 20 და კაცმა უთხრა მას: მე ნეფიელი ვარ და ვიცი, რომ ხარ ღმერთის წმინდა წინასწარმეტყველი, ვინაიდან შენ ხარ ის კაცი, რომელზეც ანგელოზმა თქვა ხილვაში: შენ მიიღებ. ამიტომ, წამოდი ჩემთან, ჩემს სახლში და მე გიწილადებ საჭმელს; და ვიცი, რომ შენ კურთხევა იქნები ჩემთვის და ჩემი სახლისათვის.
- 21 და იყო ასე, რომ ამ კაცმა ის მიიღო თავის სახლში; და კაცს ერქვა ამულეკი; და მან მოიტანა პური და ხორცი და ალმას წინ დაუდო.
- 22 და იყო ასე, რომ ალმამ შეჭამა პური და დანაყრდა; და მან აკურთხა ამულეკი და მისი სახლი და მადლობა შესწირა ღმერთს.
- 23 და მას შემდეგ, რაც მან შეჭამა და დანაყრდა, ამულეკს უთხრა: მე ვარ ალმა და მთელს ამ მიწაზე ვარ ღვთის ეკლესიის მღვდელმთავარი.
- 24 და აჰა, მე მომიწოდეს, რომ მთელ ამ ხალხში ვიქადაგო ღვთის სიტყვა გამოცხადებისა და წინასწარმეტყველების სულის შესაბამისად; და მე ვიყავი ამ მიწაზე და მათ არა თუ არ ისურვეს ჩემი მიღება, არამედ გარეთ გამაძევეს და მზად ვიყავი სამუდამოდ ზურგი მექცია ამ მიწისათვის.
- 25 მაგრამ, აჰა, მე მიბრძანეს, რომ კვლავ მოვბრუნებულიყავი და მეწინასწარმეტყველებინა ამ ხალხისათვის, დიახ, რომ დამემოწმებინა მათ წინააღმდეგ, მათი ურჯულოების შესახებ.
- 26 და ახლა, ამულეკ, რადგან დამაპურე და შემიფარე, კურთხეული ხარ, რადგან ვიყავი მშიერი, ვმარხულობდი რა მრავალი დღე.
- 27 და ალმამ მრავალი დღე გაატარა ამულეკთან, სანამ დაიწყებდა ხალხისთვის ქადაგებას.

For behold, they do study at this time that they may destroy the liberty of thy people, (for thus saith the Lord) which is contrary to the statutes, and judgments, and commandments which he has given unto his people.

Now it came to pass that after Alma had received his message from the angel of the Lord he returned speedily to the land of Ammonihah. And he entered the city by another way, yea, by the way which is on the south of the city of Ammonihah.

And as he entered the city he was an hungered, and he said to a man: Will ye give to an humble servant of God something to eat?

And the man said unto him: I am a Nephite, and I know that thou art a holy prophet of God, for thou art the man whom an angel said in a vision: Thou shalt receive. Therefore, go with me into my house and I will impart unto thee of my food; and I know that thou wilt be a blessing unto me and my house.

And it came to pass that the man received him into his house; and the man was called Amulek; and he brought forth bread and meat and set before Alma.

And it came to pass that Alma ate bread and was filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave thanks unto God.

And after he had eaten and was filled he said unto Amulek: I am Alma, and am the high priest over the church of God throughout the land.

And behold, I have been called to preach the word of God among all this people, according to the spirit of revelation and prophecy; and I was in this land and they would not receive me, but they cast me out and I was about to set my back towards this land forever.

But behold, I have been commanded that I should turn again and prophesy unto this people, yea, and to testify against them concerning their iniquities.

And now, Amulek, because thou hast fed me and taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for I had fasted many days.

And Alma tarried many days with Amulek before he began to preach unto the people.

- 28 და იყო ასე, რომ ხალხი უფრო ღრმად
ჩაეფლო საკუთარ ურჯულოებაში.
- 29 და ასეთმა სიტყვამ მოაღწია ალმამდე: წადი
და ასევე უთხარი ჩემს მსახურს, ამულეკს: წადი
და უწინასწარმეტყველე ამ ხალხს სიტყვებით –
მოინანიეთ, თქვენ, რადგან ასე ამბობს უფალი –
თუ არ მოინანიებთ, მე მოვევლინები ამ ხალხს
ჩემი რისხვით; დიახ, ჩემს საშინელ რისხვას არ
აგარიდებთ.
- 30 და წავიდა ალმა ხალხში, ასევე ამულეკიც,
რათა ეუწყებინათ მათთვის ღმერთის სიტყვები;
და ისინი აღივსნენ სულიწმინდით.
- 31 და მათ ებოძათ ძალა, ისეთი, რომ მათ ვერ
ჩაყრიდნენ საპყრობილეში; ვერც ერთი
ადამიანი ვერ მოკლავდა მათ; მიუხედავად
ამისა, ისინი არ ავლენდნენ თავიანთ ძალას
იქამდე, სანამ ბორკილებით არ შებოჭეს და
საპყრობილეში არ ჩააგდეს. ახლა, ეს მოხდა
იმისთვის, რომ უფალს შეძლებოდა მათში
საკუთარი ძალის გამოყენება.
- 32 და იყო ასე, რომ ისინი წავიდნენ და დაიწყეს
ხალხისთვის ქადაგება და
წინასწარმეტყველება, იმ სულისა და ძალის
შესაბამისად, რომელიც მათ უფალმა უბოძა.

And it came to pass that the people did wax more
gross in their iniquities.

And the word came to Alma, saying: Go; and also
say unto my servant Amulek, go forth and prophesy
unto this people, saying—Repent ye, for thus saith
the Lord, except ye repent I will visit this people in
mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger
away.

And Alma went forth, and also Amulek, among
the people, to declare the words of God unto them;
and they were filled with the Holy Ghost.

And they had power given unto them, insomuch
that they could not be confined in dungeons; neither
was it possible that any man could slay them; never-
theless they did not exercise their power until they
were bound in bands and cast into prison. Now, this
was done that the Lord might show forth his power
in them.

And it came to pass that they went forth and began
to preach and to prophesy unto the people, accord-
ing to the spirit and power which the Lord had given
them.

ალმას სიტყვები და ასევე ამულეკის, რომლებიც უქადაგეს ხალხს ამონიჰას მიწაზე. მათ ჩაყრიან საპყრობილეში და ისინი განთავისუფლდებიან ღმერთის საოცარი ძალით, რომელიც იყო მათში, ალმას ჩანაწერების მიხედვით.

ალმა 9

- 1 და კვლავ, მე, ალმამ, მქონდა რა ნაბრძანები ღმერთისგან, რომ ამეყვანა ამულეკი და წავსულიყავი და კვლავ მექადაგა ამ ხალხისათვის ანუ ხალხისათვის, რომელიც იმყოფებოდა ქალაქ ამონიჰაში, იყო ასე, რომ როდესაც დავიწყე მათთვის ქადაგება, მათ დაიწყეს ჩემთან კამათი სიტყვებით:
- 2 შენ ვინ ხარ? ნუთუ გგონია, რომ ჩვენ დავიჯერებთ ერთი ადამიანის დამოწმებას, მიუხედავად იმისა, რომ ის გვიქადაგებს, რომ დედამიწა გადაივლის?
- 3 ახლა არ ესმოდათ იმ სიტყვების, რასაც ამბობდნენ, რადგან არ იცოდნენ, რომ დედამიწა გადაივიდა.
- 4 და მათ ასევე თქვეს: ჩვენ არ დავიჯერებთ შენი სიტყვების, თუმცა იწინასწარმეტყველებ, რომ ეს დიდი ქალაქი ერთ დღეში დაინგრევა.
- 5 ახლა, მათ არ იცოდნენ, რომ ღმერთს შეუძლია მოახდინოს ასეთი საოცარი საქმენი, რადგან გულქვა და ქედფიცხელი ადამიანები იყვნენ.
- 6 და მათ თქვეს: ვინ არის ღმერთი, რომელიც ამ ხალხში არ აგზავნის არანაირ უფლებამოსილებას, გარდა ერთი კაცისა, რათა აუწყოს მათ ჭეშმარიტება ასეთ დიდ და საოცარ საქმეებზე?
- 7 და ისინი წინ წამოვიდნენ, რათა ხელი დაედოთ ჩემზე; მაგრამ, აჰა, მათ ვერ შეძლეს. და მე თამამად ვიდექი, რომ მეუწყა მათთვის, დიახ, თამამად დავუმოწმე მათ სიტყვებით:
- 8 აჰა, თქვენ, ბოროტო და უკუღმართო თაობავ, როგორ დაივიწყეთ თქვენი მამების ჩვეულება, დიახ, როგორ მალე დაივიწყეთ ღმერთის მცნებები.
- 9 ნუთუ არ გახსოვთ, რომ ჩვენი მამა, ლეხი, იერუსალიმიდან ღვთის ხელით იქნა გამოყვანილი? ნუთუ არ გახსოვთ, რომ ის წინ მიუძღოდა ყოველ მათგანს უდაბნოში?

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihah. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:

Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?

Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.

And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.

Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

- 10 ნუთუ ასე მალე დაგავიწყდათ, რამდენჯერ გამოიხსნა მან ჩვენი მამები მტრის ხელიდან და გადაარჩინა განადგურებას, თავიანთი საკუთარი ძმების ხელიდანაც კი?
- 11 დიახ, რომ არა მისი უბადლო ძალა და მისი წყალობა და მისი სულგრძელობა ჩვენ მიმართ, ჩვენ აუცილებლად მოკვეთილნი ვიქნებოდით დედამიწის ზედაპირიდან, დიდი ხნით ადრე ამ დრომდე და ალბათ ჩავცვივდებოდით უსასრულო უბედურებისა და ვარამის მდგომარეობაში.
- 12 აჰა, ახლა გეუბნებით, რომ ის გიბრძანებთ, მოინანიოთ; და თუ არ მოინანიებთ, თქვენ ვერანაირად ვერ დაიმკვიდრებთ ღვთის სასუფეველს. მაგრამ, აჰა, ეს არ არის ყველაფერი, მან გიბრძანათ მოინანიება, თორემ მთლიანად გაგანადგურებდათ დედამიწის ზედაპირიდან; დიახ, იგი მოგვეკლინებათ თავისი რისხვით და თავის საშინელ რისხვაში არ განგერიდებათ.
- 13 აჰა, ნუთუ არ გახსოვთ სიტყვები, რომლებიც მან უთხრა ლეხის, ეუბნებოდა რა: რამდენადაც დაიცავთ ჩემს მცნებებს, იმდენად აყვავდებით ამ მიწაზე? და კვლავ, ნათქვამია: რამდენადაც არ დაიცავთ ჩემს მცნებებს, იმდენად მოკვეთილნი იქნებით უფლის გარემოცვიდან.
- 14 ახლა, მე მსურს, რომ თქვენ გახსოვდეთ: ისე, რამდენადაც ლამანიელნი არ იცავდნენ ღმერთის მცნებებს, ისინი მოკვეთილნი იყვნენ უფლის გარემოცვიდან. ახლა, ჩვენ ვხედავთ, რომ უფლის სიტყვა ამაში ახდა; და ლამანიელნი მოკვეთილ იქნენ მისი გარემოცვიდან ამ მიწაზე, მათ შეცოდებათა დასაწყისშივე.
- 15 მიუხედავად ამისა, მე თქვენ გეუბნებით, რომ განკითხვის დღეს მათ უფრო გაუადვილდებათ, ვიდრე თქვენ, თუ თქვენ დარჩებით თქვენს ცოდვებში, დიახ, უფრო გაუადვილდებათ მათ ამ ცხოვრებაში, ვიდრე თქვენ, თუ არ მოინანიებთ.
- 16 რადგან არის მრავალი დაპირება, რომელიც მიეცა ლამანიელებს; ვინაიდან თავიანთი მამების ჩვეულების გამო, ისინი დარჩნენ თავიანთ უმეცრების მდგომარეობაში, ამიტომ უფალი მოწყალე იქნება მათ მიმართ და გაუხანგრძლივებს მათ მიწაზე ყოფნას.

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

- 17 და როდესაც მოვა დრო, ისინი მიყვანილნი იქნებიან, რომ იწამონ მისი სიტყვა და გაიგონ თავიანთი მამების ჩვეულებების სიმცდარე; და მრავალი მათგანი გადარჩება, რადგან უფალი მოწყალე იქნება ყველა მათგანის მიმართ, რომლებიც შეჰღადადებენ მის სახელს.
- 18 მაგრამ, აჰა, მე გეუბნებით, რომ თუ თქვენ ჯიუტად დარჩებით თქვენს სიბოროტეში, მაშინ თქვენი დღეები არ გახანგრძლივდება მიწაზე, რადგან ლამანიელნი იქნებიან თქვენზედ მოგზავნილნი; და თუ არ მოინანიებთ, ისინი მოვლენ იმ დროს, რომელიც არ იცით და მოგვევლინებათ სრული განადგურება; და ეს იქნება უფლის საშინელი რისხვის შესაბამისად.
- 19 რადგან ის არ დაუშვებს, რომ თქვენ იცხოვროთ თქვენს ურჯულოებაში მისი ხალხის გასანადგურებლად. მე გეუბნებით – არა; ის უფრო დაუშვებს, რომ ლამანიელებმა გაანადგურონ მთელი მისი ხალხი, რომელსაც ჰქვია ნეფის ხალხი, მათი ცოდვებში და შეცოდებებში გადავარდნა რომ შესაძლებელი ყოფილიყო, მას შემდეგ, რაც ამდენი სინათლე და ამდენი ცოდნა ნაბოძები ჰქონდათ უფლის, მათი ღმერთის, მიერ;
- 20 დიახ, მას შემდეგ, რაც იყვნენ ასე, უფლისგან ძალზედ მოწონებული ხალხი; დიახ, მას შემდეგ, რაც უფრო მეტად იყვნენ ძალზედ მოწონებულნი ყველა სხვა ერზე, ტომზე, ენაზე და ხალხზე, მას შემდეგ, რაც მათ გაენდოთ ყველაფერი, მათი სურვილების და მათი რწმენისა და მათი ლოცვების თანახმად იმაზედ, თუ რა იყო, რა არის და რაც მოსასვლელია;
- 21 იყვნენ რა ღმერთის სულით წვეულნი; ელაპარაკნენ რა ანგელოზებს და იყვნენ რა უფლის ხმით მოწოდებულნი; აქვთ რა წინასწარმეტყველების სული და სული გამოცხადებისა და ასევე მრავალი ძღვენი, ენებზე ლაპარაკის ძღვენი და ქადაგების ძღვენი და სულიწმინდის ძღვენი და თარჯიმნობის ძღვენი;

And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

- 22 დიახ, და მას შემდეგ, რაც ღმერთის მიერ გამოხსნილ იქნენ იერუსალიმის მიწიდან უფლის ხელით; იყვნენ რა გადარჩენილნი შიმშილისგან და ავადმყოფობებისგან და ყველანაირი დაავადებებისგან, ყოველი სახის; და იყვნენ რა ბრძოლებში განმტკიცებულნი, რომ არ განადგურებულიყვნენ; მონობიდან არაერთხელ გამოხსნილნი და აქამდე დაცულნი და შენახულნი; და აყვავდნენ იქამდე, სანამ მდიდარნი გახდნენ ყველაფერში –
- 23 და ახლა, აჰა, მე თქვენ გეუბნებით, რომ თუ ეს ხალხი, რომელმაც მიიღო ამდენი კურთხევები უფლის ხელიდან, დანაშაულს სჩადის სინათლისა და ცოდნის წინააღმდეგ, რომელსაც იგი ფლობს, მე გეუბნებით, რომ თუ ეს ასე იქნება, რომ ისინი ჩაცვივდნენ შეცოდებაში, ლამანიელებს ბევრად უფრო გაუადვილდებათ, ვიდრე მათ.
- 24 რადგან, აჰა, უფლის დანაპირები არის ლამანიელთათვის, მაგრამ ის თქვენთვის არ მოუცია, თუ ჩადიხართ დანაშაულს; რადგან, ნუთუ ნათლად არ დაგპირდათ და მტკიცედ არ გიბრძანათ უფალმა, რომ თუ მის წინააღმდეგ აჯანყდებით, იქნებით მთლიანად განადგურებულნი დედამიწის პირიდან?
- 25 და ახლა, ამ მიზეზით რომ არ იყოთ განადგურებულნი, უფალმა მოავლინა ანგელოზი, რათა ეწვიოს მრავალთ მის ხალხში, გამოუცხადოს მათ, რომ წინ უნდა წავიდნენ და ძლიერად შეჰლაღადონ ამ ხალხს სიტყვებით: მოინანიეთ, რადგან ცათა სასუფეველი მოახლოვებულია;
- 26 და არ დარჩა დიდი დრო იქამდე, როდესაც ღმერთის ძე მოვა თავისი დიდებით; და მისი დიდება იქნება დიდება მამის მხოლოდშობილისა, სავსე მადლით, მიუკერძოებლობით და ჭეშმარიტებით, სავსე მოთმინებით, წყალობითა და სულგრძელობით, გულისხმიერად მომსმენი, რათა შეისმინოს თავისი ხალხის ღაღადი და უპასუხოს მათ ლოცვებს.
- 27 და აჰა, ის მოდის, რათა გამოისყიდოს ისინი, რომლებიც მოინათლებიან მოსანანიებლად, მის სახელში რწმენით.

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

- 28 ამიტომ, განუმზადეთ გზა უფალს, რადგან ახლოს არის ჟამი, როდესაც ყოველი ადამიანი მოიმკის ჯილდოს თავისი საქმეებისამებრ, იმისდა შესაბამისად, რაც იყო, თუ იყო სამართლიანი, თავიანთი სულების ხსნას მოიმკიან, იესო ქრისტეს ძალისა და გამოსხნის შესაბამისად; და თუ იყო ბოროტი, ისინი მოიმკიან თავიანთი სულის წყევლას, ეშმაკის დამატყვევებელი ძალის შესაბამისად.
- 29 და ახლა, აჰა, ეს არის ხალხისადმი მოლაღადე ანგელოზის ხმა.
- 30 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, რადგან ხართ ჩემი ძმები და უნდა მიყვარდეთ და თქვენ უნდა აკეთოთ საქმენი, რომლებიც მონანიებას შეეფერება, ვხედავ, რომ გული ძალზედ გაგიქვავდათ ღვთის სიტყვის მიმართ და ვხედავ, რომ ხართ დაკარგული და დაცემული ხალხი.
- 31 ახლა, იყო ასე, რომ, როდესაც მე, ალმამ, ვთქვი ეს სიტყვები, აჰა, ხალხი ჩემზე განრისხდა, რადგან ვუთხარი, რომ ისინი არიან გულქვა და ქედფიცხელი ხალხი.
- 32 და ასევე იმისათვის, რომ ვუთხარი, რომ ისინი იყვნენ დაკარგული და დაცემული ხალხი, გაბრაზდნენ ჩემზე და შეეცადნენ ჩემზე თავიანთი ხელის დადებას, რათა საპყრობილეში ჩავეგდე.
- 33 მაგრამ იყო ასე, რომ უფალმა არ დაუშვა, რომ მათ იმ დროს ავეყვანე და საპყრობილეში ჩავეგდე.
- 34 და იყო ასე, რომ ამულეკი გამოვიდა და წინ დადგა და ასევე დაიწყო მათთვის ქადაგება. და ახლა, ამულეკის სიტყვები ყველა არ არის ჩაწერილი, მიუხედავად ამისა, მისი სიტყვების ნაწილი დაწერილია ამ წიგნში.

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivity of the devil.

Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

ალმა 10

- 1 ახლა, ეს არის სიტყვები, რომლებიც ამულეკმა უქადაგა ხალხს, რომელიც იყო ქალაქ ამონიჰაში:
- 2 მე ვარ ამულეკი, გიდონას შვილი, რომელიც იყო ისმაელის ძე, რომელიც იყო ამინადის შთამომავალი; და ეს ის ამინადია, რომელმაც გადათარგმნა წარწერა ტაძრის კედელზე, რომელიც ღვთის თითით იყო დაწერილი.
- 3 და ამინადი, იყო რა ნეფის შთამომავალი, რომელიც ლეხის შვილი იყო, რომელიც იერუსალიმის მიწიდან წამოვიდა, რომელიც იყო მენაშის შთამომავალი, რომელიც იყო იოსების ძე, რომელიც მისი ძმების ხელით ეგვიპტეში იქნა გაყიდული.
- 4 და აჰა, მე ასევე ვარ კაცი, არანაკლებ პატივცემული თქვენ შორის, რომელნიც მიცნობთ; დიახ, აჰა, მე მყავს მრავალი ნათესავი და მეგობარი, ასევე მოვიხვეჭე დიდი სიმდიდრენი, საკუთარი ხელის შრომით.
- 5 მიუხედავად ამისა, ყოველივე ამის შემდეგ, მე არასდროს არ ვიცოდი ბევრი რამ უფლის გზებზე და მის საიდუმლოებებზე და გასაოცარი ძალის შესახებ. მე ვთქვი, რომ არასდროს არ ვიცოდი ბევრი რამ ამის შესახებ; მაგრამ, აჰა, ვცდებოდი, რადგან ბევრი რამ მაქვს ნანახი მისი საიდუმლოებებისა და გასაოცარი ძალის შესახებ. დიახ, ამ ხალხის სიცოცხლის გადარჩენაშიც კი.
- 6 ამისდა მიუხედავად, მე გავიქვავე გული, რადგან ბევრჯერ მომიწოდეს და არ ვუსმენდი; ასე რომ ვიცოდი ამის შესახებ, მაგრამ მაინც არ მინდოდა გაგება; ასე რომ, მე ვაგრძელებდი ღმერთის წინააღმდეგ ჯანყს ჩემი გულის სიბოროტით, ამ მეშვიდე თვის, მეოთხე დღემდეც კი, რომელიც არის მოსამართლეთა მმართველობის მეათე წელი.

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

- 7 როდესაც მივემგზავრებოდი ძალიან ახლო ნათესავის სანახავად, აჰა, უფლის ანგელოზი გამომეცხადა და მითხრა: ამულეკ, დაბრუნდი სახლში, რადგან უნდა დააპურო უფლის წინასწარმეტყველი; დიახ, წმინდა ადამიანი, რომელიც არის ღმერთის რჩეული; რადგან მრავალი დღე მარხულობდა იგი ამ ხალხის ცოდვების გამო და მას შია; და შენ უნდა მიიღო იგი შენს სახლში და დააპურო და იგი გაკურთხეხს შენ და შენს სახლს; და უფლის კურთხევები იქნება შენზე და შენს სახლზე.
- 8 და იყო ასე, რომ დავემორჩილე ანგელოზის ხმას და დავბრუნდი სახლისკენ. და როდესაც იქითკენ მივემართებოდი, შემხვდა კაცი, რომელზეც ანგელოზმა მითხრა: შენ უნდა მიიღო იგი შენს სახლში; და აჰა, ეს იყო ნამღვილად ის კაცი, რომელიც გელაპარაკებოდათ ღმერთის საქმეებზე.
- 9 და ანგელოზმა მითხრა, რომ იგი წმინდა კაცი იყო; ამიტომ, მე ვიცი, რომ ის წმინდა კაცია, რადგან ეს ღმერთის ანგელოზმა თქვა.
- 10 და კიდევ, მე ვიცი, რომ ყველაფერი, რაზედაც ის მოწმობს, არის ჭეშმარიტება; რადგან, აჰა, მე გეუბნებით: ისე, როგორც ცოცხალია უფალი, ისევე მოავლინა თავისი ანგელოზი, ამის ჩემთვის საუწყებლად; და ეს მან გააკეთა, როდესაც აღმა ჩემს სახლში იყო.
- 11 რადგან, აჰა, მან აკურთხა ჩემი სახლი, მან მაკურთხა მე და ჩემი ქალები და ჩემი შვილები და მამაჩემი და მთელი ჩემი ნათესაობა; დიახ, მთელი ჩემი ტომი იყო ნაკურთხი და უფლის კურთხევები მოგვეფინა იმ სიტყვების შესაბამისად, რაც მან ილაპარაკა.
- 12 და ახლა, როდესაც ამულეკმა თქვა ეს სიტყვები, იგი გაოცდა, ხედავდა რა, რომ ერთ მოწმეზე მეტი იყო, რომელიც მოწმობდა იმაზე, რაშიც მათ ბრალს სდებდნენ, ასევე იმაზე, რაც უნდა მომხდარიყო, წინასწარმეტყველების სულის შესაბამისად, რომელიც იყო მათში.

As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

13 ამისდა მიუხედავად, მათ შორის იყვნენ ზოგიერთნი, რომლებიც ფიქრობდნენ დაეკითხათ ისინი, რათა თავიანთი მზაკვრული ხერხებით დაეჭირათ ისინი მათსავე სიტყვებზე, რომ სამხილი ეპოვნათ მათ წინააღმდეგ, რათა შეძლებოდათ მათი მოსამართლეებთან მიყვანა, რომ კანონის შესაბამისად გაესამართლებინათ და შეძლებოდათ მათი დახოცვა ან საპყრობილეში ჩაყრა, იმ დანაშაულის შესაბამისად, რომელიც შეეძლოთ წარმოეჩინათ ან დაემოწმებინათ მათ წინააღმდეგ.

14 ახლა, ეს ისინი იყვნენ, რომლებიც მათ განადგურებას ლამობდნენ, რომლებიც იყვნენ კანონთმცოდნეები, რომლებიც იყვნენ დაქირავებულნი ან დანიშნულნი ხალხის მიერ, რომ კანონი აღესრულებინათ მათი სასამართლო გარჩევების დროს ანუ მოსამართლეთა წინაშე, ადამიანთა დანაშაულების გარჩევისას.

15 ახლა, ეს კანონთმცოდნეები გაწაფულნი იყვნენ ხალხის ყველანაირ ხელოვნებასა და მზაკვრობაში; რათა მარჯვენი ყოფილიყვნენ თავიანთ ხელობაში.

16 და იყო ასე, რომ მათ დაიწყეს ამულეკის დაკითხვა, რათა ამგვარად იგი იძულებული გაეხადათ უარი ეთქვა საკუთარ სიტყვებზე ან ეთქვა საწინააღმდეგო იმ სიტყვებისა, რომლებსაც ილაპარაკებდა.

17 ახლა, მათ არ იცოდნენ, რომ ამულეკს შეეძლო მათი ზრახვების გაგება. ამიტომ, იყო ასე, რომ როდესაც მათ დაიწყეს მისი დაკითხვა, მან გამოიცნო მათი ფიქრები და უთხრა: თქვენ, ბოროტო და უკულმართო თაობავ, თქვენ, კანონთმცოდნეებო და ფარისევლებო, რადგან საფუძველს უყრით ეშმაკისეულს; რადგან მახეებსა და ხაფანგებს აგებთ ღვთის წმინდანების დასაჭერად.

18 თქვენ აწყობთ გეგმებს, რათა გაამრუდოთ სამართლიანთა გზები და მოავლინოთ ღმერთის რისხვა თქვენს თავზედ, ამ ხალხის მთლიანი განადგურებაც კი.

Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.

Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.

And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.

Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.

Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

- 19 დიახ, მოსიამ, რომელიც ჩვენი ბოლო მეფე იყო, კარგად თქვა, როდესაც აპირებდა მეფობის გადაცემას და არ ჰყავდა არავინ, ვისზედაც ამას დაამტკიცებდა, დაუშვა რა, რომ ამ ხალხს თვითონ ემართა საკუთარი ხმით, დიახ, კარგად თქვა, რომ თუ მოვა დრო, როდესაც ეს ხალხი ამოირჩევს ურჯულოებას ანუ, თუ მოვა ასეთი დრო, რომ ეს ხალხი ჩავარდება შეცოდებაში, ისინი მომწიფდებიან განადგურებისათვის.
- 20 და ახლა, მე გეუბნებით, რომ კარგად განიკითხავს უფალი თქვენს ურჯულოებას; კარგად შეჰლაღადებს ამ ხალხს, თავისი ანგელოზების ხმით: მოინანიეთ თქვენ, მოინანიეთ, რადგან ცათა სასუფეველი მოახლოვდა.
- 21 დიახ, კარგად შეჰლაღადებს თავისი ანგელოზების ხმით: ჩამოვალ ჩემს ხალხში, მიუკერძოებლობითა და სამართლით ხელში.
- 22 დიახ, და მე გეუბნებით: რომ არა სამართლიანთა ლოცვები, რომლებიც ახლა მიწაზეა, თქვენ ახლაც კი მოგვევლინებოდათ სრული განადგურება; თუმცა, ეს არ იქნებოდა წყალდიდობა, როგორც ეს დაემართა ხალხს ნოეს ჟამს, არამედ იქნებოდა შიმშილით, ჭირითა და მახვილით.
- 23 მაგრამ, სამართლიანთა ლოცვებით ხართ გადარჩენილნი; ახლა, ამიტომ, თუ თქვენ მათ გააძევებთ თქვენი გარემოცვიდან, მაშინ უფალი არ შეაკავებს თავის ხელს; არამედ საშინელი რისხვით გამოვა თქვენ წინააღმდეგ; მაშინ დაისჯებით შიმშილითა და ჭირით და მახვილით; და ეს დრო მალე მოვა, თუ არ მოინანიებთ.
- 24 და ახლა, იყო ასე, რომ ხალხი უფრო მეტად განრისხდა ამულეკზე და მათ შეჰყვირეს, სიტყვებით: ეს კაცი ლანძღავს ჩვენს კანონებს, რომლებიც სამართლიანია და ჩვენს ბრძენ კანონთმცოდნეებს, რომლებიც ჩვენ ავირჩიეთ.
- 25 მაგრამ ამულეკმა გაიწოდა ხელი და უფრო ძლიერად შეჰლაღადა, სიტყვებით: თქვენ, ბოროტო და უკუღმართო თაობავ, რატომ აქვს სატანას ასეთი დიდი ზეგავლენა თქვენს გულებზე? რატომ უთმობთ მას თქვენს თავს, რათა მან თქვენზე იქონიოს ძალაუფლება, რომ დაგიბრმავოთ თვალები ისე, რომ ვერ გაიგებთ სიტყვებს, რომლებსაც ლაპარაკობენ, მათი ჭეშმარიტებისამებრ.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?

26 რადგან, აჰა, ნუთუ თქვენი კანონის წინააღმდეგ ვმოწმობ? თქვენ არ გესმით; თქვენ ამტკიცებთ, რომ ვლაპარაკობდი თქვენი კანონის წინააღმდეგ; მაგრამ არა, მე ვლაპარაკობდი თქვენი კანონის სასარგებლოდ, თქვენს განსასჯელად.

27 და ახლა, აჰა, მე გეუბნებით, რომ ამ ხალხის განადგურების საფუძვლის ჩაყრა იწყება თქვენი კანონთმცოდნეებისა და მოსამართლეთა უკეთურობით.

28 და ახლა, ეს იყო ასე, რომ როდესაც ამულეკმა თქვა ეს სიტყვები, ხალხმა წამოიძახა მის წინააღმდეგ სიტყვები: ახლა ჩვენ ვიცით, რომ ეს არის ეშმაკის შვილი, რადგან მან მოგვატყუა; რადგან ის ჩვენი კანონის წინააღმდეგ ლაპარაკობდა. ახლა ის ამბობს, რომ არ ლაპარაკობდა მის წინააღმდეგ.

29 და კვლავ, მან გალანძლა ჩვენი კანონთმცოდნეები და მოსამართლეები.

30 და იყო ასე, რომ კანონთმცოდნეებმა გულში ჩაიდეს, რომ დაიმახსოვრებდნენ ამ ყველაფერს მის წინააღმდეგ.

31 და მათ შორის იყო ერთი, სახელად ზიზრომი. ახლა, ის იყო ალმასა და ამულეკის მთავარი მსჯავრმდებელი, იყო რა მათ შორის ყველაზე მცოდნე, ჰქონდა რა უამრავი საქმე ხალხში გასაკეთებელი.

32 ახლა, ამ კანონთმცოდნეების მიზანი იყო სარგებლის მიღება; და ისინი იღებდნენ სარგებელს თავიანთი სამუშაოს შესაბამისად.

For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.

And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.

And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.

And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.

And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.

And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.

Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

ალმა 11

- 1 ახლა, ეს იყო მოსიას კანონი, რომ ყოველ კაცს, რომელიც კანონის მოსამართლე იყო ან მათ, რომლებიც მოსამართლეებად იყვნენ დანიშნულნი, ჯამაგირი უნდა მიეღოთ იმ დროის შესაბამისად, რაც მათ იშრომეს, რათა გაესამართლებინათ ისინი, რომლებიც მოჰყავდათ მათ წინაშე გასასამართლებლად.
- 2 ახლა, თუ ერთ ადამიანს ვალი ჰქონდა და არ უხდოდა მოვალეს, მაშინ მასზე მოვალე ჩიოდა მოსამართლესთან; და მოსამართლე იყენებდა უფლებამოსილებას და აგზავნიდა გუშაგებს, რათა ის ადამიანი მასთან მიეყვანათ; და იგი ასამართლებდა ამ კაცს, კანონისა და სამხილების შესაბამისად, რომლებსაც მის წინააღმდეგ აყენებდნენ; და ამგვარად, ადამიანს აიძულებდნენ ვალის გადახდას, თუ არადა, ან კარგავდა ქონებას, ან აძევებდნენ ხალხისგან, როგორც ქურდსა და ავაზაკს.
- 3 და მოსამართლე ჯამაგირს იღებდა დროის მიხედვით – დღეში ოქროს სენინს ან ვერცხლის სენუმს, რაც ოქროს სენინის ტოლფასი იყო; და ეს იმ კანონის შესაბამისად, რომელიც მოცემული იყო.
- 4 ახლა, ეს არის მათი სხვადასხვა ოქროსა და ვერცხლის მონეტების დასახელება, მათი ღირებულების შესაბამისად. და ეს სახელწოდებები დარქმეულ იქნა ნეფიელების მიერ, რადგან ისინი არ ითვლიდნენ ისე, როგორც იუდეველნი, რომლებიც იყვნენ იერუსალიმთან; არც იუდეველებივით არ ზომავდნენ; არამედ მოსამართლეთა მმართველობამდე ყოველ თაობაში ცვლიდნენ თავიანთ გამოთვლებსა და ზომებს ხალხის მოსაზრებებისა და პირობების შესაბამისად და ისინი დამტკიცებულნი იქნენ მეფე მოსიას მიერ.
- 5 ახლა, ასე ანგარიშობდნენ – ოქროს სენინი, ოქროს სეონი, ოქროს შუმი და ოქროს ლიმნა.
- 6 ვერცხლის სენუმი, ვერცხლის ამნორი, ვერცხლის ეზრომი და ვერცხლის ონტი.
- 7 ვერცხლის სენუმი ტოლფასი იყო ოქროს სენინის და ყოველი მათგანი იყო ქერის საზომი და ასევე ყველანაირი ხორბლეულის საფასურის საზომი.
- 8 ახლა, ოქროს სეონის ღირებულება, სენინის ღირებულებას ორჯერ აღემატებოდა.

Alma 11

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

9 და ოქროს შუმი ორჯერ აღემატებოდა სეონის ღირებულებას.

10 და ოქროს ლიმნას ღირებულება ყველას ტოლფასი იყო.

11 ვერცხლის ამნორი, ორი სენუმის ტოლფასი იყო.

12 და ვერცხლის ეზრომი იყო ოთხი სენუმის ტოლფასი.

13 და ყველა მათი ღირებულების ტოლფასი იყო ონტი.

14 ახლა, ასეთია მათ მიერ გამოთვლილი მცირე ერთეულების ღირებულება –

15 შიბლონი არის სენუმის ნახევარი, ამიტომ შიბლონი არის ქერის საზომის ნახევრის ტოლფასი.

16 შიბლუმი არის შიბლონის ნახევარი.

17 და ლეა არის შიბლუმის ნახევარი.

18 ახლა, ეს არის რაოდენობა მათი ანგარიშის მიხედვით.

19 ახლა, ოქროს ანტიონი სამი შიბლონის ღირებულების ტოლფასია.

20 ახლა, ეს მხოლოდ ერთი მიზნისთვის იყო – სარგებლის მისაღებად, რადგან ისინი იღებდნენ ჯამაგირს თავიანთი სამუშაოს შესაბამისად, ამიტომ ისინი ხალხში აღვივებდნენ წყრომას, ჯანყს, ყოველგვარ მღელვარებასა და სიბოროტეს, რათა ბევრი სამუშაო ჰქონოდათ, რომ ფული ეშოვნათ იმ სასამართლო დავებით, რომლებსაც მათ წინაშე წარადგენდნენ; ამიტომ, მათ გაადვივეს წყრომა ხალხში, აღმასა და ამულეკის წინააღმდეგ.

21 და ამ ზიზრომმა დაიწყო ამულეკის დაკითხვა სიტყვებით: მიპასუხებ თუ არა რამდენიმე კითხვაზე, რომლებსაც დაგისვამ? ახლა, ზიზრომი იყო კაცი, რომელიც მარჯვედ ფლობდა ეშმაკისეულ ფანდებს, რათა შეძლებოდა იმის განადგურება, რაც კარგი იყო, ამიტომ, მან უთხრა ამულეკს: მიპასუხებ თუ არა შეკითხვებზე, რომლებსაც დაგისვამ?

22 და ამულეკმა უპასუხა: დიახ, თუ ეს იქნება უფლის სულის შესაბამისი, რომელიც არის ჩემში, რადგან მე არაფერს ვიტყვი უფლის სულის საწინააღმდეგოს. და ზიზრომმა მას უთხრა: აი აქ არის ექვსი ვერცხლის ონტი; და ამ ყველაფერს მოგცემ, თუ უარყოფ უზენაესი არსების არსებობას.

And a shum of gold was twice the value of a seon.

And a limnah of gold was the value of them all.

And an amnor of silver was as great as two senums.

And an ezrom of silver was as great as four senums.

And an onti was as great as them all.

Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—

A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.

And a shiblum is a half of a shiblon.

And a leah is the half of a shiblum.

Now this is their number, according to their reckoning.

Now an antion of gold is equal to three shiblons.

Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.

And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?

And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord. And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.

23 ახლა, ამულეკმა უთხრა: შე ჯოჯოხეთის შვილო, რატომ მაცდუნებ? ნუთუ არ იცი, რომ მართალნი არ ნებდებიან ასეთ ცდუნებებს?

24 ნუთუ გწამს, რომ არ არის ღმერთი? მე გეუბნები: არა, შენ იცი, რომ ღმერთი არის, მაგრამ შენ მასზე მეტად სარგებელი უფრო გიყვარს.

25 და ახლა, შენ იცრუე ჩემთან ღმერთის წინაშე. შენ მითხარი: აჰა, ეს ექვსი ონტია, რომელსაც აქვს დიდი ფასი, მე მოგცემ მათ შენ, როდესაც გულში ჩაიფიქრე, რომ მათ არ მომცემდი; და შენი ერთადერთი სურვილი იყო, რომ უარმეყო ჭეშმარიტი და ცოცხალი ღმერთი, რომ შენ მიზეზი გქონოდა ჩემი განადგურებისათვის. და ახლა, აჰა, ამ დიდი ბოროტებისათვის შენ მიიღებ შენს საზღაურს.

26 და ზიზრომმა მას უთხრა: შენ ამბობ, რომ არის ჭეშმარიტი და ცოცხალი ღმერთი?

27 და ამულეკმა მიუგო: დიახ, არის, ჭეშმარიტი და ცოცხალი ღმერთი.

28 ახლა ზიზრომმა თქვა: არის ერთზე მეტი ღმერთი?

29 და მან უპასუხა: არა.

30 ახლა, ზიზრომმა მას კვლავ უთხრა: ეს ყველაფერი საიდან იცი?

31 და მან მიუგო: ეს ანგელოზმა გამანდო.

32 და ზიზრომმა კვლავ თქვა: ვინ არის ის, რომელიც მოვა? არის ის ღმერთის ძე?

33 და მან მიუგო მას: დიახ.

34 და ზიზრომმა კვლავ თქვა: გადაარჩენს იგი თავის ხალხს თავიანთ ცოდვებში? და ამულეკმა უპასუხა და უთხრა მას: მე შენ გეუბნები – არა, რადგან მას არ შეუძლია საკუთარი სიტყვის უარყოფა.

35 ახლა, ზიზრომმა უთხრა ხალხს: შეხედეთ, რათა დაიმახსოვროთ ყოველივე ეს; რადგან მან თქვა, რომ არის მხოლოდ ერთი ღმერთი, მიუხედავად ამისა, ამბობს, რომ მოვა ძე ღვთისა, მაგრამ არ გადაარჩენს თავის ხალხს, თითქოს აქვს უფლებამოსილება ღმერთს უბრძანოს.

36 ახლა, ამულეკმა მას კვლავ უთხრა: აჰა, შენ იცრუე, რადგან ამბობდი, რომ მე ვილაპარაკე, თითქოს უფლებამოსილება აქვს, ღმერთს უბრძანოს, ვინაიდან მე ვთქვი, რომ ის არ გადაარჩენს თავის ხალხს თავიანთ ცოდვებში.

Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?

Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.

And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

Now Zeezrom said: Is there more than one God?

And he answered, No.

Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

And he said: An angel hath made them known unto me.

And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

And he said unto him, Yea.

And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

- 37 კვლავ გეუბნები, რომ მას არ შეუძლია გადაარჩინოს ისინი თავიანთ ცოდვებში; რადგან არ შემოიძლია მისი სიტყვების უარყოფა და მან თქვა, რომ არაფერ უწმინდურს არ შეუძლია მემკვიდრეობით მიიღოს ცათა სასუფეველი, ამიტომ როგორ იქნებით გადარჩენილნი, თუ ცათა სასუფეველს მემკვიდრეობით არ მიიღებთ? ამიტომ, თქვენ ვერ გადარჩებით თქვენს ცოდვებში.
- 38 ახლა, ზიზრომმა კვლავ უთხრა მას: მართალია, რომ ძე ღვთისა არის ნამდვილი მარადიული მამა?
- 39 და ამუღეკმა მას მიუგო: დიახ, ის არის ნამდვილი მარადიული მამა, ზეცისა და დედამიწისა და ყველაფრისა, რაც მასზეა; ის არის დასაბამი და დასასრული, პირველი და ბოლო;
- 40 და ის მოვა ქვეყანაზე, რათა გამოისყიდოს თავისი ხალხი; და თავის თავზე აიღებს იმათ შეცოდებას, რომლებსაც მისი სახელი სწამთ; და ესენი არიან, რომლებსაც ექნებათ მარადიული სიცოცხლე და ხსნა სხვასთან არავისთან არ მოდის.
- 41 ამიტომ, ბოროტნი რჩებიან, თითქოს არც მომხდარიყო გამოსყიდვა, გარდა იმისა, რომ დაიმსხვრევა სიკვდილის ბორკილები, რადგან, აჰა, მოდის ის დღე, როდესაც მკვდრეთით ყველა აღდგება და წარსდგება ღმერთის წინაშე და განკითხულნი იქნებიან თავიანთი საქმეების შესაბამისად.
- 42 და ახლა, არის სიკვდილი, რომელსაც ეწოდება ხორციელი სიკვდილი; და ქრისტეს სიკვდილი დაამსხვრევს ხორციელი სიკვდილის ბორკილებს, ასე რომ, ყველა აღდგება ხორციელი სიკვდილისგან.
- 43 სული და სხეული კვლავ გაერთიანდება სწორი და სრულყოფილი ფორმით; კიდურებიც და სახსრებიც აღდგება შესაფერის სხეულში, ისე, როგორც ვართ ახლა, ამ დროს; და მიგვიყვანენ ღმერთის წინაშე წარსადგენად იმ ცოდნით, რაც ახლა გვაქვს, და საღად გვემახსოვრება ჩვენი ყველა დანაშაული.

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.

Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.

Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.

The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.

44 ახლა, ეს აღდგენა ყველასთან მოვა: მოხუცთან და ახალგაზრდასთან, მონასთან და თავისუფალთან, მამრთან და მდედრთან, ბოროტთან და მართალთან; თმის ღერიც არ დაეკარგებათ მათ, არამედ ყველაფერი აღდგება თავის სრულყოფილ სხეულში ისე, როგორც არის ახლა ანუ სხეულში; და მოყვანილნი იქნებიან და წარსდგებიან სასამართლოს წინაშე – ძე ქრისტესი და მამა ღმერთისა და სულიწმინდისა, რომელნიც არიან ერთი მარადიული ღმერთი, რათა განიკითხონ თავიანთი საქმეების შესაბამისად, იყო რა ისინი კეთილი თუ ბოროტი.

45 ახლა, აჰა, მე გელაპარაკეთ მოკვდავი სხეულის სიკვდილის შესახებ, ასევე მოკვდავი სხეულის აღდგომაზე. მე გეუბნებით, რომ ეს მოკვდავი სხეული აღმდგარია უკვდავ სხეულში ანუ სიკვდილიდან ანუ პირველი სიკვდილიდან სიცოცხლეში, რათა ვეღარ შეძლონ სიკვდილი; მათი სულები ერთიანდება მათ სხეულებთან, რათა აღარასდროს არ დაშორდნენ ერთმანეთს; ამგვარად, ერთიანი ხდება სულიერი და უკვდავი, რათა აღარ იხილონ ხრწნა.

46 ახლა, როდესაც ამულეკმა დაასრულა ეს სიტყვები, ხალხმა კვლავ იწყო გაოცება, ასევე ზიზრომიც აკანკალდა. და ასე დასრულდა ამულეკის სიტყვები ანუ ეს არის ყველაფერი, რაც დავწერე.

Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.

Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.

Now, when Amulek had finished these words the people began again to be astonished, and also Zeezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulek, or this is all that I have written.

ალმა 12

- 1 ახლა ალმამ, როდესაც იხილა, რომ ამულეკის სიტყვებმა გააჩუმა ზიზრომი, რადგან მან დაინახა, რომ ამულეკმა იგი სიცრუეში და ტყუილში გამოიჭირა, რომ გაენადგურებინა იგი და დაინახა რა, რომ ის აკანკალდა საკუთარი დანაშაულის შეგნების გამო, მან გახსნა ბაგე და დაიწყო მასთან საუბარი და ამულეკის სიტყვების დადასტურება და უფრო ღრმად ახსნა ანუ წმინდა წერილების განმარტება იმაზე ღრმად, რაც ამულეკმა გააკეთა.
- 2 ახლა, სიტყვები, რომლებიც ზიზრომს ალმამ უთხრა, გაიგეს გარშემო მყოფმა ხალხმა, ვინაიდან დიდი იყო შეკრებილთა რაოდენობა და მან უთხრა შემდეგი:
- 3 ახლა, ზიზრომ, ხედავ, რომ დაგიჭირეს სიცრუეში და მზაკვრობაში, რადგან შენ იცრუე არა მარტო ადამიანის, არამედ იცრუე ღმერთის წინაშე; რადგან, აჰა, მან იცის შენი ყოველი აზრი და ხედავ, რომ შენი აზრები გაგვენდო მისი სულის მეშვეობით;
- 4 და შენ ხედავ – ვიცით, რომ შენი გეგმა იყო ძალზედ მზაკვრული, ეშმაკის მზაკვრობის შესაბამისი, რომ იცრუო და მოატყუო ეს ხალხი, რათა განაწყო იგი ჩვენ წინააღმდეგ, რომ გაგვლანძღონ და გაგვაძევონ –
- 5 და ეს იყო შენი მტრის ჩანაფიქრი და მან გამოავლინა საკუთარი ძალა შენში. და ახლა, მსურს, დაიმახსოვრო, რომ რასაც შენ გეუბნები, მე ვეუბნები ყველას.
- 6 და აჰა, მე თქვენ ყველას გეუბნებით, რომ ეს იყო მტრის მახე, რომელიც მან დააგო, რათა დაიჭიროს ეს ხალხი, რომ დაგიმორჩილოთ, რათა გარს შემოგარტყათ თავისი ჯაჭვები, რათა მარადიულ განადგურებას მიგაჯაჭვოთ, საკუთარი ტყვეობის ძალის შესაბამისად.
- 7 ახლა, როდესაც ალმამ თქვა ეს სიტყვები, ზიზრომი უფრო მეტად აკანკალდა, რადგან იგი სულ უფრო მეტად და მეტად რწმუნდებოდა ღმერთის ძალაში; ასევე დარწმუნდა იმაში, რომ ალმა და ამულეკი ფლობდნენ ცოდნას მასზედ, რადგან იგი დარწმუნებული იყო, რომ მათ იცოდნენ მისი გულის ფიქრები და წადილი; რადგან ძალა მიეცათ მათ, სცოდნოდათ ამაზე, წინასწარმეტყველების სულის შესაბამისად.

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

8 და ზიზრომმა გულდასმით დაიწყო მათი გამოკითხვა, რათა მეტი გაეგო ღვთის სასუფეველზე. და მან უთხრა ალმას: რას ნიშნავს ის, რაც ამულეკმა ილაპარაკა მკვდრეთით აღდგომაზე, რომ ყველა აღდგება მკვდრეთით, სამართლიანნიც და უსამართლონიც და წარსდგებიან ღმერთის წინაშე, რათა განიკითხონ თავიანთი საქმეების შესაბამისად?

9 და ახლა, ალმამ დაუწყო მას ამის ახსნა, სიტყვებით: ბევრისათვის არის ნაბოძები, იცოდნენ ღმერთის საიდუმლოებანი; მიუხედავად ამისა, მათ მკაცრად აქვთ ნაბრძანები, არ გაამხილონ ეს, გარდა მისი სიტყვის იმ ნაწილისა, რომელსაც იგი აძლევს ადამიანთა შვილებს მათი ყურადღებისა და სიბეჯითის შესაბამისად, რომელსაც ისინი მის მიმართ იჩენენ.

10 და ამიტომ ის, რომელიც გულს იქვავებს, იღებს სიტყვის მცირედ ნაწილს; და ის, რომელიც არ გაიქვავებს გულს, მას სიტყვის უფრო დიდი ნაწილი მიეცემა, სანამ არ გაენდობა ღმერთის საიდუმლოებების ცოდნა, იქამდე, სანამ სრულად არ ჩაწვდება მათ.

11 და მათ, რომლებიც გულებს იქვავებენ, ეძლევათ სიტყვის უფრო მცირე ნაწილი, იქამდე, სანამ არაფერი აღარ ეცოდინებათ მის საიდუმლოებებზე; და მაშინ ისინი ეშმაკის მიერ არიან დატყვევებულნი და მისი ნებით მიჰყვებიან განადგურებისაკენ. ახლა, ეს არის ის, რაც ჯოჯოხეთის ჯაჭვებში იგულისხმება.

12 და ამულეკმა ნათლად ილაპარაკა სიკვდილის შესახებ და ამ მიწიერი ცხოვრებიდან უკვდავ მდგომარეობაში აღდგომაზე და ღმერთის სამსჯავროს წინაშე მიყვანაზე, რათა განკითხულნი ვიქნეთ ჩვენი საქმეების შესაბამისად.

13 მაშინ, თუ გული გვექნება გაქვავებული, დიახ, თუ ჩვენ გულს გავიქვავებთ სიტყვის მიმართ, ისე, რომ ის არ იქნება ჩვენში ნაპოვნი, მაშინ საშინელი იქნება ჩვენი მდგომარეობა, რადგან მაშინ ჩვენ ვიქნებით განსჯილნი.

And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, inasmuch that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

- 14 რადგან ჩვენ განგვსჯის ჩვენი სიტყვები, დიახ, ყველა ჩვენი საქმე განგვსჯის; ჩვენ ვერ გვცნობენ უმწიკვლოდ; და ჩვენი აზრები ასევე განგვსჯის; და ასეთ საშინელ მდგომარეობაში, ჩვენ ვერ გავბედავთ ღმერთისთვის შეხედვას; და ძალზედ გახარებულნი ვიქნებოდით, რომ შეგვძლებოდა გვებრძანებინა კლდეებისა და მთებისთვის, ზედ დაგვცემოდნენ, რათა დავეფარეთ მისი გარემოცვიდან.
- 15 მაგრამ ეს შეუძლებელია; ჩვენ უნდა გამოვიდეთ და დავდგეთ მის წინაშე, მის დიდებაში და მის ძალაში და მის ძალ-ღონეში, დიდებულებაში და ბატონობაში; და ვაღიაროთ სამუდამოდ ჩვენდა სამარცხვინოდ, რომ ყველა მისი სასჯელი სამართლიანია; რომ ყველა მისი საქმე არის სამართლიანი და ის მოწყალეა ადამიანთა შვილებისადმი, რომ მას სრული ძალა შესწევს გადაარჩინოს ყოველი ადამიანი, რომელსაც სწამს მისი სახელი და მოაქვს მონანიებისათვის შესაფერისი ნაყოფი.
- 16 და ახლა, აჰა, გეუბნებით: შემდეგ მოდის სიკვდილი, მეორე სიკვდილიც კი, რაც არის სულიერი სიკვდილი; შემდეგ დგება დრო, როდესაც ვინც საკუთარ ცოდვებში მოკვდება ხორციელი სიკვდილით, ასევე მოკვდება სულიერი სიკვდილით; დიახ, ის მოკვდება იმისთვის, რაც სამართლიანობას ეხება.
- 17 მაშინ მოვა დრო, როდესაც მათი წამება იქნება, როგორც ცეცხლისა და გოგირდის ტბა, რომლის ალი ადის მაღლა უკუნითი უკუნისამდე; და მაშინ მოვა ისეთი დრო, როდესაც ისინი იქნებიან მარადიულ განადგურებაზე მიჯაჭვულნი, სატანის ძალისა და დატყვევების მიხედვით, დაიმორჩილებს რა მათ, საკუთარი ნების თანახმად.
- 18 შემდეგ, მე თქვენ გეუბნებით, ისინი იქნებიან ისე, თითქოს არც მომხდარიყო გამოსყიდვა; რადგან ისინი ვერ იქნებიან გამოსყიდულნი ღმერთის სამართლის შესაბამისად; და ისინი ვერ შეძლებენ სიკვდილს, რადგან აღარ იქნება ხრწნა.
- 19 ახლა, ეს იყო ასე, რომ როდესაც აღმამ დაამთავრა ამ სიტყვების თქმა, ხალხმა უფრო მეტად იწყო გაოცება;

For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

20 მაგრამ იქ იყო ვინმე ანტიონა, რომელიც მათ შორის მთავარი მმართველი იყო, იგი წინ გამოვიდა და მას უთხრა: რა თქვი შენ, რომ ადამიანი აღდგება მკვდრეთით და გადავა ამ მოკვდავი მდგომარეობიდან უკვდავში ისე, რომ მისი სული არასდროს არ მოკვდება?

21 რას ნიშნავს ეს წმინდა წერილი, რომელიც ამბობს, რომ ღმერთმა ქერუბიმი და ცეცხლოვანი მახვილი გაამწესა ედემის ბაღის აღმოსავლეთით, რათა ჩვენი პირველი მშობლები ვერ შესულიყვნენ და არ ეგემათ სიცოცხლის ხის ნაყოფი და ვერ ეცოცხლათ მარადის? და ამგვარად ვხედავთ, რომ არ იყო იმის შესაძლებლობა, რომ მათ ეცხოვრათ მარადის.

22 ახლა, აღმამ მას უთხრა: ეს არის ის, რის ახსნასაც ვაპირებდი. ახლა ჩვენ ვხედავთ, რომ ადამი დაეცა, იგემა რა აკრძალული ხილი, ღვთის სიტყვის შესაბამისად; და ამგვარად ვხედავთ, რომ მისი დაცემით მთელი კაცობრიობა იქცა დაკარგულ და დაცემულ ხალხად.

23 და ახლა, აჰა, მე თქვენ გეუბნებით, ადამისთვის შესაძლებელი რომ ყოფილიყო სიცოცხლის ხის ნაყოფის დაგემოვნება იმ დროს, არ იქნებოდა სიკვდილი და სიტყვა გახდებოდა ფუჭი და აქცევდა ღმერთს მატყუარად, რადგან მან თქვა: თუ შეჭამ – აუცილებლად მოკვდები.

24 და ჩვენ ვხედავთ, რომ სიკვდილი მოეწევა კაცობრიობას, დიახ, ის სიკვდილი, რომელიც არის ხორციელი სიკვდილი, რომელზედაც ლაპარაკობდა ამულეკი; მიუხედავად ამისა, ადამიანს მიეცა დრო, როდესაც მას შეუძლია მოინანიოს; ამიტომ, ეს ცხოვრება გახდა გამოსაცდელი მდგომარეობა; ღმერთთან შესახვედრად მოსამზადებელი დრო; იმ მარადიული მდგომარეობისათვის მოსამზადებელი დრო, რაზედაც ჩვენ ვილაპარაკეთ, რომელიც დადგება მკვდართა აღდგომის შემდეგ.

25 ახლა, გამოსყიდვის გეგმა რომ არ ყოფილიყო, რომელიც ამაქვეყნის დასაბამიდან იყო დაგეგმილი, არც მკვდართა აღდგომა არ იქნებოდა; მაგრამ დაიდო გამოსყიდვის გეგმა, რომლითაც მოხდება მკვდრების აღდგომა, რაზედაც უკვე ითქვა.

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

- 26 და ახლა, აჰა, შესაძლებელი რომ ყოფილიყო, ჩვენი პირველი მშობლები მისულიყვნენ და ეგემათ სიცოცხლის ხიდან, ისინი დარჩებოდნენ სამუდამოდ უბედურნი, არ ექნებოდათ მოსამზადებელი მდგომარეობა და ამგვარად, გამოსყიდვის გეგმა ჩაიშლებოდა და ღვთის სიტყვა იქნებოდა ცარიელი, არ ექნებოდა არანაირი შედეგი.
- 27 მაგრამ, აჰა, ეს ასე არ იყო; თუმცა ადამიანებს დაუდგინდათ, რომ უნდა მომკვდარიყვნენ და სიკვდილის შემდეგ უნდა წარმსდგარიყვნენ განკითხვისთვის, იმ განკითხვისათვის, რომელზეც ჩვენ ვილაპარაკეთ, რაც არის დასასრული.
- 28 და მას შემდეგ, რაც ღმერთმა დაადგინა, რომ ეს ყველაფერი ადამიანს დაემართებოდა, აჰა, მან იხილა, რომ ადამიანმა უნდა იცოდეს ამ ყველაფრის შესახებ, რაც მათ დაუდგინა;
- 29 ამიტომ, მან გამოაგზავნა ანგელოზები მათთან სალაპარაკოდ, რომლებმაც მოახდინეს ისე, რომ ადამიანებმა იხილეს მისი დიდებისა.
- 30 და იმ დროიდან, მათ დაიწყეს მისი სახელის ღალადი; ამიტომ, ღმერთი ელაპარაკა ადამიანებს და გაანდო მათ გამოსყიდვის გეგმა, რომელიც მომზადებული იყო ამაქვეყნის დასაბამიდან; და ეს გაანდო მათ მათი რწმენისა, მონანიებისა და მათი წმინდა საქმეების შესაბამისად.
- 31 ამიტომ, მან ადამიანებს მცნებები მისცა; მათ, დაარღვიეს რა პირველი კანონები ხორციელი ცხოვრების შესახებ, გახდნენ ღმერთებივით, განასხვავებდნენ კეთილს ბოროტისაგან, ჩააყენეს საკუთარი თავი ან იქნენ ჩაყენებულნი ისეთ მდგომარეობაში, სადაც მოიქცეოდნენ საკუთარი ნებისა და სიამოვნების შესაბამისად, კეთილისა ან ბოროტის კეთებაში –
- 32 ამიტომ, ღმერთმა მათ მისცა მცნებები მას შემდეგ, რაც გაანდო მათ გამოსყიდვის გეგმა, რათა მათ არ ჩაედინათ ბოროტება, რისი სასჯელიც არის მეორე სიკვდილი, რაც არის მარადიული სიკვდილი სამართალისათვის; რადგან ასეთებისთვის გამოსყიდვის გეგმას არ ექნებოდა ძალა, რადგან ღვთის სიკეთის შესაბამისად, მართალთა საქმენი ვერ იქნება განადგურებული.

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

33 მაგრამ ღმერთმა მოუწოდა ადამიანს, თავისი ძის სახელით (ეს იყო გამოსყიდვის გეგმა, რომელიც იყო დაგეგმილი) უთხრა: თუ მოინანიებთ და არ გაიქვავებთ გულს, მაშინ შეგიწყალებთ ჩემი მხოლოდშობილი ძის მეშვეობით;

34 ამიტომ, ყველას, ვინც მოინანიებს და არ გაიქვავებს გულს, ჩემი მხოლოდშობილი ძის მეშვეობით ექნება შეწყალების უფლება ცოდვების მისატევებლად და ესენი შევლენ ჩემს სავანეში.

35 და ყოველი, ვინც გაიქვავებს გულს და ჩაიდენს ურჯულობას, აჰა, მე ვფიცავ ჩემს მრისხანებაში, რომ ვერ შევა ჩემს სავანეში.

36 და ახლა, ჩემო ძმებო, აჰა, გეუბნებით, რომ თუ გაიქვავებთ გულს, ვერ შეხვალთ უფლის სავანეში; ამიტომ, თქვენი ურჯულობა განარისხებს მას ისე, რომ იგი მოავლენს თქვენზე თავის რისხვას ისე, როგორც პირველი განრისხებისას, დიახ, საკუთარი სიტყვის შესაბამისად, ბოლო განრისხებისას, ისევე, როგორც პირველისას, თქვენი სულების სამუდამო განადგურებისთვის; ამიტომ, საკუთარი სიტყვის შესაბამისად, ბოლო სიკვდილისთვის ისევე, როგორც პირველისთვის.

37 და ახლა, ჩემო ძმებო, იმის გამო, რომ ვიცით ყოველივე ეს და არის რა ეს ჭეშმარიტება, მოდით მოვინანიოთ და გულს ნუ გავიქვავებთ, რომ არ განვარისხოთ უფალი, ჩვენი ღმერთი, რომ არ მოავლინოს ჩვენზე თავისი რისხვა ამ მეორე მცნებებში, რომელნიც მან მოგვცა; მაგრამ, მოდით, შევიდეთ ღვთის სავანეში, რომელიც მისი სიტყვის შესაბამისად არის მომზადებული.

But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

ალმა 13

- 1 და კიდევ, ჩემო ძმებო, მე მსურს, რომ მიაპყროთ გონება იმ დროს, როდესაც უფალმა ღმერთმა მისცა ეს მცნებები თავის შვილებს; და მე მსურს, რომ გახსოვდეთ: უფალმა ღმერთმა აკურთხა მღვდლად, საკუთარი წმინდა წესისამებრ, რომელიც იყო მისი ძის წესისამებრ, რათა ეს ყველაფერი ხალხისთვის ესწავლებინათ.
- 2 და იმ მღვდლებმა მიიღეს კურთხევა მისი ძის წესისამებრ, იმგვარად, რომ ხალხს სცოდნოდა, როგორ დალოდებოდა მისი ძის გამოსყიდვას.
- 3 და ეს არის წესი, რომლის მიხედვითაც მათ მიიღეს კურთხევა, იყვნენ რა მოწოდებულნი და მომზადებულნი ამაქვეყნის დასაბამიდან, ღმერთის წინასწარმცოდნეობის მიხედვით, მათი უდიდესი რწმენისა და კეთილი საქმეებისთვის; თავდაპირველად იყვნენ თავის ნებაზე მიშვებულნი კეთილისა და ბოროტის არჩევანში; რადგან არჩიეს რა კეთილი და გამოიჩინეს ღრმა რწმენა, მოხმობილნი არიან წმინდა მოწოდებით, დიახ, იმ წმინდა მოწოდებით, რომელიც მომზადებული იყო ამგვართათვის, წინასწარ მომზადებულ გამოსყიდვასთან ერთად და მის შესაბამისად.
- 4 და ამგვარად, ისინი არჩეულ იქნენ ამ წმინდა მოწოდებისათვის, მათი რწმენის შესაბამისად, როდესაც სხვები უარყოფდნენ ღმერთის სულს, თავიანთი გაქვავებული გულებისა და გონების სიბრმავის გამო, იმავე დროს, ეს რომ არა, მათაც ექნებოდათ დიდი უპირატესობა, ისე, როგორც მათ ძმებს.
- 5 ანუ მოკლედ რომ ვთქვათ, თავიდან ისინი იყვნენ ერთნაირ მდგომარეობაში თავიანთ ძმებთან ერთად; ამგვარად, ეს წმინდა მოწოდება, მომზადებულია რა ამაქვეყნის დასაბამიდან მათთვის, რომლებიც არ გაიქვავებდნენ გულს, გამოსყიდვის ნაწილია და მიიღწევა მხოლოდშობილი ძის მეშვეობით, რომელიც იყო მომზადებული –
- 6 და ამგვარად, არიან რა მოხმობილნი ამ წმინდა წოდებით და მიიღეს მღვდელმთავრობის კურთხევა ღმერთის წმინდა წესის შესაბამისად, რათა მისი მცნებები ასწავლონ ადამიანთა შვილებს, რომ მათაც შეძლონ მის სავანეში შესვლა –

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

- 7 ეს მღვდელმთავრობა, არის რა მისი ძის წესის მიხედვით, რომელი წესიც იყო ქვეყნის დასაბამიდან; ანუ სხვა სიტყვებით – არ აქვს დღეების დასაწყისი და არც წლების დასასრული, არის მომზადებული მარადიულობიდან სრულიად მარადისობამდე, მისი ყველაფრის წინასწარჭვრეტის შესაბამისად –
- 8 ახლა მათ მიიღეს კურთხევა ასეთი წესის მიხედვით, იყვნენ რა არჩეულნი წმინდა წოდებაზე და წმინდა წეს-ჩვეულებით ხელდასხმულნი და თავის თავზე იღებდნენ წმინდა წესის მღვდელმთავრობას, რომელ მოწოდებასა და წეს-ჩვეულებას და მღვდელმთავრობას არა აქვს არც დასაწყისი არც დასასრული –
- 9 ამგვარად, ისინი სამუდამოდ ხდებიან მღვდელმთავრები, ძის წესის მიხედვით, მამის მხოლოდშობილისა, რომელსაც არ აქვს დღეების დასაწყისი და არც წლების დასასრული, რომელიც სავსეა მადლით, მიუკერძოებლობითა და ჭეშმარიტებით. და ეს არის ასე. ამინ.
- 10 ახლა, როგორც მე ვთქვი წმინდა წესის შესახებ ანუ ამ მღვდელმთავრობაზე, იყვნენ მრავალნი, რომლებმაც მიიღეს კურთხევა და გახდნენ ღმერთის მღვდელმთავარნი; და ეს იყო მათი ღრმა რწმენისა და მონანიებისათვის და მათი სამართლიანობისათვის ღმერთის წინაშე, ირჩიეს რა, მოენანიებინათ და აღესრულებინათ სამართალი, ვიდრე დაღუპულიყვნენ;
- 11 ამიტომ, ისინი იყვნენ არჩეულნი ამ წმინდა წესის მიხედვით და განიწმინდნენ და მათი სამოსელი სითეთრემდე გაირეცხა კრავის სისხლის მეშვეობით.
- 12 ახლა, ისინი, სულიწმინდის მეშვეობით განწმენდის შემდეგ, ჰქონდათ რა გათეთრებული სამოსელი, იყვნენ რა წმინდა და უმწიკვლონი ღმერთის წინაშე, სხვაგვარად უკვე ვეღარ უყურებდნენ ცოდვას, თუ არა ზიზღით; და იქ ასეთნი ბევრნი იყვნენ, ძალზედ ბევრნი, რომლებიც განიწმინდნენ და შევიდნენ უფლის, თავიანთი ღმერთის, სავანეში.
- 13 და ახლა, ჩემო ძმებო, მსურს, დაიმდაბლოთ თავი ღმერთის წინაშე და მოიტანოთ მონანიებისათვის შესაფერისი ნაყოფი, რათა თქვენც ასევე შეხვიდეთ იმ სავანეში.

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

- 14 დიახ, დაიმდაბლეთ თავი, ისე, როგორც ხალხი მელქიცედეკის დღეებისას, რომელიც ასევე მღვდელმთავარი იყო იმავე წესის მიხედვით, რომელზედაც ვილაპარაკე, რომელმაც ასევე სამუდამოდ აიღო თავის თავზე მღვდელმთავრობა.
- 15 და ეს იყო ის მელქიცედეკი, რომელსაც აბრაამი მეათედს უხდიდა; დიახ, ჩვენი მამა აბრაამიც კი იხდიდა მთელი თავისი ქონების ერთ მეათედს.
- 16 ახლა, ეს წეს-ჩვეულებები მოცემულ იქნა იმგვარად, რომ მათი მეშვეობით ადამიანები დალოდებოდნენ ღმერთის ძეს; და ეს იყო მისი წესის სიმბოლო ანუ იყო მისი წესი; და ეს, რათა მას დალოდებოდნენ თავიანთი ცოდვების მისატევებლად, რათა შესულიყვნენ უფლის სავანეში.
- 17 ახლა, მელქიცედეკი იყო სალიმის მიწის მეფე; და მისი ხალხი ჩაეფლო ურჯულოებაში და სისაძაგლეში; დიახ, ისინი ყველანი ასცდნენ გზას; ისინი აღვსილნი იყვნენ ყველანაირი სიბოროტით;
- 18 მაგრამ მელქიცედეკმა, გამოავლინა რა ძალზედ ძლიერი რწმენა და მიიღო მღვდელმთავრის წოდება ღმერთის წმინდა წესის შესაბამისად, უქადაგებდა მონანიებას თავის ხალხს. და აჰა, მათ მოინანიეს და მელქიცედეკმა დაამყარა მშვიდობა მიწაზე თავის დღეებში; ამიტომ, მას ეწოდა მშვიდობის უფლისწული, რადგან ის იყო სალიმის მეფე; და იგი თავისი მამის მეთვალყურეობის ქვეშ მეფობდა.
- 19 ახლა, მრავალნი იყვნენ მის მოსვლამდე და მრავალნი მის შემდეგ, მაგრამ არცერთი არ იყო მასზე უფრო დიდი; ამიტომ, მას უფრო ხშირად მოიხსენიებენ.
- 20 ახლა, არ მჭირდება ამის გამეორება; საკმარისია, რაც ვთქვი. აჰა, წმინდა წერილები თქვენ წინაშეა; თუ მათ დაამახინჯებთ, ეს თქვენ თავადვე გაგანადგურებთ.
- 21 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც აღმამ მათ უთხრა ეს სიტყვები, მან ხელი მათკენ გაიწოდა და ძლიერი ხმით შეჰყვირა სიტყვებით: ახლა, დადგა დრო მონანიებისათვის, რადგან ხსნის დღე ახლოვდება;

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

- 22 დიახ, უფლის ხმა, ანგელოზთა პირით ამას უცხადებს ყველა ერს; დიახ, აუწყებს, რათა მათ იქონიონ სასიხარულო ამბები დიდი ბედნიერებისა; დიახ, ის აუწყებს ამ სასიხარულო ამბებს მთელ თავის ხალხს, დიახ, მათაც, რომლებიც გაფანტულნი არიან დედამიწის პირზე; ამიტომაც, ისინი მოვიდნენ ჩვენთან.
- 23 და ისინი გვამცნობენ ნათელი გამოთქმებით, რათა გავიგოთ და არ შევცდეთ; და ეს იმიტომ, რომ ვართ უცხო მიწაზე მოხეტიალენი; ამიტომ, ჩვენ ვართ ძალზედ მოწონებულნი, რადგან ეს სასიხარულო ამბები გვეუწყა ჩვენი ვენახის ყოველ კუთხეში.
- 24 რადგან, აჰა, ანგელოზები ამჟამად ამას მრავალთ აუწყებენ ჩვენს მიწაზე; და ეს ადამიანთა შვილების გულების მომზადების მიზნით, რათა მიიღონ მისი სიტყვა მისი დიდებით მოსვლის ჟამს.
- 25 და ახლა, ჩვენ მხოლოდ ველოდებით, რომ გავიგოთ ჩვენთვის ანგელოზთა პირით გამოცხადებული სასიხარულო ამბები მისი მოსვლის შესახებ; რადგან ეს დრო მოდის, მაგრამ არ ვიცით, რამდენად მალე. ღმერთმა ქნას, რომ ეს ჩემს დღეებში მოხდეს; თუმცა იქნება ეს ადრე თუ გვიან, მე ამაში გავიხარებ.
- 26 და ამას გაანდობენ მართალ და წმინდა კაცებს, ანგელოზთა პირით, მისი მოსვლის ჟამს, რათა აღსრულდეს ჩვენი მამების სიტყვები იმის შესაბამისად, რასაც ისინი ამბობდნენ მასზე, რაც შეესაბამისებოდა წინასწარმეტყველების სულს, რომელიც მათში იყო.
- 27 და ახლა, ჩემო ძმებო, მე მსურს ჩემი გულის სიღრმიდან, დიახ, დიდი შეშფოთებით, ტკივილითაც კი, რომ ყური დაუგდოთ ჩემს სიტყვებს და უარყოთ ცოდვები და არ გადადოთ თქვენი მონანიების დღე;
- 28 არამედ, დაიმდაბლოთ თავი უფლის წინაშე და შესთხოვოთ მისი წმინდა სახელით და განუწყვეტლივ იფიხილოთ და ილოცოთ, რომ არ იყოთ ცდუნებულნი იმაზე მეტად, რისი ატანაც შეგიძლიათ და ასე გაგძლოლოდათ სულიწმინდა, გამხდარიყავით თავმდაბალნი, თვინიერნი, მორჩილნი, მომთმენნი, აღვსილნი სიყვარულითა და სულგრძელობით;

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;

29 უფალში რწმენით; იმედით, რომ მიიღებთ მარადიულ სიცოცხლეს; თქვენს გულებში ყოველთვის ღმერთის სიყვარულით, რათა უკანასკნელ დღეს ამაღლდეთ და შეხვიდეთ მის სავანეში.

30 დაე, უფალმა გიბოძოთ მონანიება, რათა არ იწვნოთ მისი რისხვა, რათა არ იქნათ ჯოჯოხეთის ჯაჭვებით შებოჭილნი, რათა არ იტანჯოთ მეორე სიკვდილით.

31 და აღმამ მრავალი სხვა სიტყვა უთხრა ხალხს, რაც არ არის ამ წიგნში ჩაწერილი.

Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.

And may the Lord grant unto you repentance, that ye may not bring down his wrath upon you, that ye may not be bound down by the chains of hell, that ye may not suffer the second death.

And Alma spake many more words unto the people, which are not written in this book.

ალმა 14

- 1 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მან დაასრულა ხალხისადმი მიმართვა, მრავალმა მათგანმა იწამა მისი სიტყვები და დაიწყო მონანიება და წმინდა წერილების კვლევა.
- 2 მაგრამ ხალხის უმეტეს ნაწილს სურდა ალმასა და ამულეკის განადგურება; რადგან ისინი ძალზედ განრისხებულნი იყვნენ ალმაზე, ზიზრომისადმი მისი სიტყვების სისადავის გამო; და ასევე ამბობდნენ, რომ ამულეკმა მათ ტყუილი უთხრა და ლანძღავდა მათ კანონს და ასევე მათ კანონთმცოდნეებსა და მოსამართლეებს.
- 3 და ასევე განრისხებულნი იყვნენ ალმაზე და ამულეკზე; და იმის გამო, რომ ასე ნათლად მოწმობდნენ მათი სიბოროტის წინააღმდეგ, მათ სურდათ ჩუმად დაეხოცათ ისინი.
- 4 მაგრამ იყო ასე, რომ ასე არ მოიქცნენ; არამედ აიყვანეს ისინი, შებოჭეს მაგარი თოკებით და მიიყვანეს იმ მიწის მთავარ მოსამართლესთან.
- 5 და ხალხი მივიდა და დაამოწმა მათ წინააღმდეგ, მოწმობდა რა, რომ ისინი ლანძღავდნენ მიწის კანონსა და მათ კანონთმცოდნეებს და მოსამართლეებს, ასევე მთელ ხალხს, რომელიც იმ მიწაზე იყო; და ასევე მოწმობდნენ, რომ არის მხოლოდ ერთი ღმერთი და რომ იგი ხალხში გამოაგზავნის თავის ძეს, მაგრამ არ გადაარჩენს მათ; და მრავალ ასეთ რამეს მოწმობდა ხალხი ალმასა და ამულეკის წინააღმდეგ. ახლა, ეს მოხდა მიწის მთავარი მოსამართლის წინაშე.
- 6 და იყო ასე, რომ ზიზრომი გაოცებული იყო სიტყვებით, რომლებიც ითქვა; და მან ასევე იცოდა გონების სიბრმავის შესახებ, რაც მან ხალხში გამოიწვია თავისი ცრუ სიტყვებით; და მას სული აუფორიაქდა საკუთარი დანაშაულის შეგნებისაგან; დიახ, მის გარშემო ჯოჯოხეთის ტკივილმა იწყო შემოხვევა.

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

- 7 და იყო ასე, რომ მან დაიწყო ხალხისადმი დალადი სიტყვებით: აჰა, მე ვარ დამნაშავე და ეს კაცი არის უმწიკვლო ღმერთის წინაშე. და იმ დროიდან მოყოლებული დაიწყო მან მათთვის ვედრება; მაგრამ ისინი ლანძღავდნენ მას სიტყვებით: შენც ეშმაკმა შეგიპყრო? და ისინი მას აფურთხებდნენ და გააძევეს თავიანთი გარემოცვიდან, ასევე ისინიც, ვისაც სწამდა ალმასა და ამულეკის ნათქვამი სიტყვები; და მათ გააძევეს ისინი და დაადევნეს ხალხი ქვების სასროლად.
- 8 და მათ ერთად შეკრიბეს მათი ცოლები და შვილები და ყველა, ვისაც სწამდა ან ასწავლეს ღვთის სიტყვა, ნაბრძანები იყო, ცეცხლში ჩაეყარათ ისინი; ასევე მათ მოიტანეს მათი ჩანაწერები, რომლებიც მოიცავდა წმინდა წერილებს და ისინიც ცეცხლში ჩაყარეს, რათა ცეცხლში დამწვარიყვნენ და განადგურებულიყვნენ.
- 9 და იყო ასე, რომ მათ აიყვანეს ალმა და ამულეკი და მიიყვანეს საწამებელ ადგილზე, რათა ენახათ იმათი განადგურება, ვისაც ცეცხლი შთანთქავდა.
- 10 და როდესაც ამულეკმა იხილა ქალებისა და ბავშვების ტანჯვა, რომლებიც ცეცხლში შთანთქმებოდნენ, ისიც ტკივილმა შეიპყრო; და მან უთხრა ალმას: როგორ შეგვიძლია ამ საშინელი ამბის ყურება? ამიტომ, მოდი გავიწოდოთ ხელები და გამოვიყენოთ ღმერთის ძალა, რომელიც ჩვენშია და გადავარჩინოთ ისინი ცეცხლისგან.
- 11 მაგრამ ალმამ უთხრა მას: სული მაიძულებს არ გავიწოდო ხელი; რადგან, აჰა, უფალი იღებს მათ თავის დიდებაში; და იგი დაუშვებს, რომ მათ ეს ჩაიდინონ ანუ რომ ხალხმა მათ ეს გაუკეთოს გაქვავებული გულების შესაბამისად, რათა სამართალი, რომელსაც იგი მათზე მოავლენს მრისხანებაში, იყოს სამართლიანი; და უდანაშაულოთა სისხლი მათ წინააღმდეგ დაამოწმებს, დიახ, და ძლიერად შეჰღალადებს მათ წინააღმდეგ უკანასკნელ დღეს.
- 12 ახლა ამულეკმა უთხრა ალმას: აჰა, ალბათ ისინი ჩვენც დაგვწვავენ.
- 13 და ალმამ თქვა: იყოს უფლის ნებისამებრ. მაგრამ, აჰა, ჩვენი საქმე არ დასრულებულა; ამიტომ, ისინი ჩვენ არ დაგვწვავენ.

And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

- 14 ახლა, ეს იყო ასე, რომ როდესაც შთაინთქა მათი სხეულები, რომლებიც იყო ცეცხლში ჩაყრილი და ასევე ჩანაწერები, რომლებიც მათთან ერთად ჩაყარეს, მთავარი მოსამართლე მოვიდა და დადგა აღმასა და ამულეკის წინ, როდესაც ისინი იყვნენ შებოჭილნი; და მან სილა გააწნა და უთხრა მათ: მას შემდეგ, რაც იხილეთ, უქადაგებთ კიდევ ამ ხალხს, რომ ისინი ჩაცვენილნი იქნებიან ცეცხლისა და გოგირდის ტბაში?
- 15 აჰა, თქვენ ხედავთ, რომ არ გქონდათ ძალა გადაგერჩინათ ცეცხლში ჩაყრილნი; არც ღმერთმა არ გადაარჩინა ისინი, რადგან იყვნენ თქვენი რწმენის. და მოსამართლემ მათ კვლავ გააწნა სილა და ჰკითხა: რას იტყვით თავის დასაცავად?
- 16 ახლა, ეს მოსამართლე იყო ნეჰორის წესისა და რწმენის მიმდევარი, რომელმაც მოკლა გიდეონი.
- 17 და იყო ასე, რომ აღმამ და ამულეკმა არაფერი არ უპასუხეს; და მან კვლავ გაართყა მათ და გადასცა გუშაგებს, რათა საპრობილეში ჩაეყარათ ისინი.
- 18 და როდესაც საპრობილეში იქნენ ჩაყრილნი სამი დღის განმავლობაში, იქ მრავალი კანონმცოდნე და მოსამართლე, მღვდელი და მასწავლებელი მოვიდა, რომლებიც ნეჰორის მიმდევრები იყვნენ; და შევიდნენ საპრობილეში მათ სანახავად და დაკითხეს მრავალი სიტყვის შესახებ; მაგრამ ისინი არ პასუხობდნენ.
- 19 და იყო ასე, რომ მოსამართლე დადგა მათ წინაშე და უთხრა: რატომ არ პასუხობთ ამ ხალხის სიტყვებს? ნუთუ არ იცით, რომ ჩვენ გვაქვს თქვენი ცეცხლში ჩაყრის ძალა? და მან უბრძანა, ელაპარაკათ, მაგრამ მათ არაფერი არ უპასუხეს.
- 20 და იყო ასე, რომ ისინი წავიდნენ და გააგრძელეს თავიანთი საქმიანობა, მაგრამ მომდევნო დღეს კვლავ დაბრუნდნენ; და მოსამართლემ კვლავ გააწნა სილა. და მრავალნი მივიდნენ და სცემეს ისინი, თან ეუბნებოდნენ: კიდევ დადგებით და განიკითხავთ ამ ხალხს და განსჯით ჩვენს კანონს? თუ გაქვთ ასეთი დიდი ძალა, რატომ არ გამოიხსნით თავს?

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

21 და ბევრი ასეთი რამ უთხრეს მათ, მათზედ კბილების ღრჭიალითა და ფურთხებით და ამბობდნენ: როგორნი გავხდებით, როდესაც ვიქნებით განწირულნი?

22 და ბევრ ასეთ რამეს, დიახ, მრავალ ამდაგვარს ეუბნებოდნენ მათ; და ასე დასცინოდნენ მათ მრავალი დღის განმავლობაში. და არ აძლევდნენ საჭმელს, რათა ეშიმშილათ და წყალს, რათა ყოფილიყვნენ მწყურვალნი; და მათ ასევე წაართვეს ტანსაცმელი, რომ ყოფილიყვნენ შიშველნი; და გაკოჭილნი იყვნენ ისინი მაგარი თოკებით და საპყრობილეში დამწყვდეულნი.

23 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ისინი ასე იტანჯნენ მრავალი დღის განმავლობაში (და ეს იყო ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეათე წლის მეათე თვის მეთორმეტე დღეს) რომ ამონიჰას მიწის მთავარი მოსამართლე და მრავალი მათი მასწავლებელი და კანონმცოდნე გაემართა იმ საპყრობილეში, სადაც ალმა და ამულეკი იყვნენ თოკებით შებოჭილნი.

24 და მთავარი მოსამართლე დადგა მათ წინ და კვლავ სცემა და უთხრა მათ: თუ თქვენ გაქვთ ღმერთის ძალა, გამოიხსენით თავი ამ თოკებისგან და მაშინ ჩვენ დავიჯერებთ, რომ უფალი გაანადგურებს ამ ხალხს, თქვენი სიტყვების შესაბამისად.

25 და იყო ასე, რომ ისინი ყველანი მოდიოდნენ და მათ სცემდნენ, ამბობდნენ რა იგივე სიტყვებს, ბოლო მათგანიც კი; და როდესაც ბოლო მათგანმა მათ მიმართა, ღმერთის ძალა იყო ალმასა და ამულეკზე და ისინი წამოდგნენ და ფეხზე დადგნენ.

26 და ალმამ შეჰლადა სიტყვებით: რამდენი ხანი უნდა ვიტანჯოთ ამ დიდი გაჭირვებით, უფალო? უფალო, მოგვეცი ძალა გამოსახსნელად ჩვენი რწმენისამებრ, რომელიც არის ქრისტეში. და მათ გაწყვიტეს თოკები, რომლებითაც იყვნენ შებოჭილნი; და როდესაც ხალხმა ეს დაინახა, მათ იწყეს გაქცევა, რადგან განადგურების შიშმა მოიცვა ისინი.

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

27 და იყო ასე, რომ იმდენად დიდი იყო მათი შიში, რომ დაეცნენ მიწაზე და ვერ მიაგნეს საპყრობილის გასასვლელ კარებს; და მიწა მძლავრად შეირყა და საპყრობილის კედელი შუაზე გაიპო ისე, რომ მიწაზე დაეცა; და მთავარი მოსამართლე და კანონთმცოდნეები და მღვდლები და მასწავლებლები, რომლებიც ალმას და ამულეკს სცემდნენ, ნანგრევების ქვეშ დაიხოცნენ.

28 და ალმა და ამულეკი გამოვიდნენ საპყრობილიდან და უვნებელნი იყვნენ; რადგან უფალმა უბოძა მათ ძალა, მათი რწმენისამებრ, რომელიც ქრისტეშია. და ისინი პირდაპირ გამოვიდნენ საპყრობილიდან და გამოხსნილნი იქნენ ბორკილებიდან; და საპყრობილე დაემხო მიწაზე და ყოველი სული მის კედლებში დაიღუპა, ალმასა და ამულეკის გარდა; და ისინი პირდაპირ ქალაქში გამოვიდნენ.

29 ახლა, ხალხმა, გაიგო რა დიდი ხმაური, ჯგუფ-ჯგუფად გამორბოდა, რათა გაეგოთ ამის მიზეზი; და როდესაც მათ იხილეს ალმა და ამულეკი, რომლებიც გამოდიოდნენ საპყრობილიდან და რომ მიწაზე დაეცა მისი კედლები, ისინი დიდმა შიშმა შეიპყრო და გაიქცნენ ალმასა და ამულეკის გარემოცვიდან ისე, როგორც თხა გაურბის ორ ლომს თავისი ციკნით; და ასე გარბოდნენ ისინი ალმასა და ამულეკისაგან.

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

Now the people having heard a great noise came running together by multitudes to know the cause of it; and when they saw Alma and Amulek coming forth out of the prison, and the walls thereof had fallen to the earth, they were struck with great fear, and fled from the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth with her young from two lions; and thus they did flee from the presence of Alma and Amulek.

ალმა 15

- 1 და იყო ასე, რომ ალმას და ამულეკს უბრძანეს, წასულიყვნენ იმ ქალაქიდან; და ისინი წავიდნენ და მიაღწიეს სიდომის მიწას; და აჰა, იქ მათ ყველა ის ადამიანი იპოვეს, რომელიც ამონიჰას მიწიდან წავიდა, რომლებიც გააძევეს და ჩაქოლეს, რადგან ალმას სიტყვები იწამეს.
- 2 და ისინი მოუყვნენ მათ ყველაფერზე, რაც მათ ცოლებსა და შვილებს თავს გადახდათ და ასევე თავის თავსა და გამობხსნის ძალაზე.
- 3 და ზიზრომიც ასევე იწვა სიდომში, ავადმყოფი, მხურვალე ციებ-ცხელებით, რაც გამოწვეული იყო მისი გონების დიდი უბედურებით, მისი სიბოროტით, რადგან მას ეგონა, რომ ალმა და ამულეკი აღარ იყვნენ ამქვეყნად; და მას ეგონა, რომ ისინი მოკლულნი იყვნენ მისი ურჯულოების გამო. და ეს დიდი ცოდვა და მისი მრავალი სხვა ცოდვა უფორიაქებდა მას გონებას, სანამ ძლიერი ტანჯვა არ განიცადა, არ ჰქონდა რა ხსნა; ამიტომ, იწვოდა ცეცხლოვანი სიმხურვალით.
- 4 ახლა, როდესაც მან გაიგო, რომ ალმა და ამულეკი იყვნენ სიდომის მიწაზე, გულში იგრძნო სიმამაცე; და დაუყოვნებლივ გაუგზავნა მათ გზავნილი, სურდა რა, რომ ისინი მასთან მისულიყვნენ.
- 5 და იყო ასე, რომ ისინი დაუყოვნებლივ გაეშურნენ, ემორჩილებოდნენ რა გზავნილს, რომელიც მან მათ გაუგზავნა; და ისინი შევიდნენ სახლში ზიზრომთან; და ის ლოგინად ჩავარდნილი იპოვეს, ავადმყოფი, ძალზედ დასუსტებული მხურვალე ციებ-ცხელებისგან; ასევე გონებაც ჰქონდა ძალზედ დაავადებული, მისი ურჯულოების გამო; და როდესაც მან დაინახა ისინი, გაიწოდა მათკენ ხელი და შეევედრა, რომ მათ ის განეკურნათ.
- 6 და იყო ასე, რომ ალმამ მას უთხრა, მოკიდა რა ხელი: გწამს შენ ქრისტეს ძალა ხსნისათვის?
- 7 და მან უპასუხა და უთხრა: დიახ, მე მწამს ყოველი სიტყვა, რომელიც თქვენ მასწავლეთ.
- 8 და ალმამ უთხრა: თუ შენ გწამს ქრისტეს გამოსყიდვის, შეგიძლია განიკურნო.
- 9 და მან უთხრა: დიახ, მე მწამს შენი სიტყვების შესაბამისად.

Alma 15

And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.

And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.

And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.

Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

And he said: Yea, I believe according to thy words.

- 10 და შემდეგ ალმამ შეჰლაღადა უფალს სიტყვებით: უფალო, ჩვენო ღმერთო, შეიწყალე ეს კაცი და განკურნე მისი რწმენისამებრ, რომელიც ქრისტეშია.
- 11 და როდესაც ალმამ თქვა ეს სიტყვები, ზიზრომი წამოდგა ფეხზე და დაიწყო სიარული; და ეს მოხდა მთელი ხალხის დიდად გასაოცრად და ამბავი ამის შესახებ მთელი სიდომის მიწაზე გავრცელდა.
- 12 და ალმამ მონათლა ზიზრომი უფლისადმი; და მას შემდეგ, მან დაიწყო ხალხისათვის ქადაგება.
- 13 და ალმამ სიდომის მიწაზე ეკლესია დააარსა და აკურთხა მღვდლად და მასწავლებლებად მიწაზე, რათა მონათლონ უფლისადმი ყოველი, ვისაც მონათვლა სურდა.
- 14 და იყო ასე, რომ ისინი ბევრნი იყვნენ; რადგან სიდომის მიწის შემოგარენიდან მოედინებოდნენ და ინათლებოდნენ.
- 15 მაგრამ, ხალხი, რომელიც ამონიჰას მიწაზე იყო, ჯერ კიდევ გულქვა და ქედფიცხელი ადამიანები იყვნენ; და არ ინანიებდნენ ცოდვებს, მიაწერდნენ რა ეშმაკს ალმასა და ამულეკის მთელ ძალას, რადგან იყვნენ ნეჰორის მიმდევრები და საკუთარი ცოდვების მონანიების არ სწამდათ.
- 16 და იყო ასე, ალმა და ამულეკი – ამულეკმა, მიატოვა რა ღვთის სიტყვისათვის მთელი თავისი ოქრო და ვერცხლი და ძვირფასი ნივთები, რომლებიც იყო ამონიჰას მიწაზე, იყო რა უარყოფილი მათ მიერ, რომლებიც ოდესღაც იყვნენ მისი მეგობრები და ასევე მამისა და ნათესავების მიერ;
- 17 ამიტომ, მას შემდეგ, რაც სიდომში ალმამ ეკლესია დააარსა, იხილა რა დიდი მორჯულება, დიახ, იხილა რა ხალხის გულის ამპარტავნობის მორჯულება და დაიწყეს თავის დამდაბლება ღმერთის წინაშე და დაიწყეს თავიანთ სამლოცველოებში ერთად შეკრება, რათა საკურთხევლის წინ ღმერთისათვის თაყვანი ეცათ, ფხიზლობდნენ და განუწყვეტლივ ლოცულობდნენ, რათა გამოსხნილიყვნენ სატანის, სიკვდილისა და განადგურებისაგან –

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

- 18 ახლა, როგორც ვთქვი, იხილა რა ალმამ
ყოველივე ეს, ამიტომ აიყვანა ამულეკი და
წამოვიდა ზარაჰემლას მიწაზე და თავის
სახლში წაიყვანა და ემსახურებოდა
განსაცდელის ჟამს და განმტკიცებდა მას
უფალში.
- 19 და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე
მოსამართლეთა მმართველობის მეათე წელი.

Now as I said, Alma having seen all these things,
therefore he took Amulek and came over to the land
of Zarahemla, and took him to his own house, and
did administer unto him in his tribulations, and
strengthened him in the Lord.

And thus ended the tenth year of the reign of the
judges over the people of Nephi.

ალმა 16

- 1 და იყო ასე, რომ ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეთერთმეტე წლის მეორე თვესა და მეხუთე დღეს, იყო რა ხანგრძლივი მშვიდობა ზარაჰემლას მიწაზე, არ იყო რა ომები, არც განხეთქილებები რამდენიმე წლის განმავლობაში, მეორე თვისა და მეთერთმეტე წლის მეხუთე დღემდეც კი, მთელს მიწაზე დაირხა ხმა ომზე.
- 2 რადგან, აჰა, ლამანიელთა ჯარები შემოვიდნენ უდაბნოს მხრიდან, მიწის საზღვრებში, ქალაქ ამონიჰამდეც კი და დაიწყეს ხალხის ხოცვა და ქალაქის განადგურება.
- 3 და ახლა, იყო ასე, რომ სანამ ნეფიელები მოაგროვებდნენ საკმარის ჯარს, რათა ისინი მიწიდან განედევნათ, მათ გაანადგურეს ხალხი, რომელიც ქალაქ ამონიჰაში იყო, ასევე ზოგი ნოეს საზღვრების გარშემო და დანარჩენი ტყვედ წაიყვანეს უდაბნოში.
- 4 ახლა, იყო ასე, რომ ნეფიელებს სურდათ, დაებრუნებინათ ისინი, რომლებიც უდაბნოში ტყვედ იყვნენ წაყვანილნი.
- 5 ამიტომ, ის, რომელიც დანიშნულ იქნა ნეფიელთა ჯარების მთავარსარდლად (და მისი სახელი იყო ზორამი და მას ჰყავდა ორი შვილი – ლეხი და ახა) – ახლა ზორამმა და მისმა ორმა შვილმა, იცოდნენ რა, რომ ალმა იყო ეკლესიის მღვდელმთავარი და გაიგეს, რომ მას ჰქონდა წინასწარმეტყველების სული, მივიდნენ მასთან და მოისურვეს შეეტყოთ, თუ საით სურდა უფალს, წასულიყვნენ უდაბნოში თავიანთი ძმების საძებნელად, რომლებიც ლამანიელთა მიერ იყვნენ დატყვევებულნი.
- 6 და იყო ასე, რომ ალმამ ამის შესახებ ჰკითხა უფალს. და ალმა დაბრუნდა და უთხრა მათ: აჰა, ლამანიელები მდინარე სიდონზე გადმოვლენ უდაბნოს სამხრეთ ნაწილიდან, შორს მანტის მიწის საზღვრებს იქით. და აჰა, იქ შეხვდებით მათ მდინარე სიდონის აღმოსავლეთით და უფალი იქ თქვენთვის გამოიხსნის თქვენს ძმებს, რომლებიც ლამანიელთა მიერ იქნენ ტყვედ აყვანილნი.

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

- 7 და იყო ასე, რომ ზორამი და მისი შვილები, თავიანთი ჯარებით, გადავიდნენ მდინარე სიდონზე და ღრმად შევიდნენ მანტის საზღვრებში, უდაბნოს სამხრეთში, რომელიც იყო მდინარე სიდონის აღმოსავლეთი ნაწილი.
- 8 და ისინი თავს დაესხნენ ლამანიელთა ჯარებს და ლამანიელები უდაბნოში გაფანტულნი და განდევნილნი იქნენ; და მათ წაართვეს თავიანთი ძმები, რომლებიც დატყვევებულნი იყვნენ ლამანიელთა მიერ და არც ერთი სული მათგან, რომლებიც დატყვევებულნი იყვნენ, არ იქნა დაკარგული. და იყვნენ მოყვანილნი თავიანთი ძმების მიერ, რათა დაჰპატრონებოდნენ თავიანთ მიწებს.
- 9 და ასე დამთავრდა მოსამართლეთა მმართველობის მეთერთმეტე წელი, ლამანიელნი განდევნილნი იყვნენ მიწიდან და ამონიჰას ხალხი განადგურდა; დიახ, ამონიჰელთა ყოველი ცოცხალი სული განადგურდა და ასევე მათი დიდი ქალაქი, რომელზეც ისინი ამბობდნენ, ღმერთს არ შეეძლო მისი განადგურება, თავისი სიდიადის გამო.
- 10 მაგრამ, აჰა, ერთ დღეს ის გაპარტახდა და გვამები ძაღლებმა და უდაბნოს გარეულმა მხეცებმა შეჭამეს.
- 11 ამისდა მიუხედავად, მრავალი დღის შემდეგ, მათი მკვდარი სხეულები გროვებად იქნა შეგროვებული მიწაზე და თხელი მიწის ფენით დაიფარა. და ახლა, იმდენად ყარდა იქაურობა, რომ ხალხი მრავალი წელი არ შედიოდა იქ, ამონიჰას მიწის დასაუფლებლად. და ამას ეწოდა ნეჰორის აოხრება; რადგან ისინი, რომლებიც დახოცეს, იყვნენ ნეჰორის მიმდევრები და მათი მიწები რჩებოდა აოხრებული.
- 12 და ლამანიელები აღარ მოდიოდნენ ნეფიელებთან საომრად, ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეთოთხმეტე წლამდე. და ასე, სამი წლის განმავლობაში, ნეფის ხალხს ჰქონდა განუწყვეტლივი მშვიდობა მთელს მიწაზე.
- 13 და აღმა და ამულეკი წინ მიდიოდნენ ხალხისათვის მონანიების საქადაგებლად მათ ტაძრებში და მათ სამლოცველოებში, ასევე მათ სინაგოგებში, რომლებიც აშენებული იყო იუდეველთა წესის მიხედვით.

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was destroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.

And Alma and Amulek went forth preaching repentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.

14 და რამდენიც მოისურვებდა მათი სიტყვების მოსმენას, იმდენს განუწყვეტლივ უზიარებდნენ ღვთის სიტყვას, ყოველგვარი გამორჩევის გარეშე.

15 და ასე მიდიოდნენ წინ ალმა და ამულეკი, ასევე მრავალნი, რომლებიც ამორჩეულნი იყვნენ ამ საქმისთვის, რათა ექადაგათ სიტყვა მთელ მიწაზე. და ეკლესიის დაარსება გახდა საყოველთაო მთელ მიწაზე, მიწის ყოველ მხარეში, მთელ ნეფიელთა ხალხში.

16 და მათ შორის არ იყო უთანასწორობა; უფალმა სრულად გადმოღვარა თავისი სული იმ მიწის პირზე, რათა მოემზადებინა ადამიანთა შვილების გონება ან მოემზადებინა მათი გულები, რათა მიეღოთ სიტყვა, რომელსაც მათ შორის ისწავლიან მისი მოსვლის დროს –

17 რათა არ გახდნენ სასტიკნი სიტყვის წინააღმდეგ, რომ არ იყვნენ ურწმუნონი და არ წავიდნენ განადგურებისაკენ, არამედ მიიღონ სიტყვა სიხარულით და ყლორტვიით დაემყნონ ჭეშმარიტ ვაზზე, რომ შეძლებოდათ შესულიყვნენ უფლის, მათი ღმერთის, სავანეში.

18 და ახლა ის მღვდლები, რომლებიც გავიდნენ ხალხში, ქადაგებდნენ ყოველი სიცრუისა და მაცდურის, შურისა და დაპირისპირების, ღვარძლისა და ბილწსიტყვაობის, ქურდობის, ძარცვის, ყაჩაღობისა და მკვლევლობების, მრუშობისა და ყველანაირი ავხორცობის წინააღმდეგ, ღაღადებდნენ, რომ ეს ყველაფერი არ უნდა ყოფილიყო –

19 ქადაგებდნენ იმას, რაც მალე უნდა მოსულიყო; დიახ, ქადაგებდნენ ღმერთის ძის მოსვლას, მის ტანჯვასა და სიკვდილს, ასევე მკვდრეთით აღდგომას.

20 და მრავალი ადამიანი ეკითხებოდა იმ ადგილის შესახებ, სადაც ძე ღვთისა უნდა მოსულიყო; და მათ ასწავლიდნენ, რომ ის გამოეცხადებოდათ მათ თავისი აღდგომის შემდეგ; და ხალხი ამას ისმენდა დიდი სიხარულითა და ბედნიერებით.

21 და ახლა, მას შემდეგ, რაც ეკლესია დაარსდა მთელ მიწაზე, გაიმარჯვა რა ეშმაკზე და მთელ მიწაზე ღვთის სიტყვა იქადაგებოდა მთელი თავისი სიწმინდით და უფალი ხალხზე ღვრიდა თავის კურთხევას – ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეთოთხმეტე წელი.

And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.

And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

ამბავი მოსიას შვილების შესახებ, რომლებმაც ღვთის სიტყვისათვის უარყვეს საკუთარი უფლებები მეფობაზე და წავიდნენ ნეფის მიწაზე, რათა ექადაგათ ლამანიელთათვის. მათი ტანჯვა და გამოხსნა ალმას ჩანაწერების შესაბამისად.

ალმა 17

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც ალმა მიემგზავრებოდა გიდეონის მიწიდან სამხრეთით მანტის მიწისაკენ, აჰა, მისდა გასაოცრად, მას შემოხვდნენ მოსიას შვილები, რომლებიც ზარაჰემლას მიწისაკენ მიემგზავრებოდნენ.
- 2 ახლა, მოსიას ეს შვილები იყვნენ ალმასთან იმ დროს, როდესაც მას პირველად გამოეცხადა ანგელოზი, ამიტომ ალმას ძალზედ გაუხარდა თავისი ძმების ნახვა; მის სიხარულს ასევე დაემატა ის, რომ ისინი კვლავ მისი ძმები იყვნენ უფალში, დიახ, ისინი უფრო განმტკიცებულნი იყვნენ ჭეშმარიტების ცოდნაში, რადგან იყვნენ საღად მოაზროვნე ადამიანები და ბეჯითად იკვლევდნენ წმინდა წერილს, რათა სცოდნოდათ ღვთის სიტყვა.
- 3 მაგრამ, ეს არ არის ყველაფერი; მათ საკუთარი თავი მიუძღვნეს ბევრ ღოცვასა და მარხვას; ამიტომ, ჰქონდათ წინასწარმეტყველების სული და სული გამოცხადებისა; და როდესაც ისინი ასწავლიდნენ, ასწავლიდნენ ღმერთის ძალითა და უფლებამოსილებით.
- 4 და ისინი ასწავლიდნენ ღვთის სიტყვას ლამანიელთა შორის თოთხმეტი წლის განმავლობაში, ჰქონდათ რა დიდი წარმატება მრავალთა ჭეშმარიტების ცოდნისკენ მიყვანაში; დიახ, მათი სიტყვის ძალით, მრავალნი იქნენ მიყვანილნი ღმერთის საკურთხეველთან მისი სახელის მოსახსენიებლად და მის წინაშე საკუთარი ცოდვების აღიარებისთვის.
- 5 ახლა, ასეთი იყო გარემოებები, რომლებიც მათ თან ახლდათ მოგზაურობისას, რადგან მათ გადაიტანეს მრავალი გაჭირვება; ბევრი იტანჯეს, როგორც ფიზიკურად, ისე გონებრივად, განიცადეს რა შიმშილი, წყურვილი და დაქანცულობა, ასევე დიდად იღვაწეს სულში.

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

- 6 ახლა, ასეთი იყო მათი მოგზაურობა: გამოემშვიდობნენ რა თავიანთ მამას, მოსიას, მოსამართლეთა პირველ წელს; უარი თქვეს მეფობაზე, რომელიც მამამისს სურდა მათზე დაემტკიცებინა და ასეთივე იყო ხალხის სურვილიც;
- 7 მიუხედავად ამისა, ისინი წავიდნენ ზარაჰემლას მიწიდან და აიღეს ხმლები და შუბები, მშვილდები, ისრები და შურდულები; და ეს ყველაფერი მათ გააკეთეს, რათა უდაბნოში საკუთარი თავის საკვებით უზრუნველყოფა შეძლებოდათ.
- 8 და ასე გაემართნენ ისინი უდაბნოში, სხვებთან ერთად, რომლებიც მათ ამოარჩიეს, რათა წასულიყვნენ ნეფის მიწაზე, ლამანიელთათვის ღვთის სიტყვის საქადაგებლად.
- 9 და იყო ასე, რომ მათ მრავალი დღე იმოგზაურეს უდაბნოში და ბევრს მარხულობდნენ და ლოცულობდნენ, რათა უფალს მათთვის ებოძა თავისი სულის ნაწილი, რომ ის თან ხლებოდა და ყოფილიყო მათთან, რათა ყოფილიყვნენ იარაღი ღმერთის ხელში, რომ თუ ეს შესაძლებელი იქნებოდა, მიეყვანათ თავიანთი ძმები, ლამანიელები, ჭემმარიტების ცოდნისკენ, მათი მამების ჩვეულებების უსაფუძვლოების გააზრებამდე, რომლებიც იყო არასწორი.
- 10 და იყო ასე, რომ უფალი მოველინათ თავისი სულით და მათ უთხრა: დამშვიდდით. და ისინი დამშვიდდნენ.
- 11 და უფალმა ასევე მათ უთხრა: წადით ლამანიელებთან, თქვენს ძმებთან და მათ შორის დააფუძნეთ ჩემი სიტყვა; თუმცა იყავით მომთმენნი სულგრძელობაში და გაჭირვებაში, რათა მათ დაანახოთ კარგი მაგალითი ჩემში და მე თქვენ გადაგაქცევთ იარაღად ჩემს ხელში, მრავალი სულის გადასარჩენად.
- 12 და იყო ასე, რომ მოსიას შვილების გულები და ასევე მათი, ვინც იმყოფებოდნენ მათთან ერთად, აღივსო სიმამაცით, რათა წასულიყვნენ წინ ლამანიელებთან და ეუწყებინათ მათთვის ღვთის სიტყვა.

Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.

And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.

And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.

And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.

And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

- 13 და იყო ასე, რომ როდესაც ისინი მივიდნენ ლამანიელთა მიწის საზღვრებში, განცალკევდნენ და ერთმანეთს დაშორდნენ უფალში სასოებით, რათა კვლავ შეხვედროდნენ ერთმანეთს თავიანთი მოსავლის აღების ბოლოს; რადგან თვლიდნენ, რომ დიდი იყო საქმე, რომელიც მათ წამოიწყეს.
- 14 და იგი ნამდვილად დიდი იყო, რადგან მათ წამოიწყეს ღვთის სიტყვის ქადაგება ველური, გულქვა და სასტიკი ხალხისათვის; ხალხისთვის, რომელიც ნეფიელთა ხოცვით, მათი ძარცვითა და ყაჩაღობით ხარობდა; და მათი გულები მიმართული იყო სიმდიდრისაკენ ანუ ოქროსა და ვერცხლისკენ და ძვირფასი ქვებისკენ; თუმცა ამ ყველაფრის შოვნას ცდილობდნენ მკვლელობებითა და ყაჩაღობით, რათა არ ეშრომათ საკუთარი ხელით.
- 15 ასე, იყვნენ ისინი ძალზედ ზარმაცი ხალხი, მრავალი მათგანი კერპებს ეთაყვანებოდა და ღმერთის წყევლა დაატყდათ მათ თავიანთი მამების ჩვეულებების გამო; ამისდა მიუხედავად, მათ, მონანიების პირობით, მიეცათ უფლის დაპირებები.
- 16 ამიტომ, ეს იყო მიზეზი, რისთვისაც მოსიას შვილებმა ეს საქმე წამოიწყეს, რომ იქნებ ისინი მონანიებამდე მიეყვანათ; რომ იქნებ ისინი გამოსყიდვის გეგმის ცოდნისკენ მიეყვანათ.
- 17 ამიტომ, ისინი განცალკევდნენ და წავიდნენ ლამანიელთა შორის, თითოეული ცალ-ცალკე, ღვთის სიტყვისა და ძალის შესაბამისად, რომელიც მას მიეცა.
- 18 ახლა, ამონი მთავარი იყო მათ შორის, თუმცა უფრო მეტად – ემსახურებოდა მათ და წავიდა მათგან მას შემდეგ, რაც აკურთხა ისინი, თავიანთი განსხვავებული მოწოდებების შესაბამისად, გაუზიარა რა მათ ღვთის სიტყვა ანუ ემსახურა მათ თავის გამგზავრებამდე; და ისინი გაემგზავრნენ მთელს მიწაზე სხვადასხვა გზებით.
- 19 და ამონი გაემართა ისმაელის მიწაზე, მიწაზე, რომელსაც ერქვა ისმაელის შვილების სახელი, რომელნიც ასევე ლამანიელები გახდნენ.

And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

- 20 და როგორც კი ამონი შევიდა ისმაელის მიწაზე, ლამანიელებმა შეიპყრეს იგი და გაკოჭეს თავიანთი წესისამებრ, რომლის მიხედვითაც უნდა გაეკოჭათ ყოველი ნეფიელი, რომელიც მათ ხელში ჩაუვარდებოდათ და მიეყვანათ მეფესთან; და ასე, მეფის ნებაზე იყო დამოკიდებული, იგი მოეკლათ, მონობაში დაეტოვებინათ, საპყრობილეში ჩაეგდოთ თუ მიწიდან გაეძევებინათ, მისი ნებისა და სურვილის შესაბამისად.
- 21 და ასე, მიიყვანეს ამონი მეფის წინაშე, რომელიც ისმაელის მიწაზე მეფობდა; და მისი სახელი იყო ლამონი; და ის იყო ისმაელის შთამომავალი.
- 22 და მეფემ ამონს დაუსვა შეკითხვა, სურს თუ არა იცხოვროს მიწაზე ლამანიელთა შორის ანუ მის ხალხს შორის.
- 23 და ამონმა მას უთხრა: დიახ, მე მსურს ამ ხალხს შორის ცხოვრება გარკვეული დროით; დიახ, შეიძლება ჩემი სიკვდილის დღემდეც კი.
- 24 და იყო ასე, რომ მეფე ლამონი ძალზედ კმაყოფილი იყო ამონით და ბრძანა, რომ ბორკილები მოეხსნათ; და მოისურვა, რომ ამონს ცოლად შეერთო მისი ერთ-ერთი ქალიშვილი.
- 25 მაგრამ ამონმა მას უთხრა: არა, მაგრამ მე ვიქნები შენი მსახური. ამიტომ, ამონი გახდა მეფე ლამონის მსახური. და იყო ასე, რომ დაინიშნა სხვა მსახურებთან ერთად ლამონის ფარის მეთვალყურედ, ლამანიელთა ჩვეულებისამებრ.
- 26 და მას შემდეგ, რაც იგი მეფის მსახურად სამი დღე იყო, როდესაც სხვა ლამანიელ მსახურებთან ერთად მიდიოდა რა მათი ფარით წყლიან ადგილზე, რომელსაც ეწოდებოდა სებუსის წყლები და ყველა ლამანიელს იქ მიჰყავდა თავისი ფარები წყლის დასალევად –
- 27 ამიტომ, როდესაც ამონს და მეფის მსახურებს მიჰყავდათ ფარა ამ წყლიან ადგილზე, აჰა, ზოგიერთმა ლამანიელმა, რომელიც იყო თავისი ფარებით წყალთან, ადგა და გაფანტა ამონისა და მეფის მსახურების ფარა და მათ ისინი ისე გაფანტეს, რომ მრავალი სხვადასხვა მიმართულებით გაიქცნენ.

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

- 28 და ახლა, მეფის მსახურებმა დაიწყეს ბუზღუნის სიტყვებით: ახლა, მეფე ჩვენ დაგვხოცავს, ისე, როგორც დახოცა ჩვენი ძმები, რადგან მათი ფარა გაფანტულ იქნა ამ ადამიანთა სიბოროტის გამო. და მათ დაიწყეს მოთქმით ტირილი სიტყვებით: აჰა, ჩვენი ფარა უკვე გაიფანტა.
- 29 ახლა, ისინი ტიროდნენ იმის შიშით, რომ დახოცილ იქნებოდნენ. ახლა, როდესაც ამონმა დაინახა ეს, მას გული სიხარულით აღევსო, რადგან მან თქვა: მე ვაჩვენებ ჩემს ძალას ამ ჩემს მეგობარ მსახურებს ანუ ძალას, რომელიც არის ჩემში, მეფისათვის ამ ფარის აღდგენით, რომ შევძლო ჩემი მეგობარი მსახურების გულის მოგება, რათა დავიყოლიო ისინი, ირწმუნონ ჩემი სიტყვები.
- 30 და ახლა, ასეთი იყო ამონის ფიქრები, როდესაც მან იხილა მათი გაჭირვება, რომლებსაც თავის ძმებს უწოდებდა.
- 31 და იყო ასე, რომ მან ისინი სიტყვით გაამხნევა, უთხრა რა: ჩემო ძმებო, გამხნევდით, მოდით წავიდეთ ფარის საძებრად და ერთად შევაგროვებთ მათ და უკან წყლიან ადგილზე მივიყვანთ, ასე შევინარჩუნებთ მეფისათვის ფარას და ის არ დაგვხოცავს.
- 32 და იყო ასე, რომ ისინი წავიდნენ ფარის საძებრად და მიჰყვებოდნენ ამონს და წინ მიქროდნენ დიდი სისწრაფით და მიჰყავდათ მეფის ფარა და კვლავ ერთად შეკრიბეს ისინი წყლიან ადგილას.
- 33 და ის ადამიანები კვლავ ადგნენ, რათა მათი ფარა გაეფანტათ, მაგრამ ამონმა უთხრა თავის ძმებს: ფარის გარშემო დადექით, რომ ისინი არ გაიქცნენ და მე მივალ და დავუპირისპირდები ამ ადამიანებს, რომლებიც ფარას გვიფანტავენ.
- 34 ასე რომ, ისინი მოიქცნენ, როგორც ამონმა უბრძანა და იგი წინ გავიდა და დადგა, რომ დაპირისპირებოდა მათ, რომლებიც იდგნენ სებუსის წყლებთან; და ისინი არ იყვნენ რაოდენობით მცირენი.

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

- 35 ამიტომ, მათ არ ეშინოდათ ამონის, რადგან ფიქრობდნენ, რომ რომელიმე მათგანი, სურვილისამებრ, შეძლებდა მის მოკვლას, რადგან არ იცოდნენ, რომ უფალი დაპირდა მოსიას, რომ ის გამოიხსნიდა თავის შვილებს მათი ხელიდან; არც იცოდნენ არაფერი უფალზე, ამიტომ ხარობდნენ თავიანთი ძმების განადგურებით; და ამ მიზეზით იდგნენ მეფის ფარის გასაფანტად.
- 36 მაგრამ ამონი წინ იდგა და დაუწყო მათ თავისი შურდულით ქვების სროლა; დიახ, დიდი ძალით ესროდა მათ ქვებს და ასე დახოცა მათი გარკვეული რაოდენობა ისე, რომ ისინი გააოცა მისმა ძალამ; მიუხედავად ამისა, ისინი განრისხდნენ თავიანთი დახოცილი ძმების გამო და გადაწყვიტეს, რომ ის უნდა დაცემულიყო; ამიტომ, ხედავდნენ რა, რომ ვერ არტყამდნენ ქვებს, წამოვიდნენ ხელკეტებით მის მოსაკლავად.
- 37 მაგრამ, აჰა, ყოველ ადამიანს, რომელმაც თავისი ხელკეტი აიღო ამონის მოსაკლავად, ის თავისი მახვილით ხელს ჰკვეთდა; რადგან ასე ეწინააღმდეგებოდა მათ დარტყმებს, ჰკვეთდა რა მახვილის პირით მათ ხელებს, ასე რომ გაოცდნენ და იწყეს მისგან გაქცევა; დიახ, და ისინი არ იყვნენ ცოტანი; და მან, საკუთარი ხელის ძალით, აიძულა ისინი, გაქცეულიყვნენ.
- 38 ახლა, ექვსი მათგანი დაეცა შურდულისგან, მაგრამ მან არცერთი არ მოკლა თავისი მახვილით, გარდა მათი წინამძღოლისა; და მან მოჰკვეთა მათ იმდენი ხელი, რამდენიც იყო მის წინააღმდეგ აღმართული და ისინი არ იყვნენ მცირე რაოდენობის.
- 39 და როდესაც ისინი შორს განდევნა, იგი დაბრუნდა და მათ წყალი დააღვინეს თავიანთ ფარას და დააბრუნეს ისინი მეფის საძოვრებზე; და შემდეგ, შევიდნენ მეფესთან, თან მიჰქონდათ ამონის მახვილით მოკვეთილი ხელები, მათი, რომლებსაც სურდათ მისი მოკვლა; და ისინი მეფეს მიუტანეს იმის დასამოწმებლად, რაც გააკეთეს.

Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

ალმა 18

- 1 და იყო ასე, რომ მეფე ლამონმა ბრძანა, რომ მისი მსახურები წარმდგარიყვნენ და დაემოწმებინათ ყველაფერზე, რაც მათ იხილეს ამ საქმის შესახებ.
- 2 და როდესაც ყველამ დაამოწმა იმაზე, რაც იხილეს და მან გაიგო ამონის ერთგულების შესახებ მისი ფარის შენახვისას და ასევე მის დიდ ძალაზე მათთან ბრძოლაში, რომლებსაც მისი მოკვლა სურდათ, იგი ძალზედ გაოცებული იყო და თქვა: ნამდვილად, ის უფრო მეტია, ვიდრე ადამიანი. აჰა, ნუთუ ეს არ არის დიადი სული, რომელიც უგზავნის ამ ხალხს ასეთ დიდ სასჯელს მათი მკვლელობების გამო?
- 3 და მათ მეფეს უპასუხეს და უთხრეს: დიადი სულია იგი თუ ადამიანი – ჩვენ არ ვიცით; მაგრამ ჩვენ ვიცით, რომ მას ვერ მოკლავენ მეფის მტრები; ისე, როგორც ვერ გაფანტავენ მეფის ფარას, როდესაც ის ჩვენთან არის, მისი შესაძლებლობისა და დიდი ძალ-ღონის გამო; ამიტომ, ჩვენ ვიცით, რომ ის არის მეფისათვის მეგობარი. და ახლა, მეფეო, ჩვენ არ გვწამს, რომ ადამიანს აქვს ასეთი დიდი ძალა, რადგან ვიცით: მისი მოკვლა შეუძლებელია.
- 4 და ახლა, როდესაც მეფემ მოისმინა ეს სიტყვები, მან მათ უთხრა: ახლა მე ვიცი, რომ ეს არის დიადი სული; და ის მოგვევლინა ამ დროს, რათა გადაერჩინა თქვენი სიცოცხლე, რომ არ დამეხოცეთ თქვენი ძმებივით. ახლა, ეს არის დიადი სული, რომელზეც ჩვენი მამები ლაპარაკობდნენ.
- 5 ახლა, ეს იყო ლამონის ჩვეულება, რომელიც მან მისი მამისგან მიიღო, რომ არსებობდა დიადი სული. იმისდა მიუხედავად, რომ სწამდათ დიადი სულის, ისინი ფიქრობდნენ, რომ რასაც არ აკეთებდნენ, ყველაფერი სწორი იყო; მიუხედავად ამისა, ლამონი ძალზედ შეშინდა იმის შიშით, რომ არასწორად იქცეოდა თავისი მსახურების ხოცვისას;
- 6 რადგან მან ბევრი მათგანი დახოცა იმის გამო, რომ მათმა ძმებმა ფარა გაუფანტეს წყლიან ადგილზე; ასე რომ, ისინი დახოცეს იმის გამო, რომ ფარა გაუფანტეს.

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

- 7 ახლა, ამ ლამანიელების ჩვევა იყო – სებუსის წყლებთან დგომა, რათა გაეფანტათ ამ ხალხის ფარა, რომ ამგვარად გაეტაცათ ბევრი გაფანტული თავიანთ მიწაზე და ასეთი იყო მათი ძარცვის ჩვევა.
- 8 და იყო ასე, რომ მეფე ლამონმა ჰკითხა თავის მსახურებს: სად არის ეს კაცი, რომელსაც აქვს ასეთი დიდი ძალა?
- 9 და მათ უთხრეს მას: აჰა, ის აჭმევს შენს ცხენებს. ახლა, მეფემ უბრძანა თავის მსახურებს, რომ სანამ წყლის სასმელად მიიყვანდნენ თავიანთ ფარას, მისი ცხენები და ეტლები მოემზადებინათ და გაეცილებინათ იგი ნეფის მიწისკენ; რადგან ნეფის მიწაზე დანიშნული იყო დიდი ნადიმი ლამონის მამის მიერ, რომელიც იყო მთელი მიწის მეფე.
- 10 ახლა, როდესაც მეფე ლამონმა შეიტყო, რომ ამონი ამზადებდა თავის ცხენებსა და ეტლებს, იგი უფრო მეტად გაოცდა ამონის ერთგულებით და თქვა: ნამდვილად, არ ყოფილა არც ერთი მსახური, ყველა ჩემს მსახურთა შორის, რომელიც იყო ისე ერთგული, როგორც ეს კაცი, რადგან მას ჩემი ყოველი ბრძანებაც კი ახსოვს, რათა შეასრულოს ისინი.
- 11 ახლა, მე ნამდვილად ვიცი, რომ ის არის დიადი სული და მე მსურს მისგან, რომ იგი ჩემთან შემოვიდეს, მაგრამ ვერ ვბედავ.
- 12 და იყო ასე, რომ როდესაც ამონმა მოამზადა ცხენები და ეტლები მეფისა და მისი მსახურებისთვის, იგი მივიდა მეფესთან და დაინახა, რომ მეფეს იერსახე შეეცვალა, ამიტომ იგი ლამის უკან გაბრუნდა მისგან.
- 13 და მეფის ერთ-ერთმა მსახურმა მას უთხრა: რაბანა, რაც ითარგმნება როგორც ძლიერი ან დიდი მეფე, თვლიდა რა თავის მეფეებს ძლიერებად, და ასე მიმართა მას: რაბანა, მეფეს სურს, რომ შენ დარჩე.
- 14 ამიტომ, ამონი მიუბრუნდა მეფეს და უთხრა: რა გსურს, რომ შენთვის გავაკეთო, მეფევ? და მეფემ მას არ უპასუხა ერთი საათის განმავლობაში, მათი დროის მიხედვით, რადგან მან არ იცოდა, რა ეთქვა მისთვის.
- 15 და იყო ასე, რომ ამონმა მას კვლავ უთხრა: რა გსურს ჩემგან? მაგრამ მეფემ არ უპასუხა.

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and conduct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the father of Lamoni, who was king over all the land.

Now when king Lamoni heard that Ammon was preparing his horses and his chariots he was more astonished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my servants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

And one of the king's servants said unto him, Rabbanah, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbanah, the king desireth thee to stay.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

- 16 და იყო ასე, რომ ამონმა, იყო რა აღსავსე ღმერთის სულით, გაიგო მეფის ფიქრები. და მას უთხრა: ეს იმის გამო, რომ გაიგე, მე დავიცავი შენი მსახურები, შენი ფარა და შურდულითა და მახვილით დავხოცე მათი შვიდი ძმა და დანარჩენებს ხელები მოვკვეთე, რათა დამეცვა შენი ფარა და მსახურნი; აჰა, ეს არის ის, რაც იწვევს შენს გაოცებას?
- 17 მე გეუბნები: რატომ არის, რომ ასეთი დიდია შენი გაოცება? აჰა, მე ვარ კაცი და ვარ შენი მსახური; ამიტომ, რასაც კი ისურვებ, რაც იქნება სამართლიანი, მე გავაკეთებ.
- 18 ახლა, როდესაც მეფემ მოისმინა ეს სიტყვები, იგი კვლავ გაოცდა, რადგან დაინახა, რომ ამონს შეეძლო მისი ფიქრების ამოცნობა; მაგრამ ამის მიუხედავად, მეფე ლამონმა გახსნა ბაგე და მას უთხრა: ვინ ხარ? შენ ხარ ის დიადი სული, რომელმაც ყველაფერი იცის?
- 19 ამონმა უპასუხა და თქვა: მე არ ვარ.
- 20 და მეფემ თქვა: როგორ გაიგე ჩემი გულის ფიქრები? შეგიძლია თამამად ილაპარაკო და მითხრა ამის შესახებ, ასევე მითხარი, როგორი ძალით დახოცე და მოჰკვეთე ხელები ჩემს ძმებს, რომლებმაც ჩემი ფარა გაფანტეს –
- 21 და ახლა, თუ მომიყვები ყოველივე ამაზე, რასაც კი მოისურვებ – მოგცემ; და თუ საჭირო იქნება, მე ჩემი ჯარებით დაგიცავ; მაგრამ ვიცი, რომ შენ მათზე ყველაზე ძლიერი ხარ; მიუხედავად ამისა, რასაც კი მოისურვებ ჩემგან, მე შენ გიბოძებ.
- 22 ახლა, ამონი, იყო რა ბრძენი, მაგრამ უწყინარი, უთხრა ლამონს: დაუგდებ ყურს ჩემს სიტყვებს, თუ გეტყვი, რა ძალით ვაკეთებ ამას? და ეს არის ის, რაც მსურს შენგან.
- 23 და მეფემ მას უპასუხა და თქვა: დიახ, მე ვიწამებ ყოველ შენს სიტყვას. და ასე ეშმაკურად იქნა იგი სიტყვით დაჭერილი.
- 24 და ამონმა თამამად დაუწყო ლაპარაკი და უთხრა: გწამს, რომ არსებობს ღმერთი?
- 25 და მან უპასუხა: მე არ ვიცი, ეგ რას ნიშნავს.
- 26 და შემდეგ ამონმა უთხრა: თუ გწამს, რომ არსებობს დიადი სული?
- 27 და მან თქვა: დიახ.

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

Now when the king had heard these words, he marveled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

Ammon answered and said unto him: I am not.

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?

And he said, Yea.

28 და ამონმა უთხრა: ეს ღმერთია. და ამონმა კვლავ უთხრა მას: გწამს, რომ ამ დიადმა სულმა, რომელიც არის ღმერთი, შექმნა ყველაფერი, რაც არის ზეცაში და დედამიწაზე?

29 და მან თქვა: დიახ, მე მწამს, რომ მან შექმნა ყველაფერი, რაც არის დედამიწაზე, მაგრამ არ ვიცი ზეცის შესახებ.

30 და ამონმა მას უთხრა: ზეცა არის ადგილი, სადაც იმყოფება ღმერთი და მისი ყველა წმინდა ანგელოზი.

31 და მეფე ლამონმა თქვა: ეს არის მიწის ზევით?

32 და ამონმა მიუგო: დიახ, და ის ქვევით ადამიანთა შვილებს უყურებს და იცის მათი გულის ყოველი ფიქრი და ზრახვა; რადგან ისინი ყველანი მისი ხელით იყვნენ შექმნილნი დასაბამიდან.

33 და მეფე ლამონმა თქვა: მე მწამს ეს ყველაფერი, რაც შენ ილაპარაკე. შენ ღმერთისგან მოვლენილი ხარ?

34 ამონმა მიუგო: მე ვარ ადამიანი; და ადამიანი დასაბამიდან შექმნილ იქნა ღმერთის ხატად და მოწოდებული ვარ მისი სულიწმინდით ვასწავლო ეს ამ ხალხს, რომ შესაძლებელი იქნეს მათი მიყვანა იმის ცოდნამდე, რაც მართალი და ჭეშმარიტია;

35 და ამ სულის ნაწილი ჩემში იმყოფება, რაც მაძლევს ცოდნას, ასევე ძალას, ღმერთში ჩემი რწმენისა და სურვილების შესაბამისად.

36 ახლა, როდესაც ამონმა თქვა ეს სიტყვები, მან დაიწყო ქვეყნის დასაბამიდან და ასევე ადამის შექმნიდან და უთხრა მას ყველაფერი ადამიანის დაცემაზე, მოუთხრო და განუმარტა ხალხის ჩანაწერები და წმინდა წერილები, რომლებზეც ლაპარაკობდნენ წინასწარმეტყველები, იმ დრომდეც კი, როდესაც მათმა მამამ, ლეხიმ, დატოვა იერუსალიმი.

37 და მან ასევე მოუთხრო მათ (მეფესა და მის მსახურებს) მათი მამების უდაბნოში ყველა მოგზაურობის შესახებ და ყოველ მათ გაჭირვებაზე შიმშილისა და წყურვილისგან და მათ მძიმე შრომაზე და ასე შემდეგ.

And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?

And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.

And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.

And king Lamoni said: Is it above the earth?

And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.

And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?

Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

38 და მან ასევე მოუთხრო ლამანის, ლამუელისა და ისმაელის შვილების აჯანყების შესახებ, დიახ, მათი ყოველი აჯანყების შესახებ მოუყვა მათ; და განუმარტა ყველა მაშინდელი ჩანაწერი და წმინდა წერილი, იმ დროიდან, როდესაც ლეხიმ დატოვა იერუსალიმი, დღევანდელ დღემდე.

39 მაგრამ ეს არ არის ყველაფერი, რადგან მან განუმარტა მათ გამოსყიდვის გეგმა, რომელიც მომზადებულ იქნა ქვეყნის დასაბამიდან; ასევე მან აუწყა მათ ქრისტეს მოსვლის შესახებ და უფლის ყველა საქმეზე აუწყა მათ.

40 და იყო ასე, რომ, მას შემდეგ, რაც მან თქვა ეს ყველაფერი და მეფეს განუმარტა, მეფემ იწამა მისი ყოველი სიტყვა.

41 და დაიწყო უფლისადმი ღალადი, სიტყვებით: უფალო, შემიწყალე; შენი გულუხვი წყალობისამებრ, რომელიც შენ გადმოღვარე ნეფის ხალხზე, მოავლინე ჩემზე და ჩემს ხალხზე.

42 და ახლა, როდესაც მან ეს თქვა, ის დაეცა მიწაზე, ვითარცა მკვდარი.

43 და იყო ასე, რომ მისმა მსახურებმა აიყვანეს იგი და მიიყვანეს ცოლთან და საწოლზე დააწვინეს; და ის იწვა ორი დღისა და ღამის განმავლობაში, ვითარცა მკვდარი; და მისი ცოლი, ვაჟები და ქალიშვილები გლოვობდნენ მას ლამანიელთა წესის მიხედვით, მწარედ გოდებდნენ მის დაკარგვას.

And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.

And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.

And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

ალმა 19

- 1 და იყო ასე, რომ ორი დღის და ორი ღამის შემდეგ, ისინი უკვე თითქმის მზად იყვნენ აეღოთ მისი სხეული და ჩაეწვინათ სამარხში, რომელიც მათ მოამზადეს თავიანთ გარდაცვლილთა დასამარხად.
- 2 ახლა, დედოფალმა გაიგო ამონის დიდების შესახებ, ამიტომ გააგზავნა მსახურები და მოისურვა, რომ ის მასთან მოსულიყო.
- 3 და იყო ასე, რომ ამონი ისე მოიქცა, როგორც უბრძანეს და მივიდა დედოფალთან და მოისურვა შეეტყო, რა სურდა დედოფალს მისგან.
- 4 და დედოფალმა მას უთხრა: ჩემი ქმრის მსახურებმა შემატყობინეს, რომ შენ ხარ წმინდა ღმერთის წინასწარმეტყველი და გაქვს ძალა – აკეთო მრავალი ძლევა მოსილი საქმე მისი სახელით.
- 5 ამიტომ, თუ ეს ასეა, მე მსურს, რომ შენ მიხვიდე და მოინახულო ჩემი ქმარი, რადგან იგი ორი დღე და ორი ღამეა თავის საწოლში წევს; და ზოგიერთნი ამბობენ, რომ ის არ არის მკვდარი, მაგრამ, ზოგიერთნი ამბობენ, რომ ის მკვდარია და ყარს და აკლდამაში უნდა განთავსდეს; მაგრამ, ჩემი აზრით, იგი არ ყარს.
- 6 ახლა, ეს იყო ის, რაც ამონს სურდა, რადგან იცოდა, რომ მეფე ლამონი ღმერთის ძალის შემოქმედების ქვეშ იმყოფებოდა; მან იცოდა, რომ გონებიდან ურწმუნოების ბნელი საბურველი სძვრებოდა და სინათლე, რომელმაც მას გონება გაუნათა, რომელიც იყო სინათლე ღმერთის დიდებისა და იყო მისი სიკეთის საოცარი სინათლე – დიახ, ამ სინათლემ მის სულში ისეთი სიხარული გააღვიძა, ბნელეთის ღრუბელი გაფანტა და აენტო მარადიული სიცოცხლის სინათლე მის სულში, დიახ, მან იცოდა, რომ ამან სძლია მის ბუნებრივ არსს და ის ღმერთის მიერ იყო გატაცებული –
- 7 ასე რომ ის, რაც სურდა მისგან დედოფალს, იყო მისი ერთადერთი სურვილი. ამიტომ, ის შევიდა მეფის სანახავად იმისდა შესაბამისად, როგორც დედოფალს სურდა; და მან დაინახა მეფე და მიხვდა, რომ ის არ იყო მკვდარი.

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

- 8 და მან დედოფალს უთხრა: ის არ არის მკვდარი, არამედ ღმერთში სძინავს და მომდევნო დღეს კვლავ წამოდგება; ამიტომ, არ დამარხოთ იგი.
- 9 და ამონმა დედოფალს უთხრა: გწამს შენ ამისი? და მან მიუგო: მე არ მაქვს არაფერი სხვა დამოწმება, გარდა შენი სიტყვისა და მსახურთა სიტყვის; ამისდა მიუხედავად, მე მწამს, რომ იქნება ისე, როგორც შენ თქვი.
- 10 და ამონმა დედოფალს უთხრა: კურთხეული ხარ შენი ღრმა რწმენის გამო; მე გეუბნები, ქალო, ნეფიელთა ხალხს შორის არ ყოფილა ასეთი დიდი რწმენა.
- 11 და იყო ასე, რომ დედოფალი ფხიზლობდა ქმრის საწოლთან იმ დროიდან, მომდევნო დღის იმ დრომდეც კი, რომელიც ამონმა დანიშნა, რომ ის უნდა წამომდგარიყო.
- 12 და იყო ასე, რომ ის წამოდგა, ამონის სიტყვების შესაბამისად; და იგი წამოდგა, გაიწოდა ხელი ქალისაკენ და თქვა: კურთხეული იყოს სახელი ღვთისა და კურთხეული ხარ შენ.
- 13 რადგან, ისე ცხადად, როგორც შენ ცოცხალი ხარ, აჰა, ასევე მე ვიხილე ჩემი გამომსყიდველი; და ის მოვა და იშვება ქალისაგან და გამოისყიდის მთელ კაცობრიობას, რომელიც იწამებს მის სახელს. ახლა, როდესაც მან ეს სიტყვები თქვა, მისი გული სიხარულით აღივსო და იგი კვლავ დაეცა სიხარულისაგან; და დედოფალიც ასევე დაეცა, იყო რა სულის მიერ დაძლეული.
- 14 ახლა, ამონმა, იხილა რა, თუ როგორ გადმოიღვარა უფლის სული მისი ლოცვების შესაბამისად ლამანიელებზე, მის ძმებზე, რომლებიც ასეთ დიდ გლოვას იწვევდნენ ნეფიელთა შორის ანუ ღმერთის ყველა ხალხში, თავიანთი ურჯულოებისა და ჩვეულების გამო, ის მუხლებზე დაეცა და თავისი სული ლოცვაში და ღმერთისადმი სამადლობელში გადმოღვარა იმისათვის, რაც მან გააკეთა მისი ძმებისთვის; და ის ასევე სიხარულით იყო აღსავსე და ასე, სამივენი მიწაზე დაეცნენ.
- 15 ახლა, როდესაც მეფის მსახურებმა დაინახეს, რომ ისინი დაეცნენ, მათაც დაიწყეს ღმერთისადმი ღალადი, რადგან მათზეც გადმოვიდა უფლისადმი შიში, რადგან ისინი იყვნენ, რომელნიც მეფის წინაშე იდგნენ და ამონის დიდ ძალაზე მოწმობდნენ.

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

- 16 და იყო ასე, რომ ისინი მთელი ქალისხმევით მოუხმობდნენ უფლის სახელს იქამდე, სანამ ყველანი მიწაზე არ დაეცნენ, გარდა ერთი ლამანიელი ქალისა, რომელსაც სახელად აბიში ერქვა, რომელიც უფლის რწმენაში მოიქცა მრავალი წლის წინ, მამამისის არაჩვეულებრივი ხილვის გამო –
- 17 ასე რომ, იყო რა უფალში მოქცეული და არასდროს არ გაუმხელია ეს, ამიტომ, როდესაც მან იხილა, რომ ლამონის ყველა მსახური მიწაზე დაეცა და ასევე მისი ქალბატონიც, დედოფალი და მეფე, და ამონიც მიწაზე განრთხმული, ქალმა იცოდა, რომ ეს იყო ღმერთის ძალა და ფიქრობდა, რომ თუ ხალხს შეატყობინებდა იმას, რაც მოხდა მათ შორის, ამ სცენის ხილვა გამოიწვევდა მათში ღმერთის ძალაში რწმენას, ამიტომ, ის დარბოდა სახლიდან სახლში, რათა ხალხისათვის ემცნო ამის შესახებ.
- 18 და მათ დაიწყეს მეფის სახლში შეკრება. და იქ მოვიდნენ მრავალნი. და თავისდა გასაოცრად, მათ იხილეს მეფე და დედოფალი და მათი მსახურნი მიწაზე განრთხმულნი; და ისინი იქ იწვნენ, ვითარცა მკვდრები; მათ ასევე იხილეს ამონი და აჰა, იგი ნეფიელი იყო.
- 19 და ახლა, ხალხმა ერთმანეთში დაიწყო ბუზღუნნი; ზოგი ამბობდა, რომ ეს იყო დიდი ბოროტება, რომელიც მათ მოევლინათ ანუ მეფესა და მის სახლს, იმისათვის, რომ მან ნეფიელს ამ მიწაზე დარჩენის ნება დართო.
- 20 მაგრამ სხვები მათ საყვედურობდნენ სიტყვებით: მეფემ თავის სახლზე ბოროტება მოავლინა, რადგან ხოცავდა თავის მსახურებს, რომლებსაც ფარა გაეფანტათ სებუსის წყლებთან.
- 21 და მათ ასევე საყვედურობდნენ ის ადამიანები, რომლებიც იდგნენ სებუსის წყლებთან და ფანტავდნენ ფარას, რომელიც მეფის იყო, რადგან ამონზე იყვნენ განრისხებულნი, მის მიერ სებუსის წყლებთან მრავალი მათი ძმის დახოცვის გამო, როდესაც იცავდა მეფის ფარას.

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

- 22 ახლა, ერთ-ერთმა მათგანმა, რომლის ძმაც მოკლულ იქნა ამონის მახვილით, იყო რა მეტისმეტად განრისხებული ამონზე, ამოიღო თავისი მახვილი და წინ გამოვიდა, რათა ის ამონის თავს დასცემოდა და მოეკლა იგი, მაგრამ როგორც კი მან მახვილი აღმართა მის მოსაკლავად, აჰა ის მკვდარი დაეცა.
- 23 ახლა, ვხედავთ, რომ ამონის მოკვლა იყო შეუძლებელი, რადგან უფალმა უთხრა მის მამას, მოსიას: მე დავიცავ მას და ეს იქნება მისთვის შენი რწმენის შესაბამისად, ამიტომ, მოსიამ იგი მიანდო უფალს.
- 24 და იყო ასე, რომ, როდესაც მრავალმა იხილა, რომ ის კაცი, რომელმაც მახვილი აღმართა ამონის მოსაკლავად, მკვდარი დაეცა, ყველა მათგანი შიშმა მოიცვა და ვერ ბედავდნენ ხელის წინ გაშვერას, რომ მას შეხებოდნენ ან რომელიმეს, ვინც დაეცა; და მათ კვლავ იწყეს ერთმანეთში გაოცება, თუ რას შეეძლო გამოეწვია ეს დიდი ძალა ანუ რას შეიძლება ნიშნავდეს ეს ყველაფერი.
- 25 და იყო ასე, რომ მათ შორის იყვნენ მრავალნი, რომლებმაც თქვეს, რომ ამონი იყო დიადი სული და სხვები ამბობდნენ – იგი დიადი სულის მიერ იყო მოვლენილი;
- 26 მაგრამ სხვები საყვედურობდნენ მათ ყველას, ამბობდნენ რა, რომ ის არის ურჩხული, რომელიც მოგზავნილი იყო ნეფიელებისგან მათ საწამებლად.
- 27 და იქ იყვნენ ზოგიერთნი, რომლებიც ამბობდნენ, რომ ამონი მოვლენილი იყო დიადი სულის მიერ, რათა დატანჯოს ისინი მათი ურჯულოების გამო; და რომ დიადი სული იყო ის, რომელიც ყოველთვის ახლავდა ნეფიელთ, რომელმაც გამოიხსნა ისინი მათი ხელიდან; და ისინი ამბობდნენ, რომ ის იყო დიადი სული, რომელმაც გაანადგურა მრავალი მათი ძმა, ლამანიელი.
- 28 და ასე, მათ შორის განხეთქილებამ მეტისმეტად იწყო გამწვავება; და იმ დროს, როდესაც ისინი ასე კამათობდნენ, მოვიდა მსახური ქალი, რომელმაც მოახდინა ის, რომ მრავალნი ერთად შეკრებილიყვნენ; და როდესაც მან იხილა ეს განხეთქილება, რომელიც იყო მრავალთა შორის, ქალი დანაღვლიანდა, ცრემლებამდეც კი.

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus contending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multitude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

- 29 და ეს იყო ასე, რომ მსახური ქალი მივიდა და დედოფალს ხელი მოკიდა, რათა იგი მიწიდან წამოეყენებინა; და როგორც კი ის მის ხელს შეეხო, იგი წამოდგა და ფეხზე დადგა და ხმამაღლა შესტირა სიტყვებით: კურთხეულო იესო, რომელმაც მიხსნა საშინელი ჯოჯოხეთიდან! კურთხეულო ღმერთო, შეიწყალე ეს ხალხი!
- 30 და როდესაც დედოფალმა ეს თქვა, მან ტაში შემოჰკრა, აღვსილმა სიხარულით, წარმოთქვამდა მრავალ სიტყვას, რომლებიც გაუგებარი იყო; და როდესაც მან ეს დაასრულა, ხელი მოკიდა მეფე ლამონს და აჰა, იგი წამოდგა და ფეხზე დადგა.
- 31 და მან დაუყოვნებლივ, იხილა რა განხეთქილება თავის ხალხში, წინ გამოვიდა და დაიწყო მათთვის საყვედურის თქმა და იმ სიტყვების სწავლება, რომლებიც მან ამონის პირიდან მოისმინა; და რამდენმაც მოისმინა მისი სიტყვები, იწამა ისინი და მოიქცა უფლის რწმენაში.
- 32 მაგრამ მათ შორის იყვნენ მრავალნი, რომლებმაც არ ისურვეს მისი სიტყვების მოსმენა, ამიტომ, ისინი წავიდნენ თავიანთი გზით.
- 33 და იყო ასე, რომ როდესაც ამონი წამოდგა, ისიც ასევე ემსახურა მათ, ასევე ლამონის ყველა მსახურიც; და ყოველი მათგანი აუწყებდა ხალხს იგივეს – რომ მათი გული შეიცვალათ; რომ აღარ აქვთ ბოროტების ჩადენის სურვილი.
- 34 და აჰა, მრავალნი აუწყებდნენ ხალხს, რომ იხილეს ანგელოზები და მათთან საუბრობდნენ; და ასე ეუბნებოდნენ მათ ღმერთის საქმეებისა და მის სამართლიანობის შესახებ.
- 35 და იყო ასე, რომ იქ იყვნენ მრავალნი, რომლებმაც იწამეს მათი სიტყვები და რამდენმაც იწამა – მოინათლა; და ისინი მართალი ხალხი გახდნენ და მათთან ეკლესია დააარსეს.
- 36 და ასე დაიწყო უფლის საქმე ლამანიელთა შორის; ასე დაიწყო უფალმა მათზე თავისი სულის გადმოღვრა; და ჩვენ ვხედავთ, რომ მისი ხელი გაწვდილია ყოველი ადამიანისადმი, რომელიც მოინანიებს და მის სახელს იწამებს.

And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamoni, by the hand, and behold he arose and stood upon his feet.

And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the servants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

And it came to pass that there were many that did believe in their words; and as many as did believe were baptized; and they became a righteous people, and they did establish a church among them.

And thus the work of the Lord did commence among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour out his Spirit upon them; and we see that his arm is extended to all people who will repent and believe on his name.

ალმა 20

- 1 და იყო ასე: როდესაც მათ იმ მიწაზე დააარსეს ეკლესია, მეფე ლამონმა მოისურვა, რომ ამონი მასთან ერთად წასულიყო ნეფის მიწაზე, რათა მას იგი საკუთარი მამისათვის ეჩვენებინა.
- 2 და უფლის ხმა მოესმა ამონს და ამბობდა: არ წახვიდე ნეფის მიწაზე, რადგან, აჰა, მეფე მოისურვებს შენი სიცოცხლის მოსწრაფებას; თუმცა წადი მიდონის მიწაზე; რადგან, აჰა, შენი ძმა, აარონი, ასევე მულოკი და ამაჰი, საპყრობილეში არიან.
- 3 ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც ამონმა გაიგო ეს, მან უთხრა ლამონს: აჰა, ჩემი ძმა და ძმობილები საპყრობილეში არიან მიდონში და მე მივდივარ მათ გამოსახსნელად.
- 4 ახლა, ლამონმა უთხრა ამონს: მე ვიცი, უფლის ძალით შენ ყველაფრის გაკეთება შეგიძლია. მაგრამ, აჰა, მე შენთან ერთად წამოვალ მიდონის მიწაზე; რადგან მიდონის მიწის მეფე, სახელად ანტიომნო, ჩემი მეგობარია; ამიტომ, მე წამოვალ მიდონის მიწაზე, რათა მოვთაფლო ამ მიწის მეფე და მან შენი ძმები საპყრობილიდან გამოუშვას. ახლა, ლამონმა უთხრა მას: ვინ გითხრა, რომ შენი ძმები საპყრობილეში არიან?
- 5 და ამონმა უთხრა მას: არავინ არ მითხრა, გარდა ღმერთისა; და მან მითხრა: წადი და გამოიხსენი შენი ძმები, რადგან ისინი საპყრობილეში არიან მიდონის მიწაზე.
- 6 ახლა, როდესაც ლამონმა ეს მოისმინა, მან ბრძანა, რომ მის მსახურებს მისი ცხენები და ეტლები მოემზადებინათ.
- 7 და მან უთხრა ამონს: მოდი მე შენთან ერთად წამოვალ მიდონის მიწაზე და იქ მე შევეხვეწები მეფეს, რომ შენი ძმები საპყრობილიდან გამოუშვას.
- 8 და იყო ასე, რომ როდესაც ამონი და ლამონი იქით მიემგზავრებოდნენ, მათ შემოხვდათ ლამონის მამა, რომელიც მთელი მიწის მეფე იყო.
- 9 და აჰა, ლამონმა მამამ მას უთხრა: რატომ არ მოხვედი ზეიმზე იმ დიდ დღეს, როდესაც მე ნადიმი მოვაწყე ჩემი შვილებისთვის და ხალხისათვის?

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

- 10 და მან ასევე თქვა: საით მიდიხარ ამ ნეფიელთან ერთად, რომელიც არის მატყუარას ერთ-ერთი შვილი?
- 11 და იყო ასე, რომ ლამონმა აუხსნა, საით მიდიოდა, რადგან ეშინოდა, არ გაენაწყენებინა იგი.
- 12 და მან ასევე სრულად მოუყვა სამეფოში თავისი დარჩენის მიზეზი, რის გამოც ის არ წავიდა თავისი მამის მიერ გამართულ ნადიმზე.
- 13 და ახლა, როდესაც ლამონმა აუხსნა ეს ყველაფერი, აჰა, მისდა გასაოცრად, მამამისი განრისხდა მასზე და თქვა: ლამონ, შენ მიდიხარ ამ ნეფიელთა გამოსახსნელად, რომლებიც მატყუარას შვილები არიან. აჰა, მან გაძარცვა ჩვენი მამები; და ახლა მისი შვილებიც მოვიდნენ ჩვენს შორის, რათა თავიანთი მზაკვრობითა და სიცრუით მოგვატყუონ, რომ მათ კვლავ გაგვძარცვონ და წაიღონ ჩვენი ქონება.
- 14 ახლა, ლამონის მამამ მას უბრძანა, ამონი მახვილით მოეკლა. და მან ასევე უბრძანა, არ წასულიყო მიდონის მიწაზე, მაგრამ მასთან ერთად უკან, ისმაელის მიწაზე, უნდა დაბრუნებულიყო.
- 15 მაგრამ ლამონმა მას უთხრა: მე არ მოვკლავ ამონს, არც ისმაელის მიწაზე დავბრუნდები, მაგრამ წავალ მიდონის მიწაზე ამონის ძმების გამოსახსნელად, რადგან ვიცი, რომ ისინი არიან მართალნი და ჭეშმარიტი ღმერთის წმინდა წინასწარმეტყველნი.
- 16 ახლა, როდესაც მამამისმა მოისმინა ეს სიტყვები, ის გაბრაზდა მასზე და ამოიღო მახვილი, რათა მიწაზე დაენარცხებინა იგი.
- 17 მაგრამ ამონი წინ გამოვიდა და უთხრა მას: აჰა, შენ არ მოკლავ საკუთარ შვილს; მიუხედავად ამისა, უკეთესი იქნებოდა, რომ იგი დაცემულიყო და არა შენ, რადგან, აჰა, მან მოინანია ცოდვები; მაგრამ, თუ ახლა შენს მრისხანებაში დაეცემი, შენი სული ვერ გადარჩება.
- 18 და კვლავ, საჭიროა, თავი შეიკავო; რადგან, თუ მოკლავ შვილს, არის რა იგი უდანაშაულო კაცი, მისი სისხლი მიწიდან შეჰღალადებს უფალს, მის ღმერთს, რომ შურისგება მოგვეკლინოს; და შეიძლება დაკარგო სული.

And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

19 ახლა, როდესაც ამონმა ეს უთხრა მას, მან უპასუხა სიტყვებით: მე ვიცი, თუ მოვკლავ ჩემს შვილს – დავღვრი უდანაშაულო სისხლს; რადგან ეს შენ იყავი, რომელიც ცდილობდი მის განადგურებას.

20 და მან გაიწოდა ხელი ამონის მოსაკლავად. მაგრამ ამონმა მოიგერია მისი დარტყმები და ასევე მკლავში დაჭრა, რათა ის ვეღარ ეხმარა.

21 ახლა, როდესაც მეფემ იხილა, რომ ამონს შეეძლო მისი მოკვლა, მან დაუწყო ამონს ვედრება, დაენდო მისი სიცოცხლე.

22 მაგრამ, ამონმა ასწია მახვილი და უთხრა მას: აჰა, მახვილს დაგკრავ, თუ არ მიბოძებ იმის ნებას, რომ ჩემი ძმები საპყრობილიდან გამოუშვან.

23 ახლა, მეფემ იმის შიშით, რომ სიცოცხლეს გამოესალმებოდა, თქვა: თუ დამინდობ, – გიბოძებ ყველაფერს, რასაც კი მთხოვ, სამეფოს ნახევარსაც კი.

24 ახლა, როდესაც ამონმა დაინახა, რომ მან, თავისი სურვილისამებრ, გავლენა მოახდინა მოხუც მეფეზე, მან მას უთხრა: თუ ნებას მიბოძებ, რომ ჩემი ძმები გამოუშვან საპყრობილიდან და ასევე ლამონმა შეინარჩუნოს თავისი სამეფო და შენ არ იქნები მისი უკმაყოფილო და ნებას დართავ, მოიქცეს საკუთარი სურვილების შესაბამისად, რასაც არ უნდა ფიქრობდეს – მაშინ დაგინდობ; სხვაგვარად, მიწაზე დაგანარცხებ.

25 ახლა, როდესაც ამონმა თქვა ეს სიტყვები, მეფეს საკუთარი სიცოცხლისთვის გაუხარდა.

26 და როდესაც მან იხილა, რომ ამონს არ ჰქონდა მისი განადგურების სურვილი, ასევე როდესაც იხილა დიდი სიყვარული, რომელიც ამონს ჰქონდა მისი შვილის, ლამონის მიმართ, იგი ძალზედ გაოცდა და თქვა: რადგან ყველაფერი, რაც შენ ისურვე, არის ის, რომ გამოვუშვა შენი ძმები და დავუშვა, რომ ჩემმა შვილმა, ლამონმა, შეინარჩუნოს საკუთარი სამეფო, ამ დროიდან და სამუდამოდ; და მას აღარასოდეს არ ვუხელმძღვანელებ –

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more—

- 27 და მე ასევე გიბოძებ, რომ შენი ძმები საპყრობილიდან გამოუშვან და შენს ძმებთან ერთად შეძლებ ჩემთან, ჩემს სამეფოში, მოსვლას; რადგან, ძალზედ მსურს შენი ნახვა. რადგან მეფე ძალზედ გაოცებული იყო სიტყვებით, რომელიც მან თქვა, ასევე სიტყვებით, რომელიც თქვა მისმა შვილმა, ლამონმა, ამიტომ, მას სურდა მათი გაგება.
- 28 და იყო ასე, რომ ამონმა და ლამონმა გააგრძელეს მოგზაურობა მიდონის მიწისკენ. და ლამონმა მეფის თვალში მადლი მოიპოვა; ამიტომ, ამონის ძმები საპყრობილიდან იქნენ გამოყვანილნი.
- 29 და როდესაც ამონი მათ შეხვდა, ის ძალზედ დანაღვლიანდა, რადგან ისინი შიშველნი იყვნენ და მათ კანი ჰქონდათ ძალზედ დაბეჭილი, რადგან გაკოჭილები იყვნენ მაგარი თოკებით. მათ ასევე იწვნიეს შიმშილი, წყურვილი და ყოველგვარი გაჭირვება; ამისდა მიუხედავად, ისინი მომთმენნი იყვნენ ყოველ გაჭირვებაში.
- 30 და რაც მოხდა, ეს მათი ხვედრი იყო, ჩავარდნილიყვნენ უფრო გულქვა და ქედფიცხელი ხალხის ხელში; ამიტომაც, ისინი არ უგდებდნენ ყურს მათ სიტყვებს და მათ გააძევეს ისინი და სცემეს და დევნიდნენ მათ სახლიდან სახლში, ადგილიდან ადგილზე, სანამ არ მიაღწიეს მიდონის მიწას; და იქ ისინი შეიპყრეს და საპყრობილეში ჩაყარეს და შებოჭეს მაგარი თოკებით და ამყოფეს საპყრობილეში მრავალი დღის განმავლობაში და ლამონისა და ამონის მიერ იქნენ გამოსხნილნი.

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiff-necked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

ალმა 21

- 1 ახლა, როდესაც ამონი და მისი ძმები დაშორდნენ ერთმანეთს ლამანიელთა მიწის საზღვრებთან, აჰა, აარონი გაემართა მიწისკენ, რომელსაც ლამანიელნი უწოდებდნენ იერუსალიმს, თავიანთი მამების წარმოშობის მიწის სახელწოდების მიხედვით; და ის იყო შორს და უერთდებოდა მორმონის საზღვრებს.
- 2 ახლა, ლამანიელებმა, ამალეკიელებმა და ამულონის ხალხმა ააშენეს დიდი ქალაქი, რომელსაც იერუსალიმი ერქვა.
- 3 ახლა, ლამანიელები თავად იყვნენ საკმაოდ გულქვანი, მაგრამ ამალეკიელები და ამულონიელები უფრო გულქვანი იყვნენ; ამიტომ, ისინი უბიძგებდნენ ლამანიელებს უფრო მეტი გულქვაობისკენ, რომ ისინი უფრო ჩაფლულიყვნენ სიბოროტესა და სისაძაგლეში.
- 4 და იყო ასე, რომ აარონი მოვიდა ქალაქ იერუსალიმში და პირველ რიგში ამალეკიელებს დაუწყო ქადაგება. და დაუწყო მათ ქადაგება სინაგოგებში, რადგან მათ სინაგოგები ააშენეს ნეჰორიელთა წესის მიხედვით; რადგან მრავალი ამალეკიელი და ამულონიელი ნეჰორიელთა წესისა იყო.
- 5 ამიტომ, როგორც კი აარონი შევიდა მათ ერთ-ერთ სინაგოგაში, რათა ხალხისთვის ექადაგა და როდესაც მათ ელაპარაკებოდა, აჰა, ამალეკიელი წამოდგა და დაიწყო მასთან დაპირისპირება სიტყვებით: რა არის ის, რაზედაც მოწმობ? იხილე შენ ანგელოზი? ჩვენ რატომ არ გვეცხადებიან ანგელოზები? ნუთუ ეს ხალხი არ არის ისეთივე კარგი, როგორიც შენი?
- 6 შენ ასევე ამბობ: თუ არ მოვინანიებთ – დავიღუპებით. საიდან იცი ჩვენი გულის ფიქრები და ზრახვები? საიდან იცი, რომ მონანიებისათვის გვაქვს მიზნები? საიდან იცი, რომ ჩვენ არ ვართ სამართლიანი ხალხი? აჰა, ჩვენ ავაშენეთ საკურთხევლები და ერთად ვიკრიბებით, რათა თავყვანი ვცეთ ღმერთს. ჩვენ გვწამს, რომ ღმერთი გადაარჩენს ყოველ ადამიანს.

Alma 21

Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.

Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.

Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.

And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.

Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?

Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.

- 7 და ახლა, აარონმა მას უთხრა: გწამს თუ არა, რომ ძე ღვთისა მოვა კაცობრიობის ცოდვებისგან გამოსასყიდად?
- 8 და კაცმა მას უთხრა: ჩვენ არ გვწამს, რომ შენ იცი რაიმე ასეთი. ჩვენ არ გვწამს ამ უგუნური ჩვეულებებისა. ჩვენ არ გვწამს, რომ შენ იცი იმაზედ, რაც მოვა, ჩვენ არც ის გვწამს, რომ შენმა მამებმა და ასევე ჩვენმა მამებმა იცოდნენ იმის შესახებ, რასაც ლაპარაკობდნენ, იმაზედ, რაც უნდა მოვიდეს.
- 9 ახლა, აარონმა დაიწყო მათთვის წმინდა წერილების ახსნა, ქრისტეს მოსვლისა და ასევე მკვდრეთით აღდგომის შესახებ, რომ არ იქნება კაცობრიობის გამოსყიდვა, გარდა ქრისტეს სიკვდილისა და ტანჯვის მეშვეობით და მისი სისხლის გამოსყიდვით.
- 10 და იყო ასე, რომ როდესაც მან დაიწყო მათთვის ამის ახსნა, ისინი მასზე ძალზედ განრისხდნენ და დაიწყეს მისი დაცინვა; და არ ისმენდნენ სიტყვებს, რომლებსაც ის მათ ეუბნებოდა.
- 11 ამიტომ, როდესაც მან იხილა, რომ ისინი არ უსმენდნენ მის სიტყვებს, ის გავიდა მათი სინაგოგიდან და წავიდა სოფელში, რომელსაც ეწოდებოდა ანი-ანტი და იქ იპოვა მულოკი, რომელიც მათ სიტყვას უქადაგებდა; ასევე ამაჰი და მისი ძმები. და ისინი მრავალთ ეკამათებოდნენ სიტყვის შესახებ.
- 12 და იყო ასე, რომ მათ იხილეს, რომ ხალხმა გაიქვავა გული, ამიტომ ისინი წავიდნენ და მივიდნენ მიდონის მიწაზე. და მათ ბევრს უქადაგეს სიტყვა და რამდენიმემ იწამა სიტყვები, რომლებსაც ისინი ასწავლიდნენ.
- 13 ამისდა მიუხედავად, აარონი და მისი ძმებისაგან რამდენიმე შეიპყრეს და საპრობილეში ჩაყარეს და დანარჩენნი მიდონის მიწიდან გაიქცნენ შემოგარენში.
- 14 და მათ, რომლებიც საპრობილეში ჩაყარეს, გადაიტანეს მრავალი რამ და გამოხსნილ იქნენ ლამონისა და ამონის ხელით; და ისინი დააპურეს და შემოსეს.
- 15 და ისინი კვლავ წინ წავიდნენ, რათა სიტყვა ეუწყებინათ; და ამგვარად, ისინი პირველად გამოხსნილ იქნენ საპრობილიდან; და ასე დაიტანჯნენ ისინი.

Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

- 16 და ისინი წინ მიდიოდნენ, სადაც კი უფლის სული გაუძღვებოდათ, ქადაგებდნენ რა ღვთის სიტყვას ამაღლეკიელთა ყოველ სინაგოგაში ან ლამანიელთა ყოველ შეკრებაზე, სადაც შეიძლებოდა მათი დასწრება.
- 17 და იყო ასე, რომ უფალმა დაიწყო მათი კურთხევა, ისე, რომ მრავალი მოიყვანეს ჭეშმარიტების ცოდნისკენ, დიახ, მათ ბევრი დაარწმუნეს საკუთარი ცოდვებისა და მათი მამების ჩვეულებების შესახებ, რომლებიც არასწორი იყო.
- 18 და იყო ასე, რომ ამონი და ლამონი დაბრუნდნენ მიდონის მიწიდან ისმაელის მიწაზე, რომელიც მათი მემკვიდრეობის მიწა იყო.
- 19 და მეფე ლამონმა არ დაუშვა, რომ ამონს ემსახურა მისთვის ან ყოფილიყო მისი მსახური.
- 20 მაგრამ ბრძანა, ისმაელის მიწაზე აშენებულიყო სინაგოგები; და ბრძანა, რომ მისი ხალხი ანუ ხალხი, რომელიც იმყოფებოდა მისი მმართველობის ქვეშ, ერთად შეკრებილიყო.
- 21 და მას უხაროდა მათ გამო და ასწავლიდა ბევრ რამეს. და მან ასევე აუწყა მათ, რომ ისინი არიან მისი მმართველობის ქვეშ მყოფი ხალხი და რომ არიან თავისუფალი ხალხი და არიან თავისუფალნი მისი მამის, მეფის, ჩაგვრისგან; რადგან მისმა მამამ უბოძა მას, ყოფილიყო ხალხის მმართველი, რომელიც იყო ისმაელის მიწაზე და მის შემოგარენში.
- 22 და მან ასევე აუწყა მათ, რომ შეეძლოთ თავისუფალნი ყოფილიყვნენ თავიანთი უფალი ღმერთის თაყვანისცემაში, საკუთარი სურვილის შესაბამისად, სადაც არ უნდა ყოფილიყვნენ, თუ ეს იქნებოდა მიწაზე, რომელზეც მეფე ლამონი მმართველობდა.
- 23 და ამონმა უქადაგა მეფე ლამონის ხალხს; და იყო ასე, რომ მან ასწავლა ყველაფერი, რაც ეხებოდა სამართლიანობას. და მთელი სიბეჯითით მათ ყოველდღიურად ამხნევებდა; და ისინი ყურადღებით უსმენდნენ მის სიტყვას და იყვნენ გულმოდგინენი ღმერთის მცნებების დაცვაში.

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.

And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.

But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.

And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.

And he also declared unto them that they might have the liberty of worshiping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.

And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

ალმა 22

- 1 ახლა, როდესაც ამონი ამგვარად განუწყვეტლივ ასწავლიდა ლამონის ხალხს, ჩვენ დავუბრუნდებით აარონისა და მისი ძმების ჩანაწერებს; რადგან მას შემდეგ, რაც იგი გაემგზავრა მიდონის მიწიდან, მას მიუძღვოდა სული ნეფის მიწისაკენ, მეფის სახლამდეც კი, რომელიც მმართველობდა მთელს მიწაზე, ისმაელის მიწის გარდა; და იგი იყო ლამონის მამა.
- 2 და ეს იყო ასე, რომ იგი შევიდა მასთან მეფის სასახლეში თავის ძმებთან ერთად და ქედი მოიხარა მეფის წინაშე და უთხრა: აჰა, მეფეო, ჩვენ ვართ ამონის ძმები, რომლებიც შენ საპყრობილიდან გამოიხსენი.
- 3 და ახლა, მეფეო, თუ შენ დაინდობ ჩვენს სიცოცხლეს, ვიქნებით შენი მსახურნი. და მეფემ მათ უთხრა: წამოდექით, რადგან მე გიბოძებთ სიცოცხლეს და არ დავუშვებ, რომ თქვენ იყოთ ჩემი მსახურნი; მაგრამ მე მოვითხოვ, რომ დამეხმაროთ; რადგან ფიქრებში შეცბუნებული ვარ თქვენი ძმის, ამონის სულგრძელობისა და მისი სიტყვების დიდების გამო; და მე მსურს ვიცოდე, რა მიზეზით არ მოვიდა იგი მიდონიდან თქვენთან ერთად.
- 4 და აარონმა უთხრა მეფეს: აჰა, უფლის სულმა მას მოუწოდა სხვა გზისკენ; იგი წავიდა ისმაელის მიწაზე, რათა ასწავლოს ლამონის ხალხს.
- 5 ახლა, მეფემ მათ უთხრა: რა თქვით უფლის სულის შესახებ? აჰა, ეს არის ის, რაც მე მაწუხებს.
- 6 და ასევე, რა არის ის, რაც ამონმა თქვა: თუ მოინანიებთ – გადარჩებით და თუ არ მოინანიებთ – გაძევებულნი იქნებით უკანასკნელ დღეს?
- 7 და აარონმა უპასუხა და უთხრა: თუ გწამს, რომ ღმერთი არსებობს? და მეფემ თქვა: მე ვიცი, ამაღლეკიელები ამბობენ, რომ ღმერთი არსებობს და მე ნება დავრთე მათ, აეშენებინათ სამლოცველოები, რათა ერთად შეკრებილიყვნენ, რომ თაყვანი ეცათ მისთვის. და თუ შენ ამბობ, რომ ღმერთი არსებობს – აჰა მე ვიწამებ.

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

- 8 და ახლა, როდესაც აარონმა ეს მოისმინა, მისმა გულმა გაიხარა და მან თქვა; აჰა, ეს ისეთივე ჭეშმარიტებაა, როგორც შენ ხარ ცოცხალი, მეფეო, ასევე არსებობს ღმერთი.
- 9 და მეფემ თქვა: ნუთუ ღმერთი არის ის დიადი სული, რომელმაც გამოიყვანა ჩვენი მამები იერუსალიმიდან?
- 10 და აარონმა მას უთხრა: დიახ, ის არის ის დიადი სული და მან შექმნა ყველაფერი როგორც ზეცაში, ასევე მიწაშიც. გწამს ამის?
- 11 და მან თქვა: დიახ, მე მწამს, რომ დიადმა სულმა შექმნა ყველაფერი და მე მსურს, რომ შენ მომიყვე ამ ყველაფრის შესახებ და მე ვიწამებ შენს სიტყვებს.
- 12 და იყო ასე: როდესაც აარონმა დაინახა, რომ მეფე იწამებს მის სიტყვებს, მან დაიწყო ადამის შექმნიდან, უკითხავდა რა მეფეს წმინდა წერილებს, თუ როგორ შექმნა ღმერთმა ადამიანი საკუთარ ხატად და რომ ღმერთმა მისცა მას მცნებები და რომ შეცოდების გამო ადამიანი დაეცა.
- 13 და აარონი უხსნიდა მას წმინდა წერილებს ადამის შექმნიდან, განუმარტავდა რა ადამიანის დაცემასა და მის ხორციელ მდგომარეობას და ქრისტეს მეშვეობით გამოსყიდვის გეგმას, რომელიც მომზადებული იყო ქვეყნის დასაბამიდან, ყველასთვის, ვინც იწამებს მის სახელს.
- 14 და ვინაიდან ადამიანი დაეცა, მას არ შეეძლო თავად დაემსახურებინა რაიმე; მაგრამ ქრისტეს ტანჯვა და სიკვდილი გამოისყიდის მათ ცოდვებს რწმენითა და მონანიებით და ასე შემდეგ; და რომ ის დაამსხვრევს სიკვდილის ბორკილებს, რათა საფლავმა არ გაიმარჯვოს, რათა სიკვდილის ნესტარი შთაინთქას დიდების იმედში; და აარონმა ეს ყველაფერი მეფეს აუხსნა.

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

15 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც აარონმა მას აუხსნა ეს ყველაფერი, მეფემ თქვა: რა უნდა გავაკეთო, რომ ვიქონიო მარადიული სიცოცხლე, რომლის შესახებაც შენ ლაპარაკობდი? დიახ, რა უნდა მოვიმოქმედო, რომ ღვთისგან ვიშვა, მკერდიდან ამ ბოროტი სულის მოსათხრელად და მივიღო მისი სული, რათა აღვივსო სიხარულით, რომ უკანასკნელ დღეს არ ვიქნა გაძევებული? აჰა, მან თქვა: მე დავთმობ ყველაფერს, რაც მაბადია, დიახ, მე დავთმობ ჩემს სამეფოს, რათა მივიღო ეს დიდი სიხარული.

16 მაგრამ აარონმა მას უთხრა: თუ შენ გსურს ეს ყველაფერი, თუ შენ ქედს მოიხრი ღმერთის წინაშე, დიახ, თუ მოინანიებ შენს ყველა ცოდვას და ქედს მოიხრი ღმერთის წინაშე და რწმენით შეჰღადადებ მის სახელს, იწამებ რა, რომ მიიღებ, მაშინ მიიღებ იმ იმედს, რომელსაც მოისურვებ.

17 და იყო ასე, რომ როდესაც აარონმა თქვა ეს სიტყვები, მეფემ, დაჩოქილმა, ქედი მოიხარა უფლის წინაშე: დიახ, მიწაზეც დაემხო და მხურვალედ შეჰღადადა სიტყვებით:

18 ღმერთო, აარონმა მითხრა, რომ ღმერთი არსებობს; და თუ ღმერთი არსებობს და თუ შენ ხარ ღმერთი, შემაცნობინე შენი თავი და დავთმობ ყველა ცოდვას, რათა შეგიცნო და შევძლო მკვდრეთით აღდგომა და გადავრჩე უკანასკნელ დღეს. და ახლა, როდესაც მეფემ ეს სიტყვები თქვა, იგი დაეცა, ვითარცა მკვდარი.

19 და იყო ასე, რომ მისი მსახურები გაიქცნენ და დედოფალს უთხრეს ყველაფერი, რაც მეფეს დაემართა. და იგი მოვიდა მეფესთან; და როდესაც იხილა იგი განრთხმული, ვითარცა მკვდარი და ასევე აარონი და მისი ძმები, მდგომნი ისე, თითქოს ისინი იყვნენ მისი დაცემის მიზეზი, დედოფალი განრისხდა მათზე და ბრძანა, რომ მისმა ანუ მეფის მსახურებმა, შეიპყრონ ისინი და დახოცონ.

20 ახლა, მსახურებმა მეფის დაცემის მიზეზი დაინახეს, ამიტომ ვერ ბედავდნენ აარონზე და მის ძმებზე ხელის აღმართვას; და ისინი შეეხვეწნენ დედოფალს სიტყვებით: რატომ გვიბრძანებ ამ კაცების დახოცვას, როდესაც აჰა, ერთი მათგანი უფრო ძლიერია, ვიდრე ჩვენ ყველანი ერთად? ამიტომ, ჩვენ მათ წინაშე დავეცემით.

And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

And it came to pass that when Aaron had said these words, the king did bow down before the Lord, upon his knees; yea, even he did prostrate himself upon the earth, and cried mightily, saying:

O God, Aaron hath told me that there is a God; and if there is a God, and if thou art God, wilt thou make thyself known unto me, and I will give away all my sins to know thee, and that I may be raised from the dead, and be saved at the last day. And now when the king had said these words, he was struck as if he were dead.

And it came to pass that his servants ran and told the queen all that had happened unto the king. And she came in unto the king; and when she saw him lay as if he were dead, and also Aaron and his brethren standing as though they had been the cause of his fall, she was angry with them, and commanded that her servants, or the servants of the king, should take them and slay them.

Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

21 ახლა, როდესაც დედოფალმა იხილა მსახურთა შიში, მასაც ასევე ძალზედ შეეშინდა, რომ მასზედ არ მოვლენილიყო რაიმე ბოროტი. და მან უბრძანა თავის მსახურებს, რომ წასულიყვნენ და ხალხისთვის დაეძახათ, რათა მათ დაეხოცათ აარონი და მისი ძმები.

22 ახლა, როდესაც აარონმა იხილა დედოფლის შეუპოვრობა, იცოდა რა ხალხის გულქვაობის შესახებ, შეეშინდა, რომ არ შეკრებილიყვნენ ერთად მრავალნი და მათ შორის არ მომხდარიყო დიდი განხეთქილება და არეულობა, ამიტომ, მან გაიწოდა ხელი და მეფე მიწიდან წამოაყენა და უთხრა: ადექი. და ის ფეხზე დადგა, მიიღო რა ძალ-ღონე.

23 ახლა, ეს მოხდა დედოფლისა და მისი მრავალი მსახურის თანდასწრებით. და როდესაც მათ ეს იხილეს, დიდად გაოცდნენ და შეეშინდათ. და მეფე წინ გამოვიდა და მიმართა მათ. და იგი მოძღვრავდა მათ ისე, რომ მთელი ოჯახი მოიქცა უფლის რწმენაში.

24 ახლა, დედოფლის ბრძანების გამო, იქ მრავალნი შეიკრიბნენ და მათ შორის წარმოიქმნა დიდი უკმაყოფილება აარონისა და მისი ძმების გამო.

25 მაგრამ მეფე გამოვიდა წინ მათ შორის და მათ ემსახურა. და ისინი დამშვიდდნენ აარონისა და მათ გამო, ვინც მასთან იყო.

26 და იყო ასე, რომ როდესაც მეფემ იხილა, რომ ხალხი დამშვიდდა, მან ბრძანა, რომ აარონი და მისი ძმები წინ დამდგარიყვნენ ხალხში, რათა მათთვის სიტყვა ექადაგათ.

27 და იყო ასე, რომ მეფემ გააგზავნა მთელს მიწაზე მოწოდება, მთელ თავის ხალხში, რომლებიც იყვნენ მის მიწაზე, რომლებიც იყვნენ მთელ შემოგარენში, რომელიც ზღვასაც კი ესაზღვრებოდა აღმოსავლეთითა და დასავლეთით და რომელიც გაყოფილი იყო ზარაჰემლას მიწიდან უდაბნოს ვიწრო ზოლით, რომელიც მოდიოდა აღმოსავლეთის ზღვიდან დასავლეთის ზღვამდე და ზღვის სანაპიროს ნაპირებამდე და უდაბნოს საზღვრებამდე, რომელიც იყო ზარაჰემლას მიწის ჩრდილოეთით, მანტის საზღვრებს იქით, სიდონის მდინარის სათავეში, მიმდინარე აღმოსავლეთიდან დასავლეთისკენ; ასე იყვნენ ლამანიელები და ნეფიელები გაყოფილნი.

Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

Now when Aaron saw the determination of the queen, he, also knowing the hardness of the hearts of the people, feared lest that a multitude should assemble themselves together, and there should be a great contention and a disturbance among them; therefore he put forth his hand and raised the king from the earth, and said unto him: Stand. And he stood upon his feet, receiving his strength.

Now this was done in the presence of the queen and many of the servants. And when they saw it they greatly marveled, and began to fear. And the king stood forth, and began to minister unto them. And he did minister unto them, insomuch that his whole household were converted unto the Lord.

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

- 28 ახლა, ლამანიელთა უფრო ზარმაცი ნაწილი ცხოვრობდა უდაბნოში და იმყოფებოდა კარვებში; და ისინი გაფანტულნი იყვნენ უდაბნოში დასავლეთით, ნეფის მიწაზე; დიახ, ასევე ზარაჰემლას მიწის დასავლეთისკენ, ზღვის სანაპიროს მიდამოებში და ნეფის მიწის დასავლეთით, მათი მამების პირველი მემკვიდრეობის ადგილზე და ამგვარად ესაზღვრებოდა ზღვის სანაპიროს.
- 29 და ასევე იყო მრავალი ლამანიელი აღმოსავლეთით ზღვის სანაპიროზე, სადაც ისინი ნეფიელებმა განდევნეს. ამგვარად, ნეფიელები თითქმის გარშემორტყმულნი იყვნენ ლამანიელებით, ამისდა მიუხედავად, ნეფიელები დაეუფლნენ მიწის ჩრდილოეთის ყველა ნაწილს, უდაბნოს საზღვრებთან და მდინარე სიდონის სათავესთან, აღმოსავლეთიდან დასავლეთისკენ, უდაბნოს ნაპირის გაყოლებით ჩრდილოეთში, სანამ არ მოვიდნენ იმ მიწაზე, რომელსაც უწოდეს ბარაქიანი.
- 30 და ის ესაზღვრებოდა მიწას, რომელსაც უწოდეს აოხრებული, რომელიც იმდენად შორს იყო ჩრდილოეთით, რომ აღწევდა მიწას, რომელიც ოდესღაც იყო დასახლებული და განადგურებული, რომელთა ძვლებიც ჩვენ მოვიხსენიეთ, რომლებიც აღმოაჩინა ზარაჰემლას ხალხმა, ეს იყო მათი გადმოსხმის პირველი ადგილი.
- 31 და ისინი მოვიდნენ იქიდან, სამხრეთის უდაბნოში. ამგვარად, ჩრდილოეთისკენ მიწას ეწოდა აოხრებული და მიწას სამხრეთისკენ ეწოდა ბარაქიანი, რადგან ის მიწა სავსე იყო ყველანაირი გარეული ცხოველებით, ყოველი ჯიშის, რომელთა ნაწილი ჩრდილოეთის მიწიდან მოვიდა საკვებისთვის.
- 32 და ახლა, ეს დღენახევრის სავალი იყო ნეფიელისათვის, მანძილი აღმოსავლეთსა და დასავლეთ ზღვებს შორის, ბარაქიანსა და აოხრებულ მიწებს შორის; ამგვარად, ნეფის მიწა და ზარაჰემლას მიწა იყო თითქმის წყლით გარშემორტყმული და იყო პატარა ხმელეთის ყელი ჩრდილოეთისა და სამხრეთის მიწებს შორის.

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.

And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

33 და იყო ასე, რომ ნეფიელებმა დაასახლეს მიწა ბარაქიანი, აღმოსავლეთიდან დასავლეთის ზღვისკენაც კი; და ასე ნეფიელებმა სიბრძნით, გუშაგებითა და ჯარებით შემოზღუდეს ლამანიელები სამხრეთით, რათა მათ აღარ ჰქონოდათ მამული ჩრდილოეთისკენ, რომ ჩრდილოეთისკენ ვეღარ დაეპყროთ მიწები.

34 ამიტომ, ლამანიელებს აღარ შეეძლოთ ჰქონოდათ არანაირი მამული, გარდა ნეფის მიწისა და უდაბნოს გარშემო. ახლა, ასე იყო ნეფიელთა სიბრძნის შედეგად, ვინაიდან ლამანიელები მათთვის იყვნენ მტრები და არ სურდათ ყოველი მხრიდან მათი შემოტევების მოგერიება; ასევე, რათა მათ ჰქონოდათ ქვეყანა, საითაც შეძლებდნენ გაქცევას, სურვილის შესაბამისად.

35 ახლა, ვთქვი რა ეს ყველაფერი, ვუბრუნდები ამონისა და აარონის, ომნერისა და ხიმნის და მათი ძმების ამბავს.

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites—as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

ალმა 23

- 1 აჰა, ახლა, იყო ასე, რომ ლამანიელთა მეფემ გააგზავნა მოწოდება მთელს თავის ხალხში, რომ ხელი არ აღემაართათ ამონზე, აარონზე, ომნერზე ან ხიმნიზე, არცერთ მათ ძმაზე, რომლებიც წავიდოდნენ ღმერთის სიტყვის საქადაგებლად, სადაც არ უნდა ყოფილიყვნენ, მათი მიწის ნებისმიერ ნაწილში.
- 2 დიახ, მან გაუგზავნა ბრძანება, არ აღემაართათ ხელი მათ შესაბოჭად ან საპყრობილეში ჩასაგდებად, არც უნდა ეფურთხებინათ მათთვის, არც ეცემათ, არც თავიანთი სინაგოგებიდან არ უნდა გაეძევიებინათ, არც გაემათრახებინათ და არც ქვები დაეშინათ, არამედ უნდა ჰქონოდათ თავისუფლად შესვლის უფლება მათ სახლებში, ასევე მათ ტაძრებსა და სამლოცველოებში.
- 3 ამგვარად, მათ შეეძლოთ ევლოთ და ექადაგათ სიტყვა თავიანთი სურვილისამებრ, რადგან მეფე მოქცეული იყო უფლის რწმენაში და მთელი მისი ოჯახიც; ამიტომ, მან გაუგზავნა მოწოდება თავის ხალხს მთელ მიწაზე, რათა ღვთის სიტყვას არ ჰქონოდა არანაირი წინააღმდეგობა, არამედ, რომ მთელ მიწაზე გავრცელებულიყო, რათა მისი ხალხი დარწმუნებულიყო თავიანთი მამების ჩვეულებების ბოროტებაში და იმაში, რომ ისინი ყველანი ძმები არიან და არ უნდა ჰკლან, არ გაძარცვონ, არ იქურდონ და არ იმრუშონ, რათა არ ჩაიდინონ რაიმე სიბოროტე.
- 4 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც მეფემ გააგზავნა მოწოდება, აარონი და მისი ძმები დადიოდნენ ქალაქიდან ქალაქში, ერთი სამლოცველო სახლიდან მეორეში, აარსებდნენ რა ეკლესიებს და აკურთხებდნენ მღვდლებსა და მასწავლებლებს მთელ მიწაზე ლამანიელთა შორის, რათა მათ შორის ექადაგათ და ესწავლებინათ ღვთის სიტყვა; და ამგვარად, მათ დაიწყეს დიდი წარმატების მიღწევა.
- 5 და ათასები იქნენ მიყვანილნი უფლის ცოდნამდე, დიახ, ათასები იქნენ მიყვანილნი, რათა ერწმუნათ ნეფიელთა ჩვეულებები; და მათ ასწავლიდნენ ჩანაწერებსა და წინასწარმეტყველებებს, რომლებმაც გადმოცემით მოაღწიეს დღევანდელ დღემდე.

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

- 6 და ისე, როგორც ცოცხალია უფალი, ისევე ჭეშმარიტია, რომ მათ, ვინც იწამეს ანუ ყველა, ვინც მიყვანილ იქნა ჭეშმარიტების ცოდნამდე, ამონისა და მისი ძმების ქადაგებების მეშვეობით, შესაბამისად გამოცხადების სულისა და წინასწარმეტყველებისა და ღმერთის ძალის, რომელიც მათში სასწაულებს ახდენს – დიახ, მე გეუბნებით: ისე, როგორც ცოცხალია უფალი, ისე ყველა ლამანიელი, რომელმაც იწამა მათი ქადაგება და მოქცეულ იქნა უფლის რწმენაში, არასდროს აღარ ასცდენია გზას.
- 7 რადგან იქცნენ მართალ ხალხად; დათმეს თავიანთი ჯანყის იარაღი, ისე, რომ მეტად აღარ იბრძოდნენ არც ღმერთისა, არც რომელიმე თავიანთი ძმების წინააღმდეგ.
- 8 ახლა, ესენი არიან, რომლებიც მოიქცნენ უფლის რწმენაში:
- 9 ლამანიელთა ხალხი, რომელიც იყო ისმაელის მიწაზე;
- 10 და ასევე ლამანიელთა ხალხი, რომელიც იყო მიდონის მიწაზე;
- 11 და ასევე ლამანიელთა ხალხი, რომელიც იყო ნეფის ქალაქში;
- 12 და ასევე ლამანიელთა ხალხი, რომელიც იყო შილომის მიწაზე და ისინი, რომლებიც იყვნენ შემლონის მიწაზე და ასევე ლემუელის ქალაქში და შიმნილომის ქალაქში.
- 13 და ეს არის ლამანიელთა ქალაქების სახელწოდებები, რომლებიც უფლის რწმენაში მოიქცნენ; და ესენი არიან, რომლებმაც დათმეს თავიანთი ჯანყის იარაღი, დიახ, მთელი თავიანთი საომარი იარაღი; და ისინი ყველანი ლამანიელები იყვნენ.
- 14 და ამაღეკიელები არ იქნენ მოქცეულნი, გარდა ერთისა; ასევე არცერთი ამულონიელთაგან; მაგრამ მათ გაიქვავეს გული, ასევე ლამანიელებს გაუქვავეს გული მიწის იმ ნაწილში, სადაც ისინი ცხოვრობდნენ, დიახ, მათ ყველა სოფელსა და ქალაქში.
- 15 ამიტომ, ჩვენ მოვიხსენიეთ ლამანიელთა ყველა ქალაქი, სადაც მათ მოინანიეს და მოვიდნენ ჭეშმარიტების ცოდნისკენ და მოქცეულ იქნენ.

And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.

For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.

Now, these are they who were converted unto the Lord:

The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;

And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.

And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.

And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land wheresoever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.

Therefore, we have named all the cities of the Lamanites in which they did repent and come to the knowledge of the truth, and were converted.

16 და ახლა, იყო ასე, რომ მეფეს და მათ, რომლებიც მოქცეულ იქნენ, სურდათ, რომ სახელი რქმეოდათ, რომლითაც შესაძლებელი იქნებოდა მათი განსხვავება თავიანთი ძმებისგან; ამიტომ, მეფემ ითათბირა აარონთან და მათ მრავალ მღვდელთან, იმ სახელის შესახებ, რომელიც მათ უნდა დარქმეოდათ, რათა ყოფილიყვნენ განსხვავებულნი.

17 და იყო ასე, რომ მათ დაირქვეს სახელი – ანტი-ნეფი-ლეხიელები; და იწოდებოდნენ ამ სახელით და მათ აღარ უწოდებდნენ ლამანიელებს.

18 და ისინი გახდნენ ძალზედ შრომისმოყვარე ხალხი; დიახ, და ისინი იყვნენ ნეფიელების მიმართ კეთილგანწყობილნი; ამიტომ, ისინი დამეგობრდნენ და მათ ღმერთის წყევლა აღარ მისდევდათ.

And now it came to pass that the king and those who were converted were desirous that they might have a name, that thereby they might be distinguished from their brethren; therefore the king consulted with Aaron and many of their priests, concerning the name that they should take upon them, that they might be distinguished.

And it came to pass that they called their names Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this name and were no more called Lamanites.

And they began to be a very industrious people; yea, and they were friendly with the Nephites; therefore, they did open a correspondence with them, and the curse of God did no more follow them.

ალმა 24

- 1 და იყო ასე, რომ ამალეკიელებში და ამულონიელებში და ლამანიელებში, რომლებიც იყვნენ ამულონის მიწაზე, ასევე ჰელამის მიწაზე და ისინი, რომლებიც იყვნენ იერუსალიმის მიწაზე ანუ გარშემო მთელს მიწაზე, რომლებიც არ მოიქცნენ რწმენაში და არ დაირქვეს სახელად ანტი-ნეფი-ლეხი, ამალეკიელებმა და ამულონიელებმა მათში წყრომა გააღვივეს თავიანთი ძმების წინააღმდეგ.
- 2 და მათი მრისხანება ძალზედ გაღვივდა მათ წინააღმდეგ, იმდენადაც კი, რომ მათ დაიწყეს მეფის წინააღმდეგ ჯანყი ისე, რომ აღარ უნდოდათ, იგი მათი მეფე ყოფილიყო; ამიტომ, მათ აღმართეს იარაღი ანტი-ნეფი-ლეხის ხალხის წინააღმდეგ.
- 3 ახლა, მეფემ გადასცა სამეფო თავის შვილს და მას უწოდა ანტი-ნეფი-ლეხი.
- 4 და მეფე მოკვდა იმავე წელს, როდესაც ლამანიელებმა დაიწყეს ომისათვის მზადება ღმერთის ხალხის წინააღმდეგ.
- 5 ახლა, როდესაც ამონმა და მისმა ძმებმა და ყველამ, ვინც მათთან ერთად მოვიდა, იხილეს ლამანიელთა მზადება მათი ძმების გასანადგურებლად, ისინი წავიდნენ მიდიანის მიწაზე და იქ ამონი შეხვდა თავის ყველა ძმას; და იქიდან ისინი მივიდნენ ისმაელის მიწაზე, რათა ეთათბირათ ლამონთან და ასევე მის ძმასთან, ანტი-ნეფი-ლეხისთან, იმის შესახებ, რა უნდა მოემოქმედათ ლამანიელებისაგან თავის დასაცავად.
- 6 ახლა, მთელ ხალხში არ იყო არცერთი სული, რომელიც მოიქცა უფლის რწმენაში, რომელიც აღმართავდა იარაღს თავისი ძმების წინააღმდეგ; არა, ისინი არც კი ემზადებოდნენ ომისთვის; დიახ, ასევე უბრძანა მეფემაც, რომ ეს არ გაეკეთებინათ.
- 7 ახლა, ეს არის სიტყვები, რომლებიც მან უთხრა ხალხს ამის შესახებ: მე მადლობას ვუხდი ჩემს ღმერთს, ჩემო საყვარელო ხალხო, რომ ჩვენმა დიდმა ღმერთმა თავისი სიკეთით მოგვიგზავნა ეს ჩვენი ძმები, ნეფიელები, რათა ექადაგათ ჩვენთვის და დავერწმუნებინეთ ჩვენი მამების ჩვეულებების სიბოროტეში.

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

- 8 და აჰა, მე მადლობას ვუხდი ჩემს დიად ღმერთს, რომ მან გვიბოძა თავისი სულის ნაწილი, რათა მოეღობო ჩვენი გულები, რომ დავმეგობრებულიყავით ამ ძმებთან, ნეფიელებთან.
- 9 და აჰა, მე ასევე მადლობას ვუხდი ჩემს ღმერთს, რომ ამ დამეგობრებით ჩვენ დავრწმუნდით ჩვენს ცოდვებში და მრავალ მკვლელობაში, რომელნიც ჩვენ ჩავიდინეთ.
- 10 და მე ასევე მადლობას ვუხდი ჩემს ღმერთს, დიახ, დიად ღმერთს, რომ მან ნება გვიბოძა, მოგვენანიებინა ეს ყველაფერი და ასევე იმისათვის, რომ მან გვაპატიო ეს ჩვენი მრავალი ცოდვა და მკვლელობა, რომელნიც ჩვენ ჩავიდინეთ და გულებიდან მოგვაცილა დანაშაული თავისი ძის მადლით.
- 11 და ახლა, აჰა, ჩემო ძმებო, რაკილა ეს არის ყველაფერი, რისი გაკეთებაც ჩვენ შეგვიძლია (რადგან მთელი კაცობრიობიდან ჩვენ თავად ვიყავით ყველაზე მეტად დაკარგულნი) რომ მოვინანიოთ ყველა ჩვენი ცოდვა და მრავალი მკვლელობა, რომლებიც ჩვენ ჩავიდინეთ და შევთხოვოთ ღმერთს, მოგვაცილოს ისინი გულიდან, რადგან ეს იყო ყველაფერი, რისი გაკეთებაც შეგვიძლო, რათა საკმარისად მოგვენანიებინა ღმერთის წინაშე, რომ მას მოეცილებინა ჩვენი ლაქა –
- 12 ახლა, ჩემო საუკეთესო, საყვარელო ძმებო, ვინაიდან ღმერთმა მოგვაცილა ლაქები და ჩვენი ხმლები აელვარდა, მოდით ნულარ დავსვრით ხმლებს ჩვენი ძმების სისხლით.
- 13 აჰა, გეუბნებით: არა, მოდით შევაკავოთ ხმლები, რათა არ დაისვაროს ჩვენი ძმების სისხლით; რადგან, თუ ჩვენ კვლავ დავსვრით ჩვენს ხმლებს, ისინი ველარ განიწმინდება ისე, რომ აელვარდეს ჩვენი დიადი ღმერთის ძის სისხლით, რომელიც დაიღვრება ჩვენი ცოდვების გამოსასყიდად.
- 14 და დიადმა ღმერთმა შეგვიწყალა და გაგვანდო ეს ყველაფერი, რათა არ დავლუპულიყავით; დიახ, მან გაგვანდო ეს ყველაფერი წინასწარ, რადგან მას უყვარს ჩვენი სულები ისე, როგორც უყვარს ჩვენი შვილები; ამიტომ, თავისი მოწყალებით ის გვევლინება საკუთარი ანგელოზებით, რათა ხსნის გეგმა გახდეს ცნობილი ჩვენთვის, ასევე მომავალი თაობებისთვის.

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

15 როგორი მოწყალეა ჩვენი ღმერთი! და ახლა, აჰა, რადგან ეს არის ყველაფერი, რისი გაკეთებაც ჩვენ შეგვიძლია ჩვენივე ცოდვების მოსაცილებლად და ჩვენი ხმლების ასაელვარებლად, მოდით დავმალოთ ისინი, რათა დარჩნენ ელვარენი, როგორც დამოწმება ჩვენი ღმერთისადმი უკანასკნელ დღეს ანუ იმ დღეს, როდესაც მის წინაშე წარვსდგებით, რათა ვიქნეთ განკითხულნი, რომ არ დავსვარეთ ჩვენი ხმლები ძმების სისხლით მაშინ, როდესაც გაგვიზიარა თავისი სიტყვა და ამით განგვწმინდა.

16 და ახლა, ჩემო ძმებო, თუ ჩვენს ძმებს სურთ ჩვენი განადგურება, აჰა, ჩვენ დავმალავთ ხმლებს, დიახ, ჩვენ მათ მიწაში ღრმადაც ჩავმარხავთ, რათა ისინი დარჩნენ მოელვარე, როგორც დამოწმება უკანასკნელ დღეს, რომ ჩვენ ისინი არასდროს არ გამოგვიყენებია; და თუ ჩვენი ძმები გაგვანადგურებენ, აჰა, ჩვენ წავალთ ჩვენს ღმერთთან და გადავრჩებით.

17 და ახლა, ეს იყო ასე, რომ როდესაც მეფემ დაასრულა ეს სიტყვები და მთელი ხალხი იყო ერთად შეკრებილი, მათ აიღეს ხმლები და მთელი იარაღი, რომელიც ადამიანის სისხლის საღვრელად გამოიყენებოდა და ისინი მიწაში ღრმად დამარხეს.

18 და ასე მოიქცნენ ისინი, იყო რა ეს მათ თვალში დამოწმება ღმერთისათვის და ასევე ადამიანებისათვის, რომ ისინი აღარ გამოიყენებდნენ იარაღს ადამიანის სისხლის დასაღვრელად; და ასე მოიქცნენ ღმერთისთვის დასადასტურებლად და აღთქმისათვის, რომ ძმების სისხლის დაღვრის მაგივრად ისინი შესწირავდნენ საკუთარ სიცოცხლეს და იმის მაგივრად, რომ წაერთმიათ ძმისთვის, ისინი დათმობდნენ თავისას და იმის მაგივრად, რომ გაეტარებინათ დღეები სიზარმაცეში, ისინი ბევრს იშრომებდნენ საკუთარი ხელით.

19 და ამგვარად ვხედავთ, რომ როდესაც ეს ლამანიელები მოყვანილნი იქნენ რწმენისა და ჭეშმარიტების ცოდნისაკენ, ისინი იყვნენ მტკიცენი და არჩევდნენ დატანჯულიყვნენ სიკვდილამდე, ვიდრე ჩაედინათ ცოდვა; და ამგვარად ვხედავთ, რომ მათ დამარხეს თავიანთი მშვიდობის იარაღი ანუ მათ ჩამარხეს საომარი იარაღი მშვიდობისათვის.

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

20 და იყო ასე, რომ მათი ძმები, ლამანიელები, მოემზადნენ ომისთვის და მოვიდნენ ნეფის მიწაზე მეფის განადგურების მიზნით, რათა სხვა დაესვათ მის მაგივრად და ასევე იმისთვის, რომ ანტი-ნეფი-ლეხის ხალხი აღეგავათ ამ მიწიდან.

21 ახლა, როდესაც ხალხმა იხილა, რომ ისინი მოდიოდნენ მათ წინააღმდეგ, გამოვიდნენ მათ დასახვედრად და მიწაზე განერთხნენ მათ წინაშე და მოუწოდებდნენ უფლის სახელს; და ასეთ მდგომარეობაში იყვნენ, როდესაც ლამანიელები თავს დაესხნენ და დაიწყეს მახვილებით მათი ხოცვა.

22 და ასე, არ შეხვდათ რა არანაირი წინააღმდეგობა, მათ დახოცეს ათას ხუთი მათგანი და ჩვენ ვიცით, რომ ისინი არიან კურთხეულნი, რადგან წავიდნენ თავიანთ ღმერთთან საცხოვრებლად.

23 ახლა, როდესაც ლამანიელებმა იხილეს, რომ მათი ძმები ხმაღს არ გაურბოდნენ და არ ერიდებოდნენ მას არც მარცხნიდან და არც მარჯვნიდან, არამედ წვებოდნენ და იღუპებოდნენ და ადიდებდნენ ღმერთს, მახვილით სიკვდილის დროსაც კი –

24 ახლა, როდესაც ლამანიელებმა ეს იხილეს, თავი შეიკავეს მათი ხოცვისაგან და იყვნენ ბევრნი, რომლებსაც გული აუჩუყდათ თავიანთი ძმებისთვის, რომლებიც მახვილის ქვეშ დაეცნენ, რადგან ინანიებდნენ იმას, რაც ჩაიდინეს.

25 და იყო ასე, რომ მათ დაყარეს საომარი იარაღი და აღარ სურდათ მისი აღება, რადგან სინდისი ქეჯნიდათ ჩადენილი მკვლევლობების გამო; და მიწაზე დაეშვნენ თავიანთი ძმებისთვის, მიენდნენ მათ მოწყალებას, რომელთა იარაღიც აღმართული იყო მათ დასახოცად.

26 და იყო ასე, რომ იმ დღეს ღმერთის ხალხის რაოდენობა უფრო გაიზარდა, ვიდრე დახოცილთა რიცხვი და ისინი, რომლებიც დაიხოცნენ, იყვნენ მართალი ხალხი, ამიტომ არ გვაქვს მიზეზი დავეჭვდეთ იმაში, რომ ისინი გადარჩნენ.

27 და დახოცილთა შორის არ იყო ბოროტი ადამიანი; მაგრამ ათასზე მეტი მოყვანილ იქნა ჭეშმარიტების ცოდნამდე; ამგვარად ვხედავთ, რომ უფალი მოქმედებს მრავალი გზით თავისი ხალხის გადასარჩენად.

And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nephi-Lehi out of the land.

Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

28 და ახლა, უმრავლესობა ლამანიელთა შორის, რომლებმაც დახოცეს ამდენი თავიანთი ძმა, იყვნენ ამალეკიელები და ამულონიელები, რომელთა უმრავლესობა ნეჰორის ზნე-ჩვეულების მიმდევარი იყო.

29 ახლა, მათ შორის, ვინც შეუერთდა უფლის ხალხს, არ იყო არცერთი ამალეკიელი ან ამულონიელი ან ვინმე, რომელიც მისდევდა ნეჰორის წესს, არამედ იყვნენ ლამანისა და ლემუელის პირდაპირი შთამომავლები.

30 და ასე, ჩვენ ნათლად ვხედავთ, რომ მას შემდეგ, რაც ხალხი, რომელიც ერთხელ განათლდა ღმერთის სულით და ჰქონდა დიდი ცოდნა სამართლიანობის შესახებ და შემდეგ ჩავარდა ცოდვაში და შეცოდებაში, გახდა უფრო მეტად ხისტად და ამგვარად, მათი მდგომარეობა ხდება იმაზე უარესი, ვიდრე იქნებოდა მაშინ, თუ არ ეცოდინებოდათ ყოველივე ამის შესახებ.

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

ალმა 25

- 1 და აჰა, ახლა იყო ასე, რომ ის ლამანიელები იყვნენ უფრო განრისხებულნი, რადგან დახოცეს საკუთარი ძმები; ამიტომ, მათ დაიფიცეს, რომ შურს იძიებდნენ ნეფიელებზე; და იმ დროს აღარ ცდილობდნენ ანტი-ნეფი-ლეხის ხალხის ხოცვას.
- 2 მაგრამ მათ წაიყვანეს საკუთარი ჯარი და მივიდნენ ზარაჰემლას მიწის საზღვრებთან და თავს დაესხნენ ხალხს, რომელნიც იყვნენ ამონიჰაჰის მიწაზე და გაანადგურეს ისინი.
- 3 და მას შემდეგ, მათ ჰქონდათ მრავალი ბრძოლა ნეფიელებთან, სადაც მათ სდევნიდნენ და ხოცავდნენ.
- 4 და იმ ლამანიელთა შორის, რომლებიც დახოცილნი იქნენ, იყო ამულონისა და მისი ძმების თითქმის მთელი შთამომავლობა, რომელნიც იყვნენ ნოეს მღვდლები და ისინი ნეფიელთა ხელით იქნენ დახოცილნი;
- 5 და დანარჩენებმა, გაიქცნენ რა აღმოსავლეთ უდაბნოში და მიიტაცეს ხელისუფლება და უფლებამოსილება ლამანიელებზე, ბრძანეს, რომ მრავალი ლამანიელი დაღუპულიყო ცეცხლში მათი რწმენის გამო.
- 6 რადგან მრავალმა მათგანმა, გადაიტანა რა ამდენი დანაკარგი და გაჭირვება, იწყო გახსენება იმ სიტყვების, რომლებიც აარონმა და მისმა ძმებმა უქადაგეს მათ თავიანთ მიწაზე; ამიტომ, მათ დაიწყეს თავიანთი მამების ჩვეულებების უარყოფა და რწმენა უფალში და იმაში, რომ მან მისცა დიდი ძალა ნეფიელებს და ამგვარად მრავალი მათგანი იქნა უდაბნოში მოქცეული.
- 7 და იყო ასე, რომ იმ მმართველებმა, რომლებიც შემორჩნენ ამულონის შვილებისგან, ბრძანეს, რომ ისინი დახოცილიყვნენ, დიახ, ყველა, ვინც იწამა ყოველივე ეს.
- 8 ახლა, ამ მოწამეობამ მრავალ მათ ძმაში გააღვივა წყრომა; და უდაბნოში განხეთქილება დაიწყო და ლამანიელებმა დაიწყეს ამულონისა და მისი ძმების შთამომავლებზე ნადირობა და მათი ხოცვა; და ისინი აღმოსავლეთ უდაბნოში გაიქცნენ.

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

- 9 და აჰა, ლამანიელები მათზე დღემდეც ნადირობენ. ასე ახდა აბინადის სიტყვები, რომელნიც მან თქვა მღვდელთა შთამომავლობაზე, რომელთა გამოც იგი ცეცხლში ტანჯვით მოკვდა.
- 10 რადგან მან უთხრა მათ: რასაც თქვენ მიზამთ, იქნება სიმბოლო იმისა, რაც მოვა.
- 11 და ახლა, აბინადი იყო პირველი, რომელიც ცეცხლისაგან სიკვდილით დაიტანჯა, ღმერთში თავისი რწმენის გამო; და აი ამას გულისხმობდა, რომ მრავალი დაიტანჯებოდა ცეცხლში სიკვდილით ისე, როგორც თავად დაიტანჯა.
- 12 და მან უთხრა ნოეს მღვდლებს, რომ მათი შთამომავლობა მრავალს დახოცავდა ისევე, როგორც მას; და მათ შორს გაფანტავდნენ და დახოცავდნენ ისე, როგორც უმწყემსო ცხვრებს სდევნიან და ხოცავენ გარეული მხეცები; და აჰა, ეს სიტყვები ახდა, რადგან მათ სდევნიდნენ ლამანიელნი და მათზე ნადირობდნენ და სცემდნენ.
- 13 და იყო ასე, რომ როდესაც ლამანიელებმა იხილეს, რომ ვერ დასძლევდნენ ნეფიელებს, ისინი კვლავ დაბრუნდნენ საკუთარ მიწაზე და მრავალი მათგანი ისმაელის და ნეფის მიწაზე მივიდა საცხოვრებლად და შეუერთდა ღმერთის ხალხს, რომელიც იყო ანტი-ნეფი-ლების ხალხი.
- 14 და მათ ასევე ჩამარხეს თავიანთი საომარი იარაღი, საკუთარი ძმებისამებრ და მართალ ხალხად იწყეს ცხოვრება და დადიოდნენ უფლის გზებით და ცდილობდნენ, დაეცვათ მისი მცნებები და წესები.
- 15 დიახ, ისინი იცავდნენ მოსეს რჯულს, რადგან საჭირო იყო, რომ ამ დრომდე მათ დაეცვათ მოსეს რჯული, რადგან ის მთლიანად ჯერ არ იყო აღსრულებული. მაგრამ მოსეს რჯულის მიუხედავად, ისინი ელოდნენ ქრისტეს მოსვლას, თვლიდნენ, რომ მოსეს რჯული იყო მისი მოსვლის სიმბოლო და სწამდათ, რომ მათ უნდა დაეცვათ ის გარეგნული ადათ-წესები იმ დრომდე, სანამ იგი მათ გამოეცხადებოდათ.

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

16 ახლა, მათ არ ეგონათ, რომ მოსეს რჯულით მოვიდოდა ხსნა, მაგრამ მოსეს რჯული ამტკიცებდა მათ რწმენას ქრისტეში და ასე ინარჩუნებდნენ ისინი მარადიული ხსნის იმედს, რწმენის მეშვეობით, ენდობოდნენ რა წინასწარმეტყველების სულს, რომელიც ლაპარაკობდა იმაზე, რაც მოვა.

17 და ახლა, აჰა, ამონმა და აარონმა და ომნერმა და ხიმნიმ და მათმა ძმებმა ძალზედ გაიხარეს იმ წარმატებით, რომელსაც მათ მიაღწიეს ლამანიელთა შორის, ხედავდნენ რა, რომ უფალმა უბოძა მათ თავიანთი ლოცვების შესაბამისად და რომ ასევე მათ ყოველნაირად დაუმტკიცა თავისი სიტყვა.

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni, and their brethren did rejoice exceedingly, for the success which they had had among the Lamanites, seeing that the Lord had granted unto them according to their prayers, and that he had also verified his word unto them in every particular.

ალმა 26

- 1 და ახლა, ეს არის ამონის სიტყვა თავისი ძმების მიმართ: ჩემო ძმებო და ძმობილებო, აჰა, მე თქვენ გეუბნებით, რაოდენ დიდი მიზეზი გვაქვს სიხარულისთვის, რადგან განა შეგვეძლო წარმოგვედგინა, როდესაც ვიწყებდით ზარაჰემლას მიწიდან, რომ ღმერთი ასეთ დიდ კურთხევებს გვიბოძებდა?
- 2 და ახლა, მე გეკითხებით, რა დიდი კურთხევები მოავლინა მან ჩვენზე? შეგიძლიათ თქვათ?
- 3 აჰა, მე ვუპასუხებ თქვენს მაგივრად; ჩვენი ძმები, ლამანიელნი, იყვნენ წყვდიადში, დიახ, უბნელეს უფსკრულში, მაგრამ, აჰა, რამდენი მათგანია მოყვანილი, რათა იხილოს ღმერთის საოცარი სინათლე! და ეს არის ჩვენზედ მოვლენილი კურთხევა, რომ გავხდით იარაღად ღმერთის ხელში, რათა შეგვესრულებინა ეს დიდი საქმე.
- 4 აჰა, ათასობით მათგანი ხარობს და ღმერთის ფარაში არიან მოყვანილნი.
- 5 აჰა, მინდორი იყო მომწიფებული და ხარტ კურთხეულნი, რადგან იქნევდით ნამგალს და მთელი თქვენი ძალით იმკიდით მოსავალს, დიახ, მთელი დღე შრომობდით; და აჰა, შეხედეთ, რამდენი ძნა შეგიკვრიათ! და ისინი შეგროვდება ბელელში, რათა არ განიავდეს.
- 6 დიახ, ისინი არ დაეცემა ქარიშხალში უკანასკნელ დღეს; დიახ, არც გრიგალი არ ჩააგდებს მათ განსაცდელში; არამედ როდესაც ქარიშხალი მოვა, ისინი შეგროვდება ერთად თავის ადგილზე, რათა ქარიშხალმა ვერ ავნოს; დიახ, მათ ვერც საშინელი ქარები ვერ განდევნის იქით, საითაც მტერს სურს მათი წაყვანა.
- 7 მაგრამ, აჰა, ისინი არიან სამკლის უფლის ხელში და არიან მისი; და ის, უკანასკნელ დღეს, მათ აღამაღლებს.
- 8 კურთხეული იყოს ჩვენი ღმერთის სახელი; მოდით ვიმღეროთ მისი სადიდებელი, დიახ, მოდით, მაღლიერებით აღვაკვლინოთ მისი წმინდა სახელი, რადგან იგი აღასრულებს სამართალს სამარადისოდ.

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garners, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

- 9 რადგან ჩვენ რომ არ წავსულიყავით ზარაჰემლას მიწიდან, ეს ჩვენი ძალზედ საყვარელი ძმები, რომლებმაც ასე ძლიერად შეგვიყვარეს, კვლავ ეწამებოდნენ ჩვენს მიმართ სიძულვილის გამო, დიახ, და ასევე იქნებოდნენ უცხონი ღმერთისათვის.
- 10 და ეს იყო ასე, რომ როდესაც ამონმა თქვა ეს სიტყვები, მისმა ძმამ, აარონმა, უსაყვედურა, სიტყვებით: ამონ, მე ვშიშობ, რომ შენ სიხარულს მიჰყევხარ ტრაბახისკენ.
- 11 მაგრამ ამონმა მიუგო: მე არ ვტრაბახობ არც ჩემი ძალით და არც ჩემი სიბრძნით; მაგრამ, აჰა, ჩემი სიხარული არის სრული, დიახ, გული პირამდე ამევსო სიხარულით და გავიხარებ ჩემს ღმერთში.
- 12 დიახ, ვიცი, რომ ვარ არარაობა; ხოლო რაც შეეხება ჩემს ძალას, ვარ სუსტი; ამიტომ, არ ვტრაბახობ საკუთარი თავით, მაგრამ ვიტრაბახებ ჩემი ღმერთით, რადგან მისი ძალით შემიძლია ყველაფრის გაკეთება; დიახ, აჰა, მრავალი ძლიერი სასწაული მოვახდინეთ ამ მიწაზე, რის გამოც ჩვენ სამუდამოდ განვადიდებთ მის სახელს.
- 13 აჰა, რამდენი ათასი ჩვენი ძმა გამოეხსნა ჯოჯოხეთის ტკივილს; და მოყვანილნი არიან, რათა იგალობონ გამომსყიდველი სიყვარული და ეს მისი სიტყვის ძალის გამო, რომელიც არის ჩვენში, ამიტომ, ნუთუ არ გვაქვს დიდი სიხარულის მიზეზი?
- 14 დიახ, ჩვენ გვაქვს მიზეზი, ვადიდოთ იგი მარადის, რადგან ის არის უზენაესი ღმერთი და მან ჩვენი ძმები ჯოჯოხეთის ჯაჭვებისგან გამოიხსნა.
- 15 დიახ, ისინი გარშემორტყმულნი იყვნენ მარადიული წყვიადითა და განადგურებით; მაგრამ, აჰა, მან ისინი მოიყვანა მარადიულ სინათლეში, დიახ, მარადიულ ხსნაში და გარშემორტყმულნი არიან მისი უბადლო სიყვარულის მაღლით; დიახ, და ჩვენ ვიყავით იარაღი მის ხელში, ამ დიადი და საოცარი საქმის კეთებისას.

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

- 16 ამიტომ, მოდით ვადიდოთ, დიახ, ჩვენ ვადიდებთ უფალს; დიახ, გავიხარებთ, რადგან ჩვენი სიხარული არის სავსე; დიახ, ჩვენ სამუდამოდ ვადიდებთ ჩვენს ღმერთს. აჰა, ვის შეუძლია, ზედმეტად ადიდოს უფალი? დიახ, ვის შეუძლია, თქვას მეტისმეტი მის დიდ ძალაზე და მის წყალობაზე და მის სულგრძელობაზე ადამიანთა შვილების მიმართ? აჰა, მე თქვენ გეუბნებით, მე მცირედის თქმაც კი არ შემიძლია იმისა, რასაც ვგრძნობ.
- 17 ვის შეეძლო ეფიქრა, რომ ჩვენი ღმერთი იქნებოდა ისეთი მოწყალე, რომ ამოგვიყვანდა ჩვენი საშინელი ცოდვით სავსე დაბინძურებული მდგომარეობიდან?
- 18 აჰა, ჩვენ წინ წავედით, განრისხებულნი, მძვინვარე მუქართაც კი, მისი ეკლესიის გასანადგურებლად.
- 19 რატომ არ გაგვწირა საშინელი განადგურებისათვის, დიახ, რატომ არ დაგვეცა მისი სამართლის მახვილი და არ გაგვწირა მარადიული სასოწარკვეთილებისათვის?
- 20 თითქმის სული მეპარება ამაზე ფიქრისას. აჰა, მან არ გამოიყენა თავისი სამართალი ჩვენზე, არამედ მისი დიდი წყალობით გადაგვიყვანა სიკვდილისა და უბედურების მარადიულ უფსკრულზე ჩვენი სულების გამოსახსნელად.
- 21 და ახლა, აჰა, ჩემო ძმებო, რომელმა ხორციელმა ადამიანმა იცის ეს? მე გეუბნებით, არცერთმა არ იცის, მომნანიებლის გარდა.
- 22 დიახ, ის, რომელიც ინანიებს და ავლენს რწმენას და აკეთებს კეთილ საქმეებს, ლოცულობს მუდმივად, განუწყვეტლივ – ასეთს ებოძება ცოდნა ღმერთის საიდუმლოებების შესახებ; დიახ, ასეთს ებოძება იმის გამოცხადების ძღვენი, რაც არასდროს გამოცხადებულა; დიახ, ებოძება ეს ძღვენი, რათა ათასობით სული მოიყვანოს მონანიებამდე, როგორც გვებოძა ეს ძღვენი, რათა მიგვეყვანა ეს ჩვენი ძმები მონანიებამდე.
- 23 ახლა, გახსოვთ, ჩემო ძმებო, რა ვუთხარით ჩვენს ძმებს ზარაკემლას მიწაზე, რომ წავიდოდით ნეფის მიწაზე, რათა გვექადაგა ჩვენი ძმებისთვის, ლამანიელებისთვის; და ისინი ზიზღით დაგვცინოდნენ?

Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.

And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

24 რადგან მათ გვითხრეს: ნუთუ გგონიათ, რომ შეძლებთ ლამანიელთა მოყვანას ჭეშმარიტების ცოდნისკენ? ნუთუ გგონიათ, რომ დაარწმუნებთ ლამანიელთ თავიანთი მამების ჩვეულებების სიმცდარეში, ისეთი ქედფიცხელი ხალხისთვის, როგორებიც არიან; რომელთა გულები სისხლისღვრით ხარობენ, რომელთა დღეები გადის უმძიმეს ურჯულოებაში, რომელთა გზა იყო გზა დამნაშავეთა დასაწყისიდანვე? ახლა, ჩემო ძმებო, გახსოვთ, რომ ეს იყო მათი სიტყვები.

25 და ამის გარდა, ისინი ამბობდნენ: მოდიო, აღვმართოთ იარაღი მათ წინააღმდეგ, რომ ამ მიწაზე გავანადგუროთ ისინი და მათი ურჯულოება, რათა არ შემოგვესიონ და არ გაგვანადგურონ.

26 მაგრამ, აჰა, ჩემო საყვარელო ძმებო, ჩვენ მოვედით უდაბნოში არა ჩვენი ძმების განადგურების მიზნით, არამედ განზრახვით ეგებ გადაგვეჩინა მათი რამდენიმე სული.

27 როდესაც გული გვექონდა დაღონებული და ლამის უკან გამოვბრუნდით, აჰა, უფალმა დაგვამშვიდა და თქვა: წადით თქვენ ძმებს ლამანიელებს შორის და მოითმინეთ, გადაიტანეთ თქვენი გაჭირვება და გიბოძებთ წარმატებას.

28 და ახლა, აჰა, ჩვენ მოვედით და ვიყავით მათ შორის; და მომთმენნი ვიყავით ჩვენს ტანჯვაში და ვიტანჯებოდით რა ყოველნაირი სიდუხჭირით, დიახ, დავდიოდით სახლიდან სახლში, ვიყავით ქვეყნის მოწყალეების ანაბარა, არა მხოლოდ ქვეყნის მოწყალეების, არამედ ღვთის მოწყალეებისა.

29 და ჩვენ შევდიოდით მათ სახლებში და ვასწავლიდით მათ მათსავე ქუჩებში; დიახ, ვასწავლიდით თავიანთ გორაკებზე, ასევე შევდიოდით მათ ტაძრებში და სინაგოგებში და ვასწავლიდით; და ჩვენ გვაძევებდნენ, დაგვცინოდნენ და გვაფურთხებდნენ, სილას გვაწნიდნენ, ქვებით გვექოლავდნენ და მაგარი თოკებით გვეკოჭავდნენ და საპყრობილეში გვეყრიდნენ; და ღმერთის ძალითა და სიბრძნით ჩვენ კვლავ ვიქენით გამოხსნილნი.

For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiffnecked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.

And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

30 და ჩვენ ვიტანდით ყველანაირ გაჭირვებას და ეს ყველაფერი იმისათვის, რომ ვყოფილიყავით რომელიმე სულის გადასარჩენი საშუალება; და ვთვლიდით, რომ ჩვენი სიხარული იქნებოდა სრული, თუ შევძლებდით ვყოფილიყავით ზოგის გადასარჩენი საშუალება.

31 ახლა, აჰა, შეგვიძლია შევხედოთ და დავინახოთ ჩვენი შრომის ნაყოფი; ნუთუ ცოტაა? მე გეუბნებით – არა, ეს ბევრია; და შეგვიძლია დავამოწმოთ მათი გულწრფელობა თავიანთი ძმებისა და ჩვენს მიმართ სიყვარულის გამო.

32 რადგან, აჰა, ისინი უფრო შესწირავენ თავიანთ სიცოცხლეს, ვიდრე ხელს აღმართავენ მტრის სიცოცხლეზე; და მათ ჩამარხეს თავიანთი საომარი იარაღი ღრმად მიწაში, თავიანთი ძმების მიმართ სიყვარულის გამო.

33 და ახლა, აჰა, მე გეუბნებით, იყო თუ არა ასეთი დიდი სიყვარული მთელ მიწაზე? აჰა, მე გეუბნებით: არა, არ ყოფილა, ნეფიელთა შორისაც კი.

34 რადგან, აჰა, ისინი თავის ძმებზე იარაღს აღმართავდნენ, ისინი თავს არ შეაკლავდნენ, მაგრამ, აჰა, რამდენმა ამათთაგანმა შესწირა სიცოცხლე; და ჩვენ ვიცით, რომ ისინი თავიანთ ღმერთთან წავიდნენ, თავიანთი სიყვარულისა და ცოდვისადმი სიძულვილის გამო.

35 ახლა, ნუთუ არ გვაქვს მიზეზი, გავიხაროთ? დიახ, მე გეუბნებით, არ ყოფილა ასეთი ადამიანი, რომელსაც, სიხარულის ჩვენზე უფრო დიდი მიზეზი ჰქონია ქვეყნის დასაბამიდან; დიახ, და ჩემი სიხარული ტრაბახში გადაიზარდა, ჩემი ღმერთის მიმართაც კი, რადგან მას აქვს მთელი ძალა, მთელი სიბრძნე და გონიერება; იგი სწვდება ყველაფერს და არის მოწყალე არსება მათ ხსნისათვის, რომლებიც მოინანიებენ და იწამებენ მის სახელს.

And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

36 ახლა, თუ ეს არის ტრაბახი, მაშინ მე ვიტრაბახებ, რადგან ეს არის ჩემი სიცოცხლე და ჩემი სინათლე, სიხარული და ხსნა და ჩემი გამოსყიდვა მარადიული ვარამიდან. დიახ, კურთხეულია ჩემი ღმერთის სახელი, რომელიც ზრუნავს საკუთარ ხალხზე, რომელიც არის ისრაელის ხის ყლორტი და ხიდან მოტეხილი იქნა უცხო მიწაზე; დიახ, მე ვამბობ – კურთხეული იყოს ჩემი ღმერთის სახელი, რომელიც ზრუნავს ჩვენზე – უცხო მიწაზე მოხეტიალეებზე.

37 ახლა, ჩემო ძმებო, ჩვენ ვხედავთ, რომ ღმერთი ზრუნავს ყოველ ხალხზე, რომელ მიწაზეც არ უნდა იყვნენ ისინი; დიახ, ის ითვლის საკუთარ ხალხს და მისი წიაღი აღსავსეა წყალობით მთელი დედამიწისათვის. ახლა, ეს არის ჩემი სიხარული და დიდი მადლიერება; დიახ, მე ჩემი ღმერთის უკუნისამდე მადლიერი ვიქნები. ამინ.

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

ალმა 27

- 1 ახლა, ეს იყო ასე, რომ როდესაც იმ ლამანიელებმა, რომლებიც ნეფიელების წინააღმდეგ საომრად წავიდნენ, მათი განადგურების მრავალი მცდელობის შემდეგ, აღმოაჩინეს, რომ ამაოება იყო მათი განადგურების მცდელობა, კვლავ ნეფის მიწაზე დაბრუნდნენ.
- 2 და ეს იყო ასე, რომ ამალეკიელები, მათი დანაკარგის გამო, იყვნენ ძალზედ განრისხებულნი. და როდესაც მათ დაინახეს, რომ ვერ იძიებდნენ შურს ნეფიელებზე, დაიწყეს ხალხში წყრომის გაღვივება, თავიანთი ძმების მიმართ, ანტი-ნეფი-ლეთის ხალხის, წინააღმდეგ; ამიტომ, კვლავ იწყეს მათი განადგურება.
- 3 ახლა, ეს ხალხი კვლავ უარზე იყო, თავისი იარაღი აეღოთ, და მტრის სურვილის თანახმად, თავი შეაკლეს მათ.
- 4 ახლა, როდესაც ამონმა და მისმა ძმებმა იხილეს ეს განადგურება მათ შორის, რომლებიც ასე ძალზედ უყვარდათ და მათ შორის, რომლებსაც ასე ძალზედ უყვარდათ ისინი, რადგან მათ ექცეოდნენ, ვითარცა ღმერთისგან მოვლენილ ანგელოზებს, რათა გადაერჩინათ ისინი მარადიული განადგურებისგან, ამიტომ, როდესაც ამონმა და მისმა ძმებმა იხილეს ეს დიდი განადგურება, ისინი შეძრა სიბრალულმა და მეფეს უთხრეს:
- 5 მოდიეთ ერთად შევკრიბოთ უფლის ეს ხალხი და წავიდეთ ზარაჰემლას მიწაზე, ჩვენს ძმებთან, ნეფიელებთან; და გავუსხლტეთ მტერს ხელიდან, რათა ვერ გაგვანადგუროს.
- 6 მაგრამ მეფემ მათ მიუგო: აჰა, ნეფიელები გაგვანადგურებენ ჩვენი მრავალი მკვლელობებისა და ცოდვების გამო, რომლებიც მათ წინააღმდეგ ჩავიდინეთ.
- 7 და ამონმა თქვა: მე წავალ და უფალს ვკითხავ და თუ ის გვეტყვის: წადით თქვენს ძმებთან, – თქვენ წამოხვალთ?
- 8 და მეფემ მას მიუგო: დიახ, თუ უფალი გვეტყვის: წადით, – ჩვენ წავალთ ჩვენს ძმებთან და ვიქნებით მათი მონები, სანამ არ ავუნაზღაურებთ იმ მრავალ მკვლელობას და ცოდვას, რომლებიც ჩვენ მათ წინააღმდეგ ჩავიდინეთ.

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nephi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

- 9 მაგრამ ამონმა მას უთხრა: ეს ეწინააღმდეგება ჩვენი ძმების კანონს, რომელიც ჩამოაყალიბა მამაჩემმა, რომ არ ყოფილიყო არცერთი მონა მათ შორის; ამიტომ, მოდიტ ჩავიდეთ და მივენდოთ ჩვენი ძმების მოწყალებას.
- 10 მაგრამ მეფემ მას უთხრა: ჰკითხე უფალს და თუ გვეტყვის: წადით, – ჩვენ წავალთ; სხვაგვარად ამ მიწაზე დავიღუპებით.
- 11 და იყო ასე, რომ ამონი წავიდა და უფალს ჰკითხა და უფალმა მას უთხრა:
- 12 ეს ხალხი ამ მიწიდან გაიყვანე, რომ არ დაიღუპოს, რადგან სატანას აქვს დიდი გავლენა ამაღეკიელთა გულებზე, რომლებიც აღვივებენ წყრომას ლამანიელებში თავიანთი ძმების წინააღმდეგ, რათა დახოცონ ისინი; ამიტომ, გადიტ ამ მიწებიდან და კურთხეულია ეს ხალხი ამ თაობაში, რადგან მე მათ შევინახავ.
- 13 და ახლა, იყო ასე, რომ ამონი მივიდა და მეფეს მოახსენა ყოველი სიტყვა, რომელიც უფალმა მას უთხრა.
- 14 და მათ ერთად შეკრიბეს მთელი თავიანთი ხალხი, დიახ, უფლის მთელი ხალხი; და ერთად შეკრიბეს მთელი თავიანთი წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონელი და წავიდნენ ამ მიწებიდან და მივიდნენ უდაბნოში, რომელიც ნეფის მიწას ჰყოფდა ზარაჰემლას მიწისგან და მიუახლოვდნენ იმ მიწის საზღვრებს.
- 15 და იყო ასე, რომ ამონმა მათ უთხრა: აჰა, მე და ჩემი ძმები წავალთ ზარაჰემლას მიწაზე და ჩვენს დაბრუნებამდე თქვენ აქ დარჩებით; და ჩვენ გამოვცდით ჩვენი ძმების გულებს, თუ არიან თანახმანი, რომ თქვენ მათ მიწაზე მიხვიდეთ.
- 16 და იყო ასე, რომ როდესაც ამონი მიდიოდა იმ მიწისკენ, იგი და მისი ძმები შეხვდნენ ალმას იმ ადგილზე, რომელზეც უკვე ითქვა; და აჰა, ეს იყო სასიხარულო შეხვედრა.
- 17 ახლა, ამონის სიხარული იმდენად დიდი იყო, რომ მან მთლიანად მოიცვა იგი; დიახ, თავისი ღმერთისადმი სიხარულმა შთანთქა, ძალის დაკარგვამდეც კი; და კვლავ მიწაზე დაეცა.
- 18 ახლა, ნუთუ არ იყო ეს უდიდესი სიხარული? აჰა, ეს არის სიხარული, რომელსაც ვერავინ აღწევს, გარდა ჭეშმარიტად მომნანიებელი და თავმდაბალი ბედნიერების მაძიებლისა.

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

But the king said unto him: Inquire of the Lord, and if he saith unto us go, we will go; otherwise we will perish in the land.

And it came to pass that Ammon went and inquired of the Lord, and the Lord said unto him:

Get this people out of this land, that they perish not; for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger against their brethren to slay them; therefore get thee out of this land; and blessed are this people in this generation, for I will preserve them.

And now it came to pass that Ammon went and told the king all the words which the Lord had said unto him.

And they gathered together all their people, yea, all the people of the Lord, and did gather together all their flocks and herds, and departed out of the land, and came into the wilderness which divided the land of Nephi from the land of Zarahemla, and came over near the borders of the land.

And it came to pass that Ammon said unto them: Behold, I and my brethren will go forth into the land of Zarahemla, and ye shall remain here until we return; and we will try the hearts of our brethren, whether they will that ye shall come into their land.

And it came to pass that as Ammon was going forth into the land, that he and his brethren met Alma, over in the place of which has been spoken; and behold, this was a joyful meeting.

Now the joy of Ammon was so great even that he was full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even to the exhausting of his strength; and he fell again to the earth.

Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy which none receiveth save it be the truly penitent and humble seeker of happiness.

- 19 ახლა, ალმას სიხარული თავისი ძმების შეხვედრისას იყო ჭეშმარიტად უდიდესი და ასევე აარონის, ომნერისა და ხიმნის სიხარულიც; მაგრამ, აჰა, მათმა სიხარულმა არ გადააჭარბა მათ ძალას.
- 20 და ახლა, იყო ასე, რომ ალმა გაუძღვა თავის ძმებს უკან, ზარაჰემლას მიწისკენ; თავის საკუთარ სახლამდეც კი. და ისინი მივიდნენ მთავარ მოსამართლესთან და მოუყვნენ ყველაფრის შესახებ, რაც ნეფის მიწაზე მათ ლამანიელ ძმებთან, თავს გადახდათ.
- 21 და იყო ასე: მთავარმა მოსამართლემ გააგზავნა განცხადება მთელს მიწაზე, სურდა რა გაეგო ხალხის აზრი თავიანთი ძმების, ანტი-ნეფი-ლეხის ხალხის, შემოშვების შესახებ.
- 22 და იყო ასე, რომ ხალხის ხმამ მოაღწია სიტყვებით: აჰა, ჩვენ დავუთმობთ იერშონის მიწას, რომელიც მდებარეობს აღმოსავლეთით, ზღვასთან, რომელიც უერთდება ბარაქიანის მიწას, რომელიც არის ბარაქიანის მიწის სამხრეთით; და ეს იერშონის მიწა არის ის მიწა, რომელსაც მიცემთ ჩვენს ძმებს მემკვიდრეობისთვის.
- 23 და აჰა, ჩვენ დავაყენებთ ჩვენს ჯარებს იერშონისა და ნეფის მიწებს შორის, რათა დავიცვათ ჩვენი ძმები იერშონის მიწაზე; და ამას ვაკეთებთ ჩვენი ძმებისთვის, მათი შიშის გათვალისწინებით, რომ არ აღმართონ იარაღი თავიანთი ძმების წინააღმდეგ, რათა არ ჩაიდინონ ცოდვა. და მათი ეს დიდი შიში მოვიდა მათივე მწარე მონანიების გამო, რომელიც მათ გამოსცადეს მრავალი მკვლელობებისა და საშინელი სიბოროტის შედეგად.
- 24 და ახლა, აჰა, ამას გავაკეთებთ ჩვენი ძმებისთვის, რათა მათ მემკვიდრეობით მიიღონ იერშონის მიწა; და ჩვენ, ჩვენი ჯარებით, დავიცავთ მათ თავიანთი მტრებისგან იმ პირობით, რომ დასახმარებლად მოგვცემენ თავიანთი ქონების ნაწილს, რათა ვარჩინოთ ჩვენი ჯარები.
- 25 ახლა, იყო ასე, როდესაც ამონმა ეს გაიგო, იგი დაუბრუნდა ანტი-ნეფი-ლეხის ხალხს უდაბნოში, სადაც მათ ჰქონდათ კარგები გაშლილი და ალმაც მასთან ერთად იყო და შეატყობინეს ყველაფერი. და ალმამ ასევე აცნობა მათ თავისი მოქცევის ამბავი ამონთან, აარონთან და მის ძმებთან ერთად.

Now the joy of Alma in meeting his brethren was truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and Himni; but behold their joy was not that to exceed their strength.

And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nephi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

26 და იყო ასე, რომ ამან გამოიწვია დიდი სიხარული მათ შორის. და წავიდნენ იერშონის მიწაზე და აიღეს იერშონის მიწის მამული; და მათ ნეფიელებმა უწოდეს ამონის ხალხი, ამიტომ, ამის შემდეგ, ისინი ამ სახელით გამოირჩეოდნენ.

27 და ისინი იყვნენ ნეფის ხალხს შორის და ასევე ითვლებოდნენ ღმერთის ეკლესიის ხალხად. და ისინი ასევე გამოირჩეოდნენ ღმერთისადმი და ასევე ადამიანებისადმი თავიანთი გულმოდგინებით, რადგან იყვნენ პატიოსანი და კეთილშობილნი ყველაფერში; და იყვნენ მტკიცენი ქრისტეს რწმენაში, ბოლომდე.

28 და ისინი უყურებდნენ თავიანთი ძმების სისხლისღვრას უდიდესი ზიზღით; და მათ ვერასდროს ვერ აიძულებდნენ, აღემართათ იარაღი თავიანთი ძმების წინააღმდეგ; და არასდროს არ უყურებდნენ სიკვდილს, თუნდაც მცირედი შიშითაც კი, ქრისტეში და აღდგომაში მათი იმედისა და შეხედულებების გამო; ამიტომ, მათთვის ქრისტეს გამარჯვებამ შთანთქა სიკვდილი.

29 ამიტომაც, ერჩივნათ სიკვდილით დასჯილიყვნენ, ყველაზე მძიმე და ტანჯული გზით, რომლის მიყენებასაც შეძლებდნენ თავიანთი ძმები, იქამდე, სანამ ხმაღს ან მახვილს აიღებდნენ მათ მოსაკლავად.

30 და ასე, ისინი იყვნენ გულმოდგინე და საყვარელი ხალხი, უფლისგან ძალზედ მოწონებული ხალხი.

And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimeter to smite them.

And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

ალმა 28

- 1 და ახლა, ეს იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ამონის ხალხი განმტკიცდა იერშონის მიწაზე, ეკლესიაც ჩამოყალიბდა იერშონის მიწაზე და ნეფიელთა ჯარები იყო განლაგებული იერშონის მიწის გარშემო, დიახ, ზარაჰემლას მიწის ყველა საზღვრებში; აჰა, ლამანიელთა ჯარები მოსდევდნენ თავიანთ ძმებს უდაბნოში.
- 2 მაშასადამე, მოხდა საშინელი ბრძოლა; დიახ, ისეთი, როგორც ჯერ არ იცოდა ამ მიწის ხალხმა იმ დროიდან, როდესაც ლეხიმ დატოვა იერუსალიმი; დიახ, ათობით ათასი ლამანიელი იქნა დახოცილი და საზღვრებს გარეთ გაფანტული.
- 3 დიახ, და ასევე იყო საშინელი ხოცვა-ჟლეტა ნეფის ხალხს შორის; ამისდა მიუხედავად, ლამანიელნი განდევნილნი და გაფანტულნი იქნენ; და ნეფის ხალხი კვლავ დაუბრუნდა საკუთარ მიწას.
- 4 და ახლა, ეს იყო დრო, როდესაც მთელს მიწაზე ისმოდა დიდი გლოვა და გოდება, ნეფის მთელ ხალხში.
- 5 დიახ, ქმრებზე მგლოვიარე ქვრივთა ტირილი, ასევე მამების გლოვა საკუთარ ვაჟიშვილებზე და ქალიშვილების ძმებზე, დიახ, ძმების მამებზე; და ასე ისმოდა გლოვის ტირილი მათ შორის, გლოვობდნენ რა თავიანთ ნათესავებზე, რომლებიც დახოცილ იქნენ.
- 6 და ახლა, ჭეშმარიტად, ეს იყო მწუხარე დღე; დიახ, დრო სამძიმრისა და ბევრი მარხვისა და ლოცვისა.
- 7 და ასე მთავრდება ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეთხუთმეტე წელი;
- 8 და ეს არის ამონისა და მისი ძმების ამბავი, ნეფის მიწაზე მოგზაურობისა, იმ მიწაზე ტანჯვის, მათი მწუხარებისა და გაჭირვების და მათი მიუწვდომელი სიხარულის და ძმების მიერ იერშონის მიწაზე მათი მიღების და უსაფრთხოების. და ახლა, დაე, უფალმა, ყოველი ადამიანის გამომსყიდველმა, აკურთხოს მათი სულები სამუდამოდ.

Alma 28

And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother, yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

- 9 და ეს არის ამბავი ნეფიელებს შორის ომებსა და განხეთქილებებზე და ასევე ომებზე ნეფიელებსა და ლამანიელებს შორის; და დამთავრდა მოსამართლეთა მმართველობის მეთხუთმეტე წელი.
- 10 და პირველი წლიდან მეთხუთმეტემდე განადგურდა მრავალი ათასი სიცოცხლე; დიახ, ამ წლებში მოხდა საშინელი სისხლისღვრა.
- 11 და ათასობით სხეული წევს ღრმად მიწაში, იმ დროს, როდესაც ათასობით სხეული იხრწნება მიწის პირზე გროვებად; დიახ, მრავალი ათასნი გლოვობენ თავიანთი ნათესავების დაკარგვას, რადგან მათ შიშის მიზეზი აქვთ, უფლის დაპირებისამებრ, რომ განწირულნი არიან უსასრულო ვარამისათვის.
- 12 იმ დროს, როდესაც ათასობით სხვანი ჭეშმარიტად გლოვობენ თავიანთი ნათესავების დაკარგვას, მიუხედავად ამისა, ისინი ხარობენ და ზეიმობენ ნეტარებაში და იციან, უფლის დაპირებისამებრ, რომ ისინი ამაღლდნენ იმისთვის, რომ იმყოფებოდნენ ღმერთის მარჯვენა ხელისკენ, მარადიულ ბედნიერებაში.
- 13 და ამგვარად, ვხედავთ, თუ როგორი დიდია უთანასწორობა ადამიანებში, ცოდვისა და შეცოდების გამო, ასევე ეშმაკის ძალისა, რაც ჩნდება მზაკვრული გეგმების შესაბამისად, რომელებიც მან ჩაიფიქრა, რათა დაატყვეოს ადამიანთა გულები.
- 14 და ამგვარად ვხედავთ დიდ მოწოდებას სიბეჯითისკენ ადამიანებისთვის, რათა იშრომონ უფლის ვენახში; და ამგვარად ვხედავთ მიზეზს დიდი წუხილისა და ასევე სიხარულისთვის; წუხილის – ადამიანთა შორის სიკვდილისა და განადგურების გამო და სიხარულის – ქრისტეს სინათლის გამო სიცოცხლისთვის.

And this is the account of the wars and contentions among the Nephites, and also the wars between the Nephites and the Lamanites; and the fifteenth year of the reign of the judges is ended.

And from the first year to the fifteenth has brought to pass the destruction of many thousand lives; yea, it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

And the bodies of many thousands are laid low in the earth, while the bodies of many thousands are moldering in heaps upon the face of the earth; yea, and many thousands are mourning for the loss of their kindred, because they have reason to fear, according to the promises of the Lord, that they are consigned to a state of endless wo.

While many thousands of others truly mourn for the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the hope, and even know, according to the promises of the Lord, that they are raised to dwell at the right hand of God, in a state of never-ending happiness.

And thus we see how great the inequality of man is because of sin and transgression, and the power of the devil, which comes by the cunning plans which he hath devised to ensnare the hearts of men.

And thus we see the great call of diligence of men to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the great reason of sorrow, and also of rejoicing—sorrow because of death and destruction among men, and joy because of the light of Christ unto life.

ალმა 29

- 1 ო, ანგელოზი რომ ვყოფილიყავი და შემძლებოდა ჩემი გულის საწადელის აღსრულება, რომ შემძლებოდა წავსულიყავი და ღმერთის საყვირით, ხმით, რომელიც შეაზანზარებდა დედამიწას, შემეძახა და ყოველი ხალხისადმი მონანიება მეღალადა!
- 2 დიახ, ჭექა-ქუხილის ხმით ვაუწყებდი ყოველ სულს მონანიებასა და გამოსყიდვის გეგმას, რომ უნდა მოინანიონ და ჩვენს ღმერთთან მოვიდნენ, რათა დედამიწის პირზე აღარ იყოს დარდი.
- 3 მაგრამ, აჰა, მე ვარ ადამიანი და ვცოდავ ჩემს სურვილში; რადგან უნდა ვიყო კმაყოფილი იმით, რაც უფალმა მარგუნა.
- 4 არ უნდა ავაფორიაქო ჩემი სურვილებით სამართლიანი ღმერთის მტკიცე გადაწყვეტილებები, რადგან ვიცი, რომ იგი მიუზღავს ადამიანებს თავიანთი სურვილისამებრ, თუნდაც იყოს სასიკვდილო ან სასიცოცხლო; დიახ, ვიცი, რომ იგი არგუნებს ადამიანს, დიახ, ადგენს განაწესებს, რომლებიც უცვლელია მათი სურვილების მიუხედავად, თუნდაც იყვნენ ისინი მიმართულნი ხსნისკენ ან განადგურებისკენ.
- 5 დიახ, და მე ვიცი, რომ კეთილი და ბოროტი ყოველი ადამიანის წინ იჩენს თავს; ის, რომელიც ვერ არჩევს კეთილს ბოროტისაგან, არის უმწიკვლო, მაგრამ ის, რომელიც არჩევს კეთილს ბოროტისაგან, მას მიუზღვება საკუთარი სურვილების შესაბამისად, რასაც კი არ ისურვებს, კეთილსა თუ ბოროტს, სიცოცხლეს თუ სიკვდილს, სიხარულს თუ სინდისის ქენჯნას.
- 6 ახლა, რადგან მე ვიცი ეს ყველაფერი, რატომ უნდა ვისურვო უფრო მეტი, გარდა იმ სამუშაოსი, რომლის შესასრულებლად ვარ მოწოდებული?
- 7 რატომ უნდა ვისურვო ანგელოზად ყოფნა, რომ ველაპარაკო დედამიწის ყველა კიდეს?
- 8 რადგან, აჰა, უფალი უბოძებს ყოველ ერს, მათ ქვეყანაში და ენაზე ასწავლონ მისი სიტყვა, დიახ, სიბრძნით, ყველაფერი, რასაც იგი მიიჩნევს, რომ მათ უნდა ჰქონდეთ; ამიტომ ვხედავთ, რომ უფალი ასწავლის სიბრძნით, იმისდა მიხედვით, რაც მართალია და ჭეშმარიტი.

Alma 29

O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!

Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.

But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.

I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he alloteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are unalterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

- 9 მე ვიცი, რაც მიბრძანა უფალმა და მე ვხარობ ამით. მე არ ვხარობ საკუთარი თავით, მაგრამ ვხარობ იმით, რაც უფალმა მიბრძანა; დიახ, და ეს არის ჩემი დიდება, რომ იქნებ ვიყო იარაღი ღმერთის ხელში, რათა რომელიმე სული მონანიებამდე მივიყვანო; და ეს არის ჩემი სიხარული.
- 10 და აჰა, როდესაც ვხედავ მრავალს ჩემი ძმებისგან, ინანიებენ რა ჭეშმარიტად და მოდიან უფალთან, თავიანთ ღმერთთან, ჩემი სული ივსება სიხარულით; როდესაც მახსენდება, რა გააკეთა უფალმა ჩემთვის, დიახ, რომ შეისმინა ჩემი ლოცვა, დიახ, მაშინ მახსენდება მისი მოწყალე ხელი, რომელიც მან ჩემკენ გამოიწოდა.
- 11 დიახ, და მე ასევე მახსენდება ჩემი მამების ტყვეობა; რადგან ნამდვილად ვიცი, რომ უფალმა ისინი მონობიდან გამოიხსნა და ამით დააარსა საკუთარი ეკლესია; დიახ, უფალმა ღმერთმა, ღმერთმა აბრაამისამ, ღმერთმა ისაკისამ და ღმერთმა იაკობისამ, გამოიხსნა ისინი მონობიდან.
- 12 დიახ, მე ყოველთვის მახსოვდა ჩემი მამების ტყვეობა; და იგივე ღმერთმა, რომელმაც გამოიხსნა ისინი ეგვიპტელთა ხელიდან, ისინი მონობიდან იხსნა.
- 13 დიახ, და იგივე ღმერთმა დააარსა თავისი ეკლესია მათ შორის; დიახ, და იგივე ღმერთმა მომიწოდა წმინდა წოდებით, ვუქადაგო სიტყვა ამ ხალხს და დიდი წარმატება მომანიჭა, რომელშიც აღსავსეა ჩემი სიხარული.
- 14 მაგრამ მე არ ვხარობ მხოლოდ ჩემი წარმატებით, არამედ ჩემი სიხარული უფრო აღსავსეა ჩემი ძმების წარმატებით, რომლებიც იყვნენ ნეფის მიწაზე.
- 15 აჰა, ისინი მეტისმეტად ბევრს შრომობდნენ და მოიტანეს უხვი ნაყოფი და რა დიადი იქნება მათი საზღაური!
- 16 ახლა, როდესაც ვფიქრობ ჩემი ძმების ამ წარმატებაზე, ჩემი სული მიქრის, ლამის სხეულს მოსცილდეს, ასეთი დიდია ჩემი სიხარული.

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instrument in the hands of God to bring some soul to repentance; and this is my joy.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

17 და ახლა, დაე, ჩემმა ღმერთმა უბოძოს მათ, ჩემს ძმებს, დასხდნენ ღვთის სასუფეველში; დიახ, და ყველანი, რომლებიც არიან მათი შრომის ნაყოფნი, იქიდან აღარ გამოვიდნენ, არამედ სამარადისოდ ადიდონ იგი. დაე, ღმერთმა დაუშვას, რომ ეს ყველაფერი ახდეს ჩემი სიტყვებისამებრ ისე, როგორც მე ვთქვი. ამინ.

And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

ალმა 30

- 1 აჰა, ახლა იყო ასე, მას შემდეგ, რაც ამონის ხალხი დამკვიდრდა იერშონის მიწაზე, დიახ, ასევე მას შემდეგ, რაც ლამანიელები განდევნეს ამ მიწიდან და მათი დახოცილები დამარხა ამ მიწის ხალხმა –
- 2 ახლა, მათი დახოცილები არ იქნა დათვლილი, დიდი რაოდენობის გამო; არც ნეფიელთა დახოცილები დათვალეს, მაგრამ, მოხდა ასე: გლოვის, მარხვისა და ლოცვის დღეების შემდეგ, მათ დამარხეს თავიანთი დახოცილები (და ეს იყო ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეთექვსმეტე წელს) იქ დაისადგურა ხანგრძლივმა მშვიდობამ მთელს მიწაზე.
- 3 დიახ; და ხალხი გულმოდგინედ იცავდა უფლის მცნებებს; და ისინი მკაცრნი იყვნენ ღმერთის წეს-ჩვეულებების დაცვაში, მოსეს რჯულის შესაბამისად; რადგან მათ ასწავლიდნენ მოსეს რჯულის დაცვას, სანამ ის არ აღსრულდება.
- 4 და ასე, ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მთელი მეთექვსმეტე წლის განმავლობაში, ამ ხალხში არ ჰქონია ადგილი მღელვარებას.
- 5 და იყო ასე, რომ მოსამართლეთა მმართველობის მეჩვიდმეტე წლის დასაწყისში, იქ სუფევდა ხანგრძლივი მშვიდობა.
- 6 მაგრამ იყო ასე, რომ მეჩვიდმეტე წლის ბოლოს, ზარაჰემლას მიწაზე მოვიდა ადამიანი და იგი იყო ანტიქრისტე, რადგან დაიწყო ხალხში ქადაგება იმ წინასწარმეტყველებების წინააღმდეგ, რომლებზეც ლაჰარაკობდნენ წინასწარმეტყველები იესო ქრისტეს მოსვლის შესახებ.
- 7 ახლა, არ იყო კანონი ადამიანის რწმენის შესახებ; რადგან ეს იყო ღმერთის მცნებების საწინააღმდეგო, რათა ყოფილიყო კანონი, რომელიც ადამიანებს უთანასწორო პირობებში ჩააყენებდა.
- 8 რადგან წმინდა წერილი ასე მეტყველებს: დღეს აირჩიეთ, ვის ემსახურებით.

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

- 9 ახლა, თუ ადამიანს სურდა ღმერთისათვის მსახურება, ეს იყო მისი უპირატესობა; უფრო სწორად, თუ მას სწამდა ღმერთი, ეს იყო მისი უპირატესობა – ემსახუროს მას; მაგრამ, თუ მას იგი არ სწამდა, არ არსებობდა კანონი მის დასასჯელად.
- 10 მაგრამ, თუ იგი ვინმეს მოკლავდა – სიკვდილით დაისჯებოდა; და თუ გაძარცვავდა და იქურდებდა – დაისჯებოდა; და თუ მრუშობას ჩაიდენდა, – დაისჯებოდა; დიახ, ყველა ამ სიბოროტისთვის ისინი ისჯებოდნენ.
- 11 რადგან იყო კანონი, რის მიხედვითაც ადამიანებს განსჯიდნენ საკუთარი დანაშაულებისამებრ. მიუხედავად ამისა, არ იყო კანონი ადამიანის რწმენის წინააღმდეგ, ამიტომ ადამიანს სჯიდნენ მხოლოდ იმ დანაშაულებებისათვის, რომლებსაც ჩაიდენდა; ამიტომ, ყველა ადამიანი იყო თანასწორი.
- 12 და ამ ანტიქრისტემ, რომლის სახელიც იყო ყორიჰორი (და კანონით ვერ დაისჯებოდა) დაიწყო ქადაგება ხალხში, რომ ქრისტე არ იქნება. და ამგვარად ქადაგებდა იგი სიტყვებით:
- 13 თქვენ, რომლებიც შებოჭილნი ხართ უგუნური და ამოა იმედით, რატომ ებმებით უღელში ამ უგუნურობით? რატომ მოელით ქრისტეს? რადგან არცერთ ადამიანს არ შეუძლია იცოდეს რაიმე იმაზე, რაც მოვა.
- 14 აჰა, ყველაფერს, რასაც უწოდებთ წინასწარმეტყველებებს, რასაც ამბობთ, რომ გადმოგეცათ წმინდა წინასწარმეტყველების მიერ, აჰა, ესენი არის თქვენი მამების უგუნური ჩვეულებები.
- 15 საიდან იცით, რომ ისინი არის მართალი? აჰა, თქვენ არ შეგიძლიათ იცოდეთ იმის შესახებ, რასაც ვერ ხედავთ; ამიტომ, არც ის გეცოდინებათ, რომ იქნება ვინმე ქრისტე.
- 16 თქვენ მომავლისკენ იყურებით და ამბობთ, რომ ხედავთ თქვენი ცოდვების მიტევებას, მაგრამ, აჰა, ეს არის შეშლილი გონების შედეგი და ეს შეშლილობა თქვენი გონებისა მოდის თქვენი მამების ჩვეულებებიდან, რომლებსაც მიჰყავხართ იმის რწმენისაკენ, რაც არ არის მართალი.

Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.

For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.

And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:

O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.

Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.

How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.

Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.

17 და მან კიდევ ბევრი ასეთი რამ უთხრა მათ, ეუბნებოდა, რომ არ მოხდებოდა გამოსყიდვა ადამიანების ცოდვებისა, არამედ ყოველი ადამიანი ამ ცხოვრებაში იღებს საკუთარი ქმედებების თანახმად; ამიტომ, ყოველი ადამიანი აღწევს საკუთარი შესაძლებლობების შესაბამისად და რომ ყოველი ადამიანი იმარჯვებს საკუთარი ძალის შესაბამისად; და რაც არ უნდა გააკეთოს ადამიანმა – არ ჩაითვლება დანაშაულებად.

18 და ასე ქადაგებდა მათ წინაშე, გზა აუბნია მრავალთა გულებს, უბიძგებდა, თავი აღემართათ თავიანთ სიბოროტეში, დიახ, აიყოლია მრავალი ქალი და ასევე მამაკაცი, რათა ჩაედინათ მრუშობა, ეუბნებოდა რა, რომ როდესაც ადამიანი კვდება, ეს არის მისი დასასრული.

19 ახლა, ეს კაცი ასევე მივიდა იერშონის მიწაზე, რათა ექადაგა ეს ყველაფერი ამონის ხალხში, რომელიც ოდესღაც ლამანიელთა ხალხი იყო.

20 მაგრამ, აჰა, ისინი მეტად ბრძენნი იყვნენ, ვიდრე მრავალი ნეფიელი; რადგან შეიპყრეს იგი და შებოჭეს და მიიყვანეს ამონის წინაშე, რომელიც იყო ამ ხალხის მღვდელმთავარი.

21 და იყო ასე, რომ მან ბრძანა, გაეყვანათ იგი მიწიდან. და იგი მივიდა გიდეონის მიწაზე და მათაც დაუწყო ქადაგება; და აქ არ ჰქონდა დიდი წარმატება, რადგან იგი შეიპყრეს და შებოჭეს და მიიყვანეს მღვდელმთავრისა და იმ მიწის მთავარი მოსამართლის წინაშე.

22 და იყო ასე, რომ მღვდელმთავარმა მას უთხრა: რატომ დადიხარ ყველგან და ამრუდებ უფლის გზას? რატომ ასწავლი ამ ხალხს, რომ ქრისტე არ იქნება, რათა შეწყვიტო მათი სიხარული? რატომ ლაპარაკობ ყველა წმინდა წინასწარმეტყველთა წინასწარმეტყველების საწინააღმდეგოდ?

And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms —telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

Now this man went over to the land of Jershon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?

23 ახლა, მღვდელმთავრის სახელი იყო გიდონა; და ყორიჰორმა მას უთხრა: რადგან მე არ ვასწავლი თქვენი მამების უგუნურ ჩვეულებებს და რადგან მე არ ვასწავლი ამ ხალხს, შეიბოჭონ თავი უგუნური წეს-ჩვეულებებითა და ადათ-წესებით, რომლებიც გადმოცემულ იქნა უძველესი მღვდლების მიერ, რათა მათზე მიიტაცონ ხელისუფლება და უფლებამოსილება, რათა ჰყოლოდათ ისინი უმეცრებაში, რათა არ აეწიათ თავი, არამედ დამცირებულნი ყოფილიყვნენ შენი სიტყვების შესაბამისად.

24 თქვენ ამბობთ, რომ ეს ხალხი არის თავისუფალი. აჰა, მე ვამბობ, რომ ისინი არიან მონობაში. თქვენ ამბობთ, რომ ეს უძველესი წინასწარმეტყველებები ჭეშმარიტია. აჰა, მე გეუბნებით, თქვენ არ იცით, რომ ისინი ჭეშმარიტია.

25 თქვენ ამბობთ, რომ ეს ხალხი არის დამნაშავე და დაცემული, მათი მშობლის შეცოდების გამო. აჰა, მე გეუბნებით, რომ შვილი არ არის დამნაშავე თავისი მშობლების გამო.

26 და თქვენ ასევე ამბობთ, რომ ქრისტე მოვა. მაგრამ, აჰა, მე ვამბობ, რომ თქვენ არ იცით, რომ იქნება ქრისტე; და ასევე ამბობთ, რომ მას მოკლავენ ამა ქვეყნის ცოდვებისათვის.

27 და ამრიგად, თქვენ მიგყავთ ეს ხალხი თქვენი მამების უგუნური ჩვეულებების კვალდაკვალ და თქვენი საკუთარი სურვილების თანახმად; და თქვენ ისინი დამორჩილებულნი გყავთ, როგორც მონობაში, რათა დატკბეთ მათი ხელის შრომით, რომ ვერ გაბედონ უშიშრად ამოხედვა და ვერ დატკბნენ თავიანთი უფლებებითა და უპირატესობებით.

28 დიახ, ისინი ვერ ბედავენ იმის გამოყენებას, რაც მათ ეკუთვნით, რათა არ შეურაცხყონ თავიანთი მღვდლები, რომლებიც უღელში აბავენ ადამიანებს სურვილისამებრ და აიძულებენ ირწმუნონ, საკუთარი ჩვეულებებით, სიზმრებით, ახირებებით, ხილვებითა და მოგონილი საიდუმლოებებით, რომ თუ არ მოიქცევიან მათი სიტყვების შესაბამისად, შეურაცხყოფენ უცნობ არსებას, რომელსაც უწოდებენ ღმერთს, იმ არსებას, რომელიც არასდროს არც უნახავთ და არც იცნობდნენ, რომელიც არასდროს იყო და არც არასდროს იქნება.

Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.

Ye say that this people is a free people. Behold, I say they are in bondage. Ye say that those ancient prophecies are true. Behold, I say that ye do not know that they are true.

Ye say that this people is a guilty and a fallen people, because of the transgression of a parent. Behold, I say that a child is not guilty because of its parents.

And ye also say that Christ shall come. But behold, I say that ye do not know that there shall be a Christ. And ye say also that he shall be slain for the sins of the world—

And thus ye lead away this people after the foolish traditions of your fathers, and according to your own desires; and ye keep them down, even as it were in bondage, that ye may glut yourselves with the labors of their hands, that they durst not look up with boldness, and that they durst not enjoy their rights and privileges.

Yea, they durst not make use of that which is their own lest they should offend their priests, who do yoke them according to their desires, and have brought them to believe, by their traditions and their dreams and their whims and their visions and their pretended mysteries, that they should, if they did not do according to their words, offend some unknown being, who they say is God—a being who never has been seen or known, who never was nor ever will be.

- 29 ახლა, როდესაც მღვდელმთავარმა და მთავარმა მოსამართლემ იხილეს მისი გულქვაობა, დიახ, როდესაც მათ იხილეს, რომ იგი ღმერთის წინააღმდეგაც ილანძღებოდა, არაფერი უპასუხეს მის სიტყვებს; მაგრამ ბრძანეს, იგი შეებოჭათ; და გადასცეს გუშაგებს ხელში და გააგზავნეს ზარაჰემლას მიწაზე, რათა მიეყვანათ ალმასა და მთავარი მოსამართლის წინაშე, რომელიც მმართველობდა მთელ იმ მიწაზე.
- 30 და იყო ასე, რომ როდესაც იგი ალმასა და მთავარი მოსამართლის წინაშე მიიყვანეს, მან იგივე გაიმეორა, რაც გიდეონის მიწაზე; დიახ, მან გმობა გააგრძელა.
- 31 და ალმას წინაშე წარმოთქვა მაღალფარდოვანი სიტყვები და ილანძღებოდა მღვდლებისა და მასწავლებლების წინააღმდეგ, ბრალს სდებდა მათ იმაში, რომ ხალხი მიჰყავდათ მათი მამების უგუნური ჩვეულებების კვალდაკვალ, რათა ხალხის შრომით გამძღარიყვნენ.
- 32 ახლა, ალმამ მას უთხრა: შენ იცი, რომ ჩვენ ამ ხალხის შრომით არ ვძლებით, რადგან, აჰა, მე ვშრომობდი მოსამართლეთა მმართველობის დასაწყისიდან აქამდე, ჩემი საკუთარი ხელით, თავის გამოსაკვებად, მიუხედავად ჩემი მრავალი მოგზაურობებისა ამ მიწის ირგვლივ, რათა ღვთის სიტყვა მეუწყებინა ჩემი ხალხისადმი.
- 33 და დიდი შრომის მიუხედავად, რომელიც მე ეკლესიაში გავწიე, ჩემი შრომისთვის არასდროს მიმიღია ერთი სენინიც კი; არც ჩემს რომელიმე ძმას, მოსამართლის სავარძელში სამსახურის გარდა; და მაშინ ჩვენ ვიღებდით საფასურს მხოლოდ კანონის შესაბამისად, ჩვენ მიერ დახარჯულ დროში.
- 34 და ახლა, თუ არაფერს არ ვიღებთ ეკლესიაში ჩვენი შრომისათვის, რისთვის ვშრომობთ ეკლესიაში, გარდა საუწყებლად ჭეშმარიტებისა, რათა ვიხაროთ ჩვენი ძმების სიხარულით?
- 35 მაშინ, რატომ ამბობ, რომ სარგებლის მისაღებად ვქადაგებთ ამ ხალხის წინაშე, რადგან შენ თვითონ არ იცი, რომ არ ვიღებთ სარგებელს? და ახლა, ნუთუ გწამს, რომ ჩვენ ვატყუებთ ამ ხალხს, ვიწვევთ რა ასეთ სიხარულს მათ გულეებში?
- 36 და ყორიჰორმა უპასუხა: დიახ.

Now when the high priest and the chief judge saw the hardness of his heart, yea, when they saw that he would revile even against God, they would not make any reply to his words; but they caused that he should be bound; and they delivered him up into the hands of the officers, and sent him to the land of Zarahemla, that he might be brought before Alma, and the chief judge who was governor over all the land.

And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

And Korihor answered him, Yea.

37 და შემდეგ, ალმამ მას უთხრა: გწამს ღმერთის არსებობა?

38 და მან უპასუხა: არა.

39 და ალმამ მას უთხრა: ნუთუ კვლავ უარყოფ ღმერთის არსებობას და ასევე უარყოფ ქრისტეს? რადგან, აჰა, გეუბნები: მე ვიცი, რომ ღმერთი არსებობს და ასევე ის, რომ ქრისტე მოვა.

40 და ახლა, რა მტკიცებულება გაქვს, რომ ღმერთი არ არსებობს ან რომ არ მოვა ქრისტე? მე გეუბნები, რომ არ გაქვს, გარდა შენი სიტყვისა.

41 მაგრამ, აჰა, მე მაქვს ყველაფერი, როგორც მოწმობა იმისა, რომ ყოველივე ეს ჭეშმარიტებაა; და შენც გაქვს ყველაფერი, როგორც მოწმობა შენთვის, რომ ეს ჭეშმარიტებაა; და ნუთუ უარყოფ ამას? გწამს, რომ ეს ყველაფერი არის ჭეშმარიტი?

42 აჰა, მე ვიცი, რომ გწამს, მაგრამ შეპყრობილი ხარ მატყუარა სულით და ღმერთის სული მოიშორე, რათა არ ჰქონდეს მას ადგილი შენში; არამედ ეშმაკს აქვს შენზე ძალა და დაჰყავხარ ყველგან, აწყობს რა გეგმებს, რომ შეძლოს ღმერთის შვილების განადგურება.

43 და ახლა, ყორიჰორმა ალმას უთხრა: თუ დამანახებ ნიშანს, რომ დავრწმუნდე ღმერთის არსებობაში, დიახ, დამანახე, რომ მას შესწევს ძალა, მაშინ მე დავრწმუნდები შენი სიტყვების ჭეშმარიტებაში.

44 მაგრამ, ალმამ მიუგო: შენ გქონდა საკმარისი ნიშნები; ნუთუ სცდი შენს ღმერთს? ნუთუ იტყვი: დამანახე ნიშანი, როდესაც გაქვს შენი ყველა ძმის დამოწმება, ასევე ყველა წმინდა წინასწარმეტყველის? წმინდა წერილები დევს შენ წინაშე, დიახ, ყველაფერი მიუთითებს, რომ ღმერთი არსებობს, დიახ, თვით დედამიწა და ყველაფერი, რაც არის დედამიწის პირზე, დიახ, მისი მოძრაობა, დიახ, ყველა პლანეტა, რომელიც მოძრაობს თავისი ჩვეული წესით, არის მოწმე, რომ არსებობს უზენაესი შემქმნელი.

45 და მაინც, დადიხარ ყველგან და ამ ხალხის გულები სწორი გზიდან გადაგყავს, მათ წინაშე მოწმობ, რომ ღმერთი არ არსებობს? და მაინც, ნუთუ უარყოფ ყველა ამ დამოწმებას? და მან უთხრა: დიახ, მე უარყოფ, თუ არ დამანახებ ნიშანს.

And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, Nay.

Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

46 და ახლა, იყო ასე, რომ, ალმამ მას უთხრა: აჰა, მე ვწუხვარ შენი გულქვაობის გამო, დიახ, რომ შენ ჯერ კიდევ ეწინააღმდეგები ჭეშმარიტების სულს, რაც გაანადგურებს შენს სულს.

47 მაგრამ, აჰა, სჯობს, რომ სული დაკარგო, ვიდრე გახდე მრავალი სულის განადგურების მიზეზი, შენი სიცრუითა და პირფერული სიტყვებით; ამიტომ, შენ თუ კვლავ უარყოფ, აჰა, ღმერთი დაგსჯის ისე, რომ დამუნჯდები, რომ მეტად ვეღარ გახსნა ბაგე, რომ ეს ხალხი მეტი ვეღარ მოატყუო.

48 ახლა, ყორიპორმა მას უთხრა: მე არ უარვყოფ ღმერთის არსებობას, მაგრამ არ მწამს, რომ არის ღმერთი; და ასევე ვამბობ: შენ არ იცი, რომ ღმერთი არსებობს; და თუ არ დამანახებ ნიშანს – არ დავიჯერებ.

49 ახლა, ალმამ მას უთხრა: მე შენ იმას მოგცემ ნიშნად, რომ დამუნჯდები, ჩემი სიტყვებისამებრ; და მე ვამბობ, რომ ღმერთის სახელით შენ დამუნჯდები, რომ ვეღარ შეძლებ მეტყველებას.

50 ახლა, როდესაც ალმამ ეს სიტყვები წარმოთქვა, ყორიპორი დამუნჯდა ისე, რომ წაერთვა მეტყველება, ალმას სიტყვების შესაბამისად.

51 და ახლა, როდესაც მთავარმა მოსამართლემ ეს იხილა, მან გაიწოდა ხელი და ყორიპორს დაუწერა: დარწმუნდი ღმერთის ძალაში? ვისზე ისურვებდი ალმას ეჩვენებინა მისი ნიშანი? გსურდა, რომ სხვები დაეტანჯა, რათა შენთვის ნიშანი დაენახებინა? აჰა, მან გაჩვენა ნიშანი, კიდევ გსურს კამათი?

52 და ყორიპორმა ხელი გამოიწოდა და დაწერა სიტყვები: ვიცი, რომ ვარ მუნჯი, რადგან ვერ ვლაპარაკობ; და ვიცი, რომ ვერაფერი ვერ მოავლენდა ამას ჩემზედ, ღმერთის ძალის გარდა; დიახ, მე ყოველთვის ვიცოდი, რომ ღმერთი არსებობდა.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

53 მაგრამ, აჰა, ეშმაკმა შემაცდინა, რადგან ანგელოზის სახით მომევილინა და მითხრა: წადი და ჭეშმარიტებისკენ მოაბრუნე ეს ხალხი, რადგან იგი ყველა გზას ასცდა, მიჰყვა რა უცხო ღმერთს. და მან მითხრა: არ არსებობს ღმერთი; დიახ, მან მასწავლა ის, რაც უნდა მელაპარაკა. და ვასწავლიდი მის სიტყვებს; და ვასწავლიდი მათ, რადგან საამო იყო ხორციელი ჭკუისათვის; და ვასწავლიდი იქამდე, სანამ არ მივალწიე საკმაო წარმატებას, ასე რომ, მე ნამდვილად დავიჯერე, რომ ისინი იყო ჭეშმარიტი; და ამ მიზეზით ვეწინააღმდეგებოდი ჭეშმარიტებას იქამდე, სანამ არ მოვავლინე ჩემს თავზედ ეს დიდი წყევლა.

54 ახლა, როდესაც ეს თქვა, იგი შეევედრა, რომ აღმას ელოცა ღმერთისადმი, რათა წყევლა მოხსნილიყო მისგან.

55 მაგრამ აღმამ მიუგო: ეს წყევლა რომ მოგხსნოდა, შენ კვლავ აიყოლიებდი ამ ხალხის გულებს, ამიტომ, უფლის ნების შესაბამისად იქნება შენთვის.

56 და იყო ასე, რომ ეს წყევლა არ მოეხსნა ყორიჰორს; მაგრამ ის გააძევეს და დადიოდა სახლიდან სახლში საკვების სამათხოვროდ.

57 ახლა, ამბავი იმის შესახებ, რაც მოუვიდა ყორიჰორს, დაუყოვნებლივ გავრცელდა მთელს მიწაზე; დიახ, მიწის მთელი ხალხისადმი მოწოდება გაიგზავნა მთავარი მოსამართლის მიერ, აუწყებდა რა მათ, ვისაც სწამდა ყორიჰორის სიტყვები, რომ უნდა სწრაფად მოენანიებინათ, რათა მათზეც არ მოვლენილიყო იგივე სასჯელი.

58 და იყო ასე, რომ ისინი ყველანი დარწმუნდნენ ყორიჰორის სიბოროტეში, ამიტომ კვლავ უფლისაკენ მოიქცნენ; და ამან მოუღო ბოლო ყორიჰორის წესის ურჯულოებას და ყორიჰორი დადიოდა სახლიდან სახლში, მათხოვრობდა რა საჭმელს თავის სარჩენად.

59 და იყო ასე, რომ როდესაც წავიდა ხალხში, დიახ, იმ ხალხს, რომელიც გამოეყო ნეფიელებს და უწოდა თავის თავს ზორამიელები, წინამძღოლობდა კაცი, რომელსაც ერქვა ზორამი; და როდესაც იგი მათთან მივიდა, აჰა, იგი ფეხქვეშ გათელეს, თანაც იმდენჯერ, სანამ არ მოკვდა.

But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, insomuch that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

60 და ამგვარად, ვხედავთ იმის დასასრულს, ვინც ამრუდებს უფლის გზებს; და ამგვარად ვხედავთ, რომ უკანასკნელ დღეს ეშმაკი არ ამოუდგება მხარში თავის შვილებს, არამედ სწრაფად ჩაითრევს მათ ჯოჯოხეთში.

And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

ალმა 31

- 1 ახლა, ეს იყო ასე, რომ ყორიჰორის სიკვდილის შემდეგ, ალმამ მიიღო რა შეტყობინებები, რომ ზორამიელები ამრუდებდნენ უფლის გზას და ზორამი, რომელიც იყო მათი წინამძღვარი, უბიძგებდა ადამიანთა გულებს, ქედი მოეხარათ უტყვი კერპების წინაშე, მისი გული კვლავ დარდით აღივსო ამ ხალხის ურჯულოების გამო.
- 2 რათა ეს იყო ალმას დიდი მწუხარების მიზეზი – გაეგო თავის ხალხს შორის ურჯულოების შესახებ; ამიტომ მისი გული მეტისმეტად დამწუხრდა, რადგან ზორამიელნი ნეფიელებს გამოეყვნენ.
- 3 ახლა, ზორამიელები ერთად შეიკრიბნენ მიწაზე, რომელსაც უწოდეს ანტიონუმი, რომელიც იყო ზარაჰემლას მიწის აღმოსავლეთით, რომელიც მდებარეობდა თითქმის ზღვის სანაპიროზე, რომელიც მდებარეობდა იერშონის მიწის სამხრეთით, რომელიც ასევე ესაზღვრებოდა სამხრეთის უდაბნოს, რომელიც სავსე იყო ლამანიელებით.
- 4 ახლა, ნეფიელებს ძალზედ ეშინოდათ, რომ ზორამიელები დაამყარებდნენ კავშირს ლამანიელებთან, რაც დიდ ზარალს მიაყენებდა ნეფიელთა მხარეს.
- 5 და ახლა, ვინაიდან სიტყვის ქადაგებას ჰქონდა დიდი თვისება – ხალხს გაძლოდა იმის საკეთებლად, რაც მართალია – დიახ, მას ჰქონდა უფრო ძლიერი გავლენა ხალხის შეგნებაზე, ვიდრე ხმალს ან სხვა რაიმეს, რაც მათ თავს გადახდომიათ; ამიტომ, ალმამ იფიქრა, რომ საჭირო იყო, გამოეცადათ ღვთის სიტყვის ძალა.
- 6 ამიტომ, მან აიყვანა ამონი, აარონი და ომნერი; ხოლო ხიმნი დატოვა ზარაჰემლაში, ეკლესიაში; მაგრამ პირველი სამი თან წაიყვანა, ასევე ამულეკი და ზიზრომიც, რომლებიც იყვნენ მილექში; და ასევე წაიყვანა თავისი ორი შვილი.
- 7 ახლა, თავისი შვილებიდან თან არ წაიყვანა უფროსი და მას ერქვა ჰელამანი; რომლებიც თან წაიყვანა, მათ სახელად ერქვათ შიბლონი და კორიანტონი; და ეს არის მათი სახელები, რომლებიც მასთან ერთად წავიდნენ ზორამიელებთან, რათა სიტყვა ექადაგათ მათთვის.

Alma 31

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jershon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblón and Coriantón; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

- 8 ახლა, ზორამიელები იყვნენ ნეფიელებისგან განდგომილები, ამიტომ, მათთვის ღვთის სიტყვა უკვე ნაქადაგები იყო.
- 9 მაგრამ მათ დიდი შეცდომები დაუშვეს, რადგან არ სურდათ გულმოდგინედ დაეცვათ ღმერთის მცნებები და წესები, მოსეს რჯულის შესაბამისად.
- 10 ისინი არც საეკლესიო ადათ-წესებს იცავდნენ, რომ განუწყვეტლივ ელოცათ და ყოველდღიურად შევედრებოდნენ ღმერთს, რომ არ ჩავარდნილიყვნენ ცდუნებაში.
- 11 დიახ, ანუ, ისინი ძალიან ხშირ შემთხვევებში ამრუდებდნენ უფლის გზას; ამიტომ, ამის გამო, ალმა და მისი ძმები წავიდნენ იმ მიწაზე, რათა ექადაგათ მათთვის სიტყვა.
- 12 ახლა, როდესაც ისინი მივიდნენ იმ მიწაზე, აჰა, თავისდა გასაოცრად აღმოაჩინეს, რომ ზორამიელებმა ააშენეს სინაგოგები და კვირის ერთ დღეს ერთად იკრიბებოდნენ, რომელსაც უფლის დღე უწოდეს; და ისინი ისე ლოცულობდნენ, რომლის მსგავსიც არც ალმას და არც მის ძმებს არასდროს ენახათ.
- 13 რადგან მათ სინაგოგის შუაში აგებული ჰქონდათ დასადგომი ადგილი, რომელიც იყო თავს ზემოთ; და მასზედ ერთ ადამიანს შეეძლო დგომა.
- 14 ამიტომ, ყოველს, ვისაც სურდა თაყვანი ეცა, უნდა წინ გამოსულიყო, დამდგარიყო ამ სადგომზე, გაეწოდა ხელები ზეცისაკენ და ხმამაღლა ელაღადა სიტყვები:
- 15 წმინდაო, წმინდა ღმერთო; გვწამს, რომ ხარ ღმერთი და გვწამს, რომ ხარ წმინდა და რომ იყავი სული და ხარ სული და იქნები სული უკუნისამდე.
- 16 წმინდაო ღმერთო, ჩვენ გვწამს, რომ შენ გამოგვყავი ჩვენი ძმებისგან და არ გვწამს ჩვენი ძმების ჩვეულებანი, რომლებიც მათ გადაეცათ მათივე მამების უგუნურობის გამო; მაგრამ ჩვენ გვწამს, რომ ამოგვირჩიე შენს წმინდა შვილებად და გავგანდე, რომ ქრისტე არ იქნება.

Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;

For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

17 მაგრამ შენ ხარ უცვლელი გუშინ, დღეს და უკუნისამდე; და ამოგვირჩიე, რათა გადავრჩეთ მაშინ, როდესაც ჩვენს გარშემო ყველა არჩეულია, რათა შენი რისხვით ჩაცვნილ იქნენ ჯოჯობეთში; და ამ სიწმინდისათვის ჩვენ მადლობას გიხდით, ღმერთო; და მადლობას გიხდით, რომ ამოგვარჩიე, რათა არ წავსულიყავით ჩვენი ძმების უგუნური ჩვეულებებისკენ, რომლებიც ბოჭავს მათ ქრისტეს რწმენით, რასაც მათი გულები სახეტილოდ მიჰყავს შენგან შორს, ჩვენო ღმერთო.

18 და კვლავ, ჩვენ მადლობას გიხდით, ღმერთო, რომ ვართ გამორჩეული და წმინდა ხალხი. ამინ.

19 ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც ალმამ და მისმა ძმებმა და მისმა შვილებმა მოისმინეს ეს ლოცვები, ისინი უზომოდ გაოცდნენ.

20 რადგან ყოველი კაცი წინ გამოდიოდა და ამბობდა იგივე ლოცვებს.

21 ახლა, ამ ადგილს უწოდებდნენ რამეუმპტომს, რაც ნიშნავს წმინდა სადგომს.

22 ახლა, ამ ადგილიდან ღაღადებდნენ ისინი, ყოველი ადამიანი, ერთსა და იმავე ლოცვას ღმერთისადმი, მადლობას უხდიდნენ თავიანთ ღმერთს, რომ იყვნენ მის მიერ ამორჩეულნი, რომ არ წაიყვანა ისინი თავიანთი ძმების ჩვეულებებისაკენ, რომ მათი გულები არ აჰყვნენ მომავლის ამბების რწმენას, რის შესახებაც მათ არაფერი იცოდნენ.

23 ახლა, მას შემდეგ, რაც ხალხმა ამგვარად გადაიხადა სამადლობელი, ისინი დაუბრუნდნენ საკუთარ სახლებს, მეტად აღარ საუბრობდნენ თავიანთ ღმერთზე იქამდე, სანამ კვლავ არ შეიკრიბებოდნენ ამ წმინდა სადგომთან, რათა თავიანთი ადათისამებრ ეღაღადათ მადლიერება.

24 როდესაც ალმამ ეს იხილა, მისი გული დაღონდა; რადგან დაინახა, რომ ესენი იყვნენ ბოროტი და უკუღმართი ხალხი; დიახ, რომ მათი გულები მიმართული იყო ოქროსა და ვერცხლისკენ; და ყოველგვარი ძვირფასეულობებისკენ.

25 დიახ, მან ასევე იხილა, რომ მათი გულები აღზევებული იყო დიდი ტრაბახით თავიანთ ამპარტავნობაში.

But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.

Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

26 და მან აღიმალლა ხმა ზეცისაკენ და შეჰლაღადა სიტყვებით: როდემდე დაუშვებ, უფალო, რომ შენი მსახურნი ცხოვრობდნენ აქ ხორციელად, რათა უცქირონ ასეთ დიდ სიბოროტეს ადამიანთა შვილებს შორის?

27 აჰა, ღმერთო, ისინი შენ შეგლაღადებენ, მაგრამ გულები ჩაძირული აქვთ ამპარტავნობაში. აჰა, ღმერთო, ისინი შემოგლაღადებენ თავიანთი ბაგით იმ დროს, როდესაც ყოყოჩობენ, სიდიადემდეც კი, ამქვეყნიური ამაოებით.

28 აჰა, ჩემო ღმერთო, მათი ძვირფასი სამოსი და ბეჭდები და სამაჯურები და მათი ოქროს სართავები და ყოველგვარი ძვირფასეულობა, რომლითაც არიან მორთულები; და აჰა, მათი გულები მათკენ არის მიმართული, ისინი შეგლაღადებენ და ამბობენ: ჩვენ მადლობას გიხდით, ღმერთო, იმისათვის, რომ ვართ რჩეული ხალხი, როდესაც სხვები დაიღუპებიან.

29 დიახ, და ისინი ამბობენ, რომ შენ მათ გაანდე, რომ ქრისტე არ იქნება.

30 უფალო ღმერთო, რამდენ ხანს მოითმენ ამდენ ბოროტებასა და ამდენ ურწმუნობას ამ ხალხში? უფალო, მომეცი ძალა, რათა შევძლო ჩემი უძღურების ატანა. რადგან ვარ უძღური და ასეთი სიბოროტე ამ ხალხში სულს მტკენს.

31 უფალო, ჩემი გული ძალზედ დამწუხრებულია; მინუგეშე სული ქრისტეში. უფალო, ძალა მიბოძე, მოთმინებით ავიტანო ის გაჭირვებანი, რომელნიც მომეველინება ამ ხალხის ურჯულოების გამო.

32 უფალო, მინუგეშე სული და მომეცი წარმატება, ასევე ჩემს ძმობილ მშრომელებს, რომლებიც ჩემთან არიან, დიახ, ამონს და აარონს, ომნერს და ასევე ამულეკსა და ზიზრომს, ასევე ჩემს ორ შვილს. დიახ, ანუგეშე ისინი, უფალო. დიახ, ანუგეშე მათი სულები ქრისტეში.

33 უბოძე, ჰქონდეთ ძალა, გადაიტანონ თავიანთი გაჭირვებანი, რომლებიც მათ მოეველინებათ, ამ ხალხის ურჯულოების გამო.

34 უფალო, გვიბოძე, გვქონდეს წარმატება, რომ ისინი კვლავ შენთან მოვიყვანოთ ქრისტეში.

And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.

Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say—We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.

Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.

O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.

O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me—yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.

O Lord, wilt thou grant unto us that we may have success in bringing them again unto thee in Christ.

- 35 აჰა, უფალო, მათი სულები ძვირფასია და მრავალი მათგანი ჩვენი ძმავა; ამიტომ, მოგვეცი, უფალო, ძალა და სიბრძნე, რომ კვლავ შენთან მოვიყვანოთ ეს ჩვენი ძმები.
- 36 ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც აღმამ თქვა ეს სიტყვები, მან დაადო ხელი ყველას, ვინც მასთან იყო. და აჰა, როდესაც მან დაადო ხელი მათ, ისინი აღივსნენ სულიწმინდით.
- 37 და ამის შემდეგ ისინი დასცილდნენ ერთმანეთს, არ ფიქრობდნენ, რა უნდა ეჭამათ ან ესვათ, ან რა ჩაეცვათ.
- 38 და უფალმა მათ უბოძა, არ ყოფილიყვნენ არც მშიერნი და არც მწყურვალნი, დიახ, და მან ასევე მისცა მათ ძალა, რათა არ ეწვნიათ არანაირი გაჭირვება, გარდა იმისა, რომელიც შთაინთქმებოდა ქრისტეს სიხარულით. ახლა, ეს იყო აღმას ლოცვის შესაბამისად, ვინაიდან ის ლოცულობდა რწმენით.

Behold, O Lord, their souls are precious, and many of them are our brethren; therefore, give unto us, O Lord, power and wisdom that we may bring these, our brethren, again unto thee.

Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

And after that they did separate themselves one from another, taking no thought for themselves what they should eat, or what they should drink, or what they should put on.

And the Lord provided for them that they should hunger not, neither should they thirst; yea, and he also gave them strength, that they should suffer no manner of afflictions, save it were swallowed up in the joy of Christ. Now this was according to the prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

ალმა 32

- 1 და იყო ასე, რომ ისინი წინ წავიდნენ და დაიწყეს ხალხისათვის ღმერთის სიტყვის ქადაგება, შედიოდნენ მათ სინაგოგებში და სახლებში; დიახ, მათ ქუჩებშიც კი ქადაგებდნენ სიტყვას.
- 2 და იყო ასე, რომ მათ შორის დიდი შრომის შემდეგ, მათ მიაღწიეს წარმატებას ხალხის ღარიბ ნაწილში; რადგან, აჰა, ისინი გაძევებულნი იყვნენ სინაგოგებიდან უხეში ტანსაცმლის გამო –
- 3 ამიტომ, მათ არ უშვებდნენ თავიანთ სინაგოგებში ღმერთისათვის თაყვანის საცემად, რადგან სიბინძურედ თვლიდნენ; ამიტომაც იყვნენ ღარიბნი; დიახ, მათ თავიანთი ძმები თვლიდნენ ხენჯად; ამიტომ, იყვნენ ღარიბნი ამქვეყნიური საგნებით და ასევე ღარიბნი იყვნენ გულით.
- 4 ახლა, როდესაც ალმა ასწავლიდა და ელაპარაკებოდა ხალხს ონიდას გორაკზე, მასთან მივიდნენ მრავალნი, რომლებიც იყვნენ ისინი, რომლებზეც ვსაუბრობდით, რომლებიც ღარიბნი იყვნენ გულით, საკუთარი სიღარიბის გამო ამქვეყნიური საგნების მიმართ.
- 5 და ისინი მივიდნენ ალმასთან და რომელიც მთავარი იყო მათ შორის, მას უთხრა: აჰა, რა აკეთონ ჩემმა ამ ძმებმა, რადგან ისინი არიან ყველას მიერ აბუჩად აგდებულნი თავიანთი სიღარიბის გამო, დიახ, განსაკუთრებით ჩვენი მღვდლების მიერ; რადგან გაგვაძევეს ჩვენი სინაგოგებიდან, რომელთა მშენებლობებზე ბევრი ვიშრომეთ საკუთარი ხელით; და მათ გაგვაძევეს ჩვენი მეტისმეტი სიღარიბისათვის; და არ გვაქვს ადგილი, ვეთაყვანოთ ჩვენს ღმერთს და აჰა, რა ვქნათ?
- 6 და ახლა, როდესაც ალმამ ეს მოისმინა, იგი მიუბრუნდა მას სახით და შეხედა დიდი სიხარულით; რადგან დაინახა, რომ გაჭირვებამ ნამდვილად დაამდაბლებინა მათ თავი და მზად იყვნენ სიტყვის მოსასმენად.
- 7 ამიტომ, მან აღარაფერი უთხრა დანარჩენ შეკრებილებს; გაიწოდა ხელი და მიმართა მათ, რომლებიც დაინახა, რომ იყვნენ ნამდვილად მომნანიებელნი, და მათ უთხრა:
- 8 ვხედავ, რომ ხართ გულით თავმდაბალნი და თუ ეს ასეა, თქვენ ხართ კურთხეულნი.

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

- 9 აჰა, თქვენმა ძმამ თქვა: რა ვქნათ? რადგან გაგვაძევეს ჩვენი სინაგოგებიდან, რათა ვერ შევძლოთ თაყვანი ვცეთ ჩვენს ღმერთს.
- 10 აჰა, გეუბნებით: ნუთუ გგონიათ, რომ არ შეგიძლიათ თაყვანი სცეთ თქვენს ღმერთს, თქვენი სინაგოგებში ყოფნის გარდა?
- 11 და გარდა ამისა, მინდა გკითხოთ: ნუთუ გგონიათ, რომ კვირაში ერთ ჯერზე მეტად არ უნდა სცეთ თაყვანი ღმერთს?
- 12 მე გეუბნებით: ეს კარგია, რომ გაძევებულნი ხართ თქვენი სინაგოგებიდან, რათა იყოთ თავმდაბალნი და შეიცნოთ სიბრძნე; რადგან საჭიროა, რომ შეიცნოთ სიბრძნე; იმის გამო, რომ ხართ გაძევებულნი, რომ ხართ აბუჩად აგდებულნი თქვენი ძმების მიერ, თქვენი ძალზედ სიღარიბის გამო ხართ გულით დამდაბლებულნი; რადგან იძულებით ხართ თავმდაბალნი.
- 13 და ახლა, ვინაიდან ხართ იძულებულნი იყოთ თავმდაბალნი, თქვენ ხართ კურთხეულნი; რადგან ადამიანი, თუ იძულებული ხდება იყოს თავმდაბალი, ხანდახან ეძებს მონანიებას; და ახლა ნამდვილად, ვინც არ უნდა მოინანიოს, მოწყალებას მოიპოვებს; და გადარჩება, ვინც წყალობას ჰპოვებს და ბოლომდე გაძლებს.
- 14 და ახლა, როგორც მე გითხარით, ვინაიდან იძულებულნი იყავით, თავი დაგემდაბლებინათ, თქვენ იყავით კურთხეულნი; ნუთუ არ ფიქრობთ იმაზედ, რომ ისინი უფრო კურთხეულნი არიან, რომლებიც ჭეშმარიტად თავს იმდაბლებენ სიტყვის გამო?
- 15 დიახ, ვინც ჭეშმარიტად თავს დაიმდაბლებს და საკუთარ ცოდვებს მოინანიებს და ბოლომდე გაძლებს, ის იქნება კურთხეული. დიახ, იმაზე მეტად კურთხეული, ვიდრე ისინი, რომლებიც იძულებულნი არიან თავი დაიმდაბლონ მძიმე სიღარიბის გამო.
- 16 ამიტომ, კურთხეულნი არიან ისინი, ვინც თავს იმდაბლებენ იძულების გარეშე თავმდაბლობისთვის; ანუ, სხვა სიტყვებით, კურთხეული არის ის, ვისაც სწამს ღვთის სიტყვა და გულში სიჯიუტის გარეშე ინათლება, დიახ, სიტყვის ცოდნისაკენ მიყვანის გარეშე ანუ ცოდნის იძულების გარეშეც, სანამ ისინი ირწმუნებენ.
- 17 დიახ, არიან მრავალნი, რომლებიც ამბობენ: თუ დაგვანახებ ნიშანს ზეციდან, მაშინ ნამდვილად გვეცოდინება; მაშინ ვიწამებთ.

Behold thy brother hath said, What shall we do?— for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whosoever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not suppose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

- 18 ახლა მე გეკითხებით: ეს არის რწმენა? აჰა, მე გეუბნებით: არა; რადგან ადამიანმა თუ იცის რაიმე, მას აღარ აქვს მიზეზი იწამოს, რადგან მან ეს უკვე იცის.
- 19 და ახლა, რამდენად უფრო წყევლია ის, რომელმაც იცის ღვთის ნება და არ ასრულებს მას, ვიდრე ის, რომელსაც მხოლოდ სწამს ან აქვს მხოლოდ რწმენის მიზეზი და ვარდება შეცოდებაში?
- 20 ახლა, თქვენ ამის შესახებ უნდა განსაჯოთ. აჰა, მე გეუბნებით, რომ ეს ისევე ნათელია ერთი მხრიდან, როგორც მეორედან; და ყოველ ადამიანს მიეზღვება საკუთარი საქმეების შესაბამისად.
- 21 და ახლა, როგორც მე ვთქვი რწმენის შესახებ, რწმენა არ ნიშნავს სრულყოფილ ცოდნას რაიმეს შესახებ; ამიტომ, თუ გაქვთ რწმენა, მაშინ გაქვთ იმედი იმისა, რაც უხილავია, რაც არის ჭეშმარიტი.
- 22 და ახლა, აჰა, მე გეუბნებით და მსურს დაიმახსოვროთ, რომ ღმერთი მოწყალეა ყველას მიმართ, ვისაც სწამს მისი სახელი; ამიტომ, მას სურს, პირველ რიგში, რომ თქვენ იწამოთ, დიახ, მისი სიტყვა.
- 23 და ახლა, იგი ადამიანებს უზიარებს თავის სიტყვას ანგელოზების მეშვეობით, დიახ, არა მარტო კაცებს, არამედ ქალებსაც. ახლა, ეს არ არის ყველაფერი, პატარა ბავშვებსაც ბევრჯერ ეძლევათ სიტყვები, რომლებიც ამარცხებენ ბრძენებს და სწავლულებს.
- 24 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, როგორც თქვენ მოისურვეთ, გაგეგოთ ჩემგან, რა უნდა აკეთოთ, ვინაიდან ხართ გაჭირვებულნი და გაძევებულნი, ახლა მე არ მსურს იფიქროთ, რომ მე ვაპირებ განგიკითხოთ, გარდა იმისა, რაც ჭეშმარიტია –
- 25 რადგან არ ვგულისხმობ, რომ თქვენ ყველა იძულებულნი ხართ თავი დაიმდაბლოთ; რადგან მე ნამდვილად მჯერა, რომ თქვენ შორის არიან ისინი, რომლებიც თავს დაიმდაბლებდნენ, როგორ პირობებშიც არ უნდა იმყოფებოდნენ.
- 26 ახლა, როგორც მე ვთქვი რწმენის შესახებ, რომ ის არ არის სრულყოფილი ცოდნა, იგივე ეხება ჩემს სიტყვებსაც. თავიდან თქვენ ვერ გაიგებთ მათ ჭეშმარიტებას სრულყოფილად, ისევე როგორც რწმენა არ არის სრულყოფილი ცოდნა.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only believeth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

- 27 მაგრამ, აჰა, თუ გამოაფხიზლებთ და გამოაღვიძებთ თქვენი სულების შესაძლებლობებს ჩემი სიტყვების გამოსაცდელად და გამოავლენთ მცირეოდენ რწმენას, დიახ, რომ გქონდეთ დაჯერების თუნდაც სურვილი, ნება მიეცით ამ სურვილს, იმოქმედოს თქვენზე იქამდე, სანამ არ იწამებთ ისე, რომ თქვენში იპოვით ადგილს ჩემი სიტყვების ნაწილისთვის მაინც.
- 28 ახლა, ჩვენ სიტყვას შევადარებთ თესლს. ახლა, თუ თქვენ ადგილს გამოყოფთ იმისთვის, რომ თესლი დაითესოს თქვენს გულში, აჰა, თუ ეს იქნება ჭეშმარიტი თესლი ანუ კარგი თესლი, თუ არ გააძევებთ მას თქვენი ურწმუნობით, უფლის სულისადმი წინააღმდეგობით, აჰა, იგი თქვენს მკერდში დაიწყებს გაღვივებას; და როდესაც იგრძნობთ ამ ზრდას, თქვენ ეტყვიით საკუთარ თავს: ეს ალბათ არის კარგი თესლი ანუ ეს კარგი სიტყვაა, რადგან აფართოებს ჩემს სულს, დიახ, ის ანათლებს ჩემს გაგებას, დიახ, ის საამო ხდება ჩემთვის.
- 29 ახლა, აჰა, ნუთუ ეს არ გაზრდიდა თქვენს რწმენას? მე გეუბნებით: დიახ; მიუხედავად ამისა, ის ჯერ არ გაზრდილა სრულყოფილ ცოდნამდე.
- 30 მაგრამ, აჰა, იმ დროს, როდესაც თესლი ღვივდება და აღმოცენდება და იწყებს ზრდას, მაშინ უნდა თქვათ, რომ ეს არის კარგი თესლი; რადგან, აჰა, ის ღვივდება და აღმოცენდება და იწყებს ზრდას. და ახლა, აჰა, ნუთუ არ განამტკიცებს ეს თქვენს რწმენას? დიახ, ის განამტკიცებს რწმენას, რადგან თქვენ იტყვით: მე ვიცი: ეს არის კარგი თესლი, რადგან, აჰა, ის ყვავის და იწყებს ზრდას.
- 31 და ახლა, აჰა, დარწმუნებული ხართ, რომ ეს არის კარგი თესლი? მე გეუბნებით: დიახ, რადგან ყოველი თესლი ისხამს თავის მაგვარს.
- 32 ამიტომ, თუ თესლი იზრდება – ის კარგია, მაგრამ თუ არ იზრდება – აჰა, ის არ არის კარგი, ამიტომ მას აგდებენ.
- 33 და ახლა, აჰა, რადგან გააკეთეთ ეს ცდა და თესლი დათესეთ და იგი ფუვდება და ღვივდება და იწყებს ზრდას, თქვენ უნდა იცოდეთ, რომ ეს თესლი არის კარგი.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

34 და ახლა, აჰა, ნუთუ სრულყოფილია თქვენი ცოდნა? დიახ, თქვენი ცოდნა სრულყოფილია ამაში და თქვენი რწმენა თვლემს; და ეს იმიტომ, რომ იცით; რადგან თქვენ იცით, რომ ამ სიტყვამ აღამაღლა თქვენი სულები და თქვენ ასევე იცით, რომ ის გაღვივდა, ასე რომ, თქვენი გაგება იწყებს განათებას და გონება – გაფართოებას.

35 მაშინ, ნუთუ არ არის ეს ჭეშმარიტი? მე თქვენ გეუბნებით: დიახ, რადგან ეს არის სინათლე; და რაც არის სინათლე, არის კარგი, რადგან ცხადია, ამიტომ, თქვენ უნდა იცოდეთ, რომ ეს არის კარგი; და ახლა, აჰა, მას შემდეგ, რაც თქვენ იგემეთ ეს სინათლე, ნუთუ სრულყოფილია თქვენი ცოდნა?

36 აჰა, მე გეუბნებით: არა; მაგრამ არც თქვენი რწმენა არ უნდა გადადოთ გვერდზე, რადგან თქვენ გამოავლინეთ რწმენა მხოლოდ იმისთვის, რომ ეს თესლი დათესოთ, რათა ჩაატაროთ ეს ცდა, რომ გაიგოთ, იყო თუ არა ეს თესლი კარგი.

37 და აჰა, როდესაც ხე დაიწყებს ზრდას, თქვენ იტყვი: მოდით გამოვკვებოთ ის დიდი ზრუნვით, რათა ფესვი გაიდგას, გაიზარდოს და მოისხას ნაყოფი ჩვენთვის. და ახლა, აჰა, თუ თქვენ კვებავთ მას დიდი ზრუნვით, იგი ფესვს გაიდგავს, გაიზრდება და ნაყოფს მოისხამს.

38 მაგრამ, თუ თქვენ უგულებელყოფთ ხეს და არ იფიქრებთ იმაზე, თუ როგორ კვებოთ იგი, აჰა, ის ვერ გაიდგამს ფესვს; და როდესაც მზის მხურვალეობა მოადგება და გატრუსავს მას, რადგან ფესვები არ ექნება, იგი გახშება და თქვენ მას ამოაძრობთ და გადააგდებთ.

39 ახლა, ეს არა იმიტომ, რომ თესლი არ იყო კარგი, არც იმიტომ, რომ მისი ნაყოფი არ იყო სასურველი; არამედ იმიტომ, რომ თქვენი ნიადაგი არის უნაყოფო და არ გსურთ გაანოყიეროთ ეს ხე, ამიტომ თქვენ არ გექნებათ მისი ნაყოფი.

40 და ამგვარად, თუ თქვენ არ გამოკვებავთ სიტყვას რწმენით, მომავალში მისი ნაყოფის ხედვით, თქვენ ვერასდროს მოწყვიტავთ სიცოცხლის ხის ნაყოფს.

41 მაგრამ, თუ თქვენ გამოკვებავთ სიტყვას, დიახ, გამოკვებავთ ხეს, როდესაც ის ზრდას დაიწყებს, თქვენი რწმენით, დიდი სიბეჯითით და მოთმინებით, ნაყოფის მოლოდინით, იგი გაიდგამს ფესვს; და აჰა, ეს იქნება ხე, რომელიც გადაიზრდება მარადიულ სიცოცხლეში.

And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorcheth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

42 და თქვენი სიბეჯითის, რწმენისა და მოთმინების შედეგად, მისი მასაზრდოებელი სიტყვით, რომ მან გაიდგას ფესვი თქვენში, აჰა, თქვენ მალე მოწყვეტთ მის ნაყოფს, რომელიც არის ყველაზე ძვირფასი, რომელიც არის უტკბესი ტკბილთა შორის და რომელიც არის უსპეტაკესი თეთრი, დიახ, რომელიც არის ყველა წმინდაზე წმინდა და დანაყრდებით ამ ნაყოფით იქამდე, სანამ არ დანაყრდებით ისე, რომ არ მოგშივდეთ, არც იყოთ მწყურვალნი.

43 შემდეგ, ჩემო ძმებო, თქვენ მოიმკით ჯილდოს თქვენი რწმენის, სიბეჯითის, მოთმინების, სულგრძელობის, მრავალი ტანჯვისა და მოლოდინისთვის – როდის მოისხამს ეს ხე თქვენთვის ნაყოფს.

And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

ალმა 33

- 1 ახლა, მას შემდეგ, რაც ალმამ ეს სიტყვები თქვა, მიაგზავნეს მასთან, რათა გაეგოთ, ერწმუნათ თუ არა ერთი ღმერთი, რომ მიეღოთ ის ნაყოფი, რომლის შესახებაც იგი საუბრობდა ან როგორ დაეთესათ თესლი ან სიტყვა, რომლის შესახებაც იგი ლაპარაკობდა, რომელიც, მისი სიტყვებით, უნდა დაითესოს მათ გულებში; ან როგორ უნდა დაიწყოთ საკუთარი რწმენის გამოვლენა.
- 2 და ალმამ უთხრა მათ: აჰა, თქვენ მითხარით, რომ არ შეგიძლიათ თქვენი ღმერთისადმი თაყვანისცემა, რადგან გაგაძევეს თქვენი სინაგოგებიდან. მაგრამ, აჰა, მე გეუბნებით: თუ გგონიათ, რომ არ შეგიძლიათ ღმერთის თაყვანისცემა, ძალიან ცდებით და უნდა შეისწავლოთ წმინდა წერილები; თუ გგონიათ, რომ მათ ეს გასწავლეს, მაშინ თქვენ არ გესმით მათი.
- 3 თუ გახსოვთ რა წაიკითხეთ, რაც ძველმა წინასწარმეტყველმა, ზენოსმა, თქვა – ლოცვის ან თაყვანისცემის შესახებ?
- 4 რადგან მან თქვა: მოწყალე ხარ ღმერთო, რადგან ჩემი ლოცვები შეისმინე, უდაბნოში ყოფნისასაც კი; დიახ, შენ იყავი მოწყალე, როდესაც ვლოცულობდი მათზედ, რომელნიც ჩემი მტრები იყვნენ და შენ ისინი ჩემს მხარეს მოაბრუნე.
- 5 დიახ, ღმერთო, და შენ მოწყალე იყავი ჩემს მიმართ, როდესაც ჩემს მინდორში შეგლადადე; როდესაც ჩემს ლოცვაში შეგლადადე და შენ შეისმინე ჩემი.
- 6 და კვლავ, ღმერთო, როდესაც მოვბრუნდი სახლში, შენ შეისმინე ჩემი ლოცვა.
- 7 და როდესაც მოვბრუნდი ჩემს ოთახში, უფალო, და შენ შეგლადადე, შენ შეისმინე ჩემი.
- 8 დიახ, შენი შვილების მიმართ ხარ მოწყალე, როდესაც ისინი შეგლადადებენ, რათა შეისმინო მათი შენ და არა ადამიანებმა და შენ შეისმენ მათსას.
- 9 დიახ, ღმერთო, შენ იყავი მოწყალე ჩემს მიმართ და შეისმინე ჩემი ღაღადი შენს შეკრებილთა შორის.

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

- 10 დიახ, შენ ასევე გესმოდა ჩემი, როდესაც ვიყავი გაძევებული და მოძულებული მტრის მიერ; დიახ, შენ შეისმინე ჩემი ღაღადი და განურისხდი ჩემს მტრებს და რისხვაში მოვევლინე მათ სწრაფი განადგურებით.
- 11 და შენ შეისმინე ჩემი, ჩემი გაჭირვებისა და გულწრფელობის გამო; და ეს არის შენი ძის მაღლი, რომ იყავი ასე მოწყალე ჩემსადმი, ამიტომ მე შემოგღაღადებ ყოველ ჩემს გაჭირვებაში, რადგან შენშია ჩემი სიხარული; რადგან ამარიდე შენი განაჩენი შენი ძის მაღლით.
- 12 და ახლა, ალმამ მათ უთხრა: გწამთ ამ წმინდა წერილების, რომლებიც დაიწერა უძველესთა მიერ?
- 13 აჰა, თუ გწამთ, უნდა იწამოთ რაც ზენოსმა თქვა, რადგან, აჰა, მან თქვა: შენ აარიდე შენი განაჩენი შენი ძის მაღლით.
- 14 ახლა, აჰა, ჩემო ძმებო, მე მინდა გკითხოთ, წაკითხული გაქვთ წმინდა წერილები? თუ გაქვთ, როგორ არ გწამთ ძე ღვთისა?
- 15 რადგან არ წერია, რომ მარტო ზენოსმა ილაპარაკა ამ ყველაფრის შესახებ, არამედ ზენოქმაც ილაპარაკა მათზე.
- 16 რადგან, აჰა, მან თქვა: შენ ხარ განრისხებული, უფალო, ამ ხალხზე, რადგან მათ არ სურთ შენი მრავალი მოწყალების გაგება, რაც მოავლინე მათზე შენი ძის მაღლით.
- 17 და ახლა, ჩემო ძმებო, თქვენ ხედავთ, რომ მეორე ძველმა წინასწარმეტყველმა დაამოწმა ღვთის ძის შესახებ და ვინაიდან ხალხს არ სურდა ჩასწვდომოდა მის სიტყვებს, მათ სასიკვდილოდ ჩაქოლეს იგი.
- 18 მაგრამ, აჰა, ეს არ არის ყველაფერი; მარტო ამათ არ ულაპარაკიათ ღვთის ძის შესახებ.
- 19 აჰა, მასზე ილაპარაკა მოსემ; დიახ, აჰა, სიმბოლო აღიმართა უდაბნოში, რომ ვინც მას შეხედავდა – გადარჩებოდა. და მრავალმა შეხედა და გადარჩა.
- 20 მაგრამ, ცოტანი ჩასწვდნენ მის მნიშვნელობას და ეს იყო მათი გაქვავებული გულების გამო. მაგრამ იქ იყვნენ მრავალნი, რომლებმაც ისე გაიქვავეს გული, რომ არ სურდათ შეხედათ, ამიტომაც ისინი დაიღუპნენ. ახლა, მიზეზი, რომ არ სურდათ შეხედვა, იყო ის, რომ არ სწამდათ, რომ ეს მათ განკურნავდა.

Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

And thou didst hear me because of mine afflictions and my sincerity; and it is because of thy Son that thou hast been thus merciful unto me, therefore I will cry unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for thou hast turned thy judgments away from me, because of thy Son.

And now Alma said unto them: Do ye believe those scriptures which have been written by them of old?

Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for, behold he said: Thou hast turned away thy judgments because of thy Son.

Now behold, my brethren, I would ask if ye have read the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the Son of God?

For it is not written that Zenos alone spake of these things, but Zenock also spake of these things—

For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with this people, because they will not understand thy mercies which thou hast bestowed upon them because of thy Son.

And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.

But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.

Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

- 21 ჩემო ძმებო, რომ შეგძლებოდათ განკურნებულიყავით მხოლოდ მზერით, რათა განკურნებულიყავით, ნუთუ დაუყოვნებლივ არ შეხედავდით, თუ გაიქვავებდით გულს ურწმუნოებაში და იქნებოდით ზანტნი ისე, რომ არ შეხედავდით და ამის გამო დაიღუპებოდით?
- 22 თუ ეს ასეა, ვარამი მოგვევლინებათ, მაგრამ თუ ეს ასე არ არის, მაშინ შეხედეთ და იწამეთ ძე ღვთისა, რომ ის მოვა საკუთარი ხალხის გამოსასყიდად, რომ დაიტანჯება და მოკვდება, რათა გამოისყიდოს მათი ცოდვები; და რომ კვლავ აღდგება მკვდრეთით, რაც მოიტანს აღდგომას და ასე ყოველი ადამიანი წარსდგება მის წინაშე, რომ განიკითხოს უკანასკნელ, განკითხვის დღეს, თავისი საქმეების შესაბამისად.
- 23 და ახლა, ჩემო ძმებო, მე მსურს, რომ დათესოთ ეს სიტყვა თქვენს გულებში და როდესაც ის დაიწყებს ზრდას, გაანოყიერეთ იგი თქვენი რწმენით. და აჰა, ის გადაიქცევა ხედ, გადაიზრდება თქვენში მარადიულ სიცოცხლედ. და შემდეგ, დაე, ღმერთმა გიბოძოთ, რომ თქვენი ტვირთი შემსუბუქდეს, მის ძეში სიხარულით. და თქვენ შეძლებთ ყველაფერ ამას, შეძლებთ, თუ მოისურვებთ. ამინ.

O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

If so, wo shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

ალმა 34

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც ალმამ მათ უთხრა ეს სიტყვები, იგი დაჯდა მიწაზე. ამულეკი კი წამოდგა და დაიწყო მათი სწავლება სიტყვებით:
- 2 ჩემო ძმებო, ვფიქრობ, შეუძლებელია არ იცოდეთ იმაზედ, რაც ითქვა ქრისტეს მოსვლის შესახებ, რომელიც, ჩვენი სწავლებისამებრ, იქნება ძე ღვთისა; დიახ, მე ვიცი, რომ ყოველივე ამას თქვენ უშურველად გასწავლიდნენ, სანამ ჩვენ გამოგვეყოფოდით.
- 3 და რადგან თქვენ მოისურვეთ ჩემი საყვარელი ძმისგან, გაცნობოთ, რა უნდა მოიმოქმედოთ თქვენი გაჭირვების გამო; და მან გითხრათ ცოტაოდენი რამ, რათა მოემზადებინათ თქვენი გონება; დიახ, მან მოგიწოდათ რწმენისა და მოთმინებისკენ –
- 4 დიახ, იმდენი რწმენა მაინც რომ გქონოდათ, დაგეთესათ თქვენს გულში სიტყვა, რათა გამოგეცადათ მისი სიკეთე.
- 5 და ჩვენ ვიხილეთ, რომ დიადი შეკითხვა, რომელზეც ფიქრობთ, არის ასეთი: ღვთის ძეშია სიტყვა, თუ ქრისტე არ იქნება?
- 6 და თქვენ ასევე იხილეთ, რომ ჩემმა ძმამ დაგიმტკიცათ, მრავალი მაგალითით, რომ სიტყვა ქრისტეში არის ხსნისათვის.
- 7 ჩემმა ძმამ მიგითითათ ზენოსის სიტყვებზე, რომ გამოსყიდვა მოდის ღვთის ძის მეშვეობით და ზენოქის სიტყვებზეც; და ისიც ასევე მიუთითებდა მოსებზე, რათა დაემტკიცებინა, რომ ყოველივე ეს ჭეშმარიტია.
- 8 და ახლა, აჰა, მე თავად დაგიმოწმებთ, რომ ყოველივე ეს არის ჭეშმარიტი. აჰა, გეუბნებით, რომ ვიცი, ქრისტე მოვა ადამიანთა შვილებს შორის, რათა თავის თავზე აიღოს თავისი ხალხის შეცოდებანი და რომ ის გამოისყიდოს ამა ქვეყნის ცოდვებს, რადგან უფალმა ღმერთმა თქვა ეს.
- 9 რადგან საჭიროა, რომ მოხდეს გამოსყიდვა; რადგან მარადიული ღმერთის დიდი გეგმის შესაბამისად, უნდა მოხდეს გამოსყიდვა, თორემ მთელი კაცობრიობა აუცილებლად დაიღუპება; დიახ, ყველა გულქვაობს, დიახ, ყველა დაცემულია და დაკარგული და უნდა დაიღუპოს, რომ არა გამოსყიდვა, რომელიც საჭიროა, რომ მოხდეს.

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

- 10 რადგან საჭიროა, რომ იყოს დიდი და უკანასკნელი მსხვერპლშეწირვა; დიახ, არა ადამიანის მსხვერპლშეწირვა, არც ცხოველის, არც რაიმე ფრინველის; რადგან ეს არ იქნება ადამიანის მსხვერპლშეწირვა; არამედ იქნება უსაზღვრო და მარადიული მსხვერპლშეწირვა.
- 11 ახლა, არ არსებობს ადამიანი, რომელსაც შეუძლია შესწიროს საკუთარი სისხლი, რომელიც გამოისყიდის სხვის ცოდვებს. ახლა, თუ ადამიანი მოკლავს, ნუთუ ჩვენი კანონი, რომელიც არის სამართლიანი, წაართმევს მის ძმას სიცოცხლეს? მე გეუბნებით – არა.
- 12 მაგრამ კანონი მოითხოვს იმის სიცოცხლეს, რომელმაც მოკლა; ამიტომ, ვერ იქნება ვერაფერი, რაც უსაზღვრო გამოსყიდვაზე ნაკლებია, რაც საკმარისი იქნება ამა ქვეყნის ცოდვების დასაფარად.
- 13 ამიტომ, საჭიროა, იყოს დიდი და უკანასკნელი მსხვერპლშეწირვა და შემდეგ იქნება ან უნდა იყოს ისე, რომ შეწყდეს სისხლისღვრა; მაშინ აღსრულდება მოსეს რჯული; დიახ, ის აღსრულდება ყოველი იოტი და წერტილით და არცერთი არ გაქრება.
- 14 და აჰა, ამაშია რჯულის მთელი აზრი, ყოველი იოტი მიუთითებს იმ დიდსა და უკანასკნელ მსხვერპლშეწირვაზე; და ის დიდი და უკანასკნელი მსხვერპლშეწირავი იქნება ძე ღვთისა, დიახ, უსაზღვრო და მარადიული.
- 15 და ასე მოუტანს ხსნას ყველას, ვინც იწამებს მის სახელს; და მიზანი ამ უკანასკნელი მსხვერპლშეწირვისა არის – აღძრას წყალობის წიადი, რომელიც დაძლევს სამართალს, რომელიც მისცემს ადამიანებს საშუალებას, იქონიონ რწმენა მოსანანიებლად.
- 16 და ასე, წყალობა დააკმაყოფილებს სამართლის მოთხოვნებს და მოაქცევს მათ უსაფრთხო ხელში, მაშინ როდესაც ის, რომელიც არ ავლენს რწმენას მონანიებისთვის, ექვემდებარება სამართლის ყველა მოთხოვნას; ამიტომ, მხოლოდ მათთვის, ვისაც აქვს რწმენა მონანიებისთვის, აღსრულებულია ეს დიდი და მარადიული გამოსყიდვის გეგმა.
- 17 ამიტომ, დაე, ღმერთმა ქნას, ჩემო ძმებო, რომ დაიწყოთ მონანიებისთვის რწმენის გამოვლენა, რომ დაიწყოთ წმინდა სახელის ხსენება, რათა მან შეგიწყალოთ;

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.

Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;

18 დიახ, შეჰლაღადეთ წყალობისათვის; რადგან მას აქვს ხსნის ძალა.

19 დიახ, თავი დაიმდაბლეთ და იყავით მისადმი ლოცვაში.

20 შეჰლაღადეთ მას, როდესაც იქნებით თქვენს მინდვრებში, დიახ, მთელ თქვენს ფარებზე.

21 შეჰლაღადეთ მას თქვენს სახლებში, დიახ, თქვენი ოჯახის ყოველ წევრზე, დილით, შუადღესა და საღამოს.

22 დიახ, შეჰლაღადეთ მას, თქვენი მტრების ძალის საწინააღმდეგოდ.

23 დიახ, შეჰლაღადეთ მას ეშმაკის საწინააღმდეგოდ, რომელიც არის ყოველი სიმართლის მტერი.

24 შეჰლაღადეთ მას თქვენი ხორბლის მინდვრებზე, რათა მათში აყვავდეთ.

25 შეჰლაღადეთ თქვენი მინდვრების ფარებზე, რათა მათ იმრავლონ.

26 მაგრამ ეს არ არის ყველაფერი, უნდა გადმოღვართ სული თქვენს ოთახებში და საიდუმლო ადგილებში და თქვენს უდაბნოში.

27 დიახ, როდესაც არ შეჰლაღადებთ უფალს, დაე, აგევსოთ გულები მისადმი განუწყვეტელი ლოცვით თქვენი კეთილდღეობისათვის, ასევე მათი კეთილდღეობისათვის, ვინც თქვენს გარშემოა.

28 და ახლა, აჰა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე თქვენ გეუბნებით: არ გეგონოთ, რომ ეს არის ყველაფერი; რადგან მას შემდეგ, რაც თქვენ ყოველივე ამას შეასრულებთ, თუ გააგდებთ ღატაკსა და შიშველს და არ ეწვევით ავადმყოფსა და გაჭირვებულს და არ გაუზიარებთ თქვენს ქონებას, თუკი ის გაქვთ, მათ, ვინც გაჭირვებაშია, მე თქვენ გეუბნებით: თუ არ შეასრულებთ აქედან არცერთს, მაშინ, აჰა, თქვენი ლოცვა ამაოა და არაფერს არ გარგებთ; და ხართ თვალთმაქცებივით, რომელნიც რწმენას უარყოფენ.

29 ამიტომ, თუ არ გესმით, რომ უნდა იყოთ მოწყალენი, თქვენ ხართ როგორც ხენჯი, რომელსაც მებრძმედები ყრიან (რადგან არაფრად არ ვარგა) რომელსაც ადამიანები ფეხქვეშ თელავენ.

Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.

Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.

Cry unto him when ye are in your fields, yea, over all your flocks.

Cry unto him in your houses, yea, over all your household, both morning, mid-day, and evening.

Yea, cry unto him against the power of your enemies.

Yea, cry unto him against the devil, who is an enemy to all righteousness.

Cry unto him over the crops of your fields, that ye may prosper in them.

Cry over the flocks of your fields, that they may increase.

But this is not all; ye must pour out your souls in your closets, and your secret places, and in your wilderness.

Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your hearts be full, drawn out in prayer unto him continually for your welfare, and also for the welfare of those who are around you.

And now behold, my beloved brethren, I say unto you, do not suppose that this is all; for after ye have done all these things, if ye turn away the needy, and the naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of your substance, if ye have, to those who stand in need—I say unto you, if ye do not any of these things, behold, your prayer is vain, and availeth you nothing, and ye are as hypocrites who do deny the faith.

Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye are as dross, which the refiners do cast out, (it being of no worth) and is trodden under foot of men.

- 30 და ახლა, ჩემო ძმებო, მე მსურს, რომ მას შემდეგ, რაც თქვენ მიიღეთ ამდენი დამოწმება, იხილეთ რა, რომ წმინდა წერილი მოწმობს ყოველივე ამის შესახებ, გამოხვიდეთ წინ და მოიტანოთ მონანიებისთვის ნაყოფი.
- 31 დიახ, მე მსურს, რომ წინ გამოხვიდეთ და მეტად აღარ გაიქვავოთ გული; რადგან, აჰა, ახლა არის თქვენი ხსნის დრო და დღე; ამიტომ, თუ მოინანიებთ და გულს არ გაიქვავებთ, დაუყოვნებლივ აღსრულდება თქვენთვის გამოსყიდვის დიდი გეგმა.
- 32 რადგან, აჰა, ეს ცხოვრება არის დრო ადამიანისათვის, მოემზადოს ღმერთთან შესახვედრად; დიახ, აჰა, ამ ცხოვრების დღე ადამიანისათვის არის დღე, როდესაც ადამიანი უნდა აკეთოს საკუთარი საქმენი.
- 33 და ახლა, როგორც მე მანამდე გითხარით, მიიღეთ რა ამდენი დამოწმება, მე გევედრებით, არ გადადოთ დასასრულამდე თქვენი მონანიების დღე; რადგან ცხოვრების ამ დღის შემდეგ, რომელიც მოგვეცა მარადისობისათვის მოსამზადებლად, აჰა, თუ ჩვენ ამ ცხოვრებაში უკეთესად არ გამოვიყენებთ დროს, მაშინ მოვა ბნელეთის ღამე, როდესაც ვერანაირი საქმე ვერ გაკეთდება.
- 34 როდესაც მიყვანილნი იქნებით იმ საშინელ ზღვრამდე, თქვენ ვერ იტყვით: მე მოვინანიებ, დავუბრუნდები ჩემს ღმერთს. ვერა, ვერ იტყვით ამას, რადგან ის სული, რომელიც ფლობს თქვენს სხეულს ამ ცხოვრებიდან წასვლის ჟამს, იგივე სულს ექნება ძალა, დაეუფლოს თქვენს სხეულს მარადიულ სამყაროში.
- 35 რადგან, აჰა, თუ გადადეთ თქვენი მონანიების დღე გარდაცვალებამდე, აჰა, თქვენ დაექვემდებარეთ ეშმაკის სულს და ის თავისიანებად გამტკიცებთ; ამიტომ, უფლის სული დაგზორდათ და აღარ აქვს ადგილი თქვენში; და ეშმაკს აქვს ყოველი ძალა თქვენზედ; და ასეთია ბოროტთა საბოლოო მდგომარეობა.
- 36 და ეს ვიცი, რადგან უფალმა თქვა, რომ ის არ ცხოვრობს უწმინდურ ტაძრებში, არამედ მართალთა გულებში იმყოფება; დიახ, მან ასევე თქვა, რომ მართალნი დასხდებიან მის სასუფეველში, რათა აღარ გამოვიდნენ; მათი სამოსელი კი გათეთრდება კრავის სისხლის მეშვეობით.

And now, my brethren, I would that, after ye have received so many witnesses, seeing that the holy scriptures testify of these things, ye come forth and bring fruit unto repentance.

Yea, I would that ye would come forth and harden not your hearts any longer; for behold, now is the time and the day of your salvation; and therefore, if ye will repent and harden not your hearts, immediately shall the great plan of redemption be brought about unto you.

For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.

And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

- 37 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მე მსურს, რომ დაიმახსოვროთ ეს ყველაფერი, რომ ისწრაფოთ თქვენი ხსნისაკენ ღვთის შიშით, რომ აღარ უარყოთ ქრისტეს მოსვლა;
- 38 რომ აღარ დაუპირისპირდეთ სულიწმინდას, არამედ მიიღოთ იგი და საკუთარ თავზე აიღოთ ქრისტეს სახელი; რომ დაიმდაბლოთ თავი მტვრამდეც კი და თაყვანი სცეთ ღმერთს, სადაც არ უნდა იყოთ, სულითა და ჭეშმარიტებით და რომ ყოველი დღე იცხოვროთ მადლიერებით მრავალი წყალობისა და კურთხევებისთვის, რომლებსაც იგი თქვენზედ მოავლენს.
- 39 დიახ, ასევე მოგიწოდებთ, ჩემო ძმებო, განუწყვეტლივ იყავით ფხიზელნი ლოცვისათვის, რათა ვერ ჩაგითრიოთ ეშმაკის ცდუნებამ, რომ ვერ დაგძლიოთ, რომ ვერ გახდეთ მისი ქვედგომნი უკანასკნელ დღეს; რადგან, აჰა, იგი არაფრით კარგით არ გაჯილდოებთ.
- 40 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, მოგიწოდებთ, იქონიოთ მოთმინება და გადაიტანოთ ყველანაირი გაჭირვება, რომ არ გალანძლოთ ისინი, რომლებიც გაძევებენ თქვენი განსაკუთრებული სიღარიბის გამო, რათა არ იქცეთ მათნაირ ცოდვილებად;
- 41 არამედ, რომ იქონიოთ მოთმინება და გადაიტანოთ ეს გაჭირვება მტკიცე იმედით, რომ ერთ დღეს დაისვენებთ ყოველი თქვენი გაჭირვებისგან.

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;

But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

ალმა 35

- 1 ახლა, ეს იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ამულეკმა დაასრულა ეს სიტყვები, ისინი წამოვიდნენ შეკრებილთაგან და მოვიდნენ იერშონის მიწაზე.
- 2 დიას, მათი დანარჩენი ძმებიც, მას შემდეგ, რაც მათ უქადაგეს სიტყვა ზორამიელებს, ასევე მოვიდნენ იერშონის მიწაზე.
- 3 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ზორამიელთა მეტად რჩეულმა ნაწილმა ერთმანეთში მოითათბირა იმ სიტყვების შესახებ, რომლებიც მათ უქადაგათ, ისინი განრისხდნენ სიტყვის გამო, რადგან მან გაანადგურა მათი მზაკვრობა; ამიტომ, მათ არ სურდათ ამ სიტყვებისთვის ყურის დაგდება.
- 4 და მათ გაგზავნეს მაცნეები და შეკრიბეს ერთად მთელი ხალხი მთელი მიწიდან და ითათბირეს მათთან იმ სიტყვების შესახებ, რომლებიც ითქვა.
- 5 ახლა, მათმა მმართველებმა და მათმა მღვდლებმა და მასწავლებლებმა არ შეატყობინეს ხალხს თავიანთი სურვილების შესახებ; ამიტომ, მათ ფარულად შეიტყვეს ხალხის აზრი.
- 6 და იყო ასე, რომ, მას შემდეგ, რაც მათ შეიტყვეს ხალხის აზრი, ისინი, რომლებიც კეთილად იყვნენ განწყობილნი ალმასა და მისი ძმების სიტყვების მიმართ, მიწიდან გააძევეს; და ასეთნი იყვნენ ბევრი და ისინიც ასევე იერშონის მიწაზე ჩამოვიდნენ.
- 7 და იყო ასე, რომ ალმა და მისი ძმები მათ ემსახურნენ.
- 8 ახლა, ზორამიელთა ხალხი განრისხებული იყო ამონის ხალხზე, რომელიც იერშონში იყო და ზორამიელთა ბელადმა, იყო რა იგი ძალზედ ბოროტი კაცი, შეუთვალა ამონის ხალხს თავისი სურვილი – გაეძევებინათ მიწიდან ყველა, რომლებიც მათ მიწაზე გადავიდნენ.
- 9 და მან გადმოაფრქვია მრავალი მუქარა მათ წინააღმდეგ. და ახლა, ამონის ხალხს არ შეეშინდა მათი სიტყვების; ამიტომ, არა თუ არ გააძევეს ისინი, არამედ მიიღეს ყველა ღარიბი ზორამიელი, ვინც მათთან მივიდა; და გამოკვებეს, ჩააცვეს და მისცეს მიწები მათი მემკვიდრეობისათვის; და ემსახურებოდნენ მათი მოთხოვნილებების შესაბამისად.

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

- 10 ახლა, ამან გააღვივა წყრომა ზორამიელებში ამონის ხალხის წინააღმდეგ და მათ დაიწყეს ლამანიელებთან გაერთიანება და ასევე მათშიც წყრომის გაღვიძება ამონის ხალხის წინააღმდეგ.
- 11 და ასე, ზორამიელებმა და ლამანიელებმა დაიწყეს ომისთვის მზადება, ამონის ხალხისა და ასევე ნეფიელთა წინააღმდეგ.
- 12 და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეჩვიდმეტე წელი.
- 13 და ამონის ხალხი წავიდა იერშონის მიწიდან და მივიდა მილექის მიწაზე; და იერშონში მიწა ნეფიელთა ჯარს დაუთმეს, რათა ისინი ლამანიელთა და ზორამიელთა ჯარებს შებრძოლებოდნენ; და ასე დაიწყო ომი ლამანიელებსა და ნეფიელებს შორის მოსამართლეთა მმართველობის მეთვრამეტე წელს; და ქვემოთ მოყვანილი იქნება ამბავი მათ ომებზე.
- 14 და ალმა და ამონი და მათი ძმები და ალმას ორი შვილიც ერთად დაბრუნდნენ ზარაჰემლას მიწაზე მას შემდეგ, რაც იყვნენ ღმერთის ხელში იარაღი მრავალი ზორამიელის მონანიებამდე მისაყვანად; და რამდენიც მიყვანილნი იქნენ მონანიებამდე, იმდენი განდევნეს თავიანთი მიწიდან; მაგრამ მათ აქვთ თავიანთი მემკვიდრეობის მიწები იერშონის მიწაზე და აიღეს იარაღი საკუთარი თავის, ცოლების, შვილებისა და მიწების დასაცავად.
- 15 ახლა, ალმა, იყო რა დამწუხრებული თავისი ხალხის ურჯულოების გამო, დიახ, ომების, სისხლისღვრისა და განხეთქილებების გამო, რომლებიც იყო მათ შორის; და რადგან მას უნდა ეუწყებინა სიტყვა, ან გაგზავნილიყო, რომ სიტყვა განეცხადებინა, ყოველი ქალაქის ყველა ხალხში; და ხედავდა, რომ ადამიანებმა დაიწყეს გულების გაქვავება და დაიწყეს წყენა სიტყვის სიმკაცრის გამო, მისი გული ძალზედ დამწუხრდა.
- 16 ამიტომ, მან ბრძანა, რომ მისი ვაჟიშვილები ერთად შეკრებილიყვნენ, რათა სათითაოდ მიეცა მათთვის დარიგება იმის შესახებ, რაც შეეხებოდა სამართლიანობას. და ჩვენ გვაქვს ჩანაწერი მისი ბრძანებების, რომლებიც მან მათ მისცა საკუთარი ჩანაწერის მიხედვით.

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

ალმა 36

Alma 36

- 1 ჩემო შვილო, დაუგდე ყური ჩემს სიტყვებს; რადგან გეფიცები, რამდენადაც დაიცავ ღვთის მცნებებს, იმდენად აყვავდები მიწაზე.
- 2 მსურს, ისე მოიქცე, როგორც მე მოვიქეცი, მახსოვდა რა ჩვენი მამების ტყვეობა; რადგან ისინი იყვნენ მონობაში და ვერავინ ვერ გამოიხსნიდა მათ, გარდა ღმერთი აბრაამისა, ღმერთი ისაკისა და ღმერთი იაკობისა; და მან ნამდვილად გამოიხსნა ისინი თავიანთ გაჭირვებაში.
- 3 და ახლა, ჩემო შვილო, ჰელამან, აჰა, ხარ ყმაწვილი და ამიტომ გევედრები, ყური დაუგდო ჩემს სიტყვებს და ისწავლო ჩემგან; რადგან ვიცი: ვინც ღმერთს მიანდობს საკუთარ სასოებას, მხარს დაუჭერენ მათსავე გამოცდის, მწუხარებისა და გაჭირვების ჟამს. და ამალღებებიან ისინი უკანასკნელ დღეს.
- 4 და არ მსურს იფიქრო, რომ მე ეს ჩემით ვიცი; ჩემი ცოდნა არის არა მიწიერიდან, არამედ სულიერიდან, არა ხორციელი გონებისგან, არამედ ღმერთისაგან.
- 5 ახლა, აჰა, გეუბნები: რომ არ ვშობილიყავი ღვთისგან, არ მეცოდინებოდა ეს ყველაფერი; მაგრამ ღმერთმა თავისი წმინდა ანგელოზის პირით გამანდო ეს ყველაფერი და არა რაიმე ჩემი ღირსების გამო;
- 6 რადგან დავდიოდი მოსიას შვილებთან ერთად, ვცდილობდი რა ღმერთის ეკლესიის განადგურებას; მაგრამ, აჰა, ღმერთმა მოავლინა თავისი წმინდა ანგელოზი, რათა შევეჩერებინეთ იმ გზაზე.
- 7 და აჰა, იგი გველაპარაკა, ვითარცა ჭექა-ქუხილის ხმით და მთელი მიწა ზანზარებდა ჩვენს ფეხქვეშ; და ჩვენ ყველანი მიწაზე დავეცით, რადგან უფლისადმი შიშმა მოგვიცვა.
- 8 მაგრამ, აჰა, ხმამ მითხრა: ადექი. და ავდექი და ვიხილე ანგელოზი.
- 9 და მან მითხრა: თუნდაც გინდოდეს, რომ თავად განადგურდე, ნუღარ ეცდები ღმერთის ეკლესიის განადგურებას.

My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.

I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.

And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.

And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.

Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;

For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.

And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.

But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

- 10 და იყო ასე, რომ მე მიწაზე დავეცი; და ეს იყო სამი დღის და ღამის განმავლობაში, რომ პირს ვერ ვაღებდი, არც კიდურები არ მემორჩილებოდა.
- 11 და ანგელოზმა უფრო მეტიც მითხრა, რაც ჩემმა ძმებმა გაიგონეს, მაგრამ მე მათი არ მესმოდა; რადგან როდესაც გავიგონე სიტყვები: თუნდაც მოინდომო საკუთარი თავის განადგურება, ნულარ ეცდები ღმერთის ეკლესიის განადგურებას, – მე ისეთი დიდი შიშითა და გოცებით შევძრწუნდი იმის გამო, რომ შესაძლებელი იყო ჩემი განადგურება, რომ მიწაზე დავეცი და აღარაფერი არ მესმოდა.
- 12 მაგრამ ნაწამები ვიყავი მარადიული ტანჯვით, რადგან ჩემი სული იყო ძალზედ აფორიაქებული და ჩემი ცოდვებისგან ნაწამები.
- 13 დიახ, მახსოვდა ყველა ჩემი ცოდვა და ურჯულოება, რის გამოც გატანჯული ვიყავი ჯოჯოხეთური ტკივილით; დიახ, ვიხილე, რომ ავუჯანყდი ჩემს ღმერთს და რომ არ ვიცავდი მის წმინდა მცნებებს.
- 14 დიახ, მე დავხოცე მრავალი მისი შვილი ანუ მივიყვანე ისინი განადგურებამდე; დიახ, ბოლოს იმდენად დიდი იყო ჩემი ურჯულოება რომ თვით გაფიქრებაც კი ღმერთის გარემოცვაში შესვლაზე აღუწერელი საშინელებით აწამებდა ჩემს სულს.
- 15 ვიფიქრე, შესაძლებელი რომ ყოფილიყო, განვდევნოლიყავი და გავმქრალიყავი სულითაც და სხეულითაც, რათა არ წავმსდგარიყავი ჩემი ღმერთის გარემოცვაში, რათა არ ვყოფილიყავი განკითხული ჩემი საქმეებისთვის.
- 16 და ახლა, სამი დღის და სამი ღამის განმავლობაში, განწირული სულის ტკივილი მაწამებდა.
- 17 და იყო ასე, რომ როდესაც ასე წამებით ვიტანჯებოდი, როდესაც აფორიაქებული ვიყავი ჩემი ცოდვების ხსოვნით, აჰა, მე ასევე გამახსენდა, რომ მოვისმინე მამაჩემის წინასწარმეტყველება ამ ხალხისადმი, ვინმე იესო ქრისტეს მოსვლის შესახებ, ღვთის ძისა, ამა ქვეყნის ცოდვების გამოსასყიდად.
- 18 ახლა, როდესაც ჩემი გონება ამ ფიქრს ჩაეჭიდა, მე გულში შევლაღადე: იესო, ძეო ღვთისაო, შემეწყალე, რომელიც ვარ მწარე ნალველში და სიკვდილის მარადიული ჯაჭვებით შებოჭილი.

And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concerning the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

- 19 და ახლა, აჰა, როდესაც ეს გავიფიქრე, მე აღარ მახსოვდა ტკივილი; დიახ, აღარ ვიყავი აფორიაქებული ჩემი ცოდვების მოგონებებით.
- 20 და რა სიხარული, რა საოცარი სინათლე ვიხილე მე; დიახ, სული აღივსო სიხარულით, ისეთივე ძლიერით, როგორც იყო ჩემი ტკივილი!
- 21 დიახ, გეუბნები, ჩემო შვილო, ვერაფერი ვერ იქნებოდა ისეთი მწვავე და ისეთი მწარე, როგორც იყო ჩემი ტკივილი. დიახ, მე კიდევ გეუბნები, ჩემო შვილო, რომ მეორე მხრივ, ვერაფერი ვერ იქნებოდა ისეთი ჩინებული და ტკბილი, როგორც იყო ჩემი სიხარული.
- 22 დიახ, მეგონა დავინახე, ისე როგორც ჩვენმა მამამ, ლეხიმ, დაინახა ღმერთი თავის ტახტზე მჯდომარე, უთვალავ ანგელოზთა ჯგუფებით გარშემორტყმული, რომლებიც გალობდნენ და ადიდებდნენ თავიანთ ღმერთს; დიახ, ჩემს სულს სურდა იქ ყოფნა.
- 23 მაგრამ, აჰა, ჩემს კიდურებს დაუბრუნდა ძალა და კვლავ ფეხზე წამოვდექი და გამოვუცხადე ხალხს, რომ ღვთისგან დავიბადე.
- 24 დიახ, იმ დროიდან დღემდე მე განუწყვეტლივ ვშრომობ, რათა სულები მივიყვანო მონანიებად; შევძლო მივიყვანო, რათა იგემონ განსაკუთრებული სიხარული, რომელიც მე ვიგემე; რომ ისინიც ასევე იშვან ღვთისგან და აღივსონ სულიწმინდით.
- 25 დიახ, ახლა, აჰა, ჩემო შვილო, უფალი მაძლევს ძალზედ დიდ სიხარულს ჩემი შრომის ნაყოფში;
- 26 ვინაიდან სიტყვით, რომელიც მან მიბოძა, აჰა, მრავალნი იშვნენ ღვთისგან და იგემეს, რაც მე ვიგემე და იხილეს საკუთარი თვალებით, რაც მე ვიხილე; ამიტომ, მათ იციან იმის შესახებ, რაც ვილაპარაკე ისე, როგორც მე ვიცი; და ცოდნა, რომელიც მაქვს, არის ღმერთისგან.
- 27 და მქონდა მხარდაჭერა, ყოველგვარი გამოცდისა და მწუხარების ჟამს, დიახ, ყველანაირი გაჭირვებებისას; დიახ, ღმერთმა საპყრობილიდან გამომიხსნა, ჯაჭვებიდან და სიკვდილისგან; დიახ, და მე მას ვანდობ ჩემს სასოებას და ის კვლავ გამომიხსნის.

And now, behold, when I thought this, I could remember my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

And oh, what joy, and what marvelous light I did behold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was my pain!

Yea, I say unto you, my son, that there could be nothing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and again I say unto you, my son, that on the other hand, there can be nothing so exquisite and sweet as was my joy.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw, God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels, in the attitude of singing and praising their God; yea, and my soul did long to be there.

But behold, my limbs did receive their strength again, and I stood upon my feet, and did manifest unto the people that I had been born of God.

Yea, and from that time even until now, I have labored without ceasing, that I might bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste; that they might also be born of God, and be filled with the Holy Ghost.

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

For because of the word which he has imparted unto me, behold, many have been born of God, and have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have seen; therefore they do know of these things of which I have spoken, as I do know; and the knowledge which I have is of God.

And I have been supported under trials and troubles of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea, God has delivered me from prison, and from bonds, and from death; yea, and I do put my trust in him, and he will still deliver me.

- 28 და მე ვიცი, რომ იგი ამამაღლებს უკანასკნელ დღეს, რათა ვიცხოვრო მასთან ერთად დიდებაში; დიახ, მე ვადიდებ მას სამუდამოდ, რადგან მან გამოიყვანა ჩვენი მამები ეგვიპტიდან და შთანთქა ეგვიპტელები წითელ ზღვაში; და მიუძღვოდა მათ საკუთარი ძალით აღთქმული მიწისაკენ; დიახ, და იგი დროდადრო გამოიხსნიდა მათ მონობიდან და ტყვეობიდან.
- 29 დიახ, მან ასევე გამოიყვანა ჩვენი მამები იერუსალიმის მიწიდან; და მან ასევე, საკუთარი მარადიული ძალით, გამოიხსნა ისინი მონობიდან და ტყვეობიდან, დროდადრო, დღევანდელ დღემდეც კი; და მე მუდამ მახსოვდა მათი ტყვეობა; დიახ, თქვენც, ისევე, როგორც მე, უნდა გახსოვდეთ მათი ტყვეობის შესახებ.
- 30 მაგრამ, აჰა, ჩემო შვილო, ეს არ არის ყველაფერი, რადგან უნდა იცოდეთ ისევე, როგორც მე ვიცი, რომ რამდენადაც დაიცავ ღმერთის მცნებებს, იმდენად აყვავდები მიწაზე; და ასევე უნდა იცოდეთ, რომ რამდენადაც არ დაიცავ ღმერთის მცნებებს, იმდენად იქნები მისი გარემოცვიდან მოკვეთილი. ახლა, ეს არის მისი სიტყვის შესაბამისად.

And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

ალმა 37

- 1 და ახლა, ჩემო შვილო, ჰელამან, მე გიბრძანებ, აილო ჩანაწერები, რომლებიც მე მომანდეს;
- 2 ასევე გიბრძანებ, გააკეთო ჩანაწერები ამ ხალხზე, იმის შესაბამისად, როგორც მე გავაკეთე ნეფის ფირფიტებზე და წმინდად შეინახე ყოველივე ის, რასაც მე ვინახავდი ისე, როგორც მე ვინახავდი; რადგან ისინი ინახება ბრძნული მიზნით.
- 3 და ეს სპილენძის ფირფიტები, რომლებიც შეიცავს ამ გრავიურებს, რომლებშიც არის ჩანაწერები წმინდა წერილებზე, რომლებიც მოიცავს ჩვენი წინაპრების გვარტომობას, თვით დასაწყისიდანაც კი.
- 4 აჰა, ეს იწინასწარმეტყველეს ჩვენმა მამებმა, რომ ჩანაწერები უნდა შენახულ იქნას და გადაეცეს ერთი თაობიდან მეორეს, უფლის ხელით იქნება შენახული და დაცული მანამ, სანამ არ მიადწევს ყოველ ერს, ტომს, ენასა და ხალხს, რათა მათ შეიტყონ საიდუმლოებანი, რომლებიც ინახება ფირფიტებში.
- 5 და ახლა, აჰა, თუ ფირფიტები შეინახება, მათ უნდა შეინარჩუნონ სიკაშკაშე; დიახ, და ისინი შეინარჩუნებენ სიკაშკაშეს უდავოდ; დიახ, ასევე ყველა ფირფიტა, რომლებიც შეიცავს იმას, რაც არის წმინდა წერილი.
- 6 ახლა, შენ შეიძლება იფიქრო, რომ ეს ჩემი უგუნურებაა; მაგრამ, აჰა, მე გეუბნები, რომ პატარა და უბრალო საქმეებით ხდება დიდი საქმეების კეთება; და პატარა საშუალებებით ხშირად შეიმუხრება ბრძენი.
- 7 და უფალი ღმერთი მოქმედებს ასე, რათა ადასრულოს თავისი დიდი და მარადიული მიზნები; და ძალიან პატარა საშუალებებით უფალი მუსრავს ბრძენთ და მოაქვს ხსნა მრავალი სულისათვის.
- 8 და ახლა, აქამდე ღმერთის სიბრძნით იყო, რომ ეს ყველაფერი შენახულიყო; რადგან, აჰა, ამან გაზარდა ამ ხალხის მეხსიერება და დაარწმუნა მრავალნი საკუთარი გზების სიმცდარეში და წაიყვანა თავიანთი ღმერთის ცოდნისკენ, მათი სულების ხსნისათვის.

Alma 37

And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;

And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.

And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—

Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.

And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

- 9 დიახ, მე გეუბნები, რომ არა ის, რაც ჩაწერილია ამ ჩანაწერებში, რომლებიც ამ ფირფიტებზეა, ამონი და მისი ძმები ვერ დაარწმუნებდნენ ამდენ ათას ლამანიელს თავიანთი მამების ჩვეულებების სიმცდარეში; დიახ, ამ ჩანაწერებმა და მათ სიტყვებმა მიიყვანეს ისინი მონანიებად ანუ მათ მიიყვანეს ისინი უფლის, თავიანთი ღმერთის, ცოდნამდე და მათი გამომსყიდველის, იესო ქრისტეს სიხარულამდე.
- 10 და ვინ იცის, შესაძლოა ისინი გახდნენ მრავალი ათასი მათგანის, დიახ, ასევე, მრავალი ათასი ჩვენი ქედფიცხელი ძმების, ნეფიელების, რომლებიც ამჟამად გულს იქვავენ ცოდვასა და ურჯულოებაში, მათი გამომსყიდველის ცოდნამდე მიყვანის საშუალება.
- 11 ახლა, ეს საიდუმლოებანი მთლად ბოლომდე არ არის ჩემთვის ცნობილი; ამიტომ, მე თავს შევიკავებ.
- 12 და შეიძლება საკმარისია, თუ მხოლოდ ვიტყვი, რომ ისინი ბრძნული მიზნისთვის ინახება, რომელი მიზანიც ცნობილია ღმერთისათვის; რადგან იგი სიბრძნეში ასწავლის ყველა თავის საქმეს; და მისი ბილიკები არის სწორი და მისი გეზი ერთი მარადიული წრეა.
- 13 გახსოვდეს, გახსოვდეს, ჩემო შვილო, ჰელამან, როგორი მკაცრია ღმერთის მცნებები. და მან თქვა: თუ დაიცავთ ჩემს მცნებებს, ამ მიწაზე აყვავდებით. მაგრამ თუ არ დაიცავთ მის მცნებებს, მოკვეთილნი იქნებით მისი გარემოცვიდან.
- 14 და ახლა დაიმახსოვრე, ჩემო შვილო, რომ ღმერთმა მოგანდო ეს საგნები, რომლებიც არის წმინდა, რომლებსაც იგი წმინდად ინახავდა და რომლებსაც იგი ასევე შეინახავს და დაიცავს საკუთარი ბრძნული მიზნისათვის, რათა შეძლოს საკუთარი ძალის გამოვლენა მომავალი თაობებისათვის.
- 15 და ახლა, აჰა, მე გეუბნები წინასწარმეტყველების სულით, რომ თუ დაარღვევ ღმერთის მცნებებს, აჰა, ეს საგნები, რომლებიც არის წმინდა, ღმერთის ძალით წაგერთმევა და გადაეცემი სატანას, რათა მან ბზესავით ქარში გაგცრას.

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

- 16 მაგრამ, თუ დაიცავ ღმერთის მცნებებს და მოეპყრობი ამ საგნებს, რომლებიც არის წმინდა, იმისდა მიხედვით, როგორც უფალი გიბრძანებს (რადგან შენ უნდა მიმართო უფალს ყველაფრისთვის, რასაც არ უნდა აკეთებდე მათ მიმართ) აჰა, ვერანაირი ძალა, ვერც დედამიწის და ვერც ჯოჯოხეთის, ვერ წაგართმევს მათ, რადგან ღმერთი ძლევამოსილია თავისი ყოველი სიტყვის აღსრულებაში.
- 17 რადგან იგი აღასრულებს ყველა თავის დანაპირებს, რომლებსაც დაგპირდება, რადგან მან აღასრულა ყველა დაპირება, რაც ჩვენს მამებს მისცა.
- 18 რადგან იგი დაპირდა მათ, რომ დაიცავს ამ საგნებს თავისი ბრძნული მიზნისათვის, რათა შეძლოს საკუთარი ძალის გამოვლენა მომავალი თაობებისათვის.
- 19 და ახლა, აჰა, ერთი მიზანი მან აღასრულა, მრავალი ათასი ლამანიელის ჭეშმარიტების ცოდნისკენ დაბრუნებით; და მათში გამოავლინა საკუთარი ძალა და კვლავ გამოავლენს საკუთარ ძალას მათში მომავალი თაობებისთვის; ამიტომ, ისინი უნდა გადარჩნენ.
- 20 ამიტომ, მე გიბრძანებ, ჩემო შვილო, ჰელამან, რომ იყო ბეჯითი ყველა ჩემი სიტყვის შესრულებაში, რათა იყო ბეჯითი ღმერთის მცნებების დაცვაში ისე, როგორც დაწერილია ისინი.
- 21 და ახლა, გეტყვი იმ ოცდაათი ფირფიტის შესახებ, რომ ისინი შეინახო, რათა იმ ხალხის საიდუმლოებანი და ბნელეთის საქმენი და მათი ფარული საქმენი ანუ ფარული საქმენი იმ ხალხისა, რომელიც განადგურდა, გამოცხადებულ იქნეს ამ ხალხისათვის; დიახ, ყველა მათი მკვლელობა და ძარცვა და მათი ყაჩაღობა და ყოველი მათი სიბოროტე და სისაძაგლე, გამოცხადებულ იქნას ამ ხალხისათვის; დიახ, რომ შეინახო ეს მთარგმნელი ხელსაწყოები.
- 22 რადგან, აჰა, უფალმა იხილა, რომ მისმა ხალხმა დაიწყო ბნელეთის საქმეების კეთება, დიახ, საიდუმლო მკვლელობებისა და სისაძაგლის ჩადენა; ამიტომ, უფალმა თქვა: თუ არ მოინანიებენ, ისინი დედამიწის პირიდან განადგურდებიან.

But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

23 და უფალმა თქვა: მე ჩემს მსახურს, გაზელემს, მოვეუბნადებ ქვას, რომელიც ბნელეთში სინათლისკენ გაანათებს, რათა გავუმჟღავნო ჩემს ხალხს, რომელიც მე მემსახურება, რომ შევძლო მათი ძმების საქმეების მათთვის გამჟღავნება, დიახ, მათი ფარული საქმეების, მათი ბნელეთის საქმეების, მათი სიბოროტისა და სისაძაგლის.

24 და ახლა, ჩემო შვილო, ეს მთარგმნელი ხელსაწყოები იყო მომზადებული, რათა აღსრულდეს ღვთის სიტყვა, რომელიც მან თქვა:

25 მე გამოვიტან ბნელეთიდან სინათლეზე ყველა მათ საიდუმლო საქმეებსა და სისაძაგლეს; და თუ არ მოინანიებენ – გავანადგურებ მათ დედამიწის პირიდან; და სინათლეზე გამოვიტან ყველა მათ საიდუმლოებასა და სისაძაგლეს ყველა ერისათვის, რომელიც მომავალში დაეუფლება ამ მიწას.

26 და ახლა, ჩემო შვილო, ჩვენ ვხედავთ, რომ მათ არ მოინანიეს; ამიტომ, განადგურდნენ და აქამდე ღვთის სიტყვა სრულდებოდა; დიახ, მათი საიდუმლო სისაძაგლენი გამოტანილი იქნა წყვილიდან და ჩვენ გაგვემხილა.

27 და ახლა, ჩემო შვილო, მე გიბრძანებ, რომ დაფარო ყველა მათი ფიცი და აღთქმა; და მათი შეთანხმებები თავიანთ საიდუმლო სისაძაგლეში; დიახ, ყველა მათი ნიშანი და საოცრება შენ უნდა დამალო ამ ხალხისგან, რომ მათ ეს არ გაიგონ, რათა არ მოხდეს ისე, რომ ისინიც ჩაცვივდნენ ბნელეთში და განადგურდნენ.

28 რადგან, აჰა, წყევლა ადევს მთლიანად ამ მიწას, რომ განადგურება მოევლინება ბნელეთის საქმის ყველა მკეთებელს, ღმერთის ძალის შესაბამისად, როდესაც ისინი ბოლომდე მომწიფდებიან; ამიტომ, მსურს, რომ ეს ხალხი არ განადგურდეს.

29 ამიტომ, შენ დამალავ ამ ხალხისგან ამ საიდუმლო გეგმებს მათი ფიცისას და აღთქმებისას და მხოლოდ მათ სიბოროტეზე და მათ მკვლევლობებზე და მათ სისაძაგლეზე აცნობებ მათ; და ასწავლი მათ, სძულდეთ ასეთი ბოროტება და სისაძაგლე და მკვლევლობები; ასევე ასწავლი მათ, რომ ეს ხალხი განადგურდა საკუთარი ბოროტების და სისაძაგლისა და მათი მკვლევლობებისათვის.

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

30 რადგან, აჰა, მათ დახოცეს უფლის ყველა წინასწარმეტყველი, რომელიც მივიდა მათ შორის, რათა მათთვის ეუწყებინათ მათი ურჯულოება და ამ დახოცილთა სისხლი შეჰღალადებდა შურისძიებისათვის უფალს, მათ ღმერთს, თავიანთი მკვლელების მიმართ; და ასე მოველინა ღმერთის განაჩენი მათ, რომლებიც ჩადიან ბნელეთის საქმეებს და აწყობენ საიდუმლო შეთქმულებებს.

31 დიახ, წყეული იქნება მიწა, უკუნისიდან უკუნისამდე, მათთვის, ვინც ჩადის ბნელეთის საქმეებს და აწყობს საიდუმლო შეთქმულებებს, განადგურებამდეც კი, მათ გარდა, რომლებიც მოინანიებენ, სანამ ბოლომდე არ მომწიფდებიან.

32 და ახლა, ჩემო შვილო, დაიმასხოვრე სიტყვები, რომლებიც გითხარი; არ ანდო ეს საიდუმლო გეგმები ამ ხალხს, არამედ ასწავლე მათ ცოდვისა და ურჯულოების მიმართ მარადიული სიძულვილი.

33 უქადაგე მათ მონანიება და უფალში, იესო ქრისტეში, რწმენა; ასწავლე მათ, დაიმდაბლონ თავი და გულში იყვნენ თვინიერნი და მორიდებულნი; ასწავლე მათ, წინააღმდეგობა გაუწიონ ეშმაკის ყველა ცდუნებას თავიანთი რწმენით უფალ იესო ქრისტეში.

34 ასწავლე მათ, რომ არასდროს არ დაიღალონ კეთილი საქმეებით, არამედ იყვნენ გულში თვინიერნი და მორიდებულნი; რადგან ასეთნი ჰპოვებენ სიმშვიდეს თავიანთ სულეებში.

35 გახსოვდეს, ჩემო შვილო, და ისწავლე სიბრძნე შენს სიყმაწვილეში; დიახ, ისწავლე ყმაწვილობისას ღმერთის მცნებების დაცვა.

36 დიახ, შეჰღალადე ღმერთს ყოველგვარი დახმარებისათვის; დაე, ყველა შენი საქმე იყოს უფლისათვის, სადაც არ უნდა წახვიდე, დაე, ეს იყოს უფლისათვის; დიახ, დაე, ყოველი შენი ფიქრი უფლისკენ იყოს მიმართული; დიახ, დაე, შენი გულის სიყვარული უფლისაკენ იყოს მიმართული უკუნისამდე.

37 განიხილე უფალთან ყოველი შენი საქმე და ის გაგიძღვება კეთილისკენ; დიახ, როდესაც ღამე დაწვები, დაწევი უფალში, რათა ძილში დაგიცვას; და როდესაც დილით ადგები, დაე, გული შენი აღსავსე იყოს ღმერთისადმი მადლიერებით; და თუ შენ ამ ყველაფერს შეასრულებ, უკანასკნელ დღეს ამაღლდები.

For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.

Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.

And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.

Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.

O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

- 38 და ახლა, შვილო ჩემო, მე რაღაც უნდა გითხრა იმ საგანზე, რომელსაც ჩვენი მამები უწოდებენ ბირთვს ანუ მაჩვენებელს ანუ ჩვენი მამები მას უწოდებდნენ ლიახონას, რაც განმარტებულია, როგორც კომპასი; და იგი უფალმა მოამზადა.
- 39 და აჰა, არ შეუძლია არცერთ ადამიანს ასეთი ნატიფი ნაკეთობის გაკეთება. და აჰა, ის დამზადდა, რათა ეჩვენებინა ჩვენი მამებისათვის მიმართულება, რომლისკენაც მათ უდაბნოში უნდა ემოგზაურათ.
- 40 და ის მათთვის მუშაობდა, ღმერთში მათი რწმენის შესაბამისად; ამიტომ, როდესაც მათ ჰქონდათ რწმენა იმისა, რომ ღმერთს შეეძლო ისე მოეხდინა, რომ ისრებს ეჩვენებინა გზა, საითაც უნდა წასულიყვნენ, აჰა, ასეც ხდებოდა; ამიტომ, მათ ჰქონდათ ეს სასწაული და ასევე მრავალი სხვა სასწაული ყოველ დღე, ღმერთის ძალით მოვლენილი.
- 41 ამისდა მიუხედავად, იმის გამო, რომ ეს სასწაულები ხდებოდა მცირე შესაძლებლობებით, ის უჩვენებდა მათ საოცარ საქმეებს. ისინი ზარმაცნი იყვნენ და ავიწყდებოდათ საკუთარი რწმენის და სიბეჯითის გამოვლენა; და მაშინ ეს საოცარი საქმეები შეწყდა და ისინი ველარ აგრძელებდნენ მოგზაურობას;
- 42 ამიტომ, ისინი ყოვნდებოდნენ უდაბნოში ანუ არ მიდიოდნენ სწორი მიმართულებით და იტანჯებოდნენ შიმშილითა და წყურვილით საკუთარ შეცოდებათა გამო.
- 43 და ახლა, ჩემო შვილო, მე მინდა, გაიგო: ეს ყველაფერი არ არის მიმსგავსების გარეშე; რადგან ჩვენს მამებს ეზარებოდათ ამ კომპასზე ყურადღების გამახვილება (ეს ყველაფერი მიწიერი იყო) ისინი ვერ აღწევდნენ წარმატებებს; იგივე ხდება სულიერ საქმეებში.
- 44 რადგან, აჰა, ისევე ადვილია ყური დაუგდო ქრისტეს სიტყვას, რომელიც მიგითითებს სწორ მიმართულებას მარადიული ნეტარებისაკენ, როგორც ადვილი იყო ჩვენი მამებისთვის ყურადღების გამახვილება კომპასზე, რომელიც უჩვენებდა მათ სწორ მიმართულებას აღთქმული მიწისკენ.

And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

Nevertheless, because those miracles were worked by small means it did show unto them marvelous works. They were slothful, and forgot to exercise their faith and diligence and then those marvelous works ceased, and they did not progress in their journey;

Therefore, they tarried in the wilderness, or did not travel a direct course, and were afflicted with hunger and thirst, because of their transgressions.

And now, my son, I would that ye should understand that these things are not without a shadow; for as our fathers were slothful to give heed to this compass (now these things were temporal) they did not prosper; even so it is with things which are spiritual.

For behold, it is as easy to give heed to the word of Christ, which will point to you a straight course to eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to this compass, which would point unto them a straight course to the promised land.

45 და ახლა, მე გეუბნები: ნუთუ არ არის ამაში რაიმე სიმბოლო? რადგან ისევე, როგორც ნამდვილია ის, რომ ამ მაჩვენებელმა მიიყვანა ჩვენი მამები აღთქმულ მიწაზე, მიჰყვებოდნენ რა მის მიმართულებას, ასევე ქრისტეს სიტყვები, თუ ჩვენ მივყვებით მათ მიმართულებას, გაგვიყვანენ ამ მწუხარების ველიდან ბევრად უკეთეს აღთქმულ მიწაზე.

46 შვილო ჩემო, ნუ ვიქნებით ზანტნი გზის სიადვილის გამო; რადგან ასე დაემართათ ჩვენს მამებს, რადგან ისე იყო მათთვის მომზადებული, რომ თუ შეხედავდნენ, ცოცხლები დარჩებოდნენ; ასევე არის ჩვენთვისაც. გზა არის მომზადებული და თუ შევხედავთ, მარადიულად ვიცოცხლებთ.

47 და ახლა, შვილო ჩემო, მიაქციე ყურადღება იმას, რომ მოუფრთხილდე ამ წმინდა საგნებს, დიახ, მიაქციე ყურადღება იმას, რომ უმზირო ღმერთს და იცოცხლო. წადი ამ ხალხთან და აუწყე სიტყვა; და იყავი ფხიზლად. მშვიდობით, შვილო ჩემო.

And now I say, is there not a type in this thing? For just as surely as this director did bring our fathers, by following its course, to the promised land, shall the words of Christ, if we follow their course, carry us beyond this vale of sorrow into a far better land of promise.

O my son, do not let us be slothful because of the easiness of the way; for so was it with our fathers; for so was it prepared for them, that if they would look they might live; even so it is with us. The way is prepared, and if we will look we may live forever.

And now, my son, see that ye take care of these sacred things, yea, see that ye look to God and live. Go unto this people and declare the word, and be sober. My son, farewell.

ალმა 38

Alma 38

- 1 შვილო ჩემო, ყური დაუგდე ჩემს სიტყვებს, რადგან გეუბნები ისე, როგორც ჰელამანს ვუთხარი, რომ რამდენადაც დაიცავ ღვთის მცნებებს, იმდენად აყვავდები მიწაზე; და რამდენადაც არ დაიცავ ღვთის მცნებებს, იმდენად მოკვეთილი იქნები მისი გარემოცვიდან.
- 2 და ახლა, შვილო ჩემო, იმედი მაქვს, რომ მექნება დიდი სიხარული შენში, შენი სიმტკიცისა და ღმერთის მიმართ ერთგულებისათვის; რადგან შენ ყმაწვილობიდანვე უმზერდი უფალს, შენს ღმერთს, ამიტომ იმედი მაქვს, რომ გააგრძელებ მისი მცნებების დაცვას; რადგან კურთხეულია ის, რომელიც ბოლომდე გაუძლებს.
- 3 მე გეუბნები, შვილო ჩემო, რომ უკვე მექონდა დიდი სიხარული შენში, შენი ერთგულებისა და შენი სიბეჯითის და შენი მოთმინებისა და სულგრძელობის გამო, ზორამიელთა ხალხს შორის.
- 4 რადგან მე ვიცი, რომ შენ იყავი ბორკილებში; დიახ, ასევე ვიცი, რომ გქოლავდნენ სიტყვისათვის; და შენ ყოველივე ეს მოთმინებით გადაიტანე, რადგან უფალი იყო შენთან; და ახლა შენ იცი, რომ შენ უფალმა გამოგიხსნა.
- 5 და ახლა, შვილო ჩემო, შიბლონ, მსურს, დაიმახსოვრო, რომ რამდენადაც მიანდობ ღმერთს შენს სასოებას, იმდენად გამოხსნილი იქნები განსაცდელიდან და მწუხარებიდან და გაჭირვებიდან და უკანასკნელ დღეს ამაღლდები.
- 6 ახლა, ჩემო შვილო, არ მინდა იფიქრო, რომ მე ეს ყველაფერი ჩემით ვიცი, მაგრამ ეს არის ღმერთის სული, რომელიც ჩემშია, რომელიც შთამაგონებს; რადგან, რომ არ ვყოფილიყავი ღვთისაგან შობილი, არ მეცოდინებოდა ყოველივე ეს.

My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.

And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.

I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.

For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.

And now my son, Shiblon, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.

Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.

- 7 მაგრამ, აჰა, უფალმა, თავისი დიდი წყალობით, მოავლინა ანგელოზი, რათა გამოეცხადებინა ჩემთვის, რომ შემეწყვიტა განადგურების საქმე მის ხალხში; და მე ანგელოზი ვიხილე პირისპირ და იგი დამელაპარაკა და ხმა მისი იყო ვითარცა ჭექა-ქუხილი და მთელ დედამიწას აზანზარებდა.
- 8 და იყო ასე, რომ სამი დღის და სამი ღამის განმავლობაში ვიმყოფებოდი სულის ყველაზე მწარე ტკივილში და ტანჯვაში; და სანამ არ შევღადადე უფალს, იესო ქრისტეს, წყალობისთვის, არ მივიღე ცოდვების მიტევება. მაგრამ, აჰა, შევღადადე მას და სულის სიმშვიდე მოვიპოვე.
- 9 და ახლა, შვილო ჩემო, მე ეს გითხარი, რომ ისწავლო სიბრძნე, რათა ისწავლო ჩემგან, რომ არ არსებობს სხვა გზა ან საშუალება, რითაც შესაძლებელია ადამიანისათვის გადარჩენა, თუ არა ქრისტეში და მისი მეშვეობით. აჰა, ის არის ამა ქვეყნის სიცოცხლე და სინათლე. აჰა, ის არის ჭეშმარიტებისა და სიმართლის სიტყვა.
- 10 და ახლა, დაიწყე რა სიტყვის სწავლება, მსურს, გააგრძელო სწავლება; და მსურს, რომ იყო ბეჯითი და ზომიერი ყველაფერში.
- 11 მიაქციე ყურადღება, რომ არ აღზევდე ამპარტავნობაში, დიახ, რომ არ იტრაბახო არც შენი სიბრძნით და არც დიდი ძალით.
- 12 გამოიჩინე სიმამაცე, მაგრამ არა მბრძანებლობა; ასევე მიაქციე ყურადღება, რომ მოთოკო შენი ყოველი ვნება, რომ აღსავსე იყო სიყვარულით; რათა თავი აარიდო სიზარმაცეს.
- 13 არ ილოცო ზორამიელებით, რადგან შენ იხილე, რომ ისინი ლოცულობენ ხალხის გასაგონად და საკუთარი სიბრძნის სადიდებლად.
- 14 არ თქვა: ღმერთო, მე მაღლობელი ვარ იმისათვის, რომ ვართ ჩვენს ძმებზე უკეთესნი; არამედ თქვი: უფალო, შემინდე უღირსობა და წყალობით გაიხსენე ჩემი ძმები. დიახ, ყოველთვის აღიარე საკუთარი უღირსობა ღმერთის წინაშე.
- 15 დაე, უფალმა აკურთხოს შენი სული და უკანასკნელ დღეს მიგიღოს თავის სასუფეველში, რათა დაბრძანდე მშვიდად. ახლა, წადი, შვილო ჩემო, და ასწავლე სიტყვა ამ ხალხს. იყავი ფხიზლად, შვილო ჩემო, მშვიდობით.

But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.

And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.

And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.

See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.

Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.

Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.

Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.

And may the Lord bless your soul, and receive you at the last day into his kingdom, to sit down in peace. Now go, my son, and teach the word unto this people. Be sober. My son, farewell.

ალმა 39

Alma 39

- 1 და ახლა, შვილო ჩემო, მე შენთვის მაქვს იმაზე მეტი სათქმელი, რაც შენს ძმას ვუთხარი; რადგან, აჰა, ნუთუ ვერ შენიშნე შენი ძმის სიმტკიცე, მისი ერთგულება და სიბეჯითე ღმერთის მცნებების დაცვაში? აჰა, ნუთუ არ გაჩვენა მან კარგი მაგალითი?
- 2 რადგან შენ არ უთმობდი იმდენ ყურადღებას ჩემს სიტყვებს, როგორც შენი ძმა, ზორამიელთა ხალხს შორის. და ახლა რა მაქვს შენს წინააღმდეგ; შენ აგრძელებდი ტრაბახს ძალითა და სიბრძნით.
- 3 და ეს არ არის ყველაფერი, შვილო ჩემო. შენ ჩაიდინე ის, რამაც დამალონა; მიატოვე მსახურება და წახვედი სირონის მიწაზე, ლამანიელების საზღვრებთან, უკან გაყევი მეძავ იზაბელს.
- 4 დიახ, მან გაიტაცა მრავალთა გული; მაგრამ, ეს შენ არ გამართლებს, შვილო ჩემო. შენ უნდა თავი მიგეძღვნა მსახურებისათვის, რომელიც შენ მოგანდეს.
- 5 ნუთუ არ იცი, შვილო ჩემო, რომ ეს ყველაფერი არის სისაძაგლე უფლის თვალში; დიახ, ყველა ცოდვაზე უფრო ბილწი, უდანაშაულო სისხლის დაღვრისა და სულიწმინდის უარყოფის გარდა?
- 6 რადგან, აჰა, თუ უარყოფ სულიწმინდას, რომელმაც შენში ერთხელ დაიმკვიდრა და იცი, რომ მას უარყოფ, აჰა, ეს არის მიუტევებელი ცოდვა; დიახ, ადამიანი, რომელიც ღმერთის სინათლისა და ცოდნის წინააღმდეგ კლავს, მისთვის არ იქნება ადვილი შეწყალების მიღება; დიახ, მე გეუბნები, შვილო ჩემო, არ იქნება ადვილი მისთვის შეწყალების მიღება.
- 7 და ახლა, შვილო ჩემო, არ მინდა, რომ ღმერთმა დაგადანაშაულოს ასეთ დიდ დანაშაულში. მე არ ვისაუბრებდი შენს დანაშაულებებზე შენი სულის ასაფორიაქებლად, რომ არ ყოფილიყო ეს შენთვის სასარგებლო.

And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?

For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.

And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.

Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.

Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

- 8 მაგრამ, აჰა, ვერ დაფარავ შენს დანაშაულებს ღმერთისგან; და თუ არ მოინანიებ, ესენი იქნება, როგორც მოწმობა შენ წინააღმდეგ, უკანასკნელ დღეს.
- 9 ახლა, შვილო ჩემო, მსურს, მოინანიო და მიატოვო ცოდვები; და აღარ აჰყვე თვალის ვნებას; არამედ შეიკავე თავი ყოველივე ამაში; რადგან თუ ასე არ მოიქცევი, ვერავითარ შემთხვევაში ვერ დაიმკვიდრებ ღვთის სასუფეველს. გახსოვდეს და მიიღე საკუთარ თავზე და შეიკავე თავი ყოველივე ამაში.
- 10 და მე გიბრძანებ, რომ მომავალში რჩევა სთხოვო უფროს ძმებს შენს წამოწყებებში; რადგან, აჰა, შენ ხარ სიყმაწვილეში და გჭირდება შენი ძმებისაგან სულიერი დახმარება. და ყური დაუგდე მათ რჩევებს.
- 11 ნუ მისცემ ნებას საკუთარ თავს, გაგიტაცოს რაიმე ამაომ და უგუნურმა; ნუ დაუშვებ იმას, რომ ეშმაკმა გაიტაცოს შენი გული იმ ბოროტი მეძავეებისაკენ. აჰა, ჩემო შვილო, რაოდენ დიდი ურჯულოება მოუტანე შენ ზორამიელებს, რადგან, როდესაც ისინი ხედავდნენ შენს ქცევას, აღარ სურდათ, ერწმუნათ ჩემი სიტყვები.
- 12 და ახლა, უფლის სული მეუბნება: უბრძანე შენს შვილებს, აკეთონ სიკეთე, რომ არ ააცდინონ გზას მრავალთა გულები და არ წაიყვანონ განადგურებისკენ; ამიტომ, მე გიბრძანებ, შვილო ჩემო, რომ ღმერთის შიშით, თავი შეიკავო შენი ურჯულოებისგან.
- 13 რომ მობრუნდე უფლისკენ მთელი შენი გონებით, შესაძლებლობებითა და ძალით; რომ მეტი აღარ შეაცდინო გულები სიბოროტის ჩასადენად; მაგრამ დაბრუნდი მათთან და სცნე საკუთარი შეცდომები და ის ცუდი, რაც გააკეთე.
- 14 არ ეძებო არც სიმდიდრე, არც ამქვეყნიური ამოებანი; რადგან, აჰა, თან ვერ წაიღებ მათ.
- 15 და ახლა, ჩემო შვილო, მინდა ცოტაოდენი რამ გითხრა ქრისტეს მოსვლის შესახებ. აჰა, მე გეუბნები, რომ ეს არის ის, რომელიც მოვა, რათა აიღოს ამა ქვეყნის ცოდვები; დიახ, იგი მოდის, რათა თავის ხალხს აუწყოს ხსნის სასიხარულო ამბავი.

But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

16 და ახლა, ჩემო შვილო, ეს არის ის მსახურება, რომლისთვისაც იყავი მოწოდებული – გეუწყებინა ამ ხალხისთვის სასიხარულო ამბები, რათა მოგემზადებინა მათი გონება; უფრო სწორად, ხსნა რომ მოსულიყო მათთან, რათა მოემზადებინათ შვილების გონება მისი მოსვლის ჟამს სიტყვის მოსასმენად.

17 და ახლა, მე ოდნავ დაგიმშვიდებ გონებას ამის შესახებ. აჰა, შენ გიკვირს, თუ რატომ უნდა იყოს ეს ყველაფერი ცნობილი ამდენი ხნით ადრე. აჰა, მე შენ გეუბნები, ნუთუ ისევე ძვირფასი არ არის ღმერთისთვის სული ახლა, როგორც ის ძვირფასი იქნება მისთვის მისი მოსვლის ჟამს?

18 ნუთუ არ არის აუცილებელი, რომ გამოსყიდვის გეგმა ეცნობოს ამ ხალხს ისევე, როგორც მათ შვილებს?

19 ნუთუ ისევე ადვილი არ არის უფლისთვის ამჯერად მოავლინოს ანგელოზი, რათა ჩვენთვის გამოაცხადოს ეს სასიხარულო ამბები, როგორც ჩვენი შვილებისთვის ან თავისი მოსვლის შემდეგ?

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?

Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?

Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

ალმა 40

- 1 ახლა, შვილო ჩემო, აი, კიდევ ცოტაოდენი რამ, რისი თქმაც მინდა შენთვის; რადგან ვგრძნობ, რომ შენი გონება შეშფოთებულია გარდაცვლილთა აღდგომით.
- 2 აჰა, მე გეუბნები, რომ არ იქნება აღდგომა, ან ვიტყვი სხვა სიტყვებით, რომ ეს მოკვდავი არ შეიმოსება უკვდავებით, რომ ეს ხრწნადი არ გახდება უხრწნელი, ქრისტეს მოსვლის შემდეგ.
- 3 აჰა, იგი ახორციელებს მკვდართა აღდგომას. მაგრამ, აჰა, შვილო ჩემო, აღდგომა ჯერ არ არის. ახლა, მე გაგანდობ ერთ საიდუმლოს; თუმცა არსებობს მრავალი საიდუმლო, რომელიც ინახება, ამიტომ არავინ არ იცის მათზე, თვით ღმერთის გარდა. მაგრამ მე გასწავლი იმას, რასაც ღმერთს ბეჯითად ვთხოვდი, რომ მცოდნოდა, და ეს არის, რაც აღდგომას ეხება.
- 4 აჰა, დანიშნულია დრო, როდესაც ყველა მკვდრეთით აღდგება. ახლა, როდის მოვა ეს დრო – არავინ იცის; მაგრამ ღმერთმა იცის ეს დანიშნული დრო.
- 5 ახლა, არ არის მნიშვნელოვანი, იქნება თუ არა ერთი დრო ან მეორე ან მესამე, რომ ადამიანები მკვდრეთით აღდგნენ; რადგან ეს ყველაფერი ღმერთმა იცის; და ჩემთვის საკმარისია იმის ცოდნა, რომ ეს ასეა – დანიშნულია დრო, როდესაც ყველა მკვდრეთით აღდგება.
- 6 ახლა, აუცილებელია, რომ სიკვდილის დროისა და აღდგომის დროს შორის იყოს შუალედი.
- 7 და ახლა, მე დავსვამდი შეკითხვას: რა ემართებათ ადამიანების სულებს გარდაცვალების დროიდან მათი აღდგომისათვის დანიშნულ დრომდე?
- 8 ახლა, თუ ადამიანების აღდგომისთვის დანიშნულია ერთ დროზე მეტი – ამას არ აქვს მნიშვნელობა; ვინაიდან ყველა არ გარდაიცვლება ერთ დროს; და ამასაც არ აქვს მნიშვნელობა; ღმერთისთვის ყველაფერი არის როგორც ერთი დღე და დრო ითვლება მხოლოდ ადამიანებისთვის.

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrection—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.

Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is appointed.

Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time appointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

- 9 ამიტომ, ადამიანებისთვის დანიშნულია დრო, მათი მკვდრეთით აღდგომისთვის; და არის შუალედი სიკვდილისა და აღდგომის დროს შორის. და ახლა, ამ დროის შესახებ გულდასმით ვეკითხებოდი უფალს, რათა მცოდნოდა, რა ემართება ადამიანთა სულებს; და ეს არის ის, რაც ვიცი.
- 10 და როდესაც მოვა დრო, რომ ყველა აღდგება, მაშინ ისინი გაიგებენ, რომ ღმერთმა იცის ყველა დრო, რომლებიც დანიშნულია ადამიანისთვის.
- 11 ახლა, სიკვდილსა და აღდგომას შორის მყოფი სულის შესახებ: აჰა, ეს გამენდო ანგელოზის მიერ, რომ ყოველი ადამიანის სული, როგორც კი დატოვებს მოკვდავ სხეულს, დიახ, ყოველი ადამიანის სული, არის კეთილი თუ ბოროტი, ბრუნდება სახლში, იმ ღმერთთან, რომელმაც მათ სიცოცხლე უბოძა.
- 12 და მაშინ იქნება ასე, რომ მათ სულებს, რომლებიც არიან მართალნი, მიიღებენ ბედნიერების მდგომარეობაში, რასაც უწოდებენ სამოთხეს, განსვენების, მშვიდობის მდგომარეობას, სადაც ისინი დაისვენებენ ყოველი უბედურების და ყოველი საბრუნავისა და დარდისაგან.
- 13 და მაშინ იქნება ასე, რომ ბოროტთა სულები, დიახ, რომლებიც არიან ბოროტნი, რადგან, აჰა, მათ არ აქვთ უფლის სულის არც ნაწილი და არც ნაწილაკი; მათ არჩიეს ბოროტი საქმენი კეთილის მაგივრად; ამიტომ, ეშმაკის სული შევიდა მათში და დაეუფლა მათ სახლს; და ესენი გაძევებულნი იქნებიან გარესკნელ ბნელეთში; იქ იქნება ტირილი და კვნესა და კბილების ღრჭენა და ეს ყველაფერი თავიანთი ურჯულოების გამო, არიან რა ეშმაკის ნებით ტყვედ წაყვანილნი.
- 14 ახლა, ეს არის ბოროტთა სულების მდგომარეობა, დიახ, ბნელეთში და საშინელ მდგომარეობაში, შეშინებულნი, მოლოდინში, ღმერთის რისხვის ცეცხლოვანი გულისწყრომისა მათზე; ამგვარად, რჩებიან ასეთ მდგომარეობაში, ისევე როგორც მართალნი სამოთხეში, მათი აღდგომის დრომდე.

Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space between the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what becometh of the souls of men is the thing which I have inquired diligently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

- 15 ახლა, ზოგიერთებს ესმოდათ, რომ ეს მდგომარეობა ბედნიერებისა და მდგომარეობა სულის უბედურებისა აღდგომამდე პირველი აღდგომაა. დიახ, მე ვუშვებ, რომ მას ეწოდოს აღდგომა, სულის ამაღლება და გადასვლა ბედნიერებაში ან უბედურებაში, იმ სიტყვების შესაბამისად, რაც ითქვა.
- 16 და აჰა, კიდევ ეს ითქვა, რომ არსებობს პირველი აღდგომა, ყველა მათი აღდგომა, რომლებიც იყვნენ, არიან და იქნებიან ქრისტეს მკვდრეთით აღდგომამდეც კი.
- 17 ახლა, ჩვენ არ ვგულისხმობთ, რომ ეს პირველი აღდგომა, რომელზეც ასე ითქმის, შეიძლება იყოს სულების აღდგომა და მათ ბედნიერებაში ან უბედურებაში გადასვლა. შენ არ უნდა იფიქრო, რომ ეს ზუსტად ამას ნიშნავს.
- 18 აჰა, მე გეუბნები – არა, არამედ ნიშნავს მათი სულისა და სხეულის გაერთიანებას, ადამის დღეებიდან ქრისტეს აღდგომამდე.
- 19 ახლა, იქნებიან თუ არა რომლებზეც ითქვა, მათი სულები და სხეულები ერთბაშად გაერთიანებულნი, როგორც ბოროტთა ასევე მართალთა – მე ამას არ ვამბობ; საკმარისია ვთქვა, რომ ისინი ყველანი წინ გამოვლენ; ანუ სხვა სიტყვებით, მათი აღდგომა მოხდება უფრო ადრე, ვიდრე მათი, რომლებიც გარდაიცვლებიან ქრისტეს აღდგომის შემდეგ.
- 20 ახლა, შვილო ჩემო, მე არ ვამბობ, რომ მათი აღდგომა მოვა ქრისტეს აღდგომასთან ერთად; მაგრამ, აჰა, მე ვამბობ ამას, როგორც ჩემს მოსაზრებას, რომ მართალთა სულები და სხეულები გაერთიანდებიან ქრისტეს აღდგომისა და ზეცაში მისი ამაღლების ჟამს.
- 21 მაგრამ, იქნება ეს მის აღდგომამდე თუ შემდეგ – ამას არ ვამბობ; მაგრამ ვიტყვი იმას, რომ არის მონაკვეთი სხეულის სიკვდილსა და აღდგომას შორის და სულის მდგომარეობა ბედნიერებაში ან უბედურებაში იმ დრომდე, რომელიც დანიშნულია ღმერთის მიერ, როდესაც გარდაცვლილები აღდგებიან და გაერთიანდება სული და სხეული და მიყვანილნი იქნებიან ღმერთის წინაშე წარსადგენად და თავიანთი საქმეების შესაბამისად განსაკითხავად.
- 22 დიახ, ასე ხორციელდება აღდგენა იმ ყველაფრის, რაც ითქვა წინასწარმეტყველების პირით.

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignation to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

Now, we do not suppose that this first resurrection, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignation to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the reuniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space between death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged according to their works.

Yea, this bringeth about the restoration of those things of which has been spoken by the mouths of the prophets.

- 23 სული დაუბრუნდება სხეულს და სხეული
სულს; დიახ, ყოველი კიდური და სახსარი
აღდგება საკუთარ სხეულში; დიახ, თავზე თმაც
კი არ დაიკარგება, არამედ ყველაფერი
აღდგება თავის სწორ და სრულყოფილ
ფორმაში.
- 24 და ახლა, შვილო ჩემო, ეს არის ის აღდგენა,
რაც ითქვა წინასწარმეტყველთა პირით –
- 25 და მაშინ მართალნი გამოანათებენ ღვთის
სასუფეველში.
- 26 მაგრამ, აჰა, საშინელი სიკვდილი მოელით
ბოროტთ, რადგან ისინი კვდებიან იმასთან
მიმართებით, რაც ეხება სამართლიანობას;
რადგან ისინი არიან უწმინდურნი და არაფერ
უწმინდურს არ შეუძლია დაიმკვიდროს ღვთის
სასუფეველი; არამედ გაძევებულნი არიან და
განწირულნი არიან, მიიღონ თავიანთი შრომისა
და ჩადენილის ნაყოფი, რომელიც იყო
ბოროტი; და სვამენ მწარე ფიალის ნალექს.

The soul shall be restored to the body, and the
body to the soul; yea, and every limb and joint shall
be restored to its body; yea, even a hair of the head
shall not be lost; but all things shall be restored to
their proper and perfect frame.

And now, my son, this is the restoration of which
has been spoken by the mouths of the prophets—

And then shall the righteous shine forth in the
kingdom of God.

But behold, an awful death cometh upon the
wicked; for they die as to things pertaining to things
of righteousness; for they are unclean, and no un-
clean thing can inherit the kingdom of God; but they
are cast out, and consigned to partake of the fruits of
their labors or their works, which have been evil;
and they drink the dregs of a bitter cup.

ალმა 41

- 1 და ახლა, შვილო ჩემო, მე მაქვს რაღაც სათქმელი აღდგენის შესახებ, რომელზეც უკვე ითქვა; რადგან, აჰა, ზოგიერთებმა დაამახინჯეს წმინდა წერილი და ამის გამო ძალზედ შეცდნენ. და მე ვგრძნობ, რომ შენი გონებაც შეშფოთებულია ამის გამო. მაგრამ, აჰა, მე აგიხსნი ამას.
- 2 გეუბნები, შვილო ჩემო, რომ აღდგენის გეგმა აუცილებელია ღმერთის სამართალისათვის, რადგან აუცილებელია, რომ ყველაფერი აღდგეს თავის შესაბამის მდგომარეობაში. აჰა, აუცილებელია და სამართლიანი, ქრისტეს ძალისა და აღდგომის შესაბამისად, რომ ადამიანის სული აღდგეს საკუთარ სხეულში და სხეულის ყოველი ნაწილი უნდა აღდგეს მისთვის.
- 3 და აუცილებელია ღმერთის სამართლიანობისთვის, რომ ადამიანები განიკითხონ თავიანთი საქმეების შესაბამისად; და თუ მათი საქმენი იყო კარგი ამ ცხოვრებაში და მათი გულის საწადელი იყო კარგი, მაშინ ისინი, უკანასკნელ დღეს, უნდა აღდგნენ იმისათვის, რაც კარგია.
- 4 და თუ მათი საქმენი არის ბოროტი, ისინი აღდგებიან მათთვის ბოროტად. ამიტომ, ყველაფერი აღდგება შესაბამისი წესრიგით, ყველაფერი საკუთარ ბუნებრივ ფორმაში: მოკვდავი აღდგება უკვდავად, ხრწნადი – უხრწნელად, აღდგებიან უსასრულო ბედნიერებისთვის, რათა დაიმკვიდრონ ღვთის სასუფეველი ან უსასრულო უბედურებისთვის, რათა დაიმკვიდრონ ეშმაკის სამეფო; ერთი – ერთი მხრიდან, მეორე – მეორედან –
- 5 ერთი აღდგება ბედნიერებისათვის, თავისი ბედნიერი სურვილების შესაბამისად ან სიკეთისათვის, საკუთარი კეთილი სურვილების შესაბამისად; და მეორე – ბოროტებისათვის, მისი ბოროტი სურვილების შესაბამისად, რადგან როდესაც მან ისურვა სიბოროტე აკეთოს მთელი დღე, ასევე ბოროტებით მიეზღება, როდესაც ღამე მოვა.
- 6 და ასე არის მეორე მხარესაც. თუ მან მოინანია საკუთარი ცოდვები და ისურვა სამართლიანობა თავისი დღეების ბოლომდე, ზუსტად ასე მიეზღება მას სამართლიანობით.

Alma 41

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

- 7 ესენი არიან, რომლებიც გამოისყიდა უფალმა; დიახ, ესენი არიან, რომლებიც გამოიყვანეს, რომლებიც გამოიხსნეს უკუნეთის უსასრულო ღამიდან; ამგვარად, ისინი დგანან ან ეცემიან; რადგან, აჰა, ისინი არიან საკუთარი თავის მოსამართლენი, სჩადიან რა სიკეთესა თუ ბოროტებას.
- 8 ახლა, ღმერთის ბრძანებულებები უცვლელია; ამიტომ, გზა არის მომზადებული, რომ ყოველმა მსურველმა მასზე გაიაროს და გადარჩეს.
- 9 და ახლა, აჰა, შვილო ჩემო, მეტი არ გაბედო შენი ღმერთის წინააღმდეგ გამოსვლა მოძღვრების იმ წესებთან მიმართებაში, რომლებზეც აქამდე ცოდვის ჩადენას ცდილობდი.
- 10 ნუ გგონია, იმის გამო, რაც ითქვა აღდგენაზე, რომ ბედნიერებაში ცოდვიდან აღდგები. აჰა, მე გეუბნები: სიბოროტე არასდროს ყოფილა ბედნიერება.
- 11 და ახლა, შვილო ჩემო, ყოველი ადამიანი, რომელიც არის ბუნებრივ მდგომარეობაში, ან ვიტყოდი, ხორციელ მდგომარეობაში, იმყოფება მწარე ნაღველში და ურჯულოების ბორკილებში; ისინი არიან უღმერთონი ამქვეყნად და მიდიან ღმერთის ბუნების საწინააღმდეგოდ; ამიტომ, ისინი არიან ბედნიერების ბუნების საწინააღმდეგო მდგომარეობაში.
- 12 და ახლა, აჰა, არის თუ არა სიტყვა აღდგენის მნიშვნელობა, რომ აიღო რაიმე, რაც არის ბუნებრივ მდგომარეობაში და მოათავსო მისთვის არაბუნებრივ მდგომარეობაში ან მდგომარეობაში, რომელიც მის ბუნებას ეწინააღმდეგება?
- 13 შვილო ჩემო, ეს არ არის ასე; არამედ აღდგენის სიტყვის მნიშვნელობა არის იმაში, რომ ბოროტი ბოროტს დაუბრუნდეს, ან ხორციელი – ხორციელს, ეშმაკისეული – ეშმაკისეულს; კეთილი რაც არის – კეთილს, სამართლიანი რაც არის – სამართლიანს, მართალი რაც არის – მართალს, მოწყალე რაც არის – მოწყალეს.

These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.

And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

14 ამიტომ, შვილო ჩემო, ყურადღება მიაქციე, რომ იყო მოწყალე შენი ძმების მიმართ; მოექეცი სამართლიანად, განსაჯე სიმართლით და აკეთე სიკეთე გამუდმებით; და თუ ამას ყველაფერს გააკეთებ – შენ ჯილდოს მიიღებ; დიახ, კვლავ აღგიდგება წყალობა; აღგიდგება სამართლიანობა, აღგიდგება მართალი გამჭრიახობა; და კვლავ დასაჩუქრდები სიკეთით.

15 რადგან, რასაც აგზავნი, ის კვლავ შენ დაგიბრუნდება და აღგიდგება; ამიტომ, სიტყვა აღდგენა უფრო სრულად განსჯის შემცოდველს და არაფრით არ ამართლებს მას.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

ალმა 42

- 1 და ახლა, შვილო ჩემო, მე მესმის, რომ კიდევ რაღაც აშფოთებს შენს გონებას, რაც არ შეგიძლია გაიგო; და ეს ეხება ღმერთის სამართალს ცოდვილის დასჯაში; რადგან ცდილობ იფიქრო, რომ ეს არ არის სამართალი, რომ ცოდვილი განწირულია უბედური მდგომარეობისათვის.
- 2 ახლა, აჰა, შვილო ჩემო, მე აგიხსნი ყოველივე ამას. რადგან, აჰა, მას შემდეგ, რაც უფალმა ღმერთმა გააძევა ჩვენი პირველი მშობლები ედემის ბაღიდან, რათა დაემუშავებინათ მიწა, რომლიდანაც ისინი იყვნენ შექმნილნი; დიახ, მან გააძევა ადამიანი და დააყენა ედემის ბაღის აღმოსავლეთით ქერუბიმები და ცეცხლოვანი მახვილი, რომელიც მიმართულია ყველა მხარეს, რათა დაიცვას სიცოცხლის ხე –
- 3 ახლა, ჩვენ ვხედავთ, რომ ადამიანი გახდა, როგორც ღმერთი, შეიცნო რა კეთილი და ბოროტი; და რომ არ გაიწოდოს ხელი და არ აიღოს ასევე სიცოცხლის ხიდან და არ იგემოს და არ იცოცხლოს მარად, უფალმა ღმერთმა დააყენა ქერუბიმები და ცეცხლოვანი მახვილი, რომ მან არ იგემოს ნაყოფისგან –
- 4 და ამგვარად, ვხედავთ, რომ ადამიანს მიეცა დრო მოსანანიებლად, დიახ, გამოცდის უამი, დრო მონანიებისა და ღმერთისადმი მსახურების.
- 5 რადგან, აჰა, ადამს რომ დაუყოვნებლივ ხელი გაეწოდა და ეგემა სიცოცხლის ხისაგან, ის სამუდამოდ იცოცხლებდა ღმერთის სიტყვის შესაბამისად, არ ექნებოდა რა დროის მონაკვეთი მონანიებისათვის; დიახ, ღვთის სიტყვაც იქნებოდა ფუჭი და ხსნის დიადი გეგმაც ჩაიშლებოდა.
- 6 მაგრამ, აჰა, ადამიანს არგუნეს სიკვდილი, ამიტომ, როგორც ისინი მოკვეთილ იქნენ სიცოცხლის ხისგან, მოკვეთილნი უნდა ყოფილიყვნენ დედამიწის პირიდანაც და ადამიანი გახდა სამუდამოდ დაკარგული, დიახ, ისინი იქნენ დაცემულ ადამიანებად.
- 7 და ახლა, შენ ამით ხედავ, რომ ჩვენი პირველი მშობლები მოკვეთილ იქნენ უფლის გარემოცვიდან, როგორც ფიზიკურად, ასევე სულიერად; და ამგვარად ვხედავთ, რომ ისინი მიჰყვნენ საკუთარი ნების მორჩილებას.

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

- 8 ახლა, აჰა, არ იყო საჭირო, რომ ადამიანი დაბრუნებულიყო ამ ხორციელი სიკვდილიდან, რადგან ეს დაანგრევდა ბედნიერების დიად გეგმას.
- 9 ამიტომ, რადგან სული არასდროს არ კვდება და დაცემამ მთელ კაცობრიობას მოუტანა სულიერი სიკვდილი ისევე, როგორც მიწიერი ანუ მოკვეთილ იქნენ უფლის გარემოცვიდან, საჭირო იყო, რომ კაცობრიობა დაბრუნებულიყო ამ სულიერი სიკვდილიდან.
- 10 ამიტომ, რადგან ისინი იქცნენ, ბუნებით, ხორციელნი, ავხორცინი და ეშმაკისეულნი, ეს გამოსაცდელი ჟამი მათთვის იქცა მოსამზადებელ დროდ; ის იქცა მოსამზადებელ მდგომარეობად.
- 11 და ახლა, დაიმახსოვრე, შვილო ჩემო: რომ არ ყოფილიყო გამოსყიდვის გეგმა (გვერდზე გადავდოთ იგი) მაშინ მათი სულები უბედურნი იქნებოდნენ გარდაცვლისთანავე, იქნებოდნენ რა მოკვეთილნი უფლის გარემოცვიდან.
- 12 და ახლა, არ იყო არანაირი საშუალება, ადამიანი დაბრუნებულიყო ამ დაცემული მდგომარეობიდან, რომელიც ადამიანმა მოავლინა საკუთარ თავზე თავისი დაუმორჩილებლობით.
- 13 ამიტომ, სამართლის შესაბამისად, გამოსყიდვის გეგმა ვერ აღსრულდებოდა მხოლოდ ამ გამოსაცდელ მდგომარეობაში, ადამიანის მონანიების პირობით, დიახ, ამ მოსამზადებელ მდგომარეობაში; ვინაიდან, რომ არ ყოფილიყო ეს პირობები, წყალობას არ ექნებოდა შედეგი გარდა იმისა, რომ გაანადგურებდა სამართლის საქმეს. ახლა, სამართლის საქმე ვერ განადგურდება; ასე რომ იყოს, ღმერთი აღარ იქნებოდა ღმერთი.
- 14 და ამგვარად ვხედავთ, რომ მთელი კაცობრიობა იყო დაცემული და სამართლის მიერ შეპყრობილი; დიახ, ღმერთის სამართლის, რომელმაც განწირა ისინი, მოკვეთილნი ყოფილიყვნენ სამუდამოდ მისი გარემოცვიდან.
- 15 და ახლა, წყალობის გეგმა ვერ აღსრულდებოდა, რომ არ მომხდარიყო გამოსყიდვა; ამიტომ, თავად ღმერთი გამოისყიდის ამა ქვეყნის ცოდვებს, რათა აღსრულდეს მოწყალების გეგმა, რათა დააკმაყოფილოს სამართლის მოთხოვნა, რათა ღმერთი იყოს სრულყოფილი მართალი ღმერთი და ასევე მოწყალე ღმერთი.

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

16 ახლა, მონანიება არ მოვიდოდა ადამიანებში, რომ არ ყოფილიყო სასჯელი, რომელიც ასევე იყო მარადიული, როგორც სულის სიცოცხლე, ბედნიერების გეგმის საწინააღმდეგოდ დანიშნული, რომელიც ასევე იყო მარადიული, როგორც სულის სიცოცხლე.

17 ახლა, როგორ უნდა მოენანიებინა ადამიანს, რომ არ შეეცოდა? როგორ შესცოდავდა, რომ არ ყოფილიყო კანონი? როგორ იქნებოდა კანონი, რომ არ ყოფილიყო სასჯელი?

18 ახლა, დაინიშნა სასჯელი და მოცემულ იქნა მართალი კანონი, რომელმაც ადამიანს სინდისის ქეჯნა მოუტანა.

19 ახლა, რომ არ ყოფილიყო მოცემული კანონი – თუ ადამიანი მოკლავს, ის უნდა მოკვდეს – შეეშინდებოდა მას სიკვდილის, თუ მკვლელობას ჩაიდენდა?

20 და ასევე, რომ არ ყოფილიყო მოცემული კანონი ცოდვის წინააღმდეგ, ადამიანს არ შეეშინდებოდა ცოდვის.

21 და რომ არ ყოფილიყო მოცემული კანონი ადამიანის შეცოდების შემთხვევაში, რა უნდა ექნა სამართალს ან წყალობას, რადგან სარჩელს ვერ წაუყენებდნენ ადამიანს?

22 მაგრამ მოცემულია კანონი და დანიშნულია სასჯელი და ნაბოძებია მონანიება; მონანიება, რომელიც წყალობით მიიღება; სხვაგვარად, სამართალი მოითხოვს თავისას ადამიანის მიმართ და ასრულებს კანონს; და კანონი აღასრულებს სასჯელს; რომ არა ეს, სამართალის საქმენი იქნებოდა განადგურებული და ღმერთი აღარ იქნებოდა ღმერთი.

23 მაგრამ ღმერთი არ წყვეტს ღმერთად ყოფნას, წყალობა თავისას მოითხოვს მომნანიებლის მიმართ; და მოწყალება მოდის გამოსყიდვის გამო და გამოსყიდვას მოაქვს მკვდართა აღდგომა; და მკვდართა აღდგომა ადამიანებს აბრუნებს ღმერთის გარემოცვაში; და ასე ბრუნდებიან მის გარემოცვაში, რათა განკითხულნი იქნენ თავიანთი საქმეების შესაბამისად, კანონისა და სამართლის მიხედვით.

24 რადგან, აჰა, სამართალი აღასრულებს თავის ყველა მოთხოვნას; და ასევე წყალობა მოითხოვს, რაც მას ეკუთვნის; და ამგვარად, ჭეშმარიტად მომნანიებლის გარდა, არავინ გადარჩება.

Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.

For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

- 25 როგორ, ნუთუ გგონია, რომ წყალობას შეუძლია ძარცვოს სამართალი? მე გეუბნები: არა, არაფრით. ასე რომ იყოს, ღმერთი აღარ იქნებოდა ღმერთი.
- 26 და ასე აღასრულებს ღმერთი თავის დიდ და მარადიულ მიზნებს, რომლებიც მომზადებული იყო ამა ქვეყნის დასაბამიდან. ასე მოდის ადამიანთა ხსნა და გამოსყიდვა და ასევე მათი განადგურება და უბედურება.
- 27 ამიტომ, შვილო ჩემო, ყოველი, ვინც მოვა, შეუძლია მოვიდეს და თავისუფლად შესვას სიცოცხლის წყლებიდან; და ვინც არ მოვა, არ აიძულებენ, რომ მოვიდეს, მაგრამ უკანასკნელ დღეს მას მიეზღვება საკუთარი საქმეების შესაბამისად.
- 28 თუ მას სურდა სიბოროტის კეთება და არ მოინანია თავის დღეებში, აჰა, სიბოროტე მოევლინება მას, ღმერთის აღდგენის შესაბამისად.
- 29 და ახლა, შვილო ჩემო, მე მსურს, აღარ დაუშვა, რომ ყოველივე ამან კიდევ აგადელვოს; დაე, მხოლოდ შენი ცოდვები გაღელვებდეს იმ მღელვარებით, რომელიც მონანიებამდე მიგიყვანს.
- 30 ჩემო შვილო, მე მსურს, რომ აღარ უარყო ღმერთის სამართალი. არ შეეცადო თავი გაიმართლო შენი ცოდვების ყველაზე მცირედშიც კი, ღმერთის სამართალის უარყოფით; არამედ დაუშვი შენს გულში, მთელი ძალით იმოქმედოს ღმერთის სამართალმა, მისმა წყალობამ და სულგრძელობამ; დაე, მტვრამდე დაგამდაბლოს ამან თავმდაბლობაში.
- 31 და ახლა, შვილო ჩემო, ღმერთისგან ხარ მოწოდებული, სიტყვა უქადაგო ამ ხალხს. და ახლა, შვილო ჩემო, იარე შენი გზით, გამოაცხადე სიტყვა ჭეშმარიტებითა და სიფხიზლით, რათა შეძლო სულების მონანიებამდე მიყვანა, რომ წყალობის დიადმა გეგმამ მათზე იქონიოს ძალა, დაე, ღმერთმა გიბოძოს ჩემი სიტყვების შესაბამისად. ამინ.

What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.

Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.

If he has desired to do evil, and has not repented in his days, behold, evil shall be done unto him, according to the restoration of God.

And now, my son, I desire that ye should let these things trouble you no more, and only let your sins trouble you, with that trouble which shall bring you down unto repentance.

O my son, I desire that ye should deny the justice of God no more. Do not endeavor to excuse yourself in the least point because of your sins, by denying the justice of God; but do you let the justice of God, and his mercy, and his long-suffering have full sway in your heart; and let it bring you down to the dust in humility.

And now, O my son, ye are called of God to preach the word unto this people. And now, my son, go thy way, declare the word with truth and soberness, that thou mayest bring souls unto repentance, that the great plan of mercy may have claim upon them. And may God grant unto you even according to my words. Amen.

ალმა 43

- 1 და ახლა, ალმას შვილები მივიდნენ ხალხში, რათა მათთვის სიტყვა ეუწყებინათ და ალმამ ვერ მოისვენა და ასევე თვითონ მივიდა.
- 2 ახლა, ჩვენ მეტს აღარ ვიტყვით მათ ქადაგებაზე, გარდა იმისა, რომ ისინი ქადაგებდნენ სიტყვასა და ჭეშმარიტებას, წინასწარმეტყველებისა და გამოცხადების სულის მიხედვით; და ისინი ქადაგებდნენ ღმერთის წმინდა წესის შესაბამისად, რომლითაც იყვნენ მოწოდებულნი.
- 3 და ახლა, დავუბრუნდეთ ჩანაწერებს ომების შესახებ ლამანიელებსა და ნეფიელებს შორის, მოსამართლეთა მმართველობის მეთვრამეტე წელს.
- 4 რადგან, აჰა, იყო ასე, რომ ზორამიელები გახდნენ ლამანიელები; ამიტომ, მეთვრამეტე წლის დასაწყისში, ნეფიელთა ხალხმა იხილა, რომ ლამანიელები მათზე მოდიოდნენ; ამიტომ, მათ დაიწყეს ომისათვის მზადება; დიახ, მათ შეკრიბეს თავიანთი ჯარები იერშონის მიწაზე.
- 5 და იყო ასე, რომ ლამანიელები მოვიდნენ თავიანთი ათასეულებით; და ისინი შემოვიდნენ ანტიონუმის მიწაზე, რომელიც ზორამიელთა მიწა იყო; და კაცი, სახელად ზერაჰემნა, იყო მათი წინამძღვარი.
- 6 და ახლა, რადგან ამალეკიელები ლამანიელებზე მეტად ბოროტნი და მკვლელობების მოსურნენი იყვნენ, ზერაჰემნამ დანიშნა მთავარსარდლები ლამანიელებთან და ისინი ყველანი ამალეკიელები და ზორამიელები იყვნენ.
- 7 ახლა, ის ასე მოიქცა, რათა შეენარჩუნებინა მათი სიძულვილი ნეფიელების მიმართ, რომ დაემორჩილებინა ისინი საკუთარი მიზნების განსახორციელებლად.
- 8 რადგან, აჰა, მისი მიზანი იყო, გაეღვივებინა წყრომა ლამანიელებში ნეფიელების წინააღმდეგ და ეს მან გააკეთა, რათა დიდი ძალით მიიტაცოს მათზე ხელისუფლება; და ასევე, რათა მოეპოვებინა ძალაუფლება ნეფიელებზე, მათი მონობაში ჩაგდებით.

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jershon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

- 9 და ახლა, ნეფიელთა მიზანი იყო, დაეცვათ საკუთარი მიწები, სახლები, ცოლები და შვილები, რათა ისინი გადაერჩინათ მტრის ხელიდან; ასევე, რომ შეენარჩუნებინათ უფლებები და უპირატესობები, დიახ, ასევე თავისუფლება, რომ თავიანთი ეცათ ღმერთისათვის თავიანთი სურვილის შესაბამისად.
- 10 რადგან მათ იცოდნენ: ლამანიელთა ხელში თუ ჩავარდებოდნენ, ყველას, ვინც ღმერთს ეთავყვანება სულითა და ჭეშმარიტებით, ჭეშმარიტსა და ცოცხალ ღმერთს, ლამანიელები განადგურებდნენ.
- 11 დიახ, მათ ასევე იცოდნენ ლამანიელების განსაკუთრებული სიძულვილის შესახებ მათი ძმების, ანტი-ნეფი-ლუხის ხალხის მიმართ, რომელსაც ეწოდებოდა ამონის ხალხი; და ისინი არ აიღებდნენ იარაღს, დიახ, მათ დადეს აღთქმა და ისინი მას არ დაარღვევდნენ. ამიტომ, ლამანიელთა ხელში თუ ჩავარდებოდნენ, განადგურდებოდნენ.
- 12 და ნეფიელები ვერ დაუშვებდნენ, რომ ისინი განადგურებულიყვნენ; ამიტომ, მისცეს მათ თავიანთი მემკვიდრეობის მიწა.
- 13 და ამონის ხალხმა მისცა ნეფიელებს საკუთარი ქონების დიდი ნაწილი, რათა დახმარებოდნენ მათ ჯარებს; და ამგვარად, ნეფიელები იძულებულნი იყვნენ, მარტოდ გაეწიათ წინააღმდეგობა ლამანიელთათვის, რომლებიც შედგებოდნენ ლამანის, ლემუელის და ისმაელის შვილების შთამომავლებისგან და მათგან, რომლებიც ნეფიელებს განუდგნენ, რომლებიც იყვნენ ამალეკიელები და ზორამიელები და ნოეს მღვდლების შთამომავლები.
- 14 ეს შთამომავლები ისევე მრავალრიცხოვანი იყვნენ, როგორც ნეფიელნი; და ამგვარად, ნეფიელები იძულებულნი იყვნენ, თავიანთ ძმებს დაპირისპირებოდნენ, სისხლისღვრითაც კი.
- 15 და იყო ასე: როდესაც ლამანიელთა ჯარები შეიკრიბნენ ერთად ანტიონუმის მიწაზე, აჰა, ნეფიელთა ჯარები მზად იყვნენ მათ დასახვედრად იერშონის მიწაზე.

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jershon.

- 16 ახლა, ნეფიელთა წინამძღვარი ანუ კაცი, რომელიც დანიშნული იყო ნეფიელების მთავარსარდლად – ახლა, ნეფიელთა ჯარებზე მეთაურობა აიღო მთავარსარდალმა – და მისი სახელი იყო მორონი;
- 17 და მორონიმ აიღო მთელი მეთაურობა და მათ ომებზე მმართველობა. და ის იყო მხოლოდ ოცდახუთი წლის, როდესაც დაინიშნა ნეფიელთა ჯარების მთავარსარდლად.
- 18 და იყო ასე, რომ იგი შეხვდა ლამანიელებს იერშონის საზღვრებთან და მისი ხალხი იყო შეიარაღებული ხმლებით, მახვილებითა და ყველანაირი საომარი იარაღით.
- 19 და როდესაც ლამანიელთა ჯარებმა დაინახეს, რომ ნეფის ხალხმა ანუ მორონიმ, მოამზადა საკუთარი ხალხი სამკერდულებითა და საომარი ფარებით, დიახ, ასევე თავის დამცავი ჩაჩქანები და იყვნენ სქელი ტანსაცმლით შემოსილები –
- 20 ახლა, ზერაჰემნას ჯარებს მსგავსი არაფერი არ გააჩნდათ, მათ ჰქონდათ მხოლოდ ხმლები და მახვილები, მშვილდები და ისრები, ქვები და შურდულები და იყვნენ შიშველნი, ტყავის გარდა, რომელიც წელზე ერტყათ; დიახ, ყველანი შიშველები იყვნენ, ზორამიელებისა და ამალეკიელების გარდა;
- 21 მაგრამ არ იყვნენ შეიარაღებულნი სამკერდულებით, არც ფარებით, ამიტომ მათ ძალზედ ეშინოდათ ნეფიელთა ჯარების, მათი ჯავშნების გამო, იმისდა მიუხედავად, რომ რაოდენობით ბევრად აღემატებოდნენ ნეფიელებს.
- 22 აჰა, იყო ასე, რომ მათ ვერ გაბედეს ნეფიელების წინააღმდეგ გამოსვლა იერშონის საზღვრებთან; ამიტომ, ისინი გავიდნენ ანტიონუმის მიწიდან უდაბნოში და გაემართნენ შემოვლითი გზით უდაბნოში, შორს, მდინარე სიდონის სათავისკენ, რათა შეძლებოდათ მანტის მიწაზე მისვლა და მიწის დაუფლება; რადგან მათ არ ეგონათ, რომ მორონის ჯარებს ეცოდინებოდათ, სად წავიდნენ ისინი.

Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.

And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jershon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.

And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—

Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;

But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.

Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jershon; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

- 23 მაგრამ იყო ასე, რომ, როგორც კი ისინი წავიდნენ უდაბნოში, მორონიმ უდაბნოში გააგზავნა მზვერავები, რათა თვალყური ედევნებინათ მათი ბანაკისათვის; და მორონიმ, იცოდა რა ალმას წინასწარმეტყველებები, მასთანაც გააგზავნა რამდენიმე კაცი სურვილით, რომ მას ეკითხა უფლისათვის, საით უნდა წასულიყვნენ ნეფიელთა ჯარები, რათა ლამანიელებისგან დაეცვათ თავი.
- 24 და იყო ასე, რომ უფლის ხმა მოვიდა ალმასთან და ალმამ აცნობა მორონის წარგზავნილებს, რომ ლამანიელთა ჯარები შემოვლითი გზით მოდიოდნენ უდაბნოში, რათა მანტის მიწაზე მოსულიყვნენ, რათა ხალხის სუსტი ნაწილისთვის შეეტიათ. და ეს წარგზავნილები წავიდნენ და ეს შეტყობინება მორონის მიუტანეს.
- 25 ახლა, მორონიმ, დატოვა რა თავისი ჯარის ნაწილი იერშონის მიწაზე და ლამანიელთა ნაწილი როგორღაც რომ არ მოსულიყო და არ აეღო ქალაქი, მან თავისი ჯარის დარჩენილი ნაწილი წაიყვანა და მანტის მიწისკენ გაემართა.
- 26 და მან ბრძანა, რომ მიწის იმ ნაწილში ყველა ადამიანი ერთად შეკრებილიყო, რათა ლამანიელების წინააღმდეგ ებრძოლათ, დაეცვათ საკუთარი მიწა და სამშობლო, თავიანთი უფლებები და თავისუფლება; ამიტომ, ისინი მომზადებულნი იყვნენ ლამანიელთა მოსვლის დროისთვის.
- 27 და იყო ასე: მორონიმ ბრძანა, რომ მისი ჯარები ხეობაში დამალულიყვნენ მდინარე სიდონის ნაპირის შორიახლოს, რომელიც მდებარეობდა მდინარე სიდონის დასავლეთით უდაბნოში.
- 28 და მორონიმ გარშემო მზვერავები დააყენა, რათა შეეტყო, როდის ჩამოდგებოდა ლამანიელთა ბანაკი.
- 29 და ახლა, მორონიმ იცოდა რა ლამანიელთა ჩანაფიქრი, რომ მათ სურდათ თავიანთი ძმების განადგურება ან დაქვემდებარება და მათი მონობაში ჩაგდება, რათა მთელს მიწაზე ჩამოეყალიბებინათ თავიანთი სამეფო;

But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jershon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

30 და მან ასევე იცოდა, რომ ნეფიელების ერთადერთი სურვილი იყო თავიანთი მიწის, თავისუფლებისა და ეკლესიის დაცვა, ამიტომ ცოდვად არ თვლიდა სამხედრო ფანდით მათ დაცვას, ამიტომ მან შეიტყო თავისი მზვერავების მეშვეობით, საით მიდიოდნენ ლამანიელები.

31 ამიტომ, მან გაყო თავისი ჯარი და ერთი ნაწილი მიიყვანა ხეობაში და დამალა მთა რიპლას აღმოსავლეთითა და სამხრეთით;

32 და დანარჩენები დამალა დასავლეთ ხეობაში, მდინარე სიდონის დასავლეთით და ქვევით მანტის მიწის საზღვრებთან.

33 და ამგვარად, განათავსა რა თავისი ჯარი საკუთარი სურვილის შესაბამისად, იგი მზად იყო მათ დასახვედრად.

34 და იყო ასე, რომ ლამანიელები მოვიდნენ მთის ჩრდილოეთიდან, სადაც მორონის ჯარის ნაწილი იმალებოდა.

35 და როგორც კი ლამანიელები გაცდნენ რიპლას მთას და ხეობაში შემოვიდნენ და დაიწყეს მდინარე სიდონის გადალახვა, ჯარი, რომელიც იმალებოდა მთის სამხრეთით, რომელსაც მიუძღოდა კაცი სახელად ლეხი და მან გამოიყვანა თავისი ჯარი და ლამანიელებს ალყა შემოარტყა აღმოსავლეთიდან და ზურგიდან.

36 და იყო ასე, რომ როდესაც ლამანიელებმა დაინახეს, რომ ნეფიელები მოდიოდნენ მათზე ზურგიდან, მოტრიალდნენ და დაიწყეს ლეხის ჯართან ბრძოლა.

37 და სასიკვდილო საქმე დაიწყო ორთავე მხარეს, მაგრამ ლამანიელთა მხარეს უფრო საზარელი იყო, რადგან მათი სიშიშვლე დაუცველი იყო ნეფიელთა მძიმე დარტყმებისგან, მათი ხმლებისგან და მახვილებისგან, რომლებსაც, თითქმის ყოველ დარტყმისას, სიკვდილი მოჰქონდა.

38 იმ დროს, როდესაც მეორე მხარეს მხოლოდ ხანდახან ეცემოდა კაცი ნეფიელთა შორის, მათი ხმლებისგან და სისხლის დაკარგვისგან, რადგან დაცული ჰქონდათ სხეულის უფრო მნიშვნელოვანი ნაწილები ლამანიელთა დარტყმებისგან, თავიანთი სამკერდულებით და ფარებითა და ჩაჩქანებით; და ამგვარად, ნეფიელნი აგრძელებდნენ სასიკვდილო საქმეს ლამანიელთა შორის.

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their head-plates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

39 და იყო ასე, რომ ლამანიელებს შეეშინდათ მათ შორის დიდი განადგურების გამო, იქამდეც კი, რომ დაიწყეს მდინარე სიდონისკენ გაქცევა.

40 და მათ მისდევდნენ ლეხი და მისი ხალხი; და ლეხიმ შერეკა ისინი სიდონის წყლებში და მათ გადალახეს სიდონის წყლები. და ლეხიმ შეაჩერა თავისი ჯარები სიდონის ნაპირთან, რომ არ გადაეღახათ.

41 და იყო ასე, რომ მორონი და მისი ჯარი ლამანიელებს დახვდნენ ხეობაში, მდინარე სიდონის მეორე მხარეს და დაიწყეს მათზე თავდასხმა და მათი ხოცვა.

42 და ლამანიელები კვლავ გაიქცნენ მათგან, მანტის მიწის მიმართულებით; და მათ კვლავ წინ მორონის ჯარები დახვდათ.

43 ახლა, ამ ჯერზე ლამანიელები ძალზედ გაცხარებულნი იბრძოდნენ; დიახ, არასდროს არ ყოფილა, დასაწყისიდანვე, რომ ლამანიელებს ასეთი დიდი ძალითა და სიმამაცით ეომათ.

44 და ისინი შთაგონებულნი იყვნენ ზორამიელებისა და ამალეკიელების მიერ, რომლებიც იყვნენ მათი მთავარსარდლები და წინამძღოლები და ზერაჰემნას მიერ, რომელიც იყო მათი მთავარსარდალი ანუ მათი მთავარი მეთაური და სარდალი; დიახ, ისინი ურჩხულებივით იბრძოდნენ და მრავალი ნეფიელი დაიხოცა მათი ხელით, დიახ, რადგან მათ შუაზე გადაჭრეს მრავალი მათი ჩაჩქანი და განგმირეს მრავალი მათი სამკერდული; და მრავალს მოჰკვეთეს ხელი; და ასე იბრძოდნენ ლამანიელები თავიანთ საშინელ მრისხანებაში.

45 ამისდა მიუხედავად, ნეფიელები შთაგონებულები იყვნენ უფრო კეთილშობილური მიზნებით, რადგან ისინი არ იბრძოდნენ არც მონარქიისათვის და არც ძალაუფლებისათვის, არამედ იბრძოდნენ საკუთარი სახლებისთვის და თავისუფლებისთვის, ცოლებისთვის და შვილებისთვის; და ყველაფრისთვის, რაც საკუთარი იყო, დიახ, თავიანთი თაყვანისცემის წეს-ჩვეულებებისა და ეკლესიისათვის.

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their head-plates, and they did pierce many of their breastplates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

- 46 და ისინი აკეთებდნენ იმას, რაც მათი შეგრძნებით ღმერთის წინაშე მოვალეობას წარმოადგენდა; რადგან უფალმა უთხრა მათ, ასევე მათ მამებს: რამდენადაც არ ხართ დამნაშავენი არც პირველ თავდასხმაში და არც მეორეში, თქვენ არ დაუშვებთ, რომ მტრის ხელით დაიხოცოთ.
- 47 და კვლავ, უფალმა თქვა: თქვენ დაიცავთ საკუთარ ოჯახებს სისხლისღვრითაც კი. ამიტომ, ამ მიზეზით, ნეფიელები ებრძოდნენ ლამანიელებს, რათა დაეცვათ საკუთარი თავი და ოჯახები, მიწები და სამშობლო და თავიანთი უფლებები და სარწმუნოება.
- 48 და იყო ასე, რომ როდესაც მორონის მეომრებმა იხილეს ლამანიელთა მრისხანება და რისხვა, ისინი მზად იყვნენ უკან დაეხიათ და გამოქცეულიყვნენ. და მორონიმ, იგრძნო რა მათი განზრახვა, მიაგზავნა მათთან და შთააგონა ისინი გულში ამ ფიქრებით, დიახ, ფიქრებით თავიანთ მიწებზე და თავისუფლებაზე, დიახ, მონობიდან თავისუფლებაზე.
- 49 და იყო ასე, რომ ისინი მიუბრუნდნენ ლამანიელებს და უფალს, თავიანთ ღმერთს, ერთხმად, შეჰლაღადეს დამოუკიდებლობისათვის და მონობისაგან განთავისუფლებისთვის.
- 50 და მათ დაიწყეს ლამანიელებზე ძალით შეტევა; და იმავე საათს, როდესაც მათ შეჰლაღადეს უფალს თავისუფლებისათვის, ლამანიელებმა იწყეს მათგან გაქცევა და ისინი სიდონის წყლების იქითაც კი გაიქცნენ.
- 51 ახლა, ლამანიელები იყვნენ უფრო მრავალნი, დიახ, ნეფიელებზე სიმრავლით ორჯერ მეტნი; ამისდა მიუხედავად, მათ ისე დევნიდნენ, რომ ერთ ჯგუფად შეკრიბეს ხეობაში, მდინარე სიდონის ნაპირზე.
- 52 ამიტომ, მორონის ჯარებმა მათ ალყა შემოარტყეს, დიახ, მდინარის ორივე მხარეს, რადგან, აჰა, აღმოსავლეთიდან ლეხის ჯარისკაცები იყვნენ.
- 53 ამიტომ, როდესაც ზერაჰმნამ იხილა ლეხის ჯარისკაცები, მდინარე სიდონის აღმოსავლეთით და მორონის ჯარები მდინარე სიდონის დასავლეთით, რომ გარშემორტყმულები იყვნენ ნეფიელების მიერ, ისინი შეძრწუნებულნი იყვნენ საშინელებით.

And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.

And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.

And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

54 ახლა, როდესაც მორონიმ იხილა მათი
შედრწუნება, თავის ჯარისკაცებს უბრძანა,
შეეწყვიტათ სისხლისღვრა.

Now Moroni, when he saw their terror, com-
manded his men that they should stop shedding their
blood.

ალმა 44

- 1 და იყო ასე, რომ ისინი შეჩერდნენ და მათგან მცირედმა უკან დაიხია. და მორონიმ უთხრა ზერაჰემნას: ხედავ, ზერაჰემნა, ჩვენ არ ვართ სისხლმოწყურებულნი. თქვენ იცით, რომ ჩვენს ხელში ხართ, მაგრამ არ გვსურს თქვენი დახოცვა.
- 2 აჰა, ჩვენ არ გამოვსულვართ თქვენ წინააღმდეგ საომრად, რომ თქვენი სისხლი ძალაუფლებისთვის დაგვეღვარა; არც ის გვსურს, რომ ვინმეს მონობის უღელი დავადგათ, მაგრამ შენ ზუსტად ამ მიზეზით გამოხვედი ჩვენ წინააღმდეგ; დიახ, განრისხებული ხარ ჩვენზე ჩვენი სარწმუნოების გამო.
- 3 მაგრამ ახლა, შენ ხედავ, რომ უფალი ჩვენთანაა და ხედავ, რომ მან ჩაგაგდოთ ჩვენს ხელში. და ახლა მე მინდა, რომ გაიგო: ეს ჩვენთვის გაკეთდა ჩვენი სარწმუნოებისა და ქრისტეში რწმენის გამო; და ახლა ხედავთ, რომ ვერ გაანადგურებთ ამ ჩვენს რწმენას.
- 4 ახლა ხედავთ, რომ ეს არის ღმერთის ჭეშმარიტი რწმენა; დიახ, ხედავთ, რომ ღმერთი დაგვეხმარება, დაგვიცავს და გადაგვარჩენს იქამდე, სანამ ვიქნებით ერთგულნი მისადმი და ჩვენი რწმენისა და ჩვენი სარწმუნოების მიმართ; და არასდროს დაუშვებს უფალი, რომ გაგვანადგურონ, თუკი არ გადავცვივდებით შეცოდებაში და არ უარვყოფთ ჩვენს რწმენას.
- 5 და ახლა, ზერაჰემნა, გიბრძანებ: ყოვლადძლიერი ღმერთის სახელით, რომელმაც ძალა მოგვცა ხელში, ჩვენი რწმენით, ჩვენი სარწმუნოებით და თაყვანისცემის წეს-ჩვეულებებით მოვიპოვოთ თქვენზე ძალაუფლება და ჩვენი ეკლესიითა და იმ წმინდა დახმარებით, რომლისთვისაც ჩვენი ცოლებისადმი და შვილებისადმი ვართ დავალებულნი, იმ თავისუფლებით, რომლითაც ჩვენს მიწებზე და სამშობლოზე ვართ მიბმულნი; დიახ, ღმერთის წმინდა სიტყვის დაცვით, რომლისადმი დავალებულნი ვართ მთელი ჩვენი ბედნიერებით; და ყველაფრით, რაც ყველაზე ძვირფასია ჩვენთვის –

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

6 დიახ, ეს არ არის ყველაფერი; მე გიბრძანებთ, თქვენი სიცოცხლისადმი ყველა სურვილისათვის, რომ გადმოგვცეთ თქვენი საომარი იარაღი და ჩვენ თქვენს სისხლს კი არ დავღვრით, არამედ დავინდობთ თქვენს სიცოცხლეს, თუ წახვალთ თქვენი გზით და აღარ დაბრუნდებით ჩვენ წინააღმდეგ საომრად.

7 და ახლა, თუ ასე არ მოიქცევით, აჰა, ჩვენს ხელში ხართ და მე ვუბრძანებ ჩემს მეომრებს, რომ თავს დაგესხან და სხეულზე მოგაყენონ სასიკვდილო ჭრილობები, რათა ამოწყდეთ; და შემდეგ ვნახავთ, ვის ექნება ძალაუფლება ამ ხალხზე; დიახ, ვნახავთ, ვინ იქნება მონობაში ჩაგდებული.

8 და ახლა, იყო ასე, როდესაც ზერაჰემნამ მოისმინა ეს სიტყვები, წინ გამოვიდა და თავისი ხმალი, მახვილი და მშვილდი მორონს ხელში გადასცა და უთხრა: აჰა, ჩვენი საომარი იარაღი; ჩვენ მას დაგიტოვებთ, მაგრამ არ დავუშვებთ თქვენთვის ფიცის დადებას, რომელსაც ვიცით, რომ დავარღვევთ და ასევე ჩვენი შვილები; მაგრამ აიღე ჩვენი საომარი იარაღი და ნება მოგვეცი, უდაბნოში წავიდეთ; სხვაგვარად ჩვენ დავიჭოვებთ ხმლებს და ან დავიღუპებით ან გავიმარჯვებთ.

9 აჰა, ჩვენ არ ვართ თქვენი რწმენის; არ გვწამს, რომ ღმერთმა ჩაგვადო თქვენს ხელში; არამედ გვწამს, რომ თქვენმა მზაკვრობამ დაგიცვათ ჩვენი ხმლებისგან. აჰა, თქვენმა სამკერდულებმა და ფარებმა გადაგარჩინათ.

10 და ახლა, როდესაც ზერაჰემნამ წარმოთქვა ეს სიტყვები, მორონიმ დაუბრუნა ზერაჰემნას მისი მახვილი და საომარი იარაღი, რომლებიც მიიღო, სიტყვებით: აჰა, ჩვენ დავასრულებთ ამ ბრძოლას.

11 ახლა, მე ჩემს სიტყვებს უკან ვერ წავიღებ, ამიტომ ისე, როგორც ცოცხალია უფალი, თქვენ ვერ წახვალთ, თუკი არ დაიფიცებთ, რომ კვლავ აღარ დაბრუნდებით ჩვენ წინააღმდეგ საომრად. ახლა, ხართ რა ჩვენს ხელში, თქვენს სისხლს დავღვრით მიწაზე ან დაემორჩილებით იმ პირობებს, რომლებიც მე წამოგიყენეთ.

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimeter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

- 12 და ახლა, როდესაც მორონიმ ეს სიტყვები თქვა, ზერაჰემნამ აიღო თავისი მახვილი და მორონიზე განრისხებული იყო, წინ გავარდა მორონის მოსაკლავად; მაგრამ როგორც კი აღმართა თავისი მახვილი, აჰა, მორონის ერთ-ერთმა მეომარმა ის მიწაზე დააგდებინა და იგი ტარში გადატყდა; და მან ასევე ზერაჰემნას ისე დაჰკრა, რომ სკალპი ახადა და იგი მიწაზე დაეცა. და ზერაჰემნამ უკან დაიხია თავისი ჯარისკაცების რიგებში.
- 13 და იყო ასე, რომ ჯარისკაცი, რომელიც გვერდზე იდგა, რომელმაც ზერაჰემნას სკალპი ახადა, მიწიდან სკალპი თმებით აწია, თავისი მახვილის წვერზე ჩამოაცვა, წინ გაიწოდა და ხმამაღლა მიმართა მათ სიტყვებით:
- 14 როგორც ეს სკალპი, რომელიც თქვენი ბელადის სკალპია, დაეცა მიწაზე, თქვენც ასევე დაეცემით მიწაზე, თუ არ გადმოგვცემთ თქვენს საომარ იარაღს და არ წახვალთ მშვიდობის აღთქმით.
- 15 ახლა, იქ მრავალნი იყვნენ, რომლებმაც მოისმინეს ეს სიტყვები და იხილეს ხმაღზე წამოცმული სკალპი, შიშმა მოიცვა ისინი და ბევრნი წინ გამოვიდნენ და საომარ იარაღს ყრიდნენ მორონის ფეხებთან და დებდნენ მშვიდობის აღთქმას. და ყველას, რომლებმაც დადეს მშვიდობის აღთქმა, უდაბნოში წასვლის ნება დართეს.
- 16 ახლა, იყო ასე, რომ ზერაჰემნა ძალზედ განრისხდა და თავის დარჩენილ ჯარისკაცებში გააღვივა წყრომა, რომ უფრო ძლიერად ებრძოლათ ნეფიელთა წინააღმდეგ.
- 17 და ახლა, მორონი განრისხდა ლამანიელთა სიჯიუტის გამო; ამიტომ, უბრძანა თავის ხალხს, რომ მათ თავს დასხმოდნენ და დაეხოცათ ისინი. და იყო ასე, რომ დაიწყეს მათი ხოცვა; დიახ, ლამანიელები შეებრძოლნენ მათ თავიანთი ხმლებითა და თავიანთი ძალით.
- 18 მაგრამ, აჰა, მათი შიშველი კანი და დაუფარავი თავები დაუცველი იყო ნეფიელთა ბასრი ხმლებისგან; დიახ, ისინი განგმირეს და სცემეს, დიახ, ძალზედ მალე ეცემოდნენ ნეფიელთა ხმლების წინაშე; და მათ დაიწყეს მათი გამოყრა ისე, როგორც მორონის ჯარისკაცმა იწინასწარმეტყველა.

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

- 19 ახლა, ზერაჰემნამ, როდესაც იხილა, რომ ახლოს იყვნენ განადგურებასთან, მძლავრად შეჰლაღადა მორონის დაპირებით, რომ აღთქმას დადებდა და ასევე მასთან ერთად მისი ხალხი, თუ დაინდობდა დანარჩენის სიცოცხლეს, რომ არასდროს აღარ მოვიდოდნენ მათ წინააღმდეგ საომრად.
- 20 და იყო ასე, რომ მორონიმ ბრძანა, ხალხს შორის სასიკვდილო საქმე კვლავ შეწყვეტილიყო. და ლამანიელთა საომარი იარაღი აიღო; და მას შემდეგ, რაც მათ მასთან მშვიდობის აღთქმა დადეს, მათ ნება დართეს, უდაბნოში წასულიყვნენ.
- 21 ახლა, მათი დახოცილები არ იქნა დათვლილი, დიდი რაოდენობის გამო; დიას, მათი დახოცილების რაოდენობა იყო ძალზედ დიდი, ორივე მხარეს – ნეფიელთა და ლამანიელთა შორის.
- 22 და იყო ასე, რომ მათ ჩაყარეს თავიანთი დახოცილები მდინარე სიდონის წყლებში და ისინი მდინარეში წაიღო და ზღვის სიღრმეში დამარხა.
- 23 და ნეფიელთა ანუ მორონის ჯარები, დაუბრუნდნენ თავიანთ სახლებსა და თავიანთ მიწებს.
- 24 და ასე დამთავრდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეთვრამეტე წელი. ასე დასრულდა აღმას ჩანაწერები, რომლებიც დაწერილი იყო ნეფის ფირფიტებზე.

Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.

And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.

And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.

And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

ამბავი ნეფის ხალხის შესახებ, ჰელამანის დროს მათ ომებსა და უთანხმოებებზე, ჰელამანის ჩანაწერების მიხედვით, რომლებსაც იგი ავრძელებდა თავის დღეებში.

ალმა 45

- 1 აჰა, ახლა იყო ასე: ნეფის ხალხმა ძალზედ გაიხარა, რადგან უფალმა კვლავ გამოიხსნა ისინი მტრის ხელიდან; ამიტომ, მათ მიაგეს სამადლობელი უფალს, თავიანთ ღმერთს; დიახ, მათ ბევრი იმარხულეს და ილოცეს და ღმერთს ეთაყვანებოდნენ ძალზედ დიდი სიხარულით.
- 2 და იყო ასე: ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეცხრამეტე წელს, ალმა მივიდა თავის შვილთან, ჰელამანთან, და უთხრა: გწამს იმ სიტყვების, რაც მე გითხარი იმ ჩანაწერებზე, რომლებიც ინახებოდა?
- 3 და ჰელამანმა მას უთხრა: დიახ, მწამს.
- 4 და ალმამ კვლავ უთხრა: გწამს იესო ქრისტესი, რომელიც მოვა?
- 5 და მან უთხრა: დიახ, მწამს ყველა სიტყვის, რაც შენ თქვი.
- 6 და ალმამ კვლავ უთხრა მას: დაიცავ ჩემს ბრძანებებს?
- 7 და მან თქვა: დიახ, დავიცავ შენს ბრძანებებს, მთელი გულით.
- 8 შემდეგ ალმამ მას უთხრა: კურთხეული ხარ და უფალი აგაყვავებს ამ მიწაზე.
- 9 მაგრამ, აჰა, მე რაღაც უნდა გიწინასწარმეტყველო; მაგრამ, რასაც გიწინასწარმეტყველებ, არ უნდა გაამხილო; დიახ, რასაც გიწინასწარმეტყველებ არ იქნება გამხელილი, სანამ არ ახდება ეს წინასწარმეტყველება; ამიტომ, ჩაიწერე სიტყვები, რომლებსაც გეტყვი.
- 10 და ეს სიტყვებია: აჰა, მე ვხვდები, რომ ზუსტად ეს ხალხი, ნეფიელები, გამოცხადების სულის შესაბამისად, რომელიც ჩემშია, ოთხასი წლის შემდეგ იმ დროიდან, როდესაც მათ იესო ქრისტე თავად გამოეცხადება, გადაშენდებიან ურწმუნობაში.
- 11 დიახ, მაშინ იხილავენ ისინი ომებსა და ჭირს, დიახ, შიმშილსა და სისხლისღვრას, იქამდეც კი, რომ ნეფის ხალხი ამოწყდება –

The account of the people of Nephi, and their wars and dissensions, in the days of Helaman, according to the record of Helaman, which he kept in his days.

Alma 45

Behold, now it came to pass that the people of Nephi were exceedingly rejoiced, because the Lord had again delivered them out of the hands of their enemies; therefore they gave thanks unto the Lord their God; yea, and they did fast much and pray much, and they did worship God with exceedingly great joy.

And it came to pass in the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma came unto his son Helaman and said unto him: Believest thou the words which I spake unto thee concerning those records which have been kept?

And Helaman said unto him: Yea, I believe.

And Alma said again: Believest thou in Jesus Christ, who shall come?

And he said: Yea, I believe all the words which thou hast spoken.

And Alma said unto him again: Will ye keep my commandments?

And he said: Yea, I will keep thy commandments with all my heart.

Then Alma said unto him: Blessed art thou; and the Lord shall prosper thee in this land.

But behold, I have somewhat to prophesy unto thee; but what I prophesy unto thee ye shall not make known; yea, what I prophesy unto thee shall not be made known, even until the prophecy is fulfilled; therefore write the words which I shall say.

And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.

Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

- 12 დიახ, და ეს იმის გამო, რომ გადაშენდებიან ურწმუნოებაში და ჩაცვივდებიან ბნელეთის საქმეებში და ავხორცობაში და ყოველნაირ ურჯულოებაში; დიახ, მე გეუბნები; იმის გამო, რომ შესცოდავენ ასეთი დიდი სინათლისა და ცოდნის წინააღმდეგ, დიახ, გეუბნები, იმ დღიდან, მეოთხე თაობაც კი არ იქნება ჩავლილი, როდესაც მოვა ეს დიდი ურჯულოება.
- 13 და როდესაც ის დიდი დღე მოვა, აჰა, დრო ძალზედ მალე მოვა, რომ ისინი, რომლებიც ახლა ცხოვრობენ ანუ მათი შთამომავლები, რომლებიც ახლა ითვლებიან ნეფის ხალხად, მეტად აღარ ჩაითვლებიან ნეფის ხალხად.
- 14 მაგრამ, რომლებიც გადარჩებიან და არ განადგურდებიან იმ დიდ და საშინელ დღეს, ჩაითვლებიან ლამანიელთა შორის და მათ დაემსგავსებიან, გარდა რამდენიმესი, რომლებსაც უფლის მოწაფეები ეწოდებათ; და მათ ლამანიელები გამოედევნებიან იქამდე, სანამ არ ამოწყვეტენ და ახლა, ურჯულოების გამო, ეს წინასწარმეტყველება ახდება.
- 15 და ახლა, იყო ასე, როდესაც აღმამ უთხრა ეს ყველაფერი ჰელამანს, მან აკურთხა იგი და ასევე თავისი სხვა შვილებიც; და მან ასევე აკურთხა მიწა მართალთა გულისთვის.
- 16 და მან უთხრა: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: წყეული იქნება ეს მიწა, დიახ ეს მიწა, ყოველი ერისთვის, ტომისთვის, ენისთვის და ხალხისთვის მათ განადგურებამდე, რომლებიც სჩადიან ბოროტებას, როდესაც ბოლომდე მომწიფდებიან; და როგორც ვთქვი, ისე იქნება; რადგან ეს არის ამ მიწაზე ღმერთის წყევლა და კურთხევა, რადგან უფალი ვერ შეხედავს ცოდვას ვერანაირი შემწყნარებლობით.
- 17 და ახლა, როდესაც აღმამ თქვა ეს სიტყვები, მან აკურთხა ეკლესია, დიახ, ყველანი, ვინც მყარად იდგებიან რწმენაში იმ დროიდან სამარადისოდ.
- 18 და როდესაც აღმამ ეს დაასრულა, იგი წავიდა ზარაჰემლას მიწიდან, თითქოს მილექის მიწაზე მიემართებოდა. და იყო ასე, რომ მეტი არავის სმენია მასზე; არც მის სიკვდილზე და არც დამარხვაზე არ ვიცით არაფერი.

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

- 19 აპა, ჩვენ ვიცით ის, რომ ის იყო მართალი კაცი; და სიტყვა გავრცელდა ეკლესიაში, რომ იგი სულმა აიტაცა ანუ უფლის ხელით დაიმარხა, როგორც მოსე. მაგრამ, აპა, წმინდა წერილი ამბობს, რომ უფალმა მოსე თავისთან წაიყვანა და ჩვენ ვთვლით, რომ ალმაც მიიღო სულში, თავისთან; ამიტომ, ამ მიზეზით, ჩვენ არაფერი არ ვიცით მის სიკვდილზე და დამარხვაზე.
- 20 და ახლა, ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეცხრამეტე წლის დასაწყისში, ჰელამანი ხალხში გამოვიდა, რათა მათთვის სიტყვა ეუწყებინა.
- 21 რადგან, აპა, ლამანიელებთან მათი ომების და მრავალი მცირე უთანხმოებისა და არეულობის გამო, რაც იყო ხალხში, საჭირო გახდა, რომ ღვთის სიტყვა გამოცხადებულიყო მათში, დიახ, რომ მთელ ეკლესიაში წესრიგი დამყარებულიყო.
- 22 ამიტომ, ჰელამანი და მისი ძმები გაემართნენ მთელ მიწაზე ეკლესიის კვლავ განსამტკიცებლად, დიახ, ყოველ ქალაქში, მთელ მიწაზე, რომელსაც ნეფის ხალხი ფლობდა. და იყო ასე, რომ მათ მღვდლები და მასწავლებლები დანიშნეს მთელ მიწაზე, სრულიად ეკლესიაზე.
- 23 და ახლა, ეს იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ჰელამანმა და მისმა ძმებმა დანიშნეს მღვდლები და მასწავლებლები სრულიად ეკლესიაზე, მათ შორის წარმოიშვა უთანხმოება და ყურს აღარ უგდებდნენ ჰელამანისა და მისი ძმების სიტყვებს;
- 24 თუმცა გახდნენ ამპარტავანნი, აღზევებულნი საკუთარ გულში, თავიანთი ძალზედ დიდი სიმდიდრის გამო; ამიტომ, გამდიდრდნენ საკუთარ თვალში და ყურს აღარ უგდებდნენ მათ სიტყვებს, რომ ღმერთის წინაშე უბიწოდ ევლოთ.

Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

ალმა 46

- 1 და იყო ასე, რომ ყველა, ვინც არ ისურვა ჰელამანისა და მისი ძმების სიტყვებისთვის ყურის დაგდება, ერთად შეიკრიბა თავიანთი ძმების წინააღმდეგ.
- 2 და ახლა, აჰა, ისინი ძალზედ განრისხდნენ, იმდენად, რომ გადაწყვიტეს მათი დახოცვა.
- 3 ახლა, წინამძღვარი მათი, რომლებიც თავიანთ ძმებზე იყვნენ განრისხებულნი, იყო დიდი და ძლიერი კაცი; და მისი სახელი იყო ამალიკია.
- 4 და ამალიკიამ განიზრახა მეფობა; და იმ ადამიანებსაც, რომლებიც განრისხებულნი იყვნენ, სურდათ, რომ იგი ყოფილიყო მათი მეფე; და მათი უმეტესობა იყო ამ მიწის უმცროსი მოსამართლეთაგანნი და ისინი იღწვოდნენ ძალაუფლებისთვის.
- 5 და ისინი აჰყვნენ ამალიკიას პირფერობას, რომ თუ მას მხარს დაუჭერდნენ და თავიანთ მეფედ დააყენებდნენ, იგი მათ ხალხის მმართველებად დანიშნავდა.
- 6 ამგვარად, ჰელამანისა და მისი ძმების ქადაგებების მიუხედავად, ამალიკიამ ისინი განდგომამდე მიიყვანა, დიახ, ეკლესიაზე მათი ძალზედ დიდი ზრუნვის მიუხედავად, რადგან ისინი ეკლესიის მღვდელმთავრები იყვნენ.
- 7 და ეკლესიაში იყვნენ მრავალნი, რომლებმაც დაიჯერეს ამალიკიას პირფერული სიტყვები, ამიტომ ისინი ეკლესიას განუდგნენ; და ამგვარად, ნეფის ხალხის მდგომარეობა იყო ძალზედ არასაიმედო და საშიში, მიუხედავად მათი დიდი გამარჯვებისა, რომელიც ლამანიელებზე მოიპოვეს და დიდი სიხარულისა, რომელიც ჰქონდათ უფლის ხელით გამოხსნის გამო.
- 8 ამგვარად ვხედავთ, როგორ სწრაფად ივიწყებენ უფალს, თავიანთ ღმერთს, ადამიანთა შვილები, დიახ, როგორი სწრაფნი არიან ურჯულოების კეთებაში და იმ ბოროტის უკან ადევნებაში.
- 9 დიახ, ჩვენ ასევე ვხედავთ, რამხელა სიბოროტე მოაქვს ერთ, ძალზედ ბოროტ ადამიანს, ადამიანთა შვილებს შორის.

Alma 46

And it came to pass that as many as would not hearken to the words of Helaman and his brethren were gathered together against their brethren.

And now behold, they were exceedingly wroth, in-somuch that they were determined to slay them.

Now the leader of those who were wroth against their brethren was a large and a strong man; and his name was Amalickiah.

And Amalickiah was desirous to be a king; and those people who were wroth were also desirous that he should be their king; and they were the greater part of them the lower judges of the land, and they were seeking for power.

And they had been led by the flatteries of Amalickiah, that if they would support him and establish him to be their king that he would make them rulers over the people.

Thus they were led away by Amalickiah to dissensions, notwithstanding the preaching of Helaman and his brethren, yea, notwithstanding their exceedingly great care over the church, for they were high priests over the church.

And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.

Thus we see how quick the children of men do forget the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.

Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the children of men.

- 10 დიახ, ჩვენ ვხედავთ, რომ ამალიკიამ, რადგან იყო მზაკვრული გეგმების მქონე და მრავალი პირფერი სიტყვის მთქმელი კაცი, შეაცდინა ადამიანთა მრავალი გული, რათა სიბოროტე ჩაედინათ მათ; დიახ, რომ ეცადათ ღმერთის ეკლესიის განადგურება და გაენადგურებინათ თავისუფლების საძირკველი, რომელიც მათ ღმერთმა უბოძა ანუ კურთხევა, რომელიც ღმერთმა მოავლინა მართალთათვის მიწის პირზე.
- 11 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც მორონიმ, რომელიც იყო ნეფიელთა ჯარების მთავარი მეთაური, გაიგო ამ განდგომილების შესახებ, ამალიკიაზე განრისხდა.
- 12 და იყო ასე, რომ მან შემოიხია მოსასხამი; აიღო მისი ნაჭერი და მასზე დაწერა: გვახსოვდეს ჩვენი ღმერთი, სარწმუნოება, თავისუფლება, მშვიდობა და ცოლ-შვილი. და მიამაგრა იგი ჯოხის წვერზე.
- 13 და მან დაიხურა ჩაჩქანი, აისხა სამკერდული და ფარები, შეიბა წელზე აბჯარი და აიღო ჯოხი, რომლის წვერზე იყო თავისი მოსასხამის ნაგლეჯი (და მას უწოდა თავისუფლების ალაში) მუხლი მოიყარა მიწაზე და მხურვალედ ილოცა თავისი ღმერთისადმი, რომ თავისუფლების კურთხევები მის ძმებზე ყოფილიყო, სანამ იქნებოდა ქრისტიანების ჯგუფი, რომლებიც მიწის მფლობელები იქნებოდნენ –
- 14 რადგან ასე უწოდებდნენ ქრისტეს ჭეშმარიტ მორწმუნეებს, რომლებიც ეკლესიას მიეკუთვნებოდნენ, ისინი, რომლებიც ეკლესიას არ მიეკუთვნებოდნენ.
- 15 და ისინი, რომლებიც ეკლესიას მიეკუთვნებოდნენ, იყვნენ ერთგულნი; დიახ, ყველამ, რომლებიც იყვნენ ქრისტეს ჭეშმარიტი მორწმუნეები, სიხარულით აიღეს საკუთარ თავზე ქრისტეს სახელი ანუ ქრისტიანები, როგორც მათ უწოდებდნენ მათი ქრისტეში რწმენის გამო, ვინც უნდა მოვიდეს.
- 16 და ამიტომ, ამ დროს მორონი ლოცულობდა, რომ ქრისტიანთა საქმე და მიწის თავისუფლება მადლიანი ყოფილიყო.

Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.

And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.

And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.

And he fastened on his head-plate, and his breast-plate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of liberty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—

For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.

And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.

And therefore, at this time, Moroni prayed that the cause of the Christians, and the freedom of the land might be favored.

- 17 და იყო ასე, რომ როდესაც მან ღმერთის წინაშე გადმოღვარა სული, მან დაასახელა მიწა, რომელიც იყო მიწა აოხრებულის სამხრეთით, დიახ, მთელი მიწა, ჩრდილოეთით და სამხრეთით, მიწა რჩეული და მიწა თავისუფლებისა.
- 18 და მან თქვა: ჭეშმარიტად, ღმერთი არ დაუშვებს, რომ ჩვენ, რომლებსაც აბუჩად გვიგდებენ, რადგან საკუთარ თავზე ავიღეთ ქრისტეს სახელი, ფეხქვეშ გაგვთელონ და გაგვანადგურონ მანამ, სანამ ჩვენ მას შეცოდებებით არ მოვაკლენთ ჩვენს თავზედ.
- 19 და როდესაც მორონმა თქვა ეს სიტყვები, იგი წავიდა ხალხში, თავისი სამოსის ნაგლეჯის ჰაერში ფრიალით, რომ ყველას დაენახა წარწერები, რომლებიც მან გააკეთა მოსასხამის ნაგლეჯზე და ხმამაღლა დაღაღებდა სიტყვებით:
- 20 აჰა, ყველა, ვინც ამ ალაშქვს დაიცავს მიწაზე, დაე, წინ გამოვიდეს უფლის ძალით და აღთქმა დადოს, რომ დაიცავს თავის უფლებებსა და სარწმუნობას, რათა უფალმა ღმერთმა აკურთხოს ისინი.
- 21 და იყო ასე, როდესაც მორონიმ გამოაცხადა ეს სიტყვები, აჰა, ხალხი მორბოდა ერთად შესაკრებად, წელზე შებმული აბჯრებით, იგლიჯავდნენ ტანისამოსს იმის ნიშნად ანუ აღთქმისათვის, რომ არ მიატოვებენ უფალს, თავიანთ ღმერთს; ანუ სხვა სიტყვებით, თუ დაარღვევდნენ ღმერთის მცნებებს ანუ შეცოდებაში ჩაცვივდებოდნენ და შერცხვებოდნენ საკუთარ თავზე ქრისტეს სახელის აღება, უფალი დაგლეჯდა მათ ისევე, როგორც მათ დაიგლიჯეს სამოსი.
- 22 ახლა, ეს იყო აღთქმა, რომელიც მათ დადეს და თავიანთი ტანისამოსი მორონის ფეხქვეშ დაყარეს, სიტყვებით: ვდებთ აღთქმას ჩვენს ღმერთთან, რომ გავნადგურდებით ისე, როგორც ჩვენი ძმები ჩრდილოეთით მიწაზე, თუ შეცოდებაში ჩაცვივდებით; დიახ, მას შეუძლია მტრის ფეხქვეშ ჩაგვყაროს ისე, როგორც ჩვენ დავყარეთ ჩვენი სამოსი შენს ფეხქვეშ, რათა ვიყოთ ფეხქვეშ გათელილნი, თუ შეცოდებაში ჩაცვივდებით.

And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

23 მორონიმ მათ უთხრა: აჰა, ჩვენ ვართ იაკობის შთამომავალთა ნარჩენი; დიახ, ჩვენ ვართ იოსების შთამომავალთა ნარჩენი, რომლის სამოსი მრავალ ნაწილად დაგლიჯეს მისმა ძმებმა; დიახ, ახლა, აჰა, დაე, გვახსოვდეს, რომ უნდა დავიცვათ ღმერთის მცნებები, თორემ ჩვენი სამოსი დაიგლიჯება ჩვენი ძმების მიერ და ჩვენ საპყრობილეში ვიქნებით ჩაყრილნი ან გაგვყიდიან ან დაგვხოცავენ.

24 დიახ, მოდით შევინარჩუნოთ თავისუფლება, როგორც იოსების ნარჩენმა; დიახ, მოდით გავიხსენოთ იაკობის მიერ სიკვდილის წინ ნათქვამი სიტყვები, რადგან, აჰა, მან იხილა, რომ იოსების სამოსის ნარჩენი შემოინახა და არ დაღჰა; და მან თქვა: როგორც შემოინახა ჩემი შვილის სამოსის ნარჩენი, ისევე შემოინახება ჩემი შვილის შთამომავლობის ნარჩენი ღვთის ხელით და აყვანილ იქნება მასთან, როდესაც დანარჩენი იოსების შთამომავლები დაიღუპებიან ისე, როგორც მისი სამოსის ნარჩენი.

25 ახლა, აჰა, ეს ამწუხრებს ჩემს სულს; ამისდა მიუხედავად, ჩემი სული ხარობს ჩემს შვილში, მისი შთამომავლობის იმ ნაწილის გამო, რომელიც ღმერთთან იქნება წაყვანილი.

26 ახლა, აჰა, ეს იყო იაკობის სიტყვა.

27 და ახლა, ვინ იცის, იქნებ იოსების შთამომავლობის ნარჩენი, რომელიც დაიღუპება, როგორც მისი სამოსი, არიან ისინი, რომლებიც ჩვენ განგვიდგნენ? დიახ, ჩვენც ასეთები ვიქნებით, თუ არ დავრჩებით ქრისტეს რწმენაში მტკიცენი.

28 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც მორონიმ ეს სიტყვები თქვა, ის გამოვიდა და ასევე გააგზავნა მიწის ყველა კუთხეში, სადაც უთანხმოება იყო და ერთად შეკრიბა ყველა ხალხი, რომლებსაც სურდათ საკუთარი თავისუფლების დაცვა ამალიკიას და მათ წინააღმდეგ აღსადგომად, რომლებიც განუდგნენ და რომლებსაც ამალიკიელები ეწოდათ.

29 და იყო ასე, რომ როდესაც ამალიკიამ იხილა, რომ მორონის ხალხი იყო ამალიკიელებზე მრავალრიცხოვანი – და მან ასევე იხილა, რომ მისი ხალხი დაეჭვდა იმ საქმის სამართლიანობაში, რაც მათ წამოიწიეს – ამიტომ, ეშინოდა რა, რომ ვერ მიაღწევდა მიზანს, მან აიყვანა თავისი ხალხისგან ისინი, რომლებმაც მოისურვეს და წავიდა ნეფის მიწაზე.

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said—Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

Now behold, this was the language of Jacob.

And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

- 30 ახლა, მორონიმ იფიქრა, რომ არ იყო საჭირო, ლამანიელებს უფრო მეტი ძალა ჰქონოდათ; ამიტომ, მან იფიქრა, მოეკვეთა ამალიკიას ხალხი მათგან ანუ აეყვანა ისინი და უკან დაებრუნებინა და ამალიკია მოეკლა; დიახ, რადგან მან იცოდა, რომ გააღვივებდა წყრომას ლამანიელებში და აიძულებდა მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად წამოსვლას; და მან იცოდა, რომ ამალიკია ამას გააკეთებდა თავისი მიზნების მისაღწევად.
- 31 ამიტომ, მორონიმ იფიქრა, რომ საჭირო იყო აეყვანა თავისი ჯარები, რომლებიც ერთად შეიკრიბნენ და შეიარაღდნენ და დადეს აღთქმა, რომ დაიცავდნენ მშვიდობას. და იყო ასე, რომ მან აიყვანა თავისი ჯარი და გაემართა უდაბნოსკენ კარვებით, რათა უდაბნოში ამალიკიასათვის გზა გადაეკვეთა.
- 32 და იყო ასე, რომ იგი მოიქცა საკუთარი სურვილების შესაბამისად და შევიდა უდაბნოში და გაასწრო ამალიკიას ჯარებს.
- 33 და იყო ასე, რომ ამალიკია გაიქცა თავისი ჯარისკაცების პატარა ნაწილით და დანარჩენები მორონის ხელში იქნენ გადაცემულნი და უკან, ზარაჰემლას მიწაზე წამოყვანილნი.
- 34 ახლა, მორონი, იყო რა კაცი, რომელიც დაინიშნა მთავარი მოსამართლეების მიერ და ხალხის ხმით, ამიტომ მას ჰქონდა თავისი ნების შესაფერისი ძალაუფლება ნეფიელთა ჯარების მიმართ, მათზე უფლებამოსილების დასამყარებლად და გამოსავლენად.
- 35 და იყო ასე, რომ ამალიკიელებისგან ყოველს, რომელსაც არ სურდა აღთქმის დადება თავისუფლების საქმის დასაცავად, რათა თავისუფალი ხელისუფლება ჰქონოდათ, იგი სიკვდილით სჯიდა; და იყო მხოლოდ რამდენიმე, რომლებმაც უარყვეს თავისუფლების აღთქმა.
- 36 და ასევე იყო, რომ მან ბრძანა, მთელს მიწაზე თავისუფლების ალაში აღემართათ ყოველი კოშკის თავზე, რომელიც ნეფიელებს ეკუთვნოდათ; და ასე გაამყარა მორონიმ თავისუფლების ალაში ნეფიელთა შორის.
- 37 და მათ მიწაზე კვლავ მშვიდობამ დაისადგურა; და ასე ინარჩუნებდნენ მშვიდობას მიწაზე, მოსამართლეთა მმართველობის თითქმის მეცხრამეტე წლის ბოლომდე.

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

38 და ჰელამანი და მღვდელმთავრები ასევე ინარჩუნებდნენ ეკლესიაში წესრიგს; დიახ, ოთხი წლის განმავლობაში მათ ეკლესიაში საკმარისი მშვიდობა და სიხარული სუფევდა.

39 და იყო ასე, რომ იყვნენ მრავალნი, რომელნიც გარდაიცვალნენ მტკიცე რწმენით, რომ მათი სულები უფალი იესო ქრისტეს მიერ იქნა გამოსყიდული; ასე წავიდნენ ისინი ამ ქვეყნიდან სიხარულით.

40 და იყვნენ ზოგიერთნი, რომლებიც ციებ-ცხელებით გარდაიცვალნენ, რაც იმ მიწაზე ხშირად იყო წელიწადის ზოგიერთ დროში, მაგრამ ციებ-ცხელებისგან არც თუ ისე ბევრი, მრავალი ბალახისა და ფესვის მშვენიერი თვისებების გამო, რაც ღმერთმა მოამზადა, რათა მოეცილებინა დაავადებების მიზეზი, რომლებისკენაც ადამიანები იყვნენ მიდრეკილნი ბუნებრივი კლიმატის გამო –

41 მაგრამ იქ იყვნენ ბევრნი, რომლებიც სიბერით გარდაიცვალნენ; და რომლებიც გარდაიცვალნენ ქრისტეს რწმენით, არიან მასში ბედნიერნი, როგორც ჩვენ უნდა ვიგულისხმოთ.

And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

And there were some who died with fevers, which at some seasons of the year were very frequent in the land—but not so much so with fevers, because of the excellent qualities of the many plants and roots which God had prepared to remove the cause of diseases, to which men were subject by the nature of the climate—

But there were many who died with old age; and those who died in the faith of Christ are happy in him, as we must needs suppose.

ალმა 47

- 1 ახლა, ჩანაწერებში ჩვენ ვუბრუნდებით ამალიკიას და მათ, რომლებიც მასთან ერთად გაიქცნენ უდაბნოში; რადგან, აჰა, მან აიყვანა ისინი, რომლებიც მასთან ერთად წავიდნენ და მივიდა ნეფის მიწაზე ლამანიელთა შორის და აღვივებდა წყრომას ლამანიელებში ნეფის ხალხის წინააღმდეგ, იმდენად, რომ ლამანიელთა მეფემ მთელს თავის მიწაზე, მთელს თავის ხალხში, გააგზავნა მოწოდება, კვლავ ერთად შეკრებილიყვნენ ნეფიელთა წინააღმდეგ საომრად.
- 2 და იყო ასე, რომ როდესაც ეს მოწოდება გავრცელდა მათ შორის, მათ ძალზედ შეეშინდათ; დიახ, მათ ეშინოდათ მეფის უკმაყოფილების და ასევე ეშინოდათ ნეფიელთა წინააღმდეგ ბრძოლის იმის გამო, რომ სიცოცხლეს დაკარგავდნენ. და იყო ასე, რომ მათ არ ისურვეს ანუ მათმა უმეტესობამ არ ისურვა, დამორჩილებოდა მეფის ბრძანებებს.
- 3 და ახლა, იყო ასე, რომ მათი დაუმორჩილებლობის გამო, მეფე განრისხდა; ამიტომ, მან თავისი სარდლობა ჯარის იმ ნაწილისა, რომელიც მის ბრძანებებს ემორჩილებოდა, გადასცა ამალიკიას და უბრძანა მას, რომ წინ წავიდეს და აიძულოს მათ იარაღის აღება.
- 4 ახლა, აჰა, ეს იყო ამალიკიას სურვილი, რადგან იყო ძალზედ ვერაგი კაცი სიბოროტის ჩადენაში, ამიტომ, მან გულში ჩაიდო ლამანიელთა მეფის ტახტიდან ჩამოგდება.
- 5 და ახლა, მან მიიღო სარდლობა ლამანიელთა იმ ნაწილზე, რომელიც მეფეს მხარს უჭერდა და მან მოისურვა მოეპოვებინა იმათი კეთილგანწყობა, რომლებიც არ ემორჩილებოდნენ; ამიტომ, იგი მივიდა ადგილზე, რომელსაც ეწოდებოდა ონიდა, რადგან იქ გაიქცა ყველა ლამანიელი; გაიგეს რა ჯარის მოსვლის შესახებ და ეგონათ, რომ ის მოდიოდა მათ გასანადგურებლად, ისინი ონიდაში გაიქცნენ, შეიარაღების ადგილზე.
- 6 და დანიშნეს კაცი, რომ ყოფილიყო მათი მეფე და წინამძღვარი, ჰქონდათ რა მტკიცედ გადაწყვეტილი, არ დამორჩილებოდნენ ნეფიელთა წინააღმდეგ საომრად წასვლას.

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

- 7 და იყო ასე, რომ ისინი ერთად შეიკრიბნენ მთის წვერზე, რომელსაც ეწოდებოდა ანტიპასი, ბრძოლისათვის მოსამზადებლად.
- 8 ახლა, ამალიკია არ აპირებდა მათ წინააღმდეგ ბრძოლას მეფის ბრძანების მიხედვით; არამედ აჰა, იგი აპირებდა ლამანიელთა ჯარისგან მოეპოვებინა კეთილგანწყობა, რომ გამხდარიყო მათი მეთაური, მეფე ჩამოეგდო ტახტიდან და სამეფოს დაუფლებოდა.
- 9 და აჰა, იყო ასე, რომ მან თავის ჯარს უბრძანა, რომ კარვები გაეშალათ ველზე, რომელიც იყო ანტიპას მთასთან ახლოს.
- 10 და იყო ასე, როდესაც დაღამდა, მან მიაგზავნა საიდუმლო ელჩები ანტიპას მთაზე სურვილით, რომ წინამძღვარი მათი, რომელიც მთაზე იმყოფებოდა, რომლის სახელიც იყო ლეჰონტი, ჩამოსულიყო მთის ძირში, რადგან მასთან საუბარი სურდა.
- 11 და იყო ასე, როდესაც ლეჰონტი მიიღო ეს შეტყობინება, მან ვერ გაბედა მთის ძირში ჩასვლა. და იყო ასე, რომ ამალიკიამ მეორეჯერ გაუგზავნა, სურდა რა მისი დაბლა ჩამოსვლა. და იყო ასე, რომ ლეჰონტის არ სურდა; და მან მესამედ გაუგზავნა.
- 12 და იყო ასე, რომ როდესაც ამალიკია მიხვდა, რომ ვერ ჩამოიყვანდა მთიდან ლეჰონტის, იგი ავიდა მთაზე, ლეჰონტის ბანაკთან ახლოს; და ლეჰონტის მეოთხეჯერ გაუგზავნა შეტყობინება, სურდა რა, რომ იგი ქვევით ჩამოსულიყო და თან მოეყვანა თავისი გუშაგები.
- 13 და იყო ასე, როდესაც ლეჰონტი თავისი გუშაგებით ჩამოვიდა ამალიკიასთან, ამალიკიამ მოისურვა, რომ იგი ჩამოსულიყო ღამე თავისი ჯარით და ალყაში მოაქცია ის ჯარისკაცები თავიანთ კარვებში, რომლებზეც მეფემ სარდლობა მისცა; და მაშინ იგი გადასცემდა მათ ლეჰონტის ხელში, თუ იგი მას (ამალიკიას) დანიშნავდა მთელი ჯარის მეორე წინამძღვრად.
- 14 და იყო ასე, რომ ლეჰონტი ჩამოვიდა თავისი ჯარისკაცებით და ალყაში მოაქცია ამალიკიას ჯარისკაცები, ამგვარად, სანამ გაიღვიძებდნენ გამთენიისას, ისინი გარშემორტყმულნი იყვნენ ლეჰონტის ჯარებით.

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the night-time, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

- 15 და იყო ასე, როდესაც იხილეს, რომ იყვნენ ალყაში მოქცეულები, მათ შეჰკლადადეს ამალიკიას, რომ ნება დაერთო მათთვის თავიანთ ძმებს შეერთებოდნენ, რათა არ განადგურებულიყვნენ. ახლა, ეს ზუსტად ის იყო, რაც ამალიკიას სურდა.
- 16 და ეს იყო ასე, რომ მან გასცა თავისი ჯარისკაცები მეფის ბრძანებების მიუხედავად. ახლა, ეს იყო ის, რაც ამალიკიას სურდა, რათა შეესრულებინა თავისი ჩანაფიქრი მეფის ტახტიდან ჩამოგდებასთან დაკავშირებით.
- 17 ახლა, ასეთი ჩვეულება იყო ლამანიელთა შორის, თუ მათი ბელადი მოკვდებოდა, მეორე წინამძღვარი ინიშნებოდა ბელადად.
- 18 და იყო ასე, რომ ამალიკიამ ბრძანა, რომ ერთ-ერთ მის მსახურს ლეჰონტისათვის ნელ-ნელა შხამი მიეცა, რათა იგი მომკვდარიყო.
- 19 ახლა, როდესაც ლეჰონტი მოკვდა, ლამანიელებმა ამალიკია თავის ბელადად და მთავარ მეთაურად დანიშნეს.
- 20 და იყო ასე, რომ ამალიკიამ შეაბიჯა თავისი ჯარებით (აიხდინა რა თავისი სურვილი) ნეფის მიწაზე, ნეფის ქალაქში, რომელიც იყო მთავარი ქალაქი.
- 21 და მეფე გამოვიდა თავისი გუშაგებით მის დასახვედრად, რადგან ეგონა, რომ ამალიკიამ შეასრულა მისი ბრძანებები, რომ ამალიკიამ ერთად შეკრიბა იმხელა ჯარი, რომ ნეფიელთა წინააღმდეგ ბრძოლისათვის წასულიყო.
- 22 მაგრამ, აჰა, როდესაც მეფე გამოვიდა მის დასახვედრად, ამალიკიამ ბრძანა, რომ მისი მსახურები წინ წასულიყვნენ მეფის შესახვედრად. და ისინი მივიდნენ და ქედი მოიხარეს მეფის წინაშე, ვითომდა მისი დიდებულების პატივსაცემად.
- 23 და იყო ასე, რომ მეფემ წინ გამოიწოდა ხელი, რომ ისინი წამოეყენებინა, ლამანიელთა წესისამებრ, მშვიდობის ნიშნად, რომელი ნიშანიც ნეფიელებისგან გადაიღეს.
- 24 და იყო ასე, რომ როდესაც მან პირველივე მიწიდან წამოაყენა, აჰა, მან გულში განგმირა მეფე; და იგი მიწაზე დაეცა.
- 25 ახლა, მეფის მსახურები გაიქცნენ და ამალიკიას მსახურებმა ხმამაღლა შესძახეს სიტყვები:

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

- 26 აჰა, მეფის მსახურებმა იგი განგმირეს გულში და იგი დაეცა და ისინი გაიქცნენ; აჰა, მოდით და ნახეთ.
- 27 და იყო ასე, რომ ამალიკიამ უბრძანა თავის ჯარს, მისულიყვნენ და ენახათ, რა მოუვიდა მეფეს; და როდესაც ისინი მივიდნენ იმ ადგილზე და იხილეს სისხლში მწოლიარე მეფე, ამალიკიამ თავი მრისხანედ მოაჩვენა და თქვა: ვისაც უყვარდა მეფე, წავიდეს და დაედევნოს მის მსახურებს, მათ დასახოცად.
- 28 და იყო ასე, რომ ყველანი, ვისაც მეფე უყვარდა, როდესაც ეს სიტყვები გაიგეს, წინ გამოვიდნენ და მეფის მსახურებს გამოედევნენ.
- 29 ახლა, როდესაც მეფის მსახურებმა დაინახეს მათ უკან მიმდევარი ჯარი, კვლავ შეეშინდათ და უდაბნოში გაიქცნენ და მივიდნენ ზარაჰემლას მიწაზე და შეუერთდნენ ამონის ხალხს.
- 30 და ჯარი, რომელიც მათ მისდევდა, უკან დაბრუნდა ამაოდ დევნის შემდეგ; და ამგვარად ამალიკიამ, თავისი გაიძვერობით, ხალხის გული მოიგო.
- 31 და იყო ასე, რომ მომდევნო დღეს იგი შევიდა თავისი ჯარებით ქალაქ ნეფიში და ქალაქს დაეუფლა.
- 32 და ახლა, იყო ასე, რომ დედოფალმა, როდესაც გაიგო მეფის მკვლელობის შესახებ – რადგან ამალიკიამ მიუგზავნა ელჩი დედოფალს ამბავით, რომ მეფე მოკლეს თავისმა მსახურებმა, რომ იგი მათ მისდევს თავისი ჯარით, მაგრამ ამაოდ, რადგან მათ მოახერხეს გაქცევა –
- 33 ამიტომ, როდესაც დედოფალმა მიიღო ეს გზავნილი, მან ამალიკიას შემოუთვალა, რომ სურდა, მას დაენდო ქალაქის ხალხი; ასევე სურდა, რომ ამალიკია მასთან მოსულიყო; ასევე დედოფალმა ისურვა, რომ მას თან მოეყვანა მოწმეები, რომლებიც დაამოწმებდნენ მეფის სიკვდილის შესახებ.

Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

34 და იყო ასე, რომ ამალიკიამ აიყვანა იგივე მსახური, რომელმაც მეფე მოკლა და ყველა, ვინც მასთან იყვნენ და დედოფალთან მივიდა, იქ, სადაც იგი იჯდა; და ყველამ დაამოწმა დედოფლის წინაშე, რომ მეფე მოკლეს საკუთარმა მსახურებმა; და ასევე თქვეს: ისინი გაიქცნენ, ნუთუ არ მოწმობს ეს მათ წინააღმდეგ? და ამგვარად, მათ დაარწმუნეს დედოფალი იმაში, რაც მეფის სიკვდილს შეეხებოდა.

35 და იყო ასე, რომ ამალიკიამ მოიპოვა დედოფლის კეთილგანწყობა და იგი ცოლად მოიყვანა; და ასე, თავისი გაიძვერობითა და თავისი მზაკვარი მსახურების დახმარებით, მან მიიღო სამეფო, დიახ, იგი მეფედ სცნეს მთელ მიწაზე, მთლიანად ლამანიელ ხალხს შორის, რომელიც შედგებოდა ლამანიელების, ლემუელიელებისა და ისმაელიელებისგან და ნეფიელთა ყველა განდგომილებისგან, ნეფის მმართველობის დროიდან დღემდე.

36 ახლა, ამ განდგომილებს, ჰქონდათ რა იგივე სწავლებები და იგივე ცოდნა ნეფიელებისგან, დიახ, იყვნენ ისევე განსწავლულნი უფლის შესახებ, მიუხედავად ამისა, უცნაურია სათქმელად, რომ განდგომიდან ცოტა ხნის შემდეგ, გახდნენ უფრო გულგაქვავებულნი, მოუნანიებელნი და ლამანიელებზე უფრო ველურნი, ბოროტნი და სასტიკნი, ღრეობდნენ ლამანიელთა ჩვეულებებით; სიზარმაცეში და ყოველგვარ ავხორცობაში ატარებდნენ დროს; დიახ, სრულიად ივიწყებდნენ უფალს, თავიანთ ღმერთს.

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

ალმა 48

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ როგორც კი ამალიკიამ მიიღო მეფობა, მან დაიწყო ლამანიელთა გულების მომართვა ნეფის ხალხის წინააღმდეგ; დიახ, მან დანიშნა ადამიანები, რათა მათ მიემართათ ლამანიელთათვის თავიანთი კოშკებიდან ნეფიელების წინააღმდეგ.
- 2 და ასე, შთააგონა მათი გულები ნეფიელთა წინააღმდეგ იმდენად, რომ მოსამართლეთა მმართველობის მეცხრამეტე წლის დასასრულს, მან შეასრულა თავისი ჩანაფიქრები, დიახ, გახდა რა ლამანიელთა მეფე, იგი ცდილობდა მთელი იმ მიწის მმართველობას, დიახ, მთელი ხალხის იმ მიწაზე, ნეფიელების და ასევე ლამანიელებისა.
- 3 ამიტომ, მან შეასრულა ჩანაფიქრი, რადგან გააქვავა ლამანიელთა გულები და დაუბრმავა გონება, გააღვივა მათში წყრომა იმდენად, რომ ერთად შეკრიბა უთვალავი მხედრობა ნეფიელების წინააღმდეგ საბრძოლველად.
- 4 რადგან გადაწყვეტილი ჰქონდა, მისი ხალხის დიდი რაოდენობის გამო, ნეფიელების დაძლევა და მონობაში ჩაგდება.
- 5 და ამგვარად, მან დანიშნა მთავარსარდლებად ზორამიელები, რადგან მათ ყველაზე კარგად იცოდნენ ნეფიელთა ძალის შესახებ, მათ თავშესაფრებზე და მათი ქალაქების ყველაზე სუსტ ადგილებზე; ამიტომ, მან ისინი თავისი ჯარების მთავარსარდლებად დანიშნა.
- 6 და იყო ასე, რომ მათ თავიანთი ბანაკი აკრიფეს და უდაბნოში, ზარაჰემლას მიწისკენ გაემართნენ.
- 7 და იყო ასე, რომ იმ დროს, როდესაც ამალიკია ამგვარი გაიძვერობითა და სიცრუით იღებდა ძალაუფლებას, მეორე მხრივ მორონი ამზადებდა ხალხის შეგნებას, რათა ერთგულნი ყოფილიყვნენ უფლის, თავიანთი ღმერთის, მიმართ.

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

8 დიახ, იგი აძლიერებდა ნეფიელთა ჯარებს და აშენებდა მცირე ციხე-სიმაგრეებს ანუ თავშესაფრებს; მიწაყრილებს, რათა შემოეფარგლა თავისი ჯარები და ასევე აშენებდა ქვის კედლებს მათ შემოსაფარგლავად მათი ქალაქებისა და მიწების საზღვრების გარშემო; დიახ, მთელი მიწის გარშემო.

9 და ყველაზე სუსტ სიმაგრეებში იგი განათავსებდა ჯარისკაცების დიდ რაოდენობას; და ასე ამაგრებდა და განამტკიცებდა მიწას, რომელსაც ნეფიელები ფლობდნენ.

10 და ასე ემზადებოდა იგი, რათა დაეცვა თავისუფლება, მიწები, ცოლები და შვილები და მათი მშვიდობა და რომ შეძლებოდათ ცხოვრება უფლისათვის, თავიანთი ღმერთისთვის, და შეძლებოდათ ეკეთებინათ ის, რასაც მათი მტრები ქრისტიანების საქმეს უწოდებდნენ.

11 და მორონი იყო ძლიერი და ძლევამოსილი კაცი; იგი იყო სრულყოფილი შეგნების ადამიანი; დიახ, ადამიანი, რომელიც არ ხარობდა სისხლისღვრით; კაცი, რომლის სული ხარობდა თავისი ქვეყნის თავისუფლებითა და დამოუკიდებლობით და თავისი ძმების ტყვეობისა და მონობისგან თავისუფლებით.

12 დიახ, ადამიანი, რომლის გული ივსებოდა თავისი ღმერთისადმი მადლიერებით, იმ მრავალი უპირატესობებისა და კურთხევებისათვის, რომლებიც მოავლინა მან მის ხალხზე; კაცი, რომელიც დაუღალავად შრომობდა თავისი ხალხის კეთილდღეობისა და უსაფრთხოებისთვის.

13 დიახ, იგი იყო ადამიანი, რომელიც მტკიცე იყო ქრისტეს რწმენაში და ფიცით დაიფიცა, რომ დაიცავდა თავის ხალხს, თავის უფლებებს და თავის ქვეყანას და თავის სარწმუნოებას, საკუთარი სისხლის ფასადაც კი.

14 ახლა, ნეფიელები განსწავლულნი იყვნენ, როგორ დაეცვათ თავი მტრებისგან, თუ საჭირო იქნებოდა, სისხლისღვრითაც კი; დიახ, ასევე განსწავლულნი იყვნენ, არასდროს არ დასხმოდნენ თავს, დიახ, არასდროს არ აღემართათ მახვილი, მხოლოდ მტრების წინააღმდეგ საკუთარი სიცოცხლის გადასარჩენად.

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.

- 15 და მათ სწამდათ, რომ ასეთი ქცევისთვის ღმერთი მათ ააყვავებდა ამ მიწაზე ანუ სხვა სიტყვებით, თუ ერთგულნი იქნებოდნენ ღმერთის მცნებების დაცვაში, იგი მათ ააყვავებდა ამ მიწაზე; დიახ, გააფრთხილებდა, როდის უნდა გაქცეულიყვნენ ან ომისთვის მომზადებულიყვნენ, მოსალოდნელი საფრთხის შესაბამისად.
- 16 და ასევე, რომ ღმერთი მათ აცნობებს, საით უნდა წავიდნენ, რათა თავი დაიცვან მტრებისგან და ამგვარად უფალი მათ გამოიხსნიდა; და ასეთი იყო მორონის რწმენა და მისი გული ბრწყინავდა ამით; არა სისხლისღვრით, არამედ სიკეთის კეთებით, თავისი ხალხის დაცვით, დიახ, ღმერთის მცნებების დაცვით, დიახ, სისაძაგლისადმი წინააღმდეგობით.
- 17 დიახ, ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით: ყველა ადამიანი რომ ყოფილიყო და იყო და გამხდარიყო მორონის მაგვარი, აჰა, ჯოჯოხეთის ძალებიც კი დაინგრეოდა სამუდამოდ; დიახ, ეშმაკს არასდროს ექნებოდა ძალა ადამიანთა შვილების გულეზე.
- 18 აჰა, იგი იყო კაცი, როგორც ამონი, მოსიას შვილი, დიახ, მოსიას სხვა შვილებივითაც კი, დიახ, ასევე ალმას და მისი შვილებივით, რადგან ისინი ყველანი იყვნენ ღვთის ადამიანები.
- 19 ახლა, აჰა, ჰელამანი და მისი ძმები იყვნენ მორონიზე არანაკლებ სასარგებლონი ხალხისათვის; რადგან ღვთის სიტყვას ქადაგებდნენ და მოსანანიებლად ნათლავდნენ ყველა ადამიანს, რომელიც მათ სიტყვებს ყურს დაუგდებდა.
- 20 და ასე, ისინი მივიდნენ და ხალხმა თავი დაიმდაბლა მათი სიტყვების გამო იმდენად, რომ ისინი უფლისგან იყვნენ მაღლით მოსილნი და ამგვარად თავისუფალნი იყვნენ ერთმანეთში ომებსა და განხეთქილებებისგან, დიახ, ოთხი წლის განმავლობაშიც კი.
- 21 მაგრამ, როგორც ვთქვი, მეცხრამეტე წლის დასასრულს, დიახ, მიუხედავად ერთმანეთში მშვიდობიანობისა, იძულებულნი იყვნენ მათი ნების გარეშე, ებრძოლათ თავიანთი ძმების, ლამანიელების, წინააღმდეგ.

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, inso-much that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

- 22 დიახ, საბოლოო ჯამში, მათი ომები ლამანიელებთან არასდროს შეწყვეტილა მრავალი წლის განმავლობაში, მიუხედავად მათი სურვილის არქონისა.
- 23 ახლა, ისინი წუხდნენ, რომ იარაღი უნდა აეღოთ ლამანიელთა წინააღმდეგ, რადგან არ ხარობდნენ სისხლისღვრით; დიახ, ამის გარდა, ისინი წუხდნენ, რომ მათი მეშვეობით თავიანთი ამდენი ძმა, ამ ქვეყნიდან მარადიულ სამყაროში მოუმზადებელი წავიდა, თავიანთ ღმერთთან შესახვედრად.
- 24 ამისდა მიუხედავად, ისინი არ დაუშვებდნენ, რომ სიცოცხლე დაეთმოთ, რომ თავიანთი ცოლები და შვილები ბარბაროსული სისასტიკით ამოეულიათ იმათ, რომლებიც ოდესღაც მათი ძმები იყვნენ, დიახ, განუდგნენ მათ ეკლესიას და მიატოვეს ისინი და ლამანიელებთან გაერთიანებით წავიდნენ მათ გასანადგურებლად.
- 25 დიახ, ვერ აიტანდნენ, რომ მათი ძმები ნეფიელთა სისხლით გახარებულიყვნენ, სანამ ვინმე იყო დარჩენილი, რომელიც იცავდა ღმერთის მცნებებს, რადგან უფლის დაპირებაში ითქვა: თუ ისინი დაიცავენ მის მცნებებს, აყვავდებიან ამ მიწაზე.

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

ალმა 49

- 1 და ახლა, ეს იყო ასე, რომ მეცხრამეტე წლის მეთერთმეტე თვეს, თვის მეათე დღეს, ამონიჰას მიწისკენ მომავალი ლამანიელთა ჯარები დაინახეს.
- 2 და აჰა, ქალაქი აღდგენილი იყო და მორონიმ ჯარი განალაგა ქალაქის საზღვრებთან და გარშემო მიწაყრილი გააკეთეს, რომ ლამანიელთა ისრებისგან და ქვებისგან დაეცვათ თავი; რადგან, აჰა, ისინი იბრძოდნენ ქვებითა და ისრებით.
- 3 აჰა, მე ვთქვი, რომ ქალაქი ამონიჰა აღადგინეს. მე გეუბნებით, დიახ, ნაწილობრივ აღადგინეს; რადგან ლამანიელებმა იგი ერთხელ უკვე დაანგრის, მისი ხალხის ურჯულოების გამო, მათ ეგონათ, რომ იგი კვლავ ადვილი ნადავლი იქნებოდა მათთვის.
- 4 მაგრამ, აჰა, რამდენად დიდი იყო მათი იმედის გაცრუება; რადგან, აჰა, ნეფიელებმა გარშემო გააკეთეს მიწაყრილი, რომელიც იმდენად მაღალი იყო, რომ ლამანიელთა ქვები და ისრები ვერ ავნებდნენ მათ, ვერც თავდასხმას ახერხებდნენ მათზე, გარდა შემოსასვლელი ადგილისა.
- 5 ახლა, ამავე დროს, ლამანიელთა მთავარსარდლები ძალზედ გაოცებულნი იყვნენ ნეფიელთა სიბრძნით, მათი თავდაცვის ადგილების მომზადებით.
- 6 ახლა, ლამანიელთა წინამძღვრებმა იფიქრეს, თავიანთი დიდი სიმრავლის გამო, დიახ, მათ ეგონათ, რომ უპირატესობა უნდა გამოეყენებინათ მათზე თავდასხმისათვის, როგორც აქამდე აკეთებდნენ; დიახ, მათ ასევე გაიმზადეს ფარები და სამკერდულები და მათ ასევე მოამზადეს ტყავის სამოსელი, დიახ, ძალზედ სქელი ტანისამოსი, რათა დაეფარათ თავიანთი სიშიშველი.
- 7 და იყვნენ რა ასე მომზადებულნი, მათ ეგონათ, რომ ადვილად სძლევენ და მონობის უღლის ქვეშ მოაქცევდნენ თავიანთ ძმებს ან დახოცავდნენ და ამოჟლეტდნენ მათ, საკუთარი სურვილის შესაბამისად.

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

- 8 მაგრამ, აჰა, მათ ძალზედ გასაოცად, ისინი მომზადებულნი იყვნენ ისე, როგორც ლეხის შვილებში არასდროს იყო ცნობილი. ახლა, ისინი იყვნენ მომზადებულნი ლამანიელთათვის, რომ ებრძოლათ მორონის მითითებების მიხედვით.
- 9 და იყო ასე, რომ ლამანიელები ანუ ამალიკიელები, იყვნენ ძალზედ გაოცებულნი იმაზედ, თუ როგორ იყვნენ ისინი ომისთვის მომზადებულნი.
- 10 ახლა, მეფე ამალიკია რომ წამოსულიყო ნეფის მიწიდან თავისი ჯარის თავში, შეიძლება ებრძანებინა ლამანიელთათვის, რომ შეეტიათ ნეფიელთათვის ქალაქ ამონიჰაში; რადგან, აჰა, მას არ ადარდებდა თავისი ხალხის სისხლი.
- 11 მაგრამ, აჰა, ამალიკია თავად არ მოვიდა საბრძოლველად. და აჰა, მისმა მთავარსარდლებმა ვერ გაბედეს შეეტიათ ნეფიელთათვის ქალაქ ამონიჰაში, რადგან მორონიმ იმდენად შეცვალა საქმეთა მართვა ნეფიელებში, რომ ლამანიელები დაბნეულები იყვნენ მათი თავშესაფრის ადგილებით და თავს ვეღარ ესხმოდნენ.
- 12 ამიტომ, ისინი უკან უდაბნოში დაბრუნდნენ, გადაიტანეს ბანაკი და გაემართნენ ნოეს მიწის მიმართულებით, ეგონათ, რომ იქ იქნებოდა მათთვის საუკეთესო ადგილი, შემდგომში ნეფიელებზე თავდასხმისათვის.
- 13 რადგან არ იცოდნენ, რომ მორონიმ გაამაგრა ან ააშენა დამცავი სიმაგრეები ყოველი ქალაქისთვის, მთელი მიწის გარშემო; ამიტომ, ისინი მიდიოდნენ პირდაპირ ნოეს მიწისკენ, მტკიცე გადაწყვეტილებით; დიახ, მათი მთავარსარდლები წინ გამოვიდნენ და ფიცი დადეს, რომ ქალაქის მოსახლეობას გაანადგურებდნენ.
- 14 მაგრამ, აჰა, მათ გასაოცრად, ქალაქი ნოე, რომელიც აქამდე იყო სუსტი ადგილი, მორონის მეშვეობით გაძლიერდა, დიახ, ქალაქ ამონიჰასაც გადააჭარბა სიძლიერით.
- 15 და ახლა, აჰა, ეს იყო მორონის სიბრძნე; რადგან იგი მიხვდა, რომ მათ შეეშინებოდათ ქალაქ ამონიჰასთან; და ვინაიდან წარსულში ქალაქი ნოე იყო მიწის ყველაზე სუსტი ადგილი, ამიტომ ისინი ბრძოლისათვის იქ გაემართებოდნენ; და ასეც მოხდა, მისი სურვილის შესაბამისად.

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

- 16 და აჰა, მორონიმ დანიშნა ლეხი იმ ქალაქის ჯარისკაცების მთავარსარდლად; და ეს იყო ის ლეხი, რომელიც ლამანიელებს ებრძოდა ხეობაში, მდინარე სიდონის აღმოსავლეთით.
- 17 და ახლა, აჰა, იყო ასე, რომ, როდესაც ლამანიელებმა აღმოაჩინეს, რომ ლეხი მეთაურობდა ქალაქს, მათ კვლავ იმედი გაუცრუვდათ, რადგან მათ ლეხის ძალზედ ეშინოდათ; ამისდა მიუხედავად, მთავარსარდლებმა ფიცი დადეს, რომ ქალაქს შეუტევდნენ; ამიტომ, წინ წამოსწიეს თავიანთი ჯარები.
- 18 ახლა, აჰა, ლამანიელები ვერ აღწევდნენ მათ დამცავ სიმაგრეებში ვერანაირი სხვა გზით, გარდა შესასვლელისა, მაღალი მიწაყრილის და გარსშემოვლებული ღრმა თხრილის გამო – მხოლოდ შესასვლელით.
- 19 და ასე, იყვნენ ნეფიელები მომზადებულნი, რომ გაენადგურებინათ ყველა, ვინც შეეცდებოდა გადაძვრომას სიმაგრეში შესასვლელად რაიმე სხვა გზით, მათთვის ქვებისა და ისრების სროლით.
- 20 ასე იყვნენ ისინი მომზადებულები, დიახ, ყველაზე ძლიერი ჯარისკაცების ჯგუფით, თავიანთი ხმლებითა და შურდულებით, რომ განეგმირათ ყველა, ვინც შეეცდებოდა მათი თავდაცვის ადგილზე შეღწევას; და ასე იყვნენ მომზადებულნი ლამანიელებისგან თავის დასაცავად.
- 21 და იყო ასე, რომ ლამანიელთა მხედართმთავრებმა მიიყვანეს თავიანთი ჯარები შესასვლელი ადგილის წინ და ნეფიელებს დაუპირისპირდნენ მათი თავდაცვის ადგილში შესასვლელად, მაგრამ, აჰა, დროდადრო, მათ უკან აგდებდნენ, ასე რომ ისინი დახოცეს ძლიერ ჟლეტაში.
- 22 ახლა, როდესაც ისინი მიხვდნენ, რომ ვერ დასძლევდნენ ნეფიელებს შესასვლელთან, მათ დაიწყეს მათი მიწაყრილების გადათხრა, რომ თავიანთი ჯარებისთვის შესასვლელები გაეკეთებინათ, რათა თანაბარ პირობებში ებრძოლათ, მაგრამ, აჰა, ამ მცდელობებში ისინი აღგავეს ქვებითა და ისრებით, რომლებსაც მათ ესროდნენ და იმის მაგივრად, რომ მიწათხრილები ამოვსებულიყო მიწის გროვებით, ისინი თითქმის ამოავსეს თავიანთი მოკლულულებისა და დაჭრილების სხეულებით.

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

- 23 ამგვარად, ნეფიელებს ჰქონდათ სრული უპირატესობა თავიანთ მტრებზე; და ამგვარად, ლამანიელები ცდილობდნენ ნეფიელთა განადგურებას, სანამ არ დაიხოცა ყველა მათი მთავარსარდალი; დიახ, ათასზე მეტი ლამანიელი დაიხოცა; ამ დროს მეორე მხარეს, ნეფიელთა შორის არც ერთი სული არ იქნა მოკლული.
- 24 იყო დაახლოებით ორმოცდაათი, რომლებიც დაიჭრნენ, რომლებამდეც ლამანიელთა ისრებმა მიაღწია შესასვლელიდან, მაგრამ ნეფიელები დაცულები იყვნენ თავიანთი ფარებითა და სამკერდულებით და ჩაჩქანებით, ამიტომ მათ ჭრილობები ჰქონდათ ფეხებზე, მრავალი მათგანი იყო საკმაოდ მძიმე.
- 25 და იყო ასე, რომ როდესაც ლამანიელებმა იხილეს, რომ ყველა მათი მთავარსარდალი იყო დახოცილი, ისინი უდაბნოში გაიქცნენ. და იყო ასე, რომ ისინი ნეფის მიწაზე დაბრუნდნენ, რომ მეფისთვის, ამალიკიასთვის, რომელიც ნეფიელი იყო დაბადებით, შეეტყობინებინათ მათი დიდი დანაკარგის შესახებ.
- 26 და იყო ასე, რომ ის ძალზედ განრისხდა თავის ხალხზე, რადგან ვერ აისრულა თავისი სურვილი ნეფიელებზე; ვერ შეძლო მათი დამორჩილება მონობის უღელით.
- 27 დიახ, ის ძალზედ განრისხდა და წყევლიდა ღმერთს, ასევე მორონის, და ფიცი დადო, რომ მის სისხლს დალევედა; და ეს იმიტომ, რომ მორონი ღმერთის მცნებებს იცავდა, თავის ხალხის დასაცავად მზადებისას.
- 28 და იყო ასე, რომ მეორე მხრივ, ნეფის ხალხი მადლობას უხდოდა უფალს, თავის ღმერთს, მისი უბადლო ძალისათვის, რომელმაც გამოიხსნა ისინი თავიანთი მტრების ხელიდან.
- 29 და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეცხრამეტე წელი.
- 30 და მათ შორის იყო უწყვეტი მშვიდობა და ძალზედ დიდი აყვავება იყო ეკლესიაში, ღმერთის სიტყვისადმი მათი ყურადღებისა და სიბეჯითის გამო, რომელსაც მათ უცხადებდნენ ჰელამანი, შიბლონი, კორიანტონი და ამონი და მისი ძმები, დიახ, და ყველანი, რომლებმაც მიიღეს კურთხევა ღმერთის წმინდა წესით, მოსანანიებლად მონათლულნი და ხალხში ქადაგებისთვის გაგზავნილნი.

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Yea, and there was continual peace among them, and exceedingly great prosperity in the church because of their heed and diligence which they gave unto the word of God, which was declared unto them by Helaman, and Shiblon, and Corianton, and Ammon and his brethren, yea, and by all those who had been ordained by the holy order of God, being baptized unto repentance, and sent forth to preach among the people.

ალმა 50

- 1 და იყო ასე, რომ მორონიმ არ შეწყვიტა ომისათვის მზადება ანუ თავისი ხალხის ლამანიელებისაგან დაცვა; რადგან მან ბრძანა, რომ მის ჯარებს დაეწყო მუშაობა, მოსამართლეთა მმართველობის მეოცე წელს, რომ დაეწყოთ მიწაყრილების დაყრა ყველა ქალაქის გარშემო, მთელს მიწაზე, რომელსაც ნეფიელები ფლობდნენ.
- 2 და მან ბრძანა, რომ ამ მიწაყრილების თავებზე დაედგათ ხის მორები, დიახ, ქალაქების გარშემო ხის მორებისგან აშენებულიყო ადამიანის სიმაღლის ნაგებობები.
- 3 და მან ბრძანა, რომ ამ ხის მორების ნაგებობებზე გარშემო გაეკეთებინათ წაწვეტებული პალოების ზღუდე; და ის მაგარი და მაღალი იყო.
- 4 და მან ბრძანა, აეგოთ კოშკები, რომლებიც გადმოჰყურებდნენ წაწვეტებულ პალოების ზღუდეებს და მან ბრძანა, რომ აეგოთ თავშესაფრები ამ კოშკების წვეროვებზე, რათა მათთვის ვერ ევნოთ ლამანიელთა ქვებსა და ისრებს.
- 5 და ისინი ისე იყო მომზადებული, რომ შესაძლებელი იყო ზემოდან ქვების სროლა, თავიანთი სურვილისა და ძალის შესაბამისად და მათი დახოცვა, ვინც ქალაქის კედლებთან მიახლოებას შეეცდებოდა.
- 6 ამგვარად, მორონიმ გამაგრებები მოამზადა მტრების შემოტევებისთვის, მთელ მიწაზე, ყოველი ქალაქის გარშემო.
- 7 და იყო ასე, რომ მორონიმ უბრძანა თავის ჯარებს, წასულიყვნენ აღმოსავლეთ უდაბნოში; დიახ, ისინი წავიდნენ და ყველა ლამანიელი, რომელიც აღმოსავლეთ უდაბნოში იყო, გაყარეს თავიანთ საკუთარ მიწებზე, რომლებიც იყო ზარაჰემლას მიწის სამხრეთით.
- 8 და ნეფის მიწა გადიოდა აღმოსავლეთი ზღვიდან პირდაპირ დასავლეთ ზღვამდე.

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

- 9 და იყო ასე: როდესაც მორონიმ განდევნა ყველა ლამანიელი აღმოსავლეთ უდაბნოდან, რომელიც იყო მათ მფლობელობაში მყოფი მიწების ჩრდილოეთით, მან ბრძანა, რომ ზარაჰემლას მიწისა და გარშემო მიწების მცხოვრებნი წასულიყვნენ აღმოსავლეთ უდაბნოში, ზღვის ნაპირებამდეც კი და მიწას დაუფლებოდნენ.
- 10 და მან ასევე ჯარები განალაგა სამხრეთით, სამფლობელოების საზღვრებთან და მათ უბრძანა, აეშენებინათ სიმაგრეები, მტრის ხელისგან თავისი ჯარებისა და ხალხის დასაცავად.
- 11 ამგვარად, მან მოკვეთა ლამანიელთა ყველა გამაგრება აღმოსავლეთ უდაბნოში, დიახ, ასევე დასავლეთით, გაამაგრა საზღვარი ნეფიელებსა და ლამანიელებს შორის, ზარაჰემლას მიწისა და ნეფის მიწის შორის, დასავლეთ ზღვიდან მდინარე სიდონის სათავემდე – ნეფიელებმა დაიკავეს მთელი მიწა ჩრდილოეთით, დიახ, მთელი მიწა, რომელიც იყო მიწა ბარაქიანის ჩრდილოეთით.
- 12 ამგვარად, მორონიმ, თავის ჯარებით, რომლებიც ყოველდღიურად იზრდებოდა, ვინაიდან დარწმუნებულნი იყვნენ დაცვაში, რომელსაც მათთვის უზრუნველყოფდა მისი ნაგებობები, ცდილობდა მოეკვეთა ლამანიელთა ძალა და უფლებამოსილებანი მათი სამფლობელოს მიწებიდან, რომ აღარ ჰქონოდათ უფლებამოსილებანი თავიანთი სამფლობელოს მიწებზე.
- 13 და იყო ასე, რომ ნეფიელებმა დაიწყეს ქალაქისათვის საძირკვლის ჩაყრა და ქალაქს უწოდეს მორონი; და ის იყო აღმოსავლეთ ზღვასთან; და ის იყო სამხრეთით ლამანიელთა სამფლობელოების საზღვართან ახლოს.
- 14 და მათ დაიწყეს ქალაქის საძირკვლის ჩაყრა ქალაქ მორონისა და ქალაქ აარონს შორის, აერთიანებდნენ რა ქალაქ აარონისა და მორონის საზღვრებს; და ქალაქს ანუ მიწას, სახელად უწოდეს ნეფიჰა.
- 15 და იმავე წელს მათ ასევე დაიწყეს მრავალი ქალაქის შენება ჩრდილოეთით, ერთი მათგანი განსაკუთრებული წესით, რომელსაც უწოდეს ლეხი, რომელიც იყო ჩრდილოეთით, ზღვის სანაპიროს საზღვართან ახლოს.
- 16 და ასე დასრულდა მეოცე წელი.

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephihah.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

And thus ended the twentieth year.

- 17 და ასეთ აყვავებულ პირობებში იმყოფებოდა ნეფის ხალხი, ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეერთე წელს.
- 18 და ისინი ძალზედ აყვავდნენ და ძალზედ გამდიდრდნენ; დიახ, გამრავლდნენ და განმტკიცდნენ იმ მიწაზე.
- 19 და ამგვარად ვხედავთ, თუ როგორი მოწყალე და მართალია უფლის საქმენი ადამიანთა შვილებისათვის მიცემული ყოველი თავისი სიტყვის აღსრულებაში; დიახ, ჩვენ შეგვიძლია ვიხილოთ, რომ მისი სიტყვები დამოწმდა, ამ დროშიც კი, როდესაც მან ლეხის უთხრა:
- 20 კურთხეულნი ხართ შენ და შენი შვილები; და ისინი იქნებიან კურთხეულნი და რამდენადაც დაიცავენ ჩემს მცნებებს, იმდენად აყვავდებიან ამ მიწაზე. მაგრამ გახსოვდეს, რამდენადაც არ დაიცავენ ჩემს მცნებებს, იმდენად იქნებიან უფლის გარემოცვიდან მოკვეთილნი.
- 21 და ჩვენ ვხედავთ, რომ ეს დაპირებები შეუსრულდა ნეფის ხალხს; რადგან ეს იყო მათი კინკლაობა და განხეთქილებანი, დიახ, მათი მკვლელობები და ძარცვები, მათი კერპთაყვანისმცემლობა, მრუშობა და სისაძაგლე, რომლებიც მათ შორის იყო, რომლებმაც მოავლინა მათზე ომები და განადგურება.
- 22 და ისინი, რომლებიც ერთგულნი იყვნენ უფლის მცნებების დაცვაში, ყოველ დროში გამოხსნილები იყვნენ, როდესაც მათი ბოროტი ძმები ათასობით მიჰყავდათ მონობაში ან იღუპებოდნენ მახვილისგან ან ურწმუნობაში გადაშენდებოდნენ და ლამანიელებში ირეოდნენ.
- 23 მაგრამ, აჰა, ნეფის დღეებიდან არ ყოფილა ნეფის ხალხისთვის უფრო ბედნიერი ჟამი, ვიდრე ეს იყო მორონის დღეებისას, დიახ, ამ დროს, მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეერთე წელს.
- 24 და იყო ასე, რომ მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეორე წელი მშვიდობაში დასრულდა; დიახ, ასევე ოცდამესამე წელიც.

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrellings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

- 25 და იყო ასე, რომ მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეოთხე წლის დასაწყისში, ნეფის ხალხში მშვიდობა იქნებოდა, რომ არა განხეთქილება, რომელიც დაიწყო მათში, ლეხის მიწის და მორიანტონის მიწის გამო, რომლებიც ესაზღვრებოდნენ ლეხის მიწას და ორივე იმყოფებოდა ზღვის სანაპიროს საზღვრებთან.
- 26 რადგან, აჰა, ადამიანებმა, რომლებიც ფლობდნენ მორიანტონის მიწას, მოითხოვეს ლეხის მიწიდან ნაწილი; ამიტომ, მათ შორის განხეთქილება გაღვივდა, იმდენად, რომ მორიანტონის ხალხმა იარაღი აიღო თავიანთი ძმების წინააღმდეგ და მახვილით გადაწყვიტა მათი დახოცვა.
- 27 მაგრამ, აჰა, ხალხი, რომელიც ლეხის მიწას ფლობდა, მორონის ბანაკში გაიქცა და მიმართა მას დახმარებისთვის; რადგან, აჰა, არ იყვნენ მტყუანნი.
- 28 და იყო ასე, რომ, როდესაც მორიანტონის ხალხმა, რომელსაც წინ მიუძღოდა კაცი სახელად მორიანტონი, აღმოაჩინა, რომ ლეხის ხალხი მორონის ბანაკში გაიქცა, მათ ძალზედ შეეშინდათ, რომ მორონის ჯარი თავს არ დასხმოდა და არ გაენადგურებინა ისინი.
- 29 ამიტომ, მორიანტონმა გულში ჩაუდო მათ, რომ უნდა გაქცეულიყვნენ მიწისკენ, რომელიც ჩრდილოეთით მდებარეობდა, რომელიც დიდი წყლებით იყო დაფარული და დაუფლებოდნენ იმ მიწას, რომელიც მდებარეობდა ჩრდილოეთით.
- 30 და აჰა, ისინი შეასრულებდნენ ამ გეგმას (რაც გახდებოდა გოდების მიზეზი) მაგრამ, აჰა, მორიანტონი იყო მეტად ფიცხი კაცი, ამიტომ, განრისხდა თავის ერთ-ერთ მოსამსახურე ქალზე, ეცა მას და ძლიერად სცემა.
- 31 და იყო ასე, რომ ქალი გაიქცა და მორონის ბანაკში მოვიდა და მორონის მოუყვა ყველაფერი ამ საკითხის შესახებ, ასევე მათ ჩანაფიქრზე, რომ ჩრდილოეთის მიწისკენ გაქცეულიყვნენ.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

And it came to pass that when the people of Morianton, who were led by a man whose name was Morianton, found that the people of Lehi had fled to the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest the army of Moroni should come upon them and destroy them.

Therefore, Morianton put it into their hearts that they should flee to the land which was northward, which was covered with large bodies of water, and take possession of the land which was northward.

And behold, they would have carried this plan into effect, (which would have been a cause to have been lamented) but behold, Morianton being a man of much passion, therefore he was angry with one of his maid servants, and he fell upon her and beat her much.

And it came to pass that she fled, and came over to the camp of Moroni, and told Moroni all things concerning the matter, and also concerning their intentions to flee into the land northward.

- 32 ახლა, აჰა, ხალხს, რომელიც იმყოფებოდა მიწა ბარაქიანზე ანუ მორონის, ეშინოდა, რომ ისინი ყურს დაუგდებდნენ მორიანტონის სიტყვებს და შეუერთდებოდნენ მის ხალხს; და ამგვარად, იგი დაეუფლებოდა მიწის იმ ნაწილს, რაც სერიოზულ შედეგებს მოიტანდა ნეფის ხალხისათვის და ეს შედეგები მათი თავისუფლების დამხობას გამოიწვევდა.
- 33 ამიტომ, მორონიმ გააგზავნა ჯარი ბანაკთან ერთად, რომ მიესწროთ მორიანტონის ხალხისათვის, რომ შეეჩერებინათ მათი ჩრდილოეთ მიწისკენ გაქცევა.
- 34 და იყო ასე, რომ ვერ გაასწრეს მათ, სანამ არ მივიდნენ მიწა აოხრებულის საზღვრებთან; და იქ მიუსწრეს მათ, სადაც იყო ზღვასთან ვიწრო გასასვლელი ჩრდილოეთ მიწისკენ, დიახ, ზღვასთან, დასავლეთსა და აღმოსავლეთით.
- 35 და იყო ასე, რომ ჯარი, რომელიც მორონიმ გააგზავნა, რომელსაც უძღვებოდა კაცი სახელად ტეანკუმი, შეხვდა მორიანტონის ხალხს; და იმდენად გაჯიუტებული იყო მორიანტონის ხალხი (იყო რა შთაგონებული მისი სიბოროტით და პირფერი სიტყვებით) რომ მათთან ატყდა ბრძოლა, სადაც ტეანკუმმა მოკლა მორიანტონი და დაამარცხა მისი ჯარი და აიყვანა ტყვეები და უკან, მორონის ბანაკში დაბრუნდა. და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეოთხე წელი.
- 36 და ასე დააბრუნეს მორიანტონის ხალხი უკან. და მას შემდეგ, რაც მათ მშვიდობის აღთქმა დადეს, ისინი გაუშვეს უკან მორიანტონის მიწაზე და დამყარდა კავშირი მათსა და ლეხის ხალხს შორის; და ისინიც დაუბრუნდნენ თავიანთ მიწებს.
- 37 და იყო ასე, რომ იმავე წელს, როდესაც ნეფის ხალხში აღდგა მშვიდობა, გარდაიცვალა ნეფიჰა, მეორე მთავარი მოსამართლე, რომელიც იკავებდა მოსამართლის სავარძელს ღმერთის წინაშე სრულყოფილი სამართლიანობით.
- 38 ამისდა მიუხედავად, მან უარი უთხრა ალმას, გამოერთვა ის ჩანაწერები და ის საგნები, რომლებსაც ალმა და მისი მამები ყველაზე წმინდად თვლიდნენ, ამიტომ ალმამ ისინი თავის შვილს, ჰელამანს, გადასცა.

Now behold, the people who were in the land Bountiful, or rather Moroni, feared that they would hearken to the words of Morianton and unite with his people, and thus he would obtain possession of those parts of the land, which would lay a foundation for serious consequences among the people of Nephi, yea, which consequences would lead to the overthrow of their liberty.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to head the people of Morianton, to stop their flight into the land northward.

And it came to pass that they did not head them until they had come to the borders of the land Desolation; and there they did head them, by the narrow pass which led by the sea into the land northward, yea, by the sea, on the west and on the east.

And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Teancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Teancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.

And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephiah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.

Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.

39 აჰა, იყო ასე, რომ ნეფიჰას შვილი დაინიშნა, რათა დაეკავებინა მოსამართლის სავარძელი მამამისის ნაცვლად; დიახ, იგი დაინიშნა მთავარ მოსამართლედ და ხალხის მმართველად, ფიცითა და წმინდა წეს-ჩვეულებით, რომ სამართლიანად განსჯიდა და დაიცავდა ხალხის მშვიდობასა და თავისუფლებას და უბოძებდა თავიანთ წმინდა უპირატესობებს, რომ თაყვანი ეცათ უფლისათვის, თავიანთი ღმერთისათვის, დიახ, ღვთის საქმის დასახმარებლად და დასაცავად მთელი თავისი დღენი და განსჯიდა ბოროტთ თავიანთი დანაშაულის შესაბამისად.

40 ახლა, აჰა, მისი სახელი იყო პახორანი და მან დაიკავა მამამისის სავარძელი და დაიწყო თავისი მმართველობა ნეფის ხალხზე ოცდამეოთხე წლის დასასრულს.

Behold, it came to pass that the son of Nephiah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.

Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

ალმა 51

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეხუთე წელს, მათ ლეხის ხალხსა და მორიანტონის ხალხს შორის მშვიდობა დაამყარეს მიწების საკითხზე და მშვიდობიანად დაიწყეს ოცდამეხუთე წელი;
- 2 ამისდა მიუხედავად, მათ დიდხანს ვერ შეინარჩუნეს მიწაზე სრული მშვიდობა, რადგან ხალხს შორის დაიწყო განხეთქილება მთავარი მოსამართლის, პახორანის, გამო; რადგან, აჰა, იქ იყო ნაწილი ადამიანებისა, რომლებსაც სურდათ, რომ კანონის რამდენიმე ნაწილი შეცვლილიყო.
- 3 მაგრამ, აჰა, პახორანს არ სურდა კანონის შეცვლა და არც სხვებს რთავდა იმის ნებას, რომ შეეცვალათ; ამიტომ, მან არ დაუგდო ყური მათ, ვინც ხმები გააგზავნა მოთხოვნებით კანონის შეცვლის შესახებ.
- 4 ამიტომ, ისინი, რომლებსაც სურდათ, რომ კანონი შეცვლილიყო, მასზე განრისხებულნი იყვნენ და სურდათ, რომ იგი აღარ ყოფილიყო მიწის მთავარი მოსამართლე; ამიტომ, წამოიჭრა ცხარე კამათი ამის შესახებ, მაგრამ სისხლისღვრამდე არ მივიდა.
- 5 და იყო ასე, რომ ვისაც სურდა პახორანის მოსამართლის სავარძლიდან ჩამოგდება, ეწოდათ მეფის მომხრეები, რადგან მათ სურდათ, რომ კანონი შეცვლილიყო, რათა თავისუფალი მთავრობა ჩამოგდებულიყო და მიწაზე მეფე დანიშნულიყო.
- 6 და ვისაც სურდა პახორანის დარჩენა მიწის მთავარ მოსამართლედ, სახელად დაირქვეს თავისუფლების მომხრეები; და ასე მოხდა მათ შორის გაყოფა, რადგან თავისუფლების მომხრეებმა დაიფიცეს ანუ დადეს აღთქმა, რომ თავიანთ უფლებებს და სარწმუნოების უპირატესობებს თავისუფალი ხელისუფლებით დაიცავდნენ.

Alma 51

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

- 7 და იყო ასე, რომ ეს მათი დაპირისპირების საკითხი მოგვარდა ხალხის ხმის მეშვეობით. და იყო ასე, რომ ხალხმა ხმა მისცა თავისუფლების მომხრეებს და პახორანმა შეინარჩუნა მოსამართლის სავარძელი, რამაც დიდი სიხარული გამოიწვია პახორანის ძმებს შორის, ასევე თავისუფლების მრავალ მომხრეებში, რომლებმაც აიძულეს მეფის მომხრეები გაჩუმებულიყვნენ ისე, რომ ისინი ვერ ბედავდნენ შედავებას და იძულებულები იყვნენ, მხარი დაეჭირათ თავისუფლების საქმისათვის.
- 8 ახლა ისინი, რომლებიც მეფობის მომხრენი იყვნენ, იყვნენ მაღალი წარმოშობის და სურდათ მეფობა; და მათ მხარს უჭერდნენ ისინი, რომლებიც ხალხზე ძალაუფლებისა და უფლებამოსილებისკენ ისწრაფოდნენ.
- 9 მაგრამ, აჰა, ეს იყო მძიმე დრო, ნეფის ხალხში ასეთი დაპირისპირებისათვის; რადგან ამალიკიამ კვლავ გააღვივა წყრომა ლამანიელთა ხალხის გულში ნეფიელთა ხალხის წინააღმდეგ და იგი კრიბავდა ჯარისკაცებს მთელი თავისი მიწიდან და აიარალებდა მათ, მთელი სიბეჯითით ამზადებდა ომისთვის; რადგან დაიფიცა, რომ მორონის სისხლს შესვავდა.
- 10 მაგრამ, აჰა, ჩვენ დავინახავთ, რომ დაპირება, რომელიც მან დადო, უგუნური იყო; ამისდა მიუხედავად, იგი თავად მოემზადა და თავისი ჯარიც მოამზადა ნეფიელთა წინააღმდეგ საბრძოლველად.
- 11 ახლა, მისი ჯარები აღარ იყო ისე მრავალრიცხოვანი, როგორც აქამდე, ნეფიელთა ხელით მრავალ ათასობით დახოცილთა გამო; მაგრამ, მიუხედავად ამ დიდი დანაკარგისა, ამალიკიამ ერთად შეკრიბა საოცრად დიდი ჯარი, ასე რომ ზარაჰემლას მიწაზე წასვლის აღარ ეშინოდა.
- 12 დიახ, თავად ამალიკიაც გაუძღვა წინ ლამანიელებს. და ეს იყო მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეხუთე წელს; იმ დროს, როდესაც მათ დაიწყეს მთავარი მოსამართლის, პახორანის, გამო განხეთქილების საკითხის გარკვევა.

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

- 13 და იყო ასე, რომ როდესაც იმ ადამიანებმა, რომლებსაც მეფის მომხრეები უწოდეს, გაიგეს, რომ ლამანიელები მოდიოდნენ მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად, გულში გაუხარდათ და უარი თქვეს იარაღის აღებაზე, რადგან იმდენად განრისხებულნი იყვნენ მთავარ მოსამართლეზე და ასევე თავისუფლების ხალხზე, რომ არ იღებდნენ ხელში იარაღს თავიანთი სამშობლოს დასაცავად.
- 14 და იყო ასე, რომ როდესაც მორონიმ იხილა ეს და ასევე ქვეყნის საზღვრებში შემომავალი ლამანიელები, იგი ძალზედ განრისხდა იმ ხალხის სიჯიუტის გამო, რომელთა გადასარჩენად იგი ასე ბეჯითად იღწვოდა; დიახ, იგი ძალზედ განრისხდა; მისი სული მათ წინააღმდეგ რისხვით აღივსო.
- 15 და იყო ასე, რომ მან მიწის მმართველს გაუგზავნა თხოვნა, ხალხის ხმის მხარდაჭერით, რომ მას წაეკითხა და მიეცა მისთვის (მორონისთვის) ძალაუფლება, იძულებული გაეხადა ის განდგომილები ან დაეცვათ სამშობლო ან სიკვდილი მიესჯებოდათ.
- 16 რადგან მისი უპირველესი საზრუნავი იყო, ბოლო მოეღო განხეთქილებებისა და განდგომისათვის მის ხალხში; რადგან, აჰა, ეს იყო წარსულში მათი ყოველი განადგურების მიზეზი. და იყო ასე, რომ მას ეს ებოძა, ხალხის ხმის შესაბამისად.
- 17 და იყო ასე, რომ მორონიმ უბრძანა, რომ მისი ჯარი წასულიყო მეფის მომხრეების წინააღმდეგ, რათა დაემხოთ ამპარტავნობა და ქედმაღლობა, მიწასთან გაესწორებინათ ისინი ანუ მათ უნდა აეღოთ იარაღი თავისუფლების საქმისათვის მხარდასაჭერად.
- 18 და იყო ასე, რომ ჯარები წამოვიდნენ მათ წინააღმდეგ; და მათ დათმეს თავიანთი ამპარტავნობა და ქედმაღლობა ისე, რომ როდესაც აიღეს თავიანთი საომარი იარაღი მორონის ჯარისკაცების წინააღმდეგ საბრძოლველად, ისინი მიწასთან გაასწორეს.
- 19 და იყო ასე, რომ განდგომილთა რიცხვი, რომლებიც ხმლებით აკუწეს, იყო ოთხი ათასი; და მათი წინამძღვრები, რომლებიც არ დახოცეს ბრძოლაში, აიყვანეს და საპყრობილეში ჩაყარეს, რადგან იმჟამად არ იყო დრო მათი გასამართლებისთვის.

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

- 20 და დანარჩენი განდგომილები, რათა არ აეკუწათ მახვილით მიწაზე, თავისუფლების ალამს დაემორჩილნენ და იძულებულნი იყვნენ, აღემართათ თავისუფლების ალამი თავიანთ კოშკებსა და ქალაქებზე და იარაღი აესხათ სამშობლოს დასაცავად.
- 21 და ასე მოულო ბოლო მორონიმ იმ მეფის მომხრეებს, რომ არცერთი აღარ დარჩა, რომელიც ცნობილი იყო მეფის ხალხის სახელით; და ასე მოულო ბოლო იმ ხალხის სიჯიუტეს და ამპარტავნობას, რომელიც აცხადებდა თავისი სისხლის კეთილშობილებას, მაგრამ ისინი იძულებულნი იყვნენ თავიანთი ძმებივით თავი დაემდაბლებინათ და მამაცად ებრძოლათ მონობისგან თავისუფლებისთვის.
- 22 აჰა, იყო ასე, რომ სანამ მორონი სპობდა თავის ხალხში ომსა და განხეთქილებას, უბიძგებდა რა მათ მშვიდობისკენ და განვითარებისკენ და ამყარებდა წესრიგს ლამანიელებთან ომისათვის მოსამზადებლად, აჰა, ლამანიელები შემოვიდნენ მორონის მიწაზე, რომელიც იყო ზღვის სანაპიროს საზღვრებთან.
- 23 და იყო ასე, რომ ნეფიელები არ იყვნენ საკმარისად ძლიერნი ქალაქ მორონიში; ამიტომ, ამალიკიამ გამოდევნა ისინი, დახოცა რა მრავალი. და იყო ასე, რომ ამალიკია ქალაქს დაეუფლა, დიახ, დაეუფლა მთელ მათ გამაგრებებს.
- 24 და ისინი, რომლებიც გამოიქცნენ ქალაქ მორონიდან, მივიდნენ ქალაქ ნეფიჰაში; ასევე ქალაქ ლეხის ხალხი ერთად შეიკრიბა და ემზადებოდა და მოემზადა ბრძოლით დახვედროდა ლამანიელებს.
- 25 მაგრამ, იყო ასე, რომ ამალიკიამ არ დაუშვა, რომ ლამანიელები წასულიყვნენ ქალაქ ნეფიჰას წინააღმდეგ საბრძოლველად, არამედ შეაჩერა ისინი ზღვის სანაპიროსთან, ტოვებდა რა ჯარისკაცებს ყოველ ქალაქში, გასამაგრებლად და დასაცავად.
- 26 და ასე მიიწევდა წინ, იპყრობდა რა მრავალ ქალაქს; ქალაქ ნეფიჰას და ქალაქ ლეხის, ქალაქ მორიანტონსა და ქალაქ ომნერს, ქალაქ გიდსა და ქალაქ მულეკს, ყველას, რომლებიც მდებარეობდა ზღვის აღმოსავლეთ სანაპიროზე.

And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.

And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephihah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephihah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephihah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

27 და ასე დაიპყრეს ლამანიელებმა, ამალიკიას მზაკვრობით, ამდენი ქალაქი, თავიანთი უამრავი ურდოებით, რომელთაგან თითოეული ძლიერად იყო გამაგრებული მორონის აგებული გამაგრებების მაგვარად; სათითაოდ ყოველი ლამანიელთა სიმაგრე.

28 და იყო ასე, რომ ისინი წავიდნენ მიწა ბარაქიანის საზღვრებისკენ, მიერეკებოდნენ რა ნეფიელებს წინ და მრავალს ხოცავდნენ.

29 მაგრამ, იყო ასე, რომ ისინი შეხვდნენ ტეანკუმს, რომელმაც მორიანტონი მოკლა და მის ხალხს მიუსწრო გაქცევისას.

30 და იყო ასე, რომ მან ამალიკიასაც მიუსწრო, როდესაც იგი მიემართებოდა თავისი უამრავი ჯარით, მიწა ბარაქიანისა და ჩრდილოეთისკენ მყოფი მიწის დასაპყრობად.

31 მაგრამ, აჰა, მას ელოდა იმედის გაცრუება, როდესაც იგი უკუავდო ტეანკუმმა თავისი ჯარისკაცებით, რადგან ისინი იყვნენ დიადი მეომრები; რადგან ტეანკუმის ყოველი ჯარისკაცი აღემატებოდა ლამანიელს თავიანთი ძალითა და საომარი მოხერხებულობით იმდენად, რომ მათ ლამანიელებზე უპირატესობას მიაღწიეს.

32 და იყო ასე, რომ ისინი თავს ესხმოდნენ, იმგვარად, რომ ხოცავდნენ დაბნელებამდე და იყო ასე, რომ ტეანკუმმა და მისმა ჯარისკაცებმა გაშალეს თავიანთი კარვები მიწა ბარაქიანის საზღვრებთან; და ამალიკიამ გაშალა თავისი კარვები ზღვის სანაპიროს საზღვრებთან და ამგვარად ისინი განდევნეს.

33 და იყო ასე, რომ როდესაც დაღამდა, ტეანკუმი და მისი მსახური ჩუმად გავიდნენ და ღამით წავიდნენ და შეიპარნენ ამალიკიას ბანაკში; და აჰა, ძლიერი დაღლილობისგან მათ ძილმა სძლია, რაც დღის სიცხით და მუშაობით იყო გამოწვეული.

34 და იყო ასე, რომ ტეანკუმი ფარულად შეიპარა მეფის კარავში და გულში სატყორცნი შუბი ჩაარჭო; და მეფე სწრაფი სიკვდილით მოკლა, რომ არ გაეღვიძებინა მისი მსახურები.

35 და იგი ჩუმად საკუთარ ბანაკში დაბრუნდა და აჰა, მის ჯარისკაცებს ეძინათ და მან გააღვიძა ისინი და უთხრა ყველაფერი, რაც გააკეთა.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, insomuch that they did gain advantage over the Lamanites.

And it came to pass that they did harass them, insomuch that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.

And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.

36 და უბრძანა, რომ მისი ჯარები მზადყოფნაში ყოფილიყვნენ, ეშინოდა რა, რომ ლამანიელებმა უკვე გაიღვიძეს და თავდასხმას აპირებდნენ.

37 და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეხუთე წელი; და ასე მთავრდება ამალიკიას დღეები.

And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.

And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

ალმა 52

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეექვსე წელს, აჰა, როდესაც ლამანიელებმა გაიღვიძეს პირველი თვის პირველ დილას, აჰა, მათ ამალიკია მკვდარი იპოვეს საკუთარ კარავში; და ასევე იხილეს, რომ ტეანკუმი იმ დღეს უკვე მზად იყო მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად.
- 2 და ახლა, როდესაც ლამანიელებმა ეს იხილეს, ძალზედ შეეშინდათ; და დათმეს თავიანთი ჩანაფიქრი ჩრდილოეთით წასვლასთან დაკავშირებით და უკან ქალაქ მულეკში დაიხიეს მთელი ჯარით და თავი შეაფარეს თავიანთ გამაგრებებს.
- 3 და იყო ასე, რომ ამალიკიას ძმა დაინიშნა ხალხის მეფედ; და მისი სახელი იყო ამორონი; ამგვარად, მეფე ამორონი, მეფე ამალიკიას ძმა, მის მაგივრად მმართველად დაინიშნა.
- 4 და იყო ასე, რომ მან უბრძანა თავის ხალხს, შეენარჩუნებინათ ის ქალაქები, რომლებიც სისხლისღვრით დაიპყრეს; რადგან ვერცერთ ქალაქს ვერ იპყრობდნენ თავიანთი დიდი სისხლისღვრის გარეშე.
- 5 და ახლა, ტეანკუმმა იხილა, რომ ლამანიელებს გადაწყვეტილი ჰქონდათ იმ ქალაქების შენარჩუნება, რომლებიც დაპყრობილი ჰქონდათ და მიწის ის ნაწილები, რომლებსაც დაეუფლნენ; ასევე ხედავდა რა მათ დიდ რაოდენობას, ტეანკუმმა იფიქრა, რომ არ იყო მიზანშეწონილი მათსავე სიმაგრეებზე შეტევა.
- 6 მაგრამ მან გარშემო განალაგა ჯარისკაცები, თითქოსდა ომისთვის ემზადებოდნენ; დიახ, ის მართლა აპირებდა თავდაცვას, მათ წინააღმდეგ გარშემო მიწაყრილებს ყრიდა და თავშესაფრებს ამზადებდა.
- 7 და იყო ასე, რომ ის აგრძელებდა ომისთვის მზადებას, სანამ მორონიმ არ გამოუგზავნა ჯარისკაცების დიდი რაოდენობა მისი ჯარის გასაძლიერებლად.
- 8 და მორონიმ ასევე გაუგზავნა მას ბრძანებები, შეენახა ყოველი ტყვე, ვინც მას ხელში ჩაუვარდა; რადგან ლამანიელებმა მრავალი ტყვე შეიპყრეს, მას ყველა დატყვევებული ლამანიელი უნდა შეენარჩუნებინა, ლამანიელების მიერ დატყვევებულთა გამოსასყიდად.

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.

And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

- 9 მან ასევე გამოუგზავნა მას ბრძანება – გაემაგრებინა მიწა ბარაქიანი და დაეცვა ის ვიწრო გასასვლელი, რომელიც მიდის ჩრდილოეთ მიწისკენ, რომ ლამანიელებს არ დაეპყროთ ის ადგილი და არ ჰქონოდათ ყოველი მხრიდან შემოტევის შესაძლებლობა.
- 10 და მორონიმ მას ასევე შემოუთვალა სურვილით, ერთგული ყოფილიყო მიწის იმ ნაწილის დაცვისას და გამოეყენებინა ყოველი შესაძლებლობა ლამანიელთა იმ მონაკვეთზე დასასჯელად ისე, რისი ძალაც შესწევდა, რომ იქნებ შეძლებოდა ფანდით ან რაიმე სხვა გზით აეღო ის ქალაქები, რომლებიც მათ დაპყრობილი ჰქონდათ; და ასევე, გაემაგრებინა და განემტკიცებინა გარშემო მყოფი ქალაქები, რომლებიც ლამანიელთა ხელში არ იყო ჩავარდნილი.
- 11 და მან ასევე უთხრა: მოვიდოდი შენთან, მაგრამ, აჰა, ლამანიელები მიწის საზღვრებზე მოგვადგნენ დასავლეთ ზღვასთან; და აჰა, მე მივიღვივარ მათ წინააღმდეგ, ამიტომ შენთან ვერ მოვალ.
- 12 ახლა, მეფე (ამორონი) წავიდა ზარაჰემლას მიწიდან და დედოფალს აუწყა თავისი ძმის სიკვდილი და ერთად შეკრიბა დიდი რაოდენობით ადამიანები და წამოვიდა ნეფიელებზე, დასავლეთ ზღვის საზღვრებისკენ.
- 13 და ასე, იგი აპირებდა ნეფიელებზე თავდასხმებს და მათი ძალების ნაწილის შემოტყუებას იმ მიწის ნაწილზე, იმავე დროს მან უბრძანა ლამანიელებს, რომლებიც დაპყრობილ ქალაქებს ფლობდნენ, რომ ისინიც დასხმოდნენ ნეფიელებს აღმოსავლეთ ზღვასთან და დაეპყროთ იმდენი მიწა, რამდენსაც შეძლებდნენ, თავიანთი ჯარების ძალთა შესაბამისად.
- 14 და ასეთ საშიშ პირობებში იყვნენ ნეფიელები, ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეექვსე წლის ბოლოს.

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

- 15 მაგრამ, აჰა, იყო ასე, მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეშვიდე წელს, ტეანკუმმა, მორონის ბრძანებით, რომელმაც ჩამოაყალიბა ჯარები მიწის სამხრეთისა და დასავლეთის საზღვრების დასაცავად და დაიწყო სვლა მიწა ბარაქიანისკენ, რათა დახმარება გაეწია ტეანკუმისათვის თავისი ჯარისკაცებით, იმ ქალაქების ხელახლა ასაღებად, რომლებიც დაკარგეს –
- 16 და იყო ასე, რომ ტეანკუმმა მიიღო ბრძანებები, რომ ქალაქ მულეკზე განეხორციელებინა შეტევა და თუ შესაძლებელი იქნებოდა, იგი ხელახლა აეღო.
- 17 და იყო ასე, რომ ტეანკუმი მოემზადა ქალაქ მულეკზე შეტევის განსახორციელებლად და თავისი ჯარით გაემართა ლამანიელებისკენ; მაგრამ დაინახა, რომ მათ ვერ სძლევდა სანამ ისინი იქნებოდნენ თავიანთ გამაგრებებში; ამიტომ, დათმო თავისი ჩანაფიქრი და კვლავ უკან დაბრუნდა ქალაქ ბარაქიანში, რათა მორონის მოსვლას დალოდებოდა, რომ მის ჯარს ძალა შემატებოდა.
- 18 და იყო ასე, რომ მორონი მოვიდა თავისი ჯარით მიწა ბარაქიანზე, ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეშვიდე წლის ბოლოს.
- 19 და ოცდამერვე წლის დასაწყისში, მორონი, ტეანკუმი და მრავალი მათი მთავარსარდალი სამხედრო თათბირზე შეიკრიბნენ – თუ რა უნდა გაეკეთებინათ, რომ გამოეწვიათ ლამანიელები მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად ან როგორმე გამოეტყუებინათ თავიანთი გამაგრებებიდან, მათზე უპირატესობის მისაღწევად და ქალაქ მულეკის ხელახლა ასაღებად.
- 20 და იყო ასე, მათ ელჩები გაუგზავნეს ლამანიელთა ჯარს, რომელიც ქალაქ მულეკს იცავდა, მათ წინამძღვართან, რომლის სახელი იყო იაკობი, სურდათ რა, რომ იგი გამოსულიყო თავისი ჯარებით, რათა ორ ქალაქს შორის მდებარე ვაკეზე შეხვედროდა. მაგრამ, აჰა, იაკობმა, რომელიც იყო ზორამიელი, არ მოისურვა თავისი ჯარით ვაკეზე მათთან შეხვედრა.
- 21 და იყო ასე, რომ მორონის აღარ ჰქონდა იმედი, რომ მათ თანაბარ პირობებში შეხვდებოდა, ამიტომ გეგმა დასახა ლამანიელთა გამაგრებებიდან გამოსატყუებლად.

But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—

And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and retake it if it were possible.

And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulek, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.

And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

- 22 ამიტომ, მან ბრძანა, რომ ტეანკუმს აეყვანა ჯარისკაცების მცირე ჯგუფი და მისულიყო ზღვის სანაპიროსთან ახლოს; და მორონი და მისი ჯარი ღამით გაემართნენ უდაბნოში, ქალაქ მულეკის დასავლეთით; და ამგვარად, მომდევნო დღეს, როდესაც ლამანიელთა გუშაგებმა ტეანკუმს აღმოაჩინეს, გაიქცნენ და ეს თავიანთ წინამძღვარს, იაკობს მოახსენეს.
- 23 და იყო ასე, რომ ლამანიელთა ჯარები წავიდნენ ტეანკუმის წინააღმდეგ, ეგონათ, თავიანთი სიმრავლით დაძლევდნენ ტეანკუმს, მისი რიცხობრივი სიმცირის გამო. და როდესაც ტეანკუმმა იხილა მის წინააღმდეგ მომავალი ლამანიელთა ჯარები, მან დაიწყო ზღვის სანაპიროსკენ, ჩრდილოეთით, უკან დახევა.
- 24 და იყო ასე, რომ როდესაც ლამანიელებმა დაინახეს, რომ იგი გარბოდა, ისინი გათამამდნენ და გამხნევებულნი უკან გამოედევნენ და იმ დროს, როდესაც ტეანკუმს ასე მიჰყავდა ლამანიელები, რომლებიც მას ამოდ მისდევდნენ, აჰა, მორონიმ ბრძანა, რომ მასთან მყოფი ჯარების ნაწილი წასულიყო ქალაქში და მას დაუფლებოდა.
- 25 და ასეც მოიქცნენ და დახოცეს ისინი, რომლებიც ქალაქის დასაცავად იყვნენ დატოვებულნი, დიახ, ყველანი, რომლებმაც არ დათმეს საომარი იარაღი.
- 26 და ასე დაიპყრო მორონიმ ქალაქი მულეკი თავისი ჯარის ნაწილით, როდესაც დანარჩენი ნაწილით გაემართა ლამანიელთა დასახვედრად, როდესაც ისინი ტეანკუმის დევნის შემდეგ უკან დაბრუნდებოდნენ.
- 27 და იყო ასე, რომ ლამანიელებმა სდიეს ტეანკუმს, სანამ არ მიუახლოვდნენ ქალაქ ბარაქიანს, სადაც მათ დახვდათ ლეხი და მცირე ჯარი, რომელიც ქალაქ ბარაქიანის დასაცავად იყო დატოვებული.
- 28 და ახლა, აჰა, როდესაც ლამანიელთა მთავარსარდლებმა იხილეს მათ წინააღმდეგ მომავალი ლეხი თავისი ჯარით, დიდად შეშინებულები უკან გაიქცნენ, ეშინოდათ რა, რომ ქალაქ მულეკის მიღწევამდე ლეხი დაეწეოდა მათ; ვინაიდან ლაშქრობისგან დაქანცულები იყვნენ, ლეხის ჯარისკაცები კი დასვენებულნი.

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.

And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

29 ახლა, ლამანიელებმა არ იცოდნენ, რომ მათ უკან მორონი იმყოფებოდა თავისი ჯარით; და ყველაფერი, რისიც მათ ეშინოდათ, იყო ლეხი და მისი ჯარისკაცები.

30 ახლა, ლეხის არ სურდა მათი დაწევა მანამდე, სანამ ისინი არ შეხვდებოდნენ მორონისა და მის ჯარს.

31 და იყო ასე, რომ სანამ ლამანიელები დიდი მანძილით უკან დახევას მოასწრებდნენ, ნეფიელებმა ისინი ალყაში მოაქციეს, ერთი მხრიდან მორონის და მეორე მხრიდან ლეხის ჯარისკაცებმა, რომლებიც ყველანი დასვენებულნი და ძალით სავსენი იყვნენ; ლამანიელები კი დაქანცულები იყვნენ თავიანთი ხანგრძლივი ლაშქრობის გამო.

32 და მორონიმ უბრძანა თავის ჯარისკაცებს, რომ თავს დასხმოდნენ, სანამ ისინი არ დათმობდნენ საომარ იარაღს.

33 და იყო ასე, რომ იაკობი, იყო რა მათი წინამძღვარი, ასევე ზორამიელი და ჰქონდა უძლევი სული, წინ მიუძღვოდა ლამანიელებს ბრძოლაში, მორონის მიმართ განსაკუთრებული მძვინვარებით.

34 მორონი იყო მათ გეზზე, ამიტომ იაკობმა გადაწყვიტა მათი დახოცვა და ქალაქ მულეკისკენ გზის გაკაფვა. მაგრამ, აჰა, მორონი და მისი ჯარისკაცები უფრო ძლიერნი იყვნენ; ამიტომ, ლამანიელებისგან უკან არ დაიხიეს.

35 და იყო ასე, რომ ისინი ორივე ხელით იბრძოდნენ, განსაკუთრებული მძვინვარებით და ორივე მხარეს ბევრი დაიხოცა; დიახ, მორონი დაიჭრა და იაკობი მოკლეს.

36 და ლეხი ზურგიდან უტევდა თავისი ძლიერი ჯარისკაცებით ისეთი გამძვინვარებული, რომ ლამანიელებმა ზურგში თავიანთი საომარი იარაღი დაყარეს; და დანარჩენებმა, იყვნენ რა ძალზედ დაბნეულნი, არ იცოდნენ, საით წასულიყვნენ ან ვის შებრძოლებოდნენ.

37 ახლა, მორონიმ, იხილა რა მათი დაბნეულობა, მიმართა მათ: თუ მოიტანთ თქვენს საომარ იარაღს და მას დაყრით, აჰა, თქვენი სისხლისღვრისგან თავს შევიკავებთ.

Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.

And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.

And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.

And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.

Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.

And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

- 38 და იყო ასე, რომ როდესაც ლამანიელებმა ეს სიტყვები მოისმინეს, მათმა მთავარსარდლებმა, ყველამ, რომლებიც არ იყვნენ მოკლულნი, წინ გამოვიდნენ და დაყარეს საომარი იარაღი მორონის ფეხებთან და ასევე უბრძანეს თავიანთ ჯარისკაცებს, რომ იგივე გაეკეთებინათ.
- 39 მაგრამ, აჰა, იქ იყვნენ მრავალნი, რომლებმაც ეს არ მოისურვეს, რომლებმაც არ დათმეს ხმლები, შეიპყრეს და შებოჭეს და ჩამოართვეს საომარი იარაღები და აიძულეს, წასულიყვნენ თავიანთ ძმებთან ერთად მიწა ბარაქიანში.
- 40 და ახლა, შეპყრობილი ტყვეები უფრო მეტნი იყვნენ, ვიდრე ორივე მხრიდან დახოცილთა რაოდენობა.

And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

But behold, there were many that would not; and those who would not deliver up their swords were taken and bound, and their weapons of war were taken from them, and they were compelled to march with their brethren forth into the land Bountiful.

And now the number of prisoners who were taken exceeded more than the number of those who had been slain, yea, more than those who had been slain on both sides.

ალმა 53

- 1 და იყო ასე, რომ მათ ლამანიელთა ტყვეებს გუშაგები დაუყენეს და აიძულეს, რომ მისულიყვნენ და საკუთარი დახოცილები დაემარხათ, დიახ, ასევე ნეფიელები, რომლებიც დაიხოცნენ; და მორონიმ ჯარისკაცები მიუჩინა მათ სადარაჯოდ, სანამ ისინი ამ სამუშაოებს ასრულებდნენ.
- 2 და მორონი წავიდა ქალაქ მულეკში ლეხისთან ერთად და აიღო ქალაქის მმართველობა და ლეხის გადასცა. ახლა, აჰა, ლეხი იყო კაცი, რომელიც მორონისთან ერთად იყო უმეტეს ბრძოლაში; და იგი მორონივით კაცი იყო და მათ უხაროდათ ერთმანეთის სიკეთე; დიახ, მათ უყვარდათ ერთმანეთი და ისინი ასევე მთელ ნეფის ხალხს უყვარდა.
- 3 და იყო ასე: მას შემდეგ, რაც ლამანიელებმა დაამთავრეს თავიანთი და ასევე ნეფიელთა დახოცილების დამარხვა, ისინი წაიყვანეს მიწა ბარაქიანში; და ტეანკუმმა, მორონის ბრძანების შესაბამისად, მათ უბრძანა, დაეწყოთ მუშაობა თხრილის გასათხრელად, იმ მიწის ანუ ქალაქ ბარაქიანის გარშემო.
- 4 და მან უბრძანა, რომ აეშენებინათ მორებისაგან მესერი, მიწათხრილის შიდა მხარეს; და თხრილიდან მიწას მესერის მორებს აყრიდნენ; და ამგვარად აიძულეს ლამანიელები, ეშრომათ სანამ არ ააგებდნენ ქალაქ ბარაქიანის გარშემო მაგარ კედელს მორებისა და მიწისგან, ძალზედ დიდი სიმაღლის.
- 5 და ეს ქალაქი ამიერიდან იქცა ძლიერ სიმაგრედ და ამ ქალაქში დარაჯობდნენ ლამანიელ ტყვეებს; დიახ, იმ კედლის შიგნით, რომელიც მათ აიძულეს, რომ საკუთარი ხელით აეშენებინათ. ახლა, მორონი იძულებული იყო, ლამანიელთათვის მუშაობა ებრძანებინა, რადგან მუშაობის დროს ადვილი იყო მათი დაცვა; და მას სურდა მთელი თავისი ძალების მოკრება იმ დროისთვის, როდესაც ლამანიელებზე შეტევას განახორციელებდა.
- 6 და იყო ასე, რომ მორონიმ ამგვარად მიაღწია გამარჯვებას ლამანიელთა ერთ-ერთ ყველაზე ძლიერ ჯარზე და დაიპყრო ქალაქი მულეკი, რომელიც ნეფის მიწაზე ლამანიელთა ყველაზე გამაგრებული ქალაქი იყო; და ასე ააგო სიმაგრე, რათა თავისი ტყვეები შეენახა.

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

- 7 და იყო ასე, რომ იმ წელს აღარ შეეცადა ლამანიელებთან ბრძოლას, მაგრამ დაასაქმა თავისი ჯარისკაცები ომისათვის სამზადისში, დიახ, სიმაგრეების მშენებლობაზე, ლამანიელთაგან თავდაცვისათვის, დიახ, ასევე თავისი ქალებისა და ბავშვების შიმშილისა და გაჭირვებისგან გამოსახსნელად და საკვებით თავისი ჯარების უზრუნველსაყოფად.
- 8 და ახლა, იყო ასე, რომ ლამანიელთა ჯარებმა დასავლეთ ზღვის მხარეს, სამხრეთით, მორონის არყოფნის დროს, ნეფიელთა მიწები დაიკავეს, ნეფიელთა შორის შეთქმულების გამო, რამაც მათ შორის უთანხმოება გამოიწვია, დიახ, იმდენად, რომ ლამანიელებმა, მიწის ამ ნაწილში, მათი რამდენიმე ქალაქი დაიკავეს.
- 9 და ამგვარად, თავიანთი ურჯულოების გამო, დიახ, მათ შორის უთანხმოებისა და შეთქმულების გამო, ყველაზე საშიშ ვითარებაში ჩაცვივდნენ.
- 10 და ახლა, აჰა, ცოტაოდენი უნდა ვთქვა ამონის ხალხის შესახებ, რომლებიც თავიდან ლამანიელები იყვნენ, მაგრამ ამონისა და მისი ძმებით ანუ ღვთის ძალითა და სიტყვით, ისინი უფლის რწმენაში მოიქცნენ; და ზარაჰემლას მიწაზე იქნენ მოყვანილნი და იმ დროიდან მათ ნეფიელები იცავდნენ.
- 11 და თავიანთი ფიციდან გამომდინარე, თავს იკავებდნენ, რომ იარაღი არ აეღოთ ძმების წინააღმდეგ, რადგან ფიცი ჰქონდათ დადებული, რომ სისხლს აღარასდროს დაღვრიდნენ; და მათი ფიცის მიხედვით, უნდა დაღუპულიყვნენ; დიახ, ნებას მისცემდნენ საკუთარ თავს, თავიანთი ძმების ხელში ჩავარდნილიყვნენ, რომ არა ის თანაგრძნობა და განსაკუთრებული სიყვარული, რომელსაც ამონი და მისი ძმები განიცდიდნენ მათ მიმართ.
- 12 და ამ მიზეზის გამო, ისინი ზარაჰემლას მიწაზე მოიყვანეს და ნეფიელების მიერ იყვნენ დაცულნი.
- 13 მაგრამ, იყო ასე, რომ როდესაც იხილეს საშიშროება, მრავალი განსაცდელი და უბედურება, რასაც ნეფიელები მათ გამო იტანდნენ, ისინი შეძრა სიბრალულმა და მათ მოისურვეს იარაღის აღება ქვეყნის დასაცავად.

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue among themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

- 14 მაგრამ, აჰა, როდესაც ლამის იყო აიღეს თავიანთი საომარი იარაღი, ჰელამანისა და მისი ძმების დარწმუნებამ სძლია მათ, ვინაიდან მზად იყვნენ თავიანთი ფიცის გასატეხად.
- 15 და ჰელამანი შიშობდა, რომ ამით ისინი დაკარგავდნენ თავიანთ სულებს; ამიტომ, ყველას, ვინც დადო ეს აღთქმა, უნდა ეცქირა თავიანთი ძმებისათვის, რომლებიც იმჟამად გაჭირვებას იტანდნენ სახიფათო პირობებში.
- 16 მაგრამ, აჰა, იყო ასე, რომ მათ ჰყავდათ მრავალი შვილი, რომლებსაც არ ჰქონდათ აღთქმა დადებული, რომ თავიანთ საომარ იარაღს არ აიღებდნენ მტრებისაგან თავის დასაცავად; ამიტომ, ამჟამად ისინი ერთად შეიკრიბნენ, იმდენნი, რამდენსაც იარაღის ტარება შეეძლო და მათ თავიანთ თავს ნეფიელები უწოდეს.
- 17 და მათ დადეს აღთქმა, რომ ნეფიელთა თავისუფლებისთვის იბრძოლებდნენ, დიახ, რომ დაიცავდნენ იმ მიწას სიცოცხლის ფასად; დიახ, აღთქმაც კი დადეს, რომ არ დათმობდნენ თავისუფლებას, არამედ, იბრძოლებდნენ ყველანაირ პირობებში, რათა ნეფიელები და თავი მონობისაგან დაეცვათ.
- 18 ახლა, აჰა, იყო ორი ათასი ახალგაზრდა კაცი, რომელმაც ეს აღთქმა დადო და საომარი იარაღი აიღო თავიანთი ქვეყნის დასაცავად.
- 19 და ახლა, აჰა, რადგან მანამდე ისინი არასდროს არ ყოფილან ნეფიელთათვის უსარგებლონი, ახლაც, ამ დროს, ისინი დიდად დაეხმარნენ, რადგან აიღეს თავიანთი საომარი იარაღი და სურდათ, რომ ჰელამანი ყოფილიყო მათი წინამძღოლი.
- 20 და ისინი ყველანი იყვნენ ახალგაზრდა კაცები და ძალზედ სახელგანთქმულნი სიმამაცით და ასევე ძალითა და ენერგიულობით; მაგრამ, აჰა, ეს არ იყო ყველაფერი. ისინი იყვნენ კაცები, რომლებიც ყოველთვის და ყველაფერში ერთგულები იყვნენ, რასაც კი მიანდობდნენ.
- 21 დიახ, ისინი იყვნენ ჭეშმარიტებისა და კეთილგონიერების ადამიანები, რადგან ისწავლეს ღვთის მცნებების დაცვა, რათა მის წინაშე უბიწოდ ევლოთ.

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

22 და ახლა, იყო ასე, რომ ჰელამანი წინ გაუძღვა ამ ორიათას ახალგაზრდა მეომარს, რათა დახმარებოდა ხალხს მიწის საზღვრებთან სამხრეთით, დასავლეთ ზღვასთან.

23 და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეცხე წელი.

And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

ალმა 54

- 1 და ახლა, იყო ასე: მოსამართლეთა ოცდამეცხრე წლის დასაწყისში, ამორონმა შემოუთვალა მორონის, რომ ტყვეების გაცვლა სურდა.
- 2 და იყო ასე, რომ მორონის ძალზედ გაუხარდა ამ მოთხოვნის გამო, რადგან სურდა, რომ ის სურსათი, რაც ლამანიელთა ტყვეების შესანახად იხარჯებოდა, საკუთარი ხალხის დასახმარებლად გამოეყენებინა; ასევე სურდა თავისი ხალხის დაბრუნება საკუთარი ჯარის გასამაგრებლად.
- 3 ახლა, ლამანიელებს წაყვანილი ჰყავდათ მრავალი ბავშვი და ქალი და მორონის ტყვეებში ანუ მათ შორის, ვინც მორონიმ დააპატიმრა, არც ქალები იყვნენ და არც ბავშვები, ამიტომ, მორონიმ გადაწყვიტა, გამოეყენებინა სამხედრო ფანდი, რომ ლამანიელებისგან მიეღო რაც შეიძლება მეტი დატყვევებული ნეფიელი.
- 4 ამიტომ, მან მისწერა წერილი და ამორონის მსახურს გაატანა, იმავს, რომელმაც მორონის მოუტანა წერილი. ახლა, ეს არის ის სიტყვები, რომლებიც მან ამორონს მისწერა:
- 5 აჰა, ამორონ, მე მოგწერე ცოტაოდენი რამ ამ ომის შესახებ, რომელსაც თქვენ ჩემი ხალხის წინააღმდეგ აწარმოებთ ანუ რომელსაც შენი ძმა აწარმოებდა მათ წინააღმდეგ, რომლის გაგრძელებასაც კიდევ აპირებთ მისი სიკვდილის შემდეგ.
- 6 აჰა, მე მსურს გითხრა ცოტაოდენი რამ ღმერთის სამართალზე და მისი ყოველადღიერი რისხვის ხმლის შესახებ, რომელიც თქვენზე არის აღმართული, თუ არ მოინანიებთ და არ დააბრუნებთ ჯარებს უკან თქვენს მიწაზე ანუ თქვენს მამულზე, რომელიც არის ნეფის მიწა.
- 7 დიახ, მე გეტყობი ყველაფერს, რომ შეგძლებოდა ყოველივე ამის გაგება; დიახ, გეტყობი იმ საშინელ ჯოჯოხეთზე, რომელიც მზად არის მიიღოს ისეთი მკვლელები, როგორიც ხარ შენ და იყო შენი ძმა, თუ არ მოინანიებთ და უარს არ იტყვით მომაკვდინებელ მიზნებზე და არ დაუბრუნდებით თქვენი ჯარებით თქვენს მიწებს.

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:

Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

- 8 მაგრამ, ვინაიდან უარი თქვით ამ ყველაფერზე და იბრძოდით უფლის ხალხის წინააღმდეგ, მე თქვენგან მოველი, რომ ამას კვლავ გააკეთებთ.
- 9 და ახლა, აჰა, ჩვენ მზად ვართ თქვენ დასახვედრად; დიახ, თუ არ შეცვლით თქვენს მიზნებს, აჰა, თავზე რისხვას იწვნევთ ღმერთისგან, რომელიც უარყავით, დიახ, თქვენი სრული განადგურებით.
- 10 მაგრამ, ისე, როგორც ცოცხალია უფალი, ჩვენი ჯარები დაგესხმიან თავს, თუ არ წახვალთ და მალე სიკვდილი მოგვევლინებათ, რადგან ჩვენ დავიცავთ ჩვენს ქალაქებს და მიწებს; დიახ, დავიცავთ ჩვენს სარწმუნოებასა და ღმერთის საქმეს.
- 11 მაგრამ, აჰა, ვფიქრობ, რომ ყოველივე ამაზე ამაოდ გელაპარაკები; ვფიქრობ, რომ ხარ ჯოჯოხეთის შვილი; ამიტომ, მე ვასრულებ ჩემს წერილს და გეუბნები, რომ არ გაგიცვლი ტყვეებს, გარდა იმ პირობისა, რომ ერთ ტყვეში მოგვცემთ კაცს თავისი ცოლითა და შვილებით; თუ ასე მოიქცევით, მე გაგიცვლით.
- 12 და აჰა, თუ ასე არ მოიქცევით, წამოვალ თქვენ წინააღმდეგ ჩემი ჯარებით; დიახ, შევაიარალებ ჩემს ქალებსა და ბავშვებსაც კი და თქვენ წინააღმდეგ წამოვალ და დაგედევნებით თქვენს მიწამდე, რომელიც არის ჩვენი პირველი მემკვიდრეობის მიწა; დიახ, და ეს იქნება სისხლი სისხლისთვის, დიახ, სიცოცხლე სიცოცხლისთვის; და შეგებრძოლებით, სანამ მიწის პირიდან არ განადგურდებით.
- 13 აჰა, მე ვარ განრისხებული, ასევე ჩემი ხალხიც; თქვენ ცდილობდით ჩვენს დახოცვას და ჩვენ ვცდილობდით მხოლოდ თავის დაცვას. მაგრამ, აჰა, თუ კიდევ ეცდებით ჩვენს განადგურებას, ჩვენ შევეცდებით თქვენს განადგურებას; დიახ, ჩვენი მიწისათვის ვიღწვით, ჩვენი პირველი მემკვიდრეობის მიწისთვის.
- 14 ახლა, ვასრულებ ჩემს წერილს. მე ვარ მორონი, ნეფიელთა ხალხის წინამძღოლი.
- 15 ახლა, იყო ასე, რომ ამორონმა, როდესაც მიიღო ეს წერილი, განრისხდა; და მისწერა კიდევ ერთი წერილი მორონის და ეს არის სიტყვები, რომლებიც მან დაწერა:

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

- 16 მე ვარ ამორონი, ლამანიელთა მეფე; ვარ
ამალიკიას ძმა, რომელიც შენ მოკალი. აჰა, მისი
სისხლისთვის შურს ვიძიებ შენზე, დიახ, თავს
დაგესხმები ჩემი ჯარებით, რადგან არ მეშინია
შენი მუქარის.
- 17 რადგან, აჰა, თქვენმა მამებმა სიბოროტე
ჩაიდინეს თავიანთი ძმების მიმართ, ისე, რომ
მოპარეს მათ მმართველობის უფლება,
როდესაც, წესით, ის მათ ეკუთვნოდათ.
- 18 და ახლა, აჰა, თუ დაყრით იარაღს და
დაემორჩილებით მათ მმართველობას, ვისაც ეს
წესით ეკუთვნის, მაშინ მე ვუბრძანებ ჩემს
ხალხს, დათმონ საკუთარი იარაღი და აღარ
გებრძოლონ.
- 19 აჰა, შენ გადმოაფრქვიე მრავალი მუქარა
ჩემსა და ჩემი ხალხის წინააღმდეგ; მაგრამ, აჰა,
ჩვენ არ გვეშინია შენი მუქარის.
- 20 ამისდა მიუხედავად, მე სიხარულით
გაგიცვლი ტყვეებს შენი მოთხოვნის
შესაბამისად, რომ შევიწარმოო საკვები ჩემი
ჯარისკაცებისთვის; და წამოვიწყებთ ომს,
რომელიც იქნება მარადიული; ნეფიელებს ან
დავიმორჩილებთ ან მათ მთლიანად
გავანადგურებთ.
- 21 და რაც ეხება იმ ღმერთს, რომელიც, როგორც
ამბობ, ჩვენ უარყავით, ჩვენ არ ვიცით ასეთი
არსება; არც თქვენ იცით; მაგრამ, რომც იყოს
ასეთი არსება, ჩვენ ეს არ ვიცით, იქნებ მან
შეგვქმნა ისევე, როგორც თქვენ.
- 22 და თუ ასეა, რომ არსებობს ეშმაკი და
ჯოჯობეთი, ნუთუ არ გაგაგზავნის იქ ჩემს
ძმასთან ერთად, რომელიც მოკალით,
რომელიც, შენი სიტყვებით, ასეთ ადგილში
წავიდა? მაგრამ, აჰა, ამ ყველაფერს არ აქვს
მნიშვნელობა.
- 23 მე ვარ ამორონი, ზორამის შთამომავალი,
რომელიც შენმა მამებმა აიყვანეს და
იძულებით გამოიყვანეს იერუსალიმიდან.
- 24 და ახლა, აჰა, მე ვარ თამამი ლამანიელი; აჰა,
ამ ომს ვაწარმოებთ, რომ შური ვიძიოთ მათ
დანაშაულებზე და აღვასრულოთ და მივიღოთ
მმართველობის უფლება; და მე ვასრულებ ჩემს
წერილს მორონისადმი.

I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am
the brother of Amalickiah whom ye have murdered.
Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I
will come upon you with my armies for I fear not
your threatenings.

For behold, your fathers did wrong their brethren,
insomuch that they did rob them of their right to the
government when it rightly belonged unto them.

And now behold, if ye will lay down your arms,
and subject yourselves to be governed by those to
whom the government doth rightly belong, then will
I cause that my people shall lay down their weapons
and shall be at war no more.

Behold, ye have breathed out many threatenings
against me and my people; but behold, we fear not
your threatenings.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners
according to your request, gladly, that I may preserve
my food for my men of war; and we will wage a war
which shall be eternal, either to the subjecting the
Nephites to our authority or to their eternal extinc-
tion.

And as concerning that God whom ye say we have
rejected, behold, we know not such a being; neither
do ye; but if it so be that there is such a being, we
know not but that he hath made us as well as you.

And if it so be that there is a devil and a hell, be-
hold will he not send you there to dwell with my
brother whom ye have murdered, whom ye have
hinted that he hath gone to such a place? But behold
these things matter not.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram,
whom your fathers pressed and brought out of
Jerusalem.

And behold now, I am a bold Lamanite; behold,
this war hath been waged to avenge their wrongs,
and to maintain and to obtain their rights to the gov-
ernment; and I close my epistle to Moroni.

ალმა 55

- 1 და იყო ასე, რომ როდესაც მორონიმ მიიღო ეს წერილი, იგი უფრო მეტად განრისხდა, რადგან იცოდა, რომ ამორონს მშვენივრად ჰქონდა გააზრებული საკუთარი ტყუილი; დიახ, მან იცოდა, რომ ამორონისთვის ცნობილი იყო: მიზეზი, რის გამოც მან ნეფის ხალხის წინააღმდეგ ომი წამოიწყო – უსამართლო იყო.
- 2 და მან თქვა: აჰა, ამორონს არ გავუცვლი ტყვეებს, თუ უარს არ იტყვის თავის მიზანზე, როგორც მე წერილში მივუთითე; რადგან არ დავუშვებ, რომ მან იმაზე მეტი ძალა მიიღოს, რაც აქვს.
- 3 აჰა, ჩემთვის ცნობილია ადგილი, სადაც ლამანიელები ინახავენ ჩემს ხალხს, რომელიც ტყვედ წაიყვანეს; და რადგან ამორონმა არ მიიღო ჩემი მოთხოვნა, აჰა, მე მას მივუბლავ ჩემი სიტყვების შესაბამისად; დიახ, მე მათში სიკვდილს დავთესავ მანამ, სანამ მშვიდობას არ მოითხოვენ.
- 4 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც მორონიმ თქვა ეს ყველაფერი, მან ბრძანა, რომ მის ხალხში მოეძებნათ ვინმე, რომელიც ლამანის შთამომავალი იყო.
- 5 და იყო ასე, რომ მათ იპოვეს ერთი, რომელსაც ერქვა ლამანი; და ის იყო ერთ-ერთი მსახური მეფისა, რომელიც ამალიკიამ მოკლა.
- 6 ახლა, მორონიმ ბრძანა, რომ ლამანი და მისი ჯარისკაცების მცირე ჯგუფი მისულიყო გუშაგებთან, რომლებიც ნეფიელებს დარაჯობდნენ.
- 7 ახლა, ნეფიელები დამწყვდეული ჰყავდათ ქალაქ გიდში; ამიტომ, მორონიმ ლამანი გაამწესა და ჯარისკაცების მცირე რაოდენობას უბრძანა, რომ მასთან ერთად წასულიყვნენ.
- 8 და როდესაც საღამო დადგა, ლამანი მივიდა გუშაგებთან, რომლებიც ნეფიელებს დარაჯობდნენ და აჰა, გუშაგებმა დაინახეს იგი, მათკენ მიმავალი და შეაჩერეს; მაგრამ მან უთხრა: ნუ გეშინიათ, ლამანიელი ვარ. აჰა, ნეფიელებისგან გამოვიქეცი და მათ სძინავთ; და აჰა, მათი ღვინო გვაქვს თან წამოღებული.
- 9 ახლა, როდესაც ლამანიელებმა ეს სიტყვები გაიგეს, მათ იგი სიხარულით მიიღეს; და უთხრეს: მოგვეცი შენი ღვინო, რათა შევსვათ; გვიხარია, რომ ღვინო მოიტანე, რადგან ძალიან დაღლილები ვართ.

Alma 55

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

- 10 მაგრამ ლამანმა უთხრა: მოდით შევინახოთ ჩვენი ღვინო, სანამ ნეფიელებთან საბრძოლველად არ წავალთ. მაგრამ ამ სიტყვებმა მათში ღვინის დალევის უფრო დიდი სურვილი გამოიწვია;
- 11 რადგან მათ თქვეს: დაღლილები ვართ, ამიტომ მოდით შევსვათ ეს ღვინო და მოგვიანებით ღვინოს მოგვცემენ ულუფად, რომელიც გაგვადლიერებს ნეფიელთა წინააღმდეგ საბრძოლველად.
- 12 და ლამანმა მათ უთხრა: როგორც გსურთ, ისე მოიქეცით.
- 13 და იყო ასე, რომ მათ უხვად ღვინო დალიეს; და საამო იყო მათთვის მისი გემო, ამიტომ, უფრო უხვად მიიღეს; და ის იყო მაგარი, იყო რა დამზადებული სიმაგრით.
- 14 და იყო ასე, ისინი სვამდნენ და მხიარულობდნენ და ნელ-ნელა ყველანი დათვრნენ.
- 15 და ახლა, როდესაც ლამანმა და მისმა ჯარისკაცებმა ნახეს, რომ ყველანი დათვრნენ და დაიძინეს, დაბრუნდნენ მორონისთან და უთხრეს ყველაფერი, რაც მოხდა.
- 16 და ახლა, ეს იყო მორონის ჩანაფიქრის მიხედვით. და მორონიმ მოამზადა თავისი ჯარისკაცები საომარი იარაღით; და ქალაქ გიდში შევიდა იმ დროს, როდესაც მთვრალ ლამანიელებს ღრმად ეძინათ და ტყვეებს იმდენი საომარი იარაღი მიაწოდეს, რომ ყველა შეიარაღდა;
- 17 დიახ, მათი ქალების და ყველა ბავშვი, ვისაც საომარი იარაღის ტარება შეეძლოთ, მორონი ყველა დატყვევებულს აიარაღებდა; და ეს ყველაფერი მოხდა სრულ სიჩუმეში.
- 18 მაგრამ ლამანიელები თუნდაც რომ გაეღვიძებინათ, აჰა, მთვრალები იყვნენ და ნეფიელებს მათი მოკვლა შეეძლოთ.
- 19 მაგრამ, აჰა, ეს არ სურდა მორონის; იგი არ ხარობდა მკველობებითა და სისხლისღვრით, არამედ ხარობდა თავისი ხალხის განადგურებისგან გადარჩენით; და რადგან არ სურდა უსამართლობის თავის თავზე აღება, არ ესხმოდა ლამანიელებს და არ ანადგურებდა მათ სიმთვრალის დროს.

But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

And Laman said unto them: You may do according to your desires.

And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, inasmuch that they were all armed;

Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

- 20 მაგრამ, მაინც მიაღწია საკუთარ საწადელს; რადგან შეაიარაღა ის დატყვევებული ნეფიელები, რომლებიც ქალაქის კედლებს შიგნით იყვნენ და მისცა ძალა, დაუფლებოდნენ ქალაქის იმ ნაწილებს, რომლებიც კედლებს შიგნით მდებარეობდა.
- 21 და შემდეგ მან უბრძანა ჯარისკაცებს, რომლებიც მასთან ერთად იყვნენ, უკან დაეხიათ და ლამანიელებისთვის ალყა შემოერთყათ.
- 22 ახლა, აჰა, ეს გაკეთდა ღამით, ასე რომ, როდესაც ლამანიელებმა დილით გაიღვიძეს, დაინახეს, რომ ნეფიელების ალყაში იყვნენ გარედან და მათი ტყვეები შეიარაღებულნი იყვნენ შიგნით.
- 23 და ასე მათ იხილეს, რომ ნეფიელებს მათზე უპირატესობა ჰქონდათ; და ასეთ პირობებში მიხვდნენ, რომ არ იყო მიზანშეწონილი ნეფიელებთან ბრძოლა; ამიტომ, მათმა მთავარსარდლებმა ამოიღეს საომარი იარაღი, წინ გამოვიდნენ და დაყარეს ის ნეფიელთა ფეხებთან, ევედრებოდნენ რა შეწყალებას.
- 24 ახლა, აჰა, ეს სურდა მორონის. მან ისინი დაატყვევა და ქალაქს დაეუფლა და ბრძანა, რომ ყველა დატყვევებული ნეფიელი განთავისუფლებულიყო და ისინი მორონის ჯარს შეუერთდნენ და მისი ჯარისთვის დიდ ძალას წარმოადგენდნენ.
- 25 და იყო ასე, რომ მან უბრძანა დატყვევებულ ლამანიელებს, რომ დაეწყოთ მუშაობა ქალაქ გიდის გარშემო გამაგრებების გასამტკიცებლად.
- 26 და იყო ასე, რომ, როდესაც გაამაგრა ქალაქი გიდი, თავისი სურვილისამებრ, მან ბრძანა, ტყვეები წაეყვანათ ქალაქ ბარაქიანში; და იმ ქალაქსაც იგი იცავდა განსაკუთრებით დიდი ძალებით.
- 27 და იყო ასე, რომ მათ მოახერხეს, ლამანიელთა ყველა ინტრიგის მიუხედავად, შეენახათ და დაეცვათ ყოველი ტყვე, რომელიც აიყვანეს, ასევე მთელი მიწა და უპირატესობა, რომელიც დაიბრუნეს.
- 28 და იყო ასე, რომ ნეფიელებმა კვლავ იწყეს გამარჯვება და უკან დაიბრუნეს თავიანთი უფლებები და უპირატესობები.

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

And it came to pass that he did cause the Lamanites, whom he had taken prisoners, that they should commence a labor in strengthening the fortifications round about the city Gid.

And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had retaken.

And it came to pass that the Nephites began again to be victorious, and to reclaim their rights and their privileges.

- 29 მრავალჯერ შეეცადნენ ლამანიელები ღამით მათი ალყაში მოქცევას, მაგრამ ამ მცდელობებისას მრავალი ტყვედ დაკარგეს.
- 30 და მრავალჯერ შეეცადნენ ნეფიელებისთვის ღვინის შეთავაზებას, რათა ისინი შხამით ან სიმთვრალით გაენადგურებინათ.
- 31 მაგრამ, აჰა, ნეფიელები არ იყვნენ ზანტნი უფლის, თავიანთი ღმერთის, გახსენებაში გაჭირვების ჟამს. შეუძლებელი იყო მათი მახეებში შეტყუება; დიახ, არ იგემებდნენ მათ ღვინოს, სანამ მას რომელიმე ლამანიელ ტყვეს არ მისცემდნენ.
- 32 და ასეთი წინდახედულები იყვნენ, რომ მათ შორის რაიმე შხამი არ გავრცელებულიყო; რადგან, თუ ლამანიელს მოწამლავდა მათი ღვინო, ის ნეფიელებსაც მოწამლავდა; და ასე ამოწმებდნენ ისინი ყოველგვარ თავიანთ სასმელს.
- 33 და ახლა, იყო ასე, რომ მორონის უნდა დაეწყო ქალაქ მორიანტონის შეტევისთვის მზადება; რადგან, აჰა, ლამანიელებმა, თავიანთი შრომით, გაამაგრეს ქალაქი მორიანტონი და ის ძალზედ ძლიერ სიმაგრედ იქცა.
- 34 და მათ განუწყვეტლივ მოჰყავდათ იმ ქალაქში ახალი ძალები, ასევე სურსათ-სანოვანის ახალი მარაგი.
- 35 და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეცხრე წელი.

Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

ალმა 56

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეათე წლისთავზე, პირველი თვის მეორე დღეს, მორონიმ ჰელამანისგან წერილი მიიღო მიწის იმ ნაწილში ხალხის მდგომარეობის შესახებ.
- 2 და ეს არის ის სიტყვები, რომლებიც მან დაწერა; მორონი, ჩემო საყვარელო ძმაო, როგორც უფალში, ასევე ომის განსაცდელში; აჰა, ჩემო საყვარელო ძმაო, შენთვის მაქვს რაღაც სათქმელი მიწის ამ ნაწილში ომის შესახებ.
- 3 აჰა, ორი ათასი შვილი იმ ადამიანებისა, რომლებიც ამონმა ნეფის მიწაზე მოიყვანა – შენ იცი, რომ ესენი იყვნენ ლამანის შთამომავლები, რომელიც ჩვენი მამის, ლეხის, უფროსი შვილი იყო.
- 4 ახლა, არ არის საჭირო შეგახსენო მათი ტრადიციები, რადგან შენთვის ცნობილია ყოველივე ამის შესახებ –
- 5 ამიტომ, საკმარისია გითხრა, რომ ამ ორი ათასმა ახალგაზრდა კაცმა აიღო თავისი საომარი იარაღი და სურთ, ვიყო მათი წინამძღოლი და გამოვიდეთ ჩვენი ქვეყნის დასაცავად.
- 6 და შენ ასევე იცი მათი მამების მიერ დადებული აღთქმის შესახებ, რომ არ აიღებდნენ საომარ იარაღს თავიანთი ძმების სისხლის დასაღვრელად.
- 7 მაგრამ ოცდამეექვსე წელს, როდესაც იხილეს მათ გამო ჩვენი გაჭირვება და განსაცდელი, მზად იყვნენ გაეტეხათ მათ მიერ დადებული აღთქმა და აეღოთ საომარი იარაღი ჩვენ დასაცავად.
- 8 მაგრამ არ დავუშვი, რომ მათ დაერღვიათ ეს აღთქმა, რომელიც მათ დადეს, ვფიქრობ, რომ ღმერთი ჩვენ გაგვამტკიცებს იმდენად, რომ აღარ გაგვიჭირდება მათ მიერ დადებული ფიცის გამო.
- 9 მაგრამ, აჰა, არის რაღაც, რითაც შეიძლება დიდად გავიხაროთ. რადგან, აჰა, ოცდამეექვსე წელს მე, ჰელამანმა, ამ ორი ათას ახალგაზრდა კაცს, ქალაქ იუდეისკენ წინ გავუძეხი, რათა ანტიპუსს დავხმარებოდი, რომელიც მიწის იმ ნაწილში ხალხის წინამძღოლად გყავს დანიშნული.

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

- 10 და მე შევეურთდი ჩემი ორი ათასი შვილით (რადგან ღირსეულნი არიან, შვილები ვუწოდო) ანტიპუსის ჯარს და ამ ძალის გამო ძალზედ გაუხარდა ანტიპუსს; რადგან, აჰა, მისი ჯარი ლამანიელებმა შეამცირეს, ვინაიდან მათმა ძალებმა დახოცეს დიდი რაოდენობის ჩვენი ჯარისკაცები, რის გამოც ჩვენ იძულებულნი ვართ ვიგლოვოთ.
- 11 მიუხედავად ამისა, ჩვენ შეგვიძლია თავი ვინუგეშოთ, რომ ისინი დაიღუპნენ სამშობლოს საქმისათვის და ღმერთისთვის, დიახ, და ისინი არიან ბედნიერნი.
- 12 ასევე ლამანიელებმაც მრავალი ტყვე აიყვანეს, რომელთაგანაც ყველანი მთავარსარდლები იყვნენ, რადგან მეტს არავის არ ტოვებდნენ ცოცხლად. და ვფიქრობთ, რომ ამჟამად ისინი იმყოფებიან ნეფის მიწაზე; ეს ასეა, თუ უკვე არ დახოცეს.
- 13 და ახლა, ეს არის ქალაქები, რომლებიც ლამანიელებმა დაიპყრეს, მრავალი ჩვენი გმირი ჯარისკაცის სისხლისღვრის გზით.
- 14 მიწა მანტი ანუ ქალაქი მანტი და ქალაქი ზიზრომი და ქალაქი კუმენი და ქალაქი ანტიპარა.
- 15 და ეს ის ქალაქებია, რომლებსაც ისინი ფლობდნენ, როდესაც იუდეას ქალაქში ჩამოვედი; და ვნახე ანტიპუსი და მისი ჯარისკაცები, მთელი ძალ-ღონით ჩართულნი ქალაქის გასამაგრებელ სამუშაოებში.
- 16 დიახ, ისინი დაუძღურებულები იყვნენ სხეულით ისევე, როგორც სულით, რადგან გმირულად იბრძოდნენ, დღისით და ღამით შრომობდნენ, რათა დაეცვათ თავიანთი ქალაქები; და ამგვარად იტანდნენ ისინი ყველანაირ მძიმე გაჭირვებას.
- 17 და ახლა, მათ გადაწყვეტილი ჰქონდათ ამ ადგილზე გაემარჯვათ ან მომკვდარიყვნენ; ამიტომ, შენ შეიძლება იფიქრო, რომ ამ მცირეოდენი ძალით, რომელიც მოვიყვანე, დიახ, ამ ჩემმა შვილებმა, მოუტანეს მათ იმედი და დიდი სიხარული.
- 18 და იყო ასე, რომ, როდესაც ლამანიელებმა იხილეს, რომ ანტიპუსმა მიიღო დიდი ძალა თავისი ჯარისთვის, ამორონმა მათ უბრძანა, არ წამოსულიყვნენ არც ქალაქ იუდეაზე, არც ჩვენ წინააღმდეგ საბრძოლველად.

And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nephi; it is so if they are not slain.

And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:

The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.

And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.

Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Ammoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

19 და ამგვარად, უფლის მიერ ვიყავით მადლით მოსილნი; რადგან ჩვენ წინააღმდეგ რომ წამოსულიყვნენ, ასეთ დასუსტებულ, ჩვენს პატარა ჯარს ალბათ გაანადგურებდნენ; მაგრამ, დაცულები ვიყავით.

20 მათ ამორონმა უბრძანა, შეენარჩუნებინათ ის ქალაქები, რომლებიც დაპყრობილი ჰქონდათ. და ასე დასრულდა ოცდამეექვსე წელი. და ოცდამეშვიდე წლის დასაწყისში ჩვენი ქალაქი და თავად ჩვენც, მომზადებულნი ვიყავით თავდაცვისთვის.

21 ახლა, ჩვენ გვსურდა, რომ ლამანიელები ჩვენზე წამოსულიყვნენ; რადგან არ გვსურდა მათზე მათსავე გამაგრებებში შეტევა.

22 და იყო ასე, რომ ჩვენ გარშემო გვყავდა მზვერავები, რომ ეთვალთვალათ ლამანიელთა გადაადგილებებისთვის, რათა მათ ვერ ჩაევლოთ ჩვენს გვერდზე არც ღამით და არც დღისით, ჩრდილოეთით მდებარე სხვა ქალაქებზე შეტევის განსახორციელებლად.

23 რადგან ვიცოდით, რომ არ იყვნენ საკმარისად ძლიერნი იმ ქალაქში მათ დასახვედრად; ამიტომ, ჩვენ გვსურდა, თუ ისინი გვერდზე ჩაგვივლიდნენ, უკნიდან თავს დავსხმოდით; და ამგვარად, შევუტევდით ზურგიდან იმავე დროს, როდესაც წინიდან სხვები დახვდებოდნენ. გვეგონა, რომ დავძლევდით მათ; მაგრამ, აჰა, ამაში არ გაგვიმართლა.

24 ისინი ვერ ბედავდნენ ჩვენ გვერდით ჩავლას მთელი თავიანთი ჯარებით, ვერც მისი ნაწილით, რათა არ აღმოჩენილიყვნენ არასაკმარისად ძლიერნი და არ დამარცხებულიყვნენ.

25 ვერც იმას ბედავდნენ, რომ წამოსულიყვნენ ქალაქ ზარაჰემლას; ვერც ქალაქ ნეფიჰას, მდინარე სიდონის სათავის გადმოლახვას.

26 და ამგვარად, გადაწყვეტილი ჰქონდათ, თავიანთი ძალებით შეენარჩუნებინათ ის ქალაქები, რომლებიც ჰქონდათ აღებული.

27 და ახლა, იყო ასე, რომ ამ წლის მეორე თვეს ჩემი ორი ათასი შვილის მამებმა ბევრი სურსათ-სანოვაგე მოგვიტანეს.

28 ასევე გამოგვიგზავნეს ორი ათასი კაცი ზარაჰემლას მიწიდან. და ამგვარად, მომზადებულები ვიყავით ათი ათასი კაცითა და სურსათ-სანოვაგით მათთვის და ასევე მათი ცოლებისა და შვილებისთვის.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephihah.

And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.

And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.

And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.

29 და ლამანიელებს, ხედავდნენ რა, რომ ჩვენი ძალები დღითი დღე იზრდებოდა და დასახმარებლად სურსათ-სანოვაგე მოგვდიოდა, შეეშინდათ და წამოიწყეს მცირე შეტევები, რომ შეძლებისდაგვარად ბოლო მოეღოთ ჩვენთვის სურსათ-სანოვაგისა და ძალების მოწოდებისათვის.

30 ახლა, როდესაც ვიხილეთ, რომ ლამანიელები ამის გამო აფორიაქდნენ, ჩვენ გადავწყვიტეთ მათ წინააღმდეგ სამხედრო ფანდის გამოყენება; ამიტომ, ანტიპუსმა ბრძანა, რომ გამოვსულიყავი მეზობელი ქალაქისკენ ჩემი ახალგაზრდა შვილებით, თითქოს სურსათ-სანოვაგე მიგვქონდა მეზობელი ქალაქისკენ.

31 და უნდა ჩაგვევლო ქალაქ ანტიპარას ახლოს, თითქოს მივემართებოდით მის იქით მდებარე ქალაქისკენ, ზღვის სანაპიროს საზღვრებში.

32 და იყო ასე, რომ წინ წავედით, თითქოს იმ ქალაქისკენ სურსათ-სანოვაგით მივემართებოდით.

33 და იყო ასე, რომ ანტიპუსი წინ გამოვიდა თავისი ჯარის ნაწილით, დატოვა რა დანარჩენი ქალაქის დასაცავად. მაგრამ წინ არ წავიდა, სანამ ჩემი პატარა ჯარით არ წავედი და არ მივუახლოვდი ქალაქ ანტიპარას.

34 და ახლა, ქალაქ ანტიპარაში, განლაგებული იყო ლამანიელთა ყველაზე ძლიერი ჯარი; დიახ, ყველაზე მრავალრიცხოვანი.

35 და იყო ასე, რომ როდესაც მზვერავებმა მათ ეს შეატყობინეს, ისინი გამოვიდნენ თავიანთი ჯარით და ჩვენს წინააღმდეგ წამოვიდნენ.

36 და იყო ასე, ჩვენ მათ გამოვექეცით ჩრდილოეთისკენ. და ამგვარად, გამოვიტყუეთ ლამანიელთა ყველაზე ძლიერი ჯარი;

37 დიახ, მნიშვნელოვან მანძილზეც კი, ისე, რომ როდესაც მათ იხილეს უკან მომდევარი ანტიპუსის ჯარი მთელი თავისი სიძლიერით, მათ არც მარჯვნივ მოუხვიეს და არც მარცხნივ, არამედ ზუსტად ჩვენ უკან გააგრძელეს სვლა; და როგორც ვფიქრობთ, ჩაფიქრებული ჰქონდათ ჩვენი დახოცვა, სანამ ანტიპუსი მათ დაეწეოდა, ამგვარად, არ იქნებოდნენ ჩვენი ხალხით ალყაში მოქცეულნი.

And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.

And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.

And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.

And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.

And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.

And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;

Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.

38 ახლა, ანტიპუსმა, იხილა რა ჩვენი საშიში მდგომარეობა, ააჩქარა თავისი ჯარის სვლა. მაგრამ, აჰა, დაღამდა; ამიტომ, ისინი ვერ დაგვეწივნენ, ვერც ანტიპუსი დაეწია მათ, ამიტომ, ღამით დაგებანაკდით.

39 და იყო ასე, რომ გათენებამდე, აჰა, ლამანიელები უკვე მოგვდევდნენ. ახლა, ჩვენ არ ვიყავით საკმარისად ძლიერნი, რომ მათ შევბრძოლებოდით; დიახ, არ დავუშვებდი, რომ ჩემი ახალგაზრდა შვილები მათ ხელში ჩაცვენილიყვნენ, ამიტომ, გავაგრძელეთ სვლა და უდაბნოსკენ გავემართეთ.

40 ახლა, ისინი ვერ ბედავდნენ ვერც მარჯვნივ მოხვევას, ვერც მარცხნივ, რომ ალყაში არ მოქცეულიყვნენ; არც მე არ მოვუხვევდი მარჯვნივ ან მარცხნივ, რათა არ დამწოდნენ და მათ წინ ვერ დავუდგებოდით, რადგან დაგვხოცავდნენ და გაქცევას მოახერხებდნენ; ამიტომ, მთელი დღე გავრბოდით უდაბნოში, დაღამებამდეც კი.

41 და იყო ასე, რომ კვლავ, როდესაც დილის შუქმა გამოანათა, ვიხილეთ მომდევარი ლამანიელები და ჩვენ მათ გავექეცით.

42 მაგრამ, იყო ასე, რომ მათ დიდხანს არ გვდიეს, რადგან გაჩერდნენ; და ეს იყო მეშვიდე თვის მესამე დღის დილით.

43 და ახლა, არ ვიცოდით, დაეწია თუ არა მათ ანტიპუსი, მაგრამ მე ჩემ ჯარისკაცებს ვუთხარი: აჰა, ჩვენ არ ვიცით, მაგრამ ისინი შეიძლება შეჩერდნენ იმისათვის, რომ ჩვენ მათ თავს დავესხათ, რათა თავიანთ მახეში გაგვაბან;

44 ამიტომ, რას იტყვით, ჩემო შვილებო, წახვალთ მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად?

45 და ახლა, მე გეუბნები, მორონი, ჩემო საყვარელო ძმაო, რომ არასდროს მინახავს ასეთი დიდი სიმამაცე ნეფიელთა შორის.

46 რადგან მე ყოველთვის ვუწოდებდი მათ ჩემს შვილებს (რადგან ყოველი მათგანი ძალზედ ახალგაზრდა იყო) მიუხედავად ამისა, მათ მითხრეს: მამა, აჰა, ჩვენი ღმერთი არის ჩვენთან და იგი არ დაუშვებს, რომ დავკცეთ; ამიტომ, მოდი წინ წავიდეთ; ჩვენ ძმებს არ დავხოცავდით, მათ ჩვენთვის თავი რომ დაენებებინათ; ამიტომ, მოდი წავიდეთ, რათა მათ ანტიპუსის ჯარს არ სძლიონ.

And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.

And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.

Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.

And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.

But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

- 47 ახლა, მათ არასდროს არ ეომათ, მაგრამ სიკვდილის არ ეშინოდათ; და თავისი მამების თავისუფლებაზე უფრო ფიქრობდნენ, ვიდრე საკუთარ სიცოცხლეზე; დიახ, დედებმა ასწავლეს, რომ, თუ არ დაეჭვდებიან, ღმერთი მათ გამოიხსნის.
- 48 და მათ გამიმეორეს თავიანთი დედების სიტყვები და თქვეს: ეჭვი არ გვეპარება, ჩვენმა დედებმა ეს იცოდნენ.
- 49 და იყო ასე, რომ შემოვტრიალდი, ჩემი ორი ათასით, ლამანიელთა წინააღმდეგ, რომლებიც ჩვენ მოგვდევენ. და ახლა, აჰა, ანტიპუსის ჯარი მათ დაეწია და დაიწყო საშინელი ბრძოლა.
- 50 ანტიპუსის ჯარი დაღლილი იყო მცირე დროის განმავლობაში გრძელი ლაშქრობის გამო, ლამის ლამანიელთა ხელში ჩაცვენილიყვნენ; და რომ არ დავბრუნებულიყავი ჩემი ორი ათასით, ისინი მიზანს მიაღწევდნენ.
- 51 რადგან ანტიპუსი მახვილით დაეცა და მრავალი მათი წინამძღოლიც, დაღლილობის გამო, რაც გამოწვეული იყო მათი ლაშქრობის სიჩქარით; ამიტომ, ანტიპუსის ჯარისკაცები დაბნეულები იყვნენ რა თავიანთი წინამძღოლების დაცემით, იწყებდნენ ლამანიელებისაგან უკან დახევას.
- 52 და იყო ასე, რომ ლამანიელები გამხნევდნენ და მათ დაედევნენ; და ამგვარად, ლამანიელები მათ მთელი ძალით მისდევდნენ, როდესაც ჰელამანი დაესხა თავს ზურგიდან თავისი ორი ათასით და დაიწყო მათი დიდი ოდენობით ხოცვა ისე, რომ ლამანიელთა მთელი ჯარი გაჩერდა და ჰელამანისკენ შემობრუნდა.
- 53 ახლა, როდესაც ანტიპუსის ჯარისკაცებმა იხილეს, რომ ლამანიელებმა მათ ზურგი აქციეს, შეაგროვეს თავიანთი ადამიანები და კვლავ დაესხნენ ლამანიელებს ზურგიდან.
- 54 და ახლა, იყო ასე, რომ ჩვენ, ნეფის ხალხმა, ანტიპუსის ხალხმა და მე ჩემი ორი ათასით, ალყაში მოვაქციეთ ლამანიელები და დავხოცეთ; დიახ, ისე, რომ იძულებულები იყვნენ საომარი იარაღი დაეყარათ და ტყვეებად ჩაგვბარებოდნენ.

Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

And they rehearsed unto me the words of their mothers, saying: We do not doubt our mothers knew it.

And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

55 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც დაგვინებდნენ, აჰა, მე დავითვალე ეს ახალგაზრდა კაცები, რომლებიც ჩემთან ერთად იბრძოდნენ, მეშინოდა რა, რომ მრავალი მათგანი იყო მოკლული.

56 მაგრამ, აჰა, ჩემდა გასახარად, არცერთი მათი სული არ იყო მიწაზე დაცემული; დიახ, ისინი იბრძოდნენ, ვითარცა ღვთის ძალით; დიახ, არასდროს არ ყოფილა ცნობილი, რომ ადამიანი იბრძოდეს ასეთი სასწაულებრივი ძალით; და ისეთი სასწაულებრივი ძალით დაესხნენ ისინი ლამანიელებს, რომ მათ შეეშინდათ; და ამის გამო ლამანიელები ტყვეებად ჩაგვბარდნენ.

57 და რადგან ტყვეებისთვის არ გვქონდა ადგილი, რომ მათთვის გვეგუშაგა და დაგვეცვა ლამანიელთა ჯარებისგან, ისინი გავაგზავნეთ ზარაჰემლას მიწაზე და მათთან ერთად ანტიპუსის ადამიანების ის ნაწილი, რომლებიც არ დაიხოცნენ; და დანარჩენები ავიყვანე და ჩემს ახალგაზრდა ამონიელებს შევუერთე და უკან, ქალაქ იუდეისკენ გავემართეთ.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

ალმა 57

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ ამორონისგან წერილი მივიღე. მეფე აცხადებდა, რომ თუ გადავცემდი იმ სამხედრო ტყვეებს, რომლებიც ჩვენ დავატყვევეთ, მაშინ იგი ქალაქ ანტიპარას გადაგვცემდა.
- 2 მაგრამ, მეფეს წერილში მივწერე, რომ დარწმუნებულნი ვიყავით, ჩვენს ძალებს ჰქონდა შესაძლებლობა, ქალაქი ანტიპარა აეღო საკუთარი ძალებით; და ტყვეების გადაცემით იმ ქალაქის სანაცვლოდ, ჩვენ უგუნურად მოვიქცეოდით და რომ მხოლოდ გაცვლის პირობით გადავცემდით ჩვენს ტყვეებს.
- 3 და ამორონმა უარყო ჩემი წერილი, რადგან არ სურდა ტყვეების გაცვლა; ამიტომ, დავიწყეთ მზადება ქალაქ ანტიპარაზე თავდასხმისთვის.
- 4 მაგრამ ქალაქ ანტიპარას ხალხმა დატოვა ქალაქი და თავიანთ სხვა ქალაქებში გაიხიზნა, რომლებიც მათ მფლობელობაში იყო, რათა ის ქალაქები გაემარებინათ; და ამგვარად, ქალაქი ანტიპარა ჩვენ ხელში ჩავარდა.
- 5 და ასე დამთავრდა მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეცხრე წელი.
- 6 და იყო ასე, რომ ოცდამეცხრე წლის დასაწყისში ჩვენ მივიღეთ სურსათ-სანოვარის მარაგი და ასევე ჩვენი ჯარისათვის დამატებითი ძალები ზარაჰმლას მიწიდან და მის გარშემო მიწებიდან, ექვსი ათასი კაცის რაოდენობით, ამონიელთა სამოცი შვილის გარდა, რომლებიც მოვიდნენ, რომ შეერთებოდნენ თავიანთ ძმებს, ჩემს პატარა ორათასიან რაზმს. და ახლა, აჰა, ჩვენ ვიყავით ძლიერნი, დიახ, ჩვენ ასევე უხვად სურსათ-სანოვარე გვქონდა მიღებული.
- 7 და იყო ასე, რომ ჩვენი სურვილი იყო, დაგვეწყობო ბრძოლა ჯართან, რომელიც განლაგებული იყო ქალაქ კუმენის დასაცავად.
- 8 და ახლა, აჰა, მე გაჩვენებ, რომ მალე ავისრულეთ ჩვენი სურვილი; დიახ, ჩვენი ძლიერი ძალებით ანუ ჩვენი ძლიერი ძალების ნაწილით, დამე, ალყაში მოვაქციეთ ქალაქი კუმენი, სურსათ-სანოვარის მარაგის მიღებამდე ცოტა ხნით ადრე.

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

- 9 და იყო ასე, რომ დავბანაკდით ქალაქის გარშემო მრავალი ღამის განმავლობაში; მაგრამ, გვეძინა ჩვენს ხმლებზე და გვყავდა გუშაგები, რომ ლამანიელები არ დაგვსხმოდნენ თავს ღამით და არ დავეხოცეთ, რაც მათ ბევრჯერ სცადეს; მაგრამ, რამდენჯერაც სცადეს, იმდენჯერ დაიღვარა მათი სისხლი.
- 10 მოგვიანებით მათი სურსათ-სანოვავის მარაგი მოიტანეს და აპირებდნენ ქალაქში ღამე შესვლას. მაგრამ ჩვენ, ლამანიელების ნაცვლად, ნეფიელები აღმოვჩნდით; ამიტომ, შევიპყართ ისინი და მათი სურსათ-სანოვავე.
- 11 მიუხედავად იმისა, რომ ლამანიელები ამგვარად მოკვეთილნი იყვნენ დახმარებისგან, მაინც გადაწყვეტილი ჰქონდათ ქალაქის დაცვა; ამიტომ, საჭირო გახდა, აგველო ეს სურსათ-სანოვავე და გაგვეგზავნა იუდეაში და ტყვეები – ზარაჰემლას მიწაზე.
- 12 და იყო ასე, რომ არ გასულა მრავალი დღე, როდესაც დახმარების ყველა იმედი გაქარწყლდა ლამანიელთათვის; ამიტომ, ქალაქი ხელში გადმოგვცეს; და ასე აღვასრულეთ ჩვენი ჩანაფიქრი ქალაქ კუმენის ასაღებად.
- 13 და იყო ასე, რომ ჩვენი ტყვეები იმდენად მრავალრიცხოვანი იყვნენ, რომ დიდი სიმრავლის მიუხედავად, იძულებულები ვიყავით მთელი ძალები გამოგვეყენებინა მათ დასაცავად ან უნდა დაგვეხოცა ისინი.
- 14 რადგან, აჰა, გარბოდნენ დიდი ჯგუფებით და ქვებითა და ჯოხებით ან ყველაფრით, რაც ხელში მოხვდებოდათ, იბრძოდნენ, ამგვარად, ორ ათასამდე მათგანი დავხოცეთ მას შემდეგ, რაც სამხედრო ტყვეებად ჩაგვბარდნენ.
- 15 ამიტომ, ჩვენთვის საჭირო გახდა მათთვის ან სიცოცხლე მოგვესწრაფებინა ან მახვილით ხელში დაგვეცვა ისინი ზარაჰემლას მიწამდე; და ასევე ჩვენი სურსათ-სანოვავე იყო საკმარისი მხოლოდ ჩვენი ადამიანებისთვის, იმისდა მიუხედავად, რაც ლამანიელებს წავართვით.

And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they attempted this their blood was spilt.

At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.

And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.

And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.

But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.

For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, in-somuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.

Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not any more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.

- 16 და ახლა, ასეთ უმძიმეს პირობებში, ეს იქცა ძალზედ სერიოზულ საქმედ, რათა გადაწყვეტილება მიგველო ამ სამხედრო ტყვეების შესახებ; ამისდა მიუხედავად, გადაწყვიტეთ, ზარაჰემლას მიწაზე გაგვეგზავნა ისინი; ამიტომ, გამოვყავით ჯარისკაცების ნაწილი და ტყვეებზე მეთვალყურეობა გადავეცით, რათა ზარაჰემლას მიწაზე ჩაეყვანათ.
- 17 მაგრამ, იყო ასე, რომ მომდევნო დღეს ისინი დაბრუნდნენ. ახლა, აჰა, არ გამოვკითხეთ ტყვეების შესახებ; რადგან, აჰა, ლამანიელები მოდიოდნენ ჩვენზე და ისინი კარგ დროს მობრუნდნენ, რათა მათ ხელში ჩავარდნისგან გადავერჩინეთ. რადგან, აჰა, ამორონმა გაუგზავნა მათ დახმარება, სურსათ-სანოვავის ახალი მარაგი და ასევე მრავალრიცხოვანი ჯარი.
- 18 და იყო ასე, რომ ის ჯარისკაცები, რომლებიც ტყვეებთან ერთად გავაგზავნეთ, დროულად მოვიდნენ მათ შესაჩერებლად, რადგან მათ ლამის იყო დაგვძლიეს.
- 19 მაგრამ, აჰა, ჩემი პატარა ორი ათას სამოციანი რაზმი იბრძოდა ყველაზე სასოწარკვეთილად; დიახ, ისინი მტკიცენი იყვნენ ლამანიელთა წინაშე და ხოცავდნენ ყველას, ვინც მათ ეწინააღმდეგებოდა.
- 20 და იმ დროს, როდესაც ჩვენი ჯარის დანარჩენი ნაწილი უკვე მზად იყო ლამანიელებისგან უკან დაეხია, აჰა, ეს ორი ათას სამოცი იყო მტკიცე და შეუპოვარი.
- 21 დიახ, მემორჩილებოდნენ და ზუსტად ასრულებდნენ ბრძანების ყოველ სიტყვას; დიახ, მათ მიეცათ რწმენის შესაბამისად და მე გამახსენდა ის სიტყვები, რაც მათ მითხრეს, რომ დედებმა ასწავლეს.
- 22 და ახლა, აჰა, ამ ჩემი შვილებისადმი და იმ ჯარისკაცებისადმი, რომლებიც ამოვარჩიეთ ტყვეების გადასაყვანად, ვართ დავალებულნი ამ დიდი გამარჯვებისათვის; რადგან ეს მათ დაამარცხეს ლამანიელები; ამიტომაც ისინი უკან, ქალაქ მანტისკენ განდევნეს.
- 23 და ჩვენ ქალაქი კუმენი შევინარჩუნეთ და მახვილით ყველანი არ გავნადგურდით; ამისდა მიუხედავად, დიდი დანაკარგი ვიწვინეთ.

And now, in those critical circumstances, it became a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; therefore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

Yea, and they did obey and observe to perform every word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suffered great loss.

24 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ლამანიელები გაიქცნენ, მე დაუყოვნებლივ გავეცი ბრძანება, რომ ჩემი ჯარისკაცები, რომლებიც დაიჭრნენ, გამოერჩიათ მოკლულებიდან და ვბრძანე, რომ მათთვის ჭრილობები გადაეხვიათ.

25 და იყო ასე, რომ ასეთი იყო ორასი, ჩემი ორი ათას სამოციდან, რომლებიც სისხლის დაკარგვის გამო დაუძლურებულნი იყვნენ; ამისდა მიუხედავად, ღვთის სიკეთითა და ჩვენდა გასაოცრად, ასევე მთელი ჯარის გასახარად, მათგან არცერთი სული არ დაღუპულა; დიახ, და არ იყო მათ შორის არცერთი სული, რომელსაც არ ჰქონდა მრავალი ჭრილობა მიღებული.

26 და ახლა, მათი გადარჩენა გასაოცარი იყო მთელი ჩვენი ჯარისათვის, დიახ, რადგან ცოცხლები გადარჩნენ, როდესაც მათი ათასობით ძმა დახოცეს. და ჩვენ სამართლიანად ვთვლით, რომ ეს მოხდა ღვთის სასწაულებრივი ძალით, მათი ღრმა რწმენის გამო იმაში, რისი რწმენაც ასწავლეს – რომ არსებობს მართალი ღმერთი და ის, ვინც არ დაეჭვდება, მისი საოცარი ძალით იქნება დაცული.

27 ახლა, ასეთი იყო მათი რწმენა, ვისზეც ვლაპარაკობ; ისინი არიან ახალგაზრდები და მტკიცე გონება აქვთ და სასოება მუდამ ღმერთისთვის აქვთ მინდობილი.

28 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც ამგვარად მოვრჩით დაჭრილებზე ზრუნვას და დავმარხეთ ჩვენი დახოცილები, ასევე ლამანიელთა დახოცილებიც, რომლებიც მრავალნი იყვნენ, აჰა, ჩვენ გიდს ვკითხეთ იმ ტყვეების შესახებ, რომლებიც ზარაჰემლას მიწაზე მათთან ერთად გაემართნენ.

29 ახლა, გიდი იყო მთავარსარდალი იმ რაზმისა, რომელიც დანიშნული იყო, რათა ისინი დაეცვათ გზაში იმ მიწისაკენ.

30 და ახლა, ეს არის სიტყვები, რომლებიც გიდმა მითხრა: აჰა, ჩვენ დავიწყეთ სვლა ზარაჰემლას მიწისკენ, ჩვენს ტყვეებთან ერთად. და იყო ასე, რომ შევხვდით ჩვენი ჯარების მზვერავებით, რომლებიც ლამანიელთა ბანაკის სათვალთვალოდ იყვნენ გაგზავნილები.

And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

And it came to pass that there were two hundred, out of my two thousand and sixty, who had fainted because of the loss of blood; nevertheless, according to the goodness of God, and to our great astonishment, and also the joy of our whole army, there was not one soul of them who did perish; yea, and neither was there one soul among them who had not received many wounds.

And now, their preservation was astonishing to our whole army, yea, that they should be spared while there was a thousand of our brethren who were slain. And we do justly ascribe it to the miraculous power of God, because of their exceeding faith in that which they had been taught to believe—that there was a just God, and whosoever did not doubt, that they should be preserved by his marvelous power.

Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

- 31 და მათ შემოგვდალადეს სიტყვებით: აჰა, ლამანიელთა ჯარები გაემართებიან ქალაქ კუმენისკენ და აჰა, ისინი მას თავს დაესხმიან, დიახ, და ჩვენს ხალხს გაანადგურებენ.
- 32 და იყო ასე, რომ ჩვენმა ტყვეებმა გაიგეს მათი ღალადი, რის გამოც გათამამდნენ და წამოიწყეს ჩვენ წინააღმდეგ ჯანყი.
- 33 და იყო ასე: მათი აჯანყების გამო ჩვენ მათზედ ხმლები ავწიეთ. და იყო ასე, რომ ერთად გამოიქცნენ ჩვენს ხმლებზე, რითაც მათი უმეტესობა დაიხოცა; დანარჩენები გამოეხსნენ და გაიქცნენ.
- 34 და აჰა, როდესაც გარბოდნენ, ვერ ვეწეოდით, ჩვენ სწრაფად გავემართეთ ქალაქ კუმენისკენ; და აჰა, დროზე მივედით, რომ დავხმარებოდით ჩვენს ძმებს ქალაქის დაცვაში.
- 35 და აჰა, კვლავ გავთავისუფლდით მტრის ხელიდან. და კურთხეულია ჩვენი ღმერთის სახელი; რადგან, აჰა, ეს მან გამოგვიხსნა, დიახ, გააკეთა რა ეს დიდი საქმე ჩვენთვის.
- 36 ახლა, იყო ასე, რომ, როდესაც მე, ჰელამანმა, გიდის სიტყვები მოვისმინე, აღვივსე ძალზედ დიდი სიხარულით ღვთის სიკეთისათვის, დაგვიცვა რა, რომ ყველანი არ დავდუპულიყავით; დიახ, მე მწამს, რომ დახოცილთა სულები შევიდნენ ღვთის სავანეში.

And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.

And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.

Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

ალმა 58

- 1 და აჰა, ჩვენი შემდეგი მიზანი იყო ქალაქ მანტის ალება; მაგრამ, აჰა, არანაირი საშუალება არ იყო, რომ ისინი ქალაქიდან გამოგვეყვანა ჩვენი პატარა რაზმებით. რადგან, აჰა, მათ ახსოვდათ, რაც მანამდე გავაკეთეთ; ამიტომ, ვერ შევძელით გამაგრებებიდან მათი გამოტყუება.
- 2 და ისინი იმდენად აღემატებოდნენ ჩვენს ჯარს რიცხოვნობად, რომ ვერ ვბედავდით წინ გამოსვლას და მათზე მათსავე გამაგრებებზე თავდასხმას.
- 3 დიახ, საჭირო გახდა, რომ ჩვენი ხალხი გამოგვეყენებინა მიწის იმ ნაწილების დასაცავად, რომლებიც დავიბრუნეთ მფლობელობაში; ამიტომ, საჭირო გახდა, რომ დავლოდებოდით, რათა მიგველო მეტი ძალები ზარაჰემლას მიწიდან, ასევე სურსათ-სანოვაგის ახალი მარაგი.
- 4 და იყო ასე, რომ ამის გამო ჩვენი მიწის მმართველთან ელჩი გავაგზავნე, რათა შეგვეტყობინებინა მისთვის ჩვენი ხალხის მდგომარეობა. და იყო ასე, რომ ზარაჰემლას მიწიდან სურსათ-სანოვაგესა და ძალებს დაველოდეთ.
- 5 მაგრამ, აჰა, ამან მხოლოდ მცირეოდენი სარგებელი მოგვიტანა; რადგან ლამანიელებიც ასევე ყოველდღიურად დიდ ძალებს იღებდნენ, ასევე ბევრ სურსათ-სანოვაგეს; და ასეთი იყო იმჟამად ჩვენი მდგომარეობა.
- 6 და ლამანიელები ხანდახან გვიტევდნენ, ჰქონდათ რა გადაწყვეტილი სამხედრო ფანდით ჩვენი განადგურება; ამისდა მიუხედავად, მათი თავშესაფრებისა და გამაგრებების გამო, ვერ ვახერხებდით მათთან ბრძოლის დაწყებას.
- 7 და იყო ასე, რომ ასეთ მძიმე პირობებში მოგვიწია ლოდინი მრავალი თვის განმავლობაში, სანამ ლამის არ დავიღუპეთ საკვების უკმარისობის გამო.
- 8 მაგრამ, იყო ასე, რომ მივიღეთ საკვები, რომელიც ჩვენ დასახმარებლად ორი ათასი ჯარისკაცის დაცვით მოგვიტანეს; და ეს იყო მთელი დახმარება, რაც მივიღეთ, რათა მტრის ხელში ჩავარდნისგან გადაგვერჩინა თავი და სამშობლო, დიახ, რომ დავპირისპირებოდით მტერს, რომელიც უთვალავი იყო.

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

- 9 და ახლა, ჩვენი სირთულეების მიზეზი ანუ მიზეზი იმისა, რომ არ გამოგვიგზავნეს მეტი ძალა, ჩვენთვის არ იყო ცნობილი; ამიტომ, ვიყავით დამწუხრებულნი და შიშით აღვსილნი, რომ ჩვენს მიწას არ მოვლენოდა ღვთის განაჩენი ჩვენს დასაქცევად და მთლიანად გასანადგურებლად.
- 10 ამიტომ, ღმერთისადმი ლოცვაში იღვრებოდა ჩვენი სული, რათა განვემტკიცებინეთ და გამოვეხსენით მტრის ხელიდან, დიახ, ასევე მოეცა ძალა, რათა შეგვენარჩუნებინა ქალაქები და მიწები და ქონება ჩვენი ხალხის მხარდასაჭერად.
- 11 დიახ, იყო ასე, რომ უფალმა, ჩვენმა ღმერთმა, ჩაგვისახა იმედი, რომ გამოგვისნიდა; დიახ, მშვიდობა აუწყა ჩვენს სულებს და გვიბოძა დიდი რწმენა და გვიბრძანა, რომ მასში გვექონოდა ჩვენი გამოსხნის იმედი.
- 12 და გავმხნევდით იმ მცირე ძალით, რომელიც მივიღეთ და გამბედაობით აღვივსეთ, რათა დაგვეძლია მტერი და შეგვენარჩუნებინა მიწები, ქონება და ცოლ-შვილი და ჩვენი თავისუფლების საქმე.
- 13 და ასე გამოვედით წინ, მთელი ჩვენი ძალით, ლამანიელთა წინააღმდეგ, რომლებიც ქალაქ მანტიში იყვნენ; და კარვები გავშალეთ უდაბნოს ნაპირთან, რომელიც იყო ქალაქთან ახლოს.
- 14 და იყო ასე, რომ მომდევნო დღეს, როდესაც ლამანიელებმა იხილეს, რომ უდაბნოს საზღვრებთან ვიმყოფებოდით, რომლებიც ქალაქთან ახლოს იყო, მათ მოაგზავნეს მზვერავები ჩვენ გარშემო, რათა გაეგოთ ჩვენი ჯარის რაოდენობა და სიძლიერე.
- 15 და იყო ასე, რომ, როდესაც იხილეს, რომ არ ვიყავით ძლიერნი რიცხობრივად და ეშინოდათ რა, რომ მოვკვეთდით მათი დახმარებიდან, თუ არ გამოვიდოდნენ ჩვენ წინააღმდეგ საბრძოლველად და არ დაგვხოცავდნენ და ასევე ეგონათ რა, რომ ადვილად გაგვანადგურებდნენ თავიანთი უთვალავი ჯარით, ამიტომ დაიწყეს მზადება ჩვენ წინააღმდეგ საბრძოლველად.

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, insomuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

- 16 და როდესაც ვიხილეთ, რომ ამზადებდნენ სამზადისს, რათა ჩვენ წინააღმდეგ გამოსულიყვნენ, აჰა, მე გიდს ვუბრძანე, ჯარისკაცების მცირე რაზმით დამალულიყო უდაბნოში, ასევე ტეომნერიც მცირე რაზმით უნდა დამალულიყო უდაბნოში.
- 17 ახლა გიდი და მისი ჯარისკაცები იყვნენ მარჯვნივ და დანარჩენები მარცხნივ; და როდესაც ისინი ამგვარად დაიმაღლნენ, აჰა, დავრჩი ჩემი ჯარის ნაწილით იმავე ადგილზე, სადაც თავდაპირველად კარვები გავშალეთ, ველოდებოდით რა, როდის გამოვიდოდნენ ლამანიელები საბრძოლველად.
- 18 და იყო ასე, რომ ლამანიელები გამოვიდნენ თავიანთი უთვალავი ჯარით ჩვენ წინააღმდეგ. და როდესაც ისინი მოგვიახლოვდნენ და ლამის ხმლებით თავს დაგვესხნენ, მე ვუბრძანე ჯარისკაცებს, რომლებიც ჩემთან იყვნენ, რომ დაეხიათ უკან უდაბნოსკენ.
- 19 და იყო ასე, რომ ლამანიელები უკან დიდი სისწრაფით დაგვედევნენ, რადგან ძალზედ დიდი სურვილი ჰქონდათ, რომ დასახოცად შევეპყარით; ამიტომ, უდაბნოში გამოგვეყვნენ და ჩვენ გიდისა და ტეომნერის შუაში გავიარეთ, იმგვარად, რომ ლამანიელებს ისინი ვერ შეენიშნათ.
- 20 და იყო ასე, რომ როდესაც ლამანიელებმა ჩაიარეს ანუ როდესაც მათმა ჯარმა ჩაიარა, გიდი და ტეომნერი გამოვიდნენ თავიანთი სამალავებიდან და გზა გადაუჭრეს ლამანიელთა მზვერავებს, რათა უკან ქალაქში ვერ დაბრუნებულიყვნენ.
- 21 და იყო ასე, რომ როდესაც გზა გადაუჭრეს, შემდეგ გაიქცნენ ქალაქისკენ და თავს დაესხნენ გუშაგებს, რომლებიც ქალაქის დასაცავად იყვნენ დატოვებულნი, ისე, რომ გაანადგურეს გუშაგები და ქალაქი აიღეს.
- 22 ახლა, ასე მოხდა იმის გამო, რომ ლამანიელებმა დაუშვეს, რომ მთელი მათი ჯარი, გარდა რამდენიმე გუშაგისა, უდაბნოში გაიტყუეს.
- 23 და იყო ასე, რომ გიდი და ტეომნერი ასეთი ხერხით დაეუფლნენ მათ გამაგრებებს. და იყო ასე, რომ უდაბნოში დიდი ხნის მოგზაურობის შემდეგ, გეზი ავიღეთ ზარაჰემლას მიწისკენ.

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, inasmuch that they were not discovered by the Lamanites.

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

24 და როდესაც ლამანიელებმა იხილეს, რომ ზარაჰემლას მიწისკენ მიემართებოდნენ, მათ ძალზედ შეეშინდათ, რათა ამგვარად არ ყოფილიყო დაგეგმილი მათი განადგურება; ამიტომ, მათ უკან უდაბნოსკენ დაიწყეს დახევა, დიახ, იმავე გზით, რომლითაც მოვიდნენ.

25 და აჰა, დაღამდა და მათ გაშალეს კარვები, რადგან ლამანიელთა მთავარსარდლებს ეგონათ, რომ ნეფიელები დაიღალნენ ლაშქრობით; და ეგონათ, რომ მისდევდნენ მათ მთელ ჯარს, ამიტომ ქალაქ მანტიზე აღარ ფიქრობდნენ.

26 ახლა, იყო ასე, რომ, როდესაც დაღამდა, მე ვუბრძანე ჩემს ჯარისკაცებს, არ დაეძინათ და მიწა მანტისკენ სხვა გზით წავსულიყავით.

27 და ჩვენი ღამის ლაშქრობის გამო, აჰა, მომდევნო დღეს, ლამანიელებს გავცდით, ისე რომ ქალაქ მანტიში მათზე ადრე მივედით.

28 და იყო ასე, რომ ამ სამხედრო ფანდით ჩვენ ავიღეთ ქალაქი მანტი სისხლისღვრის გარეშე.

29 და იყო ასე, რომ როდესაც ლამანიელთა ჯარები ქალაქთან მივიდნენ და იხილეს, რომ მომზადებულები ვიყავით მათ დასახვედრად, ისინი ძალზედ გაოცდნენ და შიშის თავზარი დაეცათ, ისე, რომ უდაბნოში გაიქცნენ.

30 და იყო ასე, რომ ლამანიელთა ჯარები გაიქცნენ მთელი მიწის ამ ნაწილიდან. მაგრამ, აჰა, მიწიდან მათ თან წაიყვანეს მრავალი ქალი და ბავშვი.

31 და ის ქალაქები, რომლებიც აღებული ჰქონდათ ლამანიელებს, ყოველი მათგანი, ამჟამად ჩვენს მფლობელობაშია; და ჩვენი მამები, ქალები და ბავშვები უბრუნდებიან თავიანთ სახლებს – ყველანი, მათ გარდა, რომლებიც ლამანიელებმა დაატყვევეს და თან წაიყვანეს.

32 მაგრამ, აჰა, ჩვენი ჯარები იყო მცირერიცხოვანი, რათა დაგვეცვა ასეთი დიდი რაოდენობის ქალაქი და მამული.

33 მაგრამ, აჰა, ჩვენ ვანდობთ სასოებას ჩვენს ღმერთს, რომელმაც ამ მიწებზე გვიბოძა გამარჯვება, ასე რომ, დავიბრუნეთ ის ქალაქები და ის მიწები, რომლებიც ჩვენი საკუთრება იყო.

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, insomuch that they did flee into the wilderness.

Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.

And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.

But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.

But behold, we trust in our God who has given us victory over those lands, insomuch that we have obtained those cities and those lands, which were our own.

- 34 ახლა, ჩვენ არ ვიცით, რა მიზეზით არ გვაძლევს მეტ ძალას ხელისუფლება; არც იმ ადამიანებმა, რომლებიც ჩვენთან მოვიდნენ, არ იციან, რატომ არ ვიღებთ მეტ ძალას.
- 35 აჰა, არ ვიცით, მაგრამ შეიძლება წარუმატებლები ხართ და მიიზიდეთ ძალები მიწის იმ ნაწილში; თუ ეს ასეა, მაშინ ჩვენ არ გვაქვს სურვილი ბუზღუნისა.
- 36 და თუ ეს ასე არ არის, აჰა, ჩვენ ვშიშობთ, რომ ხელისუფლებაში არის რაღაც განხეთქილება, რადგან არ გვიგზავნიან მეტ ჯარისკაცებს დასახმარებლად; ვინაიდან ვიცით, რომ არიან მათზე უფრო მრავალრიცხოვანი, რომლებიც გამოგვიგზავნეს.
- 37 მაგრამ, აჰა, ამას არ აქვს მნიშვნელობა – ჩვენ გვწამს, რომ ღმერთი გამოგვიხსნის ჩვენი ჯარების სისუსტის მიუხედავად. დიახ, გამოგვიხსნის მტრის ხელიდან.
- 38 აჰა, ეს არის ოცდამეცხრე წლის დასასრული და ჩვენს მიწებს დავუფლეთ; და ლამანიელები ნეფის მიწისკენ გაიქცნენ.
- 39 და ამონის ხალხის ის შვილები, რომლებიც ასე დიდებულად მოვიხსენიე, ჩემთან არიან ქალაქ მანტიში და უფალი დაეხმარა მათ, დიახ, დაიცვა ისინი მახვილისაგან დაცემისგან ისე, რომ არცერთი სული არ დაღუპულა.
- 40 მაგრამ, აჰა, მათ მიიღეს მრავალი ჭრილობა, მიუხედავად ამისა მტკიცედ დგანან იმ თავისუფლებაში, რომლითაც ღმერთმა ისინი გაანთავისუფლა; დიახ, ყოველდღიურად ბეჯითად იხსენებენ უფალს, თავიანთ ღმერთს, დიახ, გამუდმებით იცავენ მის წესებს, განაჩენებსა და მცნებებს; და მათი რწმენა მომავლის შესახებ წინასწარმეტყველებებში მტკიცეა.
- 41 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმაო მორონი, დაე, დაგიცვას უფალმა, ჩვენმა ღმერთმა, რომელმაც გამოგვისყიდა და გაგვანთავისუფლა, მარად გამოყოფოს თავის გარემოცვაში; დიახ, დაე, მოიწონოს ეს ხალხი, დიახ, რათა წარმატება გქონდეთ ყველაფრის დაუფლებაში, რაც ლამანიელებმა წაგვართვეს, რაც ჩვენს სარჩენად იყო. და ახლა, აჰა, მე ვასრულებ ჩემს წერილს. მე ვარ ჰელამანი, ალმას შვილი.

Now we do not know the cause that the government does not grant us more strength; neither do those men who came up unto us know why we have not received greater strength.

Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.

And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.

But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.

Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty wherewith God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

ალმა 59

- 1 ახლა, იყო ასე, ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეათე წელს, მას შემდეგ, რაც მორონიმ მიიღო და წაიკითხა ჰელამანის წერილი, მას ძალზედ გაუხარდა ჰელამანის კეთილდღეობა, დიახ, დიდი წარმატება, რასაც ჰელამანმა მიაღწია იმ მიწების დაბრუნებაში, რომლებიც დაკარგული იყო.
- 2 დიახ, მან მთელ თავის ხალხს აუწყა, მთელი მიწის შემოგარენში, იმ ნაწილის შესახებ, სადაც იგი იმყოფებოდა, რათა მათაც გახარებოდათ.
- 3 და იყო ასე, რომ დაუყოვნებლივ გაუგზავნა წერილი პახორანს, სურდა რა, რომ მას ებრძანა, შეეკრიბათ ჯარისკაცები ჰელამანის გასამაგრებლად ანუ ჰელამანის ჯარების, ისე, რომ მას ადვილად დაეცვა მიწის ის ნაწილი, რომლის დაბრუნებაც მან ასე საოცრად მოახერხა.
- 4 და იყო ასე, როდესაც მორონიმ გააგზავნა ეს წერილი ზარაჰემლას მიწაზე, მან კვლავ დაიწყო გეგმის შედგენა, რათა შეძლებოდა იმ მამულებისა და ქალაქების დაუფლება, რომლებიც მათ ლამანიელებმა წაართვეს.
- 5 და იყო ასე, რომ იმ დროს, როდესაც მორონი ამგვარად ემზადებოდა ლამანიელთა წინააღმდეგ საბრძოლველად, აჰა, ნეფიჰას ხალხს, რომელიც ქალაქ მორონიდან და ქალაქ ლეხიდან და ქალაქ მორიანტონიდან იყო შეკრებილი, ლამანიელებმა შეუტყეს.
- 6 დიახ, ისინიც, რომლებიც იძულებულნი იყვნენ მანტის და გარშემო მდებარე მიწებიდან გამოქცეულიყვნენ, მოვიდნენ და ლამანიელებს შეუერთდნენ მიწის ამ ნაწილში.
- 7 და იყვნენ რა მეტისმეტად მრავალრიცხოვანი, დიახ, და ამორონის ბრძანებით იღებდნენ რა ყოველდღიურად ძალებს, გამოვიდნენ ნეფიჰას ხალხის წინააღმდეგ და დაიწყეს მათი ხოცვა, განსაკუთრებული სისასტიკით ჟლეტა.
- 8 და მათი ჯარები იმდენად მრავალრიცხოვანი იყო, რომ ნეფიჰას ხალხის დანარჩენი ნაწილი იძულებული იყო, გაქცეულიყო მათგან; და ისინი მოვიდნენ და მორონის ჯარს შეუერთდნენ.

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephiah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephiah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephiah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

- 9 და ახლა, რადგან მორონი თვლიდა, რომ უნდა გაეგზავნათ ჯარისკაცები ნეფიჰას ქალაქში, რათა ხალხს დახმარებოდნენ ქალაქის შესანარჩუნებლად და იცოდა რა, რომ ლამანიელთა ხელში ჩავარდნისაგან ქალაქის დაცვა უფრო ადვილი იყო, ვიდრე მისი მათგან განთავისუფლება, იგი თვლიდა, რომ ისინი ადვილად დაიცავდნენ ქალაქს.
- 10 ამიტომ, დაიტოვა მთელი თავისი ძალები, რათა დაეცვა ის ადგილები, რომლებიც დაიბრუნა.
- 11 და ახლა, როდესაც მორონიმ იხილა, რომ ქალაქი ნეფიჰა დაკარგულ იქნა, იგი ძალზედ დაღონდა და ჭოჭმანი დაიწყო, რომ თავისი ხალხის სიბოროტის გამო, ხომ არ ჩავარდებიან თავიანთი ძმების ხელში.
- 12 ახლა, იმავე დღეში იყო ყველა მისი მთავარსარდალი. ისინიც ჭოჭმანობდნენ და გაოცებულნი იყვნენ საკუთარი ხალხის სიბოროტით; და ეს მათზე ლამანიელთა წარმატების გამო.
- 13 და იყო ასე, რომ მორონი ძალზედ განრისხდა ხელისუფლებაზე, საკუთარი ქვეყნის თავისუფლებისადმი მათი გულგრილობის გამო.

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephihah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

And now, when Moroni saw that the city of Nephihah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

ალმა 60

- 1 და იყო ასე, რომ მან კვლავ მისწერა მიწის მმართველს, რომელიც იყო პახორანი; და ეს არის ის სიტყვები, რომლებიც მან მისწერა: აჰა, მე მივმართავ წერილით პახორანს, რომელიც არის მიწის მთავარი მოსამართლე და მმართველი ქალაქ ზარაჰემლაში, ასევე ყველას, რომლებიც არიან არჩეულნი ამ ხალხის მიერ, რათა უხელმძღვანელონ და მართონ ამ ომის საქმენი.
- 2 რადგან, აჰა, მე მაქვს რაღაც სათქმელი მათ განსასჯელად; რადგან, აჰა, თავად იცით, რომ დაგნიშნეს ხალხის შესაკრებად და მათი ხმლებითა და მახვილებით და ყოველგვარი საომარი იარაღით შესაიარალებლად და ლამანიელთა წინააღმდეგ გასაგზავნად, სადაც არ უნდა შემოიჭრნენ ისინი ჩვენს მიწაზე.
- 3 და ახლა, აჰა, მე გეუბნებით, რომ თავად მე, ასევე ჩემმა ჯარისკაცებმა და ჰელამანმა და ასევე მისმა ჯარისკაცებმა, განსაკუთრებულად მძიმე ტანჯვა გადავიტანეთ; დიახ, შიმშილი, წყურვილი და დაქანცულობა და ყველანაირი გაჭირვება.
- 4 რადგან, აჰა, ეს რომ ყოფილიყო ყველაფერი, რაც გადავიტანეთ, არ ვიბუზღუნებდით და არც დავიჩივლებდით.
- 5 მაგრამ, აჰა, დიდი იყო ხოცვა-ჟლეტა ჩვენს ხალხში; დიახ, მახვილისგან ათასობით ადამიანი დაეცა, როდესაც შეიძლებოდა ყველაფერი სხვანაირად ყოფილიყო, თქვენ რომ მოგემარაგებინათ ჩვენი ჯარები საკმარისი ძალითა და დახმარებით. დიახ, დიდი იყო თქვენი უგულებელყოფა ჩვენ მიმართ.
- 6 და ახლა, აჰა, ჩვენ გვსურს, რომ ვიცოდეთ ამ დიდი უგულებელყოფის მიზეზი; დიახ, გვსურს, რომ ვიცოდეთ თქვენი უდარდელი მდგომარეობის მიზეზი.
- 7 ნუთუ ფიქრობთ, თქვენს ტახტზე დასხდებით, უდარდელად გაშეშებულნი, იმ დროს, როდესაც თქვენი მტერი თქვენ გარშემო სასიკვდილო საქმეს ავრცელებს? დიახ, იმ დროს, როდესაც ისინი ათასობით თქვენს ძმას ხოცავენ –

Alma 60

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

- 8 დიახ, მათაც კი, რომლებიც შემოგყურებენ დასაცავად, დიახ, დაგნიშნეს რა ამ თანამდებობაზე, რათა მათთვის დახმარება შეძლოთ, დიახ, თქვენ შეგეძლოთ მათთვის ჯარების გაგზავნა, რათა გაგემაგრებინათ და გადაგერჩინათ ათასობით მათგანი, რომ არ დაცემულიყვნენ მახვილისგან.
- 9 მაგრამ, აჰა, ეს არ არის ყველაფერი, თქვენ შეუჩერეთ სურსათი ისე, რომ მრავალი იბრძოდა, სისხლისღვრით სიცოცხლეს სწირავდა თავიანთი დიდი სურვილის – ამ ხალხის კეთილდღეობისათვის; დიახ, და ასე მოიქცნენ მაშინ, როდესაც ლამის შიმშილისგან დაიღუპნენ, თქვენი მეტისმეტი უგულებელყოფის გამო მათ მიმართ.
- 10 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო – რადგან გმართებთ, იყოთ საყვარელნი; დიახ, უფრო მეტი სიბეჯითე უნდა გამოგეჩინათ ამ ხალხის კეთილდღეობისა და თავისუფლებისათვის; მაგრამ, აჰა, თქვენ ისინი უგულებელყავით, ისე, რომ ათასების სისხლი დაგაწვებათ თავზე შურისგებისათვის; დიახ, რადგან ღმერთისათვის ცნობილია მათი ღაღადი და ყველა მათი გაჭირვება –
- 11 აჰა, ნუთუ გეგონათ, რომ ისხდებოდით თქვენს ტახტებზე და ღმერთის დიდი სიკეთის გამო არაფერს არ მოიმოქმედებდით და იგი გამოგიხსნიდათ? აჰა, თუ ასე ფიქრობდით, მაშინ ამაოდ ფიქრობდით ასე.
- 12 ნუთუ გეგონათ, რომ ამდენი თქვენი ძმა საკუთარი სიბოროტის გამო იქნა მოკლული? მე გეუბნებით, თუ ასე ფიქრობდით, მაშინ ამაოდ ფიქრობდით ასე, რადგან გეუბნებით, მრავალი დაეცა მახვილისგან და აჰა, ეს არის თქვენს განსასჯელად;
- 13 რადგან უფალი დაუშვებს, რომ მართალნი იქნენ დახოცილნი, რათა მისი სამართალი და სასჯელი მოევლინოს ბოროტთ; ამიტომ, ნუ გგონიათ, რომ მართალნი დაიკარგნენ, რადგან დახოცეს; არამედ, აჰა, ისინი შედიან უფლის, თავიანთი ღმერთის, სავანეში.
- 14 და ახლა, აჰა, გეუბნებით, ძალზედ ვშიშობ, რომ ღმერთის სასჯელი მოევლინება ამ ხალხს, მათი მეტისმეტი სიზარმაცის გამო, დიახ, ჩვენი ხელისუფლების სიზარმაცისა და მის მიერ საკუთარი ძმების უგულებელყოფისთვის, დიახ, მათი, რომლებიც დახოცილ იქნენ.

Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

- 15 რადგან, რომ არა ის სიბოროტე, რომელიც თავდაპირველად დაიწყო ჩვენს მიწაზე, ჩვენ შევძლებდით მტრის დამარცხებას ისე, რომ ის ვერ შეძლებდა ჩვენზე ძალაუფლების მოპოვებას.
- 16 დიახ, რომ არ დაწყებულიყო ჩვენ შორის ომი; დიახ, რომ არ ყოფილიყვნენ ეს მეფის მომხრენი, რომლებმაც ჩვენ შორის ამდენი სისხლისღვრა გამოიწვიეს; დიახ, იმ დროს, როდესაც ერთმანეთში ვბჭობდით ჩვენი ძალების გაერთიანებაზე ისე, როგორც მანამდე ვაკეთებდით; დიახ, რომ არ ყოფილიყო სწრაფვა ძალისა და უფლებამოსილებისათვის, რაც მეფის მომხრეებს სურდათ, რათა ყოფილიყვნენ ერთგულნი ჩვენი თავისუფლების საქმისა და გაერთიანებულიყვნენ ჩვენთან და ჩვენი მტრის წინააღმდეგ წამოსულიყვნენ, ნაცვლად იმისა, რომ ჩვენ წინააღმდეგ აღმართეს ხმლები, რაც გახდა ჩვენ შორის ასეთი დიდი სისხლისღვრის მიზეზი; დიახ, მათ წინააღმდეგ რომ წავსულიყავით უფლის ძალით, მტერს გავფანტავდით, რადგან ეს მოხდებოდა მისი სიტყვის შესასრულებლად.
- 17 რადგან, აჰა, ახლა ლამანიელები მოდიან ჩვენზე, იპყრობენ ჩვენს მიწებს და მახვილით ხოცავენ ჩვენს ხალხს, დიახ, ქალებსა და ბავშვებს, ასევე ტყვეებად მიჰყავთ და აიძულებენ ყველანაირი გაჭირვების ატანას და ყოველივე ეს მათი დიდი სიბოროტის გამო, რომლებიც ისწრაფიან ძალისა და უფლებამოსილებისკენ, დიახ, მეფის მომხრეები.
- 18 მაგრამ, რატომ უნდა ვილაპარაკო ამაზე? ვინაიდან ჩვენ არ ვიცით, იქნებ თქვენ თვითონ ისწრაფით ხელისუფლებისკენ. რა ვიცით, იქნებ თქვენც ასევე ხართ თქვენი სამშობლოს მოღალატენი.
- 19 ან იქნებ ყურადღებას არ გვაქცევთ, რადგან ჩვენი ქვეყნის შუაგულში ხართ, უსაფრთხო გარემოცვაში, იქნებ მაგის გამო არ ბრძანებთ ჩვენთვის საკვებისა და ჯარისკაცების გამოგზავნას ჩვენი ჯარების გასამაგრებლად?
- 20 ნუთუ დაგავიწყდათ უფლის, თქვენი ღმერთის, მცნებები? დიახ, ნუთუ დაგავიწყდათ ჩვენი მამების ტყვეობა? ნუთუ დაგავიწყდათ, რამდენჯერ ვიყავით გამოხსნილნი მტრის ხელიდან?

For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

21 ნუთუ გგონიათ, რომ უფალი მაინც გამოგვიხსნის იმ დროს, როდესაც ტახტზე ვსხედვართ და არ ვიყენებთ საშუალებებს, რომლებიც უფალმა გვიბოძა?

22 დიახ, ნუთუ დასხდებით უსაქმურად, ათასობით გარშემორტყმულნი, დიახ, და ათობით ათასები, რომლებიც ასევე უსაქმურად სხედან, იმ დროს, როდესაც გარშემო მიწის საზღვრებზე ათასები ეცემიან მახვილისგან, დიახ, დაჭრილები და სისხლისგან დაცლილნი?

23 ნუთუ გგონიათ, რომ ღმერთი შემოგხედავთ, როგორც უდანაშაულოებს, იმ დროს, როდესაც წყნარად სხედხართ და უყურებთ ამ ყველაფერს? აჰა, მე თქვენ გეუბნებით: არა. ახლა, მე მსურს, რომ გაიხსენოთ ღმერთის ნათქვამი, რომ ჭურჭელი გაირეცხება ჯერ შიგნიდან და შემდეგ ასევე გაირეცხება გარედან.

24 და ახლა, თუ არ მოინანიებთ იმას, რაც ჩაიდინეთ, თუ არ წამოდგებით და არ დაიწყებთ მოქმედებას და არ გამოაგზავნით საკვებსა და ჯარისკაცებს ჩვენთვის, ასევე ჰელამანისთვის, რათა დაიცვას ჩვენი ქვეყნის ის მხარეები, რომლებიც დაიბრუნა; რომ ჩვენც ასევე დავიბრუნოთ ამ მხარეში ჩვენი სამფლობელოების ნარჩენები, აჰა, საჭიროა, რომ აღარ დავუპირისპირდეთ ლამანიელებს, სანამ არ გავრეცხავთ ჩვენს ჭურჭელს შიგნიდან, დიახ, ჩვენი ხელისუფლების დიად მთავრობას.

25 და თუ არ დააკმაყოფილებთ ჩემი წერილის მოთხოვნას, არ გამოხვალთ და არ მაჩვენებთ თავისუფლების ჭეშმარიტ სულისკვეთებას და არ შეეცდებით ჩვენი ჯარების გაძლიერებასა და გამაგრებას და არ უბოძებთ საკვებს მათ დასახმარებლად, აჰა, მე დავტოვებ ჩემს თავისუფლების მომხრეების ნაწილს, რათა დაიცვან მიწის ეს ნაწილი და დავტოვებ მათზე ღმერთის ძალას და კურთხევას, რომ ვერანაირმა ძალამ ვერ იმოქმედოს მათ წინააღმდეგ –

26 და ეს მათი ღრმა რწმენისა და მოთმინების გამო, თავიანთი განსაცდელისას –

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

27 და მოვალ თქვენთან და თუ იქნება თქვენ შორის ვინმე, ვისაც აქვს თავისუფლების სურვილი, დიახ, თუ იქნება თავისუფლების ნაპერწკალიც კი დარჩენილი, აჰა, მე გავადვივებ აჯანყებას თქვენში, სანამ არ ამოწყდებიან ისინი, რომლებსაც სურთ ძალისა და უფლებამოსილების მიტაცება.

28 აჰა, არ მეშინია არც თქვენი ძალის და არც თქვენი უფლებამოსილების, მაგრამ ვისიც მეშინია, არის ჩემი ღმერთი; და ეს არის მისი მცნებების შესაბამისად, რომ ვიღებ ხმალს და ვიცავ ჩემი სამშობლოს საქმეს, ეს თქვენი ურჯულოების გამო ვიწვნიეთ ასეთი დიდი დანაკარგი.

29 აჰა, დადგა დრო, დიახ, ახლა არის ჟამი, რომ თუ თავს ძალას არ დაატანთ, არ დადგებით თქვენი სამშობლოსა და ბავშვების დასაცავად, სამართლის მახვილი აღმართულია თქვენზე; დიახ, იგი დაგეცემათ და სრული განადგურებითაც მოგვევლინებათ.

30 აჰა, თქვენგან დახმარებას ველოდები და თუ არ გაგვიწევთ დახმარებას, აჰა, მოვალ თქვენთან, ზარაჰემლას მიწაზე და მახვილით დაგამარცხებთ ისე, რომ აღარ გექნებათ ძალა, წინააღმდეგობა გაუწიოთ ამ ხალხის წინსვლას ჩვენი თავისუფლების საქმეში.

31 რადგან, აჰა, უფალი არ დაუშვებს, რომ იცოცხლოთ და ჩაეფლოთ თქვენს ურჯულოებაში, რათა გაანადგუროთ მისი მართალი ხალხი.

32 აჰა, ნუთუ ფიქრობთ, რომ უფალი დაგინდობთ და გამოვა ლამანიელთა წინააღმდეგ განსასჯელად, როდესაც ეს სიძულვილი თავიანთი მამების ჩვეულებებისგან არის გამოწვეული, დიახ, და ის გააღრმავებს მათ, ვინც ჩვენ განგვიდგა, იმ დროს, როდესაც თქვენი ურჯულოების მიზეზი არის თქვენს სიყვარულში დიდებისა და ამაო საქმეებისადმი?

33 თქვენ იცით, რომ არღვევთ ღვთის კანონებს და იცით, რომ მათ ფეხქვეშ თელავთ. აჰა, უფალი მეუბნება: თუ ისინი, რომლებიც მმართველებად დანიშნეთ, არ მოინანიებენ თავიანთ ცოდვებსა და ურჯულოებას, უნდა წახვიდეთ მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად.

And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.

For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.

Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?

Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

34 და ახლა, აჰა, მე, მორონი, იძულებული ვარ მოვიქცე იმ აღთქმის შესაბამისად, რომელიც დავდე, რომ დავიცავ ჩემი ღმერთის მცნებებს; ამიტომ, მსურს, უერთგულოთ ღვთის სიტყვას და სწრაფად გამომიგზავნოთ მე, ასევე ჰელამანს, სურსათი და ჯარისკაცები.

35 და აჰა, თუ ასე არ მოიქცევით, მე დაუყოვნებლივ მოვალ თქვენთან; რადგან, აჰა, ღმერთი არ დაუშვებს, რომ შიმშილისგან დავიდუპოთ, ამიტომ, იგი ჩვენ მოგვცემს საკვებს, მახვილითაც რომ მოუწიოს ამის გაკეთება. ახლა, თქვენ იცით – ღვთის სიტყვა უნდა ადასრულოთ.

36 აჰა, მე ვარ მორონი, თქვენი მთავარსარდალი. ძალაუფლებისთვის კი არ ვიღწვი, არამედ მის დასამხობად. ვიღწვი არა ამ ქვეყნის პატივისცემისთვის, არამედ ჩემი ღმერთის დიდების, ჩემი სამშობლოს თავისუფლებისა და კეთილდღეობისთვის. და ასე ვასრულებ ჩემს წერილს.

And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

And behold, if ye will not do this I come unto you speedily; for behold, God will not suffer that we should perish with hunger; therefore he will give unto us of your food, even if it must be by the sword. Now see that ye fulfil the word of God.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek not for power, but to pull it down. I seek not for honor of the world, but for the glory of my God, and the freedom and welfare of my country. And thus I close mine epistle.

ალმა 61

- 1 აჰა, იყო ასე, რომ მალე, მას შემდეგ, რაც მორონიმ გაუგზავნა წერილი მთავარ მმართველს, მან მიიღო წერილი პახორანისგან, მთავარი მმართველისაგან. და ეს არის სიტყვები, რომლებიც მან მისწერა:
- 2 მე, პახორანი, ვარ რა ამ მიწის მთავარი მმართველი, ვუგზავნი ამ წერილს მორონის, ჯარის მთავარსარდალს. აჰა, გეუბნები, მორონი, რომ არ მიხარია თქვენი დიდი გაჭირვება, დიახ, ეს ამწუხრებს ჩემს სულს.
- 3 მაგრამ, აჰა, არიან ისეთნი, რომლებიც ხარობენ თქვენი გაჭირვებით, დიახ, იმდენად, რომ ჩემ წინააღმდეგ აჯანყდნენ და ასევე ჩემი ხალხის წინააღმდეგაც, რომლებიც თავისუფლების მომხრენი არიან, დიახ, და რომლებიც აჯანყდნენ, არიან ძალზედ მრავალრიცხოვანნი.
- 4 და ისინი, რომლებიც ცდილობდნენ ჩემთვის მოსამართლის სავარძლის ჩამორთმევას, იყვნენ მიზეზი ამ დიდი ურჯულოებისა; რადგან იყენებდნენ დიდ პირფერობას და მრავალი ადამიანის გული შეიყვანეს შეცდომაში, რაც გახდება ჩვენში მწარე გაჭირვების მიზეზი; მათ შეაჩერეს სურსათის მოწოდება და დააშინეს თავისუფლების მომხრენი, რომ თქვენთან არ მოსულიყვნენ.
- 5 და აჰა, ისინი მდევნიდნენ და გიდეონის მიწაზე გავიქეცი, თან წავიყვანე იმდენი ადამიანი, რამდენის შეკრებაც შევძელი.
- 6 და აჰა, მთელი მიწის ამ ნაწილზე გავავრცელე მოწოდება; და აჰა, ისინი ჩვენკენ იკრიბებიან ყოველდღიურად, რათა შეიარაღდნენ სამშობლოსა და თავისუფლების დასაცავად და უსამართლობისთვის შურის მისაგებად.
- 7 და ჩვენთან იმდენნი მოვიდნენ, რომ ისინი, რომლებიც ჩვენ წინააღმდეგ აჯანყდნენ, ბრძოლაში გამოვიწვიეთ, დიახ, ასე რომ მათ ჩვენი ეშინიათ და ვერ ბედავენ წამოსვლას ჩვენ წინააღმდეგ საბრძოლველად.

Alma 61

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

- 8 ისინი დაეუფლნენ მიწას ანუ ქალაქ ზარაჰემლას; მეფე დაინიშნეს და მან ლამანიელთა მეფეს მისწერა და იმ წერილში იგი მასთან კავშირში გაერთიანდა; იმ კავშირში იგი შეუთანხმდა ქალაქ ზარაჰემლას დაკავებაზე და მას ჰკონია, რომ ეს ლამანიელებს მისცემს დანარჩენი მიწის დაპყრობის საშუალებას და თვითონ მეფედ დაინიშნება ამ ხალხზე, როდესაც მათ ლამანიელები დაიპყრობენ.
- 9 და ახლა, შენ წერილში გამკიცხე, მაგრამ ეს არ არის მნიშვნელოვანი; განაწყენებული არ ვარ, არამედ მიხარია შენი გულის სიდიადე. მე, პახორანი, არ ვისწრაფი ძალაუფლებისკენ, მხოლოდ მსურს მოსამართლის საგარძღის შენარჩუნება ჩემი ხალხის უფლებებისა და თავისუფლების დასაცავად. ჩემი სული ურყევია იმ თავისუფლებაში, რომელშიც ღმერთმა გაგვანთავისუფლა.
- 10 და ახლა, აჰა, ჩვენ წინ აღვუდგებით სიბოროტეს, სისხლისღვრითაც კი. ლამანიელთა სისხლს არ დავღვრიდით, თუ თავიანთ მიწაზე დარჩებოდნენ.
- 11 არ დავღვრიდით ჩვენი ძმების სისხლს, რომ არ აჯანყებულიყვნენ და არ აღემართათ მახვილი ჩვენ წინააღმდეგ.
- 12 დავემორჩილებოდით მონობის უღელს, ეს თუ აუცილებელი იქნებოდა ღმერთის სამართლიანობისთვის ან თავად გვიბრძანებდა ამის გაკეთებას.
- 13 მაგრამ, აჰა, მან არ გვიბრძანა, დავემორჩილოთ მტერს, მაგრამ უნდა მივანდოთ მას სასოება და იგი გამოგვიხსნის.
- 14 ამიტომ, ჩემო საყვარელო ძმაო, მორონი, მოდი, შევეწინააღმდეგოთ ბოროტს და ყველანაირ ბოროტებას, რომელსაც ვერ შევეწინააღმდეგებით ჩვენი სიტყვებით, დიას, აჯანყებებსა და უთანხმოებებს, მოდით წინ აღვუდგეთ ხმლებით, რათა დავიცვათ თავისუფლება, რომ გავიხაროთ ჩვენი ეკლესიის დიდი მადლით, ჩვენი გამომსყიდველისა და ღმერთის საქმისათვის.

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

- 15 ამიტომ, მოდი ჩემთან სწრაფად შენი რამდენიმე ჯარისკაცით და დანარჩენი დატოვე ლეხისა და ტეანკუმის ხელმძღვანელობის ქვეშ; მიეცი ძალაუფლება, აწარმოონ ომი მიწის იმ ნაწილში, ღმერთის სულის შესაბამისად, რომელიც არის ასევე მათში მყოფი თავისუფლების სული.
- 16 აჰა, მე გავუგზავნე ცოტაოდენი სურსათი, რათა არ დაიღუპონ, სანამ თქვენ ჩემთან არ მოხვალთ.
- 17 ჩვენკენ წამოსვლისას ერთად შეკრიბეთ ყველა ძალა, რასაც შეძლებთ და წავალთ დაუყოვნებლივ იმ განდგომილთა წინააღმდეგ, ჩვენი ღმერთის ძალით, რწმენის შესაბამისად, რომელიც არის ჩვენში.
- 18 და ავიღებთ ქალაქ ზარაჰემლას, რათა ვიშოვოთ უფრო მეტი საკვები, რომ გავუგზავნოთ ჩვენს ძმებს, ლეხისა და ტეანკუმს; დიახ, ჩვენ წავალთ მათ წინააღმდეგ უფლის ძალით და ბოლოს მოვუღებთ ამ დიდ ურჯულოებას.
- 19 და ახლა, მორონი, მე მიხარია შენი წერილის მიღება, რადგან ვწუხდი, რა უნდა გაგვეკეთებინა, იქნებოდა თუ არა სამართლიანი ჩვენი ძმების წინააღმდეგ წასვლა.
- 20 მაგრამ, შენ თქვი, თუ არ მოინანიებენ, უფალმა გიბრძანა, წახვიდე მათ წინააღმდეგ.
- 21 თვალ-ყური ადევნე, რომ უფალში განამტკიცო ლეხი და ტეანკუმი; უთხარი, რომ არ ეშინოდეთ, რადგან ღმერთი გამოიხსნის მათ, დიახ, და ყველას, რომლებიც მტკიცედ არიან თავისუფლებაში, რომლითაც ღმერთმა ისინი გაანთავისუფლა. და ახლა მე ვასრულებ ჩემს წერილს, ჩემო საყვარელო ძმაო, მორონი.

Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.

Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.

And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.

And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle, for I was somewhat worried concerning what we should do, whether it should be just in us to go against our brethren.

But ye have said, except they repent the Lord hath commanded you that ye should go against them.

See that ye strengthen Lehi and Teancum in the Lord; tell them to fear not, for God will deliver them, yea, and also all those who stand fast in that liberty wherewith God hath made them free. And now I close mine epistle to my beloved brother, Moroni.

ალმა 62

- 1 და ახლა, იყო ასე, როდესაც მორონიმ მიიღო ეს წერილი, მისი გული გამხნევდა და აღივსო ძალზედ დიდი სიხარულით პახორანის ერთგულების გამო, რომ იგი არ იყო თავისუფლებისა და თავისი სამშობლოს საქმის მოღალატე.
- 2 მაგრამ ასევე ძალზედ დალონდა მათი ურჯულოების გამო, რომლებმაც განდევნეს პახორანი მოსამართლის სავარძლიდან ანუ მათ გამო, რომლებიც აჯანყდნენ თავიანთ სამშობლოსა და ასევე თავიანთი ღმერთის წინააღმდეგ.
- 3 და იყო ასე, რომ მორონიმ აიყვანა ჯარისკაცების მცირე ჯგუფი, პახორანის სურვილისამებრ, და დანარჩენი თავისი ჯარის მეთაურობა გადასცა ლეხისა და ტეანკუმს და გიდეონის მიწისკენ გაილაშქრა.
- 4 და მან აღმართა თავისუფლების ალაში ყველა ქალაქში, რომელშიც შევიდა; და აგროვებდა ყოველგვარ ძალას, რასაც შეძლებდა, გიდეონის მიწისკენ ლაშქრობისას.
- 5 და იყო ასე, რომ ათასობით შეიკრიბნენ მისი ალმის ქვეშ, აიღეს ხმლები თავიანთი თავისუფლების დასაცავად, რათა მონობაში არ ჩაცვნილიყვნენ.
- 6 და ასე, როდესაც მორონიმ ერთად შეკრიბა ჯარისკაცები, რომელთა შეგროვებაც ლაშქრობისას შეძლო, იგი მივიდა გიდეონის მიწაზე და შეუერთდა თავისი ძალებით პახორანის ძალებს და ისინი ძალზედ გაძლიერდნენ, გახდნენ პაქუსის ჯარისკაცებზე უფრო ძლიერნი, რომელიც იყო იმ განდგომილთა მეფე, რომლებმაც თავისუფლების მომხრეები განდევნეს ზარაჰემლას მიწიდან და მიწას დაეუფლნენ.
- 7 და იყო ასე, რომ მორონი და პახორანი ჩავიდნენ საკუთარი ჯარებით ზარაჰემლას მიწაზე და ქალაქის წინააღმდეგ გამოვიდნენ და პაქუსის ჯარისკაცებს შეხვდნენ ისე, რომ დაიწყეს ბრძოლა.
- 8 და აჰა, პაქუსი მოკლეს და მისი ჯარისკაცები დაატყვევეს და პახორანი აღადგინეს თავის მოსამართლის სავარძელზე.

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

- 9 და პაქუსის ჯარისკაცები გაასამართლეს კანონის შესაბამისად, ასევე მეფის ის მომხრეები, რომლებიც შეიპყრეს, საპყრობილეში ჩაყარეს და კანონის შესაბამისად სიკვდილით დასაჯეს; დიახ, პაქუსის ის ჯარისკაცები და მეფის მომხრეები, რომლებმაც უარყვეს იარაღის აღება თავიანთი სამშობლოს დასაცავად და ისურვეს მის წინააღმდეგ ბრძოლა, სიკვდილით დასაჯეს.
- 10 და ამგვარად, გახდა აუცილებელი, რომ ეს კანონი მკაცრად დაეცვათ საკუთარი სამშობლოს უსაფრთხოებისთვის; დიახ, ნებისმიერს, რომელსაც იპოვიდნენ თავიანთი თავისუფლების მოწინააღმდეგეს, კანონის შესაბამისად, დაუყოვნებლივ სიკვდილით სჯიდნენ.
- 11 და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეათე წელი; მორონიმ და პახორანმა ზარაჰემლას მიწაზე მშვიდობა აღადგინეს თავიანთ საკუთარ ხალხში და სიკვდილით დასაჯეს ყველა, ვინც არ იყო თავისუფლების საქმის ერთგული.
- 12 და იყო ასე, ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეთერთმეტე წლის დასაწყისში, მორონიმ უმაღლ ბრძანა, რომ სურსათი და ექვსი ათასი ჯარისკაცისგან შემდგარი ჯარი ჰელამანისთვის გაეგზავნათ, მიწის იმ ნაწილის დაცვაში დასახმარებლად.
- 13 და ასევე ბრძანა, რომ ექვსი ათასი ჯარისკაცისგან შემდგარი ჯარი, სურსათის საკმარისი მარაგით, გაეგზავნათ ლეხისა და ტეანკუმის ჯარებისთვის. და იყო ასე, რომ ეს მოიმოქმედეს ლამანიელთა წინააღმდეგ მიწის გასამაგრებლად.
- 14 და იყო ასე, რომ მორონიმ და პახორანმა ჯარისკაცების დიდი ნაწილი დატოვეს ზარაჰემლას მიწაზე და ჯარისკაცების ასევე დიდი ნაწილით გაემართნენ ნეფიჰას მიწისკენ, ჰქონდათ რა გადაწყვეტილი ლამანიელების ქალაქიდან გაძევება.
- 15 და იყო ასე, რომ იმ დროს, როდესაც მიწისკენ მიემართებოდნენ, ლამანიელთა დიდი ჯგუფი შეიპყრეს, მრავალი მათგანი დახოცეს და მათი სანოვაგე და საომარი იარაღი აიღეს.

And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.

And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.

And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.

And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephihah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.

And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

- 16 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ისინი შეიპყრეს, აიძულეს, აღთქმა დაედოთ, რომ აღარ აიღებდნენ საომარ იარაღს ნეფიელთა წინააღმდეგ.
- 17 და როდესაც ეს აღთქმა დადეს, მათ გაუშვეს ისინი, რათა ეცხოვრათ ამონის ხალხთან და რომლებიც არ დახოცეს, რაოდენობით ოთხი ათასნი იყვნენ.
- 18 და იყო ასე, რომ როდესაც ისინი გაუშვეს, მათ გააგრძელეს ლაშქრობა ნეფიჰას მიწისკენ. და იყო ასე, რომ როდესაც ქალაქ ნეფიჰასთან მივიდნენ, მათ გაშალეს კარვები ნეფიჰას ველებზე, რომელიც ქალაქ ნეფიჰასთან ახლოს მდებარეობდა.
- 19 ახლა, მორონის სურდა, რომ ლამანიელები გამოსულიყვნენ ველებზე საბრძოლველად; მაგრამ ლამანიელებმა იცოდნენ რა მათი დიდი გამბედაობის შესახებ და ხედავდნენ რა მათ დიდ სიმრავლეს, ვერ ბედავდნენ მათ წინააღმდეგ გამოსვლას; ამის გამო, ისინი იმ დღეს საბრძოლველად არ გამოსულან.
- 20 და როდესაც დაღამდა, მორონი გამოვიდა ღამის წყვილიაღში და ქალაქის გალავანზე აძვრა სათვალთვალოდ, რათა გაეგო, ქალაქის რომელ ნაწილში იყვნენ ლამანიელები თავიანთი ჯარით დაბანაკებულნი.
- 21 და იყო ასე, რომ ისინი აღმოსავლეთით, შესასვლელთან იყვნენ და ყველას ეძინა. და ახლა, მორონი დაუბრუნდა თავის ჯარს და უბრძანა, სასწრაფოდ მოემზადებინათ მაგარი თოკები და კიბეები, რათა ზემოდან ჩამოეშვათ გალავნის შიდა მხარეს.
- 22 და იყო ასე, რომ მორონიმ თავის ჯარისკაცებს უბრძანა, რომ წინ წასულიყვნენ და გალავნის თავზე ამძვრალიყვნენ და ჩასულიყვნენ ქალაქის იმ ნაწილში, დიახ, დასავლეთით, სადაც ლამანიელები არ იყვნენ თავიანთი ჯარებით დაბანაკებულნი.
- 23 და იყო ასე, რომ ღამით ყველანი გადაძვრნენ, თავიანთი მაგარი თოკებისა და კიბეების მეშვეობით; ამგვარად, როდესაც გათენდა, ყოველი მათგანი ქალაქის გალავნის შიგნით იმყოფებოდა.

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephihah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephihah, they did pitch their tents in the plains of Nephihah, which is near the city of Nephihah.

Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.

And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.

And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.

- 24 და ახლა, როდესაც ლამანიელებმა გაიღვიძეს და იხილეს, რომ მორონის ჯარები ქალაქის გალავნის შიგნით იმყოფებოდნენ, ძალზედ შეშინდნენ, იმდენად, რომ გასასვლელიდან გარეთ გაიქცნენ.
- 25 და ახლა, როდესაც მორონიმ იხილა, რომ ისინი მისგან გარბოდნენ, მან უბრძანა თავის ჯარისკაცებს, გამოსულიყვნენ მათ წინააღმდეგ და მრავალი დახოცეს და ბევრიც ალყაში მოაქციეს და დაატყვევეს; დანარჩენნი გაიქცნენ მორონის მიწაზე, რომელიც ზღვის სანაპიროს საზღვრებთან მდებარეობდა.
- 26 ამგვარად, მორონიმ და პახორანმა აიღეს ქალაქი ნეფიჰა და არ დაკარგეს არც ერთი სული; და იქ იყო მრავალი ლამანიელი, რომლებიც დახოცეს.
- 27 ახლა, იყო ასე, რომ მრავალ დატყვევებულ ლამანიელს სურდა, ამონის ხალხს შეერთებოდა და თავისუფალი ხალხი ყოფილიყო.
- 28 და იყო ასე, რომ ყოველივეს, ვინც ასე მოისურვა, მიეცა სურვილისამებრ მოქცევის საშუალება.
- 29 ამიტომ, ყველა ლამანიელი ტყვე შეუერთდა ამონის ხალხს და დაიწყეს ბეჯითად შრომა, მიწის დამუშავება, ყველანაირი მარცვლეულის მოყვანა და ყოველნაირი წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონლის მოშენება; და ამგვარად, ნეფიელები განთავისუფლდნენ მძიმე ტვირთისგან; დიახ, ამგვარად ისინი განთავისუფლდნენ ყოველი ტყვე ლამანიელისგან.
- 30 ახლა, იყო ასე, რომ მორონიმ, მას შემდეგ, რაც აიღო ქალაქი ნეფიჰა, დაატყვევა რა მრავალი ტყვე, რამაც ლამანიელთა ჯარები ძალზედ დაასუსტა და დაიბრუნა რა მრავალი ნეფიელი, რომელიც დატყვევებული იყო, რამაც მორონის ჯარი ძალზედ განამტკიცა; ამიტომ მორონი ნეფიჰას მიწიდან ლეხის მიწისკენ წავიდა.
- 31 და იყო ასე, რომ როდესაც ლამანიელებმა იხილეს, რომ მორონი მათ წინააღმდეგ მოდიოდა, მათ კვლავ შეეშინდათ და მორონის ჯარს გაექცნენ.

And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.

And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephihah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephihah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephihah to the land of Lehi.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

32 და იყო ასე, რომ მორონი და მისი ჯარი მათ მისდევდნენ ქალაქიდან ქალაქში, სანამ მათ არ შეხვდნენ ლეხი და ტეანკუმი; და ლამანიელები გაექცნენ ლეხისა და ტეანკუმს, თვით ზღვის სანაპიროს საზღვრებთან, სანამ მორონის მიწაზე არ მოვიდნენ.

33 და ლამანიელთა ჯარები ერთად შეიკრიბნენ, ამგვარად, ისინი გაერთიანდნენ მორონის მიწაზე. ახლა, მათთან ერთად იყო ამორონი, ლამანიელთა მეფე.

34 და იყო ასე, რომ მორონი, ლეხი და ტეანკუმი დაბანაკდნენ თავიანთი ჯარებით მორონის მიწის საზღვრების გარშემო, იმგვარად, რომ ლამანიელები გარშემორტყმულნი იყვნენ სამხრეთით უდაბნოს საზღვრებთან და აღმოსავლეთით უდაბნოს საზღვრებთან.

35 ამგვარად, ისინი ღამისთვის დაბანაკდნენ. რადგან, აჰა, ნეფიელებიც და ასევე ლამანიელებიც ძალზედ დაქანცულები იყვნენ ლაშქრობის სიმძიმისგან; ამიტომ, ღამის განმავლობაში ვერავინ, ტეანკუმის გარდა, ვერანაირი სამხედრო ფანდის გამოყენება ვერ მოახერხა; რადგან იგი ძალზედ განრისხებული იყო ამორონზე, იმდენად, რომ თვლიდა, რომ ამორონი და მისი ძმა ამალიკია, იყვნენ ამ დიდი და ხანგრძლივი ომის მიზეზი მათსა და ლამანიელთა შორის, რამაც მოიტანა ამდენი ომი და სისხლისღვრა, დიახ, და ასეთი დიდი შიმშილი.

36 და იყო ასე, რომ ტეანკუმი, თავის მრისხანებაში, მივიდა ლამანიელთა ბანაკში და გადაძვრა ქალაქის კედლებზე და გადადიოდა თოკით ერთი ადგილიდან მეორეზე, ისე, რომ მეფეს მიაგნო და შუბი სტყორცნა, რომელიც გულთან ახლოს ჩაერჭო. მაგრამ, აჰა, მეფემ გაიღვიძა და სანამ მოკვდებოდა, თავისი მსახურებიც გააღვიძა, ისე რომ ისინი ტეანკუმს გამოედევნენ და მოკლეს იგი.

37 ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც ლეხიმ და მორონიმ გაიგეს, რომ ტეანკუმი მოკვდა, ისინი ძალზედ დალონდნენ; რადგან, აჰა, იგი იყო კაცი, რომელიც მამაცად იბრძოდა თავის სამშობლოსთვის, დიახ, თავისუფლების ჭეშმარიტი ქომაგი; და მან გადაიტანა ძალზედ ბევრი მძიმე გაჭირვება. მაგრამ, აჰა, იგი მოკვდა და წავიდა ყველა მიწიერის გზით.

And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

38 ახლა, იყო ასე, რომ მორონი მომდევნო დღეს წინ წავიდა და თავს დაესხა ლამანიელებს ისე, რომ ისინი დიდი ხოცვა-ჟლეტით ამოხოცეს; და მიწიდან გააძევეს; და ისინი გაიქცნენ ისე, რომ ამჯერად ნეფიელების წინააღმდეგ აღარც მობრუნებულან.

39 და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეთერთმეტე წელი; ამგვარად, მათ მრავალი წლის განმავლობაში ჰქონდათ ომები და სისხლისღვრა, შიმშილი და გაჭირვება.

40 და იყო მკვლევლობები, განხეთქილებები და განდგომა და ყოველნაირი ურჯულოება ნეფის ხალხს შორის; მიუხედავად ამისა, მართალთა გულისთვის, დიახ, მართალთა ლოცვების გამო, ისინი დაინდეს.

41 მაგრამ, აჰა, ნეფიელებსა და ლამანიელებს შორის მეტისმეტად ხანგრძლივი ომის გამო, მრავალთ გაიქვავეს გული მეტისმეტად ხანგრძლივი ომის გამო; და მრავალთ მოუღბათ გული, თავიანთი გაჭირვების გამო, იმდენად, რომ მათ ღმერთის წინაშე თავი დაიმდაბლეს, ღრმა თავმდაბლობითაც კი.

42 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც მორონიმ გაამაგრა მიწის ის მხარეები, რომლებიც ყველაზე დაუცველი იყო ლამანიელებისგან, სანამ ისინი საკმაოდ გაძლიერდნენ, იგი დაბრუნდა ქალაქ ზარაჰემლაში და ასევე ჰელამანი დაუბრუნდა თავის მემკვიდრეობის ადგილს და ნეფის ხალხში კვლავ მშვიდობამ დაისადგურა.

43 და მორონიმ თავისი ჯარის მეთაურობა შვილს გადასცა, რომლის სახელი იყო მორონიჰა; და იგი განმარტოვდა საკუთარ სახლში, რათა დარჩენილი დღეები მშვიდად გაეტარებინა.

44 და პაჰორანი დაუბრუნდა მოსამართლის სავარძელს და ჰელამანმა კვლავ აიღო თავის თავზე ხალხისათვის ღმერთის სიტყვის ქადაგება; რადგან ამდენი ომისა და განხეთქილების გამო კვლავ აუცილებელი გახდა ეკლესიაში წესრიგის დამყარება.

Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, inso-much that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.

But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.

And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.

And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

45 ამიტომ, ჰელამანი და მისი ძმები დადიოდნენ და აუწყებდნენ ღვთის სიტყვას დიდი ძალით, მრავალი ადამიანის თავისავე სიბოროტეში დასარწმუნებლად, რაც მათ აიძულებდა საკუთარი ცოდვების მონანიებას და უფლისათვის, თავიანთი ღმერთისთვის, ნათლობას.

46 და იყო ასე, რომ მათ კვლავ განამტკიცეს ღმერთის ეკლესია მთელს მიწაზე.

47 დიახ, წესრიგი დამყარდა კანონთან დაკავშირებით. და არჩეულ იქნენ მათი მოსამართლეები და მთავარი მოსამართლეები.

48 და ნეფის ხალხმა კვლავ დაიწყო აყვავება და გამრავლება მიწაზე და კვლავ ძალზედ განმტკიცდა იმ მიწაზე. და დაიწყეს მეტისმეტად გამდიდრება.

49 მაგრამ, მიუხედავად თავიანთი სიმდიდრის ან თავიანთი ძალის ან წარმატებისა, არ იყვნენ ამპარტავნობით აღბეჭებულნი საკუთარ თვალში; არც ზანტნი იყვნენ უფლის, თავიანთი ღმერთის, გახსენებაში; არამედ თავს უსაზღვროდ იმდაბლებდნენ მის წინაშე.

50 დიახ, მათ ახსოვდათ, რა დიდი რამ გააკეთა მათთვის უფალმა, რომ გამოიხსნა სიკვდილისგან და მონობისგან, საპყრობილეებიდან და ყველანაირი გაჭირვებიდან და გამოიხსნა ისინი თავიანთი მტრის ხელიდან.

51 და ისინი გამუდმებით ლოცულობდნენ უფლისადმი, საკუთარი ღმერთისადმი, ისე, რომ უფალმა აკურთხა ისინი საკუთარი სიტყვის შესაბამისად, ამგვარად, ისინი მიწაზე აყვავდნენ და განმტკიცდნენ.

52 და იყო ასე, რომ ყოველივე ეს მოხდა. და ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეთხუთმეტე წელს გარდაიცვალა ჰელამანი.

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.

And they did pray unto the Lord their God continually, insomuch that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

ალმა 63

- 1 და იყო ასე, რომ ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეთექვსმეტე წელს, შიბლონი დაეუფლა იმ წმინდა საგნებს, რომლებიც ალმას მიერ ჰელამანს გადაეცა.
- 2 და იგი იყო მართალი კაცი და უბიწოდ დადიოდა ღმერთის წინაშე და მუდამ ცდილობდა სიკეთე ეკეთებინა, რათა უფლის, თავისი ღმერთის, მცნებები დაეცვა; და ასე იქცეოდა მისი ძმაც.
- 3 და იყო ასე, რომ მორონიც გარდაიცვალა. და ასე დასრულდა მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეთექვსმეტე წელი.
- 4 და იყო ასე, მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეჩვიდმეტე წელს, ადამიანთა დიდი ჯგუფი, რომელთა რაოდენობა აღწევდა ხუთი ათას ოთხას კაცს თავიანთი ცოლებითა და შვილებით, გაემგზავრა ზარაჰემლას მიწიდან მიწისკენ, რომელიც მდებარეობდა ჩრდილოეთით.
- 5 და იყო ასე, რომ ჰაგოთი, იყო რა ძალზედ ცნობისმოყვარე კაცი, წავიდა და ააშენა ძალზედ დიდი გემი მიწა ბარაქიანის საზღვრებთან, მიწა აოხრებულთან და ჩაუშვა იგი დასავლეთ ზღვაში, ხმელეთის იმ ვიწრო ყელთან, რომელიც გადიოდა ჩრდილოეთ მიწისკენ.
- 6 და აჰა, იყო მრავალი ნეფიელი, რომელიც ავიდა მასზე და გაემგზავრა სურსათის დიდი მარაგით, ასევე მრავალი ქალი და ბავშვი; და მათ გეზი აიღეს ჩრდილოეთისკენ. და ასე დასრულდა ოცდამეჩვიდმეტე წელი.
- 7 და ოცდამეთვრამეტე წელს ამ კაცმა ააშენა კიდევ სხვა გემები. და ასევე დაბრუნდა პირველი გემი და უფრო მეტი ხალხი ავიდა მასზე; და მათაც ასევე აიღეს ბევრი სურსათი და კვლავ ჩრდილოეთისკენ გაემგზავრნენ.
- 8 და იყო ასე, რომ მათ შესახებ მეტი აღარავის სმენია. და ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ისინი ზღვის სიღრმეებში ჩაიძირნენ. და იყო ასე, რომ კიდევ ერთი გემი გაემგზავრა და საით წავიდა ის, ჩვენ არ ვიცით.
- 9 და იყო ასე, რომ ამ წელს მრავალი ადამიანი ჩრდილოეთ მიწისკენ წავიდა. და ასე დასრულდა ოცდამეთვრამეტე წელი.

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblon took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

- 10 და იყო ასე, რომ მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეცხრამეტე წელს, შიბლონიც გარდაიცვალა და კორიანტონი წასული იყო ჩრდილოეთ მიწისკენ გემით, რათა სურსათი მიეტანა იმ ხალხისთვის, რომელიც იმ მიწაზე იყო წასული.
- 11 ამიტომ, შიბლონისთვის აუცილებელი გახდა, რომ წმინდა საგნები დაემტკიცებინა ჰელამანის შვილზე, რომელსაც ერქვა ჰელამანი, ერქვა რა მამამისის სახელი.
- 12 ახლა, აჰა, ყველა ის გრაფიურა, რომელიც ჰელამანის მფლობელობაში იყო, გადაიწერა და გაეგზავნა ადამიანთა შვილებს მთელ მიწაზე, გარდა იმ ნაწილებისა, რომლებიც, ალმას ბრძანებით, არ უნდა გაეგზავნათ.
- 13 მიუხედავად ამისა, ეს საგნები წმინდად უნდა შენახულიყო და გადაცემულიყო ერთი თაობიდან მეორეზე; ამიტომ, ამ წელს, შიბლონის გარდაცვალების წინ, ისინი დამტკიცდა ჰელამანზე.
- 14 და იყო ასე, ამ წელს ასევე იყვნენ ზოგიერთი განდგომილები, რომლებიც ლამანიელებისკენ გადავიდნენ. და მათში კვლავ გაღვივდა წყრომა ნეფიელთა წინააღმდეგ.
- 15 და ასევე, ამავე წელს, ისინი მოვიდნენ მრავალრიცხოვანი ჯარით მორონიჰას ხალხის წინააღმდეგ საომრად ანუ მორონიჰას ჯარის წინააღმდეგ, რის შედეგადაც ისინი დაამარცხეს, მიაყენეს დიდი დანაკარგი და უკუაგდეს საკუთარი მიწებისკენ.
- 16 და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოცდამეცხრამეტე წელი.
- 17 და ასე დასრულდა ალმას ამბავი და მისი შვილის, ჰელამანის, და ასევე შიბლონის, რომელიც მისი შვილი იყო.

And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shiblon died also, and Corianton had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.

Therefore it became expedient for Shiblon to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.

Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.

Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shiblon.

And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.

And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.

And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shiblon, who was his son.

ჰელამანის წიგნი

ამბავი ნეფიელების შესახებ, მათ ომებზე, განხეთქილებებსა და განდგომაზე. ასევე მრავალი წმინდა წინასწარმეტყველის წინასწარმეტყველებები ქრისტეს მოსვლამდე ჰელამანის ჩანაწერების შესაბამისად, რომელიც იყო ჰელამანის შვილი და ასევე, მისი შვილების ჩანაწერების შესაბამისად, თვით ქრისტეს მოსვლამდეც კი. და ასევე მრავალი ლამანიელი იქნა მოქცეული. ამბავი მათი მოქცევის შესახებ. ამბავი ლამანიელთა სამართლიანობის და ნეფიელთა სიბოროტისა და სისაძაგლის შესახებ, ჰელამანისა და მისი შვილების ჩანაწერების მიხედვით, თვით ქრისტეს მოსვლამდეც კი, რასაც ეწოდება ჰელამანის წიგნი და ასე შემდეგ.

ჰელამანი 1

- 1 და ახლა, აჰა, იყო ასე: ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეორმოცე წლის დასაწყისში, ნეფიელთა ხალხში დაიწყო სერიოზული სირთულეები.
- 2 რადგან, აჰა, პახორანი გარდაიცვალა და წავიდა ყველა მიწიერის გზით; ამიტომ, იქ დაიწყო სერიოზული კამათი იმაზე, თუ ვინ დაიკავებდა მოსამართლის სავარძელს იმ ძმებისგან, რომლებიც იყვნენ პახორანის შვილები.
- 3 ახლა, ეს არის მათი სახელები, რომლებიც იბრძოდნენ მოსამართლის სავარძლისათვის: პახორანი, პაანჩი და პაკუმენი.
- 4 ახლა, ესენი არ არიან პახორანის ყველა შვილთაგანნი (რადგან მას ბევრი ჰყავდა) მაგრამ ესენი არიან, რომლებიც მოსამართლის სავარძლისთვის დაუპირისპირდნენ ერთმანეთს, ამიტომ, მათ გამო ხალხი სამ ნაწილად გაიყო.
- 5 ამისდა მიუხედავად, იყო ასე, რომ პახორანი ხალხის ხმით დაინიშნა მთავარ მოსამართლედ და მმართველად ნეფის ხალხზე.
- 6 და იყო ასე, რომ როდესაც პაკუმენმა იხილა, რომ ვერ მიიღებდა მოსამართლის სავარძელს, იგი ხალხის ხმას მიემხრო.

The Book of Helaman

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

Helaman 1

And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.

For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.

Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.

Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.

Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.

And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

- 7 მაგრამ, აჰა, პაანჩი და ხალხის ის ნაწილი, რომელსაც სურდა, რომ იგი ყოფილიყო მათი მმართველი, ძალზედ განრისხდა; ამიტომ, იგი ემზადებოდა, პირფერობით შეეცდინა ის ხალხი, რათა აჯანყებულიყვნენ თავიანთი ძმების წინააღმდეგ.
- 8 და იყო ასე: როდესაც იგი თითქმის მზად იყო ამის გასაკეთებლად, ის შეიპყრეს და გაასამართლეს ხალხის ხმის შესაბამისად და სიკვდილით დასაჯეს, რადგან იგი აჯანყდა და სურდა ადამიანთა თავისუფლების განადგურება.
- 9 ახლა, როდესაც იმ ადამიანებმა, რომლებსაც სურდათ, რომ იგი ყოფილიყო მათი მმართველი, იხილეს, რომ იგი სიკვდილით დაისაჯა, ამის გამო ძალზედ განრისხდნენ და, აჰა, მიაგზავნეს კიშკუმენი, თვით პახორანის მოსამართლის სავარძელთან, და მან მოკლა პახორანი, როდესაც იგი იჯდა მოსამართლის სავარძელზე.
- 10 და მას გამოედევნენ პახორანის მოსამსახურეები; მაგრამ, აჰა, იმდენად სწრაფად გარბოდა კიშკუმენი, რომ ვერავინ ვერ დაეწია.
- 11 და იგი მივიდა მათთან, რომლებმაც მიაგზავნეს და მათ ყველამ დადეს აღთქმა, თავიანთი მარადიული შემქმნელისადმი ფიცით, რომ არავის ეტყოდნენ, რომ კიშკუმენმა მოკლა პახორანი.
- 12 ამიტომ, კიშკუმენი ვერ იცნეს ნეფის ხალხში, რადგან იგი გადაცმული იყო იმ დროს, როდესაც პახორანი მოკლა. და კიშკუმენი და მისი დაჯგუფება, რომელმაც მასთან დადო აღთქმა, ხალხს შეერია ისე, რომ ვერცერთ მათგანს ვერ იპოვიდნენ; მაგრამ, ვისაც პოულობდნენ, სიკვდილით სჯიდნენ.
- 13 და ახლა, აჰა, პაკუმენი დაინიშნა ხალხის ხმის შესაბამისად, რათა ყოფილიყო ხალხის მთავარი მოსამართლე და მმართველი, რათა თავისი ძმის, პახორანის მაგივრად ყოფილიყო მმართველი; და ეს იყო მისი უფლების შესაბამისად. და ეს ყველაფერი მოხდა მოსამართლეთა მმართველობის მეორმოცე წელს; და ეს წელი დასრულდა.

But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

- 14 და იყო ასე: მოსამართლეთა მმართველობის ორმოცდამეერთე წელს, ლამანიელებმა შეკრიბეს ჯარისკაცთა უთვალავი ჯარი და შეაიარაღეს ხმლებით, მახვილებითა და მშვილდებით, ისრებით, ჩაჩქანებითა და სამკერდულებით და ყველა სახის ყველანაირი ფარებით.
- 15 და ისინი კვლავ მოვიდნენ, რათა დაეწყოთ ბრძოლა ნეფიელთა წინააღმდეგ. და მათ წინ მოუძლოდათ ადამიანი, რომლის სახელი იყო კორიანტუმრი; და იგი იყო ზარაჰემლას შთამომავალი, ნეფიელთაგან განდგომილი და იყო დიდი და ძლიერი კაცი.
- 16 ამიტომ, ლამანიელთა მეფე, რომლის სახელი იყო ტუბალოსი, რომელიც იყო ამორონის შვილი, ფიქრობდა, რომ კორიანტუმრი, იყო რა ძლიერი კაცი, შეძლებდა ნეფიელების წინააღმდეგ დადგომას თავისი ძალითა და დიდი სიბრძნით, ამგვარად, მისი გამოგზავნით, იგი მოიპოვებდა ნეფიელებზე ძალაუფლებას –
- 17 ამიტომ, მან გააღვივა წყრომა და შეკრიბა თავისი ჯარები და დანიშნა კორიანტუმრი მათ წინამძღოლად; და უბრძანა, რომ ჩამოსულიყვნენ ზარაჰემლას მიწაზე, ნეფიელთა წინააღმდეგ საომრად.
- 18 და იყო ასე, რომ ამდენი დაპირისპირებისა და ხელისუფლებაში ამდენი სირთულეების გამო, ისინი არ ინახავდნენ საკმარის გუშაგებს ზარაჰემლას მიწაზე; რადგან ფიქრობდნენ, რომ ლამანიელები ვერ გაბედავდნენ მათი მიწის შუაგულში შემოსვლას ამ დიდ ქალაქ ზარაჰემლაზე შესატევად.
- 19 მაგრამ, იყო ასე, რომ კორიანტუმრი წამოვიდა თავისი უამრავი ჯარის მეთაურობით და ქალაქის მცხოვრებთ თავს დაესხა; და მათი შეტევა ისეთი სწრაფი იყო, რომ ნეფიელებს აღარ ჰქონდათ ჯარების შეკრებისთვის დრო.
- 20 ამიტომ, კორიანტუმრმა ქალაქის შესასვლელთან დახოცა გუშაგები და მთელი თავისი ჯარით პირდაპირ ქალაქში შევიდა და დახოცეს ყველა, ვინც მათ წინააღმდეგობა გაუწია, ასე რომ, ისინი მთელ ქალაქს დაეუფლნენ.

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breastplates, and with all manner of shields of every kind.

And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.

But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.

Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.

- 21 და იყო ასე: პაკუმენი, რომელიც იყო მთავარი მოსამართლე, გაექცა კორიანტუმრს, ქალაქის გალავნებამდეც კი. და იყო ასე, რომ კორიანტუმრმა იგი ქალაქის გალავანზე მიანარცხა ისე, რომ ის მოკვდა; და ასე დასრულდა პაკუმენის დღეები.
- 22 და ახლა, როდესაც კორიანტუმრმა იხილა, რომ დაეუფლა ქალაქ ზარაჰემლას და დაინახა, რომ ნეფიელები მას გაურბოდნენ და ისინი დახოცეს, დაატყვევეს და საპყრობილეში ჩაყარეს და რომ მან დაიპყრო მთელ მიწაზე ყველაზე ძლიერი გამაგრება, მას იმდენად გაუხარდა გულში, რომ მზად იყო მთელი მიწის წინააღმდეგ გაელაშქრა.
- 23 ახლა, იგი არ დარჩა ზარაჰემლას მიწაზე, არამედ თავისი დიდი ჯარით წინ გაემართა თვით ქალაქ ბარაქიანისკენ; რადგან გადაწყვეტილი ჰქონდა, წინ წასულიყო და მახვილით გზა გაეკაფა, რათა მიწის ჩრდილოეთ ნაწილი დაეპყრო.
- 24 და ფიქრობდა, რომ მათი მთავარი ძალა მიწის შუა ნაწილში იმყოფებოდა, ამიტომ წინ მიიწევდა, არ აძლევდა მათ დროს, შეკრებილიყვნენ, პატარა რაზმების შეკრებას თუ ასწრებდნენ; და ამგვარად, თავს ესხმოდნენ მათ და მიწაზე ჰკვეთდნენ.
- 25 მაგრამ, აჰა, კორიანტუმრის ამ ლაშქრობამ მიწის შუა ნაწილისკენ მორონიჰას მათზე დიდი უპირატესობა მისცა, დახოცილ ნეფიელთა დიდი რაოდენობის მიუხედავად.
- 26 რადგან, აჰა, მორონიჰა ფიქრობდა, რომ ლამანიელები ვერ გაბედავდნენ მიწის შუა ნაწილში შემოჭრას, არამედ შეუტევდნენ საზღვრის გარშემო ქალაქებს, როგორც ისინი აქამდე აკეთებდნენ; ამიტომ, მორონიჰამ ბრძანა, რომ მის ძლიერ ჯარებს დაეცვათ მიწის საზღვრების გარშემო მხარეები.
- 27 მაგრამ, აჰა, ლამანიელებს კი არ შეეშინდათ, როგორც ეს მას სურდა, არამედ მიწის შუა ნაწილში შემოიჭრნენ და აიღეს დედაქალაქი, რომელიც იყო ქალაქი ზარაჰემლა და მიემართებოდნენ მიწის მთავარი ნაწილისკენ, ხოცავდნენ ხალხს დიდი ხოცვა-ჟლეტით – კაცებს, ქალებსა და ბავშვებს, იპყრობდნენ რა ბევრ ქალაქსა და სიმაგრეს.

And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.

And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.

And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.

And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.

But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.

For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.

But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.

- 28 მაგრამ, როდესაც მორონიჰამ ეს აღმოაჩინა, მან დაუყოვნებლივ გააგზავნა ლეხი ჯარით, შემოვლითი გზით, რათა გაესწროთ მათთვის და მისულიყვნენ მიწა ბარაქიანზე, სანამ ისინი მოვიდოდნენ.
- 29 და ასეც გააკეთა; გაასწრო მათ, სანამ მიწა ბარაქიანზე მოვიდოდნენ და დახვდა ბრძოლით ისე, რომ მათ უკან დაიწყეს დახევა, ზარაჰემლას მიწის მიმართულებით.
- 30 და იყო ასე, რომ მორონიჰა დახვდა მათ უკან დახევისას და ბრძოლით შეუტია, რაც ძალზედ სისხლიან ბრძოლაში გადაიზარდა; დიახ, მრავალი დაიხოცა და დახოცილთა შორის ასევე კორიანტუმრიც იპოვეს.
- 31 და ახლა, აჰა, ლამანიელებს აღარ დარჩათ უკან დასახევი გზა, არც ჩრდილოეთით, არც სამხრეთით, არც აღმოსავლეთით და არც დასავლეთით, რადგან ყოველი მხრიდან ნეფიელების მიერ იყვნენ გარშემორტყმულნი.
- 32 და ამგვარად ჩააგდო კორიანტუმრმა ლამანიელები ნეფიელთა გარემოცვაში, ისე რომ ისინი აღმოჩნდნენ ნეფიელების ძალაუფლების ქვეშ, თავად იგი კი მოკლეს და ლამანიელები ნეფიელებს ხელში ჩაბარდნენ.
- 33 და იყო ასე, რომ მორონიჰამ კვლავ აიღო ქალაქი ზარაჰემლა და ბრძანა, რომ ლამანიელები, რომლებიც იყვნენ დატყვევებულნი, მიწიდან მშვიდობიანად წასულიყვნენ.
- 34 და ასე დასრულდა მოსამართლეთა მმართველობის ორმოცდამეერთე წელი.

But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.

And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.

And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, insomuch that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.

And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.

And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.

And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.

And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

ჰელამანი 2

- 1 და იყო ასე: მოსამართლეთა მმართველობის ორმოცდამეორე წელს, მას შემდეგ, რაც მორონიჰამ კვლავ დაამყარა მშვიდობა ნეფიელებსა და ლამანიელებს შორის, აჰა, არავინ იყო, ვინც დაიკავებდა მოსამართლის სავარძელს; ამის გამო ხალხში კვლავ დაიწყო დაპირისპირება, თუ ვის უნდა დაეკავებინა მოსამართლის სავარძელი.
- 2 და იყო ასე, რომ ჰელამანი, რომელიც იყო ჰელამანის შვილი, ხალხის ხმით დაინიშნა მოსამართლის სავარძლის დასაკავებლად.
- 3 მაგრამ, აჰა, კიშკუმენი, რომელმაც მოკლა პახორანი, ასევე ჰელამანსაც ჩაუსაფრდა მოსაკლავად; და მას მხარს უჭერდა თავისი რაზმი, რომელმაც დადო აღთქმა, რომ ვერავინ გაიგებდა მისი სიბოროტის შესახებ.
- 4 ვინაიდან იქ იმყოფებოდა ვინმე გადიანტონი, რომელიც ძალზედ მარჯვე იყო ყოველგვარი სიტყვით, ასევე თავისი მზაკვრობით, რათა ეკეთებინა საიდუმლო მკვლელობისა და ძარცვის საქმე; ამიტომ, იგი გახდა კიშკუმენის რაზმის მეთაური.
- 5 ამიტომ მან ისინი პირფერობით მოთაფლა და ასევე კიშკუმენიც, რომ, თუ მას მოსამართლის სავარძელს დააკავებინებდნენ, იგი უბოძებდა თავის რაზმელებს, დანიშნულიყვნენ ხალხში ძალაუფლებისა და უფლებამოსილების თანამდებობებზე; ამიტომ, კიშკუმენს სურდა ჰელამანის განადგურება.
- 6 და იყო ასე, რომ, როდესაც იგი მოსამართლის სავარძლისკენ მიდიოდა ჰელამანის გასანადგურებლად, აჰა, ჰელამანის ერთ-ერთი მსახური, იყო რა გადაცმული და ღამით გარეთ გამოსული, შეიტყო იმ გეგმების შესახებ, რომელნიც დაიგეგმა ამ რაზმის მიერ ჰელამანის გასანადგურებლად.
- 7 და იყო ასე, რომ იგი შეხვდა კიშკუმენს და აჩვენა პირობითი ნიშანი; ამიტომ, კიშკუმენმა გაანდო თავისი ჩანაფიქრი, სთხოვდა რა მიეყვანა მოსამართლის სავარძელთან, რომ ჰელამანის მოკვლა მოეხერხებინა.

Helaman 2

And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.

And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.

But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.

For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.

Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

- 8 და როდესაც ჰელამანის მსახურმა გაიგო ყველაფერი, რაც კიშკუმენს გულში ჰქონდა, რომ მისი მიზანი იყო მკვლელობა და იგივე მიზანი ჰქონდა ყველა მათგანს, რომლებიც მის რაზმს მიეკუთვნებოდნენ, რომ დაეხოცათ, ეძარცვათ და ძალაუფლება მოეპოვებინათ (და ეს იყო მათი საიდუმლო გეგმა და შეთქმულება) ჰელამანის მსახურმა კიშკუმენს უთხრა: მოდი, წავიდეთ მოსამართლის სავარძლისკენ.
- 9 ახლა, ეს ძალზედ მოეწონა კიშკუმენს, რადგან ეგონა, რომ შეასრულებდა თავის ჩანაფიქრს; მაგრამ, აჰა, ჰელამანის მსახურმა, როდესაც მიემართებოდნენ მოსამართლის სავარძლისკენ, კიშკუმენი შიგ გულში განგმირა, ასე რომ იგი უხმოდ დაეცა მოკლული. და იგი გაიქცა და უთხრა ჰელამანს ის, რაც მან იხილა, მოისმინა და გააკეთა.
- 10 და იყო ასე, რომ ჰელამანმა გააგზავნა, რათა შეეპყრათ მძარცველებისა და საიდუმლო მკვლელების ეს რაზმი, რათა კანონის შესაბამისად სიკვდილით დაესაჯათ.
- 11 მაგრამ, აჰა, როდესაც გადიანტონმა აღმოაჩინა, რომ კიშკუმენი არ დაბრუნდა, მას შეეშინდა, რომ გაანადგურებდნენ, ამიტომ თავის რაზმს უბრძანა, უკან მიჰყოლოდნენ; და უდაბნოში გაიქცნენ იმ მიწიდან საიდუმლო გზით და ამიტომ, როდესაც ჰელამანმა მათ შესაპყრობად გააგზავნა, ისინი ვერსად ვერ იპოვეს.
- 12 და ამ გადიანტონზე მოგვიანებით კიდევ იქნება საუბარი. და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ორმოცდამეორე წელი.
- 13 და აჰა, ამ წიგნის დასასრულს იხილავთ, რომ ამ გადიანტონმა მოახერხა გადატრიალება, დიახ, ნეფის ხალხის თითქმის სრული განადგურება.
- 14 აჰა, მე არ ვგულისხმობ ჰელამანის წიგნის დასასრულს, არამედ ვგულისხმობ ნეფის წიგნისას, რომლიდანაც ავიღე მთელი ეს ამბავი, რაც დავწერე.

And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.

And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.

Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.

ჰელამანი 3

- 1 და ახლა, იყო ასე: მოსამართლეთა მმართველობის ორმოცდამესამე წელს, ნეფის ხალხში არ იყო დაპირისპირება, გარდა ეკლესიაში მცირეოდენი ამპარტავნობისა, რამაც ხალხში გამოიწვია მცირე უთანხმოებანი, რაც მოგვარდა ორმოცდამესამე წლის ბოლოს.
- 2 და არ იყო დაპირისპირება ხალხში ორმოცდამეოთხე წელს; არც ორმოცდამეხუთე წელს არ ყოფილა დიდი დაპირისპირება.
- 3 და იყო ასე: ორმოცდამეექვსე წელს, დიახ, მოხდა დიდი დაპირისპირება და მრავალი უთანხმოება; რომლის გამოც იყვნენ ძალზედ ბევრნი, რომლებიც ზარაჰემლას მიწიდან წავიდნენ და გაემართნენ ჩრდილოეთ მიწისკენ, რათა ის მიწა დაემკვიდრებინათ.
- 4 და ისინი მოგზაურობდნენ ძალზედ შორ მანძილზე ისე, რომ მივიდნენ დიდ წყლებთან და მრავალ მდინარესთან.
- 5 დიახ, მიწის ყველა მხარეშიც კი დასახლდნენ, ყველა მხარეში, სადაც ის არ იყო გაპარტახებული და არ იყო ტყის გარეშე დარჩენილი მრავალრიცხოვანი მაცხოვრებლების გამო, რომლებიც მანამდე ამ მიწაზე მკვიდრობდნენ.
- 6 და ახლა, მიწის არცერთი მხარე არ იყო გაპარტახებული, ტყის გარდა; მაგრამ იმ ხალხის დიდი განადგურების გამო, რომელიც მიწაზე აქამდე მკვიდრობდა, ამ მიწას ეწოდებოდა გაპარტახებული.
- 7 და რადგან ამ მიწის პირზე ტყე ძალზედ ცოტა იყო, ადამიანები, რომლებიც იქ წავიდნენ, ძალზედ დახელოვნდნენ ცემენტის კეთებაში; ამიტომ, აშენებდნენ ცემენტის სახლებს, რომლებშიც თვითონ ცხოვრობდნენ.
- 8 და იყო ასე, რომ ისინი გამრავლდნენ და დასახლდნენ და სამხრეთ მიწიდან ჩრდილოეთ მიწისკენ მიიწევდნენ და იმდენად გაფართოვდნენ, რომ დაიწყეს მთლიანად იმ მიწის პირის დაფარვა, სამხრეთ ზღვიდან ჩრდილოეთ ზღვამდე, დასავლეთ ზღვიდან აღმოსავლეთ ზღვამდე.

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

- 9 და ხალხი, რომელიც იყო ჩრდილოეთ მიწაზე, კარვებში და ცემენტის სახლებში ცხოვრობდა და ყველანაირ ხეს, რომელიც მიწის პირზე აღმოცენდებოდა, საშუალებას აძლევდა, გაზრდილიყო, რათა საჭირო დროს ტყე ჰქონოდათ თავიანთი სახლების ასაშენებლად, დიახ, თავიანთი ქალაქებისა და ტაძრებისთვის, სინაგოგებისთვისა და სამლოცველოებისთვის და ყველანაირი თავიანთი შენობებისთვის.
- 10 და იყო ასე: ვინაიდან ტყე ძალზედ ცოტა იყო ჩრდილოეთ მიწაზე, ისინი ბევრ რამეს აგზავნიდნენ საზღვაო გზით.
- 11 და ასე აძლევდნენ ჩრდილოეთ მიწის ხალხს საშუალებას, ეშენებინათ მრავალი ქალაქი, როგორც ხისაგან, ასევე ცემენტისაგან.
- 12 და იყო ასე: იყვნენ ბევრი ამონის ხალხიდან, რომლებიც წარმოშობით ლამანიელები იყვნენ, რომლებიც ასევე გაემართნენ ამ მიწისკენ.
- 13 და ახლა, ამ ხალხის საქმიანობაზე, თავად ამ ხალხის მიერ, მრავალი დაწვრილებითი და ვრცელი ჩანაწერია შემონახული, მათ შესახებ.
- 14 მაგრამ, აჰა, ამ ხალხის საქმიანობის მეასედი ნაწილიც, დიახ, ამბავი ლამანიელებისა და ნეფიელების, მათი ომების, განხეთქილებებისა და უთანხმოებების და მათი ქადაგებების და წინასწარმეტყველებების და მათი ზღვაოსნობისა და გემთ მშენებლობების, მათი ტაძრების, სინაგოგებისა და სამლოცველოების მშენებლობების და მათი სამართალის და სიბოროტისა და მკვლელობების, მათი ძარცვებისა და ყაჩაღობების და ყოველგვარ სისაძაგლისა და მრუშობის, ამ ნაშრომში ვერ შევა.
- 15 მაგრამ, აჰა, არის მრავალი წიგნი და ყველანაირი ჩანაწერი და მათ მეტწილად ნეფიელები აწარმოებდნენ.
- 16 და მათ ნეფიელები გადასცემდნენ ერთი თაობიდან მეორეს, იმ დრომდეც კი, როდესაც შეცოდებაში ჩაცვივდნენ და როდესაც მათ ხოცავდნენ, ძარცვავდნენ, დევნიდნენ, აძევებდნენ და ანადგურებდნენ, მიწის პირზე ფანტავდნენ და ლამანიელთა შორის აცხოვრებდნენ იქამდე, სანამ აღარ იწოდებოდნენ ნეფიელებად, ხდებოდნენ ბოროტნი, ველური და სასტიკნი, დიახ, ლამანიელებადაც კი იქცნენ.

And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.

And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robbings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.

But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

- 17 და ახლა, მე კვლავ ვუბრუნდები ჩემს ამბავს; რადგან ის, რაც ვთქვი, იყო მას შემდეგ, რაც ნეფის ხალხში მოხდა დიდი დაპირისპირება და არეულობა, ომები და უთანხმოებანი.
- 18 მოსამართლეთა მმართველობის ორმოცდამეექვსე წელი დასრულდა;
- 19 და იყო ასე, რომ მიწაზე კვლავ გრძელდებოდა დიდი დაპირისპირება, დიახ, ორმოცდამეშვიდე წელს და ასევე ორმოცდამერვე წელს.
- 20 ამისდა მიუხედავად, ჰელამანმა დაიკავა მოსამართლის სავარძელი სამართლიანობითა და მიუკერძოებლობით; დიახ, იგი იცავდა ღმერთის წესებს, განაჩენებსა და მცნებებს და მუდამ აკეთებდა იმას, რაც სწორი იყო ღმერთის თვალში და დადიოდა თავისი მამის გზით, ასე რომ აყვავდა იმ მიწაზე.
- 21 და იყო ასე, რომ მას ორი შვილი ჰყავდა. უფროსს უწოდა სახელი ნეფი და უმცროსს – სახელი ლეხი. და მათ უფლისათვის იწყეს გაზრდა.
- 22 და იყო ასე, რომ ომებმა და განხეთქილებებმა ცოტათი იკლო ნეფიელთა ხალხში, ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ორმოცდამერვე წლის მიწურულს.
- 23 და იყო ასე: მოსამართლეთა მმართველობის ორმოცდამეცხრე წელს, მიწაზე დამყარდა ხანგრძლივი მშვიდობა ყველგან, გარდა საიდუმლო კავშირებისა, რომლებიც მძარცველმა გადიანტონმა მიწაზე ჩამოაყალიბა უფრო დასახლებულ ნაწილში, რომლის შესახებაც იმ დროში არ იყო ცნობილი მათთვის, ვინც მთავრობის სათავეში იმყოფებოდა; ამიტომ, ისინი იმ მიწაზე არ გაანადგურეს.
- 24 და იყო ასე, რომ იმავე წელს, ეკლესია ძალზედ განვითარდა, ისე, რომ იყვნენ ათასობით, რომლებიც უერთდებოდნენ ეკლესიას და ინათლებოდნენ მოსანანიებლად.
- 25 და იმდენად დიდად აყვავდა ეკლესია და იმდენი კურთხევა გადმოიღვარა ხალხზე, რომ თავად მღვდელმთავრები და მასწავლებლებიც უსაზღვროდ გაოცებულნი იყვნენ.

And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.

The forty and sixth year of the reign of the judges ended;

And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.

Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.

And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.

And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.

And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, insomuch that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto repentance.

And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teachers were themselves astonished beyond measure.

- 26 და იყო ასე, რომ უფლის საქმე ყვაოდა ღმერთის ეკლესიაში მრავალი სულის ნათლობითა და გაერთიანებით, დიახ, ათი ათასობითაც კი.
- 27 ამგვარად, ჩვენ ვხედავთ, რომ უფალი არის მოწყალე ყველა მათგანისადმი, რომელნიც გულის გულწრფელობით შეჰღადადებენ მის წმინდა სახელს.
- 28 დიახ, ამგვარად ვხედავთ, რომ ზეციური კარიბჭე ღიაა ყველასთვის, მათთვის, ვინც იწამებს იესო ქრისტეს სახელით, რომელიც არის ძე ღვთისა.
- 29 დიახ, ჩვენ ვხედავთ, რომ ის, ვინც მოისურვებს, შეძლებს ღვთის სიტყვაზე ჩაჭიდებას, რომელიც არის ცოცხალი და ძლიერი, რომელიც დაამსხვრევს ეშმაკის ყოველ მზაკვრობას, მახესა და ეშმაკობას, გაუძღვება ქრისტეს ადამიანს რთულ და ვიწრო ბილიკზე, იმ მარადიული უბედურების უფსკრულის გაღმა, რომელიც მომზადებულია, რათა შთანთქოს ბოროტნი –
- 30 და მიიყვანს მათ სულებს, დიახ, მათ უკვდავ სულებს, ცათა სასუფეველში, ღმერთის მარჯვენა ხელისკენ, რათა დასხდნენ აბრაამთან და ისაკთან და იაკობთან და ყველა ჩვენს წმინდა მამასთან, რათა აღარასოდეს არ დატოვონ იქაურობა.
- 31 და ამ წელს, ზარაჰემლას მიწაზე განუწყვეტლივ სიხარული სუფევდა და გარშემო მხარეებშიც, ნეფიელთა მფლობელობაში მყოფ მთელ მიწაზეც კი.
- 32 და იყო ასე, რომ, ორმოცდამეცხრე წლის დასასრულს იქ იყო მშვიდობა და ძალზედ დიდი სიხარული, დიახ, მოსამართლეთა მმართველობის ორმოცდამეათე წელშიც ასევე სუფევდა უწყვეტი მშვიდობა და დიდი სიხარული.
- 33 და მოსამართლეთა მმართველობის ორმოცდამეთერთმეტე წელსაც ასევე მშვიდობა იყო, გარდა მცირე ამპარტავნობისა, რომელიც შემოიჭრა ეკლესიაში – არა თავად ღმერთის ეკლესიაში, არამედ იმ ადამიანთა გულებშიც, რომლებიც აცხადებდნენ, რომ ღვთის ეკლესიას მიეკუთვნებოდნენ –

And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that everlasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

- 34 და ისინი აღზევდნენ ამპარტავნობით, მრავალი თავიანთი ძმების დევნამდეც კი მივიდნენ. ახლა, ეს იყო დიდი სიბოროტე, რამაც მოუტანა ხალხის თავმდაბალ ნაწილს დიდი დევნისა და მრავალი ტანჯვის გადატანა.
- 35 მიუხედავად ამისა, ისინი ხშირად მარხულობდნენ და ლოცულობდნენ და სულ უფრო ძლიერდებოდნენ და ძლიერდებოდნენ თავიანთ თავმდაბლობაში და მტკიცდებოდნენ და მტკიცდებოდნენ ქრისტეს რწმენაში, ავსებდნენ რა თავიანთ სულებს სიხარულითა და ნუგეშით, დიახ, გულის განწმენდამდე და კურთხევამდე, იმ კურთხევით, რომელიც მოდის ღმერთისადმი საკუთარი გულის დათმობით.
- 36 და იყო ასე, რომ ორმოცდამეთორმეტე წელიც ასევე მშვიდობით დასრულდა, თუ არ ჩავთვლით ძალზედ დიდ ამპარტავნობას, რაც შეიჭრა ადამიანთა გულებში; და ეს იყო მიწაზე მათი დიდძალი სიმდიდრისა და აყვავების გამო; და ეს იზრდებოდა მათში დღითი დღე.
- 37 და იყო ასე, რომ მოსამართლეთა მმართველობის ორმოცდამეცამეტე წელს ჰელამანი მოკვდა და მის მაგივრად მმართველობა დაიწყო მისმა უფროსმა შვილმა, ნეფიმ. და იყო ასე, რომ მან დაიკავა მოსამართლის სავარძელი სამართალითა და მიუკერძოებლობით; დიახ, იგი იცავდა ღმერთის მცნებებს და დადიოდა მამამისის გზით.

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

ჰელამანი 4

- 1 და იყო ასე, რომ ორმოცდამეთოთხმეტე წელს ეკლესიაში იყო მრავალი განდგომა და ადამიანებს შორისაც იყო განხეთქილება, ისეთი, რომ მოხდა დიდი სისხლისღვრა.
- 2 და აჯანყებულთა მხარე დახოცეს და მიწიდან განდევნეს და ისინი ლამანიელთა მეფესთან მივიდნენ.
- 3 და იყო ასე, რომ ისინი შეეცადნენ, ლამანიელები დაეყოლიებინათ ნეფიელების საწინააღმდეგოდ საომრად; მაგრამ, აჰა, ლამანიელები ძალზედ შეშინებულნი იყვნენ, იმდენად, რომ არ უგდებდნენ ყურს განდგომილთა სიტყვებს.
- 4 მაგრამ, იყო ასე: მოსამართლეთა მმართველობის ორმოცდამეთექვსმეტე წელს იქ იყვნენ განდგომილები, რომლებიც ნეფიელებისგან წავიდნენ ლამანიელებთან და სხვა განდგომილებთან ერთად წარმატებას მიაღწიეს ნეფიელთა წინააღმდეგ წყრომის გაღვივებაში; და ისინი, მთელი იმ წლის განმავლობაში, ომისთვის ემზადებოდნენ.
- 5 და ორმოცდამეჩვიდმეტე წელს ისინი ჩამოვიდნენ ნეფიელთა წინააღმდეგ საბრძოლველად და დაიწყეს სასიკვდილო საქმის კეთება; დიახ, ისე, რომ მოსამართლეთა მმართველობის ორმოცდამეთვრამეტე წელს მათ წარმატებას მიაღწიეს ზარაჰემლას მიწის დაპყრობაში და ასევე ყველა მიწისაც, იმ მიწამდეც კი, რომელიც იყო მიწა ბარაქიანთან.
- 6 და ნეფიელები და მორონიჰას ჯარებიც მიწა ბარაქიანში გააძევეს;
- 7 და იქ გამაგრდნენ ლამანიელთა წინააღმდეგ, დასავლეთ ზღვიდან აღმოსავლეთ ზღვამდეც კი; ნეფიელებისთვის ეს იყო ერთი დღის სავალი მანძილი, საზღვრამდე, რომელზეც ისინი გამაგრდნენ და დააყენეს ჯარები ჩრდილოეთ მხარის დასაცავად.
- 8 და ამგვარად, იმ განდგომილმა ნეფიელებმა, ლამანიელთა უთვალავი ჯარის დახმარებით, დაიპყრეს ნეფიელთა ყველა სამფლობელო, რაც სამხრეთ მიწაზე მდებარეობდა. და ეს ყველაფერი მოხდა მოსამართლეთა მმართველობის ორმოცდამეთვრამეტე – მეცხრამეტე წლებში.

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

- 9 და იყო ასე, რომ მოსამართლეთა მმართველობის მესამოცე წელს მორონიჰამ საკუთარი ჯარებით წარმატებას მიაღწია მიწის მრავალი მხარის დაპყრობაში; დიახ, მათ დაიბრუნეს მრავალი ქალაქი, რომელიც ლამანიელთა ხელში იყო ჩავარდნილი.
- 10 და იყო ასე, რომ მოსამართლეთა მმართველობის სამოცდამეერთე წელს მათ წარმატებას მიაღწიეს, თავიანთი მამულების ნახევარიც კი დაიბრუნეს.
- 11 ახლა, ნეფიელების ეს დიდი დანაკარგი და ხოცვა-ჟლეტა, რაც მათში იყო, არ მოხდებოდა, რომ არა ის სიბოროტე და სისაძაგლე, რომელიც იყო მათ შორის; დიახ, ეს იყო მათ შორის, რომლებიც აცხადებდნენ, რომ ღმერთის ეკლესიას მიეკუთვნებოდნენ.
- 12 და ეს იყო მათი გულის ამპარტავნობის, მათი მეტისმეტი სიძლიდრის გამო, დიახ, რადგან ღარიბებს ჩაგრავდნენ, მშიერთათვის არ გაჰქონდათ საჭმელი, შიშველთათვის არ გაჰქონდათ საკუთარი ტანსაცმელი და სილასაც აწნავდნენ თავიანთ თავმდაბალ ძმებს, დასცინოდნენ რა იმას, რაც იყო წმინდა, უარყოფდნენ წინასწარმეტყველებისა და გამოცხადების სულს, ხოცავდნენ, ძარცვავდნენ, ცრუობდნენ, იპარავდნენ, მრუშობდნენ, აწყობდნენ დიდ აჯანყებებს და ნეფის მიწაზე გარბოდნენ ლამანიელებთან –
- 13 და მათი დიდი სიბოროტისა და თავიანთი ძალით ტრაბახის გამო, ისინი საკუთარი ძალის ამარად იყვნენ დარჩენილნი; ამიტომ, ვეღარ ყვოდნენ, არამედ იყვნენ გაჭირვებულნი, ნაცემნი და ლამანიელების მიერ გაძევებულნი, სანამ მთლიანად არ დაკარგეს მამულები თითქმის ყველა თავიანთ მიწაზე.
- 14 მაგრამ, აჰა, მორონიჰა ამ ხალხისათვის ბევრს ქადაგებდა მათი ურჯულოების გამო, ასევე ნეფი და ლეხიც, რომლებიც იყვნენ ჰელამანის შვილები, ქადაგებდნენ ამ ხალხისადმი, დიახ, მათ ბევრი უწინასწარმეტყველეს მათსავე ურჯულობაზე და იმის შესახებ, თუ რა მოუვიდოდათ, ცოდვებს თუ არ მოინანიებდნენ.
- 15 და იყო ასე, რომ ისინი ინანიებდნენ და იმისდა მიხედვით, თუ როგორ ინანიებდნენ, შესაბამისად იწყებდნენ აყვავებას.

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

- 16 როდესაც მორონიჰამ იხილა, რომ მათ მოინანიეს, მან გადაწყვიტა გაძლოდა მათ ადგილიდან ადგილზე და ქალაქიდან ქალაქში, იქამდე, სანამ არ დაიბრუნეს თავიანთი ქონებისა და ყველა თავიანთი მიწის ნახევარი.
- 17 და ასე დასრულდა მოსამართლეთა მმართველობის სამოცდამეერთე წელი.
- 18 და იყო ასე: მოსამართლეთა მმართველობის სამოცდამეორე წელს, მორონიჰამ ვერ შეძლო ლამანიელებისგან უფრო მეტი მიწის უკან დაბრუნება.
- 19 ამიტომ, მათ დათმეს თავიანთი ჩანაფიქრი, დაებრუნებინათ დანარჩენი თავიანთი მიწები, რადგან ლამანიელები იმდენად მრავალრიცხოვანნი იყვნენ, რომ ნეფიელებისთვის შეუძლებელი გახდა მათზე უფრო მეტი ძალის მიღწევა; ამიტომ, მორონიჰამ მთელი თავისი ჯარები განალაგა იმ მხარეების დასაცავად, რომლებიც აღებული ჰქონდა.
- 20 და იყო ასე, რომ ლამანიელთა დიდი სიმრავლის გამო, ნეფიელები ძალზედ შიშობდნენ, რომ მათ დაძლეოდნენ და ფეხქვეშ გათელავდნენ, დახოცავდნენ და გაანადგურებდნენ.
- 21 დიახ, მათ დაიწყეს ალმას წინასწარმეტყველებების გახსენება, ასევე მოსიას სიტყვებისა და იხილეს, რომ იყვნენ ქედფიცხელი ხალხი და ღმერთის მცნებებს არაფრად არ აგდებდნენ;
- 22 და მათ შეცვალეს და ფეხით გათელეს მოსიას რჯული ანუ ის, რაც უფალმა უბრძანა მას, გადაეცა ხალხისათვის; და მათ იხილეს, რომ მათი კანონები გაიხრწნა და თვითონ იქცნენ ბოროტ ხალხად, იმდენად, რომ ისეთივე ბოროტნი იყვნენ, როგორც ლამანიელები.
- 23 და მათი ურჯულოების გამო დაიწყო ეკლესიის გადაშენება; და მათ დაიწყეს წინასწარმეტყველებისა და გამოცხადების სულში რწმენის დაკარგვა; და ღმერთის სამსჯავრომ ჩახედა მათ თვალებში.
- 24 და მათ იხილეს, რომ დასუსტდნენ, როგორც თავიანთი ძმები – ლამანიელები და მათ უფლის სული უკვე აღარ იცავდა; დიახ, მან მიატოვა ისინი, რადგან უფლის სული არ ცხოვრობს უწმინდურ ტაძრებში –

For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;

And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

25 ამიტომ, უფალი მათ აღარ იცავდა თავისი სასწაულებრივი და უბადლო ძალით, რადგან ჩაცვივდნენ ურწმუნოებაში და საშინელ სიბოროტეში და მათ იხილეს, რომ ლამანიელები ძალზედ უფრო მეტნი იყვნენ რიცხობრივად, ვიდრე თვითონ ისინი; და თუ არ ელტვიან უფალს, თავიანთ ღმერთს, მაშინ აუცილებლად უნდა დაიღუპონ.

26 რადგან, აჰა, მათ იხილეს, რომ ლამანიელებს ისეთივე დიდი ძალა ჰქონდათ, როგორც იყო მათი, ადამიანი ადამიანის წინააღმდეგაც კი; და ამგვარად, ისინი ჩაცვივდნენ ამ დიდ შეცოდებაში; დიახ, რამდენიმე წელიც არ იყო გასული, რაც ისინი დასუსტდნენ თავიანთი შეცოდების გამო.

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

ჰელამანი 5

- 1 და იყო ასე, რომ იმავე წელს, აჰა, ნეფიმ გადასცა მოსამართლის სავარძელი კაცს, რომელსაც ერქვა ცეზორამი.
- 2 რადგან მათი კანონები და ხელისუფლება ხალხის ხმით მტკიცდებოდა და ისინი, ვინც ბოროტი აირჩიეს, უფრო მრავალრიცხოვანნი იყვნენ მათზე, რომლებმაც აირჩიეს კეთილი, ამიტომ, ისინი მწიფდებოდნენ განადგურებისთვის, რადგან გაიხრწნა კანონები.
- 3 დიახ, და ეს არ იყო ყველაფერი; ისინი იყვნენ ქედფიცხელი ხალხი, ისეთი, რომ შეუძლებელი იყო მათი მართვა კანონით ან სამართალით, მხოლოდ მათი განადგურებით.
- 4 და იყო ასე, რომ ნეფი შეწუხდა მათი ურჯულოების გამო; და მან გადასცა მოსამართლის სავარძელი და თავის თავზე აიღო ღმერთის სიტყვის ქადაგება, მთელი თავისი დარჩენილი დღეები, ასევე მისმა ძმამ, ლეხიმ, მთელი თავისი დარჩენილი დღეები;
- 5 რადგან მათ ახსოვდათ სიტყვები, რომლებიც თავიანთმა მამამ, ჰელამანმა, უთხრა მათ. და ეს არის ის სიტყვები, რომლებიც მან თქვა:
- 6 აჰა, ჩემო შვილებო, მსურს გახსოვდეთ, რომ უნდა დაიცვათ ღმერთის მცნებები; და მსურს, რომ ეს სიტყვები ხალხს აუწყოთ. აჰა, მე გიბოძეთ ჩვენი პირველი მშობლების სახელები, რომლებიც იერუსალიმის მიწიდან წამოვიდნენ; და მე ასე მოვიქეცი, რომ თქვენი სახელების გახსენებით, გაიხსენოთ ისინიც და მათი საქმენიც გაიხსენოთ; და მათი საქმეების გახსენებით ასევე გაიხსენოთ, რაც ითქვა და დაიწერა, რომ ისინი კეთილი იყო.
- 7 ამიტომ, ჩემო შვილებო, მე მსურს, რომ სიკეთე აკეთოთ, რათა თქვენზე ითქვას და ასევე დაიწეროს ისე, როგორც ითქვა და დაიწერა მათზე.
- 8 და ახლა, ჩემო შვილებო, აჰა, მე კიდევ რაღაც მსურს თქვენგან და ეს სურვილია – არ აკეთოთ ყოველივე ეს სატრაბახოდ, არამედ აკეთოთ ყოველივე ეს, რათა ზეცაში დაიდოთ საგანძური, დიახ, რომელიც მარადიულია და არასოდეს ჭკნება; დიახ, რომ მიიღოთ მარადიული სიცოცხლის ის ძვირფასი ძღვენი, რომელიც, მიზეზი გვაქვს რომ ვივარაუდოთ, ჩვენს მამებს მიეცათ.

Helaman 5

And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.

For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.

Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.

And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;

For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

- 9 გახსოვდეთ, გახსოვდეთ, ჩემო შვილებო, სიტყვები, რომლებიც მეფე ბენიამინმა უთხრა თავის ხალხს: დიახ, გახსოვდეთ, რომ არ არსებობს რაიმე სხვა გზა, არც საშუალება, რითიც ადამიანი გადარჩება, მხოლოდ იესო ქრისტეს გამომსყიდველი სისხლის მეშვეობით, რომელიც მოვა; დიახ, გახსოვდეთ, რომ ის მოვა, რათა ქვეყანა გამოისყიდოს.
- 10 და ასევე გახსოვდეთ სიტყვები, რომლებიც ამულეკმა ზიზრომს უთხრა ქალაქ ამონიჰაში; რადგან მან უთხრა, რომ უფალი აუცილებლად მოვა, რათა გამოიხსნას თავისი ხალხი, მაგრამ იგი არ მოვა მათ საკუთარ ცოდვებში გამოსახსნელად, არამედ მოვა მათი ცოდვებისგან გამოსასყიდად.
- 11 და მას აქვს თავისი მამისაგან ნაბოძები ძალა, რათა ისინი გამოისყიდოს საკუთარი ცოდვებისგან, მონანიების გამო; ამიტომ, მან გამოაგზავნა თავისი ანგელოზები, რათა აუწყონ პირობები მონანიების შესახებ, რომელიც გაუძღვება გამომსყიდველის ძალისკენ, მათი სულების გადასარჩენად.
- 12 და ახლა, ჩემო შვილებო, გახსოვდეთ, გახსოვდეთ, რომ ჩვენი გამომსყიდველის კლდეზე, რომელიც არის ქრისტე, ძე ღვთისა, უნდა ააგოთ საძირკველი; რომ როდესაც ეშმაკი მოავლენს თავის ძლიერ ქარებს, დიახ, გრიგალში თავის ისრებს, დიახ, როდესაც მთელი მისი სეტყვა და ძლიერი ქარიშხალი თავს დაგატყდებათ, მას არ ექნება ძალა თქვენზედ, ჩაგითრიოთ უბედურებისა და მარადიული ვარამის უფსკრულში, იმ კლდის მადლით, რომელზეც აგებულნი ხართ, რომელიც არის მყარი საძირკველი, რომელზეც, თუ ადამიანი ააგებს, არ წაიქცევა.
- 13 და იყო ასე, რომ ამ სიტყვებით ასწავლიდა ჰელამანი თავის შვილებს; დიახ, მათ ბევრი რამ ასწავლა, რაც არ არის დაწერილი, ასევე ბევრი რამ, რაც დაიწერა.
- 14 და მათ დაიმახსოვრეს მისი სიტყვები; ამიტომ, წავიდნენ, იცავდნენ რა ღმერთის მცნებებს, რათა ესწავლებინათ ღვთის სიტყვა ნეფის მთელ ხალხში, დაწყებული ქალაქ ბარაქიანიდან.
- 15 და იქიდან გადავიდნენ ქალაქ გიდში; და ქალაქ გიდიდან ქალაქ მულეკში;

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

And remember also the words which Amulek spake unto Zeezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

- 16 და ერთი ქალაქიდან მეორეშიც კი, სანამ მთელ ნეფის ხალხში არ გაიარეს, რომელიც სამხრეთ მიწაზე იყო; და იქიდან ზარაჰემლას მიწაზე, ლამანიელებს შორის.
- 17 და იყო ასე, რომ ისინი ქადაგებდნენ დიდი ძალით ისე, რომ უსაყვედურეს მრავალ განდგომილს, რომლებიც ნეფიელებისგან წავიდნენ, ისე რომ გამოდიოდნენ და ცოდვებს აღიარებდნენ და ინათლებოდნენ მოსანანიებლად და დაუყოვნებლივ ბრუნდებოდნენ ნეფიელებთან, რათა ეცადათ მათთვის იმ ზარალის ანაზღაურება, რომელიც თვითონ მიაყენეს.
- 18 და იყო ასე, რომ ნეფიმ და ლეხიმ უქადაგეს ლამანიელებს ასეთი დიდი ძალითა და უფლებამოსილებით, რადგან მათ ებოძათ ძალა და უფლებამოსილება, რომ ელაპარაკათ და მათ ასევე მიეცათ ის, რაც უნდა ეთქვათ –
- 19 ამიტომ ისინი, ლამანიელებისათვის ძალზედ გასაოცრად, ლაპარაკობდნენ მათ დასარწმუნებლად ისე, რომ რვა ათასი ლამანიელი, ზარაჰემლას მიწაზე და მის გარშემო, მოინათლა მოსანანიებლად და დარწმუნდა თავიანთი მამების ჩვეულებების სიბოროტეში.
- 20 და იყო ასე, რომ ნეფიმ და ლეხიმ თავიანთი გზა გააგრძელეს, რათა იქიდან წასულიყვნენ ნეფის მიწაზე.
- 21 და იყო ასე, რომ ისინი შეიპყრო ლამანიელთა ჯარმა და საპყრობილეში ჩაყარეს; დიახ, იმავე საპყრობილეში, რომელშიც ლიმხის მსახურებმა ამონი და მისი ძმები ჩაყარეს.
- 22 და მას შემდეგ, რაც საპყრობილეში ჩაყარეს, მრავალი დღის განმავლობაში საკვების გარეშე, აჰა, ისინი მივიდნენ საპყრობილეში მათ გამოსაყვანად და მოსაკლავად.
- 23 და იყო ასე, რომ ნეფის და ლეხის ცეცხლი გარშემოერტყათ, ისეთი, რომ მათზე ვეღარ აღმართეს ხელი იმის შიშით, რომ დაიწვებოდნენ. ამისდა მიუხედავად, ნეფი და ლეხი არ დაიწვნენ, არამედ იდგნენ ცეცხლის შუაში და არ იწვოდნენ.
- 24 და როდესაც იხილეს, რომ გარშემორტყმულნი იყვნენ ცეცხლის სვეტიით და ის მათ არ წვავდა, მათ გული გაუმხნევდათ.

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

- 25 რადგან იხილეს, რომ ლამანიელები ვერ ბედავდნენ მათზე ხელის აღმართვას; ვერც ახლო მოსვლას ვერ ბედავდნენ, არამედ იდგნენ, თითქოს გაცოცხლებიან დამუნჯებულნი.
- 26 და იყო ასე: ნეფი და ლეხი წინ გამოვიდნენ და მიმართეს მათ სიტყვებით: ნუ გეშინიათ, რადგან, აჰა, ღმერთმა მოგივლინათ ეს საოცარი რამ, რითაც დაგანახათ, რომ ვერ შეძლებთ ჩვენზე ხელის აღმართვას ჩვენს დასახოცად.
- 27 და აჰა, როდესაც ეს უთხრეს, დედამიწა საშინლად შეზანზარდა და საპრობილის კედლები შეირყა, ლამის იყო მიწაზე უნდა დაცემულიყო; მაგრამ, აჰა, არ დაეცა. და აჰა, ისინი, რომლებიც იმყოფებოდნენ საპრობილეში, იყვნენ ლამანიელები და განდგომილი ნეფიელები.
- 28 და იყო ასე, რომ ისინი დაჩრდილა ბნელეთის ღრუბელმა და მოეფინათ საშინელი ღრმა შიში.
- 29 და იყო ასე, რომ თითქოს ბნელეთის ღრუბლის ზემოდან მოესმათ ხმა, სიტყვებით: მოინანიეთ, მოინანიეთ და ნუღარ შეეცდებით ჩემს მსახურთა განადგურებას, რომლებიც გამოგიგზავნეთ, რათა კეთილი ამბები გაუწყონ.
- 30 და იყო ასე, რომ, როდესაც მათ ეს ხმა მოესმათ და იხილეს, რომ ეს არ იყო ჭექა-ქუხილის ხმა, არც ხმა დიდი მღელვარებისა, არამედ, აჰა, ეს იყო წყნარი ხმა, სრულყოფილი სიმშვიდის, ვითარცა ჩურჩული და იყო თვით სულში ჩამწვდომი.
- 31 და მიუხედავად ხმის სიმშვიდისა, აჰა, დედამიწა საშინლად შეზანზარდა და კვლავ შეირყა საპრობილის კედლები, ლამის იყო მიწაზე უნდა დაცემულიყო; და აჰა, ბნელეთის ღრუბელი, რომელიც მათ ეფინებოდათ, არ გაიფანტა –
- 32 და აჰა, კვლავ მოესმათ ხმა, სიტყვებით: მოინანიეთ, მოინანიეთ, რადგან ცათა სასუფეველი მოახლოვდა; და ნუღარ შეეცდებით ჩემს მსახურთა განადგურებას. და იყო ასე, რომ დედამიწა კვლავ შეზანზარდა და კედლები შეირყა.
- 33 და კვლავ, მესამეჯერ მოესმათ ხმა და უთხრა საოცარი სიტყვები, რომლებიც ადამიანის მიერ გამოუთქმელია; და კედლები კვლავ შეირყა და დედამიწა შეზანზარდა, თითქოს შუაზე გაჰობას ლამობდა.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—

And behold the voice came again, saying: Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand; and seek no more to destroy my servants. And it came to pass that the earth shook again, and the walls trembled.

And also again the third time the voice came, and did speak unto them marvelous words which cannot be uttered by man; and the walls did tremble again, and the earth shook as if it were about to divide asunder.

- 34 და იყო ასე, რომ ლამანიელებს გაქცევა არ შეეძლოთ ბნელეთის ღრუბლის გამო, რომელიც მათზე იყო მოფენილი; დიახ, და ვერ იძროდნენ შიშისგან, რომელიც მათ მოევლინათ.
- 35 ახლა, მათ შორის იყო ერთი, რომელიც წარმოშობით ნეფიელი იყო, რომელიც ოდესღაც ღმერთის ეკლესიას მიეკუთვნებოდა, მაგრამ მისგან განდგომილი იყო.
- 36 და იყო ასე, რომ იგი მოტრიალდა და აჰა, იხილა ბნელეთის ღრუბლის მიღმა ნეფისა და ლეხის სახეები; და აჰა, ისინი ძალზედ ბრწყინავდნენ, როგორც ანგელოზთა სახეები. და მან იხილა, რომ მათ აღმართეს თავიანთი მზერა ზეცისკენ; და იყვნენ ისე, თითქოს ელაპარაკებოდნენ ან აწვდნენ ხმას არსებას, რომელსაც ისინი უცქერდნენ.
- 37 და იყო ასე, რომ ამ კაცმა ხალხს შეჰლაღადა, რომ მოტრიალებულიყვნენ და ეცქირათ. და აჰა, მათ ძალა მიეცათ, რომ მოტრიალებულიყვნენ და შეეხედათ; და მათ იხილეს ნეფისა და ლეხის სახეები.
- 38 და მათ ამ კაცს უთხრეს: აჰა, რას ნიშნავს ყოველივე ეს და ვინ არის ის, ვისაც ეს ადამიანები ელაპარაკებიან?
- 39 ახლა, ამ კაცის სახელი იყო ამინადაბი. და ამინადაბმა მათ უთხრა: ისინი ესაუბრებიან ღმერთის ანგელოზებს.
- 40 და იყო ასე, რომ ლამანიელებმა მას უთხრეს: რა გავაკეთოთ, რომ ეს ბნელეთის ღრუბელი, რომელიც ჩვენ მოგვეფინა, გაიფანტოს?
- 41 და ამინადაბმა მათ უთხრა: უნდა მოინანიოთ და შეჰლაღადოთ ხმას იქამდე, სანამ არ იწამებთ ქრისტეს, რომლის შესახებაც გასწავლიდნენ ალმა, ამულეკი და ზიზრომი; და როდესაც ასე მოიქცევით, ბნელეთის ღრუბელი, რომელიც თქვენ მოგეფინათ, გაიფანტება.
- 42 და იყო ასე, რომ დაიწყეს ღაღადი მისი ხმისადმი, რომელიც დედამიწას აბანზარებდა; დიახ, შეჰლაღადეს იქამდე, სანამ ბნელეთის ღრუბელი არ გაიფანტა.
- 43 და იყო ასე: როდესაც მათ მიმოიხედეს და იხილეს, რომ მათზე მოფენილი ბნელეთის ღრუბელი გაიფანტა, აჰა, მათ იხილეს, რომ ცეცხლის სვეტით იყვნენ გარშემორტყმულნი, დიახ, ყოველი სული.

And it came to pass that the Lamanites could not flee because of the cloud of darkness which did overshadow them; yea, and also they were immovable because of the fear which did come upon them.

Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.

And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.

And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.

And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?

Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.

And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

- 44 და მათ შორის იყვნენ ნეფი და ლეხი; დიახ, იყვნენ გარშემორტყმულნი, დიახ, ვითარცა მოგიზგიზე ცეცხლის შუაგულში, მაგრამ ის მათ არ ავნებდა და არც საპყრობილის კედლებს არ ეკიდებოდა; და ისინი აღივსნენ სიხარულით, რომელიც აღუწერელია და დიდებით სავსე.
- 45 და აჰა, ღმერთის სულიწმინდა მოევლინათ ზეციდან და შეაღწია მათ გულებში და აღივსნენ ისინი, ვითარცა ცეცხლით და საოცარი სიტყვებით შეძლეს ლაპარაკი.
- 46 და იყო ასე, რომ მოესმათ ხმა, დიახ, სასიამოვნო ხმა, რომელიც ვითარცა ჩურჩულით ეუბნებოდა:
- 47 მშვიდობა, მშვიდობა თქვენდა, თქვენი რწმენის გამო ჩემს საყვარელ ძეში, რომელიც იყო ქვეყნის დასაბამიდან.
- 48 და ახლა, როდესაც ეს მოისმინეს, მათ აღაპყრეს მზერა, თითქოს სურდათ ეხილათ, საიდან მოდიოდა ხმა; და აჰა, იხილეს, რომ ზეცა გაიხსნა; და ანგელოზები გადმოვიდნენ ზეციდან და მათ ემსახურნენ.
- 49 და იქ იყო სამასამდე სული, რომელმაც ყოველივე ეს იხილა და მოისმინა; და მათგან მოითხოვეს, რომ წასულიყვნენ და არ გაოცებულიყვნენ, არც დაეჭვებულიყვნენ.
- 50 და იყო ასე, რომ ისინი წავიდნენ და ხალხს ემსახურნენ, გამოაცხადეს რა მთელ გარშემო მხარეებში ყველაფერი, რაც მოისმინეს და იხილეს, ასე რომ ლამანიელთა უმეტესი ნაწილი დაარწმუნეს იმ მტკიცებულებების სიდიადით, რომლებიც მათ მიიღეს.
- 51 და რომლებიც დაარწმუნეს, ყველა მათგანმა დათმო საომარი იარაღი, ასევე სიძულვილი და თავიანთი მამების ჩვეულებანი.
- 52 და იყო ასე, რომ მათ ნეფიელებს მისცეს თავიანთი მამულების მიწები.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

ჰელამანი 6

- 1 და იყო ასე, რომ ყოველივე ეს მოხდა, როდესაც დასრულდა მოსამართლეთა მმართველობის სამოცდამეორე წელი და ლამანიელები, მათი უმეტესი ნაწილი, მართალ ხალხად იქცა ისე, რომ მათი სამართლიანობა ნეფიელებისას აღემატებოდა, რწმენაში თავიანთი სიმტკიცითა და ურყეობით.
- 2 რადგან, აჰა, იყო მრავალი ნეფიელი, რომლებიც გულქვანი, მოუნანიებელნი და ძალზედ ბოროტნი გახდნენ, ისე, რომ უარყვეს ღვთის სიტყვა და ყველა ქადაგება და წინასწარმეტყველება, რაც კი მათში იყო.
- 3 ამისდა მიუხედავად, ეკლესიის ხალხი ძალზედ ხარობდა ლამანიელთა მოქცევის გამო, დიახ, ღმერთის ეკლესიის შემწეობით, რომელიც მათ შორის ჩამოყალიბდა. და მათ ერთმანეთში ძმური ურთიერთობა ჰქონდათ და ერთმანეთში ხარობდნენ და დიდი სიხარული ჰქონდათ.
- 4 და იყო ასე, რომ მრავალი ლამანიელი ჩამოვიდა ზარაჰემლას მიწაზე და ნეფიელთა ხალხს აუწყებდა მოქცევის წესის შესახებ და მოუწოდებდა რწმენისა და მონანიებისკენ.
- 5 დიახ, და მრავალნი ქადაგებდნენ, დიდი ძალითა და უფლებამოსილებით, მიჰყავდათ რა მრავალი მათგანი ღრმა თავმდაბლობისკენ, რათა ყოფილიყვნენ ღმერთისა და კრავის თავმდაბალი მიმდევრები.
- 6 და იყო ასე, რომ მრავალი ლამანიელი წავიდა ჩრდილოეთ მიწაზე; და ასევე ნეფი და ლეხი წავიდნენ ჩრდილოეთ მიწაზე, რათა ხალხისათვის ექადაგათ. და ასე დასრულდა სამოცდამესამე წელი.
- 7 და აჰა, იქ მთელ მიწაზე იყო მშვიდობა, ისეთი, რომ ნეფიელებს შეეძლოთ წასულიყვნენ ნებისმიერ მხარეში, სადაც მოესურვებოდათ, თუნდაც ნეფიელებს ან ლამანიელებს შორის.
- 8 და იყო ასე, რომ ლამანიელებსაც ასევე შეეძლოთ წასულიყვნენ იქ, სადაც მოესურვებოდათ, თუნდაც ლამანიელებს ან ნეფიელებს შორის; და ამგვარად, მათ ჰქონდათ ერთმანეთში თავისუფალი საქმიანობა, რომ გაეყიდათ ან ეყიდათ და თავიანთი სურვილისამებრ მიეღოთ შემოსავალი.

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, inasmuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, inasmuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, inasmuch that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

- 9 და იყო ასე, რომ ისინი ძალზედ გამდიდრდნენ, როგორც ლამანიელები, ისე ნეფიელები; და ძალზედ უხვად ჰქონდათ ოქრო და ვერცხლი და ყველანაირი ძვირფასი ლითონი, როგორც სამხრეთ, ასევე ჩრდილოეთ მიწებზე.
- 10 ახლა, სამხრეთ მიწას ეწოდებოდა ლეხი და ჩრდილოეთ მიწას მულეკი, ციდეკიაჰუს შვილის სახელი, რადგან უფალმა მულეკი მოიყვანა ჩრდილოეთ მიწაზე და ლეხი – სამხრეთ მიწაზე.
- 11 და აჰა, იქ იყო ყველანაირი ოქრო, ორივე მიწაზე, ვერცხლი და ყველანაირი ძვირფასი მადანი; და იქ იყვნენ ნატიფი ხელოსნები, რომლებიც ყველანაირ მადანს ამუშავებდნენ და ხვეწდნენ; და ამგვარად ისინი მდიდრდებოდნენ.
- 12 მათ უხვად მოჰყავდათ ხორბალი, ჩრდილოეთითა და სამხრეთით; და ძალზედ ყვაოდნენ, როგორც ჩრდილოეთით, ასევე სამხრეთით. და მიწაზე მრავლდებოდნენ და მყარდებოდნენ ძალზედ ძლიერად. და მათ გაამრავლეს მრავალი წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონელი, დიახ, მრავალი ნასუქალი პირუტყვი.
- 13 აჰა, მათი ქალები მუშაობდნენ და რთავდნენ და კერავდნენ ყველანაირ თეთრეულს, გრებილ ბისონსა და ყველანაირ თეთრეულს, რათა დაეფარათ თავიანთი სიშიშვლე. და ასე მშვიდობიანად ჩაიარა სამოცდამეოთხე წელმა.
- 14 და სამოცდამეხუთე წელს ასევე ჰქონდათ დიდი სიხარული და მშვიდობა, დიახ, მრავალი ქადაგება და წინასწარმეტყველებანი იმის შესახებ, რაც უნდა მომხდარიყო. და ასე ჩაიარა სამოცდამეხუთე წელმა.
- 15 და იყო ასე, რომ მოსამართლეთა მმართველობის სამოცდამეექვსე წელს, აჰა, ცეზორამი მოკლეს უცნობის ხელით, როდესაც იჯდა მოსამართლის სავარძელზე. და იყო ასე, რომ იმავე წელს მისი შვილი, რომელიც მის ადგილზე ხალხის მიერ იყო დანიშნული, ასევე იქნა მოკლული. და ასე დასრულდა სამოცდამეექვსე წელი.
- 16 და სამოცდამეშვიდე წლის დასაწყისში ხალხი კვლავ მეტისმეტად გაბოროტდა.

And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.

Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.

And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.

They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.

Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.

And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.

And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.

And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

17 რადგან, აჰა, უფალმა ისე დიდი ხნით აკურთხა ამქვეყნიური სიმდიდრით, რომ არ ღვივდებოდა მათში რისხვა, ომი და არც სისხლისღვრა; ამიტომ, მათ გულებში იწყო გაღვივება ლტოლვამ სიმდიდრისადმი; დიახ, მათ იწყეს სარგებლის ძიება, რათა ერთი-მეორეზე მაღლა დამდგარიყვნენ; ამიტომ, დაიწყეს საიდუმლო მკვლელობების ჩადენა, ძარცვა და ქურდობა, რათა სარგებელი მიეღოთ.

18 და ახლა, აჰა, ეს მკვლელები და მძარცველები იყვნენ რაზმიდან, რომელიც ჩამოაყალიბეს კიშკუმენმა და გადიანტონმა. და ახლა, იყო ასე, რომ ნეფიელებს შორისაც ბევრი იყო გადიანტონის რაზმიდან. მაგრამ, აჰა, ლამანიელთა ბოროტი ნაწილიდან ისინი იყვნენ უფრო მრავალრიცხოვანნი. და მათ უწოდებდნენ გადიანტონის მძარცველებსა და მკვლელებს.

19 და მათ მოკლეს მთავარი მოსამართლე ცეზორამი და მისი შვილი მოსამართლის სავარძელზე; და აჰა, ისინი ვერ იპოვეს.

20 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც ლამანიელებმა აღმოაჩინეს, რომ მათ შორის იყვნენ მძარცველები, ისინი ძალზედ დალონდნენ; და ყველაფერი იღონეს, რაც კი შეეძლოთ, მათი მიწის პირიდან გასანადგურებლად.

21 მაგრამ, აჰა, სატანამ უბიძგა ნეფიელთა უმეტესობის გულებს, ისე რომ ისინი გაერთიანდნენ იმ მძარცველების რაზმთან და დადეს მათთან აღთქმები და ფიცი, რომ ერთმანეთს დაიცავდნენ და გადაარჩენდნენ, როგორ რთულ პირობებშიც არ უნდა ჩავარდნილიყვნენ, რათა არ დატანჯულიყვნენ თავიანთი მკვლელობებისთვის, ჩადენილი ძარცვებისა და ქურდობებისთვის.

22 და იყო ასე, რომ მათ ჰქონდათ თავიანთი ნიშნები, დიახ, საიდუმლო ნიშნები, თავიანთი საიდუმლო სიტყვები; და ეს იმისათვის, რათა გამოერჩიათ თავიანთი ძმები, რომლებმაც აღთქმა დადეს, რომ, როგორი სიბოროტეც არ უნდა ჩაედინა მათ ძმას, იგი არ დაიტანჯებოდა თავისი ძმის მიერ, არც მათი მხრიდან, რომლებიც მიეკუთვნებოდნენ მის რაზმს, დადეს რა ეს აღთქმა.

For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.

And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.

And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

- 23 და ამგვარად, მათ შეეძლოთ დაეხოცათ, ეძარცვათ და ექურდათ, ჩაედინათ მრუშობანი და ყველანაირი სიბოროტე, თავიანთი ქვეყნის და ასევე თავიანთი ღმერთის კანონების წინააღმდეგ.
- 24 და ის, რომელიც მიეკუთვნებოდა მათ რაზმს და გაუმხელდა ქვეყანას მათ ბოროტებასა და სისაძაგლეებს, უნდა განეკიცხათ, არა საკუთარი ქვეყნის კანონების მიხედვით, არამედ თავიანთი სიბოროტის კანონებით, რომელნიც გადიანტონის და კიშკუმენის მიერ იყო მოცემული.
- 25 ახლა, აჰა, ამ საიდუმლო ფიცსა და აღთქმებზე აღმამ უბრძანა თავის შვილს, რომ არ გავრცელებულიყო ქვეყანაზე, რათა არ ქცეულიყვნენ ისინი ადამიანთა განადგურების გამომწვევ მიზეზად.
- 26 ახლა, აჰა, ეს საიდუმლო ფიცი და აღთქმები გადიანტონამდე არ მისულა იმ ჩანაწერებიდან, რომლებიც ჰელამანს გადაეცა; არამედ ისინი გადიანტონის გულში იქნა ჩადებული იმავე არსების მიერ, რომელმაც ჩვენი პირველი მშობლები შეაცდინა, რათა ეგემათ აკრძალული ხილი –
- 27 დიახ, იმავე არსებამ, რომელმაც კაენთან დადო შეთქმულება, რომ, თუ მოკლავდა საკუთარ ძმას, აბელს, ეს მთელი ქვეყნისთვის ცნობილი არ გახდებოდა. და იმ დროიდან, მან კაენთან და თავის მიმდევრებთან შეთქმულება მოაწყო.
- 28 და ასევე ეს არის იგივე არსება, რომელმაც ადამიანთა გულებში ჩადო, რომ კოშკი აეშენებინათ, იმდენად მაღალი, რომ ზეცას მისწვდომოდნენ. და ეს იყო იგივე არსება, რომელიც იმ კოშკიდან ამ მიწაზე ჩამოსულ ადამიანებს აცდუნებდა; რომელიც ავრცელებდა ბნელეთის საქმეს და სისაძაგლეებს მთელი მიწის პირზე, სანამ არ ჩაითრია ხალხი სრულ განადგურებასა და მარადიულ ჯოჯოხეთში.
- 29 დიახ, ეს არის იგივე არსება, რომელმაც გადიანტონს გულში ჩაუდო, კვლავ გაეგრძელებინა ბნელეთის და საიდუმლო მკვლელობების საქმეები; და ეს მან მოიტანა ადამიანის დასაბამიდან ამ დრომდე.

And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.

And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.

Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.

Now behold, those secret oaths and covenants did not come forth unto Gadianton from the records which were delivered unto Helaman; but behold, they were put into the heart of Gadianton by that same being who did entice our first parents to partake of the forbidden fruit—

Yea, that same being who did plot with Cain, that if he would murder his brother Abel it should not be known unto the world. And he did plot with Cain and his followers from that time forth.

And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.

Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.

30 და აჰა, ეს არის ის, რომელიც ყოველი ცოდვის შემქმნელია. და აჰა, იგი ასრულებს თავის ბნელეთისა და საიდუმლო მკვლელობების საქმეებს და გადასცემს მათ საიდუმლო შეთქმულებებს, მათ ფიცსა და აღთქმებს, მათ საშინელი სიბოროტის გეგმებს, თაობიდან თაობაზე, იმისდა მიხედვით, თუ როგორ შეძლებს ადამიანთა შვილების გულების დაუფლებას.

31 და ახლა, აჰა, იგი დიდად დაეუფლა ნეფიელთა გულებს, დიახ, ისე, რომ ისინი ძალზედ გაბოროტდნენ, დიახ, მათმა უმეტესობამ გადაუხვია სამართლიანობის გზიდან და ფეხქვეშ გათელა ღმერთის მცნებები, გადაუხვიეს საკუთარ გზებზე და თავიანთი ოქროთი და ვერცხლით აიგეს კერპები.

32 და იყო ასე, რომ ყველა ეს ურჯულოება მათ მოევლინათ არც თუ ისე მრავალი წლის განმავლობაში, ისე რომ ამის დიდი ნაწილი მათ მოევლინა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის სამოცდამეშვიდე წელს.

33 და ისინი გაღრმავდნენ თავიანთ ურჯულოებაში სამოცდამეშვიდე წელშიც, მართალთა დიდ სამწუხაროდ და საგოდებლად.

34 და ამგვარად ვხედავთ, რომ ნეფიელებმა იწყეს ურწმუნობაში გადაშენება და სიბოროტისა და სისაძაგლის გაღრმავება იმ დროს, როდესაც ლამანიელებმა იწყეს ძლიერად ზრდა თავიანთი ღმერთის ცოდნაში; დიახ, მათ იწყეს მისი წესებისა და მცნებების დაცვა და მის წინაშე იყვნენ ჭეშმარიტნი და კეთილშობილნი.

35 და ამგვარად, ვხედავთ, რომ უფლის სულმა დაიწყო ნეფიელებისგან დაშორება, მათი სიბოროტისა და გულქვაობის გამო.

36 და ამგვარად, ვხედავთ, რომ უფალმა იწყო თავისი სულის გადმოდვრა ლამანიელებზე მათი მიდრეკილებისა და მზადყოფნისათვის, იწამონ მისი სიტყვები.

37 და იყო ასე, რომ ლამანიელები დევნიდნენ გადიანტონის მძარცველების რაზმს; და ასევე ქადაგებდნენ ღვთის სიტყვას მათ უფრო ბოროტ ნაწილში, ისე რომ ეს მძარცველების რაზმი მთლიანად განადგურდა ლამანიელთა შორის.

And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

38 და იყო ასე: მეორე მხრივ, ნეფიელები აყალიბებდნენ მათ და მხარს უჭერდნენ, იწყებდნენ რა მათი ყველაზე ბოროტი ნაწილიდან, სანამ არ გავრცელდნენ მთელ ნეფიელთა მიწაზე და მართალთა უმეტესობა იქამდე შეაცდინეს, რომ დაიყოლიეს, ერწმუნათ მათი საქმენი და მიეღოთ მათგან ნადავლი და ჩართულიყვნენ მათ საიდუმლო მკვლელობებსა და შეთქმულებებში.

39 და ასე დაამყარეს ხელისუფლებაზე მმართველობა, ისე რომ ფეხქვეშ თელავდნენ, სცემდნენ, ჩაგრაავდნენ და ზურგს აქცევდნენ ღარიბს, თვინიერსა და ღმერთის თავმდაბალ მიმდევრებს.

40 და ამგვარად ვხედავთ, რომ იყვნენ საშინელ მდგომარეობაში და მარადიული განადგურებისთვის მწიფდებოდნენ.

41 და იყო ასე, რომ ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის სამოცდამეორე წელი.

And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.

And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.

And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

ჰელამანის შვილის, ნეფის, წინასწარმეტყველება. ღმერთი ემუქრება ნეფის ხალხს, რომ მოევლინება მათ თავისი რისხვით, სრულ გასანადგურებლად, თუ არ მოინანიებენ სიბოროტეს. ღმერთი ჭირით სჯის ნეფის ხალხს; ისინი მოინანიებენ და მისკენ მობრუნდებიან. ლამანიელი სამუელი უწინასწარმეტყველებს ნეფიელებს.

ჰელამანი 7

- 1 აჰა, ახლა, ნეფიელთა ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის სამოცდამეცხრე წელს, ნეფი, ჰელამანის შვილი, დაბრუნდა ზარაჰემლას მიწაზე ჩრდილოეთ მიწიდან.
- 2 რამეთუ იგი წასული იყო ხალხთან ჩრდილოეთით მიწაზე და ქადაგებდა მათთვის ღვთის სიტყვას და ბევრი რამ უწინასწარმეტყველა;
- 3 და მათ უარყვეს ყველა მისი სიტყვა, ასე რომ, მას აღარ შეეძლო მათ შორის დარჩენა და იგი კვლავ დაბრუნდა თავის მშობლიურ მიწაზე.
- 4 და იხილა რა ხალხი ასეთ საშინელ სიბოროტეში და გადიანტონის ის მძარცველები, რომლებმაც დაიკავეს მოსამართლის სავარძლები, იმ მიწის ძალისა და უფლებამოსილების უკანონოდ მიტაცებით; გვერდზე გადადეს ღმერთის მცნებები და არ იყვნენ მის წინაშე არაფრით მართალნი; არ ამჟღავნებდნენ ადამიანთა შვილების მიმართ არანაირ სამართალს;
- 5 კიცხავდნენ რა მართალთ მათ სამართლიანობისათვის; ნებას რთავდნენ დამნაშავესა და ბოროტს დაუსჯელად ევლოთ თავიანთი ფულის გამო; და გარდა ამისა, მათ თანამდებობებზე ნიშნავდნენ ხელისუფლებაში, რათა ემართათ და მოქცეულიყვნენ თავიანთი სურვილისამებრ, რომ მიეღოთ სარგებელი და ამქვეყნიური ქება-დიდება და უფრო მეტიც – რათა უფრო ადვილად ემრუშათ, ექურდათ და ჩაედინათ მკვლელობები და ეკეთებინათ ყველაფერი საკუთარი სურვილისამებრ –

*THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF HELAMAN—
God threatens the people of Nephi that he will visit them in his anger, to their utter destruction except they repent of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a Lamanite, prophesies unto the Nephites.*

Helaman 7

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year of the reign of the judges over the people of the Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned to the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were in the land northward, and did preach the word of God unto them, and did prophesy many things unto them;

And they did reject all his words, insomuch that he could not stay among them, but returned again unto the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful wickedness, and those Gadianton robbers filling the judgment-seats—having usurped the power and authority of the land; laying aside the commandments of God, and not in the least aright before him; doing no justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their righteousness; letting the guilty and the wicked go unpunished because of their money; and moreover to be held in office at the head of government, to rule and do according to their wills, that they might get gain and glory of the world, and, moreover, that they might the more easily commit adultery, and steal, and kill, and do according to their own wills—

6 ახლა, ეს დიდი ურჯულოება დაატყდათ ნეფიელებს რამდენიმე წელში; და როდესაც ნეფიმ ეს იხილა, მას გულმკერდი მწუხარებით აევსო და მან სულის აგონიაში შესტირა:

7 ო, რომ შემძლებოდა მეცხოვრა იმ დღეებში, როდესაც მამაჩემი, ნეფი, პირველად გამოვიდა იერუსალიმის მიწიდან, რათა მასთან ერთად გამეხარა აღთქმულ მიწაზე; როდესაც მისი ხალხი იყო გულისხმიერი სწავლებისადმი, მტკიცე ღმერთის მცნებების დაცვაში და ზანტი ურჯულოებისადმი; და იყვნენ სწრაფნი უფლის სიტყვის ყურადღებაში –

8 დიახ, ჩემი დღეები რომ ყოფილიყო იმ ჟამს, ჩემი სული გაიხარებდა ჩემი ძმების სამართლიანობით.

9 მაგრამ, აჰა, განწირული ვარ, ეს არის ჩემი დღეები და სული დარდით ამევსება ჩემი ძმების სიბოროტის გამო.

10 და აჰა, იყო ასე, რომ ეს ხდებოდა კომპზე, ნეფის ბაღში, რომელიც იყო ქალაქ ზარაჰემლაში ბაზრისკენ მიმავალ მთავარ შარაგზასთან; ამიტომ, ნეფიმ მუხლი მოიყარა თავის ბაღში მდებარე კომპში, რომელიც ახლოს იყო ბაღის ჭიშკართან, რომელიც შარაგზაზე გადიოდა.

11 და იყო ასე, რომ ზოგიერთმა ადამიანმა შორიახლოს ჩაიარა და იხილა კომპზე ნეფი, როდესაც იგი სულს ღვრიდა ღმერთის წინაშე; და გაიქცნენ და ხალხს უამბეს ის, რაც იხილეს. და მრავალნი შეიკრიბნენ, რათა შეეტყოთ ხალხის სიბოროტის გამო ასეთი დიდი გლოვის მიზეზი.

12 და ახლა, როდესაც ნეფი წამოდგა, მან იხილა ერთად შეკრებილი უამრავი ხალხი.

13 და იყო ასე, რომ მან გახსნა ბაგე და მიმართა მათ: აჰა, რატომ შეიკრიბეთ ერთად? იმისთვის, რომ გითხრათ თქვენი ურჯულოების შესახებ?

14 დიახ, რადგან ავედი ჩემს კომპზე, რათა ღმერთისთვის სული გადმომეღვარა გულის ძალზედ დიდი დარდისათვის, რომელიც მაქვს თქვენი ურჯულოების გამო!

Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

- 15 და ჩემი გლოვისა და გოდების გამო თქვენ ერთად შეიკრიბეთ და გიკვიროთ, დიახ, გაოცებისთვის გაქვთ დიდი მიზეზი, დიახ, უნდა გაოცდეთ, რადგან იმ უშმაკმა შეგიპყროთ, რომელმაც ასე დიდად მოიცვა თქვენი გულები.
- 16 დიახ, როგორ დაუთმეთ მის ცდუნებებს, რომელიც ცდილობს თქვენი სულების მარადიულ უბედურებასა და უსასრულო ვარამში ჩათრევას?
- 17 მოინანიეთ, მოინანიეთ, თქვენ! რატომ უნდა მოკვდეთ? მობრუნდით, მობრუნდით უფლისკენ, თქვენი ღმერთისკენ. რატომ მიგატოვათ მან?
- 18 რადგან გული გაიქვავეთ; დიახ, ყურს არ უგდებთ კეთილი მწყემსის ხმას; დიახ, თქვენ განარისხეთ იგი თქვენ წინააღმდეგ.
- 19 და აჰა, იმის მაგივრად, რომ ერთად შეგკრიბოთ, თუ არ მოინანიებთ, აჰა, გაგფანტავთ, რათა გახდეთ ძაღლებისა და გარეული მხეცების საჭმელი.
- 20 როგორ შეძელით თქვენი ღმერთის დავიწყება იმავე დღეს, როდესაც მან გამოგიხსნათ?
- 21 მაგრამ, აჰა, ეს იმისათვის, რომ მიიღოთ სარგებელი, შეგაქონ ადამიანებმა, დიახ, და მოიხვეჭოთ ოქრო და ვერცხლი. და მიუძღვენით გული სიმდიდრესა და ამქვეყნიურ ამაოებას, რისთვისაც კლავთ და ძარცვავთ, იპარავთ და ცრუმოწმებით თქვენი მოყვასის წინააღმდეგ და სჩადიხართ ყოველგვარ ურჯულოებას.
- 22 და ამის გამო, თუ არ მოინანიებთ, ვარამი მოვა თქვენზედ. რადგან, თუ არ მოინანიებთ, აჰა, ეს დიდი ქალაქი და გარშემო მდებარე ყველა დიდი ქალაქი, რომელიც ჩვენ მიერ დაუფლებულ მიწაზეა, წაგვერთმევა, ისე რომ მათში აღარ გექნებათ ადგილი; რადგან, აჰა, უფალი არ გიბოძებთ ძალას მტრისთვის წინააღმდეგობის გასაწევად, როგორც იგი აქამდე აკეთებდა.
- 23 რადგან, აჰა, ასე ამბობს უფალი: არ დავანახებ ბოროტთა ჩემს ძალას, ერთს მეორეზე მეტად, გარდა მათი, რომლებიც ცოდვებს ინანიებენ და ყურს უგდებენ ჩემს სიტყვებს. ამიტომ, ახლა მსურს, გაიგოთ, ჩემო ძმებო, რომ თუ არ მოინანიებთ, უკეთესი იქნება ლამანიელებისთვის ვიდრე თქვენთვის.

And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.

Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?

O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye, turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken you?

It is because you have hardened your hearts; yea, ye will not hearken unto the voice of the good shepherd; yea, ye have provoked him to anger against you.

And behold, instead of gathering you, except ye will repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall become meat for dogs and wild beasts.

O, how could you have forgotten your God in the very day that he has delivered you?

But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea, and that ye might get gold and silver. And ye have set your hearts upon the riches and the vain things of this world, for the which ye do murder, and plunder, and steal, and bear false witness against your neighbor, and do all manner of iniquity.

And for this cause wo shall come unto you except ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this great city, and also all those great cities which are round about, which are in the land of our possession, shall be taken away that ye shall have no place in them; for behold, the Lord will not grant unto you strength, as he has hitherto done, to withstand against your enemies.

For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.

- 24 რადგან, აჰა, ისინი თქვენზე სამართლიანი არიან, რადგან არ შესცოდეს იმ დიდი ცოდნის წინაშე, რომელიც მიღებული გაქვთ; ამიტომ, უფალი მათ მიმართ იქნება მოწყალე; დიახ, ის მათ დღეებს გაუგრძელებს და ამრავლებს მათ შთამომავლობას, მაშინაც კი, როდესაც თქვენ მთლიანად განადგურდებით, თუ არ მოინანიებთ.
- 25 დიახ, ვარაძი იქნება თქვენზედ, იმ დიდი სისაძაგლისათვის, რომელიც თქვენში მოვიდა; და თქვენ მას შეუერთდით; დიახ, იმ საიდუმლო რაზმს, რომელიც გადიანტონმა შექმნა!
- 26 დიახ, ვარაძი მოვა თქვენზედ, იმ ამპარტავნობისთვის, რომელსაც ნება დართეთ, თქვენს გულებში შემოსულიყო, რომლითაც აღზევდით იმაზე, რაც არის კეთილი, თქვენი მეტისმეტი სიმდიდრის გამო!
- 27 დიახ, ვარაძი თქვენზედ, თქვენი სიბოროტისა და სისაძაგლისთვის!
- 28 და თუ არ მოინანიებთ – დაიღუპებით; დიახ, თქვენი მიწებიც წაგერთმევათ და დედამიწის პირიდან განადგურდებით.
- 29 აჰა, ახლა, ჩემით არ ვამბობ, რომ ეს მოხდება, ვინაიდან ყველაფერი, რაც ვიცი, არ არის ჩემით; არამედ, აჰა, მე ვიცი, რომ ყოველივე ეს არის ჭეშმარიტი, რადგან ეს უფალმა ღმერთმა გამანდო, ამიტომ, ვმოწმობ, რომ ყოველივე ეს იქნება.

For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.

Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianton!

Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!

Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!

And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.

Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.

ჰელამანი 8

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც ნეფიმ წარმოთქვა ეს სიტყვები, აჰა, იქ იმყოფებოდნენ ადამიანები, რომლებიც იყვნენ მოსამართლეები, რომლებიც ასევე მიეკუთვნებოდნენ გადიანტონის საიდუმლო დაჯგუფებას და ძალზედ განრისხებულნი იყვნენ და მის წინააღმდეგ ღალადით, ხალხს ეუბნებოდნენ: რატომ არ იჭერთ ამ ადამიანს და არ მოგყავთ, რათა განსჯილ იქნას ჩადენილი დანაშაულისთვის?
- 2 რატომ უყურებთ და უსმენთ ამ კაცის მიერ ამ ხალხისა და ჩვენი კანონის ლანძღვას?
- 3 რადგან, აჰა, ნეფი ელაპარაკებოდა მათ მათი კანონების გარყვნილობაზე; დიახ, ბევრ რამეზე ილაპარაკა ნეფიმ, რაც ვერ დაიწერება; და არაფერი უთქვამს, რაც იყო ღმერთის მცნებების წინააღმდეგ.
- 4 და ის მოსამართლეები იყვნენ განრისხებულნი მასზე, რადგან ნათლად ელაპარაკებოდა მათი საიდუმლო ბნელეთის საქმეებზე; ამისდა მიუხედავად, ისინი ვერ ბედავდნენ მასზე ხელის აღმართვას, რადგან ხალხის ეშინოდათ, რომ არ დაეწყოთ მათ წინააღმდეგ ღალადი.
- 5 ამიტომ, მათ ხალხს შეჰლაღადეს სიტყვებით: რატომ დაუშვით, რომ ეს ადამიანი გვლანძღავს? რადგან, აჰა, განსჯის მთელ ამ ხალხს, განადგურებამდეც კი, დიახ, ეს დიდი ქალაქებიც ასევე წაგვერთმევა და აღარ იქნება იქ ჩვენი ადგილი.
- 6 და ახლა ჩვენ ვიცით, რომ ეს შეუძლებელია, რადგან, აჰა, ვართ ძლიერნი და ჩვენი ქალაქები არის დიდი, ამიტომ მტერს არ აქვს ჩვენზე ძალაუფლება.
- 7 და იყო ასე: ამგვარად, მათ ხალხში გააღვივეს წყრომა ნეფის წინააღმდეგ და მათ შორის გამოიწვიეს უთანხმოება; რადგან იქ იყვნენ ზოგიერთები, რომლებიც იძახდნენ: თავი დაანებეთ, რადგან იგი კარგი ადამიანია და თუ არ მოვინანიებთ, ყველაფერი, რასაც იგი ამბობს, აუცილებლად აღსრულდება.

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

- 8 დიახ, აჰა, ჩვენზედ მოვა ყველა განაჩენი, რომელზეც იგი მოწმობს; რადგან ვიცით, რომ მან სწორად დაამოწმა ჩვენი ურჯულოების შესახებ. და ისინი არიან მრავალნი და მან ასევე ყველაფერი იცის, თუ რა დაგვატყდება თავს, ისევე, როგორც იცის ჩვენს ურჯულობაზე.
- 9 დიახ, და აჰა, რომ არ ყოფილიყო წინასწარმეტყველი, ვერ დაამოწმებდა ყოველივე ამის შესახებ.
- 10 და იყო ასე, რომ ის ადამიანები, რომლებიც ცდილობდნენ ნეფის განადგურებას, თავიანთი შიშის გამო იძულებულნი იყვნენ, არ აღემართათ მასზე ხელი; ამიტომ, მან კვლავ მიმართა მათ, ხედავდა რა, რომ კეთილგანწყობა მოიპოვა ზოგიერთი მათგანის თვალში, ასე რომ დანარჩენებს ეშინოდათ.
- 11 ამიტომ, იძულებული იყო მათთვის უფრო მეტი ეთქვა სიტყვებით: აჰა, ჩემო ძმებო, ნუთუ არ წაგიკითხავთ, რომ ღმერთმა ერთ ადამიანს მისცა ძალა, თავად მოსეს, რათა წითელი ზღვის წყალზედ კვერთხი დაეკრა და იგი გაიყო აქეთ-იქეთ ისე, რომ ისრაელიელებმა, რომლებიც ჩვენი მამები იყვნენ, მშრალ მიწაზე გამოიარეს, და წყალმა დახურა პირი ეგვიპტელთა ჯარებზე და ისინი შთანთქა?
- 12 და ახლა, აჰა, თუ ღმერთმა ამ ადამიანს მისცა ასეთი ძალა, მაშინ რატომ უნდა დავობდეთ ერთმანეთში და ლაპარაკობდეთ, რომ მას ჩემთვის არ მოუცია არანაირი ძალა, რითაც შემძლია ვიცოდეთ იმ განაჩენების შესახებ, რომლებიც თქვენზედ მოვა, თუ არ მოინანიებთ?
- 13 მაგრამ, აჰა, თქვენ არა მარტო უარყოფთ ჩემს სიტყვებს, არამედ უარყოფთ ყველა სიტყვას, რაც ჩვენმა მამებმა თქვეს, ასევე სიტყვებს, რომლებიც ამ ადამიანმა, მოსემ, თქვა, რომელსაც ისეთი დიდი ძალა ჰქონდა ნაბოძები, დიახ, იმ სიტყვებს, რომლებიც მან მესიის მოსვლაზე ილაპარაკა.
- 14 დიახ, ნუთუ არ დაამოწმა, რომ ძე ღვთისა მოვა? და როგორც აღმართა უდაბნოში ბრინჯაოს გველი, ასევე აღიმართება იგი, რომელიც უნდა მოვიდეს.
- 15 და როგორც ყველა, ვინც იმ გველს შეხედავდა, ცოცხალი გადარჩებოდა, ასევე ყოველი, ვინც რწმენით და მომნანიებელი სულით შესცქერის ძეს ღვთისა, იცოცხლებს იმ სიცოცხლით, რომელიც მარადიულია.

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

- 16 და ახლა, აჰა, არა მარტო მოსემ დაამოწმა ამის შესახებ, არამედ ყველა წმინდა წინასწარმეტყველმა, მისი დღეებიდან აბრაამის დღეებამდეც კი.
- 17 დიახ, და აჰა, აბრაამმა იხილა მისი მოსვლა და სავსე იყო ბედნიერებით და ხარობდა.
- 18 დიახ, და აჰა, გეუბნებით, რომ მარტო აბრაამმა არ იცოდა ყოველივე ეს, არამედ აბრაამის დღეებამდეც ბევრნი იყვნენ, რომლებიც ღმერთის წესისამებრ მოწოდებულნი იყვნენ; დიახ, მისი ძის წესისამებრ; და ეს, რათა ხალხს დაანახონ მის მოსვლამდე მრავალი ათასი წლით ადრე, რომ მათთვისაც მოვა გამოსყიდვა.
- 19 და ახლა, მე მსურს, რომ იცოდეთ, აბრაამის დღეების დროიდან, მრავალი წინასწარმეტყველი მოწმობდა ამის შესახებ; დიახ, აჰა, წინასწარმეტყველი ზენოსი თამამად მოწმობდა; რის გამოც იგი მოკლეს.
- 20 და აჰა, ასევე ზენოქი და ასევე ეზიასი; და ასევე ესაია და იერემია (იერემია იყო ის წინასწარმეტყველი, რომელიც იერუსალიმის განადგურების შესახებ მოწმობდა) და ახლა ჩვენ ვიცით, რომ იერუსალიმი განადგურდა იერემიას სიტყვების შესაბამისად. და მაშინ, რატომ არ უნდა მოვიდეს ძე ღვთისა, მისი წინასწარმეტყველების შესაბამისად?
- 21 და ახლა, შემედავებით იერუსალიმის განადგურებაზე? იტყვი, რომ ციდეკიაჰუს შვილები არ დახოცეს, მულეკის გარდა? დიახ, და ნუთუ ვერ ხედავთ, რომ ციდეკიაჰუს შთამომავლობა არის ჩვენთან და ისინი გაძევებულ იქნენ იერუსალიმიდან? მაგრამ, აჰა, ეს არ არის ყველაფერი –
- 22 ჩვენი მამა, ლეხი, იერუსალიმიდან გააძევეს, რადგან მოწმობდა ყოველივე ამაზე. ნეფი ასევე მოწმობდა ყოველივე ამაზე და ასევე თითქმის ყველა ჩვენი მამა, ამ დრომდეც კი, დიახ, ქრისტეს მოსვლაზე მოწმობდნენ და მოელოდნენ და ხარობდნენ მისი დღით, რომელიც მოვა.
- 23 და აჰა, ის არის ღმერთი და არის მათთან და იგი მათ თავად გამოეცხადა, რათა გამოსყიდულნი იქნენ მის მიერ; და მათ იგი ადიდეს იმისათვის, რაც მოხდება.

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.

- 24 და ახლა, რადგან თქვენ იცით ყოველივე ეს და თუ არ იცრუებთ, ამას ვერ უარყოფთ, რადგან შესცოდეთ იმით, რომ უარი თქვით ამ ყველაფერზე, მიუხედავად ამდენი დამოწმებებისა, რომლებიც მიიღეთ; დიახ, თქვენ გებოძათ ყველაფერი, რაც ზეცაშია და ყველაფერი, რაც არის დედამიწაზე, იმისდა დასამოწმებლად, რომ ეს არის ჭეშმარიტება.
- 25 მაგრამ, აჰა, თქვენ ჭეშმარიტება უარყავით და აუჯანყდით თქვენს წმინდა ღმერთს და ახლაც კი, იმის მაგივრად, რომ ეძიოთ ზეციური საგანძური, სადაც არაფერი არ იხრწნება და სადაც ვერ შევა, რაც არის უწმინდური, თქვენ აგროვებთ განსჯის დღის მრისხანებას თქვენთვის.
- 26 დიახ, ახლაც კი მწიფდებით, მკვლევლობებით, სიძვითა და სიბოროტით, მარადიული განადგურებისთვის; დიახ, და თუ არ მოინანიებთ, ის მალე მოვა თქვენზედ.
- 27 დიახ, აჰა, ის კარზეც მოგადგათ; დიახ, მიდით მოსამართლის სავარძელთან და მოძებნეთ; და აჰა, თქვენი მოსამართლე მოკლეს და წევს იგი საკუთარ სისხლში; და იგი მოკლა თავისმა ძმამ, რომელსაც მოსამართლის სავარძლის დაკავება სურს.
- 28 და აჰა, ისინი ორივე თქვენი საიდუმლო რაზმის წევრები არიან, რომლის შემქმნელია გადიანტონი და ის ბოროტი, რომელიც ცდილობს ადამიანების სულის განადგურებას.

And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.

But behold, ye have rejected the truth, and rebelled against your holy God; and even at this time, instead of laying up for yourselves treasures in heaven, where nothing doth corrupt, and where nothing can come which is unclean, ye are heaping up for yourselves wrath against the day of judgment.

Yea, even at this time ye are ripening, because of your murders and your fornication and wickedness, for everlasting destruction; yea, and except ye repent it will come unto you soon.

Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye in unto the judgment-seat, and search; and behold, your judge is murdered, and he lieth in his blood; and he hath been murdered by his brother, who seeketh to sit in the judgment-seat.

And behold, they both belong to your secret band, whose author is Gadianton and the evil one who seeketh to destroy the souls of men.

ჰელამანი 9

- 1 აჰა, იყო ასე: როდესაც ნეფიმ ეს სიტყვები წარმოთქვა, ზოგიერთნი, რომლებიც იყვნენ მათ შორის, გაიქცნენ მოსამართლის სავარძლისკენ; დიახ, ხუთნი იყვნენ, რომლებიც წავიდნენ და მიმავალნი, ერთმანეთში ლაპარაკობდნენ:
- 2 აჰა, ახლა ნამდვილად გავიგებთ, არის თუ არა ეს კაცი წინასწარმეტყველი და თუ აქვს ღმერთისგან ნაბრძანები, რომ გვიწინასწარმეტყველოს ასეთი საოცრებანი. აჰა, არ გვჯერა, რომ მას ნაბრძანები აქვს; დიახ, არ გვჯერა, რომ იგი არის წინასწარმეტყველი; მიუხედავად ამისა, თუ მართალი აღმოჩნდა ყველაფერი, რაც მან ილაპარაკა მთავარ მოსამართლეზე, რომ იგი მოკლეს, მაშინ დავიჯერებთ, რომ მის მიერ ნათქვამი დანარჩენი სიტყვებიც ჭეშმარიტია.
- 3 და იყო ასე: ისინი მთელი ძალით გარბოდნენ და მოსამართლის სავარძელთან მიირობინეს; და აჰა, მთავარი მოსამართლე მიწაზე დაცემულიყო და საკუთარ სისხლში იწვა.
- 4 და ახლა, აჰა, როდესაც ეს იხილეს, ისინი ძალზედ გაოცდნენ, იმდენად, რომ მიწაზე დაეცნენ; რადგან არ სწამდათ იმ სიტყვების, რომლებიც ნეფიმ მთავარი მოსამართლის შესახებ თქვა.
- 5 მაგრამ ახლა, როდესაც იხილეს, დაიჯერეს და ისინი შიშმა მოიცვა, რომ ყველა განაჩენი, რომელზეც ნეფი ლაპარაკობდა, არ მოსულიყო ხალხზე; ამიტომ აკანკალდნენ და მიწაზე დაეცნენ.
- 6 ახლა, დაუყოვნებლივ, მოსამართლის მკვლელობის შემდეგ, იყო რა იგი მოკლული საიდუმლოდ გადაცემული საკუთარი ძმის მიერ, რომელიც გაიქცა, მოსამსახურეები კი გაიქცნენ და ხალხს უთხრეს და დაიწყეს მათ შორის გოდება მკვლელობის შესახებ;
- 7 და აჰა, ხალხი შეიკრიბა მოსამართლის სავარძელთან და აჰა, მათდა გასაოცრად, იხილეს ხუთი ადამიანი, რომელნიც მიწაზე გართხმულიყვნენ.

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

- 8 და ახლა, ხალხმა არაფერი იცოდა იმ მრავალ ადამიანზე, რომელნიც ნეფის ბაღთან შეიკრიბნენ; ამიტომ, ერთმანეთში ამბობდნენ: ესენი არიან, რომლებმაც მოსამართლე მოკლეს და ღმერთმა განგმირა, რათა ჩვენგან ვერ გაქცეულიყვნენ.
- 9 და იყო ასე, რომ მათ შეიპყრეს ისინი, შებოჭეს და საპყრობილეში ჩაყარეს. და შემოგარენში გაავრცელეს ამბავი, რომ მოსამართლე მოკლული იყო და რომ მკვლელები შეიპყრეს და საპყრობილეში ჩაყარეს.
- 10 და იყო ასე: მომდევნო დღეს ხალხი ერთად შეიკრიბა, რათა ეგლოვათ და ემარხულათ დიდი მთავარი მოსამართლის დასაფლავებაზე, რომელიც მოკლულ იქნა.
- 11 და ის მოსამართლეები, რომლებიც იყვნენ ნეფის ბაღში და მოისმინეს მისი სიტყვები, ასევე შეიკრიბნენ ერთად დასაფლავებაზე.
- 12 და იყო ასე, რომ მათ ხალხში შეკითხვა დასვეს: სად არიან ის ხუთნი, რომლებიც გამოვაგზავნეთ, რათა გაეგოთ, იყო თუ არა მთავარი მოსამართლე მკვდარი? და მათ უპასუხეს და უთხრეს: არ ვიცით იმ ხუთის შესახებ, რომლებზეც თქვით, რომ გამოვაგზავნეთ; მაგრამ, იქ არიან ხუთნი, რომლებიც არიან მკვლელები და რომლებიც ჩავყარეთ საპყრობილეში.
- 13 და იყო ასე, რომ მოსამართლეებმა მოისურვეს, რომ ისინი მოეყვანათ; და ისინი მოიყვანეს და აჰა, აღმოჩნდნენ ის ხუთნი, რომლებიც გააგზავნეს; და აჰა, მოსამართლეებმა გამოკითხეს მათ, რათა გაეგოთ ამ საქმის შესახებ და ისინი მოუყვნენ მათ ყველაფრის შესახებ, რაც ჩაიდინეს, სიტყვებით:
- 14 ჩვენ გამოვიქეცით მოსამართლის სავარძლის ადგილისკენ და როდესაც ვიხილეთ ყველაფერი ისე, როგორც ნეფი მოწმობდა, ისე გავოცდით, რომ მიწაზე დავეცით; და როდესაც გავოცებისგან გონს მოვედით, აჰა, მათ საპყრობილეში ჩავყარეს.
- 15 ახლა, რაც ეხება ამ კაცის მკვლელობას, არ ვიცით, ეს ვინ ჩაიდინა; ვიცით მხოლოდ, რომ მოვირბინეთ თქვენი სურვილისამებრ და აჰა, იგი იყო მკვდარი, ნეფის სიტყვებისამებრ.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished insomuch that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

- 16 და ახლა, იყო ასე, რომ მოსამართლეებმა ხალხს განუმარტეს მომხდარი და ნეფის წინააღმდეგ წამოიძახეს: აჰა, ჩვენ ვიცით, რომ ნეფი ვიღაცას შეუთანხმდა, რათა მოსამართლე მოეკლა და შემდეგ ეს ეუწყებინა ჩვენთვის, რათა თავის სარწმუნოებაში მოვექციეთ, რათა განდიდდეს დიდებულ ადამიანად, ღმერთის რჩეულად და წინასწარმეტყველად.
- 17 და ახლა, აჰა, ჩვენ მოვიძიებთ ჭეშმარიტებას ამ კაცზე და იგი აღიარებს თავის დანაშაულს და შეგვატყობინებს, თუ ვინ არის მოსამართლის ნამდვილი მკვლელი.
- 18 და იყო ასე, რომ დასაფლავების დღეს ხუთივე გაანთავისუფლეს. ამისდა მიუხედავად, მათ უსაყვედურეს მოსამართლეებს იმ სიტყვების გამო, რაც მათ ნეფის წინააღმდეგ თქვეს და სათითაოდ დაუპირისპირდნენ ისე, რომ შეარცხვინეს.
- 19 ამისდა მიუხედავად, მათ ბრძანეს, ნეფი შეეპყროთ და შეებოჭათ და შეკრებილთა წინაშე მოეყვანათ; და დაუწყეს სხვადასხვა გზებით დაკითხვა, რათა ემხილებინათ იგი, რათა ბრალი დაედოთ მისთვის და სიკვდილი მიესაჯათ –
- 20 ეუბნებოდნენ მას: შენ ხარ თანამონაწილე; ვინ არის ის კაცი, რომელმაც მკვლელიობა ჩაიდინა? გვითხარი ახლა და აღიარე საკუთარი დანაშაული; აი ფული; და ასევე სიცოცხლეს გიბოძებთ, თუ გვეტყვი და აღიარებ იმ შეთანხმებას, რომელიც მასთან დადე.
- 21 მაგრამ ნეფიმ მათ უთხრა: თქვენ, უგუნურნო, გულით წინდაუცვეთელნო, ბრმა და ქედფიცხელო ხალხო, იცით, რამდენ ხანს მოგიტმენთ უფალი, თქვენი ღმერთი, რომ ამ ცოდვის გზაზე გააგრძელოთ სიარული?
- 22 უნდა იკვნესოთ და იგლოვოთ იმ დიდი განადგურების გამო, რაც ამჟამად მოგელით, თუ არ მოინანიებთ.
- 23 აჰა, შენ ამბობ, რომ მე ვინმეს შევუთანხმდი, რომ მას მოეკლა სიზორამი, ჩვენი მთავარი მოსამართლე. მაგრამ, აჰა, მე გეუბნებით, იმისათვის ვმოწმობდი, რომ თქვენ ეს გცოდნოდათ, დიახ, თქვენთვის დასამოწმებლად, რომ მე ვიცოდი თქვენ შორის სიბოროტისა და სისაძაგლის შესახებ.

And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, insomuch that they did confound them.

Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seezoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

24 და ვინაიდან ასე მოვიქეცი თქვენ ამბობთ, რომ ვინმეს შევუთანხმდი, რომ ეს ჩაედინა; დიახ, რადგან დაგანახეთ ეს ნიშანი, თქვენ განრისხდით ჩემზე და ცდილობთ ჩემი სიცოცხლის განადგურებას.

25 და ახლა, აჰა, დაგანახებთ კიდევ ერთ ნიშანს და ვნახავ, ამითაც თუ შეეცდებით ჩემს განადგურებას.

26 აჰა, გეუბნებით: მიდით სეანტუმის სახლში, რომელიც არის სიზორამის ძმა და მას უთხარით:

27 შეგითანხმდა ნეფი, თვითმარქვია წინასწარმეტყველი, რომელიც ამდენ ბოროტებას წინასწარმეტყველებს ხალხზე, რომ მოგეკლა საკუთარი ძმა, სიზორამი?

28 და აჰა, იგი გეტყვით: არა.

29 და თქვენ მას ეტყვით: შენ მოკალი საკუთარი ძმა?

30 და იგი შეშინებული დადგება და არ ეცოდინება, რა გიპასუხოთ. და აჰა, იგი უარყოფს; და თავს გაოცებულად მოგაჩვენებთ; ამასთან ერთად იგი განგიცხადებთ, რომ უდანაშაულოა.

31 მაგრამ, აჰა, თქვენ მას გაჩხრიკავთ და მისი ლაბადის კალთებზე სისხლს იპოვით.

32 და როდესაც ამას იხილავთ, თქვენ იტყვით: საიდან არის ეს სისხლი? ნუთუ არ ვიცით, რომ ეს შენი ძმის სისხლია?

33 და მაშინ იგი აკანკალდება და გაფითრდება, თითქოს სიკვდილი სწევოდა.

34 და მაშინ თქვენ ეტყვით: ამ შიშის და გაფითრების გამო, რომელიც სახეზე მოგეფინა, აჰა, ჩვენ ვიცით, რომ დამნაშავე ხარ.

35 და შემდეგ უფრო მეტად შეეშინდება; და შემდეგ აღიარებს თქვენთან და აღარ უარყოფს იმას, რომ მკვლელია ჩაიდინა.

36 და შემდეგ იგი გეტყვით, რომ მე, ნეფიმ, არაფერი ვიცი ამის შესახებ, თუ ღმერთის ძალით არ მექნებოდა ეს ნაბოძები და მაშინ გაიგებთ, რომ ვარ პატიოსანი კაცი და ღმერთისგან ვარ მოვლენილი თქვენთან.

And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seezoram, and say unto him—

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seezoram, who is your brother?

And behold, he shall say unto you, Nay.

And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?

And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.

But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.

And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.

And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.

And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.

And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

37 და იყო ასე, რომ ისინი წავიდნენ და ისე მოიქცნენ, როგორც ნეფიმ უთხრა მათ. და აჰა, სიტყვები, რომლებიც მან უთხრა, ჭეშმარიტი იყო; რადგან მისი სიტყვებისამებრ, იგი უარყოფდა; და ასევე მისი სიტყვებისამებრ, მან დანაშაული აღიარა.

38 და იგი მტკიცებულებამდე მიიყვანეს, რომ თვითონ იყო ნამდვილი მკვლეელი, ასე რომ ხუთივე გაანთავისუფლეს და ასევე ნეფი.

39 და იქ იყვნენ ზოგიერთი ნეფიელები, რომლებმაც იწამეს ნეფის სიტყვები; და ასევე იყვნენ ზოგიერთნი, რომლებმაც იწამეს ხუთი მოწმის დამოწმების გამო, რადგან მოქცეულ იქნენ, როდესაც ისინი საპყრობილეში იმყოფებოდნენ.

40 და ახლა, ხალხში იყვნენ ზოგიერთნი, რომლებმაც თქვეს, რომ ნეფი იყო წინასწარმეტყველი.

41 და იყვნენ სხვები, რომლებმაც თქვეს: აჰა, იგი არის ღმერთი, რადგან ღმერთი რომ არ ყოფილიყო, არ ეცოდინებოდა ყველაფერი. რადგან, აჰა, მან გვითხრა ჩვენი გულის სურვილების შესახებ, ასევე მოგვიყვა სხვა რამ და გვაცნობა ჩვენი მთავარი მოსამართლის ნამდვილი მკვლელის შესახებ.

And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.

And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

ჰელამანი 10

- 1 და იყო ასე, რომ ხალხში წამოიჭრა დაპირისპირება, ისეთი, რომ ისინი გაიყვნენ და წავიდნენ თავიანთი გზით, მიატოვეს რა ნეფი მარტო, როდესაც მათ შორის იდგა.
- 2 და იყო ასე, რომ ნეფი წავიდა თავისი გზით საკუთარი სახლისკენ, მსჯელობდა რა იმაზე, რაც უფალმა მას დაანახა.
- 3 და იყო ასე, რომ ამაზე მსჯელობისას, იყო ძალზედ დამძიმებული ნეფიელთა ხალხის სიბოროტით, მათი ბნელეთის საიდუმლო საქმეებითა და მკვლელობებით, მათი ძარცვებითა და ყველანაირი ურჯულოებით. და იყო ასე, რომ როდესაც გულში ამაზე მსჯელობდა, აჰა, ჩაესმა სიტყვები:
- 4 კურთხეული ხარ, ნეფი, ყოველივე იმისათვის, რაც გააკეთე; რადგან ვიხილე, როგორ დაულაღვად აუწყებ სიტყვას, რომელიც შენ მოგეცი, ამ ხალხს. და შენ მათი არ გეშინია და არ უფრთხილდები საკუთარ სიცოცხლეს, არამედ ასრულებ ჩემს ნებას და იცავ ჩემს მცნებებს.
- 5 და ახლა, ვინაიდან ამას აკეთებ ასე დაულაღვად, აჰა, გაკურთხებ სამუდამოდ; და ძლიერად გაქცევ, სიტყვითა და საქმით, რწმენითა და შრომით; დიახ, ასე რომ ყველაფერი გექნება შენი სიტყვის შესაბამისად, რადგან არ მომთხოვ იმას, რაც იქნება ჩემი ნების საწინააღმდეგო.
- 6 აჰა, შენ ხარ ნეფი და მე ვარ ღმერთი. აჰა, მე გიცხადებ ჩემი ანგელოზების წინაშე, რომ გექნება ძალაუფლება ამ ხალხზე და მოავლენ მიწაზე შიმშილს, ჭირსა და განადგურებას, ამ ხალხის სიბოროტის შესაბამისად.
- 7 აჰა, მე გიბოძებ ძალას, რომ რასაც დედამიწაზე ჩაბეჭდავ, იგივე ჩაიბეჭდება ზეცაში; და რასაც გახსნი დედამიწაზე, გახსნილი იქნება ზეცაშიც; და ასე გექნება ძალა ამ ხალხს შორის.
- 8 და ასე, თუ ამ ტაძარს ეტყვი, რომ შუაზე გაიპოს, ასეც მოხდება.
- 9 და თუ ამ მთას ეტყვი: დაიშალე და მიწასთან გასწორდი, ასეც მოხდება.
- 10 და აჰა, თუ იტყვი, რომ ღმერთი დასჯის ამ ხალხს, ეს ასეც იქნება.

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unweariness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unweariness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

- 11 და ახლა, აჰა, მე გიბრძანებ, რომ წახვიდე და აუწყო ამ ხალხს, რომ ასე ამბობს უფალი ღმერთი, რომელიც არის ყოვლადღლიერი: თუ არ მოინანიებთ – დაისჯებით, თვით განადგურებითაც კი.
- 12 და აჰა, ეს იყო ასე, რომ როდესაც უფალმა უთხრა ნეფის ეს სიტყვები, იგი გაჩერდა და სახლში კი არ წავიდა, არამედ მოუბრუნდა ხალხის ჯგუფებს, რომლებიც გაფანტულნი იყვნენ მიწის პირზე და დაიწყო მათთვის უფლის სიტყვის გამოცხადება, რომელიც მას უფალმა უთხრა, მათი განადგურების შესახებ, თუ არ მოინანიებდნენ.
- 13 და აჰა, მიუხედავად იმ დიდი სასწაულისა, ნეფიმ აუწყა რა მათ მთავარი მოსამართლის სიკვდილის შესახებ, მათ გული გაიქვავეს და ყურს არ უგდებდნენ უფლის სიტყვებს.
- 14 ამიტომ, ნეფიმ მათ უფლის სიტყვა აუწყა შემდეგი სიტყვებით: თუ არ მოინანიებთ, – ასე ამბობს უფალი, თქვენ დაისჯებით, თვით განადგურებითაც კი.
- 15 და იყო ასე, რომ როდესაც ნეფიმ მათ განუცხადა სიტყვა, აჰა, მათ უფრო მეტად გაიქვავეს გული და ყურს არ უგდებდნენ მის სიტყვებს; ამიტომ, ისინი ლანძღავდნენ მას და ცდილობდნენ მასზე ხელი აღემართათ, რათა ციხეში ჩაეგდოთ.
- 16 მაგრამ, აჰა, ღმერთის ძალა იყო მასთან და ვერ იპყრობდნენ მას საპყრობილეში ჩასაგდებად, რადგან იგი აიყვანა სულმა და მათი გარემოცვიდან გამოიყვანა.
- 17 და იყო ასე: მიდიოდა იგი სულით, ჯგუფიდან ჯგუფში, უცხადებდა რა ღვთის სიტყვას იქამდე, სანამ მათ ყველას არ გამოუცხადა ანუ გაავრცელა მთელ ხალხში.
- 18 და იყო ასე, რომ ისინი ყურს არ უგდებდნენ მის სიტყვას; და დაიწყო განხეთქილებები, ისეთი, რომ გაიყვნენ ერთმანეთის წინააღმდეგ და ხმლებით დაიწყეს ერთმანეთის ხოცვა.
- 19 და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის სამოცდამეთერთმეტე წელი.

And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, insomuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

ჰელამანი 11

- 1 და ახლა, იყო ასე: მოსამართლეთა მმართველობის სამოცდამეთორმეტე წელს განხეთქილებები იმდენად გამწვავდა, რომ მთელ მიწაზე, ნეფის მთელ ხალხში, ომები იყო.
- 2 და ეს იყო მძარცველების საიდუმლო დაჯგუფება, რომელიც ეწეოდა ამ განადგურებისა და სიბოროტის საქმიანობას. და ეს ომი გრძელდებოდა მთელი წლის განმავლობაში; და სამოცდამეცამეტე წელსაც გრძელდებოდა.
- 3 და იყო ასე, რომ იმ წელს ნეფიმ უფალს შეჰტალადა სიტყვებით:
- 4 უფალო, ნუ დაუშვებ, რომ ეს ხალხი მახვილით განადგურდეს; თუმცა, უფალო, ჯობია, მიწაზე იყოს შიმშილობა, რათა გაღვივდეს მათში თავიანთი უფლის, ღმერთის, ხსოვნა და ეგებ მოინანიონ და შენკენ მობრუნდნენ.
- 5 და ასეც მოხდა, ნეფის სიტყვების შესაბამისად. და მიწას მოედო დიდი შიმშილობა, ნეფის მთელ ხალხს. და ამგვარად, სამოცდამეთოთხმეტე წელსაც შიმშილობა გრძელდებოდა და მახვილით განადგურება შეწყდა, მაგრამ გამწვავდა შიმშილობით.
- 6 და განადგურების ეს საქმე გრძელდებოდა სამოცდამეთხუთმეტე წელს. რადგან მიწას სასჯელი დაატყდა და იყო გვალვა და ხორბლის მკის ჟამს არ მოდიოდა მოსავალი; დიახ, მთელი მიწა იყო დასჯილი, როგორც ლამანიელებს შორის, ასევე ნეფიელებთან, ისე იყვნენ დასჯილნი, რომ ათასობით იღუპებოდნენ მიწის ბოროტ მხარეებში.
- 7 და იყო ასე: ხალხმა იხილა, რომ ლამის შიმშილისგან იღუპებოდნენ და იწყეს უფლის, თავიანთი ღმერთის, გახსენება; და დაიწყეს ნეფის სიტყვების გახსენება.
- 8 და ხალხმა ვედრება დაუწყო თავის მთავარ მოსამართლესა და წინამძღვრებს, რომ ნეფისთვის ეთქვათ: აჰა, ჩვენ ვიცით, რომ ღმერთის კაცი ხარ და ამიტომ შეჰტალადე უფალს, ჩვენს ღმერთს, რომ აგვაცილოს ეს შიმშილი, რათა არ ახდეს ყოველი ის სიტყვა, რომელიც შენ ილაპარაკე ჩვენი განადგურების შესახებ.

Helaman 11

And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.

And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.

And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:

O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.

And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

- 9 და იყო ასე: მოსამართლეებმა ნეფის მიმართეს, იმ სასურველი სიტყვებისამებრ; და იყო ასე, რომ როდესაც ნეფიმ იხილა, რომ ხალხმა მოინანია და თავი დაიმდაბლა ძაძებში, კვლავ შეჰღაღადა უფალს სიტყვებით:
- 10 უფალო, აჰა, ეს ხალხი ინანიებს; და მათ თავიანთი წიაღიდან გააძვევს გადიანტონის რაზმი ისე, რომ ისინი ამოწყდნენ და მიწაში წაიღეს თავიანთი საიდუმლო გეგმები.
- 11 ახლა, უფალო, მათი თავმდაბლობის გამო, შენი რისხვა აარიდე მათ, დაე, დაშოშმინდეს შენი რისხვა იმ ბოროტ ადამიანთა მოსპობით, რომლებიც უკვე გაანადგურე.
- 12 უფალო, აარიდე შენი რისხვა, დიახ, შენი საშინელი რისხვა და ბრძანე, რომ მიწაზე ეს შიმშილი შეწყდეს.
- 13 უფალო, შეისმინე ჩემი და ბრძანე, მოხდეს ჩემი სიტყვებისამებრ და მიწის პირზე წვიმა მოავლინე, რათა მოისხას ნაყოფი და ხორბლის მკის ჟამს – ხორბლის მოსავალი.
- 14 უფალო, შენ შეისმინე ჩემი სიტყვები, როდესაც ვთქვი: დაე, იყოს შიმშილი, რათა მახვილით მოვლენილი ჭირი შეწყვეტილიყო; და ვიცი, რომ ახლაც, ამ დროსაც კი, შეისმენ ჩემს სიტყვებს, რადგან ნათქვამი გაქვს: თუ ეს ხალხი მოინანიებს, მე მათ დავინდობ.
- 15 დიახ, უფალო, შენ ხედავ, რომ მოინანიეს შიმშილის, ჭირისა და განადგურების გამო, რომელიც მათ დაატყდათ.
- 16 და ახლა, უფალო, აარიდე შენი რისხვა და კვლავ გამოსცადე ისინი, კვლავ თუ გემსახურებიან; და თუ ასე იქნება, უფალო, შეგიძლია აკურთხო ისინი შენი სიტყვებისამებრ, როგორც გაქვს ნაბრძანები.
- 17 და იყო ასე: სამოცდამეთექვსმეტე წელს უფალმა აარიდა რისხვა ხალხს და დაუშვა, რომ მიწაზე წვიმა მოსულიყო ისე, რომ მოსავლის ჟამს მათ ნაყოფი მოეწიათ. და იყო ასე, რომ ხორბლის მკის ჟამს ხორბლის მოსავალი მოვიდა.

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

18 და აჰა, ხალხმა გაიხარა და ღმერთი ადიდა და მთელი მიწის პირი სავსე იყო სიხარულით და აღარ ცდილობდნენ ნეფის განადგურებას, არამედ პატივს სცემდნენ, როგორც დიდ წინასწარმეტყველსა და ღმერთის კაცს, ღმერთისგან ნაბოძები დიდი ძალისა და უფლებამოსილების მქონეს.

19 და აჰა, ლეხი, მისი ძმა, არაფრით არ ჩამორჩებოდა მას იმაში, რაც სამართლიანობას ეხებოდა.

20 და ასე იყო, რომ ნეფის ხალხმა კვლავ იწყო მიწაზე აყვავება და დაიწყო თავისი გაპარტახებული ადგილების აღმშენებლობა, გამრავლება და გავრცელება, სანამ არ მოიცვეს მთელი მიწის პირი, ჩრდილოეთით და სამხრეთით, დასავლეთ ზღვიდან აღმოსავლეთ ზღვამდე.

21 და იყო ასე: სამოცდამეთექვსმეტე წელი მშვიდობით დასრულდა. და სამოცდამეჩვიდმეტე წელი დაიწყო მშვიდობიანად და ეკლესია გავრცელდა მთელი იმ მიწის პირზე; და ხალხის უმეტესი ნაწილი ნეფიელებისა და ლამანიელების ეკლესიას მიეკუთვნებოდა; და დიდი მშვიდობა ჰქონდათ მიწაზე; და ასე დასრულდა სამოცდამეჩვიდმეტე წელი.

22 და ასევე სამოცდამეთვრამეტე წელშიც მათთან მშვიდობა იყო, გარდა რამდენიმე განხეთქილებისა, რომლებიც იყო წინასწარმეტყველთა მოძღვრებების საკითხების შესახებ.

23 და სამოცდამეცხრამეტე წელი დაიწყო დიდი დაპირისპირებით. მაგრამ, იყო ასე, რომ ნეფი, ლეხი და მრავალი მათი ძმა, რომლებმაც იცოდნენ მოძღვრების ჭეშმარიტი დედაარსი, ჰქონდათ რა ყოველდღიურად მრავალი გამოცხადება, უქადაგებდნენ ხალხს, ისე რომ მათ, იმავე წელს, შეწყვიტეს დაპირისპირება.

24 და იყო ასე, რომ ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეოთხმოცე წელს, იქ იყო ნეფის ხალხის განდგომილთა გარკვეული რაოდენობა, რომელიც რამდენიმე წლით ადრე ლამანიელებთან გადავიდა და საკუთარ თავზე აიღო ლამანიელთა სახელი და იმ განდგომილებმა ლამანიელთა გარკვეულ რაოდენობაში, რომლებიც იყვნენ ლამანიელთა პირდაპირი შთამომავლები, წყრომა გაადვივეს, ამიტომ, მათ ომი დაიწყეს თავიანთ ძმებთან.

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

- 25 და ისინი ხოცავდნენ და ძარცვავდნენ; და შემდეგ უკან ბრუნდებოდნენ მთებში, უდაბნოებსა და საიდუმლო ადგილებს აფარებდნენ თავს, რათა შეუძლებელი ყოფილიყო მათი პოვნა და ყოველდღიურად ივსებოდა მათი რიგები, რადგან იყვნენ განდგომილები, რომლებიც მათთან მიდიოდნენ.
- 26 და ასე, დროთა განმავლობაში, რამდენიმე წელიწადში, ისინი იქცნენ მძარცველების დიდ დაჯგუფებად და შეიტყეს გადიანტონის ყველა საიდუმლო გეგმა და გადიანტონის მძარცველებად იქცნენ.
- 27 ახლა, აჰა, მძარცველებმა მოახდინეს დიდი აოხრება, დიახ, დიდი განადგურება გამოიწვიეს ნეფის ხალხში და ასევე ლამანიელთა ხალხში.
- 28 და იყო ასე, რომ საჭირო გახდა, შეეჩერებინათ ეს გამანადგურებელი საქმე; ამიტომ, გააგზავნეს ძლიერი მამაკაცებისგან შემდგარი ჯარი უდაბნოში და მთებში, რათა მოეძებნათ მძარცველების ეს დაჯგუფება და გაენადგურებინათ იგი.
- 29 მაგრამ, აჰა, იყო ასე, რომ იმავე წელს ისინი უკუაგდეს, საკუთარ მიწებზეც კი. და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის მეოთხმოცე წელი.
- 30 და იყო ასე, რომ ოთხმოცდამეერთე წლის დასაწყისში მათ კვლავ გაილაშქრეს ამ მძარცველების დაჯგუფების წინააღმდეგ და მრავალი განადგურეს; და თავადაც იწვნის დიდი განადგურება.
- 31 და ისინი კვლავ იძულებულნი გახდნენ უკან დაბრუნებულიყვნენ უდაბნოსა და მთებიდან საკუთარ მიწებზე, იმ მძარცველთა ძალზედ დიდი რაოდენობის გამო, რომლებითაც სავსე იყო მთები და უდაბნო.
- 32 და იყო ასე, რომ ასე დასრულდა ეს წელი. და მძარცველები კვლავ მატულობდნენ და ძლიერდებოდნენ, ისე რომ მათ არაფრად ჩააგდეს ნეფიელთა მთელი ჯარი და არც ლამანიელებისა; და მათ დიდი შიში გამოიწვიეს ადამიანებში მთელი მიწის პირზე.
- 33 დიახ, ისინი ესხმოდნენ მიწის მრავალ კუთხეს და ანადგურებდნენ მათ; დიახ, ხოცავდნენ მრავალს და დანარჩენებს ტყვედ იტაცებდნენ უდაბნოში, დიახ, განსაკუთრებით მათ ქალებსა და ბავშვებს.

And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiving daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.

And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the mountains and the wilderness.

And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, inasmuch that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

34 ახლა, ამ დიდმა ბოროტებამ, რომელიც ამ ხალხს თავს დაატყდა თავიანთი ურჯულოებისთვის, მათში გააღვივა უფლის, თავიანთი ღმერთის, ხსოვნა.

35 და ასე დასრულდა მოსამართლეთა მმართველობის ოთხმოცდამეერთე წელი.

36 და ოთხმოცდამეორე წელს მათ კვლავ დაიწყეს უფლის, თავიანთი ღმერთის, დავიწყება. და ოთხმოცდამესამე წელს დაიწყეს ურჯულოებაში ჩაფლობა. და ოთხმოცდამეოთხე წელს არ გამოასწორეს თავიანთი ზნე-ჩვეულება.

37 და იყო ასე: ოთხმოცდამეხუთე წელს ისინი სულ უფრო მეტად და მეტად ეფლობოდნენ საკუთარ ამპარტავნობაში და სიბოროტეში; და ამგვარად, ისინი მწიფდებოდნენ განადგურებისათვის.

38 და ასე დასრულდა ოთხმოცდამეხუთე წელი.

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

And thus ended the eighty and fifth year.

ჰელამანი 12

- 1 და ასე, ჩვენ შეგვიძლია ვიხილოთ, თუ როგორი ყალბი და მერყევია ადამიანის შვილთა გულები; დიახ, ჩვენ შეგვიძლია ვიხილოთ, რომ უფალი, თავისი დიდი უსაზღვრო სიკეთით, აკურთხებს და ააყვავებს მათ, რომლებიც მას ანდობენ სასოებას.
- 2 დიახ, და ჩვენ შეგვიძლია ვიხილოთ, იმ დროსაც კი, როდესაც იგი ააყვავებს თავის ხალხს, დიახ, მოუმატებს მათ მინდვრებს, წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონელს, ოქროსა და ვერცხლს და ყველანაირ ძვირფასეულობებს ყოველგვარი სახეობისა და ნიმუშის; ანდობს რა მათ სიცოცხლეს, მათ მტრის ხელიდან გამოსხნით; მტრის გულის მოღობით, ომი რომ არ გამოუცხადონ; დიახ, მოკლედ, ყველაფერს აკეთებს თავისი ხალხის კეთილდღეობისათვის და ბედნიერებისთვის; დიახ, და ამ დროსაც კი, ისინი გულს იქვავებენ და ივიწყებენ უფალს, თავიანთ ღმერთს და ფეხქვეშ თელავენ წმინდას; დიახ, ეს მათი სიმშვიდისა და ძალზედ დიდი აყვავების გამო.
- 3 და ამგვარად ვხედავთ, რომ თუ უფალი არ განკიცხავს თავის ხალხს მრავალი გაჭირვებით, თუ არ მოველინება მათ სიკვდილითა და საშინელებით, შიმშილითა და ყველანაირი ჭირით, იგი მათ არ ეხსომებათ.
- 4 როგორი უგუნური, ამაონი, ბოროტნი და ეშმაკისეული და როგორი სწრაფნი არიან ურჯულოების ჩადენაში და როგორი ზანტნი სიკეთის კეთებაში ადამიანთა შვილები; დიახ, როგორ სწრაფნი არიან ყურის დაგდებაში იმ ბოროტის სიტყვებისადმი და გულის მიმართვაში ამქვეყნიური ამაოებისკენ!
- 5 დიახ, როგორ სწრაფნი არიან ამპარტავნობაში აღბევათ; დიახ, როგორი სწრაფნი არიან კვებნაში და ყველაფრის კეთებაში, რაც არის ურჯულოება; და როგორ ზანტნი არიან უფლის, თავიანთი ღმერთის, გახსენებაში და მისი რჩევისადმი ყურის დაგდებაში, დიახ, როგორი ზანტნი იმისთვის, რომ იარონ სიბრძნის ბილიკით!
- 6 აჰა, მათ არ სურთ, რომ უფალი, მათი ღმერთი, რომელმაც ისინი შექმნა, არ ყოფილიყო მათი მეფე და მმართველი; მათ მიმართ მისი დიდი სიკეთისა და წყალობის მიუხედავად, მის რჩევას არაფრად აგდებენ და არ სურთ, რომ იგი იყოს მათი წინამძღოლი.

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hearken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

7 რაოდენ დიდია ადამიანთა შვილების არარაობა; დიახ, მიწის მტვერზე ნაკლებიც კი არიან.

8 რადგან, აჰა, მიწის მტვერი მოძრაობს აქეთ-იქეთ, რათა გაიფანტოს გვერდებზე ჩვენი დიდი და მარადიული ღმერთის ბრძანებით.

9 დიახ, აჰა, მისი ხმისგან კანკალებენ და ზანზარებენ გორაკები და მთები.

10 და მისი ხმის ძალით ინგრევიან და მიწასთან სწორდებიან, დიახ, ვითარცა ველი.

11 დიახ, მისი ხმის ძალით მთელი დედამიწა ზანზარებს;

12 დიახ, მისი ხმის ძალით ზანზარებს მისი ფუძე, თვით შუაგულამდეც.

13 დიახ, თუ დედამიწას ეტყვის: დაიძარი – იგი დაიძრება.

14 დიახ, თუ იგი ეტყვის დედამიწას: უკან წადი, რათა დღე გაიზარდოს მრავალი საათით – ასეც მოხდება;

15 და ასე, ამ სიტყვის შესაბამისად, დედამიწა უკან დატრიალდება და ადამიანს მოეჩვენება, რომ მზე გაჩერდა; დიახ, აჰა, ეს არის ასე; ნამდვილად, დედამიწა მოძრაობს და არა მზე.

16 და აჰა, ასევე, თუ ეტყვის დიდი სიღრმის წყლებს: გაშრიტ – ასეც მოხდება.

17 აჰა, თუ ამ მთას ეტყვის: აიწიე, მოდი და ამ ქალაქს დაეცი, რათა ის დაიძარხოს – აჰა, ასეც მოხდება.

18 და აჰა, თუ ადამიანი მიწაში დამალავს განძს და უფალი იტყვის: – დაე, წყეულ იყოს ის, მისი დამმალავის ურჯულოებისთვის, – აჰა, ის იქნება დაწყევლილი.

19 და თუ უფალი იტყვის: წყეულ იყავ, რომ ვერავინ ვერ გიპოვოს, ამიერიდან უკუნისამდე – აჰა, ვერავინ ვერ მიიღებს მას, ამიერიდან უკუნისამდე.

20 და აჰა, თუ უფალი ადამიანს ეტყვის: შენი ურჯულოებისთვის წყეული იქნები სამუდამოდ – ასეც იქნება.

21 და თუ უფალი იტყვის: შენი ურჯულოებისთვის მოკვეთილ იქნები ჩემი გარემოცვიდან – იგი ასე მოახდენს.

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

For behold, the dust of the earth moveth hither and thither, to the dividing asunder, at the command of our great and everlasting God.

Yea, behold at his voice do the hills and the mountains tremble and quake.

And by the power of his voice they are broken up, and become smooth, yea, even like unto a valley.

Yea, by the power of his voice doth the whole earth shake;

Yea, by the power of his voice, do the foundations rock, even to the very center.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is moved.

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back, that it lengthen out the day for many hours—it is done;

And thus, according to his word the earth goeth back, and it appeareth unto man that the sun standeth still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth that moveth and not the sun.

And behold, also, if he say unto the waters of the great deep—Be thou dried up—it is done.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised up, and come over and fall upon that city, that it be buried up—behold it is done.

And behold, if a man hide up a treasure in the earth, and the Lord shall say—Let it be accursed, because of the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall be accursed.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no man shall find thee from this time henceforth and forever—behold, no man getteth it henceforth and forever.

And behold, if the Lord shall say unto a man—Because of thine iniquities, thou shalt be accursed forever—it shall be done.

And if the Lord shall say—Because of thine iniquities thou shalt be cut off from my presence—he will cause that it shall be so.

22 და ვარამი მას, ვისაც ამას ეტყვის, რადგან ეს იქნება მისთვის, რომელიც ურჯულოებას სჩადის და ვერ გადარჩება; ამიტომ, იმისათვის, რომ ადამიანი გადარჩეს, გამოცხადდა მონანიება.

23 ამიტომ, კურთხეულნი არიან ისინი, რომლებიც ინანიებენ და ყურს დაუგდებენ უფლის, თავიანთი ღმერთის, ხმას, რადგან ისინი გადარჩებიან.

24 დაე, მოგვცეს ღმერთმა თავისი დიადი სისავსით, რომ ადამიანები მიყვანილ იქნენ მონანიებამდე და კეთილ საქმეებამდე, რათა მადლისთვის მადლით აღდგნენ, თავიანთი საქმეების შესაბამისად.

25 და მსურს, რომ ყოველი ადამიანი გადარჩეს. მაგრამ ჩვენ ვკითხულობთ, რომ დიდსა და უკანასკნელ დღეს ზოგიერთნი იქნებიან გაძევებულნი, დიახ, უფლის გარემოცვიდან იქნებიან მოკვეთილნი.

26 დიახ, რომლებიც განწირულნი იქნებიან მარადიული უბედურებისთვის, აღასრულებენ სიტყვებს, რომლებიც ამბობენ: რომლებიც სიკეთეს აკეთებდნენ, მიიღებენ მარადიულ სიცოცხლეს; და რომლებიც სჩადიოდნენ ბოროტებას, მიიღებენ მარადიულ წყევლას. და ეს არის ასე. ამინ.

And wo unto him to whom he shall say this, for it shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be saved; therefore, for this cause, that men might be saved, hath repentance been declared.

Therefore, blessed are they who will repent and hearken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.

And may God grant, in his great fulness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, according to their works.

And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the presence of the Lord;

Yea, who shall be consigned to a state of endless misery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

ჰელამანი 13

Helaman 13

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ ოთხმოცდამეექვსე წელს, ნეფიელები კვლავ იყვნენ სიბოროტეში ჩაფლულნი, დიახ, დიდ სიბოროტეში, როდესაც ლამანიელები ბეჯითად ცდილობდნენ ღმერთის მცნებების დაცვას, მოსეს რჯულის შესაბამისად.
- 2 და იყო ასე, რომ ამ წელს, ვინმე ლამანიელი სამუელი ზარაჰემლას მიწაზე მოვიდა და დაიწყო ხალხისთვის ქადაგება. და იყო ასე, რომ მრავალი დღის განმავლობაში მონანიებას უქადაგებდა ხალხს და იგი გააძევეს და მზად იყო თავის მიწაზე წასასვლელად.
- 3 მაგრამ, აჰა, ჩაესმა უფლის ხმა, რომ უკან უნდა დაბრუნებულიყო და ხალხისთვის ეწინასწარმეტყველებინა ყველაფერი, რაც გულში მოუვიდოდა.
- 4 და იყო ასე, რომ მათ არ დაუშვეს, რომ იგი ქალაქში შესულიყო; ამიტომ, იგი წავიდა და აძვრა გალავანზე, ხელი გაიწოდა და მაღალი ხმით შეჰლაღადა და ხალხს უწინასწარმეტყველა ყველაფერი, რაც მას უფალმა გულში ჩაუდო.
- 5 და უთხრა მათ: აჰა, მე, ლამანიელი სამუელი, ვლაპარაკობ უფლის სიტყვებს, რომლებიც მან გულში ჩამიდო; და აჰა, ჩამიდო გულში, რომ ამ ხალხისთვის მეთქვა: სამართლის მახვილია აღმართული მათზე; და ოთხასი წელიც არ გავა, რაც ამ ხალხზე სამართლის მახვილი დაეცემა.
- 6 დიახ, მძიმე განადგურება მოეღის ამ ხალხს და ის ნამდვილად მოეკლინება ამ ხალხს და ამ ხალხს არაფერი გადაარჩენს, მხოლოდ მონანიება და რწმენა უფლისა, იესო ქრისტესი, რომელიც ამქვეყნად აუცილებლად მოვა და მოითმენს მრავალს და თავისი ხალხისთვის მოკლული იქნება.
- 7 და აჰა, უფლის ანგელოზმა გამომიცხადა და სასიხარულო ამბები მომგვარა სულში. და აჰა, მე გამომავგზავნა თქვენთან, რათა ეს თქვენთვისაც გამომეცხადებინა, რომ იქონიოთ სასიხარულო ამბები; მაგრამ, აჰა, თქვენ არ გსურდათ ჩემი მიღება.

And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.

And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.

But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.

And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.

And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.

Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.

And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

- 8 ამიტომ, ასე ამბობს უფალი: ნეფიელთა ხალხის გულქვაობის გამო, თუ არ მოინანიებენ, მე წავართმევ მათ ჩემს სიტყვას და მოვაცილებ ჩემს სულს და მეტს აღარ მოვიტმენ; და შევებრუნებ თავიანთი ძმების გულებს მათ წინააღმდეგ.
- 9 და ოთხასი წელიც არ გაივლის, როდესაც ვბრძანებ, რომ ისინი განადგურდნენ; დიახ, მოვეკლინები მათ მახვილით, შიმშილითა და ჭირით.
- 10 დიახ, მოვეკლინები მათ ჩემს საშინელ რისხვაში და იქ იქნებიან თქვენი მტრების მეოთხე თაობიდან, რათა იხილონ თქვენი სრული განადგურება და ეს აუცილებლად მოვა, თუ არ მოინანიებთ, – ამბობს უფალი; და მათი მეოთხე თაობა გეწვევათ განადგურებით.
- 11 მაგრამ, თუ მოინანიებთ და უფალს, თქვენს ღმერთს, დაუბრუნდებით, მე აგაცილებთ ჩემს რისხვას, – ამბობს უფალი; დიახ, – ასე ამბობს უფალი, კურთხეულნი არიან ისინი, რომლებიც მოინანიებენ და ჩემკენ მობრუნდებიან, მაგრამ ვარამი მათ, რომლებიც არ მოინანიებენ.
- 12 დიახ, ვარამი ამ დიდ ქალაქს, ზარაჰემლას; რადგან, აჰა, იგი გადარჩა მათ გამო, რომლებიც სამართლიანები არიან; დიახ, ვარამი ამ დიდ ქალაქს, რადგან ვხედავ, – ამბობს უფალი, რომ იქ არიან ბევრნი, დიახ, ამ დიდი ქალაქის უმეტესი ნაწილიც კი, რომლებიც ჩემ წინააღმდეგ გულს გაიქვავებენ, – ამბობს უფალი.
- 13 მაგრამ კურთხეულნი არიან ისინი, რომლებიც მოინანიებენ, რადგან მათ დავინდობ. მაგრამ, აჰა, რომ არა სამართლიანნი, რომლებიც ამ დიდ ქალაქში არიან, აჰა, ვბრძანებდი, რომ ცეცხლი წამოსულიყო ზეციდან და იგი გაენადგურებინა.
- 14 მაგრამ, აჰა, სამართლიანთა წყალობისათვის დავინდე. მაგრამ, აჰა, მოდის დრო, – ამბობს უფალი, როდესაც სამართლიანებს თქვენგან გააძევებთ, მაშინ მომწიფდებით განადგურებისთვის; დიახ, ვარამი ელის ამ დიდ ქალაქს იმ სიბოროტისთვის და სისაძაგლისათვის, რაც მასშია.
- 15 დიახ, ვარამი ელის ქალაქ გიდეონს, იმ სიბოროტისა და სისაძაგლისათვის, რაც მასშია.

Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.

And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.

Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.

But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.

Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.

But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.

- 16 დიახ, და ვარამი ელის ყველა იმ ქალაქს, რომელიც გარშემო მიწებზეა, რომელთაც ნეფიელები ფლობენ, იმ სიბოროტისა და სისაძაგლისათვის, რომელიც არის მათში.
- 17 და აჰა, წყევლა დაატყდება იმ მიწას, – ამბობს ცაბაოთ უფალი, იმ ხალხის გამო, რომელიც არის იმ მიწაზე, დიახ, მათი სიბოროტისა და სისაძაგლის გამო.
- 18 და ასე იქნება, – ამბობს ცაბაოთ უფალი, დიახ, ჩვენი დიდი და ჭეშმარიტი ღმერთი, – ყოველი, ვინც მიწაში განძს დამალავს, მას ველარასდროს იპოვის მიწის დიდი წყევლის გამო, გარდა სამართლიანი ადამიანისა, რომელიც მას უფლისთვის დამალავს.
- 19 რადგან მსურს, – ამბობს უფალი, – რომ საგანძური ჩემთვის დამალონ; და წყეულ იქნებიან ისინი, რომლებიც თავიანთ საგანძურს ჩემთვის არ დამალავენ; რადგან მხოლოდ სამართლიანი დამალავს ჩემთვის თავის საგანძურს; და ვინც ჩემთვის არ დამალავს თავის საგანძურს, წყეული არის ისიც და მისი საგანძურიც და მას ვერავინ გამოისყიდის, მიწის წყევლის გამო.
- 20 და მოვა დღე, როდესაც ისინი დამალავენ თავიანთ საგანძურს, რადგან მათ გული მიუძღვნეს სიმდიდრეს; და ვინაიდან გული სიმდიდრეს მიუძღვნეს და თავიანთ საგანძურს დამალავენ, როდესაც მტრებისგან გაიქცევიან; და ვინაიდან არ დამალავენ მას ჩემთვის, წყეულ იქნენ ისინი და მათი საგანძური და იმ დღეს იქნებიან ნაცემნი, – ამბობს უფალი.
- 21 აჰა, ამ დიდი ქალაქის ხალხო, ყური დაუგდეთ ჩემს სიტყვებს; დიახ, ყური დაუგდეთ სიტყვებს, რომლებსაც ამბობს უფალი; რადგან, აჰა, ამბობს, რომ დაწყევლილები ხართ თქვენი სიმდიდრის გამო და თქვენი სიმდიდრეც დაწყევლილია, რადგან გული მიუძღვენით მას და ყურს არ უგდებთ მის სიტყვებს, ვინც თქვენ ეს გიბოძათ.

Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.

And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

- 22 თქვენ არ გახსოვთ უფალი, თქვენი ღმერთი, იმიტომ, რითაც გაკურთხათ, მაგრამ ყოველთვის გახსოვთ თქვენი სიმდიდრე, გავიწყდებათ რა ამისთვის მადლობის თქმა უფლისთვის, თქვენი ღმერთისთვის; დიახ, გული არ გაქვთ უფლისკენ მომართული, არამედ ივსებით დიდი ამპარტავნობით, ტრაბახითა და გულზვაობით, შურით, დაპირისპირებით და ღვარძლით, დევნით, მკვლელობებითა და ყოველგვარი ურჯულოებით.
- 23 ამ მიზეზის გამო, უფალმა ღმერთმა ბრძანა, რომ წყევლა მოსულიყო მიწაზე და ასევე თქვენს სიმდიდრეზე და ეს თქვენი ურჯულოების გამო.
- 24 დიახ, ვარამი ამ ხალხს ამ ჟამისათვის, რომელიც მოვიდა, რომ აძევებთ წინასწარმეტყველებს და მათ დასცინით, ესვრით ქვებს და ხოცავთ და სჩადიხართ მათ მიმართ ყველანაირ ურჯულოებას ისე, როგორც იქცეოდნენ ძველ დროში.
- 25 და ამასობაში ლაპარაკობთ, ამბობთ რა: ჩვენი დღეები რომ ჩვენი ძველი მამების დღეებში ყოფილიყო, არ დავხოცავდით წინასწარმეტყველებს; არ ჩავკოლავდით მათ და არ გავაძევებდით.
- 26 აჰა, თქვენ ხართ მათზე უარესნი; რადგან როგორც ცოცხალია უფალი, თუ წინასწარმეტყველი მოდის თქვენ შორის და გიცხადებთ უფლის სიტყვას, რომელიც მოწმობს თქვენს ცოდვებზე და ურჯულობაზე, თქვენ ბრაზდებით მასზე, აძევებთ და ეძებთ ყველანაირ გზას მის გასანადგურებლად; დიახ, იტყვით, რომ იგი არის ცრუ წინასწარმეტყველი, რომ არის ცოდვილი და ეშმაკისეული, რადგან მოწმობს, რომ ბოროტია თქვენი საქმენი.
- 27 მაგრამ, აჰა, თუ ადამიანი მოვა თქვენ შორის და გეტყვით: მოიქეცით ასე და ამაში არ არის ურჯულოება; მოიქეცით ასე და არ დაიტანჯებით; დიახ, იგი გეტყვით: მისდიეთ თქვენს გულთა ამპარტავნობას; დიახ, მისდიეთ თქვენს თვალთა ამპარტავნობას და აკეთეთ ყველაფერი, რაც თქვენს გულს სურს – და თუ ადამიანი მოვა თქვენ შორის და ამას იტყვის, თქვენ მას მიიღებთ და იტყვით, რომ არის წინასწარმეტყველი.

Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.

Yea, wo unto this people, because of this time which has arrived, that ye do cast out the prophets, and do mock them, and cast stones at them, and do slay them, and do all manner of iniquity unto them, even as they did of old time.

And now when ye talk, ye say: If our days had been in the days of our fathers of old, we would not have slain the prophets; we would not have stoned them, and cast them out.

Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth, if a prophet come among you and declareth unto you the word of the Lord, which testifieth of your sins and iniquities, ye are angry with him, and cast him out and seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

But behold, if a man shall come among you and shall say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes, and do whatsoever your heart desireth—and if a man shall come among you and say this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

28 დიახ, მას განადიდებთ და თქვენს ქონებას მისცემთ; მისცემთ თქვენს ოქროსა და ვერცხლს, შემოსავთ ძვირფასი ტანსაცმლით; და რადგან გელაპარაკებათ პირფერული სიტყვებით და გეუბნებათ, რომ ყველაფერი არის კარგად, მაშინ თქვენ დამნაშავედ არ სცნობთ მას.

29 თქვენ, ბოროტო, უკუღმართო თაობავ, გაქვავებულო, ქედფიცხელო ხალხო, როგორ ფიქრობთ, რამდენს მოგიტმენთ უფალი? დიახ, კიდევ რამდენ ხანს დაუშვებთ იმას, რომ უგუნურმა და ბრმამ გიწინამძღვროთ? დიახ, კიდევ რამდენ ხანს აირჩევთ ბნელეთს სინათლის მაგივრად?

30 დიახ, აჰა, უფლის რისხვა უკვე აინთო თქვენ წინააღმდეგ; აჰა, მან დაწყევლა მიწა თქვენი ურჯულოების გამო.

31 და აჰა, მოდის დრო, როდესაც დაწყევლის თქვენს სიმდიდრეს, რომ გაგისხლტეთ ხელიდან, რომ ვერ დაეუფლოთ მას; და ვერ შეინარჩუნოთ ის, თქვენი სილატაკის ჟამს.

32 და თქვენი სილატაკის ჟამს, თქვენ შეჰღალადებთ უფალს; და ამაოდ იღალადებთ, რადგან თქვენი აოხრება უკვე მოგვევლინათ და განადგურება თქვენი არის გარდაუვალი; და შემდეგ იმ დღეს ატირდებით და იკვნესებთ, – ამბობს ცაბათო უფალი. და შემდეგ გოდებით იტყვიან:

33 რომ მომენანიებინა და არ დამეხოცა წინასწარმეტყველნი, არ ჩამექოლა და არ გამეძევებინა ისინი. დიახ, იმ დღეს იტყვიან: რომ გვხსომებოდა უფალი, ჩვენი ღმერთი, იმ დღეს, როდესაც სიმდიდრე გვიბოძა, მაშინ არ გაგვისხლტებოდა ხელიდან, არ დაგვეკარგებოდა; რადგან, აჰა, ჩვენი სიმდიდრე წავიდა ჩვენგან.

34 აჰა, აქ ვდებთ სამუშაო იარაღს და მომდევნო დღეს უკვე აღარ არის; და, აჰა, ხმლები იმ დღეს წაგვართვეს, როდესაც მათ ბრძოლისთვის ვეძებდით.

35 დიახ, ჩვენი საგანძური დავმალეთ და იგი დაგვეკარგა, მიწის წყევლის გამო.

36 რომ მოგვენანიებინა იმ დღეს, როდესაც ჩვენთან უფლის სიტყვა მოვიდა; რადგან, აჰა, ეს მიწა დაწყველილია და ყველაფერი ხელიდან გვისხლტება და ვერაფერს ვერ ვაკავებთ.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of your substance; ye will give unto him of your gold, and of your silver, and ye will clothe him with costly apparel; and because he speaketh flattering words unto you, and he saith that all is well, then ye will not find fault with him.

O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea, how long will ye choose darkness rather than light?

Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

37 აჰა, ეშმაკებით ვართ გარშემორტყმულნი, დიახ, მისი ანგელოზები არიან ჩვენ გარშემო, რომელსაც სურს ჩვენი სულების განადგურება. აჰა, ჩვენი ურჯულოება დიდია. უფალო, ნუთუ ვერ შეაბრუნებ შენს რისხვას ჩვენგან? და ასეთი იქნება თქვენი სიტყვები იმ დღეებში.

38 მაგრამ, აჰა, თქვენი გამოცდის დღეები წარსულში დარჩა, თქვენ გადადეთ თქვენი ხსნის დღე იქამდე, სანამ ძალიან არ დაგვიანდა და თქვენი განადგურება გახდა გარდაუვალი; დიახ, რადგან თქვენს ცხოვრებაში, ყოველი დღენი, ეძებდით იმას, რასაც ვერ მიიღებდით; და ეძებდით ბედნიერებას ურჯულოების ჩადენით, რაც არის იმ სამართლიანობის ბუნების წინააღმდეგი, რომელიც არის ჩვენს დიდ და მარადიულ სათავეში.

39 თქვენ, ამ მიწის ხალხნო, რომ მოგესმინათ ჩემი სიტყვები! და მე ვლოცულობ, რომ უფლის რისხვა თქვენგან იქნას აცილებული, რათა მოინანიოთ და გადარჩეთ.

Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

ჰელამანი 14

- 1 და იყო ასე, რომ ლამანიელმა სამუელმა კიდევ მრავალი დიდი რამ იწინასწარმეტყველა, რაც ვერ დაიწერება.
- 2 და აჰა, უთხრა მათ: აჰა, მე მოგცემთ ნიშანს; გაივლის კიდევ ხუთი წელი და აჰა, მაშინ მოვა ძე ღვთისა, რათა გამოისყიდოს ყოველი, ვინც მის სახელს იწამებს.
- 3 და აჰა, მისი მოსვლის ჟამს, ამას მოგცემთ ნიშნად; რადგან, აჰა, ზეცაში იქნება დიდი მანათობელი, ისეთი, რომ მისი მოსვლის წინა ღამეს არ დაბნელდება, ისე რომ ადამიანისთვის იქნება დღე.
- 4 ამიტომ, იქნება ერთი დღე, ღამე და დღე, თითქოს ღამის გარეშე ყოფილიყოს ერთი მთლიანი დღე; და ეს იქნება თქვენთვის ნიშანი; რადგან თქვენ გეცოდინებათ მზის ამოსვლისა და ჩასვლის შესახებ; მაშასადამე, ნამდვილად ეცოდინებათ, რომ იქნება ორი დღე და ერთი ღამე; ამისდა მიუხედავად, ღამე არ დაბნელდება და ეს ღამე იქნება მისი დაბადების წინ.
- 5 და აჰა, ამოვა ახალი ვარსკვლავი, ისეთი, როგორც არასდროს გინახავთ; და ეს ასევე ნიშანი იქნება თქვენთვის.
- 6 და აჰა, ეს არ არის ყველაფერი, ზეცაში იქნება მრავალი ნიშანი და საოცრება.
- 7 და იქნება ასე, რომ ყველანი იქნებით გაკვირვებულნი და გაოცებულნი ისე, რომ მიწაზე დაეცემით.
- 8 და იქნება ასე: რომელიც იწამებს ძეს ღვთისას – მიიღებს მარადიულ სიცოცხლეს.
- 9 და აჰა, ეს მიბრძანა უფალმა, თავისი ანგელოზის მეშვეობით, რომ მოვსულიყავი და მეთქვა ეს. დიახ, მან მიბრძანა, რომ ეს გიწინასწარმეტყველოთ; დიახ, მან მითხრა: შეჰლაღადე ამ ხალხს, მოინანიეთ და მოამზადეთ გზა უფლისთვის.
- 10 და ახლა, ვინაიდან ლამანიელი ვარ და გითხარით სიტყვები, რომლებიც უფალმა მიბრძანა და რადგან ისინი თქვენთვის იყო მძიმე, თქვენ ხართ ჩემზე განრისხებულნი და ცდილობთ ჩემ განადგურებას და თქვენი გარემოცვიდან უკვე გამაძევეთ.

Helaman 14

And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.

And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.

And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.

Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.

And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.

And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.

And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.

And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.

And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.

And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

- 11 და თქვენ გაიგებთ ჩემს სიტყვებს, რადგან ამ მიზნით ამოვედი ამ ქალაქის გალავანზე, რომ მოისმინოთ და გაიგოთ ღმერთის განსასჯელის შესახებ, რომელიც თქვენი ურჯულოებისთვის მოგელით და ასევე, რათა იცოდეთ მონანიების პირობები;
- 12 და ასევე, რომ იცოდეთ იესო ქრისტეს, ღვთის ძის, ზეცისა და მიწის მამის, დასაბამიდან ყველაფრის შემქმნელის, შესახებ; და რათა იცოდეთ მისი მოსვლის ნიშნები, იმ მიზნით, რომ იწამოთ მისი სახელი.
- 13 და თუ იწამებთ მის სახელს, მაშინ მოინანიებთ ყველა ცოდვას, რათა ამგვარად მიგეტევოთ, მისი მადლით.
- 14 და აჰა, კვლავ, კიდევ ერთ ნიშანს მოგცემთ, დიახ, მისი სიკვდილის ნიშანს.
- 15 რადგან, აჰა, იგი აუცილებლად უნდა მოკვდეს, რათა მოვიდეს ხსნა; დიახ, მას მოეთხოვება და საჭიროა, რომ იგი მოკვდეს რათა აღასრულოს გარდაცვლილთა აღდგომა, რათა ამის საშუალებით, ადამიანები მიყვანილ იქნენ უფლის გარემოცვაში.
- 16 დიახ, აჰა, ეს სიკვდილი აღასრულებს აღდგომას და მთელ კაცობრიობას გამოისყიდის პირველი სიკვდილისგან – სულიერი სიკვდილისგან; რადგან მთელი კაცობრიობა იყო რა უფლის გარემოცვიდან მოკვეთილი ადამის დაცემით, ითვლება მკვდრად, როგორც ხორციელად, ასევე სულიერად.
- 17 მაგრამ, აჰა, ქრისტეს აღდგომა გამოისყიდის კაცობრიობას, დიახ, მთელ კაცობრიობას და მიიყვანს უკან, უფლის გარემოცვაში.
- 18 დიახ, და აღასრულებს მონანიების პირობას, რომ ყოველი, რომელიც მოინანიებს, არ იქნება მოკვეთილი და ცეცხლში ჩაგდებული; მაგრამ ყოველი, რომელიც არ მოინანიებს, იქნება მოკვეთილი და ცეცხლში ჩაგდებული; და იქ კვლავ თავს დაატყდებათ მათ სულიერი სიკვდილი, დიახ, მეორე სიკვდილი, რადგან კვლავ მოკვეთილნი არიან იქიდან, რაც სამართლიანობას ეხება.
- 19 ამიტომ, მოინანიეთ, მოინანიეთ, რათა ყოველივე ამის ცოდნით და არ შესრულებით, თქვენს თავს არ მოველინოს სასჯელი და არ ჩაცვივდეთ ამ მეორე სიკვდილში.

And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and becometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

- 20 მაგრამ, აჰა, როგორც მე გითხარით კიდევ ერთ ნიშანზე, მისი სიკვდილის ნიშანზე, აჰა, იმ დღეს, როდესაც იგი სიკვდილს მიიღებს, მზე დაბნელდება და უარს გეტყვით თავისი სინათლის თქვენთვის ბოძებაზე; ასევე მთვარეც და ვარსკვლავებიც; და ამ მიწის პირზე არ იქნება სინათლე იმ დროიდან, როდესაც იგი მიიღებს სიკვდილს, სამი დღის განმავლობაში, იმ დრომდე, სანამ მკვდრეთით არ აღსდგება.
- 21 დიახ, იმ დროს, როდესაც სულს დათმობს, იქნება ჭექა-ქუხილი და ელვა მრავალი საათის განმავლობაში და დედამიწა აბანზარდება და აკანკალდება; და კლდეები, რომლებიც ამ მიწის პირზეა, რომლებიც მიწის ზევით და მის ქვევით არის, რომლებიც ახლა მთელია ანუ მათი დიდი ნაწილი, რომელიც ერთიანი სხეულია, შუაზე გაიპობა;
- 22 დიახ, შუაზე გაიპობა და შემდეგ იპოვიან მათ ნაპრალებსა და ბზარებში და ნამსხვრევების სახით მთელი მიწის პირზე, დიახ, მიწის ზევით და მიწის ქვევით.
- 23 და აჰა, იქნება დიდი ქარიშხლები და ბარივით მიწასთან გასწორდება მრავალი მთა და იქნება მრავალი ადგილი, რომელსაც ველს უწოდებენ, რომელნიც დიდი სიმაღლის მთებად იქცევიან.
- 24 მრავალი გზატკეცილი დაინგრევა და მრავალი ქალაქი გაპარტახდება.
- 25 და მრავალი საფლავი გაიხსნება და მრავალი დათმობს საკუთარ გარდაცვლილს და მრავალი წმინდანი გამოეცხადება მრავალს.
- 26 და, აჰა, ასე მითხრა ანგელოზმა; რადგან მან მითხრა, რომ იქნება ჭექა-ქუხილი და ელვა მრავალი საათის განმავლობაში.
- 27 და მან მითხრა, რომ ჭექა-ქუხილის, ელვისა და ქარიშხლის დროს გაგრძელდება ეს ყველაფერი და ბნელეთი მოიცავს მთელი დედამიწის პირს სამი დღის განმავლობაში.
- 28 და ანგელოზმა მითხრა, რომ მრავალნი იხილავენ ამაზე უფრო დიდ მოვლენებს იმ მიზნით, რათა იწამონ, რომ ეს ნიშნები და ეს საოცრებები აღსრულდება მთელი ამ მიწის პირზე, რათა ადამიანთა შვილებს შორის არ იყოს ურწმუნოების არანაირი მიზეზი—

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunderings and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.

And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.

And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

29 და ეს იმ მიზნით, რათა ყოველმა, რომელიც იწამებს, შეძლოს გადარჩენა და რომელიც არ იწამებენ, მოევიდნოთ სამართლიანი განაჩენი; და ასევე, თუ იქნებიან განსჯილნი, ისინი თავად იწვნევენ საკუთარ თავზე თავიანთ განსასჯელს.

30 და ახლა გახსოვდეთ, გახსოვდეთ, ჩემო ძმებო, რომ ყოველი, ვინც იღუპება, იღუპება საკუთარი თავისთვის; და ყოველი, რომელიც სჩადის ურჯულოებას, საკუთარი თავის გამო სჩადის, რადგან, აჰა, თქვენ ხართ თავისუფალნი; ნება გაქვთ იმოქმედოთ საკუთარი ნებით, რადგან, აჰა, ღმერთმა გიბოძათ ცოდნა და გაგაჩინათ თავისუფალნი.

31 მან გიბოძათ უნარი – განასხვაოთ კეთილი ბოროტისგან და გიბოძათ, აირჩიოთ სიცოცხლე ან სიკვდილი; და შეგიძლიათ აკეთოთ სიკეთე და აღდგეთ იმისათვის, რაც არის კეთილი ანუ რაც არის კეთილი აღდგეს თქვენთვის; ან შეგიძლიათ აკეთოთ სიბოროტე და თქვენთვის აღსდგება ბოროტი.

And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.

And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.

He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

ჰელამანი 15

- 1 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, აჰა, მე გიცხადებთ, რომ თუ არ მოინანიებთ, თქვენი სახლები დარჩება გაპარტახებული.
- 2 დიახ, თუ არ მოინანიებთ, თქვენს ქალებს ექნებათ გოდებისთვის დიდი მიზეზი იმ დღეს, როდესაც ძუძუ უნდა აწოვონ; რადგან გაქცევას შეეცდებით, მაგრამ არსად არ გექნებათ თავშესაფრის ადგილი; დიახ, ვარამი მათ, რომლებიც იქნებიან ორსულად, რადგან იქნებიან დამძიმებულნი და ვერ გაიქცევიან, ამიტომ მათ ფეხქვეშ გათელავენ და დასალუჰად მიატოვებენ.
- 3 დიახ, ვარამი ამ ხალხს, რომელსაც ეწოდება ნეფის ხალხი, თუ არ მოინანიებენ, როდესაც იხილავენ ამ ნიშნებსა და საოცრებებს, რომლებსაც მათ დაანახებენ; რადგან, აჰა, ისინი არიან უფლის რჩეული ხალხი, დიახ, მას უყვარდა ნეფის ხალხი და ასევე განკიცხავდა მათ; დიახ, მათი ურჯულოების დღეებში სჯიდა მათ, რადგან ისინი უყვარს.
- 4 მაგრამ, აჰა, ჩემო ძმებო, მას სძულდა ლამანიელები, რადგან საქმენი მათი გამუდმებით ბოროტი იყო და ეს თავიანთი მამების ურჯულო ჩვეულებების გამო. მაგრამ, აჰა, ხსნა მოვიდა მათზე, ნეფიელთა ქადაგების მეშვეობით; და ამ მიზნით უფალმა გააგრძელა მათი დღეები.
- 5 და მსურს, იხილოთ, რომ მათი უმეტესი ნაწილი მოვალეობის გზას ადგას და წინდახედულად დადის ღვთის წინაშე და ყურადღებით იცავს მის მცნებებს, წესებსა და განაჩენს, მოსეს რჯულის შესაბამისად.
- 6 დიახ, მე გეუბნებით, რომ მათი უმეტესი ნაწილი ამას აკეთებს და დაუღალავი სიბეჯითით ისწრაფის, რომ შეძლოს დანარჩენი ძმების მიყვანა ჭეშმარიტების ცოდნასთან; ამიტომ, იქ არიან ბევრნი ისეთნი, რომლებიც ყოველდღიურად მათ დიდი რაოდენობით ემატებიან.

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

7 და, აჰა, თქვენ თვითონ იცით, რადგან იყავით ამის მოწმენი, რომ ყოველი, ვინც მიყვანილ იქნა ჭეშმარიტების ცოდნამდე და იქამდე, რომ იცოდნენ თავიანთი მამების ბოროტი და ბილწი ჩვეულებების შესახებ და მიიყვანეს იქამდე, რომ იწამონ წმინდა წერილი, დიახ, წმინდა წინასწარმეტყველების წინასწარმეტყველებანი, რომლებიც დაწერილია, რომლებიც მიუძღვება მათ უფლის რწმენისკენ და მონანიებისკენ და ამ რწმენასა და მონანიებას მათ გულებში მოაქვს ცვლილება –

8 ამიტომ, ყოველი, ვინც აქამდე მივიდა, თქვენ თვითონ იცით, არის მყარი და მტკიცე რწმენაში და იმაში, რამაც ისინი გაანთავისუფლა.

9 და თქვენ იცით, რომ მათ დამარხეს თავიანთი საომარი იარაღი და აღარ იღებენ მას იმის შიშით, რომ როგორღაც არ შესცოდონ; დიახ, ხედავთ, რომ ეშინიათ ცოდვის, რადგან, აჰა, ისინი დაუშვებენ იმას, რომ ფეხქვეშ იქნენ გათელილნი და დახოცილნი მტრების მიერ, მაგრამ მათზე ხმლებს არ აღმართავენ, ქრისტეში თავიანთი რწმენის გამო.

10 და ახლა, მათი სიმტკიცის გამო, როდესაც მტკიცედ სწამთ ყოველივე ის, რაც სწამთ, მათი ურყეობის გამო, მას შემდეგ, რაც ერთხელ განათლდნენ, აჰა, უფალი აკურთხებს მათ და დღეებს გაუგრძელებს მათი ურჯულოების მიუხედავად –

11 დიახ, თუნდაც ურწმუნობაში გადაშენდნენ, უფალი მათ დღეებს გაუგრძელებს, იმ დრომდე, რომელზეც ილაპარაკეს ჩვენმა მამებმა, ასევე წინასწარმეტყველმა ბენოსმა და მრავალმა სხვა წინასწარმეტყველმა, ჩვენი ძმების, ლამანიელების, კვლავ ჭეშმარიტების ცოდნისკენ დაბრუნების შესახებ –

12 დიახ, გეუბნებით, რომ უკანასკნელ დროს უფლის დაპირებები ჩვენს ძმებზე ლამანიელებზეც ვრცელდება; და მიუხედავად მრავალი გაჭირვებისა, რომელსაც ისინი გადაიტანენ და მიუხედავად იმისა, რომ მათ განდევნიან აქეთ-იქეთ მიწის პირზე და მათზე ინადირებენ, იქნებიან ნაცემნი და გარშემო გაფანტულნი, არ ექნებათ რა ადგილი თავშესაფრისთვის, უფალი იქნება მოწყალე მათ მიმართ.

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

- 13 და ეს, წინასწარმეტყველებისამებრ, რომ კვლავ იქნებიან ჭეშმარიტ ცოდნამდე მიყვანილნი, რომელიც არის მათი გამომსყიდველის, დიდი და ჭეშმარიტი მწყემსის შესახებ და ჩაითვლებიან მისი ცხვრის ფარაში.
- 14 ამიტომ, მე გეუბნებით, მათთვის უკეთესი იქნება, ვიდრე თქვენთვის, თუ არ მოინანიებთ.
- 15 რადგან, აჰა, მათთვის რომ ეჩვენებინათ ის ძლევამოსილი საქმენი, რომლებიც თქვენ დაგანახეს, დიახ, მათთვის, რომლებიც ურწმუნოებაში გადაშენდნენ თავიანთი მამების ჩვეულებების გამო, თავად შეგიძლიათ იხილოთ, რომ ისინი ურწმუნოებაში არასდროს გადაშენდებოდნენ.
- 16 ამიტომ, ასე ამბობს უფალი: მათ მთლიანად არ გავანადგურებ, არამედ დავუშვებ, რომ ჩემი სიბრძნის დღეს ისინი კვლავ ჩემთან დაბრუნდებიან, – ამბობს უფალი.
- 17 და ახლა, აჰა, ნეფიელთა ხალხის შესახებ ამბობს უფალი: თუ არ მოინანიებენ და არ შეასრულებენ გულმოდგინედ ჩემს ნებას, მე მათ მთლიანად გავანადგურებ, – ამბობს უფალი, – მათი ურწმუნოების გამო, იმ მრავალი ძლევამოსილი საქმის მიუხედავად, რომლებიც მათ შორის გავაკეთე; და ჭეშმარიტად ისევე, როგორც ცოცხალია უფალი, ასე ახდება ყოველივე ეს, – ამბობს უფალი.

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

ჰელამანი 16

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ მრავალმა მოისმინა ლამანიელი სამუელის სიტყვები, რომლებსაც იგი ქალაქის გალავნიდან აცხადებდა. და რამდენმაც იწამა მისი სიტყვები, წავიდა და ნეფის ეძებდა; და როდესაც მოვიდნენ და იპოვეს იგი, აღიარეს მასთან თავიანთი ცოდვები და არ უარყოფდნენ, სურდათ რა, რომ უფლისათვის მონათლულიყვნენ.
- 2 მაგრამ, ყველა იქ მყოფნი, რომლებმაც არ იწამეს სამუელის სიტყვები, განრისხდნენ მასზე; და ქვებს ესროდნენ მას გალავანზე და მრავალმა ისრები დაუშინა, როდესაც იგი გალავანზე იდგა; მაგრამ, უფლის სული მასთან იყო, ასე რომ არ ხვდებოდა მას არც ქვები და არც ისრები.
- 3 ახლა, როდესაც მათ იხილეს, რომ ვერ სწვდებოდნენ მას, უფრო მეტმა იწამა მისი სიტყვები, ასე რომ ნეფისთან წავიდნენ, რათა მონათლულიყვნენ.
- 4 რადგან, აჰა, ნეფი ნათლავდა, წინასწარმეტყველებდა და ქადაგებდა, ხალხისადმი ღალატებდა მონანიებას, ანახებდა ნიშნებსა და საოცრებებს, ხალხში ახდენდა სასწაულებს, რათა მათ სცოდნოდათ, რომ ქრისტე მალე მოვიდოდა –
- 5 ელაპარაკებოდა მათ ყოველივე იმაზე, რაც მალე დადგება, ვინაიდან იმ დროს, როდესაც ყოველივე ეს მოხდება, სცოდნოდათ და ხსომებოდათ, რომ ეს მანამდე გაანდეს მათ იმ მიზნით, რომ იწამონ; ამიტომ, ყოველმა, ვინც იწამა სამუელის სიტყვები, მივიდა მასთან, რათა მონათლულიყო, რადგან მოდიოდნენ მონანიებითა და თავიანთი ცოდვების აღიარებით.
- 6 მაგრამ, მათმა უმრავლესობამ არ იწამა სამუელის სიტყვები, ამიტომ, როდესაც იხილეს, რომ მას ვერ სწვდებოდნენ ქვებითა და ისრებით, მათ შეჰღალადეს მთავარსარდლებს სიტყვებით: შეიპყარით ეს კაცი და შებოჭეთ, რადგან ეშმაკი არის მასში; და იმ ეშმაკის ძალის გამო, რომელიც მასშია, ვერ მოვარტყით ქვები და ისრები, ამიტომ, შეიპყარით, შებოჭეთ და აქედან მოაშორეთ.

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

- 7 და ისინი მივიდნენ მასზე ხელის აღსამართავად და, აჰა, იგი გალავნიდან გადმოხტა და მათი მიწიდან გაიქცა, დიახ, თავის საკუთარ ქვეყანაში, და დაიწყო თავის ხალხში ქადაგება და წინასწარმეტყველება.
- 8 და აჰა, ნეფიელთა შორის აღარავის სმენია მის შესახებ და ასეთი იყო ხალხის საქმიანობა.
- 9 და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოთხმოცდამეექვსე წელი.
- 10 და ასე დასრულდა მოსამართლეთა მმართველობის ოთხმოცდამეშვიდე წელი, ხალხის უმეტესი ნაწილი იმყოფებოდა საკუთარ ამპარტავნობაში და სიბოროტეში და ხალხის მცირე ნაწილი ღმერთის წინაშე უფრო წინდახედულად მოქმედებდა.
- 11 და ასეთი პირობები იყო მოსამართლეთა მმართველობის ოთხმოცდამეცხრე წელს.
- 12 და მცირეოდენი ცვლილება იყო ხალხის საქმიანობაში, გარდა იმისა, რომ ხალხმა დაიწყო უფრო მეტად გამძვინვარება ურჯულოებაში და უფრო მეტად და მეტად კეთება იმისა, რაც ღმერთის მცნებებს ეწინააღმდეგებოდა, მოსამართლეთა მმართველობის ოთხმოცდამეცხრე წელს.
- 13 მაგრამ, იყო ასე: მოსამართლეთა მმართველობის ოთხმოცდამეათე წელს, ხალხს მიეცა დიდი ნიშნები და საოცრებები და წინასწარმეტყველთა სიტყვებმა იწყო აღსრულება.
- 14 და ანგელოზები გამოეცხადნენ ადამიანებს, ბრძენ ადამიანებს და აუწყეს მათ სასიხარულო ამბები დიდი ბედნიერებისა; ამგვარად, ამ წელიწადს წმინდა წერილმა იწყო აღსრულება.
- 15 ამისდა მიუხედავად, ხალხმა დაიწყო გულის გაქვავება, ყველამ, გარდა ღრმად მორწმუნეთა ნაწილის, როგორც ნეფიელებისა, ასევე ლამანიელების; და დაიწყეს საკუთარ ძალასა და საკუთარ სიბრძნეზე დაყრდნობა, სიტყვებით:
- 16 შესაძლოა, მათ ზოგიერთი რამ სწორად გამოიცნეს მრავალი არსებულიდან, მაგრამ, აჰა, ჩვენ ვიცით, რომ ყველა ეს დიდი და საოცარი საქმე, რომელზედაც ილაპარაკეს, ვერ ახდება.
- 17 და მათ დაიწყეს ბჭობა და ერთმანეთში კამათი, სიტყვებით:

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

And behold, he was never heard of more among the Nephites; and thus were the affairs of the people.

And thus ended the eighty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended also the eighty and seventh year of the reign of the judges, the more part of the people remaining in their pride and wickedness, and the lesser part walking more circumspectly before God.

And these were the conditions also, in the eighty and eighth year of the reign of the judges.

And there was but little alteration in the affairs of the people, save it were the people began to be more hardened in iniquity, and do more and more of that which was contrary to the commandments of God, in the eighty and ninth year of the reign of the judges.

But it came to pass in the ninetieth year of the reign of the judges, there were great signs given unto the people, and wonders; and the words of the prophets began to be fulfilled.

And angels did appear unto men, wise men, and did declare unto them glad tidings of great joy; thus in this year the scriptures began to be fulfilled.

Nevertheless, the people began to harden their hearts, all save it were the most believing part of them, both of the Nephites and also of the Lamanites, and began to depend upon their own strength and upon their own wisdom, saying:

Some things they may have guessed right, among so many; but behold, we know that all these great and marvelous works cannot come to pass, of which has been spoken.

And they began to reason and to contend among themselves, saying:

- 18 არ არის მიზანშეწონილი, რომ ასეთი არსება, როგორც ქრისტე, რომ მოვიდეს; და თუ ეს ასე იქნება და იგი არის ძე ღვთისა, ზეცისა და მიწის მამა, როგორც იყო ნათქვამი, რატომ ჩვენც არ გამოგვეცხადება ისე, როგორც მათ იერუსალიმში?
- 19 დიახ, ამ მიწაზე რატომ არ გამოგვეცხადება ისე, როგორც იერუსალიმის მიწაზე?
- 20 მაგრამ, აჰა, ჩვენ ვიცით, რომ ეს არის ბოროტი ჩვეულება, რომელიც ჩვენი მამებისგან გადმოგვეცა, რათა გვაიძულოს, ვიწამოთ რაღაც დიდი და საოცარი, რომელიც უნდა მოვიდეს, მაგრამ არა ჩვენთან, არამედ მიწაზე, რომელიც არის ძალზედ შორს, მიწაზე, რომელზეც ჩვენ არაფერი ვიცით, ამიტომ, მათ შეუძლიათ გვამყოფონ უმეცრებაში, რადგან ვერ ვიხილავთ ჩვენი თვალებით, რომ ეს არის ჭეშმარიტება.
- 21 და ისინი, იმ ბოროტის მზაკვრული და საიდუმლო ხელოვნებით, შექმნიან დიდ საიდუმლოებას, რომლის გაგებაც ჩვენ არ შეგვიძლია, რომელიც მათი სიტყვებისა და მათივე მოსამსახურებად გვაქცევს, რადგან მათზე ვიქნებით დამოკიდებულნი, რომ სიტყვა გვასწავლონ; და ამგვარად გვამყოფებენ უმეცრებაში, თუ მათ მივანდობთ ჩვენს თავს მთელი ჩვენი ცხოვრების დღეებში.
- 22 და კიდევ მრავალ სხვა უგუნურსა და ამაოს იგონებდა ხალხი გულში და იყო დიდად შეშფოთებული, რადგან სატანა მათ განუწყვეტლივ უბიძგებდა ურჯულოების ჩადენისკენ; დიახ, იგი დადიოდა გარშემო, ავრცელებდა რა ჭორებსა და განხეთქილებებს მთელი მიწის პირზე, რათა ადამიანთა გული გაექვავებინა იმის საწინააღმდეგოდ რაც არის კეთილი და იმის საწინააღმდეგოდ, რაც უნდა მოსულიყო.
- 23 და მიუხედავად ნიშნებისა და საოცრებების, რომლებიც უფლის ხალხში მოხდა და მრავალი სასწაულისა, რაც მათ მოახდინეს, სატანას ჰქონდა დიდი გავლენა ადამიანთა გულზე, მთელი მიწის პირზე.
- 24 და ასე დასრულდა ნეფის ხალხზე მოსამართლეთა მმართველობის ოთხმოცდამეათე წელი.
- 25 და ასე დასრულდა ჰელამანის წიგნი, ჰელამანისა და მისი შვილების ჩანაწერების მიხედვით.

That it is not reasonable that such a being as a Christ shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of heaven and of earth, as it has been spoken, why will he not show himself unto us as well as unto them who shall be at Jerusalem?

Yea, why will he not show himself in this land as well as in the land of Jerusalem?

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

And thus ended the ninetyeth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.

მესამე ნეფი

ნეფის წიგნი

ნეფის შვილისა, რომელიც იყო ძე ჰელამანის

და ჰელამანი იყო შვილი ჰელამანისა, რომელიც იყო ძე ალმასი, რომელიც იყო ძე ალმასი და ნეფის შთამომავალი, რომელიც იყო იუდას მეფის ციდეკიაჰუს მმართველობის პირველ წელს იერუსალიმიდან წამოსული ლეხის შვილი.

3 ნეფი 1

- 1 ახლა, იყო ასე, რომ ოთხმოცდათერთმეტმა წელმა ჩაიარა და გავიდა ექვსასი წელი იმ დროიდან, რაც ლეხიმ იერუსალიმი დატოვა; და ეს იყო წელი, როდესაც ლაქონეუსი მიწის მთავარი მოსამართლე და მმართველი იყო.
- 2 და ნეფი, ძე ჰელამანისა, ზარაკემლას მიწიდან წავიდა, გადასცა რა მეთვალყურეობა სპილენძის ფირფიტებზე და ყველა ჩანაწერებზე, რომლებიც ინახებოდა და ყოველივე იმაზე, რაც ლეხის იერუსალიმიდან წამოსვლის შემდეგ წმინდად ინახებოდა, თავის შვილს, ნეფის, რომელიც იყო მისი უფროსი შვილი.
- 3 შემდეგ იგი წავიდა იმ მიწიდან და არავინ იცის საით; და მისი შვილი, ნეფი, მის მაგივრად ინახავდა ჩანაწერებს, დიახ, ამ ხალხის ჩანაწერებს.
- 4 და იყო ასე, რომ ოთხმოცდამეთორმეტე წლის დასაწყისში, აჰა, წინასწარმეტყველთა წინასწარმეტყველებებმა უფრო სრულად იწყო ახდენა; რადგან ხალხში უფრო დიდი ნიშნები და უფრო დიდი სასწაულები იჩენდა თავს.
- 5 მაგრამ იქ იყვნენ ზოგიერთნი, რომლებიც ამბობდნენ, რომ დრო გავიდა იმ სიტყვების ასახდენად, რომლებიც ლამანიელმა სამუელმა ილაპარაკა.
- 6 და მათ დაიწყეს თავიანთი ძმების დაცინვა სიტყვებით: აჰა, დრო გავიდა და სამუელის სიტყვები არ აღსრულდა; ამიტომ, ამას იყო ამ ყველაფერში თქვენი სიხარული და რწმენა.

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who Was the Son of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.

And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.

Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.

And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.

But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.

And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

- 7 და იყო ასე, რომ მათ დიდი ხმაური გამოიწვიეს მთელ მიწაზე; და ადამიანებმა, რომლებსაც სწამდათ, იწყეს ღრმად დაღონება, ეშინოდათ რა, რომ რამენაირად არ ამხდარიყო ყოველივე ის, რაც ითქვა.
- 8 მაგრამ, აჰა, ისინი მტკიცედ მოელოდნენ იმ დღეს, იმ ღამესა და დღეს, რომელიც უნდა ყოფილიყო, როგორც ერთი დღე, ვითარცა არ ყოფილიყო ღამე, რათა სცოდნოდათ, რომ მათი რწმენა არ იყო ამაო.
- 9 ახლა, ეს იყო ასე, რომ ურწმუნოთა მიერ დაინიშნა დღე, როდესაც უნდა მოეკლათ ყოველი, ვისაც ამ ჩვეულებების სწამდა, თუ არ ახდებოდა ის ნიშანი, რომელიც წინასწარმეტყველმა სამუელმა მისცა.
- 10 ახლა, ეს იყო ასე, რომ როდესაც ნეფის შვილმა, ნეფიმ, იხილა თავისი ხალხის სიბოროტე, მისი გული ძალზედ დამწუხრდა.
- 11 და იყო ასე: იგი გამოვიდა, მიწამდე ქედი მოიხარა და ძლიერად შეჰლაღადა თავის ღმერთს თავისი ხალხისათვის, დიახ, მათთვის, რომლებიც ლამის უნდა განადგურებულიყვნენ, თავიანთი მამების ჩვეულებებში რწმენის გამო.
- 12 და იყო ასე, რომ იგი ძლიერად დაღადებდა უფლისადმი მთელი ის დღე; და აჰა, უფლის ხმა მას მოესმა სიტყვებით:
- 13 თავი აწიე და გამხნევი; რადგან, აჰა, მოახლოვდა ჟამი და ამაღამ ნიშანი იქნება მოცემული და მომდევნო დღეს ამქვეყნად მოვალ, რათა ქვეყანას ვაჩვენო, რომ აღვასრულებ ყველაფერს, რაც ჩემი ნებით, ჩემი წმინდა წინასწარმეტყველების პირით ითქვა.
- 14 აჰა, მე ჩემებთან მოვდივარ, რათა ყველაფერი აღვასრულო, რაც გავანდე ადამიანთა შვილებს ქვეყნის დასაბამიდან და აღვასრულო ნება, როგორც მამის, ისე შვილის; მამის – ჩემ გამო და შვილის – ჩემი ხორცის გამო. და, აჰა, მოახლოვდა ჟამი, და ამაღამ ნიშანი იქნება მოცემული.
- 15 და იყო ასე, რომ ნეფისადმი ნათქვამი სიტყვები იმგვარად ახდა, როგორც ნათქვამი იყო; რადგან, აჰა, არ დაბნელდა მზის ჩასვლისას და ხალხმა იწყო გაოცება, რადგან როდესაც დაღამდა, არ დაბნელდა.

And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.

But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.

Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.

Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

- 16 და იქ იყვნენ მრავალნი, რომლებსაც არ სწამდათ წინასწარმეტყველების სიტყვები, რომლებიც მიწაზე დაეცნენ, ვითარცა მკვდრები, რადგან მათ იცოდნენ, რომ ის დიდი განადგურების გეგმა, რომელიც მათ მოამზადეს მათთვის, ვისაც წინასწარმეტყველის სიტყვების სჯეროდა, ჩაიშალა, რადგან ის ნიშანი, რომელიც იყო მოცემული, უკვე აღსრულდა.
- 17 და მათ იწყეს მიხვედრა იმაზედ, რომ ძე ღვთისა მალე მოველინებოდათ; დიახ, საბოლოო ჯამში, ყველა ხალხი მთელი დედამიწის პირზე, დასავლეთიდან აღმოსავლეთისკენ, როგორც ჩრდილოეთ მიწაზე ისე სამხრეთ მიწაზე, ისე ძლიერად იყო გაოგნებული, რომ მიწაზე დაეცა.
- 18 რადგან იცოდნენ, რომ წინასწარმეტყველები მოწმობდნენ ყოველივე ამაზე მრავალი წლის განმავლობაში და ნიშანი, რომელიც იყო მოცემული, უკვე აღსრულდა; და ისინი შეშინდნენ, თავიანთი ურჯულოებისა და თავიანთი ურწმუნოების გამო.
- 19 და იყო ასე, რომ მთელი იმ ღამის განმავლობაში არ დაბნელდა, არამედ სინათლე იყო, ვითარცა შუადღეს. და იყო ასე, რომ დილით კვლავ მზე ამოვიდა, საკუთარი წესის შესაბამისად; და მათ იცოდნენ იმ ნიშნის გამო, რომელიც მათ მიეცათ, რომ ეს იყო ის დღე, როდესაც უფალი დაიბადებოდა.
- 20 და ეს ახდა, დიახ, ყველაფერი, იოტისოდენიც კი, წინასწარმეტყველთა სიტყვების შესაბამისად.
- 21 და იყო ასე, რომ ასევე გამოჩნდა ახალი ვარსკვლავი, სიტყვის შესაბამისად.
- 22 და იყო ასე, რომ ამ დროიდან სატანამ დაიწყო ხალხში სიცრუის გავრცელება, რათა გაექვაებინა მათი გულები იმ მიზნით, რომ მათ არ ეწამათ იმ ნიშნებისა და საოცრებების, რომლებიც მათ იხილეს; მაგრამ, ამ ტყუილებისა და სიცრუის მიუხედავად, ხალხის უმეტესმა ნაწილმა იწამა და უფლის რწმენაში მოიქცა.
- 23 და იყო ასე, რომ ნეფი წავიდა ხალხში და ასევე სხვა მრავალნიც, ნათლავდნენ რა მოსანანიებლად, რომელშიც იყო ცოდვების დიდი მიტევება. და ამგვარად, ხალხმა კვლავ მიიღო მიწაზე მშვიდობა.

And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.

And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.

For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.

And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was mid-day. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.

And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

24 და არ იყო დაპირისპირება, გარდა იმისა, რომ ზოგიერთებმა დაიწყეს ქადაგება, ცდილობდნენ რა დაემტკიცებინათ წმინდა წერილებით, რომ აღარ იყო საჭირო მოსეს რჯულის დაცვა. ახლა, ამაში ისინი ცდებოდნენ, არ ესმოდათ რა წმინდა წერილის.

25 მაგრამ, იყო ასე, რომ ისინი მალე მოიქცნენ და დარწმუნდნენ, რა შეცდომაში იყვნენ შეყვანილნი, რადგან მათ გაანდეს, რომ რჯული ჯერ არ იყო აღსრულებული და უნდა აღსრულდეს იოტისოდენიც კი; დიახ, მათ სიტყვა მიეცათ, რომ უნდა აღსრულდეს; დიახ, რომ არ გადაივიდეს არც ერთი იოტი ან წერტილი, სანამ იგი სრულიად არ აღსრულდება; ამიტომ, იმავე წელს ისინი მიიყვანეს თავიანთი შეცდომის გააზრებამდე და მათ აღიარეს თავიანთი შეცდომები.

26 და ასე ჩაიარა ოთხმოცდამეთორმეტე წელმა, მოუტანა რა ხალხს სასიხარულო ამბები, ნიშნების ახდენით, წმინდა წინასწარმეტყველთა წინასწარმეტყველების სიტყვების შესაბამისად.

27 და იყო ასე, რომ ოთხმოცდამეცამეტე წელმაც მშვიდობიანად ჩაიარა, თუ არ ჩავთვლით გადიანტონის მძარცველებს, რომლებიც მთებში ცხოვრობდნენ და ავსებდნენ მიწას; რადგან ისეთი ძლიერი იყო მათი გამაგრებები და სამალავი ადგილები, რომ ხალხი ვერ სძლეოდა მათ; ამიტომ, ისინი მრავალ მკვლელობას სჩადიოდნენ და ხოცვა-ჟლეტა მოჰქონდათ ხალხში.

28 და იყო ასე, რომ ოთხმოცდამეთოთხმეტე წელს ისინი ძალზედ მომრავლდნენ, რადგან ნეფიელებისგან იყო მრავალი განდგომილი, რომელიც მათთან გაიქცა, რის გამოც მიწაზე დარჩენილი ნეფიელები ძალზედ დამწუხრდნენ.

29 ასევე ლამანიელებს შორისაც იყო დიდი მწუხარების მიზეზი; რადგან, აჰა, მათ ბევრი შვილი ჰყავდათ, რომლებიც გაიზარდნენ, განმტკიცდნენ და წლებიც ემატებოდათ, ასე რომ გახდნენ თავნებები და ზოგიერთებმა, რომლებიც იყვნენ ზორამიელები, ისინი გზას ააცდინეს თავიანთი ტყუილებითა და პირფერი სიტყვებით, რათა გადიანტონის მძარცველებს შეერთებოდნენ.

And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianton robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.

30 და ამგვარად, ლამანიელებიც ასევე
იტანჯებოდნენ და დაიწყეს დასუსტება
საკუთარ რწმენაში და სამართლიანობაში,
თავიანთი მოზარდი თაობის სიბოროტის გამო.

And thus were the Lamanites afflicted also, and
began to decrease as to their faith and righteousness,
because of the wickedness of the rising generation.

3 ნეფი 2

- 1 და იყო ასე, რომ ასე ჩაიარა ოთხმოცდამეთხუთმეტე წელმაც და ხალხმა იწყო იმ ნიშნებისა და საოცრებების დავიწყება, რომლებიც მოისმინეს და სულ უფრო ნაკლებად და ნაკლებად ანცვიფრებდა მათ ზეციდან მოვლენილი ნიშანი ან საოცრება ისე, რომ იწყეს გულის გაქვავება და გონების დაბინდება და იწყეს რწმენის დაკარგვა ყველაფრის მიმართ, რაც მოისმინეს და იხილეს –
- 2 წარმოიდგენდნენ რა გულში რაიმე ამოს, რაც თითქოს ადამიანის მიერ ან ეშმაკის ძალით ყოფილიყო შექმნილი, რათა გზას აცდინა და მოეტყუებინა ადამიანთა გული; და ამგვარად, სატანა კვლავ დაეუფლა ადამიანთა გულს, ისე რომ თვალები დაუბრმავა და გზას ააცდინა, რათა დაერწმუნებინა, რომ ქრისტეს მოძღვრება იყო უგუნური და ამოო რამ.
- 3 და იყო ასე, რომ ხალხი ძლიერ ჩაეფლო სიბოროტესა და სისაძაგლეში; და აღარ სწამდათ, რომ კიდევ მიიღებდნენ ნიშნებსა და საოცრებებს და სატანა დაეხეტებოდა ადგილიდან ადგილზე, გზას უბნევდა ადამიანთა გულებს, აცდუნებდა მათ და უბიძგებდა, ჩაედინათ დიდი სიბოროტე იმ მიწაზე.
- 4 და ასე გავიდა ოთხმოცდამეთექვსმეტე წელი და ასევე ოთხმოცდამეჩვიდმეტე წელი; ასევე ოთხმოცდამეთვრამეტე წელი; და ოთხმოცდამეცხრამეტე წელიც;
- 5 და ასევე გავიდა ასი წელი მოსიას დღეებიდან, რომელიც იყო ნეფიელთა ხალხის მეფე.
- 6 და გავიდა ექვსასი და ცხრა წელი იქიდან, რაც ლეხიმ დატოვა იერუსალიმი.
- 7 და ცხრა წელი გავიდა მას შემდეგ, რაც ნიშანი იქნა მოცემული, რომელზეც ლაპარაკობდნენ წინასწარმეტყველები, რომ ქრისტე მოვიდოდა ამქვეყნად.
- 8 და ახლა, ნეფიელებმა დაიწყეს თავიანთი დროის ათვლა იმ დროიდან, როდესაც ნიშანი მიეცათ ანუ ქრისტეს მოსვლის დროიდან; ამიტომ, გასული იყო ცხრა წელი.
- 9 და ნეფი, რომელიც იყო ნეფის მამა, რომელიც მეთვალყურეობდა ჩანაწერებს, არ დაბრუნებულა ზარაჰემლას მიწაზე და ვერსად ვერ იპოვეს იგი მთელ მიწაზე.

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

10 და იყო ასე, რომ ხალხი კვლავ იმყოფებოდა სიბოროტეში მრავალი ქადაგებისა და წინასწარმეტყველების მიუხედავად, რაც მათში ვრცელდებოდა; და ასე ჩაიარა მეათე წელმაც; და ურჯულოებაში ჩაიარა ასევე მეთერთმეტე წელმა.

11 და იყო ასე, რომ მეცამეტე წელს, მთელ მიწაზე დაიწყო ომები და განხეთქილებები; რადგან გადიანტონის მძარცველები იმდენად მრავალრიცხოვანნი გახდნენ და იმდენი ადამიანი დახოცეს და იმდენი ქალაქი გააპარტახეს და მიწაზე იმდენად გაავრცელეს სიკვდილი და სისხლისღვრა, რომ საჭირო გახდა, მთელ ხალხს, ნეფიელებსა და ლამანიელებს, აეღოთ იარაღი მათ წინააღმდეგ.

12 ამიტომ, ყოველი ლამანიელი, რომელიც მოქცეულ იქნა უფლის რწმენაში, გაერთიანდა თავიანთ ძმებთან, ნეფიელებთან და იძულებულნი იყვნენ, თავიანთი სიცოცხლის, ქალებისა და ბავშვების უსაფრთხოებისთვის, იარაღი აეღოთ გადიანტონის მძარცველთა წინააღმდეგ, დიახ, ასევე საკუთარი უფლებების დასაცავად და თავიანთი ეკლესიის უფლებებისა და თაყვანისცემისთვის და თავიანთი დამოუკიდებლობისა და თავისუფლებისათვის.

13 და იყო ასე, რომ სანამ მეცამეტე წელი დამთავრდებოდა, ნეფიელებს დაემუქრა მთლიანი განადგურება ამ ომის გამო, რომელიც მეტისმეტად გამწვავდა.

14 და იყო ასე, რომ ის ლამანიელები, რომლებიც ნეფიელებთან გაერთიანდნენ, ნეფიელთა შორის ჩაითვალნენ.

15 და მათზე დადებული წყევლა მოეხსნათ და კანი გაუთეთრდათ, როგორც ნეფიელებს;

16 და მათი ყმაწვილკაცები და ქალიშვილები გახდნენ ძალზედ მშვენიერნი და ნეფიელთა შორის ითვლებოდნენ და მათ ნეფიელებს უწოდებდნენ. და ასე დასრულდა მეცამეტე წელი.

17 და იყო ასე: მეოთხმეტე წლის დასაწყისში ომი მძარცველებსა და ნეფის ხალხს შორის გაგრძელდა და ძალზედ გამწვავდა; ამისდა მიუხედავად, ნეფის ხალხმა მიაღწია მცირეოდენ უპირატესობას მძარცველებზე, ისე რომ ისინი საკუთარი მიწებიდან უკან გააძევეს მთებსა და თავიანთ სამალავებში.

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianton robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianton robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.

And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.

18 და ასე დასრულდა მეთოთხმეტე წელი. და მეთხუთმეტე წელს ისინი კვლავ გამოვიდნენ ნეფის ხალხის წინააღმდეგ; და ნეფის ხალხის სიბოროტის და მათი მრავალი განხეთქილებისა და უთანხმოების გამო, გადიანტონის მძარცველებმა დიდ უპირატესობას მიაღწიეს მათზე.

19 და ასე დასრულდა მეთხუთმეტე წელი და ამგვარად, ხალხი იმყოფებოდა მრავალნაირ გაჭირვებაში; და განადგურების მახვილი აღიმართა მათზე ისე, რომ ლამის მოცელა ისინი თავიანთი ურჯულოებისათვის.

And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.

And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

3 ნეფი 3

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ ქრისტეს მოსვლიდან მეთექვსმეტე წელს მიწის მმართველმა, ლაქონეუსმა, მიიღო წერილი მძარცველთა რაზმის წინამძღოლისგან; და აი სიტყვები, რომლებიც იქ ეწერა:
- 2 ლაქონეუს, უკეთილშობილესო და მიწის მთავარო მმართველო, მე გწერ ამ წერილს და გამოვხატავ ქება-დიდებას შენი სიმტკიცის გამო, ასევე შენი ხალხის სიმტკიცისათვის იმის დაცვაში, რასაც თქვენ საკუთარ უფლებად და თავისუფლებად მიიჩნევთ; დიახ, თქვენ მტკიცედ დგახართ, ვითარცა ღმერთის ხელი გშველოდეთ თქვენი თავისუფლების დაცვაში და თქვენი ქონებისა და სამშობლოსი ან იმის, რასაც თქვენ ამას უწოდებთ.
- 3 და მე ძალზედ ვწუხვარ, უკეთილშობილესო ლაქონეუს, რომ იმდენად უგუნურნი და პატივმოყვარენი ხართ, რამეთუ ფიქრობთ, რომ შეგიძლიათ წინააღმდეგობა გაუწიოთ მრავალ მამაც ჯარისკაცს, რომლებიც ჩემი მეთაურობის ქვეშ არიან, რომლებიც ახლა, ამჟამად, შეიარაღებულნი დგანან და მოუთმენლად ელოდებიან ბრძანებას – თავს დაესხან ნეფიელებს და გაანადგურონ ისინი.
- 4 და ვიცი რა მათი გაუტეხელი სულის შესახებ, გამომიცდია რა ისინი ბრძოლის ველზე და ვიცი მათი მარადიული სიძულვილის შესახებ თქვენ მიმართ იმ მრავალი უსამართლობის გამო, რომელიც ჩაიდინეთ მათ მიმართ, ამგვარად, თქვენ წინააღმდეგ რომ გამოვიდნენ, ისინი სრული განადგურებით მოგვევლინებიან.
- 5 ამიტომ მოგწერეთ ეს წერილი, ჩავბეჭდე რა ჩემი საკუთარი ხელით, ვზრუნავ რა თქვენს კეთილდღეობაზე, თქვენი სიმტკიცის გამო იმაში, რასაც თვლით ჭეშმარიტებად და ბრძოლის ველზე თქვენი კეთილშობილი სულისთვის.
- 6 ამიტომ, მე გწერთ სურვილით, დაუთმოთ ამ ჩემს ხალხს თქვენი ქალაქები, მიწები და თქვენი ქონება იმის სანაცვლოდ, რომ არ მოვიდნენ თქვენზე მახვილით და არ მოგვევლინოთ ეს განადგურება.

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

- 7 ანუ სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ: დაგვნებდით და შემოგვიერთდით, გაეცანით ჩვენს საიდუმლო საქმეებს და დაგვიძმობილდით, რათა ჩვენი მსგავსნი გახდეთ – არა ჩვენი მონები, არამედ ძმები და მთელი ჩვენი ქონების თანამფლობელნი.
- 8 და აჰა, თუ ასე მოიქცევით, ფიცის დადებით, არ განადგურდებით; მაგრამ თუ ასე არ მოიქცევით, ფიცით ვფიცავ, მომდევნო თვეში ვბრძანებ, რომ ჩემი ჯარები თქვენზედ მოვიდეს და ხელი არ შეაკავონ და არ დაგინდონ, არამედ დაგხოცონ და ნება მისცენ მახვილის თქვენზედ დასაცემად იქამდეც კი, სანამ არ ამოწყდებით.
- 9 და აჰა, მე ვარ გიდიანხი; და ვარ გადიანტონის, ამ საიდუმლო საზოგადოების, მმართველი; რომელი საზოგადოებაც და მისი საქმიანობაც, ვიცი, არის კარგი და უძველესი და ისინი ჩვენ გადმოგვეცა.
- 10 და მე გწერ ამ წერილს, ლაქონეუსს, და ვიმედოვნებ, რომ დათმობთ თქვენს მიწებსა და ქონებას, სისხლისღვრის გარეშე, რომ ამ ჩემმა ხალხმა შეძლოს თავიანთი უფლებებისა და ხელისუფლების აღდგენა, რომლებიც განგიდგნენ თქვენი სიბოროტისათვის, წაართვით რა მათ მმართველობის უფლება და თუ ასე არ მოიქცევით – შურს ვიძიებ მათი წყენისათვის. მე ვარ გიდიანხი.
- 11 და ახლა, იყო ასე: როდესაც ლაქონეუსმა მიიღო ეს წერილი, იგი ძალზედ გაოცდა გიდიანხის სითამამის გამო, რომელიც მოითხოვდა ნეფიელთა მიწის მფლობელობას, ასევე ემუქრებოდა ხალხს და შურისძიებას ჰპირდებოდა მათი წყენისთვის, რომლებისთვის არაფერი დაუშავებიათ გარდა იმისა, რომ ბოროტ და საძაგელ მძარცველებთან განდგომით, საკუთარ თავს მიაყენეს ზიანი.
- 12 ახლა, აჰა, მმართველი ლაქონეუსი იყო მართალი კაცი და ვერ შეაშინებდა მას მძარცველის მოთხოვნები და მუქარა; ამიტომ, მან გიდიანხის, მძარცველთა მმართველის, წერილის არ შეისმინა, არამედ ბრძანა, რომ თავისმა ხალხმა ძალისთვის შეჰღადადოს უფალს იმ დროისთვის, როდესაც მძარცველები მათ წინააღმდეგ მოვიდოდნენ.

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianton; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.

- 13 დიახ, მან გააგზავნა განცხადება მთელ ხალხში, რათა ერთად შეკრებილიყვნენ, ერთ ადგილზე, თავიანთი ქალებითა და ბავშვებით, მსხვილფეხა და წვრილფეხა საქონლით და მიწის გარდა, მთელი თავიანთი ქონებით.
- 14 და მან ბრძანა, რომ მათ გარშემო აეგოთ გამაგრებები და მათი სიმაღლე უნდა ყოფილიყო ძალზედ დიდი. და მან ბრძანა, რომ როგორც ნეფიელთა, ასევე ლამანიელთა ჯარები ანუ ყველასი, ვინც ითვლებოდა ნეფიელებში, უნდა დამდგარიყვნენ გარშემო გუშაგებად, რათა თვალყური ედევნებინათ და დაეცვათ ისინი მძარცველებისგან დღისითა და ღამით.
- 15 დიახ, მან უთხრა მათ: ისე, როგორც ცოცხალია უფალი, თუ არ მოინანიებთ ყოველ თქვენს ურჯულოებას და არ შეჰღადადებთ უფალს, ვერანაირად ვერ იქნებით გამოსხნილნი გადიანტონის მძარცველთა ხელიდან.
- 16 და იმდენად დიდი და საოცარი იყო ლაქონეუსის სიტყვები და წინასწარმეტყველებანი, რომ მათ შიში მოჰგვარეს მთელ ხალხს; და ისინი მთელი ძალღონით ცდილობდნენ, შეესრულებინათ ლაქონეუსის სიტყვები.
- 17 და იყო ასე, რომ ლაქონეუსმა ნეფიელთა ყველა ჯარზე დანიშნა მთავარსარდლები, რათა მეთაურობა გაეწიათ მათთვის, როდესაც უდაბნოდან მძარცველები წამოვიდოდნენ მათ წინააღმდეგ.
- 18 ახლა, დანიშნულ იქნა ნეფიელთა ჯარების მთავარი მეთაური და მთავარსარდალთა შორის მთავარსარდალი და მისი სახელი იყო გიდგიდონი.
- 19 ახლა, ნეფიელთა შორის იყო ჩვეულება: თავიანთ მთავარსარდლებად ნიშნავდნენ (თუ არ იყვნენ საკუთარი სიბოროტის ჟამში) ვინმეს, ვისაც ჰქონდა გამოცხადებისა და ასევე წინასწარმეტყველების სული, ამიტომ, ეს გიდგიდონი იყო დიდი წინასწარმეტყველი მათ შორის, ასევე მთავარი მოსამართლეც დიდი წინასწარმეტყველი იყო.
- 20 ახლა, ხალხმა უთხრა გიდგიდონს: ილოცე უფლისადმი და ნება გვიბოძე წავიდეთ მთებში და უდაბნოში, რათა მძარცველებს თავს დავესხათ და თავიანთივე მიწებზე გავანადგუროთ.

Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.

And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.

Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianton robbers.

And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.

And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.

Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgiddoni.

Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgiddoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

Now the people said unto Gidgiddoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

21 მაგრამ, გიდგიდონმა მიუგო: უფალი კრძალავს; რადგან მათ წინააღმდეგ თუ წავალთ, უფალი მათ ხელში ჩაგვავდება, ამიტომ მოვემზადებით ჩვენი მიწის შუაგულში და ჩვენს ჯარებს ერთად შევკრებთ და მათ წინააღმდეგ არ წავალთ, თუმცა დაველოდებით, სანამ ისინი არ წამოვლენ ჩვენს წინააღმდეგ; რადგან ისე, როგორც ცოცხალია უფალი, თუ ჩვენ ასე მოვიქცევით, იგი მათ ხელში ჩაგვივდება.

22 და იყო ასე: მეჩვიდმეტე წლის დასასრულს ლაქონეუსის განცხადება გავრცელდა მთელი მიწის პირზე და მათ აიყვანეს თავიანთი ცხენები და ეტლები, წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონელი, პირუტყვი, თავიანთი ხორბალი და მთელი თავიანთი ქონება და ათასობით და ათი ათასობით გაემართნენ წინ, სანამ არ მიაღწიეს იმ ადგილს, რომელიც დათქმული იყო ერთად შეკრებისთვის, მტრისგან თავის დასაცავად.

23 და მიწა, რომელიც დათქვეს, იყო ზარაჰემლას მიწა და ის მიწა, რომელიც მდებარეობდა ზარაჰემლასა და მიწა ბარაქიანს შორის, დიახ, იმ საზღვრამდე, რომელიც იყო მიწა ბარაქიანსა და აოხრებულს შორის.

24 და იყო მრავალი ათასი ადამიანი, რომლებსაც ნეფიელები ეწოდებოდათ, რომლებიც ერთად შეიკრიბნენ ამ მიწაზე. ახლა, ლაქონეუსმა ბრძანა, რომ ისინი ერთად შეკრებილიყვნენ სამხრეთ მიწაზე, რადგან ჩრდილოეთი მიწა დაწყევლილი იყო.

25 და ისინი გამაგრდნენ მტრის წინააღმდეგ; და ცხოვრობდნენ ერთ მიწაზე, ერთ ჯგუფად და ეშინოდათ ლაქონეუსის მიერ ნათქვამი სიტყვების, ასე რომ მოინანიეს ყველა ცოდვა და ილოცეს უფლის, თავიანთი ღმერთისადმი, რათა გამოეხსნა ისინი იმ ჟამს, როდესაც მტერი მოვიდოდა მათ წინააღმდეგ საბრძოლველად.

26 და ძალზედ დამწუხრებულნი იყვნენ მტრების გამო. და გიდგიდონმა ბრძანა, რომ დაემზადებინათ ყველანაირი საომარი იარაღი და ძლიერად შეიარაღებულიყვნენ ჯავშნით, თავიანთი დიდი და მცირე ფარებით, მისი მითითებების შესაბამისად.

But Gidgiddoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.

And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgiddoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

3 ნეფი 4

- 1 და იყო ასე, რომ მეთვრამეტე წლის დასასრულს მძარცველთა ჯარები ბრძოლისთვის მოემზადნენ, დაიწყეს ჩამოსვლა და შემოსევა გორაკებიდან, მთებიდან და უდაბნოდან, თავიანთი გამაგრებებიდან და სამალავებიდან; და დაიწყეს მიწების დაპყრობა, ორივე მიწის, რომელიც იყო სამხრეთით და რომელიც იყო ჩრდილოეთით და დაიწყეს ყველა იმ მიწის დაპყრობა, რომელიც ნეფიელების მიერ იყო მიტოვებული და ქალაქებისა, რომლებიც იყო დაცარიელებული.
- 2 მაგრამ, აჰა, არ იყო ნეფიელების მიტოვებულ მიწებზე არც გარეული მხეცი და არც რაიმე ნადავლი; და იქ მძარცველებისთვის არ იყო რაიმე ნადავლი, გარდა იმისა, რაც უდაბნოში იყო.
- 3 და საკვების საჭიროების გამო მძარცველებს არსად არ შეეძლოთ არსებობა, გარდა უდაბნოსი; რადგან ნეფიელებმა მიატოვეს თავიანთი მიწა, აოხრებული, და შეკრიბეს თავიანთი წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონელი და მთელი ქონება და ერთ ჯგუფად იყვნენ შეკრებილნი.
- 4 ამიტომ, მძარცველებს არ ჰქონდათ საშუალება, ეძარცვათ და საკვები მოეპოვებინათ, თუ ნეფიელებთან ღია ბრძოლაში არ გამოვიდოდნენ; და ნეფიელები იყვნენ რა ერთ ჯგუფად შეკრებილნი და იყვნენ ასეთი დიდი რაოდენობით და ჰქონდათ მომარაგებული თავიანთთვის სურსათი, ცხენები და საქონელი და ყველანაირი წვრილფეხა საქონელი, რათა თავი ერჩინათ შვიდი წლის განმავლობაში, როდესაც იმედოვნებდნენ მძარცველების მიწის პირიდან განადგურებას. და ასე ჩაიარა მეთვრამეტე წელმა.
- 5 და იყო ასე, რომ მეცხრამეტე წელს გიდიანხიმ საჭიროდ ჩათვალა, გაელაშქრა ნეფიელთა წინააღმდეგ, რადგან ვერანაირად ვერ ახერხებდნენ თავიანთი თავის რჩენას ყაჩაღობის, ძარცვისა და მკვლელობის გარეშე.

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

- 6 და ვერ ბედავდნენ მიწის პირზე გაფანტვას ისე, რომ ხორბალი მოეყვანათ, რადგან ნეფიელები მათ თავს დაესხმებოდნენ და დახოცავდნენ; ამიტომ, გიდიანხიმ თავის ჯარებს უბრძანა, რომ ამ წელს წასულიყვნენ ნეფიელთა წინააღმდეგ საბრძოლველად.
- 7 და იყო ასე, რომ ისინი გამოვიდნენ ბრძოლისთვის; და ეს იყო მეექვსე თვეს; და აჰა, დიდი და საშინელი იყო ის დღე, როდესაც საბრძოლველად გამოვიდნენ; და შემოხვეული ჰქონდათ წელზე მძარცველთა წესისამებრ, ცხვრის ტყავი და სისხლით იყვნენ შეღებილნი, ჰქონდათ გადაპარსული თავები და ზედ ეხურათ ჩაჩქანები; და დიდი და საშინელი იყო გიდიანხის ჯარები შესახედად მათი აბჯარის გამო, რადგან სისხლით იყვნენ შეღებილნი.
- 8 და იყო ასე, რომ ნეფიელთა ჯარებმა, როდესაც იხილეს გიდიანხის ჯარების შესახედაობა, ყველანი მიწაზე დაეცნენ და უფალს, თავიანთ ღმერთს, შეჰლაღადეს, დაენდო ისინი და მტრის ხელიდან გამოეხსნა.
- 9 და იყო ასე, რომ როდესაც გიდიანხის ჯარებმა ეს იხილეს, სიხარულისგან ხმამაღლა ყვირილი დაიწყეს, რადგან ეგონათ, რომ ნეფიელები შიშისგან დაეცნენ, მათი ჯარებისგან თავზარდაცემულნი.
- 10 მაგრამ, ამაში შეცდნენ, რადგან ნეფიელებს მათი არ ეშინოდათ; არამედ ეშინოდათ ღმერთის და მას დაცვას ევედრებოდნენ; ამიტომ, როდესაც მათ გიდიანხის ჯარები თავს დაესხნენ, ისინი მზად იყვნენ მათ დასახვედრად; დიახ, დახვდნენ მათ უფლის ძალით.
- 11 და ამ მეექვსე თვეს დაიწყო ბრძოლა; და ეს ბრძოლა იყო დიდი და საშინელი, დიახ, იმდენად დიდი და საშინელი იყო ხოცვა-ჟლეტა, რომ მანამდე არასდროს არ ყოფილა ასეთი დიდი ხოცვა-ჟლეტა ლეხის ხალხში მას შემდეგ, რაც იგი იერუსალიმიდან წამოვიდა.
- 12 და გიდიანხის მუქარებისა და დადებული მრავალი ფიცის მიუხედავად, აჰა, ნეფიელებმა ისინი დაამარცხეს ისე, რომ უკუაგდეს.

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, insomuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, insomuch that they did fall back from before them.

- 13 და იყო ასე, რომ გიდგიდონმა უბრძანა თავის ჯარებს, უკან დადევნებოდნენ მათ უდაბნოს საზღვრებამდე და გზად არ დაენდოთ არცერთი, რომელიც ხელში ჩაუვარდებოდათ; ამგვარად, ისინი მისდევდნენ მათ და ხოცავდნენ უდაბნოს საზღვრებამდე, იქამდე, სანამ არ შეასრულეს გიდგიდონის ბრძანება.
- 14 და იყო ასე, რომ გიდიანხის, რომელიც იდგა და თამამად იბრძოდა, უკან დაედევნენ, როდესაც იგი გაიქცა; და იყო რა მძიმე ბრძოლისგან დაქანცული, დაეწივნენ და მოკლეს. და ასეთი იყო გიდიანხის, მძარცველის, დასასრული.
- 15 და იყო ასე, რომ ნეფიელთა ჯარები კვლავ დაბრუნდნენ თავიანთი თავდაცვის ადგილზე. და იყო ასე: ამ მეცხრამეტე წელმა ჩაიარა და მძარცველები კვლავ აღარ მოდიოდნენ საბრძოლველად; ისინი არც მეოცე წელს არ მოვიდნენ.
- 16 და ოცდამეერთე წელსაც არ მოვიდნენ ისინი საბრძოლველად, მაგრამ ყოველი მხრიდან მოადგნენ, რათა ნეფის ხალხისთვის ალყა შემოეერთყათ; რადგან ფიქრობდნენ, რომ ნეფის ხალხს თუ თავის მიწებიდან მოკვეთდნენ და ყველა მხრიდან გარს შემოეერთყებოდნენ, მოკვეთდნენ რა ყველა გარე უპირატესობისგან, მაშინ ისინი იძულებულები გახდებოდნენ, რომ დამორჩილებოდნენ მათ სურვილებს.
- 17 ახლა, მათ დაინიშნეს სხვა წინამძღოლი, რომლის სახელი იყო ზემნარიჰა; მაშასადამე, ეს იყო ზემნარიჰა, რომელმაც ბრძანა, რომ ეს ალყა შემოეერთყათ.
- 18 მაგრამ, აჰა, ეს ნეფიელთათვის ხელსაყრელი იყო, რადგან მძარცველებს არ შეეძლოთ დიდ ხანს შეენარჩუნებინათ ალყა ნეფიელებზე რაიმე შედეგის მისაღწევად, მათ მიერ მომარაგებული სურსათ-სანოვანის დიდი მარაგის გამო.
- 19 და მძარცველთა შორის სურსათის სიმწირის გამო; რადგან, აჰა, მათ არაფერი ჰქონდათ ხორცის გარდა, რათა თავი ერჩინათ, იმ ხორცის, რომელსაც უდაბნოში მოიპოვებდნენ.
- 20 და იყო ასე, რომ უდაბნოში გარეული ნადავლი იმდენად შემცირდა, რომ მძარცველები ლამის შიმშილით დახოცილიყვნენ.

And it came to pass that Gidgiddoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgiddoni.

And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.

And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.

Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnarihah; therefore it was Zemnarihah that did cause that this siege should take place.

But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,

And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;

And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.

21 და ნეფიელები მუდმივად გამოდიოდნენ ჯარებზე თავდასხმებით, დღისითა და ღამით და კვეთდნენ მათ ათასობით და ათი ათასობით.

22 და ამგვარად, ზემნარიჰას ხალხმა მოისურვა, თავიანთ ჩანაფიქრზე უარი ეთქვათ დიდი განადგურების გამო, რომელიც მათ თავს ატყდებოდათ ღამითა და დღისით.

23 და იყო ასე, რომ ზემნარიჰამ უბრძანა თავის ხალხს, გარიდებოდნენ ალყას და წასულიყვნენ ჩრდილოეთ მიწის ყველაზე შორეულ ნაწილში.

24 და ახლა, გიდგიდონმა, იცოდა რა მათი ჩანაფიქრი და საკვების უკმარისობით მათი სისუსტისა და მათ შორის მომხდარი დიდი ხოცვა-ჟლეტის შესახებ, თავისი ჯარები ღამით გააგზავნა და უკან დასახევი გზა გადაუჭრა; და თავისი ჯარები მათ უკან დასახევი გზაზე დააყენა.

25 და ეს მათ გააკეთეს ღამით და თავიანთი სვლით მძარცველებს გაასწრეს, ისე რომ მომდევნო დღეს, როდესაც მძარცველებმა დაიწყეს თავიანთი სვლა, მათ დახვდათ ნეფიელთა ჯარები ორივე მხრიდან – როგორც წინიდან, ასევე უკნიდან.

26 და მძარცველები, რომლებიც სამხრეთით იმყოფებოდნენ, ასევე მოკვეთილნი იყვნენ თავშესაფრის ადგილებიდან. და ყოველივე ეს გაკეთდა გიდგიდონის ბრძანებით.

27 და იქ იყო მრავალი ათასი, რომლებიც ნეფიელებს ტყვედ ჩაბარდნენ და დანარჩენები დახოცილ იქნენ.

28 და მათი მეთაური, ზემნარიჰა, შეიპყრეს და ხეზე ჩამოკიდეს, დიახ, თვით ხის წვერზე, სანამ არ მოკვდა. და როდესაც ჩამოახრჩვეს და მოკვდა, მათ წააქციეს ხე მიწაზე და ხმამაღლა შესძახეს, სიტყვებით:

29 დაე უფალმა დაიცვას თავისი ხალხი სამართლიანობითა და გულის სიწმინდით, რათა მათ მიწაზე დაეცეს ყველა, ვინც შეეცდება თავიანთი ძალითა და საიდუმლო შეთქმულებებით მათ დახოცვას ისე, როგორც ეს კაცი დაეცა მიწაზე.

And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.

And thus it became the desire of the people of Zemnarihah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

And it came to pass that Zemnarihah did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthestmost parts of the land northward.

And now, Gidgiddoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.

And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.

And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgiddoni.

And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.

And their leader, Zemnarihah, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:

May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

30 და მათ გაიხარეს და ერთხმად შეჰლაღადეს, სიტყვებით: დაე, დაიფაროს აბრაამის ღმერთმა და ისააკის ღმერთმა და იაკობის ღმერთმა ეს ხალხი სამართლიანობით, იქამდე, სანამ ისინი ახსენებენ თავიანთი ღმერთის სახელს მფარველობისთვის.

31 და იყო ასე, რომ წამოდგნენ და ერთხმად დაიწყეს საგალობელი თავიანთი ღმერთის სადიდებლად, იმ დიდი საქმისთვის, რომელიც მათთვის გააკეთა, დაიცვა რა ისინი მტრის ხელში ჩავარდნისგან.

32 დიახ, ღაღადებდნენ: ოსანა უზენაეს ღმერთს. და ღაღადებდნენ: კურთხეული იყოს ყოვლადძლიერი უფალი ღმერთის სახელი, უზენაესი ღმერთისა.

33 და გული სავსე ჰქონდათ სიხარულით, ღვრიდნენ რა ბევრ ცრემლს, ღვთის სიკეთისათვის, თავიანთი მტრის ხელიდან გამოსხნისთვის; და მათ იცოდნენ, რომ თავიანთი მონანიებისა და თავმდაბლობისთვის იყვნენ გამოსხნილნი მარადიული განადგურებიდან.

And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.

And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.

Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.

And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

3 ნეფი 5

- 1 და ახლა, აჰა, ნეფიელთა მთელ ხალხში არ იყო არც ერთი ცოცხალი სული, რომელსაც ეჭვი ეპარებოდა ყოველ წმინდა წინასწარმეტყველთა მიერ ნათქვამ სიტყვებში; რადგან იცოდნენ, რომ საჭირო იყო ამ სიტყვების აღსრულება.
- 2 და მათ იცოდნენ, რომ საჭირო იყო ქრისტეს მოსვლა მრავალი ნიშნის შესაბამისად, რომელიც მოცემული იყო წინასწარმეტყველთა სიტყვებისამებრ; და იმის გამო, რაც უკვე ახდა, მათ იცოდნენ, რომ ყველაფერი უნდა მომხდარიყო იმისდა შესაბამისად, როგორც ითქვა.
- 3 ამიტომ, მათ მიატოვეს ყველა თავიანთი ცოდვა, სისაძაგლე და მრუშობა და ბეჯითად ემსახურებოდნენ ღმერთს დღე და ღამე.
- 4 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც მათ დაატყვევეს ყველა მძარცველი ისე, რომ არცერთი ცოცხლად არ გაქცეულიყო, მათ ჩაყარეს საპყრობილეში თავიანთი ტყვეები და ბრძანეს, ღვთის სიტყვა ექადაგებინათ მათთვის; და რამდენმაც მოინანია ცოდვები და დადო აღთქმა, რომ აღარასდროს ჩაიდენდა მკვლელობას, იმდენი გაანთავისუფლეს ტყვეობიდან.
- 5 მაგრამ რამდენმაც არ დადო აღთქმა და კვლავ საიდუმლო მკვლელობები ჰქონდა გულში ჩაფიქრებული, დიახ, ყველა, ვინც აფრქვევდა მუქარას თავიანთი ძმების წინააღმდეგ, კანონის შესაბამისად განსჯილ იქნა და დაისაჯა.
- 6 და ამგვარად ბოლო მოუღეს ყოველ ბოროტ, საიდუმლო და ბილწ შეთქმულებას, რომელთა მეშვეობით ჩადენილ იქნა ამდენი სიბოროტე და მკვლელობა.
- 7 და ასე ჩაიარა ოცდამეორე წელმა და ასევე ოცდამესამე, ოცდამეოთხე და ოცდამეხუთე წლებმა; და ასე ჩაიარა ოცდახუთმა წელმა.
- 8 და ბევრი რამ მოხდა ისეთი, რაც ზოგიერთის თვალში იქნებოდა დიდი და საოცარი; ამისდა მიუხედავად, მათ შესახებ ვერ დაიწერება ამ წიგნში; დიახ, ამ წიგნში ვერ შევა იმის მესამედს კი, რაც ამდენ ხალხში გაკეთდა ოცდახუთი წლის განმავლობაში.

3 Nephi 5

And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.

And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.

Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.

And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

- 9 მაგრამ, აჰა, არის ჩანაწერები, რომლებიც მოიცავს ამ ხალხის მთელ საქმიანობას; და ნეფის მიერ არის მოცემული შემოკლებული, მაგრამ ჭეშმარიტი ამბავი.
- 10 ამიტომ, მე ვაკეთებ ეს ჩანაწერები ყოველივე ამის შესახებ, ნეფის ჩანაწერის შესაბამისად, რომელიც ამოტვიფრულია ფირფიტებზე, რომლებსაც ნეფის ფირფიტები ეწოდება.
- 11 და აჰა, მე ვაკეთებ ჩანაწერს ფირფიტებზე, რომლებიც ჩემი საკუთარი ხელით დავამზადე.
- 12 და აჰა, მე მქვია მორმონი, მიწოდეს მიწა მორმონის სახელი, იმ მიწის, რომელზეც ალმამ ადამიანთა შორის დააარსა ეკლესია, დიახ, პირველი ეკლესია, რომელიც მათში დაარსდა, მათი შეცოდების შემდეგ.
- 13 აჰა, მე ვარ მოწაფე იესო ქრისტესი, ღვთის ძისა. მან მომიწოდა, ვიყო მისი სიტყვის მაუწყებელი თავის ხალხში, რათა მიიღონ მარადიული სიცოცხლე.
- 14 და საჭირო გახდა, რომ მე, ღვთის ნების შესაბამისად, გამეკეთებინა ჩანაწერი ყოველივე იმაზე, რაც მოხდა, რათა აღსრულდეს ლოცვები მათი რწმენის შესაბამისად, რომლებიც ამ ქვეყნიდან წავიდნენ, რომლებიც იყვნენ წმინდანნი –
- 15 დიახ, მცირე ჩანაწერი იმაზე, რაც მოხდა მას შემდეგ, რაც ლეხიმ მიატოვა იერუსალიმი, დღევანდელ დღემდე.
- 16 ამგვარად, ვაკეთებ ჩემს ჩანაწერს იმ ამბებიდან, რომლებიც გადმომეცა მათგან, ვინც იყვნენ ჩემამდე, ჩემი დღეების დასაწყისამდე;
- 17 და შემდეგ მე ვაკეთებ ჩანაწერს იმაზე, რაც ჩემი თვალით ვიხილე.
- 18 და მე ვიცი, რომ ჩანაწერი, რომელსაც ვაკეთებ, არის ჩანაწერი მართალი და ჭეშმარიტი; ამისდა მიუხედავად, არის მრავალი რამ, რომელზეც, ჩვენი ენის გამო, არ გვაქვს დაწერის შესაძლებლობა.
- 19 და ახლა, ვასრულებ ჩემს თქმულებას, რომელიც არის ჩემ შესახებ და ვაგრძელებ ამბავს, რომელიც იყო ჩემამდე.

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

- 20 მე ვარ მორმონი, ლეხის პირდაპირი შთამომავალი. მაქვს მიზეზი, ვადიდო ჩემი ღმერთი და ჩემი მხსნელი, იესო ქრისტე, რადგან მან გამოიყვანა ჩვენი მამები იერუსალიმის მიწიდან (და არავინ იცოდა ამის შესახებ, მის გარდა და მათ გარდა, რომლებიც მიწიდან გამოიყვანა) და იმისთვის, რომ ამდენი ცოდნა გვიბოძა მე და ჩემს ხალხს, ჩვენი სულების გადასარჩენად.
- 21 ჭეშმარიტად, მან აკურთხა იაკობის სახლი და მოწყალე იყო იოსების შთამომავლებისადმი.
- 22 და რამდენადაც იცავდნენ ლეხის შვილები მის მცნებებს, იმდენად აკურთხებდა იგი და ააყვავებდა მათ საკუთარი სიტყვის შესაბამისად.
- 23 დიახ, ჭეშმარიტად, იგი კვლავ მიიყვანს იოსების შთამომავლობის ნარჩენს უფლის, თავიანთი ღმერთის, ცოდნასთან.
- 24 და ჭეშმარიტად, ისე, როგორც ცოცხალია უფალი, იგი შეკრებს დედამიწის ოთხივე კიდიდან იაკობის შთამომავლობის ნარჩენს, რომელიც გაფანტულია მთელი დედამიწის პირზე.
- 25 და რადგან მან დადო აღთქმა იაკობის მთელ სახლთან, ეს აღთქმა, დადებული იაკობის სახლთან, აღსრულდება მისთვის შესაფერის დროს, იაკობის მთელი სახლის დასაბრუნებლად, იმ აღთქმის ცოდნისკენ, რომელიც მათთან დადო.
- 26 და შემდეგ ისინი გამომსყიდველს შეიცნობენ, რომელიც არის იესო ქრისტე, ძე ღვთისა; და შემდეგ შეიკრიბებიან დედამიწის ოთხივე კიდიდან თავიანთ საკუთარ მიწებზე, საიდანაც გაფანტულნი იქნენ; დიახ, ისე, როგორც ცოცხალია უფალი, ისე იქნება ეს. ამინ.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

Surely he hath blessed the house of Jacob, and hath been merciful unto the seed of Joseph.

And insomuch as the children of Lehi have kept his commandments he hath blessed them and prospered them according to his word.

Yea, and surely shall he again bring a remnant of the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their God.

And as surely as the Lord liveth, will he gather in from the four quarters of the earth all the remnant of the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all the face of the earth.

And as he hath covenanted with all the house of Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his own due time, unto the restoring all the house of Jacob unto the knowledge of the covenant that he hath covenanted with them.

And then shall they know their Redeemer, who is Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be gathered in from the four quarters of the earth unto their own lands, from whence they have been dispersed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

3 ნეფი 6

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ მთელი ნეფიელთა ხალხი დაუბრუნდა საკუთარ მიწებს ოცდამეექვსე წელს, ყოველი ადამიანი საკუთარი ოჯახით, წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონლით, საკუთარი ცხენებით, პირუტყვითა და ყველაფრით, რაც კი მათ გააჩნდათ.
- 2 და იყო ასე, რომ მათ არ შეჭამეს მთელი თავიანთი სურსათის მარაგი; მაშასადამე, თან ჰქონდათ ყველაფერი, რაც არ შეჭამეს: ყოველგვარი ხორბალი, საკუთარი ოქრო, ვერცხლი და მთელი თავიანთი ძვირფასეულობა და დაუბრუნდნენ ისინი საკუთარ მიწებსა და მამულებს, ჩრდილოეთსა და სამხრეთს, მიწებს ჩრდილოეთითა და მიწებს სამხრეთით.
- 3 და იმ მძარცველებს, რომლებმაც აღთქმა დადეს, რომ მიწაზე მშვიდობას დაიცავდნენ, რომლებმაც მოისურვეს ლამანიელებად დარჩენა – მიწები უბოძეს, მათი რაოდენობის შესაბამისად, რათა თავიანთი შრომით ერჩინათ საკუთარი თავი; ამგვარად, მათ მშვიდობა დაამყარეს მთელ მიწაზე.
- 4 და მათ კვლავ იწყეს აყვავება და გამდიდრება; და ჩაიარა ოცდამეექვსე და ოცდამეშვიდე წლებმა და მიწაზე იყო მკაცრი წესრიგი; მათ დააწესეს თავიანთი კანონები თანასწორობისა და სამართლის შესაბამისად.
- 5 და ახლა მთელ მიწაზე არ იყო არაფერი, რაც ხელს შეუშლიდა ადამიანებს მუდმივად აყვავებაში, თუ თვითონ არ ჩაცვივდებოდნენ შეცოდებაში.
- 6 და ახლა, ეს იყო გიდგიდონი და მოსამართლე ლაქონეუსი და მათ მიერ დანიშნული წინამძღოლები, რომლებმაც დაამყარეს მიწაზე ეს დიდი მშვიდობა.
- 7 და იყო ასე, რომ იქ ააშენეს მრავალი ახალი ქალაქი და მრავალი ძველი აღადგინეს.
- 8 და იქ მრავალი შარავნა გაიყვანეს და გაიყვანეს მრავალი სხვა გზა, რომელიც გადიოდა ქალაქიდან ქალაქში, მიწიდან მიწაზე, ერთი ადგილიდან მეორემდე.
- 9 და ასე ჩაიარა ოცდამეხუთე წელმა და ადამიანებს განუწყვეტლივ ჰქონდათ მშვიდობა.

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgiddoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

- 10 მაგრამ, იყო ასე, რომ ოცდამეცხრე წელს ხალხში წამოიჭრა ზოგიერთი უთანხმოება და ზოგიერთნი აღზევდნენ ამპარტავნობითა და ტრაბახით, თავიანთი დიდძალი სიმდიდრის გამო, დიახ, ძლიერი დევნაც კი დაიწყეს;
- 11 რადგან მიწაზე იყო მრავალი ვაჭარი, ასევე მრავალი კანონმცოდნე და მოხელე.
- 12 და ხალხმა იწყო ფენებად დაყოფა, თავიანთი სიმდიდრისა და განათლების მიღების შესაძლებლობების შესაბამისად; დიახ, ზოგიერთნი იყვნენ უმეცარნი თავიანთი სიღარიბის გამო და სხვები, თავიანთი სიმდიდრის გამო იღებდნენ დიდ განათლებას.
- 13 ზოგიერთნი აღზევდნენ ამპარტავნობით და სხვები იყვნენ ძალზედ თავმდაბალნი; ზოგიერთნი ლანძღვაზე ლანძღვით პასუხობდნენ, ამავე დროს სხვები ითმენდნენ ლანძღვასა და დევნას და ყველანაირ გაჭირვებას და მლანძღველს არ უბრუნებოდნენ სალანძღავად, არამედ იყვნენ თავმდაბალნი და ღმერთის წინაშე მომნანიებელნი.
- 14 და ასე დამყარდა დიდი უთანასწორობა მთელ მიწაზე, ისე რომ ეკლესიამ იწყო დაშლა; დიახ, ისე, რომ ოცდამეათე წელს ეკლესია მთელ მიწაზე დაიშალა, გარდა მცირეოდენი ლამანიელისა, რომლებიც მოქცეულნი იყვნენ ჭეშმარიტ რწმენაზე და ისინი არ თმობდნენ მას, რადგან იყვნენ მტკიცენი, მყარნი და ურყევი, სურდათ რა მთელი სიბეჯითით უფლის მცნებების დაცვა.
- 15 ახლა, ეს იყო ამ ხალხის ურჯულოების მიზეზი – სატანას ჰქონდა დიდი ძალა, წაეეხებინა ხალხი ყოველგვარი ურჯულოების ჩადენისკენ და იგი ავსებდა მათ ამპარტავნობით, აცდუნებდა რა ძალაუფლებისკენ, უფლებამოსილებისკენ, სიმდიდრისა და ამქვეყნიური ამაოებებისკენ სწრაფვით.
- 16 და ასე, სატანამ შეაცდინა ადამიანთა გულები, რათა ჩაედინათ ყოველგვარი ურჯულოება; ამიტომ, მათ მხოლოდ რამდენიმე წელი ჰქონდათ მშვიდობა.

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

17 და ამგვარად, ოცდამეათე წლის დასაწყისში, ხალხი უკვე დიდი ხნის განმავლობაში აყოლილი იყო ეშმაკის ცდუნებებს, მიჰყვებოდა რა ყველგან, სადაც იგი მოისურვებდა მათ ჩათრევას და მისი ნებისამებრ, ჩაიდენდნენ ყოველგვარ ურჯულოებას – და ამგვარად, ამ ოცდამეათე წლის დასაწყისში, ისინი იმყოფებოდნენ საშინელი სიბოროტის მდგომარეობაში.

18 ახლა, ისინი არ სცოდავდნენ უმეცრებით, რადგან იცოდნენ ღვთის ნება მათ შესახებ, ვინაიდან ეს მათ ასწავლეს; მაშასადამე, ისინი ღმერთის წინაშე შეგნებულად აჯანყდნენ.

19 და ახლა, ეს იყო ლაქონეუსის დღეებისას, ლაქონეუსის შვილისა, რადგან ლაქონეუსმა დაიკავა მამამისის სავარძელი და იმ წელს იყო ხალხის მმართველი.

20 და იქ გამოჩნდნენ ზეციდან შთაგონებული ადამიანები, იდგნენ რა ხალხში მთელ მიწაზე, თამამად ქადაგებდნენ და მოწმობდნენ ხალხის ცოდვებსა და ურჯულოებაზე და მოწმობდნენ მათთან გამოსყიდვის შესახებ, რომელსაც უფალი თავისი ხალხისათვის მოახდენდა ანუ სხვა სიტყვებით, ქრისტეს აღდგომაზე; და ისინი თამამად მოწმობდნენ მის სიკვდილსა და ტანჯვაზე.

21 ახლა, იქ ხალხში მრავალი იყო ძალზედ განრისხებული მათზე, რომლებიც ამის შესახებ მოწმობდნენ; და ეს განრისხებულნი იყვნენ უმეტესად მთავარი მოსამართლენი და ისინი, რომლებიც ადრე იყვნენ მღვდელმთავარნი და კანონთმცოდნენი; დიახ, ყველანი, რომლებიც იყვნენ კანონთმცოდნენი, განრისხებულნი იყვნენ მათზე, რომლებიც მოწმობდნენ ყოველივე ამაზე.

22 ახლა, იქ არ იყო კანონთმცოდნე მოსამართლე ან მღვდელმთავარი, რომელსაც ჰქონდა უფლებამოსილება, ვინმესთვის სიკვდილი მიესაჯა, თუ მათ განაჩენს მიწის მმართველი არ მოაწერდა ხელს.

23 ახლა მრავალნი, რომლებიც მოწმობდნენ ყოველივე იმის შესახებ, რაც ქრისტესთან იყო დაკავშირებული, რომლებიც თამამად მოწმობდნენ, რომლებიც შეიპყრეს და მოსამართლეებმა ჩუმად დახოცეს; ასე რომ, მათი მკვლელობის ამბავმა მიწის მმართველამდე მათი სიკვდილის შემდეგ მიაღწია.

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

24 ახლა, აჰა, ეს ეწინააღმდეგებოდა მიწის კანონებს, რომ ვინმე სიკვდილით დაესაჯათ, თუ არ ჰქონდათ ამის უფლებამოსილება მიწის მმართველისგან –

25 ამიტომ, ზარაჰემლას მიწაზე მოვიდა საჩივარი მიწის მმართველთან იმ მოსამართლეების წინააღმდეგ, რომლებმაც კანონის საწინააღმდეგოდ, უფლის წინასწარმეტყველებს სიკვდილი მიუსაჯეს.

26 ახლა, იყო ასე, რომ ისინი შეიპყრეს და მოსამართლესთან მიიყვანეს, რათა ჩადენილი დანაშაულისთვის გაესამართლებინათ, ხალხის მიერ დაწესებული კანონის შესაბამისად.

27 ახლა, იყო ასე, რომ იმ მოსამართლეებს ჰყავდათ მრავალი მეგობარი და ნათესავი; და დანარჩენი, დიახ, ყველა კანონმცოდნე და მღვდელმთავარი, ერთად შეიკრიბა და შეუერთდა იმ მოსამართლეების ნათესავებს, რომლებიც კანონის შესაბამისად უნდა გაესამართლებინათ.

28 და მათ ერთმანეთში დადეს აღთქმა, დიახ ის აღთქმა, რომელიც ძველად იქნა მოცემული, აღთქმა, რომელიც ეშმაკის ხელშეწყობით იქნა მოცემული, რათა ყოველნაირი სამართლიანობის წინააღმდეგ გაერთიანებულიყვნენ.

29 ამიტომ, ისინი გაერთიანდნენ უფლის ხალხის წინააღმდეგ და აღთქმა დადეს, რომ მათ გაანადგურებდნენ და მკვლელობაში მსჯავრდებულებს გამოიხსნიდნენ მართლმსაჯულების ხელიდან, რომელიც უნდა აღსრულებულიყო კანონის შესაბამისად.

30 და მათ უგულებელყვეს საკუთარი ქვეყნის კანონი და უფლებები; და ერთმანეთს აღუთქვეს, მმართველი გაენადგურებინათ და მიწაზე მეფე დაენიშნათ, რათა მიწა აღარ ყოფილიყო თავისუფალი, არამედ მეფეებს დამორჩილებოდა.

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

3 ნეფი 7

- 1 ახლა, აჰა, მე დაგანახებთ, რომ მათ ვერ შეძლეს იმ მიწაზე მეფის დანიშვნა, მაგრამ ამავე წელს, დიახ, ოცდამეათე წელს, მათ გაანადგურეს მოსამართლის სავარძელზე, დიახ, მოკლეს, მიწის მთავარი მოსამართლე.
- 2 და ხალხი გაიყო ერთიმეორის წინააღმდეგ და ტომებით გაემიჯნენ ერთმანეთს, ყოველი ადამიანი საკუთარი ოჯახის ტომისა და მეგობრების მიხედვით; და ამგვარად, მათ გაანადგურეს იმ მიწის ხელისუფლება.
- 3 და ყოველმა ტომმა დაინიშნა საკუთარი ბელადი ან წინამძღოლი; და ამგვარად, ისინი ტომებად და ტომების წინამძღოლებად იქცნენ.
- 4 ახლა, აჰა, იქ არ იყო ისეთი ადამიანი, რომელსაც არ ჰყავდა დიდი ოჯახი, მრავალი ნათესავი და მეგობარი, ამიტომ, მათი ტომები ძალზედ მრავალრიცხოვანნი გახდნენ.
- 5 ახლა, ყოველივე ეს მოხდა და მათ შორის ჯერჯერობით არ იყო ომები; და ყოველი ეს ურჯულოება მათ თავს დაატყდათ იმის გამო, რომ საკუთარი თავი სატანის ძალას დაუმორჩილეს.
- 6 და განადგურდა სახელმწიფო მართვის წესები, იმათი მეგობრებისა და ნათესავების საიდუმლო შეთქმულების გამო, რომლებმაც დახოცეს წინასწარმეტყველები.
- 7 და მიწაზე მათ დიდი დაპირისპირება გამოიწვიეს, ისეთი, რომ ხალხის უფრო სამართლიანი ნაწილიდან თითქმის ყველა ბოროტად იქცა; დიახ, მათ შორის სულ რამდენიმე სამართლიანი ადამიანი დარჩა.
- 8 ამგვარად, არ გავიდა ექვსი წელი მას შემდეგ, რაც ხალხის უმეტესმა ნაწილმა ზურგი აქცია საკუთარ სამართლიანობას, ისე, როგორც ძალი უბრუნდება თავის ნარწყევსა და როგორც ღორი – ტალახში გორაობას.
- 9 ახლა ეს საიდუმლო შეთქმულება, რომელმაც ამდენი ურჯულოება მოავლინა ხალხზე, ერთად შეიკრიბა და წინამძღოლად დანიშნა ადამიანი, რომელსაც სახელად იაკობი ერქვა;

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, insomuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

10 და თავიანთი მეფე უწოდა; მაშასადამე, იგი გახდა ამ ბოროტი დაჯგუფების მეფე; და იგი იყო ერთ-ერთი მთავართაგანი, რომელმაც ხმა მისცა იმ წინასწარმეტყველთა საწინააღმდეგოდ, რომლებიც იესოზე მოწმობდნენ.

11 და იყო ასე, რომ ისინი რაოდენობით არ იყვნენ იმდენნი იმ ხალხთა ტომებივით, რომლებიც გაერთიანებულნი იყვნენ, თუ არ ჩავთვლით იმას, რომ მათმა წინამძღოლებმა საკუთარი წესები დაამყარეს თავიანთი ტომებისთვის; მიუხედავად ამისა, ისინი მტრები იყვნენ; მიუხედავად იმისა, რომ არ იყვნენ სამართლიანი ხალხი, მაინც ერთიანად სძულდათ ისინი, რომლებმაც აღთქმა დადეს ხელისუფლების დასამხობად.

12 ამიტომ, იაკობმა, იხილა რა, რომ მათი მტრები მათზე უფრო მრავალრიცხოვანნი იყვნენ, იყო რა დაჯგუფების მეფე, უბრძანა თავის ხალხს, გაქცეულიყვნენ მიწის ჩრდილოეთ ნაწილში და იქ აეშენებინათ თავიანთი სამეფო, სანამ განდგომილები არ შეუერთდებოდნენ (ვინაიდან იგი პირფერი სიტყვით ამხნევებდა მათ, რომ იქნებოდა მრავალი განდგომილი) და საკმარისად არ გაძლიერდებოდნენ ხალხის ტომებთან საბრძოლველად; და ასეც მოიქცნენ.

13 და ისე სწრაფად მიდიოდნენ, რომ შეუძლებელი იყო მათი შეკავება იქამდე, სანამ მიუწვდომელნი არ გახდნენ ხალხისთვის. და ასე დასრულდა ოცდამეათე წელი; და ასეთი იყო ნეფის ხალხის საქმენი.

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

14 და იყო ასე, რომ ოცდამეთერთმეტე წელს ისინი ტომებად იყვნენ დაყოფილნი, ყოველი ადამიანი შესაბამისად საკუთარი ოჯახისა, ნათესავებისა და მეგობრების მიხედვით; ამისდა მიუხედავად, ისინი შეთანხმდნენ, რომ არ წავიდოდნენ ერთმანეთის წინააღმდეგ საომრად; მაგრამ არ იყვნენ გაერთიანებულნი თავიანთი კანონებითა და მმართველობის წესით, რადგან ჩამოყალიბდნენ მათი მეთაურთა და წინამძღოლთა თვალთახედვის შესაბამისად. მაგრამ, დააწესეს ძალზედ მკაცრი კანონი, რომ ერთი ტომი არ ხელყოფდა მეორეს, ასე რომ, გარკვეულ წილად მათ მშვიდობა ჰქონდათ მიწაზე; ამისდა მიუხედავად, მათი გულები შეტრიალდნენ უფლის, თავიანთი ღმერთისგან და მათ ჩაქოლეს წინასწარმეტყველები და გააძევეს ისინი თავიანთი გარემოცვიდან.

15 და იყო ასე: ნეფი, გამოეცხადნენ რა ანგელოზები და უფლის ხმა, იხილა ანგელოზები და იყო თვითმხილველი და მიეცა ძალა, ჩასწვდომოდა ქრისტეს მსახურებას და ასევე იყო მათი სამართლიანობიდან სიბოროტისა და სისაძაგლისკენ სწრაფი უკუსვლის თვითმხილველი;

16 ამიტომ, იყო რა მათი გულქვაობითა და გონების სიბრმავეთ დამწუხრებული, იმავე წელს მივიდა მათთან და დაიწყო თამამად მოწმობა მონანიებასა და ცოდვების მიტევებაზე უფალ იესო ქრისტეში რწმენის მეშვეობით.

17 და ასწავლა მათ მრავალი რამ; და ყველაფერი ვერ დაიწერება და მხოლოდ ნაწილის დაწერა არ იქნებოდა საკმარისი, ამიტომ ეს ამ წიგნში არ ჩაიწერა. და ნეფი ასწავლიდა ძალითა და დიდი უფლებამოსილებით.

18 და იყო ასე, რომ მასზე განრისხდნენ იმის გამო, რომ იგი მათზე უფრო მეტ ძალას ფლობდა, რადგან შეუძლებელი იყო, რომ არ ერწმუნათ მისი სიტყვების, რამეთუ იმდენად დიდი იყო მისი რწმენა უფალ იესო ქრისტეში, რომ ანგელოზები მას ყოველდღიურად ემსახურებოდნენ.

19 და იესოს სახელით იგი აძევებდა ეშმაკებსა და უწმინდურ სულებს; საკუთარი ძმაც კი აღადგინა მკვდრეთით მას შემდეგ, რაც ხალხმა იგი ჩაქოლვით მოკლა.

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;

Therefore, being grieved for the hardness of their hearts and the blindness of their minds—went forth among them in that same year, and began to testify, boldly, repentance and remission of sins through faith on the Lord Jesus Christ.

And he did minister many things unto them; and all of them cannot be written, and a part of them would not suffice, therefore they are not written in this book. And Nephi did minister with power and with great authority.

And it came to pass that they were angry with him, even because he had greater power than they, for it were not possible that they could disbelieve his words, for so great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels did minister unto him daily.

And in the name of Jesus did he cast out devils and unclean spirits; and even his brother did he raise from the dead, after he had been stoned and suffered death by the people.

- 20 ხალხმა ეს იხილა და გახდა ამის მოწმე და განრისხებულნი იყვნენ მისი ძალის გამო; და მან ასევე მოახდინა მრავალი სხვა სასწაული ხალხის თვალწინ, იესოს სახელით.
- 21 და იყო ასე, რომ ჩაიარა ოცდამეთერთმეტე წელმა და იყო მხოლოდ რამდენიმე, ვინც უფლის რწმენაში მოიქცა; მაგრამ, რომლებიც მოქცეულ იქნენ, ჭეშმარიტად ავლენდნენ ხალხის წინაშე, რომ მათ მოევლინათ ღმერთის ძალა და სული – იესო ქრისტეში მყოფი, რომლისაც მათ სწამდათ.
- 22 და ისინი, რომელთაგანაც ეშმაკები გააძევეს და განიკურნენ თავიანთი ავადმყოფობისა და უძლურებისგან, ჭეშმარიტად ავლენდნენ ხალხის წინაშე, რომ ღმერთის სულმა მათზე იმოქმედა და ისინი განიკურნენ; ასევე ანახებდნენ ნიშნებსა და ხალხში ახდენდნენ ზოგიერთ სასწაულს.
- 23 ასე ჩაიარა ოცდამეთორმეტე წელმა. და ნეფი დაღადავდა ხალხისათვის ოცდამეცამეტე წლის დასაწყისშიც; და იგი ქადაგებდა მონანიებას და ცოდვების მიტევებას.
- 24 ახლა, მე მსურს, ასევე შეგახსენოთ, რომ იქ არ იყო არცერთი, რომელმაც მოინანია და არ იყო წყლით მონათლული.
- 25 ამიტომ, ნეფიმ მამაკაცები აკურთხა ამ მსახურებისთვის, რათა ყველანი, რომლებიც მათთან მივლენ, წყლით მოინათლონ და ეს, როგორც მაგალითი და მოწმობა ღმერთისა და ხალხის წინაშე, რომ მათ მოინანიეს და მიიღეს თავიანთი ცოდვების მიტევება.
- 26 და იყვნენ მრავალნი ამ წლის დასაწყისში, რომლებიც მოსანანიებლად მოინათლნენ; და ასე ჩაიარა ამ წლის უმეტესმა ნაწილმა.

And the people saw it, and did witness of it, and were angry with him because of his power; and he did also do many more miracles, in the sight of the people, in the name of Jesus.

And it came to pass that the thirty and first year did pass away, and there were but few who were converted unto the Lord; but as many as were converted did truly signify unto the people that they had been visited by the power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in whom they believed.

And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commencement of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

3 ნეფი 8

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ ჩვენი ჩანაწერების შესაბამისად – და ჩვენ ვიცით, რომ ჩვენი ჩანაწერები არის ჭეშმარიტი, რადგან, აჰა, ამ ჩანაწერებს აწარმოებდა მართალი ადამიანი, ვინაიდან მან მრავალი სასწაული ჭეშმარიტად მოახდინა იესოს სახელით; და არ არსებობდა არავინ, რომელიც მოახდენდა სასწაულს იესოს სახელით, თუ არ იქნებოდა მთლიანად განწმენდილი საკუთარი ურჯულოებისგან –
- 2 და ახლა, იყო ასე, რომ თუ ამ ადამიანმა არ დაუშვა შეცდომა ჩვენი დროის გამოთვლაში, გავიდა ოცდამეცამეტე წელი;
- 3 და ხალხმა დიდი სიწრფელით დაიწყო ლოდინი იმ ნიშნისა, რომელიც მათ ლამანიელმა წინასწარმეტყველმა, სამუელმა, აუწყა, დიახ, იმ ჟამისთვის, როდესაც მიწის პირს ბნელეთი დაფარავდა სამი დღის განმავლობაში.
- 4 და ხალხს შორის წამოიჭრა დიდი ეჭვი და კამათი, ამდენი ნიშნის მიუხედავად, რომელიც იყო მოცემული.
- 5 და იყო ასე: ოცდამეთოთხმეტე წელს, პირველ თვესა და მეოთხე დღეს, ამოვარდა საშინელი ქარიშხალი, ისეთი, როგორიც არასდროს არ ენახათ მთელ მიწაზე.
- 6 და იყო ასევე დიდი და საშინელი გრიგალი; და საშინელი ჭექა-ქუხილი, ისეთი, რომ შეაზანზარა მთელი დედამიწა, თითქოს ლამობდა შუაზე გაკობას.
- 7 და იყო ძალზედ მკვეთრი ელვა, ისეთი, როგორც არასდროს ენახათ მთელ მიწაზე.
- 8 და ქალაქ ზარაჰემლას ცეცხლი გაუჩნდა.
- 9 და ქალაქი მორონი ჩაიძირა ზღვის სიღრმეებში და მისი მაცხოვრებლები დაიხრჩვნენ.
- 10 და მიწა დაეყარა ქალაქ მორონიჰას და ქალაქის ადგილზე დიდი მთა წარმოიშვა.
- 11 და დიდი და საშინელი განადგურება იყო სამხრეთის მიწაზე.

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

- 12 მაგრამ, აჰა, უფრო დიდი და საშინელი განადგურება დაატყდა ჩრდილოეთ მიწას; რადგან, აჰა, მთელი მიწის პირი შეიცვალა ქარიშხლისა და გრიგალისგან, ჭექა-ქუხილისა და ელვისგან და მთელ დედამიწაზე მიწისძვრებისგან;
- 13 და შარავები დაინგრა და გაფუჭდა სწორი გზები და მრავალი გლუვი ზედაპირი გახდა უხეში.
- 14 და მრავალი დიდი და თვალსაჩინო ქალაქი ჩაიძირა და მრავალი დაიწვა და მრავალი ზანზარებდა იქამდე, სანამ შენობები მიწაზე არ დაეცა და არ დაიხოცნენ მაცხოვრებლები და ადგილები დარჩა გაპარტახებული.
- 15 და იყო გადარჩენილი ქალაქები; მაგრამ ძალზედ მძიმედ დაზიანდა და იქ იყო მრავალი დახოცილი.
- 16 და ზოგიერთნი გრიგალმა გაიტაცა; საით წაიღო – არავინ იცის, გარდა იმისა, რომ ისინი გატაცებულ იქნენ.
- 17 ამგვარად, მთელი დედამიწის პირი დამახინჯდა ქარიშხლებისა და ჭექა-ქუხილების, ელვებისა და დედამიწაზე მიწისძვრების გამო.
- 18 და აჰა, ლოდები შუაზე იყო გაკობილი; ისინი დამსხვრეული იყო მთელი დედამიწის პირზე ისე, რომ მათ ნამტვრევებს პოულობდნენ ნაპრალებსა და ბზარებში მთელი მიწის პირზე.
- 19 და იყო ასე, რომ როდესაც შეწყდა ჭექა-ქუხილი, ელვა და ქარიშხალი, ქარბუქი და დედამიწაზე მიწისძვრები – რადგან, აჰა, ისინი გრძელდებოდა თითქმის სამი საათის განმავლობაში; და ზოგიერთი ამბობდა, რომ ეს გრძელდებოდა უფრო დიდ ხანს, ამისდა მიუხედავად, ყოველი ეს დიდი და საშინელი რამ მოხდა თითქმის სამი საათის განმავლობაში და შემდეგ, აჰა, მიწის პირზე სიბნელე იყო მოფენილი.
- 20 და იყო ასე, რომ უკუნი სიბნელე იყო მთელი მიწის პირზე, ისეთი, რომ მაცხოვრებლები, რომლებიც მიწაზე არ დაეცნენ, ბნელეთის ბურუსს გრძნობდნენ;

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough.

And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate.

And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain.

And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away.

And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunderings, and the lightnings, and the quaking of the earth.

And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, insomuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.

And it came to pass that when the thunderings, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.

And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, insomuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;

- 21 და სიბნელის გამო ვერ ანათებდა შუქი, ვერც სანთლებითა და ვერც ჩირადნებით; ვერც ცეცხლს ანთებდნენ თავიანთი კარგი და ძალზედ გამომშრალი შეშით, ასე რომ ვერანაირი შუქი ვერ ანათებდა.
- 22 და არ ჩანდა არანაირი შუქი არც ცეცხლისგან, არც რაიმე მკრთალი ნათება, არც მზისა და არც მთვარისა და არც ვარსკვლავების, რადგან ასეთი სქელი იყო ბნელეთის ბურუსი, რომელიც მოეფინა მიწის პირს.
- 23 და იყო ასე, რომ ეს გრძელდებოდა სამი დღის განმავლობაში, რომ არანაირი შუქი არ ჩანდა და მთელ ხალხში განუწყვეტლივ დიდი გლოვა და კვნესა და ტირილი იყო; დიახ, მწარე იყო ხალხის ტირილი, მათზედ მოვლენილი ბნელეთისა და დიდი განადგურების გამო.
- 24 ერთ ადგილზე ისმოდა, როგორ ტიროდნენ სიტყვებით: ამ დიდ და საშინელ დღემდე რომ მოგვენანიებინა, ჩვენი ძმები შენდობილნი იქნებოდნენ და არ დაიწვებოდნენ იმ დიდ ქალაქში, ზარაჰემლაში.
- 25 და მეორე ადგილზე ისმოდა, როგორ ტიროდნენ და გლოვობდნენ სიტყვებით: ამ დიდ და საშინელ დღემდე რომ მოგვენანიებინა და არ დაგვეხოცა და არ ჩაგვექოლა წინასწარმეტყველები და არ გაგვეძევიებინა, მაშინ შენდობილნი იქნებოდნენ ჩვენი დედები და ჩვენი ლამაზი ქალიშვილები და ჩვენი შვილები გადარჩებოდნენ და არ დაიმარხებოდნენ იმ დიდ ქალაქში, მორონიჰაში. და ასეთი დიდი და საშინელი იყო ხალხის კვნესა.

And there could be no light, because of the darkness, neither candles, neither torches; neither could there be fire kindled with their fine and exceedingly dry wood, so that there could not be any light at all;

And there was not any light seen, neither fire, nor glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the stars, for so great were the mists of darkness which were upon the face of the land.

And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

3 ნეფი 9

- 1 და იყო ასე, რომ ხმა მოესმა დედამიწის ყველა მცხოვრებს, მთელი მიწის პირზე, მღალადებელი:
 - 2 ვარამი, ვარამი, ვარამი ამ ხალხს, ვარამი მთელი დედამიწის მცხოვრებთ, თუ არ მოინანიებენ; ვინაიდან ეშმაკი იცინის და მისი ანგელოზები ხარობენ, ჩემი ხალხის ლამაზი ვაჟებისა და ქალიშვილების დახოცვის გამო; და ისინი დაეცნენ მათი ურჯულოებისა და სისაძაგლის გამო!
 - 3 აჰა, ეს დიდი ქალაქი, ზარაჰემლა, ცეცხლით დავწვი და ასევე მისი მცხოვრებნიც.
 - 4 და აჰა, მე დავუშვი, რომ ეს დიდი ქალაქი, მორონი, ჩაძირულიყო ზღვის სიღრმეებში და რომ მისი მცხოვრებნი ჩამხრჩვალყვნენ.
 - 5 და აჰა, ეს დიდი ქალაქი, მორონიჰა, დავფარე მიწით და ასევე მისი მცხოვრებნიც, რათა დამეფარა მათი ურჯულოება და სისაძაგლე ჩემი მზერისგან, რათა წინასწარმეტყველთა და წმინდანთა სისხლი მათ წინააღმდეგ ჩემთან მეტად აღარ მოსულიყო.
 - 6 და აჰა, დავუშვი, რომ ქალაქი გილგალი მიწაში ჩაფლულიყო და მისი მცხოვრებნი ჩამარხულიყვნენ მიწის სიღრმეში;
 - 7 დიახ, ქალაქი ონიჰა და მისი მცხოვრებნი და ქალაქი მოკუმი და ასევე მისი მცხოვრებნიც, ქალაქი იერუსალიმი და ასევე მისი მცხოვრებნიც; და დავუშვი, რომ წყლები დატბორილიყო მათ ადგილას, რათა დამეფარა მათი სიბოროტენი და სისაძაგლენი ჩემი მზერისგან და წინასწარმეტყველთა და წმინდანთა სისხლი მათ წინააღმდეგ ჩემთან მეტად აღარ მოსულიყო.
 - 8 და აჰა, ქალაქი გადიანდი, ქალაქი გადიომნა, ქალაქი იაკობი და ქალაქი გიმგიმნო – დავუშვი, რომ ჩაძირულიყვნენ ყოველივე ესენი და მათ ადგილზე გორაკები და ველები გადაშლილიყო და მათი მცხოვრებნი მიწისქვეშ დავმარხე, რათა დამეფარა მათი სიბოროტე და სისაძაგლე ჩემი მზერისგან და წინასწარმეტყველთა და წმინდანთა სისხლი მათ საწინააღმდეგოდ ჩემთან მეტად აღარ მოსულიყო.

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocom and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimgimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

9 და აჰა, ეს დიდი ქალაქი, იაკობუგათი, რომელიც დასახლებული იყო მეფე იაკობის ხალხით, დავეუზი, რომ ცეცხლში დამწვარიყო მათი ცოდვებისა და სიბოროტის გამო, რომელიც აღემატებოდა დედამიწის ყველა სიბოროტეს მათი საიდუმლო მკვლევლობებისა და შეთქმულებების გამო; რადგან მათ გაანადგურეს ჩემი ხალხის მშვიდობა და ამ მიწის ხელისუფლება, ამიტომ ვბრძანე, ცეცხლში დამწვარიყვნენ, რათა გამენადგურებინა ჩემი მზერისგან, რათა წინასწარმეტყველთა და წმინდანთა სისხლი მათ წინააღმდეგ ჩემთან აღარ მოსულიყო.

10 აჰა, ქალაქი ლამანი, ქალაქი იოში, ქალაქი გადი და ქალაქი კიშკუმენი – დავეუზი, რომ ცეცხლში დამწვარიყო და მათი მცხოვრებნიც, თავიანთი სიბოროტის – წინასწარმეტყველთა გაძევებისა და მათი ჩაქოლვის გამო, რომლებიც გამოვავაზენე, რათა მათთვის ეუწყებინათ მათი სიბოროტისა და სისაძაგლის შესახებ.

11 და ვინაიდან მათ ისინი ყველანი გააძევეს, რომ არცერთი სამართლიანი აღარ დარჩა მათ შორის, მე მოვავლინე ცეცხლი და ისინი გავანადგურე, რათა მათი სიბოროტე და სისაძაგლე ჩემი მზერისგან იყოს დაფარული, რათა წინასწარმეტყველთა და წმინდანთა სისხლმა, რომლებიც მე მათთან გამოვავაზენე, მიწიდან არ შემომბტირონ მათ წინააღმდეგ.

12 და მრავალი ნგრევა დავეუზი ამ მიწაზე და ამ ხალხზე, მათი სიბოროტისა და სისაძაგლის გამო.

13 თქვენ ყველა, ვინც დაგინდეთ, რადგან უფრო სამართლიანნი იყავით, ვიდრე ისინი, ნუთუ არ მობრუნდებით და არ მოინანიებთ თქვენს ცოდვებს და არ მოიქცევით, რათა შევძლო თქვენი განკურნება?

14 დიახ, ჭეშმარიტად გეუბნებით, თუ მოხვალთ ჩემთან – გექნებათ მარადიული სიცოცხლე. აჰა, ჩემი მოწყალე ხელი გამოწვდილია თქვენკენ და რომელიც მოვა – მივიღებ; და კურთხეულნი არიან ისინი, რომლებიც ჩემთან მოდიან.

15 აჰა, მე ვარ იესო ქრისტე, ძე ღვთისა. მე შევქმენი ზეცა და დედამიწა და ყველაფერი, რაც არის მათზედ. მე ვიყავი მამასთან დასაბამიდანვე. მე ვარ მამაში და მამა არის ჩემში; და თავისი სახელი მამამ განადიდა ჩემში.

And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

- 16 მოვედი ჩემიანებთან და ჩემიანებმა არ მიმიღეს. და აღსრულდა წმინდა წერილი ჩემი მოსვლის შესახებ.
- 17 და რომლებმაც მიმიღეს – ნება ვუბოძე, იქცნენ ღვთის შვილებად; და ასევე ვუბოძებ ნებას ყოველს, რომელიც ჩემს სახელს იწამებს, რადგან, აჰა, ჩემგან მოდის გამოსყიდვა და ჩემში აღსრულდა მოსეს რჯული.
- 18 მე ვარ ამა ქვეყნის სინათლე და სიცოცხლე. მე ვარ ალფა და ომეგა, დასაწყისი და დასასრული.
- 19 და თქვენ, ჩემთვის შესაწირად, ადარ დაღვრით სისხლს; დიახ, თქვენი მსხვერპლშესაწირი და სრულად დასაწველი შეწყდება, რადგან არ მივიღებ თქვენს მსხვერპლშესაწირსა და სრულად დასაწველს.
- 20 და მომიტანთ მსხვერპლშესაწირად მოდრეკილ გულსა და მომნანიებელ სულს. და ვინც მოვა ჩემთან მოდრეკილი გულითა და მომნანიებელი სულით, მას მოვნათლავ ცეცხლითა და სულიწმინდით, როგორც ლამანიელები, მათი მოქცევის უამს ჩემში რწმენისთვის, მონათლულ იქნენ ცეცხლითა და სულიწმინდით და მათ ეს არ იცოდნენ.
- 21 აჰა, მე მოვედი ამქვეყნად, რათა მოვუტანო ქვეყანას გამოსყიდვა და გადავარჩინო ქვეყანა ცოდვისგან.
- 22 ამიტომ, ვინც მოინანიებს და ჩემთან მოვა, როგორც პატარა ბავშვი – მივიღებ, რადგან ასეთებისაა ღვთის სასუფეველი. აჰა, ასეთებისთვის შევწირე სიცოცხლე და კვლავ უკან დავიბრუნე; ამიტომ, მოინანიეთ და ჩემთან მოდით, დედამიწის კიდენო და გადარჩით.

I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

3 ნეფი 10

- 1 და ახლა, აჰა, იყო ასე: მიწის მთელმა ხალხმა მოისმინა ეს სიტყვები და ამის მოწმე გახდა. და ამ სიტყვების შემდეგ სიჩუმე ჩამოდგა მიწაზე მრავალი საათის განმავლობაში;
- 2 რადგან იმდენად დიდი იყო ხალხის გაოცება, რომ მათ შეწყვიტეს გოდება და მოთქმა ნათესავების დაკარგვის გამო, რომლებიც დახოცილ იქნენ; ამიტომ, სიჩუმე ჩამოდგა მთელ მიწაზე მრავალი საათის განმავლობაში.
- 3 და იყო ასე, რომ ხალხს კვლავ მიმართა ხმამ და მთელმა ხალხმა მოისმინა და იყო მოწმე სიტყვებისა:
- 4 თქვენ, ხალხო ამ დიდი ქალაქებისა, რომლებიც დაეცა, რომელნიც ხართ იაკობის შთამომავლები, დიახ, რომლებიც მიეკუთვნებით ისრაელის სახლს, რამდენჯერ გკრიბავდით ისე, როგორც კრუხი იკრებს წიწილებს საკუთარი ფრთების ქვეშ და გკვებავდით.
- 5 და კვლავ, რამდენჯერ უნდა შემეკრიბეთ ისე, როგორც კრუხი იკრებს თავის წიწილებს საკუთარი ფრთების ქვეშ, დიახ, ისრაელის სახლის ხალხო, რომლებიც დაეცით; დიახ, ისრაელის სახლის ხალხო, იერუსალიმში მცხოვრებნო, ასევე როგორც თქვენ, დაცემულნო; დიახ, რამდენჯერ უნდა შემეკრიბეთ ისე, როგორც კრუხი იკრებს წიწილებს, მაგრამ თქვენ ეს არ ისურვეთ.
- 6 თქვენ, ისრაელის სახლო, რომლებიც დაგინდეთ, რამდენჯერ უნდა შეგკრიბოთ ისე, როგორც კრუხი იკრებს წიწილებს საკუთარი ფრთების ქვეშ, თუ მოინანიებთ და გულის მთელი მოწადინებით დამიბრუნდებით.
- 7 მაგრამ თუ არა, ისრაელის სახლო, თქვენი საცხოვრებელი ადგილები გავერანდება იმ დრომდე, სანამ არ აღსრულდება თქვენს მამებთან დადებული აღთქმა.
- 8 და ახლა, იყო ასე: ხალხის ამ სიტყვების მოსმენის შემდეგ, აჰა, მათ კვლავ დაიწყეს კვნესა და მოთქმა თავიანთი ნათესავებისა და მეგობრების დაკარგვის გამო.

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

- 9 და იყო ასე, რომ ამ სამმა დღემ ჩაიარა. და ეს იყო დილით – მიწის პირიდან გაიფანტა ბნელეთი და მიწამ შეწყვიტა კანკალი და კლდეებმა შეწყვიტეს მსხვრევა, შეწყდა საშინელი კვნესა და ჩაიარა მღელვარების ყველა ხმამ.
- 10 და კვლავ შეერთდა მიწა, რომ გამყარებულიყო; და შეწყდა გლოვა და ტირილი და კვნესა ხალხისა, რომელთა სიცოცხლე დანდობილ იქნა; და მათი გლოვა შეიცვალა სიხარულით და გოდება – დიდებითა და მადლიერებით უფლის, იესო ქრისტეს, მათი გამომსყიდველის, მიმართ.
- 11 და ასე აღსრულდა იმ დროისთვის წმინდა წერილი, რომელზეც წმინდა წინასწარმეტყველები ლაპარაკობდნენ.
- 12 და რომლებიც გადარჩნენ, იყვნენ ხალხის შედარებით სამართლიანი ნაწილი და ესენი იყვნენ, რომლებმაც მიიღეს წინასწარმეტყველები და არ ჩაქოლეს; და არ დაუღვრიათ წმინდანების სისხლი მათ, რომლებიც გადარჩნენ –
- 13 ისინი დაინდეს და არ ჩაიძირნენ და არ დაიხრჩნენ მიწაში; და არ დაიხვრჩნენ ზღვის სიღრმეებში და არ დაიწვნენ ცეცხლში, არც სასიკვდილოდ იქნენ გასრესილნი და არც გრიგალის მიერ გატაცებულნი; ვერც კვამლისა და ბნელეთის ბურუსმა ვერ დასძლია ისინი.
- 14 და ახლა, ვინც კითხულობს, დაე, ჩასწვდეს; მას, ვისაც აქვს წმინდა წერილი, დაე, შეისწავლოს იგი, იხილოს და განსაჯოს, თუ ეს სიკვდილი და განადგურება ცეცხლით, კვამლითა და ქარიშხლით, გრიგალითა და მიწის გახლეჩით, რათა შთაენთქა ისინი და ყოველივე ეს იყო იმისთვის, რომ აღსრულებულიყო მრავალი წმინდა წინასწარმეტყველის წინასწარმეტყველებანი.
- 15 აჰა, მე გეუბნებით: დიახ, მრავალი მოწმობდა ყოველივე ამის შესახებ ქრისტეს მოსვლისას და ისინი დახოცეს, რადგან ამის შესახებ მოწმობდნენ.
- 16 დიახ, წინასწარმეტყველი ზენოსი მოწმობდა ყოველივე ამაზე და ასევე ზენოქიც ლაპარაკობდა ამ მოვლენების შესახებ, ვინაიდან ისინი მოწმობდნენ კერძოდ ჩვენზე, მათი შთამომავლების ნარჩენზე.

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

- 17 აჰა, ჩვენი მამა, იაკობი, ასევე მოწმობდა იოსების შთამომავლობის ნარჩენის შესახებ. და აჰა, ნუთუ არ ვართ იოსების შთამომავლების ნარჩენი? და ყოველივე ეს, რაც მოწმობს ჩვენზე, ნუთუ არ არის ამოტვიფრული სპილენძის ფირფიტებზე, რომლებიც ჩვენმა მამამ, ლეხიმ, წამოიღო იერუსალიმიდან?
- 18 და იყო ასე, რომ ოცდამეთოთხმეტე წლის ბოლოს, აჰა, მე დაგანახებთ თქვენ ნეფის ხალხს, რომელიც დანდობილ იქნა და ასევე მათ, რომლებსაც ეწოდებოდათ ლამანიელები, რომლებიც დანდობილ იქნენ, იყვნენ რა ყველაზე მეტად გამორჩეულნი და მათზედ მრავალი კურთხევა იქნა მოვლენილი ისე, რომ ზეცაში ქრისტეს ამაღლებიდან სულ მალე, იგი მათ ჭეშმარიტად გამოეცხადა –
- 19 დაანახა მათ თავისი სხეული და ემსახურა მათ; და ჩანაწერები მისი მსახურების შესახებ მოცემული იქნება შემდგომში. ამიტომ, ამჟამად მე ვასრულებ ჩემს სიტყვებს.

Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, inasmuch that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

იესო ქრისტე გამოეცხადა ნეფის ხალხს, როდესაც მიწა ბარაქიანზე მრავალნი შეიკრიბნენ და მათ ემსახურა; ასე რომ, იგი მათ გამოეცხადათ.

3 ნეფი 11

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ ნეფის ხალხთაგან იქ მრავალნი ერთად შეიკრიბნენ ტაძრის გარშემო, რომელიც იყო მიწა ბარაქიანზე; და ისინი გაოცებულნი და გაკვირვებულნი უჩვენებდნენ ერთმანეთს იმ დიდ და საოცარ ცვლილებას, რომელიც მოხდა.
- 2 და ასევე საუბრობდნენ იესო ქრისტეზე, რომლის სიკვდილის შესახებაც ნიშანი იქნა მოცემული.
- 3 და იყო ასე, რომ იმ დროს, როდესაც ამგვარად ერთმანეთში საუბრობდნენ, მოესმათ ხმა, თითქოს ზეციდან წამოსული; და მათ გარშემო მიმოიხედეს, რადგან ვერ ჩასწვდნენ ხმას, რომელიც მოესმათ; და ის ხმა არ იყო უხეში, არც ხმამაღალი ხმა არ იყო; მაგრამ, მიუხედავად იმისა, რომ ეს იყო დაბალი ხმა, იგი მათ სიღრმეში ჩასწვდა ისე, რომ არ დარჩა მათი სხეულის არცერთი ნაწილი, რომ არ აეთრთოლებინა; დიახ, ის სულშიც კი ჩასწვდა მათ და გული დაუნთო.
- 4 და იყო ასე: მათ კვლავ მოესმათ ხმა, და მას ვერ ჩასწვდნენ.
- 5 და კვლავ, მესამეჯერ, მოესმათ ხმა და გახსნეს ყურები, რათა ის გაეგონათ; და მზერა ხმისკენ ჰქონდათ მიპყრობილი; და მტკიცედ შესცქეროდნენ ზეცას, საიდანაც ხმა მოდიოდა.
- 6 და აჰა, მესამე ჯერზე, ჩასწვდნენ ხმას, რომელიც ესმოდათ; და მან უთხრა მათ:
- 7 აჰა, ჩემი საყვარელი ძე, რომელიც მოვიწონე, რომელშიც ვადიდე სახელი ჩემი – უსმინეთ მას.

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

3 Nephi 11

And now it came to pass that there were a great multitude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.

And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.

And it came to pass that while they were thus conversing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it being a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.

And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look steadfastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.

- 8 და იყო ასე: როგორც კი მათ ეს გაიგეს, კვლავ ზეცისკენ მიაპყრეს მზერა; და აჰა, მათ იხილეს ზეციდან ჩამომავალი ადამიანი; და იგი შემოსილი იყო თეთრი სამოსელით; და იგი დაეშვა და მათ შორის დადგა; და მთელ შეკრებილთა მზერა მისკენ იყო მიპყრობილი და ვერ ბედავდნენ ბაგეთა გახსნას, ერთმანეთის მიმართაც კი და არ იცოდნენ, რას ნიშნავდა ეს, რადგან ეგონათ, რომ მათ ანგელოზი გამოეცხადათ.
- 9 და იყო ასე, რომ გაიწოდა ხელი და ხალხს მიმართა სიტყვებით:
- 10 აჰა, მე ვარ იესო ქრისტე, რომლის ამქვეყნად მოსვლაზე წინასწარმეტყველები მოწმობდნენ.
- 11 და აჰა, მე ვარ ამქვეყნის სინათლე და სიცოცხლე; და შევსვი ის მწარე თასი, რომელიც მამამ მიბოძა და განვადიდე მამა, ავიღე რა ამა ქვეყნის ცოდვები, რითიც აღვასრულე მამის ნება ყოველივე ამაში დასაბამიდან.
- 12 და იყო ასე, რომ როდესაც იესომ თქვა ეს სიტყვები, ყველა შეკრებილი მიწაზე დაემხო, რადგან გაახსენდათ, რომ ნაწინასწარმეტყველები იყო მათში, რომ ქრისტე გამოეცხადებოდათ ზეცაში ამაღლების შემდეგ.
- 13 და იყო ასე, რომ უფალმა მიმართა მათ სიტყვებით:
- 14 ადექით და ჩემთან მოდით, რათა შეძლოთ ჩემს ნეკნებზე ხელის შეხება, ასევე, რომ იგრძნოთ ლურსმნების კვალი ჩემს ხელებსა და ტერფებზე, რათა იცოდეთ, რომ ვარ ღმერთი ისრაელისა და ღმერთი მთელი დედამიწის; და მომკლეს ამა ქვეყნის ცოდვებისთვის.
- 15 და იყო ასე, რომ შეკრებილები წინ მივიდნენ და მას ნეკნებზე შეეხნენ და იგრძნეს ლურსმნების კვალი მის ხელებსა და ტერფებზე; და ასე იქცეოდნენ, მიდიოდნენ რა სათითაოდ, სანამ ყოველმა არ იხილა საკუთარი თვალით და არ იგრძნო საკუთარი ხელით და ნამდვილად სცნო და დაამოწმა, რომ ეს არის ის, რომელზეც წერდნენ წინასწარმეტყველები, რომელიც უნდა მოსულიყო.
- 16 და როდესაც ყველანი მივიდნენ და საკუთარი თვალით იხილეს, მათ ერთხმად შეჰღალადეს სიტყვებით:

And it came to pass, as they understood they cast their eyes up again towards heaven; and behold, they saw a Man descending out of heaven; and he was clothed in a white robe; and he came down and stood in the midst of them; and the eyes of the whole multitude were turned upon him, and they durst not open their mouths, even one to another, and wist not what it meant, for they thought it was an angel that had appeared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his hand and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testified shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the world; and I have drunk out of that bitter cup which the Father hath given me, and have glorified the Father in taking upon me the sins of the world, in the which I have suffered the will of the Father in all things from the beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words the whole multitude fell to the earth; for they remembered that it had been prophesied among them that Christ should show himself unto them after his ascension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust your hands into my side, and also that ye may feel the prints of the nails in my hands and in my feet, that ye may know that I am the God of Israel, and the God of the whole earth, and have been slain for the sins of the world.

And it came to pass that the multitude went forth, and thrust their hands into his side, and did feel the prints of the nails in his hands and in his feet; and this they did do, going forth one by one until they had all gone forth, and did see with their eyes and did feel with their hands, and did know of a surety and did bear record, that it was he, of whom it was written by the prophets, that should come.

And when they had all gone forth and had witnessed for themselves, they did cry out with one accord, saying:

17 ოსანა! კურთხეული იყოს უზენაესი ღმერთის სახელი! და ისინი იესოს ფერხით დაეცნენ და თაყვანი სცეს მას.

18 და იყო ასე, რომ მან მიმართა ნეფის (რადგან ნეფი იყო შეკრებილთა შორის) და უბრძანა მას, წინ გამოსულიყო.

19 და ნეფი წამოდგა და წინ გამოვიდა, მუხლი მოიყარა უფლის წინაშე და ტერფებზე ეამბორა.

20 და უფალმა უბრძანა, რომ წამომდგარიყო. და იგი წამოდგა და მის წინაშე დადგა.

21 და უფალმა მას უთხრა: მე გაძლევ ძალაუფლებას, მონათლო ეს ხალხი, როდესაც მე კვლავ ზეცაში ავალ.

22 და უფალმა კვლავ სხვებს მოუხმო და იგივე უთხრა მათ; და უბოძა მათ ნათლობის ძალაუფლება. და მათ უთხრა: ასე მონათლავთ და არ იქნება თქვენ შორის არანაირი კამათი.

23 ჭეშმარიტად გეუბნებით, რომელიც მონანიებს ცოდვებს თქვენი სიტყვების მეშვეობით და მოისურვებს ჩემი სახელით ნათლობას, თქვენ მას მონათლავთ ამგვარად: აჰა, წყალში ჩახვალთ, დადგებით და ჩემი სახელით მონათლავთ მათ.

24 და ახლა, აჰა, ეს არის სიტყვები, რომლებსაც თქვენ იტყვით, მიმართავთ რა მათ საკუთარი სახელით, იტყვით:

25 იესო ქრისტესგან მონიჭებული უფლებამოსილებით, გნათლავ მამისა და ძისა და სულიწმინდის სახელით. ამინ.

26 და შემდეგ, წყალში ჩაუშვებთ მათ და ამოიყვანთ წყლიდან.

27 და ამგვარად, თქვენ მონათლავთ ჩემი სახელით; რადგან, აჰა, ჭეშმარიტად გეუბნებით, რომ მამა, ძე და სულიწმინდა არის ერთი; და მე ვარ მამაში და მამა არის ჩემში და მამა და მე ვართ ერთნი.

28 და მონათლავთ იმისდა მიხედვით, როგორც გიბრძანეთ. და თქვენ შორის არ იქნება დაპირისპირება, როგორც ეს იყო აქამდე; თქვენ შორის არ იქნება დაპირისპირება ჩემი მოძღვრების საკითხებზეც, როგორც ეს იყო აქამდე.

Hosanna! Blessed be the name of the Most High God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did worship him.

And it came to pass that he spake unto Nephi (for Nephi was among the multitude) and he commanded him that he should come forth.

And Nephi arose and went forth, and bowed himself before the Lord and did kiss his feet.

And the Lord commanded him that he should arise. And he arose and stood before him.

And the Lord said unto him: I give unto you power that ye shall baptize this people when I am again ascended into heaven.

And again the Lord called others, and said unto them likewise; and he gave unto them power to baptize. And he said unto them: On this wise shall ye baptize; and there shall be no disputations among you.

Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins through your words, and desireth to be baptized in my name, on this wise shall ye baptize them— Behold, ye shall go down and stand in the water, and in my name shall ye baptize them.

And now behold, these are the words which ye shall say, calling them by name, saying:

Having authority given me of Jesus Christ, I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

And then shall ye immerse them in the water, and come forth again out of the water.

And after this manner shall ye baptize in my name; for behold, verily I say unto you, that the Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the Father, and the Father in me, and the Father and I are one.

And according as I have commanded you thus shall ye baptize. And there shall be no disputations among you, as there have hitherto been; neither shall there be disputations among you concerning the points of my doctrine, as there have hitherto been.

- 29 რადგან ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით, რომ ის, ვისაც აქვს განხეთქილების სული, არ არის ჩემგან, არამედ არის ეშმაკისეული, რომელიც არის მამა განხეთქილებისა და უბიძგებს ადამიანთა გულებს, წყრომით დაუპირისპირდნენ ერთმანეთს.
- 30 აჰა, ეს არ არის ჩემი მოძღვრება – ვუბიძგო ადამიანთა გულებს ერთმანეთის მიმართ წყრომისკენ, არამედ ჩემი მოძღვრებაა – ასეთი რამ უნდა შეწყდეს.
- 31 აჰა, ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით, მე გამოგიცხადებთ ჩემს მოძღვრებას.
- 32 და ეს არის ჩემი მოძღვრება, და ეს არის მოძღვრება, რომელიც მამამ მომცა; და ვმოწმობ მამაზე და ჩემზე მოწმობს მამა და სულიწმინდა მოწმობს მამაზე და ჩემზე; და მე ვმოწმობ, რომ მამა უბრძანებს ყოველ ადამიანს, ყველგან, მოინანიოს და იწამოს ჩემი.
- 33 და გადარჩება, რომელიც მე მიწამებს და მოინათლება; და ესენი არიან, რომლებიც ღვთის სასუფეველს დაიმკვიდრებენ.
- 34 და რომელიც არ მიწამებს და არ მოინათლება, იქნება განწირული.
- 35 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით, რომ ეს არის ჩემი მოძღვრება და ვმოწმობ: ის არის მამისგან და ვინც მიწამებს, იწამებს ასევე მამას; და მას ჩემზე დაუმოწმებს მამა, რადგან მოეკლინება მას ცეცხლითა და სულიწმინდით.
- 36 და ასე დაამოწმებს მამა ჩემზე და სულიწმინდა დაუმოწმებს მას მამისა და ჩემ შესახებ, რადგან მამა, მე და სულიწმინდა ვართ ერთნი.
- 37 და კვლავ გეუბნებით: უნდა მოინანიოთ და პატარა ბავშვებად იქცეთ და მოინათლოთ ჩემი სახელით, სხვაგვარად ყოველივე ამას ვერ მიიღებთ.
- 38 და კვლავ, მე გეუბნებით: უნდა მოინანიოთ და მოინათლოთ ჩემი სახელით და პატარა ბავშვებად იქცეთ, თორემ სხვაგვარად, ვერაფრით ვერ დაიმკვიდრებთ ღვთის სასუფეველს.

For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.

Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.

And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and believe in me.

And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall inherit the kingdom of God.

And whoso believeth not in me, and is not baptized, shall be damned.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.

And again I say unto you, ye must repent, and become as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.

39 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით: ეს არის ჩემი მოძღვრება და რომელიც მასზე ააშენებს, ჩემს კლდეზე ააშენებს და ვერ დასძლევენ მას ჯოჯოხეთის ბჭენი.

40 და ყოველი, ვინც გამოაცხადებს ამაზე მეტს ან ნაკლებს და ჩემს მოძღვრებად წარმოადგენს – ბოროტისგანაა და არ არის ჩემს კლდეზე აშენებული, არამედ აშენებულია ქვიშის საძირკველზე და ჯოჯოხეთის ბჭენი არის ღია, რათა მიიღოს ასეთი, როდესაც მოვა წყალდიდობა და მათზედ დაჰკრავს ქარი.

41 ამიტომ, მიდით ამ ხალხთან და გამოუცხადეთ სიტყვები, რომლებიც მე გითხარით, დედამიწის კიდით კიდემდე.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

3 ნეფი 12

- 1 და იყო ასე, რომ როდესაც იესომ უთხრა ეს სიტყვები ნეფის და მათ, რომლებსაც მოუხმომო (მათი რაოდენობა, რომლებსაც მოუხმომო და რომლებმაც მიიღეს ნათლობის ძალა და უფლებამოსილება იყო თორმეტი) და აჰა, მან ხელი გაიწოდა შეკრებილებისკენ და შეჰლადა მათ სიტყვებით: კურთხეულნი ხართ, თუ ყურს დაუგდებთ ამ თორმეტის სიტყვებს, რომლებიც თქვენგან ამოვირჩიე, რათა გემსახურონ და იყვნენ თქვენი მსახურნი; და მათ ვუბოძე ძალაუფლება – წყლით მოგნათლონ; და წყლით ნათლობის შემდეგ, აჰა, მე მოგნათლავთ ცეცხლითა და სულიწმინდით, ამიტომ, კურთხეულნი ხართ, თუ მიწამებთ და მოინათლებით მას შემდეგ, რაც მიხილეთ და იცით, რომ ვარსებობ.
- 2 და კიდევ, მეტად კურთხეულნი არიან, რომლებიც იწამებენ თქვენს სიტყვებს, თქვენი დამოწმების გამო, რომ მე მიხილეთ და იცით, რომ ვარსებობ. დიახ, კურთხეულნი არიან ისინი, რომლებიც იწამებენ თქვენს სიტყვებს და მოიყრიან მუხლს ღრმა თავმდაბლობით და მოინათლებიან, რადგან ეწვევათ ცეცხლი და სულიწმინდა და მიიღებენ ცოდვების მიტევებას.
- 3 დიახ, ნეტარ არიან ღარიბნი სულით, რომლებიც ჩემთან მოდიან, ვინაიდან მათია ცათა სასუფეველი.
- 4 და კიდევ: ნეტარ არიან მგლოვიარენი, ვინაიდან ნუგეშცემულნი იქნებიან.
- 5 და ნეტარ არიან თვინიერნი, ვინაიდან დაიმკვიდრებენ ქვეყანას.
- 6 და ნეტარ არიან სამართლიანობისთვის მშვიერ-მწყურვალნი, ვინაიდან აღივსებიან სულიწმინდით.
- 7 და ნეტარ არიან მოწყალენი, ვინაიდან წყალობას ჰპოვებენ.
- 8 და ნეტარ არიან გულით სუფთანი, ვინაიდან ღმერთს იხილავენ.
- 9 და ნეტარ არიან მშვიდობისმყოფელნი, ვინაიდან ღვთის შვილებად იწოდებიან.
- 10 და ნეტარ არიან ჩემი სახელისთვის დევნილნი, ვინაიდან მათია ცათა სასუფეველი.

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

- 11 და ნეტარ ხართ თქვენ, როდესაც ადამიანები გაგლანძღავენ, განგდევნიან და ყოველნაირ ბოროტს იტყვიან თქვენზე, ჩემ გამო.
- 12 რადგან ძალზედ იხარებთ და დიდად იმხიარულებთ, ვინაიდან დიდი იქნება თქვენი საზღაური ზეცაში; რამეთუ ასევე დევნიდნენ წინასწარმეტყველთ, რომლებიც თქვენამდე იყვნენ.
- 13 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით, იყავით მარილი მიწისა; თუ მარილი გამტკნარდა, მიწა რიღათი დამარილდეს? მარილი იმიერიდან აღარაფრად ივარგებს, მხოლოდ გარეთ უნდა გადაიყაროს კაცთაგან ფეხქვეშ გასათელად.
- 14 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით, იყავით ამ ხალხის სინათლე. მთის წვერზე მდებარე ქალაქი ვერ დაიმალება.
- 15 აჰა, სანთელს რომ აანთებენ, ჭურჭელქვეშ დგამენ? არა, არამედ სასანთლეზე, რომ ყველას გაუნათოს სახლში.
- 16 ამიტომ, დაე, ისე გაანათოს თქვენმა სინათლემ ამ ხალხის წინაშე, რათა ხედავდნენ ისინი თქვენს კეთილ საქმეებს და აღიდებდნენ თქვენს მამას, რომელიც ზეცაშია.
- 17 არ იფიქროთ, რომ რჯულის ან წინასწარმეტყველთა უარსაყოფად მოვედი. მე არ მოვსულვარ უარსაყოფად, არამედ აღსასრულებლად.
- 18 რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით, რჯულის არცერთი იოტა, ანდა არცერთი წერტილი არ გადასულა, არამედ ჩემში ყოველივე ეს აღსრულდა.
- 19 და აჰა, მე გიბოძეთ ჩემი მამის რჯული და მცნებები, რათა ჩემი ირწმუნოთ, რათა მოინანიოთ თქვენი ცოდვები და მოხვიდეთ ჩემთან მოდრეკილი გულითა და მომნანიებელი სულით. აჰა, თქვენ წინაშეა მცნებები და რჯული აღსრულდა.
- 20 ამიტომ, მოდით ჩემთან და გადარჩით; რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით, თუ არ დაიცავთ ჩემს მცნებებს, რომლებიც მე ამჟამად მოგეცით, ვერანაირად ვერ შეხვალთ ცათა სასუფეველში.
- 21 თქვენ გსმენიათ, რა თქვეს ძველად და ეს ასევე დაიწერა თქვენამდე: არა კლა, – და ვინც მოკლავს – ღმერთის განაჩენის თანამდები იქნება;

And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;

For ye shall have great joy and be exceedingly glad, for great shall be your reward in heaven; for so persecuted they the prophets who were before you.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor wherewith shall the earth be salted? The salt shall be thenceforth good for nothing, but to be cast out and to be trodden under foot of men.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

Behold, do men light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light to all that are in the house;

Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father who is in heaven.

Think not that I am come to destroy the law or the prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath not passed away from the law, but in me it hath all been fulfilled.

And behold, I have given you the law and the commandments of my Father, that ye shall believe in me, and that ye shall repent of your sins, and come unto me with a broken heart and a contrite spirit. Behold, ye have the commandments before you, and the law is fulfilled.

Therefore come unto me and be ye saved; for verily I say unto you, that except ye shall keep my commandments, which I have commanded you at this time, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

Ye have heard that it hath been said by them of old time, and it is also written before you, that thou shalt not kill, and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment of God;

22 მე კი გეუბნებით: ვინც განურისხდება საკუთარ ძმას, მისი განაჩენის თანამდები იქნება. და ვინც თავის ძმას ეტყვის: რაკა, – საბჭოს თანამდები იქნება; და ვინც თავის ძმას ეტყვის: სულელო, – ჯოჯოხეთის ცეცხლის თანამდები იქნება.

23 ამიტომ, თუ ჩემთან მოხვალ ან მოისურვებ ჩემთან მოსვლას და გაგახსენდება, რომ შენს ძმას აქვს რაიმე საწინააღმდეგო შენ მიმართ –

24 წადი შენს ძმასთან და ჯერ შეურიგდი შენს ძმას; და შემდეგ მოდი ჩემთან გულის მთელი მოწადინებით და მე მივიღებ.

25 შეურიგდი შენს მტერს სასწრაფოდ, სანამ მასთან ერთად გზას ადგახარ, რომ ვერასდროს შეგიპყროს და საპყრობილეში ვერ ჩაგაგდოს.

26 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნები: იქიდან ვერაფრით გამოხვალ, სანამ უკანასკნელ სენინს არ გადაიხდი. და საპყრობილეში მყოფმა, შეგიძლია გადაიხადო ერთი სენინიც კი? ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნები: არა.

27 აჰა, ძველად დაიწერა: არ იმრუშო;

28 მე კი გეუბნებით, რომ ყოველი, ვინც ქალს ვნებით უყურებს, მან უკვე იმრუშა მასთან გულში.

29 აჰა, მე გაძლევთ მცნებას, არ დაუშვათ, რომ რაიმე აქედან თქვენს გულში შემოვიდეს;

30 ვინაიდან უმჯობესია უარი უთხრათ საკუთარ თავს ყოველივე ამაზე, აიღოთ რა საკუთარი ჯვარი, ვიდრე ჯოჯოხეთში იქნეთ ჩაგდებულნი.

31 ასევე დაიწერა, რომ ვინც ცოლს გაუშვებს, მისცეს მას გაყრილობის მოწმობა.

32 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით, რომ ყოველი, ვინც ცოლს გაუშვებს, სიძვის მიზეზის გარეშე, იგი მას მრუშად აქცევს და ყოველი, ვინც გაშვებულს შეირთავს, მრუშობს.

33 და კიდევ დაწერილია: არ დაიფიცო ტყუილად, არამედ შეასრულე შენი ფიცი უფლის წინაშე;

34 მაგრამ, ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით: სულ არ დაიფიცოთ, არც ცა, რადგან ღვთის ტახტია იგი;

35 არც ქვეყანა, რადგან მის ფეხთა კვარცხლბეკია იგი;

But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.

Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost senine. And while ye are in prison can ye pay even one senine? Verily, verily, I say unto you, Nay.

Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.

Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorce-ment.

Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.

And again it is written, thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

But verily, verily, I say unto you, swear not at all; neither by heaven, for it is God's throne;

Nor by the earth, for it is his footstool;

36 არც საკუთარი თავი დაიფიცო, რადგან ერთი
 ღერი თმის გათეთრება ან გაშავება არ
 შეგიძლია;

37 არამედ, დაე, იყოს თქვენი სიტყვა: კი, კი; არა,
 არა; და რაც ამაზე მეტია, არის ბოროტისგან.

38 და აჰა, დაწერილია, თვალი თვალისა წილ და
 კბილი კბილისა წილ;

39 მაგრამ მე გეუბნებით, წინ ნუ აღუდგებით
 ბოროტს, არამედ თუ ვინმემ მარჯვენა ლოყაში
 გაგაწნას, მეორე ლოყაც მიუშვირე;

40 ვინც მოისურვებს რჯულით შენს განკითხვას,
 და შენი მოსასხამის წაღებას, სამოსელიც თან
 გაატანე მას;

41 ვინც ერთ ათას ნაბიჯზე წაყოლა გაიძულოს,
 ორზე გაყევი.

42 ვინც გთხოვოს – მიეცი და ზურგს ნუ შეაქცევ
 მას, ვისაც შენგან სესხება სურს.

43 და აჰა, ასევე წერია: შეიყვარე მოყვასი შენი
 და შეიძულე მტერი შენი;

44 მაგრამ, აჰა, მე გეუბნებით: გიყვარდეთ
 თქვენი მტრები, დალოცეთ თქვენი მაწყევარნი,
 კეთილი უყავით თქვენს მოძულეთ და ილოცეთ
 თქვენსა მდევენელთა და
 შეურაცმყოფელთათვის;

45 რათა იყოს თქვენი მამის შვილები, რომელიც
 ზეცაშია, რადგან თავისი მზე ამოჰყავს
 ბოროტთა და კეთილთა თავზე.

46 ამიტომ, ყოველივე ის, რაც არის ძველი
 დროიდან, რაც იყო რჯულის ქვეშ, ჩემში
 აღსრულდა.

47 ძველმა ჩაიარა და ყველაფერი განახლდა.

48 ამიტომ, მსურს, იყოს სრულყოფილნი,
 როგორც მე, ან სრულყოფილნი, როგორც
 თქვენი მამა, რომელიც ზეცაშია.

Neither shalt thou swear by thy head, because
 thou canst not make one hair black or white;

But let your communication be Yea, yea; Nay, nay;
 for whatsoever cometh of more than these is evil.

And behold, it is written, an eye for an eye, and a
 tooth for a tooth;

But I say unto you, that ye shall not resist evil, but
 whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn
 to him the other also;

And if any man will sue thee at the law and take
 away thy coat, let him have thy cloak also;

And whosoever shall compel thee to go a mile, go
 with him twain.

Give to him that asketh thee, and from him that
 would borrow of thee turn thou not away.

And behold it is written also, that thou shalt love
 thy neighbor and hate thine enemy;

But behold I say unto you, love your enemies,
 bless them that curse you, do good to them that hate
 you, and pray for them who despitefully use you and
 persecute you;

That ye may be the children of your Father who is
 in heaven; for he maketh his sun to rise on the evil
 and on the good.

Therefore those things which were of old time,
 which were under the law, in me are all fulfilled.

Old things are done away, and all things have be-
 come new.

Therefore I would that ye should be perfect even
 as I, or your Father who is in heaven is perfect.

3 ნეფი 13

- 1 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით: მსურს, ღარიბთათვის გასცეთ მოწყალება; მაგრამ ყურადღებით იყავით, ნუ გასცემთ მოწყალებას ადამიანთა თვალწინ, მათ დასანახად; თორემ ვერ მიიღებთ საზღაურს თქვენი მამისგან, რომელიც ზეცაშია.
- 2 ამიტომ, როდესაც მოწყალებას გასცემთ, ნუ გაახმაურებთ თქვენ წინაშე, როგორც თვალთმაქცი აკეთებენ სინაგოგებსა და ქუჩებში, რათა ხალხმა აქოს ისინი. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მათ უკვე მიიღეს თავიანთი საზღაური.
- 3 თქვენ კი, როდესაც მოწყალებას გასცემთ, თქვენს მარცხენას ნუ ეცოდინება, რას აკეთებს თქვენი მარჯვენა;
- 4 რათა მოწყალება თქვენი დაფარულში იყოს; და მამათქვენი, რომელიც ხედავს დაფარულში, მოგიზღავთ ცხადად.
- 5 და როდესაც ლოცულობთ, ნუ იქნებით, როგორც თვალთმაქცი, რომლებსაც უყვართ სინაგოგებსა და ქუჩის კუთხეებში დგომა და ლოცვა, რათა ხალხს თავი მოაჩვენონ. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მათ უკვე მიიღეს თავიანთი საზღაური.
- 6 თქვენ კი, როდესაც ლოცულობთ, შედით თქვენს ოთახში, ჩაიკეტეთ კარი და ილოცეთ თქვენი მამისადმი, დაფარულში მყოფი; და თქვენი მამა, რომელიც დაფარულში ხედავს, მოგიზღავთ ცხადად.
- 7 ხოლო ლოცვის დროს ნუ გამოიყენებთ ამაო გამეორებებს კერპთაყვანისმცემელებივით, ვინაიდან მათ ჰგონიათ, რომ თავიანთი მრავალსიტყვაობის გამო შესძენილ იქნებიან.
- 8 ნუ მიბაძავთ მათ, ვინაიდან თქვენმა მამამ იცის, რა გიჭირთ თქვენ, ვიდრე სთხოვდეთ.
- 9 თქვენ კი ასე ილოცეთ: მამაო ჩვენო, რომელი ხარ ცათა შინა, წმინდა იყოს სახელი შენი.
- 10 იყოს ნება შენი, ვითარცა ცათა შინა, ეგრეცა ქვეყანასა ზედა.
- 11 და მოგვიტევე ჩვენ თანანადებნი ჩვენი, ვითარცა ჩვენ მივუტევეთ თანამდებთა ჩვენთა.
- 12 და ნუ შეგვიყვან ჩვენ განსაცდელში, არამედ გვიხსენ ჩვენ ბოროტისაგან.

3 Nephi 13

Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.

Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;

That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.

And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.

Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.

After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.

Thy will be done on earth as it is in heaven.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

And lead us not into temptation, but deliver us from evil.

- 13 რადგან შენია სუფევა და ძალა და დიდება უკუნისამდე. ამინ.
- 14 ვინაიდან, თუ მიუტევებთ ადამიანებს მათ შეცოდებებს, თქვენც მოგიტევებთ თქვენი მამაზეციერი.
- 15 ხოლო თუ თქვენ არ მიუტევებთ ადამიანებს მათ შეცოდებებს, არც თქვენს შეცოდებებს მოგიტევებთ თქვენი მამა.
- 16 ასევე, როდესაც მარხულობთ, ნუ იქნებით თვალთმაქცთა მსგავსად მწუხარენი, ვინაიდან ისინი იმწუხრებენ სახეებს, რათა ადამიანებს მარხულებად აჩვენონ თავი. ჭეშმარიტად გეუბნებით, მათ უკვე მიიღეს თავიანთი საზღაური.
- 17 ხოლო თქვენ, როდესაც მარხულობთ, იცხეთ თავზე და დაიბანეთ პირი;
- 18 რათა ადამიანებს კი არ ეჩვენოთ მარხულად, არამედ დაფარულში მყოფ შენს მამას; და მამა თქვენი, რომელიც ხედავს დაფარულში, მოგიზღავთ ცხადად.
- 19 ნუ დაიუნჯებთ საუნჯეს მიწაზე, სადაც ჩრჩილი და ჟანგი სპობს მას და სადაც ქურდები აღწევენ და იპარავენ;
- 20 არამედ დაიუნჯეთ საუნჯე ცაში, სადაც ვერც ჩრჩილი და ვერც ჟანგი სპობს და სადაც ქურდები ვერ აღწევენ და ვერ იპარავენ.
- 21 ვინაიდან, სადაც თქვენი საუნჯეა, თქვენი გულიც იქვე იქნება.
- 22 სხეულის სანთელი არის თვალი. თუ თქვენი თვალი სუფთაა, მთელი თქვენი სხეულიც სინათლით იქნება სავსე.
- 23 ხოლო თუ თქვენი თვალი ბოროტია, მთელი თქვენი სხეულიც ბნელი იქნება. თუ კი ნათელი, რომელიც თქვენშია, სიბნელეა, რამდენად დიდი იქნება სიბნელე?
- 24 არავის შეუძლია ორ ბატონს ემსახუროს; ან ერთი უნდა სძულდეს და მეორე უყვარდეს, ანდა იმ ერთს შეეთვისოს და მეორე დაამციროს. ვერ შეძლებთ ღმერთსაც ემსახუროთ და მამონასაც.

For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.

For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;

But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.

Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of a sad countenance, for they disfigure their faces that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou fastest, anoint thy head, and wash thy face;

That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father, who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal;

But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal.

For where your treasure is, there will your heart be also.

The light of the body is the eye; if, therefore, thine eye be single, thy whole body shall be full of light.

But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

No man can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will hold to the one and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon.

- 25 და ახლა, როდესაც იესომ წარმოთქვა ეს სიტყვები, მან შეხედა თორმეტს, რომელიც ამოირჩია და უთხრა: გახსოვდეთ ჩემ მიერ ნათქვამი სიტყვები. რადგან, აჰა, თქვენ ხართ, რომლებიც ამოგიჩიეთ, რათა ამ ხალხს ემსახუროთ. ამიტომ, გეუბნებით: არ იზრუნოთ საკუთარ ცხოვრებაზე, თუ რა ჭამოთ ან სვათ, არც თქვენს სხეულზე, თუ რითი შეიმოსოთ. განა ცხოვრება საზრდოზე მეტი არ არის, ან სხეული – სამოსელზე?
- 26 აჰა, შეხედეთ ცის ფრინველებს, ისინი არც თესავენ, არც მკიან, არც ბედლებში აგროვებენ; და თქვენი მამაზეციერი ასაზრდოებს მათ. განა თქვენ მათზე ბევრად უკეთესნი არა ხართ?
- 27 რომელ თქვენგანს შეუძლია ზრუნვით თავის სიმაღლეს ერთი წყრთა შემატოს?
- 28 და სამოსელზე რაღას ზრუნავთ? შეხედეთ ველის შროშანებს, როგორ იზრდებიან; არც შრომობენ, არც ართავენ;
- 29 მაგრამ გეუბნებით მე თქვენ, რომ სოლომონიც კი, მთელ თავის დიდებაში, არ შემოსილა ისე, როგორც ერთი ამათგანი.
- 30 თუკი მინდვრის ბალახს, რომელიც დღეს არის, ხვალ კი თონეში ჩაიყრება, ღმერთი ასე მოსავს, თქვენ უფრო მეტად შეგმოსავთ, თუ დიდი რწმენა გექნებათ.
- 31 ამიტომ, ნუ ზრუნავთ და ნუ ამბობთ, რა ვჭამოთ? ან რა ვსვათ? ან რით შევიმოსოთ?
- 32 ვინაიდან, თქვენმა მამაზეციერმა იცის, რომ თქვენ გჭირდებათ ყოველივე ეს.
- 33 არამედ თქვენ კი უწინარეს ღვთის სასუფეველი ეძიეთ და მისი სიმართლე და ეს ყოველივე შეგემატებათ.
- 34 ნუ ზრუნავთ ხვალინდელ დღეზე, ვინაიდან ხვალინდელი დღე თვითონ იზრუნებს თავის თავზე. ყოველ დღეს საკმარისად აქვს თავისი საზრუნავი.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked upon the twelve whom he had chosen, and said unto them: Remember the words which I have spoken. For behold, ye are they whom I have chosen to minister unto this people. Therefore I say unto you, take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?

And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field how they grow; they toil not, neither do they spin;

And yet I say unto you, that even Solomon, in all his glory, was not arrayed like one of these.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which today is, and tomorrow is cast into the oven, even so will he clothe you, if ye are not of little faith.

Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?

For your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things.

But seek ye first the kingdom of God and his righteousness, and all these things shall be added unto you.

Take therefore no thought for the morrow, for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient is the day unto the evil thereof.

3 ნეფი 14

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც იესომ ილაპარაკა ეს სიტყვები, იგი კვლავ მოუბრუნდა შეკრებილთ, გახსნა ბაგე და კვლავ მიმართა სიტყვებით: ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით: ნუ განიკითხავთ, რათა არ განგიკითხოთ.
- 2 ვინაიდან, რომელი განკითხვითაც განიკითხავთ, იმავეთი განიკითხებით თქვენ; და რომელი საწყაოთიც მიუწყავთ, იმავეთი მოგეწყვებათ თქვენ.
- 3 რად უყურებ წველს შენი ძმის თვალში, ხოლო საკუთარ თვალში კი დირესაც ვერ ამჩნევ?
- 4 ან როგორ ეტყვი შენს ძმას: მიმიშვი, ამოგიღო თვალიდან წველიო, და აჰა, შენს თვალში კი დირეა?
- 5 თვალთმაქცო, ჯერ შენი თვალიდან დირე ამოიღე და მერე ნათლად დაინახავ, როგორ ამოიღო წველი შენი ძმის თვალიდან.
- 6 ნუ მისცემთ წმინდას ძაღლებსა და ნურც თქვენ მარგალიტებს დაუყრით წინ ღორებს, რათა ფეხებით არ გათელონ და შემობრუნებისას თქვენც არ დაგგლიჯონ.
- 7 ითხოვეთ და მოგეცემათ; ეძებეთ და იპოვით; დააკაკუნეთ და გაგელებათ.
- 8 ვინაიდან ყველა, ვინც ითხოვს, ღებულობს; და ვინც ეძებს – ჰპოვებს და ვინც აკაკუნებს – გაელება.
- 9 ან არის კი თქვენ შორის ისეთი კაცი, საკუთარმა შვილმა პური სთხოვოს, მან კი ქვა მისცეს?
- 10 ანდა თევზი სთხოვოს და გველი მიაწოდოს?
- 11 თუ თქვენ, ბოროტებმა, იცით კეთილი მისაცემელთა მიცემა თქვენი შვილებისთვის, მეტადრე თქვენი ზეცაში მყოფი მამა არ მისცემს სიკეთეს იმას, ვინც სთხოვს?
- 12 ამიტომ, ყველაფერში, როგორც გინდათ, რომ მოგექცნენ ადამიანები, თქვენც ასევე მოექეცით მათ, ვინაიდან ეს არის რჯული და წინასწარმეტყველნი.
- 13 შედით ვიწრო კარიბჭით; ვინაიდან ფართოა კარიბჭე და განიერია გზა, რომელსაც დაღუპვისკენ მიჰყავს და მრავალნი დადიან მასზე.

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;

14 ვინაიდან ვიწროა კარიბჭე და ვიწროა გზა,
რომელსაც სიცოცხლისკენ მიჰყავს და
მცირედნი ჰპოვებენ მას.

15 ერიდეთ ცრუ წინასწარმეტყველებს,
რომლებიც ცხვრის სამოსით მოდიან თქვენთან,
შინაგანად კი მტაცებელი მგლები არიან.

16 მათი ნაყოფით იცნობთ მათ; განა ეკლიდან
კრეფენ ყურძენს, ან კუროს თავიდან – ლედვს?

17 ასე, ყოველი კარგი ხე ნაყოფსაც კარგს
იძლევა; ხოლო გახრწნილი ხე ნაყოფსაც ცუდს
იძლევა.

18 არ შეუძლია კარგ ხეს ცუდი ნაყოფის
გამოღება და არც ცუდ ხეს – კარგი ნაყოფის
გამოღება.

19 ყოველ ხეს, რომელსაც კარგი ნაყოფი არ
მოაქვს, ჭრიან და ცეცხლში აგდებენ.

20 ასე, მათი ნაყოფით იცნობთ მათ.

21 ყველა, ვინც მეუბნება: უფალო, უფალო!
როდი შევა ცათა სასუფეველში, არამედ ის, ვინც
აღასრულებს ჩემი ბეცაში მყოფი მამის ნებას.

22 ბევრი მეტყვის იმ დღეს: უფალო, უფალო,
განა შენი სახელით არ
ვწინასწარმეტყველებდით? განა შენი სახელით
არ ვაძევებდით ეშმაკებს და განა შენი სახელით
არ ვახდენდითო მრავალ სასწაულს?

23 მაშინ მე განვუცხადებ მათ: მე არასოდეს არ
გიცნობდით თქვენ; გამშორდით, ურჯულოების
ჩამდენნო.

24 ამიტომ, ყველას, ვინც ისმენს ამ ჩემს
სიტყვებს და ასრულებს მათ, ვამსგავსებ
გონიერ კაცს, რომელმაც სახლი კლდეზე
აიშენა –

25 და მოვიდა წვიმა და მოჰყვა წყალდიდობა,
ამოვარდა ქარები და ეკვეთა იმ სახლს; ის კი არ
დაეცა, ვინაიდან კლდეზე იყო დაფუძნებული.

26 ხოლო ყველა, ვინც ისმენს ჩემს ამ სიტყვებს
და არ ასრულებს, ემსგავსება უგუნურ კაცს,
რომელმაც ქვიშაზე აიშენა სახლი –

27 და მოვიდა წვიმა და მოჰყვა წყალდიდობა,
ამოვარდა ქარები და ეკვეთა იმ სახლს და ის
დაეცა; და ძალზედ დიდი იყო მისი დაცემა.

Because strait is the gate, and narrow is the way,
which leadeth unto life, and few there be that find it.

Beware of false prophets, who come to you in
sheep's clothing, but inwardly they are ravening
wolves.

Ye shall know them by their fruits. Do men gather
grapes of thorns, or figs of thistles?

Even so every good tree bringeth forth good fruit;
but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a
corrupt tree bring forth good fruit.

Every tree that bringeth not forth good fruit is
hewn down, and cast into the fire.

Wherefore, by their fruits ye shall know them.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall
enter into the kingdom of heaven; but he that doeth
the will of my Father who is in heaven.

Many will say to me in that day: Lord, Lord, have
we not prophesied in thy name, and in thy name
have cast out devils, and in thy name done many
wonderful works?

And then will I profess unto them: I never knew
you; depart from me, ye that work iniquity.

Therefore, whoso heareth these sayings of mine
and doeth them, I will liken him unto a wise man,
who built his house upon a rock—

And the rain descended, and the floods came, and
the winds blew, and beat upon that house; and it fell
not, for it was founded upon a rock.

And every one that heareth these sayings of mine
and doeth them not shall be likened unto a foolish
man, who built his house upon the sand—

And the rain descended, and the floods came, and
the winds blew, and beat upon that house; and it fell,
and great was the fall of it.

3 ნეფი 15

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც იესომ დაასრულა ეს სიტყვები, მან შეკრებილთ თვალი მიმოავლო და მიმართა: აჰა, თქვენ მოისმინეთ ყოველივე, რასაც ვასწავლიდი, მამასთან ამალღებამდე; ამიტომ, რომელსაც ახსოვს ეს ჩემი სიტყვები და მათ ასრულებს, მე მას უკანასკნელ დღეს აღვადგენ.
- 2 და იყო ასე, რომ როდესაც იესომ წარმოთქვა ეს სიტყვები, მან შეამჩნია, რომ ზოგიერთნი იქ გაოცებულნი იყვნენ და სურდათ გაეგოთ, თუ რას იტყოდა იგი მოსეს რჯულის შესახებ; ვინაიდან მათ ვერ გაიგეს ნათქვამი, რომ ძველმა ჩაიარა და ყველაფერი განახლდა.
- 3 და მან უთხრა მათ: ნუ გაოცდებით იმაზე, რაც გითხარით, რომ ძველმა ჩაიარა და ყველაფერი განახლდა.
- 4 აჰა, მე გეუბნებით: აღსრულდა რჯული, რომელიც მოსეს მიეცა.
- 5 აჰა, მე ვარ ის, რომელმაც ეს რჯული გიბოძეთ, მე ვარ ის, რომელმაც ჩემს ისრაელის ხალხთან დავდე აღთქმა; ამიტომ, რჯული ჩემში აღსრულდა, რადგან მე მოვედი ამ რჯულის აღსასრულებლად; ამიტომ იგი დასრულდა.
- 6 აჰა, მე არ უარვყოფ წინასწარმეტყველებს, ვინაიდან ის, რაც არ აღსრულდა ჩემში, ჭეშმარიტად გეუბნებით: ყველაფერი აღსრულებულ იქნება.
- 7 და რადგან მე გითხარით, რომ ძველმა ჩაიარა, მე არ უარვყოფ იმას, რაც ითქვა მომავლის შესახებ.
- 8 რადგან, აჰა, აღთქმა, რომელიც დავდე ჩემს ხალხთან, არ აღსრულებულა; თუმცა რჯული, რომელიც მოსეს მიეცა, დასრულდა ჩემში.
- 9 აჰა, მე ვარ რჯული და სინათლე. მენდეთ, ბოლომდე გაუძელით და იცოცხლებთ; ვინაიდან მას, რომელიც ბოლომდე გაუძლებს, მარადიულ სიცოცხლეს ვუბოძებ.
- 10 აჰა, მე მცნებები მოგეცით; ამიტომ, დაიცავით ჩემი მცნებები. და ეს არის რჯული და წინასწარმეტყველნი, ვინაიდან ისინი ჭეშმარიტად მოწმობდნენ ჩემზე.
- 11 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც იესომ ეს სიტყვები წარმოთქვა, მან მიმართა თორმეტს, რომლებიც ამოირჩია:

3 Nephi 15

And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.

And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.

And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.

Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.

Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.

Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.

And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

- 12 თქვენ ხართ ჩემი მოწაფენი და სინათლე ამ ხალხისთვის, რომელიც არის იოსების სახლის ნარჩენი.
- 13 და აჰა, ეს არის თქვენი მემკვიდრეობის მიწა; და ის მამამ გიბოძათ.
- 14 და არასდროს უბრძანებია მამას ჩემთვის, რომ ეს მეთქვა თქვენი ძმებისთვის იერუსალიმში.
- 15 არც არასდროს უბრძანებია მამას ჩემთვის, რომ მათთვის მომეყოლა ისრაელის სხვა ტომების შესახებ, რომლებიც მამამ იმ მიწიდან გამოიყვანა.
- 16 მამამ მიბრძანა, მხოლოდ ეს მეთქვა მათთვის:
- 17 სხვა ცხვრებიცა მყავს, რომლებიც არ არიან ამ ფარეხის; მათი მოყვანაც მმართვეს, და მოისმენენ ჩემს ხმას; და იქნება ერთი ფარა და ერთი მწყემსი.
- 18 და ახლა, ქედფიცხლობისა და ურწმუნოების გამო, ისინი ვერ ჩასწვდნენ ჩემს სიტყვებს; ამიტომ, მამამ მიბრძანა, მათთვის ამის შესახებ ამაზე მეტი არ მეთქვა.
- 19 მაგრამ, ჭეშმარიტად გეუბნებით, რომ მამამ მიბრძანა და გეუბნებით, რომ თქვენ ხართ მათგან გამორჩეულნი, მათი ურჯულოების გამო; ამიტომ, თავიანთი ურჯულოების გამო, მათ არ იციან თქვენს შესახებ.
- 20 და ჭეშმარიტად, მე კვლავ გეუბნებით, რომ სხვა ტომიც გამოარჩია მამამ მათგან; და თავიანთი ურჯულოების გამო არ იციან მათ შესახებ.
- 21 და ჭეშმარიტად გეუბნებით, რომ ხართ ისინი, რომლებზეც ვთქვი: სხვა ცხვრებიცა მყავს, რომლებიც არ არიან ამ ფარეხის; მათი მოყვანაც მმართვეს, და მოისმენენ ჩემს ხმას; და იქნება ერთი ფარა და ერთი მწყემსი.
- 22 და მათ ვერ გაიგეს ჩემი, რადგან ეს წარმართები ეგონათ; ვინაიდან ვერ გაიგეს, რომ წარმართები მოქცეულნი უნდა ყოფილიყვნენ მათი ქადაგებით.
- 23 და მათ ვერ გაიგეს ჩემი ნათქვამი, რომ ჩემს ხმას მოისმენდნენ; და ვერ გაიგეს ჩემი, რომ წარმართნი ვერასდროს ვერ მოისმენდნენ ჩემს ხმას, რომ თავად არ გამოვეცხადები, არამედ მხოლოდ სულიწმინდით.

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

This much did the Father command me, that I should tell unto them:

That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And now, because of stiffneckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

And they understood me not that I said they shall hear my voice; and they understood me not that the Gentiles should not at any time hear my voice—that I should not manifest myself unto them save it were by the Holy Ghost.

24 მაგრამ, აჰა, თქვენ მოისმინეთ კიდევაც ჩემი ხმა და ასევე მიხილეთ; და ხართ ჩემი ცხვრები და ითვლებით მათ შორის, რომლებიც მამამ მიბოძა.

But behold, ye have both heard my voice, and seen me; and ye are my sheep, and ye are numbered among those whom the Father hath given me.

3 ნეფი 16

- 1 და ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით, რომ მყავს სხვა ცხვრებიც, რომლებიც არ არიან ამ მიწიდან, არც იერუსალიმისა და არც გარშემო არც ერთი სხვა მიწიდან, სადაც მსახურებისთვის ვარ ნამყოფი.
- 2 ვინაიდან, ვისზეც ვლაპარაკობ, არიან ისინი, რომლებსაც ჯერ არ სმენიათ ჩემი ხმა; არც არასდროს მათ არ გამოვცხადებდვარ.
- 3 მაგრამ მამისგან ბრძანება მივიღე, რომ მათთან წავიდე და ჩემი ხმა მოისმინონ და ჩემს ფარაში ჩაითვალონ, რომ იყოს ერთი ფარა და ერთი მწყემსი; ამიტომ მივდივარ, რათა მათ გამოვეცხადო.
- 4 და მე გიბრძანებთ, ჩაიწეროთ ეს სიტყვები ჩემი წასვლის შემდეგ, რათა თუ იქნება ისე, რომ ჩემი ხალხი იერუსალიმში, რომელმაც მიხილა და ჩემთან ერთად იყო მსახურებისას, არ სთხოვს მამას ჩემი სახელით, სულიწმინდის მეშვეობით ცოდნის მიღებას თქვენსა და ასევე სხვა ტომების შესახებ, რომლებზეც მათ არ გაუგიათ, რომ ჩანაწერები, რომლებსაც თქვენ გააკეთებთ, შენახულ იქნას და წარმართებს მოევლინოთ, რათა წარმართთა სისავსით, მათი შთამომავლების ნარჩენი, რომელიც თავისი ურწმუნოების გამო გაფანტული იქნება მიწის პირზე, შეიკრიბოს და მოყვანილ იქნას ჩემს, მათი გამომსყიდველის, ცოდნამდე.
- 5 და შემდეგ, მათ შევკრიბავ დედამიწის ოთხივე კიდიდან; და მაშინ აღვასრულებ აღთქმას, რომელიც მამამ აღუთქვა ისრაელის სახლის ყოველ ადამიანს.
- 6 და კურთხეულ არიან წარმართნი, რადგან ჩემი სწამთ სულიწმინდით, რომელიც მათთვის ჩემზე და მამაზე მოწმობს.
- 7 აჰა, მათი ჩემში რწმენისათვის, – ამბობს მამა, – და თქვენი ურწმუნოების გამო, ისრაელის სახლო, წარმართებთან უკანასკნელ დღეს მივა ჭეშმარიტება, რათა ყოველივე ამის სისავსე მათთვის გახდეს ცნობილი.

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

- 8 მაგრამ, ვარამი, – ამბობს მამა, – ურწმუნო წარმართებს, რადგან მიუხედავად იმისა, რომ მოვიდნენ მიწის პირზე და გაფანტეს ჩემი ხალხი, რომელიც მიეკუთვნება ისრაელის სახლს; და ჩემი ხალხი, რომელიც არის ისრაელის სახლისა, გაძევებულ იქნა მათი გარემოცვიდან და ფეხქვეშ გათელილი.
- 9 და მამის წარმართებისადმი მოწყალების გამო და ასევე მამის განაჩენის გამო ჩემი ხალხისადმი, რომელიც მიეკუთვნება ისრაელის სახლს, ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით, რომ ყოველივე ამის შემდეგ და იმის შემდეგ, რაც დავუშვი, რომ ჩემი ხალხი, რომელიც არის ისრაელის სახლის, იყოს ნაცემი, გაჭირვებული, დახოცილი და მათი გარემოცვიდან გაძევებული, შეძულებული და მათი დასაცინი და გამასხარავებული –
- 10 და ასე ბრძანებს მამა, რომ გითხრათ: იმ დღეს, როდესაც წარმართნი ჩემი სახარების წინააღმდეგ შესცოდავენ და უარყოფენ ჩემი სახარების სისრულეს და აღზევდებიან გულის ამპარტავნობით მთელ ერებსა და მთელი დედამიწის ხალხზე და აღივსებიან ყოველგვარი სიცრუითა და ტყუილით, სიავითა და ყველანაირი თვალთმაქცობით, მკვლელობებითა და სამღვდლოებაში ვერცხლისმოყვარეობით, მრუშობითა და საიდუმლო სისაძაგლით; და თუ ისინი ყოველივე ამას ჩაიდენენ და უარყოფენ ჩემი სახარების სისრულეს, აჰა, – ამბობს მამა, მათ ჩემი სახარების სისრულეს წავართმევ.
- 11 და შემდეგ, გავიხსენებ ჩემს აღთქმას, რომელიც დავდე ჩემს ხალხთან, ისრაელის სახლო; და შემდეგ მათ მოვუტან ჩემს სახარებას.
- 12 და მე დაგანახებ, ისრაელის სახლო, რომ წარმართებს არ ექნებათ შენზედ ძალა, არამედ გავიხსენებ ჩემ მიერ თქვენთან დადებულ აღთქმას, ისრაელის სახლო, და შენ ჩემი სახარების სისრულის ცოდნასთან მოხვალ.
- 13 მაგრამ, თუ წარმართნი მოინანიებენ და ჩემთან დაბრუნდებიან, – ამბობს მამა, – აჰა, ჩაითვლებიან ჩემს ხალხში, ისრაელის სახლო.
- 14 და ჩემს ხალხს, რომელიც ისრაელის სახლს მიეკუთვნება, არ დავრთავ ნებას, გაიაროს მათში და ფეხქვეშ გათელოს ისინი, – ამბობს მამა.

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

And because of the mercies of the Father unto the Gentiles, and also the judgments of the Father upon my people who are of the house of Israel, verily, verily, I say unto you, that after all this, and I have caused my people who are of the house of Israel to be smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be cast out from among them, and to become hated by them, and to become a hiss and a byword among them—

And thus commandeth the Father that I should say unto you: At that day when the Gentiles shall sin against my gospel, and shall reject the fulness of my gospel, and shall be lifted up in the pride of their hearts above all nations, and above all the people of the whole earth, and shall be filled with all manner of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts, and whoredoms, and of secret abominations; and if they shall do all those things, and shall reject the fulness of my gospel, behold, saith the Father, I will bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I have made unto my people, O house of Israel, and I will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that the Gentiles shall not have power over you; but I will remember my covenant unto you, O house of Israel, and ye shall come unto the knowledge of the fulness of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me, saith the Father, behold they shall be numbered among my people, O house of Israel.

And I will not suffer my people, who are of the house of Israel, to go through among them, and tread them down, saith the Father.

- 15 მაგრამ, თუ არ მომიბრუნდებიან და ჩემს ხმას ყურს არ დაუგდებენ, მე მათ ნებას დავრთავ, დიახ, ჩემს ხალხს ნებას დავრთავ, ისრაელის სახლო, რომ გაიაროს მათში და ფეხქვეშ გათელოს; და ისინი იქნებიან, როგორც გამტკნარებული მარილი, რომელიც იმიერიდან აღარაფრად ივარგებს, მხოლოდ გარეთ უნდა გადაიყაროს ჩემი ხალხის მიერ ფეხქვეშ გასათელად, ისრაელის სახლო.
- 16 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით, ეს მიბრძანა მამამ, რომ ამ ხალხს ეს მიწა თავისი მემკვიდრეობისთვის გადავცე.
- 17 და მაშინ აღსრულდება წინასწარმეტყველი ესაიას სიტყვები, რომელიც ამბობს:
- 18 შენი გუშაგები აიმაღლებენ ხმას; ერთად იმღერებენ; რადგან თავიანთი თვალით იხილავენ, როდესაც უფალი კვლავ აღადგენს სიონს.
- 19 მხიარულად შემოსძახეთ; ერთად იმღერეთ, თქვე იერუსალიმის გაპარტახებულ ადგილებო; რადგან უფალმა ანუგეშა თავისი ხალხი, მან იერუსალიმი გამოისყიდა.
- 20 გაიშიშვლა უფალმა წმინდა მკლავი ყველა ერის თვალწინ და დედამიწის ყველა კიდე იხილავს ჩვენი ღმერთის ხსნას.

But if they will not turn unto me, and hearken unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my people, O house of Israel, that they shall go through among them, and shall tread them down, and they shall be as salt that hath lost its savor, which is thenceforth good for nothing but to be cast out, and to be trodden under foot of my people, O house of Israel.

Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father commanded me—that I should give unto this people this land for their inheritance.

And then the words of the prophet Isaiah shall be fulfilled, which say:

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing, for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of God.

3 ნეფი 17

- 1 აჰა, ახლა იყო ასე, რომ როდესაც იესომ ეს სიტყვები წარმოთქვა, მან გარშემო შეკრებილთ თვალი შეავლო და მათ მიმართა: აჰა, ჩემი დრო მოახლოვდა.
- 2 ვხედავ, რომ ხართ სუსტნი, ვერ ჩასწვდით ჩემს ყოველ სიტყვას, რომელიც ამჟამად მამის ბრძანებით უნდა გითხრათ.
- 3 ამიტომ, წადით თქვენს სახლებში და იმსჯელეთ ყოველივე იმაზე, რაც გითხარით და სთხოვეთ მამას ჩემი სახელით, ჩასწვდეთ მათ და მოამზადეთ გონება ხვალისთვის და მე კვლავ მოვალ თქვენთან.
- 4 მაგრამ, ახლა მამასთან მივდივარ და ასევე ისრაელის დაკარგულ ტომებს უნდა გამოვეცხადო, რადგან ისინი არ არიან მამისთვის დაკარგულნი, რამეთუ მან იცის, სად წაიყვანა ისინი.
- 5 და იყო ასე, რომ როდესაც იესომ ეს ილაპარაკა, მან კვლავ თვალი შეავლო გარშემო შეკრებილთ და იხილა, რომ იყვნენ აცრემლებულნი და დაჟინებით შესცქეროდნენ მას, თითქოს სთხოვდნენ, რომ კიდევ ცოტა ხნით დარჩენილიყო მათთან.
- 6 და მან უთხრა: აჰა, შიგნეულობა ამევსო სიბრალულით თქვენ მიმართ.
- 7 არიან თქვენ შორის ავადმყოფნი? აქ მოიყვანეთ. არიან თქვენ შორის ხეიბარნი, ბრმანი ან კოჭლნი, დასახიჩრებულნი, კეთროვანნი ან ჩამომხმარნი, დაყრუებულნი ან რაიმეთი დაავადებულნი? აქ მოიყვანეთ, მე განვკურნავ, რადგან მოწყალებას ვგრძნობ თქვენ მიმართ, შიგნეულობა ჩემი წყალობით არის აღვსილი.
- 8 რადგან ვხედავ, რომ გსურთ განახოთ ის, რაც გავუკეთე თქვენს ძმებს იერუსალიმში, ვინაიდან ვხედავ, თქვენი რწმენა საკმარისია, რათა განგკურნოთ.
- 9 და იყო ასე, რომ როდესაც მან ეს წარმოთქვა, შეკრებილებმა ერთად მიიყვანეს თავიანთი ავადმყოფნი, გაჭირვებულნი და ხეიბარნი, თავიანთი ბრმანი და მუნჯნი და ყველანი, ვინც რაიმეთი დაავადებული იყო და მან განკურნა ყოველი მათგანი, როდესაც მასთან მიიყვანეს.

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

- 10 და მათ, რომლებიც განიკურნენ და რომლებიც იყვნენ ჯანმრთელნი, მის ფერხითი მუხლი მოიყარეს და ეთაყვანნენ მას; და ყოველმა, ვინც შეძლო ხალხის ბრბოდან გამოსვლა, ფეხებზე ემთხვია, ისე რომ ცრემლებით ფეხები დაბანეს მას.
- 11 და იყო ასე, რომ მან ბრძანა, მოეყვანათ პატარა ბავშვები.
- 12 ასე რომ, მათ მოიყვანეს პატარა ბავშვები და მის გარშემო მიწაზე დასვეს და იესო შუაში იდგა და შეკრებილებმა გზა დაუთმეს, სანამ მასთან ყველა არ მოიყვანეს.
- 13 და იყო ასე, რომ, როდესაც ყველა მოიყვანეს და იესო იდგა მათ შორის, მან უბრძანა შეკრებილთ, რომ მიწაზე მუხლი მოეყარათ.
- 14 და იყო ასე, რომ როდესაც მიწაზე მოიყარეს მუხლი, იესომ ამოიოხრა გულში და თქვა: მამაო, ისრაელის სახლის ხალხის სიბოროტის გამო ვღელავ.
- 15 და როდესაც წარმოთქვა ეს სიტყვები, თვითონაც მოიყარა მუხლი მიწაზე და აჰა, ილოცა მამისადმი და ის, რაც ილოცა, ვერ დაიწერება და შეკრებილები, რომლებიც მას უსმენდნენ, იყვნენ ამის მოწმენი.
- 16 და ამგვარად, ისინი მოწმობენ: არც თვალს უნახავს ოდესმე, არც ყურს სმენია მანამდე, ისეთი დიადი და საოცარი რამ, რაც ვიხილეთ და მოვისმინეთ, რასაც იესო მამას ეუბნებოდა;
- 17 და ვერცერთ ენაზე ვერ ითქმის და ვერცერთი ადამიანი ვერ დაწერს, არც ადამიანთა გულს შეუძლია წარმოიდგინოს ის დიადი და საოცარი რამ, რაც ჩვენ ვიხილეთ და მოვისმინეთ იესოს საუბრისას; და ვერავინ წარმოიდგენს იმ სიხარულს, რომლითაც აღივსო ჩვენი სულები იმ დროს, როდესაც ჩვენ მოვისმინეთ, რასაც იგი ჩვენთვის ლოცულობდა მამისადმი.
- 18 და იყო ასე, რომ როდესაც იესომ დაასრულა მამისადმი ლოცვა, იგი წამოდგა, მაგრამ იმდენად დიდი იყო შეკრებილთა სიხარული, რომ ძალა გამოეცალათ.
- 19 და იყო ასე, რომ იესომ მათ მიმართა და უთხრა, წამომდგარიყვნენ.
- 20 ისინი წამოდგნენ მიწიდან და მან მიმართა: კურთხეულნი ხართ თქვენი რწმენისთვის და ახლა სრულია ჩემი სიხარული.

And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.

And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.

So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.

And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.

And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.

And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.

And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying unto the Father, he arose; but so great was the joy of the multitude that they were overcome.

And it came to pass that Jesus spake unto them, and bade them arise.

And they arose from the earth, and he said unto them: Blessed are ye because of your faith. And now behold, my joy is full.

21 და ამ სიტყვების თქმისას, მან იტირა და შეკრებილები იყვნენ ამის მოწმენი და სათითაოდ აიყვანა მან მათი პატარა ბავშვები და აკურთხა ისინი და ლოცულობდა მათთვის მამისადმი.

22 და როდესაც მან ეს დაასრულა, კვლავ იტირა;

23 და მან მიმართა შეკრებილთ და უთხრა მათ: შეხედეთ თქვენს პატარებს.

24 და როდესაც მათ შეხედეს, რათა ეხილათ, მათ ზეცისკენ აღაპყრეს თვალები და იხილეს: ზეცა გაიხსნა და ანგელოზები ეშვებოდნენ ზეციდან, ვითარცა ცეცხლის შუაგულში; და დაეშვნენ ისინი და გარს შემოერთყნენ პატარებს და ისინი ცეცხლით იყვნენ გარშემორტყმულნი; და ანგელოზები მათ ემსახურებოდნენ.

25 და შეკრებილებმა იხილეს და მოისმინეს და მოწმენი იყვნენ; და იციან, რომ დამოწმება მათი არის ჭეშმარიტი, ვინაიდან ყოველმა მათგანმა იხილა და მოისმინა, ყოველმა ადამიანმა თავისთვის; და ისინი იყვნენ დაახლოებით, ორი ათას ხუთასი სული და იქ იყვნენ კაცები, ქალები და ბავშვები.

And when he had said these words, he wept, and the multitude bare record of it, and he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

And when he had done this he wept again; And he spake unto the multitude, and said unto them: Behold your little ones.

And as they looked to behold they cast their eyes towards heaven, and they saw the heavens open, and they saw angels descending out of heaven as it were in the midst of fire; and they came down and encircled those little ones about, and they were encircled about with fire; and the angels did minister unto them.

And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

3 ნეფი 18

- 1 და იყო ასე, რომ იესომ უბრძანა თავის მოწაფეებს, მოეტანათ მისთვის ცოტაოდენი პური და ღვინო.
- 2 და იმ დროს, როდესაც პურისა და ღვინის მოსატანად იყვნენ წასულნი, მან შეკრებილთ უბრძანა, მიწაზე დამსხდარიყვნენ.
- 3 და როდესაც მოწაფეები მოვიდნენ პურითა და ღვინით, მან აიღო პური, გატეხა და აკურთხა; და მისცა იგი მოწაფეებს და უბრძანა, რომ მიერთვათ.
- 4 და როდესაც მიირთვეს და დანაყრდნენ, მან უბრძანა, რომ შეკრებილთათვის ჩამოერიგებინათ.
- 5 და როდესაც შეკრებილებმა მიირთვეს და დანაყრდნენ, მან მოწაფეებს უთხრა: აჰა, თქვენ შორის ერთი მიიღებს კურთხევას და მას ვუბოძებ ძალაუფლებას, გატეხოს პური და აკურთხოს იგი და დაურიგოს ჩემი ეკლესიის ხალხს, ყველას, რომელიც იწამებს და ჩემი სახელით მოინათლება.
- 6 და ეს ყოველთვის უნდა გააკეთოთ, როგორც მე გააკეთე, ისე, როგორც გავტეხე პური, ვაკურთხე და თქვენ მოგეცით.
- 7 და ამას გააკეთებთ ჩემი სხეულის მოსაგონებლად, რომლითაც თქვენ გამოგეცხადეთ. და ეს იქნება მოწმობა მამისადმი, რომ ყოველთვის გახსოვართ. და თუ ყოველთვის გეხსომებით, თქვენთან იქნება ჩემი სული.
- 8 და იყო ასე, რომ როდესაც ეს სიტყვები წარმოთქვა, მან უბრძანა თავის მოწაფეებს, აეღოთ ღვინო ფიალიდან და შეესვათ იგი, ასევე მიეცათ ის შეკრებილთათვის, რათა მათაც შეესვათ.
- 9 და იყო ასე: ისინი ასე მოიქცნენ, იქიდან შესვეს და წყურვილი მოიკლეს; და შეკრებილებს ჩამოურიგეს და მათაც შესვეს და მათაც მოიკლეს წყურვილი.
- 10 და როდესაც მოწაფეები ასე მოიქცნენ, იესომ მათ უთხრა: კურთხეულნი ხართ იმისთვის, რომ ასე მოიქეცით, ვინაიდან ეს არის ჩემი მცნებების შესრულება და ეს მოწმობს მამისადმი, რომ მოწადინებულნი ხართ აკეთოთ ის, რაც გიბრძანეთ.

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

- 11 და ყოველთვის ასე მოიქცევით მათთვის, რომლებიც მოინანიებენ და მოინათლებიან ჩემი სახელით; და გააკეთებთ ამას ჩემი სისხლის მოსაგონებლად, რომელიც თქვენთვის დავდვარე, რათა მოწმენი იყოთ მამისადმი, რომ ყოველთვის გეხსომებით. და თუ ყოველთვის გეხსომებით, თქვენთან იქნება ჩემი სული.
- 12 და მე გაძლევთ მცნებას, რომ ყოველივე ეს შეასრულოთ; და თუ ყოველთვის ამას შეასრულებთ, კურთხეულნი ხართ, რადგან ჩემს კლდეზე ხართ აგებულნი.
- 13 მაგრამ ყოველი თქვენ შორის, ვინც ჩაიდენს ამაზე მეტს ან ნაკლებს – არ არის ჩემს კლდეზე აგებული, არამედ არის აგებული ქვიშის საძირკველზე; და როდესაც წვიმა მოვა და წყალდიდობა დაიწყება და ქარები ამოვარდება და ეკვეთება მათ, ისინი დაეცემიან და ჯოჯოხეთის ბჭენი არის ღია მათ მისადებად.
- 14 ამიტომ, კურთხეულნი ხართ, თუ დაიცავთ ჩემს მცნებებს, რომლებიც მამამ მიბრძანა, თქვენთვის მომეცა.
- 15 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით, უნდა იფხიზლოთ და ილოცოთ, რათა ეშმაკმა არ გაცდუნოთ და ტყვედ არ წაგიყვანოთ.
- 16 და როგორც მე ვილოცე თქვენ შორის, ისე ილოცებთ თქვენც, ჩემს ეკლესიაში, ჩემს ხალხს შორის, რომელიც მოინანიებს და ჩემი სახელით მოინათლება. აჰა, მე ვარ სინათლე; თვალსაჩინო მაგალითი მოგეცით.
- 17 და იყო ასე, რომ როდესაც იესომ ეს სიტყვები უთხრა თავის მოწაფეებს, იგი კვლავ მოუბრუნდა შეკრებილთ და უთხრა:
- 18 აჰა, ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით, ყოველთვის უნდა იფხიზლოთ და ილოცოთ, რათა ცდუნებაში არ ჩავარდეთ, რადგან სატანას სურს დაგეუფლოთ, რომ ხორბალივით გაგცხრილოთ.
- 19 ამიტომ, ყოველთვის უნდა ილოცოთ მამისადმი ჩემი სახელით;
- 20 და რასაც მამას სთხოვთ ჩემი სახელით, რაც არის სწორი, გწამთ რა, რომ მიიღებთ, აჰა, ის თქვენ მოგეცემათ.
- 21 ყოველთვის ილოცეთ მამისადმი თქვენს ოჯახებში ჩემი სახელით, რათა კურთხეული იყოს თქვენი ცოლ-შვილი.

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.

- 22 და აჰა, თქვენ ხშირად შეიკრიბებით; და არავის აუკრძალავთ თქვენთან მოსვლას, როდესაც ერთად შეიკრიბებით, არამედ მოუშვებთ მათ თქვენთან და არ აუკრძალავთ თქვენთან მოსვლას;
- 23 და ილოცებთ მათთვის და არ გააძევებთ; და თუ ასე იქნება, რომ თქვენთან ხშირად მოვლენ, მათთვის ილოცებთ მამისადმი, ჩემი სახელით.
- 24 ამიტომ, მაღლა აღმართეთ თქვენი სინათლე, რათა მთელი ქვეყანა გაანათოს. აჰა, მე ვარ სინათლე, რომელიც მაღლა უნდა აღმართოთ ჩემი ნამოქმედარის შესაბამისად, რომელიც თავად იხილეთ. აჰა, თქვენ იხილეთ, რომ მამისადმი ვილოცე და თქვენ ყველანი იყავით ამის მოწმენი.
- 25 და თქვენ ხედავთ, რომ არცერთ თქვენგანს არ ვუბრძანე, წასულიყო, არამედ გიბრძანეთ, რომ ჩემთან მოსულიყავით, რათა იგრძნოთ და იხილოთ; თქვენც ასე გააკეთებთ ქვეყნისადმი; და ყოველი, ვინც დაარღვევს ამ მცნებას, საკუთარ თავს ცდუნებისკენ უბიძგებს.
- 26 და ახლა, იყო ასე: როდესაც იესომ წარმოთქვა ეს სიტყვები, მან თვალი შეავლო თავის მოწაფეებს, რომლებიც ამოირჩია და უთხრა:
- 27 აჰა, ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით: გაძლევთ კიდევ ერთ მცნებას და შემდეგ უნდა წავიდე ჩემს მამასთან, რათა აღვასრულო სხვა ბრძანებები, რომლებიც მან მომცა.
- 28 და ახლა, აჰა, ეს არის მცნება, რომელსაც გაძლევთ: არ დაუშვათ, რომ ვინმე უღირსმა შეგნებულად მიიღოს ჩემი ხორცი და სისხლი, როდესაც ამას ჩამოარიგებთ;
- 29 რადგან, რომელიც უღირსად მიირთმევს და დალევს ჩემს ხორცსა და სისხლს, მიირთმევს და დალევს წყევლას საკუთარი სულისთვის; ამიტომ, თუ იცით, რომ ადამიანი არის უღირსი იმისთვის, რომ მიირთვას და შესვას ჩემი ხორცი და სისხლი, თქვენ მას უნდა აუკრძალოთ.
- 30 ამისდა მიუხედავად, არ გააძევოთ თქვენგან, არამედ ემსახურეთ და ილოცეთ მისთვის მამისადმი ჩემი სახელით; და თუ იქნება ასე, რომ მოინანიებს და მოინათლება ჩემი სახელით, მაშინ მიიღებთ მას და ჩამოურიგებთ ჩემს ხორცსა და სისხლს.

And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;

But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.

Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.

And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:

Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.

And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;

For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

- 31 მაგრამ, თუ არ მოინანიებს – არ ჩაითვლება ჩემს ხალხში, რათა არ გაანადგუროს ჩემი ხალხი, რადგან, აჰა, მე ვცნობ ჩემს ცხვრებს და ისინი არიან დათვლილნი.
- 32 ამისდა მიუხედავად, არ გააძევოთ იგი თქვენი სინაგოგებიდან ანუ თქვენი თაყვანისცემის ადგილებიდან, რადგან ასეთებისთვის უნდა გააგრძელოთ მსახურება, რამეთუ არ იცით, შეიძლება დაბრუნდნენ და მოინანიონ და ჩემთან მოვიდნენ გულის მთელი მოწადინებით და განვკურნავ მათ და თქვენ იქნებით ის წყარო, რომლითაც მათთან ხსნა მივა.
- 33 ამიტომ, შეინახეთ ეს სიტყვები, რომლებიც მე გიბრძანეთ, რათა არ იქნეთ განსჯილნი; ვინაიდან ვარამი მას, რომელსაც მამა განსჯის.
- 34 და მე გაძლევთ ამ მცნებებს იმ კამათის გამო, რომელიც იყო თქვენ შორის. და კურთხეულნი ხართ, თუ არ გაქვთ კამათი ერთმანეთში.
- 35 და ახლა მივდივარ მამასთან, რადგან საჭიროდ ვთვლი, რომ თქვენი გულისთვის მამასთან უნდა წავიდე.
- 36 და იყო ასე, რომ როდესაც იესომ დაასრულა ეს სიტყვები, იგი ხელით შეეხო მოწაფეებს, რომლებიც ამოირჩია, სათითაოდ, სანამ ყველას არ შეეხო და შეხებისას მათ ესაუბრებოდა.
- 37 და შეკრებილებს არ ესმოდათ სიტყვები, რომლებსაც იგი ეუბნებოდა, ამიტომ ისინი ვერ დაამოწმებდნენ, მაგრამ მოწაფეები მოწმობდნენ, რომ მან უბოძა მათ სულიწმინდის მინიჭების ძალა. და მე ამიერიდან დაგანახებთ, რომ ეს დამოწმება არის ჭეშმარიტი.
- 38 და იყო ასე, რომ როდესაც იესო ყოველ მათგანს შეეხო, გამოჩნდა ღრუბელი და დაჩრდილა შეკრებილნი, რომ ვეღარ ეხილათ იესო.
- 39 და როდესაც ღრუბლით იყვნენ დაფარულნი, მან ისინი დატოვა და ზეცაში ამაღლდა. და მოწაფეებმა იხილეს და მოწმენი იყვნენ, რომ იგი კვლავ ზეცაში ამაღლდა.

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

3 ნეფი 19

- 1 და ახლა, იყო ასე: როდესაც იესო ამაღლდა, შეკრებილები დაიშალნენ და ყოველმა კაცმა საკუთარ ცოლ-შვილს ხელი მოკიდა და სახლში დაბრუნდა.
- 2 და ხალხში დაბნელებამდე უმაღ ხმა დაირხა, რომ შეკრებილებმა იესო იხილეს და რომ იგი მათ ემსახურა და მომდევნო დღეს შეკრებილებს კვლავ გამოეცხადებოდა.
- 3 დიახ, მთელი ღამე შემოგარენში ვრცელდებოდა ხმა იესოს შესახებ; და იმგვარად გაავრცელეს ის ხალხში, რომ მრავალნი, დიახ, ძალზედ ბევრნი, მთელი ღამე მუხლმოუყრელად მუშაობდნენ, რათა მომდევნო დღეს ყოფილიყვნენ იმ ადგილზე, სადაც იესო შეკრებილ ხალხს გამოეცხადებოდა.
- 4 და იყო ასე, რომ მომდევნო დღეს, როდესაც ბრბო ერთად შეიკრიბა, აჰა, ნეფი და მისი ძმა, რომელიც მან მკვდრეთით აღადგინა და რომელსაც ერქვა ტიმოთე და ასევე მისი შვილი, რომელსაც ერქვა იონასი და ასევე მათონი და მისი ძმა, მათონიჰა, და კუმენი, კუმენონი და იერემია, შემნონი და იონასი, ციდკიაჰუ და ესაია – ასე ერქვათ მოწაფეებს, რომლებიც იესომ აირჩია; და იყო ასე, რომ ისინი წავიდნენ და შეკრებილთა შორის დადგნენ.
- 5 და აჰა, შეკრებილნი იყვნენ იმდენად მრავალრიცხოვანნი, რომ მათ ბრძანეს, ისინი თორმეტ ჯგუფად დაყოფილიყვნენ.
- 6 და თორმეტი ასწავლიდა შეკრებილთ; და აჰა, მათ ბრძანეს, შეკრებილებს მიწაზე მუხლი მოეყარათ და მამისადმი ელოცათ იესოს სახელით.
- 7 და მოწაფეებმაც ასევე ილოცეს მამისადმი იესოს სახელით. და იყო ასე, რომ ფეხზე წამოდგნენ და ხალხს ემსახურნენ.
- 8 და როდესაც მათ წარმოთქვეს იგივე სიტყვები, რომლებიც იესომ თქვა, არ შეცვალეს რა არაფერი იესოს მიერ ნათქვამ სიტყვებში, აჰა, მათ კვლავ მუხლი მოიყარეს და იესოს სახელით მამისადმი ილოცეს.

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

- 9 და მათ ილოცეს იმისათვის, რაც ყველაზე მეტად სურდათ; და მათ სურდათ, მათთვის სულიწმინდა ებოძებინათ.
- 10 და როდესაც ამგვარად ლოცულობდნენ, მივიდნენ წყლის პირას და შეკრებილნიც უკან მიჰყვნენ.
- 11 და იყო ასე, რომ ნეფი ჩავიდა წყალში და მოინათლა.
- 12 და იგი ამოვიდა წყლიდან და დაიწყო ნათვლა. და მონათლა ყველა, რომლებიც იესომ ამოირჩია.
- 13 და იყო ასე: როდესაც ყველანი მოინათლნენ და წყლიდან ამოვიდნენ, მათ სულიწმინდა მოევლინათ და აღივსნენ სულიწმინდითა და ცეცხლით.
- 14 და აჰა, მათ გარშემო შემოერტყათ ვითარცა ცეცხლი და იგი ზეციდან დაეშვა და შეკრებილნი იყვნენ ამის მოწმენი და მოწმობდნენ ამას; და ანგელოზები ჩამოვიდნენ ზეციდან და მათ ემსახურნენ.
- 15 და იყო ასე, რომ როდესაც ანგელოზები ემსახურებოდნენ მოწაფეებს, აჰა, იესო მოვიდა და შუაში დადგა და მათ ემსახურა.
- 16 და იყო ასე, რომ მან მიმართა შეკრებილთ და უბრძანა, კვლავ მოეყარათ მუხლი მიწაზე და ასევე მის მოწაფეებსაც მიწაზე მოეყარათ მუხლი.
- 17 და იყო ასე, რომ როდესაც ყველამ მიწაზე მუხლი მოიყარა, მან უბრძანა მოწაფეებს, რომ ელოცათ.
- 18 და აჰა, მათ დაიწყეს ლოცვა; და ლოცულობდნენ იესოსადმი, უწოდებდნენ რა მას თავიანთ უფალსა და თავიანთ ღმერთს.
- 19 და იყო ასე, რომ იესო მათგან გამოვიდა და შორიახლოს გავიდა, მიწაზე მუხლი მოიყარა და თქვა:
- 20 მამაო, მადლობა, რომ სულიწმინდა უბოძე ჩემს რჩეულთ; მათი რწმენისათვის ჩემში, მე ისინი ამ ქვეყნიდან ამოვირჩიე.
- 21 მამაო, შენსადმი ვლოცულობ, რათა უბოძო სულიწმინდა ყოველ მათგანს, რომელიც იწამებს მათ სიტყვებს.

And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.

And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.

And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.

And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.

And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.

And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.

And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.

And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.

And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.

And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.

And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:

Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.

Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

- 22 მამაო, შენ უბოძე მათ სულიწმინდა, ვინაიდან სწამთ ჩემი; და შენ ხედავ, რომ მათ სწამთ ჩემი, ვინაიდან მათი გესმის და ისინი ჩემდამი ლოცულობენ; და ისინი ლოცულობენ ჩემდამი, ვინაიდან მე ვარ მათთან.
- 23 და ახლა, მამაო, მე მათთვის ვლოცულობ შენდამი და ასევე ყველასათვის, რომლებიც მათ სიტყვებს იწამებენ, რათა ჩემი იწამონ, რათა ვიყო მათში, როგორც შენ, მამაო, ხარ ჩემში, რათა ვიყოთ ერთნი.
- 24 და იყო ასე: როდესაც იესომ მამისადმი ამგვარად ილოცა, მივიდა მოწაფეებთან და აჰა, ისინი აგრძელებდნენ განუწყვეტლივ ლოცვას მისდამი; და არ იყვნენ სიტყვამრავალნი, რადგან მათ მიეცათ ის, რისთვისაც უნდა ელოცათ და ისინი სურვილით იყვნენ აღვსილნი.
- 25 და იყო ასე, რომ იესომ აკურთხა ისინი, როდესაც მისდამი ლოცულობდნენ; და მისი სახე მათ უდიდოდა და ანათებდა სინათლე მათზედ მისი იერსახისა; და აჰა, იყვნენ გაქათქათებულნი, ვითარცა იესოს იერსახე და სამოსი; და ეს სიქათქათე აღემატებოდა ყოველ სიქათქათეს, დიახ, არ იქნებოდა მიწაზე არაფერი იმ სიქათქათეზე უფრო თეთრი.
- 26 და იესომ მათ უთხრა: გააგრძელეთ ლოცვა; თუმცა ლოცვას ისედაც არ წყვეტდნენ.
- 27 და კვლავ გაბრუნდა მათგან და შორიახლოს გავიდა და მიწაზე მუხლი მოიყარა და კვლავ ილოცა მამისადმი სიტყვებით:
- 28 მამაო, მადლობა, რომ განწმინდე ისინი, რომლებიც მე ამოვირჩიე მათი რწმენის გამო და მე ვლოცულობ მათთვის, ასევე ვლოცულობ მათთვის, რომლებიც იწამებენ მათ სიტყვებს, რათა ჩემში განიწმინდონ მათი სიტყვების რწმენით, როგორც ჩემი მოწაფეები განიწმინდნენ ჩემში.
- 29 მამაო, ვლოცულობ არა ამა ქვეყნისთვის, არამედ მათთვის, რომლებიც ამ ქვეყნიდან მიბოძე მათი რწმენის გამო, რათა განიწმინდონ ჩემში, რათა ვიყო მათში, როგორც შენ, მამაო, ხარ ჩემში, რათა ვიყოთ ერთნი, რათა მათში განვდიდდე.

Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.

And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.

And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.

And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:

Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

- 30 და როდესაც იესომ ეს სიტყვები წარმოთქვა, იგი კვლავ მივიდა თავის მოწაფეებთან; და აჰა, ისინი მტკიცედ, განუწყვეტლივ ლოცულობდნენ მისდამი და მან კვლავ გაუღიმა მათ; და აჰა, ისინი იყვნენ სპეტაკნი, როგორც იესო.
- 31 და იყო ასე, რომ იგი კვლავ გავიდა შორიახლოს და მამისადმი ილოცა;
- 32 და ენით ვერ ითქმის სიტყვები, რომლებითაც იგი ლოცულობდა, ვერც ჩაიწერება ადამიანის მიერ სიტყვები, რომლებითაც იგი ლოცულობდა.
- 33 და შეკრებილებმა მოისმინეს და იყვნენ ამის მოწმენი; და გულგახსნილები იყვნენ და გულში ჩასწვდათ სიტყვები, რომლებითაც იგი ლოცულობდა.
- 34 ამისდა მიუხედავად, იმდენად დიდი და საოცარი იყო სიტყვები, რომლებითაც იგი ლოცულობდა, რომ ვერ დაიწერება და ვერ ითქმის ადამიანის მიერ.
- 35 და იყო ასე: როდესაც იესომ ლოცვა დაასრულა, იგი კვლავ მივიდა მოწაფეებთან და მათ უთხრა: არასდროს მინახავს ამოდენა რწმენა მთელ იუდეველთა შორის; ამიტომ, მათ ვერ დავანახე ესოდენ დიდი სასწაულები, მათი ურწმუნოების გამო.
- 36 ჭეშმარიტად გეუბნებით: არცერთ მათგანს არ უნახავს ესოდენ დიადი რამ, რაც თქვენ იხილეთ; არც მოუსმენიათ ესოდენ დიადი სიტყვები, რომლებიც თქვენ მოისმინეთ.

And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.

And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.

Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.

Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

3 ნეფი 20

- 1 და იყო ასე, რომ მან უბრძანა შეკრებილებს, ლოცვა შეეწყვიტათ, ასევე თავის მოწაფეებსაც. და უბრძანა მათ, გულში არ შეეწყვიტათ ლოცვა.
- 2 და მათ უბრძანა, რომ წამომდგარიყვნენ და ფეხზე დამდგარიყვნენ. და ისინი წამოდგნენ და ფეხზე დადგნენ.
- 3 და იყო ასე, რომ მან კვლავ გატეხა და აკურთხა პური და ჩამოურიგა მოწაფეებს, რათა მიერთვათ.
- 4 და როდესაც მათ მიერთვეს, მან უბრძანა, გაეტეხათ პური და შეკრებილთათვის ჩამოერიგებინათ.
- 5 და როდესაც მათ შეკრებილებს ჩამოურიგეს, ღვინო მისცა, რომ შეესვათ და უბრძანა, რომ ის შეკრებილთათვისაც მიეცათ.
- 6 ახლა, იქ პური და ღვინო არ ჰქონდათ მოტანილი არც მოწაფეებს და არც შეკრებილთ;
- 7 მაგრამ, მან ჭეშმარიტად მისცა მათ პური საჭმელად და ასევე ღვინო დასალევად.
- 8 და უთხრა მათ: ის, ვინც ამ პურს მიირთმევს, იგემებს ჩემს ხორცს საკუთარი სულისათვის; და ის, ვინც შესვამს ამ ღვინოს, საკუთარი სულისთვის შესვამს ჩემს სისხლს; და მისი სული დანაყრდება, არასდროს იქნება არც მშვიდი, არც მწყურვალი.
- 9 ახლა, როდესაც შეკრებილებმა ყველამ მიირთვეს და შესვეს, აჰა, აღივსნენ სულით; და ერთხმად შეჰლადადეს და დიდება მიაგეს იესოს, რომელიც იხილეს და რომელსაც მოუსმინეს.
- 10 და იყო ასე, რომ როდესაც მათ ყველამ დიდება მიაგეს იესოს, მან უთხრა მათ: აჰა, ახლა მე ვასრულებ ბრძანებას, რომელიც მამამ მომცა ამ ხალხის შესახებ, რომელიც არის ისრაელის სახლის ნარჩენი.
- 11 თქვენ გახსოვთ, რომ მოგმართეთ და გითხარით, რომ როდესაც ახდება ესაიას სიტყვები – აჰა, ისინი დაწერილია, თქვენ წინაშეა ისინი, ამიტომაც შეისწავლეთ –
- 12 და ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით, როდესაც ისინი ახდება, მაშინ აღსრულდება აღთქმა, რომელიც მამამ დადო თავის ხალხთან, ისრაელის სახლად.

3 Nephi 20

And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.

And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.

And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.

And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.

And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.

Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;

But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.

And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.

Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.

And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.

Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—

And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

- 13 და შემდეგ, ნარჩენი, რომელიც გაფანტული იქნება დედამიწის პირზე, შეიკრიბება აღმოსავლეთიდან და დასავლეთიდან, სამხრეთიდან და ჩრდილოეთიდან და მიყვანილი იქნება უფლის, თავიანთი ღმერთის, ცოდნამდე, რომელმაც ისინი გამოისყიდა.
- 14 და მამამ მიბრძანა, მომეცა ეს მიწა თქვენთვის, თქვენი მემკვიდრეობისათვის.
- 15 და მე გეუბნებით, რომ თუ წარმართნი არ მოინანიებენ იმ კურთხევის შემდეგ, რომელსაც მიიღებენ ჩემი ხალხის გაფანტვის შემდეგ –
- 16 მაშინ თქვენ, რომლებიც ხართ იაკობის სახლის ნარჩენი, წახვალთ მათთან და იქნებით მათ შორის და ისინი იქნებიან ბევრნი; და იქნებით, ვითარცა ლომი ტყის მხეცებში და ახალგაზრდა ლომივით ცხვრის ფარაში, რომელიც თუ გაივლის მათ შორის – გათელავს და ნაფლეთებად დაგლეჯს და ვერავინ ვერ იხსნის მათ.
- 17 აღიმართება შენი ხელი შენს მტრებზე და მოკვეთილ იქნება ყოველი შენი მტერი.
- 18 და მე შევკრებ ჩემს ხალხს, როგორც ადამიანი აგროვებს თავის ძნას კალოზე.
- 19 ვინაიდან მე ვაქცევ ჩემს ხალხს, რომელთანაც მამამ დადო აღთქმა, დიახ, რკინად ვაქცევ შენს რქას, სპილენძად ვაქცევ შენს ჩლიქებს. და დაამსხვრევ ნამსხვრევებად მრავალ ხალხს და მათ მონაპოვარს მიუძღვნი უფალს და მათ ქონებას – მთელი დედამიწის უფალს. და აჰა, მე ვარ ის, რომელიც ამას აკეთებს.
- 20 და იქნება ასე, – ამბობს მამა, რომ ჩემი სამართლის მახვილი იმ დღეს აღიმართება მათზე; და თუ არ მოინანიებენ, ის მათზე დაეცემა, – ამბობს მამა, დიახ, წარმართთა მთელ ერზე.
- 21 და იქნება ასე, რომ მე დავაარსებ ჩემს ხალხს, ისრაელის სახლო.
- 22 და აჰა, ამ ხალხს ამ მიწაზე დავამკვიდრებ, რათა აღვასრულო აღთქმა, რომელიც თქვენს მამასთან, იაკობთან, დავდე; და ეს იქნება ახალი იერუსალიმი. და ზეციური ძალები იქნება ამ ხალხის შორის; დიახ, მე თავად ვიქნები თქვენ შორის.

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

- 23 აჰა, მე ვარ, ვისზეც მოსე ამბობდა სიტყვებით: წინასწარმეტყველს აღგიდგენს უფალი, თქვენი ღმერთი, თქვენი ძმათა წიაღიდან, ჩემს მსგავსს; მას დაუგდებთ ყურს ყველაფერში, რასაც გეტყვით. და იქნება ასე, რომ ყოველი სული, რომელიც არ მოუსმენს იმ წინასწარმეტყველს, მოკვეთილ იქნება ხალხის წიაღიდან.
- 24 ჭეშმარიტად გეუბნებით, დიახ, სამუელიდან ყოველი წინასწარმეტყველი და ისინი, რომლებიც იყვნენ მის შემდეგ, რამდენმაც ილაპარაკა, ჩემზე დაამოწმეს.
- 25 და აჰა, თქვენ ხართ ძენი წინასწარმეტყველთა; და თქვენ ხართ ისრაელის სახლისა; და ხართ იმ აღთქმის, რომელიც მამამ დადო თქვენს მამებთან, ეუბნებოდა რა აბრაამს: შენს შთამომავლებში კურთხეულ იქნება დედამიწის ყოველი ტომი.
- 26 მამამ, აღმადგინა რა პირველად თქვენთვის და მომავლინა თქვენს საკურთხეველად, რათა განერიდებინა ყოველი თქვენგანი ურჯულოებისგან; და ეს იმიტომ, რომ ხართ აღთქმის შვილები –
- 27 და მას შემდეგ, რაც კურთხეულ იქენით, მამა აღასრულებს აღთქმას, რომელიც მან აბრაამთან დადო სიტყვებით: შენს შთამომავლებში კურთხეულ იქნება დედამიწის ყოველი ტომი, წარმართებზე სულიწმინდის ჩემგან გადმოღვრით და ეს კურთხევები, წარმართებს აქცევს ყველაზე ძლევა მოსილებად ჩემი ხალხის გასაფანტად, ისრაელის სახლო.
- 28 და ისინი ამ მიწის ხალხისთვის იქნებიან მჩაგვრელნი. ამისდა მიუხედავად, როდესაც ისინი მიიღებენ ჩემი სახარების სისრულეს, მაშინ, თუ გაიქვავებენ გულს ჩემს წინააღმდეგ, თავიანთ ურჯულოებას საკუთარ თავზე დავუბრუნებ, – ამბობს მამა.
- 29 და გავიხსენებ აღთქმას, რომელიც ჩემს ხალხთან დავდე; და მათ აღვუთქვი, რომ ჩემთვის შესაფერის დროს მათ შევკრებ, რომ კვლავ მივცემ მეგვიდროებაში თავიანთი მამების მიწას, რომელიც არის მიწა იერუსალიმისა, რომელიც არის მათი აღთქმული მიწა მარადის, – ამბობს მამა.
- 30 და იქნება ასე, რომ დადგება ჟამი, როდესაც ჩემი სახარების სისრულე იქნება მათთვის ნაქადაგები.

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the children of the covenant—

And after that ye were blessed then fulfilleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

31 და ისინი მე მიწამებენ, რომ ვარ იესო ქრისტე, ძე ღვთისა; და ილოცებენ მამისადმი ჩემი სახელით.

32 მაშინ მათი გუშაგები აიმაღლებენ ხმას და ერთხმად იმღერებენ; რადგან თავიანთი თვალით დაინახავენ.

33 შემდეგ მამა კვლავ შეკრებს მათ ერთად და იერუსალიმს უბოძებს მათი მემკვიდრეობის მიწად.

34 შემდეგ მხიარულად შემოსძახებენ: ერთად იმღერეთ, თქვე იერუსალიმის გაპარტახებულ ადგილებო; რადგან უფალმა ანუგეშა თავისი ხალხი, მან იერუსალიმი გამოისყიდა.

35 გაიშიშვლა მამამ წმინდა მკლავი ყველა ერის თვალით; და დედამიწის ყველა კიდე იხილავს მამის ხსნას; და მამა და მე ვართ ერთნი.

36 და შემდეგ ახდება ის, რაც დაწერილია: გაიღვიძე, კვლავ გაიღვიძე, შეიმოსე ძალით, სიონო; ჩაიცვი მშვენიერი სამოსი, იერუსალიმო, წმინდა ქალაქო; რადგან ამიერიდან ვეღარ შემოვა შენში წინდაუცვეთავი და უწმინდური.

37 ჩამოიბერტყე მტვერი, აღსდექ, ამხედრდი, იერუსალიმო; მოიხსენი ბორკილები კისრიდან, სიონის დატყვევებულ ასულო.

38 რადგან ასე ამბობს უფალი: მუქთად გაიყიდეთ და უსასყიდლოდ გამოისყიდებით.

39 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით, რომ ჩემი ხალხი სცნობს ჩემს სახელს; დიახ, იმ დღეს ეცოდინებათ, რომ ვარ ის, რომელიც ვლაპარაკობ.

40 და შემდეგ ისინი იტყვიან: რა მშვენიერია მთებზე ფეხი იმისა, რომელსაც მოაქვს სასიხარულო ამბები, რომელიც აუწყებს მშვიდობაზე, რომელსაც მოაქვს სასიხარულო ამბები სიკეთისა, რომელიც აუწყებს ხსნას, რომელიც ეუბნება სიონს: მეფობს შენი ღმერთი!

41 და შემდეგ გაისმება ღალადი: გაშორდით, გაშორდით, გამოდით იქიდან, ნუ შეეხებით იმას, რაც უწმინდურია; გამოდით მისი წიაღიდან; განიწმინდეთ თქვენ, უფლის ჭურჭლის მატარებელნი.

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.

Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.

Then shall they break forth into joy—Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.

And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.

Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.

And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!

And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.

42 რადგან არც აჩქარებით არ გამოხვალთ და არც გამოიქცევით; რადგან თქვენ წინ ივლის უფალი და თქვენ უკან მცველად – ისრაელის ღმერთი.

43 აჰა, წარიმართება ჩემი მსახური კეთილგონივრულად; აღიმართება, აიწევა და დიდად ამალღდება.

44 როგორც განცვიფრდნენ მრავალნი შენი მნახველნი, მისი იერსახე იყო დამახინჯებული ისე, როგორც არავისი და მისი იერი კაცის ძისას არ ჰგავდა –

45 ასე შეაშფოთებს ის მრავალ ერს; მეფეები მოკუმავენ მის წინაშე პირს, რადგან დაინახავენ იმას, რაც არ უამბიათ მათთვის; და რაც არ სმენიათ, იმას გაიგებენ.

46 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით: ყველაფერი ეს აუცილებლად ახდება ისე, როგორც მამამ მიბრძანა. მაშინ აღსრულდება აღთქმა, რომელიც მამამ დადო თავის ხალხთან; და მაშინ იერუსალიმში კვლავ დასახლდება ჩემი ხალხი და ის იქნება მათი მემკვიდრეობის მიწა.

For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.

Behold, my servant shall deal prudently; he shall be exalted and extolled and be very high.

As many were astonished at thee—his visage was so marred, more than any man, and his form more than the sons of men—

So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him, for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

Verily, verily, I say unto you, all these things shall surely come, even as the Father hath commanded me. Then shall this covenant which the Father hath covenanted with his people be fulfilled; and then shall Jerusalem be inhabited again with my people, and it shall be the land of their inheritance.

3 ნეფი 21

- 1 და ჭეშმარიტად გეუბნებით, მოგცემთ ნიშანს, რათა იცოდეთ ჟამი, როდესაც ეს უნდა ახდეს, როდესაც შევკრებ ჩემს ხალხს, მრავალწლიანი გაფანტულობის შემდეგ, ისრაელის სახლო და მათ შორის კვლავ დავაარსებ ჩემს სიონს;
- 2 და აჰა, ამას მოგცემთ ნიშნად, რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით, როდესაც ყოველივე ეს, რაც მე გამოგიცხადეთ და რასაც გამოგიცხადებთ, პირადად და სულიწმინდის ძალით, რომელიც მამისგან მოგეცემათ, წარმართებსაც გამოეცხადებათ, რათა იცოდნენ ამ ხალხის შესახებ – იაკობის სახლის ნარჩენზე და ამ ჩემს ხალხზე, რომელიც მათ მიერ იქნება გაფანტული;
- 3 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით, როდესაც მამისგან მათ ყოველივე ეს გამოეცხადებათ და მამისგან მიღებული თქვენ გადმოგეცემათ;
- 4 რადგან ამაშია მამის სიბრძნე, რომ ისინი დამკვიდრდნენ ამ მიწაზე და მამის ძალით, თავისუფალ ადამიანებად ჩამოყალიბდნენ, რომ მათგან ეს გადმოვიდეს თქვენი შთამომავლობის ნარჩენთან, რათა აღსრულდეს მამის აღთქმა, რომელიც მან დადო თავის ხალხთან, ისრაელის სახლო.
- 5 ამიტომ, როდესაც ეს საქმენი და ის საქმენი, რომლებიც მომავალში თქვენ შორის შესრულდება, წარმართებიდან გადმოვა თქვენს შთამომავლებზე, რომლებიც ურჯულოების გამო გადაშენდებიან ურწმუნოებაში;
- 6 რადგან ასე სურს მამას, რომ ეს გადმოვიდეს წარმართებისგან, რათა წარმართებს დაანახოს საკუთარი ძალა იმ მიზნით, რომ წარმართებმა, თუ გულს არ გაიქვავებენ, შეძლონ მონანიება, ჩემთან მოსვლა და ჩემი სახელით ნათლობა და ჩემი მოძღვრების ჭეშმარიტი დედაარსის წვდომა, რათა ჩემს ხალხში ჩაითვალონ, ისრაელის სახლო;

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

- 7 და როდესაც ყოველივე ეს ახდება, რომ შენი შთამომავლობა დაიწყებს ყოველივე ამის წვდომას, ეს მათთვის იქნება ნიშანი, იცოდნენ, რომ უკვე დაწყებულია მამის საქმე იმ აღთქმის აღსასრულებლად, რომელიც მან დადო ხალხთან, რომელიც ისრაელის სახლს მიეკუთვნება.
- 8 და როდესაც დადგება ის დღე, იქნება ასე, რომ მეფეები დამუწავენ პირს; რადგან დაინახავენ იმას, რაც არ უამბიათ მათთვის; და რაც არ სმენიათ, იმას გაიგებენ.
- 9 რადგან იმ დღეს მამა აღასრულებს ჩემ გამო საქმეს, რომელიც მათ შორის იქნება დიადი და საოცარი საქმე; და მათ შორის იქნებიან, რომლებიც ამას არ იწამებენ, თუმცა ამას მათ ადამიანი განუცხადებს.
- 10 მაგრამ, აჰა, ჩემი მსახურის სიცოცხლე ჩემს ხელში იქნება; ამიტომ, მას ვერაფერს ავნებენ, თუმცა, დამახინჯდება მათ გამო. მაგრამ მას განვკურნავ, ვინაიდან მათ დავანახებ, რომ ჩემი სიბრძნე უფრო ძლიერია, ვიდრე ეშმაკის ცბიერება.
- 11 ამიტომ, იქნება ასე, რომ რომელიც არ იწამებს ჩემს სიტყვებს ანუ იესო ქრისტეს სიტყვებს, რომლებსაც მამა უბრძანებს, წარმართებთან მიიტანოს და უბოძებს ძალას, მიიტანოს ისინი წარმართებთან (ეს მოხდება ისე, როგორც თქვა მოსემ) ისინი ჩემი ხალხისგან მოიკვეთებიან, იმ ხალხისგან, რომელიც არის აღთქმული.
- 12 და ჩემი ხალხი, რომელიც არის იაკობის ნარჩენი, იქნება წარმართებს შორის, დიახ, მათ შორის, ვითარცა ლომი ტყის მხეცებში და ახალგაზრდა ლომივით ცხვრის ფარაში, რომელიც თუ გაივლის მათ შორის – გათელავს და ნაფლეთებად დაგლეჯს და ვერავინ ვერ იხსნის მათ.
- 13 ხელი მათი აღიმართება მტერზე და ყველა მათი მტერი იქნება მოკვეთილი.
- 14 დიახ, ვარაძი წარმართებს, თუ არ მოინანიებენ; ვინაიდან იმ დღეს იქნება ასე, – ამბობს მამა, რომ მე მოვკვეთ შენგან შენს ცხენებს და გაგინადგურებ ეტლებს;
- 15 და მოვკვეთ შენი მიწის ქალაქებს და დავაძობ ყოველ შენს გამაგრებას.
- 16 და მოვკვეთ ჯადოსნობას შენი მიწიდან და აღარ გეყოლება გრძნეულები;

And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

- 17 ქანდაკებებს მოვკვეთ შენი გარემოდან და შენს სათაყვანო ხატებს; და ველარ ეთაყვანები შენი ხელით ნაკეთს;
- 18 და ამოვიძირკვავ კორომებს შენი გარემოდან; გაგინადგურებ ქალაქებს.
- 19 და იქნება ასე, რომ მოისპობა ყოველი ტყუილი და სიცრუე, შური, დაპირისპირება და სამღვდელოების ვერცხლისმოყვარეობა და მრუშობა.
- 20 რადგან იქნება ასე, – ამბობს მამა, რომ იმ დღეს ყველას, ვინც არ მოინანიებს და არ მოვა ჩემს საყვარელ ძესთან, მოვკვეთ ჩემი ხალხისგან, ისრაელის სახლო.
- 21 და მე მოვავლენ მათზე შურისგებასა და რისხვას, როგორც კერპთაყვანისმცემლებზე, ისეთს, როგორც არ სმენიათ.
- 22 მაგრამ თუ მოინანიებენ და ჩემს სიტყვებს ყურს დაუგდებენ და გულს არ გაიქვავებენ, მე დავაარსებ ჩემს ეკლესიას მათ შორის; და დადებენ აღთქმას და ჩაითვლებიან იაკობის იმ ნარჩენში, რომელსაც ეს მიწა ვუბოძე საკუთარი მემკვიდრეობისთვის;
- 23 და დაეხმარებიან ჩემს ხალხს, იაკობის ნარჩენს, ასევე ყველას ისრაელის სახლიდან, რომლებიც მოვლენ, რათა ააშენონ ქალაქი, რომელსაც სახელად ერქმევა ახალი იერუსალიმი.
- 24 და შემდეგ, ისინი დაეხმარებიან ჩემს ხალხს, რომელიც მთელ მიწის პირზეა გაფანტული, შეიკრიბოს ახალ იერუსალიმში.
- 25 და შემდეგ ზეციური ძალა მოევლინება მათ; და მეც მათ შორის ვიქნები.
- 26 და შემდეგ, დაიწყება მამის სამუშაო იმ დღეს, როდესაც ამ სახარებას იქადაგებენ ამ ხალხის ნარჩენში. ჭეშმარიტად გეუბნებით, იმ დღეს დაიწყება მამის სამუშაო, მთელ ჩემს გაფანტულ ხალხში, დიახ, დაკარგულ ტომებში, რომლებიც მამამ იერუსალიმიდან გამოიყვანა.
- 27 დიახ, მამის მიერ დაიწყება სამუშაო ყველა ჩემს გაფანტულ ხალხში, რათა მომზადდეს გზა, რომლითაც ისინი მოვიდოდნენ ჩემთან, რათა ჩემი სახელით მამას მიმართონ.

Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.

For it shall come to pass, saith the Father, that at that day whosoever will not repent and come unto my Beloved Son, them will I cut off from among my people, O house of Israel;

And I will execute vengeance and fury upon them, even as upon the heathen, such as they have not heard.

But if they will repent and hearken unto my words, and harden not their hearts, I will establish my church among them, and they shall come in unto the covenant and be numbered among this the remnant of Jacob, unto whom I have given this land for their inheritance;

And they shall assist my people, the remnant of Jacob, and also as many of the house of Israel as shall come, that they may build a city, which shall be called the New Jerusalem.

And then shall they assist my people that they may be gathered in, who are scattered upon all the face of the land, in unto the New Jerusalem.

And then shall the power of heaven come down among them; and I also will be in the midst.

And then shall the work of the Father commence at that day, even when this gospel shall be preached among the remnant of this people. Verily I say unto you, at that day shall the work of the Father commence among all the dispersed of my people, yea, even the tribes which have been lost, which the Father hath led away out of Jerusalem.

Yea, the work shall commence among all the dispersed of my people, with the Father to prepare the way whereby they may come unto me, that they may call on the Father in my name.

28 დიას, შემდეგ მამის მიერ დაიწყება სამუშაო ყველა ერში გზის მოსამზადებლად, რომლითაც მისი ხალხი შეიკრიბება სახლში, საკუთარი მემკვიდრეობის მიწაზე.

29 და გამოვლენ ყველა ერიდან; არც აჩქარებით არ გამოვლენ და არც გამოიქცევიან, რადგან მათ წინ მე ვივლი, – ამბობს მამა, და ზურგიდანაც მე დავიცავ.

Yea, and then shall the work commence, with the Father among all nations in preparing the way whereby his people may be gathered home to the land of their inheritance.

And they shall go out from all nations; and they shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go before them, saith the Father, and I will be their rearward.

3 ნეფი 22

- 1 და მაშინ ახდება ის, რაც წერია: გაიხარე, ბერწო; ვისაც არასდროს არ გიშობია, შემოსძახე სიმღერა და ხმამაღლა შეჰკლადდე, უტანჯველო მშობიარობით; რადგან მიტოვებულს მეტი შვილი ეყოლება, ვიდრე გათხოვილს, – ამბობს უფალი.
- 2 გააფართოვე ადგილი შენი კარვისა და დაჭიმე ფარდები შენი საცხოვრებლისა; ნუ დაინანებ, დააგრძელე შენი საბელები და შენი პალოები გაამაგრე;
- 3 რადგან მარჯვნივ და მარცხნივ განივრცობი, შენი შთამომავლები წარმართებს დაიპყრობენ და უკაცრიელ ქალაქებს დაასახლებენ.
- 4 ნუ გეშინია, რადგან არ შერცხვები, არც შეცბები, რადგან აღარ შეგრცხვება, რადგან სიყმაწვილის სირცხვილს დაივიწყებ და არ გაიხსენებ სიყმაწვილის დროინდელ საყვედურსა და შენი ქვრივობის სირცხვილს აღარ გაიხსენებ.
- 5 რადგან შენი შემქმნელი – შენი ქმარია, ცაბათ უფალია მისი სახელი; და შენი გამომსყიდველი – ისრაელის წმინდა – მთელი ქვეყნის ღმერთად იწოდება.
- 6 რადგან უფალმა მოგიხმო, როგორც მიტოვებული ქალი და სულგამწარებული, როგორც სიყმაწვილის ცოლი, როდესაც შეძლებული იყავი, – ამბობს შენი ღმერთი.
- 7 წამიერად მყავდი მიტოვებული და დიდი მოწყალებით შეგკრებ შენ.
- 8 მცირე რისხვისას დაგიმაღე სახე წამიერად, მაგრამ მარადიული წყალობით შეგიწყალებ, – ამბობს უფალი, შენი გამომსყიდველი.
- 9 რადგან ეს ჩემთვის ნოეს წყლებივით არის, როგორც დავიფიცე, რომ ნოეს წყლები აღარ გადაუვლიან მეტად დედამიწას, ასევე დავიფიცე, რომ არ განვრისხდები შენზე.
- 10 რადგან მთები დაიძვრება და ბორცვები შეირყევა, ჩემი წყალობა კი არ დაიხევს უკან შენგან, არც ჩემი მშვიდობის აღთქმა არ შეირყევა, – ამბობს შენი მოწყალე უფალი.
- 11 გაჭირვებულო, ქარნაცემო და უნუგეშო! აჰა, მე დავაწყობ შენს ქვებად ანთრაქსს და შენი საფუძვლები საფირონი იქნება.

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

For the mountains shall depart and the hills be removed, but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord that hath mercy on thee.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted! Behold, I will lay thy stones with fair colors, and lay thy foundations with sapphires.

- 12 და გავაკეთებ ბადახშით შენს ქონგურებს და შენს ჭიშკრებს ლალის ქვებით და შენს ყველა ზღუდეს – ძვირფასი ქვებით.
- 13 შენი ყველა შვილი უფლისგან განსწავლული იქნება; და დიდი იქნება შენს შვილთა მშვიდობა.
- 14 სიმართლით დაფუძნდები; შორს იქნები ჩაგვრისგან, რადგან არ შეგეშინდება და ძრწოლისაგანაც შორს იქნები, რადგან იგი არ მოგიახლოვდება შენ.
- 15 აჰა, შეიკრიბებიან ერთად შენ წინააღმდეგ, არა ჩემგან; ვინც შეიკრიბება შენ წინააღმდეგ, შენ წინ დაეცემა.
- 16 აჰა, მე გავაჩინე მჭედელი, რომელიც აღვივებს ცეცხლში ნახშირს; და გამოჰყავს იარაღი თავისი საქმისთვის; და მე გავაჩინე დამანგრეველი დასაღუპავად.
- 17 შენ წინააღმდეგ დამზადებული არცერთი იარაღი არ იქნება წარმატებული; და ყოველ ენას, რომელიც შენ წინააღმდეგ წარსდგება სამსჯავროზე, შენ დაადანაშაულებ. ეს არის ხვედრი უფლის მსახურთა და მათი გამართლება ჩემგან არის, – ამბობს უფალი.

And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.

And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.

In righteousness shalt thou be established; thou shalt be far from oppression for thou shalt not fear, and from terror for it shall not come near thee.

Behold, they shall surely gather together against thee, not by me; whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.

Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.

No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall revile against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord.

3 ნეფი 23

- 1 და ახლა, აჰა, მე გეუბნებით, იკვლიონ ყოველივე ეს. დიახ, გაძღვეთ მცნებას, რომ ბეჯითად იკვლიონ ისინი; რადგან დიადია ესაიას სიტყვები.
- 2 ვინაიდან ჭეშმარიტად ლაპარაკობდა ყველაფერს ჩემი ხალხის შესახებ, რომელიც ეკუთვნის ისრაელის სახლს; ამიტომ, აუცილებელია, რომ მან წარმართებსაც მიმართოს.
- 3 და ყოველივე, რაც ილაპარაკა, ახდა და ახდება იმ სიტყვების შესაბამისად, რაც მან ილაპარაკა.
- 4 ამიტომ, ყური დაუგდეთ ჩემს სიტყვებს; ჩაიწერეთ ყოველივე ის, რაც გითხარით; და მამის დროისა და ნების შესაბამისად ისინი წარმართებთან მივა.
- 5 და გადარჩება, ვინც ყურს დაუგდებს ჩემს სიტყვებს, მოინანიებს და მოინათლება. იკვლიეთ წინასწარმეტყველები, რადგან მრავალნი მოწმობენ ამის შესახებ.
- 6 და ახლა, იყო ასე, რომ როდესაც იესომ ილაპარაკა ეს სიტყვები, მან კვლავ მიმართა მათ მას შემდეგ, რაც განუმარტა ყოველი წმინდა წერილი, რომელიც მიიღეს და უთხრა მათ: აჰა, მსურს, ჩაიწეროთ სხვა წმინდა წერილები, რომლებიც ჯერ არ ჩაგიწერიათ.
- 7 და იყო ასე, რომ მან უთხრა ნეფის: მომიტანე ის ჩანაწერები, რომლებსაც ინახავდით.
- 8 და როდესაც ნეფიმ მოიტანა ჩანაწერები და წინ დაუდო, მან თვალი შეავლო მათ და თქვა:
- 9 ჭეშმარიტად გეუბნებით, მე ვუბრძანე ჩემს მსახურს, ლამანიელ სამუელს, დაემოწმებინა ამ ხალხისთვის, რომ იმ დღეს, როდესაც მამა განადიდებს თავის სახელს ჩემში, იქნება მრავალი წმინდანი, რომელიც მკვდრეთით აღსდგება და მრავალთ გამოცხადება და ემსახურება მათ. და მან ჰკითხა: განა ასე არ იყო?
- 10 და მისმა მოწაფეებმა უპასუხეს მას და უთხრეს: დიახ, უფალო, სამუელმა იწინასწარმეტყველა შენი სიტყვების შესაბამისად და ისინი ყველა ახდა.

3 Nephi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

- 11 და იესომ მათ უთხრა: როგორ არ ჩაიწერეთ ეს, რომ მრავალი წმინდანი აღდგა და გამოეცხადა მრავალს და მათ ემსახურა?
- 12 და იყო ასე, რომ ნეფის გაახსენდა, რომ ეს არ იყო ჩაწერილი.
- 13 და იყო ასე, რომ იესომ ბრძანა, რომ ეს ჩაეწერათ; ამიტომ, მისი ბრძანების შესაბამისად, ყოველივე ეს ჩაწერილ იქნა.
- 14 და ახლა, იყო ასე: როდესაც იესომ ერთბაშად განმარტა ყველა წმინდა წერილი, რომელიც მათ ჩაიწერეს, მან უბრძანა, ესწავლებინათ ის, რაც მან განუმარტა.

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

3 ნეფი 24

- 1 და იყო ასე, რომ მან უბრძანა, ჩაეწერათ სიტყვები, რომლებიც მამამ მალაქიას უბოძა, რომლებსაც იგი მათ ეტყვის. რადგან იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც ისინი ჩაწერილ იქნა, მან ისინი განმარტა. და ეს არის სიტყვები, რომლებიც მათ უთხრა: მამამ ეს უთხრა მალაქიას: აჰა, მოვავლენ ჩემს მაცნეს და მოამზადებს გზას ჩემ წინაშე და უეცრად მოვა თავის ტაძარში უფალი, რომელსაც თქვენ ეძიებთ და აღთქმის მაცნე, რომელიც გსურთ; აჰა, იგი მოვა, – ამბობს ცაბაოთ უფალი.
- 2 მაგრამ, ვინ აიტანს მისი მოსვლის დღეს და ვინ გაუძლებს მის გამოცხადებას? რადგან ის გამომდნობელის ცეცხლივით არის და მრეცხავთა ტუტესავით.
- 3 დაჯდება ვერცხლის გამომდნობელივით და განმწმენდელივით; განწმენდს ლევიანთა შვილებს და გაასუფთავებს მათ, როგორც ოქროსა და ვერცხლს, რომ სიძარტლით მიუძღონ უფალს შესაწირავი.
- 4 მაშინ საამო იქნება უფლისათვის იუდასა და იერუსალიმის შესაწირავი, როგორც ძველ დროში და გარდასულ წლებში.
- 5 და მოვალ თქვენთან განსაკითხავად და ვიქნები ფიცხელი მოწმე ჯადოქართა და მრუშთა წინააღმდეგ, ცრუმოფიცართა მოჯამაგირეთა და ქვრივ-ობლების მჩაგვრელთა წინააღმდეგ, ხიზნის გამგდებელთა და ჩემს უშიშთა წინააღმდეგ, – ამბობს ცაბაოთ უფალი.
- 6 რადგან მე ვარ უფალი, მე არ ვიცვლები; და თქვენც არ დაილევით, იაკობის ძენო.
- 7 თქვენი მამების დღეებიდან მოყოლებული, არღვევდით ჩემს წეს-ჩვეულებებს და არ იცავდით მათ, მოიქცით ჩემკენ და მეც მოვიქცევი თქვენკენ, – ამბობს ცაბაოთ უფალი. მაგრამ თქვენ ამბობთ: რისთვის მოვიქცეთო?
- 8 განა ადამიანი მოიპარავს ღმერთისგან? თქვენ კი მპარავთ მე. მაგრამ ამბობთ: სად გპარავთო? მეთაედში და შესაწირავში.
- 9 წყევლითა ხართ დაწყევლილნი, რადგან მომპარეთ, მთელმა ერმა.

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi—Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

- 10 მოიტანეთ მთელი მეათედი საგანძურში და იყოს საბრდო ჩემს სახლში; აბა, გამომცადეთ ამით, – ამბობს ცაბაოთ უფალი, თუ არ გაგიხსნათ ცის საქანელნი და არ გადმოგიღვართ კურთხევა ისე, რომ მის მისაღებად საკმარისი ადგილი არ იქნება.
- 11 შენთვის დავაკავებ მჭამელს, რომ არ წაგიხდინოთ მიწის ნაყოფი და არ გაგიპარტახოთ მინდორში ვაზი, – ამბობს ცაბაოთ უფალი.
- 12 კურთხეულებად ჩაგთვლით ყოველი ხალხი, რადგან სანუკვარ ქვეყანაში იცხოვრებთ – ამბობს ცაბაოთ უფალი.
- 13 მძლავრობს ჩემზე თქვენი სიტყვები, – ამბობს უფალი. თქვენ კი ამბობთ: რა გვითქვამს შენზეო?
- 14 თქვენ ამბობთ: ფუჭია ღვთის მორჩილება, რას გვარგებს მისი წეს-ჩვეულებების დაცვა და მწუხარედ სიარული ცაბაოთ უფლის წინაშე?
- 15 და ბედნიერები არიან ამპარტავნებით; აშენდნენ კიდევ ბოროტმოქმედნი, ღმერთიც კი გამოსცადეს და გადარჩნენო.
- 16 მაშინ უფლის მოშიშნი ხშირად ლაპარაკობდნენ ერთმანეთში და ყურს უგდებდა უფალი და ესმოდა; და დაიწერა მის წინაშე სამახსოვრო წიგნი უფლის მოშიშთათვის და მისი სახელის მომხსენიებელთათვის.
- 17 და ჩემი იქნებიან ისინი, – ამბობს ცაბაოთ უფალი, როდესაც უნჯად გავამზადებ მათ; და შევიბრალებ, როგორც კაცი შეიბრალებს თავის შვილს, რომელიც მას მორჩილებს.
- 18 მაშინ დაბრუნდებით და განასხვავებთ მართალს ბოროტისგან, ღვთის მორჩილს მის ურჩისგან.

Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.

And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.

And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delightsome land, saith the Lord of Hosts.

Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.

Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.

And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

Then shall ye return and discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth him not.

3 ნეფი 25

- 1 რადგან, აჰა, მოდის დღე, თონესავით ავარვარებული; და ყველა ამპარტავანი, დიახ, და ბოროტმოქმედი იქნება ნამჯა; და გადაბუგავს მათ მომავალი დღე, – ამბობს ცაბაოთ უფალი, ისე, რომ არ შეარჩენს არც ფესვს და არც რტოს.
- 2 მაგრამ თქვენთვის, ჩემი სახელის მოშიშრო, აღზევდება ძე სამართლიანობისა, კურნება იქნება მის ფრთებზე; თქვენც გამოხვალთ და აკუნტრუშდებით ბაგის ხბორებივით.
- 3 და გათელავთ ბოროტთ, რადგან უნდა გაცამტვერდნენ ისინი თქვენს ფეხქვეშ იმ დღეს, რომელსაც მე ვამზადებ, ამბობს ცაბაოთ უფალი.
- 4 გაიხსენეთ მოსეს, ჩემი მსახურის, რჯული, რომელიც ვუბრძანე მას ხორებზე, მთელი ისრაელისთვის, მცნებანთა და სამართალთან ერთად.
- 5 აჰა, მოგივლენთ ელია წინასწარმეტყველს უფლის დიდი და საშინელი დღის დადგომამდე;
- 6 და ის დააბრუნებს მამების გულს შვილებთან და შვილების გულს მამებთან, რათა არ მოვიდე და ქვეყანა არ შევმუსრო წყევლით.

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

3 ნეფი 26

- 1 და ახლა, იყო ასე: როდესაც იესომ მოყვა ეს ყველაფერი ამ სწავლებების შესახებ, მან შეკრებილთ ნათქვამი განუმარტა; და მან განუმარტა მათ ყველაფერი: დიდიც და მცირეც.
- 2 და მან უთხრა: ეს წმინდა წერილები, რომლებიც არ გქონდათ, მამამ ბრძანა, თქვენთვის გადმომეცა; რადგან ეს არის მისი სიბრძნე, რომ მომავალ თაობებს გადაეცეს.
- 3 და მან ყველაფერი განმარტა, დასაბამიდან იმ დრომდე, როდესაც იგი მოვა თავისი დიდებით – დიახ, ყოველივე ის, რაც უნდა მოხდეს დედამიწის პირზე, იქამდეც კი, როდესაც სტიქია დადნება მხურვალე სიცხისგან და დედამიწა გრაგნილივით დაიხვევა და ცა და დედამიწა გაქარწყლდება.
- 4 და იმ დიდსა და უკანასკნელ დღეს, როდესაც ყოველი ხალხი, ტომი, ერი და ენა წარსდგება ღმერთის წინაშე, რათა განიკითხონ საკუთარი საქმეებისთვის, თუნდაც იყოს კეთილი ან ბოროტი –
- 5 თუ იყვნენ კეთილნი – აღდგომისა და მარადიული სიცოცხლისაკენ; და თუ ისინი იყვნენ ბოროტნი – წყევლის აღდგომისკენ; რომლებიც არიან ერთმანეთის გვერდიგვერდ, ერთი – ერთ მხარეს, მეორე კი – მეორე მხარეს, წყალობის, სამართლისა და სიწმინდის შესაბამისად, რომელიც არის ქრისტეში, რომელიც იყო ამა ქვეყნის დასაბამიდან.
- 6 და ახლა, ვერ დაიწერება ამ წიგნში იმის მებასედიც კი, რასაც იესო ჭეშმარიტად ასწავლიდა ხალხს;
- 7 მაგრამ, აჰა, ნეფის ფირფიტები მოიცავს იმის დიდ ნაწილს, რასაც იგი ხალხს ასწავლიდა.
- 8 და მე ჩავიწერე იმის მცირე ნაწილი, რასაც იგი ხალხს ასწავლიდა; ჩავიწერე ყოველივე ეს იმ მიზნით, რომ ეს სწავლებები კვლავ გადაეცეს ამ ხალხს წარმართების მიერ, იმ სიტყვების შესაბამისად, რომლებიც იესომ ილაპარაკა.
- 9 და როდესაც მიიღებენ იმას, რაც საჭიროა უპირველეს ყოვლისა, რათა გამოსცადონ საკუთარი რწმენა და თუ მოხდება ასე, რომ ყოველივე ამას იწამებენ, მაშინ მათთვის უფრო დიდი რამ გახდება ცნობილი.

3 Nephi 26

And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.

And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.

And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory—yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;

And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

- 10 და თუ მოხდება ისე, რომ ამას არ იწამებენ, მაშინ, მათ განსასჯელად, უფრო დიდი რამ იქნება მათგან დაფარული.
- 11 აჰა, მზად ვიყავი დამეწერა ყოველივე ის, რაც ამოტვიფრული იყო ნეფის ფირფიტებზე, მაგრამ უფალმა ეს ამიკრძალა სიტყვებით: მე ჩემი ხალხის რწმენას გამოვცდი.
- 12 ამიტომ მე, მორმონი, ვწერ იმას, რაც უფალმა მიბრძანა. და ახლა, მე, მორმონი, ვასრულებ ჩემს სიტყვებს და ვიწყებ ყოველივე იმის წერას, რაც მიბრძანეს.
- 13 ამიტომ, მსურს, იცოდეთ: უფალი ჭეშმარიტად ასწავლიდა ხალხს სამი დღის განმავლობაში; და ამის შემდეგ ხშირად ეცხადებოდა მათ და უტეხავდა პურს, აკურთხებდა და ურიგებდა მათ.
- 14 და იყო ასე, რომ იგი ასწავლიდა და ემსახურებოდა შეკრებილთა შვილებს, რომელთა შესახებ ითქვა და გაუხსნა მათ ენა და ისინი უყვებოდნენ თავიანთ მამებს დიადსა და საოცარზე, იმაზე დიადზეც კი, რაც მან გაანდო ხალხს; და გაუხსნა მათ ენა, რათა ელაპარაკათ.
- 15 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც იგი ამაღლდა ზეცაში, როდესაც მეორეჯერ გამოეცხადა მათ და მამასთან წავიდა, მას შემდეგ, რაც განკურნა ყოველი მათი ავადმყოფი, კოჭლი და თვალი აუხილა მათ ბრმებს, გაუხსნა ყური მათ დაყრუებულთ, ყველანაირად განკურნა ისინი და მკვდრეთით აღადგინა ადამიანი და დაანახა მათ საკუთარი ძალა და ამაღლდა მამასთან –
- 16 აჰა, იყო ასე: მომდევნო დღეს მრავალნი შეიკრიბნენ ერთად და იხილეს და მოუსმინეს ამ ბავშვებს; დიას, ჩვილებმაც კი გახსნეს პირი და ილაპარაკეს საოცარი სიტყვები; და რასაც ისინი ლაპარაკობდნენ, აკრძალული იყო, ვინმეს ჩაეწერა.
- 17 და იყო ასე, რომ მოწაფეები, რომლებიც იესომ აირჩია, იმ ჟამიდან მოყოლებული ნათლავდნენ და ასწავლიდნენ ყველას, ვინც მათთან მოდიოდა; და რომლებიც ინათლებოდნენ იესოს სახელით, სულიწმინდით იყვნენ აღვსილნი.
- 18 და მრავალმა მათგანმა იხილა და მოისმინა გამოუთქმელი, რისი ჩაწერაც არ შეიძლება.

And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

19 და ისინი ერთმანეთს ასწავლიდნენ და
ემსახურებოდნენ და საერთო ჰქონდათ
ყველაფერი ერთმანეთში, ყოველი ადამიანი
სამართლიანად ექცეოდა თავის მოყვასს.

20 და იყო ასე, რომ ყველაფერს აკეთებდნენ ისე,
როგორც იესომ უბრძანა.

21 და მათ, ვინც იესოს სახელით ინათლებოდა,
ქრისტეს ეკლესიას უწოდებდნენ.

And they taught, and did minister one to another;
and they had all things common among them, every
man dealing justly, one with another.

And it came to pass that they did do all things even
as Jesus had commanded them.

And they who were baptized in the name of Jesus
were called the church of Christ.

3 ნეფი 27

- 1 და იყო ასე, რომ იესოს მოწაფეები მოგზაურობდნენ და ქადაგებდნენ ყოველივე იმას, რაც იხილეს და მოისმინეს და ნათლავდნენ იესოს სახელით და იყო ასე, რომ მოწაფეები ერთად იკრიბებოდნენ და იყვნენ ერთსულოვანნი მხურვალე ლოცვაში და მარხვაში.
- 2 და იესო კვლავ გამოეცხადა მათ, რადგან მამისადმი ლოცულობდნენ მისი სახელით; და იესო მოვიდა და მათ შორის დადგა და უთხრა: რა გსურთ, რომ გიბოძოთ?
- 3 და მათ უთხრეს: უფალო, გვითხარი სახელი, რომელიც უნდა ვუწოდოთ ამ ეკლესიას; ვინაიდან ხალხში კამათობენ ამ საკითხის შესახებ.
- 4 და უფალმა მიუგო მათ: ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით: რატომ უნდა ბუზღუნებდეს ხალხი და კამათობდეს ამის შესახებ?
- 5 ნუთუ არ წაიკითხეს წმინდა წერილები, რომლებშიც ნათქვამია, რომ უნდა აიღოთ ქრისტეს სახელი ანუ ჩემი სახელი? ვინაიდან ამ სახელს გიწოდებენ უკანასკნელ დღეს;
- 6 და რომელიც საკუთარ თავზე აიღებს ჩემს სახელს და ბოლომდე გაძლებს, იგი გადარჩება უკანასკნელ დღეს.
- 7 ამიტომ, რასაც არ უნდა აკეთებდეთ, ჩემი სახელით აკეთეთ; ამიტომ, ეკლესიას უწოდებთ ჩემს სახელს; და მამას მიმართავთ ჩემი სახელით, რათა აკურთხოს მან ეკლესია ჩემ გამო.
- 8 და როგორ იქნება ჩემი ეკლესია, თუ მას ჩემი სახელი არ ეწოდა? ვინაიდან, თუ რომელიმე ეკლესიას უწოდებენ მოსეს სახელს, ის იქნება მოსეს ეკლესია; ან თუ უწოდეს ადამიანის სახელი, ის იქნება ადამიანის ეკლესია; მაგრამ თუ მას უწოდეს ჩემი სახელი, ჩემი ეკლესია იქნება, თუ ისინი ჩემს სახარებაზე იქნებიან დაფუძნებულნი.
- 9 ჭეშმარიტად გეუბნებით, რომ თქვენ ჩემს სახარებაზე ხართ დაფუძნებულნი; ამიტომ, რასაც კი რამეს უწოდებდეთ, უწოდეთ ჩემი სახელი; ამიტომ, თუ მიმართავთ მამას ეკლესიის შესახებ, თუ ჩემი სახელით მიმართავთ, მამა მოგისმენთ;

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

- 10 და თუ ეკლესია დაფუძნებული იქნება ჩემს სახარებაზე, მაშინ მამა გამოავლენს მასში თავის საქმეს.
- 11 მაგრამ ის თუ არ იქნება დაფუძნებული ჩემს სახარებაზე, არამედ იქნება ადამიანის ან ეშმაკის საქმეზე დაფუძნებული, ჭეშმარიტად გეუბნებით, რომ თავისი საქმით ცოტა ხანი გაიხარებენ, მაგრამ დასასრული მალე მოვა და ისინი უკვე მოკვეთილნი და ცეცხლში ჩაყრილნი არიან, საიდანაც არ არის უკან დასაბრუნებელი.
- 12 ვინაიდან მათი საქმენი მათ უკან მიჰყვება, რადგან, კერძოდ თავიანთი საქმისთვის არიან მოკვეთილნი; ამიტომ, დაიმახსოვრეთ ყოველივე ის, რაც გითხარით.
- 13 აჰა, ჩემი სახარება მოგეცით და ეს არის სახარება, რომელიც თქვენ მოგეცით – რომ მოვედი ამქვეყნად მამის ნების აღსასრულებლად, რადგან მამამ გამომავლავა.
- 14 და მამამ გამომავლავა, რათა აღმართონ ჯვარზე; და მას შემდეგ, რაც ჯვარზე აღმართეს, რომ ჩემთან მომეზიდა ყველა ადამიანი, რათა როგორც მე ვიქნე ადამიანების მიერ აღმართული, ადამიანებიც ასევე ყოფილიყვნენ მამის მიერ აღმართულნი, რათა ჩემ წინაშე წარსდგნენ, რომ განიკითხონ საკუთარი საქმეებისთვის, იყო რა ისინი კეთილი თუ ბოროტი.
- 15 და ამ მიზეზით მე აღმართეს; ამიტომ, მამის ძალის შესაბამისად, მე ყველა ადამიანს ჩემთან მოვიზიდავ, რათა ისინი განსჯილ იქნენ თავიანთი საქმეების შესაბამისად.
- 16 და იქნება ასე, რომ ყოველი, ვინც მოინანიებს და მოინათლება ჩემი სახელით, აღივსება; და თუ ბოლომდე გაძლებს, აჰა, მას წარვადგენ უდანაშაულოდ მამის წინაშე იმ დღეს, როდესაც დავდგები ამ ქვეყნის განსაკითხავად.
- 17 და ის, ვინც ბოლომდე არ გაძლებს, მოიკვეთება და იმ ცეცხლში იქნება ჩაგდებული, რომლიდანაც არ არის უკან დასაბრუნებელი, მამის სამართლის გამო.
- 18 და ეს არის სიტყვა, რომელიც მან ადამიანთა შვილებს უბოძა. და ამ მიზნისთვის იგი შეასრულებს მიცემულ სიტყვას და იგი არ ცრუობს, არამედ ასრულებს თავის ყოველ სიტყვას.

And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

But if it be not built upon my gospel, and is built upon the works of men, or upon the works of the devil, verily I say unto you they have joy in their works for a season, and by and by the end cometh, and they are hewn down and cast into the fire, from whence there is no return.

For their works do follow them, for it is because of their works that they are hewn down; therefore remember the things that I have told you.

Behold I have given unto you my gospel, and this is the gospel which I have given unto you—that I came into the world to do the will of my Father, because my Father sent me.

And my Father sent me that I might be lifted up upon the cross; and after that I had been lifted up upon the cross, that I might draw all men unto me, that as I have been lifted up by men even so should men be lifted up by the Father, to stand before me, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

And for this cause have I been lifted up; therefore, according to the power of the Father I will draw all men unto me, that they may be judged according to their works.

And it shall come to pass, that whoso repenteth and is baptized in my name shall be filled; and if he endureth to the end, behold, him will I hold guiltless before my Father at that day when I shall stand to judge the world.

And he that endureth not unto the end, the same is he that is also hewn down and cast into the fire, from whence they can no more return, because of the justice of the Father.

And this is the word which he hath given unto the children of men. And for this cause he fulfilleth the words which he hath given, and he lieth not, but fulfilleth all his words.

- 19 და ვერცერთი უწმინდური ვერ შევა მის სასუფეველში; ამიტომ, არაფერი შედის მის სავანეში, მათ გარდა, რომლებმაც ჩემი სისხლით გაირეცხეს სამოსელი, საკუთარი რწმენითა და ყოველი ცოდვის მონანიებით და საკუთარი ბოლომდე ერთგულებით.
- 20 ახლა, ეს არის მცნება: მოინანიეთ, თქვენ, დედამიწის ყველა კიდენო, მოდით და ჩემი სახელით მოინათლეთ, რათა სულიწმინდის მიღებით განიწმინდოთ, რომ უკანასკნელ დღეს ჩემ წინაშე უმწიკვლოდ წარსდგეთ.
- 21 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით: ეს არის ჩემი სახარება; და თქვენ იცით, რა უნდა აკეთოთ ჩემს ეკლესიაში; ვინაიდან უნდა მიბაძოთ ჩემს ნამოქმედარს, რომელიც იხილეთ; რამეთუ იხილეთ ჩემი ნამოქმედარი და უნდა მიბაძოთ მას;
- 22 ამიტომ, თუ აკეთებთ ყოველივე ამას, კურთხეულნი ხართ, ვინაიდან უკანასკნელ დღეს ამაღლდებით.
- 23 ჩაიწერეთ ის, რაც იხილეთ და მოისმინეთ, გარდა იმისა, რაც აკრძალულია.
- 24 ჩაიწერეთ ამ ხალხის მომავალი საქმენი ისევე, როგორც ჩაიწერა წარსული.
- 25 რადგან, აჰა, ეს ხალხი განიკითხება იმ წიგნების მიხედვით, რომლებიც დაიწერა და დაიწერება, ვინაიდან მათი მეშვეობით ხალხი გაიგებს მათი საქმეების შესახებ.
- 26 და აჰა, ყოველივე არის მამის მიერ ჩაწერილი; ამიტომ, ქვეყანა განიკითხება იმ წიგნების მიხედვით, რომლებიც დაიწერება.
- 27 და იცოდეთ, რომ თქვენ იქნებით ამ ხალხის მსაჯულნი, იმ სამართლის შესაბამისად, რომელსაც მე გიბოძებთ, რომელიც იქნება სამართლიანი. ამიტომ, როგორი ხალხი უნდა იყოთ? ჭეშმარიტად გეუბნებით: ისეთი, როგორიც მე ვარ.
- 28 და ახლა მამასთან მივდივარ. და ჭეშმარიტად გეუბნებით, რაც არ უნდა სთხოვოთ მამას ჩემი სახელით – მოგეცემათ.
- 29 ამიტომ, ითხოვეთ და მიიღებთ; დააკაკუნეთ და გაგელებათ. ვინაიდან ის, რომელიც ითხოვს – ლებულობს; და ვინც დააკაკუნებს – გაელება.

And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.

Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.

Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;

Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.

Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

- 30 და ახლა, აჰა, დიდია ჩემი სიხარული, სისრულემდეც კი, თქვენ გამო, ასევე ამ თაობის გამო; დიახ, თავად მამა ხარობს, ასევე ყველა წმინდა ანგელოზიც, თქვენსა და ამ თაობის გამო; ვინაიდან არცერთი მათგანი არ დაიკარგა.
- 31 აჰა, მინდა გაიგოთ; ვინაიდან ვგულისხმობ მათ, რომლებიც ამ თაობიდან ცოცხლები არიან და არცერთი მათგანი არ დაიკარგა; და მათში არის სისრულე ჩემი სიხარულისა.
- 32 მაგრამ, აჰა, მალონებს ამ თაობის მეოთხე თაობა, ვინაიდან იგი მათ ტყვედ წაიყვანს, როგორც წაიყვანა დაღუპვის შვილი; ვინაიდან გამყიდვიან ვერცხლსა და ოქროზე, იმაზე, რასაც ჩრჩილი სპობს და რისთვისაც ქურდები აღწევენ და იპარავენ. და იმ დღეს მათ მოვევლინები, თავზე დავანთხევ მათსავე ჩადენილს.
- 33 და იყო ასე, რომ, როდესაც იესომ დაასრულა ეს სიტყვები, მან უთხრა თავის მოწაფეებს: შედით ვიწრო კარიბჭით; ვინაიდან ვიწროა კარიბჭე და ვიწროა გზა, რომელსაც სიცოცხლისკენ მიჰყავს და მცირედნი ჰპოვებენ მას; მაგრამ ფართოა კარიბჭე და განიერია გზა, რომელსაც სიკვდილისკენ მიჰყავს და მრავალნი დადიან მასზე, სანამ არ დაღამდება, როდესაც ვედარავინ შეძლებს საქმის კეთებას.

And now, behold, my joy is great, even unto fulness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fulness of joy.

But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

3 ნეფი 28

- 1 და იყო ასე: როდესაც იესომ თქვა ეს სიტყვები, იგი ესაუბრა თავის მოწაფეებს სათითაოდ, ეუბნებოდა მათ: რა გსურთ ჩემგან, მამასთან ჩემი წასვლის შემდეგ?
- 2 და ყველა მათგანმა, სამის გარდა, უთხრა: ჩვენ გვსურს, რომ მას შემდეგ, რაც მივალწევთ ადამიანისთვის განსაზღვრულ წლოვანებას, დასრულდეს ჩვენი მსახურება, რომელზეც მოგვიწოდებ, რამეთუ დაუყოვნებლივ მოვიდეთ შენთან, შენს სასუფეველში.
- 3 და მან უთხრა: კურთხეულნი ხართ, ვინაიდან ეს ისურვეთ ჩემგან; ამიტომ, მას შემდეგ, რაც სამოცდათორმეტი წლის გახდებით, ჩემს სასუფეველში მოხვალთ და ჩემთან ჰპოვებთ სიმშვიდეს.
- 4 და როდესაც მათთან ისაუბრა, იგი მოუბრუნდა დანარჩენ სამს და მიმართა მათ: რა გსურთ ჩემგან, მამასთან ჩემი წასვლის შემდეგ?
- 5 და ისინი დაღონდნენ თავიანთ გულებში, ვინაიდან ვერ ბედავდნენ იმის თქმას, რაც სურდათ.
- 6 და მან მიუგო მათ: აჰა, მე ვიცი თქვენი ფიქრები და გსურთ ის, რაც ჩემგან ისურვა იოანემ, ჩემმა საყვარელმა მოწაფემ, რომელიც იყო ჩემთან მსახურობისას, სანამ იუდეველებმა არ აღმართეს.
- 7 ამიტომ, უფრო მეტად კურთხეულნი ხართ, ვინაიდან ვერასდროს იგემებთ სიკვდილს; არამედ იცოცხლებთ, რათა იხილოთ მამის ყველა საქმე ადამიანთა შვილებისთვის, იქამდე, სანამ ყველაფერი არ აღსრულდება მამის ნებისამებრ, როდესაც ჩამოვალ ჩემი დიდებით ზეციურ ძალებთან ერთად.
- 8 და არასდროს გადაიტანთ სიკვდილის ტკივილებს; ხოლო როდესაც მოვალ ჩემი სიდიადით, თქვენ მოკვდავებიდან უკვდავებად შეიცვლებით თვალის დახამხამებაში; და მაშინ კურთხეულნი იქნებით ჩემი მამის სასუფეველში.

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

- 9 და კიდევ, არ იგრძნობთ ტკივილს, სანამ იქნებით ხორციელნი, არც დარდს, გარდა ქვეყნის ცოდვებისთვის და ყოველივე ამას გავაკეთებ იმისთვის, რაც მთხოვეთ, ვინაიდან თქვენ მთხოვეთ, რომ ჩემთან ადამიანთა სულების მოყვანა შეძლოთ მანამ, სანამ ქვეყანა იარსებებს.
- 10 და ამის გამო თქვენ გექნებათ სისრულე სიხარულისა; და ჩემი მამის სასუფეველში დასხდებით; დიახ, სავსე იქნება თქვენი სიხარული, როგორც მე მიბოძა მამამ სისრულე სიხარულისა; თქვენც იქნებით ისეთნი, როგორც ვარ მე; და მე ვარ, როგორც არის მამა; და მამა და მე ვართ ერთნი;
- 11 და სულიწმინდა მოწმობს მამაზე და ჩემზე; და მამა სულიწმინდას უბოძებს ადამიანთა შვილებს, ჩემ გამო.
- 12 და იყო ასე, რომ როდესაც იესომ წარმოთქვა ეს სიტყვები, იგი ყოველ მათგანს შეეხო თითოთ, გარდა იმ სამისა, რომლებიც უნდა დარჩენილიყვნენ და შემდეგ იგი წავიდა.
- 13 და აჰა, გაიხსნა ზეცა და ისინი აყვანილ იქნენ ზეცაში და იხილეს და მოისმინეს გამოუთქმელი.
- 14 და მათ აეკრძალათ, ეს გადმოეცათ სიტყვებით; არც ძალა მიეცათ, რათა მოეთხროთ ის, რაც იხილეს და მოისმინეს.
- 15 და ვერ იტყოდნენ, იყვნენ სხეულში თუ სხეულის გარეშე, ვინაიდან ეს მოევლინათ, როგორც მათი გარდაქმნა, რომ გარდაიქმნენ ამ ხორციელი სხეულიდან უკვდავ მდგომარეობაში, რათა იხილონ ღმერთის საქმენი.
- 16 და იყო ასე, რომ ისინი კვლავ ქადაგებდნენ დედამიწის პირზე; ამისდა მიუხედავად, არ ქადაგებდნენ იმას, რაც მოისმინეს და იხილეს, იმ ბრძანებების გამო, რომლებიც ზეციდან მიიღეს.
- 17 და ახლა, იყვნენ ისინი მოკვდავნი თუ უკვდავნი, თავიანთი გარდაქმნის დღიდან, მე არ ვიცი;

And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;

And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.

And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.

And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;

And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.

But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.

And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;

18 მაგრამ ვიცი, იმ ჩანაწერების მიხედვით, რომლებიც იქნა მოცემული – ისინი დადიოდნენ მიწის პირზე და ხალხს ემსახურებოდნენ, მოჰყავდათ ეკლესიაში იმდენი, რამდენიც იწამებდა მათ ქადაგებას, ნათლავდნენ მათ და რომლებიც მოინათლებოდნენ – სულიწმინდას იღებდნენ.

19 და მათ საპყრობილეში ყრიდნენ ისინი, რომლებიც ეკლესიას არ მიეკუთვნებოდნენ. და საპყრობილეები ვერ აკავებდა მათ, ვინაიდან შუაზე იპობოდა.

20 და მათ ღრმად მიწაში ყრიდნენ; მაგრამ ისინი ღმერთის სიტყვით მუსრავდნენ მიწას, ისე რომ მიწის სიღრმიდან მისი ძალით თავისუფლდებოდნენ; ამიტომ, შეუძლებელი იყო ისეთი სიღრმის ორმოების ამოთხრა, რომლებიც მათ შეაკავებდა.

21 და სამჯერ ჩაყარეს ღუმელში და ვერაფერი ავნეს.

22 ორჯერ ჩაყარეს გარეული მხეცების ბუნაგში; და აჰა, ვერაფერი ავნეს, ისინი ისე ეთამაშებოდნენ მხეცებს, როგორც ბავშვი ეთამაშება პატარა ბატკანს.

23 და იყო ასე, რომ ასე დადიოდნენ მთელი ნეფის ხალხში და ქრისტეს სახარებას ქადაგებდნენ მთელ ხალხში მიწის პირზე; და ისინი მოიქცეოდნენ უფლის რწმენაში და უერთდებოდნენ ქრისტეს ეკლესიას; და ამგვარად, ამ თაობის ადამიანები კურთხეულნი იყვნენ იესოს სიტყვების შესაბამისად.

24 და ახლა, მე, მორმონი, ცოტა ხნით ვწყვეტ საუბარს ამის შესახებ.

25 აჰა, ვაპირებდი მათი სახელების დაწერას, რომლებიც არასდროს იგემებენ სიკვდილს, მაგრამ უფალმა ამიკრძალა; ამიტომ, მე მათ არ ჩამოვწერ, ვინაიდან ამ ქვეყნისგან არიან დამალულნი.

26 მაგრამ, აჰა, მე ვიხილე ისინი და ისინი მემსახურნენ.

27 და, აჰა, იქნებიან წარმართთა შორის და წარმართებს არ ეცოდინებათ მათ შესახებ.

28 ისინი იქნებიან იუდეველთა შორის და იუდეველებს არ ეცოდინებათ მათ შესახებ.

But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.

And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.

And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, insomuch that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.

And thrice they were cast into a furnace and received no harm.

And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.

And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.

And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.

Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.

But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.

And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.

They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.

- 29 და იქნება ასე: როდესაც უფალი საკუთარი სიბრძნით ჩათვლის შესაფერისად, ემსახურონ ისრაელის გაფანტულ ტომებს და ყველა ერს, ტომს, ენასა და ხალხს და მათგან მრავალ სულს მიიყვანენ იესოსთან, რათა აღსრულდეს მათი სურვილი და ასევე ღმერთის დამარწმუნებელი ძალის გამო, რომელიც არის მათში.
- 30 და ისინი არიან ღმერთის ანგელოზებით და თუ ილოცებენ მამისადმი იესოს სახელით, შეუძლიათ გამოეცხადონ ნებისმიერ ადამიანს საკუთარი ნებით.
- 31 ამიტომ, დიადი და საოცარი საქმენი შესრულდება მათ მიერ, იმ დიდსა და მომავალ დღემდე, როდესაც ყოველი ადამიანი აუცილებლად უნდა წარსდგეს ქრისტეს სამსჯავროს წინაშე;
- 32 დიახ, წარმართთა შორისაც კი, მათ მიერ შესრულდება დიადი და საოცარი საქმენი, იმ განკითხვის დღემდე.
- 33 და თქვენ რომ გქონოდათ ყველა წმინდა წერილი, სადაც ქრისტეს ყოველი საოცარი საქმე არის აღწერილი, ქრისტეს სიტყვებიდან გეცოდინებოდათ, რომ ყოველივე ეს აუცილებლად ახდება.
- 34 და ვარაძი მას, ვინც ყურს არ უგდებს იესოს სიტყვებს, ასევე მათ, რომლებიც მან ამოირჩია და გაგზავნა მათთან; ვინაიდან, რომელიც არ იღებს იესოსა და მის მიერ გაგზავნილ სიტყვებს, არ იღებს მასაც; და ამიტომ, უკანასკნელ დღეს იგი მათ არ მიიღებს;
- 35 და უკეთესი იქნებოდა მათთვის, რომ არ დაბადებულიყვნენ. ვინაიდან, ნუთუ გგონიათ, რომ თავს დაადწვეთ სასამართლოს განაწყენებული ღმერთისა, რომელსაც ადამიანები ფეხქვეშ თელავდნენ, რათა ამით ხსნა მოსულიყო?
- 36 და ახლა, აჰა, ვლავარაკობდი მათ შესახებ, რომლებიც უფალმა ამოირჩია, დიახ, იმ სამის შესახებ, რომლებიც ზეცაში იყვნენ აყვანილნი, რომლებიც არ ვიცოდი, განწმენდილნი იყვნენ თუ არა მოკვდავებიდან უკვდავებში –
- 37 მაგრამ, აჰა, მას შემდეგ, რაც დავწერე, უფალს ვკითხე და მან გამომიცხადა, რომ საჭირო იყო მოეხდინა ცვლილება მათ სხეულებში, სხვაგვარად, მათ მოუწევდათ ეგემათ სიკვდილი;

And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.

And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.

Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;

Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

- 38 ამიტომ, რომ არ ეგემათ სიკვდილი, ცვლილება მოხდა მათ სხეულებში, რათა არ გამოეცადათ არც ტკივილი და არც დარდი, ქვეყნის ცოდვებზე დარდის გარდა.
- 39 ახლა, ეს ცვლილება არ იყო იმისი ტოლი, რაც უკანასკნელ დღეს მოხდება; მაგრამ ცვლილება მოხდა მათში ისეთი, რომ სატანას არ ჰქონოდა მათზე ძალაუფლება, შეეცდინა ისინი; და განიწმინდნენ ხორცში, რათა წმინდანი ყოფილიყვნენ და მიწიერ ძალებს არ დაებრკოლებინა ისინი.
- 40 და ამ მდგომარეობაში უნდა იყვნენ ქრისტეს განკითხვის დღემდე; და იმ დღეს უფრო მეტად შეიცვლებიან და მიღებულნი იქნებიან მამის სასუფეველში, რათა აღარ გამოვიდნენ იქიდან, არამედ სამარადისოდ იცხოვრონ ზეცაში ღმერთთან.

Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

3 ნეფი 29

- 1 და ახლა, აჰა, გეუბნებით, რომ როდესაც უფალი საკუთარი სიბრძნით ჩათვლის საჭიროდ, რომ ამ სიტყვებმა წარმართებთან მიაღწიოს, მისი სიტყვის შესაბამისად, მაშინ გაიგებთ, რომ დაიწყო აღსრულება აღთქმისა, რომელიც მან დადო ისრაელის შვილებთან, მათი საკუთარი მემკვიდრეობის მიწებზე დაბრუნების შესახებ.
- 2 და გაიგებთ, რომ უფლის სიტყვები, რომლებსაც ამბობდნენ წმინდა წინასწარმეტყველები, ყველა აღსრულდება; და არ თქვათ, რომ უფალი აგვიანებს ისრაელის შვილებთან მოსვლას.
- 3 და გულში არ გაივლოთ, რომ სიტყვები, რომლებიც ითქვა, არის ამაო, ვინაიდან, აჰა, უფალი გაიხსენებს თავის აღთქმას, რომელიც დადო თავის ხალხთან ისრაელის სახლიდან.
- 4 და როდესაც იხილავთ თქვენ შორის ამ სიტყვების მოსვლას, მაშინ უკვე აბუჩად ვედარ აიგდებთ უფლის საქმეებს, ვინაიდან მახვილი მისი სამართლისა არის მის მარჯვენა ხელში; და აჰა, იმ დღეს, თუ აბუჩად აიგდებთ მის საქმეებს, იგი მოახდენს ისე, რომ ეს მახვილი მალე განგმირავთ.
- 5 ვარამი მას, ვინც აბუჩად იგდებს უფლის საქმეებს, დიახ, ვარამი მას, ვინც უარყოფს ქრისტეს და მის საქმეებს!
- 6 დიახ, ვარამი მას, რომელიც უარყოფს უფლის გამოცხადებებს და იტყვის, რომ უფალი აღარ მოქმედებს გამოცხადებებით, წინასწარმეტყველებებით ან ძღვენით, ენებით, განკურნებით ან სულიწმინდის ძალით!
- 7 დიახ, ვარამი მას, რომელიც იმ დღეს იტყვის, რათა მიიღოს სარგებელი, რომ იესო ქრისტეს მიერ სასწაული ვედარ მოხდება, ვინაიდან, ის, რომელიც ამას აკეთებს, დალუპვის შვილივით გახდება, რომლისთვისაც არ იყო წყალობა, ქრისტეს სიტყვის შესაბამისად!
- 8 დიახ, აღარ დასცინოთ, აბუჩად აიგდოთ ან გაამასხარაოთ იუდეველები ან ისრაელის სახლის რომელიმე ნარჩენი; ვინაიდან აჰა, უფალს ახსოვს მათთვის დადებული აღთქმა და გაუკეთებს იმას, რაც დაიფიცა.

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

9 ამიტომ, ნუ გგონიათ, რომ უფლის მარჯვენა ხელს აქცევთ მარცხენად, რათა არ აღასრულოს განაჩენი იმ აღთქმის აღსასრულებლად, რომელიც მან ისრაელის სახლთან დადო.

Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

3 ნეფი 30

- 1 ყური დამიგდეთ, თქვენ, წარმართნო, და მოისმინეთ იესო ქრისტეს სიტყვები, ცოცხალი ღმერთის ძის, რომლებიც მიბრძანა, თქვენს შესახებ მეტქვა, ვინაიდან აჰა, მიბრძანა, დამეწერა, სიტყვებით:
- 2 მობრუნდით, ყველა წარმართნო, თქვენი ბოროტი გზებიდან; და მოინანიეთ თქვენი ბოროტი საქმენი, თქვენი ტყუილი, სიცრუე და მრუშობა, თქვენი საიდუმლო სისაძაგლენი და კერპთაყვანისმცემლობა, თქვენი მკვლევლობები, სამღვდელოების ვერცხლისმოყვარეობა, თქვენი შური და დაპირისპირება, მთელი თქვენი სიბოროტე და სისაძაგლე და ჩემთან მოდით, მოინათლეთ ჩემი სახელით, რათა მიიღოთ საკუთარი ცოდვების მიტევება და აღივსოთ სულიწმინდით, რათა ჩემს ხალხში, ისრაელის სახლში, ჩაითვალოთ.

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

მეოთხე ნეფი

ნეფის წიგნი

რომელიც არის ძე ნეფისა – იესო ქრისტეს ერთ-ერთი მოწაფე

ნეფის ხალხის ამბავი, მისი ჩანაწერების მიხედვით.

- 1 და იყო ასე, რომ ჩაიარა ოცდამეთოთხმეტე წელმა და ასევე ოცდამეთხუთმეტემ და აჰა, იესოს მოწაფეებმა გარშემო მთელ მიწაზე ქრისტეს ეკლესია დააარსეს. და რომლებიც მათთან მიდიოდნენ და ჭეშმარიტად ინანიებდნენ საკუთარ ცოდვებს, ინათლებოდნენ იესოს სახელით და ასევე იღებდნენ სულიწმინდას.
- 2 და იყო ასე, რომ ოცდამეთექვსმეტე წელს, ყოველი ადამიანი მოიქცა უფლის რწმენაში, მთელი მიწის პირზე, ნეფიელებიც და ლამანიელებიც და არ იყო მათ შორის განხეთქილება და დავა; და ყოველი ადამიანი თავის მოყვასს სამართლიანად ექცეოდა.
- 3 და მათ ყველაფერი საერთო ჰქონდათ, ამიტომ არ იყვნენ მდიდარნი და ღარიბნი, მონები და თავისუფალნი, არამედ ყველანი იყვნენ თავისუფალნი და ზეციური ძღვენის თანამოზიარენი.
- 4 და იყო ასე, რომ ოცდამეჩვიდმეტე წელმაც ჩაიარა და მიწაზე კვლავ მშვიდობა სუფევდა.
- 5 და დიდი და საოცარი საქმეები გაკეთდა იესოს მოწაფეების მიერ, იმდენად დიდი, რომ კურნავდნენ ავადმყოფებს, აღადგენდნენ მკვდრეთით და ისე ახდენდნენ, რომ ხეიბარნი იწყებდნენ სიარულს, ბრძებს მხედველობა უბრუნდებოდათ და ყრუებს სმენა ეძლეოდათ; და ახდენდნენ ყველანაირ სასწაულებს ადამიანთა შვილებს შორის; და სასწაულებს ახდენდნენ მხოლოდ იესოს სახელით.
- 6 და ასე ჩაიარა ოცდამეთვრამეტე წელმა და ასევე ოცდამეცხრამეტემ, და ორმოცდამეერთემ და ორმოცდამეორემ, დიახ, სანამ არ ჩაიარა ორმოცდამეცხრე წელმა და ასევე ორმოცდამეთერთმეტემ, ორმოცდამეთორმეტემ; დიახ, სანამ არ ჩაიარა ორმოცდამეცხრამეტე წელმაც.

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

- 7 და უფალმა ისინი მიწაზე ძალზედ ააყვავა; დიახ, ისე, რომ მათ კვლავ ქალაქები ააშენეს იქ, სადაც ქალაქები დამწვარი იყო.
- 8 დიახ, ის დიდი ქალაქი ზარაჰემლაც კი კვლავ აშენდა მათ მიერ.
- 9 მაგრამ იქ იყო მრავალი ქალაქი, რომელიც ჩაიძირა და წყალი იდგა მათ ადგილზე; ამიტომ, ამ ქალაქების აღდგენა ვერ მოახერხეს.
- 10 და ახლა, აჰა, იყო ასე, რომ ნეფის ხალხი მტკიცდებოდა და მრავლდებოდა ძალზედ სწრაფად და ისინი განსაკუთრებულად ლამაზ და მიმზიდველ ხალხად იქცნენ.
- 11 და ისინი ქორწინდებოდნენ და თხოვდებოდნენ და კურთხეულნი იყვნენ მრავალი დაპირებების შესაბამისად, რომლებიც უფალმა მათ მისცა.
- 12 და აღარ მისდევდნენ მოსეს რჯულის ადათ-წესებსა და წეს-ჩვეულებებს; არამედ მისდევდნენ იმ მცნებებს, რომლებიც მიიღეს თავიანთი უფლისგან და თავიანთი ღმერთისგან, აგრძელებდნენ რა მარხვასა და ლოცვას და ხშირად იკრიბებოდნენ, რათა ელოცათ და მოესმინათ უფლის სიტყვა.
- 13 და იყო ასე, რომ მთელ ხალხში, მთელ მიწაზე არ იყო განხეთქილება, ხოლო იესოს მოწაფეებს შორის იქ ძლიერი სასწაულები ხდებოდა.
- 14 და იყო ასე, რომ ჩაიარა სამოცდამეთერთმეტე წელმა, ასევე სამოცდამეთორმეტემ, დიახ, ბოლოს ჩაიარა სამოცდამეცხრამეტე წელმა; დიახ, გავიდა ასი წელიც და იესოს მოწაფეები, რომლებიც მან აირჩია, ყველანი გადავიდნენ ღვთის სამოთხეში, გარდა იმ სამისა, რომლებიც უნდა დარჩენილიყვნენ; და მათ მაგივრად სხვა მოწაფეები აკურთხეს; და ასევე იმ თაობიდან მრავალი გარდაიცვალა.
- 15 და იყო ასე, რომ მიწაზე არ იყო განხეთქილება ღმერთის სიყვარულის გამო, რაც ადამიანთა გულებში სუფევდა.
- 16 და არ იყო იქ არც შური და არც დაპირისპირება, არც უწესრიგობა და არც მრუშობა, არც ტყუილი, არც მკვლელობა, არც რაიმე ავხორცობა; და ჭეშმარიტად, ღვთის ხელით შექმნილ ადამიანთა შორის, არ იქნებოდა უფრო ბედნიერი ხალხი.

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightsome people.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

- 17 იქ არ იყვნენ ყაჩაღები, არც მკვლელები, არ იყვნენ იქ ლამანიელები ან რაიმე სხვა რჯული; არამედ იყვნენ ერთნი, ქრისტეს შვილები და ღვთის სასუფევლის მემკვიდრეები.
- 18 და რაოდენ კურთხეულნი იყვნენ! ვინაიდან უფალმა აკურთხა ისინი ყოველ მათ საქმეში; დიახ, კურთხეულნი იყვნენ და ყვაოდნენ, სანამ არ გავიდა ას ათი წელი; და ქრისტედან პირველი თაობა გარდაიცვალა და მთელ მიწაზე არ იყო განხეთქილება.
- 19 და იყო ასე, რომ ნეფი, რომელიც აკეთებდა ამ ბოლო ჩანაწერებს (და მათ ნეფის ფირფიტებზე წერდა) გარდაიცვალა და მისი შვილი, ამოსი, აგრძელებდა მის მაგივრად; და იგიც ასევე ნეფის ფირფიტებზე წერდა.
- 20 და აკეთებდა ამას ოთხმოცდაოთხი წლის განმავლობაში; და მიწაზე კვლავ მშვიდობა იყო, გარდა ხალხის მცირეოდენი ნაწილისა, რომელიც წავიდა ეკლესიიდან და საკუთარ თავს სახელად ლამანიელები უწოდა, ამიტომ, იმ მიწაზე კვლავ გაჩნდნენ ლამანიელები.
- 21 და იყო ასე, რომ ამოსიც გარდაიცვალა (და ეს იყო ქრისტეს მოსვლიდან ას ოთხმოცდაოთხმეტი წელი) და მისი შვილი, ამოსი, აგრძელებდა ჩანაწერებს მის მაგივრად; იგი ასევე ნეფის ფირფიტებზე აკეთებდა მათ; და ეს ასევე ჩაწერილი იყო ნეფის წიგნში ანუ ამ წიგნში.
- 22 და იყო ასე, რომ გავიდა ორასი წელი და მთელი მეორე თაობა გარდაიცვალა, რამდენიმეს გარდა.
- 23 და ახლა, მე, მორმონს, მსურს, იცოდეთ, რომ ხალხი იმდენად გამრავლდა, რომ მთელი მიწის პირზე გავრცელდა და ძალზედ გამდიდრდა, ქრისტეში წარმატების წყალობით.
- 24 და ახლა, ამ ორასმეერთე წელს, მათ შორის დაიწყეს გამოჩენა ისეთებმა, რომლებიც აღზევდნენ ამპარტავნობით, ატარებდნენ რა ძვირფას სამოსელსა და ყველანაირ დახვეწილ მარგალიტებს და ამქვეყნიურ ძვირფასეულობას.
- 25 და იმ უამიდან მათი ქონება და დოვლათი აღარ იყო საერთო საკუთრება.
- 26 და მათ დაიწყეს ფენებად დაყოფა; და დაიწყეს მოგების მიზნით ეკლესიების შენება და ქრისტეს ჭეშმარიტი ეკლესიის უარყოფა.

There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.

And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.

And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

27 და იყო ასე, რომ როდესაც განვლო ორას ათმა წელმა, იმ მიწაზე მრავალი ეკლესია იყო; დიახ, მრავალი ეკლესია იყო, რომელიც აცხადებდა, რომ იცნობდა ქრისტეს და ამასთან ერთად უარყოფდა მისი სახარების უმეტეს ნაწილს, იქამდეც, რომ უშვებდა ყველანაირ სიბოროტეს და იმას, რაც წმინდა იყო, აძლევდა მათ, ვისთვისაც ეს აკრძალული იყო, მათივე უღირსობის გამო.

28 და ეს ეკლესია ძალზედ გავრცელდა ურჯულოების და სატანის ძალის გამო, რომელსაც დაპყრობილი ჰქონდა მათი გულები.

29 და კვლავ, იქ იყო კიდევ ერთი ეკლესია, რომელიც ქრისტეს უარყოფდა და სდევნიდა ქრისტეს ჭეშმარიტ ეკლესიას, მათი თავმდაბლობისა და ქრისტეში რწმენის გამო; და სძულდათ ისინი მრავალი სასწაულების გამო, რომლებიც ხდებოდა მათთან.

30 ამიტომ, იყენებდნენ ძალასა და უფლებამოსილებას იესოს მოწაფეებზე, რომლებიც მათთან დარჩნენ და ისინი საპყრობილეში ჩაყარეს; მაგრამ ღმერთის სიტყვის ძალით, რომელიც მათში იყო, საპყრობილეები შუაზე გაიპო და ისინი გამოვიდნენ, რომ მათში დიდი სასწაულები მოეხდინათ.

31 ამისდა მიუხედავად და ყველა ამ სასწაულის მიუხედავად, ხალხმა გული გაიქვავა და ცდილობდა მათ მოკვლას, ისე როგორც იუდეველები ცდილობდნენ იერუსალიმში იესოს მოკვლას, მისი სიტყვის მიხედვით.

32 და მათ ყრიდნენ ცეცხლოვან ღუმელებში და იქიდან ისინი უვნებელნი გამოდიოდნენ.

33 და ისინი ჩაყარეს გარეული მხეცების ბუნაგში და ისინი ეთამაშებოდნენ გარეულ მხეცებს, როგორც ბავშვი კრავს; და ისინი მათგან უვნებელნი გამოვიდნენ.

34 ამისდა მიუხედავად, ხალხმა გული გაიქვავა, ვინაიდან მათ წინ მიუძღოდა მრავალი მღვდელი და ცრუ წინასწარმეტყველი, რათა აეგოთ მრავალი ეკლესია და ჩაედინათ ყოველგვარი ურჯულოება. და ისინი იესოს ხალხს სცემდნენ; მაგრამ იესოს ხალხი მათ ცემით არ პასუხობდა. და ამგვარად, გადაშენდნენ ისინი ურწმუნობასა და სიბოროტეში, წლიდან წლამდე, სანამ არ გავიდა ორას ოცდაათი წელი.

And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.

And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.

And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.

Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.

Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.

And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.

Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.

- 35 და ახლა, იყო ასე: ამ წელს, დიახ, ორას ოცდამეთერთმეტე წელს, ხალხში წარმოიშვა დიდი გაყოფა.
- 36 და იყო ასე: ამ წელს გამოჩნდა ხალხი, რომელსაც უწოდეს ნეფიელები და ისინი იყვნენ ქრისტეს ჭეშმარიტი მორწმუნენი; და მათ შორის იყვნენ ისინი, რომლებსაც ლამანიელები უწოდებდნენ იაკობიელებს, იოსებიელებსა და ზორამიელებს;
- 37 ამიტომ, ქრისტეს ჭეშმარიტი მორწმუნეები და ქრისტეს ჭეშმარიტი თაყვანისმცემლები (მათ შორის იყო იესოს სამი მოწაფე, რომლებიც უნდა დარჩენილიყვნენ) ეწოდებოდათ ნეფიელები, იაკობიელები, იოსებიელები და ზორამიელები.
- 38 და იყო ასე, რომ მათ, რომლებმაც სახარება უარყვეს, ეწოდათ ლამანიელები, ლემუელიელები და ისმაელიელები; და ისინი არ გადაშენდნენ ურწმუნოებაში, მაგრამ განზრახ ჯანყდებოდნენ ქრისტეს სახარების წინააღმდეგ და საკუთარ შვილებს ასწავლიდნენ, რომ არ უნდა ეწამათ, ისე როგორც მათი მამები გადაშენდნენ ურწმუნოებაში დასაბამიდან.
- 39 და ეს იყო მათი მამების სიბოროტისა და სისაძაგლის გამო ისე, როგორც დასაბამიდან. და ასწავლიდნენ მათ ღმერთის შვილების სიძულვილს ისე, როგორც ლამანიელთ ასწავლიდნენ ნეფის შვილების სიძულვილს დასაბამიდან.
- 40 და იყო ასე, რომ ჩაიარა ორას ორმოცდაოთხმა წელმა და ასეთი იყო ხალხის საქმენი. და ხალხის მეტად ბოროტი ნაწილი განმტკიცდა და გახდა უფრო მრავალრიცხოვანი, ვიდრე ღმერთის ხალხი.
- 41 და ისინი კვლავ აგრძელებდნენ თავისთვის ეკლესიების შენებას და თავს იმშვენებდნენ ყველანაირი ძვირფასეულობებით. და ასე ჩაიარა ორას ორმოცდაათმა წელმა და ასევე ორას სამოცმა წელმაც.
- 42 და იყო ასე, რომ ხალხის ბოროტმა ნაწილმა კვლავ დაიწყო გადიანტონის საიდუმლო ფიცის დადება და შეთქმულებების მოწყობა.

And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.

And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

- 43 და ხალხი, რომელსაც ეწოდებოდა ნეფის ხალხი, ასევე გახდა ამპარტავანი გულში, ძალზედ დიდი სიმდიდრის გამო და პატივმოყვარე გახდა თავიანთი ძმების, ლამანიელების, მსგავსად.
- 44 და ამ უამიდან, მოწაფეებმა ამა ქვეყნის ცოდვების გამო დაიწყეს წუხილი.
- 45 და იყო ასე, რომ როდესაც გავიდა სამასი წელი, ნეფის ხალხიცა და ლამანიელებიც, ერთმანეთის მსგავსად, ძალზედ გაბოროტდნენ.
- 46 და იყო ასე, რომ გადიანტონის მძარცველები გავრცელდნენ მთელი მიწის პირზე; და იესოს მოწაფეების გარდა იქ აღარავინ იყო სამართლიანი. და ოქროსა და ვერცხლს უხვად ინახავდნენ საცავში და ეწეოდნენ ყველანაირ ვაჭრობას.
- 47 და იყო ასე, რომ როდესაც ჩაიარა სამას ხუთმა წელმა (და ხალხი კვლავ იმყოფებოდა სიბოროტეში) გარდაიცვალა ამოსი და მისი ძმა, ამარონი, აგრძელებდა მის ნაცვლად ჩანაწერებს.
- 48 და იყო ასე: როდესაც გავიდა სამას ოცი წელი, ამარონმა, სულიწმინდის კარნახისამებრ, დამალა ჩანაწერები, რომლებიც იყო წმინდა – დიას, ყველა წმინდა ჩანაწერი, რომელიც გადაეცემოდა თაობიდან თაობას – სამას ოც წლამდე, ქრისტეს მოსვლიდან.
- 49 და დამალა ისინი უფლისთვის, რათა კვლავ გამოცხადებოდნენ ისინი იაკობის სახლის ნარჩენთ, უფლის წინასწარმეტყველებებისა და დაპირებების შესაბამისად. და ასე მთავრდება ამარონის ჩანაწერები.

And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.

And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.

And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.

And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.

And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

მორმონის წიგნი

მორმონი 1

- 1 და ახლა მე, მორმონი, ჩანაწერს ვაკეთებ იმაზე, რაც ვიხილე და მოვისმინე და ვუწოდებ მას მორმონის წიგნს.
- 2 დაახლოებით იმ დროს, როდესაც ამარონმა უფლისთვის გადამალა ჩანაწერები, იგი მოვიდა ჩემთან (ვიყავი რა ათი წლის და დავიწყე ჩემი ხალხის ზოგიერთი სწავლების შესწავლა) და ამარონმა მითხრა: ვხედავ, ხარ ფხიზელი ბავშვი და სწრაფად ითვისებ;
- 3 ამიტომ, როდესაც გახდები დაახლოებით ოცდაოთხი წლის, მსურს გაიხსენო ის, რაც ამ ხალხის შესახებ აღიქვი; და როდესაც ამ წლოვანების გახდები, წადი ანტუმის მიწაზე, გორაკთან, რომელსაც უწოდებენ შიმს; და იქ შევინახე უფლისთვის ყველა წმინდა გრავიურა ამ ხალხის შესახებ.
- 4 და აჰა, აიღებ შენთვის ნეფის ფირფიტებს და დანარჩენს დატოვებ იქ, სადაც არის; და ნეფის ფირფიტებზე ამოტვიფრავ ყოველივე იმას, რაც ამ ხალხის შესახებ აღიქვი.
- 5 და მე, მორმონს, ვარ რა შთამომავალი ნეფისა (და მამაჩემის სახელი იყო მორმონი) მახსოვს ის, რაც ამარონმა მიბრძანა.
- 6 და იყო ასე, რომ ვიყავი რა თერთმეტი წლის, მამამ წამიყვანა მიწაზე სამხრეთით, ზარაჰემლას მიწაზე.
- 7 მთელი მიწის პირი შენობებით იყო დაფარული და ხალხი იყო უთვალავი, თითქმის როგორც ზღვის ქვიშა.
- 8 და იყო ასე, რომ ამ წელს ომი დაიწყო ნეფიელთა შორის, რომლებიც შედგებოდნენ ნეფიელთა, იაკობიელთა, იოსებიელთა და ზორამიელთაგან; და ომი იყო ნეფიელებსა და ლამანიელთა და ლემუელიელთა და ისმაელიელთა შორის.
- 9 ახლა, ლამანიელებს, ლემუელიელებსა და ისმაელიელებს ეწოდებოდათ ლამანიელები; და იყო ორი მხარე – ნეფიელები და ლამანიელები.

The Book of Mormon

Mormon 1

And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.

And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;

Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.

And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.

And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.

And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.

The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.

And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.

Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

10 და იყო ასე, რომ მათ შორის ომი დაიწყო ზარაკემლას საზღვრებთან, სიდონის წყლების მიდამოებში.

11 და იყო ასე: ნეფიელებმა შეკრიბეს დიდი რაოდენობის ჯარისკაცები, ოცდაათ ათასზე მეტიც კი. და იყო ასე, რომ ამავე წელს მათ ჰქონდათ რამდენიმე ბრძოლა, რომელშიც ნეფიელებმა დაამარცხეს ლამანიელები და მრავალი მათგანი დახოცეს.

12 და იყო ასე, რომ ლამანიელებმა დათმეს თავიანთი ჩანაფიქრი და მიწაზე მშვიდობა დამყარდა; და მშვიდობა გრძელდებოდა დაახლოებით ოთხი წელი, ასე რომ, იქ არ იყო სისხლისღვრა.

13 მაგრამ სიბოროტე გავრცელებული იყო მთელი მიწის პირზე ისე, რომ უფალმა წაიყვანა თავისი საყვარელი მოწაფეები და შეწყდა სასწაულებისა და განკურნებების საქმე, ხალხის ურჯულოების გამო.

14 და აღარ იყო უფლისგან ძღვენი და სულიწმინდა არავის აღარ ევლინებოდა მათი სიბოროტისა და ურწმუნოების გამო.

15 და ვიყავი რა თხუთმეტი წლის და საკმაოდ ფხიზელი გონების, უფალი გამომეცხადა და ვიგემე და გავიგე იესოს სიკეთე.

16 და ვცდილობდი, მექადაგა ამ ხალხისთვის, მაგრამ ბაგენი დამეხურა და ამეკრძალა, მექადაგა მათთვის; ვინაიდან ისინი შეგნებულად ჯანყდებოდნენ თავიანთი ღმერთის წინააღმდეგ; და საყვარელი მოწაფეები იმ მიწიდან იქნენ წაყვანილნი ხალხის ურჯულოების გამო.

17 მე კი დავრჩი მათ შორის, მაგრამ მათთვის ქადაგება აკრძალული მქონდა მათი გულქვაობის გამო; და მათი გულქვაობის გამო დაწყევლილი იყო მიწა მათთვის.

18 და ამ გადიანტონის მძარცველებით, რომლებიც ლამანიელთა შორის იყვნენ, მიწა გაივსო ისე, რომ მისმა მცხოვრებმა დაიწყეს თავიანთი საგანძურების მიწაში დამალვა; და იწყო მან ხელიდან გასხლტომა, ვინაიდან უფალმა დაწყევლა მიწა, რათა ისინი ხელიდან გასხლტომოდან და უკან ვეღარ დაებრუნებინათ.

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

19 და იყო ასე, რომ იქ იყვნენ გრძნეულები და ჯადოქრები და ჯადოქრობები; და ბოროტის ძალა მოქმედებდა მთელი მიწის პირზე, აბინადის სიტყვების აღსასრულებლად და ასევე ლამანიელი სამუელისა.

And it came to pass that there were sorceries, and witchcrafts, and magics; and the power of the evil one was wrought upon all the face of the land, even unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and also Samuel the Lamanite.

მორმონი 2

- 1 და იყო ასე: იმავე წელს იქ დაიწყო ომი ნეფიელთა და ლამანიელთა შორის. და ჩემი ახალგაზრდა ასაკის მიუხედავად, დიდი აღნაგობის ვიყავი; ამიტომ, ნეფის ხალხმა დამნიშნა თავიანთ ხელმძღვანელად ანუ ჯარების მეთაურად.
- 2 ამიტომ, იყო ასე: თექვსმეტი წლის ასაკში წავედი ნეფიელთა ჯარის ლამანიელთა წინააღმდეგ მეთაურად; ამგვარად, ჩაიარა სამასოცდამეექვსე წელმა.
- 3 და იყო ასე, რომ სამას ოცდამეშვიდე წელს ლამანიელები ჩვენზე წამოვიდნენ ძალზედ დიდი ძალებით ისე, რომ მათ ჩემი ჯარები შეაშინეს; ამიტომ, არ სურდათ ბრძოლა და დაიწყეს უკან დახევა ჩრდილოეთ ქვეყნებისკენ.
- 4 და იყო ასე, რომ მივედით ქალაქ ანგოლასთან და ქალაქს დავუფლეთ და დავიწყეთ მზადება, რათა ლამანიელთაგან თავი დაგვეცვა. და იყო ასე, რომ ჩვენი ძალებით გავამაგრეთ ქალაქი, მაგრამ ჩვენი გამაგრებების მიუხედავად, ლამანიელებმა შემოგვიტიეს და ქალაქიდან გამოგვაძევეს.
- 5 ასევე დავითის მიწიდანაც გაგვაძევეს.
- 6 და ჩვენ წავედით და მივადწიეთ იეშუას მიწას, რომელიც დასავლეთ საზღვრების ზღვის სანაპიროსთან მდებარეობდა.
- 7 და იყო ასე, რომ რაც შეიძლებოდა სწრაფად შევკრიბეთ ჩვენი ხალხი, რათა ერთ დაჯგუფებაში გაგვეერთიანებინა.
- 8 მაგრამ, აჰა, მიწა სავსე იყო მძარცველებითა და ლამანიელებით; და მიუხედავად დიდი განადგურებისა, რომელიც ემუქრებოდა ჩემს ხალხს, მათ არ მოინანიეს თავიანთი ბოროტი საქმენი; ამიტომ, მთელი მიწის პირს მოედო სისხლი და ხოცვა-ჟლეტა, როგორც ნეფიელთა, ასევე ლამანიელთა მხარეს; და ეს იყო ყოვლისმომცველი აჯანყება მთელი მიწის პირზე.

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

- 9 და ლამანიელებს ჰყავდათ მეფე, რომლის სახელი იყო აარონი; და იგი ჩვენ წინააღმდეგ მოვიდა ორმოცდაოთხი ათასიანი ჯარით. და აჰა, მას შევეწინააღმდეგე ორმოცდაორი ათასით. და იყო ასე, რომ დავამარცხე იგი ჩემი ჯარით და გაიქცა ჩემგან. და ყოველივე ეს მოხდა და ჩაიარა სამას ოცდამეათე წელმა.
- 10 და იყო ასე, რომ ნეფიელებმა დაიწყეს თავიანთი ურჯულოების მონანიება და ტირილი ისე, როგორც ეს სამუელმა, წინასწარმეტყველმა, იწინასწარმეტყველა; ვინაიდან, აჰა, ვერავინ ვერ ინარჩუნებდა იმას, რაც გააჩნდა, ქურდების, მძარცველების და მკვლელების, ჯადოსნობისა და ჯადოქრობის გამო, რაც იმ მიწაზე იყო.
- 11 ამგვარად, მთელ მიწაზე, ყოველივე ამის გამო, დაიწყო გლოვა და გოდება; და განსაკუთრებით ნეფის ხალხს შორის.
- 12 და იყო ასე, რომ როდესაც მე, მორმონმა, ვიხილე მათი გოდება, გლოვა და უფლისადმი მწუხარება, ჩემმა გულმა გაიხარა ჩემში; ვიცოდი რა უფლის მოწყალებისა და სულგრძელობის შესახებ, ამიტომ ვთვლიდი, რომ იგი მოწყალე იქნებოდა მათ მიმართ, რომ ისინი კვლავ სამართლიანი ხალხი გახდებოდნენ.
- 13 მაგრამ, აჰა, ამას იყო ჩემი სიხარული, ვინაიდან მათი მწუხარება არ იყო მოსანანიებლად ღმერთის სიკეთის გამო; არამედ ეს იყო განწირულთა მწუხარება, ვინაიდან უფალი ყოველთვის არ უშვებდა იმას, რომ ცოდვაში ბედნიერება მიეღოთ.
- 14 და არ მოვიდნენ იესოსთან მოდრეკილი გულითა და მომნანიებელი სულით, არამედ ღმერთს წყევლიდნენ და სიკვდილი სურდათ. ამისდა მიუხედავად, საკუთარი სიცოცხლისთვის მახვილით იბრძოდნენ.
- 15 და იყო ასე: მწუხარება კვლავ დამიბრუნდა და ვიხილე, რომ კეთილდღეობის ჟამმა მათთვის ჩაიარა, როგორც ამქვეყნიურმა, ასევე სულიერმა, ვინაიდან ვიხილე, როგორ მოიკვეთა ათასობით მათგანი ღმერთის წინაშე ღიად ჯანყისას, და მიწის პირზე ნაკელის გროვებივით იქნენ დაყრილნი. და ასე ჩაიარა სამას ორმოცდამეოთხე წელმა.

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

- 16 და იყო ასე: სამას ორმოცდამეხუთე წელს ნეფიელები გარბოდნენ ლამანიელებისგან; და მათ სდიეს იქამდე, სანამ არ მივიდნენ იაშონის მიწამდე, სანამ შესაძლებელი არ გახდა მათი უკან დახევის შეჩერება.
- 17 და ახლა, ქალაქი იაშონი იყო იმ მიწასთან ახლოს, სადაც ამარონმა გადამალა ჩანაწერები უფლისთვის, რათა ისინი არ გაენადგურებინათ. და აჰა, მე მოვიქეცი ამარონის სიტყვების შესაბამისად და ავიღე ნეფის ფირფიტები და გავაკეთე ჩანაწერები ამარონის სიტყვების მიხედვით.
- 18 და ნეფის ფირფიტებზე გავაკეთე სრული ჩანაწერი ყველა სიბოროტისა და სისაძაგლის შესახებ, ხოლო ამ ფირფიტებზე, ყოველ მათ სიბოროტესა და სისაძაგლებზე ჩანაწერების გაკეთებისგან თავი შევიკავე, ვინაიდან, აჰა, უცვლელი სურათი სიბოროტისა და სისაძაგლის ყოველთვის ჩემ თვალწინ იყო მას შემდეგ, რაც შესაძლებლობა მქონდა ადამიანთა გზებისთვის მეცქირა.
- 19 ვარამი მე, მათი სიბოროტის გამო; ვინაიდან, მთელი ჩემი დღენი გული მწუხარებით მქონდა აღვსილი მათი სიბოროტის გამო; ამისდა მიუხედავად ვიცი, რომ უკანასკნელ დღეს ავმადლდები.
- 20 და იყო ასე: ამ წელს, ნეფის ხალხს კვლავ აძევებდნენ და დევნიდნენ. და იყო ასე, რომ გვდევნიდნენ იქამდე, სანამ არ მივედით ჩრდილოეთის მიწაზე, რომელსაც ეწოდებოდა შემი.
- 21 და იყო ასე, რომ ქალაქი შემი გავამაგრეთ და ერთად შევკრიბეთ ჩვენი ხალხი, რამდენიც შევძელით, რათა იქნებ განადგურებისგან გადაგვერჩინა.
- 22 და იყო ასე, რომ სამას ორმოცდამეექვსე წელს მათ კვლავ დაიწყეს ჩვენზედ შემოტევა.
- 23 და იყო ასე, რომ მე მივმართე ჩემს ხალხს და ვარწმუნებდი მათ დიდი ძალით, რათა ლამანიელების წინ თამამად დამდგარიყვნენ და ებრძოლათ საკუთარი ცოლ-შვილისათვის, სახლებისა და ოჯახებისთვის.
- 24 და ჩემმა სიტყვებმა მათ სიმხნევე შემატა ისე, რომ აღარ გაექცნენ ლამანიელებს, არამედ თამამად დადგნენ მათ წინააღმდეგ.

And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

- 25 და იყო ასე, რომ ოცდაათი ათასიანი ჯარით შევეწინააღმდეგეთ ორმოცდაათი ათასიან ჯარს. და იყო ასე, რომ მათ წინ დავუდექით ისეთი სიმტკიცით, რომ ისინი ჩვენგან გაიქცნენ.
- 26 და იყო ასე, რომ როდესაც გაიქცნენ, ჩვენ უკან დავედევნეთ ჩვენი ჯარებით და კვლავ შევეტაკეთ და დავამარცხეთ; ამისდა მიუხედავად, ჩვენთან არ იყო უფლის ძალები; დიახ, ვიყავით ჩვენი თავის იმედად, ამიტომ უფლის სული არ იყო ჩვენთან; ამიტომ დავსუსტდით, როგორც ჩვენი ძმები.
- 27 და გული დამიღონდა ჩემი ხალხის დიდი უბედურების – მათი სიბოროტისა და სისაძაგლის გამო. მაგრამ, აჰა, ჩვენ გამოვედით ლამანიელთა და გადიანტონის მძარცველების წინააღმდეგ, სანამ კვლავ არ დავუფლეთ ჩვენი მემკვიდრეობის მიწებს.
- 28 და ჩაიარა სამას ორმოცდამეცხრე წელმა. და სამას ორმოცდამეათე წელს, ლამანიელებთან და გადიანტონის მძარცველებთან დავდეთ შეთანხმება, რომელშიც გავიყავით ჩვენი მემკვიდრეობის მიწები.
- 29 და ლამანიელებმა მოგვცეს ჩრდილოეთი მიწა, დიახ, სრუტემდეც კი, რომელიც მიდიოდა სამხრეთ მიწისკენ. და ჩვენ ლამანიელებს მთელი სამხრეთის მიწა მივეცით.

And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

მორმონი 3

- 1 და იყო ასე, რომ ლამანიელები აღარ მოდიოდნენ საომრად, სანამ კიდევ ათი წელი არ გავიდა. და აჰა, მე ჩემს ხალხს, ნეფიელებს, დავავალე, მოემზადებინათ თავიანთი მიწები და იარაღი ბრძოლის დღისთვის.
- 2 და იყო ასე, რომ უფალმა მითხრა: შეჰვალადე ამ ხალხს – მოინანიეთ, ჩემთან მოდით და მოინათლეთ, განამტკიცეთ კვლავ ჩემი ეკლესია და გადარჩებით.
- 3 და ამ ხალხს შევვალადე, მაგრამ ამოდ; ისინი ვერ მიხვდნენ, რომ ეს იყო უფალი, რომელმაც გადარჩინა და უბოძა მათ მონანიების საშუალება. და აჰა, მათ გაიქვავეს გული თავიანთი უფლის, ღმერთის, მიმართ.
- 4 და იყო ასე: როდესაც ათი წელი გავიდა, რაც ქრისტეს მოსვლიდან შეადგენდა სამას სამოც წელს, ლამანიელთა მეფემ წერილი გამომიგზავნა, რომლიდანაც გავიგე, რომ ისინი კვლავ ემზადებოდნენ ჩვენ წინააღმდეგ საბრძოლველად.
- 5 და იყო ასე, რომ მე ვუბრძანე ჩემს ხალხს, ერთად შეკრებილიყვნენ მიწა აოხრებულთან, სამხრეთ მიწისკენ მიმავალი, ვიწრო სრუტის საზღვრებში მდებარე ქალაქში.
- 6 და განვალაგეთ ჩვენი ჯარები, რათა შეგვეჩერებინა ლამანიელთა ჯარები, რომ ვერ დაეპყროთ ჩვენი მიწებიდან ვერცერთი, ამიტომ მათ წინააღმდეგ ვმაგრდებოდით მთელი ჩვენი ძალით.
- 7 და იყო ასე: სამას სამოცდაერთ წელს ლამანიელები მოადგნენ ქალაქ აოხრებულს, ჩვენ წინააღმდეგ საბრძოლველად; და იყო ასე, რომ იმ წელს ჩვენ დავამარცხეთ ისინი ისე, რომ კვლავ დაუბრუნდნენ თავიანთ საკუთარ მიწებს.
- 8 და სამას სამოცდამეორე წელს, კვლავ მოვიდნენ საბრძოლველად. და ჩვენ კვლავ დავამარცხეთ ისინი და დავხოცეთ მრავალი მათგანი და მათი დახოცილები ზღვაში გადავყარეთ.
- 9 და ახლა, ამ დიდი საქმის გამო, რომელიც ჩემმა ხალხმა, ნეფიელებმა, გააკეთეს, მათ დაიწყეს საკუთარი ძალით ტრაბახი და ზეცის წინაშე ფიცი, რომ შურს იძიებდნენ თავიანთი ძმების სისხლისთვის, რომლებიც მტერმა დაუხოცა.

Mormon 3

And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.

And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.

And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.

And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.

And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

- 10 და იფიცებოდნენ ზეცით, ასევე ღმერთის ტახტით, რომ საბრძოლველად წავიდოდნენ მტრის წინააღმდეგ და მათ მიწის პირიდან მოკვეთდნენ.
- 11 და იყო ასე, რომ მე, მორმონმა, ამ დროიდან მთლიანად უარი ვთქვი ამ ხალხის მეთაურობასა და წინამძღოლობაზე, მათი სიბოროტისა და სისაძაგლის გამო.
- 12 აჰა, მათ მივუძღოდი, მიუხედავად მათი სიბოროტისა, მრავალჯერ გავუძეხი ბრძოლაში და მიყვარდა ისინი, ღმერთის სიყვარულისამებრ, რომელიც იყო ჩემში, მთელი ჩემი გულით; და მთელი სული გადმოვღვარე ჩემი ღმერთისადმი მათთვის ღოცვისას მთელი დღის განმავლობაში; ამისდა მიუხედავად, ეს იყო რწმენის გარეშე, მათი გულქვაობის გამო.
- 13 და სამჯერ გამოვიხსენი ისინი მტრის ხელიდან და არ მოინანიეს ცოდვები.
- 14 და როდესაც იფიცებოდნენ ყველაფრით, რაც აკრძალული ჰქონდათ ჩვენი უფლისა და მხსნელის, იესო ქრისტეს, მიერ, რომ წავიდოდნენ მტრის წინააღმდეგ და შურს იძიებდნენ თავიანთი ძმების სისხლისთვის, აჰა, უფლის ხმა მომესმა, სიტყვებით:
- 15 შურისგება ჩემია და მე მივაგებ; და ვინაიდან ამ ხალხმა არ მოინანია მას შემდეგ, რაც გამოვიხსენი, აჰა, ისინი მიწის პირიდან იქნებიან მოკვეთილნი.
- 16 და იყო ასე, რომ საერთოდ უარი ვთქვი მტრის წინააღმდეგ გამოსვლაზე; და მოვიქეცი ისე, როგორც უფალმა მიბრძანა; და ვიდექი, როგორც უმოქმედო მოწმე, რათა დამემოწმებინა ამა ქვეყნისთვის ის, რაც ვიხილე და მოვისმინე, სულის გამოცხადებებისამებრ, რაც მოწმობდა ყოველივე იმაზე, რაც უნდა მომხდარიყო.
- 17 ამიტომ, თქვენ გწერთ, წარმართნო, და ასევე თქვენ, ისრაელის სახლო, როდესაც დაიწყება ეს საქმე, მაშინ იქნებით ახლოს იმისათვის, რომ მოემზადოთ თქვენი მემკვიდრეობის მიწებზე დასაბრუნებლად;

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

- 18 დიახ, აჰა, ვწერ დედამიწის ყველა კიდისთვის; დიახ, თქვენთვის, ისრაელის თორმეტო ტომო, რომლებიც განკითხულნი იქნებით საკუთარი საქმეებისამებრ, იმ თორმეტის მიერ, რომლებიც იესომ აირჩია, რათა ყოფილიყვნენ მისი მოწაფენი იერუსალიმის მიწაზე.
- 19 და ვწერ ასევე ამ ხალხის ნარჩენისთვის, რომელიც ასევე განკითხული იქნება ამ მიწაზე იესოს მიერ არჩეული თორმეტის მიერ; და თავად ისინი განკითხულნი იქნებიან იმ თორმეტის მიერ, რომლებიც იესომ იერუსალიმის მიწაზე აირჩია.
- 20 და ეს სულმა გამომიცხადა; ამიტომ, ვწერ ყოველი თქვენგანისთვის. და იმ მიზნით გწერთ, რათა იცოდეთ, რომ ყველა უნდა წარსდგეთ ქრისტეს სამსჯავროს წინაშე, დიახ, ყოველი სული, რომელიც მიეკუთვნება ადამის მთელ ადამიანურ ოჯახს; და უნდა წარსდგეთ, რათა განიკითხოთ საკუთარი საქმეებისთვის, თუნდაც იყოს კეთილი ან ბოროტი;
- 21 ასევე, რათა იწამოთ იესო ქრისტეს სახარება, რომელიც იქნება თქვენთან; ასევე, რათა იუდეველებმა, უფლის აღთქმულმა ხალხმა, იყოლიონ სხვა მოწმე მის გარდა, რომელიც იხილეს და მოისმინეს, რომ იესო, რომელიც მათ მოკლეს, იყო ჭეშმარიტი ქრისტე და ჭეშმარიტი ღმერთი.
- 22 და მსურს, დაგარწმუნოთ, დედამიწის ყველა კიდენო, რომ მოინანიოთ და მოემზადოთ ქრისტეს სამსჯავროს წინაშე წარსადგენად.

Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.

And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

მორმონი 4

- 1 და ახლა, იყო ასე, რომ სამას სამოცდამესამე წელს, ნეფიელები გამოვიდნენ თავიანთი ჯარებით მიწა აოხრებულიდან, რათა ლამანიელებს შებრძოლებოდნენ.
- 2 და იყო ასე, რომ ნეფიელთა ჯარები უკან აქციეს მიწა აოხრებისკენ. და იმ დროს, როდესაც დაქანცულები იყვნენ, ლამანიელები ახალი ჯარებით თავს დაესხნენ; და მწვავე ბრძოლა ჰქონდათ მათ, ისეთი, რომ ლამანიელები დაეუფლნენ ქალაქ აოხრებულს და დახოცეს მრავალი ნეფიელი და მრავალი ტყვე შეიპყრეს.
- 3 დანარჩენები გაიქცნენ და ქალაქ ტეანკუმის მცხოვრებთ შეუერთდნენ. ახლა, ქალაქი ტეანკუმი მდებარეობდა ზღვის სანაპიროს საზღვრებთან; და იგი ასევე ქალაქ აოხრებულთან ახლოს იყო.
- 4 და იმის გამო, რომ ნეფიელთა ჯარები გამოვიდნენ ლამანიელთა წინააღმდეგ, მათ იწყეს დამარცხება; ეს რომ არ გაეკეთებინათ, ლამანიელებს მათზე ძალა არ ექნებოდათ.
- 5 მაგრამ, აჰა, ღმერთის სასჯელი მოევლინება ბოროტს; და ბოროტნი ისჯებიან ბოროტთა ხელით; ვინაიდან ბოროტნი აღვივებენ სისხლისღვრას ადამიანთა შვილების გულში.
- 6 და იყო ასე, რომ ლამანიელები ქალაქ ტეანკუმზე თავდასხმისთვის ემზადებოდნენ.
- 7 და იყო ასე, რომ სამას სამოცდამეოთხე წელს, ლამანიელები ქალაქ ტეანკუმზე წამოვიდნენ, რათა ქალაქი ტეანკუმიც დაეპყროთ.
- 8 და იყო ასე, რომ ნეფიელებმა ისინი მოიგერიეს და უკუაგდეს. და როდესაც ნეფიელებმა იხილეს, რომ ლამანიელები უკუაგდეს, მათ კვლავ დაიწყეს ტრაბახი საკუთარი ძალით და კვლავ გამოვიდნენ თავიანთი ძალებით და კვლავ დაეუფლნენ ქალაქ აოხრებულს.
- 9 და ყოველივე ეს გაკეთდა და ათასობით დაიხოცა ორივე მხარეს, ნეფიელებიც და ლამანიელებიც.

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, insomuch that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

- 10 და იყო ასე, რომ ჩაიარა სამას სამოცდამეექვსე წელმა და ლამანიელები კვლავ წამოვიდნენ ნეფიელებთან საბრძოლველად; და მაინც არ მოინანიეს ნეფიელებმა ჩადენილი ბოროტება და აგრძელებდნენ საკუთარ სიბოროტეში ყოფნას.
- 11 და შეუძლებელია ენით ითქვას ან ადამიანის მიერ აღიწეროს სრულად ის საშინელი სისხლისა და ხოცვა-ჟლეტის სურათი, რაც ადამიანებს შორის ხდებოდა, ნეფიელებსა და ლამანიელებს შორის; და ყოველი გული იყო გაქვავებული, ასე რომ ისინი გამუდმებით ტკბებოდნენ სისხლისღვრით.
- 12 არასდროს არ ყოფილა ასეთი დიდი სიბოროტე ლეხის შვილებს შორის, არც მთელი ისრაელის სახლში, უფლის სიტყვების შესაბამისად, როგორც იყო ამ ხალხში.
- 13 და იყო ასე, რომ ლამანიელები დაეუფლნენ ქალაქ აობრებულს და ეს იმის გამო, რომ რიცხობრივად ნეფიელებს აღემატებოდნენ.
- 14 და ისინი გაემართნენ ასევე ქალაქ ტეანკუმისკენ, გამოაძევეს მისი მცხოვრებნი და შეიპყრეს მრავალი ტყვე – ქალები და ბავშვები და შესწირეს ისინი თავიანთ კერპ-ღმერთებს.
- 15 და იყო ასე, რომ სამას სამოცდამეშვიდე წელს ნეფიელები, იყვნენ რა განრისხებულნი, ვინაიდან ლამანიელებმა შესწირეს მათი ქალები და ბავშვები, წავიდნენ ლამანიელების წინააღმდეგ ძალზედ დიდი მრისხანებით, ისეთით, რომ კვლავ დაამარცხეს ლამანიელები და გააძევეს საკუთარი მიწებიდან.
- 16 და ლამანიელები აღარ გამოდიოდნენ ნეფიელების წინააღმდეგ სამას სამოცდათხუთმეტ წლამდე.
- 17 და ამ წელს ისინი გამოვიდნენ ნეფიელების წინააღმდეგ მთელი თავიანთი ძალებით; და მათი დათვლა შეუძლებელი იყო დიდი რაოდენობის გამო.
- 18 და ამ ჟამიდან მომავალში, ნეფიელებმა ვეღარ მოიპოვეს ლამანიელებზე ძალაუფლება, ხოლო მათ დაიწყეს ნეფიელთა დევნა და იყვნენ ისინი ვითარცა ცვარი მზის ქვეშ.

And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.

And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.

And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.

And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.

And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.

- 19 და იყო ასე, რომ ლამანიელები წამოვიდნენ ქალაქ აოხრებულზე; და ძალზედ მწვავე ბრძოლა გაჩაღდა მიწა აოხრებულზე, რომელზეც მათ დაამარცხეს ნეფიელები.
- 20 და ისინი კვლავ გაიქცნენ მათგან და მივიდნენ ქალაქ ბოყაზში და იქ შეეწინააღმდეგნენ ლამანიელებს დიდი სიმამაცით, ისეთით, რომ ლამანიელებმა ვერ დაამარცხეს ისინი სანამ კვლავ, მეორეჯერ არ შეუტყეს.
- 21 და როდესაც მათ მეორეჯერ შეუტყეს, ნეფიელები გააძევეს და დახოცეს ძალზედ დიდი ხოცვა-ჟლეტით; მათი ქალები და ბავშვები კვლავ შესწირეს კერპებს.
- 22 და იყო ასე, რომ ნეფიელები კვლავ გაიქცნენ მათგან, თან წაიყვანეს ყველა მცხოვრებნი ქალაქებიდან და სოფლებიდანაც.
- 23 და ახლა, მე, მორმონი, ვხედავდი რა, რომ ლამანიელებმა ლამის დააქციეს მიწა, მივედი გორაკ შიმთან და ავიღე ყველა ჩანაწერი, რომელიც ამარონმა უფლისთვის გადამალა.

And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.

And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, in-
somuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.

And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an exceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.

And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.

And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

მორმონი 5

- 1 და იყო ასე, რომ მე წავედი ნეფიელებში და მოვინანიე ჩემ მიერ დადებული ფიცი, რომ აღარ დავეხმარებოდი მათ; და მათ კვლავ მიბოძეს თავიანთი ჯარების მეთაურობა, ვინაიდან ეგონათ, რომ გაჭირვებიდან გამოვიხსნიდი მათ.
- 2 მაგრამ, აჰა, ვიყავი უიმედო, ვინაიდან ვიცოდი უფლის განაჩენის შესახებ, რომელიც მათზე უნდა მოვლენილიყო; ვინაიდან, კი არ ინანიებდნენ თავიანთ ურჯულოებას, არამედ იბრძოდნენ საკუთარი სიცოცხლისთვის და არ მიმართავდნენ დახმარებისთვის იმ არსებას, რომელმაც ისინი შექმნა.
- 3 და იყო ასე, რომ ლამანიელები ჩვენ წინააღმდეგ წამოვიდნენ, როდესაც გავიქეციტ ქალაქ იორდანში; მაგრამ, აჰა, უკუ ვაქციეთ, ასე რომ იმ ჯერზე ქალაქი ვერ აიღეს.
- 4 და იყო ასე, რომ ისინი კვლავ წამოვიდნენ ჩვენ წინააღმდეგ და კვლავ შევინარჩუნეთ ქალაქი. და იქ იყო ასევე სხვა ქალაქები, რომლებსაც ინარჩუნებდნენ ნეფიელები, რომელთა გამაგრებები ლამანიელებს გზას უჭრიდნენ, რათა ისინი ვერ შემოსულიყვნენ ქვეყნის სიღრმეში, ჩვენი მიწის მცხოვრებთა გასანადგურებლად.
- 5 მაგრამ, იყო ასე: ყოველი მიწა, რომელზეც ჩვენ გავიარეთ და მისი მცხოვრებნი არ შემოვიკრიბეთ, განადგურებულ იქნა ლამანიელთა მიერ და მის ქალაქებსა და სოფლებს ცეცხლით წვავენ; და ასე ჩაიარა სამას სამოცდამეცხრამეტე წელმა.
- 6 და იყო ასე, რომ სამას ოთხმოც წელს ლამანიელები კვლავ წამოვიდნენ ჩვენ წინააღმდეგ საბრძოლველად და თამამად შევეწინააღმდეგეთ მათ; მაგრამ ამაო იყო ყოველივე ეს, ვინაიდან იმდენად ბევრნი იყვნენ რიცხობრივად, რომ ფეხქვეშ თელავდნენ ნეფიელთა ხალხს.
- 7 და იყო ასე, რომ ჩვენ კვლავ გავიქეციტ და რომლებმაც გაქცევისას გამოასწრეს ლამანიელებს – გადარჩნენ; და ისინი, რომლებმაც ლამანიელებს ვერ გამოასწრეს, აღგავეს და გაანადგურეს.

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

8 და აჰა, მე, მორმონს, არ მსურს ადამიანთა სულების აფორიაქება, მათ წინაშე ასეთი საშინელი სისხლისა და ხოცვა-ჟლეტის სურათის აღწერით, რომელიც ჩემ თვალწინ გადაიშალა; მაგრამ ვიცოდი, რომ ეს აუცილებლად უნდა ყოფილიყო ცნობილი, რათა ყველაფერი ფარული უნდა გამოაშკარავდეს სახლების სახურავებზე –

9 და ასევე, ცოდნა ამის შესახებ უნდა მივიდეს ამ ხალხის ნარჩენთან, ასევე წარმართებთან, რომლებმაც, უფლის სიტყვებისამებრ, უნდა გაფანტონ ეს ხალხი და ეს ხალხი არაფრად ჩაითვლება მათ შორის, ამიტომ ვწერ შემოკლებულად, ვერ ვბედავ იმის მთლიანად გადმოცემას, რაც ვიხილე, იმ ბრძანების შესაბამისად, რაც მივიღე, ასევე, რომ არ გქონდეთ მეტისმეტად დიდი მწუხარება ამ ხალხის ბოროტების გამო.

10 და ახლა, აჰა, მე მივმართავ მათ შთამომავლებს და ასევე წარმართებს, რომლებიც ზრუნავენ ისრაელის სახლზე, რომლებსაც ესმით და იციან, საიდან მოდის მათი კურთხევები.

11 ვინაიდან ვიცი, რომ ასეთები დამწუხრდებიან ისრაელის სახლის უბედურების გამო; დიახ, დამწუხრდებიან ამ ხალხის განადგურების გამო; ისინი დამწუხრდებიან, რომ ამ ხალხმა არ მოინანია, რათა მოხვედრილიყვნენ იესოს მკლავებში.

12 ახლა, ყოველივე ეს დაიწერა იაკობის სახლის ნარჩენისთვის; და ამგვარად არის დაწერილი, ვინაიდან ღმერთისთვის ცნობილია, რომ სიბოროტე ამას არ მიიტანს მათთან; და ჩანაწერები უნდა გადაინახოს უფლისთვის, რათა ისინი მისთვის შესაფერის დროს გამოჩნდეს.

13 და ეს არის ბრძანება, რომელიც მივიღე; და აჰა, ეს აღსრულდება უფლის ბრძანების შესაბამისად, როდესაც ამას ჩათვლის შესაფერისად, საკუთარი სიბრძნისამებრ.

And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the house-tops—

And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

- 14 და აჰა, ჩანაწერები მიაღწევს იუდეველთა ურწმუნობამდე; და ეს იმისთვის, რათა დარწმუნდნენ, რომ იესო არის ქრისტე, ცოცხალი ძე ღვთისა; რათა მამამ, თავისი საყვარელი ძის მეშვეობით, შეძლოს საკუთარი დიადი და მარადიული მიზნის აღსრულება, იუდეველთა ანუ ისრაელის მთელი სახლის დაბრუნება საკუთარი მემკვიდრეობის მიწაზე, რომელიც უფალმა ღმერთმა უბოძა მათ საკუთარი აღთქმის აღსასრულებლად;
- 15 და ასევე, რათა ამ ხალხის შთამომავლებმა უფრო ღრმად იწამონ მისი სახარება, რომელიც მათთან მივა წარმართებისგან; ვინაიდან ეს ხალხი იქნება გაფანტული და იქცევა ბნელ, უწმინდურ და საბიზღარ ხალხად, იმაზე უარესად, ვიდრე ოდესმე აღწერილა ჩვენ შორის, დიახ, ვიდრე ოდესმე აღწერილა ლამანიელებშიც კი; და ეს მათი ურწმუნობისა და კერპთაყვანისმცემლობის გამო.
- 16 ვინაიდან აჰა, უფლის სული უკვე აღარ მოქმედებს მათ მამებზე; და არიან ამქვეყნად ქრისტესა და ღმერთის გარეშე; და დევნიან მათ, ვითარცა ბზეს ქარში.
- 17 ისინი ოდესღაც იყვნენ მომხიბვლელი ხალხი და ქრისტე ჰყავდათ მწყემსად; დიახ, მათ მამა ღმერთიც კი მიუძღოდა წინ.
- 18 მაგრამ ახლა, აჰა, მათ სატანა მიუძღვით წინ, ვითარცა ქარი ბზეს ან ტალღებზე გატაცებული ნავივით, აფრისა და ღუზის გარეშე, ან რაიმეთი, რითაც შესაძლებელია მისი მართვა; და როგორც ის არის, ასეთივე არიან ისინი.
- 19 და აჰა, უფალმა შეინახა კურთხევები, რომელთა მიღება მათ შეეძლოთ მიწაზე, იმ წარმართებისთვის, რომლებიც მიწას ფლობენ.
- 20 მაგრამ, აჰა, იქნება ასე, რომ ისინი იქნებიან წარმართების მიერ გაძევებულნი და გაფანტულნი და მას შემდეგ, რაც წარმართები მათ გააძევენ და გაფანტავენ, გაიხსენებს უფალი თავის აღთქმას, რომელიც დადო აბრაამთან და მთელი ისრაელის სახლთან.
- 21 და ასევე უფალი გაიხსენებს მართალთა ლოცვებს, რომლებიც მისადმი აღავლინეს მათთვის.
- 22 და შემდეგ, თქვე წარმართნო, როგორ წარსდგებით ღმერთის ძალის წინაშე, თუ არ მოინანიებთ და თქვენი ბოროტი გზებიდან არ გადაუხვევთ?

And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;

And also that the seed of this people may more fully believe his gospel, which shall go forth unto them from the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond the description of that which ever hath been amongst us, yea, even that which hath been among the Lamanites, and this because of their unbelief and idolatry.

For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased to strive with their fathers; and they are without Christ and God in the world; and they are driven about as chaff before the wind.

They were once a delightsome people, and they had Christ for their shepherd; yea, they were led even by God the Father.

But now, behold, they are led about by Satan, even as chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed about upon the waves, without sail or anchor, or without anything wherewith to steer her; and even as she is, so are they.

And behold, the Lord hath reserved their blessings, which they might have received in the land, for the Gentiles who shall possess the land.

But behold, it shall come to pass that they shall be driven and scattered by the Gentiles; and after they have been driven and scattered by the Gentiles, behold, then will the Lord remember the covenant which he made unto Abraham and unto all the house of Israel.

And also the Lord will remember the prayers of the righteous, which have been put up unto him for them.

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the power of God, except ye shall repent and turn from your evil ways?

23 ნუთუ არ იცით, რომ ღმერთის ხელში ხართ?
ნუთუ არ იცით, რომ მას აქვს მთელი ძალა და
მისი ბრძანებისამებრ დედამიწა გრაგნილივით
დაიხვევა?

24 ამიტომ, მოინანიეთ და თავი დაიმდაბლეთ
მის წინაშე, რათა არ მოგევლინოთ სამართალი
სასჯელით, რათა იაკობის შთამომავლობის
ნარჩენი არ შემოიჭრას თქვენში, ლომივით არ
დაგგლიჯოთ და არავინ არის თქვენი
გამომხსნელი.

Know ye not that ye are in the hands of God?
Know ye not that he hath all power, and at his great
command the earth shall be rolled together as a
scroll?

Therefore, repent ye, and humble yourselves be-
fore him, lest he shall come out in justice against
you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go
forth among you as a lion, and tear you in pieces,
and there is none to deliver.

მორმონი 6

- 1 და ახლა, მე ვასრულებ ჩანაწერებს ჩემი ხალხის, ნეფიელების, განადგურების შესახებ. და იყო ასე, რომ ჩვენ ლამანიელების წინ მივდიოდით.
- 2 და მე, მორმონმა, ლამანიელთა მეფეს წერილი მივწერე და ვთხოვე, საშუალება მოეცა ჩვენთვის, რომ ერთად შეგვეკრიბა ჩვენი ხალხი ქუმორას მიწაზე, გორაკთან, რომელსაც ქუმორა ეწოდებოდა და იქ შევძლებდით მათთან შებრძოლებას.
- 3 და იყო ასე, რომ ლამანიელთა მეფემ მიბოძა ის, რაც მსურდა.
- 4 და იყო ასე, რომ ჩვენ გავემართეთ ქუმორას მიწისკენ და კარვები გავშალეთ ქუმორას გორაკის გარშემო; და ეს იყო მიწა მრავალი წყლით, მდინარითა და წყაროთი; და იმედი გვქონდა, რომ აქ ლამანიელებზე წარმატებას მივაღწევდით.
- 5 და როდესაც ჩაიარა სამას ოთხმოცდამეოთხე წელმა, ქუმორას მიწაზე შევკრიბეთ მთელი ჩვენი დარჩენილი ხალხი.
- 6 და იყო ასე, რომ როდესაც ჩვენ ერთად შევკრიბეთ მთელი ჩვენი ხალხი ქუმორას მიწაზე, აჰა, მე, მორმონმა, ვიგრძენი ჩემი სიბერე; ვიცოდი რა, რომ ეს იქნებოდა ჩემი ხალხის ბოლო ბრძოლა და მიღებული მქონდა ბრძანება უფლისგან, რომ არ დამეშვა ჩანაწერების, რომლებიც ჩვენი მამების მიერ იყო გადმოცემული და წმინდა იყო, ლამანიელთა ხელში ჩავარდნა (ვინაიდან ლამანიელები მათ განადგურებდნენ) ამიტომ, ეს ჩანაწერი გავაკეთე ნეფის ფირფიტებიდან და ქუმორას გორაკში დავმალე ყველა ჩანაწერი, რომლებიც ჩემთვის უფლის ხელით იყო მინდობილი, ამ რამდენიმე ფირფიტის გარდა, რომელიც ჩემს შვილს, მორმონის, გადავეცი.
- 7 და იყო ასე, რომ ჩემმა ხალხმა, თავიანთი ცოლებითა და შვილებით, იხილა მათკენ მიმავალი ლამანიელთა ჯარები; და დაიწყეს მათი ლოდინი, სიკვდილის საშინელი შიშით, რომელიც ავსებს ყოველი ბოროტის მკერდს.
- 8 და იყო ასე, რომ ისინი წამოვიდნენ ჩვენ წინააღმდეგ საბრძოლველად და მათი უზარმაზარი რაოდენობის გამო შიშით აღივსო ყოველი სული.

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

- 9 და იყო ასე: ისინი ჩემს ხალხს თავს დაესხნენ მახვილით, მშვილდითა და ისრით, ნაჯახითა და ყოველნაირი საომარი იარაღით.
- 10 და იყო ასე, რომ მრავალი ჩემი ადამიანი აკუწეს, დიახ, ჩემთან მყოფი ათი ათასიც კი; და მათ შორის დავეცი დაჭრილი; და მათ გვერდზე ჩამიარეს, მაგრამ სიცოცხლე ვერ მომიხსრავეს.
- 11 და როდესაც მათ გაიარეს და აკუწეს მთელი ჩემი ხალხი, გარდა ოცდაოთხი ჩვენგანისა (რომელთა შორის იყო ჩემი შვილი, მორონი) და ჩვენი ხალხის სიკვდილისგან გადარჩენილებმა, მომდევნო დღეს, როდესაც ლამანიელები თავიანთ ბანაკებს დაუბრუნდნენ, ქუმორას გორაკის წვერიდან ვიხილეთ ჩემი ხალხის ათი ათასი, რომლებიც მიწაზე იყვნენ მოკვეთილნი, რომლებსაც წინ მივუძღოდი.
- 12 და ვიხილეთ ასევე ჩემი ხალხის ათი ათასი, რომლებსაც ჩემი შვილი, მორონი, მიუძღოდა.
- 13 და აჰა, ათი ათასი გიდგიდონას მეომარი დაეცა და ისიც მათ შორის იყო.
- 14 და ლამაჰი დაეცა თავისი ათი ათასით; და გილგალიც დაეცა თავისი ათი ათასით; და ლიმჰა დაეცა თავისი ათი ათასით; და იენეუმი დაეცა თავისი ათი ათასით; და კუმენიჰა და მორონიჰა და ანტიონუმი და შიბლომი და შემი და იოში, ყოველი დაეცა თავისი ათი ათასით.
- 15 და იყო ასე, რომ იყო კიდევ ათი, რომელიც მახვილისგან დაეცა, ყოველი – თავისი ათი ათასით; დიახ, მთელი ჩემი ხალხი, გარდა იმ ოცდაოთხისა, რომლებიც ჩემთან იყვნენ, ასევე რამდენიმე, ვინც გაიქცა სამხრეთ ქვეყნებისკენ და რამდენიმე, ვინც ლამანიელთა მხარეს გადავიდა – დაეცა; და მათი ხორცი და ძვლები და სისხლი იყო მიწის პირზე, მიტოვებული მათ მიერ, ვინც ისინი დახოცა, რათა მიწაზე გახრწნილიყვნენ, დაღპობილიყვნენ და თავიანთ მშობლიურ მიწას დაბრუნებოდნენ.
- 16 და სული მეგლიჯებოდა ტანჯვით, ჩემი ხალხის დაღუპულთა გამო; და შევღალადე:
- 17 მშვენიერებო, როგორ მიატოვეთ უფლის გზები! მშვენიერებო, როგორ უარყავით ის იესო, რომელიც ხელგაშლილი იდგა თქვენ მისაღებად!

And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.

And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.

And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.

And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.

And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.

And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.

And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:

O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!

- 18 აჰა, ასე რომ არ მოქცეულიყავით, არ დაეცემოდით. მაგრამ, აჰა, თქვენ დაეცით და მე ვგლოვობ თქვენ დაკარგვას.
- 19 თქვენ, მშვენიერო ვაჟებო და ქალიშვილებო, თქვენ, მამებო და დედებო, თქვენ, ქმრებო და ცოლებო, თქვენ, მშვენიერებო, როგორ მოხდა, რომ დაეცით!
- 20 მაგრამ, აჰა, თქვენ წახვედით და ჩემს მწუხარებას არ შეუძლია თქვენი დაბრუნება.
- 21 და მალე მოვა დღე, როდესაც თქვენი მოკვდავი შეიმოსება უკვდავით და ეს სხეულები, რომლებიც ახლა ლპება ხრწნით, მალე იქცევა უხრწნელ სხეულებად; და შემდეგ წარსდგებით ქრისტეს სამსჯავროს წინაშე, რათა განიკითხოთ თქვენი საქმეების შესაბამისად; და თუ აღმოჩნდება, რომ იქნებით სამართლიანი, მაშინ ხართ კურთხეულნი თქვენს მამებთან ერთად, რომლებიც თქვენამდე წავიდნენ.
- 22 თქვენ რომ მანამდე მოგენანიებინათ, სანამ მოგვევლინებოდათ ეს დიდი განადგურება. მაგრამ, აჰა, თქვენ წახვედით და მამამ, დიამ, მარადიულმა მამამ ზეცისა, იცის თქვენი მდგომარეობა; და იგი გექცევით საკუთარი სამართლისა და წყალობის შესაბამისად.

Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.

O ye fair sons and daughters, ye fathers and mothers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye could have fallen!

But behold, ye are gone, and my sorrows cannot bring your return.

And the day soon cometh that your mortal must put on immortality, and these bodies which are now moldering in corruption must soon become incorruptible bodies; and then ye must stand before the judgment-seat of Christ, to be judged according to your works; and if it so be that ye are righteous, then are ye blessed with your fathers who have gone before you.

O that ye had repented before this great destruction had come upon you. But behold, ye are gone, and the Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your state; and he doeth with you according to his justice and mercy.

მორმონი 7

- 1 და ახლა, აჰა, მე ვიტყვი ცოტაოდენს ამ ხალხის ნარჩენისადმი, რომლებიც დაინდეს, თუ მოხდება ისე, რომ ღმერთი ჩემს სიტყვებს მათ მიაწვდენს, რათა გაიგონ თავიანთი მამების საქმენი; დიახ, გეუბნებით თქვენ, ისრაელის სახლის ნარჩენო; და ეს არის სიტყვები, რომლებსაც გეუბნებით:
- 2 იცოდეთ, რომ ისრაელის სახლს მიეკუთვნებით.
- 3 იცოდეთ, რომ უნდა მიხვიდეთ მონანიებად, თორემ ვერ გადარჩებით.
- 4 იცოდეთ, რომ უნდა დადოთ თქვენი საომარი იარაღი და აღარ დატკბეთ სისხლისღვრით და აღარ აიღოთ იგი, თუკი ამას ღმერთი არ გიბრძანებთ.
- 5 იცოდეთ, რომ უნდა მიხვიდეთ თქვენი მამების ცოდნამდე და მოინანიოთ ყველა თქვენი ცოდვა და ურჯულოება და იწამოთ იესო ქრისტე, რომ იგი არის ძე ღვთისა, და იუდეველთა მიერ იყო მოკლული და კვლავ აღმდგარი მამის ძალით, რომლითაც მან გაიმარჯვა საფლავზე; და ასევე, მასში შთაინთქა სიკვდილის ნესტარი.
- 6 და იგი ახორციელებს გარდაცვლილთა აღდგომას, რომლითაც ადამიანი უნდა აღდგეს, რათა წარსდგეს მისი სამსჯავროს წინაშე.
- 7 და მან აღასრულა ამა ქვეყნის გამოსყიდვა, რომლის მეშვეობითაც მას, ვინც უმწიკვლო აღმოჩნდება განკითხვის დღეს მის წინაშე, ებოძება ღვთის სასუფეველში ყოფნა მის გარემოცვაში, რათა ზეციერ მგალობლებთან ერთად განუწყვეტლივ უგალობონ სადიდებლები მამასა და ძეს და სულიწმინდას ანუ ერთიან ღმერთს, მარადიულ ბედნიერებაში ყოფნით, რომელსაც არ აქვს დასასრული.
- 8 ამიტომ, მოინანიეთ და მოინათლეთ იესოს სახელით და დაეყრდენით ქრისტეს სახარებას, რომელიც თქვენ წინაშე გაიხსნება არა მარტო ამ ჩანაწერში, არამედ იმ ჩანაწერში, რომელიც წარმართებთან მივა იუდეველებისგან, რომელი ჩანაწერიც წარმართებისგან თქვენთან მოვა.

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

9 რადგან, აჰა, ეს დაიწერა იმ განზრახვით, რომ იწამოთ იგი; და თუ თქვენ მას იწამებთ, ასევე იწამებთ ამას; და თუ ამას იწამებთ, გეცოდინებათ თქვენი მამების შესახებ და ასევე საოცარ საქმეებზე, რომლებიც ღმერთის ძალით მოხდა მათში.

10 და ასევე გაიგებთ, რომ ხართ იაკობის შთამომავლობის ნარჩენი, ამიტომ ითვლებით პირველი აღთქმის ხალხში; და თუ იქნება ასე, რომ იწამებთ ქრისტეს და მოინათლებით ჯერ წყლით, შემდეგ ცეცხლითა და სულიწმინდით, მიჰყვებით რა ჩვენი მხსნელის მაგალითს, იმის შესაბამისად, რაც მან გვიბრძანა, მაშინ მშვიდობა იქნება თქვენკენ განკითხვის დღეს. ამინ.

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

And ye will also know that ye are a remnant of the seed of Jacob; therefore ye are numbered among the people of the first covenant; and if it so be that ye believe in Christ, and are baptized, first with water, then with fire and with the Holy Ghost, following the example of our Savior, according to that which he hath commanded us, it shall be well with you in the day of judgment. Amen.

მორმონი 8

- 1 აჰა, მე, მორმონი, ვასრულებ მამაჩემის, მორმონის, ჩანაწერებს. აჰა, მე ცოტაოდენი დამრჩა დასაწერი, რისი დაწერაც მამაჩემმა მიბრძანა.
- 2 და ახლა, იყო ასე, რომ ქუმორაზე დიდი და საზარელი ბრძოლის შემდეგ, აჰა, ნეფიელებს, რომლებიც გაიქცნენ სამხრეთ ქვეყნისკენ, მისდევდნენ ლამანიელები იქამდე, სანამ ყველა არ გაანადგურეს.
- 3 და მათ ასევე მოკლეს მამაჩემი და დავრჩი მარტო, რათა დამეწერა ჩემი ხალხის განადგურების სამწუხარო ამბავი. მაგრამ, აჰა, ისინი აღარ არიან და მე ვასრულებ მამაჩემის ბრძანებას. და მომკლავენ თუ არა ისინი – არ ვიცი.
- 4 ამიტომ, დავწერ და მიწაში დავმაღავ ამ ჩანაწერებს; და საით წავალ – არ აქვს მნიშვნელობა.
- 5 აჰა, მამაჩემმა გააკეთა ეს ჩანაწერი და დაწერა მისი დანიშნულების შესახებ. და აჰა, მეც დავწერდი ამას, ფირფიტებზე ადგილი რომ მქონოდა, მაგრამ არ მაქვს და არც მადანი მაქვს, ვინაიდან ვარ მარტო. მამაჩემი ბრძოლაში მოკლეს და მთელი ჩემი ნათესაობაც, აღარც მეგობრები მყავს, არც ადგილი წასასვლელი; და არ ვიცი, როდემდე მაცოცხლებს უფალი.
- 6 აჰა, გავიდა ოთხასი წელი ჩვენი უფლისა და მხსნელის მოსვლის შემდეგ.
- 7 და აჰა, ლამანიელები ნადირობდნენ ჩემს ხალხზე, ნეფიელებზე, ქალაქიდან ქალაქში, ადგილიდან ადგილზე, იქამდე, სანამ აღარავინ დარჩა; და დიდი იყო მათი დაცემა; დიახ, დიდი და საოცარია ჩემი ხალხის, ნეფიელების, განადგურება.
- 8 აჰა, ეს არის უფლის ხელი, რომელმაც ეს გააკეთა. და ასევე, აჰა, ლამანიელები ომობენ ერთმანეთში; და მთელი ამ მიწის პირი – დაუსრულებელი მკვლელობებისა და სისხლისღვრის მონაცვლეობაა; და ომის დასასრული არავინ იცის.
- 9 და ახლა, აჰა, მე აღარ ვილაპარაკებ მათ შესახებ, ვინაიდან ამ მიწის პირზე აღარავინ არის ლამანიელთა და მძარცველთა გარდა.

Mormon 8

Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.

And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.

And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.

Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.

Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.

Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

- 10 და აღარავინ იცის ჭეშმარიტი ღმერთის შესახებ, იესოს მოწაფეების გარდა, რომლებიც მიწაზე დარჩნენ, სანამ ხალხის სიბოროტე არ გახდა ისეთი დიდი, რომ უფალმა არ დაუშვა, რომ ისინი ხალხთან დარჩენილიყვნენ და არავინ იცის, არიან თუ არა ისინი კვლავ მიწის პირზე.
- 11 რადგან, აჰა, ისინი მე და მამაჩემმა ვიხილეთ და ისინი გვემსახურნენ.
- 12 და ყოველი, რომელიც მიიღებს ამ ჩანაწერს და არ განსჯის მას, იმ ნაკლოვანებების გამო, რაც მასშია, ჩასწვდება უფრო დიადს, ვიდრე მათშია. აჰა, მე ვარ მორონი; და შესაძლებელი რომ ყოფილიყო, ყველაფერს გაგანდობდით.
- 13 აჰა, მე ვასრულებ ლაპარაკს ამ ხალხის შესახებ. მე ვარ მორმონის შვილი და მამაჩემი იყო ნეფის შთამომავალი.
- 14 და მე ვარ ის, რომელიც დამალავს ამ ჩანაწერებს უფლისთვის; ამიტომ, ფირფიტებს არ აქვს ფასი უფლის ბრძანების გამო. ვინაიდან იგი ჭეშმარიტად ამბობს, რომ მათ ვერავინ ვერ დაეუფლება სარგებლის მისაღებად; მაგრამ დიდად ძვირფასია მათზე ჩანაწერები; და ვინც მათ სინათლეზე გამოიტანს – უფალი აკურთხებს მას.
- 15 ვინაიდან არავის აქვს მათი სინათლეზე გამოტანის ძალაუფლება, თუ ეს ღმერთისგან არ ექნება მინიჭებული; ვინაიდან ღმერთს სურს, რომ ეს გაკეთდეს მხოლოდ მისი სიდიადისკენ მიმართული მზერით ანუ უძველესი და დიდი ხნის წინ გაფანტული, უფლის აღთქმული ხალხის საკეთილდღეოდ.
- 16 და კურთხეული იქნება ის, რომელიც ამას სინათლეზე გამოიტანს, ვინაიდან ბნელეთიდან გამოვა სინათლეზე, ღმერთის სიტყვის შესაბამისად; დიახ, იგი იქნება მიწიდან ამოღებული და ბნელეთიდან გამოანათებს და მივა ხალხის ცოდნამდე; და ეს ღმერთის ძალით მოხდება.
- 17 და თუ მათში იქნება შეცდომები, ეს იქნება ადამიანის შეცდომები. მაგრამ, აჰა, ჩვენ არაფერი ვიცით შეცდომებზე; ამისდა მიუხედავად, ღმერთმა იცის ყოველივე ეს; ამიტომ, ის, ვინც განსჯის, დაე, იყოს ფრთხილად, რათა არ აღმოჩნდეს ჯოჯოხეთის ცეცხლის ხიფათში.

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

18 და რომელიც იტყვის: დამანახე, თორემ გცემ – დაე, იყოს ფრთხილად, რათა არ ბრძანოს ის, რაც უფლისგან არის აკრძალული.

19 ვინაიდან, აჰა, რომელიც წინდაუხედავად განიკითხავს, თავად იქნება წინდაუხედავად განიკითხული; ვინაიდან საკუთარი საქმეების შესაბამისად მიეზღვება მას; ამიტომ, ის, ვინც ცემს, თავად იქნება უფლისგან ნაცემი.

20 აჰა, რას ამბობს წმინდა წერილი – კაცმა არ უნდა სცემოს, არც უნდა განიკითხოს; ვინაიდან ჩემია განიკითხვა, – ამბობს უფალი – და შურისგებაც; და მე მივაგებ.

21 ის, რომელიც ანთხევს რისხვასა და დაპირისპირებას უფლის საქმისა და უფლის აღთქმული ხალხის წინააღმდეგ, რომლებიც არიან ისრაელის სახლის და იტყვის: ჩვენ გავანადგურებთ უფლის საქმეს და უფალი არ გაიხსენებს თავის აღთქმას, რომელიც დადო ისრაელის სახლთან, – იგი არის ხიფათში, რომ იქნება მოკვეთილი და ცეცხლში ჩაგდებული;

22 ვინაიდან უფლის მარადიული მიზნები გაგრძელდება, სანამ არ აღსრულდება მისი ყოველი დანაპირები.

23 შეისწავლეთ ესაიას წინასწარმეტყველებანი. აჰა, მე არ შემიძლია მათი დაწერა. დიახ, აჰა, მე გეუბნებით, რომ ის წმინდანები, რომლებიც ჩემამდე წავიდნენ, რომლებიც ამ მიწას ფლობდნენ, შეჰკლალადებენ, დიახ, მტვრიდანაც კი ისინი უფალს შეჰკლალადებენ და ისე, როგორც ცოცხალია უფალი, იგი გაიხსენებს აღთქმას, რომელიც მათთან დადო.

24 და მისთვის ცნობილია მათი ლოცვები, რომ ლოცულობდნენ თავიანთი ძმების გულისათვის. და იცის მათი რწმენის შესახებ, ვინაიდან მისი მეშვეობით მთებს სძრავდნენ; და მისი სახელით მიწას აზანზარებდნენ და მისი სიტყვის ძალით საპყრობილებს მიწასთან ასწორებდნენ; დიახ, ცეცხლოვანი ღუმელიც ვერ ავნებდა მათ, ვერც გარეული მხეცები და ვერც შხამიანი გველები, მისი სიტყვის ძალის მადლით.

25 და აჰა, მათი ლოცვები იყო მისთვის, რომელსაც უფალი უბრძანებს, რომ ყოველივე ეს მოავლინოს.

And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.

For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.

And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.

Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

26 არავისთვის არ არის საჭირო თქმა, რომ ეს არ მოევლინება, ვინაიდან ეს აუცილებლად მოვა, ვინაიდან ასე თქვა უფალმა; მიწიდან მოევლინება ეს უფლის ხელით და ვერავინ შეეწინააღმდეგება მას; და მოევლინება იმ დღეს, როდესაც იტყვიან, რომ სასწაულები აღარ მოხდება; და ეს მოევლინება, როგორც ვინმეს მკვდრეთიდან ნათქვამი.

27 და მოევლინება იმ დღეს, როდესაც წმინდანთა სისხლი შეჰღადადებს უფალს, საიდუმლო შეთქმულებებისა და ბნელეთის საქმეების გამო.

28 დიახ, და ეს მოევლინება იმ დღეს, როდესაც ღმერთის ძალა იქნება უარყოფილი და ეკლესიები წაიბილწება და თავიანთი გულების ამპარტავნობით აღბეჭდებენ; დიახ, იმ დღეს, როდესაც ეკლესიის წინამძღვარნი და მასწავლებელნი აღბეჭდებიან გულის ამპარტავნობით, იქამდე, რომ შეშურდებათ თავიანთი ეკლესიის წევრების.

29 დიახ, ეს მოევლინება იმ დღეს, როდესაც მოაღწევს ცეცხლისა და ქარიშხლების ხმა და უცხო მიწებიდან კვამლის ბურუსი;

30 და ასევე ხმა დაირხევა ომებზე, ამბებზე ომების შესახებ და მიწისძვრებზე სხვადასხვა ადგილებში.

31 დიახ, ეს მოევლინება მაშინ, როდესაც დედამიწის პირზე იქნება დიდი დაბინძურება; იქნება მკვლელობა და ძარცვა, ტყუილი და სიცრუე, მრუშობა და ყოველგვარი სისაძაგლე; როდესაც იქნება მრავალი ისეთი, რომელიც იტყვის: გააკეთე ეს ან გააკეთე ის და არ აქვს ამას მნიშვნელობა, ვინაიდან უფალი უკანასკნელ დღეს ამას გაამართლებს. მაგრამ ვარამი ასეთებს, ვინაიდან მწარე ნალველში იმყოფებიან და ურჯულოების ბორკილებში.

32 დიახ, ეს მოევლინება იმ დღეს, როდესაც აშენდება ეკლესიები, რომლებიც იტყვიან: მოდით ჩემთან და თქვენი ფულის სანაცვლოდ შეგენდობათ ცოდვები.

33 თქვენ, ბოროტო, უკუღმართო და ქედფიცხელო ხალხო, რატომ ააშენეთ ეკლესიები სარგებლის მისაღებად? რატომ დაამახინჯეთ ღმერთის წმინდა სიტყვა, რომ საკუთარ სულზე იწვევთ წყევლას? აჰა, შეხედეთ ღმერთის გამოცხადებებს; ვინაიდან, აჰა, მოვა დრო იმ დღეს, რომ ყოველივე ეს უნდა აღსრულდეს.

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

O ye wicked and perverse and stiffnecked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

34 აჰა, უფალმა დამანახა დიდი და საოცარი რამ იმაზე, რაც მალე უნდა მოვიდეს, იმ დღეს, როდესაც ყოველივე ეს მოხდება თქვენ შორის.

35 აჰა, მოგმართავთ ისე, როგორც აქ მყოფთ და აქ არ ხართ. მაგრამ, აჰა, იესო ქრისტემ დამანახა თქვენი თავი და ვიცი თქვენი საქმენი.

36 და ვიცი, რომ დადინართ გულის ამპარტავნობით და აღარავინ არის, გარდა რამდენიმესი, რომლებიც არ არიან აღზევებულნი საკუთარი გულის ამპარტავნობაში, რათა შეიმოსონ ძვირფასი სამოსელით, გამოავლინონ შური და დაპირისპირება და ღვარძლი და დევნა და ყოველნაირი ურჯულოება; და თქვენი ეკლესიები, დიახ, ყველა სათითაოდ, არის წაბილწული, გულის ამპარტავნობის გამო.

37 ვინაიდან, აჰა, გიყვართ ფული, ქონება, ძვირფასი სამოსელი და თქვენი ეკლესიების მორთულობა უფრო მეტად, ვიდრე ღარიბი და დატაკი, ავადმყოფი და გაჭირვებული.

38 თქვე წაბილწულებო და თვალთმაქცებო, მასწავლებლებო, რომლებიც თავს ყიდით იმაზე, რაც დალპება, რატომ წაბილწეთ ღმერთის წმინდა ეკლესია? რატომ გრცხვენით საკუთარ თავზე ქრისტეს სახელის აღება? რატომ არ ფიქრობთ, რომ მარადიული ბედნიერება უფრო ძვირფასია, ვიდრე ის უბედურება, რომელიც არასდროს დასრულდება – ამა ქვეყნის ქების გამო ხომ არა?

39 რატომ ირთვებით იმით, რასაც არ აქვს სიცოცხლე და უშვებთ, რომ მშიერმა, დატაკმა და შიშველმა, ავადმყოფმა და გაჭირვებულმა ჩაგიარონ გვერდზე და ვერ ამჩნევთ მათ?

40 დიახ, რატომ აწესებთ საიდუმლო სისაძაგლეს სარგებლის მისაღებად და უშვებთ, რომ ქვრივებმა იგლოვონ უფლის წინაშე, ასევე ობლებმა იგლოვონ უფლის წინაშე, ასევე მათი მამებისა და ქმრების სისხლმა მიწიდან შეჭლადადოს უფალს, თქვენს თავზე შურისგებისთვის?

41 აჰა, შურისგების მახვილი აღმართულია თქვენზე და მალე მოვა დრო, როდესაც იგი მოგაგებთ თავზე შურისგებას წმინდანთა სისხლისთვის, ვინაიდან მეტს აღარ დაუშვებს მათ ტირილს.

Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.

O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who sell yourselves for that which will canker, why have ye polluted the holy church of God? Why are ye ashamed to take upon you the name of Christ? Why do ye not think that greater is the value of an endless happiness than that misery which never dies—because of the praise of the world?

Why do ye adorn yourselves with that which hath no life, and yet suffer the hungry, and the needy, and the naked, and the sick and the afflicted to pass by you, and notice them not?

Yea, why do ye build up your secret abominations to get gain, and cause that widows should mourn before the Lord, and also orphans to mourn before the Lord, and also the blood of their fathers and their husbands to cry unto the Lord from the ground, for vengeance upon your heads?

Behold, the sword of vengeance hangeth over you; and the time soon cometh that he avengeth the blood of the saints upon you, for he will not suffer their cries any longer.

მორმონი 9

- 1 და ახლა, მე ვლაპარაკობ მათ შესახებაც, რომლებსაც ქრისტე არ სწამთ.
- 2 აჰა, თუ იწამებთ მოვლინების დღეს – აჰა, როდესაც უფალი მოგვევლინებათ, დიახ, იმ დიად დღესაც კი, როდესაც დედამიწა გრაგნილივით დაიხვევა და სტიქია დადნება მხურვალე სიციხისგან, დიახ, იმ დიად დღეს, როდესაც მიყვანილნი იქნებით ღვთის კრავის წინაშე წარსადგენად – მაშინ იტყვი, რომ ღმერთი არ არის?
- 3 ნუთუ გააგრძელებთ კვლავ ქრისტეს უარყოფას ან შეძლებთ, იხილოთ ღვთის კრავი? ნუთუ გგონიათ, რომ იქნებით მასთან საკუთარი დანაშაულის შეგნებით? ნუთუ გგონიათ, რომ ბედნიერი იქნებით იმ წმინდა არსებასთან ყოფნით, როდესაც თქვენი სულები წამებით დაიტანჯება, იმ დანაშაულის შეგნებით, რომ ყოველთვის არღვევდით მის კანონებს?
- 4 აჰა, გეუბნებით, რომ უფრო უბედურნი იქნებოდით წმინდა და სამართლიან ღმერთთან ყოფნით, მის წინაშე საკუთარი სიბინძურის შეგნებით, ვიდრე განწირულ სულებთან ჯოჯოხეთში ყოფნით.
- 5 ვინაიდან, აჰა, როდესაც მიყვანილნი იქნებით ღმერთის წინაშე, საკუთარი სიშიშვლის დასანახად, ასევე ღმერთის სიდიადისა და იესო ქრისტეს სიწმინდისა, ეს თქვენზე დაანთებს უქრობ ცეცხლს.
- 6 მაშინ უფალს მიუბრუნდით, ურწმუნოებო; მამას შეჰღალადეთ ძლიერად იესოს სახელით, რომ იქნებ გცნონ უმწიკვლოდ, წმინდად, მშვენიერად და თეთრად, კრავის სისხლით განწმენდილად დიდსა და უკანასკნელ დღეს.
- 7 და კვლავ გეუბნებით, თქვენ, რომლებიც უარყოფთ ღმერთის გამოცხადებებს და ამბობთ, რომ ისინი შეწყდა, აღარ არის გამოცხადებები და წინასწარმეტყველებები, არც არანაირი ძღვენი, განკურნება, არც ენებზე ლაპარაკი და არც ენებიდან თარგმნა;
- 8 აჰა, გეუბნებით, ვინც ყოველივე ამას უარყოფს, არ იცის ქრისტეს სახარება; დიახ, არ წაუკითხავს წმინდა წერილი; თუ წაუკითხავს, მას ის არ ესმის.

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation—behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

- 9 ვინაიდან, ნუთუ არ ვკითხულობთ, რომ ღმერთი არის უცვლელი გუშინ, დღეს და უკუნისამდე და მასში არ არის გარდაქმნა და არც ცვლილების ჩრდილი?
- 10 და ახლა, თუ წარმოიდგინეთ თქვენთვის ღმერთი, რომელიც იცვლება, რომელშიც არის ცვლილების ჩრდილი, მაშინ წარმოდგენილი გაქვთ ღმერთი, რომელიც არ არის სასწაულმოქმედი ღმერთი.
- 11 მაგრამ, აჰა, მე დაგანახებთ სასწაულმოქმედ ღმერთს, ღმერთს აბრაამისა და ისააკისა და იაკობის ღმერთს; და იგივე ღმერთმა შექმნა ზეცა და მიწა და ყოველივე, რაც არის მასზედ.
- 12 აჰა, მან შექმნა ადამი და ადამიანის დაცემა მოხდა ადამის დაცემით. და ადამიანის დაცემის გამო მოვიდა იესო ქრისტე, მამა და ძე; და იესო ქრისტეს მეშვეობით მოვიდა ადამიანის გამოსყიდვა.
- 13 და ადამიანის გამოსყიდვით, რომელიც მოვიდა იესო ქრისტეს მეშვეობით, ისინი უკან, უფლის გარემოცვაში იქნენ მიყვანილნი; დიახ, ამგვარად ყველა ადამიანი გამოსყიდულია, რადგან ქრისტეს სიკვდილს მოაქვს აღდგომა, რომელსაც მოაქვს მარადიული ძილისგან გამოსყიდვა, ძილიდან, რომლიდანაც ყველა ადამიანი იქნება გაღვიძებული ღმერთის ძალით, როდესაც გაისმება საყვირის ხმა; და გამოვლენ, როგორც პატარები, ასევე დიდები და ყოველი წარსდგება მისი სამსჯავროს წინაშე, გამოსყიდული და გამოხსნილი სიკვდილის ამ მარადიული ბორკილებისგან, სიკვდილის, რომელიც არის ხორციელი.
- 14 და შემდეგ მათზე აღსრულდება წმინდის განაჩენი; და მოვა ჟამი, როდესაც ბინძური დარჩება ბინძურად; და ის, რომელიც სამართლიანია, იქნება სამართალი, რომელიც ბედნიერია, იქნება ბედნიერი; რომელიც უბედურია, უბედურად დარჩება.
- 15 და ახლა, თქვენ ყველას, რომლებსაც წარმოგიდგენიათ ღმერთი, რომელსაც არ შეუძლია სასწაულების მოხდენა, მსურს გკითხოთ: აღსრულდა ყველაფერი, რაც ვილაპარაკე? მოვიდა დასასრული? აჰა, გეუბნებით: არა; და ღმერთი კვლავ არის სასწაულმოქმედი ღმერთი.

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variable-ness neither shadow of changing?

And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of mira- cles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and be- cause of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a re- demption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of mir- acles.

- 16 აჰა, ნუთუ არ არის საოცარი ჩვენს თვალში ის, რაც ღმერთმა მოახდინა? დიახ, და ვის შეუძლია ჩასწვდეს ღმერთის საოცარ საქმეებს?
- 17 ვინ იტყვის, რომ არ იყო სასწაული მისი სიტყვით ზეცისა და დედამიწის შექმნა; და მისი სიტყვის ძალით შეიქმნა მიწის მტვრისგან ადამიანი; და მისი სიტყვის ძალით მოხდა სასწაულები?
- 18 და ვინ იტყვის, რომ იესო ქრისტემ არ მოახდინა მრავალი დიდი სასწაული? და მრავალი დიდი სასწაული მოხდა მოციქულთა ხელით.
- 19 და თუ იმ დროს ხდებოდა სასწაულები და არის რა უცვლელი არსება, რატომ შეწყვიტა ღმერთმა სასწაულმოქმედ ღმერთად ყოფნა? და აჰა, გეუბნებით: ღმერთი არ იცვლება; სხვაგვარად იგი აღარ იქნებოდა ღმერთი; და არ წყვეტს იყოს ღმერთი და იგი არის სასწაულების ღმერთი.
- 20 და მიზეზი, რის გამოც შეწყვიტა მან სასწაულების მოხდენა ადამიანთა შვილებს შორის, არის ის, რომ ისინი გადაშენდნენ ურწმუნოებაში და მიატოვეს სწორი გზა და არ იციან ღმერთი, რომელიც უნდა სწამდეთ.
- 21 აჰა, მე გეუბნებით, რომ ვისაც სწამს ქრისტე და არ ჭოჭმანობს, რაც არ უნდა სთხოვოს ქრისტეს სახელით მამას – მიეცემა; და ეს არის დაპირება ყველასთვის, დედამიწის კიდით კიდემდე.
- 22 რადგან, აჰა, ასე უთხრა იესო ქრისტემ, ღვთის ძემ, თავის მოწაფეებს, რომლებიც დარჩნენ, დიახ, ასევე დანარჩენ მოწაფეებსაც, ყველას გასაგონად: წადით და იქადაგეთ სახარება მთელ ქვეყანაზე ყოველი არსებისთვის;
- 23 და გადარჩება ის, რომელიც იწამებს და მოინათლება, მაგრამ განწირული იქნება ის, რომელიც არ იწამებს;
- 24 და ასეთი ნიშნები იქნება მორწმუნეთა თანმხლები: ჩემი სახელით ეშმაკებს გააძევენ; ახალ ენებზე ილაპარაკებენ; ხელში გველებს აიყვანენ და, თუნდაც რაიმე სასიკვდილო შესვან – არ ავნებთ; ავადმყოფებს ხელს დაასხამენ და ისინი განიკურნებიან;
- 25 და ვინც ჩემს სახელს იწამებს და არ იჭოჭმანებს, მისთვის დავამოწმებ ყოველ ჩემს სიტყვას, დედამიწის კიდით კიდემდეც კი.

Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

- 26 და ახლა, აჰა, ვინ აღუდგება წინ უფლის საქმეს? ვის შეუძლია უარყოს მისი სიტყვები? ვინ დაუდგება წინ უფლის ყოვლადღლიერ ძალას? ვინ შეიძულებს უფლის საქმეებს? ვინ შეიძულებს ქრისტეს შვილებს? აჰა, თქვენ ყველა, უფლის საქმის მოძულენო, ვინაიდან გაცდებით და დაიღუპებით.
- 27 მაშინ ნუ შეიძულებთ და ნუ გაცდებით, არამედ დაუგდეთ ყური უფლის სიტყვას და სთხოვეთ მამას იესოს სახელით ყველაფერი, რაც დაგჭირდებათ. ნუ იჭოჭმანებთ, არამედ იყავით მორწმუნენი და დაიწყეთ, როგორც ძველად და მოდით უფალთან მთელი გულით და მის წინაშე შიშითა და კანკალით იშრომეთ საკუთარი ხსნისთვის.
- 28 იყავით ბრძენნი თქვენი გამოცდის ჟამს; თავიდან მოიცილეთ ყველანაირი უწმინდურობა; არ სთხოვოთ არაფერი, რასაც საკუთარი ვნებებისთვის მოიხმართ, არამედ სთხოვეთ ურყევი სიმტკიცით, რომ ცდუნებას არ დანებდეთ, არამედ ემსახუროთ ჭეშმარიტ და ცოცხალ ღმერთს.
- 29 გაფრთხილდით, რათა უღირსად არ მოინათლოთ; გაფრთხილდით, რათა ქრისტეს ზიარება უღირსად არ მიიღოთ; გაფრთხილდით, რათა აკეთებდეთ ყველაფერს ღირსეულად და აკეთებდეთ ამას ცოცხალი ღმერთის ძის, იესო ქრისტეს, სახელით; და ასე თუ მოიქცევით და ბოლომდე გაუძლებთ, თქვენ არანაირად არ იქნებით გაძევებულნი.
- 30 აჰა, მე მოგმართავთ, ვითარცა გელაპარაკებოდეთ მკვდრეთიდან; ვინაიდან ვიცი, რომ მიიღებთ ჩემს სიტყვებს.
- 31 არ განმკიცხოთ ჩემი ნაკლოვანებების გამო, არც მამაჩემი, მისი ნაკლოვანებებისთვის, არც ისინი, რომლებიც მასზე წინ წერდნენ, არამედ მადლობა უთხარით ღმერთს, რომ დაგანახათ ჩვენი ნაკლოვანებები, რათა ისწავლოთ, რომ იყოთ ჩვენზე უფრო ბრძენნი.
- 32 და ახლა, აჰა, ჩვენ დავწერეთ ეს ჩანაწერები ჩვენი ცოდნის შესაბამისად, დამწერლობით, რომელსაც ჩვენში ეწოდება შეცვლილი ეგვიპტური, რომელიც ჩვენამდე მოვიდა და შევცვალეთ იგი ჩვენი მეტყველების შესაბამისად.

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

33 და ჩვენი ფირფიტები რომ ყოფილიყო საკმარისად ფართო, დავწერდით ებრაულად; მაგრამ ჩვენ ებრაულად შევცვალეთ; და ჩვენ რომ შეგვძლებოდა ებრაულად წერა, აჰა, თქვენ ვერ იპოვიდით ნაკლოვანებებს ჩვენს ჩანაწერებში.

34 მაგრამ უფალმა იცის ის, რაც ჩვენ დავწერეთ და ასევე, რომ არცერთმა სხვა ხალხმა არ იცის ჩვენი ენა და ვინაიდან არცერთმა სხვა ხალხმა არ იცის ჩვენი ენა, ამის გამო, მან მოამზადა მისი თარგმნის საშუალება.

35 და ყოველივე ეს დაიწერა, რათა განიწმინდოს ჩვენი სამოსი ჩვენი ძმების სისხლისგან, რომლებიც ურწმუნოებაში გადაშენდნენ.

36 და აჰა, ყოველივე ეს, რაც გვსურდა ჩვენი ძმებისთვის, დიახ, მათში ქრისტეს ცოდნის აღდგენა, შეესაბამება ყოველი წმინდანის ლოცვებს, რომლებიც ამ მიწაზე ცხოვრობდნენ.

37 დაე, გვიბოძოს უფალმა იესო ქრისტემ, რათა მათ ლოცვებს პასუხი გაეცეს თავიანთი რწმენის შესაბამისად; დაე, მამა ღმერთმა გაიხსენოს ის აღთქმა, რომელიც მან დადო ისრაელის სახლთან; დაე, აკურთხოს ისინი მარად, იესო ქრისტეს სახელის რწმენით. ამინ.

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

ეფერის წიგნი

იარედიელთა ჩანაწერები, აღებულია მეფე მოსიას დღეების ჟამს, ლიმხის ხალხის მიერ ნაპოვნი ოცდაოთხი ფირფიტიდან.

ეფერი 1

- 1 და ახლა, მე, მორონი, ვიწყებ ჩანაწერს იმ უძველესი მაცხოვრებლების შესახებ, რომლებიც უფლის ხელით იქნენ განადგურებულნი ამ ჩრდილოეთ ქვეყნის პირზე.
- 2 და მე ჩემს ჩანაწერებს ვაკეთებ იმ ოცდაოთხი ფირფიტიდან, რომლებიც ლიმხის ხალხის მიერ იყო ნაპოვნი, რასაც ვუწოდებ ეფერის წიგნს.
- 3 და მე მგონია, რომ ამ ჩანაწერების პირველი ნაწილი, რომელშიც ლაპარაკია ამა ქვეყნის შექმნაზე, ასევე ადამზე და გვიყვება იმ დროის ამბებზე, დიდი გოდოლის შექმნამდეც კი და ყველაფერზე, რაც იქამდე ხდებოდა ადამიანთა შვილებს შორის, იუდეველებში –
- 4 ამიტომ, არ ვწერ ყოველივე იმას, რაც ხდებოდა ადამის დროიდან იმ ჟამამდე; მაგრამ ეს მოცემულია ფირფიტებზე; და ვინც მათ იპოვის, ექნება სრული ჩანაწერის მიღების ძალა.
- 5 მაგრამ, აჰა, არ ვიძლევი სრულ ჩანაწერებს, არამედ ვიძლევი ჩანაწერების ნაწილს, გოდოლის დროიდან მათი განადგურების დღემდე.
- 6 და ამგვარად მომყავს ეს ჩანაწერები. მას, ვინც გააკეთა ეს ჩანაწერები, ერქვა ეფერი და იგი იყო კორიანტორის შთამომავალი.
- 7 კორიანტორი იყო ძე მორონისა.
- 8 და მორონი იყო ძე ეთემისა.
- 9 და ეთემი იყო ძე აჰაჰისა.
- 10 და აჰაჰი იყო ძე შეთისა.
- 11 და შეთი იყო ძე შიბლონისა.
- 12 და შიბლონი იყო ძე კომისა.
- 13 და კომი იყო ძე კორიანტუმისა.
- 14 და კორიანტუმი იყო ძე ამნიგადასი.
- 15 და ამნიგადა იყო ძე აარონისა.
- 16 და აარონი იყო ჰეთის შთამომავალი, რომელიც იყო ძე ჰეართომისა.

The Book of Ether

The record of the Jaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limbi in the days of King Mosiah.

Ether 1

And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.

And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.

And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—

Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.

But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.

And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.

Coriantor was the son of Moron.

And Moron was the son of Ethem.

And Ethem was the son of Ahah.

And Ahah was the son of Seth.

And Seth was the son of Shiblón.

And Shiblón was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Amnigaddah.

And Amnigaddah was the son of Aaron.

And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.

17 და ჰეართომი იყო ძე ლიბისა.
18 და ლიბი იყო ძე კიშისა.
19 და კიში იყო ძე კორომისა.
20 და კორომი იყო ძე ლევისა.
21 და ლევი იყო ძე კიმისა.
22 და კიმი იყო ძე მორიანტონისა.
23 და მორიანტონი იყო რიფლაკიშის
შთამომავალი.
24 და რიფლაკიში იყო ძე შეზისა.
25 და შეზი იყო ძე ჰეთისა.
26 და ჰეთი იყო ძე კომისა.
27 და კომი იყო ძე კორიანტუმისა.
28 და კორიანტუმი იყო ძე ემერისა.
29 და ემერი იყო ძე ომერისა.
30 და ომერი იყო ძე შულისა.
31 და შული იყო ძე ქიბისა.
32 და ქიბი იყო ძე ორიჰასი, რომელიც იყო ძე
იარედისა;
33 იმ იარედის, რომელიც წამოვიდა დიდი
გოდოლიდან ძმასთან, თავიანთ ოჯახებთან და
სხვებთან ერთად, მათი ოჯახებითურთ, იმ
დროს, როდესაც უფალმა არია ადამიანთა ენა
და მრისხანებაში დაიფიცა, რომ ისინი მთელი
დედამიწის პირზე იქნებიან გაფანტულნი; და
უფლის სიტყვისამებრ, ხალხი გაფანტულ იქნა.
34 და იარედის ძმა, იყო რა ტანმოსული და
ძლევამოსილი კაცი და უფლის მიერ ძალზედ
მადლით მოსილი, მისმა ძმამ, იარედმა, უთხრა
მას: შეჰლადადე უფალს, რათა არ აგვრიოს ისე,
რომ ჩვენი სიტყვები აღარ გვესმოდეს.
35 და იყო ასე, რომ იარედის ძმამ უფალს
შეჰლადადა და უფალმა სიბრალული გამოიჩინა
იარედის მიმართ, ამიტომ არ არია იარედის ენა;
და იარედი და მისი ძმა არ შეიმუსრნენ.
36 შემდეგ იარედმა თავის ძმას უთხრა:
შეჰლადადე კვლავ უფალს, იქნებ აარიდოს
თავისი რისხვა ჩვენს მეგობრებს და არ არიოს
მათი ენა.
37 და იყო ასე, რომ იარედის ძმამ შეჰლადადა
უფალს და უფალმა სიბრალული გამოიჩინა
მათი მეგობრებისა და ასევე მათი ოჯახების
მიმართ, რათა არ ყოფილიყვნენ არეულნი.

And Hearthom was the son of Lib.
And Lib was the son of Kish.
And Kish was the son of Corom.
And Corom was the son of Levi.
And Levi was the son of Kim.
And Kim was the son of Morianton.
And Morianton was a descendant of Riplakish.
And Riplakish was the son of Shez.
And Shez was the son of Heth.
And Heth was the son of Com.
And Com was the son of Coriantum.
And Coriantum was the son of Emer.
And Emer was the son of Omer.
And Omer was the son of Shule.
And Shule was the son of Kib.
And Kib was the son of Orihah, who was the son
of Jared;
Which Jared came forth with his brother and their
families, with some others and their families, from
the great tower, at the time the Lord confounded the
language of the people, and swore in his wrath that
they should be scattered upon all the face of the
earth; and according to the word of the Lord the peo-
ple were scattered.
And the brother of Jared being a large and mighty
man, and a man highly favored of the Lord, Jared,
his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that
he will not confound us that we may not understand
our words.
And it came to pass that the brother of Jared did
cry unto the Lord, and the Lord had compassion
upon Jared; therefore he did not confound the lan-
guage of Jared; and Jared and his brother were not
confounded.
Then Jared said unto his brother: Cry again unto
the Lord, and it may be that he will turn away his
anger from them who are our friends, that he con-
found not their language.
And it came to pass that the brother of Jared did
cry unto the Lord, and the Lord had compassion
upon their friends and their families also, that they
were not confounded.

- 38 და იყო ასე, რომ იარედმა კვლავ მიმართა ძმას სიტყვებით: მიდი და ჰკითხე უფალს, გაგვაძევეს თუ არა ამ მიწიდან და თუ გაგვაძევეს ამ მიწიდან, შეჰკლალადე, საით წავიდეთ. და ვინ იცის, იქნებ უფალმა მიგვიყვანოს მიწაზე, რომელიც იქნება მთელ დედამიწაზე რჩეული? და თუ ეს ასე იქნება, დაე, ვიყოთ უფლისადმი ერთგულნი, რათა მივიღოთ ის ჩვენი მემკვიდრეობისთვის.
- 39 და იყო ასე, რომ იარედის ძმამ შეჰკლალადა უფალს იმ სიტყვებისამებრ, რაც იარედის პირით ითქვა.
- 40 და იყო ასე, რომ უფალმა შეისმინა იარედის ძმის და სიბრალული გამოიჩინა მის მიმართ და უთხრა:
- 41 წადი და შეკრიბე შენი ფარა, ყოველი მამალი და დედალი, ასევე დედამიწის ყოველი ჯიშის თესლი; და შენი ოჯახები, ასევე შენი ძმა იარედი და მისი ოჯახი, ასევე მეგობრები თავიანთი ოჯახებით; და ასევე იარედის მეგობრები თავიანთი ოჯახებით.
- 42 და როდესაც ამას აღასრულებ, მათ გაუძღვები ველზე, რომელიც მდებარეობს ჩრდილოეთით. და იქ დაგხვდები და წინ გაგიძღვები მიწისკენ, რომელიც არის დედამიწის მიწათა შორის რჩეული.
- 43 და იქ გაკურთხებ შენ და შენს შთამომავლობას და აღვზრდი ჩემთვის დიად ერს შენი და შენი ძმის შთამომავლობიდან და მათგან, რომლებიც შენთან ერთად წავლენ. და არ იქნება იმაზე უფრო დიადი ერი, რომელსაც შენი შთამომავლობიდან აღვზრდი, მთელი დედამიწის პირზე. და ასე მოვიმოქმედებ, ვინაიდან ესოდენ დიდ ხანს დაღადებდი ჩემს მიმართ.

And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.

And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:

Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their families.

And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is northward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great nation. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee because this long time ye have cried unto me.

ეფერი 2

- 1 და იყო ასე: იარედი, მისი ძმა და მათი ოჯახები, ასევე იარედისა და მისი ძმის მეგობრები და მათი ოჯახები, წავიდნენ ველზე, რომელიც მდებარეობდა ჩრდილოეთით (და ველს ეწოდებოდა ნიმროდი, ძლიერი მონადირის სახელი) თავიანთი ფარებით, რომლებსაც ერთად აგროვებდნენ, ყოველი ჯიშის მამალსა და დედალს.
- 2 ასევე მახეები დააგეს და დაიჭირეს ცის ფრინველები; და მათ ასევე მოამზადეს ჭურჭელი, რომლითაც თან წაიღებდნენ წყლის თევზებს.
- 3 და მათ თან მიჰქონდათ დესერეთი, რაც ითარგმნებოდა, როგორც თავლის ფუტკარი; და ამგვარად, თან წაიღებდნენ ფუტკრის ნაყარს და რაც იყო იმ მიწის პირზე, ყველაფრის ყოველ სახეობას, ყველანაირ თესლს.
- 4 და იყო ასე: როდესაც ისინი მივიდნენ ნიმროდის ველზე, უფალი ჩამოვიდა და იარედის ძმას ესაუბრა; და იგი ღრუბლით იყო მოცული და იარედის ძმა მას ვერ ხედავდა.
- 5 და იყო ასე, რომ უფალმა უბრძანა მათ, უდაბნოში წასულიყვნენ, დიახ, იმ ნაწილში, სადაც ადამიანი არ იყო ნამყოფი. და იყო ასე, რომ წინ უფალი გაუძღვათ და მათ ესაუბრებოდა, იყო რა ღრუბლით მოცული და აძლევდა მითითებებს, საით უნდა წასულიყვნენ.
- 6 და იყო ასე, რომ ისინი მოგზაურობდნენ უდაბნოში და აგებდნენ ბარჟებს, რომელთა მეშვეობით გადადიოდნენ მრავალ წყალზე, უჩვენებდათ რა მათ გეზს უფლის ხელი განუწყვეტლივ.
- 7 და უფალმა არ დაუშვა, რომ ზღვის იქით გაჩერებულიყვნენ უდაბნოში, არამედ ისურვა, წასულიყვნენ წინ, აღთქმული მიწისკენ, რომელიც იყო ყველა სხვა მიწათა შორის რჩეული, რომელიც უფალს სამართლიანი ხალხისთვის ჰქონდა შენახული.
- 8 და მან დაიფიცა მრისხანებით იარედის ძმასთან, რომ რომლებიც დაეუფლებიან ამ აღთქმულ მიწას, ამიერიდან და უკუნისამდე უნდა ემსახურონ მას, ჭეშმარიტსა და ერთადერთ ღმერთს, ხოლო სხვაგვარად, იქნებიან განადგურებულნი, როდესაც მისი მრისხანება მთელი სისრულით მოვევლინებათ.

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

9 და ახლა, ჩვენ შეგვიძლია ვიხილოთ უფლის ბრძანება ამ მიწის შესახებ, რომ ეს არის აღთქმული მიწა; და რომელი ერიც დაეუფლება მას, უნდა ემსახუროს ღმერთს, წინააღმდეგ შემთხვევაში განადგურდება, როდესაც მოვევლინებათ მისი მრისხანება მთელი თავისი სისრულით. და მისი მრისხანება მთელი თავისი სისრულით მოვევლინება მათ, როდესაც ურჯულოებაში მომწიფდებიან.

10 ვინაიდან, აჰა, ეს მიწა არის ყველა სხვა მიწათა შორის რჩეული; ამიტომ, ვინც მას დაეუფლება, ემსახურება ღმერთს ან განადგურდება; ვინაიდან, ასეთია ღმერთის მარადიული ბრძანება. და ადამიანები მანამდე არ განადგურდებიან, სანამ მათ შორის ურჯულოება არ დამყარდება.

11 და ეს თქვენამდე მოვა, წარმართო, რათა იცოდეთ ღმერთის ნაბრძანები, რათა მოინანიოთ და არ დარჩეთ თქვენს ურჯულოებაში სისრულემდე, რათა არ დაგატყდეთ თავზე ღმერთის მრისხანება სისრულით, რაც აქამდე ამ მიწის მცხოვრებლებმა იწვნის.

12 აჰა, ეს არის გამორჩეული მიწა და რომელი ერიც დაეუფლება მას, იქნება მონობიდან და ტყვეობიდან განთავისუფლებული და ზეცის ქვეშ ყველა სხვა ერისგან, თუ ის ემსახურება ამ მიწის ღმერთს, რომელიც არის იესო ქრისტე, რომელზეც განცხადებულ იქნა იმ სიტყვებით, რომლებიც ჩავიწერეთ.

13 და ახლა, მე ვაგრძელებ ჩემს ჩანაწერებს; ვინაიდან, აჰა, იყო ასე, რომ უფალმა მიიყვანა იარედი და მისი ძმები იმ დიდ ზღვასთან, რომელიც ყოფს მიწებს. და როდესაც მივიდნენ ზღვასთან, მათ გაშალეს კარვები; და ადგილს უწოდეს მორიანკუმერი; და ცხოვრობდნენ კარვებში; და კარვებში ცხოვრობდნენ ზღვის სანაპიროზე ოთხი წლის განმავლობაში.

14 და იყო ასე, რომ მეოთხე წლის მიწურულს უფალი კვლავ გამოეცხადა იარედის ძმას და იდგა ღრუბლით გარემოცული და მას ესაუბრებოდა. და სამი საათის განმავლობაში უფალი ესაუბრებოდა იარედის ძმას და განკიცხავდა მას, ვინაიდან არ ახსენდებოდა უფლის სახელის მოხმობა.

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

15 და იარედის ძმამ მოინანია ბოროტება, რომელიც მან ჩაიდინა და შეჰღალადა უფალს თავისი ძმებისთვის, რომლებიც მასთან ერთად იყვნენ. და უფალმა მას უთხრა: შეგინდობ ცოდვებს შენ და შენს ძმებს; მაგრამ, აღარ შესცოდო, ვინაიდან ჩემი სული ყოველთვის არ იმყოფება ადამიანთან; ამიტომ, თუ სრულ მომწიფებამდე შესცოდავთ, მოკვეთილნი იქნებით უფლის გარემოცვიდან. და ასეთია ჩემი ჩანაფიქრი იმ მიწაზე, რომელსაც გიბოძებთ მემკვიდრეობისთვის, ვინაიდან ეს იქნება მიწა, ყველა სხვა მიწათა შორის რჩეული.

16 და უფალმა უთხრა: წადი, იმუშავე და ააგე ბარჟები, ისე, როგორც აქამდე აგებდი. და იყო ასე, რომ იარედის ძმა წავიდა სამუშაოდ და ასევე მისი ძმებიც და ააგეს ბარჟები იმგვარად, როგორც აქამდე აგებდნენ, უფლის მითითებების შესაბამისად. და იყვნენ ისინი მცირე ზომის და იდგნენ წყალში მსუბუქად, წყალზედ მოფარფატე ბუმბულებივით.

17 და იყვნენ ისე აგებულნი, რომ ძალზედ წყალგაუმტარნი იყვნენ, ჯამივით შეეძლოთ წყლის შეკავება; და ძირი ჰქონდათ ჯამივით წყალგაუმტარი; და გვერდები ჰქონდათ ჯამივით წყალგაუმტარი; ბოლოები ჰქონდათ წაწვეტებული და თხემი ჰქონდათ ჯამივით წყალგაუმტარი, სიგრძით იყვნენ ხის სიგრძის; და როდესაც კარები ჰქონდათ ჩაკეტილი, იყვნენ ჯამივით წყალგაუმტარნი.

18 და იყო ასე, რომ იარედის ძმამ შეჰღალადა უფალს, სიტყვებით: უფალო, შევასრულე სამუშაო, რომელიც მიბრძანე და ავაგე ბარჟები შენი მითითებებისამებრ.

19 და აჰა, უფალო, მათში არ არის სინათლე; საითკენ უნდა ავიღოთ გეზი? გარდა ამისა, დავიღუპებით, ვინაიდან შიგნით ვერ ვისუნთქებთ, გარდა იმ ჰაერისა, რაც არის იქ; ამიტომ, დავიღუპებით.

20 და უფალმა უთხრა იარედის ძმას: აჰა, გაუკეთებ ხვრელს ზემოდან და ასევე ძირში; და როდესაც ჰაერი დაგჭირდება, გახსნი ხვრელს და ჰაერს მიიღებ. და თუ იქნება ასე, რომ წყალი შემოგივა, აჰა, დახურავ ხვრელს, რათა არ დაიღუპოთ ნიაღვარში.

21 და იყო ასე, რომ იარედის ძმა ასეც მოიქცა, უფლის ბრძანების შესაბამისად.

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.

And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.

- 22 და მან კვლავ შეჰდაღადა უფალს სიტყვებით: აჰა, უფალო, ისე მოვიქეცი, როგორც შენ მიბრძანე; და მოვამზადე გემები ჩემი ხალხისთვის და აჰა, მათში არ არის სინათლე. აჰა, უფალო, ნუთუ დაუშვებ, რომ სიბნელეში გადავცურავთ ამ დიდ წყალს?
- 23 და უფალმა უთხრა იარედის ძმას: რა გსურთ, მოვიმოქმედო, რათა გემებში შუქი გქონდეთ? აჰა, ფანჯრები ვერ გექნებათ, ვინაიდან დაიმსხვრევა ნაწილებად; ვერც ცეცხლს ვერ იქონიებთ, ვინაიდან ვერ გაცურავთ ცეცხლის შუქზე.
- 24 ვინაიდან, აჰა, იქნებით, ვითარცა ვეშაპი შუა ზღვაში; ვინაიდან ზემოდან დაგატყდებით მთისხელა ტალღები. ამისდა მიუხედავად, ზღვის სიღრმეებიდან ამოგიყვანთ; ვინაიდან ქარები ჩემი პირიდან წამოვიდა და წვიმები და ნიაღვარებიც ჩემ მიერ არის მოვლენილი.
- 25 და აჰა, მე ამისთვის გამზადებთ; ვინაიდან ვერ გადახვალთ ამ დიდ სიღრმეს, თუ არ მოგამზადებთ ზღვის ტალღებისა და ქარებისათვის, რომლებიც მოვლენილან, და ნიაღვარებისთვის, რომლებიც მოვლენ. ამიტომ, რა გსურთ მოგიმზადოთ, რომ სინათლე გქონდეთ, როდესაც გშთანთქავთ ზღვის სიღრმეები?

And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

ეფერი 3

- 1 და იყო ასე, რომ იარედის ძმა (მომზადებული გემების რაოდენობა იყო რვა) ავიდა მთაზე, რომელსაც ისინი უწოდებდნენ შელემის მთას, მისი დიდი სიმაღლის გამო და მან ლოდოდან გამოადნო თექვსმეტი პატარა ქვა; და ისინი იყო თეთრი და ნათელი, გამჭვირვალე შუშასავით; და აიტანა ისინი საკუთარი ხელით მთის წვერზე და კვლავ შეჰღაღადა უფალს სიტყვებით:
- 2 უფალო, შენ თქვი, რომ ვიქნებით ნიაღვრებით გარშემორტყმულნი. ახლა, აჰა, უფალო, ნუ განურისხდები შენს მსახურს შენ წინაშე ამ სისუსტისთვის; ვინაიდან ვიცით, რომ ხარ წმინდა და იმყოფები ზეცაში და შენ წინაშე ვართ უღირსნი; და ჩვენი ბუნება დაცემის გამო არის გამუდმებით ბოროტი; ამისდა მიუხედავად, უფალო, შენ მოგვეცი მცნება, რათა მოგმართოთ, რომ შენგან მივიღოთ ჩვენი სურვილების შესაბამისად.
- 3 აჰა, უფალო, შენ შეგვმუსრე ჩვენი ურჯულოების გამო და წინ გაგვრეკე და უდაბნოში ვიყავით ეს მრავალი წელი; ამისდა მიუხედავად, შენ მოწყალე იყავი ჩვენ მიმართ. უფალო, გადმომხედე სიბრალულით და აარიდე შენი რისხვა ამ ხალხს და ნუ დაუშვებ, რომ ისინი წავიდნენ სიბნელეში ამ ბობოქარი სიღრმეების გადასალახავად; არამედ, აჰა, იხილე ის, რაც ლოდოდან გამოვადნე.
- 4 და მე ვიცი, უფალო, რომ გაქვს სრული ძალა და შეგიძლია ადამიანის სასარგებლოდ გააკეთო ყველაფერი, რასაც მოისურვებ; ამიტომ, უფალო, შეეხე ამ ქვებს შენი თითით და მოახდინე ისე, რომ მათ გაანათონ სიბნელეში; და გაგვიანათებენ ისინი გემებში, რომლებიც მოვამზადეთ, რათა ზღვაზე გადასვლისას გვქონდეს სინათლე.
- 5 აჰა, უფალო, შენ ეს შეგიძლია. ჩვენ ვიცით, რომ გძალუძს გამოაჩინო დიდი ძალა, რომელიც ადამიანის გაგებით არის მცირე.

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

6 და იყო ასე: როდესაც იარედის ძმამ წარმოთქვა ეს სიტყვები, აჰა, უფალმა გამოიწოდა ხელი და სათითაოდ შეეხო ქვებს თითოთ. და საბურველი აეხადა იარედის ძმას თვალებიდან და იხილა მან უფლის თითი; და ეს იყო ადამიანის თითი, ვითარცა ხორცი და სისხლი; და იარედის ძმა დაეცა უფლის წინაშე, ვინაიდან იგი შიშმა მოიცვა.

7 და უფალმა იხილა, რომ იარედის ძმა მიწაზე დაეცა; და უფალმა უთხრა მას: წამოდექი, რატომ დაეცი?

8 და მან მიუგო უფალს: მე ვიხილე უფლის თითი და შემეშინდა, რომ არ შევემუსრე მას; ვინაიდან, არ ვიცოდი, რომ უფალს აქვს ხორცი და სისხლი.

9 და უფალმა მას უთხრა: შენი რწმენის წყალობით იხილე, რომ შევიმოსე ხორცითა და სისხლით; და არასდროს მოსულა ჩემთან ასეთი დიდი რწმენის მქონე ადამიანი, როგორც ხარ შენ; ვინაიდან, ასე რომ არ ყოფილიყო, ვერ იხილავდი ჩემს თითს. იხილე მაგაზე მეტი?

10 და მან მიუგო: არა; უფალო, გამომეცხადე.

11 და უფალმა მას უთხრა: იწამებ იმ სიტყვებს, რომლებსაც გეტყვი?

12 და მან მიუგო: დიახ, უფალო, ვიცი, რომ ჭეშმარიტებას ლაპარაკობ, ვინაიდან ხარ ღმერთი ჭეშმარიტებისა და ვერ იცრუებ.

13 და როდესაც მან ეს სიტყვები წარმოთქვა, აჰა, უფალი გამოეცხადა მას და უთხრა: ვინაიდან შენ იცი ყოველივე ეს, გამოსყიდული ხარ დაცემისგან, ამიტომ, ბრუნდები ჩემს გარემოცვაში; ამიტომ, გამოგეცხადები.

14 აჰა, ვარ ის, რომელიც მომზადებული იყო ქვეყნის დასაბამიდან, ჩემი ხალხის გამოსასყიდლად. აჰა, მე ვარ იესო ქრისტე. მე ვარ მამა და ძე. ჩემში ჰპოვებს მთელი კაცობრიობა სიცოცხლეს და ის იქნება მარადიული მათთვის, რომლებიც იწამებენ ჩემს სახელს; და გახდებიან ისინი ჩემი ძენი და ასულნი.

15 და არასდროს გამოვცხადებოვარ ადამიანს, რომელიც ჩემი შექმნილია, ვინაიდან აქამდე ადამიანს არასდროს არ სწამებია ჩემი ისე, როგორც შენ. იხილე, რომ ხარ ჩემს ხატად შექმნილი? დიახ, ყოველი ადამიანი დასაბამიდანვე არის ჩემს ხატად შექმნილი.

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

16 აჰა, ეს სხეული, რომელსაც ახლა ხედავ, არის ჩემი სულის სხეული; და ადამიანი შევქმენი ჩემი სულის სხეულის მაგვარად; და როგორც სულში მყოფი გეცხადები, ასევე გამოვეცხადები ჩემს ხალხს ხორცშესხმული.

17 და ახლა, როგორც მე, მორონიმ, ვთქვი, არ შემძლია გავაკეთო სრული ჩანაწერი იმაზედ, რაც დაწერილია, ამიტომ საკმარისია ვთქვა, რომ იესო გამოეცხადა ამ ადამიანს სულში, იმავენაირად, როგორც ეცხადებოდა ნეფიელებს სხეულით.

18 და ემსახურა მას ისე, როგორც ნეფიელებს ემსახურა; და ყოველივე ეს იმისთვის, რომ ამ ადამიანს სცოდნოდა – იგი იყო ღმერთი, იმ მრავალი დიადი საქმის გამო, რაც უფალმა მას დაანახა.

19 და ამ ადამიანის ცოდნის გამო შეუძლებელი იყო მისი შეკავება, იმაზედ, რომ ვერ ეხილა მას საბურველს მიღმა; და მან იხილა იესოს თითი და როდესაც მან ის იხილა, დაეცა შეშინებული, ვინაიდან იცოდა, რომ ეს იყო თითი უფლისა; მას აღარ ჰქონდა რწმენა, ვინაიდან იცოდა, აღარ ეჭვობდა.

20 ამიტომ, ჰქონდა რა სრულყოფილი ცოდნა ღმერთის შესახებ, შეუძლებელი იყო საბურველს მიღმა მისი შეკავება; ამიტომ, იხილა იესო და იგი მას ემსახურა.

21 და იყო ასე, რომ უფალმა იარედის ძმას უთხრა: აჰა, შენ არ დაუშვებ, რომ ყოველივე ის, რაც იხილე და მოისმინე, გავრცელდეს ქვეყანაზე, სანამ არ დადგება ჟამი, როდესაც ხორცში განვადიდებ ჩემს სახელს; ამიტომ, შეინახავ და არავის გაანდობ იმას, რაც იხილე და მოისმინე.

22 და აჰა, როდესაც ჩემთან მოხვალ, ამას ჩაიწერ და ჩაბეჭდავ, რათა ვერავინ გადათარგმნოს; ვინაიდან ამას ჩაიწერ იმ ენაზე, რომლის წაკითხვაც მათთვის შეუძლებელი იქნება.

23 და აჰა, ამ ორ ქვას მოგცემ და მათაც ასევე ჩაბეჭდავ იმასთან ერთად, რასაც დაწერ.

24 ვინაიდან, აჰა, ენა, რომლითაც შენ დაწერ, მე ავრიე; ამიტომ, ჩემთვის შესაფერის დროს, დავუშვებ, რომ ეს ქვები ადამიანთა თვალისთვის ნათელს გახდის ყოველივე იმას, რასაც შენ ჩაიწერ.

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.

And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.

For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.

25 და როდესაც უფალმა თქვა ეს სიტყვები, მან დაანახა იარედის ძმას დედამიწაზე არსებული ყველა მცხოვრები, ასევე, რომლებიც იარსებებდნენ; და არ დაფარა ისინი მისი მზერისგან, დედამიწის კიდით კიდემდეც კი.

26 ვინაიდან მანამდე უთხრა, რომ თუ იწამებდა, რომ შეძლებდა მისთვის ყველაფერი დაენახებინა, მაშინ ამას დაანახებდა; ამიტომ, უფალმა ვერ დაუფარა ვერაფერი, ვინაიდან მან იცოდა, რომ უფალს შეეძლო ყოველივე ეს მისთვის ეჩვენებინა.

27 და უფალმა უთხრა: ჩაიწერე ეს და ჩაბეჭდე; და ჩემთვის შესაფერის დროს ამას ადამიანთა შვილებს დავანახებ.

28 და იყო ასე, რომ უფალმა მას უბრძანა, ჩაებეჭდა ეს ორი ქვა, რომლებიც მიიღო და არ გამოეჩინა მანამ, სანამ უფალი მათ არ დაანახებდა ადამიანთა შვილებს.

And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.

And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

ეფერი 4

- 1 და უფალმა უბრძანა იარედის ძმას, წასულიყო მთიდან, უფლის გარემოცვიდან და ჩაეწერა ის, რაც იხილა; და უბრძანა მას, არ მისულიყო ეს ადამიანთა შვილებამდე, სანამ იგი ჯვარზე არ იქნებოდა აღმართული; და ამ მიზნით ინახავდა მეფე მოსია ჩანაწერებს, რათა არ მიეღწიათ მათ ქვეყნიერებამდე, სანამ ქრისტე თავად არ გამოეცხადებოდა საკუთარ ხალხს.
- 2 და მას შემდეგ, რაც ქრისტე საკუთარ ხალხს ჭეშმარიტად გამოეცხადა, მან ბრძანა, გამოეჩინათ ჩანაწერები.
- 3 და ახლა, მას შემდეგ, ისინი ყველანი ურწმუნოებაში გადაშენდნენ და ლამანიელთა გარდა აღარავინ დარჩა და მათ უარყვეს ქრისტეს სახარება; ამიტომ, ნაბრძანები მაქვს, რომ ისინი კვლავ მიწაში დავმალო.
- 4 აჰა, მე დაწერე ამ ფირფიტებზე ის, რაც იარედის ძმას გამოეცხადა; და ამაზე დიდი რამ, რაც იარედის ძმას გამოეცხადა, აქამდე არასდროს არ ყოფილა ცნობილი.
- 5 ამიტომ, უფალმა მიბრძანა, ჩამეწერა ეს; და მე ჩავიწერე. და მან მიბრძანა, ეს ჩამებეჭდა და ასევე მიბრძანა, ჩამებეჭდა ამის თარგმანი, ამიტომ, უფლის ბრძანებებისამებრ, მთარგმნელი ხელსაწყოები ჩავბეჭდე.
- 6 ვინაიდან, უფალმა მითხრა: ეს არ მივა წარმართებთან იმ დღემდე, სანამ არ მოინანიებენ საკუთარ ურჯულოებას და არ განიწმინდებიან უფლის წინაშე.
- 7 და იმ დღეს, როდესაც გამოავლენენ ჩემში რწმენას, – ამბობს უფალი, როგორც ეს გააკეთა იარედის ძმამ, რათა იქნენ ჩემში განწმენდილნი, გამოვუცხადებ იმას, რაც იხილა იარედის ძმამ, ყოველ ჩემს გამოცხადებასაც გავანდობ, – ამბობს იესო ქრისტე, ძე ღვთისა, მამა ზეცისა და დედამიწის და ყველაფრის, რაც მათზეა.
- 8 და რომელიც შეეწინააღმდეგება უფლის სიტყვას, დაე, იყოს წყეული; და ასევე ის, რომელიც უარყოფს ყოველივე ამას, დაე, იყოს წყეული; ვინაიდან, მათ არ დავანახებ უფრო დიდ საქმეებს, – ამბობს იესო ქრისტე, ვინაიდან ვარ ის, ვინც ლაპარაკობს.

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

- 9 და ჩემი ბრძანებით ზეცა იხსნება და იხურება; და ჩემი სიტყვით იზანზარებს მიწა; და ჩემი ბრძანებით განადგურდებიან მისი მცხოვრებნი ისე, როგორც ცეცხლისგან.
- 10 და მას, რომელსაც არ სწამს ჩემი სიტყვების – არ სწამს ჩემი მოწაფეების; და თუ ასე იქნება, რომ არ ვილაპარაკებ – განსაჯეთ; ვინაიდან უკანასკნელ დღეს გაიგებთ, რომ ეს მე ვარ, ვინც ლაპარაკობს.
- 11 მაგრამ მას, ვისაც სწამს იმის, რაც ვილაპარაკე, ვეწვევი ჩემი სულის გამოცხადებით და მას ეცოდინება და დაამოწმებს ჩანაწერს. ვინაიდან ჩემი სულის მეშვეობით იგი გაიგებს, რომ ყოველივე ეს არის ჭეშმარიტება; ვინაიდან ეს სიკეთის კეთებისკენ უბიძგებს ადამიანებს.
- 12 და ყოველივე, რაც უბიძგებს ადამიანს სიკეთის კეთებისკენ, არის ჩემგან; ვინაიდან სიკეთე ჩემ გარდა არავისგან არ მოდის. მე ვარ ის, რომელიც მიუძღვის წინ ადამიანებს ყოველი კეთილისკენ; და რომელიც არ იწამებს ჩემს სიტყვებს – მას არც ჩემი სჯერა, რომ ვარ; და ვისაც არ სჯერა ჩემი, არ დაიჯერებს მამისას, რომელმაც მე მომავლინა. ვინაიდან მე ვარ მამა, მე ვარ ამა ქვეყნის სინათლე და სიცოცხლე და ჭეშმარიტება.
- 13 მოდით ჩემთან, თქვენ, წარმართნო, და უფრო დიადს დაგანახებთ, იმ ცოდნას, რომელიც დაფარულია ურწმუნოების გამო.
- 14 მოდი ჩემთან, ისრაელის სახლო, და გამოგეცხადებათ, როგორი დიადია ის, რაც მამამ გადადო თქვენთვის ქვეყნის დასაბამიდან და რაც ვერ მოვიდა თქვენამდე ურწმუნოების გამო.
- 15 აჰა, როდესაც გაარღვევთ იმ ურწმუნოების საბურველს, რომელიც გაიძულეთ, იყოთ თქვენს საშინელ სიბოროტესა და გულქვაობაში და გონებრივ სიბნელეში, მაშინ ის დიადი და საოცარი, რაც დაფარული იყო თქვენგან ამა ქვეყნის დასაბამიდან – დიახ, როდესაც შეჰღაღადებთ მამას ჩემი სახელით, მოდრეკილი გულითა და მომნანიებელი სულით, მაშინ გაიგებთ, რომ მამას ახსოვს აღთქმა, რომელიც დადო თქვენს მამებთან, ისრაელის სახლო.

And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.

And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.

But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

- 16 და მაშინ, ჩემი გამოცხადებები, რომლებიც ვუბრძანე, ჩაეწერა იოანეს, ჩემს მსახურს, გაიხსნება ყველა ხალხის თვალებში. გახსოვდეთ, რომ როდესაც ამას იხილავთ, გეცოდინებათ, რომ მოახლოვდა ჟამი, როდესაც ეს ნამდვილად იქნება გამოცხადებული.
- 17 ამიტომ, როდესაც ამ ჩანაწერებს მიიღებთ, გაიგებთ, რომ მამის საქმე მთელი მიწის პირზე არის დაწყებული.
- 18 ამიტომ, მოინანიეთ თქვენ, დედამიწის ყველა კიდენო, და მოდით ჩემთან და იწამეთ ჩემი სახარება და მოინათლეთ ჩემი სახელით; ვინაიდან გადარჩება ის, რომელიც იწამებს და მოინათლება; მაგრამ ის, რომელიც არ იწამებს, იქნება განწირული; და რომლებმაც ჩემი სახელი იწამეს, მათ გაჰყვებათ ნიშნები.
- 19 და კურთხეულია ის, რომელიც იქნება ჩემი სახელის ერთგული უკანასკნელ დღეს, ვინაიდან ამაღლდება, რათა იცხოვროს ქვეყნის დასაბამიდან მისთვის მომზადებულ სასუფეველში. და აჰა, მე ვარ ამის მთქმელი. ამინ.

And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

ეფერი 5

- 1 და ახლა, მე მორონიმ, დავწერე ეს სიტყვები, რომლებიც ნაბრძანები მქონდა, დამეწერა ჩემი მებსიერებისამებრ; და გითხარი იმის შესახებ, რაც ჩაბეჭდე; ამიტომ, არ შეეხო მას გადათარგმნის მიზნით; ვინაიდან ეს აკრძალულია შენთვის, სანამ არ მოგეცემა ამის ნება ღმერთის სიბრძნით.
- 2 და აჰა, ალბათ მოგეცემა, რომ დაანახო ფირფიტები მათ, რომლებიც დაგეხმარებიან ამ საქმის განხორციელებაში;
- 3 და ღმერთის ძალით ისინი ნაჩვენები იქნება სამისთვის; ამიტომ, მათ ნამდვილად ეცოდინებათ, რომ ეს არის ჭეშმარიტება.
- 4 და ყოველივე ეს სამი მოწმის პირით ჩამოყალიბდება; და სამის დამოწმება და ეს საქმე, რომლითაც ნაჩვენები იქნება ღმერთის ძალა და ასევე მისი სიტყვა, რომელზეც მოწმობენ მამა, ძე და სულიწმინდა – და უკანასკნელ დღეს ყოველივე ეს დადგება, როგორც დამოწმება ამა ქვეყნის საწინააღმდეგოდ.
- 5 და თუ იქნება ისე, რომ მოინანიებენ და მოვლენ მამასთან იესოს სახელით – მიღებულნი იქნებიან ღვთის სასუფეველში.
- 6 და ახლა, თუ არ მაქვს უფლებამოსილება ამ სიტყვებზე – თქვენ განსაჯეთ; ვინაიდან გაიგებთ, რომ მაქვს უფლებამოსილება, როდესაც მიხილავთ და ჩვენ წარვსდგებით ღმერთის წინაშე უკანასკნელ დღეს. ამინ.

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

ეფერი 6

- 1 და ახლა მე, მორონი, ვაგრძელებ იარედისა და მისი ძმის ჩანაწერებს.
- 2 ვინაიდან, იყო ასე: მას შემდეგ, რაც უფალმა მოამზადა ის ქვები, რომლებიც იარედის ძმამ მთაზე აიტანა, იარედის ძმა ჩამოვიდა მთიდან და ისინი იმ გემებში გაანაწილა, რომლებიც მომზადებული იყო, სათითაოდ, ყოველი მათგანის ბოლოში, და აჰა, მათ გაანათეს გემები.
- 3 და ამგვარად, უფალმა ბრძანა, რომ ქვებს სიბნელეში გაენათებინა, რათა სინათლე მიეცათ კაცების, ქალებისა და ბავშვებისთვის, რათა სიბნელეში არ გადაელახათ დიდი წყლები.
- 4 და იყო ასე: როდესაც მოიმარაგეს ყველანაირი საკვები, რათა თავი გამოეკვებათ წყლებზე, ასევე საკვები წვრილფეხა და მსხვილფეხა საქონელისთვის და ყველანაირი მხეცების, ცხოველებისა თუ ფრინველებისთვის, რომლებიც მათ უნდა თან წაეყვანათ – და იყო ასე: როდესაც მათ ყოველივე ეს გააკეთეს, ავიდნენ თავიანთ გემებსა თუ ბარჟებზე და ზღვაში გავიდნენ, მიანდეს რა საკუთარი თავი უფალს, თავიანთ ღმერთს.
- 5 და იყო ასე, რომ უფალმა ღმერთმა ბრძანა, მძვინვარე ქარს დაებერა წყლებზე აღთქმული მიწის მიმართულებით; და ასე მიექანებოდნენ ისინი ზღვის ტალღებზე ზურგის ქარით.
- 6 და იყო ასე, რომ ისინი მრავალჯერ ჩავიდნენ ზღვის სიღრმეებში მთისხელა ტალღების გამო, რომლებიც ზემოდან აცხრებოდათ და ასევე მძვინვარე ქარის მიერ გამოწვეული, დიდი და საშინელი ქარიშხლებისგან.
- 7 და იყო ასე: როდესაც სიღრმეში ჩადიდნენ, იქ არ იყო ისეთი წყალი, რომელიც მათ ავნებდათ, ვინაიდან მათი გემები იყო ჭურჭელივით მკვრივი და ასევე ნოეს კიდობანივით მყარი; ამიტომ, როდესაც მრავალ წყალში ექცეოდნენ, შეჰღალალებდნენ უფალს და მას ისინი წყლის ზედაპირზე ამოჰყავდა.

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.

And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.

And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.

And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

8 და იყო ასე, რომ არასდროს ჩამცხრალა ქარი, რომელიც აღთქმული მიწისკენ უბერავდა, როდესაც წყალზე იყვნენ და ასე მიაქანებდა მათ ზურგის ქარი.

9 და ისინი უფლისადმი სადიდებელს გალობდნენ; დიახ, იარედის ძმა გალობდა უფლისადმი სადიდებელს და მთელი დღე მადლს სწირავდა და აქებდა უფალს; და ღამის დადგომისასაც, ისინი არ წყვეტდნენ უფლის ქებას.

10 და ამგვარად, მიექანებოდნენ წინ და ვერცერთი ზღვის ურჩხული ვერ ავნებდა მათ, ვერც ვეშაპი, რომელსაც შეეძლო ზიანის მიყენება; და სინათლე ჰქონდათ გამუდმებით, როგორც წყალზე, ასევე წყალქვეშ.

11 და ამგვარად, წინ მიექანებოდნენ წყლებზე სამას ორმოცდაოთხი დღე.

12 და ისინი გადმოვიდნენ აღთქმული მიწის ნაპირზე. და როდესაც ფეხი დადგეს აღთქმული მიწის ზღვის ნაპირზე, ქედი მოიხარეს მიწის პირზე და უფლის წინ თავი დაიმდაბლეს და სიხარულის ცრემლი დაღვარეს უფლის წინაშე, მის მიერ გამოჩენილი მრავალი დიდსულოვანი მოწყალებისათვის.

13 და იყო ასე, რომ მივიდნენ მიწის პირზე და დაიწყეს მისი დამუშავება.

14 და იარედს ჰყავდა ოთხი შვილი; და მათ ერქვათ იაკომი, გილგა, მაჰა და ორიჰა.

15 და იარედის ძმასაც ასევე ჰყავდა ვაჟიშვილები და ქალიშვილები.

16 და იარედისა და მისი ძმის მეგობრები რაოდენობით დაახლოებით ოცდაორი სული იყვნენ; და მათაც ეყოლათ ვაჟიშვილები და ქალიშვილები, სანამ აღთქმულ მიწაზე მოვიდოდნენ, ამიტომ, ისინი გამრავლდნენ.

17 და მათ ასწავლიდნენ, თავმდაბლად ევლოთ უფლის წინაშე და ისინი ასევე ზეციდანაც იღებდნენ დარიგებებს.

18 და იყო ასე: დაიწყეს მათ მიწის პირზე გავრცელება, გამრავლება და მიწის დამუშავება; და განმტკიცდნენ იმ მიწაზე.

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.

And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.

And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.

And the brother of Jared also begat sons and daughters.

And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.

And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.

And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.

- 19 და იარედის ძმამ იგრძნო თავისი სიბერე და იხილა, რომ მალე სამარეში უნდა ჩასულიყო; ამიტომ, უთხრა იარედს: მოდი, შევკრიბოთ ჩვენი ხალხი, რათა დავთვალოთ ისინი, რომ მათგან გავიგოთ, რა სურთ ჩვენგან, სანამ სამარეში ჩავალთ.
- 20 და ამდაგვარად, ხალხი ერთად შეიკრიბა. ახლა, იარედის ძმის ვაჟიშვილებისა და ქალიშვილების რაოდენობა იყო ოცდაორი სული; და იარედის ვაჟიშვილებისა და ქალიშვილების რაოდენობა იყო თორმეტი, ჰყავდა რა ოთხი ვაჟიშვილი.
- 21 და იყო ასე: მათ დათვალეს საკუთარი ხალხი და მას შემდეგ, რაც ისინი დათვალეს, დაუსვეს შეკითხვა, თუ რა სურდათ, რომ მათ სამარეში ჩასვლამდე გაეკეთებინათ.
- 22 და იყო ასე, რომ ხალხმა მოისურვა მათგან, რომ ზეთი ეცხოთ ერთ-ერთ თავიანთ ვაჟიშვილისთვის, რათა იგი გამხდარიყო მათი მეფე.
- 23 და ახლა, აჰა, ამან დაამწუხრა ისინი. და იარედის ძმამ მათ უთხრა: ეს უსათუოდ ტყვეობამდე მიგიყვანთ.
- 24 მაგრამ იარედმა უთხრა თავის ძმას: დართე ნება, რომ ჰყავდეთ მეფე. და ამიტომ, მან უთხრა მათ: აირჩიეთ მეფე ჩვენი ვაჟიშვილებიდან, რომელიც გსურთ.
- 25 და იყო ასე, რომ მათ აირჩიეს იარედის ძმის პირველშობილი; და მას სახელად ერქვა პაგაგი. და იყო ასე, რომ მან უარი თქვა მათ მეფობაზე. და ხალხმა მოისურვა, რომ მამამისს დაეძალებინა მისთვის, მაგრამ მამამისმა უარი თქვა; და უბრძანა მათ, რომ არავისთვის არ დაეძალებინათ მათი მეფობა.
- 26 და იყო ასე, რომ ირჩევდნენ პაგაგის ყოველ ძმას და ისინი უარზე იყვნენ.
- 27 და იყო ასე, რომ არც იარედის ვაჟიშვილებს არ სურდათ, არცერთს, გარდა ერთისა; და ორიჰას სცხეს ზეთი, რათა ყოფილიყო ხალხის მეფე.
- 28 და მან დაიწყო მმართველობა და ხალხმა დაიწყო აყვავება; და ძალზედ გამდიდრდნენ ისინი.
- 29 და იყო ასე, რომ გარდაიცვალა იარედი და ასევე მისი ძმა.

And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.

And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.

And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.

But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.

And it came to pass that they chose even the first-born of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.

And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.

And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.

And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.

And it came to pass that Jared died, and his brother also.

30 და იყო ასე, რომ ორიჰა უფლის წინაშე დადიოდა თავმდაბლურად და ახსოვდა, რაოდენ დიდი რამ გააკეთა უფალმა მისი მამისთვის და ასევე ასწავლიდა თავის ხალხს, რაოდენ დიდი რამ გააკეთა უფალმა მათი მამებისთვის.

And it came to pass that Orihah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

ეფერი 7

- 1 და იყო ასე, რომ ორიჰა მთელი თავისი დღენი, რაც მრავლად იყო, სამართლიანად აღასრულებდა სასამართლოს ამ მიწაზე.
- 2 და მას ჰყავდა ვაჟიშვილები და ქალიშვილები; დიახ, მას შეეძინა ოცდათერთმეტი, რომელთა შორის იყო ოცდასამი ვაჟიშვილი.
- 3 და იყო ასე, რომ სიბერეში ასევე შეეძინა ქიბი. და იყო ასე, რომ ქიბი მმართველობდა მის მაგივრად და ქიბს შეეძინა კორიჰორი.
- 4 და როდესაც კორიჰორი გახდა ოცდათორმეტი წლის, იგი აუჯანყდა თავის მამას და წავიდა და ცხოვრობდა ნეჰორის მიწაზე; და მას შეეძინა ვაჟიშვილები და ქალიშვილები და ისინი გახდნენ ძალზედ მიმზიდველნი, ამიტომ, მრავალი ადამიანი კორიჰორს თან გაჰყვა.
- 5 და როდესაც მან შეკრიბა ჯარი, იგი წამოვიდა მორონის მიწაზე, სადაც მეფე იმყოფებოდა და იგი დაატყვევა, რითაც აღსრულდა იარედის ძმის სიტყვა, რომ ეს მათ ტყვეობამდე მიიყვანდა.
- 6 ახლა, მორონის მიწა, სადაც მეფე იმყოფებოდა, მდებარეობდა ახლოს მიწასთან, რომელსაც ნეფიელები აოხრებულს უწოდებდნენ.
- 7 და იყო ასე: ქიბი და ასევე მისი ხალხი იმყოფებოდნენ საკუთარი შვილის, კორიჰორის, ტყვეობაში ღრმა სიბერემდე; მიუხედავად ამისა, ქიბს სიბერეში შეეძინა შული, იმ დროს, როდესაც ტყვეობაში იმყოფებოდა.
- 8 და იყო ასე, რომ შული იყო საკუთარ ძმაზე განრისხებული; და შული გაიზარდა და გახდა ძლიერი ადამიანი: და იგი იყო ასევე ძალზედ გონიერი.
- 9 ამიტომ, იგი მივიდა ეფრემის გორაკთან და გამოადნო მადანი გორაკიდან და გააკეთა ფოლადის ხმლები მათთვის, რომლებიც თან წაიყვანა; და მას შემდეგ, რაც ისინი ხმლებით შეაიარაღა, დაბრუნდა ქალაქ ნეჰორში და შეებრძოლა საკუთარ ძმას, კორიჰორს, ამგვარად, იგი დაეუფლა სამეფოს და დაუბრუნა ის თავის მამას, ქიბს.
- 10 და ახლა, იმის გამო, რაც შულმა გააკეთა, მამამისმა მეფობა მას გადაულოცა, ამიტომ, მან მამამისის მაგივრად დაიწყო მმართველობა.

Ether 7

And it came to pass that Orihah did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.

And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.

And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.

And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.

And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.

Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.

And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.

And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.

Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.

And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.

11 და იყო ასე, რომ იგი გონიერად აღასრულებდა სამართალს; და საკუთარი სამეფო გაავრცელა მთელი მიწის პირზე, ვინაიდან ძალზედ გამრავლდა ხალხი.

12 და იყო ასე, რომ შულს ასევე შეეძინა მრავალი ვაჟიშვილი და ქალიშვილი.

13 და კორიჰორმა მოინანია მის მიერ ჩადენილი მრავალი სიბოროტე; ამიტომ, შულმა მას საკუთარ სამეფოში ძალაუფლება უბოძა.

14 და იყო ასე, რომ კორიჰორს ჰყავდა მრავალი ვაჟიშვილი და ქალიშვილი. და კორიჰორის ვაჟიშვილებს შორის იყო ერთი, რომელსაც ერქვა ნოე.

15 და იყო ასე: ნოე აუჯანყდა შულს, მეფეს და ასევე კორიჰორს, თავის მამას, და თან აიყოლია თავისი ძმა, კოჰორი, და ასევე ყველა თავისი ძმა და მრავალნი ხალხიდან.

16 და იგი შეებრძოლა შულს, მეფეს, რითიც დაიპყრო მათი პირველი მემკვიდრეობის მიწა; და გახდა მიწის იმ ნაწილის მეფე.

17 და იყო ასე, რომ იგი კვლავ შეებრძოლა შულს, მეფეს; და დაატყვევა შული, მეფე, და წაიყვანა იგი ტყვედ მორონში.

18 და იყო ასე, რომ როდესაც აპირებდა მის მოკვლას, შულის შვილებმა ღამით შეაღწიეს ნოეს სახლში და იგი მოკლეს, გატეხეს ციხის კარები, გამოიყვანეს თავიანთი მამა და მის სამეფოში საკუთარ ტახტზე დასვეს.

19 ამიტომ, ნოეს შვილმა მის მაგივრად ააშენა სამეფო; ამისდა მიუხედავად, მათ ვედარ დაამყარეს თავიანთი ძალაუფლება მეფე შულზე; და ხალხი, რომელიც იმყოფებოდა მეფე შულის მმართველობის ქვეშ, ძალზედ აყვავდა და გაძლიერდა.

20 და ქვეყანა ორად იყო გაყოფილი; და იყო ორი სამეფო: სამეფო შულის და სამეფო კოჰორის, ნოეს ძისა.

21 და კოჰორმა, ნოეს შვილმა, ბრძანა, რომ მისი ხალხი შეებრძოლებოდა შულს, სადაც შულმა ისინი დაამარცხა და კოჰორი მოკლა.

And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.

And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.

And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.

And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.

And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.

And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.

And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.

And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.

Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.

And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.

And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.

- 22 და ახლა, კოჰორს ჰყავდა შვილი, რომელსაც ერქვა ნიმროდი; და ნიმროდმა გადასცა კოჰორის სამეფო შულს; და მოიპოვა კეთილგანწყობა შულის თვალში, ამიტომ შულმა გამოიჩინა დიდი კეთილგანწყობა მასზე და იგი შულის სამეფოში იქცეოდა საკუთარი სურვილისამებრ.
- 23 და შულის მმართველობის დროს ხალხში ასევე მოვიდნენ წინასწარმეტყველები, რომლებიც უფლის მიერ იყვნენ მოვლენილნი, წინასწარმეტყველებდნენ რა, რომ ხალხის სიბოროტე და კერპთაყვანისმცემლობა მიწაზე მოიტანდა წყევლას და იქნებოდნენ განადგურებულნი, თუ არ მოინანიებდნენ.
- 24 და იყო ასე, რომ ხალხი ლანძღავდა წინასწარმეტყველებს და დასცინოდა მათ. და იყო ასე, რომ მეფე შულმა აღასრულა მართლმსაჯულება ყველა მათ წინააღმდეგ, რომლებიც ლანძღავდნენ წინასწარმეტყველებს.
- 25 და მთელ მიწაზე დააწესა კანონი, რომლითაც მისცა ძალაუფლება წინასწარმეტყველებს, რომ შეეძლოთ წასულიყვნენ, სადაც მოისურვებდნენ; და ამგვარად, ხალხი მონანიებამდე იქნა მიყვანილი.
- 26 და ვინაიდან ხალხმა მოინანია საკუთარი ურჯულოება და კერპთაყვანისმცემლობა, უფალმა დაინდო ისინი და მათ კვლავ იწყეს აყვავება მიწაზე. და იყო ასე, რომ სიბერეში შულს შეეძინა ვაჟიშვილები და ქალიშვილები.
- 27 და შულის დღეების ჟამს აღარ იყო ომები და მას ახსოვდა ის დიდი საქმენი, რაც უფალმა გააკეთა მისი მამებისთვის, მოიყვანა რა ისინი დიდი სიღრმეების გადაღმა აღთქმულ მიწაზე; ამიტომ, სამართლიანად აღასრულებდა სამართალს მთელი თავისი დღეები.

And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.

And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.

And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.

And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.

And because the people did repent of their iniquities and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.

And there were no more wars in the days of Shule; and he remembered the great things that the Lord had done for his fathers in bringing them across the great deep into the promised land; wherefore he did execute judgment in righteousness all his days.

ეფერი 8

- 1 და იყო ასე, რომ მას შეეძინა ომერი და ომერი მმართველობდა მის მაგივრად. და ომერს შეეძინა იარედი; და იარედს შეეძინა ვაჟიშვილები და ქალიშვილები.
- 2 და იარედი აუჯანყდა საკუთარ მამას; და მოვიდა და ცხოვრობდა ჰეთის მიწაზე. და იყო ასე, რომ მან მზაკვრული სიტყვებით მრავალი ადამიანი შეაცდინა, სანამ არ გადაიბირა ნახევარი სამეფო.
- 3 და როდესაც ნახევარი სამეფო გადაიბირა, იგი მამამისს შეებრძოლა და დაატყვევა საკუთარი მამა და ტყვეობაში მსახურობა აიძულა;
- 4 და ახლა, ომერის მმართველობის დღეებისას, მან ტყვეობაში გაატარა საკუთარი დღეების ნახევარი. და იყო ასე, რომ მას შეეძინა ვაჟიშვილები და ქალიშვილები, რომელთა შორის იყვნენ ესრომი და კორიანტუმრი;
- 5 და ისინი იყვნენ ძალზედ განრისხებულნი თავიანთი ძმის, იარედის, საქციელით, ისე, რომ ჯარი შეკრიბეს და იარედს შეებრძოლნენ. და იყო ასე, რომ მას ღამით შეებრძოლნენ.
- 6 და იყო ასე: როდესაც მათ იარედის ჯარი ამოხოცეს, მზად იყვნენ ისიც მოეკლათ; და იგი შეეხვეწა, რომ არ მოეკლათ და სამეფოს თავის მამას დაუთმოდა. და იყო ასე, რომ მას სიცოცხლე უბოძეს.
- 7 და ახლა, იარედი ძალზედ დაღონდა საკუთარი სამეფოს დაკარგვის გამო, ვინაიდან გული მიძღვნილი ჰქონდა სამეფოსა და ამქვეყნიური დიდებისადმი.
- 8 ახლა, იარედის ქალიშვილმა, იყო რა ძალზედ გონიერი და ხედავდა მამამისის მწუხარებას, გადაწყვიტა, მოეფიქრებინა გეგმა, რის მეშვეობითაც შეძლებდა თავისი მამისთვის სამეფოს დაბრუნებას.

Ether 8

And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.

And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.

And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;

And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;

And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.

And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

- 9 ახლა, იარედის ქალიშვილი იყო ძალზედ მიმზიდველი. და იყო ასე, რომ იგი ესაუბრა საკუთარ მამას და უთხრა: რის გამო არის მამაჩემი ასე დაღონებული? ნუთუ არ წაუკითხავს ის ჩანაწერი, რომელიც გადმოიტანეს ჩვენმა მამებმა დიდ სიღრმეზე, აჰა, ნუთუ არ არის ჩანაწერი ძველი დროის შესახებ, სადაც ისინი საკუთარი საიდუმლო გეგმებით მოიპოვებდნენ სამეფოებსა და დიად დიდებულებას?
- 10 და ახლა, დაე, მამაჩემმა გააგზავნოს აკიშთან, კიმნორის შვილთან; და აჰა, მე ვარ მიმზიდველი და ვიცეკვებ მის წინაშე და ვასიამოვნებ, რათა მოისურვოს ჩემი ცოლად შერთვა; ამიტომ, თუ მოისურვებს, რომ მას ცოლად მიმათხოვო, შენ ეტყვი: მე გაგატან მას ცოლად, თუ მომიტან მამაჩემის, მეფის, თავს.
- 11 და ახლა, ომერი იყო აკიშის მეგობარი; ამიტომ, როდესაც იარედმა გააგზავნა აკიშთან, იარედის ქალიშვილმა იცეკვა მის წინაშე და ასიამოვნა ისე, რომ მან მოისურვა იარედის ქალიშვილის ცოლად შერთვა. და იყო ასე, რომ მან იარედს უთხრა: მომათხოვე იგი ცოლად.
- 12 და იარედმა უთხრა მას: მე მას მოგათხოვებ, თუ მამაჩემის, მეფის, თავს მომიტან.
- 13 და იყო ასე, რომ აკიშმა შეკრიბა იარედის სახლში ყველა თავისი ნათესავი და მათ უთხრა: შემომფიცავთ, რომ ჩემი ერთგულნი იქნებით იმაში, რასაც მოგთხოვთ?
- 14 და იყო ასე, რომ მათ ყველამ შეჰფიცეს ზეცის ღმერთითა და ზეცით, ასევე დედამიწითა და საკუთარი თავით, რომ ის, რომელიც ხელს არ შეუწყობს აკიშის სურვილის აღსრულებას, საკუთარ თავს დაკარგავს; და რომელიც გათქვამს იმას, რასაც აკიში მათ გაანდობს, ისიც დაკარგავს საკუთარ თავს.
- 15 და იყო ასე, რომ ისინი დაეთანხმდნენ აკიშს. და აკიშმა დადო მათთან ფიცი, რომელსაც ძველად დებდნენ ისინი, რომლებიც ასევე ძალაუფლებისკენ ისწრაფოდნენ, რომელმაც გადმოცემით მოაღწია თავად კაენისგან, რომელიც დასაბამიდანვე იყო მკვლელი.

Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimnor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

And it came to pass that they all swore unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

- 16 და მათ ამხნევებდა ეშმაკის ძალა, რომ ხალხთან დაედოთ ასეთი ფიცი, რათა ყოფილიყვნენ სიბნელეში, მათ დასახმარებლად, რომლებიც ძალაუფლებისკენ ისწრაფოდნენ, რათა მიეღოთ ძალაუფლება და ჩაედინათ მკვლელობები, ეძარცვათ და ეცრუათ და ეკეთებინათ ყოველგვარი სიბოროტე და მრუშობა.
- 17 და ეს იყო იარედის ქალიშვილი, რომელმაც გულში ჩაუდო მას, მოეძია ეს ძველი საქმენი; და იარედმა აკიშს ჩაუდო ეს გულში; ამგვარად, აკიშმა გადასცა ეს თავის ნათესავებსა და მეგობრებს, აიყოლია რა მიმზიდველი დაპირებებით, ეკეთებინათ ის, რასაც იგი მოისურვებდა.
- 18 და იყო ასე, რომ მათ მოაწყეს საიდუმლო შეთქმულება ისე, როგორც ძველად; შეთქმულება, რომელიც ყველაზე ბილწი და ბოროტია ღმერთის თვალში;
- 19 ვინაიდან უფალი არ მოქმედებს საიდუმლო შეთქმულებებით და არ სურს, რომ ადამიანმა ღვაროს სისხლი და ადამიანის დასაბამიდანვე კრძალავს ყოველივე ამას.
- 20 და ახლა მე, მორონი, არ ვწერ, რანაირი იყო მათი ფიცი და შეთქმულებები, ვინაიდან გამენდო, რომ ისინი არის ყველა ხალხში და ლამანიელებშიც.
- 21 და მათ გამოიწვიეს ამ ხალხის განადგურება, რომელზეც ახლა ვლაპარაკობ და ასევე ნეფის ხალხის განადგურება.
- 22 და ერი, რომელიც მხარს დაუჭერს ასეთ საიდუმლო შეთქმულებებს, რათა მიიღოს ძალაუფლება და სარგებელი, ამის მთელ ერში გავრცელებამდეც კი, აჰა, ის განადგურდება; ვინაიდან უფალი არ დაუშვებს, რომ მისი წმინდანთა სისხლი, რომელსაც ისინი დაღვრიან, შურისგებისთვის მუდმივად შესტიროდეს მიწიდან და მან არ იძიოს მათთვის შური.

And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.

And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.

And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;

For the Lord worketh not in secret combinations, neither doth he will that man should shed blood, but in all things hath forbidden it, from the beginning of man.

And now I, Moroni, do not write the manner of their oaths and combinations, for it hath been made known unto me that they are had among all people, and they are had among the Lamanites.

And they have caused the destruction of this people of whom I am now speaking, and also the destruction of the people of Nephi.

And whatsoever nation shall uphold such secret combinations, to get power and gain, until they shall spread over the nation, behold, they shall be destroyed; for the Lord will not suffer that the blood of his saints, which shall be shed by them, shall always cry unto him from the ground for vengeance upon them and yet he avenge them not.

23 ამიტომ, წარმართო, ასეთია ღმერთის სიბრძნე, რომ ეს თქვენ დაგანახოთ, რათა ამის გამო საკუთარი ცოდვები მოინანიოთ და არ დაუშვათ, რომ დაგძლიონ ამ სასიკვდილო შეთქმულებებმა, რომლებიც იმისთვის არის შექმნილი, რომ მიიღონ ძალაუფლება და სარგებელი – და რომ მოგევიწიოთ ეს საქმე, დიახ, საქმე განადგურებისა, დიახ, თავად მარადიული ღმერთის სამართალის მახვილი დაგეცემათ დასაქცევად და გასანადგურებლად, თუ თქვენ შორის ამგვარ რამეს დაუშვებთ.

24 ამიტომ, უფალი ბრძანებს: როდესაც იხილავთ, რომ ასეთი რამ ხდება თქვენ შორის, უნდა გამოფხიზლდეთ თქვენი საშინელი მდგომარეობიდან ამ საიდუმლო შეთქმულების გამო, რომელიც იქნება თქვენ შორის; თუ არა და ვარაძი მას, მათი სისხლისთვის, რომლებიც მოკლულნი იქნენ; ვინაიდან მტვრიდან შეჭლადადებენ, მასზედ შურისგებისთვის, ასევე მათზედ, რომლებმაც იგი შექმნეს.

25 ვინაიდან ასეა, რომ მისი შემქმნელი ცდილობს დაამხოს ყველა მიწის, ერისა და ქვეყნის თავისუფლება; და მოიტანს მთელი ხალხის განადგურებას, ვინაიდან ეშმაკის მიერ არის შექმნილი, რომელიც არის ყოველი სიცრუის მამა; იმავე მატყუარისა, რომელმაც შეაცდინა ჩვენი პირველი მშობლები, დიახ, იმავე მატყუარისა, რომელმაც დასაბამიდანვე ადამიანს მკვლელობისკენ უბიძგა; რომელიც უქვავებდა ადამიანებს გულს, რათა მათ წინასწარმეტყველები დასაბამიდანვე დაეხოცათ, ჩაექოლათ და გაეძევებინათ.

26 ამიტომ, მე, მორონის, მიბრძანეს დამეწერა ყოველივე ეს, რათა ბოლო მოეღოს ამ სიბოროტეს, რათა მოვიდეს დრო, როდესაც სატანას აღარ ექნება ძალა ადამიანთა შვილების გულებზე და მოწადინებულნი იყვნენ მუდამ სიკეთის კეთებისათვის, რათა მივიდნენ სამართლიანობის ყოველ წყარომდე და გადარჩნენ.

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that these things should be shown unto you, that thereby ye may repent of your sins, and suffer not that these murderous combinations shall get above you, which are built up to get power and gain—and the work, yea, even the work of destruction come upon you, yea, even the sword of the justice of the Eternal God shall fall upon you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer these things to be.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye shall see these things come among you that ye shall awake to a sense of your awful situation, because of this secret combination which shall be among you; or wo be unto it, because of the blood of them who have been slain; for they cry from the dust for vengeance upon it, and also upon those who built it up.

For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

ეფერი 9

- 1 და ახლა, მე, მორონი, ვაგრძელებ ჩემს ჩანაწერებს. ამიტომ, აჰა, იყო ასე: აკიშისა და მისი მეგობრების საიდუმლო შეთქმულებების შედეგად, აჰა, მათ დაამხეს ომერის სამეფო.
- 2 ამისდა მიუხედავად, უფალი მოწყალე იყო ომერის მიმართ, ასევე მისი ვაჟიშვილებისა და ქალიშვილებისადმი, რომლებიც არ ცდილობდნენ მის განადგურებას.
- 3 და უფალმა სიზმარში გააფრთხილა ომერი, წასულიყო იმ მიწიდან; ამიტომ, ომერი თავის ოჯახთან ერთად წავიდა იმ მიწიდან და მრავალი დღის განმავლობაში მოგზაურობდა; მივიდა და გვერდზე ჩაუარა გორაკ შიმს და მივიდა იმ ადგილამდე, სადაც ნეფიელები იქნენ განადგურებულნი და იქიდან გაემართა აღმოსავლეთით და მივიდა მიწაზე ზღვის სანაპიროსთან, რომელსაც ეწოდებოდა აბლომი და იქ გაშალა კარავი, ასევე მისმა ვაჟიშვილებმა და ქალიშვილებმა და მთელმა მისმა ოჯახმა, გარდა იარედისა და მისი ოჯახისა.
- 4 და იყო ასე: იარედი სიბოროტის ხელით ზეტცხებულ იქნა, დაინიშნა ხალხის მეფედ და მან თავისი ქალიშვილი აკიშს ცოლად მიათხოვა.
- 5 და იყო ასე, რომ აკიშს სურდა სიცოცხლე მოესწრაფებინა საკუთარი სიმამრისთვის და მან მიმართა მათ, რომლებმაც დაიფიცეს ძველთა ფიცით და მათ მოჰკვეთეს მის სიმამრს თავი, როდესაც იგი საკუთარ ტახტზე იჯდა და თავის ხალხს იღებდა.
- 6 ვინაიდან, იმდენად დიდად გავრცელდა ეს ბოროტი და საიდუმლო საზოგადოება, რომ გარყვნა მთელი ხალხის გულები; ამიტომ, იარედი მოკლეს საკუთარ ტახტზე და აკიში მმართველობდა მის მაგივრად.
- 7 და იყო ასე: აკიშს შეშურდა საკუთარი შვილის, ამიტომ იგი საპყრობილეში გამოამწყვდია და ამომშვილებდა, სანამ იგი არ გარდაიცვალა.
- 8 ახლა, მისი ძმა, რომელიც მოკლულ იქნა (და მას სახელად ერეჟა ნიმრა) განრისხებული იყო საკუთარ მამაზე იმის გამო, რაც გაუკეთა მამამისმა მის ძმას.

Ether 9

And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.

Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.

And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.

And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.

And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.

For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.

And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.

And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.

- 9 და იყო ასე: ნიმრამ შეკრიბა პატარა რაზმი და მიწიდან გაიქცა და ომერთან მივიდა და დასახლდა.
- 10 და იყო ასე, რომ აკიშს შეეძინა სხვა შვილები და მათ მოიგეს ხალხის გული, იმისდა მიუხედავად, რომ მას შეჰფიცეს ყოველგვარი ურჯულოების ჩადენა, მისი სურვილისამებრ.
- 11 ახლა, აკიშის ხალხს სურდა სარგებელი ისე, როგორც აკიშს სურდა ძალაუფლება, ამიტომ აკიშის შვილებმა მათ ფული შესთავაზეს, რისი მეშვეობითაც აიყოლიეს ხალხის დიდი ნაწილი.
- 12 და იქ დაიწყო ომი აკიშის შვილებსა და აკიშს შორის, რომელიც გრძელდებოდა მრავალი წლის განმავლობაში, დიახ, სამეფოს ხალხის თითქმის ბოლომდე განადგურებამდე, დიახ, გარდა ოცდაათი სულისა და მათი, რომლებიც ომერის სახლთან ერთად გაიქცნენ.
- 13 ამიტომ, ომერი კვლავ დაბრუნდა თავისი მემკვიდრეობის მიწაზე.
- 14 და იყო ასე, რომ ომერმა იგრძნო თავისი სიბერე; ამისდა მიუხედავად, მისი ხანდაზმულობის ჟამს, მას შეეძინა ემერი; და მან ემერს მეფედ სცხო ზეთი, რათა იგი ყოფილიყო მმართველი მის მაგივრად.
- 15 და მას შემდეგ, რაც ემერი მეფედ იქნა ზეთცხებული, მან მშვიდობა იხილა იმ მიწაზე ორი წლის განმავლობაში და შემდეგ გარდაიცვალა, იხილა რა მრავალი დღე, რომლებიც საკვს იყო მწუხარებით. და იყო ასე, რომ მის მაგივრად ემერი მმართველობდა და თავისი მამის კვალს მისდევდა.
- 16 და უფალმა კვლავ მოხსნა წყევლა იმ მიწიდან და ემერის სახლი ძალზედ აყვავდა ემერის მმართველობისას; და სამოცდაორი წლის განმავლობაში ისინი ძალზედ გაძლიერდნენ, ისე, რომ ძალზედ გამდიდრდნენ –
- 17 ჰქონდათ რა ყოველნაირი ხილი და ხორბალი, აბრეშუმი და ძვირფასი ქსოვილები, ოქრო და ვერცხლი და ძვირფასი ნივთები;
- 18 ასევე ყოველნაირი პირუტყვი, ხარები და ძროხები, ცხვრები, ღორები და თხები და ასევე სხვა მრავალნაირი ცხოველები, რომლებიც ადამიანის საკვებად სასარგებლო იყო.

And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.

Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.

And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.

Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.

And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.

And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.

And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, insomuch that they became exceedingly rich—

Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.

- 19 და მათ ასევე ჰყავდათ ცხენები და ვირები და იქ იყვნენ სპილოები, კურელომები და კუმომები; ყველა მათგანი სასარგებლო იყო ადამიანისთვის და ყველაზე მეტად სპილოები, კურელომები და კუმომები.
- 20 და ამგვარად, ღვრიდა უფალი კურთხევებს ამ მიწაზე, რომელიც იყო ყველა სხვა მიწათა შორის რჩეული; და მან ბრძანა, რომ ყველა, ვინც დაეუფლება ამ მიწას, დაეუფლება მას უფლისთვის, თორემ იქნებიან განადგურებულნი, როდესაც მომწიფდებიან ურჯულოებაში; ვინაიდან, ასეთებზე ამბობს უფალი: გადმოვღვრი ჩემი რისხვის სისრულეს.
- 21 და ემერი სამართლიანად აღასრულებდა სამართალს მთელი თავისი დღენი და შეეძინა მრავალი ვაჟიშვილი და ქალიშვილი; და მას ეყოლა კორიანტუმი და მან კორიანტუმს ზეთი სცხო თავის ნაცვლად მმართველობაზე.
- 22 და მას შემდეგ, რაც კორიანტუმს ზეთი სცხო, რათა იგი ყოფილიყო მმართველი მის მაგივრად, იცოცხლა ოთხი წელი და იხილა მშვიდობა მიწაზე; და სამართლიანობის ძეც იხილა და უხაროდა და ადიდებდა მის დღეს; და მშვიდობაში გარდაიცვალა.
- 23 და იყო ასე: კორიანტუმი მამამისის კვალს მისდევდა და ააგო მრავალი დიდი ქალაქი და მთელი თავისი დღენი აძლევდა თავის ხალხს იმას, რაც იყო კარგი. და იყო ასე, რომ ღრმა სიბერემდე არ შეეძინა შვილები.
- 24 და იყო ასე, რომ გარდაიცვალა მისი ცოლი, იყო რა ას ორი წლის. და იყო ასე, რომ სიბერეში კორიანტუმმა ცოლად შეირთო ახალგაზრდა ქალიშვილი და შეეძინა ვაჟიშვილები და ქალიშვილები, ამიტომ მან იცოცხლა, სანამ არ გახდა ას ორმოცდაორი წლის.
- 25 და იყო ასე, რომ მას შეეძინა კომი და კომი მმართველობდა მის მაგივრად; და კომი მმართველობდა ორმოცდაცხრა წელი და მას შეეძინა ჰეთი; და მას ასევე შეეძინა სხვა შვილები და ქალიშვილები.
- 26 და ხალხი კვლავ გამრავლდა მთელი მიწის პირზე და იქ კვლავ დაიწყო დიდი სიბოროტე იმ მიწის პირზე და ჰეთმა დაიწყო ძველებური საიდუმლო გეგმების მომზადება, რათა გაენადგურებინა მამამისი.
- 27 და იყო ასე, რომ მან ტახტიდან ჩამოაგდო მამამისი, ვინაიდან საკუთარი მახვილით მოკლა; და იგი მმართველობდა მის მაგივრად.

And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.

And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

- 28 და იმ მიწაზე კვლავ მოვიდნენ წინასწარმეტყველები, ღაღადებდნენ რა მონანიებას მათთვის, რომ მოემზადებინათ გზა უფლისთვის, თორემ წყევლა მოვიდოდა იმ მიწის პირზე; დიახ, იქნება დიდი შიმშილიც, რომლითაც ისინი განადგურდებიან, თუ არ მოინანიებენ.
- 29 მაგრამ ხალხს არ სწამდა წინასწარმეტყველთა სიტყვები და აძევებდნენ მათ; და ზოგიერთი მათგანი ორმოშიც კი ჩაამწყვდიეს და სასიკვდილოდ დატოვეს. და იყო ასე, რომ ყოველივე ამას აკეთებდნენ მეფე ჰეთის ბრძანებების შესაბამისად.
- 30 და იყო ასე, რომ იმ მიწაზე დაიწყო დიდი შიმშილობა და იქ მცხოვრებნი შიმშილის გამო ნადგურდებოდნენ ძალზედ სწრაფად, ვინაიდან დედამიწის პირზე წვიმა აღარ მოდიოდა.
- 31 და მიწის პირზე გაჩნდნენ შხამიანი გველები და დაგესლეს მრავალი ადამიანი. და იყო ასე, რომ მათი ნახირი გაურბოდა შხამიან გველებს სამხრეთ მიწისკენ, რომელსაც ნეფიელები ზარაკემლას უწოდებდნენ.
- 32 და იყო ასე, რომ მათ შორის იყვნენ მრავალნი, რომლებიც გზაში გარდაიცვალნენ; მიუხედავად ამისა, მათ შორის ზოგიერთნი სამხრეთ მიწაზე გაიქცნენ.
- 33 და იყო ასე, რომ უფალმა უბრძანა გველებს, რომ აღარ გამოდევნებოდნენ მათ, არამედ გზა გადაელობათ მათთვის ისე, რომ ადამიანებს ვერ გაეკლოთ და ის, რომელიც შეეცდებოდა გავლას, შხამიანი გველისგან რომ დაცემულიყო.
- 34 და იყო ასე, რომ ადამიანები მისდევდნენ ცხოველთა ნაკვალევს და ხარბად ჭამდნენ დაცემულ ცხოველთა ლეშს, სანამ სულ არ შთანთქეს; და ახლა, როდესაც ადამიანებმა იხილეს, რომ უნდა დაღუპულიყვნენ, დაიწყეს მონანიება თავიანთი ურჯულოებისა და ღაღადი უფლისადმი.
- 35 და იყო ასე, რომ როდესაც უფლის წინაშე საკმარისად დაიმდაბლეს თავი, უფალმა წვიმა მოავლინა მიწის პირზე; და ხალხმა კვლავ დაიწყო აღორძინება. და ხილი მოისხა ჩრდილოეთ ქვეყნებსა და გარშემო ყველა ქვეყნებში. და უფალმა დაანახა მათ საკუთარი ძალა, იხსნა რა ისინი შიმშილისგან.

And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.

But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.

And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.

And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.

And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.

And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

ეფერი 10

- 1 და იყო ასე, რომ შეზი, რომელიც იყო ჰეთის შთამომავალი – ჰეთი შიმშილისგან გარდაიცვალა და ასევე მისი ყველა შინაური, შეზის გარდა, ამიტომ შეზმა დაიწყო დაბეჩავებული ხალხის აღორძინება.
- 2 და იყო ასე, რომ შეზს ახსოვდა თავისი მამების განადგურება და ააგო სამართლიანი სამეფო; ვინაიდან ახსოვდა, რა გააკეთა უფალმა, გადაიყვანა რა იარედი და მისი ძმა ზღვაზე და იგი დადიოდა უფლის გზით; და შეეძინა ვაჟიშვილები და ქალიშვილები.
- 3 და მისი უფროსი ძე, რომელსაც ერქვა შეზი, მას აუჯანყდა; ამისდა მიუხედავად, შეზი მოკლულ იქნა მძარცველის ხელით, მისი დიდძალი სიმდიდრის გამო, რამაც კვლავ მშვიდობა მოუტანა მამამისს.
- 4 და იყო ასე: მამამისმა ააგო მრავალი ქალაქი მიწის პირზე და ხალხმა კვლავ იწყო გამრავლება მთელი მიწის პირზე. და შეზმა იცოცხლა ღრმა სიბერემდე; და მას შეეძინა რიფლაკიში; და თავად გარდაიცვალა; და რიფლაკიში მმართველობდა მის ნაცვლად.
- 5 და იყო ასე, რომ რიფლაკიში არ აკეთებდა იმას, რაც უფლის თვალში იყო სწორი, ვინაიდან ჰყავდა მრავალი ცოლი და ხარჭა და ხალხს მხრებზე დააწვა ის, რაც მძიმე გასაძლები იყო; დიახ, დაუწესა მძიმე გადასახადები; და გადასახადებით მან ააგო მრავალი ფართო შენობა.
- 6 და ააგო თავისთვის ძალზედ ლამაზი ტახტი; და მან ააგო მრავალი საპყრობილე; და ვინც უარს ამბობდა გადასახადებზე, იგი მას საპყრობილეში აგდებდა; და ვინც ვერ იხდიდა გადასახადებს, მასაც ასევე საპყრობილეში აგდებდა; და ბრძანა, რომ მათ განუწყვეტლივ უნდა ეშრომათ, რათა შეენახათ საკუთარი თავი; და ვინც უარს ამბობდა მუშაობაზე, იგი მას სიკვდილით სჯიდა.
- 7 ამგვარად, მან მიიღო თავისი ყველა ძვირფასი ნივთი, დიახ, ბრძანა, რომ თავისი ბაჯალლო ოქროც კი, საპყრობილეში გაეწმინდათ; და ბრძანა, რომ ყველანაირი ძვირფასი ნაკეთობა საპყრობილეში გაეკეთებინათ. და იყო ასე, რომ მან დატანჯა ხალხი თავისი მრუშობითა და სისაძაგლით.

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

- 8 და როდესაც გავიდა მისი მმართველობის ორმოცდაორი წელი, ხალხი აჯანყდა მის წინააღმდეგ; და იმ მიწაზე კვლავ დაიწყო ომი, ასე რომ, რიფლაკიში მოკლეს და მისი შთამომავლები მიწიდან გააძევეს.
- 9 და იყო ასე, რომ მრავალი წლის შემდეგ მორიანტონმა (იყო რა რიფლაკიშის შთამომავალი) ერთად შეკრიბა ჯარი გაძევებულთაგან, მივიდა და ხალხს შეებრძოლა; და მრავალ ქალაქზე მოიპოვა ძალაუფლება; და ომი გახდა მეტისმეტად სასტიკი და გრძელდებოდა მრავალი წლის განმავლობაში და მან მთელ მიწაზე მოიპოვა ძალაუფლება და საკუთარი თავი დაამტკიცა მეფედ მთელ მიწაზე.
- 10 და მას შემდეგ, რაც საკუთარი თავი მეფედ დაამტკიცა, მან ხალხს ტვირთი შეუმსუბუქა, რითაც ხალხის თვალში კეთილგანწყობა მოიპოვა და მათ საკუთარ მეფედ ზეთი სცხეს მას.
- 11 და იგი სამართლიანად ეპყრობოდა ხალხს, მაგრამ არა საკუთარ თავს, თავისი მრავალი მრუშობის გამო; ასე რომ, იგი მოკვეთილ იქნა უფლის გარემოცვიდან.
- 12 და იყო ასე, რომ მორიანტონმა ააგო მრავალი ქალაქი და ხალხი ძალზედ გამდიდრდა მისი მმართველობის ქვეშ, სახლებითა და ოქრო-ვერცხლით, ხორბლით, წვრილფეხა და მსხვილფეხა პირუტყვით და იმით, რაც მათ უკან დაუბრუნეს.
- 13 და მორიანტონმა იცოცხლა ღრმა სიბერემდე და შემდეგ შეეძინა კიმი; და კიმი მმართველობდა საკუთარი მამის მაგივრად; და იგი მმართველობდა რვა წლის განმავლობაში და მამამისი მოკვდა. და იყო ასე, რომ კიმი არ მმართველობდა სამართლიანად, ამიტომ, იგი არ იყო უფლის მიერ მადლით მოსილი.
- 14 და მისი ძმა აჯანყდა მის წინააღმდეგ და ამრიგად იგი დაატყვევა; და იგი იმყოფებოდა ტყვეობაში მთელი თავისი დღენი; და ტყვეობისას მას შეეძინა ვაჟიშვილები და ქალიშვილები და ღრმა სიბერის ჟამს მას შეეძინა ლევი; და იგი მოკვდა.
- 15 და იყო ასე, რომ ლევი, მამამისის გარდაცვალების შემდეგ, მსახურობდა ტყვეობაში ორმოცდაორი წლის განმავლობაში. და გაუძღვა ომს მიწის მეფის წინააღმდეგ, რომლის მეშვეობითაც მეფობა მოიპოვა.

And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, insomuch that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.

And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.

And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.

And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.

And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.

And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.

And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.

16 და მას შემდეგ, რაც მეფობა მოიპოვა, იგი აკეთებდა იმას, რაც უფლის თვალში იყო სამართლიანი; და ხალხი იმ მიწაზე აყვავდა; და მან იცოცხლა ღრმა სიბერემდე და შეეძინა ვაჟიშვილები და ქალიშვილები; ასევე შეეძინა კორომი, რომელსაც მან თავის ნაცვლად მეფედ ზეთი სცხო.

17 და იყო ასე, რომ კორომი მთელი თავისი დღენი აკეთებდა იმას, რაც კარგი იყო უფლის თვალში; და მას შეეძინა მრავალი ვაჟიშვილი და ქალიშვილი; და იხილა რა მრავალი დღე, იგი გარდაიცვალა, ისე როგორც სხვები დედამიწაზე; და კიში მმართველობდა მის მაგივრად.

18 და იყო ასე, რომ ასევე კიშიც გარდაიცვალა და მის მაგივრად მმართველობდა ლიბი.

19 და იყო ასე, ლიბიც ასევე აკეთებდა იმას, რაც უფლის თვალში იყო კარგი. და ლიბის დღეებისას განადგურდა შხამიანი გველები. ამიტომ, ისინი წავიდნენ სამხრეთ მიწისკენ, რათა მოენადირებინათ საკვები მიწის ხალხისთვის, ვინაიდან ის მიწა სავსე იყო ტყის ცხოველებით; და თავად ლიბიც დიდი მონადირე გახდა.

20 და მათ ააგეს დიდი ქალაქი მიწის ვიწრო ყელთან, ადგილთან, სადაც ზღვა ჰყოფს მიწას.

21 და მათ უდაბნოდ დატოვეს სამხრეთი მიწა, გარეული ცხოველების მოსანადირებლად. და ჩრდილოეთ მიწის მთელი ზედაპირი დაფარული იყო დასახლებებით.

22 და ისინი იყვნენ ძალზედ შრომისმოყვარენი და ყიდულობდნენ და ყიდდნენ და ვაჭრობდნენ ერთმანეთში, რათა მიეღოთ სარგებელი.

23 და ამუშავებდნენ ყველანაირ მადანს, აკეთებდნენ ოქროს, ვერცხლს, რკინასა და სპილენძს და ყოველნაირ ლითონს; და ისინი იღებდნენ მას მიწიდან; ამიტომ, ყრიდნენ მიწის დიდძალ გროვებს, რათა მოეპოვებინათ ოქროს, ვერცხლის, რკინისა და თითბრის მადანი და ასევე ამზადებდნენ ყველანაირ ლამაზ ნაკეთობას.

24 და მათ ჰქონდათ აბრეშუმი და გრეხილი ბისონი; და აკეთებდნენ ყველანაირ სამოსს, რათა შემოსილიყვნენ თავიანთი სიშიშვლის დასაფარად.

25 და ამზადებდნენ მიწის დასამუშავებლად ყველანაირ იარაღს, რათა მოეხნათ, დაეთესათ, მოემკათ და გაეთონხათ და ასევე გაელეწათ.

And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.

And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

26 და ამზადებდნენ ყველანაირ იარაღს, რომლითაც საკუთარ ცხოველებს ამუშავებდნენ.

27 და ისინი ამზადებდნენ ყველანაირ საომარ იარაღს. და აკეთებდნენ ყველანაირ ნატიფ ნაკეთობას.

28 და ვერასოდეს ვერ იქნებოდა უფლის ხელით ამაზე უფრო კურთხეული და აყვავებული ხალხი. და იყვნენ მიწაზე, რომელიც იყო ყველა სხვა მიწათა შორის რჩეული, ვინაიდან ეს თქვა უფალმა.

29 და იყო ასე, რომ ლიბმა იცოცხლა მრავალი წელი და შეეძინა ვაჟიშვილები და ქალიშვილები და ასევე შეეძინა ჰეართომი.

30 და იყო ასე, რომ ჰეართომი მმართველობდა მამამისის მაგივრად. და როდესაც ჰეართომი მმართველობდა ოცდაოთხი წელი, აჰა, მას სამეფო წაართვეს. და მან მრავალი წელი ტყვეობაში იმსახურა, დიახ, მთელი თავისი დარჩენილი დღენი.

31 და მას შეეძინა ჰეთი და ჰეთი ცხოვრობდა ტყვეობაში მთელი თავისი დღენი. და ჰეთს შეეძინა აარონი და აარონი ცხოვრობდა ტყვეობაში მთელი თავისი დღენი; და მას შეეძინა ამნიგადა და ამნიგადაც ასევე ცხოვრობდა ტყვეობაში მთელი თავისი დღენი; და მას შეეძინა კორიანტუმი; და კორიანტუმი ცხოვრობდა ტყვეობაში მთელი თავისი დღენი; და მას შეეძინა კომი.

32 და იყო ასე: კომმა აიყოლია ნახევარი სამეფო. და იგი მმართველობდა სამეფოს ნახევარზე ორმოცდაორი წელი; და იგი წავიდა მეფე ამგიდის წინააღმდეგ საბრძოლველად; და მათ იბრძოლეს მრავალი წლის განმავლობაში, რომლის დროსაც კომმა სძლია ამგიდს და მიიღო ძალაუფლება დანარჩენ სამეფოზე.

33 და კომის დღეებისას იქ გამოჩნდნენ მძარცველები მიწაზე; და მათ გადმოიღეს ძველი გეგმები და ფიცს დებდნენ ძველთა ადათ-წესით; და კვლავ ცდილობდნენ სამეფოს განადგურებას.

34 ახლა, კომი ბევრს იბრძოდა მათ წინააღმდეგ; ამისდა მიუხედავად, მან ისინი ვერ დასძლია.

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.

And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.

Now Com did fight against them much; nevertheless, he did not prevail against them.

ეფერი 11

- 1 და კომის დღეების ჟამს მოვიდა მრავალი წინასწარმეტყველი და ამ დიადი ხალხის განადგურება იწინასწარმეტყველა, თუ არ მოინანიებდნენ და არ მიუბრუნდებოდნენ უფალს და არ დათმოებდნენ თავიანთ მკვლელობებსა და სიბოროტეს.
- 2 და იყო ასე, რომ ხალხმა უარყო წინასწარმეტყველები და ისინი კომთან გაიქცნენ მფარველობისთვის, ვინაიდან ხალხს სურდა მათი განადგურება.
- 3 და მათ უწინასწარმეტყველეს კომს მრავალი რამ; და იგი კურთხეული იყო მთელი თავისი დარჩენილი დღენი.
- 4 და მან იცოცხლა ღრმა სიბერემდე და შეეძინა შიბლომი; და შიბლომი მმართველობდა მის მაგივრად. და შიბლომის ძმა აჯანყდა მის წინააღმდეგ და მთელ მიწაზე დაიწყო ძალზედ დიდი ომი.
- 5 და იყო ასე: შიბლომის ძმამ ბრძანა, რომ ყველა წინასწარმეტყველი, რომელიც ხალხის განადგურებაზე წინასწარმეტყველებდა, სიკვდილით უნდა დასჯილიყო;
- 6 და მთელ მიწაზე იყო დიდი უბედურება, ვინაიდან ისინი მოწმობდნენ დიდი წყევლის მოსვლაზე მიწასა და ასევე ხალხზე; და რომ მათ შორის იქნებოდა დიდი განადგურება, როგორც აქამდე დედამიწის პირზე არ ყოფილა; და მათი ძვლები მიწაყრილის გროვებად გადაიქცეოდა მიწის პირზე, თუ არ მოინანიებდნენ საკუთარ სიბოროტეს.
- 7 და ისინი ყურს არ უკვებდნენ უფლის ხმას, თავიანთი ბოროტი შეთქმულებების გამო, ამიტომ, მთელ მიწაზე დაიწყო ომები და განხეთქილებები, ასევე დიდი შიმშილი და ჭირი, ისეთი, რომ მოიტანა დიდი განადგურება, როგორც დედამიწის პირზე ჯერ არ ენახათ; და ეს ყველაფერი იყო შიბლომის დღეების ჟამს.
- 8 და ხალხმა დაიწყო თავიანთი ურჯულოების მონანიება; და რამდენადაც ამას აკეთებდნენ, იმდენად უფალმა მათზე წყალობა გამოიჩინა.
- 9 და იყო ასე, რომ შიბლომი მოკლეს და შეთი დაატყვევეს და მან მთელი თავისი დღენი ტყვეობაში გაატარა.

Ether 11

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, inasmuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

- 10 და იყო ასე, რომ მისმა შვილმა, აჰაჰმა, მიიღო სამეფო; და იგი მმართველობდა ხალხზე მთელი თავისი დღეები. და ყოველგვარ ურჯულოებას სჩადიოდა თავის დღეებისას, რამაც მოიტანა მრავალი სისხლისღვრა; და მისი დღეები იყო მცირე.
- 11 და ეთემმა, იყო რა აჰაჰის შთამომავალი, მიიღო სამეფო; და იგი, თავის დღეებში, აკეთებდა იმას, რაც იყო ბოროტი.
- 12 და იყო ასე, რომ ეთემის დღეებისას მოვიდა მრავალი წინასწარმეტყველი და კვლავ უწინასწარმეტყველებდა ხალხს; დიახ, ისინი წინასწარმეტყველებდნენ, რომ უფალი მათ მთლიანად გაანადგურებდა დედამიწის პირზე, თუ არ მოინანიებდნენ თავიანთ ურჯულოებას.
- 13 და იყო ასე, რომ ადამიანებმა გაიქვავეს გული და არ სურდათ მათთვის ყურის დაგდება; და წინასწარმეტყველები დამწუხრდნენ და ხალხს გაერიდნენ.
- 14 და იყო ასე, რომ ეთემი, მთელი თავისი დღენი, სამართალს აღასრულებდა სიბოროტით; და მას შეეძინა მორონი. და იყო ასე, რომ მორონი მმართველობდა მის მაგივრად; და მორონი აკეთებდა იმას, რაც ბოროტი იყო უფლის წინაშე.
- 15 და იყო ასე, რომ ხალხში დაიწყო ჯანყი, საიდუმლო შეთქმულების გამო, რომელიც შეიქმნა ძალაუფლებისა და სარგებლის მოსაპოვებლად; და მათ შორის გამოჩნდა ურჯულოებით ძლევამოსილი კაცი და შეებრძოლა მორონს, რომლითაც დაამხო ნახევარი სამეფო; და მრავალი წლის განმავლობაში დაპყრობილი ჰქონდა სამეფოს ნახევარი.
- 16 და იყო ასე, რომ მორონმა იგი დაამხო და კვლავ მიიღო სამეფო.
- 17 და იყო ასე, რომ გამოჩნდა კიდევ ერთი ძლევამოსილი კაცი და იგი იყო იარედის ძმის შთამომავალი.
- 18 და იყო ასე, რომ მან დაამხო მორონი და მიიღო სამეფო; ამიტომ, მორონი მთელი თავისი დარჩენილი დღენი ტყვეობაში იმყოფებოდა; და მას შეეძინა კორიანტორი.
- 19 და იყო ასე, რომ კორიანტორი მთელი თავისი დღენი იმყოფებოდა ტყვეობაში.

And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

- 20 და კორიანტორის დღეების ჟამს იქ მოვიდა მრავალი წინასწარმეტყველი და იწინასწარმეტყველა დიდი და საოცარი რამ და ილაღადეს ხალხისთვის მონანიება, რომ, თუ არ მოინანიებდნენ, უფალი ღმერთი მათ წინააღმდეგ აღასრულებდა სამართალს, მათი სრული განადგურებით.
- 21 და უფალი ღმერთი, თავისი ძალით, გამოაგზავნიდა ან მოავლენდა სხვა ხალხს ამ მიწის დასაუფლებლად ისე, როგორც მან მოიყვანა მათი მამები.
- 22 და მათ უარყვეს წინასწარმეტყველთა ყველა სიტყვა, თავიანთი საიდუმლო საზოგადოებისა და ბოროტი სისაძაგლის გამო.
- 23 და იყო ასე, რომ კორიანტორს შეეძინა ეფერი და გარდაიცვალა, იცხოვრა რა მთელი თავისი დღენი ტყვეობაში.

And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;

And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.

And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.

And it came to pass that Coriantor begat Ether, and he died, having dwelt in captivity all his days.

ეფერი 12

- 1 და იყო ასე, რომ ეფერის დღეები გადიოდა კორიანტუმრის დღეების ჟამს; და კორიანტუმრი იყო მთელი იმ მიწის მეფე.
- 2 და ეფერი იყო უფლის წინასწარმეტყველი; ამიტომ, ეფერი მოვიდა კორიანტუმრის დღეებისას და დაიწყო ხალხისთვის წინასწარმეტყველება, რამეთუ ვერ შეაკავებდნენ მას უფლის სულის გამო, რომელიც იყო მასში.
- 3 ვინაიდან იგი ღაღადებდა დილიდან მზის ჩასვლამდე, მოუწოდებდა ხალხს, ეწამათ ღმერთი მოსანანიებლად, რომ არ ყოფილიყვნენ განადგურებულნი, ეუბნებოდა რა მათ, რომ რწმენით შესაძლებელია ყველაფრის შესრულება –
- 4 ამიტომ, ვინც ღმერთს იწამებს, შეუძლია ჭეშმარიტად ჰქონდეს იმედი უკეთესი ქვეყნისა, დიახ, ღმერთის მარჯვენა ხელის მხარეს, და ეს რწმენიდან წამოსული იმედი იქცევა ადამიანთა სულების ღუზად, რომელიც გააძლიერებს და განამტკიცებს მათ, ყოველთვის აღსავსე კეთილი საქმეებით, რომლებიც გაუძღვებათ წინ ღმერთის სადიდებლად.
- 5 და იყო ასე, რომ ეფერმა ხალხს უწინასწარმეტყველა დიდი და საოცარი რამ, რაც მათ არ იწამეს, ვინაიდან ვერ ხედავდნენ მას.
- 6 ახლა, მე, მორონიმ, მინდა გითხრათ ცოტაოდენი ყოველივე ამის შესახებ; მსურს დავანახო ქვეყანას, რომ რწმენა არის ის, რისი იმედიც აქვთ და არის უხილავი; ამიტომ, ნუ იკამათებთ იმის გამო, რასაც ვერ ხედავთ, ვინაიდან ვერ მიიღებთ ვერანაირ დამოწმებას, სანამ არ გამოიცდება თქვენი რწმენა.
- 7 ვინაიდან რწმენის გამო გამოეცხადა ქრისტე ჩვენს მამებს, მას შემდეგ, რაც იგი მკვდრეთით აღდგა; და არ ეცხადებოდა მათ, სანამ არ იწამეს იგი; ამიტომ, აუცილებელია, რომ ზოგიერთს რწმენა ჰქონდეს, ვინაიდან იგი არ გამოეცხადა ქვეყანას.
- 8 მაგრამ ადამიანების რწმენის წყალობით იგი გამოეცხადა ქვეყანას და განადიდა მამის სახელი და მოამზადა გზა, რომ სხვებმაც შეძლონ ზეციური ძღვენის მიღება, რათა ჰქონდეთ იმედი იმისა, რაც არ უნახავთ.

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

- 9 ამიტომ, თქვენც ასევე შეგიძლიათ გქონდეთ იმედი და იყოთ ძღვენის მიმღებნი, ოღონდაც გქონდეთ რწმენა.
- 10 აჰა, ძველად ადამიანები მოწოდებულნი იყვნენ რწმენის მეშვეობით, ღმერთის წმინდა წესის შესაბამისად.
- 11 ამიტომ, რწმენის მეშვეობით იქნა მოცემული მოსეს რჯული. მაგრამ თავისი ძის ძღვენის მეშვეობით ღმერთმა მოამზადა უკეთესი გზა; და ის აღსრულდა რწმენით.
- 12 ვინაიდან, რომ არ ყოფილიყო რწმენა ადამიანთა შვილებს შორის, ღმერთი ვერ მოახდენდა ვერცერთ სასწაულს მათში; ამიტომ, იგი არ გამოეცხადა მათ, სანამ არ იწამეს იგი.
- 13 აჰა, ეს იყო ალმასა და ამულეკის რწმენა, რამაც გამოიწვია საპყრობილის მიწაზე დაცემა.
- 14 აჰა, ეს იყო ნეფისა და ლეხის რწმენა, რის გამოც ცვლილება მოხდა ლამანიელებში, ისეთი, რომ მოინათლნენ ცეცხლითა და სულიწმინდით.
- 15 აჰა, ეს იყო ამონისა და მისი ძმების რწმენა, რომელმაც მოახდინა ასეთი დიდი სასწაული ლამანიელთა შორის.
- 16 დიახ, და ყველამ, ვინც სასწაულები მოახდინა – რწმენის მეშვეობით მოახდინა ისინი, მათაც, რომლებიც იყვნენ ქრისტემდე და ასევე რომლებიც იყვნენ შემდეგ.
- 17 და ეს რწმენის გამო სამმა მოწაფემ მიიღო დაპირება, რომ ისინი არ იგემებენ სიკვდილს; და ვერ მიიღეს ეს დაპირება, სანამ არ იწამეს.
- 18 და არავის მოუხდენია სასწაული, სანამ არ იწამეს, ამიტომ მათ ჯერ იწამეს ძე ღვთისა.
- 19 და იყვნენ მრავალნი, რომელთა რწმენა იყო იმდენად ძლიერი ქრისტეს მოსვლამდეც, რომ შეუძლებელი იყო საბურველს მიღმა მათი შეკავება და ჭეშმარიტად იხილეს საკუთარი თვალით ის, რაც იხილეს რწმენის თვალით და გაიხარეს.

Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.

Wherefore, by faith was the law of Moses given. But in the gift of his Son hath God prepared a more excellent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.

For if there be no faith among the children of men God can do no miracle among them; wherefore, he showed not himself until after their faith.

Behold, it was the faith of Alma and Amulek that caused the prison to tumble to the earth.

Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that wrought the change upon the Lamanites, that they were baptized with fire and with the Holy Ghost.

Behold, it was the faith of Ammon and his brethren which wrought so great a miracle among the Lamanites.

Yea, and even all they who wrought miracles wrought them by faith, even those who were before Christ and also those who were after.

And it was by faith that the three disciples obtained a promise that they should not taste of death; and they obtained not the promise until after their faith.

And neither at any time hath any wrought miracles until after their faith; wherefore they first believed in the Son of God.

And there were many whose faith was so exceedingly strong, even before Christ came, who could not be kept from within the veil, but truly saw with their eyes the things which they had beheld with an eye of faith, and they were glad.

- 20 და აჰა, ამ ჩანაწერში ჩვენ ვიხილეთ, რომ ერთ-ერთი მათგანი იყო იარედის ძმა; ვინაიდან იმდენად დიდი იყო მისი ღმერთში რწმენა, რომ როდესაც ღმერთმა თითი გაიწოდა, მან ვერ შეძლო მისი დაფარვა იარედის ძმის თვალთახედვიდან, თავისი სიტყვის გამო, რომელიც უთხრა და რომელიც მან მიიღო რწმენით.
- 21 და მას შემდეგ, რაც იარედის ძმამ იხილა უფლის თითი იმ დაპირების შესაბამისად, რომელიც იარედის ძმამ მიიღო რწმენით, უფალს აღარ შეეძლო მის თვალთაგან რაიმეს დაფარვა; ამიტომ, დაანახა მას ყველაფერი, ვინაიდან ვეღარ შეაკავებდა საბურველს მიღმა.
- 22 და რწმენის გამო მიიღეს ჩემმა მამებმა დაპირება, რომ ყოველივე ეს მივიდოდა მათ ძმებთან წარმართთა მეშვეობით; ამიტომაც მიბრძანა უფალმა, დიახ, თავად იესო ქრისტემ.
- 23 და მას ვუთხარი: უფალო, წარმართები დასცინებენ ამას ჩვენი დამწერლობის სისუსტის გამო; ვინაიდან, უფალო, შენ შეგვქმენი ძლიერნი რწმენით მეტყველებაში, მაგრამ არა დამწერლობაში, ვინაიდან შეგვქმენი ისეთნი, რომ მთელ ხალხს შეეძლო მრავლის თქმა სულიწმინდით, რომელიც შენ მას უბოძე;
- 24 და შეგვქმენი ისე, რომ შეგვიძლია დავწეროთ მხოლოდ მცირედი ჩვენი ხელის მოუქნელობის გამო. აჰა, არ შეგვქმენი ძლიერნი წერაში იარედის ძმის მსგავსად, ვინაიდან უბოძე მას ის, რომ მისი ჩანაწერები ყოფილიყო ძლევა მოსილი, ისეთი, როგორიც ხარ შენ და აიძულონ ადამიანები, წაიკითხონ ისინი.
- 25 შენ ასევე გახადე ჩვენი სიტყვები ძლევა მოსილი და დიადი ისე, რომ არ შეგვიძლია მათი დაწერა; ამიტომ, როდესაც ვწერთ, ჩვენ ვხედავთ ჩვენს სისუსტეს და ვბორძიკობთ ჩვენი სიტყვების დალაგებისას; და ვშიშობ, წარმართებმა არ დასცინონ ჩვენს სიტყვებს.
- 26 და როდესაც ეს ვთქვი, უფალმა მომმართა სიტყვებით: უგუნურნი დასცინიან, მაგრამ ისინი იგლოვებენ; და ჩემი მაღლი საკმარისია თვინიერთათვის, რათა ვერ ისარგებლონ თქვენი სისუსტით;

And behold, we have seen in this record that one of these was the brother of Jared; for so great was his faith in God, that when God put forth his finger he could not hide it from the sight of the brother of Jared, because of his word which he had spoken unto him, which word he had obtained by faith.

And after the brother of Jared had beheld the finger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; wherefore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.

And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

- 27 და თუ ადამიანები ჩემთან მოვლენ, მე მათ დავანახებ თავიანთ სისუსტეს. მე ვუბოძებ ადამიანს სისუსტეს, რათა იყოს თავმდაბალი; და ჩემი მადლი საკმარისია ყველა ადამიანისთვის, რომელიც ჩემ წინაშე თავს დაიმდაბლებს; ვინაიდან თუ ჩემ წინაშე თავს დაიმდაბლებენ და ექნებათ ჩემში რწმენა, მაშინ სისუსტეს მათთვის სიძლიერედ ვაქცევ.
- 28 აჰა, მე დავანახებ წარმართებს თავიანთ სისუსტეს და დავანახებ, რომ რწმენას, იმედს და გულმონწყალებას მოჰყავს ჩემთან – ყოველი სამართლიანობის წყაროსთან.
- 29 და მე, მორონიმ, მოვისმინე რა ეს სიტყვები, დავმშვიდდი და ვთქვი: უფალო, აღსრულდეს შენი სამართალი, ვინაიდან ვიცი, რომ შენ მიაგებ ადამიანთა შვილებს თავიანთი რწმენისამებრ;
- 30 ვინაიდან იარედის ძმამ უთხრა მთა ზერინს: დაიდარი, – და იგი დაიდრა. და რომ არ ჰქონოდა რწმენა, იგი არ დაიდვრებოდა; ამიტომ, შენ მოქმედებ მას შემდეგ, რაც ადამიანი იწამებს.
- 31 ვინაიდან, ამგვარად გამოეცხადე საკუთარ მოწაფეებს; რადგან მას შემდეგ, რაც მათ გამოიჩინეს რწმენა და ლაპარაკობდნენ შენი სახელით, მათ გამოეცხადე შენ, დიადი ძალით.
- 32 და ასევე მახსოვს, თქვი, რომ ადამიანისთვის მოამზადე საცხოვრებელი, დიას, შენი მამის სავანეთა შორის, რის გამოც ადამიანს შეიძლება ჰქონდეს უფრო დიდი იმედი; ამიტომ, ადამიანს უნდა ჰქონდეს იმედი, თორემ ვერ მიიღებს მემკვიდრეობას იმ ადგილში, რომელიც შენ მისთვის მოამზადე.
- 33 და კიდევ მახსოვს, შენ თქვი, რომ შეგიყვარდა ქვეყანა ისე, რომ სიცოცხლე შესწირე ამა ქვეყნისთვის, რათა კვლავ დაიბრუნო იგი ადამიანთა შვილებისთვის ადგილის მოსამზადებლად.
- 34 და ახლა ვიცი: სიყვარული, რომელსაც განიცდი ადამიანთა შვილების მიმართ, არის გულმონწყალება; ამიტომ, თუ ადამიანებს არ ექნებათ მოწყალება, ისინი ვერ დაიმკვიდრებენ იმ ადგილს, რომელიც მოამზადე შენი მამის სავანებში.

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;

For the brother of Jared said unto the mountain Zerem, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.

And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.

And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

35 ამიტომ, შენი ნათქვამიდან ვიცი, რომ, თუ წარმართებს არ ექნებათ გულმოწყალება ჩვენი სისუსტისადმი, შენ მათ გამოცდი და წაართმევ ტალანტს, დიახ, ტალანტს, რომელიც მიიღეს და უბოძებ მათ, ვისაც უფრო უხვად ექნება.

36 და იყო ასე, რომ უფლისადმი ვილოცე, რათა წარმართებს უბოძოს მადლი, ჰქონოდათ გულმოწყალება.

37 და იყო ასე, რომ უფალმა მითხრა: თუ მათ არ აქვთ გულმოწყალება, ეს შენ არ გეხება, შენ ერთგული იყავი; ამიტომ, სამოსელი შენი განიწმინდება. და ვინაიდან საკუთარი სისუსტე იხილე, შენ განმტკიცდები იმდენად, რომ მამაჩემის სავანეში, ჩემ მიერ მომზადებულ ადგილზე დაჯდები.

38 და ახლა, მე, მორონი, ვემშვიდობები წარმართებს, დიახ, ასევე ჩემს ძმებს, რომლებიც მიყვარს, ქრისტეს სამსჯავროს წინაშე შეხვედრამდე, სადაც ყველა ადამიანი გაიგებს, რომ ჩემი სამოსელი არ არის გასვრილი თქვენი სისხლით.

39 და მაშინ გაიგებთ, რომ ვნახე იესო, რომ იგი მელაპარაკა პირისპირ და ყოველივე ამის შესახებ მელაპარაკებოდა აშკარა თავმდაბლობით, როგორც ერთი ადამიანი ელაპარაკება მეორეს, ჩემს მშობლიურ ენაზე;

40 და ჩავიწერე მხოლოდ მცირეოდენი, წერაში ჩემი სისუსტის გამო.

41 და ახლა მსურს, მოგიწოდოთ, ეძიოთ ის იესო, რომელზეც წერდნენ წინასწარმეტყველები და მოციქულები, რათა მადლი მამა ღმერთისა, ასევე უფალი იესო ქრისტესი და სულიწმინდის, რომელიც მათზე მოწმობს, მარად იყოს თქვენში. ამინ.

Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

And then shall ye know that I have seen Jesus, and that he hath talked with me face to face, and that he told me in plain humility, even as a man telleth another in mine own language, concerning these things;

And only a few have I written, because of my weakness in writing.

And now, I would commend you to seek this Jesus of whom the prophets and apostles have written, that the grace of God the Father, and also the Lord Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth record of them, may be and abide in you forever. Amen.

ეფერი 13

- 1 და ახლა მე, მორონი, ვასრულებ ჩემს ჩანაწერებს, იმ ხალხის განადგურების შესახებ, რომელზეც ვწერდი.
- 2 ვინაიდან აჰა, მათ უარყვეს ეფერის ყველა სიტყვა; ვინაიდან მან ჭეშმარიტად უთხრა მათ ყოველივე ამის შესახებ, ადამიანის დასაბამიდან; და მას შემდეგ, რაც წყლებმა ამ მიწის პირიდან უკან დაიხია, იგი რჩეულ მიწად იქცა ყველა სხვა მიწათა შორის, უფლის მიერ რჩეულ მიწად; ამიტომ, უფალს სურს, რომ მას ემსახუროს ყოველი ადამიანი, რომელიც ამ მიწის პირზე იმყოფება;
- 3 და რომ ეს იყოს ადგილი ახალი იერუსალიმისა, რომელიც გადმოვა ზეციდან და წმინდა სამლოცველო უფლისა.
- 4 აჰა, ეფერმა იხილა ქრისტეს დღეები და მან ილაპარაკა ამ მიწაზე ახალი იერუსალიმის შესახებ.
- 5 და მან ასევე ილაპარაკა ისრაელის სახლის და იერუსალიმის შესახებ, საიდანაც მოვა ლეხი, რომ მას შემდეგ, რაც იგი განადგურდება, იგი კვლავ აშენდება – უფლის წმინდა ქალაქი; ამიტომ, ვერ გახდებოდა ახალი იერუსალიმი, ვინაიდან იგი არსებობდა ძველად, მაგრამ იგი თავიდან აშენდება და იქცევა უფლის წმინდა ქალაქად; და იგი აშენდება ისრაელის სახლისთვის –
- 6 და ახალი იერუსალიმი უნდა აშენდეს ამ მიწაზე, არსებული ნიმუშის მიხედვით, იოსების შთამომავლების ნარჩენისთვის.
- 7 ვინაიდან, როგორც იოსებმა მოიყვანა თავისი მამა ეგვიპტეს მიწაზე, ისე გარდაიცვალა იგი იქ; ასე რომ, უფალმა იოსების შთამომავლების ნარჩენი გამოიყვანა იერუსალიმის მიწიდან, რათა ყოფილიყო მოწყალე იოსების შთამომავლებზე, რათა იგი არ დაღუპულიყო ისევე, როგორც იგი მოწყალე იყო იოსების მამისადმი, რათა იგი არ დაღუპულიყო.
- 8 ამიტომ, იოსების სახლის ნარჩენი აღშენდება ამ მიწაზე და ეს იქნება მათი მემკვიდრეობის მიწა; და ისინი ააგებენ უფლისთვის წმინდა ქალაქს, ძველი იერუსალიმის მაგვარს; და მათ ვეღარ შემუსრავენ, სანამ არ მოვა დასასრული, როდესაც დედამიწა გადავა.

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come— after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

9 და იქნება იქ ახალი ზეცა და ახალი დედამიწა; და ისინი იქნებიან ძველის მაგვარი, მხოლოდ ძველი იქნება გარდაცვლილი და ყველაფერი იქნება ახალი.

10 და მაშინ მოვა ახალი იერუსალიმი; და კურთხეულნი არიან იქ მცხოვრებნი, ვინაიდან არიან ისინი, რომელთა სამოსი გათეთრდა კრავის სისხლით; და ისინი არიან, რომლებიც ითვლებიან იოსების შთამომავალთა ნარჩენს შორის, რომლებიც ისრაელის სახლს მიეკუთვნებოდნენ.

11 და შემდეგ, ასევე მოდის ძველი იერუსალიმი; და კურთხეულნი არიან მისი მცხოვრებნი, ვინაიდან კრავის სისხლით არიან განწმენდილნი; და ისინი არიან, რომლებიც იყვნენ გაფანტულნი და დედამიწის ოთხივე კიდიდან და ჩრდილოეთ ქვეყნებიდან შეკრებილნი; და არიან მონაწილენი აღთქმის შესრულებისა, რომელიც ღმერთმა დადო მათ მამასთან, აბრაამთან.

12 და როდესაც ყოველივე ეს მოხდება, აღსრულდება წმინდა წერილი, რომელიც ამბობს, რომ არიან ისინი, რომლებიც იყვნენ პირველნი, რომლებიც იქნებიან ბოლონი; და არიან ისინი, რომლებიც იყვნენ ბოლონი, რომელნიც გახდებიან პირველნი.

13 და ვაპირებდი მეტის დაწერას, მაგრამ ამეკრძალა; ხოლო დიადი და საოცარი იყო ეფერის წინასწარმეტყველებანი, მაგრამ არაფრად აგდებდნენ მას და გააძევეს; და დღისით კლდის გამოქვაბულში აფარებდა თავს და გამოდიოდა ღამე და უცქერდა ყოველივე იმას, რაც ხალხს თავზე დაატყდებოდა.

14 და როდესაც ცხოვრობდა კლდის გამოქვაბულში, მან შეადგინა ამ ჩანაწერის დანარჩენი ნაწილი, უყურებდა რა ღამით განადგურებას, რომელიც ხალხს თავს ატყდებოდა.

15 და იყო ასე, რომ იმავე წელს, როდესაც იგი ხალხისგან გააძევეს, იქ დაიწყო დიდი ომი ხალხს შორის, ვინაიდან იყვნენ ბევრნი, რომლებიც აჯანყდნენ და იყვნენ რა ძლევამოსილი ხალხი, სურდათ კორიანტუმრის განადგურება თავიანთი საიდუმლო ბოროტი გეგმებით, რომლებზეც უკვე ითქვა.

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

- 16 და ახლა, კორიანტუმრს თავად შესწავლილი ჰქონდა ომის ყველანაირი ხელოვნება და ყველა ამქვეყნიური მზაკვრობა, ამიტომ, შეებრძოლა მათ, რომლებსაც სურდათ მისი განადგურება.
- 17 მაგრამ მან არ მოინანია, არც მისმა მიმზიდველმა ვაჟიშვილებმა და ქალიშვილებმა; არც კოჰორის მიმზიდველმა ვაჟიშვილებმა და ქალიშვილებმა; არც კორიჰორის მიმზიდველმა ვაჟიშვილებმა და ქალიშვილებმა; და ბოლოს, არ იყო იმ მიწის პირზე არცერთი მიმზიდველი ვაჟიშვილი და ქალიშვილი, რომელმაც მოინანია საკუთარი ცოდვები.
- 18 ამიტომ, იყო ასე, რომ პირველ წელს, როდესაც ეფერი ცხოვრობდა კლდის გამოქვაბულში, იქ იყო მრავალი ადამიანი, რომელიც საიდუმლო შეთქმულებების მახვილით დახოცეს, იბრძოდნენ რა კორიანტუმრის წინააღმდეგ, რომ სამეფოს დაუფლებოდნენ.
- 19 და იყო ასე: კორიანტუმრის შვილები ბევრს იბრძოდნენ და ღვრიდნენ ბევრ სისხლს.
- 20 და მეორე წელს ეფერამდე მოვიდა უფლის სიტყვა, რომ წასულიყო და კორიანტუმრისთვის ეწინასწარმეტყველა, რომ თუ იგი და მისი მთელი ოჯახი მოინანიებდა, უფალი მას თავის სამეფოს მისცემდა და ხალხს დაინდობდა –
- 21 თუ არა და განადგურდებოდნენ ისინი და მთელი მისი ოჯახი, მის გარდა და იგი იცოცხლებდა მხოლოდ იმიტომ, რომ ეხილა წინასწარმეტყველებების აღსრულება, რომ ამ მიწას მემკვიდრეობით მიიღებდა სხვა ხალხი; და ისინი დაასაფლავებდნენ კორიანტუმრს; და ყოველი სული განადგურდებოდა, კორიანტუმრის გარდა.
- 22 და იყო ასე, რომ კორიანტუმრმა არ მოინანია, არც მისმა ოჯახმა, არც ხალხმა; და ომი არ შეწყდა და სურდათ ეფერის მოკვლა, ხოლო იგი გაიქცა მათგან და კვლავ კლდის გამოქვაბულს შეაფარა თავი.
- 23 და იყო ასე, რომ შარედი აჯანყდა და ასევე შეებრძოლა კორიანტუმრს; და დაამარცხა ისე, რომ იგი მესამე წელს დაატყვევა.

And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

24 და მეოთხე წელს კორიანტუმრის შვილებმა დაამარცხეს შარედი და მამას კვლავ დაუბრუნეს სამეფო.

25 და ახლა მთელი მიწის პირზე ომი დაიწყო, ყოველი ადამიანი საკუთარი დაჯგუფებით იბრძოდა იმისთვის, რაც თავად სურდა.

26 და იყვნენ მძარცველები და ბოლოს, მთელი მიწის პირზე მყოფი ყველანაირი სიბოროტე.

27 და იყო ასე, რომ კორიანტუმრი ძალზედ განრისხდა შარედზე და მის წინააღმდეგ საბრძოლველად წავიდა საკუთარი ჯარებით; და შეეჯახნენ ერთმანეთს დიდი მრისხანებით; და ისინი გილგალის ველზე შეეჯახნენ და ბრძოლა ძალზედ გამწვავდა.

28 და იყო ასე: შარედი იბრძოდა მის წინააღმდეგ სამი დღის განმავლობაში. და იყო ასე, რომ კორიანტუმრმა იგი დაამარცხა და უკან სდია იქამდე, სანამ ჰეშლონის ვაკეებამდე არ მივიდა.

29 და იყო ასე, რომ შარედი მას კვლავ შეებრძოლა ვაკეებზე; და აჰა, მან დაამარცხა კორიანტუმრი და კვლავ უკუაგდო იგი გილგალის ველზე.

30 და კორიანტუმრი კვლავ შეებრძოლა შარედს გილგალის ველზე, სადაც მან დაამარცხა შარედი და მოკლა იგი.

31 ხოლო შარედმა კორიანტუმრი ბარძაყში დაჭრა, ამგვარად, მას ორი წლის განმავლობაში აღარ შეეძლო კვლავ საბრძოლველად წასვლა იმ დროს, როდესაც იმ მიწის პირზე მთელი ხალხი სისხლს ღვრიდა და არავინ იყო იქ, რომ ისინი შეეჩერებინა.

And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.

And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.

And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.

And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.

And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

ეფერი 14

- 1 და ახლა, იქ მთელ მიწაზე დიდმა წყევლამ იწყო გავრცელება ხალხის ურჯულოების გამო, ისეთმა, რომ თუ ადამიანი თავის იარაღს ან ხმალს დადებდა თაროზე ან ადგილზე, სადაც მას ინახავდა, აჰა, მომდევნო დღეს მას ვეღარ იპოვიდა, ესოდენ დიდი იყო წყევლა იმ მიწაზე.
- 2 ამიტომ, ყოველი ადამიანი საკუთარი ხელებით ჩაჭიდებული იყო იმაზე, რაც მას ეკუთვნოდა და არ სურდა არც სესხება და არც გასესხება; და ყოველ ადამიანს მარჯვენა ხელი ედო საკუთარი მახვილის ტარზე, რათა დაეცვა საკუთარი ქონება, სიცოცხლე და თავისი ცოლისა და შვილების სიცოცხლე.
- 3 და ახლა, შარედის სიკვდილიდან ორი წლის შემდეგ, აჰა, გამოჩნდა შარედის ძმა და შეებრძოლა კორიანტუმრს და დაამარცხა კორიანტუმრმა ამ ბრძოლაში და სდია მას აკიშის უდაბნომდე.
- 4 და იყო ასე, რომ შარედის ძმა შეებრძოლა მას აკიშის უდაბნოში; და ბრძოლა ძალზედ გამწვავდა და მრავალი ათასი დაეცა მახვილით განგმირული.
- 5 და იყო ასე, რომ კორიანტუმრმა უდაბნოში ალყა შემოარტყა; და შარედის ძმა გამოვიდა უდაბნოდან ღამით და დახოცა კორიანტუმრის ჯარის ნაწილი, როდესაც ისინი ნასვამები იყვნენ.
- 6 და იგი მივიდა მორონის მიწაზე და კორიანტუმრის ტახტზე დაჯდა.
- 7 და იყო ასე, რომ კორიანტუმრი უდაბნოში იმყოფებოდა საკუთარ ჯართან ერთად ორი წლის განმავლობაში, რა დროშიც მიიღო დიდი ძალები თავისი ჯარისთვის.
- 8 ახლა, შარედის ძმამ, რომლის სახელი იყო გილეადი, საიდუმლო შეთქმულებებით, ასევე მიიღო თავისი ჯარისთვის დიდი ძალები.
- 9 და იყო ასე, რომ მისმა მღვდელმთავარმა იგი მოკლა, როდესაც საკუთარ ტახტზე იჯდა.
- 10 და იყო ასე, რომ ერთმა ვინმემ, საიდუმლო შეთქმულებებიდან, მოკლა იგი საიდუმლო გასასვლელში და სამეფო თვითონ მიიღო; და მისი სახელი იყო ლიბი; და ლიბი იყო დიდი აღნაგობის კაცი, მთელ იმ ხალხში ნებისმიერ კაცზე დიდი.

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

11 და იყო ასე, რომ ლიბის მმართველობის პირველ წელს კორიანტუმრი მოვიდა მორონის მიწაზე და ლიბს შეებრძოლა.

12 და იყო ასე: როდესაც იგი ლიბს ებრძოდა, ლიბმა ხელში დაჰკრა ისე, რომ იგი დაიჭრა; ამისდა მიუხედავად, კორიანტუმრის ჯარი წინ, ლიბისკენ მიიწევდა, ისე, რომ იგი ზღვის სანაპიროს საზღვრებისკენ გაიქცა.

13 და იყო ასე, რომ კორიანტუმრი გამოედევნა მას; და ლიბი მას ზღვის სანაპიროზე შეებრძოლა.

14 და იყო ასე, რომ ლიბმა დაამარცხა კორიანტუმრის ჯარი, ასე რომ ისინი კვლავ გაიქცნენ აკიშის უდაბნოში.

15 და იყო ასე, რომ ლიბმა მას სდია, სანამ არ მივიდა აგოშის ვაკეებთან. და კორიანტუმრმა, როდესაც ლიბს გაურბოდა, თან წაიყვანა მთელი ხალხი მიწის იმ ნაწილში, საითაც გარბოდა.

16 და როდესაც აგოშის ვაკეებს მიაღწია, იგი ლიბს შეებრძოლა და დაჰკრა ისე, რომ იგი მოკვდა; ამისდა მიუხედავად, ლიბის ძმა გამოვიდა მის ნაცვლად კორიანტუმრის წინააღმდეგ და ბრძოლა ძალზედ გამწვავდა, რომლის დროსაც კორიანტუმრი კვლავ გაიქცა ლიბის ძმის ჯარისგან.

17 ახლა, ლიბის ძმას სახელად ერქვა შიზი. და იყო ასე, რომ შიზი უკან მისდევდა კორიანტუმრს და მან დაამხო მრავალი ქალაქი, ხოცავდა ქალებსა და ბავშვებს და წვავდა ქალაქებს.

18 და შიში გავრცელდა მთელ იმ მიწაზე შიზის მიმართ; დიახ, ღალადი ისმოდა მთელ იმ მიწაზე – ვინ აღუდგება შიზის ჯარს? აჰა, იგი თავის წინ აღგვის ყველაფერს მიწიდან.

19 და იყო ასე, რომ მთელ იმ მიწაზე ხალხმა დაიწყო ჯარებად დარაზმვა.

20 და ისინი გაიყვნენ; ნაწილი გაიქცა შიზის ჯარში და ნაწილი გაიქცა კორიანტუმრის ჯარში.

21 და ისეთი დიდი და ხანგრძლივი იყო ომი და იმდენად ხანგრძლივი იყო სისხლისღვრისა და ხოცვა-ჟლეტის სურათი, რომ მთელი მიწის პირი მოფენილი იყო დახოცილთა გვამებით.

And it came to pass that in the first year of Lib, Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave battle unto Lib.

And it came to pass that he fought with Lib, in which Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless, the army of Coriantumr did press forward upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.

And it came to pass that Coriantumr pursued him; and Lib gave battle unto him upon the seashore.

And it came to pass that Lib did smite the army of Coriantumr, that they fled again to the wilderness of Akish.

And it came to pass that Lib did pursue him until he came to the plains of Agosh. And Coriantumr had taken all the people with him as he fled before Lib in that quarter of the land whither he fled.

And when he had come to the plains of Agosh he gave battle unto Lib, and he smote upon him until he died; nevertheless, the brother of Lib did come against Coriantumr in the stead thereof, and the battle became exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again before the army of the brother of Lib.

Now the name of the brother of Lib was called Shiz. And it came to pass that Shiz pursued after Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he did slay both women and children, and he did burn the cities.

And there went a fear of Shiz throughout all the land; yea, a cry went forth throughout the land— Who can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth the earth before him!

And it came to pass that the people began to flock together in armies, throughout all the face of the land.

And they were divided; and a part of them fled to the army of Shiz, and a part of them fled to the army of Coriantumr.

And so great and lasting had been the war, and so long had been the scene of bloodshed and carnage, that the whole face of the land was covered with the bodies of the dead.

- 22 იმდენად სწრაფი და ნაჩქარევი იყო ომი, რომ აღარავინ დარჩა მოკლულთა დასამარხად და ისინი მიდიოდნენ სისხლისღვრიდან სისხლისღვრამდე, ტოვებდნენ რა მიწის პირზე მიმოფანტულ გვამებს – კაცების, ქალებისა და ბავშვების, რათა მატლების ნადავლად ქცეულიყვნენ.
- 23 და მათგან წამოსული სუნი გავრცელდა მთელი მიწის პირზე, მთელი იმ მიწის პირზეც კი; ამიტომ, ხალხი შეწუხდა მათგან წამოსული სუნით დღისითა და ღამით.
- 24 ამისდა მიუხედავად, შიზმა არ შეწყვიტა კორიანტუმრის დევნა; ვინაიდან დაიფიცა, რომ შურს იძიებდა კორიანტუმრზე საკუთარი ძმის სისხლისათვის, რომელიც მოკლეს და უფლის სიტყვის თანახმად, რომელიც ეფერთან მოვიდა, კორიანტუმრი მახვილისგან არ დაეცემოდა.
- 25 და ამგვარად ვხედავთ, რომ უფალი მათ მოევლინა მთელი თავისი რისხვით და მათმა სიბოროტემ და სისაძაგლემ მოამზადა გზა მათი მარადიული განადგურებისთვის.
- 26 და იყო ასე, რომ შიზი მისდევდა კორიანტუმრს აღმოსავლეთისკენ, ზღვის სანაპიროს საზღვრებამდეც და იქ იგი ებრძოდა შიზს სამი დღის განმავლობაში.
- 27 და იმდენად დიდი იყო შიზის ჯარებს შორის განადგურება, რომ ხალხს შეეშინდა და ბურგი აქცია კორიანტუმრის ჯარს; და გაიქცნენ კორიანტუმრის მიწისკენ და მოერეკებოდნენ წინ მცხოვრებს, ყველას, ვისაც არ სურდა მათთან შეერთება.
- 28 და მათ კარვები გაშალეს კორიანტუმრის ველზე და კორიანტუმრმა გაშალა კარვები შურის ველზე. ახლა, შურის ველი მდებარეობდა კომნორის გორაკთან ახლოს; ამიტომ, კორიანტუმრმა ერთად შეკრიბა თავისი ჯარები კომნორის გორაკზე და დაჰყვირა საყვირით შიზის ჯარებს, რათა ისინი ბრძოლაში გამოეწვია.
- 29 და იყო ასე, რომ ისინი წინ წამოვიდნენ, მაგრამ კვლავ უკუაგდებულ იქნენ; და წამოვიდნენ წინ მეორეჯერ და კვლავ უკუაგდეს. და იყო ასე, რომ ისინი კვლავ წინ წამოვიდნენ მესამეჯერ და ბრძოლა ძალზედ გამწვავდა.

And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewed upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.

And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.

30 და იყო ასე, რომ შიზმა შემუსრა კორიანტუმრი ისე, რომ მიაყენა მრავალი ღრმა ჭრილობა; და კორიანტუმრმა, დაკარგა რა სისხლი, გონება დაკარგა; და იგი ისე, როგორც მკვდარი გაიყვანეს.

31 ახლა, დანაკარგი ორივე მხრიდან კაცების, ქალებისა და ბავშვების იმდენად დიდი იყო, რომ შიზმა ბრძანა, აღარ გამოდევენებოდნენ კორიანტუმრის ჯარებს; ამიტომ, ისინი თავიანთ ბანაკს დაუბრუნდნენ.

And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.

Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

ეფერი 15

- 1 და იყო ასე, რომ როდესაც კორიანტუმრი თავისი ჭრილობებისგან განიკურნა, მან დაიწყო იმ სიტყვების გახსენება, რომლებიც მას ეფერმა უთხრა.
- 2 მან იხილა, რომ მისი ხალხისგან უკვე ორი მილიონი ადამიანი დაიხოცა მახვილისგან და დამწუხრდა გულში; დიახ, დაიხოცა ორი მილიონი ძლიერი ადამიანი, ცოლებითა და შვილებით.
- 3 და დაიწყო იმ სიბოროტის მონანიება, რაც მან ჩაიდინა; დაიწყო გახსენება იმ სიტყვების, რომლებიც ყველა წინასწარმეტყველის პირით ითქვა და იხილა, რომ აქამდე ყველაფერი აღსრულდა, ყოველი იოტი; და გლოვობდა მისი სული და ნუგეშზე უარს ამბობდა.
- 4 და იყო ასე, რომ მან შიზს წერილი მისწერა, სურდა რა მისგან, დაენდო ხალხი და სამეფო დაეთმო ხალხის სიცოცხლის გამო.
- 5 და იყო ასე, რომ შიზმა, მიიღო რა მისი წერილი, კორიანტუმრს მისწერა, რომ თუ იგი დანებდებოდა, რათა მას საკუთარი მახვილით მოეკლა იგი, მაშინ დაინდობდა ხალხის სიცოცხლეს.
- 6 და იყო ასე, რომ ხალხმა არ მოინანია საკუთარი ურჯულოება; და კორიანტუმრის ხალხში გაღვივდა წყრომა შიზის ხალხის მიმართ; და შიზის ხალხში გაღვივდა წყრომა კორიანტუმრის ხალხის მიმართ; ამიტომ, შიზის ხალხი შეებრძოლა კორიანტუმრის ხალხს.
- 7 და როდესაც კორიანტუმრმა იხილა, რომ მარცხდებოდა, იგი კვლავ გაიქცა შიზის ხალხისგან.
- 8 და იყო ასე, რომ იგი მივიდა რიპლიანკუმის წყლებთან, რაც ითარგმნება როგორც ფართე ან ყველაზე უშველებელი; ამიტომ, როდესაც მათ მიაღწიეს ამ წყლებს, გაშალეს კარვები; და ასევე შიზმა გაშალა კარვები მათ შორიახლოს; და ამიტომ, მომდევნო დღეს მათ დაიწყეს ბრძოლა.
- 9 და იყო ასე, რომ ძალზედ მწვავე ბრძოლაში შეეტაკნენ ერთმანეთს, რომელშიც კორიანტუმრი კვლავ დაიჭრა და სისხლის დაკარგვის გამო დაუძლურდა.

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

- 10 და იყო ასე, რომ კორიანტუმრის ჯარებმა შეუტეს შიზის ჯარებს და დაამარცხეს ისინი, ისე რომ აიძულეს, გაქცეულიყვნენ მათგან; და ისინი გაიქცნენ სამხრეთით და კარვები გაშალეს ადგილზე, რომელსაც ოგათი ეწოდებოდა.
- 11 და იყო ასე, რომ კორიანტუმრის ჯარმა კარვები გაშალა რამას გორაკზე; და ეს იყო ის გორაკი, სადაც მამაჩემმა, მორმონმა, უფლისთვის ჩანაწერები დამალა, რომლებიც იყო წმინდა.
- 12 და იყო ასე: მათ მთელი ხალხი შეკრიბეს, ვინც გადარჩა მთელ მიწაზე, გარდა ეფერისა.
- 13 და იყო ასე, რომ ეფერმა იხილა ხალხის ყველა ქმედება; და მან იხილა, რომ ხალხი, რომელიც იყო კორიანტუმრის მხარეს, კორიანტუმრის ჯართან ერთად შეიკრიბა; და ხალხი, რომელიც იყო შიზის მხარეს, შიზის ჯართან ერთად შეიკრიბა.
- 14 ასე რომ, ისინი ოთხი წლის განმავლობაში კრიბავდნენ ხალხს, რათა ყველა წაეყვანათ, ვინც იმყოფებოდა იმ მიწის პირზე და მიეღოთ მთელი ძალა, რომლის მიღებაც შეეძლოთ.
- 15 და იყო ასე, რომ როდესაც ისინი შეიკრიბნენ, ყოველი იმ ჯარში, რომელშიც თავად სურდა, ცოლებითა და შვილებით – კაცი, ქალი და ბავშვი საომარი იარაღით შეიარაღებული იყო, ჰქონდათ ფარები, სამკერდულები და ჩაჩქანები და იყვნენ რა საომარი წესით შემოსილნი, ისინი ერთმანეთის წინააღმდეგ გაემართნენ საბრძოლველად; და მთელი დღე იბრძოლეს და ვერავინ ვერ გაიმარჯვა.
- 16 და იყო ასე, რომ როდესაც დაღამდა, ისინი იყვნენ დაქანცულნი და თავიანთ ბანაკებს დაუბრუნდნენ; და მას შემდეგ, რაც ბანაკებს დაუბრუნდნენ, მათ კვნესა და გოდება დაიწყეს, თავიანთი ხალხისგან დახოცილთა დანაკარგის გამო; და იმდენად დიდი იყო მათი ტირილი, კვნესა და გოდება, რომ ცა შეძრეს.
- 17 და იყო ასე, რომ მომდევნო დღეს კვლავ წავიდნენ საბრძოლველად და დიდი და საშინელი იყო ის დღე; ამისდა მიუხედავად, ვერავინ ვერ გაიმარჯვა; და როდესაც კვლავ დაღამდა, მათ ცა შეძრეს ტირილით, კვნესითა და გოდებით, თავიანთი ხალხისგან დახოცილთა დანაკარგის გამო.

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and headplates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

- 18 და იყო ასე, რომ კორიანტუმრმა კვლავ მისწერა წერილი შიზს, სურდა რა, იგი აღარ წამოსულიყო საომრად, მაგრამ სამეფო აეღო და დაენდო ხალხის სიცოცხლე.
- 19 მაგრამ, აჰა, უფლის სული აღარ მოქმედებდა მათზე და სატანას ჰქონდა მთელი ძალაუფლება ხალხის გულებზე; ვინაიდან საკუთარ გულქვაობასა და გონების სიბრმავეს იყვნენ მიცემულნი, რათა განადგურებულიყვნენ; ამიტომ, ისინი კვლავ საბრძოლველად წავიდნენ.
- 20 და იყო ასე, რომ მთელი დღე იბრძოდნენ და როდესაც დაღამდა, მათ თავიანთ ხმლებზე დაიძინეს.
- 21 მომდევნო დღეს დაღამებამდეც კი იბრძოლეს.
- 22 და როდესაც დაღამდა, ისინი მთვრალები იყვნენ მრისხანებისგან, ღვინით დამთვრალი კაცივით; და მათ კვლავ საკუთარ ხმლებზე დაიძინეს.
- 23 და მომდევნო დღეს მათ კვლავ იბრძოლეს; და როდესაც დაღამდა, ყველა მახვილისგან იყო დაცემული, კორიანტუმრის ორმოცდათორმეტი ადამიანისა და შიზის სამოცდაცხრა ადამიანის გარდა.
- 24 და იყო ასე, რომ იმ ღამეს მათ თავიანთ ხმლებზე დაიძინეს და მომდევნო დღეს კვლავ იბრძოლეს და ერთმანეთს მთელი ძალით შეეტაკნენ თავიანთი ხმლებითა და ფარებით, მთელი დღის განმავლობაში.
- 25 და როდესაც დაღამდა, იყო შიზის ოცდათორმეტი ადამიანი და კორიანტუმრის ადამიანებიდან ოცდაშვიდი.
- 26 და იყო ასე, რომ დანაყრდნენ და დაიძინეს და მომდევნო დღეს სიკვდილისთვის მოემზადნენ. და ადამიანის ძალის შესაბამისად, ისინი იყვნენ ტანმოსულნი და ძლევამოსილნი.
- 27 და იყო ასე, რომ ისინი სამი საათის განმავლობაში იბრძოდნენ და სისხლის დაკარგვისგან დაუძლურდნენ.

And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.

But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.

And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.

And on the morrow they fought even until the night came.

And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.

And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.

And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.

And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.

And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.

And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.

- 28 და იყო ასე, რომ როდესაც კორიანტუმრის ხალხი საკმარისად მოლონიერდა, რათა სიარული შესძლებოდა, დააპირა გაქცევა საკუთარი სიცოცხლის გადასარჩენად; მაგრამ, აჰა, შიზი წამოდგა და ასევე მისი ხალხი; და მან დაიფიცა მრისხანებაში, რომ მოკლავდა კორიანტუმრს ან თავად მოკვდებოდა მახვილისგან.
- 29 ამიტომ, იგი მათ დაედევნა და მომდევნო დღეს დაეწია; და მათ კვლავ ხმლებით იბრძოლეს. და იყო ასე, რომ, როდესაც ყოველი მათგანი მახვილისგან დაეცა, კორიანტუმრისა და შიზის გარდა, აჰა, შიზი დაუძლურდა სისხლის დაკარგვისგან.
- 30 და იყო ასე, რომ კორიანტუმრი საკუთარ ხმალს დაეყრდნო, ცოტათი დაისვენა და შიზს თავი მოჰკვეთა.
- 31 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ, რაც შიზს თავი მოჰკვეთა, შიზი ხელებზე წამოიწია და დაეცა; და როდესაც შეეცადა ჩაესუნთქა, მოკვდა.
- 32 და იყო ასე, რომ კორიანტუმრი მიწაზე დაეცა; და იქცა იგი ვითარცა უსიცოცხლო.
- 33 და უფალმა მიმართა ეფერს და მას უთხრა: მიდი. და იგი მივიდა და იხილა, რომ უფლის სიტყვები ყველა ახდა; და მან დაასრულა თავისი ჩანაწერები (და მე არ დამიწერია მეასედი ნაწილიც); და ისე დამალა, რომ ლიმხის ხალხს ეპოვათ ისინი.
- 34 ახლა, ეს არის ბოლო სიტყვები, რომლებიც ეფერმა დაწერა: არ აქვს მნიშვნელობა, ისურვებს უფალი, რომ გარდავიცვალო თუ ვიწვნო უფლის ნება ხორციელად, თუკი მოხდება ისე, რომ ღვთის სასუფეველში ვიქნები გადარჩენილი. ამინ.

And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.

And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.

And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.

And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.

Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

მორონის წიგნი

მორონი 1

- 1 ახლა, მე, მორონი, მას შემდეგ, რაც შევამოკლე იარედის ხალხის ამბის ჩანაწერები, აღარ ვაპირებდი მეტის დაწერას, მაგრამ ჯერ არ დავდუპულვარ; და ლამანიელებს არ ვუმხელ თავს, რათა არ გამანადგურონ.
- 2 ვინაიდან, აჰა, მათ შორის ომები ძალზედ სასტიკია; და თავიანთი სიძულვილის გამო, ისინი კლავენ ყოველ ნეფიელს, ვინც არ უარყოფს ქრისტეს.
- 3 და მე, მორონი, არ ვიტყვი უარს ქრისტეზე; ამიტომ, სადაც კი შემიძლია, დავეხეტები საკუთარი სიცოცხლის გადასარჩენად.
- 4 ამიტომ, ვწერ კიდევ ცოტაოდენს, საწინააღმდეგოდ იმისა, რასაც ვვარაუდობდი; ვინაიდან ვფიქრობდი, რომ მეტს აღარ დავწერდი; მაგრამ დავწერ კიდევ ცოტაოდენს, ეგებ ეს გამოადგეთ ჩემს ძმებს, ლამანიელებს, ოდესმე მომავალ დღეებში, უფლის ნების შესაბამისად.

The Book of Moroni

Moroni 1

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

მორონი 2

- 1 ქრისტეს სიტყვები, რომლებიც მან თავის მოწაფეებს უთხრა, იმ თორმეტს, რომლებიც ამოირჩია, დაასხა რა მათ ხელი –
- 2 და მიმართა მათ სახელებით და უთხრა: თქვენ მიმართავთ მამას ჩემი სახელით, მხურვალე ლოცვისას; და მას შემდეგ, რაც ამას გააკეთებთ, გექნებათ ძალაუფლება – ვისაც დაასხამთ ხელს, უბოძებთ სულიწმინდას; და ჩემი სახელით უბოძებთ მას, ვინაიდან ასე იქცევიან ჩემი მოციქულები.
- 3 ახლა, ქრისტემ უთხრა მათ ეს სიტყვები თავისი პირველი გამოცხადების ჟამს; და შეკრებილმა ბრბომ ეს ვერ გაიგო, მაგრამ მისმა მოწაფეებმა გაიგეს; და ყოველს, რომელსაც მან ხელი დაასხა, სულიწმინდა მოეფინა.

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

მორონი 3

- 1 წესი, რომლის მიხედვითაც მოწაფეები, რომლებიც მოწოდებულნი იყვნენ ეკლესიის უხუცესებად, აკურთხებდნენ მღვდლად და მასწავლებლად –
- 2 მას შემდეგ, რაც მათ ილოცეს მამისადმი ქრისტეს სახელით, ხელი დაასხეს მათ და თქვეს:
- 3 იესო ქრისტეს სახელით, გაკურთხებ მღვდლად (თუ უნდა ყოფილიყო მასწავლებელი – გაკურთხებ მასწავლებლად) რათა იქადაგო მონანიება და იესო ქრისტეს მეშვეობით ცოდვების მიტევება, მის სახელში ბოლომდე რწმენის სიმტკიცით. ამინ.
- 4 და ამგვარად აკურთხებდნენ ისინი მღვდლად და მასწავლებლად, ადამიანებისადმი ღმერთის ძღვენისა და მოწოდებების შესაბამისად; და აკურთხებდნენ სულიწმინდის ძალით, რომელიც მათში იყო.

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

მორონი 4

- 1 წესი, რომლის მიხედვით მათი უხუცესები და მღვდლები აკურთხებენ ეკლესიისთვის ქრისტეს ხორცსა და სისხლს; და ისინი აკურთხებდნენ მას ქრისტეს მცნებებისამებრ; ამიტომ, ვიცით, რომ ეს წესი არის ჭეშმარიტი; და უხუცესი ან მღვდელი აკურთხებდა ამათ –
- 2 და მუხლს იყრიდნენ ეკლესიასთან ერთად და ლოცულობდნენ მამისადმი ქრისტეს სახელით, სიტყვებით:
- 3 ო, ღმერთო, მარადიულო მამავ, ჩვენ გთხოვთ, შენი ძის, იესო ქრისტეს სახელით, რომ აკურთხო და განწმინდო ეს პური ყოველი ადამიანის სულისთვის, ვინც მიიღებს მას; რათა მიირთვან შენი ძის სხეულის მოსაგონებლად და მოწმედ დაგიდგნენ ისინი, ო, ღმერთო, მარადიულო მამავ, რომ მზად არიან აიღონ საკუთარ თავზე შენი ძის სახელი, ყოველთვის ახსოვდეთ იგი და დაიცვან მის მიერ მათთვის მოცემული მცნებანი, დაე, მისი სული მარადჟამს იყოს მათთან. ამინ.

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

მორონი 5

- 1 ღვინის კურთხევის წესი. აჰა, ისინი იღებდნენ თასს და ამბობდნენ:
- 2 ო, ღმერთო, მარადიულო მამავ, ჩვენ გთხოვთ, შენი ძის, იესო ქრისტეს სახელით, რომ აკურთხო და განწმინდო ეს ღვინო ყოველი ადამიანის სულისთვის, ვინც შესვამს მას, რათა ეს აკეთონ შენი ძის, მათთვის დაღვრილი სისხლის მოსაგონებლად; რათა მოწმედ დაგიდგნენ ისინი, ო, ღმერთო, მარადიულო მამავ, რომ ყოველთვის ახსოვდეთ იგი, დაე, მისი სული მარადჟამს იყოს მათთან. ამინ.

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

მორონი 6

- 1 და ახლა, მე ვლაპარაკობ ნათლობის შესახებ. აჰა, უხუცესები, მღვდლები და მასწავლებლები მოინათლნენ; და მათ არ ნათლავდნენ, თუ არ გამოიღებდნენ შესაბამის ნაყოფს, რომ მზად იყვნენ ამისთვის.
- 2 და არავის იღებდნენ მოსანათლად გარდა მათი, რომლებიც მოდიოდნენ მოდრეკილი გულითა და მომნანიებელი სულით და მოწმობდნენ ეკლესიისთვის, რომ ჭეშმარიტად მოინანიეს ყოველი ცოდვა.
- 3 და არავის იღებდნენ მოსანათლად გარდა მათი, რომლებიც აიღებდნენ საკუთარ თავზე ქრისტეს სახელს გადაწყვეტილებით, ბოლომდე ემსახურონ მას.
- 4 და მას შემდეგ, რაც მათ ნათლობისთვის მიიღებდნენ და სულიწმინდის ძალით იმოქმედებდნენ მათზე და განწმენდნენ, ისინი ითვლებოდნენ ქრისტეს ეკლესიის ხალხს შორის; და მათ სახელებს იწერდნენ, რომ დაემახსოვრებინათ და ღმერთის კეთილი სიტყვით გამოეკვებათ, რათა სწორ გზაზე დარჩენილიყვნენ, ყოფილიყვნენ რა მუდამ ფხიზელნი ლოცვით, დაყრდნობილიყვნენ მხოლოდ ქრისტეს მადლს, რომელიც იყო მათი რწმენის შემქმნელი და სრულმყოფი.
- 5 და ეკლესია ხშირად იკრიბებოდა ერთად, რათა ემარხულათ, ელოცათ და ერთმანეთთან ესაუბრათ თავიანთი სულების კეთილდღეობაზე.
- 6 და ერთად იკრიბებოდნენ, რათა მიეღოთ პური და ღვინო უფალი იესოს მოსაგონებლად.
- 7 და მკაცრად თვალყურს ადევნებდნენ, რომ არ ყოფილიყო ურჯულოება მათ შორის და რომლებსაც ამხელდნენ ურჯულოების ჩადენაში და მათ უხუცესთა წინაშე ეკლესიის სამი მოწმე განსჯიდა, თუ არ მოინანიებდნენ და არ აღიარებდნენ, მათ სახელებს შლიდნენ და ისინი აღარ ითვლებოდნენ ქრისტეს ხალხში.
- 8 მაგრამ როდესაც ინანიებდნენ და ითხოვდნენ პატიებას, ნამდვილი მოწადინებით – მათ მიეტევებოდათ.

Moroni 6

And now I speak concerning baptism. Behold, elders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.

Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.

And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a determination to serve him to the end.

And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.

And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.

And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.

And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they repented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.

But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.

9 და ეკლესია მათ შეკრებებს ატარებდა სულის მოქმედების შესაბამისად და სულიწმინდის ძალით; ვინაიდან, როგორც კარნახობდა მათ სულიწმინდის ძალა – ექადაგათ, მოეწოდებინათ, ელოცათ, ეთხოვათ ან ემღერათ – იმდაგვარად ასრულებდნენ ამას.

And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to exhort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

მორონი 7

- 1 და ახლა, მე, მორონი, ვწერ მამაჩემის, მორმონის, რამდენიმე სიტყვას, რომლებიც მან წარმოთქვა რწმენაზე, იმედზე და გულმოწყალებაზე; ვინაიდან ხალხს ამგვარად ელაპარაკებოდა, როდესაც ასწავლიდა სინაგოგაში, რომელიც ააშენა თაყვანისცემის ადგილად.
- 2 და ახლა, მე, მორმონი, მოგმართავთ თქვენ, ჩემო საყვარელო ძმებო; და ეს ხდება მამა ღმერთისა და ჩვენი უფლის, იესო ქრისტეს, მადლით და მისი წმინდა ნებით, მისი ჩემდამი მოწოდების ძღვენის გამო, რომ ნება მებოძა, მოგმართოთ ამ დროს.
- 3 ამიტომ, მინდა მოგმართოთ, რომლებიც მიეკუთვნებით ეკლესიას, ქრისტეს მშვიდობიან მიმდევრებს, რომლებმაც მოიპოვეთ საკმარისი იმედი, რომლითაც შეძლებთ უფლის სავანეში შესვლას, ამ ჟამიდან იქამდე, როდესაც განისვენებთ ზეცაში მასთან ერთად.
- 4 და ახლა, ჩემო ძმებო, მე თქვენზე ასე ვმსჯელობ ადამიანთა შვილების მიმართ თქვენი მშვიდობისმყოფელი ქცევის გამო.
- 5 ვინაიდან, მახსოვს ღვთის სიტყვა, რომელიც ამბობს: საქმეებით იცნობთ მათ; ვინაიდან თუ მათი საქმენი არის კეთილი, მაშინ თავადაც კეთილნი არიან.
- 6 ვინაიდან, აჰა, ღმერთმა თქვა, ბოროტი კაცი ვერ გააკეთებს იმას, რაც კეთილია; ვინაიდან თუ ძღვენს შესთავაზებს ან ილოცებს ღმერთისადმი, ეს მას არაფერს მოუტანს, თუ ამას არ გააკეთებს ნამდვილი მოწადინებით.
- 7 ვინაიდან, აჰა, ეს არ ჩაეთვლება მას სამართლიანობაში.
- 8 ვინაიდან, აჰა, თუ ბოროტი ადამიანი ძღვენს იძლევა, იგი ამას უხალისოდ აკეთებს; ამიტომ, ეს მას ეთვლება ისე, როგორც თავისთვის დაეტოვებინოს ძღვენი; ამიტომ, ბოროტად ითვლება იგი ღმერთის წინაშე.
- 9 ასევე ადამიანს ეთვლება სიბოროტედ, თუ იგი ილოცებს, მაგრამ არა ნამდვილი გულის მოწადინებით; დიახ, ეს მას არაფერს არგებს, ვინაიდან ღმერთი არ მიიღებს ასეთს.
- 10 ამიტომ, ბოროტი ადამიანი ვერ გააკეთებს იმას, რაც კარგია; ვერც კარგ ძღვენს ვერ უბოძებს.

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

- 11 ვინაიდან, მწარე წყაროს არ მოაქვს კარგი წყალი; ისევე, როგორც კარგ წყაროს არ მოაქვს მწარე წყალი; ამიტომ, ეშმაკის მსახური ადამიანი ვერ გაჰყვება ქრისტეს და ქრისტეს მიმდევარი ვერ იქნება ეშმაკის მსახური.
- 12 ამიტომ, ყოველივე, რაც კარგია, მოდის ღმერთისგან; და რაც ბოროტია, მოდის ეშმაკისგან; ვინაიდან, ეშმაკი არის ღმერთის მტერი და ებრძვის მას გამუდმებით და მოუხმობს და უბიძგებს ცოდვისკენ და გამუდმებით იმის კეთებისკენ, რაც არის ბოროტი.
- 13 მაგრამ, აჰა, ის, რაც ღმერთისგან არის, გამუდმებით მოუხმობს და უბიძგებს სიკეთის კეთებისკენ; ამიტომ, ყოველივე, რაც მოუხმობს და უბიძგებს სიკეთის კეთებას, ღმერთისადმი სიყვარულსა და მის მსახურებას, არის ღმერთის მიერ შთაგონებული.
- 14 ამიტომ, იყავით ყურადღებით, ჩემო საყვარელო ძმებო, რათა არ განსაჯოთ ბოროტად ის, რაც არის ღმერთისგან, ან სიკეთედ და ღმერთისგან ის, რაც არის ეშმაკისეული.
- 15 ვინაიდან, აჰა, ჩემო ძმებო, თქვენთვის არის მოცემული განსაჯოთ, რათა განასხვავოთ კეთილი ბოროტისგან და განკითხვის წესი არის ნათელი, რათა სრულყოფილი ცოდნით იცოდეთ, ისე, როგორც დღის სინათლე განსხვავდება ბნელი ღამისგან.
- 16 ვინაიდან, აჰა, ქრისტეს სული ნაბოძებია ყოველი ადამიანისთვის, რათა განასხვავოს მან კეთილი ბოროტისგან; ამიტომ, გაჩვენებთ განკითხვის წესს; ვინაიდან, რაც მოუხმობს სიკეთის კეთებისკენ და არწმუნებს, იწამოს ქრისტე, მოვლენილია ქრისტეს ძალითა და ძღვენით; ამიტომ, შეგიძლიათ სრულყოფილი ცოდნით იცოდეთ: ეს არის ღმერთისგან.
- 17 მაგრამ ყოველივე, რაც არწმუნებს ადამიანს აკეთოს სიბოროტე და არ იწამოს ქრისტე, უარყოს იგი და არ ემსახუროს ღმერთს, შეგიძლიათ სრულყოფილი ცოდნით იცოდეთ – ეს არის ეშმაკისეული; ვინაიდან ამგვარად მუშაობს ეშმაკი, ვინაიდან იგი არავის არწმუნებს სიკეთის კეთებისკენ, არა, არცერთს; არც მისი ანგელოზები, არც ისინი, რომლებიც მას ემორჩილებიან.

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

18 და ახლა, ჩემო ძმებო, ხედავთ რა სინათლეს, რომლითაც შეგიძლიათ განიკითხოთ, სინათლეს, რომელიც არის ქრისტეს სინათლე, თვალი ადევნეთ, რომ არასამართლიანად არ განიკითხოთ; ვინაიდან, როგორი განკითხვითაც განიკითხავთ, ისეთივე განკითხვით განიკითხებით.

19 ამიტომ, გვედრებით, ძმებო, ბეჯითად ეძიოთ ქრისტეს სინათლით, რომ განასხვაოთ კეთილი ბოროტისგან; და თუ ჩაეჭიდებით ყოველივე კეთილს და მას არ დაგმობთ, მაშინ უდავოდ იქნებით ქრისტეს შვილები.

20 და ახლა, ჩემო ძმებო, როგორ შეიძლება, რომ ჩაეჭიდოთ ყოველივეს, რაც არის კეთილი?

21 და ახლა, მივდივარ იმ რწმენასთან, რომელზეც გითხარით, რომ ვილაპარაკებ; და გაცნობებთ გზას, რომლითაც შეძლებთ ჩაეჭიდოთ ყოველ კეთილს.

22 ვინაიდან, აჰა, ღმერთმა, არის რა მარადისობიდან მარადისობამდე, იცის ყოველივე, აჰა, მან მოავლინა ანგელოზები, რათა ემსახურონ ადამიანთა შვილებს, რათა აცნობონ ქრისტეს მოსვლის შესახებ; და ყოველი კეთილი ქრისტეში მოვა.

23 და ღმერთმა ასევე აუწყა წინასწარმეტყველებს საკუთარი პირით, რომ ქრისტე მოვიდოდა.

24 და აჰა, სხვადასხვა გზებით, ადამიანთა შვილებს აუწყებდა კეთილ ამბებს; და ყოველივე, რაც არის კეთილი, მოდის ქრისტესგან; სხვაგვარად ადამიანები იქნებოდნენ დაცემულნი და ვერაფერი კეთილი ველარ მოვიდოდა მათთან.

25 ამიტომ, ანგელოზების მსახურებითა და ყოველი სიტყვით, რომელიც მოდის ღმერთის პირიდან, ხალხმა დაიწყო ქრისტეში თავიანთი რწმენის გამოვლენა; და ასე, რწმენით, ისინი ჩაჭიდებულნი იყვნენ ყოველივე კეთილს; და ეს ასე იყო ქრისტეს მოსვლამდე.

26 და მას შემდეგ, რაც იგი მოვიდა, ადამიანები კვლავ გადარჩნენ მის სახელში რწმენით; და რწმენის მეშვეობით იქცნენ ღვთის შვილებად. და როგორც ცოცხალია ქრისტე, მან ჩვენს მამებს ეს სიტყვები უთხრა: ყველაფერს, რასაც სთხოვთ მამას რწმენით, ჩემი სახელით, რაც არის კარგი და იწამებთ, რომ მას მიიღებთ, აჰა, ეს თქვენ მოგეცემათ.

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

- 27 ამიტომ, ჩემო საყვარელო ძმებო, ნუთუ შეწყდა სასწაულები იმის გამო, რომ ქრისტე ზეცაში ამაღლდა და ღმერთის მარჯვენა ხელის მხარეს დაჯდა, რათა მამისგან მოითხოვოს თავისი უფლება წყალობისა, რომელიც აქვს ადამიანთა შვილებისათვის?
- 28 ვინაიდან, მან აღასრულა კანონის მიზანი და მოითხოვს ყოველ მათგანს, ვისაც აქვს მასში რწმენა; და ისინი, ვისაც რწმენა აქვთ, ჩაეჭიდებიან ყოველ კეთილს; ამიტომ, იგი ქომაგობს ადამიანთა შვილებს და ზეცაში იმყოფება სამარადისოდ.
- 29 და ვინაიდან ეს გააკეთა, ჩემო საყვარელო ძმებო, ნუთუ შეწყდა სასწაულები? აჰა, გეუბნებით: არა, და ანგელოზებმაც არ შეწყვიტეს ადამიანთა შვილებისთვის მსახურება.
- 30 ვინაიდან, აჰა, ისინი მას ემორჩილებიან, რათა იმსახურონ მისი ბრძანების სიტყვით, ეცხადებიან რა ღრმად რწმენისა და საღი გონების მქონეთ, ღვთისმოსაობის ყოველი გამოვლინებით.
- 31 და მათი მსახურების წოდებაა – მოუწოდონ ადამიანს მონანიებისკენ და აღასრულონ და აკეთონ საქმე მამის აღთქმებისა, რომლებიც მან დადო ადამიანთა შვილებთან და გზის მომზადება ადამიანთა შვილებს შორის, ქრისტეს სიტყვის გამოცხადებით უფლის ამორჩეულ მსახურთათვის, რათა მათ დაამოწმონ მასზე.
- 32 და ამის კეთებით, უფალი ღმერთი ამზადებს გზას, რათა დანარჩენმა ადამიანებმა იქონიონ ქრისტეში რწმენა, რათა სულიწმინდას ჰქონდეს მათ გულში ადგილი, მისი ძალის შესაბამისად; და ასე ასრულებს მამა აღთქმებს, რომლებიც მან დადო ადამიანთა შვილებთან.
- 33 და ქრისტემ თქვა: თუ გექნებათ ჩემში რწმენა – გექნებათ ძალა, აკეთოთ ყოველივე ის, რაც ჩემთვის საჭიროა.
- 34 და მან თქვა: მოინანიეთ თქვენ, დედამიწის ყველა კიდენო, და მოდით ჩემთან და მოინათლეთ ჩემი სახელით და გქონდეთ ჩემში რწმენა, რათა გადარჩეთ.

Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

- 35 და ახლა, ჩემო საყვარელო ძმებო, თუ ყოველივე ის, რაც მე გითხარით არის ჭეშმარიტი და ღმერთი დაგანახებთ ძალითა და დიადი დიდებულებით უკანასკნელ დღეს, რომ ეს არის ჭეშმარიტი და თუ ეს არის ჭეშმარიტი, ნუთუ დასრულდა სასწაულების დღე?
- 36 ნუთუ შეწყვიტეს ანგელოზებმა ადამიანთა შვილებისთვის გამოცხადება? ნუთუ შეაკავეს მათთვის სულიწმინდის ძალა? ან შეაკავეს იგი მას, სანამ გაგრძელდება ჟამთაჟვალა, ან იდგება დედამიწა ან მის ზედაპირზე იქნება ერთი ადამიანი, რომელიც უნდა გადარჩეს?
- 37 აჰა, მე გეუბნებით: არა; ვინაიდან, რწმენით ხდება სასწაულები; რწმენით ხდება ანგელოზების გამოცხადება და მათი ადამიანებისადმი მსახურება; ამიტომ, თუ ყოველივე ეს შეწყდება, ვარამი ადამიანთა შვილებს, ვინაიდან ეს არის ურწმუნოების გამო და ამაოა ყველაფერი.
- 38 ვინაიდან ვერცერთი ადამიანი ვერ გადარჩება, ქრისტეს სიტყვების შესაბამისად, თუ არ იწამებს მის სახელს; ამიტომ, თუ ყოველივე ეს შეწყდა, მაშინ ასევე რწმენაც შეწყდა; და საშინელია ადამიანის მდგომარეობა, ვინაიდან იგი არის ისე, თითქოს არ მომხდარა გამოსყიდვა.
- 39 მაგრამ, აჰა, ჩემო საყვარელო ძმებო, უკეთესად ვიმსჯელებ თქვენზე, ვინაიდან განვსჯი, რომ გაქვთ ქრისტეში რწმენა, თქვენი თვინიერების გამო; ვინაიდან თუ არ გაქვთ მასში რწმენა, მაშინ არ შეესაბამებით იმას, რომ ითვლებოდეთ მისი ეკლესიის ხალხს შორის.
- 40 და კიდევ, ჩემო საყვარელო ძმებო, მინდა გითხრათ იმედის შესახებ. როგორ შეგიძლიათ მოიპოვოთ რწმენა, თუ არ გექნებათ იმედი?
- 41 და რა არის ის, რისი იმედიც უნდა გქონდეთ? აჰა, გეუბნებით: გექნებათ იმედი, რომ ქრისტეს გამოსყიდვით და მისი აღდგომის ძალით აღდგებით მარადიული სიცოცხლისთვის, მასში თქვენი რწმენის გამო, დაპირების შესაბამისად.
- 42 ამიტომ, თუ ადამიანს აქვს რწმენა, მას უნდა ჰქონდეს იმედი; ვინაიდან რწმენის გარეშე შეუძლებელია რაიმე იმედი.
- 43 და კვლავ, აჰა, მე გეუბნებით: მას ვერ ექნება რწმენა და იმედი, თუ არ იქნება თვინიერი და გულთ მდაბალი.

And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.

And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?

And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.

Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.

And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.

44 თუ ასეა, ამაოა მისი რწმენა და იმედი, ვინაიდან არავინ არ არის ღმერთის წინაშე მისაღები, გარდა გულში თვინიერისა და მდაბლისა; და თუ ადამიანი გულში თვინიერი და მდაბალია და აღიარებს სულიწმინდის ძალით, რომ იესო არის ქრისტე – უნდა ჰქონდეს გულმოწყალება; ვინაიდან თუ არ აქვს გულმოწყალება, იგი არის არარაობა; ამიტომ, მას უნდა ჰქონდეს გულმოწყალება.

45 და გულმოწყალება სულგრძელია და კეთილი, არ შურს და არ ყოყობს და არ ეძებს თავისას, არ მრისხანებს, არ განიზრახავს ბოროტს, არ ხარობს ურჯულოებით, არამედ ჭეშმარიტებით ხარობს, ყველაფერს ითმენს, ყველაფერი სწამს, ყველაფრის იმედი აქვს, ყველაფერს იტანს.

46 ამიტომ, ჩემო საყვარელო ძმებო, თუ არ გაქვთ გულმოწყალება, ხართ არარაობა, ვინაიდან, გულმოწყალება არასდროს ქრება. ამიტომ, ჩაეჭიდეთ გულმოწყალებას, რომელიც არის ყველაზე დიადი, ვინაიდან ყოველივე უნდა გაქარწყლდეს –

47 მაგრამ, გულმოწყალება არის ქრისტეს წმინდა სიყვარული და გრძელდება მარად; და ვისაც ექნება ის უკანასკნელ დღეს, კეთილი იქნება მასთან.

48 ამიტომ, ჩემო საყვარელო ძმებო, ილოცეთ მამისადმი მთელი გულის ძალით, რათა აღივსოთ ამ სიყვარულით, რომელიც მან უბოძა თავისი ძის, იესო ქრისტეს, ყოველ ჭეშმარიტ მიმდევარს; რომ იქცეთ ღვთის შვილებად; რათა მისი გამოცხადებისას ჩვენ ვიყოთ მისი მსგავსნი, ვინაიდან მას ვიხილავთ, როგორიც არის; დაე, გვექონდეს ეს იმედი; დაე, განვიწმინდოთ ისე, როგორი წმინდაც არის იგი. ამინ.

If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.

And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

მორონი 8

- 1 მამაჩემის, მორმონის, მიერ, ჩემთვის, მორონისთვის, მოწერილი წერილი; და ის დაწერილ იქნა ჩემი მსახურებისთვის გაწვევიდან ცოტა ხნის შემდეგ. და ასე მომწერა მან შემდეგი სიტყვები:
- 2 მორონი, ჩემო საყვარელო შვილო, ძალზედ გამიხარდა, რომ შენს უფალს, იესო ქრისტეს, ახსოვხარ და მოგიწოდა ემსახურო მას და აკეთო მისი წმინდა საქმე.
- 3 ყოველთვის მახსოვხარ ჩემს ლოცვებში, ვლოცულობ რა განუწყვეტლივ მამა ღმერთისადმი, მისი წმინდა ძის, იესოს სახელით, რათა მან საკუთარი უსასრულო სიკეთითა და მადლით ბოლომდე დაგიფაროს მისი სახელისადმი რწმენის სიმტკიცით.
- 4 და ახლა, ჩემო შვილო, მე გეუბნები იმას, რაც ძალზედ მაღონებს; ვინაიდან მაღონებს ის, რომ თქვენ შორის წამოიჭრა დავა.
- 5 ვინაიდან, თუ მართალია ის, რაც გავიგე, თქვენ შორის წამოიჭრა დავა თქვენი პატარა ბავშვების ნათლობის შესახებ.
- 6 და ახლა, ჩემო შვილო, მსურს, იშრომო ბეჯითად, რათა ეს დიდი შეცდომა აღმოიფხვრას თქვენი გარემოცვიდან, ვინაიდან ამ მიზნით მოგწერე ეს წერილი.
- 7 ვინაიდან, როგორც კი გავიგე ყოველივე ეს, დაუყოვნებლივ ვკითხე უფალს ამ საკითხის შესახებ. და სულიწმინდის ძალით მოვიდა ჩემთან უფლის სიტყვა, რომელიც მეუბნებოდა:
- 8 მოუსმინე ქრისტეს, შენი გამომსყიდველის, შენი უფლისა და ღმერთის, სიტყვებს. აჰა, ამქვეყნად მოვედი არა მართალთა მოსაწოდებლად, არამედ ცოდვილთა მონანიებისკენ მოსახმობად; მკურნალი ჯანმრთელებს კი არა, სნეულებს სჭირდებათ; ასე რომ, პატარა ბავშვები არიან უბიწონი, ვინაიდან არ შეუძლიათ ცოდვის ჩადენა; ამიტომ, ადამის წყევლა მოცილებულია მათგან ჩემში, რომ მას არ აქვს ძალა მათზე; და ჩემში დასრულდა წინდაცვეთის რჯული.
- 9 და ამგვარად, გამანდო სულიწმინდამ ღვთის სიტყვა; ამიტომ, ჩემო საყვარელო შვილო, მე ვიცი, რომ პატარა ბავშვების ნათლობა არის ღმერთის აბუჩად აგდება.

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

- 10 აჰა, მე გეუბნები, რომ ეს უნდა ასწავლოთ – მათი მონანიება და ნათლობა, რომელნიც პასუხისმგებელნი არიან და შეუძლიათ ცოდვის ჩადენა; დიახ, ასწავლეთ მშობლებს, რომ მოინანიონ და მოინათლონ და თავი დაიმდაბლონ პატარა ბავშვებივით; და ყველანი გადარჩებიან პატარა ბავშვებთან ერთად.
- 11 და მათ პატარა ბავშვებს არ სჭირდებათ არც მონანიება და არც ნათლობა. აჰა, ნათლობა არის მოსანანიებლად, ცოდვების მისატევებელი მცნებების აღსასრულებლად.
- 12 ხოლო პატარა ბავშვები ცოცხლობენ ქრისტეში, ამა ქვეყნის დასაბამიდანვე; თუ ეს ასე არ არის, მაშინ ღმერთი არის მიკერძოებული ღმერთი და ასევე ღმერთი ცვალებადია და მოკრძალებული; ვინაიდან რამდენი პატარა ბავშვი გარდაიცვალა ნათლობის გარეშე!
- 13 ამიტომ, თუ პატარა ბავშვები ვერ გადარჩებოდნენ ნათლობის გარეშე, ასეთნი უნდა წასულიყვნენ უსასრულო ჯოჯოხეთში.
- 14 აჰა, გეუბნები, ვისაც ჰგონია, რომ პატარა ბავშვებისთვის საჭიროა ნათლობა, იმყოფება მწარე ნაღველისა და ურჯულოების ბორკილებში; ვინაიდან არ აქვს მას არც რწმენა, არც იმედი და არც გულმოდგინება; ამიტომ, ამ მოსაზრებით რომ მომკვდარიყო, იგი აუცილებლად უნდა მოხვედრილიყო ჯოჯოხეთში.
- 15 ვინაიდან, საშინელი სიბოროტეა იმაზე ფიქრი, რომ ღმერთი ერთ ბავშვს ნათლობის გამო გადაარჩენს, ხოლო მეორეს, რადგან ნათლობა არ მიუღია, დაღუპავს.
- 16 ვარამი მათ, რომლებიც ასე გაამრუდებენ უფლის გზებს, ვინაიდან დაიღუპებიან, თუ არ მოინანიებენ. აჰა, ვლაპარაკობ თამამად, მაქვს რა ღმერთისგან უფლებამოსილება; და არ მაშინებს ის, რისი გაკეთებაც შეუძლია ადამიანს; ვინაიდან, სრულყოფილი სიყვარული განდევნის ყოველგვარ შიშს.
- 17 და სავსე ვარ გულმოდგინებით, რომელიც არის მარადიული სიყვარული; ამიტომ, ყველა ბავშვი ჩემთვის თანაბარია; ამიტომ, სრულყოფილი სიყვარულით მიყვარს პატარა ბავშვები; და ყოველი მათგანი არის თანაბარი და ხსნის თანამონაწილე.

Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

Wo be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.

- 18 ვინაიდან ვიცი: ღმერთი არ არის მიკერძოებული, არც ცვალებადი; არამედ არის უცვლელი, სრული მარადიულობიდან სრულ მარადიულობამდე.
- 19 პატარა ბავშვებს მონანიება არ შეუძლიათ; ამიტომ, მათთვის ღმერთის წმინდა მოწყალებაზე უარის თქმა საშინელი სიბოროტეა, ვინაიდან ყოველი მათგანი მასში ცოცხლობს – მისი წყალობით.
- 20 და ის, რომელიც ამბობს, რომ პატარა ბავშვებს სჭირდებათ ნათლობა, უარყოფს ქრისტეს მოწყალებას და არად აგდება მის გამოსყიდვასა და გამოსყიდვის ძალას.
- 21 ვარამი ასეთებს, ვინაიდან მათ მოელით სიკვდილი, ჯოჯოხეთი და უსასრულო წამება. ამას ვამბობ თამამად: ღმერთმა მიბრძანა. მოუსმინეთ ჩემს სიტყვებს და ყური დამიგდეთ, თორემ ისინი თქვენ წინააღმდეგ წარსდგება ქრისტეს სამსჯავროს წინაშე.
- 22 ვინაიდან, აჰა, ყველა პატარა ბავშვი ცოცხლობს ქრისტეში და ასევე ყველანი, რომლებიც კანონის გარეშე არიან. ვინაიდან გამოსყიდვის ძალა წვდება ყოველ მათგანს, რომელსაც არ აქვს კანონი; ამიტომ ის, რომელიც არ არის განსჯილი ან ის, რომელიც განსჯას არ ექვემდებარება, ვერ მოინანიებს და ასეთს ნათლობა არაფერს აძლევს –
- 23 არამედ ეს არის ღმერთის აბუჩად აგდება – უარყოფა ქრისტეს მოწყალებისა და მისი სულიწმინდის ძალისა და არის მკვდარი საქმეებისადმი სასოების მინდობა.
- 24 აჰა, ჩემო შვილო, ეს ასე არ უნდა იყოს; ვინაიდან მონანიება არის მათთვის, რომლებიც არიან განსჯის ქვეშ და დარღვეული კანონის წყევლის ქვეშ მოქცეულნი.
- 25 და მონანიების პირველი ნაყოფი არის ნათლობა; და ნათლობა მოდის მცნებების აღსრულების რწმენით; და მცნებების აღსრულებას მოაქვს ცოდვების მიტევება;
- 26 ხოლო ცოდვების მიტევებას მოაქვს თვინიერება და გულთ დაძაბლება; და თვინიერებისა და გულთ დაძაბლების გამო მოდის გამოცხადება სულიწმინდისა, ნუგეშისმცემლისა, რომელიც ავსებს იმედიითა და სრულყოფილი სიყვარულით, ხოლო ეს სიყვარული გრძელდება ლოცვაში სიბეჯითით, სანამ არ მოვა დასასრული, როდესაც ყოველი წმინდანი იცხოვრებს ღმერთთან.

For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

- 27 აჰა, ჩემო შვილო, მე კვლავ მოგწერ, თუ არ წავედი მალე ლამანიელთა წინააღმდეგ. აჰა, ამ ერის ამპარტავნობა ანუ ნეფიელთა ხალხის ამპარტავნობა, გახდა მათი განადგურების მიზეზი, თუ არ მოინანიებენ.
- 28 ილოცე მათთვის, ჩემო შვილო, რათა მონანიება მივიდეს მათთან. მაგრამ, აჰა, ვშიშობ, სული აღარ მოქმედებს მათზე; და მიწის ამ ნაწილში ისინიც ცდილობენ, დათრგუნონ ღმერთისგან წამოსული ყოველი ძალა და უფლებამოსილება და ისინი უარყოფენ სულიწმინდას.
- 29 და ასეთი დიდი ცოდნის უარყოფის შემდეგ, ჩემო შვილო, ისინი მალე უნდა დაიღუპონ იმ წინასწარმეტყველებების, რომლებზეც წინასწარმეტყველებმა ილაპარაკეს, ისევე, როგორც თავად ჩვენი მხსნელის სიტყვების, აღსასრულებლად.
- 30 მშვიდობით, ჩემო შვილო, სანამ არ მოგწერ ან კვლავ არ შეგხვდები. ამინ.

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

მორმონის მეორე წერილი თავისი შვილის,
მორონისადმი.

მორონი 9

- 1 ჩემო საყვარელო შვილო, მე კვლავ გწერ, რათა იცოდე, რომ ცოცხალი ვარ, მაგრამ ასევე გწერ ცოტაოდენს იმაზე, რაც არის სამწუხარო.
- 2 ვინაიდან, აჰა, ლამანიელებთან მქონდა ცხარე ბრძოლა, რომელშიც ჩვენ ვერ გავიმარჯვეთ; და არქეანტუსი მახვილისგან დაეცა, ასევე ლურამი და ემრონი; დიახ, რჩეული ვაჟკაცები დაგვარგეთ დიდი რაოდენობით.
- 3 და ახლა, აჰა, ჩემო შვილო, ვშიშობ, რომ ლამანიელები გაანადგურებენ ამ ხალხს; ვინაიდან არ ინანიებენ და სატანა მუდმივად აღვივებს მათში ერთმანეთის მიმართ წყრომას.
- 4 აჰა, მე მუდამ მათთან ვშრომობ; და როდესაც ღვთის სიტყვას მკაცრად ვეუბნები, ისინი კანკალებენ და ჩემზე ბრაზობენ; და როდესაც მკაცრად არ ვეუბნები, ისინი მის წინააღმდეგ გულს იქვავენ; ამიტომ, ვშიშობ, რომ უფლის სული აღარ მოქმედებს მათზე.
- 5 რამეთუ იმდენად ძლიერად მრისხანებენ, რომ მგონია, არ ეშინიათ სიკვდილის და დაკარგული აქვთ სიყვარული ერთმანეთის მიმართ; და მუდამ სწყურიათ სისხლი და შურისძიება.
- 6 და ახლა, ჩემო საყვარელო შვილო, მათი გულქვაობის მიუხედავად, მოდი, ბეჯითად ვიშრომოთ; თუ შრომას შევწყვეტთ, ჩვენ თავზე ვიწვნევთ განაჩენს; ვინაიდან გვაქვს სამუშაო, რომელიც უნდა შევასრულოთ, სანამ ვიმყოფებით ამ თიხის სამლოცველოში, რათა გავიმარჯვოთ მთელი სიმართლის მტერზე და დავიმშვიდოთ სული ღვთის სასუფეველში.
- 7 და ახლა, ვწერ ცოტაოდენს ამ ხალხის ტანჯვის შესახებ. ვინაიდან, იმისდა მიხედვით, რაც ამორონისგან ვიცი, აჰა, ლამანიელებს ჰყავთ მრავალი ტყვე, რომელიც შერიბას კოშკიდან წაიყვანეს; და იყვნენ კაცები, ქალები და ბავშვები.

The second epistle of Mormon to his son Moroni.

Moroni 9

My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.

For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.

And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.

Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.

For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.

And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.

And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.

- 8 და მათ დახოცეს იმ ქალებისა და ბავშვების ქმრები და მამები და ქალებს საჭმელად აძლევენ თავიანთი ქმრების ხორცს და ბავშვებს – თავიანთი მამებისას; და აძლევენ მხოლოდ ცოტაოდენ წყალს.
- 9 და ლამანიელთა ამ დიდი სისაძაგლის მიუხედავად, ეს არ აღემატება იმას, რასაც ჩვენი ხალხი სჩადის მორიანტუმში. ვინაიდან, მრავალი ლამანიელის ქალიშვილი ტყვედ შეიპყრეს; და მას შემდეგ, რაც მათ წაართვეს მათთვის ყველაზე საყვარელი და ძვირფასი, რაც არის უბიწობა და სათნოება –
- 10 და მას შემდეგ, რაც ეს ჩაიდინეს, მათ ისინი დახოცეს ყველაზე სასტიკი წესით, აწამებდნენ რა სიკვდილამდე მათ სხეულებს; და მას შემდეგ, რაც ეს ჩაიდინეს, ისინი ჭამენ მათ ხორცს ველური მხეცებივით, თავიანთი გულქვაობის გამო და ამას სიმამაცის ნიშნად სჩადიან.
- 11 ჩემო საყვარელო შვილო, როგორ შეუძლია ასეთ ხალხს, რომელსაც არ აქვს განათლება –
- 12 (და სულ რამდენიმე წელი გავიდა მას შემდეგ, რაც იყვნენ განათლებული და მიმზიდველი ხალხი)
- 13 მაგრამ, შვილო ჩემო, როგორ შეუძლია ასეთ ხალხს, რომელიც ამ დიდი სისაძაგლით ხარობს –
- 14 როგორ შეგვიძლია ლოდინი იმისა, რომ ღმერთი ჩვენი განსჯისგან ხელს შეიკავებს?
- 15 აჰა, ჩემი გული დაღადებს: ვარამი ამ ხალხს. ღმერთო, გამოდი სამსჯავროთი და შენი სახისგან დაფარე მათი ცოდვები, სიბოროტე და სისაძაგლე!
- 16 და კიდევ, ჩემო შვილო, იქ არის მრავალი ქვრივი და მათი ქალიშვილები, რომლებიც რჩებიან შერიბაში; და სურსათის ნაწილი, რომელიც ლამანიელებმა არ წაიღეს, აჰა, ზენეფის ჯარმა წაიღო და მიატოვეს ისინი საკვების ძებნაში სახეულოდ; და ამასობაში, მრავალი მოხუცებული ქალი უძლურდება და კვდება.
- 17 და ჯარი, რომელიც არის ჩემთან, დაუძლურებულია; და ლამანიელთა ჯარები იმყოფება შერიბასა და ჩემს შორის; და რომლებიც გაიქცნენ აარონის ჯარის მხარეზე, დაეცნენ მათი საშინელი სისასტიკის მსხვერპლად.

And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.

And notwithstanding this great abomination of the Lamanites, it doth not exceed that of our people in Moriantum. For behold, many of the daughters of the Lamanites have they taken prisoners; and after depriving them of that which was most dear and precious above all things, which is chastity and virtue—

And after they had done this thing, they did murder them in a most cruel manner, torturing their bodies even unto death; and after they have done this, they devour their flesh like unto wild beasts, because of the hardness of their hearts; and they do it for a token of bravery.

O my beloved son, how can a people like this, that are without civilization—

(And only a few years have passed away, and they were a civil and a delightsome people)

But O my son, how can a people like this, whose delight is in so much abomination—

How can we expect that God will stay his hand in judgment against us?

Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come out in judgment, O God, and hide their sins, and wickedness, and abominations from before thy face!

And again, my son, there are many widows and their daughters who remain in Sherrizah; and that part of the provisions which the Lamanites did not carry away, behold, the army of Zenephi has carried away, and left them to wander whithersoever they can for food; and many old women do faint by the way and die.

And the army which is with me is weak; and the armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me; and as many as have fled to the army of Aaron have fallen victims to their awful brutality.

- 18 ო, უბნეობა ჩემი ხალხისა! არც წესრიგი აქვთ და არც წყალობა. აჰა, მე უბრალოდ ადამიანი ვარ და მაქვს უბრალო ადამიანის ძალა; და აღარ შემწევს ძალა ჩემი ბრძანებების აღსასრულებლად.
- 19 და ისინი მომძლავრდნენ თავიანთ უბნეობაში; არიან ერთნაირად სასტიკნი, არ ინდობენ არავის – არც მოხუცსა და არც ახალგაზრდას; და ხარობენ ყველაფრით, გარდა კეთილისა; და ჩვენი ქალებისა და შვილების ტანჯვა აღემატება ყველაფერს ამ მიწის პირზე; დიახ, ეს ვერც ენით ითქმის, ვერც დაიწერება.
- 20 და ახლა, შვილო ჩემო, აღარ გავჩერდები ამ საშინელ ამბავზე. აჰა, შენ იცი ამ ხალხის სიბოროტის შესახებ; შენ იცი, რომ არ აქვთ წესად პატიოსნება და გრძნობა; და მათმა ბოროტებამ გადააჭარბა ლამანიელებისას.
- 21 აჰა, შვილო ჩემო, ვერ ვუქომაგებ მათ ღმერთის წინაშე, რათა მის მიერ არ შევიმუხრო.
- 22 მაგრამ, აჰა, შვილო ჩემო, შენ გიქომაგებ ღმერთის წინაშე და ვენდობი ქრისტეს, რომ გადარჩები; და ვლოცულობ ღმერთისადმი, რომ დაინდოს შენი სიცოცხლე, რათა იხილო მისი ხალხის მასთან დაბრუნება ან მათი სრული განადგურება; ვინაიდან ვიცი, რომ უნდა დაიღუპონ, თუ არ მოინანიებენ და მასთან არ დაბრუნდებიან.
- 23 და თუ დაიღუპებიან, ეს იქნება იარედიელთა მაგვარად, მათი გულების თვითნებობის გამო, ეძებდნენ რა სისხლსა და შურისძიებას.
- 24 და თუ იქნება ისე, რომ ისინი დაიღუპებიან, ვიცით, რომ მრავალი ჩვენი ძმა გადავიდა ლამანიელთა მხარეს და კიდევ მრავალი გადავა; ამიტომ, დაწერე კიდევ ცოტაოდენი, თუ შენ დაგინდეს, მე კი დავიღუპე და ველარ გნახე; მაგრამ ვიმედოვნებ, რომ მალე გიხილავ, ვინაიდან მაქვს წმინდა ჩანაწერები, რომლებიც მინდა გადმოგცე.
- 25 ჩემო შვილო, იყავი ქრისტეში ერთგული; და არ დაგადონოს ყოველივე იმან, რაც დავწერე, არ მიგიყვანოს სიკვდილამდე; არამედ ქრისტემ აგამაღლოს, დაე, მისი ტანჯვა, სიკვდილი და ჩვენი მამებისადმი გამოცხადება, მისი წყალობა და სულგრძელობა, იმედი მისი სიდიადისა და მარადიული სიცოცხლისა, მარად იყოს შენს ხსოვნაში.

O the depravity of my people! They are without order and without mercy. Behold, I am but a man, and I have but the strength of a man, and I cannot any longer enforce my commands.

And they have become strong in their perversion; and they are alike brutal, sparing none, neither old nor young; and they delight in everything save that which is good; and the suffering of our women and our children upon all the face of this land doth exceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

And now, my son, I dwell no longer upon this horrible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without principle, and past feeling; and their wickedness doth exceed that of the Lamanites.

Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter destruction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

And if they perish it will be like unto the Jaredites, because of the wilfulness of their hearts, seeking for blood and revenge.

And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

26 დაე, მამა ღმერთის მადლი, რომლის ტახტი
მაღლა ზეცაშია და ჩვენი უფლის, იესო
ქრისტესი, რომელიც ზის მისი
ძღვევამოსილების მარჯვენა მხარეს, სანამ
ყოველივე არ დაემორჩილება მას, დაე,
უკუნისამდე იყოს შენთან. ამინ.

And may the grace of God the Father, whose
throne is high in the heavens, and our Lord Jesus
Christ, who sitteth on the right hand of his power,
until all things shall become subject unto him, be,
and abide with you forever. Amen.

მორონი 10

- 1 ახლა, მე, მორონი, ვწერ ცოტაოდენს, რასაც სასარგებლოდ ვთვლი; და მე ვწერ ჩემი ძმებისთვის, ლამანიელებისთვის; და მინდა, მათ იცოდნენ, რომ ოთხას ოც წელზე მეტი გავიდა მას შემდეგ, რაც ნიშანი იქნა მოცემული ქრისტეს მოსვლის შესახებ.
- 2 და მე ჩაბეჭდავ ამ ჩანაწერებს მას შემდეგ, რაც გეტყვით რამდენიმე სიტყვას მოწოდების სახით.
- 3 აჰა, მოგიწოდებთ, როდესაც ყოველივე ამას წაიკითხავთ, თუ ღვთის სიბრძნით მოგიწევთ ამის წაკითხვა, გახსოვდეთ, როგორი მოწყალე იყო უფალი ადამიანთა შვილების მიმართ ადამის შექმნიდან იმ დრომდე, როდესაც მიიღებთ ამას და გულში იმსჯელებთ.
- 4 და როდესაც ყოველივე ამას მიიღებთ, მე მოგიწოდებთ, ჰკითხოთ ღმერთს, მარადიულ მამას, ქრისტეს სახელით, ჭეშმარიტია თუ არა ყოველივე ეს; და თუ ჰკითხავთ გულწრფელად, ნამდვილი მოწადინებითა და ქრისტეში რწმენით, იგი გამოგიცხადებთ ამის ჭეშმარიტებას სულიწმინდის ძალით.
- 5 და სულიწმინდის ძალით თქვენ ჩაწვდებით ჭეშმარიტებას ყოველივეს შესახებ.
- 6 და ყველაფერი, რაც არის კეთილი, არის სამართლიანი და ჭეშმარიტი; ამიტომ, რაც კეთილია, არ უარყოფს ქრისტეს, არამედ სცნობს, რომ ის არსებობს.
- 7 და სულიწმინდის ძალით შეძლებთ გაიგოთ, რომ იგი არსებობს; ამიტომ, მოგიწოდებთ, არ უარყოთ ღმერთის ძალა; ვინაიდან იგი მოქმედებს ძალით, ადამიანთა შვილების რწმენის შესაბამისად, დღეს, ხვალ და მარადის.
- 8 და კიდევ, მოგიწოდებთ, ჩემო ძმებო, რომ არ უარყოთ ღვთის ძღვენი, ვინაიდან ისინი მრავალია და მოდის იმავე ღმერთისგან. და არსებობს ამ ძღვენთა მიღების სხვადასხვა გზები; მაგრამ ეს არის იგივე ღმერთი, რომელიც ამოქმედებს ყველას ყველაში; და ისინი ეძლევათ ადამიანებს ღმერთის სულის გამოცხადებით, მათსავე სასარგებლოდ.
- 9 ვინაიდან, აჰა, ერთს ეძლევა ღვთის სულით, ასწავლოს სიბრძნის სიტყვა;

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

10 და სხვას – რომ იგივე სულით ასწავლოს ცოდნის სიტყვა;

11 კიდევ სხვას – ძალზედ დიდ რწმენას; და სხვას – იგივე სულით განკურნების ძღვენს;

12 და კიდევ სხვას – შეძლოს ძლევამოსილი სასწაულების მოხდენა;

13 და კიდევ სხვას – შეძლოს ყველაფრის შესახებ წინასწარმეტყველება;

14 და კიდევ სხვას – ანგელოზებისა და მსახურებაში მყოფ სულთა ხილვა;

15 და კიდევ სხვას – ყოველგვარი ენა;

16 და კიდევ სხვას – ენებისა და სხვადასხვა მეტყველებების განმარტება.

17 და ყველა ეს ძღვენი მიიღება ქრისტეს სულით; და ისინი მიიღება მისი ნების შესაბამისად, თითოეული ადამიანის მიერ.

18 და მე მოგიწოდებთ, ჩემო საყვარელო ძმებო, გახსოვდეთ, რომ ყოველი კეთილი ძღვენი ქრისტესგან მოდის.

19 და მე მოგიწოდებთ, ჩემო საყვარელო ძმებო, გახსოვდეთ, რომ იგი არის უცვლელი გუშინ, დღეს და უკუნისამდე და რომ ყოველი ძღვენი, რომელზეც ვლაპარაკობდი, რომელიც არის სულიერი, არასდროს შეწყდება, სანამ ქვეყანა იარსებებს, გარდა ადამიანთა შვილების ურწმუნოების გამო.

20 ამიტომ, უნდა იყოს რწმენა; და თუ უნდა იყოს რწმენა, ასევე უნდა იყოს იმედი; და თუ უნდა იყოს იმედი, ასევე უნდა იყოს გულმოწყალება.

21 და თუ არ გაქვთ გულმოწყალება, ვერანაირად ვერ გადარჩებით ღვთის სასუფეველში; და ვერ გადარჩებით ღვთის სასუფეველში, თუ არ გაქვთ რწმენა; ვერც მაშინ გადარჩებით, თუ არ გექნებათ იმედი.

22 და თუ არ გაქვთ იმედი, მაშინ უნდა იყოთ სასოწარკვეთილნი; და სასოწარკვეთილება მოდის ურჯულოებიდან.

23 და ქრისტემ ჭეშმარიტად უთხრა ჩვენს მამებს: თუ რწმენა გაქვთ, ყველაფრის გაკეთებას შეძლებთ, რაც ჩემთვის საჭიროა.

24 და ახლა, მივმართავ დედამიწის ყოველ კიდეს: თუ მოვა ისეთი დღე, როდესაც თქვენ შორის აღარ იქნება ღმერთის ძალა და ძღვენი, ეს მოხდება თქვენი ურწმუნოების გამო.

And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

And to another, exceedingly great faith; and to another, the gifts of healing by the same Spirit;

And again, to another, that he may work mighty miracles;

And again, to another, that he may prophesy concerning all things;

And again, to another, the beholding of angels and ministering spirits;

And again, to another, all kinds of tongues;

And again, to another, the interpretation of languages and of divers kinds of tongues.

And all these gifts come by the Spirit of Christ; and they come unto every man severally, according as he will.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that every good gift cometh of Christ.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that he is the same yesterday, today, and forever, and that all these gifts of which I have spoken, which are spiritual, never will be done away, even as long as the world shall stand, only according to the unbelief of the children of men.

Wherefore, there must be faith; and if there must be faith there must also be hope; and if there must be hope there must also be charity.

And except ye have charity ye can in nowise be saved in the kingdom of God; neither can ye be saved in the kingdom of God if ye have not faith; neither can ye if ye have no hope.

And if ye have no hope ye must needs be in despair; and despair cometh because of iniquity.

And Christ truly said unto our fathers: If ye have faith ye can do all things which are expedient unto me.

And now I speak unto all the ends of the earth— that if the day cometh that the power and gifts of God shall be done away among you, it shall be because of unbelief.

- 25 და ვარამი ადამიანთა შვილებს, თუ ასე მოხდება; ვინაიდან არავინ იქნება თქვენ შორის სიკეთის მკეთებელი – არცერთი. რამეთუ თქვენ შორის სიკეთის მკეთებელი თუ იქნება, იგი სიკეთეს გააკეთებს ღმერთის ძალითა და ძღვენით.
- 26 და ვარამი მათ, რომლებიც ყოველივე ამას შეწყვეტენ და მოკვდებიან, ვინაიდან ისინი მოკვდებიან თავიანთ ცოდვებში და ვერ გადარჩებიან ღვთის სასუფეველში; და ვამბობ ამას ქრისტეს სიტყვების შესაბამისად; და არ ვცრუობ.
- 27 და მოგიწოდებთ, დაიმახსოვროთ ყოველივე ეს; ვინაიდან მალე მოვა დრო, როდესაც გაიგებთ, რომ არ ვცრუობ, ვინაიდან მიხილავთ ღმერთის სამსჯავროსთან; და უფალი ღმერთი გეტყვით: ნუთუ არ გაუწყეთ ჩემი სიტყვები, რომლებიც დაწერილ იქნა ამ ადამიანის მიერ, ვითარცა მკვდრეთიდან მოღალადე, დიახ, როგორც მტვრიდან მოლაპარაკე.
- 28 მე ვაცხადებ ყოველივე ამას წინასწარმეტყველებების ასახდენად. და აჰა, ისინი მოვა მარადიული ღმერთის პირიდან; და მისი სიტყვა გადავა თაობიდან თაობაზე.
- 29 და ღმერთი დაგანახებთ, რომ რაც დაწერე არის ჭეშმარიტება.
- 30 და კიდევ, მოგიწოდებთ, მოხვიდეთ ქრისტესთან და ჩაეჭიდოთ ყოველ კეთილ ძღვენს და არ შეეხოთ ბოროტ ძღვენს, არც რაიმე უწმინდურს.
- 31 და გაიღვიძე და აღსდექი მტვრიდან, იერუსალიმო; ჩაიცვი მშვენიერი სამოსი, სიონის ქალიშვილო; გაამაგრე შენი პალოები და გააფართოვე შენი საზღვრები მარად, რომ აღარ იყო შერცხვენილი, რათა ახდეს მარადიული მამის აღთქმები, რომლებიც მან შენთან დადო, ისრაელის სახლო.
- 32 დიახ, მოდით ქრისტესთან და გახდით მასში სრულყოფილნი; და უარყავით ყოველივე უღმერთო; და თუ უარყოფთ ყოველივე უღმერთოს და შეიყვარებთ ღმერთს მთელი თქვენი ძალით, გონებითა და სიძლიერით, მაშინ საკმარისი იქნება მისი მაღლი თქვენთვის, რათა მისი მაღლით შეგიძლიათ სრულყოფილნი იყოთ ქრისტეში; და თუ ღმერთის მაღლით სრულყოფილნი გახდებით ქრისტეში, ვერანაირად ვერ შეძლებთ ღმერთის ძალის უარყოფას.

And wo be unto the children of men if this be the case; for there shall be none that doeth good among you, no not one. For if there be one among you that doeth good, he shall work by the power and gifts of God.

And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.

And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?

I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

And God shall show unto you, that that which I have written is true.

And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

33 და კიდევ: თუ ღმერთის მადლით იქნებით სრულყოფილნი ქრისტეში და არ უარყოფთ მის ძალას, მაშინ ღვთის მადლით ქრისტეში იქნებით განწმენდილნი, ქრისტეს სისხლის დაღვრით, თქვენი ცოდვების მისატევებლად, რაც არის მამის აღთქმაში, რათა გახდეთ წმინდანი, უმწიკვლონი.

34 და ახლა, მე ვემშვიდობები ყველას. მალე წავალ ღვთის სამოთხეში დასასვენებლად, სანამ კვლავ არ გაერთიანდება ჩემი სული და სხეული და არ ავმალდები ცაში საზეიმოდ, რათა შეგხვდეთ დიდი იეჰოვას საამო სამსჯავროს წინაშე, ცოცხალთა და მკვდართა მარადიული მოსამართლისა. ამინ.

დასასრული

And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead. Amen.

The End